DEMOSTHENIS

ORATIONES CONTRA AESCHINEM.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ
ΚΑΤ ΑΙΣΧΙΝΟΥ.

DEMOSTHENIS
ORATIONES CONTRA AESCHINEM
DE CORONA ET DE FALSA LEGATIONE

CUM ARGUMENTIS

GRAECE ET LATINE.

RECENSUIT

CUM APPARATU CRITICO COPIOSISSIMO

EDIDIT

DR. I. TH. VOEMELIUS.

LIPSIAE
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.
MDCCCLXII.

LIPSIAE TYPIS B. G. TEUBNERI.

PRAEFATIO.

Eadem ratione, quam in editis Demosthenis contionibus adhibitam viri rei periti probabant, nunc orationes eiusdem oratoris contra Aeschinem edendas curabam, etiam maiore cura. Nam in omnibus locis ubi aliquid dubii reliquum videbam, de quo mea tacebant, auxilium virorum doctissimorum Parisiis degentium roganti mihi illi respondebant humanissime docentes, inprimis Hasius, Eggerus, Meunierus. Errorum autem alienorum indicem augere nunc non libet; nam *μηδὲν ἁμαρτεῖν ἐστὶ θεῶν καὶ πάντα κατορθοῦν ἐν βιοτῇ*. Agamus potius idque brevissime de re, quam mihi orationem de Corona edenti silentio praeterire fas non est.

De Documentorum orationi de Corona aliisque orationibus insertorum auctoritate multi, ut inter omnes constat, viri docti disputaverunt: Contarenus (Var. Lect. XVII p. 94 sq. ed. Trai. ad Rh.), Palmerius, Dodwellus, Corsinius, Taylorus, Boeckhius, Spengelius, Winiewskius, Schoemannus, Rauchensteinius (in Bremii Edit. Or. de Cor. Excurs. II p. 205 sqq.), Franzius (Epigr. Element. p. 321), Dissenius, Bruecknerus, Boehneckius, F. W Newmannus (in Classic. Museo 1844 T. I p. 141 sqq.), Bakius (ad Apsinem p. 179). Copiosissime Droysenius (Diar. Antiq. anno 1839 N[ris] 68 sqq. et anno 1845 N[ris] 2 sq. eodemque anno Mus. Rhen. fasc. 2) scholae causa mere ficta esse omnia in oratione de Corona documenta probare conabatur. Praeiverat quodammodo angustioribus finibus circumscriptus Dobraeus ad p. 282 sq. 'Suspicor, inquit, haec duo decreta et omnia fere in hac oratione citata spuria esse, certe alterutrum spuriae *ἐκδόσει* orationis tribuendum.' Aliarum orationum documenta supposita esse defendebant Frankius annis 1844 et 1848, et Westermannus annis 1844, 1850 et 1859. Vide hunc eundem virum clarissimum in Bekkeri Ed. stereot. Dem. T. III p. 311. Nos illorum virorum sagacissimorum sententias ac rationes ita impugnabamus, ut concederemus quidem non eadem ab ipso Demosthene prodita esse, sed adversus singula Droysenii et ceterorum

duorum amicorum argumenta stantes, poneremus partim illas literas publicas esse petitas *e genuinis fontibus*, qualia decreta Byzantiorum et Chersonesitarum Cor. §. 90 sq.; alias ex ipsa oratione repetitas, ut iam Fr. A. Wolfius sentiebat Lept. p. 245 (ad p. 465, 16 R) §. 27 (= 23), ubi Dindorfius T. VI p. 658 bene monuit: 'Verba legis hic ut alibi non raro ab interpolatore non aliunde sumta quam ex ipsis verbis oratoris, *qui haud dubie paulo plura recitari iusserat.*' Plura §. 29 certe retulit orator. Alias *principio genuinas male descriptas, depravatas, alienis immixtas* esse censemus, qualis lex est in Aeschinis Timarch. §. 16 collata cum Mid. §. 47 (cf. Car. Hermann. De Iniuriarum Actionibus p. 19); *alias alieno loco ac tempore insertas*, quale iuramentum heliasticum Timocr. §. 149. vel decretum Demosthenis Cor. §. 29. De quo decreto Rauchensteinius iam anno 1829 l. c. p. 209 sic iudicavit: 'Fictumne universum iudicemus decretum, quod suspicatus est Contarenus? At quisquis fuit, qui miro eiusmodi lusu ingenii delectatus sit, is num ex solo suo ingenio archontem etiam Mnesiphilum evocarit pseudeponymum et mensem Hecatombaeonem et Pandionidem tribum et πρώτην illam ἐκκλησίαν et quinque legatos eorumque non nomina solum, sed cognomina etiam demotice?' Haec quidem, credo, homini ad fallendum parato difficilia non erant. Sed recte pergit Rauchensteinius: 'Miri sane is ingenii fuisset homo, in quo maxime hoc mirandum fuisset, quod verba decreti a se inventi ad Demosthenis enarrationem neglexisset magis accommodare. Ille enim ἔγραψα βουλεύων ait ἀποπλεῖν τὴν ταχίστην τοὺς πρέσβεις ἐπὶ τοὺς τόπους etc. decretum: ἀποδημεῖν μηδεμίαν ὑπερβολὴν ποιουμένους etc. etc.' Haec ille. Partim vero tota documenta ficta esse apparet, qualia decreta Amphictyonum Cor. §. 154 sq. et Demosthenis rogatio ib. §. 181 sqq., testimonia (vide praeter Westermannum Car. Hermanni Indicem Lectt. Gotting. 1843 [b]), etiam epistolae.

Sed iam ante Plutarchi, Aelii Aristidis, Harpocrationis aetatem, qui verba ex illis scriptis citaverunt, orationibus addita sunt, ut ego quidem puto a scholiastis e diversis documentis et libris petita, vel etiam ficta ac suppleta. nam in scholiis aliquot codicum, saltem in marginibus nonnunquam ea adscripta leguntur. Erant autem antiquitus bibliothecae et singulares libri, in quibus documenta publica et acta iudicialia (Plutarch. Vit. Aristid. cap. 26) collecta invenirentur. De his omnibus quaestionibus agebamus in Program-

matis Francof. annorum 1841—1845. in Museo Rhenan. 1842. et in Diar. Antiq. 1851 Nris 30 sq. imprimis p. 243 sqq.

Omissa sunt documenta plurima in Aug1. Vind1, qui habent sola §§. 29. 38. 39. 54. 73. 75. Omnia omisit pr Urb. Deerant etiam in exemplari Lind., qui liber sic annotatum habet: τοῦτο τὸ ψήφισμα λείπει ἐν παλαιῷ, ἀλλ' ἔχεται ἐν σελίδι, ὥςπερ ἄλλου τινὸς ἀναγνώσκεται. Eadem verba in hoc codice de reliquis documentis leguntur. Etiam *Υ* nonnulla (cf. §. 38 sqq.) in ima pagina posuit. De *k*. *s*. codicibus Bekkerus ad Cor. §. 77, ubi epistola legitur, annotavit: 'Epistolam in margine ponit *k*, om *s*, qui ceteris quoque id genus actis caret.' Non omnino carent ii libri documentis. nam vid. var. lect. ad §§. 54. 73. 105. 164. 167. 183. Ad ipsam §. 77 idem vir doctissimus dedit varietatem lectionis ex his iisdem libris, id est, si quid video, e marginibus, nisi alius error est in Bekkeria annotatione. — Pal2 omisit posteriora documenta post §. 90.

Fals. legationis orationem, quamquam confusam, reliquimus in tradito ordine; sed quomodo disiectae partes rectius disponendae sint numerorum signis lacunasque indicavimus praeeunte Spengelio viro clarissimo, qui post Fridericum Frankium et Arnoldum Schaeferum viros praeclaros nuperrime in Museo Rhen. T. XVI pp. 552 sqq. de hac re accuratissime disputavit. Locum §§. 332—340, qui ubi nunc legitur suspensus est, inter §§. 101 et 102 ponendum esse nos quidem censemus. nam illo capite (quod §. 101 finitur) de pace per imperatores malos male constituta actum erat, altero autem loco (§§. 332—340) agitur de Charete, qui bellum male gesserat, et de Aeschine, qui voce sua ad reipublicae detrimentum abutebatur. Bene igitur procedit sententia ad §§. 102 sqq., ubi omnia perdita esse per oratores malos, Aeschinem εὔφωνον eiusque socios. Deinde praeoccupatio §§. 134—149, non timendum esse, ne Philippi inimicitia contra Athenas exoriatur ex Aeschinis condemnatione, optime adnectitur ad caput §. 233 finiens, ubi Aeschinem esse condemnandum exponitur. Denique non persuasit mihi Spengelius perhibens deesse orationis finem. Conclusio §§. 341—343 nobis quidem non displicet. Sic igitur disponenda orationi fragmenta esse videntur:

I. §§. 1—101.
II. §§. 332—340.
III. §§. 102—133.

IV. §§. 315—331.
V. §§. 150—178 (in qua § est lacuna, de qua mox). §§. 179—233.
VI. §§. 134—149. lacuna, de qua mox.
VII. §§. 234—314. De ordine cf. etiam §§. 200 et 241.
VIII. §§. 341—343 finis.

Lacunae duae manifesto occurrunt: In recapitulatione partitionis §. 178 post *συναγορεύσαντα* et ante *τοὺς* desunt verba: *μηδὲν ὧν προςετάξαϑ' ὑμεῖς ποιήσαντα* (petenda e §. 333 vel §. 94) aut similia e §. 161. Haec lacuna apparet ex ipsa partitione per enumerationem §. 4, cuius tertia pars in §. 178 deest inter secundam et quartam.

Altera lacuna est, ut veri esse simillimum iam Hieronymo videbatur, §. 149 post *φήσει τῷ πολέμῳ*. Cf. Aeschin. f. leg. §§. 70 sqq. Cuius loci adversarii in Demosthenis accusatione deest praemunitio. Vid. Spengel. p. 563 sq.

Paucis, ne quid mea culpa desit, Ottonis Hauptii nuperrime proditam (Fleckeisen. Ann. 1861 m. Nov. p. 600 sqq.) sententiam proponamus, qui putat §§. 25—30, deinde §§. 91—101, tum §§. 177—186, hos omnes locos esse spurios ob dicendi rationem non probatam, qui omnes loci sine contextorum verborum iniuria abesse possint. Praeter eos, spuriam esse *ἀνακεφαλαίωσιν* §. 315—336 tanquam laxiorem, neque arcte connexam, denique quia Charetem asseclam Demosthenes non possit reprehendere §. 332. Quasi Phil. I §§. 45 sq. Cor. §. 145. Fals. leg. §§. 92. 147 laudasset orator eum imperatorem! Etiam e 'suspectis locis §§. 92—94' repetitam esse §. 333 censet vir doctissimus, vereor ne temere.

Hoc ipso tempore, quum typis iam composita est praefatio, offertur mihi Ottonis Ribbeckii sententia de Epitaphio Chaeronensi (Cor. §. 289), quam clarissimus vir in Novo Helvet. Mus. 1862 m. Mai. p. 147 sq. explicavit. In qua disputatione distichorum secundi et tertii ordo secum commutatorum non omnino placet, quia *πάτρας ἕνεκα* et *οὕνεκα Ἑλλήνων* in una sententia tam propinque coniuncta vix iterationis vitio carere videntur. Reliquam vir doctissimus explicationem nunc fortasse retractarit.

De codicibus et de notis usurpatis copiose agebamus in Notitia codicum editioni Contionum Demosthenicarum praemissa. Secuti sumus autem etiam in hac proposita editione codicem Σ principem, ita tamen, ut ratio valeret.

Haec scripseram, quum maximum lucrum exstitit. Antea enim

de codice Σ pendebamus fere solo. Qui liber quamquam omnium longe praestantissimus, non tamen ab omnibus viris doctis dignus censebatur, quem vocabula omittentem sequeremur. Neque est vacuus mendis neque quas primitus habuerat lectiones integrae sunt omnes, sed multa ita erasae, ut nulla acie cognoscantur. Inde ad hoc usque tempus magna de eius auctoritate controversia. Nunc vero contigit, ut, quum *Rehdantzius*, acutissimus vir, Demosthenis et de aetate narranda et arte oratoria exponenda et orationibus interpretandis maxime meritus, ad seriem codicum descriptorum rectius intelligendam etiam alios esse examinandos monuisset, Ferdinandus *Schultzius*, vir doctissimus atque artis criticae peritissimus, Florentiae aliquot codices examinaret, in quibus felicissime Laurentianum Saeculi XIII[i], olim Benedictorum B. Mariae, quem in notitia codicum secundum Montefalconium p. 266 indicabamus. In Laurentiana bibliotheca nunc is codex conservatur Plut. LVI Supplem. fasciculo IX Nro 136 (olim 49). Accuratissime ac copiosissime ille Dr. Schultzius codicem descripsit singulari libello 'De codicibus quibusdam Demosthenicis ad orationem Philippicam III nondum adhibitis.' Berolini in Gymnasio Fridericiano 1860. E mendis primae manus codicis Σ, quae in Laurentiano non insunt, deinde e mendis primae manus Laurentiani, quae non insunt in Σ, tum ex amborum discrepantia, denique ex amborum concordia etiam in omissis vocabulis efficitur, id quod Dr. Schultzius rectissime monuit, ut liber alter ex altero non sit descriptus, non proxime ex ipso antiquiore Σ liber Laurentianus, non per alios medios illius nepos sit, sed ut ex iisdem maioribus ambo oriundi sint.

Rehdantzius autem noster hac re perspecta, qua est strenuitate, in Italiam profectus haud cunctanter et Mediolani ad libros aliquot excudendos commoratus, Florentiae non solum accurate, sed mirum in modum anxie et perite in meum usum Laurentiani illius varietatem ad orationes de corona et de falsa legatione descripsit. In quo negotio absolvendo Rehdantzius magnopere laudat humanitatem *Aemilii Tezae* tum Laurentianae Bibliothecae praefecti, cuius acumini novum examen dubiorum aliquot locorum debemus:

Cor. §. 91 not. 23 LaurS non exhibet ϑεωϱ(ε)ιὰσ, sed δωϱ(ε)ιὰσ. — ibid. not. 29 hic codex habet pr man ut vulgo τῶ στεφάνω, non τὼς στεφάνως. Illis comparatis docemur in his quidem orationibus Laurentianum cum Σ manu correctrice antiqua et cum eiusdem mar-

gine antiquo convenire. Derivati sunt ex uno fonte ambo, Parisinus et Laurentianus, sed hic e pluribus rivulis mediis etiam aliena elementa tulit et per longiorem viam interdum amisit genuina quae ille servavit. Secundam autem Laurentiani manum cum codicis *F* Marciani familia convenit.

Strata nunc est via non ita quidem, ut non possimus labi vel errare, at nova materie atque fulcris ita confirmata est, ut recta ac tuta dicatur merito. Meritum vero non meum est, sed Rehdantzii et Schultzii. Nunc novis armis instructus novoque animo afflatus fidenter rationem sequi poteram ante hos viginti annos timidius proditam. Nunc Σ non amplius sine comite dominatur, habet nunc qui eum tanquam ἀντιγραφεὺς isque qui sui iuris est comitetur.

Praeterea idem assiduus ac diligens Rehdantzius trium codicum Saeculo XV scriptorum et quarti, cuius aetatem ignoro, varietatem mecum humanissime communicavit: ad Cor. initium Ambr3 et Ambr4 (Mediol. Ambrosian. Bibl. G. 60 et Z. 129 suppl.). ad eiusd. orationis extremam partem Laur3 (Florent. Laur. Plut. IX cod. XXX). et Laur9 (eiusd. Biblioth. N^ro^ 41 sine signo Plutei). De quibus codicibus ipse Rehdantzius copiose aget. Denique idem amicus nuperrime ad me haec scripsit: 'De codice, quem Tu auctorem secutus Tischendorfium conservari in Monasterio B. Virginis *Chalki* Principum insula monuisti (Prolegg. Crit. p. 263), me iusto magis sollicitum valde levavit epistola T. A. Dethieri, Viri artium liberalium amantissimi, qui Perae praeest scholae literarum Austriacae. Ipsam Tibi transmittebam epistolam. Codicem ut cum Angelico, Palatino 3 eiusque affini Regio primo cohaerere censeam, satis est numerum et ordinem orationum quae continentur indicasse. Quibus de rebus copiosius exposui in annalibus Fleckeisenii 1857 p. 816 sqq. Quamquam e varietate, quam minimam ad Phil. III Dethierus adscripsit, nihil certi eliciendum est. De Ctesiphonteae orationis §§. 90 et 91 Tu videbis. Vale.' Haec igitur debemus Rehdantzio. Tu vero, quicunque literas antiquas amas studiaque nostra earum colendarum, fruere coniuncta nostra opera aequo legens animo atque benigno.

Haec hactenus. Apponam nonnulla ad Prolegomena Grammatica, quae in volumine Contiones Demosthenicas continenti collegi.

CONSPECTUS APPENDICIS

PROLEGOMENORUM GRAMMATICORUM.

---

§. 141: *Ὀλυμπίασι*, Olympiae. *Ὀλυμπιάσι* Olympiadibus.
§. 142: *Ἕνη*.
§. 143: *Ἐρέτρια*.
§. 144: *Ἁγνούσιος*.
§. 145: *Ἱπποθωντίς*.
§. 146: *Κολλυτός*. *Κολλυτεύς*.
§. 147: *Κλητήρ* in Demosthenis orationibus. *Κλήτωρ* in documentis.
§. 148: *Πυλάγορος*.
§. 149: *Εἶπον*. *Εἶπας* etc.
§. 150: De optativi formis quibusdam.
§. 151: De Aoristi infinitivo etiam sine ἂν particula post verba sperandi et promittendi.

PROLEGOMENORUM GRAMMATICORUM APPENDIX.

---

§. 141. Ὀλυμπίασι, *Olympiae*. Ὀλυμπιάσι, *Olympiadibus*.

Locus in libris varie scribitur: Ὀλυμπιάσι vulgo. — Ὀλυμπιᾶσι Ed. Dem. Oxon. Bkk. — Ὀλυμπίασι Eiusd. Berol.

Schol. ad Aristoph. Vesp. vs. 1382 (= 1373): Ὀλυμπίασιν. Νῦν προπαροξύνεται. λέγει γὰρ περὶ τοῦ τόπου. Ἐὰν περὶ πράγματος ἡ δηλοῦσα ἡ λέξις, οἷον ὡς εἰ λέγοι τις: ʽδέκα Ὀλυμπιᾶσιν ἐφεξῆς ἐνίκησεν ὁ δεῖνα᾿, προπερισπᾶται. γίνεται γὰρ τὸ μὲν ἀπὸ τοῦ Ὀλυμπία Ὀλυμπίασι, τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ Ὀλυμπιάς Ὀλυμπιᾶσι, καὶ ὅτι τὰ εἰς ι λήγοντα τῶν ἐπιρρημάτων ζητεῖ τὸν πρῶτον τοῦ ὀνόματος τόνον, οἷον Ὀλυμπιάς Ὀλυμπιᾶσι. At penultima in Ὀλυμπιασι de nomine Ὀλυμπιάς non producitur. Quod enim in Aristoph. Lysistr. vs. 1131 et Vesp. 1382 penultima Ὀλυμπιασιν producitur, ostendit esse locativum (cf. Mehlhorn. Gramm. Gr. I p. 133 sq.) vocabuli Ὀλυμπίᾱ et scribendum esse Ὀλυμπίασιν (non suppresso ἀγῶσι, ut opinatur Goettling. Accent. p. 354 sq.), ut in Suidae Articulo Ὀλυμπιάς altero Bernhardyus correxit et invenitur etiam in Antiphanis Trimetro apud Athen. I p. 5. A. Nam Ὀλυμπιασι penultimae correptae non potest esse properispomenon, sed Ὀλυμπιάς habet dativum pluralis Ὀλυμπιάσι. Attamen etiam Phavorinus eundem errorem refert. Scilicet descripsit eadem verba, in quibus Ὀλυμπιᾶσιν et προπερισπᾶται corrigenda esse in Ὀλυμπιάσιν et παροξύνεται censent Goettlingius l. c. et Lobeckius ad Buttmann. Gramm. T. II p. 352. Sic enim ipsius Grammatici regula iubet de accentu *primitivo* nominis. Attamen fortasse Grammaticus sibi minus constat, rationem quidem recte prodens, sed errans scripturâ codicum adhibitorum. nam etiam Exercitt. Homer. in Crameri Anecd. Ox. T. I p. 388: εἰ δὲ ὀξύνεται τὸ πρωτότυπον, προπερισπᾶται τὸ ἐπίρρημα: ἀγορά ἀγορῆθεν — (Hom. Od. *M* vs. 439). Οὕτως δὲ καὶ Ὀλυμπία λέγομεν Ὀλυμπίαθεν. Τέτριπται δὲ Ὀλυμπιάθι καὶ Ὀλυμπιᾶσιν. Sed h. l. scr. Ὀλυμπίαθι secundum Etym. *M* p. 25, 16 et fortasse Ὀλυμπίασιν. Item multa ab Hemsterh. ad Lucian. Timon. cap. 4 collecta exempla corrigenda sunt. Rectissime enim etiam Bekker. Praef. ad

Thucyd. p. IV: '*Ὀλυμπίασιν* et *Μουνυχίασιν* ut scriberem, persuaserunt similes formae *θύρασιν* et *ὥρασιν*.' Cf. Buttmann. l. c.

De nostris codicibus haec habeo collata: i. q. *Olympiae* Mid. §. 145: *Ὀλυμπίασιν* *Ω*. Urb. *Π*. Mal. Vindl. 7. Bkk sine var. lect. — *Ολυμπιασιν* *Σ*. — *Ὀλυμπιάσιν* Vind4. Fel. Mor. — *Ὀλυμπιᾶσιν* Ald.

Theocrin. §. 66 *Ολυμπιασι* *Σ* iterum sine accentu. — *Ὀλυμπιάσι* Aldetc. Vat. *F*. *Φ*. — *Ὀλύμπια* Aug1. Laur4.

Anonymi Argum. f. leg. §. 3: *Ὀλυμπιάσιν* Aldetc. — *Ὀλυμπίασιν* Vindl. 7.

§. 142. Ἕνη.

Ἕνη, *ἕνη*, *ἕννη* semper variatur.

Cor. §. 29 *ἕνῃ* vulg. — *ἕνῃ* Aug2. *Ω*. Vind3. — *ἕνη* (ν supra) Pall. — *ἐνη* *Σ* (in quo codice sic *ἐνη και νέα* sine *ι* adscriptis). — *ἕννῃ* Bav. *k*. *p*. *r*. Aug4. margMor. Pal2. Vind5.

Cor. §. 75 *ἕνῃ* vulg. — *ἕνῃ* *Ω*. — *ἐνη* *Σ*. — *ἕννῃ* Aug2. Bav. marg Mor. — *ἕννῃ* pr Aug4.

Cor. §. 165: *ἕνῃ* vulg. — *ἐνη* (*και νέα* ut supra §. 29) *Σ*. — *ἕνῃ* *Ω*. — *ἕννῃ* Aug2. 4. *ε*. *η*. Bav. Pal2.

Aristog. I §. 20: *ἕνας* vulg. Harpocr. Suid. Zonar. s. v. *Ἕναι*. — *ἕνας* *Π*. Schol ad Aristoph. Acharn. vs. 172 Ed. Par. — *ἐνας* (parum differens ab *ἐμας*) *Σ*. — *νέας* Aug1. 5. *k*. Laur8. — *ἕννας* Bav (non *F*?). — *ἕννας*
ἕνας Vind4.

Cor. trier. §. 4 p. 1229: *ἕνης* vulg. — *ενης* *Σ*. — *ἕνης* Mor. Ven. marg *Φ*. — *ἕννης* *r*. — *ἕννης* Bav (non *F*?).

'Cum spiritu aspero veriorem esse scripturam docet compositum *ἄφενος*.' Schaeferus. Vid. Keil. Sched. Epigr. p. 8.

Harpocr. s. v. *Ἕνη καὶ νέα*: — *καὶ ἁπλῶς τὸ ἕνον δασυνόμενον τὸ πρότερον καὶ παρεληλυθὸς δηλοῖ*. Cum simplici *ν* etiam in titulis. Hos titulos multosque Grammaticos vid. in Stephan. Thes. Didot. s. v. — *Ἔννη* pro *ἕνη* vocatur aeolicum. Cf. Ahrens. Dial. Aeol. p. 64. — *Ἔνη* nihili esse putamus.

§. 143. Ἐρέτρια.

In codicibus accentus varius est: *Ἐρετρία*, plurimi *Ἐρέτρια* vel *Ἐρέτρεια*. Herodot. Thuc. Polyb. Diodor. Polyaen. Etiam Demosthenis codices fluctuant. Cor. §. 81 *Ἐρέτριαν* Vind5. *γ*. *ε*. *ζ*. iidem et fortasse alii §. 79 dant *Ἐρετρίαν*. — Contra §. 79 *Ἐρέτριαν* Aug4. *T*. *k*. *t*. *u*. qui fortasse omnes §. 81 *Ἐρετρίαν*. — §. 81 *Ερετριαν* Aug1, quum §. 79 dederat *Ἐρέτριαν*. — Alii certe constantes §. 79 et 81 *Ἐρετρίαν*, sic etiam *Σ*. *Ω*. Fel. Mor. ut Zonar. Vulgata Stephani Byz. Ptolemaeus Geogr. III, 15 (14) 24 (cod. Med. *Ἐρέτρεια*). — *Ἐρέτριαν* Aldetc. vulg. ut BkkAnecd. p. 147. Schol ad Iliad. *B* vs. 527. Etym. *M*. p. 371, 6. Hesych. Meinekii Steph. Byz. —

Vid. Spitzner ad Iliad. l. c. Ab *ἐρέτης* derivata est *ἐρέτρια* i. q. navigationi commoda (urbs, terra). Strabo X, 1 §. 10 p. 447 sq: *Μελανηΐς δ'*

ἐκαλεῖτο πρότερον ἡ Ἐρέτρια (sic constanter Strabo) καὶ Ἀρότρια (codd. Ἀροτρία). Eustathius ad Iliad. l. c. p. 280, 27 R: ἐκαλεῖτο δέ ποτε ἡ Ἐρέτρια καὶ Ἀρότρια. Cf. Ἐρετρίαι Μακεδονίας Ptolem. Geogr. III, 13 (12) vers. fin. (cod. Pal. Ἐρετριαί rectius). Ne quis vero proprium nomen ab adiectivo discernendum esse accentu dicat; memento, quod in hominum nominibus propriis ratum est, non valere in topicis, quae non temere notanda sunt, si diverso accentu scribuntur. Vid. Lobeck. Paral. p. 343 ibiq. cit. Exempla sunt: Τιλφωσσαῖον. Vid. ad f. leg. §. 141. Πτελεόν, Λευκὴ Ἀκτή, Ὠρεός. Vid. ad Halonn. §. 39. Ὀρχομενός, non Ὀρχόμενος, ut passim invenitur. Δολίχη, non Δολιχή, ut ap. Lobeckium l. c. Vid. Lud. Dindorf. in Didot. Stephan. Thesaur. Ἥραιον, non Ἡραῖον, quod adiectivum est (Ἡραῖον Τεῖχος). Vid. ad Olynth. III §. 4. De Δρυμός scribendo vid. ad f. leg. §. 326.

§. 144. Ἁγνούσιος.

Ἀγνούσιος olim scribebatur, nunc omnino Ἁγνούσιος. Sic Boeckhius, Grotefendus, Hermannus, Rossius, quem vide De Demis p. 54 sq. p. 110 sq. Licet Ἁγνοῦς nomen demi derivetur ab ἄγνῳ vitice, quo locus abundat. Ἐκλήθη δὲ ἀπὸ τῆς ἐν αὐτῷ φυομένης αγνου. Stephan. Byz. Ross. p. 54 sq. (cf. Chateaubriand. Itin. Hieros. T. I p. 22 Versionis Müller). Frutex autem is nominatur ἄγνος (Agnus castus Lin.) παρὰ τὸ τοὺς ἐσθίοντας ἀγόνους τηρεῖν. φασὶ γὰρ τοῦτο τὸ φυτὸν ἐσθιόμενον σβεννύναι τὴν φλόγα τῶν ἀφροδισίων, καὶ οἱ ἱερεῖς τοῦ φυτοῦ τούτου κόμας τῇ ἑαυτῶν κλίνῃ ὑποτιθέασιν ὡς φυσικήν τινα δύναμιν ἐχούσας πρὸς ἁγνείαν. Διὸ καὶ οἱ ἁγνεύειν ἐν Θεσμοφορίοις ἐθέλοντες ὑπεστρώννυον ἑαυτοῖς τῶν τοῦ ἄγνου κλάδων, ἵνα μένοιεν ἄφυσοι. Vid. Grammatici in Didoti Thes. Gr. s. v. citati. Vel ex hac Grammaticorum traditione patet nomen substantivum ἄγνος potius cum adiectivo ἁγνός et cum altero substantivo ἁγνεία et verbo ἁγνεύειν cognatum esse quam contractum ex ἄγονος, de qua contractione vid. Lobeck. Paralip. T. I p. 346. Dioscorides Lib. I §. 135: Ὠνόμασται δὲ ἄγνος διὰ τὸ τὰς ἐν τοῖς Θεσμοφορίοις ἁγνευούσας γυναῖκας εἰς ὑπόστρωμα χρῆσθαι αὐτῇ. Attamen ad discernendum hoc substantivum ab adiectivo non solum accentus, sed etiam spiritus mutabatur. Lexic. in Valck. Ammon. p. 208: Τὸ α πρὸ τοῦ γ ψιλοῦται: ἄγαν etc. ἄγνος τὸ φυτόν, τὸ μέντοι ἁγνός ὁ καθαρός. Sed passim variat lectio. ut Pausan. III, 14, 7 ante Facium Ἁγνίτα — Ἁγνίτας (cuius spiritus non erat mutandus in Ἀγνίτα — Ἀγνίτας cf. Schol. Vat. ad Iliad. *Ω* vs. 480: τὸν δὲ καθαίροντα καὶ ἁγνίτην ἔλεγον. Eustath. ad Iliad. *Γ'* vs. 214 p. 748 fin. ἁγνίτην τὸν ἅλα) ἄγνου — ἅγνος. LXX Iob. XL vs. 17: ἅγνου Ald. — cod. Alex. ἄγνου. — Causa distinguendi non valet in demi nomine, cui spiritus asper restituendus erat. Inscr. in Corp. No. 138, 34: Τελέστης Θεόγνιδος ΗΑΓΝΟΣΙΟΣ. Cor. §. 21 Ἀγνούσιος vulg. — Servaverunt spiritum asperum Bav. et fort. LaurS: ἁγνούσιος. — Macart. §. 7 Ἁγνουσίῳ. In eadem oratione Ἁγνίας passim.

§. 145. *Ἱπποθωντίς.*

Sic Boeckh. Oecon. T. II p. 18 ed. 2ae. Res marit. Tab. IV b 9. Corp. Inscr. No. 168 sqq. et passim. Vid. Saupp. ad Lysiae Pancleon. §. 3. *Ἱπποθῶν* Vas Midianum in Mus. Britan. ed. Gerhard. 1844. Cf. Harpocr. passim. Herodian. = Arcadius p. 12, 6: *Τὸ δὲ Ἱπποθῶν περισπᾶται φυλάττον καὶ τὸ ω μέγα καὶ διὰ τοῦ ντ κλινόμενον.* Itaque *Ἱπποθοοντίδος* Diar. Hall. 1835, 3 (idem No. 32) lin. 3 corrige in *Ἱπποθωντίδος*, ut est etiam in titulo de sociorum iure, qui scriptus est Nausinico Archonte — Olymp. C, 3 et identidem editus, nuperrime ab Arn. Schaefero Lips. 1856. Cum lapidibus convenit *Σ* Boeot. I §§. 23. 25. 28.

Sed Cor. §. 75 in Decreto reliquimus codicum *Ἱπποθοωντίδος* (*Ἱπποθοώντιδος* Bav. *η*. — *Ὑποθοώντιδος* Aug4), quamquam Paul. *ἱπποθωντίδος*, quum praesertim etiam Hyperid. Arden. Euxipp. p. 9, 1 ed. Schneid. *Ἱπποθοωντίς* inveniamus. Item in Decreto Cor. §. 105, ubi etiam Paulina *Ἱπποθοωντίδος*. Item in orat. funebri p. 1398, 27 reliquimus *Ἱπποθοωντίδαι* (*ἱπποθοοντίδαι u*), ut in declamatione posterioris aetatis. Cf. Pausan. pp. 92. 94.

§. 146. *Κολλυτός. Κολλυτεύς.*

Sic Osann. Syllog. III p. 108. Corp. Inscr. No. 115 bis. Inscr. Nausinici p. 6 ed. Schaef. Kiessling. Hyperid. Part. I p. 18. Ross. De Demis p. 124 sq. Grotefend. De Demis p. 26. Frank. ad Aeschin. Tim. §. 41. Maetzner. ad Dinarch. Or. I §. 76.

Sic *Σ* Cor. §. 75 (*Κολυττεὺς* vulg. — *Κολυτεὺς* LaurS. Aug1. *k*. — *Κολυτεὺς* (τ superscr.) *u*).

Cor. §. 180: *Κολλυτῷ* (LaurS.) Aug4. *k*. Pal2. — *Κολυττῷ* vulg. — *Κολυτῷ Σ*.

Timocr. §. 134 *Κολλυτέα Σ* bis. — *Κολυττέα* vulg.

§. 147. *Κλητήρ in Demosthenis orationibus. Κλήτωρ in documentis.*

Κλήτωρ forma est posterioris aetatis. Plut. De Sanit. Tuenda p. 128 F. — *Κλητῆρες* Atticum metro defenditur Aeschyl. adv. Theb. vs. 574. Suppl. vs. 622. Aristoph. Av. vs. 147. 1422. Vesp. 189. 1301. 1407. Eandem formam tradiderunt Lexica rhetorica: Harpocr. s. v., e quo corr. Anecd. Bkk. p. 272 cf. p. 268. Anecd. Bachmann. T. I p. 279. Phot. Suid. (in quo etiam *Κλήτωρ*. Cf. Hesych. e iure Romano). Etym. *M*. p. 552, 20. — Timaei Lexic. s. v. de usu Platonico. — Dem. *Σ* et alii codd. Mid. 87. Nicostr. §. 14: *Κλητῆρα*. — adv. Phorm. §. 13: *κλητῆρας*. ib. §. 15: *κλητήρων* (*κλητόρων Σ* et vulg.). — Boeot. II §. 28. Everg. §. 27: *κλητῆρες*. Nicostr. §. 14: *Κλητῆρα*.

Sed *Κλήτορες* in Documento. Cor. §. 55: *Κλήτορες Σ*. pr LaurS. vulg. — *κλητῆρες* Aug1 eiusque familia: *k. p. s.* Guelf. Obs. Vindl. Pall. 2. Urb. Man. *β. γ. ε. γρ*AldV. Praeterea *Ω*. Ang. — *κλήτορες* (η superscr.) LaurS. *u*.

§. 148. *Πυλάγορος.*

Vulgo *Πυλαγόρας* nominativus Cor. §. 149. — *Πυλαγόραις* §§. 154 et 155. *Πυλαγόρας* accusativus §. 154. LaurS §. 149 sic: *πυλαγόρας* (compendio). §. 154: *πυλαγόραις* (compendio), *πυλαγόρους*. §. 155: *πυλαγόροις*. Sed *Σ* §. 149: *πυλαγορος* (*πυλάγορος* Harpocr. s. v. *Προβαλλομένους*) prima manu, cuius extremum o mutatum est in *α*. — §. 154: *πυλαγόροις* .... *πυλαγόρους*. — Item *F. Υ. Φ. r.* Vind3. 4. Pall. Man. Ang. marg Lind. (Vind5. Aug4: *πυλαγόροις* .... *πυλαγόρας*). — §. 155: *πυλαγόροις* item *Ω. F.* Aug4. margLind. Vind3. 4. Pall. Man. Ang.

§. 149: *πυλαγόρας* pr Aug1, corr hoc *α* in *ο*.

Aeschin. Ctes. §. 113 *πυλαγόρων* (*πυλαγόρῶν n.* — *πυλαγορῶν d*). — §. 114: *πυλάγορος* (sic pr *f*, qui codex est saeculi X[i]. — *πυλαγόρας* vulgo). — §. 122: *πυλαγόρους* (*πυλαγόρους* (α superscr.) *g*, *πυλαγόρας h*). §. 124: *πυλαγόρους*. — §§. 126 et 127: *πυλαγόρους* bis (*πυλαγόρας h* superiore loco, et vulgo in inferiore, in quo *πυλαγόρους d. e.* — om *f* inferiorem locum).

Πυλάγοροι hoc accentu AnecdBkk. p. 292, sed ibidem *πυλαγόρας*, ut Harpocrat. et Phot. s. v. *Πύλαι*, ubi *Πυλαγόροι*, ut Hesych. *Πυληγόροι* s. v. — Contra *Πυλαγόραι* Suid. Etym. *M.* p. 695, 42. Paroxytonon *Πυλαγόροι* etiam Hesychius s. v. *Ἀμφικτύονες*.

'Scribitur autem apud Herodot. *Πυλαγόροι*, non *Πυλαγόραι*, in plerisque codd. VII, 214. med. parique ratione in genit. *Πυλαγόρων* (non *Πυλαγορέων*) exhibent omnes libri VII, 213. Vid. h. l. not.' Schweighaeuser. Lex. Herodot. s. v. Cf. Wessel. ad Herodot. VII, 214.

Bremius ad Aeschin. Ct. §. 113 censet singularem numerum primae tantum declinationis in bonis codicibus inveniri, pluralem secundum scriptores variari. At collectis superioribus docemur apud veteres valere *Πυλάγορος* et *Πυλάγοροι*. Hoc accentu scribendum. est enim intransitivum, non ut *δημηγόρος* i. e. *populum colligens*, de quo vocabulo vid. Buttmann. Gr. T. II p. 482 sq. ed. 2[ae]. Recentiores autem usurpabant *Πυλαγόρας*. Libanius Or. adv. Aeschin. T. III p. 402 R. p. 406. Strab. IX, 3, 7 (ubi cod. Parisinus Ac: *πυθαγόροι*, ut *Ω* Cor. §. 149: *πυθαγόρας*). Hinc etiam in Aristophanis fragmento a scholiasta ad Nubb. vs. 623 servato scribendum esse puto *Πυλαγόρους* loco alterius formae.

§. 149. *Εἶπον. Εἶπας etc.*

Indicativus.

Εἶπον 1 Pers. Cor. §. 179. Sed etiam Ionicum (Gregor. Cor. p. 481 ibiq. citt.) *εἶπα Σ* in Pseudo-Dem. Everg. §. 41, vulgo *εἶπον*. Illa Ionica, quae dicitur, forma etiam apud alios scriptores invenitur. Vid. Schaefer. ad Dionys. p. 436. Tengstroem ap. Koch. Praef. ad Moer. p. LXXVII. Matth. Gr. in verbis anomal. Adde Philemonis fragmentum ap. Gramm. in Bkk. Anecd. p. 476, 17. Aelius Dionysius ap. Eustathium ad Od. *β* vs. 85 p. 1435, 60: *Τὸ δὲ ἔειπες ἔχει τις γράψαι καὶ ἔειπας. φησὶ γὰρ Αἴλιος Διονύ-*

σιος, ὅτι εἶπον καὶ εἶπα ἀμφότερα παρὰ Ἀττικοῖς, μᾶλλον δὲ τὸ πρότερον. καὶ τὰ προςτακτικὰ δὲ ἀμφοτέρως, εἰπέ καὶ εἰπόν (de hoc falso accentu ab aliis satis disputatum est, pro εἶπον), ὀξυτόνως. καὶ αἱ μετοχαί, ὁ εἰπών καὶ ὁ εἴπας. Ἰστέον δὲ ὅτι καθάπερ εἶπον καὶ εἶπα, οὕτω καὶ ἤνεγκα καὶ ἤνεγκον, καὶ μάλα τοῦτο. Cf. Prolegg. Gramm. I §. 90.

εἶπας perpetuum ap. Soph. (Ellendt. Lex. T. I p. 674). Aristoph. Plat. (Ast. s. v.). Xenoph. ap. Matthiae. Gramm. l. c.

εἶπεν f. leg. §. 140 et passim.

εἴπομεν Phil. IV §. 3.

(προ) είπατε Cor. §. 80 bis. Soph. Eurip. Aristoph. ap. Matthiaeum.

εἶπον 3 Pers. passim.

Imperativus.

εἰπέ Cor. §. 150 et passim.

εἰπάτω f. leg. §. 57. Epist. I §. 4. Aristoph. Lysias. Plat. ap. Matth. Sophocles ap. Ellendt.

εἴπατε Dinarch. c. Dem. §. 43.

Optativus etc.

εἴποι Olynth. III §. 10. et passim. Sed Pseudo-Dem. Neaer. §. 70: οὓς ἄν τις — εἴπειεν ἂν Σ et vulgo. — εἴποιεν r. Pluralis h. l. ferri vix possit. Cf. Etym. *M.* p. 302.

εἴποιμεν Phil. IV §. 3. et passim apud alios. — (εἴπαιμεν Platon. Sophist. p. 240 D, ubi vett. editt. εἴποιμεν).

εἴπαιεν Nicostr. §. 24. vulgo. — εἴποιεν Augl. *r. z.* — ειπεν Σ.

εἰπεῖν passim.

εἰπών Cor. §§. 22. 179. (Timocr. §. 160) et passim.

ἀντείπας Σ etc. Neaer. §. 27. — ἀντειπών vulgo.

εἰπόντος Cor. §. 179.

εἰπόντα Cor. §. 83.

εἰπόντες f. leg. §. 220.

προςείπασα Polycl. §. 60 Σ. etc. — προςειποῦσα vulgo.

§. 150. *De Optativi formis quibusdam.*

Optativum verborum μι et aoristorum passivi in plurali corripiendum esse iubet Cobetus Var. Lect. p. 328, ut Olynth. III §. 33 pro codicum et Grammaticorum citantium verbo ἀπαλλαγείητε scribendum esse ἀπαλλαγεῖτε, conferens Hesych. Καταλογισθιείη, ἀττικώγηρον [scr. secundum Albertum: Καταλογισθεῖεν, ἀττικώτερον]. 'Ἀλλά σ' αἰδεσθεῖεν οἱ θεοί.' et in Menandri Fragm. 292 Mein.: οὐχ ὅθεν ἀπωλόμεσθα σωθείημεν ἂν scribendum Cobeto videtur, ut iam Meineckius: οὐχ ὅθεν ἀπ. καὶ σωθεῖμεν ἄν; — Item quidem Isocrateum est θεῖμεν, aor. I passiv. opt. Benseler. Preaf. ad Isocr. p. XXIV not. 2. Sed de optativi formis nuperrime copiosius disputavit Frankius in Leutschii Philolog. Suppl. I p. 451 sqq. — De optativo οἰῃν vid. not. crit. ad Phil. II §. 16. Scheib. Observv. in Orr. Att. p. 11. — De optativo aor. I.

activ. duplici apud Dem. vid. Prolegg. Gramm. §. 99 p. 116. Negant autem *σαι* tertiam personam singularis et *αιεν* plur. Atticam esse, Atticis usurpata esse *ειε* sive *ειεν*, et *ειαν*. Vid. Benseler. Praef. ad Isocrat. p. XXI. Scheibii Comment. Crit. De Isaei Orr. p. 4. Est illa quidem forma Demostheni longe usitatior, tamen altera magnâ etiam unisonâ auctoritate nonnunquam defenditur, ut praeter locos Prolegg. l. c. descriptos etiam f. leg. §§. 34. 51 etc. Cor. §. 68: *τολμῆσαι, ὡς Σ.* pr LaurS. Lept. §§. 54 et 55: *ἀκούσειεν ὡς, .. ἀκοῦσαι τοῦ.* Weber. ad Aristocr. §. 117. Quare non ausus sum varietatem, quam Demosthenes tantopere amat, tollere in formis etiam nunc dubiis.

§. 151. *De aoristi infinitivo etiam sine ἂν particula post verba sperandi et promittendi.*

Saepe quidem a scribis futuri infinitivus cum aoristo commutatus et confusus est facillimo lapsu, ut *δέξασθαι* pro *δέξεσθαι*, *παύσασθαι* pro *παύσεσθαι* etc. Adeoque contra Lobeckium ad Phrynich. p. 745 sqq. aliosque Cobetus Var. Lect. p. 97 sqq. futurum infinitivi post verba *οὔ φημι, ὄμνυμι, ἐλπίζω, προςδοκῶ, νομίζω, οἴομαι, ἡγοῦμαι, ὑπισχνοῦμαι* necessarium esse affirmat, aoristum non dici nisi ubi in recta oratione positum idem tempus requireretur. Ubi mutatio formae non facilis occurrit, excidisse vir doctissimus censet particulam *ἄν*.

Futuri frequentissimam horum verborum esse coniunctionem consentimus, non esse Atticum cum iisdem aoristi infinitivos, nisi ubi in recta oratione id tempus necessarium sit, construere negamus. Rationem docent et alii et Kruegerus Gramm. §. 53, 1 Ann. 10. Id. ad Xenoph. Anab. I, 2 §. 2: 'Ut de re praeterita diceretur *οὐ πρόσθεν ἐπαύσατο*, ita de futura dicitur: *ὑπέσχετο μὴ πρόσθεν παύσασθαι.*' Potius ubi non tempus futurum, sed sola actio significatur, locus est aoristi et praesentis, huius quidem de actione repetita vel continuata, illius de momento agendi. Nam non placet Wunderlichii ratio (Praef. ad Dem. Cor. p. XVII sqq. ed. 4ae): 'ubi de re agitur futura quidem sed quae *continuo* aut incipit aut eventum habet, aoristi vel praesentis infinitivum significatione futuri poni.' Quid haec observatio ad temporum naturam pertinet?

Exempla partim ab ipso docto Cobeto collecta: Dem. Cor. init. *τοῖς θεοῖς εὔχομαι — εὔνοιαν — ὑπάρξαι μοι* (cf. Hyperidis Fragm. Harris. XIII: *τοῖς μὲν θεοῖς εὐξάμενος βοηθῆσαί μοι καὶ σῶσαι*) — *ἔπειθ' ὅπερ ἐστὶν —, τοῦτο παραστῆσαι τοὺς θεοὺς ὑμῖν, μὴ τὸν ἀντίδικον σύμβουλον ποιήσασθαι* (cf. §. 8) — *ἀλλὰ τοὺς νόμους καὶ τὸν ὅρκον, ἐν ᾧ — καὶ τοῦτο γέγραπται, τὸ ὁμοίως ἀμφοῖν ἀκροάσασθαι* (vulgo *ἀκροᾶσθαι.* Sed vid. ann. crit.). *τοῦτο δ' ἐστὶν οὐ μόνον τὸ — τὴν εὔνοιαν ἴσην ἀποδοῦναι, ἀλλα τὸ καὶ — οὕτως ἐᾶσαι κτήσασθαι.*

Aristocr. §. 170: *ὀμόσαι — εἶναι μὲν τὴν ἀρχὴν κοινὴν τῆς Θρᾴκης εἰς τρεῖς διῃρημένην, πάντας δ' ὑμῖν ἀποδοῦναι τὴν χώραν.* Nemo in iureiurandi formula particulam *ἂν* ferret.

Thuc. V, 18: *Σπονδὰς ἐποιήσαντο — καὶ ὤμοσαν — περὶ μὲν τῶν*

ἱερῶν — *θύειν καὶ ἰέναι καὶ μαντεύεσθαι καὶ θεωρεῖν* etc. Deinde post multos infinitivos praesentis de actionibus, quae pro re nata repeterentur, sequuntur aoristi de actionibus semel perficiendis: *ὅρκους δὲ ποιήσασθαι Ἀθηναίους πρὸς Λακεδαιμονίους καὶ τοὺς ξυμμάχους κατὰ πόλεις. ὀμνύντων δὲ τὸν ἐπιχώριον ὅρκον ἑκάτεροι τὸν μέγιστον ἐξ ἑκάστης πόλεως.* — *στήλας δὲ στῆσαι Ὀλυμπίασι.* — *ταύτῃ μεταθεῖναι.*

Platon. Phaedon. p. 67 E: *ἐλπίς ἐστιν οὗ διὰ βίου ἤρων τυχεῖν.*

Aristoph. Ran. vs. 558: *προςεδόκας* — *ἀναγνῶναί σ' ἔτι.* alia. Vid. Heind. ad Phaedon. §. 32. Krueger. ad Dionys. p. 101. Idem de aoristi infinitivo post *εἰκός* ad Thucyd. I, 81 fin.

Codices

Argumenti Libanii in Or. De Corona.

F. Bav. Pall. Laur*p*. Vind3. Bodl. Less.
Vind4. Laur8. *o*. *p*. Lind. Obs. *β*. *ε*. *ζ*. AldV.
Ω. Aug2. *γ*. *υ*. Ang. Man.
Scrimg.

Argumenti Anonymi.

Felicianus primus hoc argumentum edidit.
Morelius codices contulit *α*. *ζ*. etc.
Mei codices sunt Vind1. 7. et Man.
Margo Morelianus anonymus cum Vind1 convenit.

Habent argumentum etiam C. D. G. T, de quibus codicibus vid. Dindorfii Addenda Vol. IX p. 851. Sed T est codex *s*, quocum plerumque conveniunt anonymus margo Lambini et D. Item convenit C cum G.

Ad orationem De Corona comparati 50.

Σ.

Laur5.

Aug1. 2.*) 4. *k*. *s* (sive *α*). *p*. *o*. *q*.**) Ambr3 (collatus ad §§. 1—53). *r*. *t*. *γρ β*. *ε*. *ζ*.

Guelf. Harl. Vind1 (= Vind6). Vind5. Pal2. Laur8. Laurf. (hi duo codices ad initium modo comparati sunt et ad §§. 90—92). Laur3 (comparatus ad §§. 295 — fin). Urb. Obs. Barb (hic codex comparatus est usque ad §. 90).

Man multis lacunis laborans, praecipue versus finem. AldB. AldL.

F. Bav. plurimum *Φ* ad hanc classem pertinens. *η*. Ambr4 (ad §§. 1—53).

---

*) Aug1 eiusque familia in oratione de Corona magis quam *F* huiusque familia cum *Σ* conveniunt. — Aug2 in initio huius orationis saepissime cum *Σ* convenit.

**) Codicum Bekkeriorum *o*. *q*. recentissimorum varietatem lectionis §. 42 abruptam esse videmus. Inde a §. 77 in documentis caremus varietate codicum *k* et *s* documenta certe priora continentium, nisi quod in §. 106 varia lectio annotata est. Cf. Praefatio nostra p. VII.

T. Lind. Vind4. Pall. Ven. (Appfr. AldV. AldT).

Ω. *u*. *v*. *γ*. Vind3. Ang. Ad §. 90—91 Chalk, de quo codice vid. Praef. extr.

Passim Vind7.— inde a §§. 299 usque ad finem Laur9 (= Laurent. No. 41).

Codices
ad Libanii argumentum fals. leg.

T. Lind. Vind4. *ε*. *η*. Laur8. Mal.
F. Bav. Mead. *ι*. *υ*. Ven. Vind5.
Semel AldB.

Ad Anonymi Scholiastae argumentum.

Hoc argumentum in scholiorum codice invenitur Vind7. Praeterea in Vind1 (= Vind6). Bodl. Alt. *s*. Ven. AldV. *ζ*. Aldetc.
Vind5 exhibet nihil nisi appendicem.

Ad orationem fals. legat. 36.

Σ.
Laur8. *T*.*) Lind.
Augl.**) 2. Obs. *δ*. *ε*. Harl. *k*. *s* (= *α*). *ι*. *r*. Laur8. — *ϑ*. Vind1. 4. 7. Mal.***)
Π ad partem posteriorem, inde a §. 157.
F. Bav. *Φ*. — Ven. *β*. *ζ*. *η*.
Ω. Vind3. *u*. *v*.†)

Passim: Fragmentum Urbinatis, quantum legi poterat. Cant. Chr (corrector Malatestiani). AldV. Weimar. Bodl. Ask. hi quatuor sunt correctores Aldinae saepe secundum Indd. scribentes. — AldT plurimum secundum Ven.

---

*) *T* in orat. f. leg. propius quam in aliis orr. ad *Σ* accedit.
**) Augl etiam in hac oratione multo magis quam *F* cum *Σ* convenit.
***) De consensu Vind4 et Mal cf. lacunas quoque §§. 160—231. 240.
†) De consensu *Ω* et *u* vid. ad §. 300.

Plene in Σ. scripta sunt haec:

De Corona.

§. 3: *ἔγωγε ἐλαττοῦμαι. — δὲ ἐκ ... δεαυτοὺς.*
§. 4: *πεπραγμένα ἐμαυτῷ — πρᾶγμα αὐτὸ ἀναγκάζῃ* (sic) — *ἀγῶνα ἐνστησάμενος.*
§. 5: *ἀγῶνα ἐμοὶ.*
§. 6: *δὲ ὄντος.*
§. 7: *δίκαια εὐνοϊκῶς.*
§. 8: *τε ἰδίου.*
§. 9: *τὰ ἄλλα.*
§. 10: *κοινὰ ὑπερεῦ* (sic) *καταψηφίσασθαι ἤδη*, sic loco *καταψηφίσασθε ἤδη ... ἐνδέδειχθε ἐπὶ.*
§. 13: *με ἑώρα — τὰ ἀδικήματα.*
§. 14: *με ὑμᾶς — ὁπηνίκα ἐφαίνετο.*
§. 15: *πράγματα ἐλέγχους* (quum idem Σ §. 226 *τοὺς παρ᾽ αὐτὰ τὰ πράγματ᾽ ἐλέγχους*) — *πρὸς ἐμὲ ἔχθραν.*
§. 16: *μάλα εἰκότως.*
§. 17: *κατηγορημένα ὁμοίως — μάλιστα ὅσα ὑπὲρ — πεπραγμένα ἑαυτῷ — πράγματα ἀναμνῆσαι.*
§. 18: *ἔγωγε ἐπολιτευόμην — ὥςτε ἀνελεῖν.*
§. 20: *συνηγωνίσατο αὐτῷ — εἴτε ἄγνοιαν. — οὔτε ἄλλῳ οὐδενὶ — συγχωρηθεῖσα εἰρήνη — δοροδοκήματα* (sic) *ἐν.*
§. 21: *μάλιστα ἐν — δήποτε ἕνεκα (ἐῶ γὰρ τοῦτό γε ἐν τῷ παρόντι) Εὔβουλος —, ἐγὼ δὲ οὐδὲν.*
§. 24: *μέγιστα ἐν οἷς — οὐκ ἔστι. τί γαρ.*
§. 26: *ὠμόσατε ἡμέρας — τοῦτο ἐκ — μάλιστα ἐπραγματεύετο.*
§. 28: *ἀρχιτέκτονα αὐτοῖς.*
§. 30: *ἀμφότερα εἶχε.*
§. 32: *ἐξέλθοιτε ὑμεὶς — ἅμα ἀκούοιτε ταῦτα ἀπαγγελλόντων — ἔχοιτε ὑμεῖς.*
§. 33: *ἅπαντα ἀπώλετο.*
§. 34: *οὐδένα ἐποιούμην — καὶ ἐμοὶ — μικρὰ ἀποκρίνασθαι.*
§. 35: *βούλεσθε ὑμεῖς, ἂν ἔχητε ἡσυχίαν.*
§. 36: *τότε ὑποῦσαν.*
§. 37: *ταῦτα ἔχει.*
§. 38: *ἐπηγγέλλετο ὑμῖν.*
§. 40: *πράγματα ἐκεῖνον.*
§. 41: *ὅσα ἄλλα ... τὰ ἐκείνων.*
§. 42: *ἐμπέπτωκα εἰς.*
§. 43: *δὲ οἱ ... ἀνήρηντο αἱ ... δὲ Ἕλληνες ... τινὰ ἐκ.*
§. 45: *δὲ ἰδιωτῶν.*
§. 46: *τότε ὠνομάζοντο — ἡνίκα ἐδωροδοκοῦν.*
§. 47: *χρήματα ἀναλίσκει ... ταῦτα ἀποδομένων.*
§. 48: *γε εἰδέναι ... εἶτα ἐλαυνομένων ... πᾶσα ἡ οἰκουμένη.*
§. 49: *σαφέστατα ἂν ... πλεὶστα ἀντιλέγων ... γε ὑμᾶς.*
§. 50: *ταῦτα ἡγοῦμαι ... δ᾽ ἴσως ... ἐμὲ εἰπεῖν.*
§. 57: *εἴτε ἀληθῆ.*
§. 58: *εἴτε ἄξιος.*
§. 59: *τὰ ἄριστα.*
§. 60: *ἃ δὲ ἀφ᾽ ... ταῦτα ἐπέστην ... ταῦτα ἀναμνήσω.*
§. 61: *μέγα ὑπῆρξε ... ἀλλὰ ἅπασιν.*
§. 62: *ἔτι ἀγνοίᾳ ... ἐνταῦθα ἑαυτὸν ... εἰμὶ ἐγώ.*
§. 63: *φρόνημα ἀφεὶσαν ... δίκαια ἀναιρεῖν.*
§. 64: *μάλιστα ἐπιτιμῶντα ... γιγνόμενα ἐπὶ.*
§. 65: *δὲ ὁμοίως ... ἐνδοξοτατα ὑμεῖς.*
§. 66: *βῆμα ἀνέβην ... σώματα ἀνηλωκυῖαν.*
§. 68: *γε οὐδεὶς ... γε ὄντι ... τοῦτο εἰς ... δὲ οὖσιν.*

§. 71: *ἐπιτείχισμα ἐπὶ ... δὲ Ἐρετρίᾳ.*
§. 72: *Ἑλλάδα οὖσαν ... πεισθεῖσα ἐμοί, ... ἁμαρτήματα ἐμά ... τίνα ἄλλον.*
§. 73: *γε ἐκεῖνος ... λέγε ἐφεξῆς.*
§. 75: *ψήφισμα Εὔβουλος.*
§. 79: *ἐνταῦθα οὐδαμοῦ.*
§. 80: *δὲ ὀλιγωρήσασιν.*
§. 81: *χρήματα ἔδωκε — ταῦτα ὑπάρχειν — μηδένα ἐξετάζειν.*
§. 82: *δὲ οὐδέποτε, ἐὰν — σε οὗτοι.*
§. 83: *ἐμὲ ἐπὶ — ἀντ᾽ειπόντα ἐγράψατο.*
§. 85: *τινα αἰσχύνην.*
§. 86: *τὰ ἄριστα.*
§. 87: *χρώμεθα ἐπεισάκτῳ.*
§. 88: *πράγματα ἀφειδῶς.*
§. 89: *ταῦτα ὠφέλησεν — ἀλλὰ ἔργῳ — τότε ἐνστὰς.*
§. 94: *δίκαια ἂν.*
§. 95: *μάλιστα ἦσαν — ταῦτα ἐν — ἄνδρα ἰδία* (sic sine iota subscripto).
§. 96: *ἐξήλθετε εἰς — τότε Ἀθηναίων πολλὰ ἂν.*
§. 97: *ταῦτα ἀμφότερα ... ἀκίνδυνα ἑώρων.*
§. 98: *ταῦτα ἐποίουν.*
§. 99: *ἐδείξετε ἐκ ... τὰ ἄλλα ... οὔτε ὑπολογιεῖσθε.*
§. 100: *ἠδίκησθε ὑπολογισάμενοι ... ἕτερα εἰπεῖν.*
§. 101: *εἶτα ἐγὼ ... τό γε ἔργον ... ἐποιήσατε ὑμεῖς, ἀκριβῶς οἶδα ἐγώ ... ταῦτα ἐροῦντες.*
§. 102: *σκοπεῖτε ἐν.*
§. 103: *τοσαῦτ᾽* (sic) *ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι ὅσα ὀκνήσαιμ᾽.*
§. 104: *τε ἐκ.*
§. 107: *πώποτε ὡς ἀδικούμενος.*
§. 108: *ταῦτα ἐγίγνετο ... τὰ ἀδύνατα ... δέοντα ἐγίγνετο ... τοῦτο ἄξιός εἰμι ἐπαίνου ... πολίτευμα ἐμόν.*
§. 109: *δίκαια εἱλόμην ... ἠγάπησα ἀντὶ.*
§. 110: *τὰ ἄριστά τε ἔπραττον.*
§. 111: *εἰμὶ ὑπεύθυνος.*
§. 112: *οὐδὲ ἄλλον ... ἐννέα ἀρχόντων.*
§. 113: *γε οὐδενὸς ... τὰ ἀνηλωμένα ἔδωκα ... δικαία ἐστὶν.*
§. 114: *ταῦτα οὐ τινὰ ἀρχὴν ... γεγενημένα αὐτὰ.*
§. 115: *κατοικοῦσι Ἀθηναίων* sine *ν ἐφελκυστικῷ.*
§. 117: *δίκαιά ἐστί μοι ... γε εὐθύνας.*
§. 118: *οὐκ ὑπεύθυνος ... ψήφισμα ὅλον ... ἐπέδωκεν ταῦτα ... ἐπέδωκε τοῖς.*
§. 120: *γε ἐν.*
§. 121: *γε ὀμωμοκόσι.*
§. 122: *ἀνδριάντα ἐκδεδωκὼς ... εἶτα οὐκ ... καὶ ἄρρητα ὀνομάζων.*
§. 123: *δικαστήρια ὑπείληφα ... ταῦτα ἀπὸ ... τὰ ἀπόρρητα ... ἵνα ἐξελέγχωμεν.*
§. 124: *ἐνταῦθα ἔλαττον ... δὲ ἐπὶ.*
§. 125: *μηδεπώποτε ἐξελεγχθῆναι ... ἐνταῦθα ἀπήντηκας.*
§. 126: *τὰ ἀναγκαιότατα εἰπεῖν.*
§. 127: *περίτριμμα ἀγορᾶς ... τὰ αἰσχρὰ.*
§. 128: *ἐρυθριάσειε, τοῖς δὲ ἀπολειφθεῖσιν ... δὲ ὑπ᾽.*
§. 131: *ὥστε ἐλεύθερος ... ὡς ἄρα ὑπὲρ ... ταῦτα ἀναμνήσω.*
§. 133: *πρᾶγμα αἰσθομένη ... ἰδοῦσα ἐπεζήτησε ... συλλαβοῦσα ἐπανήγαγεν.*
§. 134: *ταῦτα ἢ ... ταῦτα ἀπὸ.*
§. 136: *τότε ἐγὼ ... ἀλλὰ ἀναστὰς ... δίκαια οὐχὶ ... τὰ ἐναντία ἐμαρτύρει.*
§. 137: *καὶ οὐκ.*
§. 138: *πολλὰ ἂν ... δεδώκατε ἔθει.*
§. 139: *δότε αὐτῷ ... πλοῖα ἐσεσύλητο ... ἐπορεύετο ἄνθρωπος ... πράγματα ἦν ... οὐδὲ ἔστιν ... ψήφισμα οὐδὲν ... ἔχοντα ἐγκαλεῖν.*
§. 140: *οὐδὲ ἔλεγεν ... ἡνίκα ἐργάσασθαι ... πολλὰ ἐρεῖς.*
§. 141: *ἕνεκα αἰτίαν.*
§. 142: *ταῦτα ἐπήραμαι.*
§. 143: *ἅπαντα ἀνέτρεψε ... δὲ ἐθαύμαζον.*
§. 144: *τότε ἐκωλύθητε ... μεγάλα ὠφελήσεσθε.*
§. 145: *μυρια ἔπασχε.*
§. 146: *δὲ οὔτ᾽ ἐν ... δὲ αὐτῷ.*
§. 147: *ἕνεκα ἔχθρας.*
§. 148: *πρᾶγμα ἐνόμιζεν ... δὲ Ἀθηναῖος.*
§. 149: *ἀφίκετο εἰς.*
§. 150: *ᾐτιᾶτο εἶναι.*
§. 151: *ἡγεμόνα ἦγον.*
§. 152: *ἢ ἐκεῖνον.*
§. 153: *τοῦτο εἶδον ... πρᾶγμα εἰς ... ἕνα ἄνδρα ἵνα εἰδῆτε ἡλίκα πράγματα ἡ ... ταράξασα αὕτη ... ἔδωκε.*
§. 156: *ταῦτα ἐπὶ.*

§. 158: *μάλιστα αἴτιος.*
§. 159: *ὀκνήσαιμι ἔγωγε . . . ταῦτα ἀπολωλότων . . . ποτὲ οὐκ.*
§. 160: *εἰ ἐγὼ μὲν τὰ ἔργα.*
§. 162: *ἢ ἐμοῦ . . . ἢ ἐγώ.*
§. 168: *συμβάντα ἐν . . . ἀκούσατε ὅμως.*
§. 169: *τε ἐκ . . . γέρρα ἐνεπίμπρασαν.*
§. 170: *προσηγγελμένα ἑαυτοῖς . . . ἀνίστατο οὐδείς.*
§. 171: *βῆμα ἐβαδίζετε . . . τοῦτο ἐποίησαν.*
§. 172: *ἄνδρα ἐκάλει.*
§. 173: *ἕνεκα ἀκούσατε . . . δέοντα ὑπὲρ . . . ἔσεσθε ἐμπειρότεροι.*
§. 174: *τοῦτο οὕτως . . . μέντοι ἵνα τὰ ἐν Θήβαις . . . δε ἔχει.*
§. 175: *δὲ ἐναντιουμένους . . . ἵνα ἢ.*
§. 176: *προαιρεσομεθα ημεῖσ . . . ἃ ἄν.*
§. 177: *παρόντα ἐπανεῖν.... ὑμέτερα ἐξ . . . ὑπάρχετε ὑμεῖς.*
§. 178: *δὲ ἄμεινον . . . ἵνα ἐάν.*
§. 179: *οὐδὲ ἔγραψα . . . οὐδὲ ἐπρέσβευσα . . . ἔδωκα ἐμαυτόν.*
§. 180: *τίνα ἐμαυτὸν . . . μηδὲ ἥρωα . . . ποτὲ οἰνόμαον . . . γε οὐδέν.*
§. 190: *ἄλλο ἐνῆν . . . μήτε ἐστὶ μήτε ἦν . . . κράτιστα ἑλέσθαι.*
§. 191: *δὲ οὐ . . . με ἀγαγεῖν.*
§. 193: *τοῦτο ὡς . . . ἀδίκημα ἐμὸν . . . ὅσα ἐνῆν . . . πράγματα ἐνεστησάμην.*
§. 194: *γέγονε, τί.*
§. 195: *τότε ἐκεῖνος.*
§. 196: *τότε ἔδει . . . ὅτε ἐβουλεύετο ἡ.*
§. 197: *γέγονα εἰς . . . ἔδωκα ἐμαυτὸν . . . οὔτε ἕτερα εἶπες . . . οὔτε εἰς . . . ἅμα ἀρίστρατος.*
§. 198: *ἀτυχήματα εὐδοκιμεῖν.*
§. 199: *οὐδὲ ἐφθέγξω.*
§. 200: *προεῖτο ἀκονειτί.*
§. 201: *ἀγῶνα ἕτεροι.*
§. 206: *φρόνημα ἡ πόλις.*
§. 207: *ἐμὲ ἀποστερῆσαι . . . ἐγκώμια ὑμῶν . . . βέλτιστα ἐμοῦ.*
§. 209: *παλαιὰ ἔργα ἔλεγες . . . προσεδεῖτο ὁ . . . ἀνάξια ἐροῦντος.*
§. 210: *τε ἰδίας . . . ἀξιώματα ἀποβλέποντας . . . γε ἅμα . . . δημόσια εἰσίητε . . . ἄξια ἐκείνων.*
§. 211: *ἕνεκα ἐμαυτῷ.*
§. 213: *ἐναντία ἐπράξατε . . . τὰ ἐκ τῆς . . . δὲ ὧν . . . τὰ ἐν τῇ Βοιωτίᾳ διαρπασθησόμενα ὑπό.*
§. 214: *ἕκαστα ἐγώ.*
§. 215: *τρία ἐν . . . δὲ ἐν.*
§. 216: *παρέσχετε ὑμᾶς . . . ἐγίγνοντο ἔπαινοι.*
§. 217: *ἔγωγε ἡδέως . . . ταῦτα ἐλυπεῖτο ὁρῶν.*
§. 218: *ἐπείσθητε ἐμοί.*
§. 220: *ὥστε οὐκ.*
§. 221: *ταῦτα ἐν.*
§. 224: *πολλὰ ἕτερα. τότε δὲ αὐτὸ . . . ἐκρίνετο ἐφ'.*
§. 226: *ἕκαστα ἐχόντων.*
§. 229: *ἕκαστα ἐν.*
§. 230: *στάδια ἀπό.*
§. 234: *δ' ἱππέα* (non *δὲ ἱππέα*).
§. 235: *ἄλλο οὐδὲν . . . ὁ ἀγὼν . . . ὅπλα εἶχον.*
§. 236: *ὅσα οὗτοι περιγένοιντο ἐμοῦ.*
§. 238: *οὐδὲ ἀγανακτοῦσα ἐπί.*
§. 244: *τελευταῖα ἐκ.*
§. 245: *ἕνα ὄντα . . . γε ἑκάστου.*
§. 246: *πράγματα ἀρχόμενα . . . ἀναγκαῖα ἁμαρτήματα . . . ἐμὲ οὐδέν.*
§. 247: *ἕροιτο ὁντινοῦν . . . ὥστε οὐδ' ὁ . . . ὥστε ἀήττητος.*
§. 248: *πάντα ὅσα ἔπραττον . . . ἡνίκα οὐδ' . . . ἕνεκα ἐπράττετο . . . ἐμὲ ἐχειροτόνησεν.*
§. 249: *ἄλλο οὐδέν.*
§. 250: *τὰ ἄριστα.*
§. 251: *ὥστε ὑπὸ σοῦγε ὡμολόγημαι.*
§. 254: *προοιντο ἡμᾶς.*
§. 257: *μήτε ἰδίας . . . πολιτεύματα ἑλέσθαι.*
§. 260: *τοιαῦτα ὑπό.*
§. 266: *εἴτε ἤδη.*
§. 267: *ἔπειτα οὗτοι.*
§. 272: *ἐμὲ αἰτιᾶσθαι.*
§. 276: *τοιαῦτα ὀνομάζων . . . δὲ οἶδ' ὅτι . . . ἢ ἐμοί.*
§. 277: *καὶ ἐκεῖνο εὖ οἶδ'.*
§. 278: *ἄλλο οὐδέν.*
§. 285: *μεγάλα ἡ πόλις.*
§. 286: *ἡγήσαντο αυτοις.*
§. 288: *τότε αἱρεθέντος.*
§. 289: *προείλετο ἡ πόλις.*
§. 292: *ἐμὲ εἰς.*
§. 293: *ἐμὲ ὑμᾶς . . . δίκαια ἐποίει . . . ἐμὲ ἔχθρας.*
§. 296: *λέγοντα ἡ ἡμέρα . . . δὲ Ἀλεξάνδρῳ . . . μηδένα ἔχειν.*
§. 297: *καὶ ἐγώ.*
§. 298: *ἐμὲ οὔτε . . . ἄλλο οὐδὲν . . . ταῦτα ὑγιῶς.*
§. 303: *προεθέντα ὑπ' ἐμοῦ καὶ ὅσα εἰς . . . εἰ δὲ ἢ . . . ταῦτα ἐλυμαίνετο.*

§. 304: εἰ ἕνα ἄνδρα ... καὶ ἕνα ἄνδρα Ἀρκαδία.
§. 312: ὅτε (corr Σ) ἅπαντες ... οὐδὲ τότε οὔτε.
§. 315: δὲ οὐδὲ ... οὔτε ἴσον.
§. 317: με εἰπεῖν.
§. 318: εἰμι ἐκείνοις ... ζῶντα ἐξέταζε.
§. 319: ἄριστα ἐμάχετο.
§. 320: βέλτιστα ἑλέσθαι ... πατρίδα εὐνοίας ... δὲ οὐδεὶς.
§. 321: εὑρήσετε ἁπλῶς.
§. 323: ἐκεῖσε ἀπαγγέλλειν.

Plene scripta sunt in Σ haec:

F. leg.

§. 1: μητεανδρα.
§. 2: τοισδε απειλεῖ...μηδένα εἶναι.
§. 6: γε ῆ.
§. 8: κεκωλυκότα ἐμοῦ ... καταψηφίσασθε αὐτοῦ ... δὲ ἄφετε.
§. 9: εἰδῆτε ὅτι ... μάλιστα ἐξελεγχθήσεται δῶρα ἔχων.
§. 12: δεῖγμα ἐξενηχότος.
§. 13: ἤρξατο ἀρχὴν.
§. 14: ἄριστα ἐναντιωθείη.
§. 15: συνηγόρει ἐκείνῳ.
§. 17: αὐτίκα ἀκούσεσθε.
§. 19: δὲ ἧκεν ... λυμηνάμενα ὑμῶν καὶ διαφθείραντα ὅλως ... ἄρα ἠμφισβήτει.
§. 20: κεφάλαια ἀπήγγελλε ... ἀπελογίζετο ἐκ.
§. 21: χρήματα ἐσπραττόμενα.
§. 22: λελήθατε ἡμᾶς.
§. 23: ἐβούλεσθε ἄλλα.
§. 24: δεύτερα ἦν.
§. 26: τοῦτο ἠδικῆσθ' ὑπ' αὐτοῦ ὅτι ... διεκωλύθητε ἐλπίσι.
§. 28: ὅσα ἀπήγγειλεν.
§. 30: δὲ οὗτοι.
§. 31: κωλυθεῖσα ἀκοῦσαι ... οὔτε εἰς τὸ.
§. 32: ἐνταῦθα οὔτ' ... ταυτὰ ἅπαντες ... οὐδένα ἐπῄνεσεν.
§. 33: δὲ οὐδεὶς.
§. 35: μεγάλα ἀγαθὰ ἃ.
§. 36: ταῦτα ἀνεγιγνώσκετο ἡ ... πάντα ἀναδεχόμενος ... ἁμαρτήματά ἐστιν.
§. 37: τοῦτο οὐκ ... προσετάξατε ἐν.
§. 39: τοῦτο αὐτίκα δὴ μάλα ὑμεῖς.
§. 41: προσγένοιτο αυτῳ ... μήτε αἰσχύνην μήτε ἀδοξίαν αυτῳ ... ἄρα εἴπητε.
§. 42: ταῦτα εἰ ... ἐνταῦθα ἦν.
§. 43: ταῦτα οὔτ' ἤλπισεν ... μὴ ἐθελῆσαι.
§. 44: τοιαῦτα ἐπαγγελλομένου ... ἔπειτα ἐκ.
§. 45: ταῦτα οὔτ' οἶδα.
§. 46: μάλα ὑβριστικῶς.
§. 47: ταῦτα ο.
§. 48: γε ἐπηγγέλλετο ... ὥστε οὐδ'.
§. 49: τοῦτο εἰς.
§. 51: δεῦρο ἀποπλεῖν.
§. 52: ἐξέλθητε ὑμεῖς.
§. 53: ἐπύθοντο ἐκ.
§. 55: ἅπαντα ταῦτα εἰς.
§. 57: δὲ εἰδῆτε.
§. 58: δεῦρο ἀπὸ.
§. 61: γε ἠγνόουν.
§. 62: οὐδὲ ἄλλῳ (sed οὐδ' ἄλλον in praecedentibus.
§. 64: δεινότερα οὐ.
§. 65: ἐπορευόμεθα εἰς ... παιδάρια ὀλίγα ... ἔθεντο οὗτοι ... ἔγωγε ἀκούω.
§. 66: δὲ εἴ τις ... οἷα οὐδένες.
§. 67: ἔγωγε ἄλλων.
§. 68: ἐκεῖνο ἴδιον.
§. 70: ταῦτα οὐκ.
§. 72: ἅπαντα εἰδόσιν ... εἶτα ἡγησίππου.
§. 73: δήποτε αὐτῶν.
§. 74: τότε ἀπήγγειλεν ... πράγματα οἰκεῖα.
§. 75: ταῦτα επεπρακται.
§. 76: πᾶσα ἀπάτη.

B**

§. 77: δὲ ἧκεν.
§. 78: ἄρα ὑμεῖς ... ἐξαπατήσασα ὑμᾶς.
§. 80: δώσοντα οὐκ ... ἔδωκα οὐδενὶ οὐδὲν ... πεπραγμένα αὐτά.
§. 83: πεπραγμένα ἔχει ... τε ἀπὸ Θηβ. ἄδεια ὑπῆρχεν.
§. 84: βοήθεια εἰς.
§. 86: Ἡράκλεια ἐντός.
§. 88: ἐγκώμια εἰρήνης ἐρεῖ καὶ τοιαῦτα ἀπολογήσεται.
§. 89: ταῦτα ἐκεῖνο ὑμᾶς ... πράγματα ἐκ.
§. 90: πραθεῖσα ὑπὸ ... ταῦτα ἀνθ' ὧν ἀπεδόδοντο αὐτοί.
§. 92: ἅμα ἐᾶτε ... τὰ ὁμολογούμενα ἀπολογούμενον.
§. 94: ταῦτα ἐπὶ ... ἡλίκα οὐδείς.
§. 96: γε ἐξ ... ὄνομα εἰρήνης.
§. 97: εἴργετ' οὖν, εἴργετε αὐτὸν ... ἐξηπάτησθε ὑμεῖς.
§. 98: ἀφίημι Αἰσχίνην.
§. 99: οὐδεμία ἐστί.
§. 102: ἀκούσαντα ὑποσχομένου ... ταῦτα ἐλπίσαντα.
§. 110: οὐδένα ἀκούω.
§. 111: ἀμφικτύονα εἶναι ... τἀναντία ἐποίησεν.
§. 112: δὲ Ὀρχομενὸν ... ἐφθέγξατο ἐναντίον.
§. 113: γε οὐδὲ Φιλ.
§. 115: δὲ αὐτὸς ... οὐδένα οἶμαι.
§. 117: μηδὲ ἀρέσκειν ... ποιήσαντα ἀφίημι ἔγωγ' ἔφην ... ἐγὼ οἶμαι.
§. 119: πρόνοια ὑπέρ.
§. 120: δεῦρο ἀναστὰς ... γε οὐ.
§. 122: δὲ ἐκεχειροτόνητο. ἐπειδὴ δὲ ἀνέστη ... γένοιτο ἐξαίφνης, εἶτα ἀκούσαντες.
§. 123: ἐλπίδα ἥντινοῦν.
§. 125: δὲ ἀπολώλεσαν ... φρούρια ἐπισκευάζειν ... Ἡράκλεια ἐν.
§. 127: ταῦτα ἀνελών.
§. 128: δεινοτερα εστιν ... ἐκεῖσε ἐλθὼν ... σχέτλια ἡγουμένων ... τὰ ἐπινίκια ... εἱστιατο ἐλθὼν ... εὔχετο ἐκεῖνος.
§. 129: δὲ ἄλλως ... ψήφισμα ἄντικρυς.
§. 130: συνευύχετο οὗτος.
§. 133: τὰ ὑμέτερα οὕτως.
§. 136: πνεῦμα ἀκατάστατον ... δὲ οὐδενί.
§. 137: ὃ ἐκεῖνος ... ἐπύθετο αὐτόν.
§. 139: ταῦτα οἱ ... ταῦτα ἐν ... ταῦτα ἐκεῖνοι προΐεντο αὐτούς.
§. 141: θεάσασθε ἐπ'.
§. 142: ταῦτα ἐκ.
§. 143: δὲ ἀπεστερηκότα.
§. 144: πολλὰ ἀλλ' ἔτι τούτων δεινότερά ἐστι.
§. 145: ταῦτα ἐκ ... ὅσα ἑωράκαθ' ὑμεῖς.
§. 149: ἡλίκα ἐβούλεσθε ... ὑμέτερα οὗτοι.
§ 150: γε οὐδὲν ... θαυμάσια ἀγαθὰ ἡμῖν.
§. 151: ταῦτα οἱ.
§. 153: τε ἐν ... ὥστε ἐκεῖνος.
§. 155: δὲ ἀφικόμεθ' εἰς ... δὲ ἄλλας ... πεντήκοντα ὅλας.
§. 156: πράγματα ἐν ... δ' ὡς ἀγνοοῦντας ... δὲ ὡς ἂν πρός.
§. 157: δὲ ὑφ' ... αὐτίκα εισεσθε.
§. 158: ὅτε ἐκεῖσε ἐπορεύοντο ... ἐνταῦθα ἐγίγνοντο οἱ.
§. 159: ταῦτα απαλεῖψαι ... δὲ ἄντικρυς.
§. 160: πολλὰ ὑπισχνούμενος ... ταῦτα οὐδαμόσε ᾤετο ... πάντα ἐνδεικνύμενοι.
§. 161: δεῦρο ἀπηγγελκότες.
§. 162: προστεταγμένα ὑφ',
§. 163: ταῦτα ὑπὲρ ... κήρυκα ὑμεῖς ... τάχιστα εἰσ ... πολιορκοῦντα ἐξελθόντες.
§. 164: δὲ εἰρήνη ... δὲ ἀσφάλεια ἰέναι ... τινικαῦτα οὔτ'.
§. 166: δὲ αὐτίκα ἀκούσεσθε.
§. 167: γε εἰπεῖν ... ταυτα εδίδοτο.
§. 168: ἐκώλυσα ἐγὼ ... τὸ ἀνάλωμα ... δὲ εἰς.
§. 169: δὲ ὅπως.
§. 170: ἔχρησα τὸ ἀργύριον καὶ τὰ πεπραγμένα ὑπομνήσας.
§. 172: τἀναντία ἔπραττον.
§. 173: οιατε ἦν.
§. 174: ψήφισμα ἐπεχείρησαν.
§. 175: δὲ ἰδίᾳ ... νύκτα ἐφύλαττεν ... παῖδα ἔχων ... ἐξιόντα ἐκ ... παῖδα ἐκέλευσεν.
§. 176: ταῦτα ὅτι.
§. 178: κατηγορημένα ἀπ' ἀρχῆς ἵνα ὅσα ὑμῖν ... ἐπέδειξα ... ἐπέδειξα (αἴτιον om pr Σ) γεγενημένον ... ἀντειπόντα εἰρήνῃ ... δύναισθε ἐξελθεῖν ... ἄλλα ἐπὶ ... δεινὰ εἰργασμένον ... δῶρα ἔχοντα.
§. 179: ἱκανὰ αὐτόν.
§. 180: συναμφότερα οὗτοι ... παμπολλα ὠφλήκασιν ... ποτε Ἐργοκλῆς.
§. 181: δεινὰ ἐφυλάττεσθ'.
§. 182: σφόδρα ακριβως.
§. 183: οὐδὲ ὁπλιτῶν ... ταῦτα ἐγχειρίζει.

§. 185: *εἶτα ἐκκλησίαν.*
§. 186: *πράγματα ἁπλῶς.*
§. 187: *οὐδένα ἐρῶ... ἕκαστα ἐξεπάτησθε ... τοῦτο ὄνομα.*
§. 188: *ταῦτα ἐπιβεβουλευμένος.*
§. 190: *εἰσιτήρια ἔθυσεν.*
§. 191: *τέτταρα ἔτη.*
§. 192: *ὀλύμπια ἐποίει.*
§. 193: *ἤ τινα εν εαυτω ... ἐπαγγείλατο ἡδέως.*
§. 194: *ἐτελεύτησε ἐκεῖνος ... παιδία ὄντα εἰς.*
§. 195: *σε ἀκοῦσαι.*
§. 196: *δὲ ἧκον ... τινα Ὀλυνθίαν.*
§. 197: *διηγεῖτο Ἰατροκλῆς ... οὔτε ἐθελούσης οὔτε ἐπισταμένης ... πρᾶγμα ἔφασαν.*
§. 198: *οὖσα ὑπὸ ... μὴ ἐκεῖνος.*
§. 199: *πεπραγμένα ὁ ἀκάθαρτος... μάλα ἐρεῖ ... ἔγωγε ἀποπνίγομαι ... παῖδα ὄντα ἐν.*
§. 201: *πάντα ἔνεστι.*
§. 202: *προσήκουσα ἡ τοιαύτη ἀπολογία, ἐμοῦ ... εἰμι ἄνθρωπος ... πράγματα οὐδὲν.*
§. 204: *τότ' ἐναντία ἀπήγγειλε.*
§. 205: *ταναντία ἐμοὶ ... χρήματα οὗτοι.*
§. 206: *πώποτε οὔτ'.*
§. 209: *δύ' ἢ τρία ἴσως.*
§. 210: *δὲ ἠπείλει ... δὲ ἄλλ .*
§. 211: *ἐμὲ εἰς... δεδωκότα εὐθύνας ... ὄντα ὑπεύθυνον.*
§. 212: *ἐμὲ εἰσελθεῖν.*
§. 213: *πολλὰ οὐκ ... ἀκούοιτε αὐτοῦ.*
§. 214: *τοῦτο ἀγανακτῆσαι.*
§. 215: *μηδε ητίαται ... πώποτε ὁμολογῶν.*
§. 216: *ἴστε αὐτοὶ ... γε εἰ ... μέγα οὗτος.*
§. 218: *ὁμολογεῖτε εἶναι ... τἄλλα οὐδὲν.*
§. 219: *κατασκευασθησόμενα ὁρμητήρια ἐφ' ... ἐποιησασθε ἀγαπητῶς. ἀποψηφίσασθε αἰσχίνον.*
§. 220: *φιλάνθρωπα εἰπόντες ... οἴκαδε εἰσενέγκησθε.*
§. 221: *γε ἀσφαλές ... μηδὲ ἀδικήματος.*
§. 222: *τε ἐχθρὸν.*
§. 223: *ταναντία ἐμοὶ.*
§. 224: *δὲ αναπεπτωκότες.*
§. 225: *λαλοῦντα ἐμοί.*
§. 226: *ἑκάτερα αἴσθησιν ... ἐμὲ αγωνίζεσθαι.*
§. 227: *σῶμα ἔχων.*
§. 228: *ἕτερα εστιν ... γε οὐδένα.*
§. 230: *μηδένα ἐν ... τινα αἰχμάλωτον.*
§. 231: (*ταῦτ' Ἀθηναῖοι*).
§. 232: *τίθεσθε εἰς ... προῖκα ὑπὲρ ... (βέλτιστ' ἀδωροδοκήτως).*
§. 233: *παῖδα ἐπ'.*
§. 234: *προβούλευμα ἐγὼ.*
§. 235: *πότε οὐ.*
§. 236: *δὲ ἀκοῦσαι ... δὲ οὔθ' ... δὲ οὐδὲν.*
§. 237: *δικαια εστιν.*
§. 239: *ἐκεῖνο ἐνθυμούμενοι... κάθησθε ὀμωμοκότες ... ἄριστα ὁ ... δὲ εἴσονται.*
§. 246: *ἰαμβεῖα ἐκ ... δρᾶμα οὐδὲ ... οὔτε ἀριστόδημος ... δὲ ἀριστόδημος ... πεποιημένα ἰαμβεῖα.*
§. 248: *μείζονα ἡγήσατο αυτῳ ... τὴν δὲ ἄτην* e versu metrico.
§. 249: *γε ἔζη.*
§. 250: *τινα εἰς.*
§. 251: *χεῖρα ἔχοντα ἀναβεβλημένον ... πεντήκοντα ἔτη ... διακόσια ἐστιν ... τετταράκοντα εἰς.*
§. 252: *γε ἀφεστηκυίας.*
§. 253: *ἐκεῖσε ἐλθὼν οὐδὲ τοὔνομα ἐφθέγξατο ... ταῦτα αὐτὸς ... καὶ ἐγὼ.*
§. 254: *εἰληφότα οὐκ.*
§. 255: *χεῖρ' ἔχοντ' Αἰσχίνη... χεῖρα ἔχοντα. σὺ.*
§. 256: *ὥσαρα οἱ ... τινα ἡγοῦμαι.*
§. 257: *μήτε ἐλέου ... προείλετε ἐμέ ... ἀκριβέστατα εἰδὼς.*
§. 259: *παραχρῆμα ἀποκτιννύναι.*
§. 260: *ἀξίωμα ἀπολωλέκει ... δὲ εἰσελθὸν.*
§. 262: *δεῦρο ἐλήλυθεν.*
§. 263: *παράδειγμα οἱ.*
§. 266: *δὲ ὄντες ... πεντήκοντα ὑμῶν ... πώποτε ἄλλος.*
§. 267: *ἠσχύνοντο οἱ ... πατρίδα οὖσαν ... οὔτε ἱερά ... δεινὰ ἐψηφίσασθε.*
§. 268: *δοκεῖτε ἐψηφίσθαι ... δωροδοκοῦντα ἴδητε.*
§. 272: *τε ἀριστεῖον.*
§. 273: *ὅσα ἔπραττον ... πεντήκοντα ἐπράξαντο.*
§. 275: *μήτε ἐπ' ... κτήματα ἀφῃρημένην.*
§. 278: *ἐμὲ ἀποκτείνατε ἤδη ... δὲ οὐ ... ἐπαύσατο ἰδίᾳ.*
§. 279: *δῶρα εἰληφέναι ... δὲ ὡμολόγουν.*
§. 280: *δέκα ὠφληκέναι ... ἀγαθὰ ἡμᾶς ... τιμᾶτε ἐξ.*
§. 281: *κλάιοντα ὁμώνυμα ... δὲ ἀτρομήτου.*

§. 283: νεῦρα ἐπὶ ... οὐδὲ ἐλεεῖν ... οὐδὲ ἄλλον ... ἐκεῖνο ὁρᾶν.
§. 284: δὲ αθῷοι.
§. 285: τόνδε οἱ ... δία οὐχὶ.
§. 286: ἅπαντα ἐν ... οὐδεπώποτε ἠγανάκτησεν ... ἡγήσατο εἶναι.
§. 287: ὅπλα ἐκείνῳ ... δῆτα ἄνω.
§. 288: καταστήσασα ἔχει ... τἆλλα ἀφεὶς ... ἴστε ἐρῶ.
§. 289: δὲ οὐ.
§. 290: τίμημα ἀναβὰς ... δὲ ἀναβήσει.
§. 293: μέταλλα ἐωνημένων ... δὲ ἔχοντας.
§. 294: δὲ ἐκείνους.
§. 295: ἐκρίνετο ἔναγχος.
§. 298: πείθεσθε ὑμεῖς.
§. 299: κακὰ εἰργασμένον ... δόντα ἡδονὴν ... γε ἡ.
§. 300: τοῦτο ἴδοι ... προεστηκότα ἐᾶν.
§. 301: μὴ ἐθέλητε ἀκούειν ... ἐπιδείξητε ἀκύρους.
§. 303: τε ἀντειπεῖν ... ψήφισμα ἀναγιγνώσκων.
§. 306: δὲ ακουσαι.
§. 307: ἄξια ἐδημηγόρει ... ἀφίκετο εἰς ... γε ὅμοια.
§. 308: δὲ ἀτόπους ... ὥστε οὐκ.
§. 309: ἐμὲ αἰσχρὸν.
§. 310: παιδία ἴσως ... ἔχετε ἄνθρωπον.
§. 311: οὐδὲ ἐφόδια ἀναλίσκειν ... προσελθόντα ἕκαστον.
§. 312: ἢ ᾠκεῖτο ὑπὸ.
§. 313: κτῆμά εἰσιν.
§. 314: κακὰ εἰργάσθαι ... μυρία εἴργασται.
§. 316: δὲ ἐπιστολὴν.
§. 317: ἐβούλετο εἶναι.
§. 319: τοῦτο οὐ.
§. 321: δὲ ἐκδεχόμενοι.
§. 322: κωλύοιτε ὑμεῖς.
§. 323: πράγματα ἀγαγόντας ... δυνήσεσθε ἐξελθεῖν.
§. 324: ὅσα ἂν.
§. 325: παραχρῆμα ἀντὶ ... ἠκούσατε ἠνδραποδισμένας.
§. 327: πάτρια ἐν ... χρήματα εἰσπραχθῆναι.
§. 329: σφόδρα ἀκριβῶς ... δὲ ἔτι καὶ τόδε ἀκούσατε.
§. 330: γε ἀχάριστοι.
§. 331: οἴεσθε ὑμεῖς.
§. 332: σφόδρα ἰσχυρίζομαι.
§. 333: δῶρα εἰληφέναι ... ταῦτα ἐπὶ ... τοσαῦτα ἠδικηκότα.
§. 334: δὲ ἱερὸν.
§. 336: πολλὰ ὕστερον ... πεποιηκότα ἐπαινεῖς ... φυλάττητε αὐτόν.
§. 337: δοκεῖτε ἀτοπώτατον ... κακὰ ἠγωνίζετο ἐξεβάλλετε αὐτὸν καὶ ἐξεσυρίττετε ἐκ ... κατελεύετε οὕτως ... δὲ οὐκ.
§. 343: ἄλλο οὐδὲν.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

ΥΠΕΡ ΚΤΗΣΙΦΩΝΤΟΣ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΥ.

DEMOSTHENIS

PRO CTESIPHONTE

DE CORONA ORATIO.

ΛΙΒΑΝΙΟΥ ὙΠΟΘΕΣΙΣ.* 220

1. Τεῖχος μὲν ὁ ῥήτωρ ὑπὲρ Ἀθηναίων προὐβάλετο[1] τῶν συνήθων τούτων καὶ χειροποιήτων ἀρραγέστερόν[2] τε[3] καὶ βέλτιον, τήν τε εἰς τὴν πόλιν εὔνοιαν καὶ περὶ λόγους δεινότητα. ὡς αὐτὸς[4] εἴρηκεν, οὐ λίθοις καὶ πλίνθοις τὰς Ἀθήνας[5] ὠχύρωσεν,[6] ἀλλὰ μεγάλαις δυνάμεσι καὶ πολλῇ τινὶ[7]

1. Muro circumdedit orator Athenienses consuetis his et manufactis multo firmiore ac meliore, tum benivolentia erga rempublicam tum dicendi vi. ut ipse ait, non saxis aut lateribus Athenas munivit, sed magnis exercitibus et multitudine sociorum terra marique. verumtamen

---

*) Titulos cum argumentis h. l. om prΣ. Laur8. — *Περὶ τοῦ στεφάνου. Ὑπόθεσις* Ω. Ang. Vind3. — *Λιβανίου ὑπόθεσις τοῦ περὶ τοῦ στεφάνου λόγου* Ald. Fel. — *Λιβανίου ὑπόθεσις λόγου τοῦ περὶ* (*περὶ τοῦ* cod β) *στεφάνου* Morel. — Ὑπὲρ (ὑπὸ Bav) *Κτησιφῶντος περὶ τοῦ στεφάνου. Λιβανίου ὑπόθεσις* Bekk. et reliqui libri nostri. — 'Articulo recte addito. quamquam rhetores grammaticique articulum saepissime negligunt citantes *τὸν περὶ* (*ὑπὲρ*) *στεφάνου*.' Schaeferus. Dionys. H. Rhet. p. 948 R: *ἐν δὲ τῷ κρατίστῳ τῶν δικανικῶν τῷ περὶ τοῦ στεφάνου γραφέντι λόγῳ*. 'Utrum haec Demosthenis defensio *ὑπὲρ Κτησιφῶντος* an *περὶ στεφάνου* an utrumque recte inscribi debeat, ambigi video; a nonnullis enim, scil. Dionysio Halic., Ulpiano, Harpocratione, Suida etc. omnibus fere his modis citatur et citari potest. Titulus tamen pro Ctesiphonte usitatior est et accommodatior fere, quo pacto laudant Cicero, Quintilianus, Plinius aliique.' Taylorus. Cf. Var. Lect. ad inferiorem titulum.

1. 1) *ὑπὲρ ἀθην. ὁ ῥήτωρ προὐβάλλετο* Bav (F?). Vind4. Laur8. 2) *ἀρραγέστατον* Pall. 3) *τε* om Bav. 4) *ὡς καὶ* Scrimg. Placet Schaefero. 5) *Ἀθηναίων* prΩ. Ang. 6) *ὠχύρωσα* vulgo. 'Constructio postulat *ὀχυρώσας*' Wolfius. 'Revoca *ὠχύρωσα*. Demosthenem enim quasi loquentem fingit orationemque ejus adducit, *ὡς αὐτὸς εἴρηκεν*. Locum, ad quem alludit, vide p. 325, 21' (§. 299). Taylorus. *ὠχύρωσε* Obs. *γρ* AldV. — *ὠχύρωσεν* Vind4. Laur8. Fel. 'Vulgatum *ὠχύρωσα* me perinde ut Wolfium offendit. neque enim haec verba oratoris sunt. Quodsi spretâ Wolfii scripturâ, *ὠχύρωσεν* praetuleris, ante *λίθοις* insereș *γάρ*.' Schaeferus. Non necessarium est *γάρ* in asyndeto. 7) *τῇ* Pall.

συμμαχίᾳ, τῇ μὲν ἐκ γῆς τῇ δὲ ἐκ θαλάττης. οὐ μὴν[8] *ἀλλὰ*
221 *καὶ εἰς τὸν*[9] *χειροποίητον περίβολον οὐ μικρὰ τῇ πόλει συνεβάλετο.*[10] *πεπονηκότος γὰρ κατὰ πολλὰ μέρη*[11] *τοῦ τείχους τοῖς Ἀθηναίοις,*[12]*. ἐπειδὴ ἔδοξεν ἀνορθοῦν*[13] *αὐτό, ᾑρέθησαν*[14] *ἐπὶ τὸ ἔργον*[15] *ἄνδρες δέκα, φυλῆς ἑκάστης εἷς, οὓς*[16] *ἔδει τὴν ἐπιμέλειαν παρέχεσθαι τοῦ ἔργου.*[17] *τὸ γὰρ ἀνάλωμα δημόσιον.* (2) *εἷς τοίνυν τούτων καὶ ὁ ῥήτωρ γενόμενος οὐχ ὁμοίως τοῖς ἄλλοις τὴν ἐπιμέλειαν μόνην*[1] *εἰςήνεγκε τῇ χρείᾳ,*[2] *ἀλλὰ τὸ μὲν*[3] *ἔργον ἀμέμπτως ἀπετέλεσε,*[4] *τὰ δὲ χρήματα ἔδωκεν οἴκοθεν τῇ πόλει. ἐπῄνεσεν αὐτοῦ*[5] *τὴν εὔνοιαν ταύτην*[6] *ἡ βουλή, καὶ τὴν προθυμίαν*[7] *ἠμείψατο στεφάνῳ χρυσῷ. ἕτοιμοι γὰρ Ἀθηναῖοι πρὸς τὰς χάριτας τῶν εὖ ποιούντων.* (3) *Κτησιφῶν δὲ ἦν ὁ τὴν γνώμην εἰπών,*[1] *ὡς δεῖ στεφανῶσαι τὸν Δημοσθέ-*

etiam in manufacta moenia non parum contulit civitati. quum enim multis in partibus ruinosum murum reficere visum esset Atheniensibus, delecti sunt decem viri, e singula tribu singulus, quibus praestanda esset operis cura. impensae enim erant publicae. (2) Quorum quum unus etiam orator creatus esset, non ut ceteri solam curationem reipublicae praestitit in ea re, sed opus egregie perfecit et pecuniam de suo reipublicae contulit. Laudavit igitur hanc ejus benivolentiam senatus, et studium remuneratus est corona aurea. parati enim erant Athenienses ad gratiam bene merentibus referendam. (3) Ctesiphon autem sententiam dixerat

---

8) *οὐ μὲν* Pall. 9) *τὸ* cod. *ζ*. 10) *συνεβάλλετο* *Ω*. Man. Ang. Bav. 11) *μέρη* om *p*. 12) *τῶν Ἀθηναίων* cod. *γ*. 13) *ὀρθοῦν* Bav. 14) *ᾑρέθησαν* *Ω*. 15) *ἐπὶ τῷ ἔργῳ* pr *o*. 16) *ἑκάστης. εἰς οὓς* vulgo. — Ante *εἰς* inserenda iubet margo *Ω* *παρ' ὧν*. — *ἑκάστης. οὓς* Fel. — *ἑκάστης εἷς. οὓς* Bodl. Vind3. 4. Pall. Recepit Taylorus. 17) *τὴν ἐπιμέλειαν ψιλὴν παρέχεσθαι τοῦ ἔργου* Fel. marg*Ω* — *τὴν ἐπιμ. παρέχεσθαι ψιλὴν* sine *τοῦ ἔργου* Lind. *o*. *p*. Laur8. Vind4. — *τὴν ἐπιμ. παρέχεσθαι ψιλὴν τοῦ ἔργου γρ β*. — *τὴν ἐπιμ. παρέχεσθαι τοῦ ἔργου* sine *ψιλήν* textus *Ω*. AldV. — *τὴν ἐπιμ. περαίνεσθαι* (*παραίνεσθαι* Ang. Vind3) *τοῦ ἔργου* F. *v*. Pall. Man. Laur*p*. Ang. Vind3. Ald. Mor. sine *ψιλὴν*. — '*ψιλὴν* i. q. *μόνην* vs. 7.' Schaeferus. Suspicionem movet varia vocabuli sedes et optimorum librorum auctoritas jubet *ψιλὴν* delendum esse non necessarium, restitui *τοῦ ἔργου* in optimis libris conservatum, quamquam a Bekk. deletum.

2. 1) *μόνον* Pall. *γ*. Ang. 2) *τὴν χρείαν* pr*Ω* (corrector delevit utrumque *ν*). Ang. 3) *μὲν* om Man. 4) *ἐπετέλεσε* *Ω*. *p*. *v*. *γ*. Vind3. 4. Laur8. Man. Ang. — *ἐξετέλεσε* cod. *ε*. 5) *αὐτοῦ καὶ* cod. *ε*. 6) *ταύτην* om Pall. — *ἐπῄνεσε τὴν εὔνοιαν αὐτοῦ ταύτην* Laur8. 7) *προμυθείαν* Ald. Fel. — *προμηθείαν* Mor.

3. 1) *εἰπὼν ταύτην* cod. *ε*.

νην ἐν μὲν καιρῷ τοῖς Διονυσίοις, ἐν δὲ τόπῳ τῷ τοῦ Διονύσου[2] θεάτρῳ, ἐν δὲ θεαταῖς πᾶσι τοῖς Ἕλλησιν, οὓς ἡ πανήγυρις συνήγαγε, καὶ[3] τούτων ἐναντίον ἀνειπεῖν[4] τὸν κήρυκα,[5] ὅτι στεφανοῖ Δημοσθένην Δημοσθένους[6] Παιανιέα ἡ[7] πόλις ἀρετῆς συμπάσης[8] ἕνεκα καὶ εὐνοίας τῆς πρὸς αὑτήν.[9] (4) Ἦν οὖν πανταχόθεν ἡ τιμὴ θαυμαστή. διὸ καὶ φθόνος[1] αὐτῆς[2] ἥψατο καὶ[3] τοῦ ψηφίσματος ἀπηνέχθη[4] παρανόμων γραφή. Αἰσχίνης[5] γὰρ ἐχθρὸς ὢν τοῦ Δημοσθένους ἀγῶνα παρανόμων[6] ἐπήγγειλε[7] Κτησιφῶντι, λέγων ἄρχοντα[8] γεγονότα τὸν Δημοσθένην καὶ μὴ δόντα λόγον ὑπεύθυνον εἶναι, νόμον δὲ κελεύειν[9] τοὺς ὑπευθύνους μὴ στεφανοῦν, καὶ πάλιν νόμον παρεχόμενος τὸν κελεύοντα,[10] ἐὰν μέν τινα ὁ δῆμος ὁ[11] Ἀθηναίων στεφανοῖ, ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τὸν στέφανον ἀναγορεύεσθαι,[12] ἐὰν δὲ ἡ βουλή, ἐν[13] τῷ βουλευτηρίῳ, ἀλλαχόθι δὲ μὴ 222

coronandum esse Demosthenem tempore Dionysiis, loco Dionysi theatro, spectatoribus omnibus Graecis, qui ad ludorum celebritatem convenerint, et coram his a praecone declarandum: 'Demosthenem Demosthenis F. Paeaniensem a civitate coronari quum universae virtutis ergo tum benivolentiae in ipsam.' (4) Erat igitur honor ab omni parte admirabilis. Itaque etiam livor eum arrosit et hoc decretum violatarum legum est accusatum. Aeschines enim Demosthenis inimicus iudicium violatarum legum denuntiavit Ctesiphonti, dicens Demosthenem magistratu functum et rationibus, quas nondum retulerit, referendis obnoxium esse, lege autem caveri, ne rationibus obnoxii coronentur, et rursus legem adducens, quae jubeat, si quem populus Atheniensium coronet, in contione coronam renuntiari, si senatus, in curia, alibi autem non licere. (5) Perhibet etiam

---

2) Διονυσίου Bav. 3) καὶ om Bav. · 4) ἂν εἰπεῖν Ω — εἰπεῖν Laurp. 5) τὸ κήρυγμα Vind4. Laur8. 6) στ. Δημοσθένην τὸν cod. ε. — στ. τὸν Δημ. Laur8. 7) ἡ om Ω. 8) σύμπασα ἀρετῆς coni. Wolf. 9) ἑαυτήν p. Vind4. Recepit Bkk. Praeferrem (ob vulgatam lectionem) αὑτήν, si reflexivum necessarium esset.

4. 1) ὁ φθόνος Wolfius articulum de suo addens. 2) αὐτοῦ Ven. 3) καὶ κατὰ Wolfius de suo. 'Posui potius post ψηφίσματος.' Reiskius. 'Bene Bekkerus, deleta Reiskii interpunctione, continuavit καὶ τοῦ ψηφίσματος ἀπηνέχθη παρανόμων γραφή.' Schaeferus. 4) παρηνέχθη Man. 5) αἰσχύνης Ω. 6) παράνομον Ω. 7) ἀπήγγειλε vulg. — ἀπήγγειλε Ω. — ἐπήγγειλε F. v. Obs. Vind4. 8) ἄριστα Laur8. 9) νόμος δὲ κελεύει vulgo. — νόμον δὲ κελεύειν Fel. F. v. Vind4. γρ AldV. Obs. (Laur8?) 10) λέγοντα Fel. Vind4. γρ AldV. ε. 11) ὁ om Pall. Laur8. 12) ἀπαγορεύεσθαι Aug2. 13) ἐν om Laur8.

ἐξεῖναι. (5) Φησὶ δὲ[1] καὶ τοὺς ἐπαίνους εἶναι τοὺς ἐπὶ τῷ Δημοσθένει ψευδεῖς. μὴ γὰρ πεπολιτεῦσθαι καλῶς τὸν ῥήτορα, ἀλλὰ καὶ δωροδόκον εἶναι καὶ πολλῶν κακῶν αἴτιον[2] τῇ πόλει. Καὶ τάξει γε ταύτῃ[3] τῆς κατηγορίας Αἰσχίνης κέχρηται, πρῶτον εἰπὼν περὶ τοῦ[4] τῶν ὑπευθύνων[5] νόμου καὶ δεύτερον περὶ τοῦ τῶν κηρυγμάτων καὶ τρίτον περὶ τῆς πολιτείας. ἠξίωσε δὲ καὶ τὸν Δημοσθένην τὴν αὐτὴν τάξιν ποιήσασθαι. (6) ὁ δὲ[1] ῥήτωρ καὶ ἀπὸ τῆς πολιτείας τὴν[2] ἀρχὴν ἐποιήσατο καὶ πάλιν εἰς ταύτην[3] τὸν λόγον[4] κατέστρεψε, τεχνικῶς ποιῶν. δεῖ γὰρ ἄρχεσθαί τε ἀπὸ τῶν ἰσχυροτέρων[5] καὶ λήγειν εἰς ταῦτα. μέσα δὲ τέθεικε[6] τὰ περὶ τῶν νόμων,[7] καὶ τῷ μὲν[8] περὶ τῶν ὑπευθύνων ἀντιτίθησι διανοίας,[9] τῷ δὲ περὶ τῶν κηρυγμάτων νόμον ἕτερον ἤτοι νόμου μέρος, ὥς φησιν αὐτός,[10] ἐν ᾧ συγκεχώρηται καὶ ἐν τῷ θεάτρῳ κηρύττειν, ἐὰν ὁ δῆμος ἢ ἡ βουλὴ τοῦτο[11] ψηφίσηται.

falsas esse laudes Demostheni attributas. non enim bene administrasse rempublicam oratorem, sed et largitionibus corruptum et multorum malorum causam fuisse civitati. Atque ordine accusationis usus est Aeschines hoc: primum de obnoxiorum, secundo de praeconiorum lege, tertio loco de administratione reipublicae. et petiit, ut Demosthenes eumdem ordinem servaret. (6) Orator autem et a reipublicae administratione est auspicatus et rursus eadem orationem terminavit, artificiose omnino. nam a firmioribus est et incipiendum et in iisdem finiendum. in medio autem legalia collocavit ac legi de obnoxiis opponit sententias, illi de praeconiis aliam legem aut partem legis, ut ipse inquit, in qua concessum est etiam in theatro renuntiari, si populus vel senatus id sciverit.

---

5. 1) δὲ om Man. 2) αἴτιος Ω. Ang. 3) ταύτης vulg. — ταύτῃ Laur8. Voluit Wolfius. 4) τοῦ om prΩ. 5) περὶ τούτων Vind4.

6. 1) ὁ γὰρ Bav. 2) τὴν om Laur8. 3) αὐτὴν cod. ζ. 4) τὸν λόγον om Aug2. 5) ἰσχυρῶν Vind4. Laur8. o. p. ε. — In altero argumento p. 224 Reisk. med.: τῷ δὲ ἰσχυροτάτῳ. — Pro superiore τε AldV: γρ. τι. 6) τέθηκε prΩ. — τέθνηκε Ang. 7) τὸν νόμον Bav. 8) τῷ τῆς typographus Wolf. 9) διάνοιαν Scrimg. 10) φ. ὁ αὐτὸς Bav. 11) τοῦτο om Pall.

ἙΤΕΡΑ ὙΠΟΘΕΣΙΣ.*

1. Ἀθηναῖοι καὶ Θηβαῖοι πολεμοῦντες πρὸς Φίλιππον ἐν Χαιρωνείᾳ, πόλει τῆς Βοιωτίας,[1] ἡττήθησαν. ἐπικρατήσας οὖν ὁ Μακεδὼν φρουρὰν μὲν εἰς τὰς Θήβας ἐνέβαλε, καὶ εἶχεν ὑπὸ χεῖρα τὴν πόλιν[2] δουλεύουσαν. Ἐλπίσαντες οὖν[3] τὸ αὐτὸ παθεῖν Ἀθηναῖοι[4] καὶ ὅσον οὐδέπω καθ' αὐτῶν[5] ἥξειν προσδοκῶντες τὸν τύραννον, ἐσκέψαντο τὰ πεπονηκότα[6] μέρη τῷ 223 χρόνῳ τοῦ τείχους[7] ἐπανορθώσασθαι, καὶ δὴ ἀφ' ἑκάστης φυλῆς τειχοποιοὶ προεβλήθησαν. τοιόνδε[8] καὶ ἡ Πανδιονὶς ἐξ ἑαυτῆς εἵλετο[9] πρὸς τὴν[10] χρείαν τὸν ῥήτορα. τῆς τοίνυν ἐργασίας ἐν χερσὶν οὔσης, προσδεηθεὶς ἔτι χρημάτων μετὰ τὰ δεδομένα[11] ὑπὸ τῆς πόλεως ὁ ῥήτωρ[12] ἐκ τῶν ἰδίων ἐδαπάνησε,[13] καὶ οὐκ ἐλογίσατο αὐτὰ τῇ πόλει, ἀλλὰ καὶ ἐχαρίσατο.[14] (2) Ταύτην ἀφορμὴν ὁ Κτησιφῶν, εἷς τῶν πολιτευομένων,[1] δεξάμενος εἰσήνεγκε γνώμην ἐν τῇ βουλῇ περὶ αὐτοῦ τοιαύ-

1. Athenienses et Thebani bellum gerentes contra Philippum ad Chaeroneam Boeotiae oppidum victi sunt. victor igitur Macedo Thebis praesidium imposuit et urbem suae ditionis fecit. Quare Athenienses veriti ne idem sibi usuveniret, et instante tempore tyranni impressionem exspectantes, decreverunt moenium partes vetustate caducas esse restituendas, proinde a singulis tribubus moenium curatores designati sunt. Idque munus Pandionis quoque tribus detulit tribuli suo oratori. Quum igitur in manibus esset opus et ampliorem pecuniam requireret, quam quae data fuerat ex aerario; eam orator de suo insumpsit et expensam reipublicae non tulit, sed etiam donavit. (2) Hanc occasionem Ctesiphon, qui remp. administrabat, nactus, rogationem de eo senatui tradidit hanc:

---

*) ὑπόθεσις περὶ τοῦ στεφάνου τοῦ ὀλπιανοῦ Man.

1. 1) τῆς Βοιωτίας πόλει Man. 2) τὴν πόλιν om vulg. — Recepi e Vind7. — Eius loco Man: ὡς. 3) οὖν om Vind7. 4) ἀθηναίους Vind1. Man. — Ἀθηναῖοι δὲ ἐλπίσαντες τὸ αὐτὸ τοῦτο παθεῖν Vind7. 5) κατ' αὐτῶν vulgo. 6) τοὺς πεπονηκότας Man. 7) τοῦ τείχους τῷ χρόνῳ Vind7. 8) τοιγαροῦν coniecit Wolfius. 9) εἵλετο ἐξ ἑαυτῆς Vind7. — ἐξ αὐτῆς εἵλετο Vind1. 10) τὴν om vulg. — Habent s. Vind1. 7. Man. 11) μεταδεδομένων vulgo. — μετὰ δεδομένα s. — μεταδεδομένα Man. — μετὰ τὰ δεδομένα Vind1. 7. 12) Δημοσθένης pro ὁ ῥήτωρ Vind7. 13) ἀνήλωσε Vind1. 14) κατεχαρίσατο sine καὶ malit Schaeferus, quem nunc secutus est Bekkerus. — ἀπεχαρίσατο sine καὶ Vind7. — Proxime redit simplex.

2. 1) εἷς τῶν πολ. ὁ Κτ. Vind1.

την, ‘ἐπειδὴ διατελεῖ[2] Δημοσθένης ὁ Δημοσθένους παρ᾽ ὅλον τὸν βίον εὔνοιαν εἰς τὴν πόλιν ἐπιδεικνύμενος, καὶ νῦν δὲ τειχοποιὸς ὢν[3] καὶ προςδεηθεὶς[4] χρημάτων οἴκοθεν παρέσχε καὶ ἐχαρίσατο,[5] διὰ τοῦτο δεδόχθαι[6] τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ[7] στεφανοῦσθαι[8] αὐτὸν χρυσέῳ στεφάνῳ, ἐν τῷ θεάτρῳ, τραγῳδιῶν ἀγομένων καινῶν.’[9] ἴσως ὅτε πλήθη[10] συντρέχει ἐπιθυμοῦντα[11] καινὰ δράματα βλέπειν.[12] (3) Εἰςαγομένου τοίνυν καὶ εἰς τὸν δῆμον τοῦ[1] προβουλεύματος, ἐφίσταται τοῦ Κτησιφῶντος κατήγορος Αἰσχίνης,[2] ἐκ τῆς πολιτείας ὑπάρχων ἐχθρός, παράνομον εἶναι φάσκων πρὸς[3] τρεῖς νόμους τὸ ψήφισμα, ἕνα μὲν τὸν κελεύοντα τὸν ὑπεύθυνον μὴ στεφανοῦσθαι, πρὶν ἂν δῷ τὰς εὐθύνας. οὔπω δὲ ταύτας, φησίν, ὁ Δημοσθένης ἐδεδώκει[4] καὶ τὰ θεωρικὰ διοικῶν καὶ τειχοποιῶν, καὶ ἔδει ἀναμεῖναι καὶ ἐπισχεῖν τὸ γέρας,[5] ἕως ἂν ὀφθῇ καθαρὸς ἐξετασθείς. δεύτερον δὲ ἀναγινώσκει νόμον τὸν κελεύοντα

‘Quoniam Demosthenes Demosthenis F. per omnem aetatem suam erga rempubl. benivolentiam declarare non destitit, etiam nunc moenibus reficiendis curator, quum ampliore pecunia indigeret, de suo depromptam donavit, ob hanc igitur causam placuisse senatui populoque, ut aurea corona donetur in theatro, quum novae tragoediae agantur.’ fortasse quia multitudo accurrit spectandarum novarum fabularum cupida. (3) Quum igitur id senatusconsultum etiam populo proponeretur; intercedit Ctesiphonti accusator Aeschines, ob diversam in republica factionem inimicus, in eo decreto tres esse leges violatas dictitans: unam, quae obnoxium coronari vetet ante relatas rationes. nondum autem has, inquit, Demosthenes retulerat, quum et theatralem pecuniam tractet, et moenia restituat, et exspectandum fuit et differendus honor, donec facta inquisitione de eius integritate constaret. Alteram legem recitat, quae iubet in Pnyce in

---

2) διατελεῖ om Vind1. 3) γενόμενος Vind7. 4) δεηθεὶς Herw. ζ. Cf. §. 1. 5) καὶ οὐκ ἐλογίσατο Vind1. 6) δεδόχθω codd. — δεδόχθαι Wolf. de suo. Altemps. Vid. Orat. §. 118. Frequens confusio. 7) καὶ τῷ δήμῳ om Vind7. 8) στεφανωθῆναι Vind7. 9) τραγῳδῶν ἀγωνιζομένων καινῶν coniecit Osann. Inscr. Fasc. IV. p. 164. Cf. Aeschin. Ctes. §. 34. Vid. Grysar. Tragöd. p. 3 sq. In hoc scholio talia anxie non corrigam. 10) πλῆθος Vind1. 7. T. corr C. Man. 11) ἐπιθυμίᾳ? margMor. — ἐπιθυμία Vind1. 7. Man. T. C. 12) ἴσως . . . βλέπειν tanquam spuria Wunderlichius seclusit. Cf. not. mea 9.

3. 1) καὶ et τοῦ om Man. — Proxime ἐπίσταται T. 2) αἰσχ. κατ. Vind1. 3) κατὰ Vind1. — Pro κελεύοντα proximo Man: κωλύοντα. 4) δεδώκει (sic) post ταύτας Vind1. 7. T. — ibidem δέδωκε Man. 5) τὸ γέρας om Vind1.

ἐν[6] Πνυκὶ[7] στεφανοῦσθαι, ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ,[8] διαβάλλων τοὺς πολίτας τοὺς δεξαμένους ἐν τῷ θεάτρῳ ἀναγορευθῆναι τοῦ 224 Δημοσθένους τὸν στέφανον. ὁ δὲ τρίτος νόμος εἰς τὴν ὅλην ὁρᾷ τοῦ βίου καὶ τῆς πολιτείας ἐξέτασιν. κελεύει γὰρ μηδέποτε ψευδῆ γράμματα εἰς τὸ Μητρῷον εἰςάγειν, ἔνθα[9] ἐστὶν ὅλα τὰ δημόσια γράμματα. ἐψεύσατο δέ, φησίν, εὔνοιαν καὶ σπουδὴν μαρτυρήσας τῷ Δημοσθένει. κακόνους γὰρ μᾶλλον καὶ πολέμιος εὑρίσκεται τῇ πατρίδι. (4) Τούτου τοῦ νόμου χρησίμου τυγχάνοντος[1] τοῦ τρίτου, ἀντιλαβόμενος ὥςπερ τινὸς ἀγκύρας ὁ ῥήτωρ κατεπάλαισε τὸν ἀντίδικον,[2] μεθόδῳ δεινοτάτῃ καὶ σοφωτάτῃ τῇ περὶ[3] τοῦ κατηγόρου χρησάμενος. ἐκεῖθεν γὰρ ἔσχε λαβὴν ἑλεῖν καὶ[4] καταγωνίσασθαι τὸν πολέμιον. τοὺς μὲν γὰρ ἄλλους δύο νόμους, τόν τε τῶν ὑπευθύνων καὶ τὸν τοῦ κηρύγματος, εἰς τὸ μέσον τοῦ λόγου ἀπέρριψε, στρατηγικῶς 'κακοὺς δ' ἐς[5] μέσσον ἐλάσσας,'[6] τῷ δὲ ἰσχυροτάτῳ

contione coronari, ac cives reprehendit, qui concessissent, ut in theatro corona Demosthenis pronuntiaretur. Tertia lex ad totius vitae et gestae reipublicae refertur inquisitionem. vetat enim, ne unquam falsae literae in Metroum referantur, ubi sunt omnes publicae literae. Mentitus est autem, inquit, testificans Demosthenis benivolentiam et studium, quum is malevolus potius et hostis esse patriae reperiatur. (4) Hac tertia lege, quam ex usu suo esse videret orator, tanquam ancora quadam apprehensa, prostravit velut in lucta adversarium, artificio in accusatorem solertissimo usus et prudentissimo. Inde enim ansam habuit capiendi et debellandi adversarii. nam ceteras duas leges, tum eam quae est de obnoxiis, tum alteram de praeconio, in mediam orationem abiecit, arte imperatoria 'ignavis in medium compulsis,' fortissima in extremis est usus, ad reliquarum

---

6) ἐν om s. ζ. Vind1. 7. Man. 7) πυκνὶ s. Vind7. C. Sic Athenienses dicebant. De scriptura vid. ad Cor. Decr. §. 55. 8) οὐκ ante ἐν τῇ ἐκκλ. habent codd. 'Suspiceris totum hoc οὐκ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, margini olim adscriptum ad verba quae mox sequuntur, ἐν τῷ θεάτρῳ, loco non suo in textum irrepsisse.' Schaeferus. At locus petitus est ex or. §. 54 sq. Aeschin. Ctes. §. 34. A sciolo adiecta est negatio. 9) ἔνθα γὰρ Man.

4. 1) τυγχάνοντος] τῆς πολιτείας a manu antiqua inter versus additum in T. 2) ἀντίπαλον Vind7. 3) κατὰ coni. Wolf. 4) καὶ om s. ante καταγ. 5) ἐς sine δ' Fel. — δ' εἰς Man. Vind1. 6) στρατηγῶς κακοὺς ὄντας vel τοὺς κακοὺς coni. Wolf. — Deleverunt Wunderl. et Dind. δ'. Est autem locus Hom. Iliad. Δ vs. 299, nisi quod schol. ἔλασσεν in participium vertit. Pro codicum μέσον ἐλάσας utramque sibilam duplicavi, quia ob δ' metrum est retinendum.

εἰς τὰ[7] ἄκρα προςκέχρηται, τὸ σαθρὸν τῶν ἄλλων ἐξ ἑκατέρου ῥωννύς. (5) Ἔοικε δὲ καὶ διοικεῖν πρὸς τὸ συμφέρον τὸν λόγον, καὶ οὐ σφόδρα ἀναιδῶς[1] τὴν τέχνην ἐπιδεικνύμενος. δοκῶν γὰρ ἐν[2] πρώτοις ὑπερβαίνειν τὸ νόμιμον, ἑτέρῳ τρόπῳ τῷ νομίμῳ προςκέχρηται. καὶ γὰρ νόμον ἀνέγνω Αἰσχίνης τὸν περὶ τῶν στεφάνων ψευδῆ, πρὸς ὃν ὁ ῥήτωρ ἀποκρινόμενος[3] εὗρε καιρὸν εἰς μέσον ἀγαγεῖν τὰ ἑαυτοῦ πολιτεύματα, ὡς[4] νομίμῳ[5] μαχόμενος. Καὶ ἡ μὲν διοίκησις τοῦ λόγου τοιαύτη, κεφάλαιον δὲ ἰσχυρὸν τῷ μὲν Αἰσχίνῃ τὸ νόμιμον, τῷ δὲ ῥήτορι τὸ δίκαιον,[6] κοινὸν δὲ ἀπὸ τοῦ ἴσου τὸ συμφέρον, οὐκ ἔχον φανερὰν τὴν ἐξέτασιν. Ἡ στάσις ἔγγραφος πραγματική.
225 περὶ ῥητοῦ γὰρ τὸ ψήφισμα.

6. Τῆς δὲ γραφῆς ἔτι Φιλίππου ζῶντος ἀποτεθείσης,[1] ἐπὶ Ἀλεξάνδρου διαδεξαμένου τὴν ἀρχὴν ὁ λόγος ἐστὶ καὶ ἡ κρίσις. ὡς γὰρ ἀπέθανε Φίλιππος καὶ τὴν φρουρὰν οἱ Θηβαῖοι τεθαρρηκότες[2] ἐξέβαλον· ὁ μὲν Ἀλέξανδρος ὡς καταφρονηθεὶς τὰς Θήβας κατέσκαψεν,[3] εἶτα μεταγνοὺς ἐπὶ τῷ πεπραγμένῳ ἐξεχώρησε τῆς Ἑλλάδος αἰσχυνόμενος καὶ κατὰ τῶν βαρβάρων

imbecillitatem utrimque fulciendam. (5) Quin ad utilitatem quoque orationem dirigere videtur, quamquam artem non sine magna moderatione ostendit. Quum enim in principio praeterire legitimum caput videatur, alia ratione legitimum adhibuit. etenim legem recitavit Aeschines de coronis falsam, cui dum respondet orator, occasionem invenit in medium proferendi acta sua in republ., et legitimo loco pugnandi. Ac dispositio orationis talis est. Caput autem firmum habet Aeschines legitimum, orator iustum, commune ex aequo est utile, quod non in manifestam venit disquisitionem. Status scripto constans, negotialis. scripto enim constat decretum.

6. Quanquam autem accusatio vivente adhuc Philippo relata est, oratio tamen habita et judicium factum est, quum Alexander regnum suscepisset. Nam quum post Philippi obitum praesidium Thebani sumpta fiducia eiecissent; Alexander id factum in sui contemptum interpretans, Thebas evertit. post, quum facti eum poeniteret, e Graecia prae pudore

---

7) τὰ om Vind7.

5. 1) ἀνέδην Wolf. coni. 2) ἂν Vind1. T. C. 3) ὑποκρινόμενος vulgo. — ἀποκρινόμενος coni. Wolf. Habent Man. Vind7. T. C. 4) καὶ Fel. ζ. 5) νομίμως Vind7. 6) ἴδιον Vind1.

6. 1) ἀποδοθείσης coni. Wolf. — ἀπενεχθείσης Par Thiersch. 2) τεθαρσηκότες vulg. — τεθαῤῥηκότες Man. ζ. Cf. infra θαρρεῖν. 3) κατέκαυσεν Vind1.

ἐστράτευσεν,[4] *οἱ δὲ Ἀθηναῖοι καιρὸν ἔχειν ἐνόμισαν κρίσει παραδοῦναι τοὺς προδότας τοὺς τὴν Ἑλλάδα ἀδικήσαντας, καὶ οὕτω συνεκροτήθη τὸ δικαστήριον.*[5]

excessit et expeditionem contra barbaros movit. Athenienses autem occasionem dari sibi putaverunt in iudicium adducendi proditores, qui Graeciam violassent, atque ita constitutum est hoc iudicium.

4) *ἐχώρησεν* Vindl. 5) Vulgo appendebatur primum orationis scholion, quo carent qui scholia reliqua non continent codices. Delevit Bkk.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ Ὁ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΥ.*

1. *Πρῶτον μέν,*[1] *ὦ ἄνδρες*[2] *Ἀθηναῖοι,*[3] *τοῖς*[4] *θεοῖς*[5] *εὔχομαι*[6] *πᾶσι καὶ πάσαις, ὅσην εὔνοιαν ἔχων ἐγὼ διατελῶ*[7] *τῇ τε*

1. Primum, Athenienses, deos et deas omnes precor, ut quantam

---

*) *Δημοσθένους περὶ τοῦ στεφάνου Σ.* — *Δημοσθένους ὑπὲρ τοῦ στεφάνου* LaurS. — *Ὁ περὶ στεφάνου* Vindl. *Ω* etc. — *Ἐκ τοῦ ὑπὲρ τοῦ στεφάνου* Macarii Excerpta in Villois. Anecd. T. II p. 10. — *Περὶ τοῦ στεφάνου λόγος* Ang. — *Ὑπὲρ Κτησιφῶντος* Scrimg. Cf. Sext. Emp. adv. Rhet. p. 297 ed. Fabr. — *Δημοσθένους ὁ περὶ τοῦ στεφάνου λόγος* Ald. Fel. — *Δημοσθένους λόγος ὁ περὶ στεφάνου* Mor. — Saepe citatur *ὁ λόγος κατὰ Αἰσχίνου* a Grammaticis. Cf. Harpocr. s. v. *Προβούλευμα* (Cor. §. 9). s. v. *Στεφανῶν* (Cor. §. 319), qui alias titulo *ὁ κατ' Αἰσχίνου* citabat orat. f. leg., ut Priscianus T. II p. 211 (Cor. §. 35). *Oratio contra Aeschinem* citatur a Servio ad Verg. Aen. XI vs. 301. — Cf. annot. ad titulum ante Libanii Argum.

1. 1) Laudatur vel significatur hoc exordium a multis scriptoribus: Dionys. H. T. V p. 119. p. 205. p. 296 sq. T. VI p. 1096. Plut. Mor. p. 541 med. Ps. Dem. Epist. I init. II §. 3 fin. Lucian. Bis Accus. c. 26. Julianus p. 137 ed. Schaef. Hermog. Rh. T. III p. 79 W. (ubi *καὶ* ante *ὑπὲρ* non est oratoris, sed rhetoris). ibid. p. 231 W. Marcellin. in Hermog. Rh. T. IV p. 421 W. Gregor. Cor. ad Hermog. Rh. T. VII^{b} p. 1152 W. Aristid. Rh. T. IX p. 377 W. Menand. Rh. T. IX p. 155 sq. Anonym. Seguier. in Notit. Manuscr. T. XIV, 2 p. 211. Excerpta Gramm. Georg. Lecapeni in Matthaei Lect. Mosq. T. I p. 62. Thom. M. s. v. *Βούλομαι.* Schol. Ael. Aristid. p. 187 Fr. Cicero Or. pro Muraena init. ibiq. Camer. Quintil. IV, 1 §§. 32 et 66. IX, 2 §. 55. IX, 4 §. 63. Joann. Chrysost. T. I p. 437 C. ed. Mont. (Dobraeus locum hunc citavit) etc. cf. proximae notae. 2) *ἄνδρες* om Rufus Rh. T. III p. 449 W. Hermog. T. III p. 268. p. 337. Tiber. Rh. T. VIII p. 570. Maxim. Plan. Rh. T. V p. 571. Schol. Aristoph. Eqq. 765 (= 762). Conf. infra not. 4. 3) *ὦ ἄνδρες Ἀθ.* om. Maxim. Plan. p. 369. 4) *τοῖς* om Fel. Mor. Rufus l. c. Defenditur articulus non solum reliquis libris, sed etiam rhythmo, quem exposuit Dionys. H. T. V p. 119, ubi pro *βακχεῖος* scr. *ἀντιβακχεῖος.* Cf. p. 205. 5) *τοῖς θεοῖς* om Ang. 6) *εὐχ. καὶ* Vind4. 7) *ὅσην... διατελῶ* om Maxim. Pl. p. 371. — *ὅσην... πόλει καὶ* om Dio-

πόλει καὶ πᾶσιν ὑμῖν,[8] τοσαύτην ὑπάρξαι μοι[9] παρ' ὑμῶν εἰς 226 τουτονὶ τὸν ἀγῶνα, ἔπειθ' ὅπερ ἐστὶν μάλισθ'[10] ὑπὲρ ὑμῶν καὶ τῆς ὑμετέρας εὐσεβείας τε καὶ δόξης, τοῦτο παραστῆσαι[11] τοὺς θεοὺς ὑμῖν, μὴ τὸν ἀντίδικον σύμβουλον ποιήσασθαι περὶ τοῦ πῶς ἀκούειν ὑμᾶς[12] ἐμοῦ[13] δεῖ (σχέτλιον γὰρ ἂν[14] εἴη τοῦτό γε), (2) ἀλλὰ τοὺς νόμους καὶ τὸν ὅρκον, ἐν ᾧ πρὸς ἅπασι τοῖς ἄλλοις δικαίοις[1] καὶ τοῦτο γέγραπται, τὸ ὁμοίως ἀμφοῖν ἀκροάσασθαι.[2] τοῦτο δ' ἐστὶν οὐ μόνον τὸ μὴ προκατ-

ego benivolentiam erga et rempublicam et vos omnes constanter habeo, tanta mihi a vobis in hoc iudicio tribuatur, deinde, ut, quod vobis vestraeque et religioni et gloriae maxime conducit, id dii vobis persuadeant, ne adversarium, qua ego ratione sim audiendus, in consilium adhibeatis (iniquum enim id quidem esset), (2) sed leges et iusiurandum, in quo praeter alia aequissima omnia et hoc scriptum est, eodem animo utrumque esse audiendum. cuius vocis non ea solum vis est, ne ullum prae-

---

medes p. 469 ed. Keil. — διατελῶ om Vind1. — διαμενῶ gloss. inter lin. Urb. Cf. ad Chers. §. 71 n. 5. 8) τῇ τε...ὑμῖν om Hermog. Rh. T. III p. 272 W. — In LaurS τε supra scr. est alio atramento. 9) μι prΩ. — μοι καὶ Rufus l. c. 10) κάλλιστα γρ ζ. — om Hermog. p. 268. 11) παραστῆσαι textus et margΩ. — πληροφορῆσαι gloss. inter lin. Urb. 12) ὑμᾶς om Hermog. p. 717. Habet pp. 281. 293. 13) ἐμοῦ om text Aug4. Habet marg. 14) ἂν om u.

2. 1) δικαίως Herw. repetit Lind. typographi errorem. — om Aug. 2) ἀκροᾶσθαι LaurS. vulgo. Lucian. Calumn. c. 8. Hermot. c. 30. 'Peior lectio. nimis anapaestica.' Dobraeus. At vid. Dionys. Hal. l. c. ad. §. 1 not. 4. — ἀκροάσασθαι Σ. 'Refertur formula ad causam, propter quam dictum est iusiurandum, ut statim iterum in definitione rei aoristi ἀποδοῦναι et ἐᾶσαι ponuntur.' Dissenius. 'Antequam iudicetur de re, oportet jam fuisse cognitum.' Bremius. At non in iudicio, sed in ἀνακρίσει a magistratu, quaesitore. Neque ἀκροᾶσθαι neque ἀκροάσασθαι satis placet Baitero (ad Lycurg. p. 128). 'Malim, inquit, ut ipsa iuris iurandi formula (ἀκροάσομαι ὁμοίως ἀμφοῖν cf. Matth. Misc. T. I p. 256) melius adumbretur, futurum infinitivi ἀκροάσεσθαι.' — Reuterus Quaest. in orat. de Cor. ad h. l. olim putarat ἀκροᾶσθαι esse scribendum, quod formula pertineret non ad unam rem aut saepe certo quodam tempore repetitam, sed quae eadem semper ratione fieret, quae vis est praesentis. 'Nunc mihi, ait, scribendum videtur ἀκροάσεσθαι ex formula iurisiurandi. Similiter §. 121: τοῖς γ' ὀμωμοκόσι κατὰ τοὺς νόμους ψηφιεῖσθαι. Cf. Plat. Apol. p. 35 C. ibiq. Stallb. (ὀμώμοκεν οὐ χαριεῖσθαι οἷς ἂν δοκῇ αὐτῷ, ἀλλὰ δικάσειν κατὰ τοὺς νόμους). Nec quidquam ad infirmandam hanc coniecturam valent aoristi qui sequuntur ἀποδοῦναι et ἐᾶσαι. nam positi sunt in explicatione illius formulae et

ἐγνωκέναι[3] μηδέν, οὐδὲ[4] τὸ τὴν εὔνοιαν ἴσην[5] ἀποδοῦναι, ἀλλὰ τὸ καὶ[6] τῇ τάξει καὶ τῇ[7] ἀπολογίᾳ, ὡς βεβούληται καὶ προῄρηται[8] τῶν ἀγωνιζομένων ἕκαστος, οὕτως ἐᾶσαι χρήσασθαι.[9]

3. Πολλὰ[1] μὲν οὖν ἔγωγ' ἐλαττοῦμαι, κατὰ τουτονὶ τὸν ἀγῶνα, Αἰσχίνου,[2] δύο δέ, ὦ[3] ἄνδρες[4] Ἀθηναῖοι, καὶ μεγάλα,

iudicium afferatur, nec solum ut par benivolentia tribuatur, sed illa, ut et ordine et defensione, quali certantium quisque vult atque instituit, sic uti sinatis.

3. Ego autem quum multis in hoc discrimine nominibus Aeschine

---

verba sunt oratoris.' Haec Reuterus post Spengelii coniecturam in Mus. Rhenan. 1828 p. 390, qui idem apposuit Aeschin. f. leg. §. 1: ὀμωμοκότας τῶν ἀντιδίκων ὁμοίως ἀμφοτέρων ἀκούσεσθαι. Attamen si Demosthenes futurum e formula adhibuisset, rationem non intelligimus, cur per aoristos orator explicasset. Aoristum quoque usurpavit (secundum omnes codices) Ps. Plat. Demod. p. 383 B., ubi in sapientis cuiusdam dicto scr. πρὶν ἂν ἀμφοῖν. Cf. Not. crit. ad Phil. III §. 44. Sed aoristi infinitivo proprius locus est post verba promittendi et sperandi. Prolegg. Gramm. Poster. §. 149. 3) 'Inter προκ. et μηδὲν velim μηδενὸς interponi.' Reiskius. 'Locus si quo laboraret defectu, addi opporteret μηδετέρου. Sed nullo laborat. subaudi τοῦ εἰσαχθέντος' [φεύγοντος]. Schaeferus. 4) μηδὲ Minucian. Rh. T. IX p. 611 W. 5) ἴσην ἀμφοτέροις vulg. Additum hoc e §. 7 explicandi causa. Cf. Aeschin. l. c. Ps. Plat. Demod. pag. cit. A et B. — Transposuit ἀμφ. post ἀποδοῦναι Vind1. — om ἀμφ. textus Σ (habet γρ marg. antiq.). pr LaurS (add 2 manus). Aug2. Post τὸ ὁμοίως ἀμφοῖν ἀκροάσασθαι superfluum vocabulum. — Minucian. l. c. ἴσην ἔχειν. Cf. Andocid. Myst. §. 6: ἐξ ἴσου ἀκροᾶσθε. Aeschin. f. leg. §. 7: ἴσῃ τῇ εὐνοίᾳ ἀκούοντας. Isocrat. Permut. §. 22: κοινὴν τὴν εὔνοιαν τοῖς ἀγωνιζομένοις παρέχοντες. Lucian. Calumn. c. 8: τὴν εὔνοιαν ἴσην τοῖς κρινομένοις ἀπονέμειν. 6) καὶ τὸ vulg. — τὸ καὶ Σ. LaurS. Aug2. 'Mihi quidem lectio cod Aug2 vera esse videtur, quia Aeschines vel ipsam Demosthenis defensionem impedire voluit.' Harles. Simulavit quidem eam adversarii voluntatem Demosthenes, ideo consulto perplexius locutus est. 7) τὸ τῇ T. AldT. — τῇ αὐτῇ Aug2. 8) καὶ προῄρηται om Tiber. Rh. VIII. p. 549 W. — ὡς βούλεται καὶ προείρηται Minucian. l. c. 9) χρῆσθαι Aug1. p. r. s. γρ margVind5. Barb. pr Man. pr Ambr3. Tiber. l. c. γρ χρῆσθαι super χρήσασθαι scripsit 2man LaurS.

3. 1) Signum in margΣ est = δεύτερον προοίμιον, quod plene in multis codd. h. l. adscriptum apparet, etiam in LaurS manus eiusdem quae inter lineas scribebat. 2) Anecd. Bkk. p. 137. 3) ὦ om p. r. Vind4. 5. Urb. Laur8. 4) ἄνδρες om Maxim. Plan. Rh. T. V. p. 464. Schol. Hermog. Rh. T. VII[b] p. 1018 W., ut k. s. Pal2.

ἓν μὲν ὅτι οὐ περὶ τῶν ἴσων ἀγωνίζομαι.[5] οὐ γάρ ἐστιν ἴσον[6] νῦν ἐμοὶ τῆς παρ' ὑμῶν εὐνοίας διαμαρτεῖν[7] καὶ τούτῳ μὴ ἑλεῖν[8] τὴν γραφήν, ἀλλ' ἐμοὶ[9] μέν — οὐ βούλομαι[10] δυςχερὲς εἰπεῖν οὐδὲν[11] ἀρχόμενος τοῦ λόγου,[12] οὗτος δ' ἐκ περιουσίας μου[13] κατηγορεῖ.[14] ἕτερον δ', ὃ[15] φύσει πᾶσιν ἀνθρώποις ὑπάρχει, τῶν μὲν λοιδοριῶν καὶ τῶν[16] κατηγοριῶν ἀκούειν[17] ἡδέως, τοῖς ἐπαινοῦσι δ' αὑτοὺς[18] ἄχθεσθαι. (4) Τούτων τοί-

sum inferior, tum vero duobus, Athenienses, iisque magnis: uno, quia non iisdem de rebus periclitor. neque enim idem mihi nunc est, vestra frustrari benivolentia, et isti, non probare accusationem, sed mihi quidem — nolo quidquam initio orationis ominosum dicere, iste autem e mera protervia me accusat. altero, id quod omnibus hominibus natura est insitum, ut et convicia et criminationes libenter audiant, et se ipsos

5) ἀγωνιζόμεθα Schol. Hermog. T. VII^b p. 1018. — νῦν ἐμοὶ ὁ ἀγὼν Aristid. Rh. T. IX p. 361, omittens proxima. 6) ἴσον om pr Urb. 7) διεκπεσεῖν (superscr. αντινικῆσαι) Vindl. 8) ελ a corr Σ in erasis. — ελειν LaurS, scholio λαβεῖν superscripto. — ελειν Bav. 9) ἐγὼ γρT. γρ Bav. AldT. Tiber. Rh. T. VIII p. 536. Demetr. Rh. T. IX p. 106 W. (Cf. Harpocr. et Suid. s. v. Ἐκ περιουσίας). 10) βούλομαι δὲ LaurS. vulg. — δὲ om prΣ (superscr. ant.). γρ Bav. Aquil. Rom. p. 137 Ruhnk. Cod Hav Herodian. Rh. T. VIII p. 595. Herodian. Fig. p. 54 Dind. Comparavit Dobraeus §. 193: τότε δέ — οὐκ ἄξιον εἰπεῖν. 11) οὐδὲν δυσχερὲς εἰπεῖν Demetr. Tiber. — δυσχερὲς οὐδὲν εἰπεῖν LaurS. Augl. *k*. *s*. Vindl. Pal2. Ambr3. Hermog. Rh. T. III p. 346 (non p. 408). Herodian. utroque loco. Schol. Aristid. p. 162 Fr. Probaverunt Spengel. ad Varron. in Ind. et Fritzschius in Jahn. Annal. Ser. IV, T. 3, fasc. 3 p. 339, quia οὐδὲν non possit ab adiectivo separari. At Sophocl. Phil. vs. 1009 (= 1020): οὐ γὰρ οὐδὲν θεοὶ νέμουσιν ἡδύ μοι. Cf. Philippi Epist. §. 18: τοὺς δυσχερὲς ὑποπτεύοντάς τι. — οὐδὲν om Joseph. Rh. T. III p. 504. Gregor. C. Rh. T. VII^b p. 1185. Anonym. ibid. p. 962. Cod Monac. Hermog. T. III p. 347 W. 12) ἀρχόμενος τοῦ λόγου om Demetr. 13) μου om *E* cod Harpocr. l. c. 14) ἀλλ' ἐμοὶ . . . κατηγορεῖ om Schol. Hermog. T. VII^b p. 1018. 15) ἃ Reisk. de conject. referens ad τούτων male vel ob τοίνυν. — ὅτι Bkk. olim, sequutus est Wunderlichius. At vid. hunc eundem Praef. p. XXVI ed. 4^{ae}. τούτων cum praecedentibus non construitur, quare non commate, sed plene post ἄχθεσθαι interpungendum. 16) τῶν om *Ω*. *u*. *v*. Pall. Man. Ang. 17) ἀκούειν om prΣ, addidit antiqua manus in marg. om prLaurS, secunda superscr. 18) τοῖς ἐπαινοῦσι δ' αὐτοὺς vulg. — τοῖς δ' ἐπαινοῦσι δ αὐτοὺς pr*Ω* (corr in *r*. δ' ἐπαινοῦσι ἑαυτοὺς). Ang. *u*. Vind3. AldT. — τοῖς δ' ἐπαινοῦσιν αὐτοὺς Pall. pr Man. Idem maluit Schaeferus ipse docens passim praeferri minus concinnum. De artificiosa collocatione vid. ad Megal. §. 23. — τοῖς δ' ἐπαινοῦσί γ' αὐτοὺς cod. *γ*. —

ἐγνωκέναι[3] μηδέν, οὐδὲ[4] τὸ τὴν εὔνοιαν ἴσην[5] ἀποδοῦναι, ἀλλὰ τὸ καὶ[6] τῇ τάξει καὶ τῇ[7] ἀπολογίᾳ, ὡς βεβούληται καὶ προῄρηται[8] τῶν ἀγωνιζομένων ἕκαστος, οὕτως ἐᾶσαι χρήσασθαι.[9]

3. *Πολλὰ*[1] μὲν οὖν ἔγωγ' ἐλαττοῦμαι, κατὰ τουτονὶ τὸν ἀγῶνα, *Αἰσχίνου*,[2] δύο δέ, ὦ[3] ἄνδρες[4] Ἀθηναῖοι, καὶ μεγάλα,

iudicium afferatur, nec solum ut par benivolentia tribuatur, sed illa, ut et ordine et defensione, quali certantium quisque vult atque instituit, sic uti sinatis.

3. Ego autem quum multis in hoc discrimine nominibus Aeschine

---

verba sunt oratoris.' Haec Reuterus post Spengelii coniecturam in Mus. Rhenan. 1828 p. 390, qui idem apposuit Aeschin. f. leg. §. 1: ὀμωμοκότας τῶν ἀντιδίκων ὁμοίως ἀμφοτέρων ἀκούσεσθαι. Attamen si Demosthenes futurum e formula adhibuisset, rationem non intelligimus, cur per aoristos orator explicasset. Aoristum quoque usurpavit (secundum omnes codices) Ps. Plat. Demod. p. 383 B., ubi in sapientis cuiusdam dicto scr. πρὶν ἂν ἀμφοῖν. Cf. Not. crit. ad Phil. III §. 44. Sed aoristi infinitivo proprius locus est post verba promittendi et sperandi. Prolegg. Gramm. Poster. §. 149. 3) 'Inter προκ. et μηδὲν velim μηδενὸς interponi.' **Reiskius**. 'Locus si quo laboraret defectu, addi opporteret μηδετέρου. Sed nullo laborat. subaudi τοῦ εἰσαχθέντος' [φεύγοντος]. **Schaeferus**. 4) μηδὲ Minucian. Rh. T. IX p. 611 W. 5) ἴσην ἀμφοτέροις vulg. Additum hoc e §. 7 explicandi causa. Cf. Aeschin. l. c. Ps. Plat. Demod. pag. cit. A et B. — Transposuit ἀμφ. post ἀποδοῦναι Vindl. — om ἀμφ. textus Σ (habet γρ marg. antiq.). pr LaurS (add 2 manus). Aug2. Post τὸ ὁμοίως ἀμφοῖν ἀκροάσασθαι superfluum vocabulum. — Minucian. l. c. ἴσην ἔχειν. Cf. Andocid. Myst. §. 6: ἐξ ἴσου ἀκροᾶσθε. Aeschin. f. leg. §. 7: ἴσῃ τῇ εὐνοίᾳ ἀκούοντας. Isocrat. Permut. §. 22: κοινὴν τὴν εὔνοιαν τοῖς ἀγωνιζομένοις παρέχοντες. Lucian. Calumn. c. 8: τὴν εὔνοιαν ἴσην τοῖς κρινομένοις ἀπονέμειν. 6) καὶ τὸ vulg. — τὸ καὶ Σ. LaurS. Aug2. 'Mihi quidem lectio cod Aug2 vera esse videtur, quia Aeschines vel ipsam Demosthenis defensionem impedire voluit.' **Harles**. Simulavit quidem eam adversarii voluntatem Demosthenes, ideo consulto perplexius locutus est. 7) τὸ τῇ Τ. AldΓ. — τῇ αὐτῇ Aug2. 8) καὶ προῄρηται om Tiber. Rh. VIII. p. 549 W. — ὡς βούλεται καὶ προείρηται Minucian. l. c. 9) χρῆσθαι Aug1. *p. r. s.* γρ margVind5. Barb. pr Man. pr Ambr3. Tiber. l. c. γρ χρῆσθαι super χρήσασθαι scripsit 2man LaurS.

3. 1) Signum in margΣ est = δεύτερον προοίμιον, quod plene in multis codd. h. l. adscriptum apparet, etiam in LaurS manus eiusdem quae inter lineas scribebat. 2) Anecd. Bkk. p. 137. 3) ὦ om *p. r.* Vind4. 5. Urb. Laur8. 4) ἄνδρες om Maxim. Plan. Rh. T. V. p. 464. Schol. Hermog. Rh. T. VII b p. 1018 W., ut *k. s.* Pal2.

ἓν μὲν ὅτι οὐ περὶ τῶν ἴσων ἀγωνίζομαι.[5] οὐ γάρ ἐστιν ἴσον[6] νῦν ἐμοὶ τῆς παρ' ὑμῶν εὐνοίας διαμαρτεῖν[7] καὶ τούτῳ μὴ ἑλεῖν[8] τὴν γραφήν, ἀλλ' ἐμοὶ[9] μέν — οὐ βούλομαι[10] δυςχερὲς εἰπεῖν οὐδὲν[11] ἀρχόμενος τοῦ λόγου,[12] οὗτος δ' ἐκ περιουσίας μου[13] κατηγορεῖ.[14] ἕτερον δ', ὃ[15] φύσει πᾶσιν ἀνθρώποις ὑπάρχει, τῶν μὲν λοιδοριῶν καὶ τῶν[16] κατηγοριῶν ἀκούειν[17] ἡδέως, τοῖς ἐπαινοῦσι δ' αὑτοὺς[18] ἄχθεσθαι. (4) Τούτων τοί-

sum inferior, tum vero duobus, Athenienses, iisque magnis: uno, quia non iisdem de rebus periclitor. neque enim idem mihi nunc est, vestra frustrari benivolentia, et isti, non probare accusationem, sed mihi quidem — nolo quidquam initio orationis ominosum dicere, iste autem e mera protervia me accusat. altero, id quod omnibus hominibus natura est insitum, ut et convicia et criminationes libenter audiant, et se ipsos

5) ἀγωνιζόμεθα Schol. Hermog. T. VII^{b} p. 1018. — νῦν ἐμοὶ ὁ ἀγὼν Aristid. Rh. T. IX p. 361, omittens proxima. 6) ἴσον om pr Urb. 7) διεκπεσεῖν Vindl. (superscr. ἀντινικῆσαι) 8) εἱλ a corr Σ in erasis. — ελειν LaurS, scholio superscripto λαβεῖν. — ελειν Bav. 9) ἐγὼ γρT. γρ Bav. AldT. Tiber. Rh. T. VIII p. 536. Demetr. Rh. T. IX p. 106 W. (Cf. Harpocr. et Suid. s. v. Ἐκ περιουσίας). 10) βούλομαι δὲ LaurS. vulg. — δὲ om prΣ (superscr. ant.). γρ Bav. Aquil. Rom. p. 137 Ruhnk. Cod Hav Herodian. Rh. T. VIII p. 595. Herodian. Fig. p. 54 Dind. Comparavit Dobraeus §. 103: τότε δέ — οὐκ ἄξιον εἰπεῖν. 11) οὐδὲν δυσχερὲς εἰπεῖν Demetr. Tiber. — δυσχερὲς οὐδὲν εἰπεῖν LaurS. Angl. k. s. Vindl. Pal2. Ambr3. Hermog. Rh. T. III p. 346 (non p. 408). Herodian. utroque loco. Schol. Aristid. p. 162 Fr. Probaverunt Spengel. ad Varron. in Ind. et Fritzschius in Jahn. Annal. Ser. IV, T. 3, fasc. 3 p. 339, quia οὐδὲν non possit ab adiectivo separari. At Sophocl. Phil. vs. 1009 (= 1020): οὐ γὰρ οὐδὲν θεοὶ νέμουσιν ἡδύ μοι. Cf. Philippi Epist. §. 18: τοὺς δυσχερὲς ὑποπτεύοντάς τι. — οὐδὲν om Joseph. Rh. T. III p. 504. Gregor. C. Rh. T. VII^{b} p. 1185. Anonym. ibid. p. 962. Cod Monac. Hermog. T. III p. 347 W. 12) ἀρχόμενος τοῦ λόγου om Demetr. 13) μου om E cod Harpocr. l. c. 14) ἀλλ' ἐμοὶ . . . κατηγορεῖ om Schol. Hermog. T. VII^{b} p. 1018. 15) ἃ Reisk. de conject. referens ad τούτων male vel ob τοίνυν. — ὅτι Bkk. olim, sequutus est Wunderlichius. At vid. hunc eundem Praef. p. XXVI ed. 4^{ae}. τούτων cum praecedentibus non construitur, quare non commate, sed plene post ἄχθεσθαι interpungendum. 16) τῶν om Ω. u. v. Pall. Man. Ang. 17) ἀκούειν om prΣ, addidit antiqua manus in marg. om prLaurS, secunda superscr. 18) τοῖς ἐπαινοῦσι δ' αὐτοὺς vulg. — τοῖς δ' ἐπαινοῦσι δ αὐτοὺς prΩ (corr in τ. δ' ἐπαινοῦσι ἑαυτοὺς). Ang. u. Vind3. AldT. — τοῖς δ' ἐπαινοῦσιν αὐτοὺς Pall. pr Man. Idem maluit Schaeferus ipse docens passim praeferri minus concinnum. De artificiosa collocatione vid. ad Megal. §. 23. — τοῖς δ' ἐπαινοῦσί γ' αὐτοὺς cod. γ. —

νυν ὃ μέν ἐστι πρός ἡδονήν, τούτῳ δέδοται, ὃ δὲ πᾶσιν ὡς ἔπος εἰπεῖν ἐνοχλεῖ, λοιπὸν ἐμοί. κἂν μὲν[1] *εὐλαβούμενος τοῦτο μὴ λέγω τὰ πεπραγμέν' ἐμαυτῷ· οὐκ ἔχειν ἀπολύσασθαι τὰ κατηγορημένα*[2] *δόξω οὐδ' ἐφ' οἷς ἀξιῶ τιμᾶσθαι*[3] *δεικνύναι.*[4] *. ἐὰν*[5] *δ'*[6] *ἐφ' ἃ καὶ πεποίηκα*[7] *καὶ πεπολίτευμαι*
227 *βαδίζω· πολλάκις λέγειν ἀναγκασθήσομαι περὶ ἐμαυτοῦ.*[8] *Πειράσομαι μὲν οὖν ὡς μετριώτατα τοῦτο*[9] *ποιεῖν.*[10] *ὅ τι δ' ἂν τὸ πρᾶγμ' αὐτ' ἀναγκάζῃ,*[11] *τούτου*[12] *τὴν αἰτίαν οὗτός ἐστι δίκαιος*[13] *ἔχειν ὁ τοιοῦτον ἀγῶν' ἐνστησάμενος.*[14]

5. *Οἶμαι δ' ὑμᾶς πάντας,*[1] *ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι,*[2] *ἂν ὁμο-*

laudantibus succenseant. (4) Ex his igitur quod voluptati est, iste habet, id vero quod omnes fere graviter ferunt, mihi est relictum. Cuius ego rei metu si facta mea non recensuero; neque obiecta crimina posse dissolvere videbor, nec, cur honorem haberi mihi velim, ostendere. sin ad mea et facta et acta in republica narranda accessero; saepe necesse erit dicere de me ipso. Operam igitur dabo, ut id quam modestissime faciam. quodcunque autem res ipsa dicere coegerit, eius in istum culpa merito transferenda est, qui tale certamen instituerit.

5. Vos, opinor, Athenienses, omnes fatebimini, communem hanc esse

---

τοῖς ἐπαινοῦσι δεαυτοὺς Σ. — *τ. ἐπ. δ αὐτοὺς* LaurS. — *τ. ἐπ. δ' ἑαυτοὺς* Laur8. Aristid. Rh. T. IX p. 361. (Choricii Declam. VII e Macarii Excerpt. in Villois. Anecd. T. II p. 52.)

4. 1) *γὰρ r.* 2) *κατηγορούμενα Ω.* 3) *τὰ κατηγ. . . . τιμᾶσθαι* om Ang. 4) *δεικνύναι τιμᾶσθαι p.* 5) *ἂν* vulg. — *ἐὰν Σ.* LaurS. Aug2. Vind1. Pal2. Ambr3. Laur8. *k. s. (o?).* Hermogen. T. III p. 431. Gregor. C. T. VII^b p. 1300. 6) *δ'* om *Φ.* 7) *πεπόνηκα* Lind. Urb. 'Non male quidem; nisi quod nimium roboris inferre videatur in expositionem planam atque simplicem. Cf. Kayser. ad Philostr. Vit. Soph. p. 43, 21.' Theod. Heys. ad marg. h. l. 8) *ἑαυτοῦ* Gregor. — *ἐμαυτῶ* Ang. — In *Ω* est *οῦ* a corr. 9) *τοῦτο* om *γ.* 10) *εἰπεῖν* Aug2. — *πειρασ. . . . ποιεῖν* citavit Lecapeni Gramm. in Matth. Misc. T. I p. 75. 11) *ἀναγκάζει* Aug4. prUrb. 12) *τούτου* om Gregor. 13) *δίκαιον γρ ζ.* — *δίκαιός ἐστιν οὗτος* Gregor. — *οὗτος δίκαιός ἐστιν* Pal1. 14) In marg. *ἐμοί* addidit Barb.

5. 1) *πάντας* ante *ἂν* (*ἂν* om Fel.) vulg. — post *ὑμᾶς Σ.* LaurS. Non intelligo, cur Dind. Praef. Ed. 3ae p. XXV lineolas ordinis invertendi in *Σ* neglectas esse putarit. Nam gravitas ante compellationem etiam maior esse videtur quam ante pronomen. Margo *Σ* continet h. l. compendium: *Γ' προοίμιον.* item LaurS. 2) *δικασταί* vulg. — *ἀθηναῖοι Σ.* LaurS. *k. o. s. Ω.* Ambr3. 'Placet *ὦ ἄνδρες δικασταί.* Cf. §. 196. In hoc tertio prooemio Demosthenes ad ipsos potissimum iudices sermonem convertit, quod admonet, ut aeque et religiose officio perfungantur.' Theod. Heys.

λογῆσαι κοινὸν εἶναι τουτονὶ τὸν ἀγῶν'[3] *ἐμοὶ*[4] *καὶ*[5] *Κτησιφῶντι καὶ οὐδὲν ἐλάττονος ἄξιον σπουδῆς ἐμοί. πάντων*[6] *μὲν*[7] *γὰρ ἀποστερεῖσθαι*[8] *λυπηρόν ἐστι καὶ χαλεπόν, ἄλλως τε κἂν ὑπ' ἐχθροῦ τῳ τοῦτο*[9] *συμβαίνῃ,*[10] *μάλιστα δὲ τῆς παρ' ὑμῶν εὐνοίας*[11] *καὶ φιλανθρωπίας, ὅσῳπερ καὶ τὸ τυχεῖν τού-*

causam mihi et Ctesiphonti, et non minore sollicitudine defendendam mihi. Nam quum quacunque re privari acerbum et grave est, ab inimico praesertim, tum vero benivolentia vestra et humanitate, molestissimum, quanto

---

ad marg. h. l. — At etiam in quinto prooemio, ubi iidem judices compellantur, §. 9 in vocabulo *'Αθηναῖοι* omnes codices conveniunt. — om *p. r.* 3) *τὸν ἀγῶνα τουτονὶ o.* — *τὸν ἀγῶνα τοῦτον* Laur8. 4) *ἐμοί τε* LaurS. vulg. — *τε* om pr*Σ*. (add. antiqua manus). Vind4. 'Nec pati h. l. haec formula encliticam videtur, quandoquidem Demosthenes et Ctesiphon ut duo, non ut ambo, cogitantur.' Schaeferus. At vid. Fritzsch. Lucian. p. 130. — Contra Bremius: 'Per *τε καὶ* Demosthenes et Ctesiphon junguntur ut pares, in quos eadem res pariter cadat, in sequenti membro majorem sibi partem vindicat Demosthenes, in quo membro *ἐμοὶ* cum vi clausulam facit.' — 'Nempe *τε καὶ* proprie dici constat, ubi praedicatum aliquod duobus seorsim tribuitur totum. Cujus quidem regulae exceptio se offert Xenoph. Hieron. I, 2. Eurip. Alc. vs. 531. Aeschyl. Prom. vs. 926. Respondeas consulto in talibus distantiam disertius significari, in nostro loco de conjunctione agi in eadem causa. Verum etiam sic reperitur formula Plat. Theaet. p. 204 D: *ταὐτὸν* etc. p. 205 A: *οὐδὲν διαφέρειν* etc. [adv. Epist. Phil. §. 9]. Ponitur ergo *τε καὶ* etiam ubi divisum est praedicatum aliquod inter duo subjecta, si fortiorem accentum rhetoricum ambo vel patiuntur vel postulant. Non reprehendo *ἐμοί τε καὶ Κτησ.* sed verum habeo et aptissimum. Codex *Σ* hic ut alias passim correctoris manum expertus videtur.' Dissenius. Scilicet correctoris manus in *Σ* addidit *τε*, qua particula non conjungitur societas in unam notionem, sed simpliciter aliquid additur. 'Differunt utraeque lectiones eo, quod quum *τε* ejeceris, illud *κοινὸν* strictim ad dativos suos protrahitur; insertâ eâdem nomina aliquantulum discedere ac sejungi videntur a praecedentibus, ut vel distinctionem ante se patiantur, quasi dicat: *κοινόν τινα εἶναι τὸν ἀγῶνα τουτονί, ἐμοί τε καὶ Κτησιφῶντι.*' Theod. Heyse l. c. 5) *καὶ* om pr*Ω*. — Proximum *ἄξιον* om Herw. — *ἀξίον σπουδῆς* Lind. — *ἄξιον σπουδῆς* Fel. 6) *ἁπάντων o.* Laur8. 'Male *ἁπάντων*. hoc enim esset *rebus cunctis*.' Bremius. Prorsus promiscue Demosthenes *πάντες* et *ἅπαντες* usurpabat, nisi quod post vocalem nunquam *ἅπαντες* dicebat, praeter talia usitata quale *περὶ ἁπάντων* §. 7 in fine, numeri causa. 7) *μὲν* om *k. s.* Vind1. Pal2. Ambr3. 8) *ἀποῤῥεῖσθαι Σ* (in marg. antiq. *γρ. ἀποστερεῖσθαι*). — *ἀποστερῆσθαι Ω*. Ang. — *ἀποστερεῖσθαι* LaurS. vulg. 9) *τούτῳ* pr*Ω*. 10) *συμβαίῃ* Aug1. *k. q. s.* Vind1. Pal2. Ambr3. 11) *εὐ-*

των[12] μέγιστόν ἐστιν. (6) Περὶ τούτων[1] δ' ὄντος[2] τουτουῒ τοῦ ἀγῶνος, ἀξιῶ καὶ δέομαι πάντων ὁμοίως ὑμῶν[3] ἀκοῦσαί μου περὶ τῶν κατηγορημένων[4] ἀπολογουμένου δικαίως,[5] ὥςπερ οἱ νόμοι κελεύουσιν, οὓς ὁ τιθεὶς[6] ἐξ ἀρχῆς Σόλων, εὔνους ὢν ὑμῖν καὶ δημοτικός, οὐ μόνον τῷ γράψαι κυρίους ᾤετο δεῖν εἶναι, ἀλλὰ καὶ τῷ[7] τοὺς δικάζοντας[8] ὀμωμοκέναι, (7) οὐκ

consequi eas est amplissimum. (6) Iam quum hae res in hoc iudicio agantur; peto et oro vos omnes omnino, ut me audiatis crimina refutantem iuste, ut iubent leges, quas qui olim tulit Solon, vir amans reipublicae et popularis, non eo duntaxat quod latae essent, sed propter iudicum etiam iusiurandum ratas esse oportere censuit. (7) non quia vobis diffi-

---

νοίας τε Aug1. *k. r. o. s. t. v. ε.* Vind1. Pal2. Laur8. Barb. *T.* 12) τούτων om Urb. 'Certe necessarium non est, praesertim quum verbum oppositum ἀποστερεῖσθαι eundem casum (πάντων) adiunctum habuerit, neque tamen critico obnoxium est.' Theod. Heyse l. c.

6. 1) πάντων Vind1. 2) ὄντως pr*Ω*. — Proximum τοῦ om *q*. 3) πάντων ὁμοίως ὑμῶν om Lexicon ap. Osann. ad Philem. p. 257, ubi vitiose τούτου et κατηγορημένου. — ὁμοίως om Lecapenus l. c. p. 58, qui vitiose ἡμῶν. 4) κατηγορουμένων Vind1. Harl. Guelph. γρ. *s. ε. ζ. Ω. κ.* AldT. Lecapenus l. c. 5) 'Satis erat ὁμοίως ἀκοῦσαί μου ἀπολογουμένου sine δικαίως, et arbitror esse glossam τοῦ ὁμοίως, quum supradicitur in Lege πρὸς τοῖς ἄλλοις δικαίοις καὶ τοῦτο γέγραπται, τὸ ὁμοίως ἀμφοῖν ἀκρ. Vid. autem p. 244, 8: δικαίως ἀπολογήσομαι.' Taylorus. — 'Ὁμοίως non cohaeret cum ἀκοῦσαι, sed cum ὑμῶν, *a vobis cunctis pariter*, excepto nemine.' Reiskius. — 'Male Taylorus hanc voculam in suspicionem vocavit. pertinet enim ad ἀκοῦσαι, nec sine magno pondere posita in fine, quum praesertim de hac audiendi aequitate in seqq. agatur uberius.' Bremius. — 'Junge ἀπολ. δικαίως, ut p. 244, 8 et 25.' Sic recte Dobraeus. — Ὁμοίως, ut Reiskius vidit, arctissime conjungebant Graeci cum πάντες i. q. *omnes aeque*, omnes omnino. Vid. Krüger. ad Dionys. p. 259. Cf. infra §. 61: οὐ τισίν, ἀλλ' ἅπασιν ὁμοίως. §. 208: ἅπαντας ὁμοίως. Phil. II §. 6. Funebr. §. 23. Aristoph. Pac. vers. fin. 6) 'Malim ὁ θείς, ut Aristoph. Nubb. vs. 1423 (= 1403). Dem. Aristocr. §§. 25. 37. 86. Androt. §. 30. Timocr. §. 51. ὁ τιθεὶς Androt. §§. 11. 25. Aristocr. §§. 27 (bis). 29. Theocrin. §. 11. Plat. Cratyl. p. 407 B: ὁ τὰ ὀνόματα ποιῶν.' Dobraeus. Cf. Plat. l. c. p. 416 B: ὁ τὰ ὀνόματα τιθείς (codd.). ib. p. 438 C: ὁ θείς (scil. τὰ πρῶτα ὀνόματα). — Ὁ τιθείς i. q. *legislator*, ὁ θείς *qui legem tulit*. Cf. Stallb. ad l. c. p. 416 B. Infra τοὺς δικάζοντας, ὁ διώκων, τῷ φεύγοντι etc. Vide Rieckher. De Particip. Aorist. Fasc. II p. 13. 7) τὸ Lind. — om typogr. Paulinae. — Quae praecedunt κ vocabuli κυρίους et prius α particulae ἀλλὰ in rasura sunt Laur8. 8) δικάζοντας ὑμᾶς vulg. — ὑμᾶς om *Σ*. Laur8. Aug2. 4. F. Vind4. 5. Urb. Laurf. Lind. —

ἀπιστῶν ὑμῖν,[1] ὥς γ᾽ ἐμοὶ[2] φαίνεται, ἀλλ᾽ ὁρῶν[3] ὅτι τὰς αἰτίας καὶ τὰς διαβολάς, αἷς[4] ἐκ τοῦ πρότερος[5] λέγειν ὁ διώκων ἰσχύει,[6] οὐκ ἔνι τῷ φεύγοντι[7] παρελθεῖν,[8] εἰ μὴ τῶν δικαζόντων ἕκαστος ὑμῶν τὴν πρὸς τοὺς θεοὺς εὐσέβειαν φυλάττων[9]

debat (ut saltem videtur mihi), sed quia videbat criminationes et calumnias, quibus accusator propter priorem in dicendo locum pollet, evitare reum non posse, nisi quisque vestrûm iudicum, deorum religione obser-

---

punctis notatum in Barb. — 'Sententiae loci repugnat ὑμᾶς, quoniam Solon ratas esse voluit leges suas non eorum tantum iudicum qui tunc iudicabant, sed omnium qui unquam iudicaturi essent, iureiurando. Delendum est igitur molestum illud pronomen. Sequentibus (§. 7) verbis — ne quis ad defendendum ὑμᾶς abutatur, — quum hic iam ad praesentem causam fiat applicatio.' Baiterus ad Lycurg. p. 128. — 'Ὑμᾶς recte eiici censeo, nam non solum vacat, si quidem hanc rem ad se pertinere sibique dici ipsi iudices ultro intelligebant, sed prudentiae etiam et verecundiae oratoris consentaneum est, huiusmodi sententiam communem primum proferre neque ante traducere ad hos suos iudices quam animos eorum blandis quibusdam verborum fomentis (οὐκ ἀπιστῶν ὑμῖν) ita composuerit, ut iam securus aperte loqui possit, ut fit in sequentibus εἰ μὴ τῶν δικαζόντων ἕκαστος ὑμῶν.' Heyse l. c. Cf. §. 66, ubi pari ratione με inculcatum est.

7. 1) ὑμῶν prΩ. 2) ὥς γέ μοι vulg. — ὥς γ᾽ ἐμοὶ Bkk. e multis codd, etiam Σ. LaurS. Nobis in talibus quidem, quale ωσγεμοι, codicum accentus non magnae auctoritatis esse videtur, attamen h. l. plenum pronomen potius efferendum est quam enclitica scribenda. Ceterum de differentia ὥς γέ μοι — ὥς γ᾽ ἐμοί — ὡς ἔμοιγε vid. ad Phil. III §. 29. 3) ὁρῶ γὰρ sine ἀλλ᾽ Schol. Hermog. Rh. T. IV p. 98 W. 4) ἃς Urb. 'fortasse verius. Tertius casus causam exprimit, quartus relationem. atqui non ipsa criminatione praevalet accusator, sed praevalet eius criminatio τῷ προτερήματι.' Heysius l. c. Mihi quidem ἃς ex antegressis accusativis ortum esse videtur et dativus sic explicandus: calumniis accusator non valeret nisi prior diceret, alias eae hebetes essent. 5) πρότερον Guelph. ζ. Vindl. prAugl. Barb. corrPall. Cf. Hyperid. Euxenipp. Col. 28: ὁ πρότερος ἐμοῦ λέγων. Aristoph. Vesp. vs. 15: σὺ λέξον πρότερος. — Chers. §. 11: τῷ πρότερος πρὸς τοῖς πράγμασι γίγνεσθαι. Comparantur personae, non actiones. 6) ἰσχύειν prΩ. 7) φεύγειν prVind5. 8) εἰσελθεῖν γρ ζ. — παρελθεῖν ἀντὶ τοῦ νικῆσαι, Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος. Harpocr. Cf. Phot. Suid. Cramer. Anecd. Ox. T. II p. 498. Schol. ad Chers. §. 37 Mor. Convenit παρελθεῖν imagini in διώκειν et φεύγειν verbis inclusae. 9) διαφυλάττων vulgo. — φυλάττων Σ. pr LaurS. Aug2. Simplex sententia placet magis, quam διαφυλάττειν i. e. 'per omnia accusatoris artificia retinere etiam reo debitam aequitatem.' Est Bremii compositum vocabulum defendentis

καὶ τὰ τοῦ λέγοντος ὑστέρου[10] δίκαι' εὐνοϊκῶς προςδέξεται, καὶ παρασχὼν ἑαυτὸν ἴσον καὶ κοινὸν ἀμφοτέροις ἀκροατὴν οὕτω τὴν[11] διάγνωσιν[12] ποιήσεται[13] περὶ ἁπάντων.[14]

8. **Μέλλων δὲ τοῦ τ' ἰδίου βίου[1] παντός, ὡς ἔοικε, λόγον διδόναι τήμερον καὶ τῶν κοινῇ πεπολιτευμένων, βούλομαι[2]**

vata, etiam posteriore loco dicentis iustam excusationem benigne admitteret, seque aequum et communem utrique auditorem praebendo, sic de tota controversia cognosceret.

8. Quum autem et privatae totius, opinor, vitae hodie reddenda mihi

---

explicatio. Non tam de constantia religionis per totum cursum causae usque ad finem servandae h. l. agitur, ut Dissenius Bremio adsentiens putavit, quam de aequitate iureiurando promissa, ut accusatus quoque audiendus sit. Demosthenem vero Aeschines arcere volebat. 10) *ὕστερον* vulg. etiam corr *Σ.* pr LaurS. — *ὑστέρου* pr *Σ.* 2 man LaurS. *T. k. o. p. q. r. s.* Vindl. 4. Pal2. LaurS. Guelph. AldT. Augl. 4. Cf. superius *πρότερος λέγειν.* Olynth. I §. 16: *τοὺς ὑστάτους . . . εἰπόντας.* — *τοῦ ὑστέρου λέγοντος* Reiskii coniecturam optimam dixit Kiddius ad Dawes. p. 592 ed. 2. Dissenius vulgarem ordinem manifesto perversum putans, *τοῦ ὕστερον λέγοντος* in textum scripsit. Vereor ne Graecorum verborum numerum e Latinae Grammaticae regula iudicarit. nec recepit *ὑστέρου*, 'quod male quaesitae concinnitati debeatur.' *Ἐκ τοῦ πρότερος λέγειν* et *τὰ τοῦ λέγοντος ὑστέρου* chiasmo variata sunt. 11) *οὕτω τὴν* om Vind5. 12) *γράφεται διαγνώμην, Ἀττικῶς.* Schol. 'Est vox Thucydidia [cf. schol. ad Thuc. I c. 87. Suid. s. *Διαγν.* ibiq. Bernh.], qua oratorem usum esse mihi quidem parum probabile fit, quamquam Thucididiis passim colorari orationem Demosthenicam non ignoro. Mirum errorem Thomae M. p. 211 oportuit ab interpretibus acrius castigari.' Schaeferus. Cf. §. 128. 13) *πεποίηται* Aug2. 14) *πάντων* vulg. — *ἁπάντων Σ.* LaurS. Augl. 2. *ε. k. s.* Vindl. Ambr3. 'Mihi vero placet vulgaris lectio. neque enim orator singularum rerum per totam vitam a se susceptarum rationem redditurus erat.' Harless. At vid. §. 5 n. 6. — Margo LaurS: *τέταρτον προοίμιον.*

8. 1) *βίου* om *Ω.* Augl. (habent in marg.) *k. s.* pr Ambr3. Cf. Hermog. T. IV p. 347. p. 353. Joseph. Rh. T. IV p. 504. 2) *βούλομαι* om Vindl. Ambr3. *k. s*, de quo quidem codice Spengelius Phil. III p. 161 non debebat dubitare neque negare Dindorfius. nam Mor. quoque notavit *α* i. e. *s*. Non omisit *Σ*, quod quia falso adscripserat Bekkerus, idem nuper Saupii coniecturam sequens edidit *παρακαλῶ, καὶ* (cf. §. 141) pro *παρακαλέσαι καί.* Mallem Benseleri *παρακαλέσω καὶ*, aut Spengelii *παρακαλέσας*, nisi *Σ βούλομαι* haberet. habet verbum etiam LaurS. — Post *βούλομαι* vulgo *καθάπερ ἐν ἀρχῇ* inseruntur. — om *Σ.* pr LaurS. Augl. 2. Pal2. pr Ambr3. *k. s.* Vindl. 'Demosthenes dixisset *βούλομαι πάλιν, καθάπερ ἐν ἀρχῇ.*' Dissenius.

πάλιν τοὺς θεοὺς παρακαλέσαι καὶ ἐναντίον[3] ὑμῶν εὔχομαι πρῶτον μέν,[4] ὅσην εὔνοιαν ἔχων ἐγὼ[5] διατελῶ τῇ[6] πόλει καὶ πᾶσιν ὑμῖν, τοσαύτην ὑπάρξαι μοι,[7] εἰς τουτονὶ τὸν ἀγῶνα, 228* ἔπειθ' ὅ τι μέλλει[8] συνοίσειν καὶ πρὸς εὐδοξίαν κοινῇ καὶ πρὸς εὐσέβειαν ἑκάστῳ, τοῦτο παραστῆσαι[9] πᾶσιν ὑμῖν περὶ ταυτησὶ τῆς γραφῆς γνῶναι.

9. Εἰ μὲν οὖν περὶ ὧν ἐδίωκε μόνον κατηγόρησεν[1] Αἰσχίνης· κἀγὼ[2] περὶ αὐτοῦ τοῦ προβουλεύματος[3] εὐθὺς[4] ἂν[5] ἀπελογούμην.[6] ἐπειδὴ δ'[7] οὐκ ἐλάττω λόγον,[8] τἄλλα διεξιών, ἀνήλωκεν καὶ τὰ πλεῖστα[9] κατεψεύσατό[10] μου· ἀναγκαῖον εἶ-

ratio sit et actorum in republica; rursus deos invocare volo et in conspectu vestro precor primum, quantam ego benivolentiam constanter habeo erga rempublicam et omnes vos, tanta mihi ut in hoc certamine tribuatur, deinde ut omnibus vobis in mentem dent, ut in hac causa id statuatis, quod prosit et reipublicae gloriae et pietati singulorum.

9. Quod si Aeschines ea solum quae in accusatione persecutus est obiecisset; ego quoque de ipso senatusconsulto statim respondissem. Quia vero ceteris recensendis non pauciora verba fecit et in me pleraque

3) ἐναντίων Ω. 4) μὲν om Vind5. 5) ἐγὼ om T. p. r. Aug4. Lind. Vind4. 5. Pal2. Laur8. Urb, cui rec. adscripsit. 6) τε post τῇ vulg. — om prΣ, addidit antiqua manus. item om LaurS. Sententia est: Orator benivolentia sua rempublicam servavit et omnes cives. nam tota republ. servata servantur singuli cum bonis suis. — Ad proximum τοσαύτην LaurS: ἀπόδοσις. 7) παρ' ὑμῶν post μοι inseritur vulg. — om prΣ (habet margo antiqua manu). pr LaurS. Aug2. Cf. Prolegg. Crit. De familiis codd. §. 160 p. 282, ubi corrige *eiusdem aetatis*, *si non ipse calligraphus* in: *Saeculi X.* et adde: sed post μοι est pausa. 8) μέλλοι Vind1. corrΩ. 9) τοὺς θεοὺς vulg. inseruntur. — omΣ. pr LaurS. Aug2 (cuius marg. a rec.). — βούλομαι π. τοὺς θεοὺς παρακαλέσαι καὶ ἐν. ὑμ. εὔχομαι . . . τοῦτο παραστῆσαι τοὺς θεοὺς πᾶσιν ὑμῖν non solum molesta repetitio, sed etiam τοὺς θεοὺς post ὑπάρξαι repetitum falsa esset oppositio, quasi non utrumque a diis orator precaretur. Bkk. τοὺς θεοὺς delevit et παραστῆναι dedit. Coniectura non opus est. nam τοὺς θεοὺς quisque intellexit subiiciendum esse infinitivo activi, ut §. 141.

9. 1) ἐκατηγόρει s. — κατεγόρησεν Man. — κατηγόρηκεν Vind7. Laur8. Adscrips. Urb: προοίμιον ε̄ον. — In LaurS sic: ἐδίωκε μόνον κατηγ. Compendio superscriptum est μόνον (μόνων?). 2) κἀγὼ δὲ Pal2. k. 3) προβλήματος Schol. Hermog. Rh. T. IV p. 206. — Photius s. v. vulgatum servavit. Citavit Harpocr. s. v. 4) εὐθὺς om Lind. punctis notatum in AldT. 5) ἂν om Aug. 6) εἰ μὲν . . . ἀπελ. citant Anecd. Bkk. p. 126. 7) ἐπεὶ δ' Pal1. 8) λόγων prΩ. 9) πλείω Aug2. 10) διεψεύσατό q.

ναι νομίζω[11] καὶ δίκαιον ἅμα βραχέα, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι,[12] περὶ τούτων εἰπεῖν[13] πρῶτον,[14] ἵνα μηδεὶς ὑμῶν τοῖς ἔξωθεν[15] λόγοις ἠγμένος ἀλλοτριώτερον[16] τῶν ὑπὲρ τῆς γραφῆς δικαίων[17] ἀκούῃ μου.[18]

10. Περὶ μὲν δὴ[1] τῶν ἰδίων ὅσα λοιδορούμενος βεβλασφήμηκεν περὶ ἐμοῦ, θεάσασθε, ὡς ἁπλᾶ καὶ δίκαια λέγω.[2] εἰ μὲν ἴστε με[3] τοιοῦτον[4] οἷον οὗτος[5] ᾐτιᾶτο[6] (οὐ γὰρ ἄλλοθί που[7] βεβίωκα, ἢ παρ' ὑμῖν)· μηδὲ[8] φωνὴν ἀνάσχησθε,[9] μηδ' εἰ πάντα τὰ[10] κοίν' ὑπέρευ[11] πεπολίτευμαι, ἀλλ' ἀναστάντες καταψηφίσασθ' ἤδη. εἰ δὲ πολλῷ βελτίω τούτου καὶ ἐκ βελτιόνων,[12] καὶ μηδενὸς τῶν μετρίων, ἵνα μηδὲν ἐπαχθὲς λέγω, χείρονα καὶ[13] ἐμὲ καὶ τοὺς ἐμοὺς ὑπειλήφατε καὶ γιγνώσκετε·

mentitus est; simul et necessarium et iustum esse puto, ut pauca, Athenienses, de his primum dicam, ne quis vestrûm verbis causae alienis ductus, alieniore animo refutationem ipsius accusationis meam audiat.

10. De privata igitur mea vita quae convicia calumniatur, videte quam simpliciter iusteque respondeam: si me scitis esse talem, qualem iste criminatus est (neque enim usquam alibi vixi, quam apud vos); ne vocem quidem meam audite, etiam si rempublicam totam quamoptime administravi, sed surgentes me condemnate statim. sin multo meliorem

---

11) ἀναγκαῖον δὲ ὑπολαμβάνω Schol. Hermog. Rh. T. IV p. 205. Vulgatum habet idem p. 206. — ἀναγκαῖον εἶναι καὶ νομίζω δίκαιον Ambr3. 12) βραχέα ὦ ἄ. Ἀθ. om Schol. Hermog. p. 205, habet βραχέα idem p. 206, ὦ ἄ. Ἀθ. omittens. 13) διεξελθεῖν Schol. Hermog. p. 206. 14) Idem πρῶτον εἰπεῖν p. 205, ut vulgo. — πρώτων εἰπ. Aug4. — εἰπεῖν πρῶτον Vind5. Aug2. Laur8. pr Laurf. Laur8. Etiam Σ, sed in hoc libro lineolis illum ordinem restituit alia(?) manus. 'Habet accentum rhetoricum antecedens pronomen τούτων, quare proxime poni debuit vox carens accentu.' Dissenius. 15) ἔξω T. o. p. Vind4. Urb. Laur8. γρ AldV. 16) ἀλλοτριώτερος o. p. r. Laur8. corrPall. 17) δικαίων om Aug4. 18) μοι Vind5, in cuius marg. γρ. μου.

10. 1) δὴ om Φ. 2) λέξω γρζ 3) μοι Pall. 4) τοιοῦτον ὄντα Priscian. T. II p. 175, vulgatum p. 192. 5) αὐτὸς Ω. u. Vind3. Aug. γ. — om Aug4. 6) οἷον . . . ᾐτιᾶτο om Aristid. Rh. T. IX p. 378. 7) που καὶ Pall. 8) καὶ μηδὲ Aug2. 9) ἀνασχήσεσθε Aug4. Vind5. Cf. Suid. s. v. Οὐκ Ἀνασχήσομαι e Schol. Aristoph. Acharn. vs. 297. — Marg Laur8: γρ. μηδὲ φωνήν μου ἀνάσχεσθε. 10) τὰ post πάντα om prΩ. u. Urb. Aug. Laurf. (in quo superscr.). 11) ὑπὲρ οὗ Aristid. l. c. p. 357. — υπερεῦ Σ. — Proxime καταψηφίσασθαι Σ. prΩ. 12) βελτιώνων prΩ. etiam in Σ ο ex ω correctum est. 13) καὶ om Aug4. Vind1. Pall.

τούτῳ μὲν[14] μηδ' ὑπὲρ τῶν ἄλλων[15] πιστεύετε[16] (δῆλον γὰρ ὡς ὁμοίως ἅπαντ' ἐπλάττετο), ἐμοὶ δέ, ἣν παρὰ πάντα τὸν χρόνον εὔνοιαν ἐνδέδειχθ'[17] ἐπὶ πολλῶν ἀγώνων τῶν πρότερον,[18] καὶ νυνὶ παράσχεσθε. (11) Κακοήθης δ'[1] ὤν, Αἰσχίνη,[2] τοῦτο παντελῶς εὔηθες[3] ᾠήθης, τοὺς[4] περὶ τῶν πεπραγμένων καὶ πεπολιτευμένων λόγους ἀφέντα με πρὸς τὰς λοιδορίας τὰς[5] παρὰ[6] σοῦ τρέψεσθαι.[7] οὐ δὴ ποιήσω τοῦτο[8] (οὐχ[9] οὕτω τετύφωμαι[10]), ἀλλ' ὑπὲρ μὲν τῶν πεπολιτευμένων ἃ κατεψεύδου καὶ 229
διέβαλλες,[11] ἐξετάσω,[12] τῆς δὲ πομπείας ταύτης[13] τῆς ἀνέδην[14]

quam istum et natum e melioribus et nemine modestorum (ne quid arroganter dicam) deteriorem et me et meos existimatis et nostis; isti neque in ceteris credite (liquet enim eum aeque omnia confinxisse), et mihi, quam omni tempore benivolentiam ostendistis in multis prioribus iudiciis, etiam nunc exhibete. (11) Etsi autem veterator es, Aeschines, in eo tamen perquam stulte putavisti, me factorum atque actorum in republica commemoratione omissa ad maledicta tua venturum: sane id non faciam (non ita insanio), verum acta in republica quae mendaciis et calumniis prosci-

---

14) *μὲν δὴ T. s. t.* Aug4. Receperat Reiskius. 15) *ἄλλως* Pal2. 16) *πιστεύητε* Aug4. — om pr Vind5. 17) *ὑπέδειχθε* Vind5. (marg. *ἐνδέδειχθε*). — Proxime *πάντ' ἐπλάττ.* Ambr4. 18) *πρότερον γεγενημένων* vulg. — participium om *Σ.* pr LaurS. *k. s.* Vind1. Pal2. Aug1. 2, in quibus duobus margo habet *γεγενημένων*. Cf. Olynth. I §. 9. Aristocr. §. 78.

11. 1) *δ'* om Vind5. — Marg LaurS: *πανοῦργος*. scil. ad *κακοήθης*. 2) *αἰσχίνης* Vind5. pr*Σ*, in quo extrema litera erasa est. 3) *εὐήθης q.* 4) *τον* pr*Σ*. *σ* ab antiqua manu additum est. 5) *τὰς* om pr Man. 6) *περὶ* Pal2. — *περὶ* (supra *αρὰ*) Ambr3. 7) *τρέψασθαι* Aug1. *k. s.* pr *r. ε.* Laur8. Ambr3. (Urb?). Wunderlichio Praef. p. XVII placet aoristus, quia refutatio continuo incipiat. Quasi hoc esset discrimen utriusque infinitivi. 'Certam atque expressam futuri significationem in locum magis convenire' putat Bremius. Cf. *ποιήσω . . . ἐξετάσω . . . μνησθήσομαι* proxima. — *τρέψασθαι* (supra *ε*) *o. q.* — *τρέπεσθαι u.* 8) *τοῦτο οὕτως* Pal1, quamquam sequitur *οὐχ οὕτω*. 9) *οὐδ'* cod *γ*. 10) Harpocr. et Phot. s. v. *Τετύφ.* — Ambr4 habet inter lineas *ἀπονενόημαι* manu sec. 11) *διέβαλες T. p. t.* Vind1. 5. Ald. Fel. — om Aug4 in lacuna. 12) *αὐτίκα ἐξετάσω* vulg. — *αὐτίκα* om *Σ.* LaurS. F. *Φ. T.* Vind1. 4. Urb. pr Ambr4. *q* (habens in marg). — post *ἐξετάσω* habent *o. p. r.* sec Ambr4. Sufficienter sibi opponuntur *ἐξετάσω* i. q. accurate *inquiram*, et *μνησθήσομαι* breviter *commemorabo*. 13) *ταύτης* om Lecapen. Excerpt. in Matth. Lect. Mosq. I p. 58. 14) *ἀναιδοῦς* Schol. Aristid. p. 246 Fr. (ad *ἀναιδῆ*). — *ἀναίδην* vulg. Priscian. T. II p. 181. — *αναιδην* (supra *ε*) *Σ*, diphthon-

γεγενημένης[15] *ὕστερον, ἂν βουλομένοις ἀκούειν*[16] *ᾖ*[17] *τουτοισί,*[18] *μνησθήσομαι.*

12. *Τὰ μὲν οὖν κατηγορημένα πολλὰ καὶ*[1] *περὶ ὧν ἐνίων*

disti excutiam, istius vero tam effusae petulantiae deinde, si his audire placuerit, mentionem faciam.

12. Ac crimina quidem multa sunt et talia, ut nonnullis eorum ma-

---

gus a prima, ε ab alia manu antiqua. — ἀνέδην LaurS. Aug2. 4. r. κ. Laur8. Vindl. 5 (cuius marg. γρ. ἀναίδην). Harl. γρβ. γ. T. corr Ω (utrumque margines). corr v. Anecd. Bkk p. 400. Fel. (non Augl. vid. Rsk.). Lecapenus l. c.: γράφεται ἀεὶ ψιλόν. 'Ἀναίδην forma neque ab αἰδώς neque ab αἰδεῖσθαι derivanda, a Graecis iure abiudicatur, quamquam saepissime reperitur in codicibus pro ἀνέδην atque offertur a gramm. ms. in cod. Monac. 505, qui habet ἀναίδην· ἀναισχύντως. Vid. Coraës ad Polyaen. p. 366. Jacobitz. ad Lucian. Alex. p. 192.' Maetznerus ad Din. p. 22. Pro hoc Graeci usurpabant ἀναιδῶς. Non est quod scholiastae ad h. l. discernant: ἐὰν μὲν διὰ τῆς διφθόγγου γράφηται, τῆς ἀναισχύντου δηλοῖ. ἐὰν δὲ διὰ τοῦ ε, ὅπερ καὶ βέλτιον, τῆς πολλῆς, ἀπὸ τῆς ἀνέσεως. Idem scholion in Vindl. 15) τῆς ἀν. γεγενημένης om Ammon. Diff. s. v. Πομπή. Cf. Thom. M. Harpocr. Phot. Suid. s. v. — τῆς ἀν. οὑτωσὶ γεγεν. vulg. Priscian. T. II p. 181. — οὑτωσὶ om Σ. pr LaurS. Augl. 2. k. s. Vindl. Ambr3. Barb. (habens in marg. item Man. Ang. Pall.) Anecd. Bkk. p. 400. 'Malim servari. satis ἠθικῶς enim additum videtur.' Schaeferus. Mihi molestum videtur post ἀνέδην. 16) ἀκούειν om F (Bav. marg: γρ. βουλομένοις ἀκούειν ᾖ τούτοις). T. o. p. r. Lind. Vind4. 7. Urb. Laur8. pr Ambr4. — ante μνησθ. ponunt vulg. Priscian. l. c. — post βουλομένοις Σ. LaurS. Augl. 2. 4. Vindl. 5. Pal2. Ambr3. sec Ambr4. — ᾖ τουτοισὶ (supra: ἀκούειν) Laurf. — Vocabulum sede varia dubium videri potest. Infinitivum in figura Sicelica quae dicitur non opus esse, multa exempla docent. Vid. Bernhard. Synt. p. 87. Krüger. Gramm. §. 48, 6, 4. Weber. ad Aristocr. §. 18: βουλομένοις ἀκούειν ὑμῖν ἐστίν. Cf. Megal. §. 3: ὕστερον, ἂν ὑμῖν βουλομένοις ᾖ, δείξω. 17) ἐστὶ k. Pal2, in quo etiam γρ. τι. 18) τούτοις vulg. — τουτοισί Σ. γρ LaurS (cuius text. ταυτηοί). F (margo τούτοις). Φ. T. Augl. o. p. q. r. Lind. Vindl. 3. 4. 5. Ambr3.

12. 1) πολλὰ καὶ] πολλάκις Sopater. ad Hermog. Rh. T. IV p. 319 W. — πολλὰ καὶ δεινὰ vulg. — καὶ δεινὰ om Σ. pr LaurS. Augl. 2. k. s. Vindl. Ambr3. Sopat. 'Eiicienda sunt. Nihil quidem usitatius illa formula πολλὰ καὶ δεινὰ, sed ob id ipsum facile haec a sciolo librario inculcari poterant. Eorum notio inest iam in sequentibus καὶ περὶ ὧν ἐνίων μεγάλας ... τιμωρίας.' Baiterus ad Lycurg. p. 128 sq. — καὶ ante περὶ om ζ. — LaurS in marg. ς' προοίμ.

μεγάλας καὶ τὰς ἐσχάτας[2] οἱ νόμοι διδόασι[3] τιμωρίας, τοῦ δὲ παρόντος ἀγῶνος ἡ προαίρεσις[4] αὕτη,[5] ἐχθροῦ μὲν[6] ἐπήρειαν[7] ἔχει καὶ ὕβριν καὶ λοιδορίαν καὶ προπηλακισμὸν[8] ὁμοῦ[9] καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα, τῶν μέντοι[10] κατηγοριῶν καὶ τῶν αἰτιῶν

gnae et capitales poenae legibus sint propositae, consilium autem praesentis certaminis hoc est, ab inimici certe proficiscitur malevolentia et ferocia et convicio et contumelia simul et reliquis eius generis affectibus,

---

2) ἐσχατᾶτ Urb., quasi ἐσχάτας ἄτας. 3) τάττουσι vulg. γρ LaurS. — πλάττωσι Man. — διδόασι Σ. LaurS. Aug2. γρ Φ. γρ Bav. γρ β. Cf. Lept. §. 154: οἵ τε ... τὰς τιμὰς διδόντες καὶ οἱ ... τὰς τιμωρίας (sc. νόμοι). Aristocr. §. 7: τιμωρίαν αὐτῷ δεδωκέναι. Neaer. §. 86: ἔδωκεν ὁ νόμος τὴν τιμωρίαν. Baiterus l. c. — τάττουσι τιμ. οἱ νόμοι pr Pall. Corr. ordinem restitnit literis β et α superpositis. 4) ὑπόθεσις (sine ἡ) Gregor. Cor. p. 896 Rsk. Hunc locum rhetoris omisit Walzius Rh. T. VII p. 1153. 5) αὐτὴ LaurS. Aug1. Bav. T. γρ s. ζ. Vindl. Barb. Pall. Man. Ang. Laurf. Ald. Fel. 'Praetuli αὐτὴ, ipsum consilium propositumque, ad quod actor spectavit et contendit causam capessens sepositis et secretis criminibus.' Reiskius. Quem non debebant recentes sequi, Dobraeus, Dindorfius, Westermannus, Huepedenius. — αὕτη Mor. Gregor. Hermog. T. III p. 406. p. 506. Schol. Σ? Φ. o. p. r. t. Alia ratio est §. 192: ἡ δὲ προαίρεσις αὐτὴ τὴν τοῦ συμβούλου διάνοιαν δηλοῖ. Propositi enim loci sententia est: Aeschines non poenae repetendae causa crimina contra me cumulavit, sed hoc eius est consilium, ut me odio prosequatur et defensione privet. Vid. Rauchenst. Observv. pluribus h. l. exponentis Excurs. I p. 199 sqq. in Bremii Edit. Etiam hiatus lectionem αὐτὴ, quod vocabulum cum proximo ἐχθροῦ continnandum esset, recipiendam vetat. LaurS ante ἐχθροῦ distinxit. Dobraeus quoque vidit post αὕτη esse distinguendum. 6) μὲν delendum iubet Dobraeus ad p. 229, 6, 'nisi potius excidit clausula respondens istis οὔτε μὰ τοὺς θεοὺς etc.' Pertinet hoc ad reliquas nugas de hoc loco fictas. Respondent sibi μὲν — μέντοι. Sententia: Quamquam inimici est consilium, attamen non puniendi causa me persequitur, sed calumniatur tanquam defensionis inopem. Cf. not. 10 et 12. 7) προαίρεσιν Σ. — επροαιρεσιν pr LaurS. Errorem e praegresso natum correxit 2 manus. Σ in marg ant γρ. ἐπήρειαν. In Ω margo idem textus vocabulum ἐπηρ. repetit, memoriae causa. 8) καὶ προπηλακισμὸν καὶ λοιδορίαν pr Vindl. Corr. literis superpositis β et α ordinem restitnit. 9) ὁμοῦ LaurS. vnlg. — ἐμοῦ Σ. s. Recepit Reiskius. 'Servandum, inquit, si sit ὁμοῦ, conventius ad meum quidem sensum stet pone καὶ, προπηλακισμὸν καὶ ὁμοῦ πάντα τ. τ.' Imo sententia est: coniuncta sunt in eo haec vitia et omnia talia. 10) μὲν τοίνυν coniecit Wolfius. 'Fallitur. Tria orator in hoc tamquam ingressu defensionis proponit: 1) atrocitatem criminum, 2) malum animum adversarii,

τῶν[11] *εἰρημένων, εἴπερ ἦσαν ἀληθεῖς, οὐκ ἔνι*[12] *τῇ πόλει δίκην ἀξίαν λαβεῖν οὐδ' ἐγγύς.* (13) *Οὐ γὰρ*[1] *ἀφαιρεῖσθαι*

poenas vero de criminibus ac culpis obiectis, etiamsi vera essent, respublica nec dignas nec dignis proximas sumere ullo modo potest. (13) [Quod

---

3) poenam sibi, si posset convinci, irrogandam.' Schaeferus. Imo duo proposita sunt cum duobus oppositis. *Ἐν τούτοις τοῖς ῥητοῖς ἀσάφειά ἐστι πολλή, ἐπειδήπερ οὐκ ἀκολουθεῖ ὁ νοῦς τοῖς κειμένοις. Εἰσὶν οὖν δύο προτάσεων θέσεις, εἶτα αἱ δύο λύσεις ἑξῆς. ὅρα τοίνυν οὕτως 'τὰ μὲν οὖν κατηγορημένα πολλά.' ἰδοὺ μία πρότασις. ἡ δὲ πρὸς ταύτην ἀπάντησις 'τῶν μέντοι κατηγοριῶν καὶ τῶν αἰτιῶν τῶν εἰρημένων.' ἵνα γένηται οὕτως ὁ νοῦς: πολλὰ μὲν κατηγόρησε καὶ μέγιστα κακά, τούτων δὲ δίκην λαβεῖν διὰ τὸ μέγεθος οὐχ οἷόν τε. — ἔστι δὲ* (sc. *ἡ ἑτέρα πρότασις*): *'τοῦ δὲ παρόντος ἀγῶνος ἡ πρότασις αὕτη.' σύναφον αὐτῇ τὸ δεύτερον ἐπιχείρημα, ὅ ἐστιν: 'οὐ γὰρ ἀφαιρεῖσθαι δεῖ τὸ προςελθεῖν τῷ δήμῳ.' ἵνα γένηται τὸ σαφὲς οὕτως: ἡ προαίρεσις καὶ ἡ φύσις τοῦ ἀγῶνος ἀνδρὸς φθονεροῦ τυγχάνει καὶ πονηροῦ καὶ βασκάνου.* Scholion. Per chiasmum quendam secundo membro oppositum proxime, et primo membro oppositum legitur in loco quarto.
A B
×. Nihil transponendum. Hoc Taylori causa, cui adstipulatur Cam-
β α
mannus in Seebodii Bibl. crit. 1821 p. 810 sqq. Contra illum vulgatam defendebat Schaub. ibid. 1822 p. 190 sqq. Sententiae cardo est: Aeschines Ctesiphontem accusans petit me, non puniendi causa, id quod fieri non potest (cf. §. 14 sq. §. 280), quia non sum reus, sed ut contumeliam in me iaceret, quam defendere non possem (§. 6), ut me perderet. 11) *αἰτιώντων* Aug. — *αἰτιῶν* sine hoc altero *τῶν* Man. — Proxime vir doctus in Ephemer. Jen. 1817 No. 55 p. 439 pro *εἴπερ ἦσαν* legendum iubet *εἴπερ οὐδ' ἦσαν*. Vix Graecum et sententiam pervertens. 12) *ἔστι* Aug1 (rec. superscr. *ἔνι*). *γρ s.* (pr Urb?). — *ἐπὶ T. k. s.* Vind1. 4. Ambr3. Pal2. corr LaurS. — *ἔχει Σ* (marg. antiq. *γρ. οὐκ ἔνι*). item pr LaurS (manus secunda *ἔνι*). Aug2. 'Malim *ἐνῆν*.' Wolfius. Imo sententia est: Non potest respublica ea crimina punire etiamsi vera essent, nam in iudicium non vocavit me adversarius, sed calumniatur alterum accusans.

13. 1) *δή* Wolfius. Orator sententiae primariae causam reddit, cur consilium adversarii malitiosum id esse dixerit. Vide ad §. 12 not. 10 sqq. Ceterum cf. varias de h. l. varie tentato sententias virorum doctorum. Praeter interpretes: Schaub. in Seebodii Bibl. Crit. 1822. II p. 190 sqq. cf. 1821. IX p. 810. Wolper. Progr. 1825. Wunderlich. Praef. p. XXVII sq. ed. 4ᵃᵉ. Huepeden. Progr. 1827. H. L. in Classic. Diar. 1827. T. XXXV. No. LXIX p. 24—32. Rauchenstein. Progr. 1839. Scheib. Observ. cum Frankii Censura in Diar. schol. 1837 No. 30 sq. cf. 1835 No. 73. Reuter Progr. 1841. — Proxime Vind5: *ἀφερεῖσθαι* (superscr. *αι*) *τινα*. —

δεῖ[2] τὸ[3] προςελθεῖν τῷ δήμῳ καὶ λόγου[4] τυχεῖν,[5] οὐδ' ἐν ἐπηρείας[6] τάξει καὶ φθόνου τοῦτο ποιεῖν (οὔτε[7] μὰ τοὺς θεοὺς ὀρθῶς ἔχον οὔτε πολιτικὸν οὔτε δίκαιόν ἐστιν,[8] ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι) ἀλλ' ἐφ' οἷς ἀδικοῦντά μ' ἑώρα τὴν πόλιν, οὖσί γε τηλικούτοις[9] ἡλίκα νῦν ἐτραγῴδει[10] καὶ διεξῄει,[11] ταῖς ἐκ τῶν νόμων τιμωρίαις παρ' αὐτὰ τἀδικήματα χρῆσθαι,[12] εἰ μὲν εἰςαγγελίας ἄξια πράττονθ'[13] ἑώρα, εἰςαγγέλλοντα καὶ τοῦτον τὸν τρόπον

consilium patet.] Nam accessus ad populum nemini est negandus atque dicendi (defendendi) potestas, ne malevolentiae quidem atque invidiae causa hoc facere licet (neque, ita me dii ament, rectum est neque civile neque iustum, Athenienses), sed si ea, quibus me reipublicae nocere vidisset, tanta fuissent quanta modo tragice vociferabatur et recensebat, legum poenas recentibus adhuc delictis contra me adhibere debuisset: si me delatione extra ordinem digna committere vidisset, deferre atque eo modo

---

ἀφαιρεῖσθαί τινα Aug4. 2) δεῖ om prΣ, inseruit manus antiqua. 3) τῷ Vind5. 4) λογ prΣ, ipse calligraphus terminationem ου superscripsit. — λόγου τυχεῖν Harpocr. Phot. Suid., ubi pro ἐπαίνου e Valesii coniectura scr. εἰπεῖν i. e. h. l. ἀπολογήσασθαι. Cf. Dem. f. leg. §. 94. Aristocr. §. 62. 5) Comma tollendum iubet Reuterus post τυχεῖν. Posset hoc concedi, si abesset τοῦτο ποιεῖν. Contra οὐδ' esse i. q. ἀλλ' οὐ censuit Reisigius ad Soph. Oed. C. p. 250. Tum fortasse scribendum esset οὐ δ'. De qua scribendi ratione cf. Funkhaenel. in Diar. Gymn. 1855. IX p. 81. Reiskius volebat etiam ἀλλ' οὐδ'. At sententia haec est: ne summae quidem inimicitiae, quamquam fas est ulcisci iniurias (vid. Hermann. Antiqq. T. I §. 135, n. 6), ne malevolentiae quidem dandum est, ut defendendi libertate inimicus privari possit. hoc enim est contra ius et humanum et divinum. Cf. Stob. Flor. p. 145. — οὐδὲν (η) Ambr3. 6) ἐπηρίας prΣ (ι correctum est in ει). Pal2. Cf. §. 12 n. 7. — ἀπειρίας (γρ. πηρει) Ambr3. 7) ὃ οὔτε Lambinus coniecit. Recepit Reiskius. 'Arctissime iungenda οὐδ' ἐν ἐπηρείας ... δίκαιόν ἐστιν.' Schaeferus. Imo οὔτε μὰ . . , ἐστιν est (in parenthesi cf. ad §. 289) per se constructa sententia, in qua quidem est totius loci summa causa, cur nefas sit dicendi libertatem civi alicui aliqua ratione eripere. — ἔχον] LaurS habet ον in rasura. 8) ἐστιν punctis notatum in AldT. — om Pal1. Proxime om ἄνδρες Ambr3, item saepe. 9) τοιούτοις k. Pal2. 10) διετραγῴδει 'nonnullorum codicum lectionem' [imo *nullorum* h. l. sed §. 22] Osann. ad Philem. p. 261 e vulg. lect. §. 22 recipiendam esse censet. De scriptura διετραγῴδει falso ad h. l. ex Obs adscripta vid. Reiskium ad h. l. 11) διεξείῃ corr Vind5. 12) χρήσασθαι *o. p. r.* γρ LaurS manu sec. 'Malim ἔδει χρῆσθαι.' Reiskius. — 'ἔδει non addendum, sed supplendum e praegresso δεῖ. Vid. Wunderlich. Praef. p. XXX ed. 4ae.' Schaeferus. 13) πράττοντά με vulg. — με πράττοντα Schol.

εἰς κρίσιν καθιστάντα παρ' ὑμῖν, εἰ δὲ γράφοντα παράνομα, παρανόμων γραφόμενον. οὐ γὰρ δήπου[14] *Κτησιφῶντα μὲν*[15] *δύναται*[16] *διώκειν δι' ἐμέ, ἐμὲ δέ,*[17] *εἴπερ ἐξελέγξειν*[18] *ἐνόμιζεν, αὐτὸν*[19] *οὐκ ἂν ἐγράψατο!*[20] (14) *Καὶ μὴν εἴ τι τῶν ἄλλων ὧν νυνὶ διέβαλλε*[1] *καὶ διεξῄει,*[2] *ἢ καὶ ἄλλ' ὁτιοῦν ἀδικοῦντά μ' ὑμᾶς*[3] *ἑώρα, εἰσὶν νόμοι περὶ πάντων καὶ τιμωρίαι,*[4]

in iudicium vestrum adducere, sin rogare contraria legibus, violatarum legum accusare. Ctesiphontem enim propter me persequi iudicio non potest, me scilicet ipsum siquidem a se posse convinci confideret, non accusasset! (14) Quod si quid aliud eorum quae modo calumniabatur et recensebat, aut quidvis aliud in vos delinquére me vidisset; leges sunt de

Hermog. Rh. T. IV p. 311. — *με* h. l. omissum habet post *εἰσαγγέλλοντα ο* (non *Ω*). — utrobique (et post *πράττοντα* et post *εἰσαγγ.*) Laur8. — *πράττοντα* sine *με Σ*. pr LaurS. 14) *δὴ* Schol. Hermog. T. IV p. 321. Tiber. Rh. T. VIII p. 552 W. 15) *μὲν* habet Schol. Hermog. post *δύναται.* — om Gramm. Hermann. Emend. Gr. p. 367. *k.* Pal2. 16) *δύναιτ' ἂν* Hermog. T. III p. 710. Anonym. Rh. T. VIII p. 641 W. 17) *διώκειν* et *ἐμὲ δὲ* in marg. Vind5. 18) *ἐξελέγχειν* LaurS. vulg. — *ἐξελέγξειν* Augl. *k.* Harl. Vindl. 3. 4. Pal2. Barb. Laur8. Laurf. Guelph. — *ἐξελέγχειν* (ξ superscr.) *Σ* (ξ a corr. antiq.). *s.* Aptius futurum de re futura. — (*ἐμὲ δὲ εἴπερ ἠδύνατο* Schol. Hermog.). 19) *αὐτὸν* om Schol. Hermog. — *ἐνόμιζεν αὐτὸν ἐξελέγξειν* Hermog. p. 710. — *ἐν. αὐτ. ἐξελέγχειν* Anonym. Rh. T. VIII p. 641. — *ἐξελέγχειν αὐτὸν ἐνόμιζεν, αὐτὸν* Grammat. Hermann. — *ἐξελέγχειν ἐνόμιζεν αὐτὸν,* Hermog. p. 286. Pall. Urb. Laur8. Augl. Ald. Fel. Ante *αὐτὸν* distinxerunt Mor. AldV. Recte. De sententia cf. Pantaen. §. 51. 20) Post *ἐγράψατο* vulgo simpliciter et plene interpungitur, quem locum Funkhaenelius Diar. Antiq. 1846 No. 88 p. 703 explicavit supplens negationem *οὐ* ad *οὐκ ἂν ἐγράψατο.* Vere quidem, si esset argumentatio recta i. e. sine irrisione. H. L. in Classic. Diar. l. c. p. 25 signum interrogationis posuit. Sed est irrisio per particulam *δήπου* significata, ad quam irrisionem indicandam potius adhibebamus exclamandi signum.

14. 1) *ὧν νυὶ διέβαλεν* prΩ, corr add *ν* et *λ* negligenter omissa. — *ὧν ν. διέβαλε p. r.* Vind5. — *ὧν* om *t.* 2) *διεξείη* Vind5. 3) *ὑμᾶς* om prΩ, add marg. — Proxime pro *περὶ* Ambr3 habet *παρὰ*. 4) *καὶ τιμωρίαι* post *κρίσεις* ponunt Augl. *k. s. ε.* Barb. Vindl. Pal2. Ambr3. scilicet ne poenae sint ante iudicia. Vid. Prolegg. Crit. §. 159. Delenda haec iubet Schaeferus, ne idem fere dicant *πικρὰ* (*μικρὰ* Aug4. *γρ* marg Bav. — *πικρὰ* (μι superscr.) *Ω*) *καὶ μεγάλα ἔχουσαι* (*ἔχουσαι* etiam sec m LaurS, cuius pr *ἔχοντες.* — *ἔχοντες* margΣ. *t. γρ Φ.* Hermog. Walzii T. III p. 266) *τὰ ἐπιτίμια* ante *καὶ τούτοις* vulgo posita, etiam in LaurS. (Lecapeni Excerpt. in Matthaei Lectt. Mosq. T. I p. 77, sic: *εἰσὶ νόμοι βαρέα*

*καὶ ἀγῶνες καὶ κρίσεις πικρὰ καὶ μεγάλ' ἔχουσαι τἀπιτίμια,
καὶ τούτοις ἐξῆν ἅπασιν[5] χρῆσθαι,[6] καὶ[7] ὁπηνίκ' ἐφαίνετο[8]* 230
*ταῦτα πεποιηκὼς[9] καὶ τοῦτον τὸν τρόπον κεχρημένος τοῖς πρός
με,[10] ὡμολογεῖτ'[11] ἂν ἡ κατηγορία τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.[12]* (15)
*νῦν δ' ἐκστὰς τῆς ὀρθῆς καὶ δικαίας ὁδοῦ καὶ φυγὼν τοὺς
παρ' αὐτὰ τὰ[1] πράγματ'[2] ἐλέγχους, τοσούτοις ὕστερον χρόνοις
αἰτίας καὶ[3] σκώμματα[4] καὶ λοιδορίας συμφορήσας[5] ὑποκρίνεται. εἶτα κατηγορεῖ μὲν ἐμοῦ, κρίνει δὲ τουτονί,[6] καὶ τοῦ μὲν
ἀγῶνος ὅλου τὴν πρὸς ἔμ'[7] ἔχθραν προΐσταται, οὐδαμοῦ δ'*

omnibus et supplicia, et causarum contentiones et iudicia, quae acerbas et magnas habent mulctas, atque iis uti licuit omnibus. quae si eum fecisse constaret et ita his ad me pertinentibus esse usum; consentanea factis eius esset accusatio. (15) Nunc autem declinata recta et iusta via, res dum gerebantur in praesentia, coarguere noluit et tanto tempore post criminibus et dicteriis et conviciis coacervatis histrionem agit. quum me accuset, hunc in iudicium adducit, et quum certaminis totius causam in-

---

τάττοντες τἀπιτίμια). — om eum versum *πικρὰ ... τὰ ἐπιτίμια Σ*, cuius margo (Saec XI?) verba casu ut videtur aliquo omissa habet cum hypolemnisco (÷). Reisk. coniecit: *κρίσεις καὶ τιμωρίας πικρὰς καὶ μεγάλα ἔχουσαι τὰ ἐπιτίμια*. In vulgatis verbis nihil superfluum, nihil turbatum est. nam aliae sunt *τιμωρίαι*, alia *τἀπιτιμία*, neque ineptus est articulus (i. q. *suas* mulctas), nec sententiae concinnitati adversatur quod haec accuratius definiuntur, dum illae per se sunt definitae. 5) *ἐξῆν αὐτῷ πᾶσι* Aug1. 4. *k*. *s*. Vind1. Laurf. AldT. — *ἐξῆν αὐτῇ πᾶσι* Ambr3. — *ἐξῆν αὐτῷ ἅπασι* Barb. Pal2. Gloss rec Urb. Vind5. — *ἐχρῆν αὐτῷ πᾶσιν* cod *ζ*. — *ἐχρῆν αὐτὸν* Farrago Wolfia (e coniectura?). Cf. Prolegg. Crit. §. 159. 6) *χρήσασθαι* pr Urb (ipse scriba correxit in *χρῆσθαι*).
κατ' ἐμοῦ
— *χρῆσθαι κατ' ἐμοῦ* Mor. Aug1. *s*. Vind1. Ambr3. — *χρῆσθαι*
Laurf. — *κατ' ἐμοῦ* om *Σ*. pr LaurS. Pall (marg. habet rec. manu). Urb (add. Gloss). Aug. Barb. F. *T*. *Φ*. *Ω*. *t*. *u*. *v*. Ald. Fel. 7) *καίτοι* Hermog. p. 367. 8) *ἐφαίνετο καὶ* Pall. 9) *ποιῶν* Schol Hermog. T. IV p. 320. 10) *πρὸς ἐμέ* LaurS. vulg. — *πρός με Σ*. Cf. infra §§. 15. 21. Epist. Phil. §§. 77. 166. Fals. leg. §. 222. Boeot. II §. 42 sq. Stallb. ad Plat. Gorg. p. 489 E. Musgr. ad Soph. Antig. vs. 283. 11) *ὡμολόγητο* Urb. 'Aptissimum et *Δημοσθενικώτατον*. Cf. §§. 30. 49.' Heysius l. c. — Res nondum absoluta erat. 12) *αὐτοῖς q*.

15. 1) *τὰ* om *u*. pr*Ω*. Ang. 2) *πεπραγμέναματα* Aug4, ortum e
πραγματα
dittographia (ut saepissime in Vind1) *πεπραγμενα*. 3) *καὶ* om *u*. Vind3. Ang. Man. 4) Post *πράγματα* om pr*Ω* *ἐλέγχ. ... σκώμματα*. 5) *συμφο-*
συναγαγὼν m sec.
ρίσας Pall. — *συμφορησας* LaurS. 6) *εἶτα ... τουτονί* citavit Hermog. Rh. T. III p. 273 W. 7) *ἐμέ πως s*. *t*. Ald. Fel. — *πως* AldT (om *γρ* AldV.).

ἐπὶ ταύτην ἀπηντηκὼς ἐμοὶ τὴν ἑτέρου ζητῶν ἐπιτιμίαν[8] ἀφελέσθαι φαίνεται. (16) καίτοι πρὸς ἅπασιν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοῖς ἄλλοις[1] οἷς ἂν εἰπεῖν τις[2] ὑπὲρ[3] Κτησιφῶντος ἔχοι, καὶ τοῦτ' ἔμοιγε[4] δοκεῖ[5] καὶ μάλ'[6] εἰκότως[7] ἂν λέγειν, ὅτι τῆς ἡμετέρας[8] ἔχθρας ἡμᾶς ἐφ' ἡμῶν αὐτῶν[9] δίκαιον ἦν τὸν ἐξετασμὸν[10] ποιεῖσθαι,[11] οὐ τὸ[12] μὲν πρὸς ἀλλήλους ἀγωνίζεσθαι παραλείπειν,[13] ἑτέρῳ δ' ὅτῳ κακόν τι δώσομεν ζητεῖν. ὑπερβολὴ γὰρ ἀδικίας τοῦτό γε.

17. Πάντα μὲν τοίνυν[1] τὰ[2] κατηγορημέν' ὁμοίως[3] ἐκ τούτων ἄν τις ἴδοι, οὔτε δικαίω;[4] οὔτ' ἐπ' ἀληθείας οὐδεμιᾶς εἰρημένα. βούλομαι δὲ καὶ[5] καθ' ἓν[6] ἕκαστον[7] αὐτῶν ἐξετάσαι,

imicitiam in me prae se ferat, nusquam ad hanc disceptandam mecum congreditur, sed alium dignitate spoliare palam contendit. (16) Praeter alia igitur, Athenienses, quae quis pro Ctesiphonte dixerit, illud etiam aequissime dici posse mihi quidem videtur: iustum foret nostras inimicitias ipsos inter nos disceptare, non, omissa concertatione nostra, alium cui mali aliquid afferamus quaerere. quo quidem nihil fieri potest iniquius.

17. Omnia igitur accusationis capita ex his pariter per iniuriam et mendacium esse dicta perspicitur. Verum seorsum etiam singula excu-

---

8) τὴν τιμὴν superscr *Ω*. Glossema.

16. 1) ἅπασιν ὦ ἀ. Ἀθ. τοῖς ἄλλοις δικαίοις vulg. — ἅπασι τοῖς ἄλλοις ὦ ἀ. Ἀθ. (δικαίοις post ἔχοι) Ambr3. Aug1 cum aliis suis. Vid. Prolegg. Crit. §. 160. — ἅπασιν ὦ ἀ. Ἀθ. τοῖς ἄλλοις *Σ*. Aug2 sine δικαίοις propter εἰπεῖν ὑπὲρ Κτησ. superfluo. In LaurS οἷσ (δικαίοισ superscr.), est δι sec man. pallidiore atramento, et καίοις alia (?) manu, quam prima. 2) τις εἰπεῖν Ambr3. Aug1 cum suis. Vid. Prolegg. l. c. 3) περὶ Aug4. 4) τοῦτό γ' ἐμοὶ Aug1. *k*. *s*. Vind1. Pal2. — τοῦτο ἐμοὶ Aug. 5) δοκοῖ Bav. 6) μάλιστα *Φ*. 7) εἰ pr*Ω* (in fine lineae). 8) ἡμετέρας om pr Urb. 9) αὐτῶν Vind1. — αὐτὸν Pal1. 10) ἐτασμὸν Man. Cf. Bkk. Anecd. p. 93 et p. 96. — ἐξητασμὸν pr*Σ*, corr antiquus superscr. ε super η. etiam in LaurS man sec aliquid correxit. 11) ποιεῖσθε (αι superscr.) *Ω*. 12) τω pr*Σ*, idem ille corr. superscr. *o*. 13) παραλιπεῖν *Φ*. Aug2. *o*. *r*. Vind4. pr Vind5 (in quo cod. correctum est in παραλείπειν). — παραλίπειν Aug4. — παραλειπεῖν *Σ*. — παραλειπειν (γρ ιπ superscr.) LaurS, γρ. ιπ est man sec. — Proxime pro ὅτῳ Ambr3 ὅτι (γρ. ω superscr.).

17. 1) οὖν *q*. — τὰ post τοίνυν superscripsit man sec LaurS, τ fort. prima man. 2) πάντα μέντοι αὐτὰ Vind5. 3) ὁμοίως om Aug4. 4) δικαίου *q*. 5) καὶ ante καθ' om Vind1. Ambr4. 6) ἓν om Aug1. 4. *k*. *s* (?). ε. Vind1. Pal2. Ambr3. Vide ad Olynth. II §. 24. 7) εκαστ' (sic) *Σ*. — Proximum αὐτῶν in Bekk. Lips. casu excidit.

καὶ μάλισθ' ὅσ'[8] ὑπὲρ τῆς εἰρήνης καὶ τῆς πρεσβείας κατεψεύσατό μου, τὰ πεπραγμέν' ἑαυτῷ μετὰ Φιλοκράτους ἀνατιθεὶς[9] ἐμοί. Ἔστι δ' ἀναγκαῖον,[10] ὦ[11] ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ προςῆκον ἴσως, ὡς κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους εἶχε τὰ πράγματ' ἀναμνῆσαι,[12] ἵνα πρὸς τὸν ὑπάρχοντα καιρὸν ἕκαστα θεωρῆτε.[13]

18. Τοῦ[1] γὰρ Φωκικοῦ συστάντος πολέμου,[2] οὐ δι' ἐμέ (οὐ γάρ[3] ἔγωγ' ἐπολιτευόμην πω[4] τότε[5]), πρῶτον μὲν ὑμεῖς[6] οὕτω διέκεισθε,[7] ὥςτε Φωκέας μὲν[8] βούλεσθαι[9] σωθῆναι, καίπερ οὐ 231

tiam eaque potissimum, quae de pace et legatione in me est mentitus, suis, quae Philocrate socio fecit, facinoribus in me translatis. Est autem necessarium, Athenienses, et conveniens fortasse, quaenam fuerit temporum illorum conditio, revocare in memoriam, ut pro ratione temporum singula spectetis.

18. Nam Phocensi conflato bello, non propter me (tunc enim ego nondum ad rempublicam accesseram), primum vos ita fuistis animati, ut

---

8) ὅσα γε Ω. u γ. Vind3. Man. Ang. 9) ἀντιθεὶς Man. 10) ἀναγκαῖον a corr. Ω. 11) ὦ om Φ. η. Urb. 12) ἀναμνῆσαι ὑμᾶς vulg. Gregor. Cor. Rh. T. VII p. 1310 W (p. 953 Rsk.). — ἀναμνῆσαι ἡμᾶς Ω. — ὑμᾶς ἀναμνῆσαι Hermog. T. III p. 212 W. eiusq. Schol. T. IV p. 205. — om pronomen Σ. pr LaurS. Aug2. Cf. Lept. §. 76: ταῦθ' ὑπομνῆσαι πειράσομαι. 'Potest sane ὑμᾶς eodem iure abesse, quo is, cui aliquid in memoriam revocatur, omissus est in Plat. Phileb. p. 24 §. 39: ὑπέλαβες καὶ ἀνέμνησας.' Benseler. Hiat. p. 89. 13) θεωρεῖτε (η) Vind1. — θεωρεῖτε Pal2. pr Barb, cuius corr. θεωροῖτε.

18. 1) Citant locum: Anonym. Seguier. in Notit. Manuscr. T. XIV, 2 p. 198. Maxim. Planud. Rh. T. V p. 490 W. Doxopat. in Aphth. Rh. T. II p. 221 W. Quintil. IV, 2 fin. Ex hoc loco profecit Plutarch. Vit. Dem. cap. 12. Cf. Westermann. Quaest. Dem. T. IV p. 53. 2) πολέμου συστάντος Aug1. *k. s.* Barb. Pal2. Ambr3. 3) γὰρ δὴ vulg. Cf. Bensel. Hiat. p. 92. Id. De Hiat. Dem. p. 17. — δὴ om Σ. LaurS. Aug1. 2. *k. s. e.* Vind1. 5. Barb. Pal2. Ambr3. Aquila Rom. p. 156 ed. Ruhnk. (ubi post ess*et* dele *et.*). Hermog. T. III p. 270. p. 275 (Ald). p. 276. p. 297. Demetr. Phal. §§. 322 et 323. Alexand. Rh. I fin. T. VIII p. 459. p. 647. Maxim. Plan. T. V p. 454. Aut superflua h. l. est particula aut irrisionis causa addita, sarcasmus autem loci simplicitati aptus non est. 4) πω om *p.* 5) ποτε F (margBav: τότε). Φ. *o.* pr *u.* prΩ. Ang. — ποτε (τότε) Ambr3. — τότε (π,) Ambr4. π est rec. — In marg Σ antiqua manu (scribae?): γρ πώποτε. — Alexand. p. 459 τότε ponit inter ἔγωγε et ἐπολιτ. 6) ὑμᾶς prΩ. 7) ὑμεῖς μὲν οὕτω διέκεισθε sine πρῶτον Hermog. T. III p. 269, sed pag. seq. et p. 295 πρῶτον μὲν ὑμεῖς etc. — πρ. μὲν οὕτω διέκεισθε ὑμεῖς Pall. Ambr4. 8) μὲν om Vind5. 9) ἐβούλεσθε Aug4. *T.* Urb. Schol. in Hermog. Rh. T. VIII p.

δίκαια ποιοῦντας ὁρῶντες, Θηβαίοις δ' ὁτιοῦν ἂν[10] ἐφησθῆναι παθοῦσιν, οὐκ ἀλόγως[11] οὐδ' ἀδίκως αὐτοῖς ὀργιζόμενοι. οἷς γὰρ[12] εὐτυχήκεσαν[13] ἐν Λεύκτροις[14] οὐ μετρίως ἐκέχρηντο. ἔπειθ'[15] ἡ Πελοπόννησος ἅπασα διειστήκει,[16] καὶ οὔθ' οἱ μισοῦντες Λακεδαιμονίους οὕτως ἴσχυον, ὥστ'[17] ἀνελεῖν αὐτούς, οὔθ' οἱ πρότερον δι' ἐκείνων[18] ἄρχοντες κύριοι τῶν πόλεων[19] ἦσαν, ἀλλά τις ἦν ἄκριτος[20] καὶ παρὰ τούτοις καὶ παρὰ τοῖς[21] ἄλλοις ἅπασιν Ἕλλησιν[22] ἔρις καὶ ταραχή. (19) Ταῦτα δ' ὁρῶν ὁ[1] Φίλιππος (οὐ γὰρ ἦν ἀφανῆ) τοῖς[2] παρ' ἑκάστοις προδόταις χρήματ' ἀναλίσκων πάντας[3] συνέκρουεν καὶ πρὸς αὐτοὺς[4] ἐπά-

Phocenses velletis esse incolumes, quanquam videretis eos iniuste facere, Thebanis autem quicquid accidisset mali, gavisuri essetis, non sine causa neque iniuria iis irascentes. Leuctrico enim successu non usi moderate fuerant. Deinde tota Peloponnesus in factiones erat divisa, neque inimici Lacedaemoniorum tantum valebant, ut eos everterent, neque qui prius illorum auctoritate imperarant, urbibus moderabantur, sed quaedam erat inexplicata et apud hos et apud ceteros universos Graecos contentio et perturbatio. (19) Quae quum videret Philippus (neque enim obscura erant); largitionibus in singularum urbium proditores factis omnes com-

---

647. — ἐβουλεσθε^{αι} Vind5. 10) ἐὰν Vind1. — om s. 11) ἀλόγως δ' Urb. 12) γὰρ ἂν Barb. 13) εὐτυχήκασιν q. — εὐτετυχήκεσαν Vind1. — ἐντετυχήκεσαν Pal2. — εὐτύχεσαν$^{γε,\, η}$ Pal1. — εὐτύχησαν prVind5. Cf. Prolegg. Gramm. §. 78. 14) Cit. Harpocr. s. v. 15) ἔπειτα δ' ἡ Alexand. Rh. T. VIII p. 472. 16) διεστήκει Alexand. Recte Longinus Sublim. §. XXIV διειστήκει ut vulg. Vid. Prolegg. Gramm. §. 83. 17) ὡς Pal2. — Proxime πρότερον] πρώτως Ambr3. 18) ἐκεῖνον u. v. Ald. — ἐκεῖνον^{ω} AldV. Cf. Engelhardt. Adn. Dem. p. 21. 19) τῆς πόλεως r. γρ o. 20) Cit. Harpocr. Suid. Zonar. s. v. Bekk. Anecd. I p. 306. Bachmann. Anecd. T. I p. 55. Cramer. Anecd. Ox. T. II p. 488. Eiusd. Anecd. Par. T. IV p. 104. 21) καὶ παρὰ τοῖς Σ. LaurS. Aug1. 2. Barb. Pal2. Vind1. Guelf. Harl. s. Aldina h. l. habet asteriscum *, nihil in indice. — Hoc παρὰ om vulg. — supra versum habet t. 22) Pro ἅπασιν omisso Aug4. Vind5 habent Ἕλλησιν. — ἅπασιν Ἕλλησιν LaurS. Aug1. k. p. q. r. s. Harl. Guelf. Vind1. Barb. Pal2. Ambr3. Ω. γρ F. γρ Φ. — Ἕλλησιν superscripsit Σ antiqua manu. 'Quamquam non valde necessarium est Ἕλλησιν, habet tamen antitheti gratiam propter ταῦθ' ὁρῶν ὁ Φίλιππος. Opponuntur inter se Philippus et Graeci.' Reiskius. Hoc vocabulum a scribis modo addi modo omitti docuit Bensel. Hiat. p. 75 sq. Praecipue post ἄλλοις.

19. 1) ὁ om Anonym. Rh. T. VII^{b} p. 1028. 2) καὶ τοῖς Anonym. Rh. 3) πάντα Aug1. s. Vind1. Pal1. 2. Ambr3. Anonym. Rh. 4) ἑαυ-

ραττεν. εἶτ' ἐν οἷς ἡμάρτανον ἄλλοι[5] καὶ κακῶς ἐφρόνουν, αὐτὸς[6] παρεσκευάζετο καὶ κατὰ πάντων ἐφύετο. ὡς δὲ ταλαιπωρούμενοι τῷ μήκει τοῦ πολέμου, οἱ[7] τότε μὲν βαρεῖς νῦν[8] δ' ἀτυχεῖς Θηβαῖοι φανεροὶ πᾶσιν ἦσαν ἀναγκασθησόμενοι καταφεύγειν ἐφ' ὑμᾶς· Φίλιππος,[9] ἵνα μὴ τοῦτο γένοιτο[10] μηδὲ[11] συνέλθοιεν αἱ πόλεις, ὑμῖν[12] μὲν εἰρήνην ἐκείνοις δὲ βοήθειαν ἐπηγγείλατο.[13] (20) Τί οὖν[1] συνηγωνίσατ' αὐτῷ πρὸς τὸ[2] λαβεῖν ὀλίγου δεῖν ὑμᾶς[3] ἑκόντας[4] ἐξαπατωμένους; Ἡ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων, εἴτε χρὴ κακίαν εἴτ' ἄγνοιαν εἴτε καὶ[5] ἀμφότερα ταῦτ' εἰπεῖν, οἳ, πόλεμον συνεχῆ καὶ μακρὸν πολε-

misit et inter se concitavit. postea, dum alii errant et desipiunt, ipse se instruit et in perniciem omnium crescit. Ut autem afflictos belli diuturnitate tunc molestos, nunc infelices Thebanos perspicuum erat omnibus ad vos confugituros; Philippus, ut ne id fieret neve civitates convenirent, et vobis pacem et illis auxilium pollicetur. (20) Quid igitur ei profuit, ut vos paene ultro caperemini decepti? Ceterorum Graecorum sive ea ignavia sive inscitia dicenda est, sive hoc etiam utrumque, qui vos bellum assiduum et longum gerentes, idque pro communi omnium utilitate, ut

---

τοὺς vulgo. — Priscian. T. II p. 180: ἑαυτούς, *inter se*. — αὐτοὺς Σ. pr LaurS. — ἀλλήλους sec man LaurS. Aug.1 *k*. *s*. Harl. Guelf. Vind1. Barb. Pal2. Ambr3. γρβ. Anonym. Rh. Est interpretamentum. Vid. ad Phil. I §. 10. 5) οἱ ἄλλοι vulg. — οἱ om pr Σ, in quo linea ad significandam omissionem (Bast. Comm. Palaeogr. p. 785) h. l. superscripta est. — om articulum etiam LaurS. Aug2. 6) γρ. αὐτοῖς AldV. 7) Phoebamm. Rh. T. VIII p. 517 W. locum citavit per τότε incipiens sine οἱ. 8) νυνὶ Aug1. *k*. *s*. Barb. Pal2. Ambr3. (Ω?). — νυνί sine δ' Vind1. — Pro δ' proximo δι prΩ. — et in marg LaurS sec man sic: ε τυχεις, erasis εὐ. 9) ὁ Φίλιππος LaurS. vulg. — om Vind4. Urb. Pal1. pr Ambr4. — punctis notavit AldT. — ὁ om pr Σ, addidit articulum antiqua manus. Supra ὁ Φίλ. Variare amat orator etiam in his minutiis. 10) γένοιτο LaurS. corr Σ. vulg. — γένηται pr Σ (? nam οι est in erasis). Aug1. *k*. *o*. *s*. Vind1. Barb. Urb. corr Pal2. — γένητο Ω. Aug. — γένηται (οι ο) Bav. 11) μὴ Ω. 12) ἡμῖν Vind1. 13) ἐπηγγέλλετο *k*. Pal2.

20. 1) τί οὖν ὁ Φίλιππος Pal2. 2) τῷ Pal2. 3) ἡμᾶς Aug4. 4) ἑκόντα Mal. — εἰκόντας Vind5. — ἑκόντας punctis notatum AldT. — om Pal1. — Transposuerunt ἑκόντας ὑμᾶς Aug1. *k*. *s*. Vind1. Pal2. Ambr3. Sic Reiskius. 'Ego Reiskium sequar. iungenda enim videntur ὀλίγον δεῖν ἑκόντας.' Schaeferus. Etiam Reizius ad Viger. p. 744 sic scripsit. At cf. Lept. §. 76: πᾶσαν ἐπελθὼν ὀλίγου δέω λέγειν χώραν. Vid. Funkhaenel. Quaest. Dem. p. 22, quem sequitur Reuter. Quaest. De Cor. p. V. 5) καὶ om *o*. Alexand. Rh. De figuris. T. VIII p. 429 W.

μούντων ὑμῶν,[6] καὶ τοῦτον[7] ὑπὲρ τῶν[8] πᾶσι συμφερόντων, ὡς ἔργῳ φανερὸν γέγονεν, οὔτε χρήμασιν οὔτε σώμασιν οὔτ'[9] ἄλλῳ οὐδενὶ[10] τῶν ἁπάντων[11] συνελάμβανον[12] ὑμῖν. οἷς καὶ[13] δικαίως καὶ προςηκόντως ὀργιζόμενοι, ἑτοίμως[14] ὑπηκούσατε
232 τῷ[15] Φιλίππῳ. Ἡ μὲν οὖν τότε συγχωρηθεῖσ' εἰρήνη[16] διὰ ταῦτ'[17] οὐ δι' ἐμέ, ὡς οὗτος διέβαλλεν,[18] ἐπράχθη, τὰ δὲ τούτων[19] ἀδικήματα καὶ δωροδοκήματ'[20] ἐν αὐτῇ τῶν νυνὶ[21] παρόντων πραγμάτων, ἄν[22] τις ἐξετάζῃ[23] δικαίως, αἴτι'[24] εὑρήσει. (21) Καὶ ταυτὶ[1] πάνθ' ὑπὲρ τῆς[2] ἀληθείας ἀκριβολογοῦμαι καὶ διεξέρχομαι. εἰ γὰρ εἶναί τι δοκοίη τὰ μάλιστ'[3] ἐν τού-

re ipsa declaratum est, neque pecunia neque hominibus neque ulla re alia prorsus adiuverint. quibus et iure et convenienter irati, alacriter obtemperastis Philippo. Illa igitur tum concessa pax propter haec, non propter me (ut iste calumniatur) facta est. istorum autem in illa iniurias et corruptelas praesentium turbarum, si quis recte investiget, causas esse deprehendet. (21) Atque haec omnia studio veritatis subtilius persequor et commemoro. Ut enim maxime aliquid in iis peccatum esse videatur, nihil

---

6) ἡμῶν Pal2. 7) τούτ͡ i. e. τούτων pr Urb. 8) τῶν κοινῇ vulg. Cf. §. 100: τῶν κοινῇ πᾶσι τοῖς Ἕλλησι συμφερόντων. — κοινῇ om Σ. pr LaurS. Aug2. (Vind3. 4?). 'Nescio an sit restituendum. nam Demosthenes res gravioris momenti pluribus verbis eiusdem fere significationis exprimere solet.' Reuterus l. c. Talis gravitas huic loco aliena esse videtur. 9) οὐδὲ T. Φ. Vind4. Pall. Urb. Aldetc. Primus Reiskius e codd. restituit verum οὔτ'. — οὐδὲ v. 10) οὐδενὶ ne deleas hiatus causa. In simplicitate narrationis iste non offendit. Cf. Prolegg. Gramm. §. 3 p. 2. 11) πάντων vulg. — ὄντων Vind1. — ἄλλων Pall. — ἁπάντων Σ. LaurS. 12) γρ συνελαμβάνοντο Σ (imo in marg.). Φ. 13) καὶ om Ω. 14) εἰ δῆμος pro ἑτοίμως in Putschii Priscian. T. II p. 263 Kr. 15) τῷ om Aug1. k. s. Vind1. Barb. Pall. 2. Ambr3. Punctis notavit AldT. 16) εἰρήνη τῷ Φιλίππῳ LaurS man sec. r. ε. Aug4. Vind4. 5. Barb. — inter lineas addidit Ambr3 τῷ Φιλ. 17) 'Apostrophum non admittit vox post h. v. paulisper subsistens' Schaeferus. Vivide pronuntians orator cum sequentibus pronomen copulavit. Σ. LaurS: ταῦτ. 18) διέβαλεν o. q. l. v. Vind1. 5. Ald. Fel. 19) τούτοιν Vind5. 20) καὶ δωροδοκήματα om Aug. prΩ. 21) νῦν k. Pal2. Aug. 22) ἐὰν s. Vind1. Ambr3. 23) εἴ τις ἐξετάζοι k. Pal2. 24) αἰτίαν Vind5. — αἴτια LaurS. vulgo. — αιτια pr Σ, cui antiqua manus addidit ι, ut sit αἰτίαι aut αἰτίᾳ.

21. 1) ταυτὶ Σ. LaurS. vulg. et Ael. Aristid. T. II p. 322 fin. (= 538 init). — ταῦτα Aug1. k. p. r. s. Vind1. Barb. Pal2. corr Urb. 2) τῆς om Pall. 3) μέγιστα Pall. AldT.

τοις ἀδίκημα·[4] οὐδέν ἐστι δήπου[5] πρὸς ἐμέ, ἀλλ' ὁ μὲν πρῶτος εἰπὼν καὶ μνησθεὶς ὑπὲρ[6] τῆς εἰρήνης Ἀριστόδημος ἦν ὁ[7] ὑποκριτής, ὁ δ' ἐκδεξάμενος καὶ γράψας καὶ ἑαυτὸν μετὰ τούτου μισθώσας[8] ἐπὶ ταῦτα Φιλοκράτης ὁ Ἁγνούσιος,[9] ὁ σὸς Αἰσχίνη κοινωνός, οὐχ ὁ[10] ἐμός, οὐδ' ἂν[11] σὺ διαῤῥαγῇς[12] ψευδόμενος, οἱ δὲ συνειπόντες[13] ὅτου δήποθ' ἕνεκα (ἐῶ γὰρ τοῦτό γ'[14] ἐν τῷ παρόντι[15]) Εὔβουλος[16] καὶ Κηφισοφῶν,[17] ἐγὼ δ'

ad me utique attinet. sed qui primus et sententiam dixit et mentionem de pace fecit, fuit Aristodemus histrio, qui vero successit et rogavit et cum isto suam operam in eam rem locavit, Philocrates fuit Hagnusius, tuus, Aeschines, particeps, non meus, nec si tibi mentienti ilia rumpantur, subscriptores autem et suffragatores fuere quacunque tandem de causa (omittam enim hoc nunc) Eubulus et Ctesiphon, ego vero neuti-

---

4) τινα . . . ἀδικήματα man sec LaurS. vulg. — τι . . . ἀδίκημα Σ. pr LaurS. Aug2. 'Recte. non enim hoc referendum ad proditorum consilia et pactiones, quarum quidem multae inerant, sed sermo est de eo, quod bello componendo ipso contra reipl. commoda peccatum non fuerit. Quare in hoc πολιτεύματι ipso, si modo peccatum fuerit, peccata non plura, sed unum tantum committi potuisse Dem. existimat.' Bremius. 5) ἐστι τούτων Augl. 4. Harl. Guelf. *k.* *s.* *ε,* Vindl. 5. Barb. Pal2. Ambr3. 6) περὶ F. Augl. 4. *T.* *k.* *p.* *r.* *s.* γρβ. *ε.* *ζ.* *η.* Guelf. Ven. Less. Vindl. 4. 5. Etiam in Σ super ὑπὲρ antiqua manus scripsit πε. item γρ. περὶ man sec Laur super ὑπὲρ. 'Saepius dicitur μεμνῆσθαι περί τινος quam μεμν. ὑπέρ τινος.' Schaeferus ad Plutarch. T. V p. 198. Praeterea orator praepositionem variare solet. 7) ὁ om pr Urb. — Proximum ἐκδεξάμενος confirmatur vel ordine literarum ab Harpocratione s. v., quamquam f. leg. §. 94 Σ cum aliis exhibet δεξάμενοι, sed LaurS ἐκδεξάμενος [γρ.λ]. — ἐκδεξάμενος [λε] Ambr3. 8) μισθώσας μετὰ τούτου Vindl. 9) Ἀγνούσιος vulg. — Ἁγνούσιος Bav. (LaurS). Vid. Prolegg. Gramm. Poster. §. 143. 10) οὐκ vulgo. — οὐχ ὁ Σ. LaurS. 11) ἐὰν Φ. 12) διαῤῥαγείης γρ. man sec LaurS. Augl. *k.* *p.* *r.* *s* *Ω.* *u.* *γ.* Guelf. Vindl. 3. Barb. Pal2. Ambr3. Aug. Pachymer. in Boisson. Anecd. T. V p. 403. Cod. Mosquens. ap. Matthaei. ad Chrysostomi Hom. IV T. II p. 16 not. 41. 'Miro consensu codd. διαῤῥαγείης. Fuit igitur οὐδ' ἂν εἰ σὺ διαῤῥαγείης.' Meinek. ad Menandr. p. 251. Optimi libri consentiunt in Coniunctivo. Rectissime. Cf. Conon. §. 41: οὐδ' ἂν Κόνων διαῤῥαγῇ. 13) συνεπιόντες γρβ. Ind Ald. AldT. corr Urb. 14) γ' om Vind5. 15) ἐν τῷ παρόντι non citaverunt cum superioribus Hermog. T. III p. 217 eiusque Schol. T. VII p. 951 W. 16) Citavit Harpocr. s. v. 17) γρ κηφισιφῶν AldV. — Vitium in hoc nomine vetus (cf. Document. §. 29) esse videtur. nam e Dem. f. leg. §§. 12. 18. 94. 315 (Harpocr.) scribendum est Κτησιφῶν. Vid. Droysen. in Diar.

οὐδὲν οὐδαμοῦ. (22) Ἀλλ' ὅμως, τούτων[1] τοιούτων ὄντων καὶ ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας οὕτω δεικνυμένων, εἰς τοῦθ' ἧκεν ἀναιδείας, ὥςτ' ἐτόλμα[2] λέγειν, 'ὡς ἄρα ἐγὼ πρὸς τῷ[3] τῆς εἰρήνης αἴτιος γεγενῆσθαι[4] καὶ[5] κεκωλυκὼς εἴην τὴν πόλιν μετὰ κοινοῦ συνεδρίου τῶν Ἑλλήνων ταύτην[6] ποιήσασθαι.' Εἶτ' ὦ — τί ἂν εἰπών σε τις[7] ὀρθῶς προςείποι; ἔστιν ὅπου[8]

quam usquam. (22) Veruntamen, quum talia ista sint et re ipsa esse probentur, eo venit impudentiae, ut dicere non dubitaret, 'me quum pacis auctorem fuisse tum vero obstitisse, quo minus hanc respublica faceret communi Graecorum concilio adhibito.' Tu vero — o quo te nomine recte appellem? quum adesses et videres tanta actione et societate a me

---

Schol. 1839 p. 915. Sic etiam textus quidem Dissenii habet, sed in Comment. videmus agi de Cephisophonte.

22. 1) τούτων om Aug4. 2) ὥςτε τολμᾷ vulg. — ὥστε τολμᾷ LaurS. — ωστεετολμα pr Σ. Secundum ε linea deletum est. — ὥστε ἐτόλμα Augl. s. pr r. Guelf. 'Aut ἥκει est legendum, si τολμᾷ servatum volumus, aut potius servato ἧκεν est ἐτόλμα legendum.' Harlesius. 'Praetuli ὥςτ' ἐτόλμα.' Reiskius. 'Recte praelatum esse arguit quod sequitur, ὡς ... κεκωλυκὼς εἴην. Nescio quid tricatus Wunderlichius Praefat. p. XXVI sq. (= XX sq. ed. Dissen.), ut praesens ostenderet praeferendum esse, perperam dederat ὥςτε τολμᾷ.' Schaeferus. Ferri posse praesens ostendebat Wunderlichius, sed pro imperfecto praeferendo haec ipse dicit: 'Quam lectionem Reiskius ex quatuor codicibus praetulerat ὥςτ' ἐτόλμα, erat quod aegre relinquerem. nam imperfectum ἧκεν, ut ἐτόλμα sequeretur, postulare videbatur. — Itaque vide, an scribendum sit ἐτόλμα.' Imperfectum necessarium esse inde apparet, quod antea Aeschines ista criminabatur. Aesch. c. Ctes. §. 58. cf. eiusd. f. leg. §. 56 sqq. — ὥςτε τολμᾶν Vindl. Ven. ζ. — ὥςτε τολμὰν (compendio) Pall. 3) τὸ Ω. Pall. — Proxime αἴτια (ος superscr.) Ambr3. 4) γεγ. ἔτι man sec LaurS. vulg. — ἔτι om Σ. pr LaurS. F. Φ. Augl. k. s. Vindl. Ambr3. 5) καὶ om p. r. Vind4. 6) αὐτὴν vulg. — ταύτην Σ. LaurS. De hoc graviore pronomine ab oratoribus usurpato vid. Reisig. Coniectan. p. 96 sq. Cf. Lycurg. §. 3: ὠφέλιμόν ἐστι τῇ πόλει εἶναι τοὺς κρίνοντας ἐν ταύτῃ τοὺς παρανομοῦντας. ibiq. Saupp. 7) ἀλλ' ὦ τι ἂν σε τις προςειπὼν Suid. s. v. Ἀποσιώπησις e schol. Aristoph. Acharn. vs. 333. — τί ἂν σε τις εἰπὼν sine ὦ Aristid. Rh. T. IX p. 360. — ἄν γε εἰπών τις σε Tzetz. in Hermog. in Cramer. Anecd. Ox. T. IV p. 100. Sed Hermog. T. III p. 152. p. 346 vulgata habet, item Alexand. Rh. T. VIII p. 459 W., nisi quod hic ἂν omisit. 8) ἔστιν οὖν ὅπου Sopater in Hermog. T. IV p. 319, idemque p. 320, quo loco Schaeferus in Aldina varietatem invenit. — ὅτι pro ἔστιν ὅπου Anonym. Rh. T. VII p. 261, idemque ibidem proxime ὅπου.

σὺ παρών,[9] τηλικαύτην[10] πρᾶξιν[11] καὶ[12] συμμαχίαν,[13] ἡλίκην νυνὶ[14] διεξῄεις,[15] ὁρῶν ἀφαιρούμενόν με[16] τῆς πόλεως ἠγανάκτησας ἢ παρελθὼν ταῦτα, ἃ νῦν[17] κατηγόρεις,[18] ἐδίδαξας καὶ[19] διεξῆλθες;[20] (23) Καὶ μὴν εἰ[1] τὸ[2] κωλῦσαι τὴν τῶν Ἑλλήνων κοινωνίαν ἐπεπράκειν ἐγὼ[3] Φιλίππῳ·[4] σοὶ τὸ μὴ σιγῆσαι λοιπὸν ἦν, ἀλλὰ βοᾶν καὶ διαμαρτύρεσθαι[5] καὶ δηλοῦν τουτοισί.[6] οὐ τοίνυν ἐποίησας οὐδαμοῦ[7] τοῦτο, οὐδ' ἤκουσέ

spoliari civitatem, quantam modo recensebas, usquamne indignatus es aut progressus ea, quae nunc accusabas, docuisti atque explicasti? (23) Atqui si ego mercede a Philippo conductus Graecorum societatem prohibueram; id tibi reliquum erat, ut non taceres, sed clamitares et testificareris et his significares, id quod nunquam fecisti neque eam ex te vocem audivit quisquam. neque enim legatio fuerat tum ad ullum Graecorum missa,

---

9) συμπαρὼν pro σὺ παρὼν corr Urb. 10) τοιαύτην Sopater p. 319. 11) τάξιν Sopater p. 320. — παράταξιν coniecit Taylorus. At vid. Reisk. 'πρᾶξιν h. e. τὸ ποιεῖσθαι (potius πρᾶξαι) τὴν εἰρήνην μετὰ κοινοῦ συνεδρίου τῶν Ἑλλήνων.' Schaeferus. — 'Inepte Taylor. Cf §. 191: τίς δὲ συμμαχία; τίς πρᾶξις;' Dobraeus. 12) ἢ Sopater p. 319. 13) καὶ συμμαχίαν om Schol. Hermog. T. VII p. 261. 14) νῦν γρ LaurS. vulg. — νυνὶ Σ. text LaurS. — om Alexand. — habet vulgatum Sopater p. 319. 15) ἐτραγῴδεις καὶ διεξῄεις γρ LaurS. vulg. e §. 13. — διετραγῴδεις καὶ διεξῄεις T. ε. Obs. Lind. Bav (non F). Urb. AldV. — ἐτραγῴδεις sine καὶ διεξ. Schol. Hermog. T. VII p. 261 bis. Sopater p. 321. — διεξῄεις sine ἐτραγῴδεις καὶ Σ. text LaurS. Aug2. Alexand. p. 459. Sopater p. 319, aliter ac p. 321. 16) σε cod ζ. — om Sopater p. 319. — Proxime LaurS sic interpunxit: πόλεως. ἠγανάκτησας; ἢ etc. 17) νῦν vulgo et prΣ, in quo cod. antiqua manus ι addidit. — LaurS νυνὶ sic, ι punctis notatum, ut solet. 18) κατηγορεῖς vulg. — 'Malim κατηγόρεις. Vid. vs. 22 νυνὶ διεξῄεις, et p. 234, 12 ἃ νῦν οὗτος διέσυρε.' Schaeferus. Cf. not. 2. 19) ἢ vulg. — καὶ Σ (η superscr.). — καὶ LaurS. Aug1. s. Vind1. 3. 4. Ambr3. 'Quum Reiskii operae in numero versus errassent, factum est, ut Wunderlichius καὶ ad ἢ praecedentis versus referens perperam ederet καὶ παρελθών.' Schaeferus. 20) ἤδη ἐξῆλθες pro ἢ διεξ. Ang. — καὶ διεξῆλθες tanquam gloss. antecedentis vocabuli et ortum e §. 13 delendum iubet vir doctus in Ephemer. Jen. l. c. — post διεξῆλθες LaurS habet signum (;).

23. 1) εἰ καὶ Urb. 2) τω prΣ. — τῷ Urb. 3) ἔγωγε Aug1. k. p. r. s. Pal2. Ambr3. 4) Hermog. T. III p. 269 e memoria repetit sententiam sic: εἰ γὰρ τὸ κωλῦσαι τὴν πόλιν μετὰ τοῦ κοινοῦ συνεδρίου τῶν Ἑλλήνων ποιήσασθαι τὴν εἰρήνην ἐπεπράκειν etc. 5) διαμαρτύρασθαι Aug1. Pal2. Ang. — διαμαρτυρεσθαι (α superscr.) LaurS manu antiq. 6) τουτοισιν p. r. Vid. Prolegg. Gramm. §. 23. 7) μηδαμοῦ Aug2.

233 σου[8] ταύτην τὴν φωνὴν οὐδείς.[9] οὔτε γὰρ ἦν πρεσβεία πρὸς οὐδέν'[10] ἀπεσταλμένη[11] τότε τῶν Ἑλλήνων, ἀλλὰ πάλαι[12] πάντες ἦσαν ἐξεληλεγμένοι, οὔθ' οὗτος ὑγιὲς περὶ τούτων εἴρηκεν οὐδέν. (24) Χωρὶς δὲ τούτων καὶ[1] διαβάλλει τὴν πόλιν τὰ μέγιστ'[2] ἐν οἷς ψεύδεται. εἰ[3] γὰρ ὑμεῖς ἅμα τοὺς μὲν[4] Ἕλληνας εἰς πόλεμον παρεκαλεῖτε,[5] αὐτοὶ δὲ πρὸς[6] Φίλιππον περὶ τῆς εἰρήνης[7] πρέσβεις[8] ἐπέμπετε· Εὐρυβάτου πρᾶγμα, οὐ πό-

sed iam olim eorum animi patebant, neque iste sani quicquam dixit hac de re. (24) Ad haec mendaciis suis acerrime rempublicam calumniatur. nam si vos simul Graecos ad bellum accersivissetis, simul ipsi legatos ad Philippum de pace misissetis; Eurybatae facinus, non reipublicae officium

---

8) σε Vind5. 9) οὐδείς. εἰκότως. Augl. s. γρβ. ε. ζ. Guelf. Harl. Vindl. Ambr3. 4. AldB. Fel. — om Ald. Mor. Σ. pr LaurS lineam finiens. vulg. (etiam prΩ, cuius margo habet). Frequens est εἰκότως per se dictum ante οὔτε γὰρ et similia. Cf. Fr. A. Wolf. ad Lept. p. 252. Saepe etiam additum a scribis ad γὰρ ellipticum explicandum, ante quod supplenda εἰκότως, οὐ θαυμαστόν, talia. Cf. §. 46. Mid. §. 204. §. 203, ibiq. Schaefer. ad p. 579, 25. Scheib. Vindic. Lysiac. p. 2. 10) οὐδένας prΩ. s. γ. Vindl. Guelf. Pall. Man. Aug. Ambr3. AldT (non Ald2). Defendere vult Dindorf. Praef. Lips. p. XXVI, etiam recepit. Idem iussit Cobetus Nov. Lectt. p. 319. At οὐδείς etiam de societate usurpari docuit Funkhaenel. Diar. Ant. 1856 No. 27 p. 211 sq. — οὐδένα Σ (οὐδ' ἕνα Bkk. in Menstr. Acad. Berol. 1854 p. 253). LaurS. vulg. 11) ἐπεσταλμένη Vind5. 12) τότε Bav (habet vulgatum πάλαι in marg. η. Ambr4. AldT. — om k. Pal2. Urb. — add sec man LaurS ante πάλαι.

24. 1) καὶ om p. 2) τὰ μέγιστα τὴν πόλιν Hermog. T. III p. 424. 3) οὐ cod η. 4) τοὺς μὲν ἄλλους LaurS. vulg. — ἄλλους om Σ. Augl. 2. 4. s. ε. Guelf. Harl. Vindl. Ambr3. 'Ego malim τοὺς μὲν ἄλλους, omisso Ἕλληνας. Ita aptius opponitur αὐτοὶ δὲ lin. 7.' Schaeferus. Oppositio per se intelligitur. Cf. Funkhaenel. Obs. crit. in Phil. III p. 9. 5) παρακαλεῖτε Pall. Ang. 6) εἰς Pall. 7) περὶ εἰρήνης πρὸς Φιλ. Hermog. p. 424. — πρὸς Φιλ. περὶ εἰρήνης LaurS. vulg. — Addit articulum τῆς Σ. Habet eum etiam Gregor. Cor. T. VII[b] p. 1277 W., locum e memoria fingens. 'Περὶ τῆς εἰρήνης minus ex usu linguae. Talia enim fere carent articulo. Mox vs. 13 περὶ εἰρήνης ἐβουλεύεσθε. Vid. Porsoni Addenda ad Eurip. Hecub. p. 99 ed. Lips. 3[ae] et cf. not. ad 235, 6.' Schaeferus. Recte quidem observatum est de hac formula tanquam adverbio, ut proxime haec eadem: αὐτοὶ περὶ εἰρήνης ἐβουλεύεσθε. Cf. f. leg. §. 95. At etiam περὶ τῆς εἰρήνης, de quadam pace, de qua agitur. Cf. proxime ἐπὶ τὴν εἰρήνην scil. μετεπέμπεσθε. §. 21: μνησθεὶς ὑπὲρ τῆς εἰρήνης. Nos pariter über Frieden unterhandeln, etiam de quadam pace, quam quilibet intelligit, et über den Frieden unterhandeln. 8) πρέσβεις om ε.

λεως ἔργον οὐδὲ χρηστῶν ἀνθρώπων διεπράττεσθε.[9] ἀλλ' οὐκ ἔστι ταῦτα, οὐκ ἔστιν.[10] τί γὰρ καὶ βουλόμενοι[11] μετεπέμπεσθ' ἂν[12] αὐτοὺς ἐν τούτῳ τῷ καιρῷ; ἐπὶ τὴν εἰρήνην; ἀλλ' ὑπῆρχεν ἅπασιν. ἀλλ' ἐπὶ τὸν πόλεμον; ἀλλ' αὐτοὶ περὶ εἰρήνης ἐβουλεύεσθε.[13] Οὔκουν[14] οὔτε τῆς ἐξ ἀρχῆς εἰρήνης ἡγεμὼν οὐδ' αἴτιος ὢν ἐγὼ φαίνομαι, οὔτε τῶν ἄλλων,[15] ὧν κατεψεύσατό[16] μου,[17] οὐδὲν ἀληθὲς ὂν δείκνυται.[18]

25. Ἐπειδὴ τοίνυν ἐποιήσατο τὴν εἰρήνην[1] ἡ πόλις, ἐνταῦθα πάλιν[2] σκέψασθε[3] τί ἡμῶν[4] ἑκάτερος[5] προείλετο πράτ-

aut bonorum hominum fecissetis. sed non est ita, non est. cur enim eos illo tempore accersivissetis? ad pacem? at eam habebant omnes. ad bellum? at ipsi de pace agebatis. Itaque neque pacis primo faciendae me vel ducem vel auctorem esse constat, neque ceterorum quicquam, quae in me confinxit, verum esse ostenditur.

25. Postquam igitur pacem fecit respublica, hic iterum considerate quid uterque nostrûm agere instituerit. ex his enim scietis, et quis fue-

---

9) διεπράττεσθαι pr*Σ*. 10) οὐχί pro οὐκ ἔστι (sine *ν* finali, ut omnes fere codd etiam *Σ*. LaurS). Urb. — ταῦτα οὐκ ἔστι om pr Ambr4, add sec man in marg. 11) τί βουλευόμενοι Anonym. Rh. T. VIII p. 656. — τί γὰρ καὶ βουλόμενοι etc. ut vulgo, Hermog. T. III p. 296. Ioann. Sic. Rh. T. VI p. 361. 12) ἂν om Anonym. Rh. l. cit. 13) ἐπρεσβεύετε Pall. AldT. 14) οὐκοῦν LaurS. vulg. — οὐκουν *Σ*. — οὔκουν *T. p.* Vindl. Cf. Prolegg. Gramm. §. 40. 15) τῶν ἄλλων οὐδὲν Ald etc. pr*Ω*. *p. v.* Vind3. Man. Ang. etc. — οὐδὲν om *Σ*. LaurS. F. Augl. 2. 4. *s.* Vindl. 4. 5. Urb. *ε. η. T*, corr *Ω*. aliique codd. 'Licet Graeci negativis saepe gaudeant, de qua re Priscianus col. 1196 (T. II p. 235 sq. Kr.), vide supra p. 226, 15 huius orationis; haec tamen omnem modum superant et prius οὐδὲν recte abest.' Taylorus. Alterum οὐδὲν omnino non potest ferri. nam οὐδὲν . . . οὐδὲν non nisi separata notione dicitur, ut: non egestate coactus, sed avaritia compulsus, nihil donavisti. Cor. §. 313: οὐχὶ δι' ἔνδειαν οὐκ ἐπέδωκας. Alia ratio est *continuo* repetita negatio, ut μή με, μή, μή μ' ἀνέρῃ Soph. Oed. C. vs. 207 (209). 210. De qua repetitione oratoria vid. Orvill. Char. p. 200 (= 321). Alia ratio est notissima attractio negationis, ut, quem locum Taylorus citavit, supra §. 3: οὐ βούλομαι δυσχερὲς εἰπεῖν οὐδέν. 16) κατεψεύσαντο pr*Ω*. 17) μου om *T*. 18) φαίνεται Guelf. Vindl. 'Quod satius est.' Taylorus. 'Ad meum sensum δείκνυται satius est.' Schaeferus. Codicum auctoritas ostendit oratoris sensui h. l. placuisse varietatem.

25. 1) τὴν εἰρ. ἐπ. Barb. 2) ἐνταῦθα πάλιν om Marcell. in Hermog. T. IV p. 443 W. 3) σκέψασθαι *Σ*. 4) ὑμῶν Marcell. et Anonym. Rh. T. VII^a p. 360. 5) ἕκαστος Guelf. Vindl.

τειν.[6] καὶ γὰρ ἐκ τούτων εἴσεσθε[7] τίς ἦν ὁ Φιλίππῳ πάντα[8] συναγωνιζόμενος,[9] καὶ τίς[10] ὁ πράττων ὑπὲρ ὑμῶν καὶ τὸ[11] τῇ πόλει συμφέρον ζητῶν. Ἐγὼ[12] μὲν τοίνυν ἔγραψα βουλεύων ἀποπλεῖν τὴν ταχίστην τοὺς πρέσβεις ἐπὶ τοὺς τόπους,[13] ἐν οἷς ἂν ὄντα[14] Φίλιππον πυνθάνωνται,[15] καὶ τοὺς ὅρκους[16] ἀπολαμβάνειν,[17] οὗτοι δέ, οὐδὲ[18] γράψαντος ἐμοῦ ταῦτα[19] ποιεῖν ἠθέλησαν. (26) τί δὲ[1] τοῦτ' ἠδύνατο,[2] ὦ[3] ἄνδρες Ἀθηναῖοι; ἐγὼ διδάξω. Φιλίππῳ μὲν ἦν[4] συμφέρον ὡς πλεῖστον τὸν[5]

rit qui Philippum omnino iuvaret, et quis vestram causam egerit atque publicae studuerit utilitati. Ego igitur senator rogavi ut legati quam primum in ea loca navigarent, in quibus esse Philippum audirent, et ut iusiurandum exigerent, illi vero ne post decretum quidem meum id facere voluerunt. (26) id quo valebat, Athenienses? ego docebo. Philippo ex-

---

6) πράττειν om Marcell., reliqua brevibus colligens. 7) ὄψεσθε Aug1. *k*. *s*. Guelf. Vind1. margVind5. Harl. Pal2. 8) τε τὴν εἰρήνην Σ, vulgatum πάντα habens in marg. antiqua manu. LaurS πάντα sec. manus super deletam illam lectionem scripsit. — τὴν εἰρήνην Aug2. De τε quod dicunt traiecto vid. Olynth. I §. 5 not. 5. Schoemann. ad Isaeum p. 325. Poppon. Prolegg. Thuc. p. 300. Sed sententia loci adversatur lectioni illi, qua admissa dicendum fuisset συναγωνισάμενος. nam h. l. non amplius de facienda pace agitur, in qua re Aeschines pro Philippo contendere dici possit, quum esset iam facta (ἐπειδὴ ἐποιήσατο etc.), sed de pace iureiurando confirmanda agitur, quo in negotio item Aeschines civitati adversarius dicitur. Sed fortasse scribendum est τήν τ' εἰρήνην καὶ πάντα. — om Barb. 9) ἀγωνιζόμενος Aug2. 10) καὶ τίς ἦν Ambr4.,— καὶ τίς οὖν Anonym. Rh. l. c. 11) τὸ om prΩ. 12) ἐγὼ om pr Man. 13) ἐπὶ τοὺς τόπους LaurS. vulg. — ἐπὶ τοῖς τόποις Aug1. *s*. Vind1. Pal2. Ambr3. — om prΣ, habet ut inserenda ἐπὶ τοὺς τόπους marg. antiqua manu (ipsius calligraphi?). Necessario. nam ἐν οἷς sine illis vocabulis esset i. q. *in quibus rebus, qua condicione* (§. 19 p. 231, 13 ibiq. Dobr.) non apta sententia. neque adeò a decreti verbis discedere orator videtur. Cf. §. 27. Fals. leg. §. 154. 14) ὄντα τὸν Aug1. 2. *s*. Vind1. Ambr3. 15) πυνθάνονται *s*. Vind1. Pal2 (Aug?). Ambr3, qui praegressum ἂν omisit. 16) ὅρκ. τὴν ταχίστην Aug1. *k*. *s*. Guelf. Harl. Vind1. Barb. Pal2. Ambr3. corrUrb. E §. 27 sumtum esse videtur. — τὴν ταχίστην habet LaurS a sec manu. 17) καὶ τοὺς ὅρκ. ἀπ. om Anonym. Rh. l. c. 18) ου prΣ. superscripsit antiqua manus δε. — om Barb. 19) τοῦτο Anonym. Rh. l. c.

26. 1) δὴ Barb. *η*. 2) ἐδύνατο Aug2. 3) ὦ om *s*. *β*. *γ*. Bav (F?). *Φ*. *k*. *p*. *u*. *Ω*. Vind1. 3. 4. Pal2. Ang. Ambr3. 4) ἦν corrΩ, quid prima habuerit, non liquet. 5) τὸν om Aug4. *η*. F. *T*. *Φ*. AldT. Vind4. 5. Urb.

μεταξὺ χρόνον γενέσθαι τῶν ὅρκων, ὑμῖν δ' ὡς ἐλάχιστον. διὰ τί;[6] ὅτι ὑμεῖς μὲν οὐκ ἀφ' ἧς ὠμόσαθ' ἡμέρας μόνον,[7] 234
ἀλλ' ἀφ' ἧς ἠλπίσατε τὴν[8] εἰρήνην ἔσεσθαι, πάσας ἐξελύσατε[9] τὰς παρασκευὰς τὰς[10] τοῦ πολέμου, ὁ δὲ τοῦτ'[11] ἐκ παντὸς τοῦ[12] χρόνου μάλιστ' ἐπραγματεύετο, νομίζων, ὅπερ ἦν ἀληθές,[13] ὅσα[14] τῆς πόλεως προλάβοι πρὸ τοῦ τοὺς[15] ὅρκους[16] ἀποδοῦναι, πάντα ταῦτα βεβαίως ἕξειν.[17] οὐδένα γὰρ τὴν εἰρήνην λύσειν τούτων ἕνεκα.[18] (27) ἃ 'γὼ[1] προορώμενος, ἄνδρες[2] Ἀθηναῖοι, καὶ λογιζόμενος τὸ ψήφισμα τοῦτο γράφω,[3] πλεῖν

pediebat plurimum temporis intercedere inter iusiurandum, vobis quam minimum. quamobrem? quia vos non ab ea die duntaxat qua iurastis, sed ab ea qua sperastis fore pacem, omnes belli apparatus deserueratis, ille autem id maxime perpetuo moliebatur, existimans (id quod verum erat), quotquot nostrae urbi eripuisset ante datum iusiurandum, omnia se ea constanter habiturum, neminemque propter ea pacem soluturum. (27) Quae quum ego praeviderem, Athenienses, et reputarem, decretum

---

6) διὰ τί δέ; AldV. AldB. prΩ. Vind3. Pal1. Ang. 7) ὠμόσατε μόνον ἡμέρας vulg. — ὠμόσατε ἡμέρας μόνον Σ. Laur8. Aug1. 2. *k*. *s*. Vind1 (qui εἰρήνης pro ἡμέρας habet). Pal2. Barb. — τὴν ημεραν μονον eadem man Ambr3. 8) τὴν om Bav (habet in marg. — F?). Φ. *T*. Aug4. *p*. *r*. AldT. Vind4. 5. Urb. 9) ἐξελύσασθε Bav (non F ap. Bkk). γρβ. γ. η. AldT. Vind3. 5. Barb. Ang. Ambr4. (Φ. *q*. *o*. *u*. *v*?). 'Praetuli ἐξελύσασθε in medio. non belli cuiusque, sed vestri belli, a vobis gerendi, apparatum intermisistis.' Reiskius. At cf. Olynth. III §. 10: τοὺς (sc. νόμους) ... λύσατε, vestras illas leges solvite. — ἐξελύσατε Σ. Laur8. vulg. 10) τὰς ante τοῦ om Vind1. — Laur8 sic ἐξελύσατε τὰς τοῦ πολέμου. cui παρασκευὰς add. altera manus. 11) τουτον prΣ, ν lineola perfossum est. 12) τοῦ om Man. 13) ὅπερ ἦν ἀληθὲς om Anecd. Bkk. p. 129. 14) 'F. ὅσ' ἂν' Marklandus. Anecd. Bkk. l. c.: ἐλλείπει ὁ ἄν. 'Particula nec cum Grammatico subaudienda nec cum Anglo addenda. Vid. Wunderlich. Praef. p. XXXVIII sq.' (= XXXI). Schaeferus. 15) τοὺς om pr *v*. Man. 16) τοῦ ὅρκον sine altero articulo AldT. Pal1. 17) ταῦτα πάντα βεβ. ἕξ. Aug1. *k*. Vind1. Barb. Pal2. Ambr3. Creberrima vacillatio. Lobeck. ad Soph. Ai. vs. 1023. H. l. recte πάντα praeponitur. hoc enim gravius est. — πάντα βεβ. ἕξ. *t*. *p*. *r*. Vind4. 18) ἕνεκεν Aug1. *k*. Vind1.

27. 1) ἃ ἐγὼ ut vulgo etiam Priscian. T. II p. 247 Kr. Cf. Prolegg. Gramm. §. 15 p. 16. 2) ὦ ἄνδρ. vulg. — ὦ om Σ. Laur8. *T*. Ω. *p*. *r*. *u*. *v*. β. γ. η. Vind4. Urb. Man. Ang. Cf. Prolegg. Gramm. §. 137. 3) τοῦτο τὸ ψηφ. γράφω Aug1. *k*. *s*. Vind1. Pal2. Ambr3. Hoc est i. q. *illud supra dictum decretum rogo.* Qui ordo verborum si verus esset, re-

ἐπὶ τοὺς τόπους ἐν οἷς ἂν ᾖ Φίλιππος,[4] καὶ τοὺς ὅρκους τὴν[5] ταχίστην ἀπολαμβάνειν, ἵν' ἐχόντων τῶν Θρακῶν, τῶν ὑμετέρων[6] συμμάχων, ταῦτα τὰ χωρία,[7] ἃ νῦν οὗτος[8] διέσυρε, τὸ Σέρριον[9] καὶ τὸ Μύρτηνον[10] καὶ τὴν Ἐργίσκην,[11] οὕτω γίγνοινθ'[12] οἱ ὅρκοι, καὶ μὴ προλαβὼν[13] ἐκεῖνος τοὺς ἐπικαίρους τῶν τόπων κύριος τῆς Θρᾴκης καταστείη, μηδὲ πολλῶν μὲν[14] χρημάτων πολλῶν δὲ στρατιωτῶν εὐπορήσας,[15] ἐκ τούτων ῥᾳ-

illud feci: navigandum in ea esse loca, in quibus esset Philippus, et iusiurandum quam primum exigendum, ut obtinentibus Thracibus, sociis vestris, ea loca, quae iste modo elevabat, Serrhium et Myrtenum et Ergiscam, ita iuraretur, et non ille opportunis locis occupatis Thracia potiretur, neve hinc magna pecunia multisque militibus instructus facile re-

---

cte sensisset Dobraeus iubens delenda esse πλεῖν . . . ἀπολαμβάνειν tanquam repetita e §. 25. Sed vulgato ordine demonstrativum fere obscuratum est fertque explicationem πλεῖν etc. 4) Φιλ. ᾖ Barb. 5) τὴν om Man. 6) ἡμετέρων Augl. *k. s. ε.* Vindl. Barb. Pal2. Ambr3. Placet Schaefero. 7) τὰ χωρία ταῦθ' vulg. — ταῦτα τὰ χωρία Σ. LaurS. — ταῦτα om *p*. 8) οὗτος om Pall. — οὕτως Ambr3. 9) σ / γρ. σερρι man. sec. / δερρειον Vind5. — σερρειον LaurS. — σέρρον pr *r*. — σεριον Ambr3. Vid. Prolegg. Gramm. §. 111. 10) μυρτηνον (superscr. ρῖ) Σ. quid prima habuerit non liquet. nam τη est in crasis, fortasse το, ut fuerit μυρτονον. Cf. Phot.: μυρτόνιον. Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. φρούριον ἦν ἐν Θρᾴκῃ. Suidas: Μυρτώνιον, sic etiam D Parisinus Harpocration. Antiquus corrector codicis Σ super τη scripsit ρῖ (non τι). — μύρτιον, vulgatum est in longe plurimis codicibus et olim omnibus edd. — μυρτιν (superscr. τιον) LaurS. idem a sec manu γρ. μυρτην (?) superscriptum habet. — μύρτυνον Ω. — Aliud est Μύρτιον Pausan. II, 26, 4. E lectione μυρτηνον reliqua facile oriebantur. μυρτηνὸν Augl. *k*. Pal2. Ambr3. *s. ε.* corr Urb. Guelf. Harl. — μυρτενὸν Ven. — μύρτινον Vindl. — μυρτῖνον Liban. Apolog. Dem. T. IV p. 299 R. — μύρτανον Harpocrat. ibiq. Marsyas et Anaximenes. — Μυρτίσκην var. Μυργίσκην et Μουργίσκην Aeschin. Ctes. §. 82 depravatum est e praegressis Δορίσκον καὶ Ἐργίσκην fortasse ipsius oratoris malitia, ut obscurorum locorum simili sono adversarium irrideret. Corrector codicis Σ ad Aeschineum Μυργίσκην respexisse videtur. 11) τὴν σεργίσκην cod *ε*. Aug4. — τὸν εργισκον Ambr3. — Schol Urb: ἐργίσκην, ὃν νῦν λέγουσιν σεργέσι. 12) γιγνοιθ prΣ, antiqua manus add *ν*. — γίγνοινθ LaurS. vulg. — γίγνωνθ' Lind. — γίγνονθ' Urb. 13) προςλαβὼν Ang. 14) μὲν om Barb. 15) εὐπορίσας Vindl. — ἀπορήσας Man. — Citant Anecd. Bkk. p. 136.

δίως τοῖς λοιποῖς[16] *ἐπιχειροίη πράγμασιν.* (28) *Εἶτα τοῦτο μὲν οὐχὶ λέγει τὸ ψήφισμα, οὐδ' ἀναγιγνώσκει.*[1] *εἰ δὲ*[2] *βουλεύων ἐγὼ προςάγειν τοὺς πρέσβεις ᾤμην*[3] *δεῖν, τοῦτό μου*[4] *διαβάλλει.*[5] *ἀλλὰ τί ἐχρῆν με ποιεῖν; μὴ προςάγειν γράψαι*[6] *τοὺς ἐπὶ τοῦθ' ἥκοντας, ἵν' ὑμῖν*[7] *διαλεχθῶσιν; ἢ θέαν μὴ κατανεῖμαι τὸν ἀρχιτέκτον'*[8] *αὐτοῖς κελεῦσαι; ἀλλ' ἐν τοῖν*[9] *δυοῖν ὀβολοῖν ἐθεώρουν ἄν, εἰ μὴ τοῦτ' ἐγράφη.*[10] *τὰ μικρὰ*[11] *συμφέροντα τῆς πόλεως ἔδει με*[12] *φυλάττειν, τὰ δ' ὅλα, ὥςπερ οὗτοι, πεπρακέναι;*[13] *οὐ δήπου.*[14] *Λέγε τοίνυν μοι*

liqua aggrederetur. (28) Hoc decretum non dicit nec recitat, sed si ego senator adducendos esse legatos censui, id exagitat. at quid mihi agendum fuit? decernendum, ut non adducerentur ii, qui eo venerant ut colloquerentur vobiscum? aut vetandum, architectum iis spectandi locum dare? at in binis obolis (sede vulgari) spectassent, nisi id decretum esset. parva reipublicae commoda mihi tuenda erant, summa autem totius reipublicae (id quod isti fecerunt) Philippo vendenda? minime scilicet. Age igitur, cape decretum illud et recita, quod iste quum satis sciret, praeteriit. recita.

---

16) *ἄλλοις r.* — *πολλοῖς* Vind4.

28. 1) *οὐδ' ἀναγιγνώσκει* om Minuc. Rh. T. IX p. 609. 2) *ὁ δὲ* textus Vind5, in marg. *εἰ δὲ.* 3) *τοὺς πρέσβ. ᾤμ. προσ.* Vind1. 4) *μ* prΣ, sed ipse calligraphus superposuit compendium *ȣ*. 5) *τοὺς πρέσβ. ᾤμ. δεῖν προσ. τοῦτό μου διαβάλλεις.* Minuc. 6) *γράφειν* Minuc. Cf. infra *κελεῦσαι.* 7) *ἡμῖν s.* (*k*?). Barb. Pal2. 8) *τοῦ ἀρχιτέκτονος* Pal2. 9) *τοὶς* Vind5. Ang. 10) *ἀλλ' . . . ἐγράφη* cit. Tiber. Rh. T. VIII p. 572. Pollux IX §. 63. Etiam Etym. M. p. 448 fin. addens *ἐν ταῖς λεγομέναις Διονυσίαις.* Sed plene interpungendum est in Etym. post *ἐγράφη*, tum sic pergendum: *'Αλλ'...ἐγράφη.' 'Εν ταῖς λεγομέναις Διονυσ. θεωρίαις ἀγώνων* etc. Cf. Liban. Argum. in Olynth. p. 8 §. 2. Priorem loci partem citat etiam Schol. Aristid. p. 329 Fr. 11) *μικρὰ* om prΣ, antiqua manus in linea scripsit *σμικρά.* Etiam Laur8 *σμικρά*, cuius primam literam sec manus lineâ delevit. Deleverunt vocabulum Turicc. Equidem non intelligo, quomodo id abesse possit salva sententia. nam non *τὰ συμφέροντα* et *τὰ ὅλα* opponi possunt, sed *τὰ μικρὰ συμφέροντα* et *τὰ ὅλα.* — Dind. olim de suo dederat *ἢ τὰ μικρά.* Contra contextum. non diversa superioribus orator addit, sed ea explicat. Vid. Funkhaenel. in Fleckeisen. Annall. 1856. X p. 675. — *τῆς πόλεως συμφέροντα* Ambr3. 12) *μὴ* Aug1. — *μὲν* Aug2. — *με μὴ* pr r. — *μη* (ε superscr.) Ambr3. — *μοι k.* Pal2. — om *ε.* Vind1. 13) *πεπρ. Φιλίππῳ* vulg. — *Φιλίππῳ* om Σ. Laur8. F. Φ. Υ. η. Aug2. 1. Lind. Vind4. pr Urb. Pal1. Ambr4. 14) *δήπω k. ε.* Barb. Pal2.

τὸ ψήφισμα τουτὶ λαβών, ὃ σαφῶς οὗτος εἰδὼς[15] *παρέβη. λέγε.*[16]

235 ## ΨΗΦΙΣΜΑ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ.*

29. *Ἐπὶ ἄρχοντος Μνησιφίλου, Ἑκατομβαιῶνος*[1] *ἕνῃ καὶ νέᾳ, φυλῆς πρυτανευούσης Πανδιονίδος,*[2] *Δημοσθένης Δημοσθένους Παιανιεὺς εἶπεν, ἐπειδὴ Φίλιππος ἀποστείλας πρέσβεις περὶ τῆς*[3] *εἰρήνης*[4] *ὁμολογουμένας πεποίηται συνθήκας,*[5] *δε-*

29. Magistratu Mnesiphilo, Hecatombaeonis die ultimo, Pandionide tribu praesidente, Demosthenes Demosthenis fil. Paeaniensis rogavit, postquam Philippus missis legatis de pace foedus ex confesso fecit, placere senatui populoque Atheniensium, ut pax in prima concione iussa perficia-

---

15) *οὗτος εἰδὼς* LaurS. vulg. — *εἰδὼς* in *Σ* scriptum alio atramento in fine lineae. — *εἰδὼς οὗτος* Augl. *s*. Ambr3. marg*k*. Vindl. — *οὗτος εἰδὼς ἑκὼν* cod *ε*. 16) *παρέβη*. *λε*$^{\gamma\varepsilon}$ LaurS. — *λέγε* om *Σ*. — *τουτὶ . . . λέγε* om pr *k* (habens in marg). Pal2. — Post *λέγε* in Bav. figura adventitia ō. Idem signum vel ὃ vel ὃ> in eodem codice ante documenta p. 237, 27. p. 243, 8. p. 249, 9. p. 250, 7 et 25. p. 255, 8.

*) *ψήφισμα δημοσθένους Σ*. — *ηφισμα δημοσθένους* LaurS. Initiales rubro pingendae in hoc codice desunt. Quod semel moneo. — Margo habet signum *ἄφες*: quod fortasse idem est quod *ἀφελές*. §. 54 margo habet *ἄφ*, quod idem esse videtur signum. Nisi fuerit i. q. *ἀφίσταται* (= *λείπει*). fol. 174ᵃ margo habet integrum *ἀφίσταται*, sed ibi significat i. q. *se continet* schol. ad §. 61. Optime vero Rehdantzius *ἄφες* interpretatur *omitte*, scriba iubetur omittere documentum. — *ψήφισμα* sine nomine vulg. Cf. §. 181. — Decretum hoc om Urb. — In *T* manu, quae scholia scripsit, in summo margine additum est. — Lind: *τοῦτο τὸ ψήφισμα λείπει ἐν παλαιῷ, ἀλλ' ἐν σελίδι ὥςπερ ἄλλου τινὸς ἀναγιγνώσκεται.* In his igitur libris decretum ex alio codice petitum est. Cf. §§. 38 sq. 54 sq. 75. 77.

29. 1) *Ἐλαφηβολιῶνος* coniecit vir doctus in Ephemer. Ien. l. c. secundum Taylori rationes. — *ἑκατομβαιῶνος*$^{\mu\alpha\rho\tau}$ Ambr3. 2) *Διονυσίδος* cod *ε*. Nec nunc post tot alia inventa hoc Demi nomen effossum est. Quare male defendebat Taylorus. 3) *τῆς* om *η*. 'Rectius abest articulus.' Schaeferus. Vid. ad §. 24 n. 7. 4) *εἰρ. πρὸς Ἀθηναίους* Aldetc. *Ω. t. u. v.* Pall. Ambr4. Mar. Aug. — *πρὸς Ἀθηναίους* om *Σ*. LaurS. F. *Φ*. *T*. Augl. 2. 4. *s*. *ε*. Guelf. Harl. Vindl. Lind. alii. — *περὶ τῆς εἰρήνης πρὸς Ἀθηναίους* om Ambr3. 5) *συνθ. πρὸς Ἀθηναίους* Vind3. — *συνθ. πρὸς τὸν Ἀθηναῖον δῆμον k*. Vind5. — *συνθ. πρὸς τὸν Ἀθηναίων δῆμον* Augl. *s*. *ε*. Guelf. Harl. Vindl. Lind. Pal2. Ambr3. — Barb. punctis notavit vocabula in reliquis codicibus omissa. 'Hic ea

δόχθαι[6] τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ τῷ[7] Ἀθηναίων ὅπως ἂν ἡ εἰρήνη ἐπιτελεσθῇ ἡ ἐπιχειροτονηθεῖσα ἐν τῇ πρώτῃ[8] ἐκκλησίᾳ, πρέσβεις ἑλέσθαι ἐκ πάντων Ἀθηναίων ἤδη[9] πέντε, τοὺς δὲ χειροτονηθέντας ἀποδημεῖν μηδεμίαν ὑπερβολὴν[10] ποιουμένους, ὅπου ἂν ὄντα πυνθάνωνται τὸν Φίλιππον, καὶ τοὺς ὅρκους λαβεῖν τε παρ' αὐτοῦ καὶ[11] δοῦναι τὴν ταχίστην ἐπὶ ταῖς ὡμολογημέναις[12] συνθήκαις αὐτῷ πρὸς τὸν Ἀθηναί-

tur, legatos ex omnibus Atheniensibus iam deligendos quinque, delectos autem proficisci oportere, nulla mora interposita, eo ubi esse Philippum audierint, et iusiurandum tum ab eo exigendum tum dandum primo quoque tempore de facto per eum cum populo Atheniensi foedere, comprehensis etiam utrorumque sociis.

---

non magis requiras quam prius additamentum post εἰρήνης.' Schaeferus. 6) δεδόχθω Guelf. Vindl. 5. — δεδόχθαι (ω supra) Barb. 7) τῶν vulg. — τῷ Σ. LaurS. F. η. Augl (*k. s. o. q*?). Vindl. 3. 5. Barb. 'Utrumque probum, libris dissentientibus nostram constructionem (per τῷ) praeferam. Et frequentissimus est hic librorum dissensus. Vid.. Ind. ad Gregor. Cor. p. 1048 b. Heindorf. ad Plat. Gorg. p. 31. 115 et Osann. Inscript. Fasc. IV p. 162, qui etiam de h. l. agit, sed minus recte scribens de Reiskio et Wunderlichio.' Schaeferus. Infra: τὸν Ἀθηναίων δῆμον. De discrimine inter ὁ δῆμος (ὁ) (τῶν) Ἀθηναίων et ὁ δῆμος τῶν Ἀθ. et ὁ (τῶν) Ἀθηναίων δῆμος vid. ad Phil. III §. 42 n. 3. Krüger. Gramm. p. 111 ed. 2ae. Cf. Decret. §. 181 sqq. 8) προτέρᾳ coniecit Spengel. (Mus. Rhen. 1828. II p. 382. p. 386). — Non προτεραίᾳ. Cf. Winiewsk. Comm. p. 324. 'Ἐν τῇ πρώτῃ ἐκκλησίᾳ. Est haec prima e quatuor statis in quaque prytania.' Dissenius. At vid Winiewsk. l. c. Dubius est contionis dies, quia ipsius huius decreti alieno certe loco inserti tempora dubia sunt. 9) 'Possit hoc unum . . . vocabulum in tria dissecari, ἢ δ' ἢ i. e. ἢ τέτταρας ἢ.' Reiskius in Harlesii Editione. Coniectura inepta. De hoc ἤδη in decretis de re actutum perficienda legitimo vid. Boeckh. ad Corp. Inscr. T. II p. 227. 10) ἀναβολὴν vulg. — ὑπερβολὴν F. Φ. η. Lind. Vind3. — υπερβολην (ἀνα supra) Σ, ἀνα a recentiore manu. Item pr LaurS ὑπερβολὴν, sed sec man γρ. ἀνα . . — Est ἀναβ. interpretamentum. Etym. M. p. 778, 36: Ὑπερβολήν· τὴν ἀναβολὴν καὶ ὑπέρθεσιν. καὶ ἐν τῷ περὶ στεφάνῳ Δημοσθένης. Eadem Phot. s. v. Ὑπερβ. 'Eadem hac *morae* significatione habetur etiam ap. Herodot. VIII, 12. Polyb. XIV, 9, 8. Apud bonos Atticos hac significatione legere me non recordor, ut etiam hinc vere quis coniiciat, hoc, ut cetera ψηφίσματα huius orationis, posteriori deberi aetati.' Bremius. 11) παρ' αὐτοῦ λαβεῖν καὶ (sine τε) Augl. *k. s.* Pal2. Ambr3. 12) ὁμολογουμέναις AldT. - ὁμολογουμεναις (η supra) Aug4. — ὁμολογημέναις

ων[13] *δῆμον, συμπεριλαμβάνοντας*[14] *καὶ τοὺς ἑκατέρων συμμάχους.*

Πρέσβεις[15] *ᾑρέθησαν Εὔβουλος Ἀναφλύστιος, Αἰσχίνης Κοθωκίδης,*[16] *Κηφισοφῶν*[17] *Ῥαμνούσιος, Δημοκράτης Φλυεύς, Κλέων Κοθωκίδης.*[18]

30. *Ταῦτα γράψαντος ἐμοῦ τότε, καὶ τὸ τῇ πόλει*[1] *συμφέρον, οὐ τὸ Φιλίππῳ*[2] *ζητοῦντος, βραχὺ φροντίσαντες οἱ χρηστοὶ*[3] *πρέσβεις οὗτοι καθῆντ'*[4] *ἐν Μακεδονίᾳ τρεῖς ὅλους*

Legati creati sunt Eubulus Anaphlystius, Aeschines Cothocides, Cephisophon Rhamnusius, Democrates Phlyensis, Cleon Cothocides.

30. Quae quum ego tum rogavissem et reipublicae, non Philippi utilitatem spectarem; parum solliciti boni isti legati sederunt in Macedonia

---

Ald. *o. p. q.* Pal1. — *ὡμολογουμέναις* *Ω*. — *ὡμολογουμένοις* Pal2. — *ὁμολογουμέναις* (ω, η superscr.) *k*. 13) *Ἀθηναῖον* Aug1. *p. r.* 14) *συμπαραλαμβάνοντας* Aug1. *r. s.* Guelf. Vind1 Barb. Pal2. Ambr3. — *συμπεριλ.* (α α superscr.) Ambr4. — *συμπαραλαμβάνοντες* (α superscr.) *p*. — Proxime *ᾑρέθεσαν* Ambr3. 15) *Ἀπορητέον περὶ τοῦ τῶν πρέσβεων ἀριθμοῦ* Altemps. Nam decem legati numerantur. Vid. Droysen. Diar. Antiq. anni 1839 p. 911 sq. Nos contra eum virum doctissimum c. VII p. 9. Alii. 16) *Αἰσχίνης Κοθωκίδης* vulg. — *Αἰσχίνης Ἀτρομήτου* (*ἀθρομίτα* AldT) *Κοθωκίδης* Aug4. marg*Ω*. Vind5. — *Κοθωκίδης Ἀτρομήτου Αἰσχίνης* cod *ε*. — '*Ἀτρομήτου* addidi.' Reiskius. — 'Addidit etiam Wunderlichius. Recte omisit Bekkerus. Quum enim ceteri legati non nominentur *πατρόθεν*, quis credet in solo Aeschine hoc factum esse?' Schaeferus. — Solum *Κοθωκίδης* (omissis *Ἀτρομήτου* et *Αἰσχίνης*) *Σ*. LaurS. F. *Φ. T.* In Ambr4 illa pr man. inter lin. addidit. Nomen vehementer suspectum est. Vid. Droysen et nos l. c. 17) *Κησιφῶν s.* (*t*?). — *Κτησιφῶν* *Ω. v. y.* Vind3. Man. Ang. 18) *Κοθωμήδης* Vind5 (in marg. *Κοθωκίδης*).

30. 1) *τῆς πόλεως* (compendio) *Ω*. 2) *οὐ τῷ Φιλίππῳ* vulg. — *οὐ τοῦ Φιλίππου* Aug1. *k. s.* Vind1. 5. IndFel. Hermog. T. III p. 283. Quamquam potest genitivus construi cum part. praes. sing. neutr. tanquam substantivo (de qua constructione vid. ad Mid. §. 59), tamen propter proximum genitivum hic ortus esse videtur. — *οὐ τὸ Φιλίππου* Aug4. Ambr3. IndAld. — *οὐ τὰ τοῦ Φιλίππου* Guelf. — *οὐ τὸ Φιλίππῳ* *Σ*. LaurS. F. Lind. Harl. IndPaul (*T. Φ. o. p. q. t*?). Hoc concinnum est. 'Genitivum qui maluerunt, etiam tenere debuerunt *τῆς πόλεως*. Sic p. 234, 25: *τὰ μικρὰ συμφέροντα τῆς πόλεως*. Plutarch. T. III p. 701 R. (Vit. Agesil. c. 37): *τὸ τῇ Σπάρτῃ συμφέρον*. sed mox *τῷ συμφέροντι τῆς πατρίδος*, ubi mutatae constructionis causa non est obscura. Vid. not. ad Gregor. Cor. p. 139.' Schaeferus. 3) *οἱ χρη* in fine lineae primi scribae manu pallidiore atramento additum est in *Σ*. 4) Cf.

μῆνας,[5] *ἕως ἦλθε Φίλιππος ἐκ Θρᾴκης πάντα τἀκεῖ καταστρεψάμενος,*[6] *ἐξὸν ἡμερῶν δέκα, ὁμοίως*[7] *δὲ τριῶν ἢ τεττάρων, εἰς τὸν Ἑλλήςποντον ἀφῖχθαι καὶ τὰ χωρία σῶσαι, λαβόντας τοὺς ὅρκους πρὶν ἐκεῖνον ἐξελεῖν αὐτά.*[8] *οὐ γὰρ ἂν ἥψατ' αὐτῶν, παρόντων ἡμῶν,*[9] *ἢ οὐκ ἂν ὡρκίζομεν*[10] *αὐτόν, ὥςτε τῆς εἰρήνης ἂν διημαρτήκει*[11] *καὶ οὐκ ἂν ἀμφότερ' εἶχε, καὶ τὴν* 236 *εἰρήνην καὶ τὰ χωρία.*

31. *Τὸ μὲν τοίνυν ἐν τῇ πρεσβείᾳ πρῶτον κλέμμα μὲν Φιλίππου, δωροδόκημα δὲ τῶν ἀδίκων*[1] *τούτων ἀνθρώπων*[2]

tres totos menses, donec Philippus e Thracia rediisset omnibus illic eversis, quum licuisset decem diebus, sed pariter triduo aut quatriduo in Hellespontum proficisci et ea loca tueri, exacto iureiurando, priusquam ea ille expugnasset. aut enim praesentibus nobis ea non attigisset, aut iusiurandum ab eo non accepissemus, ut pacem non impetrasset, nec utraque haberet, et pacem et loca.

31. In legatione igitur Philippi prima impostura et corruptela iniustorum istorum hominum talis exstitit, propter quam et tunc et nunc

---

Prolegg. Gramm. §. 77. 5) *τρεῖς ὅλ. μ. ἐν Μακ.* Priscian. T. II p. 196 Kr. 6) *καταστ. ταχεῖ* (Aug1?) vulg. — Vocabulum pessime in fine collocatur. — *τὰ ἐκεῖ καταστ.* (Aug1?). Laur S. Aug2. Ambr3. *k. s.* hoc loco corr antiq. addidit *Σ τὰ ἐκεῖ,* quae om pr*Σ*. 7) *μᾶλλον* vulg. margo rec. viridi *γρ Σ.* sec man Laur S. — *ὁμοίως Σ.* pr Laur S. Aug1. 2. *k. s.* Guelf. Vind1. Pal2. text. Ambr3. 'Ego non intelligo.' Taylorus. 'Forte latet in eo *οἶμαι.*' Reiskius. *Ὁμοίως* i. q. *pariter, non minus, eben so gut,* scil. *ὥςπερ ἡμερῶν δέκα.* Cf. f. leg. §. 90: *ταῦτα μὲν ἦν ἂν ὁμοίως ἡμῖν* scil. *ὥςπερ τῆς εἰρήνης μὴ γενομένης.* Lept. §. 117: *τοῦτο ποιῆσαι. καὶ τοιοῦτό γ' αἰσχρὸν ὁμοίως* i. e. turpitudo eadem est, scil. sive res fiat exemplo maiorum sive nullo fiat. Vid. Fr. A. Wolf. ad eum l. Boeot. I §. 24: *εἰς γὰρ τὴν Ἀκαμαντίδα ὁμοίως ἐξῆν σοι φοιτᾶν* scil. *ὥσπερ μοι.* De hoc ellipsis usu vid. ad §. 39. 8) *αὐτὸν* Vind1. 9) *ὑμῶν Σ.* Aug4. *ε.* Guelf. Vind5. Barb. Pal2. — *ημῶν* (with *υ* written above) *Ω.* Utrumque in Laur S ita, ut, utrum primitus, discerni non possit, videtur autem *η* prius fuisse. — '*παρόντων ἡμῶν* nobis Atheniensibus per nostros legatos.' Dobraeus. Imo potius sic defendatur *ὑμῶν.* Sed aptius est vulgatum (etiam in Anecd. Bkk. p. 127) *ἡμῶν* nobis legatis praesentibus. 10) *ὡρκίζωμεν* corr *Σ* recenti atramento e secundo *o* fecit *ω.* — *ὁρκίζωμεν* (with *o* written above) Ambr3. 11) *διαμαρτήκει* Man. Vulgatum habent Anecd. Bkk. p. 126.

31. 1) *ἀδικούντων γρ ε.* Schol. Hermog. T. III p. 710 W. Anonym. Rh. T. VIII p. 641. 2) *ἀνθρώπων καὶ θεοῖς ἐχθρῶν* vulg. — om Hermog. T. III p. 282. Schol. ib. p. 710. Anonym. Rhet. T. VIII p. 641. —

τοιοῦτον ἐγένετο, ὑπὲρ οὗ καὶ τότε καὶ νῦν καὶ[3] ἀεί, ὁμολογῶ, καὶ[4] πολεμεῖν καὶ διαφέρεσθαι τούτοις.[5] ἕτερον δ' εὐθὺς ἐφεξῆς ἔτι[6] τούτου μεῖζον κακούργημα θεάσασθε.[7] (32) ἐπειδὴ γὰρ ὡμολόγησε[1] τὴν εἰρήνην ὁ[2] Φίλιππος·[3] προλα-

et semper tum pugnare me fateor tum controversias habere cum istis. Iam alterum statim maius isto scelus spectate. (32) Postquam Philippus pacem pactus est; occupata Thracia per istorum culpam, quia decreto

καὶ θεοῖς ἐχθρῶν om Σ. pr LaurS (in quo codice alia manus antiqua ante τοιοῦτον extremum versus vocabulum inserenda in marg adscripsit). Augl. 2. s. Vindl. Pal?. Ambr3. Recte. Nam aut dicendum est ἀνθρώποις καὶ θεοῖς ἐχθρῶν aut delenda καὶ θεοῖς ἐχθρῶν, quia haec non possunt cum ἀνθρώπων simpliciter coniungi, sed notio alia addenda esset, ut κόλακες καὶ θεοῖς ἐχθροί Cor. §. 46. προδοτῶν καὶ δωροδόκων καὶ θεοῖς ἐχθρῶν ἀνθρώπων ib. §. 61. aut καὶ certe est obducendum. Cf. Theocrin. §. 66: τοῦτον τὸν θεοῖς ἐχθρόν. Steph. I §. 79: ὁ θεοῖς ἐχθρὸς οὗτος. — ἀνθρώπων om. Aug4. Vind5. 3) καὶ ante ἀεὶ om Vind5. Anecd. Bkk. p. 132. 4) καὶ om vulg Anecd. Bkk. p. 134. Kuesteri Suidas s. v. Διαφέρω. — Servaverunt particulam Σ. pr LaurS (punctis notat sec man). Aug2. Hoc polysyndeton, non illud καὶ τότε καὶ etc. defendendum erat Baitero ad Lycurg. p. 130. Sed vid. Doberenz. Observv. Dem. p. 11. 5) τουτοισὶ Augl. k. s. ε. Vindl. Barb. Pal2. 6) ἐπὶ textus Pall. 7) θεάσασθαι (ε supra) Ang. — θεάσ. μ. κακ. LaurS.

32. 1) ὡμολόγησε Σ. LaurS. vulg. Etiam schol. explicavit συνεφώνησε — ὤμοσε (ὡμολόγησε supra) κ. Frequens confusio. Cf. Thuc. IV, 119, 1. Cobet. Nov. Lectt. p. 516. — ὤμοσε (T. p. q. r. t?). marg LaurS. antiq. manu. γρ β. ε. Augl. 4. Guelf. Obs. Harl. Vindl. 4. 5. AldT. Less. γρ marg Bav. Pal2. Ambr3. Urb. Barb. 'Animadvertet lector meus in nonnullis, qui legunt ὤμοσε, deesse ἕξειν.' Taylorus. 'Praetuli ὤμοσε. quapropter necesse mihi factu fuit, ut ἕξειν uncis includerem.' Reiskius. 'Ὡμολόγησε prorsus absurdum est. namque ὁμολογεῖν τὴν εἰρήνην nihil prorsus significat, et satis constat ex iis quae praecedunt ὅτι ὁ Φίλιππος ὤμοσε τὴν εἰρήνην.' Cobetus Nov. Lectt. 515. At ὤμοσε h. l. adversatur historiae. Primum enim spopondit pacem (proprie: *convenit de pace.* hoc significat ὡμολόγησε τὴν εἰρήνην. Cf. Plat. Rpbl. p. 597 extr.), tum Thracia castella capta sunt (προλαβὼν τὴν Θρᾴκην), tum legati e Macedonia recesserunt (ἀπῆλθομεν ἐκ Μακεδονίας), postremum Pheris in Thessalia rex iuravit (εἰρήνην . . . ὡμωμόκει Phil. III §. 15). Sed inter Φίλιππος et προλαβὼν distinguendo apodosis significanda est. Lectionem optimorum codicum defendebat nuper etiam Funkhaen. Diar. Antiq. 1856 No. 27 p. 214. 2) ὁ om Augl. k. s. Vindl. Pal2. Ambr3. 3) Φιλ. ἕξειν sec. man. LaurS et antiq man in marg. vulg. F in litura.

βῶν[4] τὴν Θρᾴκην διὰ τούτους[5] οὐχὶ πεισθέντας τῷ ἐμῷ ψηφίσματι, πάλιν ὠνεῖται παρ' αὐτῶν ὅπως μὴ ἄπιμεν[6] ἐκ Μακεδονίας, ἕως[7] τὰ[8] τῆς[9] στρατείας[10] τῆς ἐπὶ τοὺς[11] Φωκέας εὐτρεπῆ[12] ποιήσαιτο,[13] ἵνα μή, δεῦρ' ἀπαγγειλάντων ἡμῶν[14] ὅτι μέλλει καὶ παρασκευάζεται πορεύεσθαι, ἐξέλθοιθ'[15] ὑμεῖς καὶ περι-

meo non paruerant, rursus ab iis emit, ne abiremus e Macedonia, donec expeditionem contra Phocenses susceptam instruxisset, ne, si huc renuntiassemus eum instruere se et profecturum esse, vos copias educeretis et triremibus ad Pylas missis, ut prius, locum clauderetis, sed ut simul nos

---

In *T* est lacuna post Φίλιππος. — ἕξειν om Σ. pr LaurS. Augl. 2. pr Pal2. pr Ambr3. Guelf. Harl. Vindl. *s*. 4) προσλαβὼν *T*. *k*. *p*. *r*. γρ *s*. *ε*. Harl. Vindl. 5. Pal2. Ambr3. Aug4 (Augl?). 5) τούτους τοὺς Augl. 4. *k*. *s*. *ε*. AldT. Vindl. 5. Pal2. Articulus recte vulgo om. Vid. Frank. Quaest. Aeschin. p. 13. 6) ἀπίωσιν vulg. 'Hoc non dubito a Demosthene scriptum esse. Docet loci universus tenor, inprimis quod antecessit, ὠνεῖται παρ' αὐτῶν.' Schaeferus. 'Praecedit παρ' αὐτῶν, quod sequi tertiam personam par est, non primam.' Reuterus. Quaest. in or. de Cor. p. IV. Reliquae quidem Reuteri rationes leviores sunt, sed haec refutatur annotatione Dissenii. 'Constabat inter omnes Demosthenem ipsum huic legationi interfuisse dixeratque id etiam Aeschines rursus in oratione sua, quare nullo modo res a Demosthene hic reticeri poterat. suspectum se reddidisset, si reticuisset. Quare non dissimulat, at culpam morae ostendit non suam fuisse.' Hoc vult ὠνεῖται παρ' αὐτῶν. cum his clam egit Philippus quasi Demosthenes non adesset. 'Ηνίκα μὲν περὶ προδοσίας ἦν ἡ μνήμη, τὸ ὠνεῖται πρὸς (scr. παρ') αὐτῶν εἶπεν, ὡς οὐκ ὢν πρεσβευτής, ὅτε δὲ κακὸν οὐδὲν ἦν, συνῆψεν ἑαυτὸν εἰπών, ὅπως μὴ ἀπίωμεν ἐκ Μακεδονίας. Schol. — ἀπίωμεν Σ. LaurS. Augl. *k*. *r*. γρ *s*. Guelf. Vindl (Vind4?). Pal2. Huic quoque legationi Demosthenem interfuisse constat. Vid. Boeckh. De Pseudeponymis p. 21 (= 149) not. Cf. §. 30, inprimis ὡρκίζομεν. — ἀπίωμεν (σιν) F. — ἀπιωμεν (οι) Bav. i. e. ἀπίωμεν cum lectione ἄποιμεν, voluit autem ἄπιμεν, quod habent AnecdBkk. p. 129. et unice probandum est. Cf. Cobet. Nov. Lectt. p. 515. 7) ἕως ἂν γρ marg man antiq LaurS. vulg. — ἂν om Σ. LaurS. Aug2. Anecd Bkk. p. 129. 8) τὰ om Aug. 9) τῆς om Vind5. 10) στρατιᾶς γρ margLaurS. Augl, *k*. γρ *s*. Guelf. Vindl (Pal2: στρατίας). 11) τοὺς om Bkk. Anecd. l. c. 12) ἀτρεπῆ Aug2. solemni errore. — εὐπρεπῆ Man. 13) ποιήσαιτο] Σ habet α in eraso loco. — ποιήσατο Vind5. 14) αὐτῶν γρ LaurS manu antiq. γρ Ambr3 man sec. vulg. — ἡμῶν Σ. LaurS. Augl. *k*. pr Ambr3. γρ *s* (in marg Mor. corrige ἐμῶν). γρ F. γρ Φ. Guelf. Vindl. — om Urb. — Proxime μέλλει καὶ om Ambr4. 15) ἐξέλθητε Vindl. 5. — ἐξέλθετε Guelf. — ἐξέλθετε (η) Barb. — Proxima usque ad Πύλας om Aug.

πλεύσαντες ταῖς τριήρεσιν εἰς Πύλας ὥςπερ πρότερον κλεισαιτε[16] τὸν τόπον,[17] ἀλλ' ἅμ' ἀκούοιτε[18] ταῦτ' ἀπαγγελλόντων ἡμῶν[19] κἀκεῖνος ἐντὸς εἴη[20] Πυλῶν καὶ μηδὲν ἔχοιθ'[21] ὑμεῖς[22] ποιῆσαι. (33) οὕτω δ' ἦν ὁ Φίλιππος ἐν φόβῳ καὶ πολλῇ ἀγωνίᾳ[1]

id nuntiantes vos audiretis et ipse intra Pylas esset vosque nihil agere possetis. (33) Tanto autem in timore atque in aestu erat Philippus, ne

---

16) κλείσοιτε vulg. — κλείσοιτε (η supra) AldV, sed η linea notatum est. — κλείσητε γρ LaurS. Augl. 2. 4. *k*. *p*. *s*. Harl. Guelf. Vindl. 4. 5. Pal2. (Barb. κλύσητε). — κλείσετε Φ. Urb. — κλεισητε (οι supra) *r*. — κλείσετε (αι supra) Bav. — κλείσαιτε Σ. LaurS. (*T*?). 17) πορθμόν γρ marg LaurS manu antiq. vulg. — τόπον Σ. LaurS. Augl. 2. *k*. *s*. γρ F. γρ Φ. Vindl. Pal2. pr Ambr3. Barb. (marg. habet πόρθμον). 'Τόπον videtur esse interpretantis, qui πορθμὸν de oppido intelligeret.' Schaeferus. Erravit vir doctissimus. πορθμὸν est falsum. nam non transeundum erat fretum Philippi exercitui terrestri, qui potius per Thermopylas penetravit, ὥςπερ πρότερον conabatur. Hic locus iterum per Athenienses claudendus erat. Sic concidit etiam coniectura viri docti in Ephemer. Ien. l. c. scribentis: τριήρ. εἰς πορθμόν, ὥςπερ πρότερον κλείσαιτε τὰς πύλας. conferentis Phil. I p. 44 lin. 28. Fals. leg. p. 367 lin. 21. 18) ἀκούητε *k*. Guelf. Aug4. Vindl. 5. Barb. Pal2. 19) ὑμῖν τούτων γρ margo LaurS manu sec. vulg. — ἡμῶν τούτων cod ζ. — (sine τούτων) ἡμῶν Σ. LaurS. Augl. — ημων (ὑμῖν supra) *s*. Ambr3. — ὑμῶν (η supra) Vindl. — ὑμῶν *k*. Guelf. Pal2. — τούτων (sine altero pronomine) Bkk. e coniectura. Omnia h. l. pronomina delere vult Dobraeus. idem coniecit Rauchenstein. Diar. Antiq. 1851 p. 427. (ταῦτα ἀπαγγ. ὑμῖν Fel.). 20) ᾖ τῶν Aug4. — ᾖ Vind5. 21) ἔχηθ' Aug4. Vind5. — ἔχητε Guelf. Vindl. 22) ὑμεῖς om *k*. Pal2.

33. 1) ἀγνοίᾳ Aug4. — καὶ πολλῇ ἀγωνίᾳ om Augl. *T*. *k*. *p*. *r*. *s*. *v*. *β*. *η*. Lind. Vindl. 4. Ambr4. Barb. textus codicum F. Φ. *t*. Vind5. Delenda iubet Bensel. Hiat. p. 90. Hiat. Dem. p. 18, quia 'cur inde quod Philippus Aeschinem corruperit, tanta orta sit trepidatio, non pateat.' At non e corrupto Aeschine nata est Philippi trepidatio, sed e metu, ne Athenienses clausis Thermopylis auxilia Phocensibus mitterent ante quam penetrasset. Hiatus autem Benselerum pariter ut auctorem familiae Augustani I[1] offendebat. At vid. Prolegg. Gramm. §. 3 p. 2. Prolegg. Crit. §. 160. p. 282. Tuentur vulgatam lectionem Σ. LaurS. Aug2. Ω. etc. margines codicum F. Φ. *t*. Vind5. Ald etc. Confirmatur locus, si quid video, etiam Hesych. Ἐν ἀγωνίᾳ· ἐν μερίμνῃ, quod non pertinere potest, ut putabant, ad S. Lucae Ev. XXII, 44, quia male explicaretur. Vocabulum in hoc usu a recentioribus adamatum adhibuit etiam Hyperid. ap. Stob. Flor. Tit. VIII p. 97 §. 16. Nec potest esse hoc alterius vocabuli (ἐν φόβῳ) interpreta-

μὴ καὶ ταῦτα[2] προειληφότος αὐτοῦ, εἰ πρὸ[3] τοῦ[4] τοὺς Φωκέας ἀπολέσθαι[5] ψηφίσαισθε[6] τοῖς Φωκεῦσιν βοηθεῖν,[7] ἐκφύγοι[8] τὰ πράγματ' αὐτόν,[9] ὥςτε[10] μισθοῦται[11] τὸν κατάπτυστον τουτονί, οὐκέτι κοινῇ μετὰ τῶν ἄλλων πρέσβεων ἀλλ' ἰδίᾳ[12] καθ' αὑτόν,[13] τοιαῦτα[14] πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν[15] καὶ ἀπαγγεῖ-

etiam his a se occupatis, si ante interitum Phocensium vos auxilia Phocensibus decerneretis, rei gerendae occasionem amitteret, ut impurum istum conduceret, non iam communiter cum ceteris legatis, sed privatim solum, ut ad vos ea diceret et nuntiaret, quibus omnia perierunt.

---

mentum. contrarium enim apparet in Lexicis. 2) καὶ ταῦτα post αὐτοῦ habet γρ *s*. 3) αὐτοῦ πρὸ LaurS. vulg. — αὐτοῦ, εἰ πρὸ Σ. Pal2. 4) τοῦ ante τοὺς om Fel. — τοῦτο Vind5. 5) ἀπολέσθαι ἀκούσαντες man sec LaurS. vulg. — ἀκούσαντες om Σ. pr LaurS. Vind3. 4. Augl in marg habens. 6) ψηφίσησθε Σ. Φ. Augl. 2. *k*. *p*. *r*. *s*. *ε*. Guelf. Harl. AldT. Vindl. Barb. Pal2. Man. — ψηφίσεσθε Ven. voluit ψηφίσαισθε vulgatum. hoc idem LaurS. — ψηφίσασθε Vind3. 5. prUrb (corr. ψηφίσαισθε). 7) βοηθεῖν sine Dativis F. Τ. Φ. Aug4. AldT. Vind4. 5. Urb. Ambr4. — βοηθεῖν αὐτοῖς vulg. — τοῖς Φωκεῦσιν βοηθεῖν Σ. LaurS. Cf. f. leg. §. 59: τὰ παρ' ὑμῶν ἐν τοῖς Φωκεῦσι γενέσθαι. παρῆσαν γὰρ οἱ τῶν Φωκέων πρέσβεις . . : πυθέσθαι τοὺς Φωκέας τὰ παρ' ὑμῶν. Item §§. 74. 75. 76 etc. Vid. Prolegg. Crit. §. 160 p. 282 sq. 8) καὶ ἐκφύγοι LaurS. vulg. — καὶ ἐκφύγῃ Barb. *ε*. — καὶ om Σ. (*o*. *q*?). Necessario omittenda erat particula, si εἰ servabatur. 9) αὐτοῦ *u*. — αὐτοῦ (ὸν supra) Ω. — 'Bekkerus cum codice Σ ante πρὸ inseruit εἰ et omittens ἀκούσαντες et καὶ ante ἐκφύγοι . . . Sed minime placet locus sic constitutus. multo suavior et simplicior altera loci compositio est quam retinuimus, ac καὶ ante ἐκφύγοι plerique libri habent, pauci omittunt.' Dissenius. Qui audire debebat Bremium adnotantem: 'Ταῦτα pertinent non ad ψηφίσαισθε βοηθεῖν, sed ad ἐκφύγοι τὰ πράγματα. Quamquam enim Philippus praeoccupaverat multa, non tamen eo credibile est Athenienses prohiberi potuisse, quominus succurrerent... Demosthenes vero hoc significat, quamvis tantum anteverterit Philippus, timuisse tamen eum, ne Atheniensium interventu ab exsequendo consilio excluderetur. Hinc apparet, quam egregia sit lectio, quam ex Σ Bekk. restituit . . . Praeterea hoc praestat, quod, quum membra πρὸ τοῦ . . . ψηφίσαισθε et ἐκφύγοι . . . αὐτὸν antea fuissent quasi ἐκ παραλλήλου posita, nunc per εἰ . . . βοηθεῖν praecedit causa, sequitur effectus per ἐκφύγοι . . . αὐτόν.' 10) ὥςτε πάλιν vulg. — πάλιν om Σ. pr LaurS. rectissime. nam hoc adverbio addito §us 32 huic loco paene adversatur, quo loco dicitur οὐκέτι κοινῇ etc. 11) μισθοῦσθαι *t*. *η*. 12) ἰδίᾳ καὶ ante καθ' Vindl. *ε*. (*s*?). 13) ἑαυτὸν Vindl. Ang. 14) τοιαῦτα μὲν *u*. 15) ποιεῖν Ang.

λαι, δι' ὧν ἅπαντ' ἀπώλετο. (34) Ἀξιῶ δέ, ὦ ἄνδρες Ἀθη-
ναῖοι, καὶ δέομαι τοῦτο[1] μεμνῆσθαι[2] παρ' ὅλον τὸν ἀγῶνα,[3]
ὅτι μὴ κατηγορήσαντος Αἰσχίνου μηδὲν ἔξω τῆς γραφῆς, οὐδ'
237 ἂν ἐγὼ λόγον οὐδέν' ἐποιούμην ἕτερον,[4] πάσαις[5] δ' αἰτίαις
καὶ βλασφημίαις ἅμα τούτου[6] κεχρημένου, ἀνάγκη κἀμοὶ[7] πρὸς
ἕκαστα τῶν κατηγορημένων[8] μίκρ'[9] ἀποκρίνασθαι.[10] (35) Τί-
νες οὖν ἦσαν οἱ παρὰ τούτου λόγοι τότε ῥηθέντες καὶ δι' οὓς
ἅπαντ' ἀπώλετο;[1] 'ὡς οὐ δεῖ θορυβεῖσθαι τῷ παρεληλυθέναι

(34) Peto autem, Athenienses, et oro, ut hoc per totam causam memineritis, si Aeschines nihil extra accusationem criminatus esset, me quoque nullum aliud verbum fuisse facturum. quum autem ille universa crimina et maledicta coacervaverit, necesse et mihi esse ad singulas criminationes breviter respondisse. (35) Quae igitur illius verba tum fuere et propter quae perierunt omnia? 'Non esse tumultuandum propterea, quod Philippus esset intra Pylas progressus. consecuturos enim vos omnia quae velletis, si quiesceretis, atque intra biduum aut triduum audituros eum, quorum

---

34. 1) τούτου Syrian. Rh. T. IV p. 206. 2) μεμν. ὑμᾶς vulg. — pronomen ὑμᾶς transponunt ante ὦ Augl. *k*. Barb. Pal2. Ambr3. Vindl. — ὑμῶν *s*. (quod h. l. non monuit Bkk.). — om Σ. pr LaurS. Aug2. Syrianus l. c. Alexand. Rh. T. VIII p. 435 W. Cf. §. 220. §. 17. Bensel. Hiat. p. 89. De δεῖσθαι absolute dicto vid. Schaefer. ad Symmor. p. 181, 21. — Plat. Phaedr. p. 255 E: ἄξιοι σμικρὰ ἀπολαῦσαι. 3) αιωνα? prΣ. 4) λόγους οὐδένας ἐπ. ἑτέρους AldT. — λόγον ἐπ. οὐδένα ἕτερον Vindl. 5) ἁπάσαις vulg. — πάσαις Σ. pr LaurS. Alexand. Rh. Suid. s. v. Ἅμα. 6) τ'αὐτου Σ, in marg antiq vulgatum τούτου. — τ'αὐτ (ου) LaurS. (in marg. γρ. ἅμα τούτου manu antiq.) — ταυτοῦ Aug2. 7) καὶ εμοι LaurS. — κἀμὲ (γρ. κἀμὲ manu antiq.) Augl. *k*. *p*. *r*. *s*. Guelf. Harl. Barb. Pal2. Vindl. margo Ambr3 sec man. Recepit Wunderl. — με Alexand. Rh. 8) κατηγορημένων vulg. et pr Σ? (η manu antiq) — κατηγορουμενων LaurS. — κατηγουμένων Guelf. *s*. Harl. Vindl. Σ compendium ου in eraso habet. Cf. §. 6. — γρ εἰρημένων Σ marg antiq. F. Φ. 9) βραχέα Alexand. Rh. 10) ἀποκρίνεσθαι vulg. — ἀποκρίνασθαι Σ. text LaurS. Augl. *k*. *r*. *s*. *y*. Guelf. Harl. Barb. Pal2. Ambr3. Vindl. Syrianus. — γρ. ἀπολογεῖσθαι Σ antiq. marg. — ἀπολογήσασθαι Alexand. γρ F. γρ Φ. — γρ. ἀπολουσασθαι (γη) marg LaurS manu antiq.

35. 1) Σ recens margo (viridi colore) repetit ex alio exemplo verba contextus post ἅπαντ' ἀπώλετο superius §. 33 extr. vulgata ad hoc alterum ἅπαντ' ἀπώλετο in illo exemplo omissa eiusque margini addita. Cf. Prolegg. Crit. p. 227.

Φίλιππον εἴσω[2] Πυλῶν. ἔσται γὰρ[3] ἅπανθ' ὅσα βούλεσθ'[4] ὑμεῖς, ἂν[5] ἔχηθ'[6] ἡσυχίαν, καὶ ἀκούσεσθε[7] δυοῖν[8] ἢ τριῶν ἡμερῶν, οἷς μὲν ἐχθρὸς ἥκει,[9] φίλον αὐτὸν[10] γεγενημένον,[11] οἷς δὲ φίλος, τοὐναντίον[12] ἐχθρόν.[13] οὐ γὰρ τὰ ῥήματα τὰς οἰκειότητας ἔφη βεβαιοῦν', μάλα σεμνῶς ὀνομάζων,[14] 'ἀλλὰ τὸ[15] ταὐτὰ[16] συμφέρειν,[17] συμφέρειν[18] δὲ[19] Φιλίππῳ καὶ Φωκεῦσιν καὶ ὑμῖν[20] ὁμοίως[21] ἅπασι[22] τῆς ἀναλγησίας καὶ τῆς βαρύτητος ἀπαλλαγῆναι[23] τῆς τῶν Θηβαίων.'[24] (36) Ταῦτα δ' ἀσμένως τινὲς ἤκουον αὐτοῦ διὰ τὴν τόθ' ὑποῦσαν[1] ἀπέχθειαν πρὸς τοὺς Θηβαίους. τί οὖν συνέβη μετὰ ταῦτα;[2] εὐθύς, οὐκ

hostis venisset, iis amicum, contra, quibus amicus, iis hostem esse factum. neque enim verbis necessitudines aiebat confirmari,' cum multa gravitate nominans, 'sed iisdem utilitatibus, utile esse autem Philippo et Phocensibus et vobis pariter omnibus stupore et molestia Thebanorum liberari.' (36) Haec ex eo quidem libenter audiebant propter intercedentes eo tempore cum Thebanis inimicitias. Quid vero post haec accidit? ut statim,

---

2) ἔσω η. k. Pal2. 3) καὶ o. p. q. in Σ est compendium γάρ, ex quo facile oriebatur καί. 4) βούλησθ' IndFel. corr Urb (e βούλεισθ'). emendandum iussit Obs. — βούλοισθ' Lind (non aliter). 5) ἐὰν vulg. — ἂν Σ. LaurS. — om prΩ, add ἐὰν in marg. 6) ἄγηθ' k. s. v. Guelf. Harl. Aug4. Vind5. — ἄγητε Aug1. Vind1. Barb. Pal2. Ambr3. Cf. §. 36: ἀγαγόντας. — ἔχεισθ'? pr Urb (corr: ἔχηθ'). 7) ἀκούσησθε Pal2. s. — ἀκούεσθε s. Ambr3. — ἀκούσεσθε τὸν Φίλιππον Aug4. Less. Vind5. — ἀκούσεσθε Φίλιππον post ἡμερῶν posuit Schol. Hermog. Rh. T. VII[b] p. 975. 8) δυεῖν k. Pal2, cod Paris Maxim. Planud. Rh. T. V p. 489. Priscian. T. II p. 211. Vid. Prolegg. Gramm. §. 57. 9) εἴκοι Priscian. — ἥκε Cobetus Nov. Lectt. p. 533 sq Notio plusquamperfecti tenenda esse videtur, si ad Pylas refertur. 10) αὐτὸν om Vind1. 11) γεγενημένων corr Urb. — δῆλον ἡμῖν φίλον γεγενημένων Schol. Hermog. Rh. T. VII[b] p. 975. 12) τοὐναντίον om idem Schol. Rhet. 13) τ. αὐτὸν ἐχθρὸν vulg. — αὐτὸν om Σ. LaurS. F. Φ. T. Ω. Aug1. 2. k. s. t. u. v. β. γ. Vind1. 3. 4. pr Ambr3. Ambr4. AldT. Maxim. Planud. Schol. 14) Citant Harp. Phot. Suid. Cramer. Anecd. Ox. T. II p. 497. Hermog. T. III p. 227. 15) τὸ om Barb. 16) ταῦτα Urb. — ταυτα Σ. 17) οὐ γὰρ τὰ ῥήματα, ἔφη ὁ Δημοσθένης, τὰς οἰκειότητας βεβαιοῖ, ἀλλὰ τὰ πράγματα Schol. l. c. e memoria. 18) συμφέρει LaurS. vulg. — συμφέρειν Σ. p. 'Quomodo vel sine codd. scribendum fuit.' Schaeferus. 19) γὰρ Barb. 20) ἡμῖν k. s. Pal2. Maxim. Planud. 21) ὁμοίως κοινῶς IndAld. 22) ἅπασιν prΣ, ν erasum est. 23) ἀπαλλαγῆναι post Θηβαίων posuit Maxim. Plan. 24) Ἀθηναίων u.

36. 1) οὖσαν cod s. — ὑπάρχουσαν Aug1. k. s. Vind1. Barb (in cuius marg ὑποῦσαν). Pal2. Man. Ambr3. 2) τοῦτ' Aug4. T. k. p. Urb.

εἰς μακράν, τοὺς[3] μὲν[4] Φωκέας ἀπολέσθαι καὶ κατασκαφῆναι τὰς πόλεις αὐτῶν, ὑμᾶς δ' ἡσυχίαν ἀγαγόντας[5] καὶ τούτῳ πεισθέντας μικρὸν ὕστερον σκευαγωγεῖν ἐκ τῶν ἀγρῶν, τοῦτον δὲ χρυσίον λαβεῖν, καὶ ἔτι πρὸς τούτοις τὴν μὲν ἀπέχθειαν τὴν πρὸς[6] Θηβαίους καὶ Θετταλοὺς τῇ πόλει γενέσθαι,[7] τὴν δὲ χάριν τὴν ὑπὲρ[8] τῶν πεπραγμένων[9] Φιλίππῳ. (37) Ὅτι δ'

non diu post, Phocenses interirent et urbes eorum everterentur, vos autem quiescentes et huic parentes, paulo post hoc supellectilem ex agris conveheretis, et iste aurum acciperet atque insuper et respublica nostra Thebanorum et Thessalorum inimicitias susciperet, Philippus autem factis illis gratiam iniret. (37) Vera autem esse haec, recita mihi et Callisthenis

---

3) ταῦτα εὐθύς. οὐκ εἰς μακρὰν τοὺς Ald. Fel. — ταῦτα εὐθύς; οὐκ εἰς μακράν, τοὺς Mor. — ταῦτα; εὐθύς, οὐκ εἰς μακράν, τοὺς Marklandus, quem sequuntur Reiskius, Harl. etc. — 'Interpungo μετὰ ταῦθ' εὐθύς, οὐκ εἰς μακράν; τοὺς.' Dobraeus. Sequuntur Wunderlichius, Bekkerus etc. 'Rectius haec continuantes. in illa antiquiore interpunctione vs. 20 inepte sequitur μικρὸν ὕστερον.' Schaeferus. Non inepte, si cogitas non eodem die Phocenses interiisse, supellectilem Athenienses ex agris in munita loca convexisse etc. licet brevi tempore post perfidam persuasionem, attamen interiectis spatiis alia evenerunt post alia. damna damnis continuata esse orator significabat. Nam die XVI Scirophorionis contio Aeschinis suasionem audivit. Dem. f. leg. §. 58. Eiusdem mensis die XXIII pax Atheniensium cum Philippo confirmata est, debellati sunt Phocenses. Dem. ibid. §. 59. Die XXVII Scir. contione (Dem. ib. §. 60) supellectilem ex agris esse servandam decretum est. Dem. ibid. §. 125. — μικρὸν ὕστερον graviter post participium πεισθέντας repetitur. Male se haberet interrogatio, si urgentibus adverbiis εὐθύς, οὐκ εἰς μακράν clauderetur. 4) μὲν (μὲν om Vind3) ταλαιπώρους LaurS. vulg. — om ταλ. Σ. recte. nam nulla ratio intelligitur, cur etiam h. l., ubi Aeschinis proditio inprimis exagitanda erat, Phocensium miseriam orator describeret; apparet ratio f. leg. §. 128, ubi misericordia movenda erat. (Cf. Hermog. Rh. T. III p. 340.) Item ibid. §. 64, ubi θέαμα δεινὸν καὶ ἐλεεινόν describitur. Apparet alia ratio oratoria infra §. 43, unde huc vocabulum petitum esse videtur. Ibi Athenienses scil. prudentissimi, miserique Phocenses decepti, et nefasti Thessali atque vecordes Thebani ab eodem Philippo servati sibi opponantur. 5) ἄγοντας vulg. — ἀγαγόντας Σ. LaurS. Cf. πεισθέντας. 6) πρὸς τοὺς Bav. Aug4. β. γ. η. Φ. Τ. Vind3. 4. 5. Ω. u. v. Lind. Pall. Urb. Man. Aug. (o. q. t?). Secundum superiora πρὸς τοὺς Θηβαίους. At ibi alius est numerus, et rectius dicitur Θηβαίους καὶ Θετταλοὺς quam τοὺς Θηβαίους καὶ Θετταλούς, hoc solo sine articulo. 7) γεγενῆσθαι Aug1. k. s. Vind1. Barb Pal2. Perperam sequitur Reiskius. 8) ὑπὸ prΩ. Aug. 9) πραγμάτων Aug2.

οὕτω ταῦτ' ἔχει, λέγε μοι τό τε[1] *τοῦ Καλλισθένους ψήφισμα καὶ τὴν ἐπιστολὴν*[2] *τοῦ Φιλίππου, ἐξ ὧν ἀμφοτέρων ταῦθ' ἅπανθ' ὑμῖν ἔσται*[3] *φανερά. λέγε.*[4]

ΨΗΦΙΣΜΑ.* 238

38. *Ἐπὶ Μνησιφίλου*[1] *ἄρχοντος, συγκλήτου ἐκκλησίας ὑπὸ στρατηγῶν*[2] *καὶ πρυτάνεων,*[3] *καὶ βουλῆς γνώμῃ, Μαιμακτη-*

decretum et literas Philippi, e quibus utrisque haec omnia vobis erunt manifesta. recita.

38. Mnesiphilo Archonte, contione a ducibus et Prytanibus convocata, et de sententia senatus, die XXI° Maemacterionis, Callisthenes Eteo-

37. 1) *τό τό τε* Vind5. corr*Ω*. 2) *ἐπιστολὴν τὴν* vulg. — hoc *τὴν* om *Σ*. LaurS. *Ω*. *p*. *u*. *γ*. Aug2. Barb. Man. Ang. Recte. nam quamquam solemne est *λέγε τὴν ἐπιστολὴν τὴν τοῦ Φιλίππου, τοῦ Βηρισάδου* etc. (cf. §§. 76. 221. f. leg. §§. 51. 161. 187. Aristocr. §. 174 etc.) sive *λέγε τὴν ἐπιστολήν, ἣν ἔπεμψε Φίλιππος* (cf. §. 39 et passim), et quamquam facile *τὴν* excidit inter *λὴν* et articulum *τοῦ*, tamen h. l. *τό τε τοῦ Καλλισθένους ψήφισμα καὶ τὴν ἐπιστολὴν τὴν τοῦ Φιλίππου* hoc separatim ac distincte, minus apte diceretur quam una notione coniunctim, ut minus congruit secum Germanum *lies des Kallisthenes Beschluss und den Brief, den von Philipp,* quam *lies des Kall. Beschl. und den Brief Philipp's.* 3) *ὑμῖν ἅπαντα ταῦτ' ἔσται* vulg. — *ὑμῖν πάντα ταῦτα ἔσται* Vind4. *p*. *r*. — *ἅπαντα ταῦτα ἔσται ὑμῖν* Aug1. *k*. *s*. Vind1. Barb. Pal2. Ambr3. — *ταῦτ' ἅπανθ'* (*ἅπαντ' Σ*) *ὑμῖν ἔσται Σ*. LaurS. — *ἅπανθ' ὑμῖν ταῦτ' ἔσται* Aug2. Ambr4. 4) *λέγε* om *t*. — *λέγε* ⊙ Bav. Cf. §. 28 not. 16.

*) *ψήφισμα* om *γ*. *η*. — Psephisma et epistulam in imo margine habent *T*. Urb. — *καὶ τοῦτο τὸ ψήφισμα ὥσπερ ἄλλο ἐν σελίδι ἀναγιγνώσκεται* Lind.

38. 1) *Μνησιφύλου* Ald. Mor. etc. — *Μνησιφίλου* Fel. *Σ*. LaurS. F. *Ω*. *k*. *p*. *r*. Vind1. 3. 4. 5. Barb. Pal1. 2. Urb. Man. Ang. Cf. §. 29. 2) *ὑπὸ στρατηγῶν γενομένης* vulg. — *γενομένης ὑπὸ στρατηγῶν* Aug1. *k*. *p*. *r*. *s*. Ambr3. — *γενομένης* om *Σ*. LaurS. Aug2. 4. Ambr4. F. *T*. *Φ*. Similiter *συναχθείσης* post *ὑπὸ στρατηγῶν* inculcatum est §. 73. De *ὑπὸ* a substantivis pendente vid. Bernhard. Synt. p. 268. Krueger. Gramm. §. 68, 43. De genitivo temporis vid. Bernhard. l. c. p. 145. Krueger. l. c. §. 47, 2. 3) *πρυτανέων γ*. *ε*. *η*. — Seclusit *καὶ* ante *πρυτάνεων* Dissenius. Delet Schoemannus Comitt. p. 61. Interpungebatur post *στρατηγῶν*, continuabatur post *πρυτάνεων*, quasi in hoc documento diceretur a solis strategis ecclesia convocata esse, id quod legibus Atheniensium prorsus adversaretur. Qua ratione nos interpunximus, sententia haec est: per prytanes strategi ecclesiam convocaverunt. Cf. Thuc. IV, 118 extr.: *ἐκκλησίαν δὲ ποιήσαντας τοὺς στρατη-*

ριῶνος[4] δεκάτῃ ἀπιόντος, Καλλισθένης Ἐτεονίκου Φαληρεὺς εἶπεν μηδένα Ἀθηναίων[5] μηδεμιᾷ παρευρέσει ἐν τῇ χώρᾳ κοιταῖον[6] γίγνεσθαι[7] ἀλλ' ἐν ἄστει καὶ[8] Πειραιεῖ, ὅσοι μὴ[9] ἐν τοῖς φρουρίοις εἰσὶν ἀποτεταγμένοι. τούτων δ' ἑκάστους, ἣν παρέλαβον τάξιν, διατηρεῖν μήτε ἀφημερεύοντας[10] μήτε ἀποκοιτοῦντας· (38) ὃς ἂν δ'[11] ἀπειθήσῃ[12] τῷδε τῷ ψηφίσματι,[13] ἔνοχος ἔστω[14] τοῖς[15] τῆς[16] προδοσίας ἐπιτιμίοις, ἐὰν μή τι ἀδύνατον ἐπιδεικνύῃ[17] περὶ ἑαυτόν.[18] περὶ δὲ τοῦ ἀδυνάτου[19]

nici fil. Phalereus dixit, ne quis Atheniensium ulla de causa in agro pernoctet, sed in urbe et Piraeeo, nisi qui in praesidiis dispositi sunt. eorum autem quem quisque ordinem suscepit, eum tueatur, nec diurno nec nocturno tempore absit. quisquis autem huic decreto non paruerit, proditionis reus esto, nisi necessitate aliqua inevitabili se fuisse circumven-

---

γοὺς καὶ τοὺς πρυτάνεις. et quos locos praeter hunc citavi Dissert. V p. 10 contra Droysenii acutissimi sententiam de his documentis tanquam mere fictis pugnans. Adde nunc Inscript. Attic. de Methonensibus ed. post alios Saupp. Progr. Wimar. 1846 p. 9: εὐθὺς ἐκκλησίαν ποιήσαντ[α]ς (scil. haud dubie prytanes) ..., ἄλλο δὲ προχρηματ[ίσαι] μηδέν, ἐὰν μή τι οἱ στρατηγοὶ δέωνται. — Rectius omitteretur καὶ ante βουλῆς, quod etiam Dissenius vidit in corrigendis. 4) γνώμῃ μηνὸς Μαιμακτηριῶνος Aug1. *k*. *s*. Pal2. Ambr3. — γνώμηνὸς μεμακτηριῶνος Vind1. (μεμακτηριῶνὸς etiam *Ω*. Ambr4.). 5) ἀθηναῖον γρ. η. ζ. — Proxime μηδεμιᾷ παρευρέσει (αἰτια) Ambr4, αἰτια rec man, quae in marg add etiam ἐκ τῆς χώρας. 6) κοιτέων Aug1. Vind1. Ambr3. — κοιτέον γρ *s*. 7) γενέσθαι *Ω*. *u*. Vind3. marg Pal1. 8) καὶ ἐν Aug1. *k*. *s*. Vind1. Barb. Pal2. Cf. infra εἰς ἄστυ καὶ Πειραιᾶ. 9) μὴ om Vind1. 10) ἀφημεροῦντος *o*. *q*. 11) ὃς δ' ἂν vulg. — ὃς ἂν δὲ LaurS. F. Φ. Man. De rariore particulae collocatione vid. Schaefer. ad Sophocl. Oed. T. vs. 749. — ὃς ἂν δε ἂν Σ. 12) ἀπιστήσῃ cod η. De verborum ἀπειθεῖν et ἀπιστεῖν usu cognato vid. Heindorf. ad Plat. Theaet. §. 11. — ἀπειθήσει (η) LaurS, compendium extremi ει lineolis perfossum est. 13) τῷ ψηφ. τούτῳ vulg. — τῷ ψηφ. τούτων *Ω*. — τῷ ψηφ. sine τούτῳ *T*. Aug4. *p*. *r*. Ambr3. (*s*?). — τῷδε τῷ ψηφ. Σ. LaurS. Aug1. 2. Urb. Pal2. Vind1. (*k*. *o*. *q*?). 14) ἔνοχος ἔσται Aug1. *k*. *s*. Vind1. Pal2. Ambr3. — ἔστω ἔνοχος *p*. *r*. Aug4. Vind4. 5. 15) τοῖς om Aug. 16) τῆς om Aug4. 17) ὑποδεικνύῃ *p*. *r*. — δεικνύῃ Aug1 (in marg. ἐπι). περιδεικνύῃ (επ) Ambr3. 18) ἑαυτὸν ὂν vulg. — αὐτὸν ὂν Vind1. Pal2. — ὂν om Σ. text LaurS. F. Φ. *T*. Ambr4. (Aug2 ap. Harlesium). Cf. Prolegg. Gramm. §. 96. In marg LaurS: υποδεικνυει περὶ αὐτὸν ὂν manu sec. 19) τῶν ἀδυνάτων Aldetc. *o*. *q*. (Ambr3?). Singularis confirma-

ἐπικρινέτω ὁ ἐπὶ τῶν ὅπλων στρατηγὸς καὶ ὁ[20] *ἐπὶ τῆς διοικήσεως καὶ ὁ γραμματεὺς τῆς βουλῆς. κατακομίζειν*[21] *δὲ καὶ τὰ ἐκ τῶν ἀγρῶν πάντα*[22] *τὴν ταχίστην,*[23] *τὰ μὲν ἐντὸς σταδίων ἑκατὸν εἴκοσι εἰς ἄστυ καὶ Πειραιᾶ, τὰ δὲ ἐκτὸς σταδίων ἑκατὸν εἴκοσι*[24] *Ἐλευσῖνα*[25] *καὶ Φυλὴν καὶ Ἄφιδναν*[26] *καὶ Ῥαμνοῦντα καὶ Σούνιον.*[27]

tum ostenderit. eam autem necessitatem cognoscat dux Hoplitarum et rei militari administrandae praefectus et scriba senatus. Deferantur etiam quae sunt in agris omnia celerrime, quae sunt intra stadia CXX, in urbem et Piraeeum, quae ultra stadia CXX, Eleusinem et Phylen et Aphidnam et Rhamnuntem et Sunium.

---

tur Boeckh Inscr. T. II p. 24. 20) *ὁ* om Barb. 21) *κατονομάζειν* Man. 22) *ἅπαντα r.* Vind4. 5. 23) *ταχ. καὶ* Pall. 24) *εἴκοσιν . . . εἴκοσιν* Ald etc. LaurS. — *ρα . . . ρα* Lind. Ambr3 voluerunt *ρκ´ . . . ρκ´*, ut habet Vind4. — *εἴκοσι . . . εἴκοσι Σ.* Aug1, qui codex et Ambr3 et unus Vind. (5?) *εἰς ἄστυ . . . εἴκοσι* in marg habent. — Vind1 transposuit *ἐκτὸς . . . ἄφιδναν, τὰ δὲ ἐντὸς σταδίων . . . πειραιᾶ* cum *β* et *α* superpositis ut ordo restitueretur. 25) *εἴκοσιν εἰς Ἐλευσῖνα* (*ἐλεύσινα Ω*) vulg. — *εἰς* om *Σ.* LaurS. Lind. F. *Φ. T. r.* Urb. AldT. Saepe praepositio non repetitur post particulas copulativas, disiunctivas, adversativas. Vid. Bernhard. Synt. p. 202 sqq. Matth. Gr. §. 595, 4. Krueger. Gr. §. 68, 9. Winer. Gr. N. T. p. 498 sq. ed 5. ibiq. citt. adde quos citavit Hertlein. Observ. ad Xenoph. Hist. P. II p. 11 sq. — Post *καί*. Schaefer. Appar. Dem. T. I p. 817. T. IV p. 32. p. 130. T. V p. 224. p. 303. Eiusd. Ind. ad Poet. Gnom. s. v. *Τε*. — Post *ἤ*. Schaef. Appar. T. I p. 189. p. 597. p. 850. T. V p. 569. p. 760. Remacly. Progr. Gymn. Bonn. 1851 p. 12 sq. — Post *ἀλλά*. Schaef. l. c. I, 189 sq. V, 569. 760. — Post *ὡς, ὥςπερ, καθώς*. Cobet. Var. Lect p. 163 sqq. — Post *οὐ*. Cf. Dem. Cor. §. 193: *ἐν γὰρ τῷ θεῷ . . . οὐκ ἐμοί*. — Post *δέ, οὐδέ, μηδέ, ὕστερον δὲ*. Dem. Polycl. §. 9: *διὰ τὸ τότε μὲν ἀποδημεῖν ὑπὲρ ὑμῶν τριηραρχῶν, ὕστερον δὲ καταπλεύσας καταλαβεῖν τὰ μὲν εὔπορα* etc. Similiter repetendum est *ἐν τῷ* ante infinitivum post *δέ*. Aristotel. Polit. VII, 12 (13) §. 1. Theocrin. §. 25: *μὴ πρὸς τοὺς ἐμοὺς λόγους μηδὲ τοὺς ὑπὸ τούτου ῥηθησομένους*. — In responsione. Plat. Rspbl. Lib. V p. 456 D: *πῶς οὖν ἔχεις δόξης τοῦ τοιοῦδε πέρι; Τίνος δή; Τοῦ ὑπολαμβάνειν παρὰ σεαυτῷ τὸν μὲν ἀμείνω ἄνδρα, τὸν δὲ χείρω*. — Etiam in paululum remotiore loco, ut Lycurg. Leocr. §. 143: *καὶ αὐτίκα μάλ᾽ ὑμᾶς ἀξιώσει ἀκούειν αὐτοῦ ἀπολογουμένου κατὰ τοὺς νόμους. ὑμεῖς δ᾽ ἐρωτᾶτε αὐτόν, ποίους*; Memorabilis autem noster est locus, ubi post *τὰ δὲ* praepositio non repetitur. Cf. Xenoph. H. IV, 1 §. 15: *καὶ θῆραι αἱ μὲν ἐν περιειργμένοις παραδείσοις, αἱ δὲ καὶ ἀναπεπταμένοις τόποις, πάγκαλαι.* 26) *Ἄφιδνα* vulg. (etiam *Ω*). Cf. Steph. Byz. Hesych. s. v. Schol. Plat. Gorg. T. II p. 350 Bkk. Strab. II, 22, 7.

Ἆρ' ἐπὶ ταύταις ταῖς ἐλπίσι τὴν εἰρήνην ἐποιεῖσθε,[28] *ἢ ταῦτ' ἐπηγγέλλεθ'*[29] *ὑμῖν οὗτος ὁ μισθωτός;*

39. *Λέγε δὴ τὴν*[1] *ἐπιστολὴν ἣν*[2] *ἔπεμψε Φίλιππος μετὰ ταῦτα.*

Numquid hac spe pacem faciebatis aut haec vobis pollicebatur iste mercenarius?

39. Age recita literas, quas postea Philippus misit.

IX, 1, 17. — *Ἀφιδναῖοι* Boeckh. Corp. Inscr. T. I No. 172. No. 275 *Ἀφι.* Res Marit. p. 372. Oecon. Ath. T. II p. 17 sqq. Herodot. VIII, 125 init. Plutarch. Sympos. I Probl. 10 §. 3. Strab. VIII, 4, 5 (= 10). Pausan. III, 17, 3. Harpocr. s. v. *Θυργωνίδαι.* — *Ἄφιδναι* Herodot. IX, 73 (*τὰς Ἀφίδνας*). Plutarch. V. Thesei cap. 31, Strab. IX, 1, 20: *Ἄφιδνα, λέγουσι δὲ καὶ πληθυντικῶς Ἀφίδνας,* item Stephan. l. c., ubi corrige *Ἀφίδναι,* accentum. — *ἄφιδναν* Aug1. *s. o. q. ε.* Vind1. 3. 4. 5. Ambr3. Pausan. I, 17, 6. — Tzetzes in Iliad. p. 69 ed. Hermann. — *ἄφυδναν k.* Pal2. In Stabonis Editt. olim. — *ἀφίδναν* Aug4. — *ἄφνιδα Σ. Φ. u. v.* (non *Ω*). — *ἀφνίδα* LaurS. F. *T. p. r.* Barb. Aug2. — *ἀφίδναζε* etiam *Σ* Neaer. §. 9. Cf. Stephan. l. c. et Bast. ad Gregor. Cor. p. 167 Sch. 27) *σούννιον* F. *r.* — *σούμνιον p.* — *καὶ Σούνιον* om Aug1. *k. s.* Pal2. — *καὶ Ῥαμνοῦντα καὶ Σούνιον* om Vind1. — Decreti fini *Εἶπε Καλλισθένης Φαληρεύς* vulgo additur. habet LaurS in marg sec manu: *Εἶπε δὲ Καλλ. Φαλ.* Cf. §. 84. — om *Σ.* text LaurS. F. *T.* Vind4. Urb. Lind. *s. ε. η.* Aug2. text Ambr4. 28) *ἐποιεῖσθε τὴν εἰρήνην* vulg. — *τὴν εἰρήνην ἐποιεῖσθε Σ.* F. Ambr4. Lind. *Ω,* qui exhibet *ἐποιῆσθε.* (*Φ. T. r. t. u. v?*). — *τὴν εἰρήνην ἐποιήσασθε* Aug1. 4. *k. s.* Vind1. 5. Pal2. Ambr3.
γρ. ησα manu sec
— *τὴν εἰρ. ἐποιεισθε* LaurS. 29) *ἐπηγγείλαθ'* Ald. Mor. *o. q.* — *ἐπηγγείλετο* Pal2. (Ambr3?) — *ἐπηγγέλεσθ'* Urb. — *ἐπεγγέλθ'* Man. Cf. superius *ἐποιεῖσθε.*

39. 1) *αὖ τὴν* vulg. — *αὐτὴν* Vind1. Pal1. — *αὐτὴν τὴν* Aug1. *k. p. r. s.* Barb. Pal2, ut coniecerat Marklandus comparans §. 120: *λέγε δ' αὐτόν μοι τὸν νόμον λαβών.* At h. l. *αὐτός* ineptum est. Hoc post Schaeferum etiam Dissenius vidit contra Wunderlichium Praefat. p. XXXIII ed. 4ae. Aptius vulgatum *αὖ* i. e. ut Reiskius explicavit, *ex altera parte,* ut modo decretum Callisthenis recitatum erat, ita nunc etiam Philippi literae recitandae iubentur. Sed recte *δὴ τὴν Σ.* LaurS. F. *Φ. T. ε. η.* AldT. Aug2. 4. Vind4. 5. Ambr4. 2) *ἣν δεῦρ'* vulg. — *δεῦρ'* om *Σ.* pr LaurS. Aug2. facile supplendum.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ.[3]

Βασιλεὺς Μακεδόνων Φίλιππος Ἀθηναίων[4] τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ χαίρειν. Ἴστε ἡμᾶς[5] παρεληλυθότας εἴσω[6] Πυλῶν καὶ τὰ[7] κατὰ[8] τὴν Φωκίδα ὑφ᾽ ἑαυτοὺς[9] πεποιημένους, καὶ ὅσα μὲν ἑκουσίως[10] προςετίθετο[11] τῶν πολισμάτων, φρουρὰς εἰςαγηοχότας.[12] τὰ δὲ μὴ ὑπακούοντα[13] κατὰ κράτος[14] λαβόν- 239
τες[15] καὶ ἐξανδραποδισάμενοι[16] κατεσκάψαμεν. Ἀκούων δὲ

Rex Macedonum Philippus senatui populoque Atheniensi S. Scitote nos intra Pylas esse progressos et Phocidem subegisse, ac quae oppida ultro se nobis adiunxerunt, praesidia introduxisse. quae vero imperium detrectabant, vi cepimus, et civibus venditis evertimus. Quum autem audirem et vos instrui ad opem illis ferendam, scripsi vobis, ne ea de re

---

3) *Ἐπιστολὴ Φιλίππου* vulg. — om Ambr4 in lacuna. — *Φιλίππου* om *Σ*. LaurS. *r*. Vind5. — *Καὶ ἡ ἐπιστολὴ ταύτη ἐν σελίδι ἀναγιγνώσκεται* Lind. 4) *ἀθηναίων* post *δήμῳ* Vind5. 5) *ὑμᾶς* typotheta Paulinae. 6) *ἔσω* Man. 7) *τὰ* om *s*. Pall. pr Ambr3. 8) *μετὰ* typoth. Paul. — *τὰ κατὰ* om Vind1. Quam *τὰ κατὰ τὴν Φωκίδα*, 'simplicius et, opinor, verius *τὴν Φωκίδα*, quod enotavit Taylorus.' Schaeferus. 9) *ἑαυτοῖς* AldV. Cf. §. 40. ibiq. Taylor. Priscian. T. II p. 268 Kr. Baehr. ad Plutarch. Pyrrh. c. 14 p. 182. — *ἡμᾶς αὐτοὺς* Augl. *k*. *s*. Vind1. Barb. Pal2. Ambr3. 10) *ἑκουσίως* post *πολισμ*. Vind1. 11) *προςέθεσαν* Urb. 12) *εἰςαγηκότας* Vind5. Cf. §. 73. Vid. Lobeck. Phryn. p. 121. Buttm. Gr. s. v. *Ἄγω*. — *εισαγιοχότας Σ*, neque in hoc codice neque in *Ω* neque omnino vulg. leguntur *εἰς αὐτά*, sed adduntur in Fel. LaurS sec manu. Augl. 4. *s*. Guelf. Obs. Less. Vind1. 5. Barb. Pal2. 'Commode suppleri possunt' Wunderlich. Praef. p. XXIV. — 'Nos dubia haec verba retinuimus, quae paulo durius abessent. Ac ne forte putes *εἰς ταῦτα* scribi a Philippo debuisse, discrimen est inter *ταῦτα* et *αὐτά* ut inter *hic* et *is*, et hic quidem *αὐτὰ* rectissime positum, quemadmodum aliis multis in locis post relativa *ὅς*, *ὅσος*. Thuc. IV, 126. Plat. Theaet. p. 153 D. p. 195 E. p. 196 B. Foertsch. Obs. crit. in Lys. p. 74.' Dissenius ad illa verba Wunderlichii. Neutiquam nobis quidem videtur durum esse pronomen suppleri, quo Graeci parcius utuntur quam nos, nec praepositionem necesse repeti, quacum verbum est compositum. — *εἰςαγ. εἰς αὐτὰς s*. 13) *ὑπακούσαντα* Augl. *s*. *k*. Vind1. 14) *κατακράτος* Bkk, ut multi codices solent. f. leg. §. 61 idem ille *κατὰ κράτος*. Vid. (Lobeck. Ind. Lect.) De nominibus cum praepositione compositis. Regiom. 1851. 15) *λαβόντας Σ* (quamquam *ἐξανδραποδισάμενοι*). Bav (F?). *Φ*. *r*. In LaurS discerni terminatio non potest. Nihil aliud quam compendia *εσ* et *ασ* confusa. 16) *ἐξανδραποδισμένοι* (sic) Augl. — *ἐξηνδραποδισμένοι* Pal2.

καὶ[17] ὑμᾶς παρασκευάζεσθαι βοηθεῖν αὐτοῖς, γέγραφα[18] ὑμῖν, ἵνα μὴ πλεῖον[19] ἐνοχλῆσθε[20] περὶ τούτων. τοῖς μὲν γὰρ[21] ὅλοις[22] οὐδὲ[23] μέτριόν[24] μοι δοκεῖτε[25] ποιεῖν τὴν εἰρήνην συνθέμενοι[26] καὶ ὁμοίως ἀντιπαρεξάγοντες,[27] καὶ ταῦτα οὐδὲ συμ-

plus quam opus sit laboretis. nam omnino ne moderate quidem agere mihi videmini quod pace pacta nihilo secius in aciem descenditis, praesertim quum Phocenses in communibus nostris pactis non sint compre-

---

17) καὶ ante ὑμᾶς om Augl. 2. 4. *k*. *s*. Ambr3. Vindl. 5. Barb. Pal2. corrUrb. Sequutus est Reiskius. 'Καὶ ὑμ. i. q. etiam vos h. e. vos cum aliis Graecis.' Schaeferus. 18) ἔγραψα Indd. 19) πλεῖον Σ. LaurS. vulg. — ἐπὶ πλεῖον cod *s*. Poppo ad Thuc. Lib. IV c. 12. — ἐπὶ πλέον Augl. *s*. *k*. *p*. *r*. Barb. Pal2. Ambr3. — ἐπίπλεον Vindl. — 'Omitte πλεῖον cum codd. plurimis.' Dissenius in Addendis. Voluit ἐπὶ delere. 20) ἐνοχλεῖσθε Augl. — ἐνοχλεῖσθαι Urb. — In LaurS η et extrema litera a prima manu correctae sunt. 21) γὰρ om Aug4. Vind5. 22) τούτοις γὰρ ὅλως Augl. *k*. *r*. *s*. γρ ζ. Guelf. Vindl. AldT. Barb. — τούτοις μὲν γὰρ ὅλως Pal2. Ambr3. At τοῖς ὅλοις i. q. 'omni vestra agendi ratione.' Bremius. Vid. Phil. III §. 64. 23) οὐδὲν vulg. — οὐδὲ Σ. LaurS. Bav (F?). Φ. *p*. Aug2. η. Vind5. Pal2. Vid. Klotz. Quaest. Crit. p. 92. Varietas orta est, quod μέτριον ποιεῖν, ἄτοπον — δεινὸν ποιεῖν etc. non intelligebatur. De qua locutione vid. Baiter. et Saupp. ad Lycurg. §. 11 p. 95. — οὐδὲ μέτριον est i. q. ne moderate quidem agitis, nedum prudenter vel ut par est. Cf. οὐδὲ ἔοικεν Iliad. *A* vs. 119. De quo usu vid. Nitzsch. ad Odyss. λ vs. 366. — Sec man marg LaurS: γρ. τούτοις μὲν γὰρ ὅλοις οὐ δέν'. 24) μέτριόν τι *r*. Cf. not. 23. — μετριώτερον *t*. 25) δοκεῖτέ μοι Augl. *k*. *r*. Vindl. Pal2. Ambr3. 26) συντιθέμενοι Augl. *k*. Vindl. Barb. Pal2. Ambr3. — ἣν συνθέμενοι Σ. LaurS. *T*. Φ. Potest quidem ἣν relativum et participium omissa copula (quasi illud esset verbum finitum) defendi. Sed praestat illam syllabam pro repetita proxima habere. 27) ἣν συνθέμενοι καὶ ὀμωμοκότες ἀντιπαρεξάγοντες Aug4. Vind5 (in huius marg est vulgatum). — Pro ὁμοίως coniecit Markl. ὅμως. 'Blanditur quidem hoc prima specie, verumtamen vulgata . . . bene habet i. q. *non secius atque faciebatis bella aperta mecum gerentes*. Similis est locus p. 263, 17 (§. 110), ubi miror Marklandum non item ὅμως suasisse.' Reiskius. — 'Marklandi coniecturam probat Osannus Auctar. Lex. Gr, p. 117. Vid. Schweighaeuseri Lexic. Herodot. T. II p. 148.' Schaeferus. — 'Herodot. VII, 121 [= 120 fin., ubi Schaeferus ad Gregor. Cor. p. 631 maluit legere ὅμως]. Thuc. I, 20 §. 1.' Dobraeus. Adde Fr. A. Wolf. ad Lept. §. 97 (= 117). p. 337 (= 492 lin. 21 R.). Seiler. Ind. ad Schaeferi Appar. Dem. s. v. Ὁμοίως. Funkhaenel. in Diar. Antiq. 1845 Suppl. II p. 130, qui optime sic docet: 'Patet autem in his locis ὁμοίως proxime accedere ad vocabuli ὅμως notionem, ita tamen ut in hoc sola

περιειλημμένων[28] τῶν Φωκέων ἐν[29] ταῖς κοιναῖς ἡμῶν συνθήκαις. ὥςτε ἐὰν μὴ ἐμμένητε τοῖς ὡμολογημένοις,[30] οὐδὲν προτερήσετε[31] ἔξω τοῦ ἐφθακέναι[32] ἀδικοῦντες.

40. Ἀκούετε,[1] ὡς[2] σαφῶς δηλοῖ καὶ διορίζεται,[3] ἐν τῇ πρὸς ὑμᾶς[4] ἐπιστολῇ πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ συμμάχους, ὅτι 'ἐγὼ

hensi. Quare nisi manebitis in conventis, nulla re nisi auspicandis iniuriis eritis superiores.

40. Auditis, quam perspicue significet atque explanet hac ad vos epistula, ad suos socios: 'Ego feci haec invitis Atheniensibus et aegre

---

oppositionis insit vis, ὁμοίως autem ut nos *gleich wohl* dicimus, ad rerum duarum comparationem referatur, quarum altera, quae opposita est, quum omittitur et supplenda est, adversandi vim habere illud vocabulum videtur. Sed haec adversandi vis efficitur rerum diversarum, quae comparantur, natura, similitudo autem, quam ὁμοίως indicat, cernitur in rerum comparatarum eventu.' Exempla a viris doctis, quos laudavimus, collecta explicanda sunt breviloquentia quadam, cogitatione supplendum est aliquid e contextu. Cf. supra §. 30. Non mutandum esse, ut voluerunt multi, hoc ὁμοίως in ὅμως, manifesto ostendit Inscriptio in Boeckh. Corp. No. 1655 T. I p. 798: — ςύντυχῆς γέγονεν. ἔντυμβος ἐνθάδε κῖται ὁμ[ο]ί[ω]ς. ubi Boeckhius haec breviter annotavit: 'κῖται pro κεῖται non est inauditum . . . ὁμοίως est pro ὅμως, ut aliquoties apud Herodotum et Demosthenem.' Ellipsin nostri loci Reiskius aptius supplevit, quam Bremius: 'Necessarium paene videtur, quod Marklandus coniecit, ὅμως. Vulgata si ferenda est, ὁμοίως erit Helvetorum *gleich. Und gleich gegen mich ausziehet*, scil. *wie sonst.*' Haec ellipsis esset obscurior. imo e contextu supple: ac si pacem non pepigissetis. 28) συμπεριειλημμένοι Bav (F?). — περιειλημμένων Aug4. 29) ἐν om Vind1. — Proxime ὑμῶν συνθ. Ambr4. 30) ὁμολογουμέναις cod η. 31) προτερήσατε Ald. operae error, nihil aliud. 32) ὠφληκέναι γρ marg manu sec LaurS. *T. p. r.* γρβ. ζ. Aug4. Less. margVind5. Goellerus Prolegg. in Dem. p. 25 not. 93 defendebat temere. nam frigide scriberetur: nulla re superiores eritis nisi quod obnoxii essetis iniuriae.

40. 1) ἀκούσατε ὦ ἄνδρες Marcellinus Rh. T. IV p. 513. ὦ ἄνδρες ortum est e proximo ὡς, tanquam illius formulae compendio. Cf. Prolegg. Crit. §. 79 p. 229. — ὁρᾶτε Schol. ad Hermog. Rh. T. V p. 516. 2) ὥςπερ AldT. 3) διορ. καὶ δηλοῖ Schol ad Hermog. Interpungendum est ante ἐν et post ἐπιστολῇ. 'Vel e praepositione πρὸς bis posita concludi potest verba ἐν . . . ἐπιστολῇ secernenda esse.' Benselerus Hiat. p. 94. Comma est explicando. 4) ἡμᾶς Marcell. — ἡ ὑμας LaurS. — ηὑμᾶς Vind1.

πεποίηκα ταῦτα,[5] ἀκόντων[6] Ἀθηναίων καὶ λυπουμένων,[7] ὥςτ' εἴπερ εὖ φρονεῖτε, ὦ Θηβαῖοι[8] καὶ Θετταλοί, τούτους μὲν ἐχθροὺς ὑπολήψεσθε,[9] ἐμοὶ δὲ πιστεύσετε,'[10] οὐ[11] τούτοις τοῖς[12] ῥήμασι γράψας, ταῦτα δὲ βουλόμενος δεικνύναι. Τοιγαροῦν ἐκ τούτων ᾤχετ' ἐκείνους λαβὼν[13] εἰς τὸ μηδ' ὁτιοῦν προορᾶν

ferentibus. quare, si sapitis, o Thebani et Thessali, eos hostes existimabitis et mihi fidem habebitis.' non quod haec verba posuerit, sed haec certe ostendere vult. His rebus illos decipiens ita corripuit, ut nihil postea factorum prospicerent aut animadverterent, sed eum omnia in suam re-

---

5) ταῦτα ἐγὼ πεποίηκα vulg. — ἐγὼ πεποίηκα ταῦτα LaurS. — ἐγὼ πέποίηκα τάῦτα Σ. i. e. ἐγὼ ταῦτα πεποίηκα. 'Quod male recepit Dindorfius. pronominis nulla hic talis vis.' Dissenius. Imo bene personale pronomen praeponitur. Dicit enim iste: Ego, nemo alius, haec perfeci, etiam invitis Atheniensibus. Deinde gravius est pronomen demonstrativum verbo πεποίηκα, hoc igitur, ne duo gravia vocabula deinceps continuentur, praeponendum est, ut factum erat in antiquissimo codice, fonte amborum Σ et LaurS. 6) ἀκουόντων Ang. 7) λυπουμένων; cum signo interrogationis Ald. Mor. aliaeque, quamquam iam Paulina correxerat. 'Recte (sine interrogationis signo) interpunxerunt Wunderl. et Bekker. Idem signum tollendum aliis similibus locis, ut Lept. p. 485, 11, ad q. loc. Fr. A. Wolfius p. 311: Recitatas literas publicas sequitur ubique ἀκούετε, ὁρᾶτε [σκέψασθε, ἀκηκόατε] aut simile quidquam, nulla interrogatione. Vide Wunderlich. Praef. p. XVI = XIII.' Schaeferus. Fr. A. Wolf. ad Lept. §. 75 (= 93). Item §§. 52. 121. 158. 200 etc. Cf. 'Videte' post testimonia recitata Cicer. Mil. cap. 18 init. Sed plerumque, ut consentaneum est, indicativus post audita documenta vel testimonia usurpabatur, ante audienda imperativus. Vid. Timocr. §. 64. 8) ἀθηναῖοι Marcell. 9) ὑπολήμψεσθε Σ. Vid. Prolegg. Crit. §. 72 p. 220. 10) πιστεύετε Marcell. Vind5. 11) ἐν Ang. 12) τοῖς excidit post τούτοις Herwag. — οὐ . . . δεικνύναι delet Cobetus De Arte Interpretandi p. 140. 'Dubito de verbis οὐ τούτοις τοῖς ῥήμασι γράψας, ταῦτα δὲ βουλόμενος δεικνύναι, ad quae certe non erat cur in tantam Cobetus indignationem erumperet, ut de Constantinopolitano nescio quo veterno et senio declamaret. Verum est enim, his ipsis verbis in epistola sua Philippum non esse usum, sed eius voluntatem tantum et consilium ab oratore exprimi. Simili artificio utitur Or. XXI §. 211.' Westermannus De Orr. Att. interpolatione p. 13. Mihi quidem necessaria illa verba videntur, si in Philippi literis ipsa verba non lecta sunt. 13) Post λαβών in Ald plene interpunctum est, vulgo commate. — λαθὼν Markl. coniecit. — βαλὼν in Taylori Morelia. 'Scilicet βαλὼν εἰς τὸ μηδ' ὁτιοῦν προορᾶν, *coniecit in eam securitatem*.' Taylorus. In meo exemplari Moreliae ut in omnibus libris est λαβών. Recte. 'Dictio ᾤχετο αὐτοὺς λαβὼν tam crebro legitur apud Demosthe-

τῶν μετὰ ταῦτα[14] μηδ' αἰσθάνεσθαι, ἀλλ' ἐᾶσαι πάντα τὰ πράγματ' ἐκεῖνον ὑφ' ἑαυτῷ ποιήσασθαι. ἐξ ὧν ταῖς παρούσαις[15] συμφοραῖς οἱ ταλαίπωροι Θηβαῖοι κέχρηνται.[16] (41) Ὁ

digere potestatem paterentur. unde accidit, ut miseri Thebani in praesentibus calamitatibus versentur. (41) Istius autem fidei conciliator atque

---

nem aliosque, ut mirum sit potuisse viros doctos in ea errare. — Cf. f. leg. §. 19: εἶπε δὲ τοιούτους λόγους . . . ὥςθ' ἅπαντας ὑμᾶς λαβὼν ᾤχετο.' Reiskius. Pro εἰς τὸ Seagar. Diar. Class. LIII p. 51 coniecit ὥςτε. 'Vellem in codd. legeretur. Vulgata quidem mihi vix placet, videturque Lambinum aut Morelum movisse, ut λαβὼν in βαλὼν mutandum censeret.' Schaeferus. At sententia haec est: Progressus Philippus celerius Thebanos Thessalosque, 'velut turbo omnia coram se ... rotans' (Reiskii verba), rapuit quocunque volebat praecipites in dementiam et coecitatem ut malorum sibi imminentium nullum praeviderent. Cf. Chers. §. 62: Θετταλοὺς πολλὰ δοὺς ἐπηγάγετ' εἰς τὴν νῦν παροῦσαν δουλείαν. Non mutandum est εἰς τὸ in ὥςτε, sed explicandum. nam εἰς τὸ μὴ ποιεῖν = ὥςτε μὴ ποιεῖν, ut Xenoph. Memor. III, 6 §. 2. Vid. Kuehner. ad eiusd. Exped. VIII, 8 §. 20. 14) τῶν μετὰ ταῦτα προορᾶν Augl. *k. s.* Vindl. Barb. Pal2. Ambr3. 15) παρουσαι$^{\sigma}$ Σ, σ ab ipso calligrapho superscriptum est, scilicet in fine lineae et sequente σ proximi vocabuli. 16) ταλαίπωροι Θηβαῖοι κέχρηνται Laur8. vulg. — ταλ. κεχρ. Θηβαῖοι Augl. *k. s.* Vindl. Pal2. Ambr3. — Θηβαῖοι om Σ. 'Sic etiam Thessali intelligendi. Sed quae continuo sequuntur de calamitate Thebanorum, arguunt, opinor, oratorem h. l. Θηβαῖοι addidisse.' Schaeferus. Cum hoc consentiunt Dissen. et Dindorf. At 'huius interpretamenti hoc quoque indicium est, quod Θηβαῖοι non eodem in omnibus codicibus loco ponitur. Nec vero quisquam eorum, qui audiebant, Thessalos eo quo Thebanos animo intellexit. horum enim condicio eo tempore quo oratio habebatur, non aeque erat misera ac Thebanorum ... Nec tamen minus ad illos quoque pertinet vocabulum ταλαίπωροι. nam primum orator addito nomine Θηβαῖοι significasset, Thebanis quidem, quod Philippo se tradidissent, male evenisse, at non Thessalis, id quod oratoris consilio repugnaret. Deinde hos quoque nihil nisi damnum e Philippi societate cepisse saepe orator dicit. Phil. II §. 22. Phil. III §. 26. [cf. locum notae 13 adscriptum]. Quodsi autem §. 41 sermo est de sola Thebanorum calamitate, prorsus alia loci ratio est, oratione ad Aeschinem accomodata et causam, propter quam hic malam sortem illorum commiseraretur. Paulo post (§. 43) denuo coniunguntur Θετταλοὶ καὶ Θηβαῖοι.' Reuterus Progr. Straubing. 1841 p. VII sq. Satis probatur verbis ταῖς παρούσαις συμφοραῖς et toto sententiae contextu necessarium esse Θηβαῖοι, quod igitur delere Westermannus non debebat.

δὲ[1] ταύτης τῆς πίστεως αὐτῷ συνεργὸς καὶ συναγωνιστὴς[2] καὶ ὁ δεῦρ' ἀπαγγείλας τὰ ψευδῆ καὶ φενακίσας ὑμᾶς οὗτός ἐστιν[3] ὁ τὰ Θηβαίων ὀδυρόμενος νῦν[4] πάθη καὶ διεξιὼν ὡς οἰκτρά, καὶ[5] τούτων[6] καὶ τῶν[7] ἐν Φωκεῦσι κακῶν καὶ ὅσ' ἄλλα πεπόνθασιν οἱ Ἕλληνες ἁπάντων[8] αὐτὸς ὢν αἴτιος.[9] δῆλον γάρ[10] ὅτι σὺ μὲν[11] ἀλγεῖς ἐπὶ τοῖς συμβεβηκόσιν, Αἰσχίνη, καὶ τοὺς Θηβαίους ἐλεεῖς κτῆμ'[12] ἔχων ἐν τῇ Βοιωτίᾳ καὶ γεωργῶν τὰ κείνων,[13] ἐγὼ δὲ χαίρω, ὃς εὐθὺς[14] ἐξῃτούμην[15] ὑπὸ
240 *τοῦ[16] ταῦτα πράξαντος.*

adiutor strenuus, qui falsa huc nuntiavit et fucum vobis fecit, is est qui Thebanorum mala nunc lamentetur, et quam ea miserabilia sint, commemoret, quum sit et horum et Phocensium malorum, et quaecunque alia Graeci perpessi sunt, omnium ipse auctor. Tu scilicet, Aeschines, casus illos aegre fers et Thebanorum vicem doles, quum possessionem habeas in Boeotia et illorum agros colas, ego autem gaudeo, qui statim postulatus sum ab eo qui illa fecerat.

ἔσχι
41. 1) ὁ δὲ Ω, gloss. voluit *Αἰσχίνης* superscribere. 2) *συναγωνισθης* corr Ω, *η* ex *ει* (?) factum est. 3) *ουτεστι* prΣ, superscripsit antiq. manus *οσ*. Non observavi primam manum habuisse *οὑτοσί*. Etiam LaurS: *οὗτός ἐστιν*. Nec puto copulam omittendam esse et hiatum relinquendum. Dindorfius edidit *οὑτοσὶ ὁ*, secutus est Westermannus. 4) *νῦν ὀδυρόμενος* Aug1. *k. s.* Barb. Pal2. Ambr3. Hermog. Rh. T. III p. 242. p. 346. Cf. Wunderl. Praef. p. XVI sq. — *νῦν* om Vind1. 5) *καὶ* om Aug2. 6) *καὶ τούτων* om prΩ, add in fine lineae. 7) *τῶν* om Aug4. 8) *ἅπαντα* Pal2. 9) *αὐτὸς αἴτιος ὢν* Man. 10) *δῆλον μὲν γὰρ* cod *ε*. 11) *μὲν* om Man. 12) *κτήματ'* LaurS. vulg. — *κτῆμ'* Σ. Singularis aptior videtur. nam nulla alia bona h. l. intelliguntur quam fundi, ut apparet vel ex addito *γεωργῶν*, et *κτῆμα* est inprimis *ἔγκτημα*, *praedium*. Eusthath. ad Iliad. *H* vs. 363 p. 685, 31: *Κτήματα δὲ οἱ μεθ' Ὅμηρον ἰδίως ἐπὶ ἀγρῶν καὶ οἴκων φασίν, Ὅμηρος δὲ ἐπὶ πάντων ἁπλῶς τῶν ὑπαρχόντων.* Est autem verisimile non plura praedia Aeschinem in Boeotia quam unum coluisse. Loco gemino Dem. f. leg. §. 145 sq. *κτήματα* sunt possessiones sociorum et praedia legatorum (non solius Aeschinis). Attamen in Aeschinis Epist. XII §. 8 Demades *χωρία* in Boeotia possidere dicitur. 13) *τὰ ἐκεῖ* coniecit Markland. 'Haec coniectura vereor ne ironiae, qua hic locus viget, aculeum obtundat.' Schaeferus. 14) Alexand. Rh. T. VIII c. de ironia p. 451 locum citavit e memoria sic: *ἀλγεῖς ἐπὶ τοῖς τῶν Θηβαίων ἀτυχήμασι κτήματα ἔχων ἐν τῇ Βοιωτίᾳ, ἐγὼ δὲ χαίρω καὶ εὐθὺς ἐξῃτούμην ὑπὸ τοῦ ταῦτα πεποιηκότος.* 15) *εξητουμην* Σ sine *ι* adscripto. nec LaurS in hac parte *ι* addere solet. 16) *τῶν* Pal2, sequente *πράξαντος*.

42. Ἀλλὰ γὰρ ἐμπέπτωκ'[1] εἰς λόγους, οὓς αὐτίκα μᾶλλον[2] ἴσως ἁρμόσει λέγειν.[3] ἐπάνειμι δὴ[4] πάλιν ἐπὶ[5] τὰς ἀποδείξεις, ὡς τὰ τούτων ἀδικήματα[6] τῶν νυνὶ[7] παρόντων[8] πραγμάτων γέγονεν αἴτια.[9]

43. Ἐπειδὴ γὰρ ἐξηπάτησθε μὲν ὑμεῖς ὑπὸ[1] τοῦ Φιλίππου διὰ τούτων τῶν ἐν ταῖς πρεσβείαις μισθωσάντων ἑαυτοὺς[2] τῷ Φιλίππῳ[3] καὶ οὐδὲν ἀληθὲς ὑμῖν[4] ἀπαγγειλάντων, ἐξηπά-

42. Sed incidi in eas res, quas paulo post dici magis fortasse conveniet. redeo igitur eo, ut probem istorum iniurias exstitisse praesentium negotiorum causas.

43. Quum enim tum vos decepti essetis a Philippo per istos, qui se in legationibus Philippo mercede locaverant nec quidquam veri vobis

---

42. 1) πέπτωκα Aug. — ἐκπέπτωκα Ambr3. 2) μάλα Augl. *k. s.* Guelf. Vindl. Pal2. Hermog. Rh. T. III p. 344. — μάλιστα Ambr3. Cf. Aristog. I §. 29: αὐτίκα δὴ μάλα. 3) ἁρμόσει λέγειν ἴσως vulg. — ἴσως ἁρμόσει λέγειν Σ. LaurS. Bav. AldT. Aug2. Ambr3. 4. Ω. reliqui codd Bekkeri praeter *o. p.* — ὕστερον ἁρμόσει λέγειν Hermog. l. c. — 'de qua posterius huic dicendum' Rutilius Lup. p. 76 Ruhnk. locum citans. — ἴσως om Vindl. Lind. Hermog. Hoc adverbium quodammodo defenditur Anonymi verss. de Figuris in Saupii Epist. ad Hermann. p. 164: 'fortasse' interpretans. 4) δὲ Vindl. 5) εἰς AldT. ζ. Vindl. 6) ἀδικήματα καὶ δωροδοκήματα Aldetc. Augl. *k. s.* Vindl. Barb. Pal2. Ambr3. γρ Σ. — δωροδοκήματα καὶ ἀδικήματα vulg. sec man LaurS. non γρ Σ. — ἀδικήματα καὶ om *p. r.* Urb. — δωροδοκήματα et coniunctionem om Σ. pr LaurS. Alterum alterius est gloss. Atqui δωροδοκήματα non indiget explicatione. Itaque eiiciendum est δωρ. καὶ, non alterum, e varia sede. 7) νῦν Hermog. p. 416. Gregor. Cor. Rh. T. VII b p. 1221 W. 8) παρόντων om *s.* Hermog. et Gregor. 9) αἰτία Augl.

43. 1) ἀπὸ Ambr3. — τῶν proximum delebat Dobr.; ego si abesset, propter τούτων excidisse putarem. 2) αὐτοὺς Vind4. Urb. *s.* 3) τῷ Φιλίππῳ punctis notatum Vind5. — habent Σ. LaurS. vulg. — om Augl. *k. s.* Guelf. Vindl. Pal2. pr Ambr3. 'Recte. consule auriculas.' Taylorus. Expunxerunt Reiskius etc. 'At quum critici ad aurium indicium hunc locum examinassent, non ex rationis iudicio perpendissent, factum est, ut fallaci aurium indicio decepti integram scripturam condemnarent. nam uti hoc negare non queo aures, si haec verba non recte pronuntiata efferas, istius nominis repetitione offendi, qua re isti sane videntur esse falsi qui . . . verba induxerunt, ita si ea qua oportet ratione haec verba recites, ne teretes quidem acutissimi hominis aures poterunt offendi. quid enim vetat, quum utroque loco suam habeat vim istud nomen, non dico in uno membro, sed in enuntiatione eadem bis poni?

τηντο[5] δ' οἱ ταλαίπωροι[6] Φωκεῖς καὶ ἀνῄρηνθ' αἱ πόλεις αὐτῶν· τί[7] ἐγένετο;[8] οἱ μὲν κατάπτυστοι Θετταλοὶ καὶ ἀναίσθητοι Θηβαῖοι φίλον, εὐεργέτην, σωτῆρα τὸν Φίλιππον ἡγοῦντο.[9] πάντ' ἐκεῖνος ἦν[10] αὐτοῖς.[11] οὐδὲ[12] φωνὴν ἤκουον, εἴ τις[13] ἄλλο τι βούλοιτο λέγειν. ὑμεῖς δέ, ὑφορώμενοι τὰ πεπραγμένα καὶ δυςχεραίνοντες, ἤγετε τὴν εἰρήνην ὅμως. οὐ γὰρ ἦν ὅ τι ἂν ἐποιεῖτε.[14] καὶ οἱ ἄλλοι δ'[15] Ἕλληνες, ὁμοίως ὑμῖν πεφενακισμένοι καὶ διημαρτηκότες ὧν ἤλπισαν, ἦγον τὴν εἰρήνην ἄσμενοι, καὶ[16] αὐτοὶ τρόπον τιν' ἐκ πολλοῦ πολεμούμενοι.

nuntiaverant, tum aerumnosi Phocenses decepti essent et oppida eorum eversa; quid factum est? nefasti Thessali et vecordes Thebani amicum, bene meritum, servatorem Philippum ducebant. ille iis erat omnia. nec vocem ferebant eius, qui aliud quid vellet dicere. Vos autem quamquam ea, quae fiebant, suspecta habebatis et aegre ferebatis; tamen pacem servabatis. neque enim erat quod faceretis. sed reliqui quoque Graeci, quemadmodum vos, decepti et iis frustrati quae sperarant, pacem libenter servabant, etsi ipsi quodammodo iam diu bello petiti. (44) Quum enim

---

Hoc igitur loco primum ὑπὸ τοῦ Φιλίππου dicitur quod est necessarium, . . . deinde dicitur μισθ. τῷ Φιλ. non tam quod sit hoc necessarium ad perspicuitatem, quam quod oratoria ratio hoc nomen requirit. primum enim illud erat vituperandum, quod a Philippo hoste pecuniam acceperant, tum oppositionis ratio videtur effecisse, ut nomen repeteretur. Philippo se mancipio dederant, vobis nihil veri renuntiabant.' Klotzius Quaest. Crit. p. 54 sq. Cf. Reuter. l. c. p. VIII. De repetitis vocabulis in eodem enuntiato vid. Prolegg. Crit. §. 160 p. 282 sq. Inprimis Φίλιππον, scilicet carum nomen, auditorum auribus repetens inculcare amat orator. Cf. f. leg. §§. 34. 35. 44. 48. 169. 266 ibiq. Schaefer. ad p. 426, 18. 4) ὑμῖν om Aug4. 5) ἐξηπάτηνται cod ε. 6) ταλαίπωροι om Vindl. (ἐγένετο) 7) τί καὶ Aug2. 8) γέγονεν Vindl. 9) Citant Alexand. Rh. T. VIII p. 441 W. Phoebammon. Rh. T. VIII p. 515 W. 10) ἦν om ι. 11) αὐτοῖς om Aug4. 12) καὶ οὐδὲ vulg. — καὶ om Σ. Aug1. 2. k. s. Vindl. Pal2. pr Ambr3. — Ante οὐδὲ LaurS compendio καὶ superscripsit pr man. 13) ἤ τίς Aug1. — ἤ τις Pal2, in marg. γρ. ὡς οἶμαι καὶ εἴ τις. 14) ἐποιῆτε μόνοι Ω. — ἐποιεῖτε μόνον Aug4. — ἐποιεῖτε μόνοι LaurS. vulg. — ἐποιεῖτε Σ. Aug1. prk. pr Ambr3. s (qui habet μόνοι in γρ). Vindl. Interpretamentum esse videtur μόνοι. — οὐ γὰρ . . . ἐποιεῖτε μόνοι Urb habet in marg. 15) δὲ codicum reliquorum om Aug. 16) εἰρήνην ἄσμενοι καὶ LaurS. vulg. — ἄσμενοι καὶ om Σ. — καὶ αὐτοὶ . . . πολεμούμενοι s supra versum. scilicet prima omiserat propter ἄσμενοι. — Eadem verba om pr Ambr3, add sec in marg. — Funkhaenelius in Fleckeisen. Annall. 1856. X p. 675

(44) ὅτε γὰρ περιιὼν[1] Φίλιππος[2] Ἰλλυριοὺς[3] καὶ Τριβαλλούς,[4] τινὰς δὲ καὶ[5] τῶν Ἑλλήνων κατεστρέφετο,[6] καὶ δυνάμεις πολλὰς καὶ μεγάλας[7] ἐποιεῖθ'[8] ὑφ' ἑαυτῷ,[9] καί τινες τῶν ἐκ τῶν[10] πόλεων ἐπὶ τῇ[11] τῆς εἰρήνης ἐξουσίᾳ βαδίζοντες ἐκεῖσε διεφθείροντο, ὧν εἷς οὗτος ἦν· τότε πάντες,[12] ἐφ' οὓς ταῦτα παρεσκευάζετ'[13] ἐκεῖνος, ἐπολεμοῦντο. εἰ δὲ μὴ ᾐσθάνοντο, ἕτερος ὁ λόγος οὗτος,[14] οὐ πρὸς ἐμέ. (45) ἐγὼ μὲν

circumiens Philippus Illyrios et Triballos et Graecorum quoque quosdam subigeret et multas magnasque copias sibi subiiceret et quidam ex urbibus propter pacis licentiam illuc euntes corrumperentur, e quibus iste unus erat; tunc omnibus his, contra quos illa iste parabat, bellum inferebatur. qui si id non animadvertebant, alia est ea quaestio, non ad me attinet. (45) Ego enim praedicebam et testificabar tum apud vos semper,

---

ἄσμενοι Glossema fortasse fuisse putat pronominis αὐτοί. Addito ἄσμενοι stultitia Graecorum magis elucet.

44. 1) περιιὼν Vind3. 4. Cf. Prolegg. Crit. §. 79 p. 29. — περιεὼν Tzetz. in Hermog. (Cramer. Anecd. Ox. T. IV) p. 116. 2) περ. ὁ Φίλιππος LaurS. vulg. — ὁ om Σ. Augl. *k*. *s*. Vind1. Pal2. De tali varietate vix certo possit iudicari. 3) ἰλλυρίους Augl. — Ἰλλύριος est nomen filii Cadmi. Ἰλλυριοί est gentile. Stephan. Byz. s. v. Arcadius p. 40, 10. cll. Etym. M. p. 506, 26. Sed etiam Ἰλλυριοῦ apud Eustath. ad Dionys. vs. 95 de Cadmi filio. At vid. Apollodor. III, 5, 4. Contra Gregor. Cor. p. 127 Ἰλλύριον gentile, sed non sine varietate scripturae. Oxytonon est gentile in codd. Aristoph. Av. 1520. Herodot. Thuc. Xenoph. Strab. Apollod. Polyb. etc. — Ἰλλυριοὺς καὶ Θετταλοὺς Aug4. 4) Τριβαλοὺς Ald. Mor. *r*. — Τριβαλλοὺς vulg. Tzetzes. Vid. poetarum locos in Stephan. Thes. Didot. citatos. 5) καὶ om Ang. Ambr3. 6) Anonym. Rh. T. VII^b p. 973 annot. Walz. hunc locum et mediis omissis proximam §. 45 citavit. 7) καὶ μεγάλας post ἑαυτῷ AldT. 8) ἐποιεῖθ' Pal2. 9) ἐκ. ὑφ' ἑαυτὸν Vind4. Hermog. T. III p. 160. p. 164. item codd. Ven 1. 2 Synops. Rh. T. III p. 705. Anonym. Rh. T. VIII p. 621. — ὑφ' ἑαυτῷ ἐποιεῖτο *Ω*. *u*. Vind3. Man. — καὶ δυν. . . . ἑαυτῷ om Ang. 10) ἐκ τῶν om pr*Ω*. Pal1. Hermog. p. 160 (non item p. 164). Vid. Krueger. Gramm. §. 50, 8, 14. — Praegressum τῶν om Ambr3. 11) τῇ om *u*. Vind5. Man. Anonym. Rh. T. VIII p. 621. — Proxime ἐκεῖσε βαδίζοντες Ambr4. 12) τότε δὴ τότε παντ. *v*. Urb. Hermog. p. 160. p. 164. Anonym. Rh. T. VIII p. 621. 'Recepit Reiskius, quem sequar. Eaedem alibi turbae in huiusmodi repetitionibus. Vid. ad p. 297, 8.' Schaeferus. Petitum id est e §. 47. 13) παρεσκευάζεθ' Σ. — παρασκευάζετ' Vind5. — παρεσκεύαζεν Urb. Hermog. p. 160 et cod. Vind p. 164. 14) ἕτερος λόγος οὗτος LaurS. vulg. — ἕτερος λόγος λόγος οὗτ. Vind1. — ἕτερος οὗτος λόγος Bav. apud Harles. — ἕτερος ὁ λόγος οὗτ.

γὰρ[1] προὔλεγον καὶ διεμαρτυρόμην[2] καὶ παρ' ὑμῖν ἀεὶ καὶ ὅποι[3] πεμφθείην, αἱ δὲ πόλεις ἐνόσουν, τῶν μὲν[4] ἐν τῷ πολιτεύεσθαι καὶ πράττειν δωροδοκούντων καὶ διαφθειρομένων ἐπὶ χρήμα-
241 σιν,[5] τῶν δ' ἰδιωτῶν καὶ πολλῶν[6] τὰ μὲν οὐ προορωμένων, τὰ

tum quocunque mittebar, sed civitates aegrotabant, quum et magistratus rebusque gerendis praefecti dona captarent ac promissa pecunia corrumperentur, et homines privati multitudoque partim non prospicerent partim

---

Σ. 'Haec phrasis solet articulo carere.' Schaeferus. At conferas Phil. III §. 16: ἄλλος ἂν εἴη λόγος οὗτος, itemque Synt. §. 7 cum Plat. Legg. I, 7 p. 634 D: ὁ λόγος ἂν ἕτερος εἴη. — Hermog. p. 165 in repetito loco pro οὐ πρὸς ἐμέ (ut recte habet p. 164) dicit ἐγὼ οὐκ αἴτιος.

45. 1) γὰρ om Pall. Ambr3. Anecd. Bkk. p. 129. 2) διεμαρτυρούμην Anecd. Bkk. Cf. §. 23. — διεμαρτυράμην Augl. r. s. Ambr3. Imperfectum respondet praecedenti tempori. Eadem formula §. 199. Phil. II §. 29. 3) ὅπου k. Pal2. Ang. — ὅπῃ Vind5. — Superius αἰεὶ Σ. Laur8. 4) μὲν γὰρ Φ. — Citant locum Hermog. Rh. T. III p. 165. p. 225. Maxim. Planud. T. V p. 468. Anonym. T. VII p. 973 not. Walz. 5) Cobet. Var. lect. p. 347 et ad Hyperid. p. 39 (probante etiam Westermanno De Orr. Attic. interpolatione p. 13) delenda iubet καὶ διαφθειρομένων ἐπὶ χρήμασιν, ut f. leg. §. 11: καὶ χρήματα λαμβάνοντες post δωροδοκοῦντες: 'Ecquis serio credit haec ab ipso oratore addita? Etiam ἐπὶ χρήμασιν est abiectae Graecitatis pro χρήμασιν ut ἐπὶ πολλῷ ὠνεῖσθαι pro πολλοῦ.' Haec ille vir doctissimus. At h. l. ἐπὶ χρήμασιν διαφθ. non idem est quod *pecunia corrumpi*, sed *corrumpi sub pecunia promissa*, non data nisi post perpetratam proditionem. Hoc vidit iam Reiskius Ind. s. v. Διαφθ. Sed favet coniecturae ei Gloss. codicis Urb. ad §. 46: ἐδωροδόκουν, δῶρα ἐλάμβανον. Attamen cf. Plat. Rpbl. III p. 390 D: οὐ μὲν δὴ δωροδόκους . . . τοὺς ἄνδρας οὐδὲ φιλοχρημάτους. 'Sed oratoris est huiusmodi pleonasmis abuti, inprimis quando concinnitatis studium abundantiam posuit verborum.' Schaeferus ad· τῶν δ' ἰδιωτῶν καὶ πολλῶν. Cf. ἐν τῷ πολιτεύεσθαι καὶ πράττειν. — f. leg. §. 7: ἁπλῶς εἶπε μηδαμῶς δῶρα λαμβάνειν, ἡγούμενος . . . τὸν ἅπαξ λαβόντα καὶ διαφθαρένθ' ὑπὸ χρημάτων etc. §. 13: διεφθαρμένος καὶ πεπρακὼς ἑαυτόν. Phil. III §. 45: ὠνεῖται καὶ διαφθείρει. De usu Demosthenico cognatorum verborum copulandorum vid. Doberenz. Excurs. II et III in Annot. ad Chers. p. 22 sqq. Schardam (i. e. Ruhnken.) De vita Longini §. XIII. Vilius est autem pecunia corrumpi quam aliis donis, ut agris; vilissimum vero, spe pecuniae propositae corrumpi. itaque διαφθειρ. ἐπὶ χρήμασιν non est superfluum post δωροδ. — (ἐπεὶ pro ἐπὶ Pall.) 6) καὶ πολλῶν om Harl. Delet Dobraeus. At multitudo h. l. cum privatis coniungitur, quia qui non essent magistratus non magis quam vulgus res prospicere solebant. Cf. §. 46: τοῖς μὲν πλήθεσιν

δὲ τῇ[7] καθ' ἡμέραν ῥᾳστώνῃ καὶ σχολῇ δελεαζομένων, καὶ τοιουτονί[8] τι πάθος πεπονθότων ἁπάντων, πλὴν[9] οὐκ ἐφ' ἑαυτοὺς ἑκάστων οἰομένων[10] τὸ δεινὸν ἥξειν καὶ[11] διὰ τῶν ἑτέρων[12] κινδύνων τὰ[13] ἑαυτῶν ἀσφαλῶς[14] σχήσειν,[15] ὅταν βούλωνται.[16] (46) Εἶτ' οἶμαι συμβέβηκε τοῖς μὲν πλήθεσιν ἀντὶ τῆς πολλῆς καὶ ἀκαίρου ῥᾳθυμίας τὴν ἐλευθερίαν ἀπολωλεκέναι,[1] τοῖς δὲ[2] προεστηκόσι καὶ τἄλλα πλὴν ἑαυτοὺς[3] οἰομέ-

quotidiana indulgentia et otio essent deliniti, atque hoc morbo correpti universi, ut certe non ad se singuli putarent venturas esse calamitates et aliorum periculis opes suas confirmatum iri, quandocunque vellent. (46) Sic, credo, accidit populis, ut libertatem per nimiam illam et intempestivam socordiam perdiderint, et magistratibus atque iis, qui se cetera se

---

. . . τοῖς δὲ προεστηκόσι. 7) καὶ AldT. 8) τοιοῦτόν LaurS. vulg. — τοιουτονί Augl. *k*. *s*. Vindl. Pal2. Ambr3, sequente ς. — τοιουτονεῖ Σ cum lineola pallido correctoris atramento superducta. 9) πλὴν delevit Dobraeus tanquam e vs. 8 petitum. Pertinere enim putabatur ad οἰομένων, paulo rectius ad οὐκ ἐφ' ἑαυτούς. Cf. Iacobs. in Diar. Schol. Darmst. 1833 Nov. med. Sed referendum est adverbium ad ἁπάντων, omnes praeterquam. Cf. Dem. Dionys. §. 23: πλέουσα πανταχόσε πλὴν οὐκ εἰς Ἀθήνας. De πάντες πλὴν οὐ vid. Schneid. ad Xenoph. Hier. I §. 18. 10) οἰομένων ἑκάστων vulg. — ἑκάστων οἰομένων Σ. LaurS. Augl. *k*. *s*. Vindl. Pal2. Ambr3. Reddendum esse Demostheni vulgatum ordinem iubet Wunderlichius. Contra quem Dissenius alterum ordinem recepit: 'Nempe videtur gravior esse.' 11) ἀλλὰ vulg. — καὶ Σ. T. γρ. ἀλλὰ manu sec. Augl. *s*. γρ *r*. Vindl. — καὶ LaurS. et (καὶ compendio) Ambr3. — ἀλλὰ (καὶ superscr.) *k*. — ἀλλὰ καὶ Pal2. 'Mihi καὶ verius esse videtur. si enim verborum τοιουτονί τι . . . ἥξειν haec vis est: . . . ἐπὶ πάντας μὲν τοὺς ἄλλους ἥξειν, ἐφ' ἑαυτοὺς δὲ οὐχ ἥξειν . . . apparet non disiungentem sententiam rectius sequi, sed copulantem explicantemque priora.' Reuterus. 12) ὑμετέρων Pal2 cum corr. 13) τὴν Pal2. 14) σφαλῶς (α superscr.) Σ, α ab antiq. superscriptum est. 15) σχήσειν ὑπολαμβανόντων sec manu LaurS. vulg. — ὑπολαμβανόντων om Σ. pr LaurS superfluum certe. Cf. Thuc. VI c. 77 fin., qui locus praeivit. 16) ὅτε βούλωνται Ambr3. — ὅταν βούλονται Ω. Aug4. Dobraeus dubitat aut de lectione aut de sententia. Delevit Dissenius in 3ª Wunderlichii Editione nescio consilione an errore. fortasse ὑπολαμβανόντων volens delere, delevit illa, hoc relicto.

46. 1) Ne forte scribas, quia subiectum infinitivo abest, ἀπολωλέναι, cf. Olynth. I §. 10: εἰκότως. τὸ μὲν γὰρ πόλλ' ἀπολωλεκέναι, sine subiecto ἡμᾶς. 2) τοῖς δὲ τοῖς Aug4. 3) ἄλλους γρ F. (ἑαυτοὺς superscr.) — ἄλλους Urb. — ἑαυτοὺς LaurS. vulg. Σ? in quo prima litera erasa est. — αὐ-

νοις[4] πωλεῖν πρώτους ἑαυτοὺς πεπρακόσιν[5] αἰσθέσθαι.[6] ἀντὶ γὰρ φίλων καὶ ξένων, ἃ[7] τότ' ὠνομάζοντο, ἡνίκ' ἐδωροδόκουν,[8] νῦν κόλακες καὶ θεοῖς ἐχθροὶ καὶ τἄλλ' ἃ προςήκει πάντ'[9] ἀκούουσιν.[10] (47) οὐδεὶς γάρ, ἄνδρες Ἀθηναῖοι,[1] τὸ τοῦ προδιδόντος[2] συμφέρον ζητῶν χρήματ' ἀναλίσκει, οὐδ' ἐπειδὰν ὧν ἂν[3] κρίηται[4] κύριος γένηται, τῷ προδότῃ[5] συμβούλῳ περὶ τῶν λοιπῶν ἔτι χρῆται. οὐδὲν γὰρ ἦν[6] εὐδαιμο-

ipsis exceptis vendere putabant, ut se venisse primos intellexerint. non enim, ut tum fiebat, quum dona acceptabant, amici et hospites nominantur, sed adulatores et diis invisi, et cetera, quae par est, omnia nunc audiunt. (47) Nemo enim, Athenienses, propter proditoris utilitatem sumptus facit, neque, potitus iis quae concupiverat, proditoris consiliis de eo, quod superest, amplius utitur. alioqui nihil felicius esset proditore.

τοὺς Barb. — ἐκείνους ὅμως Aldina Hermog. Rh. III p. 165 ed. W. 4) οἰομένους ἄλλους Aldina Hermog. — οἰομένοις (ους) Aug4. — om prUrb. 5) Citav. Rhet. T. V p 468 W. not. 6) ἠσθῆσθαι vulg. — αἰσθέσθαι Σ. Aug2. — αισθεσθαι (η η manu sec) LaurS. — ἠσθῆναι corr spir. et accent. Ambr4. 'Perfectum melius respondet antegresso ἀπολωλεκέναι. Vid. Porson. suppl. praef. ad Eurip. Hecub. p. LIII ed. Lips.' Schaeferus. — 'Vereor, ne haec concinnitas exterior sit quam interior. Libertatem enim populi socordia amiserant proditoresque se patriae iam diu venum dedisse libertatem adeoque se, praeterquam sui, ceterarum rerum omnium esse venditores (πωλεῖν tempore praesenti) adhuc existimabant, quum aliquando non patriam tantum a se, sed ipsos quoque venditos esse senserunt. Quare aoristum praefero.' Rauchenstein. l. c. p. 12. 7) ἃ om prΣ. add. idem scriba. 8) ἡνίκ' ἐδωροδόκουν om Hermog. 9) καὶ πάντα ἃ προσῆκεν Hermog. 10) ἀκούουσι πάντα Man. — πάντα ἀκούουσιν εἰκότως man sec LaurS. vulg. — εἰκότως om Aldetc. Σ. pr LaurS. F. u. v. Vind4 (T?). Pall. Ambr4. Man. Ang. Urb (habens in marg). etiam Ω (habens in marg). Non habet Hermog. Cf. §. 23.

47. 1) γάρ, ὦ ἄνδρ. Ἀθ. vulg. — om Hermog. Rh. T. III p. 256. — ὦ om Σ. LaurS. 2) προδόντος Φ. 3) ἂν post ὧν om Augl. k. s. Vindl. Pal2. pr Ambr3. 4) πρόηται Bav (quamquam in scholio ἀγοράσῃ). η. AldT. 5) τῷ προδότῃ del. Dobraeus. Locus sic, quamquam τοῦ προδιδόντος praecedit, obscurior fieret. 6) ἦν ἂν Aldetc. (F?). — ἂν ἦν LaurS. vulg. — ἦν sine ἂν Σ. k. t. Pal2. Saepe dicuntur praecise, quae possunt proferri condicionaliter. Cf. Phil. III §. 6. Mid. §§. 120. 171. 218 (Prolegg. Crit. §. 79 p. 231). Timocr. §. 146. Plura vid. praeter Syntax. Bernhard. p. 373 sq. Krueger. Gramm. §. 53, 2, 7 et 10, 5. et alios, inprimis Schaefer. ad p. 309, 26. Funkhaenel. in Diar. Antiq. 1842 p. 314. Meutzner. ibid. 1844 p. 167. Dobraei Advers. T. II

νέστερον[7] προδότου. ἀλλ' οὐκ ἔστι[8] ταῦτα.[9] πόθεν;[10] πολλοῦ γε καὶ δεῖ. ἀλλ' ἐπειδὰν τῶν πραγμάτων ἐγκρατὴς ὁ ζητῶν ἄρχειν καταστῇ· καὶ τῶν ταῦτ' ἀποδομένων[11] δεσπότης[12] ἐστὶ, τὴν δὲ[13] πονηρίαν εἰδὼς, τότε δή, τότε καὶ[14] μισεῖ καὶ ἀπιστεῖ καὶ προπηλακίζει. (48) σκοπεῖτε δέ[1] (καὶ γὰρ εἰ παρελήλυθεν[2] ὁ τῶν πραγμάτων καιρός· ὁ τοῦ γ' εἰδέναι τὰ τοιαῦτα[3] καιρὸς ἀεὶ πάρεστι τοῖς εὖ φρονοῦσιν[4]). μέχρι τούτου Λασθένης φίλος ὠνομάζετο,[5] ἕως προὔδωκεν Ὄλυνθον, μέχρι τούτου Τιμόλαος,[6]

verum ita non sunt haec. quî enim posset fieri? multum certe abest. Sed quando qui imperare studet, in suam omnia potestatem redegit; etiam eorum qui illa vendiderunt fit dominus, gnarus autem improbitatis, tum vero, tum et odit et diffidit et insectatur. (48) Hoc autem considerate (etenim si rerum tempus abiit; eas sciendi tempus semper adest prudentibus). Tantisper Lasthenes amicus nominabatur, dum Olynthum prodidit, tantisper Timolaus, dum Thebas perdidit, tantisper Eudicus et Simus La-

---

p. 259, ubi corrige Phil. II in Olynth. III. 7) εὐδαιμονέστατον Pal2. — εὐτυχέστερον Bav (γρ εὐδαιμονέστερον in marg). η. AldT. 8) οὐκ ἔστι sine ἀλλ' cod ε. — αλλ κεστι Σ, ου ante κ add antiq. in fine lineae. 9) ἀλλ' οὐκ ἔστι ταῦτα, οὐκ ἔστιν vulg. — οὐκ ἔστιν repetitum om Σ. Aug2. — ουκ ͡ /ι˙ (i. e. οὐκ ἔστι) add sec man LaurS. Bene omittunt. Cum severa enim interrogatione aptius convenit temperantia, quam concitata repetitio. Cf. §§. 52. 140. Hoc sensit etiam Taylorus πόθεν delens. 10) πόθεν om Bav. η. AldT. Post repetitionem illam πόθεν; et πολλοῦ γε καὶ δεῖ, 'utrumque dici est inficetum et molestum, unde a nostris mstis vel hoc vel illud abesse solet.' Taylorus. Retinemus πόθεν, delevimus alterum οὐκ ἔστιν. 11) ἀποδιδομένων T. Obs. AldT. Lind. pr Ambr3. — ἀποδεδομένων Aug2. Reiskius recepit in textum, dubitat in annotatione. Etiam Dissenius in 3ª Wunderlich. Edit.: 'deterior lectio ἀποδομένων, quum huic sententiae aptius sit perfectum.' At perfectum ἀποδεδομένων est passivum (i. q. *eorum, qui venditi sunt*). Verum iam ipse Wunderlichius Praef. p. XXV sq. (= XXXI sq.) docuerat. — ἀπο δομένων Φ. — Respexit locum scholiasta mstus in Iliad. Κ vs. 449 (Cod. Bibl. Paulin. Lipsiensis 1275), ubi est προδέδωκε. 12) δεσπότης om Lind. 13) δὲ om Vind5. 14) καὶ ante μισεῖ om Augl. k. s. Vindl. Pal2. pr Ambr3.

48. 1) δή Augl. Ambr3. corr s. 2) εἰσελήλυθεν cod η. 3) τὰ τοιαῦτα] ταῦτα cod γ. 4) φρονσιν prΣ, ipse scriba add ου ante σ in fine lineae. 5) φ. ὠνομάζετο Φιλίππου LaurS. vulg. — φ. ὠν. Φιλίππῳ cod ε. γρ marg Σ. — φ. ὠνομάζετο sine nomine Σ. T. neque §. 46 ad φίλων καὶ ξένων nomen Philippi facile supplendum additur. 6) τιμόλαος libri. — Sed τιμόλας in §. 295 Σ. LaurS. Idem est nomen dorice contractum. Ahrens. Dial. Doric. p. 190. Koen. ad Gregor. Cor. p. 42 ed. Schaef.

ἕως ἀπώλεσεν Θήβας, μέχρι τούτου[7] Εὔδικος[8] καὶ Σῖμος[9] ὁ Λαρισαῖος,[10] ἕως Θετταλίαν ὑπὸ Φιλίππῳ[11] ἐποίησαν. εἶτ' ἐλαυνομένων[12] καὶ ὑβριζομένων[13] καὶ τί κακὸν οὐχὶ πασχόν-

rissaeus, dum Philippo Thessaliam subiecerunt. tum exagitatis et contumeliose tractatis et quid mali non perpessis totus orbis terrarum

---

Matth. Gr. §. 49 fin. Boeckh. Corp. Inscr. Boeotica Vol. I. p. 746 No. 1569: *ΤΙΜΟΛΑ* i. e. *Τιμόλα.* 7) *τούτου* LaurS. vulg. — *του* prΣ_1 alterum *του* add antiquus corr. — *τοῦ* etiam supra ter pro *τούτου* trigemino volunt Marklandus, et Bakius ad Apsin. p. 191 cum signo interrogationis ante *ἕως*. Bakio adsentitur Cobetus ad Philostrati Gymnast. p. 45. 'Vulgatam satis tuentur et libri Demosthenici in ea consentientes et Technici hunc locum diserte citantes.' Schaeferus. *Διπλῆς ἐπαναφορᾶς* exemplum citant Hermog. Rh. T. III p. 253. p. 256. p. 284. Maximus Planud. T. V p. 502. p. 503. Anonym. T. VII^b p. 1010. T. VIII p. 639. Alexand. T. VIII p. 447 not. W. p. 463. Tiber. Rh. T. VIII p. 558. Interrogationes cum responsis tam cumulate repetitae meo quidem sensui minus placent. De formula dicendi *μέχρι τούτου, ἕως* cf. Xenoph. Mem. IV, 7 §. 2. Platon. Phaedon. p. 81 D. — *μέχρι τούτου αὐτοῦ, ἕως* Plat. Theaetet. p. 169 A. — *μέχρι τοσούτου, ἕως* Thuc. I, 90 §. 3. — Post *μέχρι τούτου* est pausa. 8) *εὐδόκιμος* Pall. AldT. Keil. Specim. Onomat. p. 59. — *εὔδημος* Alexand. p. 447. — *ἄδικος* u. Cf. Keil. Anal. p. 230. — Quod *δ* in *ευδικος Σ* linea notavit, signum esse nominis proprii censeo. 9) *σιμὸς* etiam proprium nomen saepe invenitur. Harpocr. Suid. Tiber. etc. — *σίμος* Aldetc. Pall. Urb. Ang. *Ω.* et alii. — (*σῆμος* Sturz. Adnot. nov. ad Etym. M. p. 18, nisi aut *Δῆμος* aut *Σῆμος* in Etymol. relinquendum. nam cf. Keil. Specim. Onomat. p. 94.) — *σεῖμος* Alexand. p. 147. — *σιμος Σ* Near. §. 24. — *σῖμος* LaurS. Augl. *k. p. r. s.* Vindl, alii. Recte. accentus enim in proprio nomine retrahendus est et syllaba producitur. Cf. §. 164. Vid. Schaefer. ad Gregor. Cor. p. 290. Keil. Anal. p. 172. Lobeck. Paralipom. p. 341 sq. 10) *οἱ λαρισσαῖοι* sec m LaurS. vulg. — *οἱ λαρισαῖοι* Bav. Augl. 4. *r.* Vindl. 3. 4. — *ὁ λαρισσαι* (i. e. *ὁ λαρισσαῖος*) pr LaurS. — *ὁ λαρισσαῖος* (*ὁ λαρησαῖος. οἱ λαρισσαῖοι* var.) Alexand. p. 447. p. 463. — *ὁ λαρισαῖος Σ.* De scriptura *Λάρισα* cf. f. leg. §. 163. Vid. Eckhel. D. N. T. II p. 141. Boeckh. Corp. Inscr. T. I No. 1773. No. 1792. Poppon. Prolegg. Thuc. T. I P. 1 p. 210. Testimonia Grammaticorum in Steph. Thes. Didot. s. v. — Singularis numerus h. l. satis commendatur eo, quod nec reliquis supra dictis nominibus gentile additur, Simus autem erat accuratius significandus, ut distingueretur ab aliis hoc nomine hominibus tum fortasse in Thessalia agentibus. Neque vero Eudicus ab ullo antiquo scriptore Aleuada dicitur, id quod viri docti nuper perhibebant. 11) *Φίλιππον* Benselerus Hiat. p. 94 coniecit. At vid. Prolegg. Gramm. §. 13 p. 13. 12) *ἐξελαυνομένων* Vind5. 13)

των πᾶσ' ἡ[14] οἰκουμένη μεστὴ γέγονεν.[15] τί δ' Ἀρίστρατος[16] ἐν Σικυῶνι, καὶ τί Περίλαος[17] ἐν Μεγάροις; οὐκ ἀπερριμμένοι;[18] (49) ἐξ ὧν καὶ σαφέστατ' ἄν τις ἴδοι, ὅτι ὁ[1] μάλιστα φυλάττων τὴν ἑαυτοῦ[2] πατρίδα καὶ πλεῖστ' ἀντιλέγων[3] τούτοις, οὗτος ὑμῖν,[4] Αἰσχίνη, τοῖς προδιδοῦσι καὶ μισθαρνοῦσι τὸ ἔχειν ἐφ' ὅτῳ δωροδοκήσετε[5] περιποιεῖ, καὶ διὰ τοὺς πολ- 242

repletus est. Quid Aristratus Sycione, et quid Perilaus Megaris? nonne abiecti? (49) Ex his vel clarissime perspicitur, eum qui patriam maxime tueatur atque istis acerrime adversetur, vobis, Aeschines, proditoribus et mercenariis condicionem corruptelarum suppeditare, nec nisi plurimi horum essent et qui vestris conatibus resisterent, vos esse incolumes et mer-

---

καὶ ὑβριζομένων om Aug2. 14) *ἡ* om Ald. Fel. (Ambr3?). 15) *γέγονε προδοτῶν*. LaurS. vulg. et *γρ* marg *Σ*. — *γέγονεν* text *Σ*, sine *προδοτῶν*, quod rectissime omittitur. Delevit Dobraeus Advers. ad p. 241, 15. Absonum est enim dicere totam terram inde, quod illi post potentiam Philippo partam omnia mala perpessi sint, repletam esse proditoribus. Quî inde factum id sit? Nec textui haec est apta sententia. nam h. l. agitur de contemptu proditorum, alibi §. 294 sqq. de eorum multitudine. Nec quod voluit Dissenius, *etiam per reliquam Graeciam proditores contemtui esse,* significari potest vocabulo *μεστή*. Imo h. l. id dicitur de rumore, *tota terra audita sunt eorum mala.* Cf. §. 297: *ταύτης τῆς οὕτως αἰσχρᾶς καὶ περιβοητοῦ . . . προδοσίας ἀναίτιοι.* 16) *ἀρίσταρχος* Aug4. Vind1. Cf. §. 295. 17) *Περίλλος* Harp. Suid. — *Πέριλλος* Phot. recte accentus retrahitur. contractum idem nomen est e *Περίλαος*. Vid. Boeckh. Corp. T. I p. 49. Lobeck. Pathol. Prolegg. p. 118 sqq. Keil. Specim. Onomat. p. 66 sq. contra G. Hermannum (De Inscr. p. 166), qui diversa ea nomina fuisse putabat, et contra Reitzium (ad Lucian. Phalar. I c. 11), qui *Πέριλλος* ad Latinum idioma conformatum esse opinatur. De accentu cf. Theognostus in Cramer. Anecd. Ox. T. II p. 62: *Τὰ διὰ τοῦ ιλλος* etc. . . . *Κύριλλος, Μέγιλλος, Ἄτιλλος* (scribendumne *Ἄϊλλος, Αἴμιλλος, Ἄμιλλος?*), *Πέριλλος, Σόφιλλος* etc. Arcad. p. 54: *τὰ εἰς λλος πολυσύλλαβα, ὁποίῳ φωνήεντι παραλήγει πλὴν τοῦ α, προπαροξύνεται . . . Κύριλλος, Σόφιλλος* etc. — Sed *Περίλαος Σ*. LaurS. vulgo etiam infra §. 295 (*Σ*. LaurS: *περίαλος*) et f. leg. §. 295. 18) *ἀπερριμένοι* Urb.

49. 1) *ὁ* om pr*Σ*, superscr. h. l. antiq. habet h. l. item LaurS. — om pr *k*, rec. posuit post *μάλιστα*, ubi habet Pal2 antea omittens. 2) *ἑαυτ Σ*, *οῦ* ipse scriba add in fine lineae. 3) *ἀντιλεγόντων* Man. 4) *ἡμῖν* Aug1. 4. Vind1. Ambr3. — Post *ὑμῖν Ω* add *ὦ*. 5) *ἐφ' ὃ δωροδοκήσεται* margMor. — *ἐφ' ὅτῳ δωροδοκησεται* (ε superscr.) Urb.

λοὺς τουτωνὶ καὶ[6] τοὺς ἀνθισταμένους[7] τοῖς ὑμετέροις[8] βουλήμασιν ὑμεῖς ἐστὲ σῷοι καὶ ἔμμισθοι, ἐπεὶ διά γ' ὑμᾶς αὐτοὺς[9] πάλαι ἂν ἀπωλώλειτε.[10]

50. Καὶ[1] περὶ μὲν τῶν τότε πραχθέντων ἔχων ἔτι πολλὰ λέγειν, καὶ ταῦθ' ἡγοῦμαι πλείω τῶν ἱκανῶν εἰρῆσθαι.[2] αἴτιος δ' οὗτος,[3] ὥσπερ[4] ἑωλοκρασίαν τινά μου τῆς πονηρίας τῆς ἑαυτοῦ[5] καὶ τῶν ἀδικημάτων[6] κατασκεδάσας, ἣν ἀναγκαῖον ἦν πρὸς τοὺς νεωτέρους τῶν πεπραγμένων ἀπολύσασθαι.[7]

cede fruentes. nam quantum in vobis quidem ipsis est, iam pridem sane periissetis.

50. Etsi autem de actis illorum temporum plura etiam dicere possum, tamen vel haec plus satis esse arbitror. sed isti id acceptum ferendum, qui tanquam crapulam quandam suae improbitatis et scelerum in me effuderit, quam necesse fuit apud eos, qui per aetatem res illas cogni-

---

6) τούτους καὶ s. t. ε. Recepit Reiskius interpretans: propter hos, quos per contemtum τοὺς πολλούς, plebem, appellabitis, salvi estis. 'Deleta copula Wunderlichius [sequente Harlesio] continuavit τούτους τούς. *Olim*, inquit, τούτους καὶ *nullo sensu, nisi mavis sequens* τοὺς *delere, ut legatur* τούτους καὶ ἀνθ. Cur vulgatam sensu cassam dicat, non intelligo. Reiskium enim commode interpretantem quis non audiat? Nec Bekkerus quicquam mutavit.' Schaeferus. — τούτων vulg. — τουτωνὶ καὶ Σ. Laur8. Aug2. (Vind5?). Post καὶ duae literae erasae sunt in Σ. Sententia est: propter plurimos iudicum et auditorum hic praesentium et oratores vestris machinationibus resistentes. 7) τοις ἀνθισταμένοις prΣ. F. prUrb. 8) ἡμετέροις Vind4. Barb. Man. prUrb. 9) αὐτοὺς Σ. — om Hermog. T. III p. 165. 10) ἀπολώλειτε Σ et vulg. — ἀπολώλητε ε. ζ. η et ἀπωλώλετε Aug. idem voluerunt. — ἀπωλώλειτε Laur8. Anecd Bkk. p. 126. Recte. Vid. Prolegg. Gramm. §. 83 p. 93. — ἀπολώλατε Ald. Mor. Ω. t. u. v. Vind3. Ferri non potest perfectum propter ἄν. Vid. Klotz. Devar. T. II p. 117.

50. 1) καὶ om t. 2) ἔχειν k. Pal2. (in marg habens εἰρῆσθαι). 3) οὑτοσὶ Bav. η. 4) ὥσπερ om Palatinus Harp. quod Bkk. non observavit. Phot. Zonar. Suid. s. v. Ἑωλοκρασία. Sed omissa particula satis defenditur a Rhetoribus locum ut exemplum insolentis figurae citantibus. Hermog. T. III p. 407. Gregor. Cor. T. VII p. 1158 sq. 5) τῆς ἑαυτοῦ] αὐτοῦ sine τῆς Palatinus Harpocr. (non observavit Bekk.) Phot. Zonar. Suid. l. c. 6) καὶ τῶν ἀδικημάτων om Harp. Phot. Zonar. Suid. l. c. Hermog. l. c. — Proxime man sec Laur8 καταχέας gl. ad κατασκεδάσας. 7) ἀπολούσασθαι aut ἀποκλύσασθαι coniecit Groddeck. in Dorpt. Symb. 1814 p. 276 et p. 438. ut imago teneatur. Idem in Seebod. Archiv. Philol. 1825. IV p. 778 sq. Cf. Hermog. l. c. cum Demosthenis verbis coniungens Platonis Phaedr. p. 243 D: ἁλμυρὰν ἀκοὴν

παρηνώχλησθε[8] δ' ἴσως,[9] οἱ καὶ πρὶν ἔμ' εἰπεῖν ὁτιοῦν[10] εἰδότες τὴν τούτου τότε[11] μισθαρνίαν.[12] (51) καίτοι φιλίαν γε[1]

tas habere non possunt, eluere. sed molestia fortasse affecti estis, qui prius etiam quam dixissem ullum ego verbum illam istius operam nostis

---

ἀποκλύσασθαι ποτίμῳ λόγῳ. Hoc ordine citavit Philosophi verba Rhetor. 'Ego vero quamquam non inelegantem puto coniecturam illam, qua metaphora per singulas sententiae partes duci videatur, tamen a lectione vulg. discedendum non esse censeo. nam pervulgatum est ἀπολύσασθαι τὰς αἰτίας [et κατασκεδάσαι ἀτιμίαν, ὕβριν κτλ. de quo usu vid. Pierson. ad Moerid. p. 219 sq.]. Cf. Rhod. §. 2: βλασφημίας ... ἀπολύσασθαι. Add. Wyttenb. Epist. Crit. in Opp. T. I p. 65. [Lysiae or. in Agor. §. 75: τὴν ὑπὲρ Φρυνίχου αἰτίαν πρὸς τοὺς τριάκοντα ἀπελύσω. Achilles Tat. VI, 2: ἵνα σοι πρὸς Θέρσανδρον ἡ τῆς αἰτίας ἀπόλυσις ᾖ.]. Deinde nescio an non possit Graece dici ἀπολούσασθαι aut ἀποκλύσασθαι τὰς αἰτίας, τὴν ἐθελοκακίαν πρός τινα, apud quem [coram quo] nos purgamus. Imo vereor, ne etiam hoc inter orationis monstra ac portenta Aeschines recensuisset.' Rauchenstein. l. c. p. 13 et in Bremii Edit. huius orat. 'Metaphora ... est ex audacioribus, asperioribus, quales admittunt scriptores in reprehensione et ira propter sarcasmum, sed non continuandae sunt diutius per omnes partes, ne putidae fiant.' Dissen. 8) παρηνωχλῆσθαι Σ. 9) δὲ καὶ ὑμεῖς ἴσως vulg. i. q. *sed etiam vos seniores.* — καὶ om Augl. *k. s.* Vindl. Barb. Pal2. 'Voculam καὶ recte abesse sensus loci manifesto docet. Iuniores enim inde traxisse molestiam ubi dixerat Demosthenes?' Wunderlich. Praef. p. XL. — 'Non dixerat sed ipse ceperat molestiam, quum illa iuniorum causa enarrare cogeretur. Cave igitur particulam eiicias.' Schaefer. — 'At primum molestiam se e narratione cepisse orator dicere non potuit. tota quidem causa ac defensionis necessitas molestiam facit, suscepta vero causa non molesta erant quae defensioni inserviebant. Deinde Demosthenes ... iunioribus quum illa ... exponeret, non molestiam paravit, sed gratum fecit, non fecit maioribus, qui omnia illa sciebant. Quare verbum παρηνώχλησθε in initio positum est, ut magis indicaretur aliter maiores ... ac iuniores commotos esse' etc. Reuter. l. c. p. IX. Optime καὶ ὑμεῖς om Σ. pr Laur8. 10) ὁτιοῦν εἰπεῖν vulg. Solemnis ordo. Wunderl. Praef. p. XLI. Lept. §. 92: οὐδ' ὁτιοῦν διαφέρουσιν. — εἰπεῖν ὁτιοῦν Σ. Laur8. Augl. *k. r.* Ambr3. *s.* Vindl. 4. *T.* Barb. corr Urb. (*p. t?*). Gravius h. l. praeponitur εἰπεῖν. Phil. I §. 29: πάσχειν ὁτιοῦν. Aristoph. Plut. vs. 385: οὐ διοίσοντ' ἄντικρυς ... οὐδ' ὁτιοῦν. Isocr. Antid. §. 225: ἥδιον τὰ τῶν ἄλλων λάβοιεν ἢ δοῖεν ἑτέροις ὁτιοῦν τῶν σφετέρων αὐτῶν. 11) τό τε τὴν τούτου *Ω. u.* Vind3. Man. Ang. — τὴν τότε τούτου recens corrUrb. (alter corr om τότε). Barb. Pall. 12) πρὶν ... μισθ. om prUrb.

51. 1) τε vulg. Alexand. Rh. T. VIII p. 445 sq. — γε Σ. Laur8.

καὶ ξενίαν αὐτὴν ὀνομάζει, καὶ[2] *νῦν εἶπέ που*[3] *λέγων ʽὁ τὴν Ἀλεξάνδρου ξενίαν*[4] *ὀνειδίζων ἐμοί.ʼ*[5] *ἐγώ σοι*[6] *ξενίαν*[7] *Ἀλεξάνδρου; πόθεν λαβόντι, ἢ πῶς ἀξιωθέντι;*[8] *οὔτε Φιλίππου ξένον*[9] *οὔτ' Ἀλεξάνδρου φίλον*[10] *εἴποιμ' ἂν ἐγώ σε,*[11] *οὐχ οὕτω μαίνομαι, εἰ μὴ καὶ τοὺς θεριστὰς καὶ τοὺς ἄλλο τι μισθοῦ*

mercenariam. (51) quanquam eam ipse amicitiam et hospitium nominat, atque nunc alicubi dixit his verbis utens: ʽIs qui mihi Alexandri hospitium exprobrat.ʼ Ego tibi hospitium Alexandri? unde id tibi contigit aut qua dignitate es receptus? neque Philippi hospitem neque Alexandri

---

Bav. (non item F). Augl. 2. 4. *k. s. η.* Vindl. 4. (Vind5?). — om Pal2. Tiber. Rh. T. VIII p. 554. 2) *καὶ εἰ* Aug2. 3) *εἶ που* sic Pal2 pro *εἶπέ που.* 4) *φιλίαν* Guelf. *ε.* Harl. Vindl. 5) *ὀνειδίζων ἐμοὶ* om pr Pall, margo exhibet tanquam post *ὁ* inserenda. Pessime Harlesius *ὁ τὴν . . . ἐμοὶ* parenthesis signis circumdedit. 6) *ἐγὼ σοὶ* Schaeferus scribebat, quamquam iam Aldetc. etiam Hermog. Rh. p. 340. Tiber. l. c. *ἐγώ σοι.* Recte. nam ʽ*φιλίαν* et *φίλον* rei momentum continent, quamquam . . . praecedit *ἐμοί.*ʼ Funkhaenel. Quaest. Dem. p. 33. 7) *φιλίαν* Tiber. *ε.* ʽ*Φιλίαν* bis poni poscit quod mox sequitur *Ἀλεξάνδρου φίλον.*ʼ Schaefer. At vid. not. 10. 8) *πόθεν . . . ἀξιωθέντι* om Tiber. 9) *ξένων* Ald errore typogr. 10) ʽFortasse mutandae sunt sedes sic: *οὔτε Φιλίππου φίλον οὔτ' Ἀλεξάνδρου ξένον*, ut sibi constet obiectio, quae erat *ξενία* Alexandri, non *φιλία.*ʼ Marklandus. In altera editione Wunderlichius secutus est. Postea Dissenius sic: ʽQuum de *ξενίᾳ Ἀλεξάνδρου* modo dictum sit bis et postea rursus legatur *ξένος Ἀλεξάνδρου*, patet lectionem *Ἀλεξάνδρου φίλον* non genuinam esse. Neque tamen mutandae videntur . . . sedes vocum *ξένον* et *φίλον*, quum inepta sit omnino haec oppositio, sed potius uncis inclusimus *φίλον.*ʼ Contra bene Reuterus l. c. p. IX: ʽAt consideranda est vis ac natura enuntiationum . . . nam orator postquam universe dixit *καίτοι φιλίαν γε καὶ ξενίαν αὐτὴν ὀνομάζει*, separatim transit ad ea, quae Aeschines Ctes. §. 66 dixerat: *ὁ τὴν ξενίαν ἐμοὶ προφέρων τὴν Ἀλεξάνδρου*, et cavillans moratur in verbis *ὁ τὴν Ἀλεξάνδρου ξενίαν . . . ἀξιωθέντι*, in quibus separatim positis *ξενίαν* tantum tetigit, qua satis derisa, orationem iterum vertit ad id, quod generatim dicere coeperat. Quare mox in comparatione iisdem verbis utitur. Illud autem . . . non ad vivum resecandum est, quod sedem vocabulorum *ξένον* et *φίλον* mutavit.ʼ Demosthenes nimis naturam ac rationem vividi sermonis amabat, ut ordinem eorum vocabulorum non variaret, quorum tantum abest ut sit oppositio, ut notiones congruant. *ξένος* enim idem habendus est *φίλος*, quamquam non *φίλος* idem *ξένος*. Illud praesertim quum utrumque nomen iure Aeschinem usurpare Demosthenes negaret. 11) *ἐγώ γε* sic Aug. — *ἔγωγέ* *p.* — *ἐγὼ σὲ* Schaeferus et Werstermannus. Male. Vid. not. 6.

πράττοντας[12] φίλους καὶ ξένους δεῖ καλεῖν τῶν μισθωσαμένων. (52) ἀλλ' οὐκ ἔστι ταῦτα. πόθεν;[1] πολλοῦ γε καὶ δεῖ. ἀλλὰ μισθωτὸν ἐγώ σε[2] Φιλίππου πρότερον[3] καὶ[4] νῦν Ἀλεξάνδρου καλῶ, καὶ οὗτοι πάντες. εἰ δ' ἀπιστεῖς, ἐρώτησον αὐτούς. μᾶλλον δ'[5] ἐγὼ τοῦθ' ὑπὲρ σοῦ[6] ποιήσω. πότερον[7] ὑμῖν, ὦ[8] ἄνδρες Ἀθηναῖοι, δοκεῖ[9] μισθωτὸς[10] Αἰσχίνης ἢ ξένος εἶναι 243 Ἀλεξάνδρου;[11] ἀκούεις ἃ λέγουσιν.[12]

53. Βούλομαι τοίνυν ἤδη[1] καὶ περὶ τῆς γραφῆς αὐτῆς ἀπολογήσασθαι[2] καὶ διεξελθεῖν τὰ πεπραγμέν' ἐμαυτῷ, ἵνα καίπερ εἰδὼς Αἰσχίνης ὅμως ἀκούσῃ δι' ἅ φημι καὶ τούτων τῶν προβεβουλευμένων καὶ πολλῷ[3] μειζόνων ἔτι τούτων δω-

amicum ego te dixerim, non ita insanio, nisi etiam messores et alii mercenarii amici et hospites appellandi sunt dominorum. (52) Non ita sunt haec. unde? multum certe abest. sed mercenarium ego te Philippi olim, et nunc Alexandri voco, et hi omnes. Si id non credis interroga eos. ac potius ego ipse tuo loco id faciam. Utrum vobis, Athenienses, mercenarius Aeschines, an hospes esse Alexandri videtur? Audis quod dicunt.

53. Iam ad accusationem ipsam respondebo et acta mea recensebo, ut quanquam sciens Aeschines, tamen audiat, quamobrem me dicam hono-

---

12) Cit. Hermog. T. III p. 309. — καὶ ξένους om *t*. — Margo LaurS sec manu scholion: καινοπρεπές.

52. 1) οὐκ ἔστι ταῦτα, οὐκ ἔστι. πόθεν; Augl. *k*. *r*. *s*. Guelf. Vindl. Barb. Pal2. Ambr3. corrUrb. — οὐκ ἔστι ταῦτα, οὐκ ἔστι sine πόθεν *p*. Cf. §. 47. — Proxime γε καὶ (δὲ) pr man Ambr4. 2) ἐγὼ σὲ Schaeferus. Cf. §. 51 not. 6 et 11. 3) πρότερον Φιλ. Augl. *k*. *s*. Vindl. Barb. Pal2. Ambr3. 4) ἢ Vindl. Frequentissima confusio. 5) δ' om Pal2. 6) ὑπὲρ σοῦ τοῦτο Aristid. Rh. T. IX p. 389 W. 7) πρότερον prΣ, erasum est prius ρ. 8) ὦ om F. *p*. *r*. *u*. *v*. (*s*?). *Ω*. Vindl. Urb. Ang. 9) δοκεῖ post Ἀλεξ. Aldetc. — post ὑμῖν *k*. Pal2. — post Ἀθηναῖοι Σ. LaurS. vulg. et Aristid. 10) μίσθωτος Aldetc. plerique codd. etiam Σ. Secundum scholiastae commentum illud ineptum. — μισθωτὸς Harl. *β*. Ask. Bav. Ambr4. Vindl. Aristid. (LaurS. Augl). 11) αλεξανδρ pr Σ, ipse scriba superscripsit ου in fine lineae. — Αἰσχίνης εἶναι, ἢ ξένος Ἀλ. Benseler. Hiat. p. 95 coniecit. At colloquitur Demosthenes h. l. sermonis ratione. Vid. Prolegg. Gramm. §. 3 p. 2. — Post Ἀλεξάνδρου; Urb addidit κατὰ παρασιώπησιν. i. e. h. l. *silentio* (affirmant). 12) ἀκούεις ἃ λέγουσι; sic vulg. At vid. ad §. 40.

53. 1) ἤδη om Augl. *k*. *s*. Vindl. Pal2. Ambr3. 2) ἀπολογίσασθαι Wolf. Cf. Timocr. §. 108. 3) πολλῶν F. *Φ*. *p*. *r*. *ε*. *η*. Barb. — Paulo superius ante προβεβ. loco τῶν LaurS: και (τῶν sec manu?) deletum.

ρεῶν δίκαιος[4] *εἶναι*[5] *τυγχάνειν. Καί μοι*[6] *λέγε τὴν γραφὴν αὐτὴν*[7] *λαβών.*[8]

ΓΡΑΦΗ.*

54. *Ἐπὶ Χαιρώνδου*[1] *ἄρχοντος,*[2] *Ἐλαφηβολιῶνος ἕκτῃ ἱσταμένου, Αἰσχίνης Ἀτρομήτου Κοθωκίδης*[3] *ἀπήνεγκεν πρὸς*

ribus et hoc senatusconsulto propositis et multo etiam maioribus esse afficiendum. Age ipsam accusationem cape et recita.

54. Chaeronda Archonte, die VI Elaphebolionis, Aeschines Atrometi F. Cothocides detulit ad Archontem violatarum legum actionem contra

---

4) *δίκαιον* Ω. 5) *εἶ ναι* (erasa litera media) Ω. 6) *κάμοι* (ι supra) sic eadem manu Σ. *καίμοι* §§. 83. 104 etc. item LaurS. Dativus pronominis in his locis non graviter pronuntiandus est. Cf. §§. 120. 137 etc. 7) *αὐτὴν* Σ. pr LaurS. vulg. — *ταύτην* sec man LaurS. Augl. *k. p. r. s.* Barb. Pal2. AldT. Indd. (Vind aliquis, aut 3 aut 4 aut 5). Reiskius recepit, etiam Wunderlichius, qui postea se correxit: 'Utrumque quidem, inquit, et *αὐτὸς* et *οὗτος* in usu est, ubi scriba ad praelegenda instrumenta postulatur, sed diversa significatione. *Αὐτὸς ipse*, quando re aliqua proposita ad literas publicas, quae idem ostendant, recitandas scribam vocat orator. Tum plerumque hic sententiarum contextus cogitandus est: Non ego solum hanc rem ita esse pronuntio, sed etiam literae publicae eam comprobabunt' etc. Praef. p. XXXII sq. 8) De signo codicis Bav. hic posito vid. §. 37.

*) Titulum om *η*. — *Καὶ ἡ ταύτῃ γραφὴ ἔχεται ἐν σελίδι.* Lind. — Etiam Urb. literas publicas in marg. habet, a manu recentiore suppletas non ex eodem quo reliqua fonte. — Cf. ad §. 29. — *ψήφισμα* Pall, '*Λείπει. ἀλλὰ λέγεται ψήφισμα.*' AldT. — LaurS in marg *ἄφ*, de quo signo vid. ad §. 29.

54. 1) *Χαιρωνίδου* Augl. *k. p. r. s.* AldT. Vindl. Pall. pr Pal2. Edit. Wolf. Dionys. Hal. Dinarch. p. 649 R. (= p. 116 Sylb.). Id. de Isocr. p. 537 (= p. 94). Plutarch. Vit. X Orr. Isocr. p. 837 E (vulgo). — *Χαρώνδου* marg Pal2. Diodor. XVI c. 84 olim (nunc *Χαιρώνδου*). item X Oratt. Lycurg. p. 842 F. — *Χαιρώνδου* vulg. Aeschin. Ctes. §. 27. Plutarch. Vit. Dem. c. 24. Verus Archon Olymp. CX, 3 est *Χαιρώνδας*. Vid. Boeckh. Corp. Inscr. T. I p. 363. Docum. Naval. p. 19. Academ. Berol. 1856 mens. Febr. p. 121. Cf. infra §. 84. Sed accusavit Aeschines Ctesiphontem post Demosthenem moenibus reficiendis praefectum Olymp. CX, 4 *ἐπὶ Φρυνίχου ἄρχοντος* et ante Alexandrum regno potitum Olymp. CXI, 1 *ἐπὶ Πυθοδήλου ἄρχοντος* (Boedromione). De quo Archontis nomine vid. Boeckh. Docum. Naval. p. 19 et Academ. Berol. l. c. 2) *ἄρχοντος* om Augl. Vindl. (*s*?). 3) Georg. Lecapenus in Matthaei Lectt. Mosq. p. 57 om *Κοθωκίδης*. Deinde si haec e vero fonte petita sunt, fortasse scribendum est *ἀπήν. πρὸς τοὺς ἄρχοντας* (i. e. *Θεσμο-*

τὸν ἄρχοντα παρανόμων[4] κατὰ Κτησιφῶντος τοῦ Λεωσθένους[5] Ἀναφλυστίου, ὅτι ἔγραψεν παράνομον ψήφισμα, ὡς ἄρα δεῖ στεφανῶσαι Δημοσθένην Δημοσθένους Παιανιέα χρυσῷ στεφάνῳ, καὶ ἀναγορεῦσαι ἐν τῷ θεάτρῳ Διονυσίοις τοῖς μεγάλοις,[6] τραγῳδοῖς καινοῖς,[7] ὅτι στεφανοῖ ὁ δῆμος Δημοσθένην Δημοσθένους Παιανιέα[8] χρυσῷ στεφάνῳ ἀρετῆς ἕνεκα καὶ εὐνοίας ἧς ἔχων διατελεῖ[9] εἴς τε τοὺς Ἕλληνας ἅπαντας καὶ[10] τὸν δῆμον τῶν[11] Ἀθηναίων, καὶ[12] ἀνδραγαθίας,[13] καὶ διότι[14] διατελεῖ πράττων καὶ λέγων[15] τὰ βέλτιστα τῷ δήμῳ καὶ πρόθυμός ἐστι ποιεῖν ὅ τι ἂν δύνηται ἀγαθόν, (55) πάντα ταῦτα[1] ψευδῆ γράψας

Ctesiphontem Leosthenis F. Anaphlystium, eum rogasse decretum legibus contrarium, de Demosthene Demosthenis F. Paeaniensi aurea corona donando et in theatro, magnis Dionysiis, tragoedis novis, renuntiando donari a populo, Demosthenem Demosthenis F. Paeaniensem aurea corona virtutis ergo et benivolentiae, quam constanter habeat et in Graecos universos et populum Atheniensem, atque fortitudinis, et quia non desistat agere et dicere populo utilissima atque alacer sit ad bene merendum de eo, quocunque modo possit. (55) quae omnia falso scripsit et contra leges, quum legibus interdictum sit, primum ne falsa scripta in publicas tabulas refe-

---

θέτας) aut πρὸς τὴν ἀρχήν. At vid. Meier. Proc. p. 90 et p. 594. 4) παρανόμων γραφὴν vulg. — (παρανόμων ἀπήνεγκε γραφὴν Lecapenus). — γραφὴν om pr Vind5 (habens in marg. ante πρὸς inserendum). Σ. LaurS. F. T. Φ. Lind. η. Aug2. 4. AldT. Cf. §. 105: ἀπήνεγκε παρανόμων, ubi deteriores libri addunt idque varia sede γραφήν, ut plene legitur Theocrin. §. 32: ἀποφέρει γραφὴν κατ' αὐτοῦ κακώσεως. Et sine Genitivo Aristocr. §. 5. Aeschin. Ctes. §§. 217. 227. etc. Sed ellipsis γραφή et δικη in formulis forensibus satis defenditur L. Bos. Ellips. s. vv. Reiskii Ind. s. v. Λαγχάνειν. Adde Athen. XIII p. 590 D: κρινομένη δὲ ὑπὸ Εὐθίου τὴν ἐπὶ θανάτῳ. Cf. Funkhaen. Quaest. Dem. p. X. 5) λεορσθένους Aug1. s. — λεοσθένους γρ s, ut t §. 118. 6) τοῖς μεγάλοις olim tanquam gloss. seclusi. Cf. §§. 57. 118. Sed vid. Inscr. in Boeckh. Corp. T. I No. 107 lin. 23. Osann. Syllog. p. 127. Cf. Keil. Analect. p. 25. 7) καινῆς Aug2. — in LaurS compendio, ut videtur, καινοῖς. 8) χρυσῷ (post Παιανιέα) . . . Παιανιέα om Lind (ταῦτα λείπει). 9) διετέλει AldT. 10) καὶ εἰς Urb. 11) τὸν T. Aug4. Vind5. Cf. ad Chers. §. 65. Phil. III §. 42. — τῶν Σ. LaurS. vulg. Conf. §. 118. 12) καὶ (hoc, non posterius) om Aug1. Vind1. Pal2. 13) ἀνδρ. χάριν Aug1. k. p. s. Vind1. Barb. Pal2. Urb. 14) ὅτι Aug1. k. s. Vind1. 4. Barb. Pal2. Urb. 'Suspicor legendum esse καὶ δὴ ὅτι.' Reiskius. Potius δι originem debeat praecedentibus literis αι. 15) λέγων καὶ πράττων Barb. Urb. Cf. §. 57.

55. 1) ταῦτα πάντα r. Vind4. (p?). Gravius est πάντα.

καὶ παράνομα, τῶν νόμων οὐκ ἐώντων[2] πρῶτον μὲν[3] ψευδεῖς[4] γραφὰς[5] εἰς τὰ[6] δημόσια γράμματα[7] καταβάλλεσθαι,[8] εἶτα τὸν ὑπεύθυνον στεφανοῦν (ἔστι[9] Δημοσθένης τειχοποιὸς καὶ ἐπὶ τῶν θεωρικῶν[10] τεταγμένος), ἔτι δὲ μὴ ἀναγορεύειν τὸν στέ-
244 φανον ἐν τῷ θεάτρῳ Διονυσίοις[11] τραγῳδῶν τῇ καινῇ,[12] ἀλλ'

rantur, deinde, ne quis ante relatas rationes coronetur (Demosthenes muris reficiendis est curator et theatralibus praefectus), praeterea ne corona in theatro renuntietur Dionysiis, tragoedis novis prodeuntibus, sed

---

2) οὐκ ἐόντων LaurS, ut multi codd. — om Ang. 3) μὲν om *p. r.* Vind4. 4) πρώτων μὲν ψευδεῖ pr *Ω*. — πρώτων μὲν ψευδῆς Ang. 5) γνώμας Dobraeus cll. Aeschin. Ctes. §. 2, quo loco coniectura non defenditur. Neque est dubitandum de plurali γραφαί huius significationis numero i. q. scripta. Cf. Athen. IX p. 407 C: ὅπου (scjl. ἐν τῷ Μετρῴῳ) τῶν δικῶν ἦσαν αἱ γραφαί. 6) τὰ om Vind1. 7) γράμματα om *T*. notatum in AldT. — post καταβάλλεσθαι ponit *p*. 8) βάλλεσθαι pr*Ω*. 9) ἔστι δὲ F. Aug1. 4. *k. r. s. ε.* Vind1. 3. 4. 5. Pal2. Urb. Barb. — ἔστι δὴ Aug2. 10) τῷ θεωρικῷ Aug1. 2. Guelf. Vind1. 4. 5. Pal2. Cf. Cor. §. 113. Aeschin. Ctes. §. 24 bis. — τῶν θεωρικῶν Ald. Fel. Mor. *Ω. r. t. u. v.* Vind3. Barb. Ang. Pal1. Urb. Man. Cf. Aeschin. l. c. meliores codd. — τῶν θεωριῶν *Σ* (non aliter). F. *T. Φ.* γρβ. — γρ.ῶ κω m. sec.
των θεωρικων LaurS. — τοῦ θεωρικοῦ Docum. Cor. §. 118. — Sine discrimine usurpatum videmus τοὺς ἐπὶ τῶν πραγμάτων Cor. §. 247 et τοὺς ἐπὶ τοῖς πράγμασιν Chers. §. 76, cf. Lobeck. ad Phryn. p. 274 sq. quamquam est primo discrimen. Bernhard. Synt. p. 249. Nec verum est quod monuit Reuterus l. c. p. X: 'Usitatior singularis in hac formula esse videtur quam pluralis.' Nam τὰ θεωρικά Harpocr. Cf. Dem. Olynth. III §. 11: τοὺς (scil. νόμους) περὶ τῶν θεωρικῶν . . . ὧν οἱ μὲν τὰ στρατιωτικὰ τοῖς οἴκοι μένουσι διανέμουσι θεωρικά. §. 19: τὰ θεωρικὰ ἐᾶν. 11) Διονυσίοις δεῖ operae Wolfii. Vid. Reisk. ad h. l. 12) τραγῳδῶν τῇ καινῇ *Σ*. vulg. scil. εἰςόδῳ vel ἀγωνίᾳ (Scheib. Observv. in Oratores Att. p. 14 sq.) vel ἐπιδείξει (Bernhard. Synt. p. 187). 'Plerique ἀγωνίᾳ vel etiam ἐπιδείξει supplent, quod vereor ut Graecum sit. At melioris [?] notae codices optime aut τραγῳδοῖς καινοῖς, quae lectio praecone non eget, aut τραγῳδῶν καινῶν, quod etsi me alibi legisse haud memini, haud dubito quin per ellipsin bene dici potuerit pro pleniori formula τραγῳδῶν ἀγωνιζομένων καινῶν apud Aeschinem obvia.' Osannus Inscr. Fasc. III p. 128. Ad τῇ καινῇ supple παρόδῳ. Vid. Boeckh. Corp. Inscr. T. II p. 461 b ad lin. 20. — τραγῳδῶν καινῶν Aug1. 4. *k. r. s.* marg *Ω*. Vind5. — τραγῳδῶν τῇ καινῶν γρ AldV. — τραγῳδιῶν aut τραγῳδῶν τῇ καινῶν Obs. — τραγῳδιῶν καινῶν
γρ. καινῶν m. sec.
Guelf. Vind1. Barb. Pal2. Urb. — τραγωδῶν τῇ καινῇ LaurS. — τρα-

ἐὰν μὲν ἡ βουλὴ στεφανοῖ, ἐν τῷ[13] *βουλευτηρίῳ ἀνειπεῖν,*[14] *ἐὰν δὲ ἡ πόλις, ἐν Πυκνὶ*[15] *ἐν*[16] *τῇ ἐκκλησίᾳ.*[17] *Τίμημα τά-*

si senatus coronet, in curia esse renuntiandum, sin civitas, in Pnyce pro contione. Aestimata causa talentis quinquaginta. Citationis te-

---

γῳδοῖς τοῖς καινοῖς cod ε. — *τραγῳδοῖς καινοῖς* Scrimg. cf. §. 118. 13) *τῷ* om Vind5. 14) *ἂν εἰπεῖν* Pal2. item §. 58 Urb. 15) *πυκνὶ* *Σ*. Laur8. pr F. Aug1. *T*. *Φ*. *s*. *t*. Vind3. 4. pr *k*. Ald. Mor. — *πνυκὶ* Aug2. 4. Bav. AldL. *γρ s*. *β*. *γ*. *s*. *ζ*. *Ω* (in cuius marg *πνὺξ*). Vind1. 5. Barb. Pal1. 2. Urb. Man. Ang. Fel. Syrian. Rh. T. IV p. 725 W. 'Millies erratum est in hac voce — eo quod forte crediderunt exscriptores ob multitudinem confertorum hominum et quasi *πυκνότητα* dictum eum locum fuisse. Sed quod scribendum sit *πνυκὶ*, non vero *πυκνὶ*, argumentum est rectus casus *ἡ πνύξ*, a quo *πνυκὸς* et *πνυκὶ* et *πνύκα* inclinatur. nam qualis foret rectus casus dativi *πυκνί*? *Πὺκνξ* nimirum, non pronuntiabile.' Palmerius. '*Πυκνὶ*. In obliquis casibus haec forma (vid. H. Stephani Thes. s. v.) tenenda est. Nominativus cur pronuntietur literis transpositis, causa tam manifesto patet, ut neminem fugiat.' Schaeferus. *Πυκνός*] *Μετάθεσίς ἐστι τῶν στοιχείων*. Schol. Aristoph. Eqq. vs. 165. — *Πνύξ . . . καὶ ἔστιν ἡ γενικὴ πνυκός, διὰ δὲ τὴν εὐφωνίαν ἐστὶ πυκνός* Anecd. Bkk. p. 299. — *Πνύξ . . . ἡ γενικὴ πνυκός, διὰ δὲ εὐφωνίαν πυκνός* Etym. M. p. 677, 48. — *Ἔστιν οὖν πύκν ὄνομα κύριον. οὐ δύναται δὲ καταλῆξαι, καὶ ὑπερετέθη τὸ ν, καὶ ἐτράπη τὸ κ εἰς ξ, πνύξ. ὑπέρθεσιν ἄρα ἔχει διὰ τὴν κατάληξιν. ἐν δὲ τῇ γενικῇ ἀπέλαβε τὴν τάξιν μετὰ τοῦ κ: πνύξ, πυκνός* '*τῆς πυκνὸς τὰς ἡνίας*' (Aristoph. Eqq. vs. 1109) '*τοῦ λίθου τοῦ 'ν τῇ πυκνί*' (Aristoph. Pac. vs. 680) *καὶ πύκνα*.' Herodian. *Περὶ Παθῶν* ap. Stephan. Byz. s. v. Plura vid. a Guil. Dindorf. in Stephan. Thes. Didot. s. v. docta. Buttmann. Gr. T. I p. 232. Brem. ad Aeschin. Ctes. §. 94 bene pugnantem contra Brunkium. 16) *ἐν* hoc om Aug1. *k*. *p*. *s*. *ε*. Vind1. Barb. Pal2. Urb. — expunxit *r*. 17) 'Si quis dixerit *ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ* esse interpolatum . . ., ego non intercedam.' Taylor. '*In contione, plebe congressa*. Non possunt haec tria vocabula omitti. Non enim sufficit a lege locum coronationis indicari, necesse quoque erat, ut tempus definiretur . . . tum quum forum refertissimum est.' Reiskius. 'Reiskii ratio vix satisfacit. modo legimus *ἐν τῷ βουλευτηρίῳ*, non addito *ἐν τοῖς βουλευταῖς*, nec tamen quisquam de curia hominibus vacua cogitabit. Vide igitur, ne, codicibus partim adstipulantibus, scribendum sit: *ἐν πυκνῇ τῇ ἐκκλησίᾳ*, in voller Volksversammlung. [ergone coronationem differre 'alio tempore', nisi quando frequentes convenerant?]. Auctorem huius coniecturae non contemnendum habere mihi videor Photium: *Πυκνή, ἡ τῶν Ἀθηναίων ἐκκλησία* etc. Quod si recte conieci, etiam Aeschin. Ctes. §. 34 *ἐν πυκνὶ τῇ ἐκκλησίᾳ* mutandum est in *ἐν πυκνῇ τῇ ἐκκλησίᾳ*. ibi, quod non nihili videtur, codex

λαντα πεντήκοντα.[15] Κλήτορες Κηφισοφῶν Κηφισοφῶντος Ῥαμνούσιος, Κλέων Κλέωνος Κοθωκίδης.

stes Cephisophon Cephisophontis F. Rhamnusius, Cleon Cleonis F. Cothocides.

---

dat πυκνῇ.' Schaeferus. 'At haec Schaeferi coniectura tantum abest ut probari possit, ut ne graecam quidem orationem reddat. Quis enim unquam Graecorum scriptorum dixit ἡ πυκνὴ ἐκκλησία? — Photius autem docet πυκνή dictum esse vi substantivi pro ἡ ἐκκλησία ... At Schaeferus πυκνή vi adiectivi instructum voluit ... Ipse Photii locus manifesto ostendit ἐν πυκνῇ τῇ ἐκκλησίᾳ dici plane non posse, quoniam ἐν πυκνῇ omnino idem est quod τῇ ἐκκλησίᾳ ... Singula accuratius circumspicienda erant. Nam in γραφῇ scripsit Aeschines ... quod rogaverat ἐν τῷ θεάτρῳ ἀναγορεύειν τὸν στέφανον ... Patet hic inprimis locum ... urgeri. Proinde plane necessarium est hoc loco ἐν πυκνί dici, quod oppositum sit τῷ θεάτρῳ ... ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ tempus designat, contione populi advocata. Auf der Pnyx in der volksversammlung. Quod opposuit Schaeferus modo antegressum esse ἐν τῷ βουλευτηρίῳ, non addito ἐν τοῖς βουλευταῖς, neglexit hanc notionem iam inesse verbis ἐὰν μὲν ἡ βουλὴ στεφανοῖ ... At in Pnyce ... non semper, sed statis tantum diebus contiones populi habebantur. Quare ... aliud graece est ἐν πυκνί, aliud ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ' etc. Klinkmueller. Praefat. ad Edit. Phil. I p. XII sq. 'Schaeferus primum non attendit ad perspicuitatis studium in ... documentis publicis conspicuum, deinde insolens quiddam et hoc quidem loco otiosum intrusit, denique locum in Aeschin. Ctes. §. 34, quo huc respicitur, non minus immutare coactus est. At nihil quicquam supervacaneum esse e triplici oppositione liquet, quae, ut explicarentur verba decreti, instituta est ab ipso Aeschine. ἐν τῷ θεάτρῳ, igitur non, ut lege imperatum erat, Pnyce, ἀλλὰ καὶ τὸν τόπον μετενεγκὼν οὐδὲ ἐκκλησιαζόντων Ἀθηναίων (igitur non ἐν ἐκκλησίᾳ, ut opportebat), ἀλλὰ τραγῳδῶν ἀγωνιζομένων καινῶν, οὐδ' ἐναντίον τοῦ δήμου (Athen.), ἀλλ' ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων ... Praeterea plane sic est Dem. f. leg. §. 234: ἐν τῷ δήμῳ ταῖς ἐκκλησίαις.' Scheibius l. c. p. 15, quem vide. 'Nec locus contionum ... semper idem erat. modo enim ἐν Πυκνί, modo in Piraeeo, modo in theatro habitae sunt.' Reuterus l. c. p. X. Quatuor autem illi viri doctissimi cum aliis ἐν alterum delendum iubent conferentes locos Aeschinis et Demosthenis allatos. Dativum autem dicit Scheibius non pendere a priore ἐν, sed ab ἀνακηρύττειν. Imo esset dativus temporis. Vid. Bernhard. Synt. p. 81. Krueger. Gramm. §. 48, 2 annot. 9. Et ego delerem, addicentibus codicibus optimis, alteram praepositionem, si orationem ipsam hic tractaremus, non documentum posterioris temporis certe conscriptum. Cf. Anonymi Argum. Cor. §. 3: ἐν Πυκνὶ στεφανοῦσθαι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. 18) πέντε γρ AldL. — Numerus 50 nota ν

56. Ἃ μὲν διώκει[1] τοῦ ψηφίσματος, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι,[2] ταῦτ'[3] ἐστίν. ἐγὼ δ' ἀπ' αὐτῶν τούτων[4] πρῶτον[5] οἶμαι[6] δῆλον ὑμῖν ποιήσειν ὅτι πάντα δικαίως ἀπολογήσομαι. τὴν γὰρ αὐτὴν[7] τούτῳ[8] ποιησάμενος τῶν γεγραμμένων[9] τάξιν περὶ πάντων ἐρῶ καθ'[10] ἕκαστον ἐφεξῆς καὶ οὐδὲν ἑκὼν παραλείψω. (57) Τοῦ[1] μὲν οὖν γρά-

56. Quae igitur in decreto accusat, Athenienses, haec sunt. Ego vero secundum haec ipsa statim declarabo, ut opinor, vobis, me iustis rationibus omnia refutaturum. servato enim eodem ordine quem iste in accusationis libello instituit, de omnibus deinceps singulatim dicam et volens nihil praetermittam. (57) Quod igitur in rogatione scriptum est, me non

---

scriptus est Vind4. margAugl. — De κλήτορες forma vid. Prolegg.
ἡ man sec?
Gramm. App. §. 147. — κλῆτορες LaurS.

56. 1) Ante διώκει in Σ quinque literae erasae sunt (διώκει bisne positum erat?). Neque in Bkk. Anecd. p. 132 quicquam inter μὲν et διώκει additur. Cit. verbum Suid. s. v. Διώκειν. 2) ὦ ἄ. Ἀθ. om *k*. Pal. Barb. Hic codex post ἐστίν posuit ὦ Ἀθ. 3) τοῦτ' *u*. 4) τούτων om Urb. 5) πρῶτον om Fel. Est i. q. *statim*. De quo usu vid. Dobr. ad p. 444, 4. 6) οἴομαι Augl. *s*. *k*. *p*. *r*. pr *s*. Vind1. Barb. Pal2. (non Ω). 7) ὁμοίαν AldT. Pall. 8) τούτων Pal2. 9) 'Non mirum Lambinum correxisse τῷ γεγραμμένῳ, quod ad τούτῳ pertineret.' Bremius. — At τὰ γεγραμμένα h. l. i. q. capita in libello accusationis scripta. De qua participii perfecti passivi significatione vid. Blum. ad Lycurg. Leocr. p. 62. In libello ab Aeschine Thesmothetis tradito alium criminum ordinem accusator secutus est atque in oratione. atqui postularat, ut hunc, non illum ordinem defensor observaret, id quod Demosthenes se facturum esse negavit. Aeschin. Ctes. §. 205. Dem. Cor. §. 2. Sed libelli ordinem se secuturum esse h. l. (§. 56) Demosthenes affirmavit. Sana igitur est lectio codd. 10) ἐρῶ των καθ'. Man.

57. 1) τὸ Augl. *k*. *s*. Guelf. Vind1. Pal2. 'Constructio cum genitivo plana via . . . ad metam periodi decurrit eoque servanda videtur. Qui codd. autem τὸ dant, necesse faciunt, ut suspicemur vetustos libros pone ἐπὶ τούτοις exhibuisse... etiam ὁποῖόν ἐστι.' Reiskius. 'Quum §. 58 sequatur τὸ δὲ μὴ...κελεῦσαι, non dubito etiam h. l. τὸ...γράψαι scribendum esse. Mutarunt parum callentes proprietatem Graecae syntaxis, quos offendisset articulus τὸ cum infinitivo sic positus, ut ob inflexam in sequentibus constructionem tanquam solutus nexu syntactico pendere videatur. Idem placet Popponi ad Xenoph. Cyrop. p. 77.' Schaeferus. Contra Reiskium quidem bene Schaeferus. Cf. §. 254. ibiq. Wunderl. p. 113 ed. 3ae = Praef. p. XXXI ed. 4ae. Megalop. §. 11. Lept. §. 135 etc. Neque vero puto Graece dici posse τὸ γράψαι...

ψαι[2] πράττοντα καὶ λέγοντα τὰ[3] βέλτιστά με[4] τῷ δήμῳ διατελεῖν καὶ πρόθυμον εἶναι ποιεῖν, ὅ τι δύναμαι,[5] ἀγαθόν,[6] καὶ ἐπαινεῖν ἐπὶ τούτοις ἐν τοῖς[7] πεπολιτευμένοις τὴν κρίσιν εἶναι[8] νομίζω. ἀπὸ γὰρ τούτων ἐξεταζομένων[9] εὑρεθήσεται[10] εἴτ' ἀληθῆ περὶ ἐμοῦ[11] γέγραφεν Κτησιφῶν ταῦτα[12] καὶ προςήκοντα, εἴτε καὶ[13] ψευδῆ. (58) τὸ δὲ μὴ προςγράψαντα 'ἐπειδὰν τὰς εὐθύνας δῷ[1]' στεφανοῦν, καὶ ἀνειπεῖν ἐν τῷ θεάτρῳ

desistere utilissima populo et agere et dicere, et paratum esse ad bene merendum de eo, ubi possum, propterea que laudandum esse, de eo acta in republica venire in iudicium existimo. in quae si inquiratur, constabit, utrum vere de me scripserit ea Ctesiphon et convenienter, an etiam falso. (58) Quod autem non adscripsit, 'postquam rationes retulerit' esse coronandum, et in theatro coronam renuntiari iussit, etiam id ad acta qui-

---

ἐπαινεῖν ἐπὶ τούτοις ἐν τοῖς πεπολιτευμένοις τὴν κρίσιν εἶναι νομίζω, nisi est anocoluthia suspensi casus. Cur igitur simplicissimam structuram ideo mutare, quod post plura oppositus locus aliter constructus est? 2) γράψαι om Augl. *k.* *s.* Vindl. Pal2. Cf. Docum. §. 74. 3) τὰ om Barb. 4) με post πράττοντα vulg. — post λέγοντα Augl. *k.* *s.* Vindl. Pal2. — post βέλτιστα *Σ.* LaurS. F. Aug4. *Ω.* AldT. Vind3. 4. Man. Urb. Pall. (*T.* *Φ.* *r.* *t.* *u.* *v*?). Cf. §. 59. — om Barb. 5) ὅ τι ἂν δύνωμαι vulg. — ὅ τι δύναμαι *Σ.* LaurS. (in quo codice alia manus superscripsit ἂν). Decet ipsum oratorem de suo animo certum affirmare. 6) 'Cur non ὅ τι ἂν ἀγαθὸν δύνωμαι?' Benseler. Hiat. p. 95. Post δύναμαι est pausa. 7) ἐν τοῖς ἐμοὶ coniecit Wolfius. Non opus. — In LaurS proximi verbi . . . μένοις est in erasis. 8) εἶναί μοι Augl. *k.* *p.* *r.* *s.* Guelf. Vindl. In LaurS sec man add μ' i. e. μοι. 9) ἐξεταζομένῳ Vindl. 10) εὑρήσεται *k.* pr *r.* (*s*?). *ε.* — εὑρήσετε Augl. Barb. Pal2. (γρ. ησετε m. sec.) Hoc idem illi libri volunt. — εὑρεθήσεται LaurS. 11) περὶ ἐμοῦ om pr Pal2. habet marg. 12) εἴτε Κτ. γέγραφε ταῦτα περὶ ἐμοῦ Vindl. 13) καὶ om *Ω.* De εἴτε καὶ vid. Klotz. Dev. T. II p. 534. cf. ἢ καὶ p. 592. Krueger. Gramm. §. 69, 32 annot. 13. Weisk. Pleonasm. p. 191 sq., qui explicavit i. q. *id quod item fieri potest.* Contextus h. l. manifesto adversatur. Possis εἴτε καὶ ψευδῆ explicare i. q. an (praeter vera) etiam falsa. Sed obstat εἴτε καὶ οὔ. Plat. Rpb. III p. 394 D. εἴτε καὶ μή. Cor. §. 58. Particula addita effertur oppositum, ut nostrum *oder auch nicht.* i. e. *gewiss nicht.* εἴτε καὶ ψευδῆ i. e. *oder wohl gar falsches.*

58. 1) δῷ Ald. Fel. Wunderl., ad quam editionem posteram Dissenius: 'Respicit Demosthenes in Aeschin. Ctes. §. 203: οὐδὲ προςεγγράψαντα: ἐπειδὰν δῷ τὰς εὐθύνας. Adde §. 31. Ergo tenenda est tertia persona.'

τὸν στέφανον κελεῦσαι,[2] κοινωνεῖν[3] μὲν ἡγοῦμαι καὶ τοῦτο τοῖς[4] πεπολιτευμένοις, εἴτ᾽ ἄξιός εἰμι[5] τοῦ[6] στεφάνου καὶ τῆς ἀναρρήσεως τῆς ἐν τούτοις[7] εἴτε καὶ[8] μή, ἔτι μέντοι καὶ τοὺς νόμους δεικτέον εἶναί μοι δοκεῖ,[9] καθ᾽ οὓς ταῦτα γράφειν ἐξῆν τούτῳ. Οὑτωσὶ μέν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, δικαίως καὶ ἁπλῶς τὴν ἀπολογίαν ἔγνωκα ποιεῖσθαι,[10] βαδιοῦμαι δ᾽ ἐπ᾽ αὐτά, ἃ πέπρακταί μοι. (59) καί με[1] μηδεὶς ὑπολάβῃ,[2] ἀπαρτᾶν[3] τὸν λόγον τῆς γραφῆς, ἐὰν εἰς Ἑλληνικὰς πράξεις καὶ λόγους ἐμπέσω. ὁ γὰρ διώκων τοῦ[4] ψηφίσματος τὸ[5] λέγειν καὶ πράττειν τἄριστά με καὶ γεγραμμένος ταῦτα, ὡς οὐκ ἀλη- 245
θῆ, οὗτός ἐστιν ὁ τοὺς περὶ ἁπάντων[6] τῶν[7] ἐμοὶ πεπολιτευμέ-

dem in republica pertinere existimo, utrum coronam merear et renuntiationem inter hos cives necne, praeterea vero leges quoque mihi ostendendae esse videntur, quarum auctoritate huic haec rogare licuit. Ita quidem iuste, Athenienses, et simpliciter me defendere constitui, accedam autem ad ipsas res a me gestas. (59) neque me quisquam existimet disiungere orationem ab accusatione, si in Graecas actiones et expositiones incidero. Qui enim eam decreti partem, quae est de eo, quod optima et facio et dico, insectatur et falsitatis accusat, is est qui orationem de omnibus actis in republica meis convenientem et necessario coniunctam

---

2) κελεῦσαι τὸν στέφανον vulg. — τὸν στέφ. κελ. Σ. LaurS. Augl. T. k. p. r. s. Lind. Vindl. 3. 4. Barb. Urb. Pal2. 3) κοινωνοῦν cod y. 4) τοῖς om Barb. 5) εἰμὶ ἄξιος T. p. r. Vind4. Urb. 6) τοῦ om Vindl. 7) τοῖς ἐν τούτοις pr.Ω. r. Man. — om Aug4. Harl. T. γρΦ. Lind. Urb. — τῆς ἐν om Bav. Vind4. 5. 8) καὶ om Augl. T. k. r. s. ε. γρΦ. Lind Vindl. 4. Barb. Urb. Pal2. Cf. §. 57 fin. 9) ἔτι μέντοι . . . δοκεῖ cit. Hermog. T. III p. 432. Gregor. Cor. T. VII b p. 1302 W. 10) ποιεῖσθε Σ.

59. 1) μοι Ω. u. Ang. ε. 2) ὑπολάβῃ post γραφῆς ponunt p. r. Placet Benselero Hiat. p. 90, ut hiatus evitaretur. Potes post ὑπολάβῃ vocem inhibere. nam e more Graecorum notissimo (de quo praeter alios Bernhard. Synt. p. 466. K. W. Krueger. Gr. §. 61, 6. A. Krueger. Quaest. Lat. Gramm. III. De Attractione p. 162 sq. inprimis cum verbis cognoscendi, putandi, dicendi usurpato) h. l. με, quod proprie subiiciendum est secundario membro, coniungitur ut obiectum proxime cum verbo primario. — μηδεὶς ἀπαρτᾶν νομίσῃ Alexand. Rh. T. VIII p. 434 W. — ὑπολάβοι k. Pal2. 3) ἀπαντᾶν cod y. — ἀπατᾶν Ω (in cuius marg ἀπαρτᾶν). Ang. 4) εἰς τὸ τοῦ cod ζ. — τὰ τοῦ coniecit Marklandus. Imo τοῦ genitivus partitivus pendet a τὸ λέγειν. Cf. §. 56 ἃ μὲν διώκει τοῦ ψηφ. 5) τοῦ p. 6) πάντων Augl. k. (s?). ε. Vindl. Barb. Pal2. 7) τῶν ἁπάντων AldT. Pall. — τᾶν Vindl. typographus Herwag.

νων[8] λόγους οἰκείους καὶ ἀναγκαίους τῇ γραφῇ πεποιηκώς. εἶτα καὶ[9] πολλῶν προαιρέσεων οὐσῶν τῆς πολιτείας τὴν περὶ τὰς Ἑλληνικὰς πράξεις εἱλόμην ἐγώ, ὥςτε καὶ τὰς ἀποδείξεις ἐκ τούτων δίκαιός εἰμι ποιεῖσθαι.

60. Ἃ μὲν οὖν πρὸ τοῦ πολιτεύεσθαι καὶ δημηγορεῖν ἐμὲ προὔλαβε καὶ κατέσχε[1] Φίλιππος,[2] ἐάσω. οὐδὲν γὰρ ἡγοῦμαι τούτων εἶναι πρὸς ἐμέ.[3] ἃ δ' ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐπὶ ταῦτ' ἐπέστην ἐγώ, καὶ διεκωλύθη,[4] ταῦτ' ἀναμνήσω[5] καὶ τούτων[6] ὑφέξω λόγον, τοσοῦτον ὑπειπών: (61) Πλεονέκτημα,[1] ἄνδρες

cum accusatione fecit. Deinde etiam quum variae sint in republica rationes, eam ego mihi delegi, quae ad Graeciae statum attineret. quare aequum est et probationes inde petere.

60. Ac quae, antequam ego ad rempublicam accessi et contiones habui, Philippus occupavit atque obtinuit, omittam. nihil enim illorum ad me attinere puto. quibus autem occupandis ex eo die, quo ego accessi ad rempublicam, etiam deiectus sit, eorum commonefaciam ratio-

8) πεποιηκ. καὶ πεπραγμένων vulg. — καὶ πεπραγμένων om Σ. pr LaurS. prΩ (habet in marg). Aug2. Pall. Man. 'Mihi videntur satis ex more oratoris addita. Supra p. 240, 28: πολιτεύεσθαι καὶ πράττειν. Similiter p. 226, 27: ἃ καὶ πεποίηκα καὶ πεπολίτευμαι, ubi adverte bis positum καί, ut Demosthenes vel tantulum discriminis inter duo haec verba fecisse videatur.' Schaferus. 'In tali loco plenior locutio. Sic §. 11: τοὺς περὶ τῶν πεπραγμένων καὶ πεπολιτευμένων λόγους. §. 110: τὰ μέγιστά γε τῶν πεπολιτευμένων καὶ πεπραγμένων ἐμαυτῷ παραλείπω.' Dissenius. 'Duobus verbis usus est . . . latitudinis causa, ut in nuntiatione argumenti . . . dixit cumulate. est enim hic verbosioribus formulis opus.' Idem. Quod nonnunquam, etiam saepe, Demosthenes synonymis utebatur, inde non efficitur, ut semper eadem copularit. Cf. Olynth. II §. 4. Etiam molestum esset h. l. additamentum, quum praecesserit ἃ πέπρακταί μοι. Imo ex illis locis amplioribus petebant talia auctores falsi. 9) καὶ om Vind1. Cit. Schol Aristid. p. 38 Fr.

60. 1) κατασχε Σ. — Pro προὔλαβε καὶ Schol. in Hermog. Rh. T. VIII p. 637: προλαβών. 2) Φίλιππον Vind7. Man. 3) οὐδὲν . . . ἐμέ om Hermog. T. III p. 272. Schol. l. c. 4) ἐγὼ διεκ. vulgo, etiam Hermog. Dionys. H. T. VI p. 998. Anecd. Bkk. p. 121. — καὶ AldV linea notatum est. — ἐγὼ καὶ διεκ. Ald. Mor. Σ. LaurS. Defendunt coniunctionem Doberenz. Obs. Dem. p. 9. Funkhaenel. Quaest. Dem. p. 7 sq. I. e. consilium meum etiam eventum habuit. — ἐγὼ διεκώλυον λαβεῖν vulgata Dionys. — καὶ διεκωλύθη sine ἐγὼ l. — ἐγὼ καὶ διεκώλυθη (superscr. νον) LaurS, ut videtur, eadem manu. 5) ἐρῶ Hermog. 6) καὶ περὶ τούτων vulgata Dionys.

61. 1) ὦ vulgatum om Σ. habet LaurS.

Ἀθηναῖοι, μέγ' ὑπῆρξε[2] *Φιλίππῳ. παρὰ γὰρ τοῖς Ἕλλησιν, οὐ τισὶν ἀλλ' ἅπασιν*[3] ὁμοίως,[4] *φορὰν προδοτῶν καὶ δωροδόκων καὶ θεοῖς ἐχθρῶν ἀνθρώπων συνέβη γενέσθαι τοσαύτην,*[5] *ὅσην οὐδεὶς πω*[6] *πρότερον μέμνηται γεγονυῖαν. οὓς συναγωνιστὰς καὶ συνεργοὺς λαβών,*[7] *καὶ πρότερον κακῶς τοὺς Ἕλληνας ἔχοντας πρὸς ἑαυτοὺς καὶ στασιαστικῶς ἔτι χεῖρον διέθηκε, τοὺς μὲν ἐξαπατῶν, τοῖς δὲ διδούς,*[8] *τοὺς δὲ πάντα τρόπον διαφθείρων,*[9] *καὶ διέστησεν*[10] *εἰς μέρη πολλά, ἑνὸς τοῦ συμφέροντος ἅπασιν*[11] *ὄντος, κωλύειν ἐκεῖνον μέγαν γίγνεσθαι.* (62) *Ἐν τοιαύτῃ δὲ καταστάσει καὶ ἔτ'*[1] *ἀγνοίᾳ τοῦ συνισταμένου καὶ φυομένου*[2] *κακοῦ τῶν*[3] *ἁπάντων*[4] *Ἑλλήνων*[5] *ὄντων*[6]

nemque reddam, quum prius hoc dixero: (61) Magno, Athenienses, commodo nos praestitit Philippus. apud Graecos enim, non aliquos, sed omnes omnino, proventus proditorum et hominum largitionibus corruptorum et diis invisorum accidit ut exsisteret tantus, quantum nemo unquam prius fuisse meminit. quos suffragatores et adiutores nactus, Graecos iam prius inter se male animatos et dissentientes magis etiam conturbavit, alios decipiendo, aliis dando, alios omni ratione corrumpendo, et in multas partes discidit eos, quibus hoc unum expediebat universis, ut illius incrementa prohiberent. (62) Tali autem in statu atque quum adhuc

---

2) *ὑπῆρχε* prUrb. *η*. — *μέγα ὁ καιρὸς ὑπῆρξε* Sambuci aliquis codex in Wolfii farragine. 3) *ἀλλὰ πᾶσιν* vulg. — *ἀλλὰ ἅπασιν* *Σ*. LaurS. 4) *ὁμοίως* non habet Hermogen. T. III p. 246, fortasse quia *ὁμοίως* cum *πᾶσιν* recte construens, pro suo consilio sufficere hoc putabat. — Initium enuntiati citaverunt idem p. 251. Aristid. Rh. T. IX p. 354. Totam sententiam Theon. Prog. Rh. T. I p. 162. 5) *φορὰ ... συνέβη* sine *γενέσθαι τοσαύτην* Dionys. T. VI p. 998 (*φορὰ* etiam Man.). — Deinde *γεν. καὶ τοσαύτην p*. Aldetc. — *καὶ* om *Σ*. LaurS. vulg. 6) *τὸ* Dionys. — (*οὐδεὶς* *Ω* a corr). 7) Post *λαβὼν* habent *ὁ Φίλιππος* F. *Φ*. Augl. 4. *k*. *p*. *s*. *t*. *ε*. Ven. Guelf. Harl. Vindl. 3. 5. AldL. Barb. Pal2. corr Urb.margo *Ω*. — om *Σ*. LaurS. vulg. Cf. §. 60 *διεκωλύθη* scil. Philippus. 8) *τοῖς δὲ διδοὺς* om *η*. 9) 'An *τοῖς δὲ διδοὺς καὶ πάντα τρόπον διαφθείρων*? Vide p. 309, 10 *τῷ διδόναι καὶ διαφθείρειν*. Cf. p. 324, 7: *ἐξαπατῶντες καὶ διαφθείροντες*.' Dobraeus. Cf. §. 45. 10) *διέστησαν* pr*Ω*. *u*. *v*. Vind3. Man. 11) *ἅπασιν* om *s*.

62. 1) *προςέτι* coniecit Reiskius intelligens: '*et* praeterea.' — *τῇ* Markl. At tempestas oriens opponitur tempori, quo Demosthenes Philippi consilium populo exposuit. 2) *φυο μένου* sic nunc *Σ*. Prima habuisse videtur *φυρομένου*, quod etiam receperunt Turicc. — LaurS: *φυομένου*, ut vulg. 3) *τῶν* om Vindl. 4) *πάντων* Vindl. *k*. *s*. Barb. Pal2. — *τῶν ἄλλων ἁπάντων* Marklandus. At etiam Athenienses antea Philippi consilium ignorabant. 5) *Ἑλλ. ἁπ.* prUrb. 6) *ὄντως* Ang. —

δεῖ σκοπεῖν ὑμᾶς,[7] *ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τί προςῆκον ἦν*[8] *ἑλέσθαι πράττειν καὶ ποιεῖν τὴν πόλιν,*[9] *καὶ τούτων λόγον παρ' ἐμοῦ λαβεῖν. ὁ*[10] *γὰρ ἐνταῦθ' ἑαυτὸν τάξας τῆς πολιτείας εἰμ' ἐγώ.*
246 (63) *Πότερον*[1] *αὐτὴν ἐχρῆν,*[2] *Αἰσχίνη,*[3] *τὸ φρόνημ' ἀφεῖσαν καὶ τὴν ἀξίαν*[4] *τὴν αὑτῆς*[5] *ἐν τῇ Θετταλῶν καὶ Δολόπων τάξει*[6] *συγκατακτᾶσθαι Φιλίππῳ τὴν τῶν Ἑλλήνων ἀρχὴν καὶ τὰ τῶν προγόνων καλὰ*[7] *καὶ δίκαι' ἀναιρεῖν, ἢ τοῦτο μὲν μὴ ποιεῖν (δεινὸν γὰρ ὡς ἀληθῶς), ἃ δ'*[8] *ἑώρα συμβησόμενα, εἰ μηδεὶς κωλύσει,*[9] *καὶ*[10] *προῃσθάνεθ' ὡς ἔοικεν*[11] *ἐκ πολλοῦ,*[12]

ignorarent oriens et nascens malum omnes Graeci, considerandum est vobis, Athenienses, quid suscipiendum atque faciendum reipublicae fuerit, et eius a me ratio reposcenda. nam qui in ea se reipublicae parte collocaverit, is ego sum. (63) Nunquid eam oportuit, Aeschines, abiectis animis et dignitate sua, Thessalorum et Dolopum numero Philippum adiutare in parando Graeciae principatu et maiorum gloriam et ius abolere, an vero id quidem faciendum non fuit (nihil enim fieri potuit indignius), sed quae nemine prohibente eventura videbat atque multo ante, opinor, pro-

---

om typogr. Herw. 7) *ἡμᾶς* Pal2. — Deinde ante compellationem vulgatum *ὦ* om *Σ*. LaurS. *v*. Vind5. 8) *ἦν* om LaurS. pr*Ω*. Aug2. Vind4. 9) *τί πρ. ἔδει καὶ ποιεῖν τὴν πόλιν* Tiber. T. VIII p. 542. *τί δεῖ πρ. καὶ π. τὴν πολ.* idem p. 563. memoriter. 10) *ὅτι* cod *η*.

63. 1) *πρότερον* pr*Ω*. 2) *ἐχρῆν αὐτὴν* Hermog. T. III p. 242 (locum postponens post verba §. 66, ut Anonym. Rh. T. VIII p. 631, qui sic collocat: *ποτ. ἐχρῆν, Αἰσχ., αὐτὴν.* hoc pronomen om Anonym. Rh. T. VIII p. 655). p. 252. Cf. §. 61 not. 1. 3) *αἰσχύνη* *Ω* hic et passim. Hic et §. 66 *Αἰσχίνη* delendum censet Dobraeus, quia §. 70 *ἤδη σ' ἐρωτῶ* usurpatur, itaque non antea idem interrogatus id erat. At *ἤδη* non i. q. *νῦν*, sed i. q. *iam* properantis. Attendas ad *παράλειψιν* eius loci. 4) *εὐταξίαν γρβ.* IndAld. 5) *ἑαυτῆς* LaurS. vulg. — *αὑτῆς β. γ. Ω*. Vind3. Pal1. Urb. Ang. Man. Anonym. Rh. T. VIII p. 655 W. — *αὐτῆς Σ*. IndAld. Vind4. Barb. 6) *πότερον — ἐν τῇ Δολόπων τάξει καὶ Θετταλῶν* Schol. Aristid. p. 204 Fr. 7) *κακὰ Φ*. 8) *δ'* om pr*Ω*. Ang. 9) *κωλύει* Vind1. — *κωλύσοι* Barb. — *κωλύσῃ* Pal1. — *κωλύσῃ* (ει suprascr.) F. 'Reisigius Coniect. Aristoph. p. 226 malebat *κωλύσειε*. Verum debilior hic subiectiva enuntiatio. Aeschin. Ctes. §. 90: *ὃ πρόδηλον ἦν ἐσόμενον, εἰ μὴ ὑμεῖς κωλύσετε.*' Dissen. Futuro tempore utens post *εἰ* orator res praeterita vividius repraesentat. Cf. Bernhard. Synt. p. 389. 10) *καὶ* om *s*. 11) *ὡς ἔοικεν* om *ε. T*. Urb. h. l. i. q. *profecto*. Cf. *ἴσως* atticum. 12) *πολέμου* Pal2. — Taylorus ad p. 229, 12 hanc §. aut subsequentem inculcatam esse censuit. Dobraeus hoc ordine collocandos esse locos: §. 63 *πότερον . . . γιγνόμενα*. §. 65:

ταῦτα περιιδεῖν γιγνόμενα; (64) Ἀλλὰ νῦν ἔγωγε τὸν μάλιστ' ἐπιτιμῶντα τοῖς πεπραγμένοις ἡδέως ἂν ἐροίμην, τῆς ποίας μερίδος γενέσθαι τὴν πόλιν[1] ἐβούλετ'[2] ἄν,[3] πότερον τῆς συναιτίας τῶν[4] συμβεβηκότων τοῖς Ἕλλησι κακῶν καὶ αἰσχρῶν, ἧς ἂν Θετταλοὺς[5] καὶ τοὺς μετὰ τούτων εἴποι[6] τις, ἢ τῆς περιεορακυίας[7] ταῦτα γιγνόμεν' ἐπὶ τῇ[8] τῆς ἰδίας πλεονεξίας ἐλπίδι, ἧς ἂν[9] Ἀρκάδας καὶ Μεσσηνίους[10] καὶ Ἀργείους θείημεν. ἀλλὰ καὶ τούτων πολλοί, μᾶλλον δὲ πάντες, χεῖρον ἡμῶν ἀπηλλάχασιν. (65) καὶ γὰρ[1] εἰ μὲν ὡς ἐκράτησε Φίλιππος ᾤχετ' εὐθέως[2] ἀπιὼν καὶ μετὰ ταῦτ' ἦγεν ἡσυχίαν, μήτε τῶν

spiciebat, connivendum, quod illa fiebant? (64) Ego vero nunc acerrimum actorum reprehensorem perquam rogare velim, utrius factionis optaverit fuisse rempublicam, eiusne, cuius ope factum est ut Graeci eas clades atque ignominiam paterentur, in quo numero censeri Thessali possunt et gregales horum, an vero illius, quae haec fieri sivit privati emolumenti spe, quo loco Arcades et Messenii et Argivi sunt habendi. tamen et horum multi, imo omnes, peius quam nos tractati sunt. (65) Etenim, si

---

καὶ γὰρ ... ἐμοὶ πεισθέντες. §. 64: ἀλλὰ νῦν ... ἀπηλλάχασιν. §. 66 et 67: Ἀλλ' ἐκεῖσε ... δόξης ζῆν. §. 68: καὶ μὴν ... ὁμολογῶ. §. 70: Ἀλλὰ τί ἐχρῆν etc. Inanes isti lusus ingenii. Potius ars oratoria discenda erat a technicis veteribus. Hermog. T. III p. 266: ἡ ἐκ παραλλήλου θέσις αὐτῶν πεποίηκεν ἴσως τινὰ ἔμφασιν περιβολῆς. τοῦτο δὲ οὐχὶ λέξεως δήπουθεν, ἀλλ' ἴσως μεθόδου, ἐπεὶ καὶ ἐννοίας ὅλας ἐκ παραλλήλου τίθεμεν, ὅταν ἐπιμένωμεν. ἀλλ' οὐκ οἶμαι τοῦτο εἶναι περιβολῆς ἴδιον, δεινότητος δὲ μᾶλλον τῆς κατὰ μέθοδον. ταῖς γὰρ ἐπιμοναῖς ἐφ' ὧν ἰσχύομεν πραγμάτων χρώμεθα, ὡς ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ περὶ τοῦ στεφάνου: πότερον, φησί, τὴν πόλιν ἐχρῆν, Αἰσχίνη, τὸ φρόνημα ἀφεῖσαν καὶ τὴν ἀξίαν τὴν ἑαυτῆς καὶ τὰ ἑξῆς. ταύτῃ γὰρ τῇ ἐννοίᾳ πλέον ἢ τετράκις ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ κέχρηται, καὶ τὸ μέγιστον διὰ τοῦ αὐτοῦ σχήματος, λέγω δὴ τοῦ κατ' ἐρώτησιν ἐξ ἀποστροφῆς etc. Cf. Tiber. T. VIII p. 542.

64. 1) τὴν πόλιν γενέσθαι *T. k.* Lind. Pal2. Urb. 2) βούλετ' Aug1. *s.* — βούλοιτ' *k.* — ἐβούλοιτ' Pal2. — βούλαιτ' (ε supra) Vind1. 3) ἐβούλετ' ἂν ἐγενέσθαι τὴν πόλιν Pal1. 4) τῶν om Ang. 5) Θεταλοὺς pr*Ω*. 6) εἴπῃ Vind1. 7) περιωρακυίας Σ. — περιεωρακυίας LaurS. vulg. 8) τῇ om pr*Ω*. Ang. 9) α aut αρ prΣ. ν in αν est correctoris. 10) Μεσηνίους Urb. Cf. ad Pac. §. 18.

65. 1) γὰρ om Aug1. *k. r. s.* Vind1. Pal2. 'Secuti sumus postulante sententia.' Wunderlichius. Non proximorum ratio ac causa redditur, sed totius praecedentis §. ut manifesto pateat quod sequitur ἁπάντων ἐνδοξόταθ' ὑμεῖς ἐβουλεύσασθε. 2) εὐθέως Σ. LaurS. Ang2.

αὐτοῦ[3] *συμμάχων μήτε τῶν ἄλλων Ἑλλήνων μηδένα*[4] *μηδὲν λυπήσας·*[5] *ἣν*[6] *ἄν τις κατὰ τῶν*[7] *ἐναντιωθέντων οἷς ἔπραττεν*

Philippus victoria potitus, statim abiisset ac postea quievisset neque sociorum suorum neque ceterorum Graecorum ulli re ulla molestus; eosne

---

Hermog. III p. 255. — *εὐθὺς* vulg. 3) *αὐτοῦ* vulg. — *αυτου* *Σ*. — *ἑαυτοῦ* Hermog. — *αὐτοῦ* LaurS. *s*. *s*. Vind3. 4. 5. Pall. 2. Urb. Paul. 4) *οὐδένα* cod *s*. — *μηδένα* post *ἡσυχίαν* Hermog. 5) *ἀδικῶν* (sine *μηδὲν*) Hermog. memoriter. 6) , *ὅμως* ante *ἣν* vulg. — *ἴσως* (ortum videtur e *λυπήσας*) Weim. — om *Σ*. pr LaurS. Aug2. 7) *τῶν οὐκ* marg*T*. marg*Ω*. *η*. AldV. AldB. Fel cum asterisco (in Herw Indice est varietas scripta). Scrimg. — om negationem reliqui libri. non magis habent negationem Vindl. Augl. itaque vehementer dubito de Guelf. Harl. eiusdem familiae. erravit Taylorus. 'Probare vult Demosthenes, Athenienses quum paruerint auctoritati ipsius, recte fecisse, qui Philippo subigenti Graeciae civitates . . . fortiter adversati sint. Atque a minori argumentatur, ita disputans: Si postquam prima sua consilia ad exitum perduxit, . . . Philippus in regnum rediisset atque quiete illic vixisset, . . . tamen reprehensi graviter forent, . . . quicunque non restitissent; nunc vero quum aliter fecerit etc. — Quis igitur non videt, ut hic sensus inde elici possit, desiderari particulam negantem legique debere *κατὰ τῶν οὐκ ἐναντιωθέντων*?' Victorius Var. Lect. XI, 14. Idem iam coniecerat Wolfius e Fel. 'Addidi particulam infitiantem. Quamquam non miror eam vulgo abesse. nam e vulgata quoque sententia existit, tametsi minus bona, tolerabilis tamen, praesertim si *ὅμως* omittatur . . . aut sic distinguatur, ut in Bav.: *λυπήσας ὅμως· ἣν ἄν*. Unde suspicor . . . in aliis fuisse *ὅλως* . . . Unde haec exit sententia: Si Philippus victor factus, Graecorum prorsus neminem posthac laesisset, iusta fuisset eos reprehendendi causa, qui ei adversati essent eumque armis insectati, virum tam bonum . . . Sed facile apparet hanc sententiam . . . multum cedere alteri quae *οὐκ* habet . . . Etiamsi Philippus postmodum paci servisset, tamen culpa non vacarent qui cupiditati eius haud obstitissent.' Reiskius. 'Mihi quidem et *ὅμως* et *οὐκ* delendum videtur. Sensus: *esset quod in vobis, qui Philippo adversati estis, reprehendi posset.* Opponitur vs. 26: *πῶς οὐχ ἁπάντων κτλ.*' Schaeferus. Civitatium non erat minimeque Demosthenis ratio reprehendendi eos qui fortiter contra hostem pugnaverant, quamvis postea otium agentem. Vide modo eum Phil. I §. 42 plane contraria dicentem. a qua ratione nec post bellum Phocense finitum, de quo Westermannus bene quidem cogitavit, recedere poterat patriae gloriae orator amantissimus. Neque video oppositionem. Imo unice veram sententiam intellexit Victorius. Sed eadem sententia efficitur deletis *ὅμως* et *οὐκ*, si interrogationis signo etiam post *κατηγορία* interpungis, ut interpunxit Wunderlichius, nec in veterem obscuritatem revertere debuerunt ipse Wunderl. et Dissenius. De sententia loci cum Victorio stant Rauchenstein. l. c. p. 14

ἐκεῖνος μέμψις καὶ κατηγορία; εἰ δ' ὁμοίως ἁπάντων τὸ ἀξίωμα, τὴν ἡγεμονίαν,[8] τὴν ἐλευθερίαν περιείλετο,[9] μᾶλλον δὲ καὶ τὰς πολιτείας, ὅσων[10] ἠδύνατο· πῶς οὐχ ἁπάντων ἐνδοξόταθ'[11] ὑμεῖς ἐβουλεύσασθε,[12] ἐμοὶ πεισθέντες;[13]

66. Ἀλλ' ἐκεῖσε ἐπανέρχομαι. τί[1] τὴν πόλιν, Αἰσχίνη, προςῆκεν ποιεῖν[2] ἀρχὴν καὶ τυραννίδα τῶν Ἑλλήνων ὁρῶσαν[3] ἑαυτῷ[4] κατασκευαζόμενον Φίλιππον; ἢ τί[5] τὸν σύμβουλον 247
ἔδει λέγειν ἢ γράφειν[6] τὸν Ἀθήνησιν[7] (καὶ γὰρ τοῦτο[8] πλεῖστον διαφέρει[9]), ὃς συνῄδειν μὲν[10] ἐκ παντὸς τοῦ[11] χρόνου

qui conatibus eius adversati sunt, reprehenderet quisquam et accusaret? sed quia omnes pariter dignitate, principatu, libertate, atque etiam rebuspublicis, quos potuit, spoliavit; nonne vos mea secuti consilia decrevistis praeclarissime omnium?

66. Sed illuc redeo. quid civitatem nostram, Aeschines, facere decebat, quum Graeciae principatum et tyrannidem cogitare Philippum et moliri cerneret? aut quid suasori dicendum vel rogandum fuit Athenis

---

sq. (= Bremius ad §. 62, aliter adnotans statim ad ipsum locum) et Reuter. l. c. p. XI sq. de interpunctione Wunderlichiam primam sequentes. 8) *τὴν ἡγεμονίαν* delendum iubet Dobraeus. — *τὴν ἐλευθερίαν* om Alexand. Rh. T. VIII p. 470. Rara sunt asyndeta bimembra oratoribus. De *ἡγεμονίᾳ* vid. Dissen. 9) *παρείλετο* Alexand. 10) *ὅσον* Aug2. — *ὅσον* [σω] Bav. — *ὅσω T. γρ* F. 11) '*ἐνδοξότατα*. hoc scilicet probatione egebat. Vide p. 313, 4 (ubi *καλά*). Sensus debet esse *optima* vel *necessaria*.' Dobraeus. 'Restituendum *δεξιώτατα*.' Hirschig. Annot. Crit. p. 51. At *ἔνδοξα* res honorificae, praeclare gestae (cf. Aeschin. Ctes. §. 231: *οἱ πατέρες ὑμῶν τὰ ἔνδοξα καὶ λαμπρὰ τῶν πραγμάτων ἀνετίθεσαν τῷ δήμῳ*) non probatione, sed commemoratione egebant. respicitur ad *τὰ τῶν προγόνων καλὰ καὶ δίκαια* §. 63. 12) *βουλεύσασθε* Vind5. 13) *πεισθέντα* Pal2.

66. 1) *καὶ τί* Vind1. 2) *ἀλλὰ τί ἐχρῆν, Αἰσχ., τὴν πόλιν π.* Anonym. Rh. T. III p. 707 sq. Cf. Schol. in Hermog. T. IV p. 745. 3) *ὁρῶσαν τῶν Ἑλλ. k. s.* Vind1. Barb. Pal2. 4) *αὐτῷ* Tiber. Rh. T. VIII p. 542. 5) *τοίνυν* cod *s*. — proxime *τον* [τῶν] *συμβουλον* [ων] LaurS eadem m. 6) *γραφ. ἢ λέγ. T.* AldT. Lind. Urb. 7) *Ἀθήνησιν ἐμέ* vulg. — *ἐμέ* om *Σ*. pr Laur (in quo eadem man superscr., relinquens *ἀθήνησι*). Gravitas in fine collocati pronominis aliena est modestiae oratoris. 'Quae verba sequuntur, *καὶ γὰρ τοῦτο πλεῖστον διαφέρει*, ea tantum ad vocem *Ἀθήνησιν* pertinent, ut arctissime ei iungenda sint.' Reuterus l. c. p. XII. Cf. §. 6. 8) *καὶ γὰρ καὶ τ. k.* Pal2. 9) *καὶ γὰρ … διαφέρει* om Vind1. 10) Hoc ordine *Σ*. LaurS. Aug1. 2. 4. *k. s.* Vind1. 5. Pal2. — *μὲν* post *παντὸς* vulg. Illud recte. nam opponuntur *συνῄδειν μὲν* et §. 67 *ἑώρων δέ*. 11) *τοῦ* om *p. r.*

μέχρι τῆς ἡμέρας,[12] *ἀφ'*[13] *ἧς αὐτὸς*[14] *ἐπὶ τὸ βῆμ' ἀνέβην, ἀεὶ περὶ πρωτείων καὶ τιμῆς καὶ*[15] *δόξης ἀγωνιζομένην τὴν πατρίδα, καὶ πλείω καὶ χρήματα καὶ σώματ'*[16] *ἀνηλωκυῖαν ὑπὲρ φιλοτιμίας καὶ τῶν πᾶσι*[17] *συμφερόντων ἢ τῶν ἄλλων*[18] *Ἑλλήνων*[19] *ὑπὲρ αὐτῶν*[20] *ἀνηλώκασιν ἕκαστοι,*[21] (67) *ἑώρων*[1] *δ' αὐτὸν τὸν*[2] *Φίλιππον, πρὸς*[3] *ὃν ἦν*[4] *ἡμῖν*[5] *ἅγών,*[6] *ὑπὲρ ἀρχῆς καὶ δυναστείας*[7] *τὸν ὀφθαλμὸν ἐκκεκομμένον, τὴν κλεῖν*[8]

(id enim plurimum refert), qui ab omni memoria scirem ad eum usque diem, ex quo ipse suggestum conscendi, semper de principatu et honore et gloria patriam dimicare, et plures tum pecunias tum homines honoris studio et propter ea quae omnibus utilia essent impendisse, quam ceterorum Graecorum pro se quisque impenderunt, (67) et qui viderem ipsi

---

12) *τῆς ἡμέρας ἐκείνης* vulg. — *τῆσδε τῆς ἡμέρας* Aug1. *k. p. r. s.* Vind1, Pal2. — *τῆς ἡμέρας* sine demonstrativo pronomine *Σ.* pr LaurS. Aug2. 13) *ἐφ'* Obs. Ask. IndHerw. Non displicet Tayloro et Schaefero. *ἀφ' ἧς* h. l. est breviloquentia, i. q. *quo die prodii et deinceps per posterius tempus.* Non desiit Demosthene rempublicam gerente generosus animus Atheniensium. Itaque haec lectio tanto praeferenda est quanto sententia praeclarior. Quod autem proxime rediret *ἐπί*, non omnino esset vituperandum. Cf. Foed. Alex. §. 16. Herodot. I, 119. 14) *αὐτὸς* om *s.* Barb. 15) *καὶ* inter *τ.* et *δ.* om *Ω.* Ang. Cf. §. 67. 16) *πλ. σώματα καὶ χρήματα* vulg. — *πλ. καὶ σ. καὶ χρ.* Aug1. 2. *k. s.* Barb. corrUrb. — *πλ. καὶ χρ. καὶ σ. Σ.* LaurS. '*σώματα* ut gravius primo erat loco ponendum.' Rauchenstein. p. 15 (= Brem. ad h. l.). At verissime Reuterus p. XII: 'Languet *χρήματα* postpositum et gradationem corrumpit.' Vid. §. 20. — De *ἀνηλωκυῖαν . . . ἀνηλώκασιν* vid. Prolegg. Gramm. §. 64 p. 73, ubi nunc post *Σ* adde LaurS. 17) *ἅπασι τοῖς Ἕλλησι* vulg. — *πᾶσι Σ.* pr LaurS. Aug1. 2. *s.* Vind1. Pal2. Vide §. 20. — *ἅπασι* Vind3. 4. 5. Proxime *Ἑλλήνων* redit. 18) *ἄλλων* om *η.* 19) *οἳ τὰ* vulg. inculcatum. — in litura *T.* — *Ω* punctis notatum. — *ὅσα* coniecit Seagar. Diar. Class. T. LIII p. 51. Qua coniectura structura fit etiam impeditior. — om *Σ.* LaurS. Aug1. 2. 4. *k.* pr *s.* Vind1. 5. Pal2. text Barb. 20) *ὑπὲρ αὐτῶν* Urb. Man. — *ὑπὲρ αυτ* pr*Σ* in fine lineae, corr superscripsit pallidum ∞. — *περὶ αὐτῶν* AldT. Vind3. 4. Pal1. 21) *ἢ οἱ ἐκ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἕκαστοι, οἳ τὰ ἑαυτῶν ἀνηλώκασιν* Scrimg.

67. 1) *ὁρῶ* Tiber. Rh. VIII p. 568. 2) *δὲ τὸν* Maxim. Plan. Rh. T. V. p. 351. — *δὲ αὐτὸν* Gellius N. Att. II c. 27. 3) *πρὸ Ω.* 4) *ἦν* post *ὃν* om Ald. Fel. Mor. *Ω. t. u. v.* Vind1. Pal1. Urb. Ang. Man. Tiber. Gellius. 5) *ὑμῖν u.* Aug2. 6) *ὁ ἀγὼν Σ.* LaurS. vulg. — *ἀγὼν* cod *β.* 7) *ὑπὲρ ἀρχῆς καὶ δυν.* om Tiber. Commate non post *ἀγών*, sed post *δυναστείας* posito Gellius haec verba cum praecedentibus coniunxit. — *ὑπὲρ δόξης* Maxim. 8) *κλεῖδα*? pr*Ω.* Cf. Schol. ad Hom.

κατεαγότα, τὴν χεῖρα, τὸ σκέλος πεπηρωμένον,[9] *πᾶν ὅ τι βουληθείη*[10] *μέρος ἡ τύχη τοῦ σώματος παρελέσθαι, τοῦτο*[11] *προϊέμενον,*[12] *ὥςτε τῷ λοιπῷ*[13] *μετὰ*[14] *τιμῆς καὶ δόξης ζῆν.* (68) *καὶ μὴν οὐδὲ τοῦτό γ' οὐδεὶς*[1] *ἂν εἰπεῖν τολμήσαι,*[2] *ὡς τῷ*[3] *μὲν ἐν Πέλλῃ τραφέντι, χωρίῳ ἀδόξῳ τότε γ' ὄντι καὶ μικρῷ, τοσαύτην μεγαλοψυχίαν προςῆκεν ἐγγενέσθαι,*[4] *ὥςτε τῆς τῶν Ἑλλήνων ἀρχῆς ἐπιθυμῆσαι καὶ τοῦτ' εἰς τὸν*[5] *νοῦν ἐμβαλέ-*

Philippo, quocum certamen nobis erat, pro imperio et principatu oculum elisum, claviculam fractam, eum manu, pede mutilatum, omnem quamcunque fortuna volebat corporis auferre partem proiicere, dummodo cum reliquo corpore honorate et gloriose viveret. (68) Atqui nemo dicere audeat decuisse Pellae educato, in oppido obscuro tum quidem et parvo, tantam innasci animi magnitudinem, ut Graeciae principatum expeteret et hoc in animum induceret, vobis autem Atheniensibus, quolibet die in

---

Iliad. *E* vs. 146. Etym. M. p. 518, 25. Pollux X §. 23. Herodian. p. 460 ed. Lobeck. = p. 467 ed. Piers. 9) *τὸ σκέλος, πᾶν ὁτιοῦν πεπ.* Pal2. — *τὸ σκ. πεπρ., τὴν κλ. κατ.* (om *τὴν χεῖρα*) Maxim. — *τὴν δὲ κλ. κ., τὴν δὲ χ. καὶ τὸ σκ.* Tiberius in Asyndetis numerat. itaque *δὲ . . . δὲ . . . καὶ* debentur scribae. 10) *ὅ τι ἂν βουληθείη* Aug1. *s.* Vind1. Barb. Pal2. (*k. p. r. t*?). — *ὅ τι ἂν βουληθῇ* Gellius bis. — Non debuit Dissenius Wunderlichii falsam regulam Praef. p. XXXI repetere 'particula *ἂν* adiecta plusquamperfecti notio tollitur, *quodcunque auferre cuperet,*' quum ipse Dissenius delendam esse h. l. particulam dicat. Neque est ellipsis, quam volunt Bkk. Anecd. p. 129. Vid. ab ipsis his Anecdotis ibidem citatos locos ex hac ipsa oratione §§. 26. 32. 45. Nam *ὅ τι ἂν βουληθείη* est i. q. *quodcunque voluerit, was es wohl wollen mochte.* sed *ὅ τι βουληθείη* est i. q. *quodcunque volebat, quotiescunque res accidebat, was es auch immer nur wollte.* Hoc sententiae aptum est. 11) *τοῦτον Φ.* — *ῥᾳδίως καὶ ἑτοίμως* post *τοῦτο* vulg. Haec numero oratorio necessaria esse defendebat Dissen. Praef. p. XXXVII. At in *προϊέμενον* inest notio *ῥᾳστώνης καὶ ῥᾳθυμίας*. Istis adverbiis omissis maior est vis verbi. — om *Σ.* pr LaurS. Gellius bis. — *ῥᾳδίως καὶ* om *γρ* marg antiquus *Σ.* Aug1. *k. s.* Vind1. Pal2. Barb (cuius margo habet *καὶ ῥᾳδίως* hoc ordine). 12) *προσιμένον* vel *προέμενον* Struvius coniecit Lectt. Lucian. P. 1 in Misc. Crit. II, 2 p. 232. Rectissime monuit Schaeferus *προϊέμενον* h. l. esse notionis imperfecti. 13) *τὸ λοιπὸν* LaurS. Aug1. *k.* Scrimg. Vind1. Pal2. Gellius. 14) *κατὰ* Vind3.

68. 1) *οὐδὲν* Aug4. 2) *τολμήσαι Σ.* — *τολμήσειεν* vulg. — *τολμῆσαι* (*ειεν* supra) LaurS eadem manu. — Longiorem atticam formam dicunt. Multo usitatior quidem ea est etiam Demostheni. At cf. Lept. §. 54: *ἀκούσειεν ὡς* et §. 55: *ἀκούσαι τοῦ.* Plura in Prolegg. 3) *τὸ Ω.* Pal2. 4) *προσῆκε γενέσθαι* Aug1. *k. s.* Vind1. Pal2. 5) *εἰς τὸν Σ.* LaurS. Aug1. *k. s.* Vind1.

σθαι,[6] ὑμῖν[7] δ' οὖσιν Ἀθηναίοις καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν ἑκάστην[8] ἐν πᾶσιν καὶ λόγοις καὶ θεωρήμασιν[9] τῆς[10] τῶν προγόνων ἀρετῆς[11] ὑπομνήμαθ' ὁρῶσι[12] τοσαύτην κακίαν ὑπάρξαι, ὥςτε τῆς[13] ἐλευθερίας αὐτεπαγγέλτους, ἐθελοντὰς[14] παρα-

omnibus et orationibus et spectaculis virtutis maiorum monimenta intuentibus, tantam inesse ignaviam, ut libertatem ultro, libenter Philippo proderetis. ne unus quidem ita sentiat. (69) Reliquum igitur fuit et neces-

---

τὸν om vulg. 6) ἐμβαλλέσθαι *Ω*. Man. — ἐμβάλλεσθαι Barb. 7) ἡμῖν Vindl. 8) καθ' ἡμέραν ἑκάστην γρ m sec LaurS. vulg. — καθ' ἑκάστην ἡμέραν Pall. — κατὰ τὴν ἡμέραν ἑκάστην Σ. pr LaurS. Aug1. *k. s.* Vindl. Pal2. Urb. I. e.: 'am jedesmaligen tage' Bernhard. Synt. p. 319. 'Der in ἕκαστος schon an sich liegende begriff der individualität wird durch den artikel noch mehr hervorgehoben.' Kuehner. Gramm. T. II §. 489, b. Proprie: an jedem tage der dazu bestimmt ist. Sic gravius dicitur qnam sine articulo (quem ad ἕκαστον cum nomine coniunctum omitti posse perperam Zeunius negabat, vid. Poppo. ad Xenoph. Disc. I, 2 §. 5) i. q. *quoque die*, sed cum articulo h. l. i. q. *quo vobis libet die, an jedwedem euch beliebigen tage.* Cf. §. 249. Thuc. VI, 63, 1. Et altero ordine Aristog. I §. 26: καθ' ἑκάστην τὴν ἡμέραν. f. leg. §. 70: καθ' ἑκάστην τὴν ἐκκλησίαν. Exempla collegerunt Schaeferus ad p. 310, 8. Stallb. ad Plat. Phileb. §. 64 p. 93. De Isocrateo usu vid. Benseler. Praef. Isocr. p. XXX not. 4. Etiam e titulis L. Dindorf. in Stephan. Thes. Didot. s. v. p. 355 sq. Articulus ἀοριστωδῶς νοεῖται Apollon. Synt. I, 35 p. 76 Sylb. 9) 'Forte θεάμασι. nam τὰ θεωρήματα sunt τῶν τεχνικῶν.' Wolfius. 'Athen. XII p. 546 F: περὶ τῶν θεωρημάτων καὶ τῶν ἀκροαμάτων. Non memini alio loco sic usurpatum legere, videturque, quando hoc sensu dicitur, proprium orationis altius surgentis.' Schaeferus. 10) τοῖς Vindl. 11) ἀρχῆς Vind4. ε. 12) ὑπόμνημα θεωροῦσι LaurS. Aug2. et prΣ, in quo libro antiqua manus ω scripsit super ου, in marg. ant. γρ ὑπομνήμαθ' ὁρῶσιν. Illud receperunt Turicc. cll. Rhod. Lib. §. 35. Sed vehementer displicet: ἐν πᾶσιν λόγοις καὶ θεωρήμασιν...ὑπόμνημα θεωροῦσι. 13) Post τῆς add. τῶν Ἑλλήνων vulg. — om Σ. pr LaurS. Aug2. Ex antecedentibus intelligenda, h. l. addita languent. 14) ἐθέλοντας Mor. LaurS. Aug1. *k. s.* Vindl. 3. 4. Barb. Pal2. Urb. Suspectum vocabulum videtur H. Stephano Thes. Gr. s. v. Αὐτεπάγγελτος, contra Westermanno ἐθελοντάς. Alterum delendum putat Taylorus ad p. 229, 12 et p. 340, 12 aut ἐθέλοντας aut αὐτεπαγγέλτους. Delevit illud Hirschig. Annot. Crit. p. 50. 'Sit pleonasmus, non obloquor. sed nec caret gravitate haec verborum abundantia in re turpi describenda et orator pleonasticis locutionibus ita abutitur, ut qui eius rationem satis callet ad talia non offendat. Adde quae de h. l. monuerunt doctissimi Angli in Thes. Steph. col. 406B.' Schaeferus. Oratoriae cumulationis exempla ubique oc-

χωρῆσαι Φιλίππῳ. οὐδ' ἂν εἷς ταῦτα φήσειεν.[15] (69) Λοιπὸν
τοίνυν ἦν καὶ[1] ἀναγκαῖον[2] ἅμα πᾶσιν οἷς ἐκεῖνος ἔπραττεν ἀδι-
κῶν ὑμᾶς ἐναντιοῦσθαι[3] δικαίως. τοῦτ' ἐποιεῖτε[4] μὲν ὑμεῖς ἐξ
ἀρχῆς[5] εἰκότως καὶ προσηκόντως, ἔγραφον δὲ καὶ συνεβούλευον
κἀγὼ[6] καθ' οὓς ἐπολιτευόμην χρόνους. ὁμολογῶ. (70) ἀλλὰ 248
τί ἐχρῆν με[1] ποιεῖν; ἤδη γάρ σ' ἐρωτῶ,[2] πάντα τἄλλ'[3] ἀφείς,
Ἀμφίπολιν, Πύδναν,[4] Ποτίδαιαν, Ἁλόννησον,[5] οὐδενὸς[6] τού-
των μέμνημαι. Σέρριον δὲ καὶ Δορίσκον[7] καὶ τὴν[8] Πεπαρή-

sarium simul, ut omnibus eius actionibus, quibus iniuriam vobis faciebat, iuste adversemini. Id faciebatis ab initio vos merito et decenter, rogabam autem et consulebam etiam ego, quibus in republica versabar temporibus. fateor. (70) Sed quid fuit mihi faciendum? iam enim te interrogo, ceteris omnibus omissis, Amphipoli, Pydna, Potidaea, Halonneso, nullius horum facio mentionem. Serrhium autem et Doriscum et Peparethi vasta-

---

currunt: παντὶ σθένει κατὰ τὸ δυνατόν Olynth. III §. 6. ibiq. intrr. eadem formula in sociorum decreto Olymp. 100, 3. Meier. Epigr. I p. V lin. 32. Phil. II §. 16: βιασθεὶς ἄκων. Cor. §. 305: μετὰ πάσης ἀδείας ἀσφαλῶς. Aristocr. §. 157: ἐξελέγχθη φανερῶς τὸ πρᾶγμ' ἐπ' αὐτοφώρῳ. Cf. Phil. II §. 11. Chers. §. 6. Herodot. III, 65, 7. Thucyd. V, 23 fin. et c. 47. διὰ παντὸς ἀεὶ τοῦ χρόνου Lept. §. 142. Plura Bornemann. ad Xenoph. Conviv. VIII, 4 p. 186. Seileri Ind. ad Schaef. Appar. s. v. *Pleonasmus*. Lobeck. ad Phryn. p. 753 sq. 15) φήσειε LaurS. vulg. — φήσειεν Σ. Vindl. — φήσει u.

69. 1) καὶ om Ω. 2) ἀνάγκη Pal2. 3) ἐναντιοῦσθε Σ. 4) ἐποιήτε Ω. 5) ἐξ ἀρχῆς ὑμεῖς vulg. — ὑμεῖς ἐξ ἀρχῆς Σ. LaurS. Bav. Augl. 4. Lind. Vindl. 4. 5. Barb. Pal2. Urb. Man. (Φ. T. k. p. r. s). 6) καὶ ἐγὼ Σ. LaurS. vulg. — ἐγὼ sine καὶ Augl. 4. s. e. Vindl. Barb. Pal2. Malit omissum Schaeferus. At modestius additur καί, i. q. vos ipsi quod decebat fecistis et ego idem rogavi.

70. 1) με om Gregor. Cor. Rh. T. VII^b p. 1167 W. Habet etiam Alexand. Rh. T. VIII p. 452. 2) σ' ἐρωτῶ a sequentibus rectissime commate separaverunt veteres editiones et Schaeferus quique hunc secuti sumus. Sed Dobraeus ad p. 246, 1 vituperavit, quasi sensus non sit ἤδη γάρ σε τοῦτ' ἐρωτῶ. referenda est quidem interrogatio ad praecedentem locum, sed vid. ad §. 63. Cf. Gregor. p. 1134 et 1135. 3) ταῦτα πάντα sine τἄλλ' Gregor. p. 1167. Vulgata citata sunt a Tiberio Rh. T. VIII p. 533. p. 542. 4) Πύδαν prΩ. — Πίδναν Ald. Fel. Correxit Mor. 5) Ἁλόννησον om Gregor. p. 1167. Habent etiam Alexand. p. 452. p. 470. Tiber. p. 533. p. 568. 6) οὐδενὸς γὰρ Tiber. p. 533. 7) δωρίσκον Aug2. — κόρισκον Φ. — De Σέρριον, ut Σ. LaurS, vid. Prolegg. Gramm. §. 111. 8) τὴν om Vindl Habent etiam Harpocr. s. v. Πεπαρ. Tiber. p. 533.

θου πόρθησιν καὶ ὅσ᾽ ἄλλ᾽[9] *ἡ πόλις ἠδικεῖτο,*[10] *οὐδ᾽ εἰ γέγονεν οἶδα. καίτοι σύ γ᾽ ἔφησθά με ταῦτα λέγοντα εἰς ἔχθραν ἐμβαλεῖν τουτουσί,*[11] *Εὐβούλου καὶ*[12] *Ἀριστοφῶντος*[13] *καὶ Διοπείθους*[14] *τῶν περὶ τούτων ψηφισμάτων ὄντων,*[15] *οὐκ ἐμῶν, ὦ λέγων*[16] *εὐχερῶς*[17] *ὅ τι ἂν βουληθῇς. οὐδὲ νῦν*[18] *περὶ τούτων ἐρῶ.*[19] (71) *ἀλλ᾽ ὁ τὴν Εὔβοιαν ἐκεῖνος σφετεριζόμενος*[1] *καὶ κατασκευάζων ἐπιτείχισμ᾽*[2] *ἐπὶ τὴν Ἀττικήν, καὶ Μεγά-*

tionem et ceteras reipublicae nostrae ab illo factas iniurias, nec utrum fuerint novi. quanquam tu quidem dixisti me, qui illa rogassem, populum onerasse inimicitia, quum illa decreta Eubuli et Aristophontis et Diopithis sint, non mea, o homo, qui temere quicquid in buccam venerit, effutis. nec nunc iis de rebus dicam. (71) At ille qui Euboeam abalienabat et ad oppugnandam Atticam muniebat, qui in Megara invadebat, qui Oreum oc-

---

9) *ὅσα ἄλλα τοιαῦτα* vulg. — *ὅσ᾽ ἄλλα Σ.* pr LaurS. Aug2. 'Si *τοιαῦτα* omittitur, multitudo iniuriarum Philippi augetur.' Reuter. p. XIII. 10) *ἠδίκητο* vulg. — *ἠδικῆτο Ω.* — *ἠδικεῖτο Σ.* LaurS. *Φ.* Tiber. p. 533. 'Hoc unice verum esse videtur. orator enim tempora illa, quibus iniuriae factae sunt, repetens omnia, quae deinceps non intermisso temporis spatio urbs patiebatur, exponit. quare §. 71, ubi pergit enumerare Philippi iniurias, imperfecta ponuntur.' Reuter. l. c. Etiam sine codd. imperfectum scribendum erat. Iniuriae continuabantur. 11) *τουτοισί* cod *s.* — 'Aut post *ἔχθραν* aut post *τουτουσί* videtur deesse vocabulum *ἐκείνου.*' Reiskius. 'Satis docet series orationis, quomodo intelligi oporteat.' Schaeferus. Cf. §§. 46. 48. Quae alia Reiskius addenda sequentibus opinatus erat, merito idem omisit. Vid. Harles. 12) *καὶ* om *p. r.* 13) *Κτησιφῶντος* Aug2. punctis notatum text *Σ*, cuius marg antiq. *Ἀριστοφῶντος*, quod dant LaurS. vulg. 14) *Διοπίθους Ω. u.* 15) *ὄντων φηφισμάτων* Aug1. *k. s.* Vind1. Barb. Pal2. 16) *οὐ λέγω* Aug2. — *ὦ λέγω* pr*Σ*. 17) *εὐπετῶς* Vind7. — *εὐχερῶς κἂν s. Φ. v.* 18) *οὐδὲν νῦν* Aug1. 4. *k. r.* Scrimg. Vind5. Barb. Pal2. 'Adscitum in altera Wunderlich. *flagitante sensu*, certe perlibenter ferente, ut mihi quoque edi placeat.' Schaeferus. *Οὐδὲ νῦν* h. l. i. q. '*etiam nunc non*, quomadmodum antea nullas rogationes de iis tuli.' Dissen. Originem varietatis, si opus est, satis ostendit Urb: *οὐδεν ὖν.* 19) *περὶ τούτων νῦν ἐρῶ* Pal1. — *περὶ τούτων νῦν ὥρα* AldT.

71. 1) Hunc locum citaverunt Hermog. T. III p. 159. p. 160. p. 253. Maximus Plan. Rh. T. V p. 502 (p. 524). Ioann. Sicul. Rh. T. VI p. 371. W. Schol. in Hermog. Rh. T. VII^b p. 801. p. 931. p. 1010. T. VIII p. 620. W. Demetr. Ph. Rh. T. IX p. 113 §. 278 (= 293). p. 114. §. 279 (= 294). Gregor. Rh. T. VII^b p. 1211. W. Schol. Aristid. p. 96 Fromm. 2) *ἐπιτειχίσματα* Aug. Man. *Ω. u. γ.* Singularem tuentur etiam Demetrius §. 279 omittens post *Ἀττικὴν* sequentia usque ad *πότερον* prius

ροις ἐπιχειρῶν[3] καὶ καταλαμβάνων Ὠρεόν,[4] καὶ κατασκάπτων Πορθμόν,[5] καὶ καθιστὰς ἐν μὲν Ὠρεῷ[6] Φιλιστίδην[7] τύραννον, ἐν δ' Ἐρετρίᾳ Κλείταρχον, καὶ τὸν Ἑλλήσποντον ὑφ'[8] ἑαυτῷ[9] ποιούμενος, καὶ[10] Βυζάντιον πολιορκῶν, καὶ πόλεις Ἑλληνίδας ἃς[11] μὲν ἀναιρῶν, εἰς ἃς[12] δὲ[13] τοὺς φυγάδας κατάγων, πότερον ταῦτα πάντα[14] ποιῶν ἠδίκει καὶ παρεσπόνδει καὶ ἔλυε[15] τὴν εἰρήνην ἢ οὔ; καὶ πότερον φανῆναί τινα τῶν Ἑλλήνων

cupabat, qui Porthmum suffodiebat, qui et Orei Philistidem tyrannum et Eretriae Clitarchum constituebat, qui Hellespontum subigebat, qui Byzantium obsidebat, et Graecarum urbium alias evertebat, in alias exules reducebat, nunquid iis omnibus inique faciebat et foedus violabat et pacem solvebat, necne? et utrum Graecorum aliquem exsistere oportebat, qui quominus is illa faceret prohiberet, necne? (72) Nam si non oportebat,

---

(ubi excidisse videtur καὶ τὰ ἑξῆς, nam cf. Hermog. Rh. T. III p. 300. p. 301. Anonym. Rh. T. VIII p. 704. Gregor. Cor. T. VII b p. 1205 W.), et ut videtur Harpocr. Suid. Tota insula a Philippo possessa oppugnandis Athenis erat. 3) κατασκευάζ. . . . ἐπιχειρῶν om *k*. Pal2. — Μεγάροις ἐπιχειρῶν om Hermog. p. 300. Rh. T. VII b p. 825. et plura om Ioseph. Rhac. Rh. T. III p. 514. 4) ωραιον et mox ωραιωι Σ. 5) Cit. Harpocr. Phot. Suid. s. v. — κατασκάπτων Ὠρεὸν καὶ καταλαμβάνων Πορθμὸν Rh. T. VII b p. 825. 6) Ὠρεὸν Pal2. — Ὠρωπῷ Rh. T. VII b p. 821. 7) Φ. τὸν Barb. 8) ἐφ' cod ε. 9) ὑφ' ἑαυτὸν AldV. Alexand. Rh. T. VIII p. 440. Vulgatum habet Priscian. T. II p. 268. Cf. supra §. 40. 10) καὶ τὸ Aug1. *k. p. r. s*. Pal2. Vind1. Alexand. Cf. infra §. 80. 11) τινὰς Aldetc. — τὰς vulg. et Edit. Walz. Alexand. In *Ω* τ est pallidius. — ἃς Σ. LaurS. Aug2. Bav. IndAld. Vind3. Pall. Ang. Man. (β. γ? in marg Mor. est confusio notarum. — Φ. *k. t.* κ. υ?). 'Apud Atticos huius aetatis scriptores ὃς μὲν . . . ὃς δὲ pro ὁ μὲν . . . ὁ δὲ nondum est in usu. . . . Quod si ἃς sit tolerandum §. 71, videtur referendum inter argumenta, quae probant iam Demosthenis aetate ex usu communi et actis publicis nonnulla coepisse in scripturam etiam praestantissimorum irrepere.' Bremius ad §. 182. Rarus usus apud Atticos, nec tamen inauditus. Cf. ὧν μὲν . . . ὧν δὲ Philemon. ap. Stob. Serm. XVI p. 153 Gesn. Xenoph. Cyri Disc. II, 4 §. 23 οὓς μὲν . . . οὓς δὲ vulgatum mutarunt recentiores editores in τοὺς μὲν . . . οὓς δὲ. Vid. Matthiae Gr. §. 289, ibiq. citt. inprimis Reiz. Accent. Inclin. p. 30 sqq. Cf. Stephan. Thes. T. V. p. 2277 sq. Didot. 12) τινὰς Ald etc. — τὰς pr*Ω*, erasa est litera prima (τ?). 13) ἃς δὲ καὶ Alexand. *p. r.* 14) πάντα ταῦτα F. Tiber. p. 542. — πάντα om LaurS. Alexand. utroque loco. Demetr. §. 279, qui omisit etiam καὶ παρεσπόνδει. 15) διέλυε Tiber. orta est praepositio e praecedente coniunctione. — — τὴν εἰρ. ἔλυε Lau[illegible]

τὸν[16] ταῦτα κωλύσοντα ποιεῖν αὐτὸν[17] ἐχρῆν ἢ μή;[18] (72) εἰ μὲν[1] γὰρ μὴ ἐχρῆν,[2] ἀλλὰ τὴν Μυσῶν λείαν[3] καλουμένην τὴν Ἑλλάδ' οὖσαν ὀφθῆναι ζώντων καὶ ὄντων Ἀθηναίων·[4] περι-

sed connivendum erat in eo quod quae dicitur Mysorum praeda Graecia fiebat, viventibus et vigentibus Atheniensibus; supervacaneum et ego laborem cepi, quod de his rebus verba fecerim, supervacaneum laborem respublica

---

16) τῶν Urb. 17) αὐτὸν ποιεῖν *k.* Pal2. 18) οὐ Pal2. Ad μή supplendum φανῆναι. Cf. §. 72: εἰ δ' ἔδει . . . φανῆναι.

72. 1) μὲν om *s.* 2) ἐχρῆν omnes libri. 3) λιαν prΣ, correxit ant. — *Μυσῶν λείαν* Harpocr. Phot. Anecd. Bkk. p. 279. 4) ζώντων Ἀθηναίων καὶ (om καὶ Pall) ὄντων vulg. — ζώντ. καὶ ὄντ. Ἀθ. Σ. Lauf8. Augl. *k. s.* Vindl. Pal2. Barb. 'Fort. ζώντ. Ἀθ. καὶ ἰδόντων. Hom. Iliad. *A* vs. 88. Heliodor. IV, 2.' Marklandus. 'Non intelligo, quid intersit inter ζώντ. et ὄντων. Diu correxeram ζωντ. Ἀθ. καὶ ὁρώντων.' Taylorus. Cf. Aeschyl. Agam. vs. 677 et Latinorum vivus vidensque (intrr. ad Cicer. pro Sext. c. 27). Sed bene Reiskius: 'I q. *tametsi non solum in vivis adhuc supersint Athenienses, sed etiam ii sint, qui sunt.* Potest quis adhuc vivere, qui tibi succurrere . . . nequeat.' — 'Iure Reiskius vulgatam tuetur, sed qua tuetur ratione, eam probare non possum. Mihi quid placeat, docet nota ad p. 99, 8.' Schaeferus, qui Demosthenem nihil aliud quam duo verba idem significantia iunxisse putavit, sive ut vim augeret sive ut numeris auribusque consuleret. Nunquam et nusquam summus orator inani numero serviturus similia coniungebat. Vid. Doberenz. Excurs. II ad Dem. Chers. p. 22 sqq. Etiam Dissenius de ordine verborum dubius erat, qui olim vulgatam collocationem significantiorem dixerat, tum alteram praetulit, rationem non addens vulgatumque ordinem in textu relinquens. Intellexit Reiskius sententiam: dum vivunt Athenienses et revera sunt Athenienses, non solum nominantur. εἶναι i. q. εἶναί τι. Cf. f. leg. §. 64: κύριος εἷς ἀνὴρ Φίλιππος γέγονε διὰ τούτους, οὔσης τῆς Ἀθηναίων πόλεως, während es doch noch ein Athen gab. Phil. III §. 56: ὅτ' ἦν ἡ πόλις, *dum urbs incolumis erat.* Lept. §. 22. Vides proxime ad ὄντων pertinere Ἀθηναίων subiectum et praedicatum optimeque gravitatem in fine apparere. Ordo autem verborum e textu sententiae varius est. Homer. Odyss. Ω vs. 263: εἴ που ζώει τε καὶ ἔστιν si aliquo loco vivit et revera superest. Herod. I, 120: ἔστι τε ὁ παῖς καὶ περίεστι, natus est puer et adhuc vivit. Cf. ibi proximum εἰ ἐπέζωσε. Liban. Decl. T. IV p. 40: εἴγε ζῶντος μὲν καὶ ὄντος Πριάμου. Minimeque erat tentandum Soph. Trach. vs. 1149 (= 1169): χρόνῳ τῷ ζῶντι καὶ παρόντι νῦν i. e. *tempore durante et praesente nunc.* pro Phorm. §. 29: Τιμοδήμῳ τῷ νῦν ἔτ' ὄντι καὶ ζῶντι, qui etiam nunc non solum superest, sed etiam viget. Plat. Rpb. II p. 369 D: ἡ τῆς τροφῆς παρασκευὴ τοῦ εἶναί τε καὶ ζῆν ἕνεκα, ut simus et vivamus.

εἰργασμαι μὲν ἐγὼ περὶ τούτων[5] εἰπών, περιείργασται δ' ἡ πόλις ἡ[6] πεισθεῖσ' ἐμοί, ἔστω δ' ἀδικήματα πάντα,[7] ἃ πέπρακται, καὶ ἁμαρτήματ' ἐμά.[8] εἰ δ' ἔδει τινὰ τούτων κωλυτὴν[9] φανῆναι· τίν' ἄλλον[10] ἢ[11] τὸν Ἀθηναίων δῆμον[12] προςῆκεν[13] γενέσθαι;[14] 249
Ταῦτα τοίνυν ἐπολιτευόμην[15] ἐγώ, καὶ ὁρῶν καταδουλούμενον πάντας ἀνθρώπους ἐκεῖνον ἠναντιούμην καὶ προλέγων καὶ διδάσκων μὴ προΐεσθαι[16] διετέλουν.[17]

cepit, quae mihi paruerit, ea vero quae facta sunt omnia, delicta et errata mea sunto. sin aliquem apparere oportebat qui illa prohiberet; quem alium quam populum Atheniensem eum fieri decuit? Haec igitur administravi ego, et quum ab eo omnes homines opprimi servitute viderem, adversatus sum et praedixi monuique semper ne proiicerentur.

---

5) περὶ τῶν τοιούτων Aldetc. — περὶ τούτων Σ. LaurS. vulg. — om Aristid. Rh. T. IX p. 357. Erravit autem Dobraeus perhibens περὶ τῶν τοιούτων εἰπών abesse in quatuor codicibus Parisinis (α. β. γ. ε). 6) ἡ articulum post πόλις tamquam e praecedentibus literis ις saepe cum η confusis ortum delendum esse iubet Schaeferus conferens §. 65: ἐβουλεύσασθε, ἐμοὶ πεισθέντες. Sed additus est h. l. articulus, ne eadem structura esset quae praecedit περιέγρασμαι εἰπών, *dicendo* frustra operam consumsi. sententia diversa. 7) πάντα ταῦτα vulg. — ταῦτα πάντα *k*. Barb. Pal2. — πάντα Σ. LaurS. Bav. *T*. Φ. ε. η. Aug2. 4. Vind3. 4. 5. Urb. Aristid. 8) πάντα δὲ τὰ ἁμαρτ. καὶ ἀδικ. ἐμά Aristid. Placet Dobraeo, qui praeterea ἔσται scripsit pro ἔστω. 9) τούτων τινὰ κωλ. Aldetc. Ω. *t*. *u*. Vind3. Ang. — τούτων κωλ. sine τινὰ vulg. — τούτων κωλ. τινὰ Aug4. Vind5. — τινα τουτον κωλ. prΣ, corr τινα τούτων κωλ., ut exhibet LaurS. — in marg antiq Σγρ: εἰ δὲ ἔδει τινα τοῦτον ἄλλον ἢ τὸν ἀθηναίων δῆμον προςῆκε γίνεσθαι, omittens κωλυτὴν φανῆναί τινα. Recepit Dobraeus, scribens τίνα. In marg habet Aug1 τούτων κωλ. φανῆναι, in textu omissa aberrante oculo ab τινὰ ad τίνα. Optime in textu Σ et in LaurS pronomen indefinitum cum gravitate h. l. pronuntiandum praepositum est. Thuc. III, 23 §. 3: εἴ τις παραβοηθῶν . . . κωλυτὴς γίγνοιτο. 10) μᾶλλον *k*. γρζ. pr Aug1. Barb. 11) ἂν Scrimg. 12) ἢ τὸν Ἀθηναῖον δ. Pal2. — ἢ τῶν Ἀθηναίων δ. Man. Pal1. — ἢ τὸν τῶν Ἀθ. δ. coniecit Markl. temere. — ἢ τὸν δῆμον Ἀθηναίων LaurS. 13) προσήκει vulg. — προσῆκε LaurS. F. Φ. Aug1. 4. *k*. *p*. *r*. *s*. ε. Guelf. Vind1. 4. 5. Barb. Pal2. docta manus Herw. — προσῆκεν Σ. — Praecedit ἔδει. 14) γράφεσθαι Scrimg. 15) ἐπολιτευόμην τότ' vulg. — τότ' om Σ. LaurS. Aug1. 2. *k*. *s*. η. Vind1. 16) προέσθαι Aug1. 4. *k*. *s*. γρζ. Ω. Guelf. Vind1. 5. Pal2. — πρ. ταῦτα Φιλίππῳ vulg. — haec duo vocabula om Σ. pr LaurS. Aug2. 'Mihi quidem vim h. l. labefactare videntur.' Reuter. Supplendum enim πάντας ἀνθρώπους. 17) διετέλουν om Aldetc. F. *T*. *t*. *u*. *v*. Ω.

73. Καὶ μὴν τὴν εἰρήνην γ' ἐκεῖνος ἔλυσε τὰ πλοῖα λαβών, οὐχ[1] ἡ πόλις, Αἰσχίνη. Φέρε δ'[2] αὐτὰ[3] τὰ[4] ψηφίσματα καὶ τὴν ἐπιστολὴν τὴν[5] τοῦ[6] Φιλίππου, καὶ λέγ' ἐφεξῆς. ἀπὸ γὰρ τούτων,[7] τίς τίνος αἴτιός[8] ἐστι,[9] γενήσεται φανερόν.[10]

ΨΗΦΙΣΜΑ.*

74. Ἐπὶ ἄρχοντος Νεοκλέους,[1] μηνὸς Βοηδρομιῶνος . . .,[2]

73. Atqui pacem quidem ille solvit navibus captis, non nostra civitas, Aeschines. Sed profer ipsa decreta literasque Philippi, et recita deinceps. nam ex his, quis cuius rei sit auctor perspicuum fiet.

Archonte Neocle, mensis Boedromionis . . . ., indicta ab imperatori-

---

Aug4. Vind3. 4. 5. Pall. Urb. Ang. Man. — punctis notavit Barb. — Habent Σ. pr LaurS. Φ. Augl. 2. k. r. p. s. ζ. AldV. AldB. Vindl. Pal2.

73. 1) λ., καὶ οὐχ cod ζ. 2) δὴ vulg. — δὲ Σ. k. Vindl. — δ' Augl. s. Barb. LaurS. 3) ταῦτα Aug2. Pal2. Man. — ταὐτὰ Ang. 4) τὰ om Mor. fortasse cum η. 5) τὴν om p. Vind5. Barb. 6) τὴν τοῦ om Augl. k. s. ζ. Vindl. Pal2. 7) τ. ἐξεταζομένων vulg. — τ. ἐξητασμένων cod η. — ἐξεταζομένων om text Σ (marg a manu ut videtur recentiore habet). text LaurS (habet margo a sec m). Aug2. Statim ex ipsis documentis recitatis auctor malorum patebit, sic gravius dicitur, quam si auditores secundum ea rem examinare iubentur. 8) αἴτιος om Aug4. Vind4. 9) ἐστὶν αἴτιος Barb. 10) φανερὸν (φανερῶς Vind5) λέγε vulg. — λέγε om Σ. F. T. p. r. Aug4. Vind4. LaurS.

*) ψήφισμα om γ. η. — Documentum om Urb. — καὶ τοῦτο ψήφισμα ἐν σελίδι ἔχεται Lind. Cf. §. 29.

74. 1) Νεοκλέους h. l. in omnibus libris, sed Νικοκλέους §. 75 vulgo praeter Fel. LaurS. Aug2. Weim. (Vind3. 4. Pall?). Verus anni, quo Philippus naves Atheniensium rapuit, Archon Eponymus est Nicomachus. Nam hoc Archonte Demosthenes Philippica undecima (= aliis X^a sive vulgo Phil. IV) suasit pace a Philippo navigiis Atheniensium deductis manifesto rupta Byzantiis auxilium esse ferendum (Dionys. H. Epist. I ad Amm. T. VI p. 738), quum rex Perinthum obsideret Olymp. CIX, 4. Id quod factum est nondum quidem Sosigene Archonte Olymp. CIX, 3, quo tempore in superiore Thracia Philippus versabatur, sed ante columnam pacis deiectam Olymp. CX, 1, Theophrasto Archonte. Diodor. XVI, 74. Philochor. ap. Dionys. l. c. p. 741. Ne plura. Interea cf. Boeckh. Oecon. T. I p. 741 sq. ed. 2^ae. Nec tamen pro Νικοκλέους scr. Νικομάχου. nam omnes eorum decretorum Archontes sunt pseudeponymi. 2) Nullum in codicibus h. l. signum lacunae. Sed excidisse diem docetur altero decreto collato §. 75.

ἐκκλησία σύγκλητος[3] ὑπὸ[4] στρατηγῶν. Εὔβουλος Μνησιθέου Κόπριος[5] εἶπεν, ἐπειδὴ προσήγγειλαν[6] οἱ στρατηγοὶ ἐν[7] τῇ ἐκκλησίᾳ, ὡς ἄρα[8] Λεωδάμαντα[9] τὸν ναύαρχον καὶ τὰ μετ'

bus contio. Eubulus Mnesithei F. Coprius dixit: Quum imperatores in contione retulissent Leodamantem Navarchum et missas cum eo viginti

---

3) ἐκκλησίας συγκλήτου vulg. — ἐκκλησία σύγκλητος Σ. LaurS. (qui codex fort. ἐκκλησίας). Aug2. (Etymol. M. p. 733, 19. Harp. et Phot. s. v. Σύγκλητος Ἐκκλ. respicere videntur f. leg. §. 122). Nominativi exempla Franz. Element. Epigr. p. 175. p. 182. Corp. Inscr. I No. 105 p. 143. No. 111 ibiq. Boeckhius p. 153 a. med. collegit plura. Adde No. 2264. 2270. 2271. Decretum Athen. in Philol. XII, 4 p. 734. In Studiis Boeckhius passim lapides complevit ἐκκλησία κυρία addens secundum spatium. Etiam γνώμη sic invenitur. Vid. ad §. 75 not. 7. — Inserebatur postea συναγθείσης Aldetc. Aug1. Pal2. γ. η. (k. p. r. s?). συναχθείσης Barb. punctis notatum. — γενομένης Vind1. — Particip. om Σ. LaurS. vulg. De ὑπό a substantivis pendente vid. ad §. 38. 4) ὑπὸ τῶν Wolfius de suo. 'Statim sequitur οἱ στρατηγοί. Sed etiam p. 250, 11: πρυτάνεις καὶ στρατηγοί, quae p. 249, 18 sq. articulum sibi iunctum habent. Omnino nomina magistratus imperiumve indicantia etiam sine articulo recte dicuntur, quippe ipsa per se tam definita, ut cum propriis nominibus comparari possint.' Schaeferus. Sic βουλῆς Timocr. §. 9. Plat. Legg. VI p. 755 E: πρυτάνεις τε καὶ βουλήν. ibid. p. 766 B: βουλῆς καὶ πρυτάνεων. — In LaurS sic: ὑποστρατήγων. 5) Κύπριος vulg. — Κυθήριος coniecit Vales. ad Harpocr. s. v. Εὔβουλος. Item Corsin. F. Att. T. I p. 236 aut Κρώπιος. Debebat saltem Κρωπίδης. Probavit Κυθήριος Fr. A. Wolf. ad Leptin. p. 245. Receperunt Wunderl. et Harlesius. — Κόπριος Σ. LaurS. F. Φ. Aug2. — Boeckh. De Pseud-Eponym. p. 10 (= 138). Schoemann. ad Isaeum p. 229. Meier. Diar. liter. Hallens. 1826 No. 23 p. 193. Nam Κόπρος est Demos Hippothonditis. Κόπριος Corp. Inscr. No. 281. Κόπρειος Corp. Inscr. No. 145 ibiq. Boeckh. p. 216. No. 149 in Addendis p. 904. No. 172 Docum. Marit. p. 384. Decret. Athen. in Philologo l. c. Aristoph. Eqq. vs. 898 (= 895), in quo versu vulgo Κόπριος. 6) προσηγγειλεν Σ. — προήγγειλαν Vind4. 7) ἐν om Aug4. 8) ἄρα om Aug1. s. β. γ. Ω. k. t. u. v. AldT. Vind1. 3. text Vind5 (habet marg). Pal1. 2. Ang. 'Malim omissum. in psephismate quidem sic positum habet quod parum placeat.' Schaeferus. 9) Λεωδάμαντα Σ. LaurS. vulg. — Λεοδάμαντα Aug2. Barb. — Λαομέδοντα Aug1. β. ε. Guelf. Vind1. Pal2. Liban. Declam. T. IV p. 299. Schol. ad §. 132. Mor. Sed §. 77 in inferiore epistola Λαομέδων LaurS. vulg. — Λαομενων Σ, δ est antiqui correctoris. — Λεωδάμας γρβ. γ. Weim. — Λαοδάμας Fel. — Λαοδάμων p. r. — Lept. §. 146. 147: Λεωδάμας — Λεωδάμαντα — Λεωδάμαντος. Lysiae or. XXVI §. 13 sqq. Λεωδάμαντα . . . . .

αὐτοῦ ἀποσταλέντα σκάφη εἴκοσι,[10] ἐπὶ τὴν τοῦ σίτου παραπομπήν,[11] εἰς Ἑλλήςποντον[12] ὁ παρὰ Φιλίππου στρατηγὸς Ἀμύντας καταγήοχεν[13] εἰς Μακεδονίαν καὶ ἐν φυλακῇ ἔχει,[14] ἐπιμεληθῆναι τοὺς πρυτάνεις καὶ τοὺς στρατηγούς, ὅπως ἡ βουλὴ συναχθῶσι,[15] καὶ αἱρεθῶσι πρέσβεις πρὸς Φίλιππον,[16] οἳ[17] παραγενόμενοι διαλέξονται πρὸς αὐτὸν[18] περὶ τοῦ ἀφεθῆναι τὸν[19] ναύαρχον[20] καὶ τὰ πλοῖα καὶ τοὺς στρατιώτας,[21] καὶ εἰ μὲν δι' ἄγνοιαν ταῦτα[22] πεποίηκεν ὁ Ἀμύντας, ὅτι οὐ[23]

naves in Hellespontum ad frumentum comitandum a Philippi duce Amynta exceptas et perductas esse in Macedoniam, et in custodia teneri; curandum esse Prytanibus et imperatoribus, ut senatus conveniat et legati deligantur ad Philippum, qui profecti, cum eo agant de Navarcho et navibus et militibus dimittendis, et si illud ex ignorantia fecerit Amyntas, nihil

---

Λεωδάμαντα . . . *Λεωδάμαντι* . . . *Λεωδάμαντι* et passim. 'Probabilius est librarios ex Leodamante Laomedontem, notum ex historia fabulosa nomen, fecisse quam contra.' Dindorfius. Perinde notum est alterum nomen, quod tueri videntur Lept. §. 146 bis. Aeschin. Ctes. §. 138: *Λεωδάμας ὁ Ἀχαρνεύς* legatus ea aetate ad Thebanos. Ruhnken. Hist. Orr. Grr. p. LXIII. Westermann. Hist. Eloq. T. I §. 45 not. 20. In decreto §. 74 retinui *Λεωδάμαντα*, in Philippi epistola alteram formam recepi *Λαοδάμας* codicibus et ratione ducentibus. nam idem certe est nomen diversae dialecti. 10) *εἴκοσι* om ζ. — De *ν* finali vid. Prolegg. Gramm. §. 21. 11) Inter *παραπομπὴν* et *εἰς Ἑλλήςποντον* addit AldV '*εἰς Λῆμνον* scil.' Cf. §. 77. 12) *ἐξ Ἑλλεσπόντου* Lambinus e §. 77. 13) *καταγειοχεν* Σ, qui idem §. 39: *εἰσαγιοχότας*. Etym. M. p. 9: *Ἀγήοχα . . . τὸ μέντοι ἀγείοχα Βοιωτῶν ἐστί.* 14) *ἔχει ἐν φυλακῇ* ι. 15) *συναχθῇ* Aug1. *s. ε. k. p. r.* AldV. Guelf. Vind1. Scrimg. Barb. Pal2. De plurali cum substantivis collectivis vid. Blum. ad Lycurg. p. 154. Bernhard. Synt. p. 420. alii. 16) *πρὸς τὸν Φ. k.* Pal2. Cf. §. 75. 17) *οἳ* vulg. — ante *πρὸς* ponunt *T. p.* Harl. Aug2. Vind4. — *οἵτινες* Aug1. *k. r. s. ε.* Guelf. Vind1. Barb. Pal2. Spengel. Mus. Rhen. 1828 p. 392. — om Σ. Φ. — pr LaurS *οἳ* omisisse videtur in fine lineae. habet quidem codex, sed pallidiore atramento, fortasse a sec manu. sed *τινὲς* (?) compendium est pr manu super *παρα* initio proximi versus scriptum. 18) *ἑαυτὸν* Vind4. 19) *τόν τε* Aug1. *k. p. r. s.* Vind1. Barb. Pal2. 20) *ἄρχοντα* cod γ. 21) *στρατιώτας* LaurS. vulg. — *στρατηγους* Σ. F. *T.* Φ. γρ *r.* γρ AldV. Aug2. 4, cuius margo vulgatam habet.
ηγοὺς
Vind4 (ε. η?). — *στρατιωτας* Vind5. Non raro confunduntur. Cf. Phil. III §. 19 not. crit. 8. 22) *τοῦτο* Aug1. *s.* Vind1. Pal2. 23) *ὅτι οὐ* Aulg. — *τί οὐ* man sec LaurS. F. Φ. *ι.* Item vult *τι ουν* Σ. *τί ουν* pr LaurS. *τί οὖν T. υ.* Aug2. Man. text Pal1 (margo *ὅτι οὐ*). Tamquam ortum ex *ὅτι οὐδὲ* hoc placet Klotzio Quaest. Crit. p. 92 i. q. 'ne

μεμψιμοιρεῖ[24] ὁ δῆμος οὐδέν,[25] εἰ δέ τι[26] πλημμελοῦντα παρὰ[27] 25
τὰ ἐπεσταλμένα[28] λαβών, ὅτι ἐπισκεψάμενοι[29] Ἀθηναῖοι ἐπιτιμήσουσι[30] κατὰ τὴν τῆς ὀλιγωρίας ἀξίαν, εἰ δὲ μηδέτερον τούτων ἐστίν, ἀλλ' ἰδίᾳ[31] ἀγνωμονοῦσιν ἢ[32] ὁ[33] ἀποστείλας[34] ἢ 250

queri populum, sin illum praeter mandata delinquentem ceperit, Athenienses inquisituros, et poenas pro delicti modo exacturos, sin horum neutrum sit, sed privatim iniurii sint, vel is qui misit vel is qui mis-

---

crimen quidem ei populum facturum esse, nedum poenam postulaturum.' Haec esset sententia nimis timida. Imo ante *μ* facile ortum est *ν*, ut *ο* initiale excidit. — *ὅτι οὖν* Vind4. — *ὅτι οὐδὲ* Augl. 4. *k. p. r. s.* *γρ v.* Vindl. Barb. — *ὅτι* sine *οὐ* *Ω* (in cuius marg *μὴ δὲ* post *ὅτι* inserenda). *u.* Vind3. Ang. 24) *μεμψιμοιροῖ* *Ω*. 25) *ὁ δῆμος οὐδὲν αὐτῷ* vulg. et marg*Ω*. — *αὐτῷ ὁ δῆμος οὐδὲν* *r. γρ v.* Aug4. AldT. — *αὐτῷ ὁ δῆμος* sine *οὐδὲν* Augl. *k. s.* Vindl. Barb. Pal2. Sic cum hiatu. — *αὐτοῦ ὁ δῆμος οὐδὲν αὐτῷ* codex *y*. — *ὁ δῆμος οὐδὲν αὐτοῦ* text *Ω. v.* Vind3. Man. Ang. — *ὁ δῆμος οὐδὲν* sine pronomine *Σ.* Laur8. Bav (F?). Vind4. 'Primum suspicionem movet varietas collocationis et scripturae, deinde in iis quoque quae sequuntur *ὅτι . . . ἀξίαν* pronomen abest, denique ut de gravitate vocabuli *οὐδὲν* in fine positi taceam, verba *οὐδὲν* et *κατὰ τὴν ἀξίαν* sibi opponuntur et aequabilitatis causa in fine posita sunt.' Reuter. p. XIV. 26) *εἰ δ' ἔτι* Vindl. — *οὐδέτι* *εἰδέτι* m. sec. *Σ. T. Φ.* F. — *οὐδ' ἔτι* Bav (marg *γρ. εἰ δ' ἔτι*). — *ουδετι* Laur8, subscriptum *ουδετι* (*ουδεν*?) deletum est. 27) *παρὰ* om *Ω*. 28) *ἐντεταλμένα* IndLamb. Si pro interpretamento, vid. contrarium Thom. M. s. v. *Ἐνετειλάμην*. — Proxime schol. Altemps. sic: *λαβὼν, τοὺς πρέσβεις τῷ Φιλίππῳ λέγειν ὅτι.* 29) *σκεψάμενοι* *Ω. u. v.* Man. Ang. 30) *ἐπιτιμήσωσι* Augl. *k.* Barb. Pal2. 31) *ιδιᾳ διαγνωμ.* Laur8. — *ἰδίαι δι' ἀγν.* *Σ.* idem voluit quod vulg. *ἰδίᾳ . . .* scilicet *δι'* e praegressis ortum esse videtur, ut *γνωμονοῦσιν* in *γρ s. ζ.* propter praecedens *α* initium amisit. — *ἀεὶ δία τι k. s.* Pal2. — *ἀεὶ διατὶ* Vindl. — *ἀεὶ διατί* Augl et secundum Bkk. *s.* — *ἰδίᾳ τι p. r.* Vind5. — *ἰδίᾳ μεν* Aug4 sic duobus punctis deletum. 32) *ἢ* om Augl. *k. p. r.* Vindl. Barb. Pal2 et secundum Mor. *s.* — *καὶ* man sec Laur8 supra alterum *ἢ*. 33) *ὁ* om *s.* Vind5. Pall. 34) *ἀποσυλήσας* Scring. 35) *ἐπεσταλμένος* Augl. Vindl. 36) *καὶ τοῦτο γράψαι λέγειν* Aldetc. Augl. *k. p. s.* Vindl. Pal2. — omnia haec om Aug2. 4. Spengelius l. c. p. 392 haec delenda esse putat tanquam aliena in lacunam scripta. — *τοῦτο* om *Σ.* Laur8. F. *T.* *Φ.* Vind4. — *γράψαι* om iidem hi et vulg. punctis notavit Barb. Defendebat Poppo ad Thuc. T. IX p. 658 non explicans. Ortum est e scholio, quale est Altemps: *καὶ τοὺς πρέσβεις τῷ δήμῳ τοῦτο γράψαι.* — Quod omnes codd. tuentur *λέγειν* (*λέγει* Bav. — *λεγ'* pr Laur8, cuius sec man *λέγειν* in textu et in marg; in eodem codice *καὶ* post *ἀπεστ.*

ὁ ἀπεσταλμένος,[35] καὶ λέγειν,[36] ἵνα αἰσθανόμενος[37] ὁ δῆμος βουλεύσηται[38] τί δεῖ[39] ποιεῖν.

75. Τοῦτο μὲν τοίνυν τὸ ψήφισμ'[1] Εὔβουλος ἔγραψεν,[2] οὐκ

sus est, etiam dicat, ut rem cognoscens populus deliberet, quid agendum sit.

75. Hoc igitur decretum Eubulus fecit, non ego, id vero, quod secu-

---

deletum est) resecandum iubent Wunderlichius, Dissenius, Boehneckius Quaest. p. 480, qui haec annotavit: 'λέγειν reiiciendum esse videtur, quum notatio dicendi iam insit in verbo διαλέξονται. Γράψαι autem ad Philippum refero: *ut legati regem etiam hoc populo per literas significare iubeant.* Philippus postea etiam de hac re ad populum scripsit.' Dissenius autem putans *legatos lectos esse . . . ad rescribendum etiam hoc,* dixit: 'ergo λέγειν eiiciendum est.' Iam Bremius aut potius Rauchensteinius l. c. p. 16 intellexerat: 'illatum γράψαι videtur ab eo, qui infinitivum λέγειν ad legatos referens pendere putavit ab Εὔβουλος εἶπεν falsoque hanc sibi finxit sententiam: *Eubulus dixit — oportere legatos iubere Philippum scribere ad Athenienses, si quam ob rem etc.*' Scilicet ipse rex se peccasse Atheniensibus scribat! Rectissime Rauchensteinius monuit: 'Vocabulum γράψαι quod summam parit difficultatem neque a quoquam interpretum explicatum est, damnatur a plurimis optimisque testibus. Et quidem recte, modo intelligas λέγειν neque ad populum neque ad senatum neque ad legatos referendum, sed ad Philippum, ita ut hoc, τὸν Φίλιππον λέγειν, pendeat ab ἐροῦσι, sensu iubendi, quod ex διαλέξονται ad unamquamque enuntiationem hypotheticam subintelligendum est.' Hoc verum putamus, non placet Frankii explicatio (Diar. Antiq. II, 6 p. 584): Eubulus rogavit ut Prytanes et imperatores in formula legationis scriberent, legatos etiam hoc renuntiare debere. Per se consentaneum est legatos ad populum referre quae de hac re e Philippo audiissent. Ergo id non erat iubendum. Nec videmus 'rationem grammaticam postulantem, ut verbum ad legatos referatur.' Quae est Dindorfii observatio. At propius est subiectum λαβών, quam διαλέξονται. — Etiam ambo verba delenda esse iubent G. Hermannus et Funkhaenelius (Quaest. Dem. p. X) solum καὶ τοῦτο relinquentes. — Locus traditae lectionis iam Wolfio videbatur mendosus 'quocunque te vertas'. Salutem praebent Σ. LaurS aliique plurimi codices γράψαι ignorantes, quorum optimi nec τοῦτο habent. Quod praeter corr LaurS omnes tuentur καί, integrum relinquendum est, i. e. non solum sit insons rex, sed etiam dicat. Cf. Progr. Francof. 1842 p. 12. 37) αἰσθόμενος Ω. γ. u. non displicet Schaefero, nec nobis, nisi sententia est, contionem, in qua eädem res referantur, de iis decreturam esse. 38) βουλεύσητε Pal2. β. — βουλεύσεται Barb. 39) δὴ Barb.

75. 1) βούλευμα cod ε. 2) ἔγραφεν Aug4.

ἐγώ, τὸ δ' ἐφεξῆς Ἀριστοφῶν, εἶθ' Ἡγήσιππος, εἶτ' Ἀριστοφῶν πάλιν, εἶτα Φιλοκράτης, εἶτα Κηφισοφῶν, εἶτα πάντες.[3] ἐγὼ δ' οὐδὲν περὶ τούτων. Λέγε.[4]

ΨΗΦΙΣΜΑ.

Ἐπὶ Νεοκλέους[5] ἄρχοντος,[6] Βοηδρομιῶνος ἕνῃ καὶ νέᾳ, βουλῆς γνώμῃ.[7] Πρυτάνεις καὶ στρατηγοὶ ἐχρημάτισαν τὰ ἐκ[8] τῆς ἐκκλησίας ἀνενεγκόντες,[9] ὅτι ἔδοξεν τῷ δήμῳ πρέσβεις ἑλέσθαι πρὸς Φίλιππον περὶ τῆς τῶν πλοίων ἀνακομιδῆς καὶ ἐντολὰς

tum est, Aristophon, deinde Hegesippus, post iterum Aristophon, tum Philocrates, tum Cephisophon, tum omnes, ego vero nihil horum. Recita.

Neocle Archonte, Boedromionis die ultimo, de sententia senatus. Prytanes et imperatores relata contionis voluntate exposuerunt iubere populum, legatos deligendos ad Philippum de navibus repetendis iisque mandata

---

3) *πάλιν p. r.* — vulgo additur *οἱ ἄλλοι.* — om *Σ.* pr LaurS. Aug2. Relativae, quam dicunt, notionis est *πάντες*. Cf. Isocrat. Paneg. §§. 98. 107: *ἢ σύμπαντες* suppl. *οἱ ἄλλοι*. Vid. Bensel. De Hiatu p. 13. Inprimis post *καί*, particulam in fine colligentem (de quo usu vid. ad Olynth. III §. 29), *οἱ ἄλλοι* non necesse est addi, ut Aristocr. §. 85 ibiq. Schaefer. T. IV p. 76. Reiskius ad Dion. Cass. Lib. XLI in animadv. T. IV p. 73. Funkhaenel. in Iahn. Anall. LXXIII fasc. 10 p. 676. 4) Post *λέγε* in LaurS. et vulgo additur *τὸ ψήφισμα* praeter titulum. — om *Σ.* Recte. nam Demosthenes dixisset *τὰ ψηφίσματα* aut nomen auctoris singulum addidisset. Cf. Winiewsk. Comm. p. 331 sq. Brueckner. Vit. Phil. p. 392. et vid. ad §. 75 not. 18. Nec tamen placet quod pro proximo titulo Sauppius scripsit *ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ.* nam unum post alterum recitatum documentum suum quodque titulum habebat. Cf. f. leg. §. 188 *Σ.* — Deinde Demosthenes de universa conditione Graeciae loquitur (vid. Arn. Schaefer. Dem. T. I p. 162 sq.). Quod si reputasset Augustus Mommsen. in Fleckeisen. Annall. 1856 Dec. p. 56, non hanc totam § tamquam contra contextum fictam delendam esse iussisset. — De signo in Bav. hic invento vid. ad §. 28 not. 16. — Lind. etiam hoc decretum in marg. habebat. om Urb. 5) De hoc nomine vid. §. 74. 6) Ἐπὶ ἄρχοντος *N.* Aug4, ut §. 74. — Proxime *Σ*: *ἐνη και νεαι*, sed *ι* extremum vocabuli *νέαι* est diversi atramenti. fortasse corr. Cf. Prolegg. Gramm. §. 141. 7) *γνώμη* nominativum maluit Taylorus, recepit Bremius. At de dativo *γνώμῃ* vid. Bernhard. Synt. p. 182. Krueger. Gr. Gr. §. 48, 15, 16. Cf. Corp. Inscr. T. II No. 2484: *ΓΝΩΜΑΙ ΠΡΥΤΑΝΕΩΝ.* — Nominativus reperitur No. 2671. No. 3137, 1. Decret. infra §. 116 *Σ.* Non §. 115. De hoc igitur Taylorus non debebat dubitare. 8) *ἐκ* om Barb. (*s*?). — *ἐκ τῆς* om Vindl. 9) *ἀπενεγκόντες* Augl (fide Dind.). *k. r. v.* Guelf. Barb. Pal2. — *ἐνεγκόντες β. γ. ε. Ω. t. u. v.* Vind3. 5. Pall. Man. Ang.

δοῦναι κατὰ τὰ[10] [ἐκ][11] τῆς ἐκκλησίας ψηφίσματα.[12] Καὶ εἵλοντο τούσδε, Κηφισοφῶντα[13] Κλέωνος Ἀναφλύστιον, Δημόκριτον Δημοφῶντος[14] Ἀναγυράσιον,[15] Πολύκριτον Ἀπημάντου[16] Κοθωκίδην. Πρυτανεία[17] φυλῆς Ἱπποθοωντίδος. Ἀριστοφῶν Κολλυτεὺς[18] πρόεδρος εἶπεν.[19]

danda esse secundum plebiscita. Et delegerunt hos: Cephisophontem Cleonis F. Anaphlystium, Democritum Demophontis F. Anagyrasium, Polycritum Apemanti F. Cothociden. Præsidebat tribus Hippothoontis. Aristophon Collytensis Prohedrus dixit.

---

10) *καὶ τὰ Σ.* LaurS. vulg. — *τὰ* om Aug4. — 'Quorsum addi legatis illa volunt plebiscita, si in illis neque ipsi legati nuncupati erant neque mandata ad Philippum referenda continebantur? Quapropter etiam vices literarum credentialium gerere non poterant. Hunc nodum non resolvo.' Reiskius. 'Si legas *κατὰ*, resolvitur nodus.' Schaeferus. 11) *ἐκ* om *γ. k. p. r. s.* Vindl (qui *τὰς* pro *τὰ ἐκ*). Barb. Pall. 2. 'Malim omissum.' Schaeferus. Orta esse videtur praepositio e superioribus repetitis. 12) *ψηφίσασθαι* Vindl. 13) *Κηφισοφῶντος* Vindl. 14) *Δημοφόντος Ω.* 15) *Ἀναγυρράσιον* LaurS. Aug2. Cf. ad §. 164. 16) *Ἀπυμάντου* Vind5. Pall. 17) *πρυτανείᾳ* (LaurS). vulg. — *πρυτανέα* Aug4. Harl. AldL. *γρ. ε. k.* corr*Ω.* Guelf. Vindl. 5. Barb. — *πρυτανέου* Pal2. — *πρυτανεία* pr*Ω.* man. — *πρυτανια Σ.* prAugl (corr rec. *ε* addidit). — *πρυτανια* (*ε* superscr.) Bav (F?). — *πρυτανευούσης* Altemps. Haec usitata formula est, non per nominativum nec dativum. Vid. Franz. Element. p. 320. Codices autem optimi nominativum exhibent, quem intelligo ut *Ἐκκλησία* §. 74. 18) *κολυτεὺς* LaurS. Augl. *k.* pr *u.* — *κολυττεὺς* vulg. — *κολλυτεὺς Σ.* Vid. Prolegg. Gramm. App. §. 146. 19) Post *εἶπεν* sequitur titulus *ΨΗΦΙΣΜΑ* in Augl. Pal2. 'Recte vero, ni fallor.' Reiskius. nam plura decreta recitata esse apparet e §§. 73. 75. 76. Sed *εἶπεν* libenter quis deleat, aut lacunam inter *πρόεδρος* et *εἶπεν* supponendam esse putet. Nam quod praecedit non est populi scitum, sed senatus decretum (*ψήφισμα τῆς βουλῆς*, qualia dicuntur Aristocr. §. 92), non rogatio est in contione lata, sed relatio actorum in senatu secundum populi scitum §. 74. Offendit autem, quod in senatu fuisse dicitur *πρόεδρος*. nam *ἐπιστάτης* praeses erat senatus. Neque vero urgent verba nos de senatus praesidio cogitare, ut etiam Hermannus De Proëdris p. 20 hanc difficultatem non explicarit. Sed fortasse hic *πρόεδρος* Aristophon secundum contionis a se habitae plebiscitum illud a prytanibus et imperatoribus subscribentibus in senatu relatum rogatione sua de nominibus ad legationem creandis perfecit. Non esse hoc additamentum initium plebisciti quod olim putaveram, docet vocabulum *πρυτανεία*, quae nulla tum erat in praesidio comitiorum. — De scriptura *Ἱπποθοωντίδος* vid. Prolegg. Gramm. §. 146.

76. Ὥςπερ τοίνυν ἐγὼ ταῦτα δεικνύω τὰ ψηφίσματα, οὕτω καὶ[1] σὺ δεῖξον, Αἰσχίνη, ὁποῖον[2] ἐγὼ γράψας ψήφισμα, αἴτιός εἰμι τοῦ πολέμου. ἀλλ᾽ οὐκ ἂν ἔχοις.[3] εἰ γὰρ εἶχες·[4] οὐδὲν ἂν αὐτοῦ[5] πρότερον νυνὶ παρέσχου.[6] καὶ μὴν οὐδ᾽ ὁ[7] Φίλιππος οὐδὲν αἰτιᾶται ἔμ᾽[8] ὑπὲρ τοῦ πολέμου, ἑτέροις ἐγκαλῶν. Λέγε δ᾽ αὐτὴν τὴν ἐπιστολὴν τὴν[9] τοῦ Φιλίππου.[10]

ΕΠΙΣΤΟΛΗ.*

77. Βασιλεὺς Μακεδόνων Φίλιππος Ἀθηναίων τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ χαίρειν. Παραγενόμενοι πρὸς ἐμὲ[1] οἱ παρ᾽ ὑμῶν 251

76. Ut igitur ego haec ostendo decreta, sic et tu ostende, Aeschines, quo ego decreto scripto auctor belli fuerim. Id vero non potes. nam si posses; nihil eo prius nunc protulisses. Atque adeo nec Philippus belli causam mihi imputat, quum de aliis queratur. Recita ipsas Philippi literas.

77. Rex Macedonum Philippus senatui populoque Atheniensi S. Profecti ad me legati vestri Cephisophon et Democritus et Polycritus de navibus,

---

76. 1) καὶ om prΣ. Probavit Doberenz. l. c. p. 3. Excidisse potest in fine lineae, ubi antiquus corrector compendio addidit. habet etiam LaurS. 2) ποῖον vulg. Cf. §. 150. — ὁποῖον Σ. LaurS. Aug2. 3) ἔχῃς Man. 4) εἶχετ prΣ. Cf. Prolegg. Crit. §. 78. — ἔχοις prUrb. 5) τοῦ ψηφίσματος δηλονότι schol AldT. 6) παρέσχες codd ε. ζ. 7) οὐδὲ sine ὁ codd β. γ. prΩ. υ. ν. Pall. Ang. Man. (s?). — αὐτοῦ . . . ὁ Φίλιππος om pr Vind5. habet marg. Item proximum ἑτέροις. 8) αἰτιᾶταί·με. vulg. — αἰτιᾶται ἐμὲ Σ. LaurS, 'quomodo vel sine codice scribendum fuit.' Schaeferus. 'Non vidit ἑτέροις generis esse neutrius, ut sententia sit: Philippus in illa epistola non de bello accusat me, sed de aliis rebus queritur, idque epistolae ipsi, quae sequitur, optime convenit. Rectius igitur scribitur με.' Benseler. Hiat. p. 90. At ἑτέροις non esse neutrius generis, sed personas sibi opponi patet e §. 79. Sed ante ἔμ᾽ vocem orator inhibuisse videtur, ut hoc pronomen gravius valeret. — ἐγκαλῶν LaurS compendio, quod legi potest ἐγκαλῶ. 9) τὴν ante τοῦ om vulg. LaurS. — habent Σ. F. T. Augl. k. r. s. AldT. Vindl. 4. 5. Pal2. Urb. Barb. η. (Aug2?). 10) αὐτὴν τὴν τὴν ἐπ. τοῦ Φιλ. Pall mendose. — Signum est in Bav illud, de quo vid. ad §. 28 not. 16.

*) Ἐπ. Φιλίππου vulg. — Φιλίππου om Σ. LaurS. Bav (F?). Augl. 2. 4. r. v. Vind3. 4. 5. neque alibi nomen Philippi huic substantivo addi solet in titulis. Cf. §§. 157. 167. 213. 222. Phil. I §. 38. f. leg. §§. 39. 40. 52. 162. Attamen additum est f. leg. §. 188. — Titulum om marg Lamb. — Epistolam om Augl. Urb. Vindl (s?). — in marg. habent k. Lind (cf. §. 29).

77. 1) παρ᾽ ἐμοὶ Barb.

πρεσβευταί, Κηφισοφῶν καὶ Δημόκριτος καὶ Πολύκριτος[2] διελέγοντο περὶ τῆς τῶν πλοίων ἀφέσεως[2] ὧν ἐναυάρχει Λαοδάμας.[3] Καθ' ὅλον μὲν οὖν[4] ἔμοιγε φαίνεσθε[5] ἐν μεγάλῃ εὐηθείᾳ ἔσεσθαι.[6] εἶτ' οἴεσθ' ἐμὲ[7] λανθάνειν, ὅτι ἐξαπεστάλη[8] ταῦτα τὰ πλοῖα πρόφασιν[9] μὲν ὡς τὸν σῖτον[10] παραπέμψοντα[11] ἐκ τοῦ[12] Ἑλλησπόντου εἰς Λῆμνον, βοηθήσοντα δὲ[13] Σηλυμβριανοῖς τοῖς ὑπ' ἐμοῦ μὲν πολιορκουμένοις, οὐ συμπεριειλημμένοις

quibus praefuit Laodamas, dimittendis verba fecerunt. Omnino igitur magna mihi bonitas fore vestra videtur. putatisne tandem me hoc non intelligere, missa fuisse illa navigia per speciem quidem frumenti ex Hellesponto in Lemnum comitandi, sed ut ferrent opem Selymbrianis, qui a me obsiden-

---

2) *καὶ Πολύκριτος* om propter praecedentia *ε. T. p. r.* Lind. AldT. Pal2. Barb. — Proxime *ἀφαιρέσεως* loco *ἀφέσεως* Harl. Cf. §. 74: *περὶ τοῦ ἀφεθῆναι* etc. 3) Cf. §. 74 not. 10. — *καὶ* ante *καθ'* inculcat *η*. 4) *οὖν* om *r*. 5) *φαίνεσθαι* Pal2. pr*Σ* (?) ubi extremum *ε* correctoris est in erasis. 6) *συνέχεσθαι* aut *ἐνέχεσθαι* sine *ἐν* Reiskius mavult, *εἶναι* Schaeferus. Delevit Benselerus. Sententia est: videtur fore vestra stultitia (*εὐήθειαν ὑποκοριζόμενος καλεῖ ἄνοιαν*) magna, quum negotium recte consideraveritis. Sed mutanda erat vulgata interpunctio. nam proxime (ante *εἴ τ'* vulg. — *εἰτ Σ*. — *εἶτ'* LaurS. Pal1. Ang. *v*. Mor. — *εἴ γ'* Scrimg. Wolf. AldV. AldB. — *εἰ* Aug4. corr Bav (F?). Weim. *γρ. ε. η*. — *εἰ τοῦτ'* Fel.) commate post *ἔσεσθαι* distinguebatur et sine interrogatione continuabatur. 7) *εἰ οἴεσθέ με* vulg. — *εἰτ οἴεσθ' ἐμὲ Σ*. — *εἶτ' οἴεσθ' ἐμε* LaurS. 8) *μὲν* post *ἐξαπ. k*. Bav *η*. 'Addidi. Respondet huic *μὲν* insequens *δὲ* versu 8.' Reiskius. 'Iure deleverunt Wunderlichius et Bekkerus. Insequens *δέ* refertur ad *μὲν* vs. 7, quod mireris Reiskium non vidisse. Monuit etiam Wunderlichius Praef. p. XXX sq.' [= p. XXIV sq.] Schaeferus. Pro *μὲν* habet *Ω ταῦτα* repetitum et deletum. 9) *προφάσει r*. Aug4. Ven. Vind4. Barb. Cf. Krueger. ad Thuc. III, 111 init., ubi *πρόφασιν ἐπὶ λαχανισμὸν — ἐξελθόντες. — προκεχωρηκότες δὲ* etc. 10) *προφ. μὲν ὡς τὸν σῖτον μὲν* Pal2, qui *μὲν* post *ἐμοῦ* om. 11) *παραπέμψαντα r. ζ*. 12) *τῆς* om *η*. 13) *βοηθήσοντα δὲ* scil. *τῷ ἔργῳ*. Wolfius. 'Aegre fero *ἔργῳ* abesse conveniens praemisso *πρόφασιν μέν*.' Reiskius. 'Mihi quoque placeret *τῷ δ' ἔργῳ βοηθήσοντα* (hoc ordine), si libri darent. Nunc vulgatam tueor, ipsis particulis *μὲν* et *δὲ* oppositionem ita indicantibus, nulla ut sensus obscuritas existat. Tuetur etiam Wunderlichius l. c., sed sic ut nescio quid relationis inter particulam *δὲ* et accusativum *πρόφασιν* reperisse sibi videatur. Quae autem cum Graecis contulit Latina, generis sunt diversi.' Schaeferus. Cf. Thuc. l. c. De *Σηλυμβριανοῖς* (sic *Σ*. LaurS. — vulgo sine *μ*) vid. Prolegg. Gramm §. 111.

δὲ ἐν ταῖς[14] τῆς φιλίας κοινῇ κειμέναις ἡμῖν συνθήκαις;[15] (78) Καὶ ταῦτα[1] συνετάχθη τῷ ναυάρχῳ ἄνευ μὲν[2] τοῦ δήμου τοῦ[3] Ἀθηναίων, ὑπὸ δέ τινων ἀρχόντων καὶ ἑτέρων, ἰδιωτῶν μὲν νῦν ὄντων,[4] ἐκ παντὸς δὲ τρόπου βουλομένων[5] τὸν δῆμον ἀντὶ τῆς νῦν ὑπαρχούσης πρὸς ἐμὲ φιλίας τὸν πόλεμον ἀναλαβεῖν, πολλῷ μᾶλλον φιλοτιμουμένων[6] τοῦτο συντετελέσθαι[7] ἢ τοῖς Σηλυμβριανοῖς βοηθῆσαι.[8] καὶ ὑπολαμβάνουσιν[9] αὑτοῖς[10] τὸ τοιοῦτο[11] πρόσοδον[12] ἔσεσθαι. οὐ μέντοι μοι[13] δοκεῖ τοῦτο[14] χρήσιμον ὑπάρχειν οὔθ' ὑμῖν οὔτ' ἐμοί. Διόπερ τά τε νῦν καταχθέντα πλοῖα πρὸς ἡμᾶς[15] ἀφίημι ὑμῖν,[16] καὶ τοῦ λοιποῦ,

tur et communi amicitiae foedere comprehensi non sunt? (78) Atque haec mandata fuerunt Navarcho sine populi quidem Atheniensis auctoritate, sed a quibusdam magistratibus et aliis, qui quum privati nunc sint, omnibus modis efficere student, ut populus repudiata mecum inita amicitia ad bellum redeat, atque in eo conficiendo multo magis elaborant quam ut Selymbrianis opitulentur. eamque rem sibi quaestui fore putant. ego tamen id neque vobis neque mihi consultum esse puto. quamobrem et navigia quae nunc ad nos deducta sunt, vobis remitto, atque in posterum, si vestros

---

14) τοῖς Σ vitiose. 15) συνθήκας ἡμῖν p. r. Vind4. Barb.

78. 1) οὐ συμπεριειλ. εἰς τὴν εἰρήνην. καὶ ταῦτα etc. reliquis omissis Pal2. 2) μὲν γὰρ Ω interpungens ante ἄνευ. 3) τῶν vulg. — τοῦ Σ. LaurS. Φ. Pal2. 4) νῦν μὲν ὄντων Lind. — μὲν ὄντων νῦν Barb. 5) βουλευομένων Aug. 6) φιλοτιμούμενον Σ. LaurS. vulgo. idem vult φιλοτιμούμενοι Aug2. — φιλοτιμουμένων Fel. AldV. Weim. IndL. Ask. ε. ζ. corrΩ. Harl. Aug4 (Vind3. 4. 5. Barb?). — ἴσως φιλοτιμουμένων Schol. 7) συντετάχθαι vulg. — συντετελέσθαι LaurS. Bav (Φ. p. k?). — συντελεσθαι Σ, idem volebat. — συντελεῖσθαι Fel. corrΩ (e συντετάχθαι). T. r. Ask. Aug4. Vind4. Pal2. — συντελεισθαι marg Vind5 (in textu συντετάχθαι). — συντετελέσθαι καὶ συντελεῖσθαι γρβ. ζ. ε. η. — συντελέσαι aut συντελεῖσθαι AldV. — συντελέσαι IndAld. Cf. βοηθῆσαι. Sed perfectum (celeritatis) confirmatur glossemate συντετάχθαι. 8) βοηθῆναι cod η. 9) ὑπολαμβάνουσι prΣ. ant. addidit ν. 10) αὑτοῖς vulg. — αυτοῖς Σ. — αὐτοῖς LaurS. Bkk. 11) τοιοῦτον vulg. — τοιοῦτο Σ. LaurS. Φ. η. AldV. Aug2. 4. Bav. (Vind4. Pal2?). Literis non atticis attica forma quae dicitur minus convenit. 12) προσολον Σ. — πρὸς ὅλον F. η. — πρὸ ὅλον LaurS. 13) μοι om s? (a Mor. at Bekk. perhibet hanc epistolam om s). 14) τοῦτο τὸ γρ T. — τουτο τö sic Σ (repetitum το punctis notavit antiq. manus). item in LaurS τὸ punctis idque atramento secundae manus notatum est. — Articulus ferri potest. — τὸ Appfr. 15) ὑμᾶς Fel. (typograph. errorem repetierunt Mor. Wolf. Tayl.). 16) ἡμῖν prΩ.

ἐὰν βούλησθε μὴ ἐπιτρέπειν τοῖς προεστηκόσιν ὑμῶν[17] *κακοήθως πολιτεύεσθαι, ἀλλ' ἐπιτιμᾶτε, πειράσομαι κἀγὼ διαφυλάττειν*[18] *τὴν εἰρήνην. Εὐτυχεῖτε.*

79. *Ἐνταῦθ' οὐδαμοῦ Δημοσθένην*[1] *γέγραφεν,*[2] *οὐδ' αἰτίαν οὐδεμίαν κατ' ἐμοῦ. Τί ποτ' οὖν τοῖς ἄλλοις ἐγκαλῶν τῶν ἐμοὶ πεπραγμένων οὐχὶ μέμνηται; ὅτι τῶν ἀδικημάτων ἂν ἐμέμνητο τῶν αὑτοῦ,*[3] *εἴ τι*[4] *περὶ ἐμοῦ γ' ἔγραφεν.*[5] *τούτων γὰρ εἰχόμην*
252 *ἐγὼ*[6] *καὶ τούτοις ἠναντιούμην. Καὶ πρῶτον μὲν τὴν εἰς Πελοπόννησον πρεσβείαν ἔγραψα, ὅτε πρῶτον ἐκεῖνος*[7] *εἰς Πελοπόννησον παρεδύετο,*[8] *εἶτα τὴν εἰς Εὔβοιαν, ἡνίκ' Εὐβοίας ἥπτετο,*[9]

magistratus vetueritis malitiose rempublicam gerere et coërcueritis, operam dabo, ut et ego pacem custodiam. Valete.

79. Hic nusquam Demosthenis meminit, neque de me quicquam queritur. Quamobrem igitur, quum alios accusat, meorum actorum non meminit? quod iniuriarum suarum meminisset, si quid de me quidem scripsisset. iis enim ego inhaerebam et iis adversabar. Ac primum in Peloponnesum legationem rogavi, quum ille primum in Peloponnesum insinuare

---

17) *ἡμῶν* Ω. 18) *φυλάττειν* cod η.

79. 1) *Δημοσθένης* Pal2. 2) *ἔγραφεν* Man. — Proxima *τῶν ἐμοὶ πεπρ. οὐχὶ μεμν.* cit. Priscian. vulgo T. II p. 194 Kr. 3) *ἑαυτοῦ* Ald etc. Ω. Vindl. 3. 4. 5. Pall. 2. Urb. Ang. Man. BkkAnecd. p. 127. — *αὐτοῦ* Σ. Laur8. Barb. etc. 4) *ἔτι* pro *εἴ τι* Man. 5) *γεγραφεν* Σ. — *γέγραφε* Laur8. vulg. — 'Manifestus soloecismus. Bekkerus vulgatam servans *Malim* inquit *ἔγραφεν*. Wunderlichii editio posterior lectore non monito dat *ἐγεγράφει*. Sic correxi abhinc multos annos Stephan. Thes. col. 1987 D. ed. Londin. Sed emendationem loci dudum occupaverat optimus ille Devarius Part. p. 117 Reusm.' Schaeferus. Magis commendatur coniectura *γ' ἔγραφεν* Droysenii in Diar. Antiq. 1839 p. 809. cf. Ziel. ibid. 1844 p. 415. Recepimus iam 1843. Defendit quidem vulgatum Klotz. ad Devar. T. II p. 486 sq. comparans Aphob. I §. 63: *εἰ γὰρ ἐκεῖνα ἀνήλωται ὀρθῶς· οὐδὲν ἂν τῶν νῦν παραδοθέντων ἐξήρκεσεν εἰς ἕκτον ἔτος, ἀλλ' ἢ παρ' αὐτῶν ἂν με ἔτρεφον ἢ τῷ λιμῷ περιεῖδον ἀπολόμενον.* At alia ratio huius loci mihi esse videtur, ubi e mente adversariorum orator loquitur, id quod n. l. non magis dici potest. quam Lept. §. 149: *καὶ μὴν καὶ Γελάρχῳ πέντε τάλαντ' ἀποδουναιγεγραφεν οὗτος,* (Σ) . . . *καὶ καλῶς ἐποίει*, ubi vulgo pariter *ἀποδοῦναι γέγραφεν*, scribendum *ἀποδοῦναί γ' ἔγραφεν*. Ibi *ἀποδοῦναι πέντε τάλαντα* oppositum est *δωρεαῖς*, ut n. l. *περὶ ἐμοῦ* opponitur *τοῖς ἄλλοις*. 6) *ἐγὼ* om ζ. 7) *ἐκεῖνος πρῶτον* Barb. 8) *παρεισεδύετο* (rectius *παρεισεδύετο* Reiskia) coniecit Taylorus. At vid. Vict. Var. Lect. IV cap. 23. 9) *ἡνίκα ἥπτετο Εὐβοίας* Urb. — *Εὐβοίας* om

εἶτα τὴν ἐπ' Ὠρεὸν[10] ἔξοδον, οὐκέτι πρεσβείαν,[11] καὶ τὴν εἰς Ἐρέτριαν, ἐπειδὴ τυράννους ἐκεῖνος ἐν ταύταις ταῖς πόλεσιν κατέστησεν. (80) μετὰ ταῦτα δὲ[1] τοὺς ἀποστόλους ἅπαντας[2] ἀπέστειλα,[3] καθ' οὓς Χερρόνησος ἐσώθη καὶ τὸ[4] Βυζάντιον καὶ πάντες οἱ σύμμαχοι. ἐξ ὧν ὑμῖν μὲν[5] τὰ κάλλιστα, ἔπαινοι, δόξαι, τιμαί, στέφανοι, χάριτες[6] παρὰ τῶν εὖ πεπονθότων ὑπῆρχον,[7] τῶν δ' ἀδικουμένων τοῖς μὲν ὑμῖν[8] τότε πεισθεῖσιν ἡ σωτηρία περιεγένετο, τοῖς δ' ὀλιγωρήσασιν τὸ πολλάκις ὧν ὑμεῖς προείπατε μεμνῆσθαι, καὶ νομίζειν ὑμᾶς μὴ μόνον εὔνους ἑαυτοῖς[9] ἀλλὰ καὶ φρονίμους ἀνθρώπους καὶ μάντεις εἶναι. πάντα γὰρ ἐκβέβηκεν[10] ἃ προείπατε.[11]. (81) Καὶ

se vellet, deinde in Euboeam, quum Euboeam attingeret, tum expeditionem, non iam legationem, Oritanam, itemque Eretriensem, quum ille iam tyrannos in illis urbibus constituisset. (80) Post haec classes illas omnes ablegavi, per quas Chersonesus conservata est et Byzantium et omnes socii. Unde vobis res pulcherrimae, laudes, gloria, honores, coronae, gratiarum actiones ab iis, qui beneficiis affecti fuerant, suppetebant, eorum autem qui afficiebantur iniuria, iis qui vobis obtemperaverant parta est salus, qui vero neglexerant, id consecuti sunt, ut saepe vestrarum praedictionum meminerint utque sibi vos non modo consultum voluisse, sed etiam prudentes homines et vates esse putent. evenerunt enim omnia, quae vos praedixeratis. (81) Atqui magnam pecuniam daturum fuisse Philisti-

Aug4. 10) Ὠρεον (εον in erasis αιον?) Σ. — Ὠρεῷ Aug1. *k.* Vind1. Pal2. 11) πρέσβειαν om η.

80. 1) δ' ταῦτα Σ, sed primae manus ordinem δὲ ταῦτα praestat etiam Aug2. — ταῦτα δὲ καὶ Man. — Suid. s. v. Ἀποστολαί citavit ἀπόστολοι. 2) πάντας Aug1. *k. s.* Vind1. Pal2. 3) ἀπεστ. ἅπαντας Hermog. T. III p. 331. 4) καὶ τὸ Σ. LaurS. Aug2. Hermog. Cf. Var. Lect. §§. 71. 302. — τὸ om vulg. 5) μὲν ὑμῖν *s.* Vind1. Barb. 6) χάριτες στέφανοι *r.* Vind4. 7) ἐγίγνοντο vulg. — ὑπῆρχον Σ. Aug1. ἐγίγνοντο m sec. *k. s.* Pal2. Scrimg. ὑπῆρχον LaurS. — Hoc (ὑπ.) vocabulo significatur abundantia quaedam praesens, quae notio h. l. aptissima est, et proxime dicitur περιεγένετο. 8) ἡμῖν Vind1. Urb. 9) αὐτοῖς vulg. — ἑαυτοῖς Σ (cum linea antiqua per ε traducta). LaurS. Aug1. 2. *k. p. r. s.* Vind1. Pal2. Barb. Man. 'Sed h. l., quo Bremium miror ad p. 52, 16 usum esse, pronomen non habet vim reciprocam. Itaque vulgatam praefero.' Schaeferus. ''At habet; subiectum enim latet in infinitivo νομίζειν.' Reuterus. 10) ἐκβέβληκεν Ω, sed λ deletum est. 11) προείπετε αὐτοῖς cod η. — προείπατε αὐτοῖς sec m LaurS. vulg. — αὐτοῖς om Σ. pr LaurS. Recte. nec supra pronomen verbo προείπατε additum est.

μὴν ὅτι πολλὰ μὲν ἂν[1] χρήματ' ἔδωκε Φιλιστίδης[2] ὥστ' ἔχειν Ὠρεόν,[3] πολλὰ δὲ[4] Κλείταρχος ὥστ'[5] ἔχειν Ἐρέτριαν, πολλὰ δ' αὐτὸς ὁ[6] Φίλιππος ὥστε ταῦθ' ὑπάρχειν[7] ἐφ' ὑμᾶς αὐτῷ[8] καὶ περὶ τῶν ἄλλων μηδὲν ἐξελέγχεσθαι[9] μηδ' ἃ ποιῶν ἠδίκει μηδέν'[10] ἐξετάζειν πανταχοῦ, οὐδεὶς ἀγνοεῖ, καὶ πάντων ἥκιστα[11] σύ. (82) οἱ γὰρ παρὰ τοῦ Κλειτάρχου καὶ τοῦ Φιλιστίδου τότε πρέσβεις δεῦρ' ἀφικνούμενοι[1] παρὰ σοὶ κατέλυον, Αἰσχίνη,[2] καὶ σὺ προὐξένεις[3] αὐτῶν. οὓς ἡ μὲν πόλις ὡς ἐχθροὺς καὶ

dem, ut Oreum, magnam autem Clitarchum, ut Eretriam obtineret, magnam porro ipsum Philippum, ut ea contra vos praesidia haberet et ceteri eius conatus non patefierent, utque in reliquas eius iniurias nemo usquam inquireret, nemo ignorat, et omnium minime tu. (82) Legati enim tum a Clitarcho et Philistide huc missi, apud te diversabantur, Aeschines, et tu eorum eras procurator, quos respublica ut hostes et neque iusta neque utilia postulantes repulit, at tibi fuerunt amici. Nihil igitur horum factum

81. 1) ἂν om Augl. *k. s.* Vindl. Habent particulam etiam Bkk Anecd. p. 127. 2) πολλὰ μὲν ἀνέδωκε χρήματα Φιλιστείδης Tiber. Rh. κθ'. p. 559, unde Osannus (Diar. Antiq. 1841 p. 973 sq.) coniecit: π. μὲν ἀνήλωκε Φ. sine ἂν, quia re vera dedit Philippus multa corrumpens. At de tyrannis illis res tam certa non est. Sed e contextu patet sic locum intelligendum esse: tyranni Demostheni multa dedissent, nisi fidem oratoris cognovissent. Supplendum est *mihi*. Rectissime Schaeferus monuit, Tiberium scripsisse ἂν ἔδωκε, quomodo edi debuerit. — (χρήματα δέδωκε Φιλιστίδης Vindl.) 3) Ὠρεὸν *Ω*. — Ὠραιὸν (ε est antiqui correctoris) *Σ*. Saepe Ὠρεός et ὡραῖος confunduntur. 4) δὲ om Tiber. Sed factum est culpa scribae, quod apparet inde quod hoc exemplum a rhetore refertur ἐπαναφορᾶς, cui πολλὰ μὲν, πολλὰ δὲ, πολλὰ δὲ magis convenit quam ubi media particula omittitur. 5) ὥτ' pr*Ω*. 6) αὐτὸς ὁ om Tiber. 7) ταῦτα θ' ὑπάρχειν mavult Reiskius. — εἶναι dat Tiber. 8) αὐτῷ LaurS. vulg. — αυτῷ *Σ*. — αὑτῷ correxit Bkk. 9) ἐλέγχεσθαι Augl. 4. *k. p. r. s. ε. T.* Guelf. Harl. Ven. Vindl. 4. Pal2. Urb. BkkAnecd. p. 147. — ἐξελέγχεσθαι i. q. *accurate convinci*. 10) μηδὲν Pall, voluit μηδέν' pro reliquorum μηδένα. 11) πλέον Appfr. At vide etiam Zonar. s. v. Ἥκιστα.

82. 1) ἀφικόμενοι Augl. *s. ε. k. p. r.* Vindl. Pal2. Aug. corr Barb. Placet Schaefero. Praesentis aut potius imperfecti participium de repetito adventu. *Quotiescunque adveniebant legati.* 2) Αἰσχίνης Schol. Aristid. p. 362 Fr. — om *T.* Urb. — Est exemplum ἀποστροφῆς ap. Hermog. T. III p. 241. p. 297. p. 345. Schol. ad Hermog. T. VII[b] p. 933. Citavit Thomas Mag. s. v. Προξενῶ tanquam ex or. παραπρεσβείας e frequenti confusione. 3) προὔξεις Man. — γρ. πρόξενος Pal2.

οὔτε δίκαια, οὔτε συμφέροντα λέγοντας ἀπήλασεν,[4] σοὶ δ' ἦσαν φίλοι. Οὐ τοίνυν ἐπράχθη τούτων οὐδέν, ὦ βλασφημῶν περὶ ἐμοῦ καὶ λέγων ὡς σιωπῶ μὲν λαβών, βοῶ δ' ἀναλώσας. ἀλλ' 253
οὐ σύ,[5] ἀλλὰ βοᾷς μὲν ἔχων,[6] παύσει[7] δ' οὐδέποτε, ἐὰν[8] μή σ'[9] οὗτοι παύσωσιν ἀτιμώσαντες[10] τήμερον.[11] (83) Στεφανωσάντων τοίνυν ὑμῶν ἔμ' ἐπὶ τούτοις τότε καὶ γράψαντος Ἀριστονίκου

est, o homo in me maledice, qui dicis me accepta tacere pecunia, expensa clamitare. Tu vero non ita, sed clamitas quia habes, et nunquam desines, nisi te hi coërcuerint infamia notantes hodie. (83) Ob ea igitur quum vos me tum coronaretis et Aristonicus easdem scripsisset syllabas, quas Cte-

---

4) ἀπήλασαν s. Vind1. — ἀπήλασεν etiam Anecd. Bkk. p. 121, ut Σ. — ἀπήλασε LaurS. vulg. 5) σύ γε LaurS. vulg. — γε om Σ. Recte. nam simpliciter opponuntur ἐγώ et σύ, non circumscribitur adversarius exclusis ceteris. imo i. q. *non ego, sed tu*. quare etiam in superioribus hoc pronomen nude adhibetur. Nulla particula saepius temere inculcabatur quam γε. Cf. n. 9. 6) Hirschig. l. c. p. 51 coniecit: ἀλλ' οὐ σύ γε, ἀλλ' ἀεὶ βοᾷς, παύσει δ' οὐδ. Esset tautologia quaedam. Recte schol.: Οὐ τοίνυν ἐπράχθη τούτων οὐδὲν] Οὐ τοίνυν διεφθάρην ὑπὸ χρημάτων ἐγώ. ἵνα ἀκολούθως ἐπαγάγῃ: ὦ βλασφημῶν περὶ ἐμοῦ καὶ λέγων ὡς σιωπῶ μὲν λαβὼν, βοῶ δ' ἀναλώσας. Εἶτα περιτροπῇ δείκνυσι τὰ ἴδια τῶν δωροδοκούντων, ὡς βοῶσι μὲν ἔχοντες καὶ συναγωνίζονται τῷ δεδωκότι (τοῦτο δὲ Αἰσχίνης ποιεῖ), παύσονται δὲ οὐδέποτε ἄλλως, εἰ μὴ ταῖς κολάσεσι. 7) παύῃ Vind1. — παύσῃ vulg. — παύσει Σ. LaurS. (Vind3). 8) ἂν Pal2. 9) μή σέ γε Vind5. Pal1. 10) ἀτιμάσαντες Ω, sed in marg. γρ. ἀτιμώσαντες. Perpetua confusio. Vid. Cobet. Var. Lect. in Mnemos. T. VII fasc. 4 p. 397 sqq. 11) τήμερον περὶ τὸ βῆμα. Ω (in quo additamentum linea subducta notatum est). u. γ. Man. Aug. Vind3. 'Non intelligo quid velit γ, qui addit περὶ τὸ βῆμα.' Taylorus. 'Dubium est oratoris an scholiastae sit. cuiuscunque est, voluit is, qui scripsit, ita dare: τήμερον, περιϋλακτοῦντα τὸ βῆμα. quae sint verba Demosthene utique non indigna futura. nisi hi iudices te infamia notatum hodie cogant omittere quaestum, quem adhuc factitasti, scil. suggestum oratorium circumlatrandi.' Reiskius. 'Fortasse fuit nota marginalis, οἱ περὶ τὸ βῆμα, referenda illa ad pronomen antecedens οὗτοι.' Schaeferus. Minime περὶ τὸ βῆμα ad βοᾶν referebat scholiasta, sed ad οὗτοι explicandum adscribebat, quasi haec causa acta esset non in iudicio, sed in contione. Iudices autem, quorum erat notare calumniatorem (non auditorum erat), non circumsedebant circum τὰ βήματα, sed ad eos adversus orator dicebat. Bini erant ibi suggestus, alter accusatoris, defensoris alter. Schoemann. Process. p. 148. Itaque nullo modo hoc additamentum ferri potest.

τὰς αὐτὰς συλλαβὰς ἅςπερ[1] *οὑτοσὶ Κτησιφῶν νῦν γέγραφεν*[2] *καὶ ἀναρρηθέντος*[3] *ἐν τῷ θεάτρῳ τοῦ στεφάνου, καὶ*[4] *δευτέρου κηρύγματος ἤδη μοι τούτου γιγνομένου,*[5] *οὔτ' ἀντεῖ-*

siphon hic nunc scripsit, et renuntiaretur in theatro corona, et quum hoc iam secundum praeconium mihi fieret; neque adversatus est Aeschines,

---

83. 1) *ὥσπερ* Herw. Schaefer. prΩ, cuius α est correctoris. — (Pro praecedente *αὐτὰς* Ang: *αὐτῶν*). 2) *γέγραφε νῦν* Augl. *k.* *s.* Vindl. Barb. Pal2. 3) *ἀναῤῥησθέντος* Pall. 4) *καὶ* om Barb. 5) *γενομένου* Augl. *k.* *s.* Vindl. Pal2. (Schol. *γνωσθέντος*). — *γιγνομένου* vulg. etiam Σ (non *γινομένου*). LaurS. Iudicium lectionis pendet a sententia pronominis *τούτου*, utrum decretum intelligatur Aristonici an Ctesiphontis. Augetur difficultas, quod Demosthenes in hac eadem oratione (§. 223) ipse sibi adversari videtur, ne dicam de auctoritate documentorum, quorum causa Droysenius l. c. p. 705 contra Dissenium *γενομένου* (quod et nos olim recepimus, et nuper Benslerus praefert) probantem disputans *γιγνομένου* defendit, non satis explicavit. Taylorus 'caespitantem' Plutarchum vituperans, tamen sequens hunc ducem, in bivio stabat, tum in praefatione p. 15 ed. Harl. Aristonici decretum intelligebat. 'Dubitant utrum ad Aristonici an Ctesiphontis psephisma referendum sit *τούτου*. sine causa. res enim ipsa subiicit ad Aristonicum redire.' Reiskius, qui idem in annotatione affirmat: 'procul dubio ad Ctesiphonteum referendum.' Id quod ita probabat Schaeferus, ut adderet: 'Sed non mirum fuisse qui *τούτου* secus intelligerent. Scilicet orator solam sectans periodi concinnitatem parumque curans logicam membrorum rationem caeteris membris syntactice iunxit quod variata constructione dirimendum esset. Quodsi Demosthenes aliquanto *λογικώτερον* scripsisset *ὥστε δεύτερον κήρυγμά μοι τοῦτο γίγνεσθαι*, nemo erat futurus qui *τοῦτο* perperam interpretaretur.' Rectissime autem Rauchensteinius ad h. l. p. 17 sq. contra eum stetit. Nam Taylori sententia §. 223 refutatur, unde apparet Aristonici decretum de coronando Demosthene non secundum fuisse, sed primum. Reiskii autem Schaeferique rationi hoc repugnat, quod secundum *κήρυγμα*, ut ex eodem Demosthenis loco (§. 223) apparet, non fuit Ctesiphontis, sed Demomelis et Hyperidis. Deinde Ctesiphontis decretum non poterat dici *κήρυγμα*, quo tempore Demosthenes id ipsum hac oratione defendebat. Accedit si *τοῦτο τὸ κήρυγμα* Ctesiphontis esset, ineptissime Demosthenes diceret: *οὔτ' ἀντεῖπεν Αἰσχίνης παρὼν οὔτε τὸν εἰπόντ' ἐγράψατο*, quoniam propter Aeschinis intercessionem haec causa acta est. Denique si *τούτου* referendum esset ad Ctesiphonteam coronationem, non *ἤδη*, sed *νῦν* conveniret. Quare quum neutra ratio possit probari, Rauchensteinius ad novam verborum interpretationem confugit pronomen *τούτου* ad Aristonici quidem *κήρυγμα* referens, sed genitivum pendere censens a comparativo *δευτέρου*. Quam rationem ego olim sequebar. Nam

πεν[6] Αἰσχίνης παρὼν οὔτε τὸν εἰπόντ'[7] ἐγράψατο. Καί μοι λέγε καὶ[8] τοῦτο[9] τὸ ψήφισμα λαβών.[10]

quum adesset, neque decreti auctorem accusavit. Age cape et hoc decretum et recita.

δεύτερός τινος constructio hic illic occurrit. De Documentis P. VI p. 5. Attamen δευτέρου τούτου duobus diversis genitivis obscurius diceretur, ut esset i. q. *secundi post hoc.* et hanc interpretationem merito nimis doctam dicit Boehneckius Quaest. p. 457. Redeo igitur ad simplicem interpretationem. δεύτερον γίγνεσθαι i. q. *iterari.* δευτέρου κηρύγματος intelligens de Aristonici decreto illo quidem, sed per Demomelem et Hyperidem repetito, iisdem verbis et formulis descriptis, ut fieri solebat, rogatoris nomine mutato. Posteriora decreta primum auctorem sequebantur. Optime igitur conveniunt eiusdem oratoris loci, et noster et §. 223: ταυτὶ τὰ ψηφίσματ' ἄνδρ. Ἀθ. τὰς αὐτὰς συλλαβὰς καὶ ταὐτὰ ῥήματ' ἔχει, ἅπερ πρότερον μὲν Ἀριστόνικος, νῦν δὲ Κτησιφῶν γέγραφεν οὑτοσί. Hinc profecti sunt Plutarch. X Orr. p. 846 A et Phot. Bibl. p. 805 H, ubi nomina Δημομέλους, Ἀριστονίκου aut a colligenti aut a describenti manu perperam collocata legimus. Male vero Rauchensteinius explicavit imperfecti participium post aoristos inde, quod alterum hoc κήρυγμα satis diu post primum oratori contigerit. Mensura temporis hac uti non possumus. Imo imperfectum h. l. post narrationem perfectam intelligendum de tempore quo res nondum perfecta erat, sed agebatur i. q. dum haec rogatio, quam Demomeles et Hyperides repetebant, a Dionda (§. 222) accusabatur, per hoc tempus diuturnum tu tacuisti. Haec est natura imperfecti; aoristorum usus hinc apparet: Prima coronatio Aristonicum auctorem nemine impediente (nam Pseudo-Plutarchum errasse iam monebatur) celeriter peracta erat. Quodsi altera vice idem decretum procrastinabatur, nectamen Aeschines accusabat, eo magis in Ctesiphontea causa inimici malitia manifesta erat. Etiam addamus, ne quid negligere videamur, hoc: Bis Dionysiis in theatro Demosthenem esse coronatum ante Ctesiphonteam rogationem cognovimus; quodsi §. 120 idem orator dicit ἐν τῷ θεάτρῳ κηρύττεσθαι τὸ μὲν μυριάκις μυρίους κεκηρῦχθαι παραλείπω καὶ τὸ πολλάκις αὐτὸς ἐστεφανῶσθαι πρότερον, nos quidem intelligimus de aliis eius coronationibus in locis aliis, ut post legationem cf. f. leg. §. 46. Orator autem magis artificiose quam sincere sic loquebatur, ut vulgus mente ἐν τῷ θεάτρῳ teneret. 6) ανειπεν (non ανειπειν) prΣ, antiq. superscripsit τ. 7) ἀντ'εικόντα Σ. — ἀντειπόντα LaurS. γρF. γρΦ. ob praegressum ἀντεῖπεν. — ἀντι πόντα Aug2. 8) καὶ om η. Aug1. 2. 4. *k. s.* Bav (F?). Vind1. Barb. Pal2. 9) τούτου prΣ. — om η. 10) λέγε post λαβὼν vulg. — om Σ. pr LaurS. Aug4. AldT (Vind3. 5. Barb?).

ΨΗΦΙΣΜΑ.*

84. Ἐπὶ Χαιρώνδου[1] Ἡγήμονος[2] ἄρχοντος, Γαμηλιῶνος

84. Archonte Chaeronda Hegemonis F., die XXIV Gamelionis, tribu

---

*) Titulum om Ω. — in marg habet a prima manu LaurS. — Psephisma om Augl. Vindl. — ἔχεται ἐν σελίδι Lind.

84. 1) Χαιρωνίδου vulg. Cf. Damageti Epigr. IX in Anthol. T. II ed. Iac. — Dionys. H. de Isocr. T. V p. 537 R. Id. ib. de Dinarch. p. 649. — Χαιρώνδου Σ. LaurS. Ω. γρβ. γ. ζ. F. T. Φ. ι. u. Aug4. AldT. Vind3. 4. Man. Pal2. Cf. §. 54. Aeschin. Ctes. §. 27. Plut. Vit. Dem. cap. 24. X orr. Isocr. §. 14 p. 837 E (ubi olim scribebatur Χαιρωνίδου et Χερωνίδου). ib. Lycurg. §. 27 p. 842 F (ubi vulgo Χαρώνδου). Diodor. XVI, 84 (ubi olim Χαρώνδου). Boeckh. Corp. No. 251. Menstr. Academ. Berol. 1856 Febr. p. 121. — Χερώνδου Aug2. 2) 'Iam quid istud quod sequitur, Ἡγήμονος? anne nomen patris? — anne olim contendebant codd., utrum hac res gestae sint Chaeronda an Hegemone praetore?' Taylorus. Osann. Syllog. III p. 324 delebat ἡγεμόνος Cf. Hesychius: Ἄρχων· ἡγεμών. Dobraeus Χαιρώνδου deleto scribendum iubet ἐπὶ Ἡγήμονος ἄρχοντος. Alterum nomen delendum esse sententiae favet quod Aug4 verba transposuit sic: ἄρχοντος ἡγεμόνος. Sed ἡγεμὼν etiam ex inscriptionibus est notus magistratus. Vid. Boeckh. Corp. T. I p. 369. Attamen quia in posterioribus quidem titulis etiam Archonti nomen patris additum invenimus (vid. Keil. Analect. p. 17 not. 1. p. 250), quod omnes libri tenent nomen, delere non audemus. Habent quidem LaurS et plurimi ἡγεμόνος, paucissimi recte, si est proprium nomen, ἡγέμονος. De accentu vid. Lehrs. De Aristarch. Stud. p. 302. Sed Fel. et Weim. ἡγήμονος. Hoc Archontis (Olymp. CXIII, 2) nomen titulis confirmatur, quater in Boeckh. R. Marit. p. 19. Dionys. H. de Dinarch. T. V p. 649 R. Nihilominus hoc Archontis nomen depravatur in Ἡγεμόνος Arrhian. Anab. V, 19 §. 5 (3). Sed merito hanc alteram nominis formam restituit Meineckius (Philolog. XV, 1 p. 141) in Anthol. Pal. XI vs. 280: Βέλτερον Ἡγέμονος ληστοκτόνου ἐς κρίσιν ἐλθεῖν. — Oratoris nomen Ἡγήμονος Cor. §. 285 etiam Σ. Plut. Vit. Phocion. capp. 33 et 35. Qui orator idem haud dubie est auctor legis trierarchicae, de quo Boeckh. R. Marit. p. 436. cf. p. 238. Aeschin. Ctes. §. 25. Harpocrat. Phot. Suid. s. v. Etymol. M. p. 418, 44. Cf. Ruhnken. Hist. Orr. p. LXXVI (= p. 154 R). Aristog. I §. 47, ubi corrΣ ἡγήμονος. prima manus habuisse videtur ἡγέμονος. — Parodus Thasius Ἡγήμων ap. Athen. IX p. 406 sq. Aristot. Poët. cap. 2. — Alii sunt eiusdem nominis ap. Isaeum Philoctem. §. 10. ibiq. Schoemann. p. 328. et Euphilet. §. 6. ap. Lysiam. Diogit. §. 12. Boeckh. R. Marit. p. 486. Eiusd. Corp. Inscr. No. 2033 et 3140. — Secundum tot testimonia errores librorum sunt corrigendi. Andocid. Myst. §. 122 iam Valcken. correxit Ἡγεμόνα in Ἡγήμονα. Titulus autem in Boeckh. Corp. T. I No. 272, in quo ti-

ἕκτῃ ἀπιόντος,[3] φυλῆς πρυτανευούσης Λεοντίδος, Ἀριστόνικος Φρεάρριος[4] εἶπεν, ἐπειδὴ Δημοσθένης Δημοσθένους[5] Παιανιεὺς πολλὰς καὶ μεγάλας χρείας παρέσχηται[6] τῷ δήμῳ τῷ[7] Ἀθηναίων, καὶ πολλοῖς[8] τῶν συμμάχων καὶ[9] πρότερον καὶ[10] ἐν τῷ παρόντι καιρῷ βεβοήθηκεν διὰ τῶν ψηφισμάτων, καί τινας τῶν ἐν τῇ Εὐβοίᾳ πόλεων ἠλευθέρωκεν,[11] καὶ διατελεῖ εὔνους ὢν τῷ δήμῳ τῷ[7] Ἀθηναίων, καὶ λέγει καὶ πράττει[12] ὅ,τι ἂν δύνηται ἀγαθὸν ὑπέρ τε αὐτῶν[13] Ἀθηναίων καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων, δεδόχθαι[14] τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ[15] τῷ[7] Ἀθηναίων ἐπαινέσαι Δη-

Leontide praesidente, Aristonicus Phrearrhius dixit, quoniam Demosthenes Demosthenis F. Paeaniensis multa et magna officia praestitit populo Atheniensi, multisque sociorum tum prius tum praesenti hoc tempore opem tulit per decreta, et quasdam in Euboea civitates liberavit, et populo Atheniensi bene velle perseverat, et tum dicit tum agit quicquid potest e re et ipsorum Atheniensium et ceterorum Graecorum, placere senatui

---

tulo invenitur Ἡγέμων, in vulgatae h. l. lectionis auxilium vocari non potest. nam is est aetatis Antoninorum. Etiam minus probant syllabae tituli No. 2416 . . . . . . εμων, quod esse potest fragmentum nominis Μένων, ut Ἡγέμων. Est autem titulus aetate Seleucidarum scriptus. Non erat igitur, quod his Keilius l. c. p. 153 vulgatam defenderet, nisi dixeris etiam haec documenta esse posterioris aetatis omnino. — Sed navis nomen, quod Boeckh. R. Marit. p. 492 Ἡγημόνη et p. 495 Ἡγεμόνη invenitur, rectius est Ἡγεμόνη, quia hoc tradidit Hesychius s. v. observante Boeckhio. 3) ἱσταμένου Aug4. γρζ. γρVind5 in marg (in textu ἀπιόντος). — utrumque in Ven. 4) φρεάρριος hic et infra LaurS vulgo. Harpocr. Suid. etc. Lapides. — φερεάρριος hic Σ. β. η. Ω. ιι. Harl. Bav. Vind3. 5. Pall. Ang. IndAld. — φερεάριος Aug4. Man. — φρεάριος Aug2. — φερεάρριος infra Aug4. β. η. Bav. v. — Vind5. Pall. Man. corr r. (sed Σ. prΩ. u. v. alii ibi recte: φρεάρριος. — Pal2: φρεάριος, qui idem supra φρ[ε]άρριος). — φερεα[ρ]ριος F hic et infra. — φ[ε]ρεάριος Barb utrobique. — φερεράρριος Vind3. — φε[ρ]εάρ[ε]ιος Ang. Cf. var §§. 115. 116. 129. 5) Δημοσθένους omΩ. 6) παράσχηται Man. 7) τῶν tribus in his locis LaurS. vulg. — τῷ Σ. (F. Τ. Φ. Vind3. 4. 5. Barb. alii in hac § sibi non constant). 8) πολλοὺς r. 9) καὶ om u. 10) καὶ omΩ. Ang. — Bekkerus cum antecedentibus coniunxit, post πρότερον interpungens. Reuterus hanc rationem defendebat, quia in talibus socii ab Atheniensibus disiungi non soleant. Vellem probasset documentis. At διὰ τῶν ψηφισμάτων ad χρείας παρέσχηται, quibus αἱ ἐπιδόσεις significantur, non tam arcte pertinet quam ad βεβοήθηκεν. 11) ἐλευθέρωσε Barb. 12) λέγειν καὶ πράττειν Pal2. 13) τῶν Aug2. — αὐτῶν τῶν coni. Markland. receperat Wunderl. 14) δεδόχθω p. 15)

μοσθένην Δημοσθένους Παιανιέα καὶ στεφανῶσαι χρυσῷ στεφάνῳ, καὶ ἀναγορεῦσαι τὸν στέφανον ἐν τῷ θεάτρῳ[16] *τραγῳδοῖς καινοῖς, τῆς δὲ ἀναγορεύσεως τοῦ στεφάνου ἐπιμεληθῆναι τὴν*
254 *πρυτανεύουσαν φυλὴν καὶ τὸν ἀγωνοθέτην. Εἶπεν Ἀριστόνικος*[17] *Φρεάρριος.*[18]

85. *Ἔστιν οὖν ὅςτις ὑμῶν οἶδέ τιν' αἰσχύνην τῇ πόλει συμβᾶσαν*[1] *διὰ τοῦτο τὸ ψήφισμα, ἢ χλευασμὸν, ἢ γέλωτα, ἃ*[2] *νῦν οὗτος ἔφη συμβήσεσθαι, ἂν*[3] *ἐγὼ στεφανῶμαι; καὶ μὴν ὅταν ᾖ νέα καὶ γνώριμα πᾶσι*[4] *τὰ πράγματα, ἐάν τε*[5] *καλῶς ἔχῃ,*[6] *χάριτος τυγχάνει,*[7] *ἐάν θ' ὡς ἑτέρως, τιμωρίας. φαίνομαι τοίνυν ἐγὼ χάριτος τετυχηκὼς τότε,*[8] *καὶ οὐ μέμψεως οὐδὲ τιμωρίας.*

populoque Atheniensi, ut laudetur Demosthenes Demosthenis F. Paeaniensis et aurea corona donetur, et corona in theatro renuntietur, novis tragoedis. renuntiatio autem coronae curae sit praesidenti tribui et Agonothetae, Dixit Aristonicus Phrearrhius.

85. Estne igitur vestrûm aliquis, qui dedecus aliquod suscepisse sciat rempublicam nostram propter hoc decretum aut illusam esse aut derisam, quae modo iste futura esse dicebat, si ego coronarer? Atqui, dum res novae sunt notaeque omnibus, si praeclare se habent, gratiam consequuntur, sin secus, supplicium. constat igitur gratiam mihi tunc esse habitam, non reprehensione suppliciove me affectum.

αὐτῶν ... δήμῳ om Ang. 16) *Διονυσίοις* additur vulg. — om *Σ*. LaurS. *η*. Aug2. 4. Bav (F?). Nisi esset glossema, addendum esset *μεγάλοις*, ut in decreto Spartoci Boeckh. Corp. T. I No. 107 et saepius edito. 17) *Ἀριστόδημος Σ. T. r.* Vind4. IndAld. Aug2 (LaurS? terminatio macula deleta est). 18) *ὁ Φρ.* Dindorf., opinor, casu orto e nota prioris Dindorfiae o. Cf. superius.

85. 1) *συμβᾶσαν τῇ πόλει* vulg. — *τῇ π. συμβ. Σ.* LaurS. *T.* Aug1. *k. p. r. s.* Vind1. 4. (Urb. Pal2. Ang. Barb. Man.). — Marcellinus ad Hermog. T. IV p. 759: *Τίς οὖν ὑμῶν οἶδεν* (*οἶδεν* etiam Urb.) *γέλωτα ἢ χλευασμὸν διὰ τοῦτο συμβάντα τῇ πόλει* (sine *τιν' αἰσχύνην* et *τὸ ψήφισμα*). — 'Quum primarium accentum v. *αἰσχύνην* habeat, proximum vi est *συμβᾶσαν*, ut patet ex repetito v. *συμβήσεσθαι*. Quare interponenda fuerunt verba *τῇ πόλει*.' Dissenius. Non puto gravitati vocabulorum hunc ordinem deberi, sed numero. *αἰσχύνην συμβᾶσαν τῇ πόλει διὰ τοῦτο τὸ ψήφισμα* est *σύγχυσις* quaedam. nam *συμβᾶσαν* avulsum est a *διὰ τοῦτο τὸ ψ.* 2) *ἢ ἃ* Obs. *β. γ.* Harl. Ask. *u. v.* Vind5. Pall. Urb. pr*Ω*. (*T*?). 3) *ἐὰν* vulg. — *ἂν Σ.* LaurS. Vind1. Barb. Pal2. 4) *πᾶσι* om Barb. 5) *ἐὰν δὲ* Vind5. 6) *ἔχει* Vind3. — *ἔχοι* Pal2. 7) *τυγχάνοι* Pal2. 8) *τότε Σ* in erasis *καίτε* manu calligraphi. Ortum erat hoc e sequenti vocabulo.

86. Οὐκοῦν μέχρι μὲν τῶν χρόνων ἐκείνων ἐν οἷς ταῦτ' ἐπράχθη πάντως ἀνωμολόγημαι[1] τἄριστα πράττειν[2] τῇ πόλει, τῷ νικᾶν, ὅτ' ἐβουλεύεσθε,[3] λέγων καὶ γράφων, τῷ καταπραχθῆναι τὰ γραφέντα καὶ στεφάνους ἐξ αὐτῶν τῇ πόλει, καὶ ἐμοὶ καὶ πᾶσιν,[4] γενέσθαι,[5] τῷ θυσίας[6] τοῖς θεοῖς καὶ προσόδους[7] ὡς ἀγαθῶν τούτων ὄντων ὑμᾶς πεποιῆσθαι.[8]

87. Ἐπειδὴ τοίνυν ἐκ τῆς Εὐβοίας ὁ Φίλιππος ὑφ' ὑμῶν ἐξηλάθη τοῖς μὲν ὅπλοις,[1] τῇ δὲ πολιτείᾳ καὶ τοῖς ψηφίσμασιν,

86. Proinde ad ea usque tempora, quibus haec acta sunt, omnino me in confesso est fecisse ea, quae essent e republica, quod sententias et rogationes vobis deliberantibus perferebam, quod perfectis rogationibus coronas respublica, et ego et omnes nanciscebamur, quod diis sacra faciebatis et supplicationes, quia ea fausta essent.

87. Expulsus igitur ex Euboea quum Philippus esset armis quidem

---

86. 1) πάντας ἀνωμ. τοὺς χρόνους LaurS. vulg. 'Licet vocabulum χρόνος hic bis iteratum, si volumus, gemino modo accipere, ut priore versu mensuram spatiorum designet, quae humana aetas per dies, menses, annos procedens emetitur, postero fortunarum vicissitudines.' Reiskius. 'Hoc vero subtilius videtur quam verius.' Schaeferus. At si subtilius, quid significent verba: *ad ea usque tempora* — *omnibus temporibus?* Quae ad πάντας τοὺς χρόνους explicanda sequuntur (τῷ νικᾶν etc.) nullam temporis notionem continent, sed rationem variam gloriae. Deinde si orator τοὺς χρόνους addidisset, non tam graviter vocabula collocasset, quia gravitati locus non est, sed sic continuasset πάντας τοὺς χρόνους ἀνωμ., ut §. 310. Merito igitur offensus est lectione Dobraeus: 'An πάντας ὡμ. (sic) τρόπους? ut Aristoph. Plut. vs. 306 [ubi olim edebatur πάντα τρόπον]. Vel πάντως deletis τοὺς χρόνους? Sed et infra p. 328, 22. An καιροῖς?' voluit καιρούς. — Σ omisit τοὺς χρόνους, quae habet marg γρ, quo signo non scripturae vitium, sed lectionis varietas notatur. Hoc duce correximus cum Dobraeo πάντας in πάντως quamvis oratoribus non frequens adverbium. 2) πράττων Wolfius. At cf. §. 266. — πράττειν καὶ λέγειν marg γρ Σ. γρ Φ. At πράττειν h. l. i. q. λέγειν καὶ γράφειν. itaque falsum illud additamentum. Alia est ratio §. 88: ὁ τῇ πόλει λέγων etc. omnia colligentis, non exponentis. 3) ὅτ' ἐβούλεσθε *s. u.* Ang. — οὔτ' ἐβούλεσθε Man. — ὅτε βούλεσθε Ω (in marg ἐβουλεύεσθε). *r.* Vind3. — τε βουλεύεσθαι *T.* Vind4. pr Urb. 4) πᾶσιν ὑμῖν vulg. — om pronomen Σ. pr LaurS. Aug2. recte post πόλει. Cf. Westermann. ad h. l. 5) γίνεσθαι Aug1. *k. p. r.* Vind1. Pal2. — γίγνεσθαι *s.* — γενέσθαι AldT. 6) θυσίαν Vind5. 7) θυσίας καὶ προσόδους τοῖς θεοῖς Aug1. *k. s.* Vind1. Pal2. — θυσίας καὶ θεοῖς καὶ προσόδους Ang. — Proximum ὡς om pr LaurS. 8) πεποιῆσθαι Σ compendio extremae syllabae.

87. 1) ἐξηλάθη τοῖς μὲν ὅπλοις ὑφ' ὑμῶν vulg. — ὑφ' ὑμῶν

κἂν διαρραγῶσίν τινες τούτων,[2] ὑπ' ἐμοῦ· ἕτερον κατὰ[3] τῆς πόλεως ἐπιτειχισμὸν[4] ἐζήτει.[5] Ὁρῶν δ'[6] ὅτι σίτῳ πάντων ἀνθρώπων πλείστῳ χρώμεθ' ἐπεισάκτῳ, βουλόμενος τῆς σιτοπομπίας[7] κύριος γενέσθαι, παρελθὼν ἐπὶ Θρᾴκης Βυζαντίους συμμάχους ὄντας[8] αὐτῷ[9] τὸ μὲν πρῶτον ἠξίου συμπολεμεῖν τὸν

vestris, sed administratione decretisque (etiamsi rumpantur istorum quidam) meis; alius generis oppugnandae reipublicae nostrae propugnaculum quaeritabat. Quia autem videns nos plurimo omnium hominum importato frumento uti, operam dabat, ut frumentariam vectionem in suam potesta-

---

(ἡμῶν corrΣ. — ἀφ' ὑμῶν LaurS) ἐξηλάθη τοῖς μὲν ὅπλοις prΣ, cuius antiquus corrector ὑφ' ὑμῶν etiam post ὅπλοις superscripsit. item LaurS et Aug2 ὑφ' ὑμῶν post ὅπλοις habent, quamquam praepositionem et pronomen habent ante ἐξηλάθη. — ὑφ' ὑμῶν (ἡμῶν Urb.) μὲν ἐξ. τοῖς ὅπλοις T. p. r. Lind. Vind4. Urb. — ἐξ. τοῖς ὅπλ. ὑφ' ὑμῶν sine μὲν Vind3. — Insipidus quidam correxit Demosthenis chiasmum in ὁ Φίλιππος ὑφ' ἡμῶν ἐξηλάθη, τοῖς μὲν ὅπλοις ὑφ' ὑμῶν, τῇ δὲ πολιτείᾳ etc. ὑπ' ἐμοῦ. Inde etiam reliqua varietas lectionis. Orator autem praeposuit ὑφ' ὑμῶν, quia laudes sui invidiosas esse sentiebat, itaque locum construxit, ut personarum oppositio collocatione per chiasmum appareret, res autem per particulas μὲν — δὲ opponerentur. 2) τούτων om p. 3) ὑπὸ prUrb. 4) Schol. ad Chers. §. 88 ed. Mor., ubi χωρίων corrige in χωρίον. Cramer. Anecd. Ox. T. II p. 363. Harpocr. Suid. 5) ἐπεζήτει Lind. 6) 'Sententia postulat γάρ. nam interceptio erat alter modus Athenas velut apposito quodam ad latus castello compescendi.' Reiskius. 'Sententia non postulat γάρ, etsi verissimum est, quod Reiskius de frumenti interceptione scripsit. Saepissime enim particula δὲ simpliciter copulat enuntiationes, quomodo intelligenda omnia illa loca, ubi δὲ vulgo, sed perperam dicitur fungi vice causalis γάρ.' Schaeferus. Cf. Bornemann. ad St. Lucae Evang. XXIII, 27. 'Recte scriptum est in libris ὁρῶν δ' ὅτι κτλ., quamquam ea verba etiam per γὰρ particulam, quom explicationem eius quod significatum erat in se continerent, adferri poterant. Sed nihil tamen opus Reiskii coniectura. quid enim impedit quominus per oppositionem ea explicatio inferatur, quemadmodum etiam nos dicamus: *Er hatte aber* usw. pro eo quod dici potuit: *Er hatte nämlich* usw.' Klotzius ad Devar. T. II p. 363 sq. Est quidem h. l. oppositio, neque vero ad explicandum τὸ ἕτερον ἐπιτειχισμόν, sed duo tempora opponuntur: ἐπειδὴ τοίνυν ἐξ Εὐβοίας ὁ Φίλιππος ἐξηλάθη, et ὁρῶν δ' ὅτι κτλ. Βυζαντίους ἐπολιόρκει, τούτων δὲ γιγνομένων, τί προσήκει ποιεῖν ὑμᾶς; En repetitum idem δέ. Interpungendum igitur post πολιόρκει non plene, potius ante Ὁρῶν. 7) σιτοπομπείας vulg. — σιτομποπίας Ω. — σιτοπομπίας Σ. LaurS. T. F. Φ. p. r. s. Aug1. 2. 4. Vind1. 4. 5. Urb. Pall. 2. Barb. Cf. §§. 241. 301. f. leg. §. 123. Aristocr. §. 155. 8) ὄντας συμμάχους Vind1. 9) αυτῷ Σ. —

πρὸς ὑμᾶς[10] πόλεμον, ὡς δ' οὐκ ἤθελον οὐδ' ἐπὶ τούτοις[11] ἔφασαν τὴν συμμαχίαν πεποιῆσθαι, λέγοντες[12] ἀληθῆ, χάρακα[13] βαλόμενος[14] πρὸς τῇ πόλει καὶ μηχανήματ' ἐπιστήσας[15] ἐπολιόρκει, (88) τούτων δὲ γιγνομένων ὅ τι μὲν προςήκει[1] ποιεῖν ὑμᾶς,[2] οὐκ ἐπερωτήσω[3] (δῆλον γάρ ἐστιν ἅπασιν), ἀλλὰ τίς ἦν ὁ βοη- 255
θήσας τοῖς Βυζαντίοις καὶ σώσας αὐτούς; τίς[4] ὁ κωλύσας τὸν Ἑλλήςποντον ἀλλοτριωθῆναι[5] κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους; ὑμεῖς,[6] ἄνδρες Ἀθηναῖοι. τὸ δ' ὑμεῖς ὅταν λέγω,[7] τὴν πόλιν

tem redigeret, progressus igitur in Thraciam, a Byzantiis sibi sociis petebat primum, ut una secum bellum vobis inferrent, quod quum recusarent, et (quod verum erat) non iis se condicionibus coiisse societatem dicerent, exstructo vallo urbem circumdabat et machinis admotis obsidebat, (88) ea autem dum fiunt quid vos facere deceat non iterum interrogabo (perspicuum est enim omnibus), sed quis fuit, qui juverit Byzantios eosque conservarit? quis obstitit, quo minus illis temporibus Hellespontus aliena-

---

αὐτῷ LaurS. vulg. — αὑτῷ Bkk. 'Non opus, ut opinor.' Schaeferus Quia pronomen non reflectitur ad ἠξίου, sed narrans orator construxit cum παρελθών, ideo restitui vulgatum spiritum. 10) ἡμᾶς *k*. Pal2. 11) τούτων HerwHarlesii. 12) λέγοντα Pal2. — LaurS compendio λέγοντες. 13) χαρακώματα man sec LaurS non sine punctis super ατ. vulg. — χαράκωμα marg ant γρΣ. Guelf. Vind1. Aug1. Pal2. — χάρακα Σ. pr LaurS. Harpocr. Cf. Hesych. Suid. Zonar. s. v. 14) βαλόμενος Σ. LaurS. vulg. — βαλλόμενος marg ant γρΣ. Aug4. *p*. r. Vind5. Pal1. — βουλόμενος Aug1. *k*. *s*. *y*. Vind1. Pal2. Aug. Man. — βουλόμενος (αλ supra) Barb. 15) ἐπιστῆσαι Vind1.

88. 1) προςῆκε vulg. — προσηκει Σ. — προσήκει LaurS. Recte praesens, si quocunque tempore decet. 2) ἡμᾶς vulg. — ὑμᾶς Fel. Σ. LaurS. Φ. Aug1. *k*. *s*. (Vind1. Pal1. 2. Barb.). — Bav utrumque. 3) οὐκέτ' ἐρωτήσω vulg. Non satis defendebat Foertsch. ad Lys. p. 10. — οὐκ ἐρωτήσω prΩ, cuius corr add ἐπ. — οὐκ ἐπερωτήσω Σ. LaurS. Aug2. γρΦ. Guelf. Vind1. Hoc iam Fr. Aug. Wolfius ad Lept. p. 458, 14 R. voluit, contra quem Schaeferus: 'Non recepit Bekkerus, cui accedo. οὐκέτι enim refertur ad interrogationes, quibus supra [§§. 66 et 69] orator adversarium identidem urserat.' Schaeferus. 'Ἐπερωτᾶν est i. q. *iterum interrogare*. Vid. Sturz. Lex. Xen. s. v. Ut nesciamus sitne h. l. altera lectio stribligo literarum an glossema. Praestat igitur maiorem auctoritatem sequi. Etiam rediret propius οὐκέτ' ἐκ τοῦ λόγου etc. §. 89. Quare merito recepit nuper Bekkerus compositum verbum. 4) οὖν tanquam post τίς addendum marg Vind5. 5) ἀπαλλοτριωθῆναι Aug1. Vind1. Pal2. Guelf. (*k*. *r*. *s*. Φ). 6) ὦ ante compellationem vulg. — τοίνυν ὦ Herodian. Fig. p. 54 Dind. (= T. VIII p. 596 W.). — om Σ. LaurS. placet ad ὑμεῖς appellatio nude apposita. 7) εἴπω vulg. —

λέγω. τίς δ' ὁ τῇ πόλει λέγων καὶ γράφων καὶ πράττων καὶ ἁπλῶς ἑαυτὸν[8] εἰς τὰ πράγματ' ἀφειδῶς[9] διδούς;[10] ἐγώ. (89) Ἀλλὰ μὴν ἡλίκα ταῦτ' ὠφέλησεν ἅπαντας, οὐκέτ'[1] ἐκ τοῦ[2] λόγου δεῖ[3] μαθεῖν,[4] ἀλλ' ἔργῳ πεπείρασθε. ὁ γὰρ τότ' ἐνστὰς[5] πόλεμος ἄνευ τοῦ καλὴν[6] δόξαν ἐνεγκεῖν ἐν πᾶσι τοῖς κατὰ τὸν βίον ἀφθονωτέροις καὶ εὐωνοτέροις[7] διήγαγεν[8] ὑμᾶς[9] τῆς νῦν

retur? Vos, Athenienses. vos autem quum dico, rempublicam dico. Quis vero pro reipublicae commodo et dicebat et rogabat et agebat, denique ut simpliciter dicam se rerum administrationi nulla sui ratione habita dedebat? Ego. (89) Atqui ex iis quantae ad omnes redierint utilitates, non iam ex oratione est cognoscendum, sed re ipsa estis experti. Quod enim bellum tum exstitit, praeterquam quod famam honestam peperit, id quoque vobis

---

λέγω Aldetc. *Σ.* LaurS. Vind5. Herodian. 'Perplacet. nam idem verbum repetitur.' Schaeferus. 8) αὐτὸν Vindl. — αὐτὸν Pal2. — om η. 9) ἀφειδῶς εἰς τὰ πρ. Barb. Haec transpositio favet coniecturae Dobraei delentis ἀφειδῶς ut scholion vocabuli ἁπλῶς. Cf. §. 179. Vellem maior auctoritas accederet. Ἀφειδῶς quodammodo defenditur §. 219, unde διὰ πάντων vel διὰ παντὸς pro nostro ἁπλῶς, et ἄνευ ῥαστώνης καὶ ἀναφορᾶς pro ἀφειδῶς explicueris, quod tuetur etiam Pausan. I, 8 §. 3. At n. l. καὶ ἁπλῶς, ut saepissime καὶ πάντες, colligens formula i. q. καὶ ἁπλῷ λόγῳ (ἁπλῷ λόγῳ τοὺς πάντας Aeschyl. Prom. vs. 977) arcte construendum est, et ἀφειδῶς cum ἑαυτὸν διδούς. 10) δούς vulg. etiam *Σ.* LaurS. Defendebat Reuterus l. c. p. XV, quia diversa ratio participiorum praegressorum esse videatur. 'Priora enim indicant, inquit, praeteritam quidem actionem, sed quae diutius in ea re, de qua sermo est, durabat permanebatque, postremum autem δοὺς uno quasi momento perfectam et praeteritam significat: *quia Demosthenes se patriae dederat, nunquam desinebat dicere* etc. — Nec sine gravitate verbum monosyllabum, quod vim habet, in fine ponitur.' Concederemus diversam participiorum horum rationem nisi per καὶ ἁπλῶς cum illis extremum coniungeretur et eodem ordine poneretur. Sed causa olim omissae δι syllabae ante δούς apparet post ἀφειδῶς. Nec puto Demosthenis aures tolerasse continuatas syllabas δῶς δούς. sed in talibus nihil affirmarim. — διδούς Augl. *k. s.* pr *p.* pr *r.* Vindl. 4. Barb. Pal2.

89. 1) οὐκ vulg. — om prUrb, add eadem man. — οὐκέτ' *Σ.* LaurS. Augl. *k. s.* Pal2. Barb. 2) τοῦ om vulg. — habent *Σ.* LaurS. Aug2. 'Praetuli οὐκέτ' ἐκ λόγου, ut sono minus insuave.' Reiskius. Οὐκέτ' ἐκ τοῦ λόγου, nostris quidem auribus non insuave, i. q. *non amplius ex oratione mea.* 3) δεῖ om *Ω.* 4) μαθεῖν ὑμᾶς Augl. *k. s.* Pal2. Barb. 'Malim pronomen additum ob sequens πεπείρασθε.' Schaeferus. At cf. §§. 6. 17 etc. 5) ἱστὰς Vind5. 6) καλεῖν pr*Ω.* 7) εὐνομωτέροις γρ. — καὶ εὐων. om Aug2. 8) διηγεν *Σ.* — δι^ν^γεν LaurS. Proba-

εἰρήνης, ἣν οὗτοι κατὰ τῆς πατρίδος τηροῦσιν οἱ χρηστοί,[10] ἐπὶ ταῖς μελλούσαις[11] ἐλπίσιν, ὧν διαμάρτοιεν, καὶ[12] μετάσχοιεν ὧν ὑμεῖς οἱ τὰ βέλτιστα βουλόμενοι[13] τοὺς θεοὺς αἰτεῖτε,[14] μὴ[15] μεταδοῖεν ὑμῖν[16] ὧν αὐτοὶ[17] προῄρηνται. Λέγε δ' αὐτοῖς καὶ τοὺς τῶν[18] Βυζαντίων[19] στεφάνους καὶ τῶν[20] Περινθίων, οἷς ἐστεφάνουν ἐκ[21] τούτων τὴν πόλιν.

praestitit, ut omnia ad vitam sustentandam necessaria et uberius et minoris pararentur quam hac praesenti pace, quam lenes isti cum patriae detrimento custodiunt, ei spei inhiantes, qua utinam frustrentur et una fruantur iis, quae vos optima cupientes a diis exoptatis, ne vobis ea impertiant, quae ipsi instituerunt. Recita iis et Byzantiorum coronas et Perinthiorum, quibus rempublicam propter haec ornaverunt.

---

bat Funkhaenel. in Diar. Antiq. 1847 p. 404. At h. l. quum praeteritum tempus opponatur paci praesenti, aoristus imperfecto est praeferendus. syllaba similis excidit, cf. δούς, προγεναμένοις, pro διδούς, προγεγεναμένοις in proximis. 9) ἡμᾶς Aug1. s. Vind1. (non Σ). 10) χρηστοί, ἐπὶ iam Ald. Vulgo non interpungitur. Cf. Benseler. Hiat. p. 94. 11) μελλοῦσιν prΣ, ant corr αις super ιν. 12) καὶ μὴ vulg. — om μὴ ante μετ. Σ. LaurS.. Quod non casu factum esse ostendit Funkh. l. c. nam decet oratorem honeste et liberaliter sentire, quae post Periclis exemplaris dictum ratio eius et sententia est. Thucyd. II, 60, 2: καλῶς μὲν γὰρ φερόμενος ἀνὴρ τὸ καθ' ἑαυτὸν διαφθειρομένης τῆς πατρίδος οὐδὲν ἧσσον ξυναπόλλυται, κακοτυχῶν δὲ ἐν εὐτυχούσῃ πολλῷ διασώζεται. Item Platonis Legg. IX p. 875 A: ξυμφέρει τῷ κοινῷ τε καὶ τῷ ἰδίῳ τοῖν ἀμφοῖν, ἢν τὸ κοινὸν τιθῆται καλῶς μᾶλλον ἢ τὸ ἴδιον. Vid. Phil. II fin.: οὐδένα γὰρ βουλοίμην ἔγωγ' ἄν, οὐδ' εἰ δίκαιός ἐστ' ἀπολωλέναι, μετὰ τοῦ πάντων κινδύνου καὶ τῆς ζημίας δίκην ὑποσχεῖν. ibiq. annot. Itaque h. l. sententia est: Utinam sua spe proditores frustrati, patria libera nobiscum fruantur, neve quod instituerunt exitium et servitudinem populo impertiant. 13) βουλόμενοι in Bkk. editione Berolinensi (non in Oxoniensi) incuria operarum excidit, quod quasi consilio factum esset, Dindorfius olim non correxit, sed οἱ in οἳ mutavit. non displicuit Dissenio. 14) αἰτεῖσθε Barb. — αἰτεισθε (αἰτεῖτε superscr.) Aug4. 15) μηδὲ LaurS. vulg. — μὴ Σ. Cf. not. 12. 16) ἡμῖν Bav. p. r. Vind4. — ἡμῖν (ὑ superscr.) F. — υμιν (ἡ m. sec.) LaurS. 17) αὐτοὶ om Vind5. 18) τοὺς sine τῶν vulg. — τοὺς τῶν Σ. LaurS. T. Aug1. 2. k. p. r. s. t. Vind1. 4. Pal2. Man. 19) τοὺς Βυζαντίους Aug4. 20) τοὺς τῶν Σ. LaurS. η. T. F. Φ. Aug1. 2. 4. k. p. r. s. t. Vind1. 4. Pal2. Barb. Man. Fel. — τοὺς sine τῶν vulg. — τῶν sine τοὺς Urb. Recte. namque non coronas dederunt Byzantii, nec coronas Perinthii, sed utrique coronam unam, ut consentaneum est. Varietas autem articulorum propinquorum ubique occurrit etiam in optimis codicibus. 21) ἐκ om r.

ΨΗΦΙΣΜΑ ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ.*

90. Ἐπὶ ἱερομνάμονος[1] Βοσπορίχω[2] Δαμάγητος[3] ἐν τᾷ ἁλίᾳ[4] ἔλεξεν ἐκ τᾶς βωλᾶς[5] λαβὼν ῥάτραν,[6] ἐπειδὴ ὁ δᾶμος

90. Pontifice Bosporicho Damagetus in contione venia dicendi a senatu data dixit, quandoquidem populus Atheniensis quum superioribus temporibus

---

*) 'Post verba τὴν πόλιν sequuntur in Aug1 statim haec verba: Λέγε καὶ τοὺς παρὰ τῶν ἐν Χερρονήσῳ στεφάνους (p. 256, 20). ΨΗΦΙCΜΑ ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ. Οὐκοῦν οὐ μόνον (p. 257, 5) ceteris omnibus deficientibus.' [etiam titulo ΨΗΦ. ΧΕΡΡ.] Reiskius. Item Urb. Pal2. Barb., qui praetermissis decretis Byzantiorum et Chersonesitarum a verbis proxime post πόλιν sequentibus λέγε καὶ τοὺς παρὰ τῶν ἐν Χερρονήσῳ στεφάνους: Ψήφισμα Βυζαντίων transeunt ad οὐκοῦν οὐ μόνον, nec lacunam aperiunt neque ullum omissionis indicium est. Documenta haec duo om Aug1. Vind1. Urb. Pal2. pr Lind. (habet in marg). pr*T*. *k*. *s*. — ΨΗΦ. ΒΥΖ. titulum om *η*. — ΨΗΦΙCΜΑ om Aug4. AldT. — ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ om *Ω*. Vind5. Urb. — Στεφάνων ψηφίσματα *u*. *v*. — στεφάνων (in marg Βυζαντίων) Vind3. — Ante titulum in Bav apparet signum ὅ, de quo vid. ad §. 28 extr.

90. 1) ἱερομάμνονος *Ω*. — ἱερομνάμενος (ο supra ε) Vind5. 2) Βοσπορίχῳ Chalk. — Βοσπορίχου Aug2. Ang. *Ω*. In decreto Byzantiorum aetate Tiberii facto genitivus ου valet, Corp. Inscr. No. 2060. 'Multa e severioris Doridis genere h. l. intermixta sunt, quum Byzantii mitiore uterentur, alia adeo e dialectis Lesbiaca et Ionica. Nam Dorica quidem, sed a Byzantiorum dialecto aliena sunt ω et η pro ου et ει in his: Βοσπορίχω, βωλά, Φιλίππω τῶ, τὼς νόμως καὶ τὼς τάφως, τῶ δήμω, ἦμεν, quibuscum non concinunt ἐξείλετο, ἐθέλουσι, ἀλειτούργητος, λειτουργία, στεφανούμενος, ἀποστεῖλαι, in quibus severior Doris η et ω postulat.' Ahrens. Dial. Dor. p. 21. Sed rectissime monuit Dindorfius: 'Valde imperfecta est quam hodie habemus dialecti Byzantiorum notitia.' Cf. De Documentis cap. X p. 9 sq. Corp. Inscr. T. II No. 1794. 3) Δημάγητος Ang. *Ω*. *v*. Chalk. — Δαμάτηγος AldT. Pal1. — Δαματηγος (γητος supra) Vind5. 4) ἐντεαλία *Σ*. marg LaurS. vulg. — ἔν τε ἀλία Laurf. — ἐν τ ἀλία (ε supra) text LaurS. — ἐν τελια *Ω*. — ὁ Ἐντεαλία γρ Ind Lamb. quasi *filius Entealiae*. — ἐν δεαλία Aug2. — ἐν τῇ ἀλίᾳ Guelf. ἐν τᾷ ἀλίᾳ Altemps. (Pall. Man). — ἐν τῇ ἁλίᾳ coniecerat Casaubon. p. 83 ad Athen. II, 3. Cf. Dalaei Diss. Agonist. VII p. 543. Orvill. ad Char. p. 69 sq. (= 242). — Proxime ἔλεγξεν LaurS, γ alio atramento insertum est. 5) τῆς βολᾶς pr*Ω*, corr in τῆς βωλᾶς. Pall. — τᾶς βολᾶς (η supra) Chalk. 6) ῥήτραν libri. — ῥάτραν cf. Corp. Inscr. T. I p. 26: Ϝάτρα. — ῥήτραν γνώμην (cum hoc interpretamento) Chalk, qui proxime δᾶμος (η supra).

ὁ [7] Ἀθαναίων [8] ἔν τε τοῖς προγεγεναμένοις [9] καιροῖς εὐνοέων διατελεῖ [10] Βυζαντίοις καὶ τοῖς συμμάχοις καὶ συγγενέσι Περινθίοις καὶ πολλὰς καὶ μεγάλας χρείας [11] παρέσχηται, [12] ἔν τε τῷ

bene cupere Byzantiis non destitit et sociis cognatisque Perinthiis et multa magnaque officia praestitit, tum praesenti hoc tempore Philippo Macedone nostrum agrum et urbem hostiliter aggresso ad excidium Byzantiorum et

---

7) τῶν *p. r.* 8) Ἀθαναίων Dindorf. sic et infra. Codices Ἀθην. (Vind5: Ἀθ^ε^ην bis). 9) προγενομένοις Laur8. vulg. pr*Ω*. — προ^γενη^γενομένοις Vind5. — προγεναμένοις *Σ*. *T*. *Φ*. *r*. Laur8. corr*Ω*. 'Recte habere videtur, quum γενάμενος dixerit Archimedes p. 48, 28, 35, 38. p. 127, 23.' Dindorfius. — προγεγενημένοις γρ Less. 'Sane perfectum paulo magis congruit cum perfecto παρεστακότι vs. 25. Sed praefero Doricam formam προγεγεναμένοις.' Schaeferus. Sic *p.* corr Laurf. Recepimus, quamquam nullo alio loco inventum. 10) διατελεῖ *Σ*. Laur8. vulg. — διατελέει et infra κατοικέειν propter εὐνοέων, δενδροκοπέοντος et ἐπιστέωνται Dindorf. Cf. Thuc. V, 79, 18: κοινανεόντων τᾶν σπονδᾶν καὶ τᾶν ξυμμαχιᾶν. sed δοκεῖ c. 77. Docente Ahrensio Dor. Dial. p. 307 sq. εει in secunda et tertia singularis numeri apud omnes Dorienses in ει coalescunt ut vulgo. Sed in vocalium εο et εω concursu maxima varietas conspicitur. Vid. Ahrens. p. 219. Nos De Documentis l. c. p. 11. Poppo ad Thuc. T. IX p. 655. In Rhodia inscr. (Boeckh. T. II p. 592^b^ sq.) etiam passim διατελεῖ. — διετέλει Wunderlichius Praef. p. XLII sq. sic defendebat: 'Praesens verbi διατελεῖν cum participio praesentis iunctum *quae fuerunt atque nunc sunt* significat, ut ἔχων διατελεῖ §§. 1. 95. Sed ut nihil de iunctura διατελεῖ καὶ παρέσχηται moneam, praesentis notionem ab h. l. alienam esse verba ἔν τε τοῖς προγενομένοις καιροῖς docent.' etc. Merito Dissenius: 'Praesens de tempore praeterito recte habet, ut alia demonstrant psephismata. Cf. Corp. Inscr. T. II No. 2353' et plura idem ad h. l. 'Imperfectum διετέλει cum sequenti perfecto παρέσχηται soloece iungitur. neque ἐπειδὴ — διατελεῖ de re praeterita magis insolens est quam [infra §. 181 *Σ* et LaurS: ἐπειδὴ . . . παραιτεῖται]. ἐπεὶ λείπει — ναυστολεῖ de rebus item praeteritis Eurip. Hippol. vs. 34 sq., ubi Valcken. alia exempla huius constructionis congessit. Compares Latinorum praesens historicum.' Schaeferus. Tempus h. l. potius dixerim praesens perpetuum quam historicum i. e. *benivolus olim, etiam nunc idem est.* 11) χάριτας Indd. — χρῆας ut πλήονας, ἐπιτάδηον, ἀσαμήωτον in Decreti inscript. cit. — χρείας, non χάριτας est vocabulum de hac re proprium. Cf. §. 84. Krebs. Opp. p. 466 sq. — χρείας post παρέσχηται *p.* — om *r.* Vind4. Laur8. 12) παράσχηται *Σ*. Scrimg. — παρα^ε^σχηται LaurS, eadem manu ut videtur.

παρεστακότι[13] καιρῷ Φιλίππω τῶ[14] Μακεδόνος ἐπιστρατεύσαντος[15] ἐπὶ τὰν[16] χώραν καὶ τὰν πόλιν ἐπ' ἀναστάσει Βυζαντίων
256 καὶ Περινθίων καὶ τὰν χώραν δαίοντος[17] καὶ δενδροκοπέοντος, βοηθήσαις[18] πλοίοις[19] ἑκατὸν καὶ[20] εἴκοσι καὶ σίτῳ καὶ βέλεσι καὶ ὁπλίταις ἐξείλετο ἁμὲ[21] ἐκ τῶν μεγάλων[22] κινδύνων καὶ ἀποκατέστασεν[23] τὰν πάτριον πολιτείαν καὶ τὼς νόμως καὶ τὼς τάφως,[24] (91) δεδόχθαι[1] τῷ δάμῳ τῷ[2] Βυζαντίων καὶ Πε-

Perinthiorum, et agrum incendiis et succisis arboribus devastante, opem tulit navibus centum et viginti, et frumento et telis et gravis armaturae militibus, nosque a magnis periculis eripuit, et patriam rempublicam restituit et leges et sepulcra, (91) placere populo Byzantiorum et Perinthiorum,

---

13) παρεστηκότι Aug4. η. — παρενεστῶτι ἢ παρεστηκότι AldT. — παρεστακόσι Ald. Paul. correxit AldV. 14) Φιλίππου τοῦ vulg. — Φιλίππω τῶ LaurS. Aug2. Vind4. Laur8. Bekkeri codd. praeter Σ et F. — Φιλιπ(ρ)πωι τωι (o man. sec.) Σ. 15) ἐπιστατευσαντος Σ. — ἐπιστατεύσαντι LaurS. 16) τὴν Pall. — τ(η)ὰν Chalk. item proxime bis. 17) δέοντος F. Φ. Chalk. — δα(έ)ιοντος LaurS eadem manu. — δ(αι)εοντος Σ (αι est antiqui correctoris). Ω, in quo ε est puncto notatum. Laur8. Laurf. cum gloss. δῃοῦντος καὶ ἀφανίζοντος. — δόντος Ang. 18) βοηθῆσαι Σ. LaurS. F. Φ. r. (T). unde Sauppius rectissime coniecit βοηθήσαις pro vulgato βοηθήσας. De illa forma vid. Maittair. p. 239 B. Ahrensius l. c. p. 21 βοαθήσας requirit. At vid. De Documentis cap. X p. 9. 19) πλοίοισιν vulg. Intrr. ad Greg. Cor. p. 897. Antiqua forma dativi pluralis, quamquam Doridi non omnino ignota (cf. Ahrens. p. 227), non valet in hoc decreto. Cf. τοῖς προγεγεναμένοις καιροῖς, Βυζαντίοις καὶ τοῖς συμμάχοις etc. Scriba memoria tenuisse videtur ap. Homerum frequentissimum πλοίοισιν. — πλοίοις Σ. LaurS. Bav (F?). Φ. Ω. t. u. v. Chalk. (Pall. Ang. Laur8. Laurf. Vind3. 4. 5). 20) καὶ om Vind3. 21) ἅμε Ald. Mor. t. v. — ἀμὲ T. Laurf. — ἄμμε aeolicum Fel. LaurS. vulg. — ἄμμας coniecit Wolfius, nusquam inventum. — ἐμὲ prHarl (corr in ἄμμε). Laur8 (marg ἄμμε). p. r. Vind4. AldT. — ἄμες pr Vind5, in quo corrector ς delevit. — κἀμὲ Appfr. — αμε Σ. De ἀμὲ dorica forma vid. Ahrens. p. 261. Maittair. p. 194 A. 22) μεγίστων coni. Dobraeus e Chersonesitarum decreto §. 92. 23) ἀποκατέστησε Ω. Ang. — απεκατεσταςε Chalk. — ἀποκαταστέστησε Man. 24) καὶ τ(οὺ)ως ν(ού)όμως. καὶ τ(οὺ)ως τ(ού)άφως Chalk.

91. 1) δεδόχθω Σ. vulg. — δεδοχθ(ω)αι Vind5. — δεδόχθ(αι)ω LaurS. δεδόχθ(αι)ῳ Ω. — δεδόχθῳ Ald. — δεδόχθαι Fel. r. t. marg Pall. Laur8. Harl. Altemps. Aug4. Weimar. δεδόχθαι etiam Σ et LaurS in decretis

ρινθίων Ἀθαναίοις δόμεν[3] ἐπιγαμίαν, πολιτείαν, ἔγκτασιν[4] γᾶς καὶ οἰκιᾶν,[5] προεδρίαν ἐν[6] τοῖς ἀγῶσιν, πόθοδον[7] ποτὶ τὰν[8] βωλὰν[9] καὶ τὸν δᾶμον[10] πράτοις πεδὰ[11] τὰ ἱερά, καὶ τοῖς κατ-

ut Atheniensibus detur ius connubii, civitatis, agrorum ac domuum apud nos possidendarum, princeps sedes in spectaculis, aditus ad senatum et

§§. 29. 84. 116. 118. 165, ut inscr. Byzantiorum No. 2060 (cf. Krebs. Opp. p. 468 sq.), sed §. 184 *Σ* et LaurS *δέδοκται.* — Proxime *τῷ δάμῳ* (supra scr. η) Chalk. 2) *τῶν* Aug2. *γ. Ω. p. u. v.* Laur8. Man. Chalk. 'Magis placeret *τῶν* hic et infra.' Wunderlichius. 'Mihi magis placet *τῷ.*' Schaeferus. Cf. ad Phil. III §. 42 not. 4. In decreto citato *ὁ δᾶμος ὁ Βυζαντίων.* 3) *δοῦναι T. r.* Vind4. Cf. infra *ἦμεν*, et in decreto cit. *ἄφεμεν, εἶμεν, τεθῆμεν.* 4) *ἐκ τᾶς* Ald. Mor. — *κτᾶσιν* Fel. AldV. — *ἔκτασιν Σ.* LaurS. Indd. vulg. — om Scrimg. — *ἔγκτασιν* coni. Valesius. Emendat. p. 103. Cf. *γῆς καὶ οἰκίας ἔνκτησιν καὶ πρόςοδον πρὸς τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆμον πρώτοις μετὰ τὰ ἱερά* in Dalii Append. ad Marmor. Oxon. CLVI. CLVII. CLVIII inscriptionibus Deliis et passim. Cf. Boissonad. Comm. Epigraph. post Holsten. Epist. p. 457. — Nisi praeferas doricam formam *ἔμπασιν* sive *ἔπασιν*, de qua forma vid. Boeckh. ad Corp. Inscr. T. I p. 725. sed ductus servatarum literarum pro recepta forma stat, quae eadem in titulis Corcyraeorum dorice scriptis invenitur in Boeckh. Corp. No. 1841. 1842. 1844. Cf. §. 311 pro *ἡ κτῆσις* ap. Alexandr. Rhet. *ἐκ τῆς σῆς.* — Proxime ut solet *γᾶς* (supra scr. η) Chalk. 5) *οἰκεῖαν* vulg. — *οἰκίαν* (supra scr. ε) *T.* — *οικιαν* Harl. pr*Σ.* — *οἰκίαν* corr*Σ*, in quo accentus antiquo atramento pictus est. LaurS. Aug2. Bav. *Ω.* Laur8. Laurf (corr in *οἰκεῖαν*). Ang. — *οἰκιᾶν* coni. Valesius. Cf. *πολειτᾶν* in decreto citato. — *οἰκίας* coniec. Dale. Cf. Meier. Epigraph. I p. VI.. 6) *ἐν* AldT. — om Vind5. Pall. 7) *πόθ' ὅλον* Ald. Mor. *Ω. t. u. v.* Vind3. Pall. Man. Ang. Chalk. — *ποθολον Σ.* F. *T. Φ* (cf. *προσολον* §. 78 pro *πρόςοδον*). — *ποθ' ὁλον* LaurS. — *πόθολον* Bav. Vind4. — *ποθόλον* Laurf. — *ποτὶ Θόλον* AldV. Obs. Aug2. Scrimg. corr *r.* marg Pall. Vind5. *γρ p*, cuius textus om. — om Laur8. — *ποτὶ τὰν Θόλον* Fel. — *τὰν Θόλον* Par Thiersch. — *ποτὰν Θόλον* Aug4. Less. *πόθοδον* coni. Valesius. Cf. *ποθοδον* sive in altero exemplo *πο[θ]οδον* in decreto 2[i] aut 3[ii] saeculi a. Chr. Corp. Inscr. No. 1845 lin. 39. Formula *πρόςοδον πρὸς τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆμον* frequens est. — *πρόςοδον* coniec. Dale. 8) *ποττὰν* Cobet. Var. Lect. p. 95. At cf. *ποτὶ τὰν* in tabulis Heracleensibus. Vid. Ahrens. p. 353 sq., ubi idem de apocope. 9) *βῶλον* (supra scr. *θόλον*) Laur8. — *ποτὶ τὰν βωλὰν* (supra scr. η) Chalk. 10) *καὶ τὸν δᾶμον* non om *Σ*, ut quis concludere possit e Cobeti annotatione l. c. — *κ. τ. δῆμον* Vind4. Laur8. Chalk. 11) *παρα τοισπαρα* sine accentu *Σ.* — *παρὰ τοῖς παρὰ* vulg. — *παρατοῖς παρὰ* LaurS. — *περὶ τοῖς παρὰ* Ald. Mor. Lind. — *παρὰ*

οικεῖν[12] ἐθέλουσιν τὰν πόλιν[13] ἀλειτουργήτοις ἦμεν πασᾶν τᾶν λειτουργιᾶν,[14] στᾶσαι δὲ καὶ εἰκόνας τρεῖς ἑκκαιδεκαπάχεις[15] ἐν τῷ Βοσπόρῳ,[16] στεφανούμενον[17] τὸν δᾶμον τὸν[18] Ἀθαναίων

populum primus post sacra facta, et in urbe habitare volentibus immunitas omnium liturgiarum, et erigendas esse statuas in Bosporo tres sedenûm

---

τοῖς περὶ Indd. Fel. AldV. Scrimg. Weimar. — παρὰ τοῖς Pall. AldT. παρὰ τ̣ο̣ῖ̣ς Vind5. — παρὰ τοῖς Laurf. — παρὰ Laur8. Aug2. 4. — πρώτοις (πράτοις Krebsius post virum doctum TT. RR. in Misc. Obs. T. II p. 356. Cf. intrr. ad Gregor. Cor. p. 197) μετὰ Valesius secundum decreta similia. Cf. Boissonad. l. c. p. 457. et Osann. Syllog. Fasc. IV p. 167. — πράτοις πεδὰ coniec. Bekkerus, non quod μετὰ non sit doricum (nam vid. Boeckh. Ind. ad Pindar. ubi μετὰ et πέδα occurrit, et Stephani Itiner. p. 40 sqq. Ahrens. De Dialect. Dor. p. 360), sed quod πεδά (vulg. paroxytonon aeolice. Valcken. Phoen. vs. 1034. Maittair. p. 251 C. sqq. Buttmannus autem Gr. T. II p. 371 et Osannus Syllog. p. 187 secundum Grammaticos merito probaverunt oxytonon πεδά) vestigiis παρα similius est. De forma πρᾶτος cf. πρατιστεύσαντος in Inscript. No. 2060. 12) κατοικεῖν libri. — κατοικέειν Dindorf. — κατοικῆν Wunderlichia 2ᵃ. Cf. Valcken. ad Theocr. XI vs. 62. 13) καὶ inseruit corr Man. 14) πᾶσαν (fort. πᾶσι Markland.) πρὸς τὰν λειτουργίαν Aldetc. — πασαν τὰν λειτουργίαν Σ. — πᾶσαν τὰν λειτουργίαν LaurS. vulg. — πασᾶν προσταχτᾶν λειτουργιᾶν coniec. Reiskius. Extraordinarium liturgiarum immunitas (Athenis quidem) numquam dabatur. Vid. Boeckh. Oecon. T. I p. 484 (597). — πᾶσαν τὴν λειτουργίαν Aug4. Ω. u. v. Vind3. 5. Chalk. — πᾶσαν τὴν λειτουργείαν Man. Ang. — πασᾶν τᾶν λειτουργιᾶν Aug2. Vind4. (Pall?). — Proxime στάσαι (η superscr.) Chalk. 15) ἑκκαίδεκα πήχεις Ald. Chalk. — ἑκκαιδεκαπήχεις Σ. LaurS. vulg. — ἑκκαιδακαπήχει prΩ, cuius corrector addidit ς. — ἑκκαιδεκαπάχεις Dindorf. 16) Βοσπορίχω LaurS, in cuius his foliis ι non subscribitur. — Βοσπορίχῳ vulg. — Βοσπορείχῳ Σ. Ω. — Βορίχῳ Chalk. γ. — Βοσπόρῳ Fel. pr Aug4. (corr in Βοσπορίχῳ). Probavit etiam Dalaeus l. c. p. 543, quamquam ex errore scripsit '[l. Βορίχῳ]'. nam cf. translationem eius p. 544. — Βοσπορίχῳ λέγω AldT. — Terminatio nominum propriorum quidem invenimus ιχος Corp. Inscr. No. 172. 1574. 1575. 1579. Mus. Rhenan. 1842, 1 p. 109. Intrr. ad Gregor. Cor. p. 290 sqq. ed. Schaef. Papii Lex. p. 10 sq. At h. l. nomen est loci, non viri. Depravatum videtur e superiore viri nomine. Quare Funkhaenel. Quaest, p. 42 Βοσπορίῳ aut potius Φωσφορίῳ coniecit. Stephan. Byz. s. v. Βόσπορος: Βοσπόριον τοῦ Βυζαντίου λιμήν. οἱ δὲ ἐγχώριοι Φωσφόριον αὐτὸ καλοῦσι. Dindorfius hoc Stephani loco scribendum esse Βοσπόρειον coniecit, et Demostheni reddendum Βοσπορείῳ. At Phavorinus ap. Constant. Porphyr. Themata II, 12 Βοσπορος exhibet: Βυζαντίων λιμὴν Βόσπορος καλεῖται. Tutius igitur videbatur scribere, ut iam Fel., Βοσπόρῳ, in Byzantii portu loco

ὑπὸ τῶ δάμω[19] τῶ[20] Βυζαντίων καὶ[21] Περινθίων,[22] ἀποστεῖλαι δὲ καὶ θεωρίας[23] ἐς τὰς[24] ἐν τᾷ[25] Ἑλλάδι παναγύριας,[26] Ἴσθμια καὶ Νέμεα[27] καὶ Ὀλύμπια καὶ Πύθια, καὶ ἀνακαρύξαι[28] τῶ στε-

cubitùm singulas, populi Atheniensis coronati a populis Byzantiorum et Perinthiorum, mittendas etiam esse legationes in celebres Graeciae conven-

---

tali rei vere opportuno. Urbs alia eiusdem nominis erat, item portus (Lept. §. 33), sedes tyrannorum Bosporanorum, quod idem Panticapaeum nominabatur. Boeckh. Corp. Inscr. T. II pp. 98 sqq. 126. Cf. Sickler. Geogr. T. I p. 220. T. II p. 348. Anvill. T. I, 1 p. 295. Ea urbs est Lept. §. 36: στήλας . . . ἐστήσαθ' ὑμεῖς κἀκεῖνος τὴν μὲν ἐν Βοσπόρῳ. Etiam adv. Phorm. §. 36 Bakius ad Apsinem p. 181 pro Βοσπόρῳ scribendum iussit Βοσπορίῳ. 17) στεφανόμενον Aug4. — Proxime δᾶμον Chalk. 18) τῶν vulg. — τῶν Chalk. — τὸν Σ. Laur8. Aug4. codd Bkk. praeter Ω. 'Improbante, opinor, Osanno, quem vid. l. c. p. 162, me probante.' Schaeferus. Cf. ad Phil. III §. 42. 19) τῷ δάμῳ vulg. — τῶ δάμω Σ. Laur8. Bav. — τῶ δάμω Chalk. 20) τῶν Laur8 compendio. vulg. — τῶ Σ. Φ. r. Vind3. 4. 21) καὶ τῶν Π. Vind5. 22) ὑπὸ . . . Περινθίων om Aug4. 23) δωρέας Ald. — δωρεὰς IndFel. Less. Weim. corrBav. corrΩ. p. Vind5. Laur8. — δωρεὰς Laurf. — δωρίας Σ. vulg. (Vind3. 4?). — θεωριὰς Laur8. — δωρίας v. — δωριέας Pall. Altemps. — δωριεῦσιν Fel. AldV. IndAld. — θεωρίας coni. Valcken. Diatrib. Eurip. p. 278 B. Reiskius. — Ahrens. p. 21 potius θεαρίας requirit. At in titulo Dorico No. 2670 tum θεαροδόκος occurrit tum ἀρχιθέωρος et Delphica inscr. No. 1693: θεωρός et θεωροδόκος. Dubia erat Krebsio etiam ἀποστεῖλαι θεωρίας formula loco ἀποστ. θεωρούς, de qua ille vir doctus doceri potuerat Stephani Thesauro. Platon. Legg. XII p. 947 A: τῶν εἰς τοὺς Ἕλληνας κοινῇ θυσιῶν καὶ θεωριῶν . . . ἄρχοντας. 24) εἰς τὰς Laur8. IndAld. — ἔστε Aug4. AldT. — ἔστα Vind5. 25) ἔντε Laur8. — ἐν τε Σ. Laur8. vulg. — ἐν τῇ Aug4. AldT. — ἐν τᾷ Valcken. l. c. Koen. ad Greg. Cor. p. 316. Reiskius. 26) πανηγύριας libri. — παναγύριας Dindorf. (pr Laur8, cuius sec man corr in paroxytonon). 27) De ordine quo ludi referuntur vario vid. Keil. Schedae Epigraph. p. 5. 28) ανακαρυξαι Σ. — ἀνακάρύξαι Chalk. — ἀνακηρῦξαι Aug. Vind4. — ἀνακηρύξαι Ω. Laur8. — ἀνακαρύξαι Laur8. Vind5. 'Reisk. et Wunderl., quod accentus vitium etiam Valckenarium l. c. fugit.' Schaeferus. At vid. Prolegg. Gramm. p. 46, ubi correxeris ἐκτέτατει in ἐκτέταται. Etiam Lobeckius l. ibi cit. ἀνακαρῦξαι probare videtur. rationem non perspicimus, nam si e κήρυκος vocalis υ mutatur ante ξ, quia sine ulla exceptione (οὐδέποτε) υ et ι ante ξ non producuntur nisi in augmento temporali; apparet etiam in aoristi I[i] infinitivo eum usum valere, ut in futuro I, cuius eas vocales clare tradidit Choeroboscus (p. 547 ed.

φάνῳ[29] ὅσοις ἐστεφάνωται[30] ὁ δᾶμος[31] ὁ[32] Ἀθαναίων ὑφ'[33]

tus, Isthmia et Nemea et Olympia et Pythia. et renuntiandas duas coronas,

---

Gaisf.) corripi ante ξ: ἐν τῷ μέλλοντι συστέλλονται κτλ. 29) τῷ στεφάνῳ Ald. Mor. Harl. Chalk. Lind. — τῶ στεφάνω vulg. — τω στεφάνωι Σ. — τὸν στέφανον Fel. Scrimg. sec man LaurS. — om Laur8 (in marg. τὼ στεφάνω). τὼς στεφάνως (pr LaurS.) coniec. Reiskius. Dualis convenit cum tribus statuis. nam statuae Byzantiorum et Perinthiorum duae tertiam (populum Atheniensium) coronabant. 30) ᾧ συστεφάνωται vulg. — ᾧ συνεστεφάνωται Chalk. — ὧ συνεστεφάνωται Ω.
νε
Vind3. Man. Ang. — ὧ συστεφάνωται u. v. — ὧσυστεφάνωται T. p. r. t. Laurf (συ e corr). Laur8. Pall. (Vind4?). Ex his selegit Rauchenstein. l. c. p. 21: ὦ συνεστεφάνωται. — ὧς ἐστεφάνωται coniec. Reiskius. — ὡς συστεφάνωται Vind5, cuius margo ὅτι. — Compositum συστεφανόω Eumath. p. 441. Rufin. in Anthol. Palat. Ep. V, 36, 10. Neque vero h. l. id compositum convenit, nam non cum aliis Athenienses coronati sunt, sed soli. Βυζάντιοι καὶ Περίνθιοι συνεστεφάνωσαν, non Ἀθηναῖοι συνεστεφάνωνται. Cf. Dem. fals. leg. §. 128: ἐκεῖνος καὶ συνεστεφανοῦτο καὶ συνεπαιώνιζε Φιλίππῳ. — De accusativo cum στεφανοῦσθαι constructo i. q. *propter aliquid coronari* vid. Salmas. ad Achill. Tat. 547. Bergler. ad Alciphr. 239. Tourreil. Oper. T. IV p. 496. Adde Aristoph. Eqq. vs. 644: ἐστεφάνουν μ' εὐαγγέλια. Philostrat. Heroic. X, 4: ἐπὶ τούτοις ὁ μὲν σοφίας ἀριστεῖα ἐστεφανοῦτο ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων. Sed etiam i. q. *aliqua re coronari*. Hom. Il. Σ vs. 485: τείρεα πάντα τά τ' οὐρανὸς ἐστεφάνωται. Hesiod. Theog. vs. 382: ἄστρα . . . οὐρανὸς ἐστεφάνωται, *astris coelum coronatum est*. Oppian. Cyneg. III vs. 346. Etiam στεφάνους στεφανοῦσθαι dici potest ubi notio accuratius describenda est. Attamen ad optimam auctoritatem accommodatum est ὅσοις ἐστεφάνωται. nam Σ: ὁσοιστεφα-
τι sec manu
οι
νωιται. et F. Φ: ὅσοι στεφάνωται. — ὁσ στεφάνωται LaurS, cuius margo: ὅτι. — Nisi malueris ὅσοις στεφανοῦται, non στεφανῶται (quod exhibet AldV), propter superius στεφανούμενον, et caret exemplo satis confirmato illa forma. Cf. Ahrens. Dial. Dor. p. 310. Praesens autem non est inusitatum in talibus decretis. δεδόχθαι τὸν δεῖνα στεφανῶσαι καὶ ἀναγορεῦσαι ὅτι στεφανοῦται. Boeckh. Corp. Inscr. T. I No. 101. T. II No. 2059. et passim ὅτι στεφανοῦσι, ὅτι στεφανοῖ. No. 2061. 2347c. Ne mireris pluralem ὅσοις post dualem, cf. f. leg. §. 287: δυοῖν μὲν κηδεσταῖν . . . οὓς ἰδόντες. Xenoph. Mem. II, 3 §. 18: οὕτως διάκεισθον, ὥςπερ εἰ τὼ χεῖρε, ἃς ὁ θεὸς ἐπὶ τὸ συλλαμβάνειν ἀλλήλαιν ἐποίησεν, ἀφεμένω τούτου τράποιντο πρὸς τὸ διακωλύειν ἀλλήλω. Cf. Krueger. Gramm. §. 58, 2 n. 10. Iam Taylorus coniecerat οἷν (οἷς Valcken. Wunderl.) ἐστεφάνωται. Fortasse ὅσοι usurpatum de duabus rebus offenderit. Attamen h. l. bene se habet. significat enim una co-

ἡμῶν,[34] ὅπως[35] ἐπιστέωνται οἱ Ἕλλανες[36] πάντες τάν τε[37] Ἀθαναίων[38] ἀρετὰν καὶ τὰν[39] Βυζαντίων καὶ Περινθίων εὐχαριστίαν.[40]

92. Λέγε καὶ τοὺς παρὰ τῶν ἐν Χερρονήσῳ στεφάνους.[1]

ΨΗΦΙΣΜΑ ΧΕΡΡΟΝΗΣΙΤΩΝ.[2]

Χερρονησιτῶν[3] οἱ κατοικοῦντες Σηστόν,[4] Ἐλαιοῦντα,[5] Μά-

quot coronatus est populus Atheniensis a nobis, ut norint Graeci omnes et Atheniensium virtutem et Byzantiorum Perinthiorumque pietatem.

92. Recita etiam donatas a Chersonesitis coronas.

Chersonesitae qui Sestum incolunt, Elaeuntem, Madytum, Alopeconne-

---

rona utrosque populos non contentos fuisse, sed duas donasse. ideo usurpatum esse videtur pronomen ὅσοις, *quot*, pro simplici οἷς. Cf. ad Lept. §. 44. — ᾧ ἐστεφάνωται Aug2. η. — ὡσ ἐστεφάνωται corr Bav (quid prima habuerit, non liquet). — ὅτι στεφάνωται Aug4. idem voluit sec man LaurS, eiusdemque margo. — ᾧ στεφανωθήσεται Scrimg. 31) δῆμος Ω. — δ^{η}ᾶμος Chalk. 32) ὁ om Aug4. Vind5. Pall. — τῶν Laur8. — ὁ τῶν p. 33) ἀφ Vind5. 34) ὑμῶν Σ. LaurS. Ω. β. γ. T. ι. υ. Aug2. Bav. (F?). Vind4. Man. Laur8. pr Laurf. Chalk. Ald. — ἡμῶν vulg. — ἁμῶν Wunderl. 'Placeret, si esset genitivus possessivi.' Schaeferus. Cf. Ahrens. Dial. Dor. p. 258 et p. 262, qui p. 21 ἁμέων requirit. 35) ὅπως om Aug4. 36) Ἕλληνες vulg. — Ἕλλανες Σ. LaurS. Ω. β. γ. Aug4. Lind. Bav. (Man. Pall?). — Ἕλλ^{α}ηνες Vind5. 37) πάντες sine τάν τε Laur8 (compendio). vulg. — πάντων Ω. — τάν τε sine πάντες coniec. Porson. Advers. p. 151 ad Prom. vs. 354, quia articulo h. l. carere non potest, quum sequatur καὶ τὰν . . . εὐχαριστίαν. 'Servato πάντες, quod ἡ Βυζαντίων καὶ Περινθίων εὐχαριστία non noluerit suo in psephismate additum, scribendum esse suspicor πάντες τάν τε. ut πάντες eliserit articulum cum enclitica.' Schaeferus. Verum vidisse Schaeferum apparet e Σ, qui pro πάντες τάν τε exhibet παντε. Servandum autem esse πάντες bene monuit idem Schaeferus, quia Byzantii et Perinthii Graeci esse volebant, non barbari Graecis oppositi. 38) ὑφ' ὑμῶν . . . Ἀθ. om Aug. 39) τὰν om ζ. 40) εὐχαριστείαν Σ. Pall. Vind5. (in LaurS est rasura longius pertinens ad Ἀλωπ.). Saepe quidem in inscriptionibus illius regionis ει pro ι occurrit, saepius tamen in Σ reliquisque codd.

92. 1) Λέγε . . . στεφάνους om Ω. 2) Ψηφ. Χερρ. om γ. η. AldT. — Χερρ. om Aug4. Vind5. — Ψήφισμα Χερρονήσου p. Laur8. — στεφάνων ψηφίσματα κ. — στεφάνων ψήφισμα υ. — στεφάνων Vind3 (in marg Χερρονησιτῶν). — στεφάνων ψήφισμα Χερρ. Man. — στεφανηχερρονησιτων Ω. 3) Χερρονησιωτῶν η. AldT. Vind5. Pall. (corrBav?). Iidem infra Χερρονησιώταις. Cf. Pac. §. 25. 4) τὴν Σηστὸν AldT. 5) Codices Ἐλεοῦντα. Sed vid. Stephan. Thes. Gr. Didot. s. v. et

δυτον, Ἀλωπεκόννησον[6] στηφανοῦσιν Ἀθηναίων τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆμον χρυσῷ στεφάνῳ ἀπὸ ταλάντων ἑξήκοντα, καὶ[7] Χάριτος βωμὸν ἱδρύονται καὶ Δήμου[8] Ἀθηναίων, ὅτι πάντων μεγίστων[9] ἀγαθῶν[10] παραίτιος γέγονε[11] Χερρονησίταις, ἐξελό-

sum, ornant Atheniensium senatum et populum aurea corona sexaginta talentorum, et Gratiae aram exstruunt et Populi Atheniensis, quod omnium maximorum beneficiorum auctor factus est in Chersonesitas, ereptos e

---

Cobet. Praef. ad Nov. Testam. p. XLII sq. Ἐλαιοῦντα Fel. Recte, si Demosthenis aetate, ut nobis quidem videtur, hoc decretum scriptum est. Vide decretum Sociorum Olymp. C, 3 in Meieri Epigr. I p. 5. Sed post Hadrianum certe Ἐλεοῦντα scribebatur, ut saepe ε loco αι. Vid. Meier. l. c. p. 16. Σ. Laur8. vulgo h. l. et Σ. etc. Aristocr. §. 158 ελεουντα. — Proxime υ in Μάδυτον scriptum est in eraso Laur8. 6) Harpocr. s. v. Ἀλοπεκόννησος. 7) 'καὶ secluserat Wunderlichius, sed Dissenius uncos bene amovit.' Schaeferus. 8) δῆμον r. Vind4. — δῆμον (ου suprascr.) Laur8. 9) μέγιστον vulg. — μεγίστῳ Appfr. — μεγίστων Σ. F. T. Φ. p. r. Aug2. 4. AldT. Vind4. 5. Pall. Laur8. Laurf. — μεγίστων (στον sec m suprascr.) Laur8. — μέγιστα τῶν coni. Markl. — μεγίστου coni. Reisk. — τῶν μεγίστων coni. Dobr. conferens p. 275, 16. Imo optimi libri ibi habent πάντων εἷς ἀνὴρ μεγίστων αἴτιος κακῶν sine articulo, qui non opus est, neque h. l. ubi πάντων est gen. partitivus. Sed Dobraeus mavult τῶν sine πάντων. 10) ἀγαθὸν Ω. κ. υ. Aug. Man. Non unius boni auctor fuisse dicitur, sed plurium post Macedonicum iugum recussum etiam patriae, legum, libertatis, sacrorum redditorum. 11) πράττειν γέγονεν Σ. Laur8 (in cuius marg: αιτιος δηλ sec manu). vulg. — πράττειν αἴτιος γέγονε Fel. AldV. AldB. β. Aug4. Weim. (γρ. αἴτιος suprascr.) — πραττειν γέγονε r. Laurf. — αἴτιος γέγονε Vind5. Pall. — αἴτιος γέγονε τοῖς Scrimg. — πράττειν γέγονεν αἴτιος Altemps. Less. — πράττειν γεγονέναι IndAld. — πραττειν γέγονε AldT. — παραίτιος γέγονε coni. Reiskius, 'formulam titularem.' Cf. Inscr. in Gruter. Thes. p. CCCCI (Agrigentina Boeckh. Corp. T. III No. 5491 p. 595) μεγάλων ἀγαθῶν παραίτιον γεγόνειν. — ibid. Melitensis Inscr. p. CCCC (Boeckh. ib. No. 5762 p. 679): παραίτιος ἀγαθοῦ πολλάκι γεγένηται. 'Sed qui factum sit, ut παραίτιος corrumperetur in πράττειν αἴτιος, causa non apparet. Vide igitur, ne in psephismate sic scriptum fuerit: ὅτι τὸ πάντων μέγιστον ἀγαθῶν (seu ἀγαθὸν) πράττειν αἴτιος γέγονε (seu γέγονεν αἴτιος). In Eurip. Aul. vs. 346 πράσσειν μεγάλα est i. q. εὐτυχεῖν vs. 348. Idem Troad. vs. 700: πράξειν τι κεδνόν. — De constructione adiectivi αἴτιος cum infinitivo, quam miror fugisse Schneiderum ad Xenoph. Hellen. VII, 5, 17, vid. Melet. Crit. p. 23. Heind. ad Plat. Cratyl. p. 110.' Schaefe-

μενος ἐκ τῆς[12] Φιλίππου καὶ ἀποδοὺς τὰς πατρίδας, τοὺς νό-
μους, τὴν ἐλευθερίαν, τὰ ἱερά. Καὶ ἐν τῷ μετὰ ταῦτα αἰῶνι, 257
παντὶ οὐκ ἐλλείψει[13] εὐχαριστῶν καὶ ποιῶν ὅ τι ἂν δύνηται[14] ἀγαθόν. Ταῦτα ἐψηφίσαντο[15] κοινῷ[16] βουλευτηρίῳ.

93. Οὐκοῦν οὐ μόνον τὸ Χερρόνησον καὶ Βυζάντιον σῶσαι, οὐδὲ τὸ[1] κωλῦσαι τὸν Ἑλλήσποντον ὑπὸ Φιλίππῳ γενέσθαι τότε, οὐδὲ τὸ[2] τιμᾶσθαι τὴν πόλιν ἐκ τούτων ἡ προαίρεσις ἡ[3] ἐμὴ καὶ ἡ[4] πολιτεία[5] διεπράξατο, ἀλλὰ καὶ πᾶσιν ἔδειξεν ἀνθρώποις[6] τήν τε[7] τῆς πόλεως καλοκἀγαθίαν καὶ τὴν Φιλίππου κακίαν.

Philippi manibus, et restituta patria, legibus, libertate, sacris. Sequenti quoque tempore omni non desinent agere gratias et quacunque ratione poterunt bene mereri. Haec decreverunt in communi concilio.

93. Itaque non id solum, ut Chersonesus et Byzantium servarentur, etiam Hellesponti dominatu Philippus excluderetur tum, etiam reipublicae propter haec honor haberetur, consilio meo et administratione perfectum est; sed illud etiam omnibus hominibus ostensum, quanta esset et reipublicae nostrae bonitas et Philippi improbitas. Nam is quidem socius Byzan-

---

rus. Adde ad Phil. III §. 63. Chers. §. 56. Sed πράττειν e παραίτιος ortum est ut πράττειν e παρατάττειν, etiam facilius πράττειν αἴτιος e παραίτιος. 'Exemplum autem specialins locutionis πράττειν τὸ μέγιστον τῶν ἀγαθῶν desidero.' Dissenius. — Lambinus coniecit: ὅτι τοῦ πάντων μέγιστον ἀγαθῶν πράττειν αἴτιος γέγονε. 12) τοῦ Ind Ald. β. T. p. r. Aug2. 4. AldT. Harl. Vind4. 5. Pall. Laur8. corrLaurf. 13) ελλιψει Σ. — ἐκλείψει β. γ. Ω. t. u. v. Aug4. Vind3. 5. Ang. — ἐκλήψει Pall. (In Man. est lacuna). 14) ἐλλείψουσιν εὐχαριστοῦντες καὶ ποιοῦντες ὅ τι ἂν δύνωνται coni. Lamb. At vulg. est σχῆμα πρὸς τὸ σημαινόμενον, observante Schaefero, scil. ὁ δῆμος τῶν Χερρονησιτῶν. 15) ἐψήφισαν Ω. 16) ἐν κοινῷ Ω. β. γ. ζ. η. Harl. Bav(F?). Aug4. AldT. Vind3. Ang. Laur8. Laurf. (Φ. t. u. v?). — ἐν τῷ κ. coni. Dobraeus. habent Pall. Vind5. — sine praepositione et sine articulo Σ. Laur8. vulg. Dativus localis est ut Liban. Argum. ad Pantaen. p. 965, 16: τῷ μεταλλικῷ δικαστηρίῳ. Vid. intrr. ad Xenoph. Ephes. p. 171. Magis desideremus articulum quam praepositionem, nisi sit i. q. in einer gemeinschaftlichen rathsversammlung. Cf. Thom. M. s. v. Fortasse βουλευτήριον etiam sine articulo de certo loco.

93. 1) τῷ ... τῷ Pall. 2) τῷ ... τῷ ... τῷ Vind5. 3) ἡ om Vind4. 4) ἡ om γ. 5) πόλις Vind7. 6) ἀνθρώποις ἔδειξε vulg. — ἔδειξεν ἀνθρώποις Σ. Laur8. T. Φ. Aug1. k. p. r. s. Vind1. Urb. Pal2. 7) δὲ Vind5.

ὁ μὲν γὰρ[8] σύμμαχος ὢν[9] τοῖς Βυζαντίοις πολιορκῶν αὐτοὺς ἑωρᾶτο ὑπὸ πάντων, (οὗ τί[10] γένοιτ' ἂν αἴσχιον ἢ[11] μιαρώτερον;) (94) ὑμεῖς δ' οἱ καὶ[1] μεμψάμενοι πολλὰ καὶ δίκαι' ἂν ἐκείνοις[2] εἰκότως περὶ ὧν[3] ἠγνωμονήκεσαν[4] εἰς ὑμᾶς[5] ἐν τοῖς ἔμπροσθεν χρόνοις, οὐ μόνον οὐ[6] μνησικακοῦντες, οὐδὲ προϊέμενοι τοὺς ἀδικουμένους,[7] ἀλλὰ καὶ σῴζοντες[8] ἐφαίνεσθε, ἐξ

tiorum palam omnibus eos obsidebat (quo quid fieri possit foedius aut sceleratius?), (94) vos autem, qui etiam multa eaque gravia de iis queri potuissetis iure propter ea quae superioribus temporibus in vos commiserant, non modo memoriam iniuriarum obliteravistis, neque iniuriis affectos

---

8) μέν γε vulg. — μὲν γὰρ Σ. (etiam γρ margo antiq. Σ.) γρ
γε sec m.
margo Bav. Aug2. Ang. — μὲν γαρ LaurS. — Vulgatum defendebat Dobraeus ad h. l. et in addendis ad Porsoni Aristophanica p. 131. nam docentibus Hermanno ad Viger. No. 296b et accuratissime Buttmanno ad Mid. §. 21 not. 203 confirmandi causa μέν γε copulantur. 'Res ad despiciendum admodum lubrica, quum et ductibus facile confundantur hae voculae et sensu interdum satis cognatae sint. Nimirum quum quis uno argumento vel exemplo aliquid probat, potest hoc ut sufficiens afferre; quod fit particula γάρ. Potest etiam significare, plura quidem posse desiderari, sed hoc unum satis grave esse; quod fit addito γε, *certe, saltem.*' Buttmannus. 'Has particulas saepe adhibent, ubi antithesin argutiorem aut accuratam enumerationem affectant.' Dobraeus. 'Vid. Commentar. in Aristophan. VII, 1 p. 560. Persaepe viri docti hoc innocentissimum μέν γε vexarunt, ut Castalio in Xenoph. Conviv. VI, 7.' etc. Schaeferus. Cf. Klotz. ad Devar. p. 335 et p. 661. Stallbaum. ad Phileb. p. 12 extr. §. 6. At h. l. Demosthenes non plura argumenta afferre poterat, quibus omnes homines utrorumque rationem perspicerent, quam quomodo Philippus socius et Athenienses offensi Byzantios tractarint. — Deinde φίλος (Φίλιππος γρβ. η. p. r.) καὶ ante συμμ. habent libri vulg. — om Σ (habet γρ margo antiq.)
o
Φίλιππ καὶ m sec.
Aug2. Vind3. 4. Cf. ad Phil. III §. 58. — συμμαχος LaurS. — ὅ μέν γε hoc accentu articuli, ut nunc solet, Bkk. Vid. ad §. 169. 9) φίλος ὢν καὶ σύμμαχος Aug1. *k*. *s*. Vind1. 10) οὗτοι pr Ω. Ang. 11) καὶ *s*. Aug2. Vind1.

94. 1) καὶ om Aug4. delevit G. S. D. in Ed. Londin. 1832. Est καὶ i. q. *etiam*. 2) ἐκείνοις om *k*. Pal2. 3) περὶ ὧν om Aug4. 4) ἠγνομόνησαν AldT. Vind5. Pal1. 5) καθ' ὑμῶν Aug4. 6) οὐ om Aug4. 7) 'Malim τοὺς ἀδικοῦντας ἀδικουμένους, *vos non prodidisse hosti vestro, a quo laederemini, quamvis a vobis iniurias accepissent.*' Reiskius. 'Quid Reiskius cogitaverit, quum mallet inserendum ἀδικοῦντας, haud obscurum est, sed suam ipse mentem obscuravit perversa

τὴν δόξαν, εὔνοιαν[9] παρὰ[10] πάντων ἐκτᾶσθε. Καὶ μὴν ὅτι μὲν πολλοὺς[11] ἐστεφανώκατ' ἤδη τῶν πολιτευομένων,[12] ἅπαντες[13] ἴσασιν, δι' ὅντινα δ' ἄλλον ἡ πόλις ἐστεφάνωται, σύμβουλον λέγω καὶ ῥήτορα, πλὴν δι' ἐμέ, οὐδ' ἂν εἷς[14] εἰπεῖν ἔχοι.

proiecistis, sed etiam conservastis, unde gloriam, benivolentiam ab omnibus estis assecuti. Ac multos iam a vobis reipublicae administratores coronis esse donatos, sciunt omnes, propter quem autem alium respublica coronata sit (consiliarium dico et oratorem) nisi propter me, ne unus quidem dicere potuerit.

---

interpretatione. Debuit enim fere sic interpretari: *vos non prodidisse iniuria affectos, qui vos ipsi ante laesissent.* Caeterum non opus esse illo additamento facile apparet.' Schaeferus. Etiam Dobraeus articulum delendum esse iussit. 'Non sine aliqua offensione est articulus. Malim ego [post Wolfium] *αὐτοὺς*, quum facile *αὐ* obliterari potuerit syllabâ *οι* in *προϊέμενοι*. Si non ad *ἐκείνοις*, sed in universum ad omnes iniuria pressos pertineret *ἀδικουμένους*, recte se haberet articulus.' Rauchenstein. p. 21. Imo pertinet ad *ἐκείνοις*, sunt enim intelligendi Byzantii a Philippo iniuria affecti. nusquam in Dem. orr. hiatus *προϊέμενοι αὐτούς* invenitur. Nunc ipse Rauchensteinius (Diar. Antiq. 1851 p. 428) articulum *τοὺς* defendit tanquam de genere, citans Thucyd. III, 63: *ὑμεῖς μὲν γὰρ ἀδικούμενοι αὐτοὺς ἐπηγάγεσθε, τοῖς δὲ ἀδικοῦσιν ἄλλους ξυνεργοὶ κατέστητε.* 8) *ζῶντες* Ang. 9) *δ. καὶ εὔνοιαν* cod *η*. Receperunt Turicc. et nuper Bekk. Cf. §. 311: *τίς . . . σοῦ πράξαντος γέγονε τῇ πόλει . . . κτῆσις εὐνοίας ἢ δόξης.* Sed asyndeton bimeres est i. q. non solum gloriam, sed etiam benivolentiam. Cf. Bernhard. Synt. p. 448. Kuehner. Gr. §. 760b. Item in vivide corripienti enumeratione. Dem. f. leg. §. 190: *ἡ βουλὴ ταὐτὰ ταῦτα, εἰσιτήρι' ἔθυσεν, συνειστιάθη. σπονδῶν, ἱερῶν ἐκοινώνησαν οἱ στρατηγοί, σχεδὸν ὡς εἰπεῖν αἱ ἀρχαὶ πᾶσαι.* ibid. §. 220: *Εὔβοιαν, Ὠρωπὸν ἀποδώσειν.* Mid. §. 61: *ἀναλίσκοντας, ἀγωνιῶντας.* Everg. §. 30: *τῷ καιρῷ, τῇ χρείᾳ.* Olynth. III §. 31: *περιῃρημένοι χρήματα, συμμάχους.* Cor. §. 234: *ὁπλίτην δ' ἱππέα.* Mid. §. 81: *τῇ δίκῃ, τοῖς νόμοις.* — Post *εὔνοιαν* addunt *τιμὴν* Ven. Augl. *s*. Harl. Guelf. Vindl. Pal2. Receperunt Reiskius etc. At hoc proxime copulandum esset cum *δόξαν*, ut §. 80. 108. 203. 66. 67. 10) *περὶ* pr Pall. 11) *πολλοὺς μὲν* vulg. — *μὲν πολλοὺς* *Σ*. LaurS. Augl. *k*. *s*. Vindl. Pal2. — Addendum esse *ἑτέρους* coniecit Hirschig. Annot. Crit. p. 51, 'quo significet orator sibi quoque id contigisse.' At minus clara sic fieret oppositio, de qua h. l. agitur, ubi res, non viri opponuntur; et minus placeret *ἑτέρους . . . ἄλλον.* 12) *πεπολιτευμένων* *F*. Aldetc. i. q. *actorum in republica.* Cf. §§. 8. 11 bis. — *πολιτευομένων* *Σ*. LaurS. Bav. et vulg. 13) *ἅπαντες* om pr *Σ*, superscripsit antiqua manus. Potest abesse, potest casu excidisse. Habet etiam LaurS. 13) *λέγω* om pr *T*. 14) *οὐδεὶς ἂν* Vindb. Pall.

95. Ἵνα τοίνυν καὶ τὰς βλασφημίας, ἃς[1] κατὰ τῶν Εὐ-
βοέων[2] καὶ τῶν Βυζαντίων ἐποιήσατο, εἴ τι δυσχερὲς αὐτοῖς
ἐπέπρακτο πρὸς ὑμᾶς, ὑπομιμνήσκων, συκοφαντίας οὔσας[3]
ἐπιδείξω μὴ μόνον τῷ ψευδεῖς εἶναι (τοῦτο μὲν γὰρ ὑπάρχειν
ὑμᾶς εἰδότας ἡγοῦμαι)[4] ἀλλὰ καὶ τῷ, εἰ τὰ μάλιστ'
ἦσαν ἀληθεῖς, οὕτως ὡς ἐγὼ κέχρημαι τοῖς πράγμασι συμφέ-
ρειν[5] χρήσασθαι,[6] ἓν ἢ δύο βούλομαι τῶν καθ'[7] ὑμᾶς[8] πεπραγ-
258 μένων καλῶν τῇ πόλει διεξελθεῖν, καὶ ταῦτ'[9] ἐν βραχέσιν. καὶ
γὰρ ἄνδρ' ἰδίᾳ καὶ πόλιν κοινῇ πρὸς τὰ κάλλιστα τῶν ὑπαρ-
χόντων ἀεὶ δεῖ πειρᾶσθαι τὰ λοιπὰ[10] πράττειν. (96) Ὑμεῖς
τοίνυν,[1] ἄνδρες[2] Ἀθηναῖοι, Λακεδαιμονίων γῆς καὶ θαλάττης
ἀρχόντων καὶ[3] τὰ κύκλῳ τῆς Ἀττικῆς κατεχόντων ἁρμοσταῖς[4]
καὶ φρουραῖς, Εὔβοιαν, Τάναγραν,[5] τὴν[6] Βοιωτίαν ἅπασαν,

95. Ut autem etiam maledicta quibus Euboeenses et Byzantios incessit, refricans eorum memoriam, si quid molesti in vos commiserant, calumnias esse ostendam non propterea tantum quod mendacia sunt (nam id vos cognitum habere arbitror), sed, ut maxime vera essent, quia tamen ita agi, ut ego egi, fuit utilissimum, unum atque alterum vestra aetate praeclarum reipublicae factum exponam, idque paucis. etenim et singulis privatim et publice omnibus semper danda est opera, ut secundum ea quae fecerunt honestissima, celera faciant. (96) Vos igitur, Athenienses, quum Lacedaemonii terra marique imperarent et undique finitima Atticae loca praefectis

---

95. 1) ἃς om text Urb. 2) Εὐβοῶν G. S. D. in Edit. Londin. Cf. Cobet. in Mnemos. 1856 II p. 186 sq. At quod de contractis horum substantivorum casibus obliquis Grammatici tradiderunt, ad priorem Atticismum pertinere videtur. Genitivi solutam formam codices tenacissime tenent. Cf. Εὐβοέων Olynth. I §. 8. Ἐρετριέων Phil. III §. 33. Θεσπιέων f. leg. §§. 37. 102 etc. 3) οὔσης Ang. 4) εἰδέναι loco ἡγοῦμαι pr Σ, antiq super εἰδέναι lineolis traductis deletum scripsit ἡγοῦμαι.
ἡγοῦμαι sec m.
Prorsus item LaurS: ειδεναι , eadem sec manus delevit εἰδέναι. 5) συμφέρει η. Vindl. 6) χρῆσθαι Augl. γ. k. s. u. γρ v. Vindl. Ω. Pal2. Ang. 'Malim abesse.' Reiskius. 'Ego non item.' Schaeferus. 7) παρ Pall.
κατὰ
8) καθ' ἡμᾶς Pal2. 9) τοῦτ' Ang. 10) τὰ λοιπὰ πειρᾶσθαι vulg. — πειρᾶσθαι τὰ λοιπὰ Σ. LaurS. simpliciore ordine.

96. 1) γὰρ Schol. ad Hermog. Rh. T. IV p. 521. 2) ὦ ἄνδρ. vulg. — ὦ om Σ. LaurS. Totam compellationem om Hermog. Rh. T. III p. 247 (habet eam idem bis, p. 146. p. 245). 3) καὶ om Aug2. 4) Citat Harpocr. s. v. Ἁρμοσταί. 5) Τάναγραν, Εὔβοιαν Schol. ad Hermog. p. 521. 6) καὶ pro τὴν Dind.

Μέγαρα, Αἴγιναν, Κλεωνάς,[7] *ἄλλας*[8] *νήσους, οὐ ναῦς, οὐ*[9] *τείχη τῆς πόλεως τότε κτησαμένης,*[10] *ἐξήλθετ' εἰς Ἁλίαρτον καὶ πάλιν οὐ πολλαῖς ἡμέραις ὕστερον εἰς Κόρινθον, τῶν τότ' Ἀθηναίων πόλλ' ἂν ἐχόντων μνησικακῆσαι καὶ Κορινθίοις καὶ Θηβαίοις*[11] *τῶν περὶ τὸν*[12] *Δεκελεικὸν*[13] *πόλεμον πραχθέντων.*[14] *ἀλλ'*

et praesidiis, Euboeam, Tanagram, Boeotiam universam, Megara, Aeginam, Cleonas, alias insulas obtinerent, urbe non naves, non moenia tum habente, egressi estis ad Haliartum, atque iterum, non multis diebus post, ad Corinthum, quanquam illius temporis Athenienses multas causas simultatum haberent et in Corinthios et in Thebanos propter ea quae bello Decelico facta erant.

---

7) 'Quaerendum de historia. Suspectum. An *Κέω?*' Dobraeus. Imo Cleonaei Argivi adversus Lacedaemonios stantes Peloponnesio bello victi sunt. Thuc. V, 67 sqq. Finito eo bello Lacedaemonios etiam urbem eorum obtinuisse ex h. l. apparet. 8) *τὰς ἄλλας* LaurS. vulg. — articulum om *Σ*. Servandum esse iudicat Dobraeus, ex illo graecismo, cuius pleonasmi multa exempla collegit ad h. l., ad Herodot. I, 193, et ad Dem. f. leg. p. 362, 20. Posset ferri, nisi aliae insulae nominatae essent, Euboea et Aegina. Sed fortasse vocabula sunt transponenda sic: *Κλεωνάς, Αἴγιναν, ἄλλας νήσους*. Sed *τὰς ἄλλας νήσους* h. l. esset reliquas omnes insulas, obtinebant autem Lacedaemonii modo singulas, ut Melum (Plut. Vit. Lysandri cap. 13), Lesbum, Samum. Xenoph. Hell. II cap. 2 § 5. cap. 3 § 6. Erat autem quod Dem. eas non nominaret, non Melum, dedecus Atheniensium, non Lesbum vel Samum, remotiores quam ut *τὰς κύκλῳ τῆς Ἀττικῆς* dicere posset. — pro *νήσους* Vind4: *νόσους*. 9) *οὔτε* ante *τείχη Σ*. LaurS. quare Dind. etiam prius *οὐ* mutavit in *οὔτε*. Mihi videtur *τε* proximum esse repetitum negligenter. — Margo LaurS:

λ λ λ
εξ videntur esse pennae tentandae causa picta, ut passim in codicibus. 10) *κεκτημένης* vulg. — *κτησαμένης Σ* (antiq. *κεκτημένης* superscripsit). LaurS. Aug2. i. q. *quae acquisiverat*. Cf. Pro Phorm. §. 48: *παρὰ τῶν τὸν σὸν πατέρ' ἐξ ἀρχῆς κτησαμένων*. 11) *ἐχ. ἐγκαλεῖν καὶ Θηβαίοις καὶ Κορινθίοις* Ven. Vind1. — *ἐχ. καὶ Κορινθίοις ἐγκαλεῖν καὶ Θηβαίοις* Guelf. — *καὶ Θηβαίοις* om Ang. 12) *τὸν* om pr *Ω*. Ang. 13) *δεκελικὸν Σ*. Aug4. item Eubulid. §. 18. et in aliis libris. Vid. Tzsch. ad Strab. IX §. 17 p. 396 Cas. Sed Androt. §. 15 *Σ* recte *δεκελεικοῦ* diphthongo, ut h. l. LaurS. Aug1. Bav. Etymol. M. p. 30, 1: *τὰ εἰς κος κτητικὰ τῷ ι παραλήγεται, πλὴν τοῦ Κεραμεικός, Εὐβοεικός, Δαρεικός καὶ Δεκελεικός*. ibid. p. 254, 40: *Δεκελεικὸς πόλεμος. — τὸ λει δίφθογγον διατί; ἀπὸ Δεκέλεια Δεκελειακὸς καὶ Δεκελεικός*. Vid. Buttm. Gr. T. II p. 447. 14) *πραχθέντα* cod *η*. — *πεπραγμένων* Hermog. Rh. T. III p. 146.

οὐκ ἐποίουν[15] *τοῦτο,*[16] *οὐδ' ἐγγύς.*[17] (97) *Καίτοι τότε*[1] *ταῦτ' ἀμφότερα, Αἰσχίνη, οὔθ'*[2] *ὑπὲρ εὐεργετῶν ἐποίουν οὔτ' ἀκίνδυν' ἑώρων. ἀλλ' οὐ διὰ ταῦτα προΐεντο*[3] *τοὺς καταφεύγοντας ἐφ' ἑαυτούς,*[4] *ἀλλ' ὑπὲρ εὐδοξίας καὶ*[5] *τιμῆς ἤθελον τοῖς δεινοῖς αὑτοὺς διδόναι,*[6] *ὀρθῶς καὶ καλῶς βουλευόμενοι.*[7] *πέρας μὲν*[8] *γὰρ*[9] *ἅπασιν ἀνθρώποις ἐστὶν*[10] *τοῦ βίου*[11] *θάνατος, κἂν ἐν*[12] *οἰκίσκῳ τις αὑτὸν*[13] *καθείρξας τηρῇ, δεῖ δὲ τοὺς ἀγαθοὺς*

sed non faciebant hoc, ne minimum quidem. (97) Atqui, Aeschines, tum utraque haec neque pro benemeritis suscipiebant neque carere periculo videbant, sed propterea non deserebant supplices, quin pro gloria et honore se periculis offerebant, recto et honesto consilio. Omnium enim hominum vita morte finitur, etiamsi quis in cellula conclusum tueri se stu-

---

15) *ἐποιοῦντο* Obs. 16) *ταῦτα* Hermog. eiusque Schol. Rh. T. VII p. 847. 17) *οὐδὲ ἐγγὺς τούτων* Schol. Hermog. Cf. §. 12 extr. et passim.

97. 1) *τότε* om Augl. *k. s.* Vindl. Pal2. Aldina Hermogenis T. III p. 146 W. 'Neque ego requiro.' Schaeferus. 2) *οὐχ* Schol. Rh. T. IV p. 757 (idem p. 760 *οὔθ'*). 3) *πρόειντο* vulg. — *προεῖντο* Augl. 4. Bav. Vindl. 3. 4. AldV. *β. γ. η. Ω.* — *προίεντο* pr man. *προεῖντο* sec man. subscripsit et *προίεντο* delevit LaurS. — *προίεντο Σ.* Aug2. Scrimg. Hermog. Rh. T. III p. 146. Schol. Rh. T. IV p. 757 (idem p. 760 *πρόοιντο*). Imperfecti est h. l. notio constantis voluntatis. Proxima omnia sunt imperfecta. 'Satis placet.' Schaeferus. — Proxime *φεύγοντας* pr LaurS, sed eadem *κατα* addidit. 4) *ὑφ' ἑαυτοὺς r.* — *ἐφ' αὑτοὺς* Bav. *Ω. β.* Ang. Hermog. p. 146. — *ἐπ' αὑτοὺς* Augl. *k. s.* Guelf. Vindl. Pall. 2. Schol. Rh. T. IV p. 757. 760. 5) *καὶ* ante *τιμῆς* om Vind3. 6) *αὑτοὺς διδ.* Fel. *Ω* Vind4. Pall (in marg *ἑαυτοὺς*). Pal2. Urb. Man. — *ἐκδιδόναι ἑαυτοὺς* Scrimg. Hermog. p. 146. — *ἑαυτοὺς ἐκδιδόναι* Vind5. Schol. Rh. IV p. 757. (*διδόναι* cum signo addendi e cod *η* marg Morel.) 7) *ὀρθῶς ... βουλ.* cit. Hermog. p. 227. — *βουλόμενοι* Vind5. 8) *μὲν* om *k.* Pal2. 9) *γὰρ* om Rufus Rh. T. III p. 459. 10) *ἐστιν* ante *ἀνθρ.* Schol. Rh. T. VII p. 979. — (*ἐστιν ἀνθρώποις ἅπασιν* Schol. Rh. ib. p. 364.) — om Aug4. Aristid. Rh. T. IX p. 343. Gregor. Cor. Rh. T. VII p. 1157. Stob. Flor. Tit. VII §. 50. — (*ἐστι τοῦ βίου* om *Φ*). 11) *ὁ* ante *θάνατος* vulg. et Schol. Rh. T. VII p. 979. Gregor Cor. Hermog. p. 222. — om articulum *Σ.* LaurS. *Ω* (non habet). Bav. *T.* Vindl. 3. 4. Augl. 2. 4. *s. β. γ. η.* Urb. Pall. 2. Man. Rufus (*k. p. u. v.*?). Cf. Eubulid. §. 27. 12) *ἐν* om Vind5. 13) *ἑαυτὸν* Maxim. Plan. Rh. T. V p. 490. Schol. ib. T. VII p. 364. ib. p. 979. Stobaeus. — *αὑτὸν s. β. η.* Vind4. 5. Urb. Man. Ang. Arsenii Violet. Append. p. 500 W. — *αὐτὸν* LaurS. vulg. et Sopat. Rh. T. V p. 28. Schol. Rh. T. VII p. 114. — *αυτον Σ.* — (*καθείρξας*

ἄνδρας[14] ἐγχειρεῖν μὲν ἅπασιν ἀεὶ[15] τοῖς καλοῖς, τὴν ἀγαθὴν προβαλλομένους[16] ἐλπίδα, φέρειν δ'[17] ἂν[18] ὁ[19] θεὸς διδῷ γενναίως.[20] (98) Ταῦτ' ἐποίουν οἱ[1] ὑμέτεροι[2] πρόγονοι, ταῦθ'[3] ὑμεῖς[4] οἱ πρεσβύτεροι,[5] οἳ, Λακεδαιμονίους, οὐ φίλους ὄντας οὐδ' εὐεργέτας ἀλλὰ πολλὰ τὴν πόλιν ἡμῶν ἠδικηκότας[6] καὶ μεγάλα, ἐπειδὴ Θηβαῖοι κρατήσαντες ἐν Λεύκτροις[7] ἀνελεῖν ἐπεχείρουν, διεκωλύσατε,[8] οὐ φοβηθέντες τὴν τότε Θηβαίοις 259

deat, fortibus autem viris semper res honestae omnes spe bona munitis suscipiendae sunt, quaequae autem dei voluntate contigerint, infractis animis perferenda. (98) Haec maiores vestri factitabant, haec vos natu grandiores, qui, quum Thebani Lacedaemonios, non amicos nostros nec bene meritos, sed multarum et magnarum iniuriarum in urbem nostram auctores, post Leuctricam victoriam delere instituerent, obstitistis, non perterriti robore illo Thebanorum et gloria qua florebant, neque ratione

---

αὐτὸν Alciphr. I Epist. 25 §. 1). 14) ἄνδρας τοὺς ἀγαθοὺς Urb. 15) ἀεὶ om. Rufus. 16) προσβαλλ. Ald. Mor. — προβαλομενους Urb. 17) προβ. δὲ φέρειν Rufus, perperam verba transponens. — Cit. Libellus De Construct. ed. Hermann. in Emend. Gr. p. 365. Georg. Lecap. in Matthaei Lect. Mosq. I p. 75. Harpocr. Phot. Suid. s. v. Οἰκίσκῳ et Προβ. Hermog. p. 225. Philostr. Soph. I, 17, 2. 18) ὃ ἂν Stobaeus. — ὅ,τι ἂν LaurS. vulg. — ὅτι ἂν marg ant. γρ Σ. — αν ὃ Σ, quamquam habet etiam ante θεὸς articulum. — ἃ ἂν Schol. Iliad. E vs. 233 p. 153 Bkk. item cod. Lips. schol. Hom. 19) ὁ articulum om marg Σ. (alterum ὃ delevimus iam in Parisina scribentes ἂν.) 20) γε ante γενναίως Ω.

98. 1) οἱ om Vind5. Pall. 2) ὑμετέροι Σ. LaurS. vulg. — ὑμέτεροι Vind1. — ἡμέτεροι Aldetc. Hermog. Rh. T. III p. 245. Augl. k. s. Pal2. 3) τόθ' Aug2. 4) ἡμῶν Aldetc. Hermog. — ὑμῖν Augl. k. Pal2. — ἡμῖν Vind1. — υμιν s. β. η. (γρ ὑμῶν) Vind7. — ὑμεῖς Σ. Sed in marg antiq (Hasius: prima manu) γρ. ταῦτα ὑμῶν οἱ πρεσβύτεροι. Etiam LaurS ὑμῶν. 5) πρεσβύτατοι Vind7. 6) ἀδικηκότας Urb. — ἀδικηκότας (η) Vind5. 7) Cit. Harpocr. s. v. Λεῦκτρα. 8) 'Pendet sententia. neque sequitur verbum per totam hanc periodum, quod sustentare potest accusativum Λακεδαιμονίους.' Taylorus. 'Λακεδαιμονίους cohaeret cum ἀνελεῖν et constructio haec est: οἳ διεκωλύσατε Θηβαίους ἐπιχειροῦντας ἀνελεῖν τοὺς Λακεδαιμονίους.' Reiskius. 'Sed ubi illa verba sunt? Locus planissimus erit recte posita interpunctione, ... ita: οἳ, Λακεδαιμονίους ... ἐπειδὴ Θηβαῖοι ἀνελεῖν ἐπεχείρουν, διεκωλύσατε. Similiter ante coniunctionem casus positus est Olynth. II §. 28: Ἀμφίπολις ἂν ληφθῇ· παραχρῆμ' αὐτὴν ὑμεῖς κομιεῖσθε. Lept. §. 25: τὰς ἀτελείας ἐὰν ἀφέλησθε. Cf. Schaef. ad p. 471, 5.' Funkhaenel. Quaest. p. 42 sq. Structuram iam Stockius intellexit.

ῥώμην καὶ δόξαν ὑπάρχουσαν, οὐδ' ὑπὲρ οἷα πεποιηκότων[9] ἀνθρώπων κινδυνεύσετε διαλογισάμενοι. (99) καὶ γάρ τοι πᾶσι τοῖς[1] Ἕλλησιν ἐδείξατ' ἐκ τούτων ὅτι,[2] κἂν ὁτιοῦν τις[3] εἰς ὑμᾶς ἐξαμάρτῃ,[4] τούτων[5] τὴν ὀργὴν εἰς τἄλλ' ἔχετε,[6] ἐὰν[7] δ' ὑπὲρ σωτηρίας ἢ ἐλευθερίας[8] κίνδυνός τις αὐτοὺς καταλαμβάνῃ, οὔτε μνησικακήσετε, οὔθ' ὑπολογιεῖσθε. Καὶ[9] οὐκ ἐπὶ τούτων μόνον[10] οὕτως ἐσχήκατε, ἀλλὰ πάλιν σφετεριζομένων Θηβαίων τὴν Εὔβοιαν οὐ περιείδετε,[11] οὐδ' ὧν ὑπὸ Θεμίσωνος[12] καὶ Θεοδώρου περὶ Ὠρωπὸν ἠδίκησθε, ἀνεμνήσθητε, ἀλλ' ἐβοηθήσατε καὶ τούτοις, τῶν ἐθελοντῶν[13] τότε τριηράρχων[14] πρῶτον

inita, qualia in vos illi commisissent, pro quibus pugnaturi eratis. (99) Illis itaque factis declaravistis Graecis omnibus, quicquid tandem in vos ab ullo commissum fuerit, earum iniuriarum in ceteras occasiones vos retinere iram, sin salus aut libertas eorum periclitari coeperit, vos offensarum et oblituros et nullam rationem habituros. Neque in hos tantum ita fuistis animati, sed rursus quum Thebani Euboeam sibi vindicarent, non neglexistis, neque Themisonis et Theodori iniuriarum de Oropo estis recordati, sed et his opem tulistis, quum eo primum tempore reipu-

---

9) Suspicatur abesse ὑμᾶς Reiskius. Sed recte *subaudiendum* esse pronomen postea vidit.

99. 1) τοῖς om Vind5. 2) ὅτι om Aug4. Vind1. 3) τις om Aug1. *k. s.* Pal2. 4) ἐξήμαρτε prMan. 5) τούτῳ LaurS. vulg. — τούτων Σ (marg γρ ant τούτωι). Pluralis referendus ad ὁτιοῦν. Cf. §. 277. Ad Chers. §. 48. Vel sedes pronominis probat τούτων. nam non τις et σωτηρίας opponuntur, sed ὁτιοῦν et σωτ. 6) ἕξετε coniecit Marklandus. 'Praesens recte habet. nam antecessit non ἐξαμαρτάνῃ, sed ἐξαμάρτῃ. Cf. vs. seq.' Schaeferus. 7) ἂν vulg. — ἐὰν Σ. Laur. S. 8) ἐλευθερίας καὶ σωτηρίας Aug 1. *k. s.* Vind1. Pal2. Ordo e §§. 100. 208. 'καὶ praeferam cf. vs. 22. p. 297, 10.' Schaeferus. 'Non probo. nam Θηβαῖοι Λακεδαιμονίους ἀνελεῖν ἐπεχείρουν, quo respiciens melius dicit: *ubi vero de salute,* ut tum, *aut etiam de libertate agitur'* sqq. Dissenius. 9) καὶ om *t.* 10) μόνων Aug2. (Aug1?). *k. s.* Pal2. pr Man. etiam LaurS compendio. Recepit Dindorfius. At vid. ad Phil. III §. 57, adde Polycl. init. Rhod. §. 15, ubi δήμῳ μόνῳ ἡγοῦμαι scribi hiatus vetat. 11) ἀλλὰ πάλιν ... περιείδετε om Aug. 12) Θεμίσων cit. Schol. Aristid. p. 95 Fr. Harpocr. Phot. s. v. — Proxime Σ: ωρωπον, ut idem f. leg. §. 220. Vid. ad Liban. Vit. Dem. §. 3. 13) ἐθελόντων Σ. LaurS. vulg. — ἐθελοντῶν Fel. Bav (non F). AldV. (Φ?). Iam Wolfius commatis signum post ἐθελόντων delevit accentumque correxit. 14) τριηραρχῶν τότε vulg. — τριηράρχων τοτε Fel. Bav. — τότε τριηραρχῶν Σ. Aug2. — τότε τριηράρχων LaurS. — De liberiore ordine verborum vid. Funkhaen. Quaest. Dem. p. 22.

γενομένων τῇ πόλει, ὧν εἷς ἦν ἐγώ. ἀλλ' οὔπω περὶ τούτων. (100) Καὶ καλὸν[1] μὲν ἐποιήσατε καὶ τὸ σῶσαι τὴν νῆσον, πολλῷ δ' ἔτι τούτου κάλλιον τὸ[2] καταστάντες κύριοι καὶ τῶν σωμάτων καὶ τῶν πόλεων ἀποδοῦναι ταῦτα δικαίως αὐτοῖς τοῖς ἐξημαρτηκόσιν εἰς ὑμᾶς, μηδὲν ὧν ἠδίκησθ'[3] ὑπολογισάμενοι. Μυρία τοίνυν ἕτερ'[4] εἰπεῖν ἔχων παραλείπω,[5] ναυμαχίας, ἐξόδους πεζάς, στρατείας καὶ[6] πάλαι γεγονυίας καὶ νῦν ἐφ'[7] ἡμῶν[8] αὐτῶν, ἃς[9] ἁπάσας ἡ πόλις τῆς τῶν ἄλλων[10] Ἑλλήνων[11] ἐλευ-

blicae ultro se obtulerint quidam triremes instructuri, e quibus unus fui ego. sed nondum de his. (100) Et praeclare quidem fecistis vel quod servastis insulam, illud autem fuit multo etiam praeclarius, quod redactis in potestatem vestram et civibus et oppidis ea juste reddidistis illis ipsis qui in vos deliquerant, nulla iniuriarum habita ratione. Sexcenta alia recensere possum, quae praetereo, navales pugnas, expeditiones terrestres, militias sive olim factas sive nunc nostra aetate, quas respublica nostra omnes pro

---

15) ἀλλ'... τούτων Ω in marg habet.

100. 1) καίτοι καλὸν LaurS. vulg. — καὶ καλὸν (omisso τοι) Σ. cum spatio trium literarum post καὶ Φ. Illud i. q. '*Sed etsi ... tamen.* Praetulit vero oppositionem per μὲν et δέ. Cf. ad §. 160.' Dissenius. Longe simplicius enuntiata h. l. coniunguntur per coniunctionem καί, nec sine gravitate. 2) τῷ ... τῷ Lambinus coni. 'Accusativus recte habet. *Sed quum* [καίτοι] *pulchrum sit, quod —. tum multo etiam pulchrius est quod —.* Vid. Stephani Thes. col. 7774 D.' Schaeferus. 3) ἐν (ἐφ' Vindl) οἷς ἐπιστεύθητε post ἠδίκησθε add vulg. — om haec tria vocabula Σ (marg ant. γρ. ea habet). pr LaurS (cuius sec man superscripsit). Aug2. Numerosa conclusio hoc additamento ex Aeschin. Ct. §. 85, ut videtur, petito frangitur. Aliter Rehdantzius in Fleckeisen. Annall. 1858 p. 565. 4) ἕτερ' om Augl. *k. s.* Vindl. Pal2. 5) περιλείπω *t.* 6) ἐξ., πεζὰς στρατείας (στρατιὰς Σ. *k.* Guelf. Vindl.), καὶ vulg. — ἐξόδους πεζὰς. στρατείας καὶ LaurS, in cuius marg πεζὰς στρατεῖ', ut videtur, pr manu. 'Tria ergo sunt, sed scire velim, quam diversa. Qui differunt αἱ ἔξοδοι, *egressus, a proeliis navalibus et a terrestribus expeditionibus?* Procul dubio male in vulgatis interpunctum est. Distinxi sic: ναυμαχίας (*proelia maritima*), ἐξόδους πεζὰς (*expeditiones terrestres.* denique ut omnia uno verbo complectar) στρατείας (*militias, sive illas antiquas, sive has recentissimas*).' Reiskius. Optime Wunderlichia distinxit, quam sequebamur. Cf. Thom. M. s. v. πεζῇ. 7) ὑφ' Urb. 8) ὑμῶν vulg. — ἡμῶν Σ. LaurS. η. F. Φ. Augl *k.* Vindl. Urb. 9) ὡς Vind4. 10) ἄλλων om Augl. *k. s.* Guelf. (Vindl om Ἑλλήνων scribens ἕνεκ'). 11) ἕνεχ' Ἑλλήνων sec man LaurS. vulg. — Ἑλλήνων ἕνεκ' Augl. *k. s.* Pal2. Guelf. — Praepositionem om Σ. prLaur. Cf. f. leg. §. 76: πᾶσ' ἀπάτη καὶ τέχνη συνεσκευάσθη τοῦ

θερίας καὶ σωτηρίας πεποίηται. (101) Εἶτ' ἐγὼ τεθεωρηκὼς[1] ἐν τοσούτοις καὶ τοιούτοις[2] τὴν πόλιν ὑπὲρ τῶν τοῖς ἄλλοις συμφερόντων ἐθέλουσαν ἀγωνίζεσθαι, ὑπὲρ αὐτῆς τρόπον τινὰ τῆς βουλῆς[3] οὔσης τί ἔμελλον[4] κελεύσειν ἢ τί[5] συμβουλεύσειν[6] αὐτῇ ποιεῖν; μνησικακεῖν[7] νὴ Δία πρὸς τοὺς[8] βουλομένους σώζεσθαι, καὶ προφάσεις ζητεῖν δι' ἃς[9] ἅπαντα προησόμεθα![10]

ceterorum Graecorum libertate suscepit et incolumitate. (101) Proinde ego quum spectassem rempublicam nostram tot et talibus in rebus pro aliorum utilitate dimicare voluisse, quid, quum de ipsa quodammodo res consultaretur, iubere quidve suadere illi debui? ut succenseret scilicet iis qui defendi se cupiebant, et causas quaeritaret, propter quas omnia abiiceremus!

περὶ Φωκέας (vulgo addebatur ἕνεκεν) ὀλέθρου. Nemo offensus esset constructione τοῦ Φωκέας ἀπολέσαι. Non est quidem στρατείας ... ἐλευθερίας πεποιῆσθαι genitivus pretii qualis μισθοῦ στρατεύονται Xenoph. Disc. III, 2 §. 3 (7). Nec pendet a substantivo στρατείας. Funkhaenel. in Diar. Gymn. 1852 p. 800 sq. Obstat enim genitivorum collocatio. Sed est structura explicanda comparatis ἀντιποιεῖσθαι, ἐναντιοῦσθαι, διαφέρεσθαί etc. τινος. Verba contendendi non solum περί, ἕνεκά τινος, sed etiam sine praepositione passim inveniuntur, ut h. l. στρατείας ποιεῖσθαι. Cf. Krueger. Gr. §. 47, 21. Kuehner. ad Xenoph. Exped. II, 1. §. 11. Adde IV, 7. §. 12.

τεθεωρηκὼς m sec.

101. 1) τεθαρρηκως LaurS. 2) καὶ τοιούτοις om Urb. — Proxime initium ἐθέλουσαν LaurS in erasis, εθε est secundae man. 3) συμβολῆς Ald. Mor. *t. v.* — συμβουλῆς Fel. F. Vind5. Pal1. 'Correxi συμβουλῆς. *ipsius reipublicae nostrae salus in deliberationem quum veniret.*' Reiskius. — συμβούλης Pal1. G. S. D (Editor Londinensis) sic edidisse Bekkerum immerito reprehendit. — Vocabulum Demostheni non usitatum. — βουλῆς Σ. LaurS. vulg. Cf. Phil. II §. 35. 4) ἔμελλεν Aug1. — ἤμελλον Aug1. *s.* (*p*?) Vind1. 4. 7. Pal2. 5) τί om *k.* Pal2. — (τί ἔμ. κελ. Ω in marg habet.) — 6) συμβουλεύειν Aug1. *k. s.* η. Vind1. Pal2. 7) μνησικακῆσαι coni. Wolfius. Cf. §. 96. — μνησικακήσειν Σ. vulg. — μνησικακεῖν LaurS. γρ AldV. β. η. Guelf. Obs. Harl. Lind. Vind1. 3. 4. Pal2. Urb. Scrimg. Meerm. Aug1. 4. — μνησικακησειν (superscr. εῖν ... ήσειν) Bav. γρ *s* (μνησικακειν?). Cf. proxima ποιεῖν et ζητεῖν. 8) τοὺς om Vind5. 9) ωσ? pr Σ. α in eraso est ipsius calligraphi. 10) προηγησόμεθα pr Ω. — τὰ συμφέροντα additur vulgo. — om Σ. LaurS. F. Φ. η. Aug1. 2. *k. s.* Vind1. Pal2. (Man). Non solum utilia, sed etiam honesta et decora proiecta essent. — 'Haec non interrogatio est, sed responsio ficta adversarii, qua orator per ironiam utitur, ut illum ostendat nihil aliud quam συκοφαντεῖν. Vid. Wunderlich. Praef. p. XVII' (= XIII sq.). Schaeferus. Formula νὴ Δία hanc non esse interrogationem satis significat. Cf. §. 117.

καὶ τίς[11] οὐκ ἂν ἀπέκτεινέ με[12] δικαίως, εἴ τι τῶν ὑπαρχόντων 260 τῇ πόλει καλῶν[13] λόγῳ μόνον[14] καταισχύνειν[15] ἐπεχείρησ' ἄν;[16] ἐπεὶ τό γ'[17] ἔργον οὐκ ἂν ἐποιήσαθ'[18] ὑμεῖς, ἀκριβῶς[19] οἶδ' ἐγώ. εἰ γὰρ ἠβούλεσθε·[20] τί ἦν ἐμποδών; οὐκ ἐξῆν; οὐχ[21] ὑπῆρχον οἱ ταῦτ' ἐροῦντες οὗτοι;[22]

102. Βούλομαι τοίνυν ἐπανελθεῖν[1] ἐφ' ἃ τούτων ἑξῆς ἐπολιτευόμην. καὶ σκοπεῖτ' ἐν τούτοις πάλιν αὖ,[2] τί[3] τὸ[4] τῇ πόλει βέλτιστον[5] ἦν. ὁρῶν γάρ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι,[6] τὸ[7] ναυτικὸν ὑμῶν[8] καταλυόμενον, καὶ τοὺς μὲν πλουσίους ἀτελεῖς ἀπὸ[9] μικρῶν ἀναλωμάτων γιγνομένους,[10] τοὺς δὲ μέτρια, ἢ[11] μικρὰ

Ecquis me iure non occidisset, si veterem reipublicae dignitatem et gloriam verbo dundaxat dehonestare fortasse instituissem? nam ipsam rem satis scio vos nequaquam fuisse admissuros. nam si voluissetis; quid vobis obstitisset? non licebat? non erant isti qui id consulerent?

102. Nunc ad ea revertar, quae cum his deinceps coniuncta administravi, in quibus vos rursus considerate, quid reipublicae fuerit utilissimum. Nam quum viderem, Athenienses, classem vestram dilabi, et homi-

---

11) τίς δ' Plutarch. Mor. p. 542 A. 'Nostrum paulo gravius.' Schaeferus. 12) με om η. 13) τῶν τῇ πόλει καλῶν ὑπαρχόντων Plut. 14) μόνων Vindl. 15) κατ' αἰσχύνῃν pr Pal1. — αἰσχύνειν γρ AldV. Plutarch. Aug1. k. p. r. s. Pal2. Urb. (αἰσχίνῃ Vind1.) 16) ἐπεχείρησα sine ἂν vulgo et Plut. — ἐπεχείρησ' ἂν Σ. Laur8. — ἐπεχείρησα ἂν F. (ἐπεχείρησαν? pr Bav). — ἐπεχείρησα ἂν Φ. Aug2. (Man?). Defendit particulam ἂν Baeumlinus de Modis p. 135 contra G. Hermannum Ἄν p. 57. i. q. 'Wenn ich etwa vorgehabt hätte', was doch gewiss nicht der fall war. Cf. Rhod. §. 16. f. leg. §. 172. 17) τότε Aug1. s. Vind1. Pal2. — τό pr Vind5 (rec addidit γε). Pal1. 18) ἐποιήσασθ' Aug1. k. s. Vind4. Pal2. 19) ἀκριβῶς om Aug1. k. s. Vind1. Pal2. 20) ἐβούλεσθε Pal2. 21) ουκ Σ. Cf. §§. 118. 136. 22) αὐτοί p. r. Vind4.

102. 1) ἐπελθεῖν Ω. 2) πάλιν δὴ αὖ Aug4. AldT. 3) τί Σ ipse pr scriba pallido atramento in fine lineae addidit. 4) τὸ om Ω. — τότε coni. Marklandus. 'Sed temporis notio latet in antecedentibus ἐν τούτοις.' Schaeferus. 5) συμφέρον Vind1. 6) ὦ ἄ. Ἀθ. om Hermog. T. III p. 265. Schol. Rh. T. VIII p. 655. — ἐγὼ Marcellin. Rh. T. IV p. 829. 7) τὸν Ω. 8) ὑμῖν Paul. — ὁρῶν ὑμῶν τὸ ναυτικὸν Schol. Rh. T. VII p. 652. 9) ὑπὸ k. Pal2. 10) γενομένους Ald. Mor. Φ. — γινομένους Hermog. et Schol. Rh. T. VIII p. 655. Vind1. Pal2. Cf. proxima participia praesentis. 11) καὶ Aug1. k. s. Vind1. Pal2.

κεκτημένους τῶν πολιτῶν[12] ἀπολλύοντας,[13] ἔτι δ' ὑστερίζουσαν ἐκ τούτων[14] τὴν πόλιν τῶν καιρῶν, ἔθηκα νόμον[15] καθ' ὃν μὲν[16] τὰ δίκαια ποιεῖν ἠνάγκασα τοὺς πλουσίους, τοὺς δὲ πένητας ἔπαυσ' ἀδικουμένους, τῇ πόλει δ' ὅπερ ἦν[17] χρησιμώτατον, ἐν καιρῷ γίγνεσθαι τὰς[18] παρασκευὰς ἐποίησα. (103) καὶ γραφεὶς[1] τὸν ἀγῶνα τοῦτον[2] εἰς ὑμᾶς εἰςῆλθον[3] καὶ ἀπέ-

nes locupletes parvis impensis immunitatem consequi et cives mediocres aut tenues perdere, atque ita fieri etiam ut respublica occasiones negligeret; legem tuli, qua quidem ad officium faciendum coëgi locupletes, tenuiores ab iniuria defendi, et effeci, quod urbi utilissimum erat, ut tempestive apparatus fierent. (103) atque accusatus, hanc causam apud vos

12) τῶν πολιτῶν om Aug1. *s*. Vind1. Pal2. — τῶν πολ. τὰ ὄντα vulg. — τὰ ὄντα om pr Σ, antiq. superscripsit. — τὰ om pr Ω. Quum §. 104 ἐπιτρίβειν τοὺς ἀπόρους divites dicantur loco simillimo, vixque sine addito alio vocabulo sic simpliciter τὰ ὄντα ad μέτρια ἢ μικρὰ referantur, recte omisit Σ. τοὺς μὲν autem respondet proximo ἔτι δ'. 13) ἀπολλύντας vulg. — ἀπολλύοντας Σ. Φ. Aug2. — ἀπολλύ ντας F. — ἀπολλϋόντας LaurS, puncta sunt secundae manus atramento. — Nominativus ἀπολλύντες Androt. §. 65 (= Timocr. §. 72). Etiam Isocrati nominativus ύς, sed obliqui casus ύοντος etc. usitati sunt. Vid. Bensel. Praef. ad Isocr. p. XXII. Cf. Porson. et Schaefer. ad Eurip. Med. vs. 744. Buttmann. Gr. T. I p. 506 sq. 14) ἐκ τούτων ὑστ. *T*. Lind. Urb. 15) νόμους Schol. Rh. T. VIII p. 655. — μον ἔθηκα LaurS, sed ἔθηκα versum incipiens pr manus νόμον omissum spatii causa extra versum posuit. 16) ὃν τοὺς μὲν LaurS. vulg. — τοὺς om Σ. Φ. Magistri rationem sapit, non oratorem eumque Atheniensem post τοὺς μὲν πλουσίους etc. dicere καθ' ὃν τοὺς μὲν τ. δ. π. ἠνάγκασα τοὺς πλουσίους. Artificiose collocatâ particulâ μὲν post καθ' ὃν effertur lex, quae quidem erat efferenda, non res auditoribus iam nota. De hac collocatione vid. ad Megal. §. 23. adde Krueger. Ind. ad Xen. Anab. s. v. *Μέν*. 17) ἦν om Vind5. 18) pro τὰς margines γρ Σ (ant.). Φ. Bav (F?) dant ναυτικὰς. quod interpretamentum Reiskius in textum receperat. Sufficit articulus.

103. 1) γραφεὶς εἰς Aug1. *k. r. s. β*. AldT. Vind1. 5. Pal2. corr Pal1. — εἰς addidit Reiskius. At εἰςέρχεσθαι ἀγῶνα, γραφὴν etc. usitatissimum est. Vid. Dissen. ad h. l. — γραφεις (ὁ. καταγορηθεὶς) LaurS, in cuius marg ὁ. signum (i. q. σημείωσαι) repetitum est sequente scholio: ὃ λέγει τοιοῦτόν ἐστι (?): κατηγορηθεὶς τὸν ἀγῶνα εἰσῆλθον τοῦ ἀπολογήσασθαι etc. m. secundae. 2) παρανόμων post τοῦτον vulg. — ante τὸν γρ marg antiq Σ. marg F. marg Bav (hic margo sine τὸν ἀγῶνα τοῦτον). marg Φ. — om interpretamentum Σ. LaurS. Aug2. 4. F. Lind. Vind3. 4. Urb. Aut τὸν ἀγῶνα τοῦτον (parem causam, qualem

φυγον, καὶ τὸ[4] μέρος τῶν ψήφων ὁ διώκων οὐκ ἔλαβεν. καίτοι πόσα χρήματα τοὺς[5] ἡγεμόνας[6] τῶν συμμοριῶν ἢ τοὺς δευτέρους καὶ τρίτους οἴεσθέ μοι[7] διδόναι,[8] ὥςτε μάλιστα μὲν μὴ[9] θεῖναι[10] τὸν νόμον τοῦτον, εἰ δὲ μή, καταβάλλοντ'[11] ἐᾶν ἐν[12] ὑπωμοσίᾳ; τοσαῦτ'[13] ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὅσ' ὀκνήσαιμ' ἂν πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν.[14] (104) καί ταῦτ' εἰκότως ἔπραττον[1] ἐκεῖ-

subii et absolutus sum, et suffragiorum partem non tulit accusator. At quantam pecuniam duces classium aut secundanos aut tertianos mihi obtulisse putatis, maxime ut non ferrem eam legem, sin minus, ut eam neglectam ante causam dicendam desererem? tantam, Athenienses, quantam apud vos dicere non ausim. (104) Neque id ab re

---

nunc Ctesiphon subiit) aut παρανόμων superfluum est. — ἀγῶνα τὸν τῶν παρανόμων sic coniecit Marklandus! (γραφείς· κατηγορηθεὶς παρανόμων. Schol.) 3) ἦλθον Pall. 4) τὸ πέμπτον vulg. (πέμπον pr *Ω*, item §. 105). — om numerale *Σ*. pr LaurS. *F* (Bav?). *Φ*. Cf. §§. 105. 222. 250. — Sufficit articulus. τὸ μέρος i. q. τὸ τακτὸν, τὸ δέον etc. μέρος. Vid. Ziegler. De Brevitatis Generibus p. 2. Orvill. Char. p. 488 (= p. 498 init). Bernhard. Synt. p. 315. alii. 5) τοὺς om pr *Ω*. 6) Cit. Harpocr. Phot. s. v. 7) με Vind4. *γ*. — om Aug4. 8) διδόναι ἂν AldV. — 'Fort. πόσ' ἂν vel διδόναι ἄν.' Marklandus. Cf. §§. 81. 105. 'Non cogitavit vir egregius [non egregius in coniecturis] aliud valere διδόναι aliud δοῦναι. Illud habet vim daturiendi, hoc dandi. — Marklandum confutavit Wunderlichius Praef. p. XLIV' [= XXXVI sq]. Schaeferus. 'διδόναι est *offerre*, ut ἐδίδοσαν p. 261, 6. Me vide ad f. leg. p. 410, 8.' Dobraeus. Baehr. in Creuzer. Melet. III p. 30. Bornemann. ad St. Lucae Evang. XIX vs. 8. — Eadem ratione supra AldB πόσα ἂν . . . διδόναι. — διδόντα Paulinae operae. 9) μὴ om pr *Ω*. 10) θεῖναί με vulg. — με om *Σ*. LaurS. Augl. 2. 4. *s*. Bav. Vindl. 3. 4. Pall. 2. Urb. AldT. (*Φ*. *k*. *t*?). 11) καταβαλόντα vulg. — καταλαβόντα *Ω*. — καταβάλλοντα *Σ*. pr LaurS. Aug4. *T*. *Φ*. *t*. Urb. — καταβαλλόντα *r*. Si καταβάλλειν νόμον significaret quod volunt Aretinus, Melanchthon, Perionius, Reiskius (in Ind. s. v. καταβ.), Bremius, alii, '*legem promulgare*, *deponere*, proponere, ferre, auctorem esse, publice annuntiare' recte se haberet vulgatum καταβαλόντα. nam ante quam deposita esset lex, non poterat deseri. At καταβάλλειν est *deiicere* i. e. h. l. negligere. Itaque unice probandum est καταβάλλοντα. 'καταβάλλειν est vocabulum proprium de scriptis iam depositis' Bremius. Vellem probasset. — post καταβαλόντα additur vulgo με. — om *Σ*. LaurS. *β*. *γ*. Augl. 2. 4. Bav. *Ω*. Vindl. 3. 4. 5. Urb. Pall. 2. Man. Ang. — Cit. Lex. Rhet. ed. Dobr. s. v. Ἀπωμοσία. Sed vid. ad f. leg. §. 120. 12) ἐν om Pall. 13) ταῦτα *s*. 14) ἂν ἐγὼ πρ. ὑμ. εἰπ. Aug4. *ζ*. AldT. — ἂν εἰπ. ἐγὼ πρ. ὑμ. Augl. *T*. *k*. *p*. *r*. (*s*?). γρ *Φ*. Lind. Vindl. 4. Pal2. Urb. — (πρὸς ὑμᾶς om Alexand. Rh. T. VIII p. 450.)

104. 1) ἔπραττον ἂν AldV.

νοι.[2] ἦν γὰρ αὐτοῖς ἐκ μὲν τῶν προτέρων[3] νόμων συνεκκαίδεκα[4] λειτουργεῖν, αὐτοῖς μὲν μικρὰ[5] καὶ[6] οὐδὲν ἀναλίσκουσιν,
261 τοὺς δ' ἀπόρους τῶν πολιτῶν ἐπιτρίβουσιν,[7] ἐκ δὲ τοῦ ἐμοῦ νόμου τὸ γιγνόμενον κατὰ τὴν οὐσίαν ἕκαστον[8] τιθέναι, καὶ δυοῖν ἐφάνη τριήραρχος ὁ τῆς μιᾶς ἕκτος καὶ δέκατος[9] πρότερον[10] συντελής. οὐδὲ[11] γὰρ τριηράρχους ἔτ' ὠνόμαζον[12] ἑαυτούς,[13] ἀλλὰ συντελεῖς.[14] ὥςτε δὴ[15] ταῦτα λυθῆναι καὶ μὴ τὰ δίκαια ποιεῖν ἀναγκασθῆναι, οὐκ ἔσθ'[16] ὅ τι οὐκ ἐδίδοσαν.[17] Καί μοι λέγε πρῶτον μὲν[18] τὸ ψήφισμα καθ' ὃ εἰςῆλθον τὴν γραφήν, εἶτα τοὺς καταλόγους,[19] τόν τ' ἐκ τοῦ προτέρου νόμου[20] καὶ τὸν[21] κατὰ τὸν ἐμόν[22]. λέγε[23].

faciebant. per priores enim leges iis licebat sedenis obire munera, ut ipsi pauca, imo nihil impenderent, inopes autem cives attererent, mea vero lege partem pro facultatibus ratam singuli debebant conferre. ita etiam duarum triremium praefectus exstitit, qui prius sextus et decimus in unam contribuerat. neque enim triremium praefectos se amplius nominabant, sed contributores. Id igitur ut tolleretur neve ad iusta praestanda cogerentur, nihil est quod non obtulerint. Ac mihi primum decretum recita, secundum quod causa mihi dicenda fuit, deinde recensiones tum veteris tum meae legis. Recita.

---

2) ἐκεῖνο pr *Ω*. 3) πρότερον Augl. *k.s.* (Pal2?). Cf. mox τοῦ προτέρου νόμου. Sed in decreto §. 105 *Σ* etc. τοῦ πρότερον. 4) σὺν ἑκκαίδεκα *Ω*. Aug. Cf. §. 106. 5) μικρῶν compendio Urb. 6) μικρὰ ἢ καὶ Marklandus. 'Si quid mutandum, malim μικρὰ ἤ.' Schaeferus. At vid. Fritzsch. Quaest. Lucian. p. 11. Cf. Platon. Theaetet. p. 173 E: ταῦτα ἡγησαμένη σμικρὰ καὶ οὐδέν. Aristogit. I §. 71: μικρὰ καὶ οὐδὲν ἠδικήκασιν. Est corrigentis καί, aut potius i. q. denique (*und am Ende gar nichts*). 7) Cit. Anecd. Bekk. p. 137. 8) ἕκαστον ἔδει Lamb. Infinitivus τιθέναι pendet ab ἦν, unde oppositum ἔδει sumendum est. 9) ὢν post δέκατος LaurS. vulg. — om pr *Σ* (superscripsit ant.). *F. Φ. k.* Augl. Pal2. 10) πρότερος Augl. *k. p. r. s.* Pal2. 11) οὐ *p. r.* Lind. Vind4. Urb. 12) ἐπωνόμαζον vulg. — οὐκωνομαζον? Urb. — ἔτι ὠνόμαζον *Σ*. LaurS. Aug. 1. 2. Vind1. Pal2. (*k. t.*) — ἔστι ὠνόμαζον (nisi est typographi error pro ἔτι) *s.* 13) αὐτοὺς *s.* Vind1. 4. 5. Pal1. 2. Urb. 14) συντελὴς ... ἀλλὰ om Aug. — Cit. Harpocr. Phot. s. v. Συντελής. 15) ὥστε ὑπὲρ τοῦ γρ marg ant *Σ*. — καὶ μὴ ... ἀναγκασθῆναι post λυθῆναι om pr LaurS. 16) οὐκ ἔστιν Vind1. Pal2. — οὔσθ' Vind4. pr *r.* 17) ἐδίδοσαν ἂν AldV. — ἂν ἐδίδοσαν Markland. Vid. ad §. 103. 18) καὶ Fel. 19) λόγους *T.* 20) νόμον *β. s.* (*v*?). Man. 21) τὸν om *T.* Lind. Urb. 22) τὸν om *k.* Pal2. — κατὰ τὸν om Aug. 23) λέγε om Urb.

ΨΗΦΙΣΜΑ.*

105. Ἐπὶ ἄρχοντος Πολυκλέους, μηνὸς Βοηδρομιῶνος ἕκτῃ ἐπὶ δέκα, φυλῆς πρυτανευούσης Ἱπποθοωντίδος. Δημοσθένης Δημοσθένους Παιανιεὺς[1] εἰςήνεγκεν νόμον εἰς τὸ[2] τριηραρχικὸν ἀντὶ τοῦ πρότερον,[3] καθ' ὃν[4] αἱ συντέλειαι ἦσαν τῶν τριηράρχων,[5] καὶ ἐπεχειροτόνησεν[6] ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος.[7] Καὶ ἀπήνεγκεν παρανόμων[8] Δημοσθένει[9] Πατροκλῆς Φλυεύς, καὶ τὸ[10] μέρος τῶν ψήφων οὐ[11] λαβὼν ἀπέτισε[12] τὰς πεντακοσίας[31] δραχμάς.

105. Archonte Polycle, d. XVI m. Boedromionis, tribu praesidente Hippothoontide. Demosthenes Demosthenis F. Paeaniensis legem de re trierarchica priori substituit, secundum quam contributiones fuerant trierarchorum, et probavit senatus et populus. Quum violatarum legum reum fecisset Demosthenem Patrocles Phlyensis, suffragiorum parte non accepta, solvit quingentas drachmas.

---

105. *) Documentum om Augl. Vind1. Pal2. Urb. — Lind: *ἔχεται ἐν σελίδι.*

1) *Πρυτανευούσης . . . Παιανιεὺς*] *πρυτανιεὺς u.* 2) *νόμον εἰς τὸ* vulg. etiam *Σ.* LaurS. Explicavit Bernhard. Synt. p. 220 praepositionem i. q. *quod attinet ad.* — *τὸ τριηραρχικόν*] Reiskius Ind. s. v. subaudiendum esse *ἀρχεῖον* censet. Sed rectissime monuit Boeckhius Oecon. T. II p. 113 (= I p. 737) non fuisse vel tabularium vel tribunal Trierarchorum proprium Athenis. 'Ego maxime probo H. Stephanum Thes. col. 3823 D (s. v. = T. VII p. 2432 Didot). *τὸ τριηραρχικὸν* vertentem *ordinem trierarchicum*, ut sit i. q. *οἱ τριήραρχοι.* Sic Graeci dicunt *τὸ εἱλωτικόν, τὸ θητικόν, τὸ οἰκετικόν, τὸ πενεστικόν, τὸ πολιτικόν,* alia eiusmodi. Vid. Matthiae Gr. §. 267' (= 269). Schaeferus. Si serves vulgatam lectionem, interpretare *de re trierarchica.* Sed fortasse *εἰς τὸ* debetur structurae et notioni falsae *εἰςήνεγκεν εἰς τὸ τριηρ.* — om *εἰς τὸ* Lind. Delendum iussit Boeckh. l. c. Cf. §. 312. 3) *προτέρου* marg LaurS a sec manu. vulg. — *πρότερον Σ.* pr LaurS in textu (eadem mutavit *ν* in *υ*). *β. F. Φ. u. v.* Cf. §. 104. 4) *ὅ* Ald. Mor. — *ὧν* cod *β.* — *ὃν Σ.* LaurS. vulg. 5) *τριηραρχιῶν* scribendum iussit Dobraeus. Tum correxit Aldinae, *Σ, Ω* aliorumque librorum *τριηραρχῶν* in *τριηράρχων.* — LaurS: *τριηράρχῶν.* 6) *ἐπεχειροτόνησαν* Aug2. 7) *καὶ ἐπεψηφίσατο ἡ βουλὴ καὶ ἐπεχειροτόνησεν ὁ δῆμος* Lamb. Hac ratione multa in documentis his essent corrigenda. 8) *παρανόμων* (*παραβάλλων* Pal1) *γραφὴν* Aldetc. — *γραφὴν παρ.* Aug4. (*k. s?*). — *γραφὴν* om *Σ.* LaurS. *F. Ω.* et vulgo. Cf. §. 54. 9) *Δημοσθένει* (*η* * superscr.) Vind5. — *κατὰ Δημοσθένους* Wolfius. Cf. §. 54. 10) *τὸ πέμπτον* (*τὸ ε'* AldV. — *τὸ ε^τον* AldB) marg LaurS a sec manu. *y. ζ. Ω. k. s.* Aug4. marg Harl. Less. AldT. Vind3. Cf. §§. 103. 222. 11) *οὐ* in erasis Bav. 12) *ἀπαίτησε* Aug4. Man. — *ἀπήτησε Σ.* LaurS. *Φ.* LaurS. 13) *τριακοσίας Ω.* Cf. Theocrin. §. 32: *λαβὼν δὲ τὰς τριακοσίας δραχμάς.*

106. *Φέρε δὴ καὶ*[1] *τὸν καλὸν κατάλογον:*

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ.[2]

Τοὺς τριηράρχους καλεῖσθαι[3] *ἐπὶ τὴν τριήρη*[4] *συνεκκαίδεκα*[5] *ἐκ τῶν*[6] *ἐν τοῖς λόχοις*[7] *συντελῶν*[8] *ἀπὸ εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν εἰς τετταράκοντα,*[9] *ἐπὶ ἴσον τῇ χορηγίᾳ χρωμένους.*[10]

Φέρε δὴ παρὰ τοῦτον τὸν ἐκ τοῦ ἐμοῦ νόμου κατάλογον.[11]

262

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ.[12]

Τοὺς τριηράρχους αἱρεῖσθαι ἐπὶ τὴν τριήρη[13] *ἀπὸ τῆς οὐσίας κατὰ τίμησιν*[14] *ἀπὸ ταλάντων δέκα.*[15] *ἐὰν δὲ πλειόνων*[16] *ἡ οὐσία ἀποτετιμημένη ᾖ χρημάτων· κατὰ τὸν ἀναλογισμὸν ἕως τριῶν πλοίων*[17] *καὶ ὑπηρετικοῦ ἡ λειτουργία ἔστω. κατὰ τὴν αὐτὴν*

106. Age profer etiam praeclaram recensionem.

Trierarchi ad singulam triremem vocentur sedeni e classium contributoribus a quinque et viginti annis usque ad quadragiuta, qui ex aequo suppeditent.

Age iam confer cum hac meae legis recensionem.

Trierarchi ad singulam triremem deligendi sunt e re familiari secundum censum, a denis talentis. quod si res familiaris pluris aestimata fuerit; munus id pro portione ad ternas naves et scapham progrediatur.

---

106. 1) *καὶ* om Augl. *k. s.* Vindl. Pal2. Urb. 2) *κατάλογος* om *γ*. Documentum hoc om Augl. Vindl. Pal2. Urb. In marg habet Lind. 3) *προσκαλεῖσθαι* Aug4. — *προσ* ab alia manu Vind5. 4) *τριήρην* Aug2. Vind5. 5) *σὺν ἐκκαίδεκα Ω.* Vind4. Ang. — *σὺν ἑκκαίδεκα* LaurS. Cf. §. 104. 6) *ἐτῶν F* pro *ἐκ τῶν*. 7) *λόγοις Ω. γ.* Altemps. Man. Ang. 8) *συντελειῶν* libri omnes. Quid sit *συντελεῖαι ἀπὸ εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν εἰς τετταράκοντα* nemo explicavit. Coniecimus *συντελῶν*. 9) *τεσσαράκοντα Ω.* Vind5. 10) *χρώμενον Σ.* text LaurS. vulg. — *χρωμένων* Lamb. — *χρωμένων* vel *χρωμένους* AldV. — *χρωμένους* Fel. marg LaurS sec m. *ζ.* Vind4. Weim. (*k. s?*). Error debetur *ἴσον* praecedenti. — *ἴσον . . . χρωμ.* om Vind3. 11) *φέρε δὴ παρὰ . . . καταλ.* om Urb. 12) *ΚΑΤΑΛΟΓΟΥ* codd *Σ. Φ.* — Documentum hoc om Augl. Vindl. Pal2. Urb. In marg habet Lind. 13) *τριήρην* Vind5. 14) *μίμησιν* Lind. 15) *ἰδέκα* Vind4. nota numeri et numerus sunt coniuncta. Item paulo inferius *τὰ ἰδέκα*. 16) *δ' ἀπὸ πλ.* Aug2. 17) *πλοίων* om *Φ.*

δὲ[18] *ἀναλογίαν ἔστω καὶ οἷς ἐλάττων*[19] *οὐσία ἐστὶν τῶν δέκα ταλάντων, εἰς συντέλειαν συναγομένοις*[20] *εἰς τὰ δέκα τάλαντα.*

107. *Ἆρα*[1] *μικρὰ βοηθῆσαι τοῖς πένησιν ὑμῶν*[2] *δοκῶ, ἢ*[3] *μίκρ'*[4] *ἀναλῶσαι ἂν*[5] *τοῦ*[6] *μὴ τὰ δίκαια ποιεῖν ἐθέλειν*[7] *οἱ πλούσιοι; οὐ τοίνυν μόνον τῷ μὴ καθυφεῖναι ταῦτα σεμνύνομαι, οὐδὲ τῷ*[8] *γραφεὶς*[9] *ἀποφυγεῖν,*[10] *ἀλλὰ καὶ τῷ συμφέροντα θεῖναι τὸν*[11] *νόμον καὶ τῷ πεῖραν*[12] *ἔργῳ δεδωκέναι. πάντα*[13] *γὰρ τὸν πόλεμον τῶν ἀποστόλων*[14] *γιγνομένων κατὰ τὸν νόμον τὸν ἐμὸν οὐχ ἱκετηρίαν ἔθηκε τριήραρχος*[15] *οὐδεὶς πώποτ' ἀδικούμενος*[16]

Eadem ratio servetur et in iis quorum census decem talentis est minor, ut, contributis aliis, decem talenta expleantur

107. Num parum opis attulisse videor pauperibus vestrûm, aut parum impensuros fuisse putatis divites, qui aequa praestare nolebant? Neque vero illud solum mihi laudi duco quod haec non deserui, aut quod accusatus vici, sed quod legem et utilem tuli et ipsa experientia comprobatam. Nam quum totius belli tempore classes e mea lege mitterentur, nullus unquam trierarchus supplex fuit ob iniuriam apud vos, nullus in

---

18) *δὲ τὴν αὐτὴν* Aug4. AldT. 19) *ἐλάττων ἡ p. r.* Aug2. Vind4. Cf. superius *ἡ οὐσία.* — *ἐλάττω̃* LaurS i. e. *ἐλάττων.* 20) *συναγομένης* Aug2.

107. 1) *ἆρα γε* LaurS. vulgo. — *γε* om pr *Σ* (superscripsit antiq.). *Φ.* Urb. Hermog. Rh. T. III p. 352. Priscian. T. II p. 262 Kr. 2) *ὑμῖν* Ald. Mor. *p. t.* Vind1. 'Nisi forte soli pauperes sortiti sint iudicia.' Wolfius. — *ὑμῶν Σ.* LaurS (compendio). vulgo. Hermog. — om Fel. 3) *καὶ* compendio antiq. superscripsit *Σ.* 4) *μικρῷ s.* 5) *ἀναλώσειαν γρ F.* Altemps. Urb. — *ἀναλῶσαι ἂν ἀντὶ* Aug2. — *ἀναλῶσαι ἀντὶ p. r.* Vind4. 6) *τοῦ* AldV. Eidem origini debentur *ἕνεκα* et *ἀντὶ*, explicandae structurae servientes praepositiones. — *τὶ τοῦ* LaurS, punctis sec manus *τὶ* circumscripsit. 7) *ἐθέλειν* om Fel. Aug1. 2. 4. Obs. Harl. Vind1. 4. Pal2. Urb. (*T. p. r. k. s.*) 'Fort. *τῷ μὴ ... ἐθέλειν*, aut *τὸ ἐθέλειν* abundat. Alias aptius esset *τοῦ μὴ ἀναγκάζεσθαι ποιεῖν.*' Wolfius. Sustulit Reiskius. 'At significat, si divites sua non contulissent ad naves reficiendas, id non tam propter alios sumptus, qui eo tempore faciundi fuissent, non potuisse facere, sed noluisse.' Klotz. Quaest. Crit. p. 56. Rauchenst. Diar. Antiq. 1851 p. 428 *ἐθέλειν*, unde penderet *ἀναλῶσαι ἂν*, delendum esse iussit aut *ἂν*. At *τοῦ ... ποιεῖν* pendet ab *μίκρ' ἀναλ. ἂν ἐθέλειν.* 8) *τὸ s.* Ang. 9) *γραφῆς F. Φ.* (non *Σ*). Pall. Ang. — *γραφης* (superscr. *εις*) Vind5. 10) *αποφεύγειν* sic *Σ.* — *ἀποφευγεῖν* pr LaurS. 11) *τὸν* om Vind1. 12) *πειραιεῖ* Vind1. 13) *κατὰ πάντα* Scrimg. 14) Cit. Schol. ad Phil. I p. 50, 8. Harpocr. 15) *τριηράρχης* cod *s.* — om Urb (habens *ἔθηκεν οὐδεὶς*). 16) *ὡς ἀδικ.* LaurS. vulgo. — *ὡς* om pr *Σ*, add antiq. Negat orator ullum civem secundum ipsius legem iniuria affectum esse. Haec sententia, si particula praeposita est, frangitur.

παρ' ὑμῖν, οὐκ ἐν Μουνυχίᾳ[17] *ἐκαθέζετο, οὐχ ὑπὸ τῶν ἀποστολέων*[18] *ἐδέθη,*[19] *οὐ τριήρης*[20] *οὔτ' ἔξω καταλειφθεῖσ'*[21] *ἀπώλετο τῇ πόλει, οὔτ' αὐτοῦ ἀπελήφθη*[22] *οὐ δυναμένη ἀνάγεσθαι.*[23]

Munychia sedit, nullus ab expeditionum magistratibus vinctus est, nulla triremis vel foris ob tarditatem deserta periit reipublicae, vel domi retenta

---

17) Cit. Harpocr. Phot. Suid. s. v. 18) *ἀποστολων* Ω. — *ἀποστόλων* γ. η. Aug4. Vind3. Pal2. Man. Ang. 19) *ἐδεήθη* Φ. Ang. 20) *τριήρεις* Man. 21) *καταληφθεῖσα* Ald. Aug4. Ang. Pal1. 2. Man. (Vind1. 3. 4. p. s. Urb.). — *καταλυφθεῖσα* Paul. — *καταλειφθεῖσα* Fel. Mor. Σ. LaurS. vulg. 'Praetuli *καταληφθεῖσα*, *deprensa ab hostibus*, quoniam celeritate pari reliquam classem assequi non poterat, *periit*. Diu quum dubitassem, . . . delegi tandem η hac potissimum de causa, quod, ni memoria fallit, non *καταλείπεσθαι*, sed *ἀπολείπεσθαι* aut *ὑπολείπεσθαι* usurpatur de nave retro manente.' Reiskius. 'Hoc sibi orator laudi ducit, quod sua effectum sit lege, ut navis nulla deterius instrueretur neque ulla alicubi relicta amitteretur. Relinqui poterat navis aut iam in portu a nautis, priusquam proficisceretur, aut relinqui a classe hostibus, utrumvis propter pravum apparatum. Iam nautae, qui navem relinquunt, ut h. l. in portu, dicuntur *τὴν ναῦν ἀπολείπειν*. Polycl. p. 1211 pr. quod fiebat consulto. inconsulto autem navis hostibus relicta accuratius dicitur *καταλελεῖφθαι*, id quod h. l. aptum est.' Rauchensteinius l. c. p. 22. Xenoph. Anab. V, 6 §. 12: *εἰ μὲν μέλλει πλοῖα ἔσεσθαι ἱκανὰ ἀριθμῷ ὡς ἕνα μὴ καταλείπεσθαι ἐνθάδε, ἡμεῖς δὲ πλέοιμεν ἄν. εἰ δὲ μέλλοιμεν οἱ μὲν καταλείψεσθαι, οἱ δὲ πλεύσεσθαι, οὐκ ἂν ἐμβαίημεν εἰς τὰ πλοῖα. — εἰ δέ που ἥττους τῶν πολεμίων ληφθησόμεθα* etc. Proprie *καταλείπεσθαι* i. q. relinqui in portu, inferiore loco; sed etiam omnino i. q. *remanere*. Xen. l. c. V, 8 §. 8: *ἀνὴρ κατελείπετο διὰ τὸ μηκέτι δύνασθαι πορεύεσθαι.* H. l. in itinere (*ἔξω*) *relinqui* male instructam et desertam. *καταλειφθέντες· ὑστερηθέντες*. Hesychius. — Sufficeret *κατελήφθη*, laxius dictum esset *καταληφθεῖσ' ἀπώλετο*. 'Demosthenes non loquitur de captis navibus, sed de male ornatis eoque destitutis.' Harlesius. 22) *ἀπελείφθη* LaurS. vulg. — *ἀπελήφθη* pr Σ, corr Saeculi X[i] compendio superscripsit ει, recens corrector (Saeculo XV) viridi colore in η iterum ει compendium pinxit. *ἀπολαμβάνειν* i. q. *retinere*. Chers. §. 35: *ἀπογενομένου τἀνθρώπου καὶ νόσῳ καὶ χειμῶνι ἀποληφθέντος*. Lycurg. Leocr. §. 95: *πατέρα πρεσβύτερον ὄντα καὶ οὐχὶ δυνάμενον ἀποχωρεῖν, ἀλλὰ ἐγκαταλαμβανόμενον*. '*Ἀπολαμβάνειν* quoniam omnino significat *intercludere, intercipere,* de vento quoque a proposito itinere excludente proprium est vocabulum.' etc. Heindorfius ad Plat. Phaedon. cap. 3: *ὅταν τύχωσιν ἄνεμοι ἀπολαβόντες αὐτούς*. Cf. Funkhaen. in Diar. Antiq. 1840 p. 1166. 23) *ἀπάγεσθαι* Bav. η. — *ἀνάγεσθαι* F.

(108) *Καίτοι κατὰ*[1] *τοὺς προτέρους νόμους ἅπαντα ταῦτ' ἐγίγνετο.*[2] *τὸ δ' αἴτιον, ἐν τοῖς πένησιν ἦν*[3] *τὸ*[4] *λειτουργεῖν.*[5] *πολλὰ δὴ*[6] *τἀδύνατα συνέβαινεν. ἐγὼ δ' ἐκ τῶν ἀπόρων εἰς τοὺς εὐπόρους μετήνεγκα τὰς*[7] *τριηραρχίας. πάντ' οὖν τὰ δέοντ' ἐγίγνετο. καὶ μὴν καὶ κατ' αὐτὸ*[8] *τοῦτ' ἄξιός εἰμ' ἐπαίνου τυχεῖν, ὅτι πάντα τὰ τοιαῦτα προῃρούμην*[9] *πολιτεύματα, ἀφ' ὧν ἅμα δόξαι καὶ*[10] *τιμαὶ καὶ δυνάμεις συνέβαινον τῇ πόλει, βάσκανον*[11] *δὲ καὶ*[12] *πικρὸν καὶ κακόηθες οὐδέν ἐστι πολίτευμ'* 263
ἐμόν, οὐδὲ ταπεινόν, οὐδὲ τῆς πόλεως ἀνάξιον. (109) *Ταὐτὸ τοίνυν ἦθος ἔχων ἔν τε τοῖς κατὰ τὴν πόλιν*[1] *πολιτεύμασι καὶ*

est, quod evehi non posset. (108) At veteribus legibus omnia haec fiebant, cuius rei causa erat, quod pauperibus liturgiae erant impositae. multis igitur modis accidebat, ut impares essent oneribus. Ego autem a pauperibus ad divites transtuli trierarchias. omnia igitur rite fiebant. Et vero vel propter hoc ipsum laudem mereor, quod omnia eius generis munia mihi delegi, unde ad rempublicam simul et gloria et honor et copiae redibant, et quod nihil invide, nihil acerbe, nihil malitiose gessi aut abiecte aut contra urbis dignitatem. (109) Atque eundem esse meum animum consta-

---

108. 1) *καὶ* s. Vindl. 2) *ἐγένετο* (*ἐγίνετο*?) *Ω*. 3) *ᾖ* cod *ζ*. 4) *τῷ* Aug2. 4. Lamb. Altemps. (ergo non solis editoribus debetur). 'Correxi *τῷ λειτουργεῖν*, i. e. *ἐν τῷ λειτουργεῖν* aut *διὰ τὸ λ.*' Reiskius. 'Non *ἐν τῷ λ.*, sed *διὰ τὸ λ.*, quo sensu tales dativi usurpari solent. Satis commoda Reiskii scriptura, nec tamen profecta ab oratore, cuius manum primus Bekkerus restituit, . . . deletis verbis *μὴ δύνασθαι*. Idioma hoc obiter tetigit Valcken. ad Ioann. Chryst. Or. I p. VII; exemplis, inprimis Sophistarum, qui frequentant, illustravit Boissonadus ad Philostr. Heroc. p. 346 sq.' Schaeferus. De hac ellipsi vid. Bernhard. Synt. p. 286. Cf. Chers. §. 32. 5) *λειτουργεῖν μὴ δύνασθαι* vulg. et *γρ* marg ant *Σ*. — *μὴ* (om *μὴ* Aug4.) *δύνασθαι λ.* Augl. 4. *k. s.* Vindl. Pal2. — *μὴ δύνασθαι* om *Σ*. Laur8. *Φ*. 6) *ἂν r.* Vind4. — *δὴ ἂν T.* Urb. corr *Ω*. — 'In his ne quid reconditi latere suspiceris neu forte refingas *πόλλ' οὖν*, ut mox legitur *πάντ' οὖν*, memento satis frequentem esse confusionem particularum *ἂν* et *δή*. Vid. me in Stephani Thes. col. 1982 D. et Gaisford. ad Herodot. IV, 66. Causam confusionis palaeographicam indicavit scientissimus palaeographiae Porsonus Miscell. p. 182.' Schaeferus. Adde nostrum Indic. ad Contiones s. v. *Ἄν*. Etiam *Σ ἂν* pro *δὴ* Chers. §. 43 et passim. — Proxime pro *τἀδύνατα* Aug4: *ὄντα ἀδύνατα*, scil. natum ex *ἂν τὰ ἀδ.* 7) *τὰς* om *Ω*. (Proxime in Dindorf. *ἐμπόρους* errori operarum debetur). 8) *κατὰ* sine *αὐτὸ* Augl. *s.* (*k*?). *T.* Vindl. Pal2. 9) *ῃρούμην* cod *e*. 10) *καὶ* om Vindl. 11) Cit. Harpocr. s. v. Schol. ad Chers. §. 19. Etym. M. p. 190, 30. 12) *καὶ* om *Ω*. Aug.

109. 1) *πόλιν* om Vind3.

ἐν τοῖς[2] Ἑλληνικοῖς φανήσομαι. οὔτε[3] γὰρ ἐν τῇ πόλει τὰς παρὰ τῶν πλουσίων χάριτας μᾶλλον ἢ τὰ τῶν πολλῶν δίκαι' εἱλόμην, οὔτ' ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς τὰ[4] Φιλίππου δῶρα καὶ τὴν ξενίαν ἠγάπησ' ἀντὶ τῶν κοινῇ πᾶσι τοῖς Ἕλλησι συμφερόντων.

110. Ἡγοῦμαι τοίνυν λοιπὸν εἶναί μοι[1] περὶ τοῦ[2] κηρύγματος εἰπεῖν καὶ τῶν εὐθυνῶν. τὸ γὰρ ὡς τἄριστά[3] τ'[4] ἔπραττον καὶ διὰ παντὸς εὔνους εἰμὶ καὶ πρόθυμος εὖ ποιεῖν ὑμᾶς ἱκανῶς ἐκ τῶν εἰρημένων δεδηλῶσθαί μοι[5] νομίζω. καίτοι[6] τὰ μέγιστά γε[7] τῶν πεπολιτευμένων[8] καὶ πεπραγμένων ἐμαυτῷ παραλείπω, ὑπολαμβάνων πρῶτον μὲν ἐφεξῆς τοὺς περὶ αὐτοῦ τοῦ[9] παρανόμου λόγους ἀποδοῦναί με[10] δεῖν, εἶτα, κἂν μηδὲν εἴπω περὶ τῶν λοιπῶν πολιτευμάτων, ὁμοίως[11] παρ' ὑμῶν ἑκάστῳ[12] τὸ συνειδὸς ὑπάρχειν[13] μοι

111. Τῶν μὲν οὖν λόγων,[1] οὓς οὗτος[2] ἄνω καὶ κάτω δια-

bit et in urbanis administrationibus et in Graecorum negotiis. neque enim in republica locupletum gratiam praetuli defendendis iuribus multitudinis neque in rebus Graecorum Philippi dona et hospitium pluris feci, quam communes Graecorum omnium utilitates.

110. Reliquum nunc esse mihi puto, ut de praeconio dicam et de rationibus referendis, nam optima fecisse me et perpetuo vestri esse studiosum, satis ex his quae dicta sunt, a me ostensum esse existimo. Tametsi maximam certe actorum in republica factorumque meorum partem praetereo existimans primum deinceps mihi ad violatarum legum crimen esse respondendum, deinde, etsi de reliquis administrationibns nihil dicam, vestrûm tamen quemque earum conscium mecum esse.

111. Ac verba quidem, quae iste sursum et deorsum permiscendo de

---

2) *ἐν τοῖς* om *T. r.* Lind. Vind4. Urb. 3) *οὐδ'* *Ω.* 4) *τὰ* om. Augl. *p. r. s.*

110. 1) *μοι* om *T.* deletum in *p. r.* (Haec varietas pertinet fort. ad not. 5). 2) *τοῦ* om Vind5. 3) *ἄριστα* sine *τὰ* (*τ'*) Augl. 4. *s.* Vindl. Pal2. Bav (F?). 4) *γε* Bav (F?). *η.* 5) *μοι* om Vind4. Urb. (*T.* corr *p. r*?). 6) *καί μοι* Augl. *r.* Vindl. Pal2. 7) *τε* *Ω. u.* Vind3. 5. Pall. Man. Ang. — om *γ.* 8) *πολιτευομένων* *Ω.* Aug4. Ang. 9) *τοῦ* om Ang. 10) *μοι* Pal2. Man. 11) *ὅμως* Scrimg. Cf. ad §. 39. Vid. Funkhaen. in Diar. Ant. 1845 Suppl. II p. 131. 12) *ἑκάστου* vulg. — *ἑκάστῳ* *Σ.* Laur8. Augl. 2. 4. *s.* Vindl. Pal2. Urb. (*Φ. k. r*). 13) *ὑπάρχει* pr *Ω. F.* Ang. *η.*

111. 1) *νόμων* Anonym. Rhet. T. VI p. 36. 2) *οὕτως* *k.* Pal2. Man. — om Vindl.

κυκῶν[3] ἔλεγε περὶ[4] τῶν[5] παραγεγραμμένων[6] νόμων, οὔτε μὰ τοὺς θεοὺς[7] οἶμαι ὑμᾶς[8] μανθάνειν[9] οὔτ' αὐτὸς[10] ἠδυνάμην συνεῖναι[11] τοὺς πολλούς.[12] ἁπλῶς δὲ τὴν ὀρθὴν[13] περὶ τῶν δι-

contrariis legibus adscriptis faciebat, ita me dii ament, neque vos percepisse arbitror neque ipse potui pleraque intelligere. Simpliciter autem recta via de iure disputabo. eo magis ego absum ab eo, ut dicam me non

---

3) *κυκῶν* Augl. *k.* *s.* *T.* Harl. Obs. Vindl. Pal2. Urb. Rhet. Anon. l. c. Gregor. Cor. Rh. T. VII p. 1300. Bkk. Anecd. p. 172. — *διακυκλῶν* AldV. *γρ β.* *γ.* *v.* IndAld. — *κυκλῶν* *r.* *s.* Aug2. 4. Vind4. marg Vind5 (in textu *διακυκῶν*). — *διακυκλ* (superscr. *ων*) LaurS. 4) *παρὰ* *s.* *v.* 5) *τῶν* om Angl. *k.* *r.* *s.* Vindl. Pal2. 6) *γεγραμμένων* marg LaurS sec man. Augl. *k.* *r.* *s.* *u.* *Ω.* *γ.* Meerm. Vindl. 3. Pal2. Man (in marg. vulg). Ang. — *πεπραγμένων* *Σ* (marg antiq *γρ παραγεγραμμένων*). LaurS. Aug2. 'Corruptum e *γεγραμμένων* [h. l. e *παραγεγραμμένων*] errore scribarum satis crebro. Vid. not. ad Greg. Cor. p. 185 sq. Qua via alterum transierit in alterum, docet libri Guelf. scriptura in Aeschyli S. c. Theb. vs. 628 Well.' Schaeferus. 7) *θεοὺς* repetitum punctis notavit pallidius atramentum *Σ*. 8) *ὑμᾶς οἶμαι* Lind. Vindl. Urb. Anecd Bkk. (Augl. *T.* *s.* *v*). — *ὑμᾶς* ante *μὰ* Rhet. Anon. — om Gregor. *k.* Pal2. 'Appendix Wunderlichii commendat *οἶμαι ὑμᾶς*, sed non placet ille verborum ordo, quum sibi opposita sint *οὔτε ὑμᾶς . . . οὔτε αὐτός*' Dissen. ad Wunderl. Edit. — 'Est scriptum a Demosthene *οἶμαι ὑμᾶς μανθάνειν*, quoniam sequuntur haec verba *οὔτ' αὐτὸς ἠδυνάμην*, quae pronomini *ὑμᾶς* respondent, quae oppositio quo magis exstaret, retractum est istud pronomen.' Klotzius. Quaest. Crit. p. 69. Hic hiatus non offendit. Cf. not. 18 et est pausa post *οἶμαι*. nam arcte cohaerent *οὔτε μὰ τοὺς θεοὺς οἶμαι*, quae verba sequitur pronomen *ὑμᾶς* gravi cum tenore. — LaurS: *ὑμᾶς οἴομαι*. 9) *λανθάνειν* Bav (non *F*). Etiam in Mor. signum appositum est, sed marg sine varietate invenitur. 10) *αὐτὸν* cod *η*. — om. Rhet. Anon. — 'Fort. *αὐτῶν* scil. *νόμων*, *ἠδυνάμην συνιέναι*.' Wolfius. 11) *συνιέναι* *p.* *r.* *u.* *β.* Aug2. 4. AldT. Altemps. Vind4. 5. Pall. Recepit Reiskius. 'Infinitivus *συνεῖναι* melius quadrat ad *ἠδυνάμην*. Graeci enim etiam in talibus servantes *τὸν παραλληλισμὸν* malunt dicere *δύναμαι συνιέναι*, *ἠδυνάμην συνεῖναι*. Ceterum de crebra confusione harum formarum vid. Dorvill. ad Charit. p. 485 Lips.' Schaeferus. Non tam parallelismus est, quam concursus temporis, quo eodem res factae sunt. Vid. Prolegg. Gramm. ad Contiones §. 98 p. 115. Adde Grammaticos apud Maur. Schmidt in Jahn Anall. 1856 Febr. p. 85 ipsumque Schmidtium accurate disserentem p. 90 sqq. 12) *τὰ πολλὰ* Rhet. Anon. — *τοὺς πολλοὺς αὐτῶν* *T.* *γρ F.* *γρ Φ.* Harl. Obs. Aug2. 4. *γρ* AldV. AldT. Vind4. *Ω.* AnecdBkk. 'Omisit *αὐτῶν* Bekkerus. Neque ego multum requiro, quamquam, si quis tenendum censeat, vix ausim refragari. Vid. Weiskius

καίων διαλέξομαι. Τοσούτῳ[14] γὰρ δέω[15] λέγειν ὡς οὐκ εἰμ' ὑπεύθυνος, ὃ νῦν οὗτος[16] διέβαλλε[17] καὶ διωρίζετο, ὥςθ' ἅπαντα τὸν βίον ὑπεύθυνος εἶναι,[18] ὁμολογῶ, ὧν ἢ[19] διακεχείρικα,[20] ἢ πεπολίτευμαι παρ' ὑμῖν.[21] (112) ὧν μέντοι γ'[1] ἐκ τῆς ἰδίας οὐσίας ἐπαγγειλάμενος δέδωκα[2] τῷ δήμῳ, οὐδεμίαν[3] ἡμέραν
264 ὑπεύθυνος εἶναί φημι (ἀκούεις Αἰσχίνη;) οὐδ' ἄλλον οὐδένα,[4]

esse reddendis rationibus obnoxium (id quod iste modo exagitabat et inculcabat), ut per omnem vitam obnoxium esse me fatear reddendae rationi eorum quae administrarim aut gesserim apud vos. (112) sed eorum quae ultro de meo dedi populo, nullum me diem obnoxium esse affirmo (audis Aeschines?) neque alium quenquam, etsi novem Archontum aliquis fuerit.

Pleon. p. 71 sq. Matthiae Gr. §. 467, 2. Poppo ad Xenoph. Cyrop. p. 29.' Schaeferus. Amant Grammatici oratori pronomen addere vehementer. — πολλοὺς (πολλ'' αὐτ̃) marg LaurS, ut videtur pr manu. 13) ὀρθὴν ὁδὸν vulg. — ὁδὸν post δικαίων T. Urb. marg LaurS. — om Σ. text LauS. F. Φ. corr p. Vind5. 'Exempla aliquot ellipticae huius locutionis dedi in Stephan. Thes. col. 6915 A.' Schaeferus. Vid. Bernhard. Synt. p. 186. Krueger. Gr. §. 43 n. 3. alii. 14) τοσούτον vulg. — τοσοῦτο Gregor. — τοσούτῳ Σ. Φ. η. Vid. ad Phil. III §. 17. — τοσουτ (superscr. ω ν) LaurS, summum ν est secundae man. 15) δέομαι (superscr. ω) Vind5. 16) οὗτος πολλάκις vulg. — πολλάκις om Σ. LaurS. F. Vind5. 17) διεβάλλη (superscr. έβαλε) Vind5. 18) ὧν coniecit Bensel. Hiat. p. 95. Hiatus usitatus εἶναι ὁμολογῶ non magis offendit quam οἶμαι ὑμᾶς. not. 8. ἐξαπατῆσαι ἐνῆν Cor. §. 175. 19) ἤδη Aug2. 20) διακεχείρηκα AnecdBkk. p. 132. LaurS. T. k. s. pr r. Urb. Vind1. 5. Pal2. — διακεχείρικα (superscr. η) Ω. — διακεχώρηκα Aug4. — (νὴ δία κεχείρηκα Vind4. cf. §. 117 var. lect.). 21) ἡμῖν cod ζ. — ὑμῶν AnecdBkk. p. 132.

112. 1) γ' om Hermog. Rh. T. III p. 431. De μέντοι γε vid. Lobeck. ad Phryn. p. 342. Heind. ad Plat. Phaedon. §. 132. Klotz. Devar. p. 664 sq. — Proxime pro ἐκ τῆς LaurS εκτ̃ (superscr. ε), mirum compendium. 2) ἐπέδωκα sine ἐπαγγ. Hermog. l. c. et Syrianus ad Hermog. Rh. T. IV p. 510. 3) οὐδὲ μίαν Gregor. Hermog. Syrian. — οὐ δὲ μίαν Vind4, ut solet. 4) 'Sententia subiicit, ut potius legatur: οὐδὲ σοί, οὐδ' ἄλλῳ οὐδενί.' Reiskius. 'Multum fallitur non intelligens, qua Demosthenes oppositione utatur. Opponit non Aeschinem alii, sed se ipsum qui moenibus reficiendis fuerit, alii, qui negotia maiora publice curet, vel si sit de numero novem Archontum.' Schaeferus. — LaurS οὐδένα punctis sec man notavit.

οὐδ' ἂν τῶν[5] ἐννέ' ἀρχόντων τις ὢν[6] τύχῃ.[7] τίς γάρ ἐστιν[8] νόμος[9] τοσαύτης ἀδικίας καὶ μισανθρωπίας μεστός, ὥςτε τὸν δόντα τι[10] τῶν ἰδίων[11] καὶ ποιήσαντα πρᾶγμα φιλάνθρωπον καὶ φιλόδωρον[12] τῆς χάριτος μὲν[13] ἀποστερεῖν, εἰς δὲ τοὺς συκοφάντας[14] ἄγειν, καὶ τούτους[15] ἐπὶ τὰς εὐθύνας ὧν ἔδωκεν[16] ἐφιστάναι; οὐδὲ εἷς.[17] εἰ δέ φησιν οὗτος· δειξάτω, κἀγὼ[18] στέρξω καὶ σιωπήσομαι. (113) Ἀλλ' οὐκ ἔστιν, ἄνδρες[1] Ἀθηναῖοι, ἀλλ' οὗτος συκοφαντῶν, ὅτι ἐπὶ τῷ[2] θεωρικῷ τότ' ὢν

Quae enim lex est tanta iniquitate et inhumanitate referta, ut aliquem de suo largitum et humanitate ac liberalitate usum et gratia spoliet et ad calumniatores ducat, hosque rationibus alienae liberalitatis exigendis praeficiat? ne una quidem. Sin quam iste esse ait; ostendat, ego acquiescam ea et tacebo. (113) At nulla est, Athenienses, sed iste calumniator, quod theatralis pecuniae tum curator largitus sum pecuniam, *eum*, inquit,

---

5) *τῶν* om Aug4. 6) *ἂν* Fel. 7) *τύχοι* Pal2. 8) *γάρ ἐστιν* om Maximus Plan. Rh. T. V p. 305. Anonym. Rh. T. VII p. 423. — *γὰρ* om Anonym. Rh. T. VII p. 428. — *ἐστιν* om Syrian. p. 508. Anonym. Rh. T. VII p. 391. 9) *ἐστιν ὁ νόμος* Aug2. 10) *τι* om Anonym. Rh. p. 428. 11) *οἰκείων* Anonym. Rh. VII p. 639. Frequens confusio per itacismum. 12) *φιλόστοργον* Anonym. Rh. p. 428. 13) *μὲν* om Anonym. Rh p. 428. 14) *εἰς δὲ τοὺς συκ.* LaurS. vulg. — *εἰς τοὺς συκ. δὲ* Marcell. Rh. T. IV p. 515. Anonym. Rh. T. VII p. 639. *T. k. p. r. s.* Aug1. 4. Guelf. Vind1. Man. Ang. Pal2. Urb. De particula post alterum vocabulum gravitatis causa collocata vid. ad Chers. §. 9. — *εἰς δὲ τοὺς συκ. δ' Σ*, in quo *δ'* proximae *A* deberi videtur, quia hic nec LaurS habet. — *καὶ τοὺς συκ.* Harl. — *καὶ τοὺς συκ. δὲ* Vind4. — *εἰς τοὺς συκ.* (*δὲ?*) cod *s.* — *εἰς δὲ τὰς συκοφαντίας* AldT. Pal1. — *εἰς δὲ τοὺς συκοφάντας*
τας συκοφαντίας Vind5. 15) *τοῦτο* Anonym. Rh. p. 428. 16) *δέδωκεν* Aug1. 4. *s. ε.* Vind1. Pal2. (*Φ. k. u*). 'Praetuli *δέδωκεν*.' Reiskius. 'Iure aoristum praetulit Bekkerus. Nec perfectum Reiskius erat praelaturus, si horum temporum discrimen satis perspectum habuisset. Frequentissima autem haec est confusio. Vid. quae collegi in Stephan. Thes. col. 3316 A. et Gaisford. ad Theognid. 432.' Schaeferus. Frequentissima confusio post *ν*. Marg LaurS sec manu *ἔδωκαν*. 17) *οὐδεὶς δήπου* Anonym. Rh. p. 428. — *οὐδὲ εἷς δήπου* LaurS. vulg. — *δήπου* om *Σ*. Aug1. *s. k. β.* Vind1. Pal2. 'Recte omisit Bekker. Demosthenes enim negat praefracte.' Schaeferus. 18) *κἂν* Aug2.

113. 1) *ὦ ἄνδρες* Aldetc. Vind5. (*T. Φ. r. t?*). — (*ὦ Ἀθην.* sine *ἄνδρες* Anonym. Rh. T. VII p. 429). — *ὦ* om *Σ*. LaurS. vulg. (Man?). 2) *τῷ* om Fel. Mor.

ἐπέδωκα[3] *τὰ χρήματα, 'ἐπήνεσεν*[4] *αὐτόν,' φησίν,*[5] *'ὑπεύθυνον ὄντα.' οὐ περὶ τούτων γ' οὐδενός, ὧν*[6] *ὑπεύθυνος ἦν, ἀλλ' ἐφ' οἷς ἐπέδωκα,*[7] *ὦ συκοφάντα. ''Ἀλλὰ καὶ τειχοποιὸς ἦσθα.'*[8] *Καὶ διά γε τοῦτ'*[9] *ὀρθῶς ἐπῃνούμην, ὅτι τἀνηλωμέν'*[10] *ἔδωκα*[11] *καὶ οὐκ ἐλογιζόμην. ὁ μὲν γὰρ λογισμὸς εὐθυνῶν καὶ τῶν ἐξετασόντων*[12] *προςδεῖται, ἡ δὲ δωρεὰ χάριτος καὶ ἐπαίνου δικαία 'στὶν τυγχάνειν,*[13] *διόπερ ταῦτ' ἔγραψεν ὁδὶ*[14] *περὶ ἐμοῦ.* (114) *Ὅτι δ' οὕτως*[1] *ταῦτ'*[2] *οὐ μόνον*[3] *ἐν*[4] *τοῖς νό-*

obnoxium laudavit. non ob eorum quidem quicquam, quorum rationes referendae mihi erant, sed ob ea quae largitus sum, o calumniator. ***At etiam moenibus reficiendis praefectus fuisti.*** Et ob hoc ipsum recte laudabar, quod impensas de meo donavi et non expensas tuli. expensi enim tabulae rationes et inquisitores requirunt, donatio autem gratiarum actionem et laudationem merito consequitur. ideo hic ea de me rogavit. (114) Atque haec quidem eo modo non tantum legibus, sed vestris

---

3) *ἀπέδωκα* Marcellin. Rh. *T.* IV p. 515. Anonym. Rh. T. VII p. 429. 4) *ἐπήνεσαν* Urb. 5) *φησὶν αὐτὸν t.* — *αὐτὸν φησιν ἡ βουλὴ* LaurS. vulg. — *ἡ βουλὴ* om *Σ* (superscripsit antiq.). Marcellin. T. IV p. 515. Anonym. Rh. T. VII p. 429. Rectissime. nam non senatum, sed Ctesiphontem Aeschines accusavit. Itaque hic reus verbo *ἐπήνεσεν* subiectus est. Maximus Sophista in Fabricii Bibl. Gr. T. IX p. 582: *οὐ δυνάμενος γὰρ ἀντιστῆναι πρὸς τὸ, ὅτι οὐχ ὑπεύθυνον ὄντα αὐτὸν ὁ Κτησιφῶν ἀνηγόρευσεν . . . ἀντὶ τοῦ ἀνηγόρευσεν ἐπήνεσεν εἰπών.* Cf. Bensel. Hiat. p. 91. 6) *οὐδὲν ὧν T. γρ Ω.* Urb. — *οὐδὲν* AldT. 7) *ἐνέδωκα* Lind. — *ἕνεκα T.* 8) *ἦσθα, φησί* (in nullo libro esse videtur *φησίν.* saepe, etiam LaurS h. l., compendio scriptum est) vulg. — *φησί* om *Σ. Φ.* 9) *δι' αὐτό γε τοῦτο* marg *γρ* LaurS sec man. vulg. — pronomen *αὐτό* om *Σ.* text LaurS. *F. Φ. η.* (Man?). 10) *τὰ ἀναλωμένα s. η.* Aug4. — *τὰ ἀναλωμένα* (η superscr.) Bav (*F*?). — *τἀναλωμένα* Aug1. 2. *k. γρ r.* Vind1. — *τὰ ἀνηλωμένα Σ.* LaurS. vulg. — (*τἀνηλωμένα T. r.* Pal2. Man?). 11) *ἐπέδωκα* vulg. — *ἔδωκα Σ.* LaurS. *Φ.* Aug1. 4. *s. k.* Vind1. Cf. §§. 112. 114. 115. 117. Stephan. I §. 85: *ὁ ἐμὸς ὑμῖν πατὴρ χιλίας ἔδωκεν ἀσπίδας . . . καὶ πέντε τριήρεις ἐθελοντὴς ἐπιδοὺς* etc. 12) *ἐξεταζομένων* Aug1. *k. p. r. s.* Guelf. Vind1. Pal2. — *ἐξεταζόντων γρ s.* 13) *τυγχάνειν ἐστι* Aug1. 2. 4. *T. k. p. r. s.* Vind1. 4. Pal2. Urb. Bensel. Hiat. p. 92. — In fine h. l. *ἐστίν* nimis abruptum esset. Hiatus evitatur pronuntiando, ut scripsi *'στίν.* 14) *ὁδὶ* (ω superscr.) Bav. — *ὡδὶ* Vind4. — *ὁ* Vind1.

114. 1) *οὕτως* Ald. Mor. *Σ.* LaurS. Pall. Marcellin. Rh. T. IV p. 513. — *οὕτω* vulg. 2) *ταῦτα ἔχει καὶ* vulg. — *ἔχει καὶ* om *Σ.* LaurS. *F. Φ. s. k. η.* Guelf. Vind1. Pal2. Ven. Marcellin. 3) *οὐ μόνον* om Ven. 4) *ἐν* om Aug4.

μοις ἀλλὰ καὶ ἐν[5] *τοῖς ὑμετέροις*[6] *ἤθεσιν*[7] *ὥρισται,*[8] *ἐγὼ*[9] *ῥᾳδίως πολλαχόθεν δείξω.*[10] *πρῶτον μὲν γὰρ*[11] *Ναυσικλῆς*[12] *στρατηγῶν, ἐφ' οἷς ἀπὸ τῶν ἰδίων προεῖτο,*[13] *πολλάκις ἐστεφάνωται*[14]*, ὑφ' ὑμῶν. εἶθ' ὅτε*[15] *τὰς ἀσπίδας Διότιμος ἔδωκε καὶ*

etiam animis esse definita, ego facile multifariam ostendam. Primum enim Nausicles, dum cum imperio erat, ob privatam liberalitatem saepe corona donatus est a vobis. Deinde quum Diotimus clypeos dedisset atque iterum

---

5) *ἐν ἐν* utrumque om Sopater Rh. T. IV p. 729. 6) *ἡμετέροις* vulg. — *ὑμετέροις* Σ. LaurS. Φ. 'In hac re Demosthenes se a caeteris Atheniensibus seiungere debuit, ne suum ipse argumentum vel tantillum elevaret.' Schaeferus. 'Tenendum *ὑμετέροις*, quum ad auctoritatem civitatis sese maiorem provocet.' Dissenius. — om Sopater. 7) *ἔθεσιν* Sopater. Anonym. Rh. T. VII p. 424. Praeferunt Reiskius, Schaeferus, Dindorfius ob oppositum *νόμοις*. At vid. Dissen. ad. h. locum. Item Reiskius mutavit §. 275 *ἤθεσι* in *ἔθεσι*. Cf. Phil. II §. 8. Isocr. Paneg. §. 152. H. l. aptior est notio morum atque animorum, quam moris ac consuetudinis. Marcellini Editio Walzia exhibet *ἤθεσι*, quamquam rhetoris contextus flagitat *ἔθεσι*. 8) *διώρισται* Marcell. et Anonym. Rh. — *ἔγνωται* Lind. 9) *καὶ ἐγὼ* Anonym. Rhet. 10) *δείξω πολλαχ.* Aug2. 4. — *πολλ. διδάξω* cod ε. — *ἐγὼ ... δείξω* om Sopater. 11) *γὰρ* om *s. γ.* Vindl. 7. 12) *ναυτισικλῆς* Aug2. 13) *πρόειτο* Aldetc. — *προοῖτο s.* — *προεῖτο* Σ. LaurS. *β. γ. ε. η.* Augl. 2. 4. Meerm. AldV. Non est optativus, ut Rauchenstein. l. c. p. 24. censuit, sed indicativus. Cf. reliquos aoristi indicativos. — *ἐφ' οἷς ἐπέδωκε* Sopater. 14) *ἐστεφανοῦτο* Anonym. Rhet. et Marcellinus. nullus Dem. liber. erravit enim Benselerus Hiat. p. 90. maleque defendit: 'quod, inquit, tum seq. *ἐστεφανοῦντο* commendatur tum re ipsa et verbo *πολλάκις*, quia honor quidem manet, inde *τετίμηται*, sed non coronatio.' Praeivit Schaeferus: 'Marcellini scriptura placet. Sic mox sequitur *ἐστεφανοῦντο*. Sed recte vs. 27 *τετίμηται*, quum referatur ad *οὑτοσὶ Νεοπτ.*' At cf. §. 120: *παραλείπω καὶ τὸ πολλάκις αὐτὸς ἐστεφανῶσθαι πρότερον*. Itaque male olim et nos secuti sumus viros illos doctissimos. Perfecto h. l. non quod res manebat, significatum est, sed res absoluta ac finita. Imperfecto inferius sequenti res acta ut e consuetudine. Placet igitur haec variatio. Hiatus autem est pausae, ut graviter poneretur in fine *ὑφ' ὑμῶν*. — *τετίμηται* Sopater. 15) *ὅτι* Ald. *β. Ω. k. t. u. v.* Guelf. Vindl. 3. 5. Pall. Man. Ang. — *ὅτε* Σ. LaurS. vulg. 'Verum habeo *ὅτε*. — nam ut antea dixit *Ναυσ. στρατηγῶν ἐστεφάνωται*, *quum praetor esset, necdum deposuisset honorem et rationes reddidisset*, atque ut postea dicit: *Νεοπτ ... ἐπιστάτης ὢν* eodem sensu; sic etiam nunc tempus aliquo modo significandum est, quo coronati sunt, ut pateat non deposito honore hoc factum esse. Hinc est quod *ὅτε* praestat, causali particula non opus, cur coronati sint, vel sic

πάλιν Χαρίδημος, ἐστεφανοῦντο.[16] *εἶθ' οὑτοσὶ*[17] *Νεοπτόλεμος πολλῶν ἔργων ἐπιστάτης ὤν,*[18] *ἐφ' οἷς ἐπέδωκεν τετίμηται. σχέτλιον γὰρ*[19] *ἂν*[20] *εἴη τοῦτό*[21] *γε, εἰ τῷ*[22] *τιν'*[23] *ἀρχὴν ἄρχοντι*[24] *ἢ διδόναι τῇ πόλει τὰ ἑαυτοῦ*[25] *διὰ τὴν ἀρχὴν μὴ ἐξέ-*
265 *σται, ἢ τῶν δοθέντων ἀντὶ τοῦ κομίσασθαι χάριν εὐθύνας ὑφέξει.*[26] *Ὅτι τοίνυν ταῦτ' ἀληθῆ λέγω,*[27] *λέγε*[28] *τὰ ψηφίσματά μοι τὰ τούτοις γεγενημέν' αὐτὰ λαβών.*[29] *λέγε.*[30]

Charidemus, coronis ornati sunt. Etiam Neoptolemus hic quum esset multis operibus praefectus, propter ea quae de suo largitus est honoribus est affectus. Nam id quidem miserum esset, si cui magistratu aliquo fungenti aut largiri sua reipublicae propter magistratum non liceret aut pro datis non recipienda gratia, sed ratio reddenda esset. Haec igitur vere a me dici, cape ipsa decreta de his facta et mihi recita. Recita.

---

est clarum.' Dissenius. — Temporis ratio transit in causalem notionem. Cf. ad Symm. §. 7, cuius loci immemor Schaeferus scripsit: '*ὅτε* non probo. Causalem dedisse oratorem satis docet formula item causalis *ἐφ' οἷς*, quae et antecedit et sequitur.' — *ὅτε* etiam linea deletum AldV. 16) *ἐστεφανοῦτο* AldV. Augl. 4. Harl. Obs. Lind. *s. p. Ω.* Vindl. 4. Pal2. Urb. Ang. — *ἐστεφανωμένος ἦν γρζ.* 17) *οὗτος* vulg. — *ουτοσ* pr *Σ*, addidit *ι* finale. — *οὑτοσὶ* LaurS. Augl. 2. Vindl. Pal2. Anonym. Rh. Marcell. (*p. r. k. s. t*). Quod abest articulus, vitium prodit vulgatae lectionis *οὗτος*, quod sine articulo cum substantivo coniungi non potest, nisi ubi est praedicatum. Vid. Scheibii Emendatt. Lysiac. p. 29 sq. Eiusd. Lectiones Lysiacae p. 26. Eiusd. Comm. Crit. De Isaei orr. p. 10. Cf. Cobet. Oratio De Arte Interpret. p. 95. Quod autem Krueger. Gr. §. 50, 11 not. 22 e Platon. (Apolog. p. 32 E) citavit *Αἰσχίνου τούτου*, error est. libri dant, quos equidem evolvi, *Αἰσχίνου τουδε.* 18) *γενόμενος* Marcell. Anonym. Rh. 19) *γὰρ* om Vind5. 20) *ἂν* om Aug4. 21) *τὸ* Vind4. 22) *εἴ τῳ* Vindl, idem coniecit Markland. item Cobetus Nov. Lectt. p. 374. 23) *τὴν* Vind5. Delet Cobetus l. c. Non 'inepte additum est *τινα*', si *τῷ* articulum finitum retinemus, *ἀοριστωδῶς*. 24) *ἄρχοντι* om Aug4. 25) *τὰ ἑαυτοῦ τῇ πόλει* vulg. — *τῇ πόλει τὰ ἑαυτοῦ Σ.* LaurS. Marcell. 26) *ὑφέξειν* Aldetc. Vind5. Pall. Urb. — *ὑφέξει Σ.* LaurS. vulg. — *ὑφέξειν* F (Bav?). 27) *λέγω* om *p. r.* 28) *λέγε* om *T.* Aug4. Urb. Lind. 29) *αὐτὰ λαβὼν* om Aug2. 30) *αὐτά, λαβὼν λέγε* Lind. 'Delenda subdistinctio ante *αὐτὰ*, ut continuentur *τὰ ψηφίσματα . . . αὐτά.* Monuit etiam Wunderl. Praef. p. XLII' (= p. XXXIII). Schaeferus. *λέγε* in marg LaurS habet, sed pr manu.

ΨΗΦΙΣΜΑ.*

115. Ἄρχων[1] Δημόνικος Φλυεύς, Βοηδρομιῶνος ἕκτῃ[2] μετ' εἰκάδα,[3] γνώμῃ[4] βουλῆς καὶ δήμου, Καλλίας Φρεάρριος[5] εἶπεν, ὅτι δοκεῖ τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ στεφανῶσαι Ναυσικλέα τὸν ἐπὶ τῶν ὅπλων, ὅτι Ἀθηναίων[6] ὁπλιτῶν διςχιλίων ὄντων ἐν Ἴμβρῳ καὶ βοηθούντων τοῖς κατοικοῦσιν Ἀθηναίων τὴν νῆσον, οὐ δυναμένου Φίλωνος[7] τοῦ ἐπὶ τῆς διοικήσεως κεχειροτονημένου διὰ τοὺς χειμῶνας πλεῦσαι καὶ μισθοδοτῆσαι τοὺς ὁπλίτας, ἐκ τῆς ἰδίας οὐσίας[8] ἔδωκεν καὶ οὐκ εἰςέπραξεν τὸν δῆμον, καὶ ἀναγορεῦσαι τὸν στέφανον Διονυσίοις τραγῳδοῖς καινοῖς.

ΕΤΕΡΟΝ ΨΗΦΙΣΜΑ.*

116. Εἶπεν Καλλίας Φρεάρριος,[1] πρυτάνεων[2] λεγόντων

115. Archon Demonicus Phlyensis, Boëdromionis d. XXVI, de sententia senatus et populi, Callias Phrearrhius dixit, placere senatui populoque corona donare Nausiclem hoplitarum ducem, quod, quum Athenienses Hoplitae bis mille essent in Imbro et Atheniensibus insulam incolentibus opem ferrent, quumque Philo, rei administrandae praefectus, postquam creatus esset, propter tempestates navigare et stipendia solvere hoplitis non posset, de suo numeravit et populo expensa non tulit, et renuntiandam esse coronam Dionysiis, novis tragoedis.

116. Dixit Callias Phrearrhius, Prytanibus de sententia senatus re-

---

115. *) Haec decreta ambo (§§. 115 et 116) om Augl. s. Vindl. Urb. Pal2. — Lind in marg habet. — Titulum ex arbitrio Turicc. mutarunt in ψηφίσματα.

1) Ἄρχων ἦν Fel. 2) ἕκτῃ om Aug4. 3) Ne corrigas μετ' εἰκάδας (cf. Boeckh. Stud. p. 67). Compositum est enim decretum non Demosthenis aetate. 4) ὅτε γνώμῃ Fel. — ὅτε γνώμην cum sequenti εἶπεν construendum Ven. — γνώμη Lind. Cf. §. 75. et §. 116. 5) Φερεάρριος u. v. β. γ. Aug4. Pall. Man. Ang. Vind3. 5 (cuius margo vulg.). — Φρεάριος Aug2. — Φρεάρριος Σ. LaurS. vulg. Cf. §§. 84. 116. 187. — Proximum Καλλίας LaurS primas 4 literas in rasura habet, et ὅτι om pr, superscr sec m. 6) Ἀθηναίοις Harl. 7) Φιάλωνος vulg. — Φίλλωνος? Pall. — Φίλωνος Σ. LaurS. ζ. η. Bav. AldT. Vind3. 4. (Φ. T?). — Φιάλωνα Aug4. 8) περιουσίας LaurS. interpretamentum.

116. *) ἕτερον ψηφ. Σ. LaurS. vulg. — ψήφισμα sine ἕτερον Ald etc. Vind3. — om, ut unum modo titulum §. 115 et 116 habeant, Augl. 4. s. η. Vindl. 5. Ang. Ω. Cf. §. 115.

1) Φερεάρριος Harl. γ. AldT. Ω. p. Vind3. 5. Pall. Man. Ang. — Φρεάριος Aug2. Cf. §. 115. 2) πρυτάνεως Ald. Σ. pr LaurS. r. v. Bav (F?).

βουλῆς γνώμῃ,[3] *ἐπειδὴ Χαρίδημος ὁ ἐπὶ τῶν ὁπλιτῶν, ἀποσταλεὶς*[4] *εἰς Σαλαμῖνα, καὶ Διότιμος ὁ ἐπὶ τῶν ἱππέων, ἐν τῇ ἐπὶ*[5] *τοῦ ποταμοῦ μάχῃ τῶν στρατιωτῶν τινῶν*[6] *ὑπὸ τῶν πολεμίων σκυλευθέντων, ἐκ τῶν ἰδίων ἀναλωμάτων καθώπλισαν τοὺς νεανίσκους*[7] *ἀσπίσιν ὀκτακοσίαις,*[8] *δεδόχθαι*[9] *τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ στεφανῶσαι Χαρίδημον καὶ Διότιμον χρυσῷ στεφάνῳ, καὶ ἀναγορεῦσαι Παναθηναίοις τοῖς μεγάλοις ἐν τῷ γυμνικῷ ἀγῶνι*
266 *καὶ Διονυσίοις τραγῳδοῖς*[10] *καινοῖς, τῆς δὲ ἀναγορεύσεως ἐπιμεληθῆναι θεσμοθέτας, πρυτάνεις,*[11] *ἀγωνοθέτας,*

117. *Τούτων ἕκαστος, Αἰσχίνη, τῆς μὲν ἀρχῆς ἧς ἦρχεν ὑπεύθυνος ἦν.*[1] *ἐφ' οἷς δ' ἐστεφανοῦτο,*[2] *οὐχ ὑπεύθυνος. οὔκουν οὐδ' ἐγώ. ταὐτὰ*[3] *γὰρ δίκαι' ἐστί μοι περὶ τῶν αὐτῶν τοῖς ἄλλοις δήπου. ἐπέδωκα·*[4] *ἐπαινοῦμαι διὰ ταῦτα,*[5] *οὐκ ὧν ὤν*[6]

ferentibus, postquam Charidemus Hoplitarum dux in Salaminem missus, et Diotimus dux equitum, militibus quibusdam ab hostibus in pugna ad fluvium spoliatis, privatis sumtibus adolescentes armarunt clypeis octingentis, placere senatui populoque ut donentur Charidemus et Diotimus aurea corona, et renuntietur Panathenaeis magnis in gymnico certamine, et Dionysiis, tragoedis novis. Renuntiatio autem curae sit Thesmothetis, Prytanibus, Agonothetis.

117. Horum singulis, Aeschines, magistratus, quem gesserant, rationes referendae erant, ob ea vero, propter quae coronabantur, non item. proinde nec mihi. in simili enim causa simile mihi cum aliis ius tribuendum est. Largitus sum; propter ea laudor, non propter ea, quae dedi,

---

Ven. Man. — *πρυτάνε*[ωςν] LaurS. *ν* superius et hic accentus sunt secundae man, quae eadem in marg: *πρυτάνεων* repetit. — *πριτάνεω* Ang. 3) *γνώμην* Aug2. — *γνώμῃ Σ.* (LaurS?). Cf. §. 75. In proxime superiore decreto *Σ γνώμῃι.* 4) *σταλεὶς* cod *ε.* 5) *ὑπὸ* Bav. *η.* — *τῶν* (post *ἐπὶ*)... *ἐπὶ* om *Ω.* 6) *στρατιωτικῶν* Obs. 7) *νεανίκους* pr *Σ,* quae eadem manus add *σ.* 8) *ὀκτακοσίας* Pall. 9) *δεδόχθαι* [ω] Vind5. 10) *τραγῳδοῖς* om Aug4. — Initium proximi *Παναθηναίοις* LaurS habet in rasura. 11) *θεσμοθέταις τρυτάνεις* Ang. — LaurS *θεσμοθέτας* bis habet, et in *πρυτανοισ* [ει] sec man *ει* superscripsit.

117. 1) *ὧν* [ἦν] Pal2. 2) *ἐστεφανοῦντο* cod *β.* pr LaurS, ut videtur; *ν* in rasura largiore. 3) *ταῦτα Ω.* Pall. 2. Ang. 4) *καὶ* ante *ἐπαιν.* vulg. — om *Σ.* LaurS. Angl. 2. 4. Bav. Vind1. 4. 5. Pal2. Urb. *s. ε. η.* Tiber. *λθ'.* Rh. T. VIII p. 567. (*T. Φ. k. p. r.*) 5) *ἐπαινοῦμαι οὐ μὰ Δία* Tiber. 'Ut hic quoque locus ex iis esse videatur, ubi manum oratoris non codices, sed technici citantes servarunt.' Schaeferus. Imo omisso *ταῦτα* pronomine scriba terminationem praecedentis voca-

ἔδωκα[7] ὑπεύθυνος. ἦρχον· καὶ δέδωκά[8] γ'[9] εὐθύνας ἐκείνων, οὐχ ὧν[10] ἐπέδωκα. νὴ Δί'[11] ἀλλ' ἀδίκως[12] ἦρξα! εἶτα παρών, ὅτε μ' εἰςῆγον[13] οἱ λογισταί,[14] οὐ κατηγόρεις.

118. Ἵνα τοίνυν[1] ἴδητε,[2] ὅτι αὐτὸς οὗτός[3] μοι μαρτυρεῖ[4] ἐφ' οἷς οὐχ ὑπεύθυνος ἦν ἐστεφανῶσθαι, λαβὼν ἀνάγνωθι τὸ ψήφισμ' ὅλον τὸ γραφέν μοι. οἷς γὰρ οὐκ ἐγράψατο τοῦ προβουλεύματος, τούτοις,[5] ἃ διώκει, συκοφαντῶν φανήσεται.[6] λέγε.

obnoxius. magistratus fui; et de eo quidem rationes retuli, non de iis quae largitus sum. At per Iovem male gessi magistratum! et tamen, qui adesses quum me logistae introducerent, non accusabas.

118. Ut igitur videatis istum ipsum testificari mihi ob ea esse me corona donatum, propter quae rationes reddendae mihi non fuerunt, cape et recita totum decretum de me factum. quas enim senatusconsulti partes non accusavit, his constabit calumniatorem eum accusatione sua agere. Recita.

---

buli οὔμαι perperam repetiit ου μὰ ante διὰ praepositionem. Cf. §. 111 not. 20. 6) ὧν om Ald. 7) ἐπέδωκα LaurS. vulg. — ἔδωκα pr Σ (superscripsit antiq. επ). Φ. Cf. §. 113 sqq. Quamquam h. l. eadem notio redit, tamen post pleniorem simplex sequi potest. Non contra. Stephan. I §. 85 non redit eadem notio. 8) ἔδωκα p. r. Aug4. Vind4. 9) γ' om T. s. Aug2. 4. Lind. Urb. 10) οὐχ ὡς Tiber. 11) νὴ Δία cum antecedentibus construunt Σ. LaurS. Ald. Fel. Iam Mor. recte cum sequentibus continuavit hypophoram, praecedentibus alienam. 12) οὐδίκως Pal2. 13) εἰςήγαγον Tiber. 14) δικασταί Aug2. Cf. Harpocr. s. v. Λογισταί. — Vulgo inserebatur διὰ τί ante οὐ. — om Fel (habet Ind). Σ. LaurS. Aug1. s. Obs. Harl. Guelf. Vind1. 4. Pal2. Urb. (T. Φ. k. p. r.). Debentur haec vocabula explicandae interrogationi, cuius signum post οὐ κατηγόρεις ponebatur. male. nam si esset interrogatio, negatio contextui adversaretur. Cf. f. leg. §. 25. εἶτα h. l. est quidem indignantis oratoris particula, sed ut §. 124 sq., ubi item interrogationis signum ponere solent, quanquam sententia negantem interrogationem non fert, sed ea est transitio ad conclusionem. Esse h. l. hypophoram cum solutione accurate docent rhetores, scribentes ἀδίκως, φησίν, ἦρξας Tiberius l. c. et Hermog. Rh. T. III p. 109. p. 119. Anonym. Rh. T. VII p. 751.

118. 1) ἵνα ἐμοὶ νῦν Aug2. 2) εἰδῆτε LaurS. vulg. — ἴδητε pr Σ, corr recens viridi colore in εἰδῆτε. 3) οὗτος om Wolfii operae. 4) μαρτυρεῖς Vind3. — Proxime Σ: οὐκ ὑπεύθυνος. 5) ἐν τούτοις Lambini infelix coniectura, structuram non intelligentis. 6) φανήσεται συκοφαντῶν T. Vind4. Etiam Hermog. Rh. T. III p. 359 vulgatum ordinem citavit.

ΨΗΦΙΣΜΑ.[7]

Ἐπὶ ἄρχοντος Εὐθυκλέους, Πυανεψιῶνος ἐνάτῃ[8] ἀπιόντος, φυλῆς πρυτανευούσης Οἰνηΐδος, Κτησιφῶν Λεωσθένους[9] Ἀναφλύστιος εἶπεν, ἐπειδὴ Δημοσθένης Δημοσθένους Παιανιεὺς γενόμενος ἐπιμελητὴς τῆς τῶν τειχῶν ἐπισκευῆς καὶ προςαναλώσας εἰς τὰ ἔργα ἀπὸ τῆς ἰδίας οὐσίας τρία τάλαντα, ἐπέδωκε ταῦτα τῷ δήμῳ,[10] καὶ ἐπὶ τοῦ θεωρικοῦ κατασταθεὶς ἐπέδωκε τοῖς ἐκ πασῶν τῶν φυλῶν θεωροῖς[11] ἑκατὸν[12] μνᾶς εἰς θυσίας,[13] δεδόχθαι[14] τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ τῷ[15] Ἀθηναίων ἐπαινέσαι Δημοσθένην Δημοσθένους Παιανιέα[16] ἀρετῆς ἕνεκα καὶ καλοκἀγαθίας[17]

Archonte Euthycle, Pyanepsionis die XXII, tribu praesidente Oeneïde, Ctesiphon Leosthenis F. Anaphlystius dixit, Quoniam Demosthenes Demosthenis F. Paeaniensis moenibus reficiendis curator factus, tria talenta de suo in opus insumta populo donavit, et theatrali pecuniae praefectus, largitus est spectatoribus ex omnibus tribubus centum minas ad sacrificia, placere S. P. Q. A. laudandum esse Demosthenem Demosthenis F. Paeaniensem virtutis ergo et bonitatis, qua constanter utitur omni tem-

---

7) Titulum om *γ. η.* Ang. — Decretum om Aug1. Urb. Vind1. Pal2. (*k. s.*). — Lind in marg habet. 8) *ἐννάτη* Ald. — *ἐννάτῃ F. p. r. u. Ω.* Vind3. 4. Man. Ang. Vid. Buttmann. Gr. T. I §. 71 p. 280 ed. 2ae. 9) *λεοσθένους t.* 10) *τῷ δ. ταῦτα* LaurS. 11) *θεωρικοῖς Σ.* LaurS. vulg. — *θεωροῖς* Scrimg. i. q. *θεαταῖς* iam antiquo tempore. Vid. Dissert. II. De Documentis p. 6. Adde nunc Hyperidis Epitaphium in Leosthenem Col. 8 lin. 25: *ἀφ]ικνούμενοι γὰρ Ἕλλη[νες ἅπ]αντες δὶς τοῦ ἐνιαυτοῦ εἰς [τὴν Πυλ]αίαν θεωροὶ γενήσονται* (τῆς τὸν) *τῶν ἔργων τῶν π[επρα]γμένων αὐτοῖς*. '*Θεωρικοῖς* masculini esse generis arguit verbum *ἐπέδωκε*. Sed multum vereor, ne cum Scrimg. legendum sit *θεωροῖς*, quod etiam Reiskius aliquando suspicabatur. Cf. Plut. X Orr. p. 846 A: *ἐπέδωκε* (scil. *Δημοσθένης*) *δὲ καὶ θεωροῖς μυρίας*. Perpetua est nominum in *ος* et *ικος* exeuntium confusio. Vid. Ind. ad Gregor. Cor. p. 992 b.' Schaeferus. Etiam *ἐκ πασῶν τ. φ.* vetat *θεωρικοῖς* pro neutro genere sumi et verti *ad theatralia addidit*. 12) *ρ* Vind4. Centenae minae cuique decem phylarum datae = *μύριαι* apud Pseudoplutarchum. 13) *εἰς θυσίαν ἑκατὸν μνᾶς* AldT. Pal1. 14) *δεδόχθω* Aug4. — *δεδόχθαι* (ω superscr.) Vind5. 15) *τῶν* vulg. — *τῷ Σ.* LaurS. *F. Φ.* 16) *παιανια Σ*, antiq. superscripsit *ε*. In his documentis certe *Παιανιέα* valere videtur. Cf. §§. 54. 84. Theocrin. §. 33. 17) *καλοκαγαθίας καὶ εὐνοίας* Scrimg. Cf. §. 54. 'Addidit haec Wunderlichius. Neque enim dici potest *καλοκἀγαθίαν ἔχειν εἴς τινα*, sed *εὔνοιαν ἔχειν εἴς τινα*. . . . Osannus Inscript. III p. 126 contra Wunderlichium . . . citavit Chandler P. I p. 8 No. XXII: *φιλοδοξίας ἧς ἔχοντες εἰς τὸ*

ἧς ἔχων διατελεῖ ἐν παντὶ καιρῷ εἰς[18] τὸν δῆμον τὸν[19] Ἀθηναίων, καὶ στεφανῶσαι χρυσῷ στεφάνῳ, καὶ ἀναγορεῦσαι τὸν στέφανον ἐν[20] τῷ θεάτρῳ Διονυσίοις[21] τραγῳδοῖς καινοῖς, τῆς[22] δὲ 267 ἀναγορεύσεως ἐπιμεληθῆναι τὸν ἀγωνοθέτην.

119. Οὐκοῦν ἃ μὲν ἐπέδωκα, ταῦτ'[1] ἐστίν, ὧν οὐδὲν σὺ γέγραψαι,[2] ἃ δέ φησιν ἡ βουλὴ δεῖν ἀντὶ τούτων[3] γενέσθαι μοι,[4] ταῦτ' ἔσθ' ἃ διώκεις. τὸ λαβεῖν οὖν τὰ διδόμεν' ὁμολογῶν ἔννομον εἶναι,[5] τὸ χάριν τούτων[6] ἀποδοῦναι[7] παρανόμων γράφει.[8] ὁ δὲ παμπόνηρος ἄνθρωπος[9] καὶ θεοῖς ἐχθρὸς καὶ βάσκανος ὄντως ποῖός τις[10] ἂν εἴη πρὸς θεῶν;[11] οὐχ ὁ τοιοῦτος;[12]

pore in populum Atheniensem, et ornandum corona aurea, et renuntiandam coronam in theatro Dionysiis, tragoedis novis, praeconium autem curae esse Agonothetae.

119. Quae igitur largitus sum, haec sunt, quorum tu nihil accusasti, quae vero senatus pro his mihi tribuenda censet, ea sunt quae accusas. Quae igitur data accipere legitimum esse confiteris, gratiam pro iis relatam violatarum legum accusas. at homo profligatissimus et diis invisus et revera lividus qualis fuerit per deos? nonne talis?

κοινόν.' Schaeferus. 'Sic Neaer. p. 1375: **δι' ἀνδραγαθίαν εἰς τὸν δῆμον τὸν Ἀθηναίων.** Inscr. Deliaca in Boeckh. Corp. T. II No. 2271 lin. 40. p. 228: **ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ καλοκἀγαθίας ἧς ἔχων διατελεῖ εἰς τὸ κοινὸν τῶν Τυρίων ἐμπόρων καὶ ναυκλήρων.**' Dissenius. 18) **πρὸς** cod **ε**. Cf. §. 120 n. 14. 19) **τῶν** LaurS. vulg. — **τὸν Σ.** 20) **στ. τὸν ἐν** AldT. 21) **Διονυσίοις** om Aug4. 22) **τοῖς** Ang.

119. 1) **τοῦτ'** Ang. 2) **γέγραψας**? Pall. 3) **τουτῷ Ω.** 4) **μοι γενέσθαι** Aug1. **k.** Vind1. Pal2. Hermog. T. III p. 359. — **ἃ δ' ἀντὶ τούτων ἡ βουλὴ γενέσθαι μοί φησιν** Minucian. Rh. T. IX p. 605. 5) **ἔννομον εἶναι ὁμολογῶν T. p. r.** Lind. Vind4. Urb. Syrian. Rh. T. IV p. 509. 6) **τούτων χάριν** Dionys. Hal. Comp. T. V p. 45 Rsk. bis. Vulgatus ordo oppositis **λαβεῖν** et **χάριν** rectius respondet. 7) **ἀποδιδόναι** Thom. M. s. v. **Παρανόμων**, ubi **ἐν τῷ περὶ ἀτελείας** cum codice A delenda sunt, falso citata in margine. 8) **γράφῃ Σ.** LaurS. — **γραφῇ** Thomae Editt. ante Ritsch. — **γράφῃ** vulg. etiam Hermog. pp. 283. 359. 414. Eius schol. ibid. p. 710. Syrianus l. c. Anonym. Rh. T. VIII p. 640. Apsines Rh. T. IX p. 524. Dionysius. (Anonym. Rh. T. VII p. 766). 'Post hoc voc. Bekkerus posuit non signum interrogandi, sed punctum. Pro interrogatione membrum habet Syrianus.' Schaeferus. Irrisio facti longe gravior et aptior est quam interrogatio, in qua inest aut dubitatio aut negatio, utraque h. l. aliena. 9) **ἄνθρωπος** om **ε**. Cf. Aristog. I §. 82. 10) **τις** om Aug4. 11) **θεῶν, εἰ** Reiskius de suo. 'Reiskium advertere debebat, quod orator hoc si voluisset, erat scripturus **εἰ μὴ ὁ τοιοῦτος**. Wunderlichius: infra eadem

120. *Καὶ μὴν περὶ τοῦ γ'*[1] *ἐν τῷ θεάτρῳ κηρύττεσθαι. τὸ*[2] *μὲν μυριάκις μυρίους*[3] *κεκηρῦχθαι*[4] *παραλείπω καὶ τὸ πολλάκις αὐτὸς ἐστεφανῶσθαι*[5] *πρότερον.*[6] *ἀλλὰ πρὸς θεῶν οὕτω*[7] *σκαιὸς εἶ καὶ ἀναίσθητος,*[8] *Αἰσχίνη, ὥςτ' οὐ δύνασαι*[9] *λογίσασθαι, ὅτι τῷ μὲν στεφανουμένῳ τὸν αὐτὸν ἔχει ζῆλον ὁ στέφανος, ὅπου*[10] *ἂν*[11] *ἀναρρηθῇ,*[12] *τοῦ δὲ τῶν στεφανούντων ἕνεκα συμφέροντος ἐν τῷ θεάτρῳ γίγνεται τὸ κήρυγμα;*[13] *οἱ γὰρ ἀκούσαντες ἅπαντες εἰς*[14] *τὸ ποιεῖν εὖ τὴν πόλιν προτρέπονται, καὶ τοὺς ἀποδιδόντας τὴν χάριν μᾶλλον*[15] *ἐπαινοῦσι*[16] *τοῦ στεφανουμένου.*[17] *διόπερ τὸν νόμον τοῦτον ἡ πόλις γέγραφεν. Λέγε δ' αὐτόν μοι*[18] *τὸν νόμον λαβών.*

120. Iam quod ad praeconium in theatro attinet, sexcenties sexcentos esse renuntiatos praetereo et me saepe ipsum prius esse corona donatum. At per deos itane vecors es et stupidus, Aeschines, ut intelligere nequeas ei qui coronatur, eundem contingere honorem ubicunque corona renuntietur, sed propter coronantium utilitatem in theatro fieri praeconium? nam quotquot audivere, hi ad bene merendum de republica excitantur et eos, qui gratiam referunt, magis laudant quam eum qui coronatur. quapropter legem hanc respublica scripsit. Sed ipsam cape mihi legem et recita.

---

iunctura recurrit p. 280 [§. 158]: *τίς ὁ τῶν κακῶν . . . μάλιστ αἴτιος; οὐχ οὗτος;*' Schaeferus. 12) *οὐχ οὗτος p.* 'Fort. *οὐχὶ τοιοῦτος.*' Wolfius. — *ὁ τοιοῦτος* i. q. *der so beschaffene mensch.* Vid. Krueger. Gr. §. 50. IV not. 6 p. 99 ed. 2ae. Cf. Aristog. I §. 82.

120. 1) *περί γε τοῦ* Maximus Rh. T. V p. 588. 2) *τὸν* pr *Σ*, linea notatum est *ν* ante *μὲν*. 3) *μυρία u.* 4) *τὸ μὲν μυρ. μυρ. κεκ.* om Maximus. 5) *ἐστεφανοῦσθαι Ω.* — *στεφανῶσθαι* Pall. 6) *παραλείπω . . . πρότερον* versum om Ang. 7) *οὗτος* Pall. 8) *ἀναίσχυντος* Pall. *ε. ζ.* — *ἀναίσχυντος* (superscr. *σθητος*) Vind5. 9) *δύνασθαι* vulg. — *δύνασαι Σ.* LaurS. *T. Φ. ε. η.* Augl. 2. 4. *k. r. s.* Guelf. Vindl. 4. Pal2. Urb. Man. — *δύνασθαι* (superscr. *σαι*) F. Vind5. 10) *ὅποι* vulg. — *ὅπου Σ.* LaurS. *ε.* Augl. *s.* Vindl. 4. (*F. T. Φ. k*). — *ὅπῃ?* AldV. 11) *ἂν* (ante *ἀναρρ.*) om pr *Σ*, add antiq. *s.* Vindl. AldT. Maximus. (Contra AnecdBkk. p. 128 *ἂν ῥηθῇ*). 12) *ὅπου ἀναῤῥηθῇ ὁ στέφανος* Maximus. — Proxime LaurS: *εἵνεκα.* 13) *τὸ κήρ. γιγν.* Augl. *k. s.* Vindl. Pal2. 14) *πρὸς* cod *ε.* Cf. §. 118 n. 17. 15) *μᾶλλον τὴν χάριν r.* Vind4. 16) *τὴν χάριν ἐπαινοῦσι μᾶλλὸν* Vindl. 17) *τῶν στεφανουμένων* (superscr. *οῦ*, *ου*) Vindl. 18) *μοι* om Augl. *s. k.* Vindl. Pal2.

ΝΟΜΟΣ.[19]

Ὅσους στεφανοῦσί τινες τῶν δήμων, τὰς ἀναγορεύσεις τῶν στεφάνων ποιεῖσθαι[20] ἐν αὐτοῖς[21] ἑκάστους[22] τοῖς ἰδίοις δήμοις, ἐὰν μή τινας ὁ δῆμος ὁ[23] τῶν Ἀθηναίων[24] ἢ ἡ βουλὴ[25] στεφανοῖ. τούτους[26] δ' ἐξεῖναι[27] ἐν τῷ θεάτρῳ Διονυσίοις εξειναι... εσθαι....[28]

121. Ἀκούεις, Αἰσχίνη, τοῦ νόμου λέγοντος σαφῶς: πλὴν ἐάν τινας ὁ δῆμος ἢ ἡ βουλὴ ψηφίσηται.[1] τούτους δὲ ἀναγο- 268

Quos Demi nonnulli coronant, earum coronarum praeconia fiant in ipsis Demis, nisi si quos populus Atheniensis vel senatus coronet. eos vero liceat in theatro Dionysiis ....

121. Audis, Aeschines, legem perspicue dicere: praeterquam si quos populus vel senatus decreverit. hi vero renuntientur. Quid igitur,

---

19) Titulum om *γ. ε. η.* — Legem om Aug1. Vind1 (*λείπει*). Urb. Pal2. (*k. s*). — Lind in marg habet. 20) *ποιεῖσθε Σ.* Aug4. 21) *ἑαυτοῖς* Vind5. Pal1. 22) *ἑκάστοις Ω.* Aug4. AldT. 23) hoc *ὁ* om Aug4. Vind5. 24) *ἑκάστους . . . Ἀθηναίων* versum om Ang. 25) *ἢ ἡ βουλὴ* om text Pal1. 26) *τούτοις γρ* AldV. 27) *ἐξεῖναι* om *γ.* — *ἦν* Aug4. 28) *Διονυσίοις ἀναγορεύεσθαι* vulg. Ald cum asterisco. Cf. Aeschin. Ctes. §. 35. — *Διον. ἀναγορεῦσαι* Vind5. marg Pal1. — *Διον. στεφανοῦσθαι* LaurS. *γ. Ω. t. u.* text Vind3. Man. Ang. — *Διον. ἐστεφανῶσθαι* Aug2. *ε.* — *Διονυσ. στεφανοῦν* Ven. — *Διον. στεφανῶσαι* Lind. — *Διον. στεφανοῦν ἢ ἐξεῖναι* AldT. — *Διον. ἐξεῖναι* text Pal1. — *Διονυσίοις* cod *β.* — *Διονυσίοις* et lacuna *Φ.* — *Διονυσίοις* et litura *F* (Bav?). *r.* — *Διονυσίοις εξειναι εσθαι Σ. T. v.* — *Διονυσίοις ἐξειν* (αι) *ἔσθ* (αι) marg LaurS, ut videtur, pr manu. — *Διον. ἐξειναιεσθαι* Vind4. — *Διονυσίοις ἐξειναίεσθαι* marg Vind3. — Ex hac varietate (*εξειναι εσθαι ἀναγορεύεσθαι στεφανοῦν* etc.) et ex Aeschin. Ct. §. 47 conieci lacunam supplendam esse his fere aut similibus: *Διονυσίοις ἀναγορεύειν* [Dem. §. 121: *ἀναγορευέτω*]. *Εἰ ξένοι στεφανοῦσιν, μὴ κηρύττεσθαι* [Aesch. *μὴ κηρύττεσθαι τὸν ἀλλότριον στέφανον*] *ἐν τῷ θεάτρῳ, ἐὰν μὴ ψηφίσηται ὁ δῆμος.* Quae Demosthenes §. 121 legis verba *πλὴν ἐάν τινας* etc. citavit, in propositae legis reliquiis sive veris sive ex alio fonte petitis significari videntur his: *ἐὰν μή τινας* etc. Sed certa affirmari eo minus possunt, quo magis uterque orator duas diversas leges interpretans discedit, et Aeschines leges pervertisse videtur.

121. 1) *στεφανώσηται* vulg. — *ψηφίσηται Σ.* LaurS. Aug1. 2. 4. *r. s. ε. η. Ω.* Guelf. Harl. AldT. *F. Φ.* Lind. Vind1. 3. 4. 5. Pal2. Urb. Man. Ang. (*T. k. u. v*). In marginibus *Σ. F. Φ. r* est vulgata. — *ἐστεφανῶσθαι ψηφίσηται* coniecit Wolfius. Sed varietas lectionis orta esse videtur, quod explicandi causa super *ψηφίσηται* aliquis *στεφανοῦν* superscripserat.

ρευέτω. Τί οὖν, ὦ ταλαίπωρε, συκοφαντεῖς; τί λόγους πλάττεις;[2] τί σαυτὸν[3] οὐκ ἐλλεβορίζεις ἐπὶ τούτοις;[4] ἀλλ' οὐδ' αἰσχύνει[5] φθόνου δίκην εἰςάγειν,[6] οὐκ ἀδικήματος οὐδενός,[7] καὶ νόμους[8] μεταποιῶν, τῶν[9] δ' ἀφαιρῶν[10] μέρη, οὓς ὅλους δίκαιον ἦν ἀναγιγνώσκεσθαι τοῖς γ' ὀμωμοκόσι κατὰ τοὺς[11] νόμους ψηφιεῖσθαι.[12] (122) Ἔπειτα[1] τοιαῦτα ποιῶν λέγεις ἃ δεῖ[2] προς-

o miser, calumniaris? quid fabulas comminisceris? cur veratro te non purgas ob ista deliria? neque vero erubescis invidiae actionem instituere, non iniuriae alicuius, leges immutare, partim autem mutilare, quas integras legi oportebat his certe, qui se ex legibus pronuntiaturos iurarunt. (122) Et tamen quum ita te geras, recenses quae inesse oporteat in ho-

---

2) **πράττεις** *s*. Ang. — om η? 3) **σαυτὸν** om text Vind5. — **σεαυτὸν** Urb. Lind. 4) **ἐπὶ τούτοις** om in fine citatorum Hermog. T. III p. 240. Alexander Rh. T. VIII p. 447. Habet Tiberius Rh. T. VIII p. 559. 5) **αἰσχίνῃ** Man. — **αἰσχύνῃ** sive **αἰσχύνῃ** libri omnes, etiam Σ. LaurS. 6) **εἰσάγων** vulg. — **εἰσάγειν** Σ. LaurS compendio. Φ. Recte. nam **αἰσχύνομαι πράξας** est i. q. *pudet me facti*, h. l. alienum. sed **αἰσχύνομαι πράττειν** (Megal. §. 24) i. q. *vereor facere*. Vid. Krueger. Gr. §. 56, 6, 5. §. 55, 3, 18. — **Αἰσχύνει δίκην εἰςάγων** esset i. q. *quum actionem nunc instituis, te non pudet*. At dudum iam instituta erat illa actio. esset igitur dicendum **εἰςαγαγών**. Demosthenes autem praesenti tempore utitur de more adversarii loquens. Quae sequuntur participia in causa mutatae lectionis sunt. sin vero putes ea non pendere ab **αἰσχύνει**, sed ad rationem actionis explicandam addita esse per **καὶ** i. q. *etiam*, monemus tum collocanda fore verba **καὶ μεταποιῶν νόμους**. Imo est variata structura, ut Xenoph. Cyri Disc. V, 1 §. 20 (21): **καὶ τοῦτο μὲν οὐκ αἰσχύνομαι λέγων, τὸ δὲ . . . αἰσχυνοίμην ἂν εἰπεῖν**. Sententia est: neque actionem invidia commotus instituere vereris, neque nunc in oratione legibus perverse abuti te pudet. 7) **λαβεῖν τιμωρίαν** habent post **οὐδενός** Aug1. 2. *s*. Ω. Vind1. Pal2. Ang. (*k*. *r*. *u*). Petita haec esse e §. 280 vidit Dobraeus. 8) **τοὺς μὲν** post **νόμους** LaurS. vulg. — om Σ (add antiq). De omissa altera parte in partitione vid. Funkhaen. in Diar. Antiq. 1847 p. 1075. Stallbaum. ad Platon. Legg. I p. 629 D. idemque ad eiusd. VII p. 819 B. Gravius orator omnino dixit: *immutasti leges, partes earum mutilasti*, quam definite: *alias leges immutasti, alias mutilasti*. 9) **τοῖς** cod ε. 10) **αφερων** (αι supra scr.) Σ, αι est antiquae manus. 11) **τοὺς** om Aug4. 12) **ψηφιεσθε** pr Σ, antiq corr medium ε in ει.

122. 1) **επιτα** pr Σ, antiq corr ι in ει. — **ἔπειτα σὺ** Ω. *p*. *r*. *t*. *u*. Aug2. AldT. Vind3. Ang. — **εἶτα σὺ** Aug1. 4. *k*. *s*. Vind1. Pal2. 2) **λέγει πρὸς ἃ** pr Σ, antiq addidit σ ad **λεγει**. Orta est depravatio, quod scriba a **λέγει** ad **ἃ δεῖ** transilierat. — **λε** (γεε supra scr.) **πρ** (ὁ supra scr.) **ἃ** LaurS, **γεε** (**γει**) et

εἶναι τῷ δημοτικῷ, ὥςπερ[3] *ἀνδριάντ' ἐκδεδωκὼς κατὰ συγγραφήν, εἶτ' οὐκ ἔχοντα, ἃ προςῆκεν ἐκ τῆς συγγραφῆς,*[4] *κομιζόμενος, ἢ λόγῳ*[5] *τοὺς δημοτικοὺς ἀλλ' οὐ τοῖς πράγμασι καὶ τοῖς πολιτεύμασι γιγνωσκομένους.*[6] *καὶ*[7] *βοᾷς ῥητὰ κἄρρητ' ὀνομάζων,*[8] *ὥςπερ ἐξ ἁμάξης,*[9] *ἃ σοὶ*[10] *καὶ τῷ σῷ*[11] *γένει πρόςεστιν, οὐκ ἐμοί.*[12] (123) *Καίτοι*[1] *τοῦτο,*[2] *ὦ*[3] *ἄνδρες Ἀθηναῖοι:*

mine populari, quasi statuam elocasses e tabulis pactam eamque postea recepisses non ita perfectam, ut tabulae iubebant, aut quasi e verbis, ac non e factis et rebus gestis homines populares aestimentur. et vociferaris, fandaque et infanda nominas, tanquam de plaustro, quae tibi tuoque generi sunt, non mihi. (123) Quanquam hoc (*dicam*), Athenienses: Ego

---

ὁ κρ (hoc in rasura) sunt secundae m. — *λέγεις πρὸς ἃ* Bav (*F?*). 3) *ὡς* Vind7. 4) *γραφῆς* *s*. Vind1. 5) 'Locus corruptus. forsan *ὡς λόγῳ*. puto aliquid deesse.' Toupius. [Citavit Taylorus, nescio unde, fort. e margg. mstis]. 'Vide, an *ἤ* pro *ἢ* legendum sit.' Wunderlichius. 'Quam notam Dissenius iure omisit. Vulgata enim tam sana est simulque tam facilis intellectu, ut ne tiro quidem haerere posse videatur. Ecquem offendat particula *ὥςπερ* primum iuncta participii nominativo, deinde facta ad aliud subiectum conversione accusativo?' Schaeferus. Cf. Rauchenstein. l. c. p. 24 sq. 6) *γιγνωμένους* text *Ω*, marg *γρ γιγνωσκομένους*. — *σκοπουμένους* Aug4. 7) *καὶ* om *k* (non *Σ*). — in *γρ s*. Deleverunt Doberenz l. c. p. 7. et Turicc., quia falso putaverant abesse particulam in *Σ*. 8) Citaverunt Harpocr. Suid. Phot. s. v. 9) *ἐξ ἁμάξης* citaverunt Schol. Aristoph. Eqq. vs. 647. Harpocr. s. v. *Πομπείας*. Suid. s. v. *Ἐξ ἁμ*. Gregor. Cor. Rh. T. VII p. 1118 W. Schol. Lucian. Iov. Trag. c. 44. Sext. Empir. adv. Math. I, 3 p. 229. 10) *ἃ σοι* Aldetc. Correxit Bekkerus. 11) *σῷ* om Aug4. 12) *ἐμοί*; sic olim interpungebatur. Wunderlichius interrogationem recte sustulit. post *γιγνωσκομένους* Bekkerus plene interpunxit pro vulgato commate.

123. 1) *Καίτοι καὶ* Laur8. vulg. — *καὶ* om pr *Σ* in fine columnae, addidit corr antiq. Sed om etiam Aug1. 4. Vind1. Pal2. pr *Ω*. Cf. Phil I §. 12. H. l. recte abest *καὶ*, quia nondum argumentum praecessit. 2) *τούτῳ* pr *Ω*. *β*. *γ*. Pall omittens posterius *τούτῳ*, item docta manus Herwag meae. 'Pro *τοῦτο* lego *τούτῳ* et alterum *τούτῳ* reiicio.' Wolfius. 'Forsan *καίτοι καὶ τούτῳ*, deleto sequente *τούτῳ*.' Toupius. 'Aut post *τοῦτο* aut post *Ἀθηναῖοι* deest *σκοπεῖτε* aut simile quid.' Reiskius. 'Wunderlichii prior *καίτοι τούτῳ*, deleto *τούτῳ* vs. 16. In altera Dissenius Reiskii scripturam restituit, quam etiam Bekkeria tenet. Neque ego mutandam censeo, quamquam aliud exemplum pronominis *τοῦτο* sic absolute positi non succurrit. nam quod Reiskio visum est, excidisse *σκοπεῖτε* aut simile quid, mihi quidem non probatur. Compares vulgatissimam illam formulam *τοῦτ' ἐκεῖνο*,

ἐγὼ λοιδορίαν κατηγορίας[4] τούτῳ[5] διαφέρειν ἡγοῦμαι, τῷ τὴν μὲν κατηγορίαν ἀδικήματ' ἔχειν, ὧν ἐν τοῖς νόμοις εἰσὶν αἱ[6] τιμωρία, τὴν δὲ λοιδορίαν βλασφημίας, ἃς[7] κατὰ τὴν αὑτῶν[8] φύσιν τοῖς ἐχθροῖς περὶ[9] ἀλλήλων συμβαίνει[10] λέγειν. οἰκοδομῆσαι[11] δὲ τοὺς προγόνους[12] ταυτὶ τὰ δικαστήρι' ὑπείληφα, οὐχ ἵνα συλλέξαντες ὑμᾶς[13] εἰς ταῦτ' ἀπὸ τῶν ἰδίων κακῶς[14]

convitium ab accusatione differre existimo, quod accusatio iniurias complectitur, quarum supplicia legibus constituta sunt, convitium autem maledicta, quae pro sua quique natura inimici alii in alios dicere solent. Aedificata autem puto a maioribus haec iudicia non ut coram vobis in ea congregatis e privata vita probra petentes nefaria nobis malediceremus,

---

exemplis illustratam ab Heindorfio ad Platon. Phaedr. p. 234 et Elmsleio ad Eurip. Med. vs. 97. Quibus exemplis adde Dem. p. 583, 18, ubi, quod notabile est, mediae sententiae interseritur.' Schaeferus. '*Καίτοι καὶ τοῦτο, ὦ ἄ. Ἀθ.* phrasim conficiunt, *et tamen, o viri Athenienses, sic se res habet.*' Augerus. Olim καίτοι ... ἡγοῦμαι continuato tenore construebatur. Absolutae illius formulae exempla multa collegerunt Dobraeus et Fritzschius. Vid. ad Phil. I §. 12. Cf. Dionysod. §. 40: *Καὶ γὰρ τοῦτο, ἄνδρες Ἀθηναῖοι,* (*θεάσασθε τὴν ὑπερβολήν*): *ἐρράγη ἡ ναῦς.* 3) ὦ om Augl. *s.* Vindl. Pal2. Urb. 4) κατηγορίας citant Suid. s. v. Bkk Anecd. p. 102. 5) τοῦτο *Ω.* τοῦτο Ang. — om Pall. 6) εἰσὶ sine αἱ *T.* Vindl. Urb. 7) ἃς om Augl. *s.* Vindl. Pal2. 8) αὐτῶν *Σ.* LaurS. Vindl. Bekk. etc. 9) πῶς περὶ Vindl. Facile confunditur compendium $\overset{\varepsilon}{\pi}$ i. e. περι (cf. Bast. Comm. Palaeogr. p. 788) cum πως. 10) συμβαίνοι Ald. Mor. 11) οἰκονομῆσαι Ind Ald. 12) προγόνους ὑμῶν Augl. *s.* Vindl. Ang. *Ω.* Guelf. — προγόνους ἡμῶν *k.* Aug2. 4. Pal2. (*γ. ε. ζ.*). 13) ἡμᾶς Augl. 4. *β. ε. p. r.* Pall in marg. 14) κακῶν Ven. Pall. (Vind4. 5). Recepit Reiskius 'ut coram vobis nos litigantes alternis probra nobismet mutuo ingereremus infanda, sumpta e domesticis cuiusque malis, publice propalantes occulta cuiusque dedecora, quae inprimis clam manere vellet.' Si Demosthenes κακῶν dixisset, confirmaret etiam sua privata dedecora tanquam vera. recte igitur κακῶς Bekkerus reduxit. 'Typotheticum errorem dicerem, nisi etiam Berolinenses operae dedisse viderem. Sensum loci Reiskius diserte explicuit.' Schaeferus. At 'τὰ ἀπόρρητα ad κακῶς adiecta sunt ἐπεξηγητικῶς. Est ἀπὸ τῶν ἰδίων i. q. *res privatas in medium proferentes.*' Rauchenstein. l. c. p. 25 sq. ubi 'κακῶν. Reiskianum κακῶς' corrige in: κακῶς. Reiskianum κακῶν. 'Sanissima est librorum scriptura. — Nam iungenda sunt κακῶς λέγειν τὰ ἀπόρρητα ἀλλήλους. — Neque offensioni hoc esse debet κακῶς disiunctum esse a verbo, ad quod pertinet.' Funkhaenel. Quaest. Dem. p. 43 et ad Androt. §. 61, qui exemplis lectionem probavit.

τἀπόρρητα[15] λέγωμεν ἀλλήλους,[16] ἀλλ' ἵν' ἐξελέγχωμεν,[17] ἐάν[18] τις ἠδικηκώς τι[19] τυγχάνῃ τὴν πόλιν. (124) Ταῦτα τοίνυν εἰδὼς Αἰσχίνης οὐδὲν ἧττον ἐμοῦ,[1] πομπεύειν[2] ἀντὶ τοῦ κατηγορεῖν εἵλετο. οὐ μὴν οὐδ' ἐνταῦθ' ἔλαττον ἔχων δίκαιός[3] ἐστιν ἀπελθεῖν. ἤδη δ'[4] ἐπὶ ταῦτα πορεύσομαι, τοσοῦτον αὐτὸν ἐρωτήσας: πότερόν σέ τις, Αἰσχίνη,[5] τῆς πόλεως ἐχθρὸν ἢ ἐμὸν εἶναι φῇ;[6] ἐμὸν δῆλον ὅτι. εἶτα, οὗ μὲν ἦν παρ' ἐμοῦ δίκην κατὰ 269
τοὺς νόμους ὑπὲρ τούτων λαβεῖν, εἴπερ ἠδίκουν, ἐξέλειπες,[7] ἐν ταῖς εὐθύναις, ἐν ταῖς γραφαῖς, ἐν ταῖς ἄλλαις κρίσεσιν, (125) οὗ δ' ἐγὼ μὲν ἀθῷος ἅπασι,[1] τοῖς νόμοις,[2] τῷ χρόνῳ, τῇ

sed ut iniurios in rempublicam convinceremus. (124) Quae quum Aeschines aeque mecum sciret; convitiis lacessere maluit quam accusare. verum neque in his audiendis inferior discedere meretur. Iam igitur eo veniam, quando hoc prius interrogavero: Tene quis reipublicae hostem, an meum esse dicat? meum nimirum. Et tamen, ubi me horum vice e legibus ulcisci potuisses, si eos laesissem, negligebas, in relatione rationum, in accusationibus, in aliis iudiciis, (125) ubi autem ego rebus omnibus sum

---

15) ἀπόρρητα Harpocr. et Suid. s. v. 16) ἀλλήλοις cod ε. 'Xenoph. Memor. II, 2 §. 9: ὅταν . . . ἀλλήλους τὰ ἔσχατα λέγωσιν, ubi pariter ἀλλήλοις in Stobaeo. perperam.' Schaeferus. Vid. Funkhaen. l. c. — ἀλλήλοις (ους supra) p. — τὴν ἀλλήλους Paul. 17) ἐξελέγξωμεν Bav (F?). η. 18) ἄν Vindl. Urb. 19) τι om pr Ω. F. Aug4. k. u. v. γ. ε. Vind3. 5. Pall. 2. Man. Ang.

124. 1) 'Fort. κατ' ἐμοῦ.' Wolfius. 'Rectius pungitur post ἐμοῦ.' Taylorus. 'Recte iunxit οὐδὲν ἧττον ἐμοῦ, sed non interpungendum post ἐμοῦ.' Schaeferus. Perspicuitatis causa comma revocavi. 2) λοιδωρεῖν Ω. λοιδορεῖν u. Vind3. ut glossema adscripsit Urb. Cf. Harpocr. Phot. s. v. Πομπεύειν. Hermog. Rh. T. III p. 403. Gregor. Cor. Rh. T. VII p. 1118 W. 3) δίκαιωσ (o supra) LaurS, o et ille accent. sunt alius atramenti. 4) δ' om Vind5. 5) πρότερον ἐστὶν Αἰσχίνη Vind7. — proximi πόλεως compendium LaurS et in rasura. 6) φῇ Augl. k. s. Vindl. Pal2. 7) ἐξέλιπες LaurS compendio. vulg. — ἐξέλειπες Σ. recte de perpetua negligentia.

125. 1) πᾶσι T. Augl. k. r. s. ε. Pal2. Urb. Dissenius post ἅπασι interpunctionem delevit interpretans 'omnibus legibus nostris, quae in singulis criminum et causarum generibus terminos et formas accusationis praescripserunt nec permittunt, ut quis sero prodeat et multa facta malitiose una accusatione complectatur.' At hoc satis significatum est sequentibus. Imo τοῖς νόμοις artificiose orator ad theatrales leges tanquam coronationem permittentes respicit, oratorie autem ἅπασι sequentibus exponitur. 2) τοῖς νόμοις om text Augl.

προθεσμίᾳ, τῷ κεκρίσθαι περὶ πάντων[3] *πολλάκις*[4] *πρότερον,*[5] *τῷ μηδεπώποτ'*[6] *ἐξελεγχθῆναι μηδὲν ὑμᾶς ἀδικῶν, τῇ πόλει δ' ἢ*[7] *πλέον ἢ ἔλαττον ἀνάγκη τῶν γε*[8] *δημοσίᾳ*[9] *πεπραγμένων*[10] *μετεῖναι τῆς δόξης, ἐνταῦθ'*[11] *ἀπήντηκας!*[12] *Ὅρα μὴ τούτων μὲν ἐχθρὸς*[13] *ᾖς, ἐμοὶ*[14] *δὲ προςποιῇ.*

126. *Ἐπειδὴ*[1] *τοίνυν ἡ*[2] *μὲν*[3] *εὐσεβὴς*[4] *καὶ δικαία ψῆφος ἅπασι δέδεικται,*[5] *δεῖ δέ*[6] *με, ὡς ἔοικε, καίπερ οὐ*[7] *φιλολοίδο-*

innocens, legibus, tempore, praefinitione, iudiciis saepenumero prius factis de omnibus rebus, innocentia mea subinde declarata, ad rempublicam autem plus minusve gloriae de rebus publice gestis redire necesse est, ibi occursasti! Cave ne horum sis hostis, meum esse te simules.

126. Quandoquidem igitur, quod sit pium et iustum suffragium, omnibus est ostensum, meque, ut par est, quamvis a convitiis abhorream, opor-

---

3) *τούτων* Augl. 4. *k. s.* Vindl. Pal2. 4) *πολλάκις* om *k. s.* — *τούτων* post *πολλάκις* habent Aldetc. *Ω. t. u. v.* Vind3. Pall. Man. Ang. — *τούτων* om *Σ.* LaurS. Augl. *s. η.* Vindl. 4. 5. Lind. Bav. (*Φ. T. p. r. k.*). 5) *πρότερον* om Augl. 4. *s. η.* Vindl. 6) *μηδεπώποτ' ἐξ ἀρχῆς* Aug4. 7) *δ' ἢ*] *δη* pr *Σ*, corr antiq *ε* superscripsit et per *η* lineam traduxit, ut esset *δὲ*, quod habent LaurS. *Φ* sine *ἢ*. 8) *δὲ* Aug4. 9) *δημόσια* Vind4. 10) *πεπραγμένων καλῶς* coni. Lambinus. 11) *ἐνταῦτα Ω.* 12) Vulgo h. l. signum interrogationis. Cf. §. 117. 13) *ἐχθρὸς μὲν p. r.* Vind4. 14) *ἐμὸς* LaurS. Fel. *γρ* AldV. Augl. 2. Obs. Meerm. *s. β. γ. ε. Ω.* (Vindl. 3. 4. 5. Pal2. Man. Urb. Ang. *T.* t. *u. v. k.*).

— *ἐμοὶ* Ald. IndFel. Mor. *Σ. Φ. p. r. γρ s.* Pall. (Aug4). — *ἐμοὶ* (with *ς* above) *F* (Bav. *ἐμοὶ*?). 'Correxi *ἐμὸς*. sed velim *εἶναι* quoque adesse, sine quo oratio manca est.' Reiskius. 'Facile subaudias. est ellipsis syntactica, non multum absimilis illi, qua ad verbum *μέλλω* infinitivus omittitur e verbo praegresso subaudiendus.' Schaeferus. Praegreditur *ᾖς*.

126. 1) *ἐπεὶ* cod *ε.* Demostheni non valde usitatum. 2) *ει* pr *Σ*, antiq lineam traduxit et *ἡ* superscripsit. 3) *μὲν* h. l. om Doxopater, posuit post *δεῖ*. Rh. T. II p. 408. 4) *ἀγαθὴ* Vind7. 5) *δέδοκται* coniecit Taylorus. Reiskio deesse videtur *πρὸς ἐμοῦ οὖσα*. Non desunt quae supplentur tacite. 'Vulgata mihi lectio multo videtur modestior et relinquit ipsis iudicibus hanc conclusionem faciendam.' Bremius. 6) *δὴ p.* Aug4. — om *ε.* — Doxopater *μὲν* pro *δέ με.* — *καὶ* coniecit Marklandus. 'Non potest hoc *δὲ* neque omitti neque cum *καὶ* commutari ob praemissum *μὲν*, cui respondet.' Reiskius. Recte. neque licet, ut (v. c. saepe a Herodoto) passim fieri videmus (Lept. §. 80. ibique annot.), apodosim h. l. per *δὲ* construi, quia *μὲν* praemissum est. Sed perperam Reiskius pro inferiore *καὶ δεῖξαι* scribendum iussit *καὶ δὴ βούλομαι δεῖξαι*, non obediens Hermogeni, qui Rh. T. III

ρον[8] ὄντα[9] διὰ τὰς ὑπὸ τούτου βλασφημίας εἰρημένας[10] ἀντὶ πολλῶν καὶ ψευδῶν αὐτὰ τἀναγκαιότατ' εἰπεῖν περὶ αὐτοῦ, καὶ δεῖξαι, τίς ὢν καὶ τίνων[11] ῥᾳδίως οὕτως ἄρχει τοῦ κακῶς λέγειν, καὶ λόγους τίνας[12] διασύρει,[13] αὐτὸς εἰρηκὼς ἃ τίς οὐκ

tet propter coacervata istius maledicta pro multis et falsis sola maxime necessaria de eo dicere, atque ostendere, quis ille et quibus ortus natalibus adeo petulanter maledicere coeptet, et quas orationes exagitet, quum ipse

p. 342 optime exposuit λόγον ἐνδιάθετον, 'καὶ μάλιστα τοῦ δοκοῦντος σὺν ὀργῇ προϊέναι ... οἷον ἐξίστασθαι δοκεῖν ὑπὸ τοῦ πάθους.' A quo rhetore docemur locum hunc ἐνδιάθετον apodosim habere non formâ, attamen perspicue sententiâ. Quum enim orator, si sedate dixisset, sic fere ad apodosim processisset: χρὴ περὶ σοῦ καὶ τῶν σῶν εἰπεῖν, ἀπορῶ δέ, τοῦ πρώτου μνησθῶ. Sed post longiorem ἐπεμβολήν (§§. 127 et 128) novo vigore incursum incepit §. 129. Perperam autem post Dissenium nos cum aliis olim anacoluthiam per lineolam post φθέγξασθαι indicavimus, etsi rupta est oratio. nam εἰ γὰρ coniunctiones arctissime proxima cum praegressis connectunt. Hunc quoque fortasse locum schol. Aristidis p. 252 Fr. respexit: ἔθος δέ, inquit, τοῖς ῥήτορσιν, ὅταν θυμῷ κινούμενοι χρῶνται τοῖς λόγοις, ἐλλείπειν τὴν ἀπόδοσιν, ὥςτε καὶ Δημοσθένης πολλαχοῦ τε ποιεῖ καὶ ὅτε πρὸς Αἰσχίνην καταφερόμενος αὐτοῦ ἀποτείνεται. 7) καὶ loco οὐ Ang. — om pr r. 8) φιλολοίδωρον Pall. prUrb. Vind5. 9) φύσει post ὄντα Laur8. vulg. — om pr Σ (add antiq). η. text F et text Φ (habent hi duo codd. in γρ). T. Vind4. Urb. Hermogenes utroque loco. Quamquam passim scribae compendium φύ male intelligebant (vid. Bast. Palaeogr. p. 836 sq.), tamen, ut §. 131 rectissime servatum est, h. l. merito vocabulum abest, quia hoc addito Demosthenes concederet se, quamvis natura ad convitia non propensum, tamen convitiari h. l., non defendere. 10) εἰρημένους Ang. — om Doxopater. 11) ἐκ τίνων Marklandus coniecit. Cf. Xenoph. Anab. III, 2 §. 14: τοιούτων μέν ἐστε προγόνων: ibi Krueger. 12) τινὰς Laur8. vulg. — τινας Σ. — τίνας (Φ. k. t. v. Vind1. Pall. 2. Man. Ang.) — 'ἐμοὺς scil.' AldV, ut etiam Reiskius indefinitum explicavit. Etiam Schaeferus in Seageri (Diar. Classic. T. LIII p. 52) defensione et explicatione indefiniti pronominis acquiescit. Defendebat etiam nuper (1851 Diar. Antiq. p. 429.) Rauchenstein. At si Demosthenes λόγους τινὰς διασύρει, αὐτὸς εἰρηκὼς etc. dixisset, concederet se, quamquam Aeschines horribiliora protulisset, tamen vituperanda pronuntiasse ipsum. Sententia est: qualia mea verba, quam utilia ad patriam servandam, exagitat. De hac re Demosthenes primo Aeschinis natalibus traductis, tum suas salutares orationes retulit. 13) διασύρειν γρ AldV ex Ind Fel. Augl. 2. 4. s. AldT. Obs. Guelf. Lind. Vind1. Pal2. Urb. pr Man. 'Infinitivus perplacet, ut continuentur ἄρχει ... διασύρειν.' Schaeferus. Incepit Aeschines maledicere, exagitare

ἂν[14] ὤκνησε[15] τῶν μετρίων ἀνθρώπων[16] φθέγξασθαι; (127) εἰ γὰρ Αἰακὸς ἢ[1] Ῥαδάμανθυς ἢ Μίνως[2] ἦν ὁ[3] κατηγορῶν, ἀλλὰ μὴ σπερμολόγος,[4] περίτριμμ'[5] ἀγορᾶς, ὄλεθρος[6] γραμματεύς· οὐκ ἂν αὐτὸν οἶμαι[7] ταῦτ'[8] εἰπεῖν οὐδ' ἂν οὕτως ἐπαχθεῖς λόγους πορίσασθαι,[9] ὥσπερ ἐν τραγῳδίᾳ βοῶντα 'ὦ γῆ καὶ ἥλιε καὶ ἀρετή' καὶ τὰ[10] τοιαῦτα, καὶ πάλιν 'σύνεσιν καὶ παιδείαν'[11] ἐπικαλούμενον,[12] ᾗ τὰ καλὰ καὶ ταἰσχρὰ διαγιγνώσκεται. ταῦτα γὰρ δήπουθεν[13] ἠκούετ'[14] αὐτοῦ λέγοντος. (128) σοὶ[1] δ' ἀρετῆς, ὦ κάθαρμα, ἢ τοῖς σοῖς τίς[2] μετουσία; ἢ

ea dixerit, quae quis homo paulo moderatior nominare non vereatur? (127) nam si Aeacus aut Rhadamanthus aut Minos esset accusator, et non blatero, rabula forensis, scriba perditus; eum haec fuisse dicturum non existimo, nec tam molesta verba conquisiturum, tanquam in tragoedia clamitantem 'o tellus et sol et virtus' et huius generis alia, et rursus 'intelligentiam et eruditionem' invocantem, qua honesta et turpia discernantur. haec enim utique dicentem eum audivistis. (128) Quid vero tibi aut tuis, o sentina flagitiorum, est cum virtute commercii? quaeve ho-

---

Demosthenis orationes ad finem absolvit. 14) ἅ τις οὐκ ἂν LaurS. — ἂν om Vind1. pr *s*. 15) ὠκνήσει[η] Pal2. 16) ἀνθρώπων om Aug2.

127. 1) ἢ om Vind5. 2) *Μίνως ἢ Ῥαδ.* Aug2. Citaverunt locum Hermog. Rh. T. III pp. 240. 343. 3) ὁ om Dind. nuper. 'Revocandus est articulus. non enim dicit orator, *si Aeacus accusaret*, sed *si accusator esset* Aeacus, ἀλλὰ μὴ σπερμολόγος, περίτριμμα ἀγορᾶς et quae sequuntur.' Cobetus ad Hyperid. Funebr. p. 56. 4) Cit. Phoebammon Rh. T. VIII p. 495. Harpocr. s. v. 5) Cit. Schol. Aristoph. Nubb. vs. 259. Suid. s. v. *Τρίμμα*. Etymol. M. p. 240, 25. Moeris s. v. *Γραμματοκύφων* ed. Piers. 6) Cit. Schol. Aristoph. Ran. vs. 1084 ibiq. Duebner. 7) οἴομαι Reiskius de suo. Habet hanc formam LaurS. 8) τοιαῦτ' vulg. — ταῦτ' Σ. LaurS. η. *F*. Φ. AldT. text Vind5 (τοιαῦτ' in marg alia manu). Pall. Recte. ipsa ea verba, non talia Aeschines usurpaverat Ctes. fin. 9) ποιήσασθαι aliquando suspicabatur Reiskius. 'Vulgatam satis tuentur haec: λόγους ποριεῖσθαι p. 938, 5. ὅ τι χρὴ λέγειν πορίσασθαι p. 1392, 16. Poterat orator sic scribere: οὐδ' ἂν οὕτως ἐπαχθῶν λόγων εὐπορῆσαι.' Schaeferus. 10) τὰ om Urb. 11) παιδίαν Aug1. 'et sic saepe in aliis similibus.' Reiskius. Aug2 §. 128 παιδίας, ubi Aug1 παιδείας. Etiam optimi codices talia confundunt. — καὶ παιδείαν om η. Bav (*F*). 12) ἐπικαλούμενος Aug2. — Proxime pr LaurS διαγινώσκεται, ut et alii. 13) δήπου Urb. 14) ἠκούσατ' Aug1. *k*. *s*. Vind1. Pal2. — ἀκούετε cod η.

128. 1) συ Man. Cf. not. 12. 2) τὶ Aug.

καλῶν[3] ἢ μὴ τοιούτων[4], τίς διάγνωσις; πόθεν[5] ἢ πῶς ἀξιωθέντι; ποῦ δὲ παιδείας σοι θέμις μνησθῆναι;[6] ἧς τῶν μὲν[7] ὡς[8] ἀληθῶς τετυχηκότων[9] οὐδ' ἂν εἷς εἴποι περὶ αὑτοῦ[10] τοιοῦτον οὐδέν, ἀλλὰ κἂν ἑτέρου λέγοντος ἐρυθριάσειεν,[11] τοῖς δ' ἀπολειφθεῖσιν μὲν ὥςπερ σύ,[12] προςποιουμένοις δ' ὑπ' ἀναισθησίας τὸ τοὺς ἀκούοντας ἀλγεῖν ποιεῖν, ὅταν λέγωσιν,[13] οὐ τὸ δοκεῖν τοιούτοις[14] εἶναι περίεστιν.[15] 270

nesti aut turpitudinis diiudicatio? unde aut quomodo eam dignitatem adeptus es? ubi est tibi fas eruditionis facere mentionem? qua qui vere perpoliti sunt, eorum ne unus quidem de se tale quicquam diceret, sed vel alio dicente erubesceret. ii vero, qui liberalis institutionis sunt expertes, ut tu, et prae ingenii stupore simulant, quum talia iactant, id consequuntur, ut auditores fastidio enecent, non ut tales esse videantur.

---

3) ἢ καλῶν om Fel. — 'Fort. τίς μετουσία; τῶν τοιούτων ἢ μὴ τοιούτων τίς διάγνωσις;' Wolfius. 'Nempe hoc erat schol. ad τοιούτων. — ἢ μὴ erat aliud schol. indicans τὴν διάγνωσιν esse inter τὰ καλὰ et τὰ μὴ καλά. Forsan malit quis omnia una opera delere et legere τίς μετουσία, τίς διάγνωσις;' Dobraeus. Primae editiones post τοιούτων interpungebant, inde illorum virorum dubitatio. ἢ καλῶν tuentur ipsa verba Aeschinis l. c. et superior §. 4) τούτων pr *Ω*. 5) πόθεν λαβόντι Aldetc. Laur8. Guelf. Obs. Harl. *β*. *γ*. *η*. γρ Bav. γρ *Φ* (γρ *F*?). *s*. *t*. (ambo codd an solus *s*?). in *Σ* antiqua manus superscripsit λαβόντι. quod om pr *Σ*. vulg. 'Additum videtur augere orationis gravitatem.' Schaeferus. Petitum e §. 51: πόθεν λαβόντι ἢ πῶς ἀξιωθέντι; Neque vero amat Demosthenes sua sic nude sine ulla varietate repetere. Equidem non sentio in amplificatione tali gravitatem aliquam. Neque est formula Demostheni saepe usitata, qualem esse Dissenius putavit. Locum proximum citavit Stob. Flor. Tit. 22 §. 34, 'sed nonnulla mutans et proposito suo accommodans.' Reiskius. 6) 'Post μνησθῆναι hypostigmen posuerunt Wunderlich. et Bekker. Sic vero post περίεστιν p. 270, 5 cum Wunderlichio ponendum signum interrogationis, si quidem elatio vocis eo usque pertinere potuit. Ego Reiskii interpunctionem praeferam.' Schaeferus. Merito. 7) μὲν om *u*. Vind3. Man. Ang. 8) μὲν ὡς om *Ω*. 9) μετεσχηκότων Aug4. 10) αὐτοῦ *Σ*. *Ω*. et vulg. — αὑτοῦ Laur8. Fel. *ζ*. *η*. Vind4. Pal2. Man. 11) ἐρυθριάσειας Pal2. 12) σοὶ (σὺ superscr.) *k*. Cf. not. 1. 13) τὸ λυπεῖν τοὺς ἀκούοντας, omissis reliquis, Plutarch. De Laude Sui fin. p. 547. 14) τοιούτους Aug1. 4. *T*. *k*. *r*. *s*. *e*. Ind Fel. Obs. γρ AldV. Plutarch. — τοιοῦτος Ind Ald. — τοσούτους Ven. — τούτοις Vind1. Guelf. 15) περίεστιν ante τὸ δοκεῖν Plutarch.

129. *Οὐκ ἀπορῶν*[1] *δ' ὅ τι χρὴ περὶ σοῦ καὶ τῶν σῶν εἰπεῖν, ἀπορῶ, τοῦ πρώτου*[2] *μνησθῶ, πότερ'*[3] *ὡς ὁ*[4] *πατήρ σου Τρόμης ἐδούλευεν*[5] *παρ' Ἐλπίδᾳ*[6] *τῷ*[7] *πρὸς τῷ Θησείῳ*[8] *διδάσκοντι γράμματα,*[9] *χοίνικας*[10] *παχείας ἔχων*[11] *καὶ*[12] *ξύλον,*[13] *ἢ*[14] *ὡς ἡ μήτηρ*[15] *τοῖς μεθημερινοῖς*[16] *γάμοις ἐν τῷ κλεισίῳ*[17] *τῷ*

129. Quanquam autem copia non deest eorum quae in te dicam, tamen dubito, cuius rei primum faciam mentionem, utrum illud dicam, patrem tuum Trometem serviisse apud Elpidam, qui literas ad Thesei fanum docebat, crassis compedibus et ligno vinctum, an matrem diurnas

---

129. 1) *ἀπορῶ* cod *η* et libri Gal. Med. et P. Tiberii cap. VI Rh. T. VIII p. 534, qui infra *ἀπορῶ δ'*. Cit. locum etiam Hermog. T. III p. 342. 2) *πρῶτον γρζ. η*. Vind5. Pall. Libri Tiberii. 3) *πότερον* Ang. 4) *ὁ* om Aug4. 5) *ἐδούλευσε* Vind5. Marcellin. Rh. T. IV p. 348. Syrianus ibid. p. 114. 'Non male, sic vs. 11 *ἐξέθρεψε*.' Schaeferus. Imperfectum, quasi Átrometus semper servus Elpidae fuisset. 6) *Ἐλπίᾳ* vulg. — *ἐλπίδι* Ang. — *ἐλπίδα* Vind5. — *ἐλπίδα* pr LaurS (deletum est *δ'*). Aug2. 4. pr *Ω* (corr in *ἐλπίᾳ*). Libri Tiberii. Aldina Marcellini. — *ελπιδαι Σ*, antiq super *δ* scripsit *θ*. Cf. *Ἐλπιδία* nomen mulieris in Boeckh. Corp. Inscr. T. II Nr. 2040 et passim. Vid. G. Dindorf. et Hasius in Stephan. Thes. s. v. — *Ἐλπιδίανος* nomen viri Inscr. No. 2612. *Ἐλπίδιος* nomen vid. Dindorf. l. c. 7) *τῷ* om Aug4. *k*. Pal2. 8) *Θησίῳ* Aug1. Cit. Harpocrat. s. v. 9) *διδ. τὰ γραμμ*. Aug4. Solet abesse articulus in hac formula. Cf. f. leg. §. 249. Nisi ubi forte certae quaedam literae doceantur. 10) *σχοίνικας* Vind5. Pall. — *σχοινικας* (superscr. *πεδας*) LaurS. 11) *ἔχων παχείας p. r.* Vind4. 12) *καὶ* om *u*. 13) *καὶ ξύλον* om Guelf. Vind1. 14) *ἀλλ'* Hermog. p. 307. Ioann. Siculus Rh. T. VI p. 38. 15) *μήτηρ σου* vulg. — pronomen om *Σ*. LaurS. *F*. *Φ*. Man. 16) *καθημερινοῖς* Wolfius coniecit. recte. Nam erravit quidem Lobeckius ad Phrynich. p. 54 et Paralip. p. 63, contendens etiam *μεθημερινοῖς* idem esse quod *quotidianis* meritoque Schaeferus affirmat non minus certum esse discrimen quam quod *καθ' ἡμέραν* (*quotidie*) et *μεθ' ἡμέραν* (*interdiu*) inter se differre. 'Sed diurnae nuptiae quid criminis habent? Si concubitus intelligi voluit orator, certe obscurius quam argutius loquutus est.' Lobeckius. Quotidiani concubitus cum sequentibus verbis conveniunt, ubi matrem prima iuventute (cf. Apollonius in Aeschin. Vit. init.) meretricem fuisse significatur. Est enim *ἀλληγορία κατὰ σεμνότητα, ἀποφεύγουσα τὸ αἰσχρὸν τῆς ἀκολασίας, ἣ λέγει χρῆσθαι τὴν μητέρα αὐτοῦ*, sunt verba Marcellini, quamquam vulgatam lectionem is rhetor exhibet, ut Syrianus T. VI p. 383. Conferas quaeso Auct. ad Herenn. Lib. IV cap. 34: *Translatio est, quum verbum in quandam rem transfertur ex alia re. Ea utimur . . . obscoenitatis vitandae causa sic: Cuius mater quotidianis nuptiis delectatur.*

πρὸς τῷ[18] *καλαμίτῃ*[19] *ἥρῳ*[20] *χρωμένῃ τὸν καλὸν ἀνδριάντα*[21]

nuptias celebrantem in stabulo apud heroem calamitam, te nobis elegantem

---

Hoc ipsum, ut apparet, sumtum e Demosthenis oratione a Cicerone latine **conversa**, observante Lobeckio. Bene contulit Victor Var. Lect. Lib. **21 cap.** 3 Plauti Cist. I, 1, 43: *haec quidem quotidie viro nubit.* Adde **Neaer.** §. 122: *ἔχομεν τὰς . . . παλλακὰς τῆς καθ' ἡμέραν παλλακείας* scil. *ἕνεκα.* 17) *κλισίῳ* vulg. — *κλησίῳ* Augl. *k. s.* pr *Ω.* Vindl. Ang. **Codex** Tiberii. — *κλισείω Φ.* — *ἠλισίῳ* Scrimg. Ind Fel. Priores Edd. **Hesychii** et Suidae s. v. *Καλαμίτης.* nam *η* et *κ* in codd. aegre discernuntur. — *σικλείῳ* cod *ε.* 'Fort. voluit *σηκίῳ.*' Reiskius. Imo ortum est ex *κλειῳ* (σι supra) i. e. *κλεισίῳ.* quod etiam Dobraeus vidit. — *κλεισειωι Σ.* — *κλεισίῳ* LaurS. Aug2. *r.* corr *Ω.* Obs. Lind. Vind4. 5. *γρ* AldV. **Vere.** Homericum *κλίσιον* et Atticum *κλεισίον* (in multis libris item *κλίσιον*) differunt. Eustath. ad Odyss. *ω* vs. 208 p. 1957 extr.: *κλίσιον δὲ οἰκετικὸς οἶκός ἐστιν εὐτελὴς καὶ οἷόν τις κλισία, περὶ ἣν δμῶες ἴαυον, παρὰ μέντοι Ἀττικοῖς τὸ κλίσιον ἁμαξῶν καὶ ζευγῶν ἐστὶ δεκτικόν, ὃ λέγεται τοὺς Ῥωμαίους παρὰ τὴν στάσιν σταῦλον καλεῖν.* (cf. Polluc. Onom. IV §. 125 *ἐργαστήριον* i. e. h. l. lupanar). *Δίωνι μέντοι . . . δοκεῖ κλίσιον εἶναι τὸν σταθμὸν τῶν προβάτων . . ., ἐν δὲ ῥητορικοῖς λεξικοῖς, παρ' οἷς καὶ διὰ διφθόγγου καὶ διὰ μόνου δὲ δίχρόνου ἡ τῆς λέξεως ἄρχουσα εὕρηται, κεῖνται καὶ ταῦτα: κλείσιον, θυρών, ἐν ᾧ καὶ ζεύγη ἵσταται . . . Αἴλιος δὲ Διονύσιος κλεισίον φησὶν ὡς κλειδίον, καὶ ὅτι θυρὼν τοῦτο μέγας* etc. *ἐν ἑτέρῳ δὲ γράφει, ὅτι κλίσιον Ἀμερίας τὸ πρόστῳον ἴσως παρὰ Ἴωσιν, ὡς καὶ Ὅμηρος: περὶ δὲ κλείσιον* (scr. *κλίσιον*) *θέε πάντῃ. παρὰ δὲ Ἀττικοῖς κλείσιον ὁ μέγας θυρών. καὶ μή ποτε, φησί, τοῦτο μὲν ἐκτείνεται καὶ παροξύνεται, ἐκεῖνο δὲ συστέλλεται καὶ προπαροξύνεται.* Plura G. Dindorfius in Stephan. Thes. s. v. *κλίσιον.* 18) *πρὸς τῷ*] *προστῴῳ τῷ* Lind. *γρ s.* marg Bav. Scrimg. Debetur scholio (cf. etiam Amerias ap. Eustath.) et praepositioni cum articulo, ut solet, continuatae. 19) *καλαμίτῃ* om IndAld. — *κναμίτῃ* coniecit Petitus Legg. VI, 5 p. 475 sq. At huius herois aedicula erat Athenis quidem (Bkk Anecd. p. 269), nec tamen in ipsa urbe, sed in via Eleusinia (Pausan. I, 37 §. 4), ergo in loco remotiore, quam ut puelli eum frequentarent. Schaeferus negat Calamitem esse heroem, sed scribendum iubet *καλαμίτῃ Ἥρωϊ* (sive *Ἥρῳ*). 'Homo, inquit, dictus fuit *καλαμίτης*, quod *τοῖς καλάμοις* [*καλαμίσκοις*] perite uteretur aut in curandis ossium fracturis aut ad alios usus chirurgicos. Demosth. p. 419, 22: *πρὸς τῷ τοῦ Ἥρωος τοῦ ἰατροῦ.* Phot.: *Ἥρως, ἰατρός, οὗ μέμνηται Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ στεφάνου.*' Cf. idem ad Plutarch. T. VI p. 445 cum Dindorf. Praef. 1 p. VII, qui ad Aristophan. l. c. p. 355 hunc ipse errorem gravem dixit, quia Heros medicus nullus unquam fuerit. 'Nomen heroi medico fuit Aristomacho, de quo vide schol.' Nisi idem est Toxaris. Lucian. Scyth. init. Contra

καὶ τριταγωνιστὴν[22] *ἄκρον ἐξέθρεψέ σε,*[23] *ἀλλ' ὡς ὁ*[24] *τριηραύ-*

istam statuam et summum tertiarum partium actorem nutrivisse, sed tibi-

---

Benselerus (Hiat. p. 91): 'At ex apposito verbo *ἰατρὸς* coniecerim Photium orationem de male gesta legatione cum or. de corona permutasse, et ex loco Demosthenico patet, hic non posse de medico Heroë cogitari. illo enim loco dicitur Aeschinis pater literas docuisse *πρὸς τῷ Ἥρωος τοῦ ἰατροῦ*, hic autem aperte patris domicilium a matris lupanari, de quo hic sermo est, discernitur. Huc accedit, quod cognomen medici *καλαμίτης* sic antepositum et satis mire formatum quemque offendet. Rectius igitur Suidas dicit: *καλαμίτης*, *κύριον ὄνομα*, et Hesychius: *καλαμίτης*, *ἥρως* (scr. *Ἡρῷον*) *τῷ κλισίῳ πλησίον*. Equidem censuerim primum pro *ἥρωϊ* cum Apollonio scribendum esse *ἡρῴῳ* et *Καλαμίτου* aut retinendum ..... aut quod malim in *Καλαμίδος* mutandum, ut mentio fiat celeberrimi statuarii ... Tum enim optime explicabitur, quod a nemine adhuc vidi explicatum, cur Demosthenes hic dicat, matrem ibi nutrivisse Aeschinem *τὸν καλὸν ἀνδριάντα*.' Satis hoc explicatum est more, quem tradunt Bkk. Anecd. nostrum locum citantia p. 394: *ὡς ἐν τῇ συνηθείᾳ λέγουσιν αἱ μητέρες περὶ τῶν υἱῶν*: *ὁ καλὸς ἀνδριάς μου* et annotatione Dissen. ad h. l. At quibus Benseleri argumentatio nititur, loci Demosthenici sic conciliandi sunt: Elpidas, cuius servus Aeschines fuisse dicitur, ad Theseum docebat, Aeschines autem, primum in Elpidae schola quum administrasset, postea *χωρὶς οἰκῶν* docebat prope Medicum heroem habitans, ubi Glaucothea corpore quaestum merebatur. Fuisse vero Athenis et Marathone (AnecdBkk. p. 262) heroem Medicum, Grammatici tradiderunt Photius, Suidas, l. cit. Hesychius (T. II p. 12): *Ἰατρὸς* ... *ἥρως Ἀθήνησιν ἀρχαῖος*. Bkk. Anecd. p. 269, et patet, si non e proposito loco, certe e f. leg. §. 249. Comparamus alium, nisi idem est, heroem, *Ξένον Ἰατρόν*, cuius rem narratam legimus a Luciano l. c. Quod autem h. l. Demosthenes non ut f. leg. *ἥρῳ τῷ Ἰατρῷ*, neque, si idem est, *τῷ Ξένῳ Ἰατρῷ* dixit, sed *τῷ καλαμίτῃ*, i. e. qui arundine gaudet, quo nomine fortasse vulgus utebatur, quia aedicula ea olim stabat in arundine, in loco palustri, cavillatio esse videtur, quia meretrices Athenienses *τῇ Ἀφροδίτῃ τῇ ἐν καλάμοις* in Samo insula aedem dedicaverant (Athen. XIII, 31 p. 573 F.), eaque dea arundinetum tenerum amabat (Theocrit. Idyll. 28 vs. 4. cf. Strab. XVII, 3 §. 20 p. 836). Koechlius acquiescit in Dissenii explicatione, qui etiam nobis partim praeivit. 20) *ἥρωι* vulg. At vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 158. Illius viri doctissimi praeceptum clare confirmatur a Choerobosco p. 258, qui, postquam explicavit, cur (vulgo) *ἥρωϊ* dicatur, sic pergit: *Οἱ μέντοι Ἀττικοὶ ἐπειδὴ ἰσοσυλλάβως κλίνουσιν οἷον ὁ ἥρως τοῦ ἥρω*, (cf. Anecd Bkk. p. 1197 lin. 6) *καὶ τὴν δοτικὴν εἰς ι ἀνεκφώνητον ποιοῦσιν οἷον τῷ ἥρῳ. Ἥρῳ Λαομέδοντι'* (Iliad. *H* vs. 453) *καὶ Ἥρῳ Δημοδόκῳ'* (Od. *Θ* vs. 483). Recte igitur Mehlhorn. Gr. p. 222 intellexit Moeri-

λης Φορμίων,[25] ὁ Δίωνος τοῦ Φρεαρρίου[26] δοῦλος, ἀνέστησεν αὐτὴν[27] ἀπὸ ταύτης[28] τῆς καλῆς[29] ἐργασίας. ἀλλὰ νὴ τὸν Δία καὶ θεοὺς[30] ὀκνῶ μὴ περὶ σοῦ τὰ προςήκοντα λέγων αὐτὸς οὐ προςήκοντας ἐμαυτῷ[31] δόξω προῃρῆσθαι[32] λόγους. (130) Ταῦτα μὲν οὖν[1] ἐάσω, ἀπ' αὐτῶν δὲ,[2] ὧν αὐτὸς[3] βεβίωκεν, ἄρξομαι.[4] οὐδὲ γὰρ ὧν[5] ἔτυχεν ἦν, ἀλλ' οἷς ὁ δῆμος[6] καταρᾶται.

cinem nauticum Phormionem, Dionis Phrearrhii servum, eam ab illo praeclaro quaestu revocasse. At ita me Iupiter diique ament, vereor, ne dum te digna dicam, orationem me indignam instituisse videar. (130) His igitur omissis, ab istius ipsius vita et factis primordium capiam. neque enim unus ex iis erat, quorum erat casu, sed ex iis, quos populus exsecratur.

---

dem p. 176 ἥρῳ χωρὶς τοῦ ι Ὅμηρος de iota ἐκφωνήτῳ). — om Aug1. *k*. pr *s*. Vind1. Pal2. Tiber. — super ῳ antiq manus in Σ scripsit ω, ut esset ἡρώωι. — ἡρῴῳ Apollonius Vit. Aeschin. init. 21) ἀνδρειάντα Aug2. Cit. Hermog. p. 252. Syrianus Rh. T. VI p. 384. — ἀνδριάντας LaurS. 22) τριταγ. cit. Suid. s. v. 23) σε om Obs. *T*. Lind. Ind Lamb. pr Urb. — Post hoc pronomen habent Aug1. *Ω*. Vind1. 3. 5. Pall. 2. Ang. Man. AldT. Mor. (*p. r. u. k. s*): ἀλλὰ (addendum esse iubet Reiskius γὰρ) πάντες (πάντα Pall) ἴσασι ταῦτα, κἂν ἐγὼ μὴ λέγω. — om Σ. pr LaurS. vulg. — Illata sunt ea ad sequentia ἀλλὰ νὴ τὸν Δία explicanda. At negatio tacite e praecedentibus suppletur. — Proxime ad ἀλλ' ὡς punctis notatum marg LaurS sec man γρ. ἢ ὡς. 24) ὁ om Vind5. Pall. 2. pr Urb. 25) Φορβίων Aug4. 26) Φρεαρίου Pal2. Urb. — Φερεαρρίου γρ *s*. *γ*. Vind3. 5. Pall. Ang. Cf. ad §. 84. — Φρεαρρίδου cod ζ. 27) αὐτὸν pr *Ω*. 28) ταύτης om Schol. Aeschin. p. 729 R. = 17 Dind. 29) καλῆς om Aug4. — (ἀπὸ τῆς καλῆς ταύτης Vind1). 30) καὶ τοὺς θεοὺς vulg. — articulum om Σ. LaurS. Cf. ad Chers. §. 49. Vulgata lectio significat i. q. *per Iovem et ceteros deos;* sine articulo i. q. p. I. et alios deos. — Proxime μὴ περὶ LaurS habet ἢ πε in rasura. 31) ἑαυτῷ cod η. 32) προηρεῖσθαι Pal2. — προῃρῆσθαι (ει supra) Bav. — 'Hic videtur λέγειν deesse.' Reiskius. 'Reiskius offensus constructione προῃρῆσθαι λόγους ... immemor §. 309: εἴπερ ἐκ ψυχῆς δικαίας ἐγίγνετο καὶ τὰ τῆς πατρίδος συμφέροντα προῃρημένης.' Wunderlichius Praef. p. XXXIV sq.

130. 1) οὖν om text Σ, add eadem calligraphi manus marg ουν. 2) απαντων δὲ Σ. — ἀπ' αὐτῶν δὲ LaurS. vulg. — ἀλλ' ἀπ' αὐτῶν Aug1. 4. *s*. *k*. Vind1. Pal2. Gregor. Cor. p. 963 R. = p. 1337 W. — ἀλλ' ἀπ' αὐτῶν τῶν *p. r.* — ἀπ' αὐτῶν δὲ αὐτῶν Obs. pr Urb (compendium posterioris pronom. αὐτ corr in τούτων). — ἀπὸ δ' αὐτῶν marg ant γρ Σ. 3) αὐτὸς om pr *T*. Urb. marg ant γρ Σ. 4) προῃρῆσθαι λόγους. οὐδὲ γὰρ ὧν ἔτυχεν ἦν, ἀλλ' οἷς ὁ δῆμος καταρᾶται. ταῦτα

Ὀψὲ γάρ ποτε —, ὀψὲ λέγω; χθὲς[7] μὲν οὖν καὶ πρῴην

Nam sero tandem — sero inquam? imo vero heri et nudiustertius

---

μὲν οὖν παραλείψω ἀπὸ δ' αὐτῶν ὧν βεβ. ἄρξ. γρ marg antiq Σ. — 'Οὐδὲ γὰρ . . . καταρᾶται] haec loco suo mota et post λόγους vs. 17 inserenda esse suspicatus eram, priusquam Bekkeri notam legerem. — γὰρ post οὐδὲ refertur ad ὀκνῶ, sed γὰρ post ὀψὲ ad ἄρξομαι.' Schaeferus. 'Fuit quum huic transpositioni parendum esse putarem. — Mihi vero re diligenter pensitata vulgata sententiarum collocatio praestare videtur. Transpositio enim incommodi hoc habet, quod quum verbis ὀκνῶ μὴ περὶ σοῦ . . . λόγους Aeschinem ipsum allocutus esset ut personam secundam, rationem cur hoc facturus sit non ut de secunda, sed de tertia persona adiungit orator οὐδὲ γὰρ ὧν ἔτυχεν ἦν. Necessaria autem secunda persona etiam in his verbis esset propterea, quod tum hoc argumento de stirpe relicto transiret orator ad aliud argumentum, de adversarii vita, verbis ταῦτα μὲν οὖν etc.' Rauchensteinius l. c. p. 26 sqq. Scilicet orta est difficultas ex interpretatione verborum οὐδὲ γὰρ ὧν ἔτυχεν ἦν κτλ. varia, quae alii ad parentes referunt, etiam Rutilius Lupus p. 55 Rhnk., idque varia explicatione. Vid. Funkhaenel. in Diar. Antiq. 1857 No. 51. De parentibus intelligi vetat etiam ἦν, quod de viventi filio non solet usurpari, sed ἐστί vel γέγονε. Deinde ad parentes neutiquam dirae populi possunt pertinere. nam non classes hominum (servorum, cauponum, scribarum, ludimagistrorum) praeco exsecrabatur, sed res gestas proditorum, perfidorum oratorum, talium. Alii igitur verba referunt ad ipsum Aeschinem. Sic sententiae bene connectuntur, non quidem, ut Perionius interpretatus erat et Dissenius probaverat. non intelligimus h. l. τῷ ἦν subiiciendum esse ἃ βεβίωκεν. quam structuram Koechlius merito duriorem dixit, non tam quod nominativus attraheretur (nam cf. Thuc. VII, 67 §. 3: τὸ βλάπτεσθαι ἀφ' ὧν ἡμῖν παρεσκεύασται), quam quod non facile participium suppleretur. Vid. Frohberger in Dietsch. Annal. Paedag. 1861 p. 182. Vis inest in ἔτυχεν, casus et consilium opponuntur; et sententia loci haec esse videtur: Aeschines, quamquam natus vilis (τῶν τυχόντων ἀνθρώπων f. leg. §. 237), tamen non erat unus e vilibus (hoc dictum est παρὰ προςδοκίαν. Hermog. T. III p. 442), non unus ex iis hominibus, ad quos iste casu pertinebat (ὧν ἔτυχεν), non socius eorum, quibuscum ex ortu, re familiari, paterna maternave fortuna ac necessitudine viveret, qui quamvis viles, nectamen perniciosi homines atque exsecrandi cives essent, sed voluntate et consilio socius factus est nefariorum, αἰσχρᾶς καὶ περιβοήτου συστάσεως (§. 297), sodalis ἑταιρίας ἐπὶ καταλύσει τοῦ δήμου (Lex in or. Steph. II §. 26), quae ἑταιρία, ut consentaneum est, non e vilibus, sed e pollentibus potentibusque hominibus constabat. Sic societate, moribus et rebus gestis unus ex iis erat, quos populus exsecrabatur, qui orator fraudem publicam

ἅμ'[8] Ἀθηναῖος[9] καὶ ῥήτωρ γέγονεν[10] καὶ δύο συλλαβὰς προσθεὶς τὸν μὲν[11] πατέρ' ἀντὶ Τρόμητος ἐποίησεν Ἀτρόμητον,[12] τὴν δὲ μητέρα σεμνῶς[13] πάνυ[14] Γλαυκοθέαν,[15] ἣν Ἔμπουσαν[16] ἅπαντες[17] ἴσασι καλουμένην, ἐκ τοῦ πάντα[18] ποιεῖν καὶ πά-

simul Atheniensis factus est et orator, ac duabus syllabis additis patrem pro Tromete fecit Atrometum, matrem autem perquam graviter Glaucotheam, quam Empusam omnes sciunt fuisse vocitatam, indito nimirum eo

---

fecit, legatus patriam prodidit etc. Cf. §§. 282. 297. Vid Hermann. Antiq. Publ. §. 129. Quae postea de parentibus Aeschinis dicuntur, non propter parentes, sed Aeschinis causa dicuntur, ut appareat eum e vilibus natum, quamvis ad honores a populo promotum, tamen ingratum et perfidum esse. Cf. K. L. Roth in Leutsch. Philol. 1855 p. 334 sq. 5) ὡς cod η. Placeret, nisi vulgata explicari posset. 6) ἡ πόλις Hermog. Rh. T. III p. 442. 7) ἐχθὲς Φ. Cf. f. leg. §§. 209. 260. 8) εἶτα Aristid. Rh. T. IX p. 381. 9) ἀθηναιοις pr Ω. — Citant Hermog. Rh. T. III p. 347. Tiber. Θ. Rh. T. VIII p. 536. Alexand. ibid. p. 486. Phoebammon. ib. p. 516. Anonym. Rh. ib. p. 650. Significavit Anonym. De Figuris vs. 149 p. 167 ed. Saupp. Per ambitum, ut solet, enuntiavit Rutilius Lupus l. cit. 10) γέγονεν om Augl. *k. s.* Pal2. Tiberius (habet unus codex Tiberii). Schol. 11) μὲν om Vind5. 12) ἀτρόμητον ἐποίησε Ω. *u.* Man. Ang. 13) ἀσέμνως γρβ. pr *T.* ortum e praegressa litera. 14) πάνυ om Vind4. prUrb. *T*, cuius corr μάλα σεμνῶς. 15) Λευκοθέαν coniecit Hemsterhusius Append. Animadv. in Lucian Timon cap. 22. At 'Nomen ei (scil. matri Aeschinis) Γλαυκὶς fuisse tradit Apollonius Vit. Aeschin. init. Atque ipse comprobat Aeschines f. leg. §. 78: ὁ τῆς μητρὸς τῆς ἡμετέρας ἀδελφός, θεῖος δὲ ἡμέτερος, Κλεόβουλος ὁ Γλαύκου τοῦ Ἀχαρνέως υἱός. A patre igitur Glauco appellato filia nomen Glaucidis traxit, unde duabus syllabis adiectis Glaucothea factum est.' Wunderlichius Praef. p. XXXV. — Vulgo additum legimus ὠνόμασεν. — om Σ. pr Laur8. merito. nam ἐποίησεν est 'aliquanto gravius, opinor, quam ὠνόμασεν, quippe illo verbo sarcasticae quid acerbitatis indicari videtur. quod quale sit, facile senties, si memineris ἀτρόμητος etiam ἐπιθετικῶς dici de intrepido. Antipater in Anthol. Palat. T. I p. 270: Ζεὺς ἀτρόμητος εἶδεν.' Schaeferus. Post gravius male diceretur simplex ὠνόμασεν. Supple δύο συλλαβὰς προσθεὶς ἐποίησεν. facete. 16) Ἐμποῦσαν Ald. — ἔπουσαν marg Ω (in textu rectum). — Τὰ δὲ παραλήγοντα τῇ ου, εἰ μὲν ἔχοιεν ἓν σ, προπαροξύνεται . . . εἰ δὲ δύο ἔχοιεν, προπερισπῶνται . , . πλὴν τοῦ Ἔμπουσα καὶ Συράκουσα Arcadius Accent. p. 97. Cit. Harpocr. s. v. 17) πάντες Gregor. — — ἣν ἅπ. ἔμπ. Laur8. 18) πάντα τὰ αἰσχρὰ καὶ ἀνόσια. τοιαύτη γὰρ ἡ πάλαι ἔμπουσα γρ marg antiq Σ. Est schol.

σχειν καὶ γίγνεσθαι[19] δηλονότι[20] ταύτης τῆς ἐπωνυμίας τυχοῦσαν. πόθεν γὰρ ἄλλοθεν; (131) ἀλλ᾽ ὅμως οὕτως ἀχάριστος εἶ καὶ πονηρὸς φύσει, ὥςτ᾽ ἐλεύθερος ἐκ δούλου καὶ πλούσιος
271 ἐκ πτωχοῦ διὰ τουτουσὶ[1] γεγονὼς οὐχ ὅπως χάριν αὐτοῖς ἔχεις[2] ἀλλὰ[3] μισθώσας σαυτὸν[4] κατὰ τουτωνὶ[5] πολιτεύει. Καὶ περὶ ὧν μὲν ἔστι[6] τις ἀμφισβήτησις[7] ὡς ἄρ᾽ ὑπὲρ τῆς πόλεως εἴρηκεν, ἐάσω, ἃ δ᾽ ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν φανερῶς[8] ἀπεδείχθη[9] πράττων, ταῦτ᾽ ἀναμνήσω.

132. Τίς γὰρ ὑμῶν[1] οὐκ οἶδεν τὸν[2] ἀποψηφισθέντ᾽[3] Ἀντιφῶντα, ὃς ἐπαγγειλάμενος Φιλίππῳ τὰ νεώρι᾽ ἐμπρήσειν[4]

cognomine inde, quod omnia faciebat et patiebatur et fiebat. nam unde alioqui? (131) Sed tamen adeo ingratus es et improbus natura, ut liber e servo, et dives e mendico horumce culpa factus, non modo gratiam iis non habeas, sed mercede conductus his in gerenda republica adverseris. Ac quae in controversia sunt, quantopere 'pro republica dixerit', omittam, sed quae eum fecisse pro hostibus plane compertum est, ea in memoriam revocabo.

132. Quis enim vestrum ignorat Antiphontem illum civitate eiectum, qui Philippo pollicitus se navalia incensurum, in urbem venit? quem

---

19) *καὶ γίγνεσθαι* om vulg. — servaverunt Σ. pr LaurS (in quo punctis notavit sec m). Servaverunt optime. omnia faciebat, patiebatur omnia, varia fiebat, ut Empusa. *καὶ γὰρ τὸ φάντασμα παντόμορφον*. Bkk. Anecd. p. 250. Aristoph. Ran. vs. 289: *Δεινόν. παντοδαπὸν γοῦν γίγνεται.* Vid. qualem Comicus sequentibus Empusam descripserit. ibique schol. 20) *δηλονότι* om Gregor.

131. 1) *τούτουσ* T. ε. Obs. Vind4. Urb. — In marg Σ est signum σ cum schol. *πολίτας*. 2) *ἔχῃς* Aug1. Bav (F?). Vind4. 5. Pal1. Man. — *ἔχοις* Ω. Pal2. 3) *ἀλλὰ καὶ* Φ. k. s. ε. Aug2. 4. Pal2. 4) *αὐτὸν* Aug2. Vind4. 5) *τουτωι* pr Σ, antiq add ν. — *τούτων* Aug1. k. ε. Vind1. Pal2. — Proxima verba cit. Hermog. p. 335 W. — — Proxime *πολιτεύῃ* aut *πολιτεύῃ* in codd scribitur. Vid. Prolegg. Gramm. §. 80. 6) *μέν ἐστί* vulg. 7) *ἀμφισβητεῖν* Vind7. 8) *καθαρὸς* Vind5. Pal1. — *καθαρῶς* Φ. k. s. Aug2. 9) *ἐπεδείχθη* Aug1. 4. s. Urb. (T. k. r. p. v.) Vind(4?). — *ὑπεδείχθη* Pal2. — *ἐδείχθη* Aug2. ε. — 'Vulgatum *ἀπεδείχθη* multo praestat. hoc enim coarguendi perfectionem significat.' Rauchensteinius l. c. p. 29.

132. 1) *ὑμῶν* om Aug1. 4. s. Vind1. Pal2. 2) *τὸν* om BkkAnecd. p. 440. Suid. s. v. *Ἀποψηφισθέντα*. Bachmann. Anecd. T. I p. 138. 3) *τοὺς ἀποψηφισθέντας* Obs. 4) *τὰ ὑμέτερα* (*ἡμέτερα* k. ε. Pal2) post *ἐμπρ.* vulg. — om Σ. LaurS. text F. text Φ. Aug4. (Vind3).

εἰς τὴν πόλιν ἦλθεν; ὃν λαβόντος[5] ἐμοῦ κεκρυμμένον[6] ἐν Πειραιεῖ καὶ καταστήσαντος εἰς τὴν ἐκκλησίαν βοῶν ὁ βάσκανος οὗτος[7] καὶ κεκραγώς, ὡς ἐν δημοκρατίᾳ δεινὰ ποιῶ[8] τοὺς ἠτυχηκότας τῶν πολιτῶν ὑβρίζων[9] καὶ ἐπ'[10] οἰκίας[11] βαδίζων[12] ἄνευ ψηφίσματος,[13] ἀφεθῆναι ἐποίησεν.[14] (133) καὶ εἰ μὴ ἡ[1] βουλὴ ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου[2] τὸ πρᾶγμ' αἰσθομένη καὶ τὴν ὑμετέραν[3] ἄγνοιαν ἐν[4] οὐ δέοντι συμβεβηκυῖαν[5] ἰδοῦσ' ἐπεζήτησε τὸν ἄνθρωπον καὶ συλλαβοῦσ'[6] ἐπανήγαγεν ὡς[7] ὑμᾶς· ἐξήρπαστ' ἂν ὁ τοιοῦτος καὶ τὸ δίκην δοῦναι[8] διαδὺς ἐξεπέπεμπτ'[9] ἂν ὑπὸ τοῦ σεμνολόγου[10] τουτουΐ.[11] νῦν δ' ὑμεῖς στρεβλώσαντες αὐτὸν ἀπεκτείνατε, ὡς ἔδει[12] γε καὶ τοῦτον. (134) Τοιγαροῦν εἰδυῖα ταῦθ' ἡ βουλὴ ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου[1]

quum ego in Piraeeo occultatum cepissem et in contionem adduxissem; clamitando invidus iste et vociferando me in populari imperio indigna facere, qui calamitosis civibus insultarem et sine decreto in aedes invaderem, effecit ut dimitteretur. (133) Quod nisi senatus Areopagiticus re animadversa et vestram ignorantiam alieno tempore accidisse conspicatus, hominem indagasset et comprehensum ad vos reduxisset; ereptus fuisset talis homo evitatoque supplicio emissus per huncce speciosum oratorem. tunc vos eum tormentis occidistis, quemadmodum sane et istum occidi oportebat. (134) Itaque gnarus istius facinorum senatus Areopagiticus,

---

5) καταλαβόντος Guelf. Vind1. 5. Non solum deprehendit (κατέλαβεν) Demosthenes Antiphontem, sed in domum Piraei, ubi hic habitabat, intrans etiam cepit (ἔλαβεν). 6) κεκρυμμένον cod η. 7) οὗτος om Aug2. 8) ποιῶν Pal2. 9) ὑβρίζων om Vind1. 10) ἐπὶ τὰς cod ε. 11) καὶ ἐ. οἰκ. om pr Urb. 12) βαδίζω k. Pal2. 13) ἄνευ ψηφίσματος cum sequentibus coniunxerunt Ald. Fel. Defendit Rauchenst. l. c. male. nam in domos civium invitorum intrare sine decreto erat crimen, et ad contionem (non *in carcerem*, ut Maetzner. ad Dinarch. p. 126 perhibuit, sed εἰς τὴν ἐκκλησίαν) adductum aliquem liberari sine plebiscito, cogitari non potest. 14) ἐποίησεν ἀφ. coniecit Benselerus Hiat. p. 95. At vid. Prolegg. Gramm. p. 13.

133. 1) ἡ post μὴ om T. Lind. Vind3. prUrb. AnecdBkk. p. 127 locum usque ad τοιοῦτος citantia omissis καὶ τὴν ὑμ. . . ἰδοῦσα et καὶ συλλ. . . . ὡς ὑμᾶς. 2) πάγου om Vind3. 3) ἡμετέραν pr Σ. 4) ἐν om Aug4. 5) ξυμβεβ. Pal2. 6) ξυλλ. k. 7) πρὸς (ὡς superscr.) k. — ὡς πρὸς Pal2. 8) δοῦναι δίκην Vind5. Pal1. 9) ἐξεπέμπετ' sive ἐξεπέμπετο libri. — ἐξεπέπεμπτ. Cobetus Var. Lect. p. 253 coniecit. 10) σεμνολογουμένου T. γρF. IndAld. AldT. 11) τούτου Aug1. 2. T. k. r. s. ε. Vind1. Pal2. Urb. 12) εὔδει Pal1.

134. 1) τὰ ante τότε LaurS. vulg. — om Σ. (Vind1).

τότε τούτῳ[2] *πεπραγμένα, χειροτονησάντων αὐτὸν ὑμῶν*[3] *σύν-*
δικον ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ, τοῦ ἐν Δήλῳ, ἀπὸ τῆς[4] *αὐτῆς ἀγνοίας*
ἧςπερ[5] *πολλὰ προΐεσθε*[6] *τῶν κοινῶν, ὡς προείλετο*[7] *κἀκείνην*
καὶ[8] *τοῦ πράγματος κυρίαν*[9] *ἐποιήσατε, τοῦτον μὲν εὐθὺς*
ἀπήλασεν ὡς προδότην, Ὑπερείδῃ[10] *δὲ λέγειν προςέταξεν, καὶ*
ταῦτ' ἀπὸ τοῦ βωμοῦ φέρουσα τὴν ψῆφον ἔπραξεν, καὶ οὐδε-
272 *μία ψῆφος ἠνέχθη*[11] *τῷ μιαρῷ τούτῳ.*

quum vos istum patronum de Deli templo creassetis ex eadem ignoratione, qua multa vobis negotia publica elabebantur e manibus, ut (sponte) constituit eique vos etiam rei auctoritatem permisistis, istum statim repudiavit ut proditorem et Hyperidi orationem mandavit idque ab ara ferens suffragia fecit, neque ullum suffragium pro isto impuro latum est.

---

2) *τούτῳ τότε* Rsk. temere. 3) *ὑμῶν αὐτὸν p. r.* Lind. Vind4. 5. *αὐτὸν ὑμῶν τότε* Vind1. 4) *τῆς* om Vind5. 5) *ἀγν. ἀφ' ἧσπερ* vulg. — *ἀγν. ἧσπερ ἕνεκα* Aug1. *k. s.* Vind1. Pal2. — Praepositionem om *Σ*. Laur8. *F. Φ. r* in *γρ* habens *ἀφ'*. (Man). De praepositione ante relativum non repetita vid. Schaefer. ad h. l. Wurm. ad Dinarch. p. 93 sq. Bernhard. Synt. p. 204. Krueger. Gramm. §. 51, 11, 1. alii. 6) *προΐεσθαι* pr *Ω*. corr in vulg. *προΐεσθε.* — *πρόειεσθε* Aug2 ap Harl. — *προεῖσθε* Aug1. *k. r. s.* Vind1. Pal2. 'Aptior h. l. aoristus.' Schaeferus. Imo imperfectum de negligentia repetita — *προιστε Σ* (super *γρ. προεῖσθε* *ι* antiq scripsit *ει*). *Φ.* — *προΐεσθε* Laur8 eadem manu. 7) *προείλεσθε* omnes libri. — *προσείλεσθε* coniecturam Wolfii olim receperam. Sed Droysenius Diar. Antiq. 1839 p. 949 bene monuit hac coniectura non multum adiuvari citavitque Dinarch. adv. Dem. §. 50: *Ἀνάγκη τὴν βουλὴν — τὴν ἐξ Ἀρείου πάγου κατὰ δύο τρόπους ποιεῖσθαι τὰς ἀποφάσεις πάσας. — ἤτοι αὐτὴν προελομένην καὶ ζητήσασαν ἢ τοῦ δήμου προςτάξαντος αὐτῇ* etc. Hinc coniecimus *προείλετο.* 8) *καὶ* om *T. r.* Lind. Vind4. prUrb. Wunderlichius Praef. p. XLII coniecit *ἐκείνην* pro *κἀκείνην.* 'Nam Areopagum, inquit, solum electum puto, cui res demandaretur iudicanda.' Ob hoc ipsum *κἀκείνην* Schaeferus coniecturam *προςείλεσθε* amplectebatur. Sed *καὶ* pronomini adhaerens coniungit ambo commata, alterum *καὶ* est oppositioni i. e. non solum ipse ille senatus rem corrigendam et decernendam esse constituit, sed etiam auctoritate a vobis praeditus est. 9) *κυρίαν τοῦ πραγμ.* Ald. Fel. (*p*). 10) De huius nominis scriptura vid. Prolegg. Gramm. §. 137 p. 150. Add. Timocles poeta ap. Athen. VIII p. 341 F. Phot. Bibl. p. 495 Bkk. Pseudo Plut. X Orr. p. 840. VI §. 14. Kiessling. Hyperid. P. I p. 16 sqq. — *Ὑπερίδην* vulg. — *Ὑπερίδῃ* Laur8. (item §§. 135 et 137 non per diphthongum). Aug2. pr Bav, corr *Ὑπερίδην.* (*T. Φ. s. k.* Vind1. 3. 4. Man). — *Ὑπερείδῃ Σ. F. p. r.* Aug1. 4. 11) *ἐξηνέχθη Φ.*

135. *Καὶ ὅτι ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, κάλει*[1] *τούτων*[2] *τοὺς μάρτυρας.*

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.[3]

Μαρτυροῦσι Δημοσθένει ὑπὲρ ἁπάντων οἵδε, Καλλίας Σουνιεύς,[4] *Ζήνων Φλυεύς,*[5] *Κλέων Φαληρεύς, Δημόνικος Μαραθώνιος, ὅτι τοῦ δήμου ποτὲ χειροτονήσαντος Αἰσχίνην σύνδικον ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ τοῦ ἐν Δήλῳ εἰς*[6] *τοὺς Ἀμφικτύονας*[7] *συνεδρεύσαντες ἡμεῖς ἐκρίναμεν Ὑπερείδην ἄξιον εἶναι μᾶλλον ὑπὲρ τῆς πόλεως λέγειν, καὶ ἀπεστάλη Ὑπερείδης.*

Οὐκοῦν ὅτε τούτου λέγοντος[8] *ἀπήλασεν*[9] *ἡ βουλὴ καὶ προσέταξεν ἑτέρῳ, τότε καὶ προδότην εἶναι*[10] *καὶ κακόνουν ὑμῖν*[11] *ἀπέφηνεν.*[12]

135. Haec a me vere dici, accerse harum rerum testes.

Testificantur Demostheni vice omnium hi, Callias Suniensis, Zeno Phlyensis, Cleo Phalereus, Demonicus Marathonius, quum populus aliquando designasset Aeschinem patronum de Deli templo ad Amphictyones, nos in consessu iudicavimus Hyperidem digniorem esse, qui pro civitate diceret, et missus est Hyperides.

Proinde quum hoc dicente senatus eum repulerit et id munus alteri mandarit, tum proditorem eum esse et vobis male velle declaravit.

---

135. 1) *μοι* post *κάλει* vulg. — om *Σ*. LaurS. *T. Φ. Ω. β. γ. ε. p. r. t. u.* Bav (non *F*?). Aug2. (Vind3. 4. Pall. Urb. Man. Ang). Cf. §. 137 fin. 2) *τούτων* bis *Σ*. 3) *Μαρτυρία* Aug1. *k. s. η*. Pal2. — *Μαρτυρίαι Ω*. — Titulum cum testimonio continuavit *Μάρτυρες μαρτυροῦσι* Aug2. — Testimonium om Augl. Vindl. text Lind. Pal2. Urb. (*k. s*?). 4) *σουνιεύς* Ald. Fel. 5) *φλιεύς* Ald. Pall. 6) *εἰς* om *Φ*. 7) *Ἀμφικτύονας*. Vid. Prolegg. Gramm. §. 45 p. 53 sq. 8) *μέλλοντος λέγειν* LaurS. vulg. — *λέγοντος F. Φ. η*. AldT. pr *Σ*, cuius codicis partim erasum vocabulum antiq mutavit in *μέλλοντος* et add *λέγειν*. 'Vide an legebat scholiastes *τούτου μέλλοντος ἀπήλασεν ἡ βουλὴ καὶ λέγειν προσέταξεν ἑτέρῳ*.' Dobraeus. Post *ἑτέρῳ* repetunt *λέγειν* Maximus Planudes Rh. T. V p. 284 et Anonym. Rh. T. VII p. 322, quamquam habent *μέλλοντος λέγειν*. At scholiasta certissime non legit in codice suo quod Dobraeus putavit, nam supplevit ille *λέγειν* addito *δηλονότι* ad *προσέταξεν ἑτέρῳ*. Paulius *τοῦτον τοῦ λέγειν ἀπήλασεν ἡ βουλὴ* de suo dedit. Non debebat offendi vir doctus prolixiore structura. Vid. Schaefer. Dissen. Westerm. ad h. l. Sequimur primam codicis manum nunc accuratius examinatam, qua lectione locus factus est nervosior. 9) *αὐτὸν* post *ἀπήλασεν* (non post *προδότην*) vulg. — om *Σ*. LaurS. (Vindl). 10) *εἶναι* om *Φ*. Pall. 11) *ἡμῖν r*. Pal2. Man. 12) *ἀπεφήνατο* Sopater Rh. T. IV p. 406. Maximus Pl. et Rhetor Anonymus l. c.

136. Ἓν μὲν τοίνυν[1] τοῦτο[2] τοιοῦτο[3] πολίτευμα τοῦ νεανίου τούτου,[4] ὅμοιόν γε (οὐ γάρ;) οἷς ἐμοῦ κατηγορεῖ. ἕτερον δ' ἀναμιμνήσκεσθε.[5] ὅτε γὰρ Πύθωνα Φίλιππος ἔπεμψε τὸν[6] Βυζάντιον καὶ παρὰ τῶν αὑτοῦ[7] συμμάχων πάντων[8] συνέπεμψε πρέσβεις, ὡς ἐν[9] αἰσχύνῃ[10] ποιήσων τὴν πόλιν καὶ δείξων ἀδικοῦσαν· τότ' ἐγὼ μὲν τῷ Πύθωνι θρασυνομένῳ καὶ πολλῷ ῥέοντι[11] καθ' ὑμῶν οὐχ ὑπεχώρησα,[12] ἀλλ' ἀναστὰς ἀντεῖπον

136. Unum igitur hoc factum est istius hominis generosi, iis sane simile, quorum me accusat. Iam alterum recordamini. Quum Philippus Pythonem misisset Byzantium et a sociis suis omnibus legatos una misisset, probro affecturus urbem et ostensurus eam iniustam esse; tunc ego Pythoni insolescenti multoque fluenti in vos non recessi, sed surrexi

---

136. 1) οὖν cod ε. 2) τοῦτο καὶ s. AldB. — om τοῦτο Pal2, qui proxime pro τούτου offerre videtur τοῦτο. 3) τοιοῦτον Aug4. — om Guelf. Vind1. 4) τοῦτο τοῦ νεανίου τούτου καὶ τοιοῦτο πολίτευμα γρ s. — πολίτευμα τοῦτο τοιοῦτον τοῦ νεανίου Hermog. p. 213 W. 5) ἀναμιμνήσκεσθαι pr Σ, super αι punctis notatum antiq scripsit ε. — ἀναμιμνήσκε[σθε]τε Vind5. 6) τὸν om Aug4. 7) αὐτοῦ Ald. Fel. et plurimi codd. — αὑτοῦ Mor. etc. LaurS. — αυτοῦ Σ. 8) ἁπάντων sec man LaurS. vulg. — πάντων Σ. pr LaurS. Aug1. s. ε. T. p. r. Lind. Vind1. 4. Pal2. Urb. — πάντως k. 9) ἐν om Ω. 10) αἰσχινῃ pr Σ (idem calligraphus corr υ). pr Ω. Pall. Man. 11) ῥέοντι πολλῷ Plutarch. Vit. Dem. cap. 9. Plinius locum cit. sine nomine IX. Epist. 26 §. 8. Tamquam e Philippicis (cf. Halonn. §. 23) schol. Aristoph. Eqq. vs. 526, quod ante Duebnerum sic legebatur: τότε τοίνυν τυφῶνος πολλοῦ ῥέοντος καθ' ὑμῶν. — Demetrius Rh. T. IX p. 39 om τῷ ante Πύθωνι et exhibet ῥήτορι pro πολλῷ, sed utrumque recte idem p. 112. 12) οὐκ εἶξα οὐδ' ὑπεχώρησα (ἀπεχώρησα AldT.) vulg. — οὐχ ὑπεχώρησα sine εἶξα οὐδ' Bav (F?). Φ. Diodor. XVI, 85. — οὐχ ὑπ' ἐχώρησα LaurS, π' ἐχω literae sunt in erasis? — οὐκ ὑπεχώρησα sic Σ, ut facile quis putarit temere in hoc codice illa vocabula omissa esse. At οὐκ in Σ ante spiritum asperum erratum est etiam §§. 101. 118. f. leg. §. 118 et passim. In marg antiq. γρ Σ est vulgatum. Haec esset hoc quidem loco tautologia. nam alterum alterius est interpretamentum. Hesychius: εἴξαντα· ὑποχωρήσαντα. εἶξε δέ· ὑπεχώρησε δέ. Unde Phavorinus. — Suidas: εἴξασαν· ὑποχωρήσασαν. E scholiis ad Odyss. ε vs. 126. et ad Sophocl. Philoct. vs. 462. Nusquam inveni ὑποχωρεῖν explicatum per εἴκειν. Optabam ideo aliquando, ut scriptum sit οὐκ εἶξα sine altero additamento. Idem observavit Dindorfius Praef. I p. VII. At orator numerosius verbum praetulit, quam simplicitatem rhetores ampliandam esse censentes synonyma alieno loco coniunxerunt.

καὶ τὰ τῆς πόλεως δίκαι' οὐχὶ προὔδωκα,[13] ἀλλ' ἀδικοῦντα Φίλιππον ἐξήλεγξα[14] φανερῶς οὕτως ὥστε[15] τοὺς ἐκείνου[16] συμμάχους αὐτοὺς ἀνισταμένους ὁμολογεῖν. οὗτος δὲ συνηγωνίζετο καὶ τἀναντί' ἐμαρτύρει[17] τῇ πατρίδι, καὶ ταῦτα ψευδῆ.

137. Κοὐκ ἀπέχρη ταῦτα, ἀλλὰ[1] πάλιν μετὰ ταῦθ' ὕστε-
ρον[2] Ἀναξίνῳ[3] τῷ κατασκόπῳ συνιὼν εἰς τὴν Θράσωνος οἰ-
κίαν ἐλήφθη. καίτοι, ὅστις τῷ ὑπὸ τῶν πολεμίων πεμφθέντι 273
μόνος μόνῳ συνῄει[4] καὶ ἐκοινολογεῖτο, οὗτος αὐτὸς[5] ὑπῆρχεν[6] τῇ φύσει κατάσκοπος καὶ[7] πολέμιος τῇ πατρίδι. Καὶ ὅτι ταῦτ' ἀληθῆ[8] λέγω, κάλει μοι[9] τούτων τοὺς μάρτυρας.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.[10]

Τελέδημος[11] Κλέωνος, Ὑπερείδης Καλλαίσχρου,[12] Νικόμα-

et respondi, et civitatis causae non defui, sed Philippi iniurias tam evidenter coargui, ut eius ipsi socii surgerent et confiterentur. At iste illis aderat et in patriam testimonium dicebat, idque falsum.

137. Neque haec ei satis erant, quin denuo postero tempore post haec cum Anaxino exploratore in Thrasonis aedibus congressus et deprehensus est. at qui ab hostibus missum solus solum convenit et cum eo consilia communicavit, is ipse natura erat explorator et hostis patriae. Atque haec a me vere dici, voca mihi horum testes.

Teledemus Cleonis F., Hyperides Callaeschri F., Nicomachus Dio-

---

13) οὐχὶ προὔδωκα δίκαια Vind7. 14) ἐξήλεγξα τὸν Φίλιππον Hermog. et Anonymus Rh. T. VIII p. 636. 15) οὔτε Ang. 16) ἐκεί- ου νων Man. 17) συνεμαρτύρει *k*. — Post scholion ad h. l.: τέλος τῶν ἐξηγήσεων τοῦ παναθηναϊκοῦ rubro Vind7. Hic desinunt scholia in Ald. aliisque libris.

137. 1) ἀλλὰ καὶ vulg. — καὶ om *Σ*. LaurS. *F*. Aug1. 2. 4. Vind1. 3. 4. Ang. (*Φ*. *k*. *r*. *s*. *p*. Urb. Pal2.) 2) ὕστερον post Ἀναξ. *k*. Pal2. 3) ἀναξεινωι *Σ*. LaurS. — ἀξείνῳ *T*. Lind. pr Urb. AldV. — ἀξίνῳ γρβ. γρF. γρΦ. Ex hac varietate lectionis facilis erat lapsus ap. Dinarch. c. Dem. §. 63 in Ἀρχῖνον. 4) συνῄει *Σ*. (LaurS.) — συνείη *r*. Vind5. 5) αὐτὸς om text Vind5. 6) ὑπῆρξε (χ) Pal2. 7) καὶ om Aug4. 8) ἀληθες compendio LaurS. 9) μοι καὶ Aug4. 'Sic respicitur ad p. 272, 2. *etiam horum*, ut illorum. Sed requiro maiorem librorum auctoritatem.' Schaeferus. 10) Μαρτυρία *s*. *β*. — Titulum om *Ω*. — Testimonium om Aug1. text Lind. Vind1. Urb. Pal2. (*k*. *s*). 11) Κελέδημος Ald. Fel. *ζ*. *η*. — Μελέδημος Mor. et vulg. — Τηλέδημος Aug2. *s*. cf. ad §. 295. — Τελέδημος *Σ*. *F*. *T*. *Φ*. *p*. *r*. AldT. Vind4. — pr LaurS, ut solet, initialem omisit, addidit sec ΠΙ, ut esse possit *T* et

χος Διοφάντου μαρτυροῦσι Δημοσθένει καὶ ἐπωμόσαντο ἐπὶ τῶν στρατηγῶν[13] εἰδέναι Αἰσχίνην Ἀτρομήτου Κοθωκίδην συνερχόμενον νυκτὸς εἰς τὴν Θράσωνος οἰκίαν καὶ κοινολογούμενον Ἀναξίνῳ,[14] ὃς ἐκρίθη εἶναι κατάσκοπος παρὰ[15] Φιλίππου.

Αὗται ἀπεδόθησαν αἱ μαρτυρίαι ἐπὶ[16] Νικίου,[17] Ἑκατομβαιῶνος[18] τρίτῃ[19] ἱσταμένου.[20]

138. Μυρία[1] τοίνυν ἕτερ' εἰπεῖν ἔχων[2] περὶ αὐτοῦ[3] παραλείπω. καὶ γὰρ οὕτω πως ἔχει. πόλλ' ἂν[4] ἐγὼ[5] ἔτι[6] τού-

phanti F. testificantur Demostheni et iureiurando coram imperatoribus confirmaverunt se scire Aeschinem Atrometi F. Cothocidem convenisse noctu in aedes Thrasonis et consilia communicasse cum Anaxino, qui iudicatus fuit missus esse explorator a Philippo.

Haec testimonia reddita sunt Archonte Nicia tertio d. Hecatombaeonis.

138. Infinita autem alia, quae de eo referre possum, praetermitto. nam ita omnino se res habet. multa ego huius generis praeterea possem

---

M. — Cf. Τελε[δ]άμου in Boeckh. Corp. Inscr. No. 1689. 'In marg Bav magnum M atramento pictum, quod numerum capitis XII[i] indicaret, sed hoc non huc pertinens, sed ad p. 275, 18, qui versus huic loco ex adverso in altera columna erat scriptus, unde fort. nata est vulg. lectio, prima nominis litera.' Reiskius. — ελέδημος *t.* (primam literam relinquens rubricatori). item ηλέδημος Aug4. — Μελέδημος (Τη) Vind5. 12) Καλαίσχρον Pal. Man. 13) τῶ στρατηγῶ Vind5. Pal1. 14) ἀναξειναι *Σ*. LaurS. 15) παρὰ om *Ω*. 16) παρὰ *Ω. u. v.* Vind3. Ang. 17) Νικήτου aliquando conieci, Eponymi nomen Olymp. CXII, 1. Quod nomen quamquam in Arrhian. Exped. II, 24, 12 Ἀνικήτου et Diodor. XVII, 40 Νικηράτου depravatum est, tamen non solum Dionys. H. Dinarch. T. V. p. 649 R., sed etiam Inscriptione Ross. in Mus. Rhenan. 1851 T. VIII, 1 p. 122 conservatum inveni. Ergo non 'frustra conieci.' 18) ἑκατονβαιωνος *Σ*. 19) τρίτης *Ω*. 20) αὗται ... ἱσταμένου in scholiis est addito etiam signo σχόλιον Vind5.

138. 1) μαρτυρία pr *Ω*. Pal2. — τοίνυν om LaurS. 2) εἰπ. ἔχων ἕτερα *k*. Pal2. 3) ἕτερ' ... αὐτοῦ om pr *Φ*. 4) ἂν om Aug4. Ald. — ἂν οὖν AldV. 5) ἐγὼ νῦν vulg. — ἐγὼ τοίνυν Aug4. — ἐγὼ solum *Σ*. LaurS. Delevit hoc etiam Benselerus. Hiatus ἐγὼ ἔτι non offendit, quia ἔτι per se solum pronuntiatum gravius fit. — 'Latetne ταννῦν in illo τοίνυν? Vid. ad Dionys. C. V. p. 380. Melet. Crit. p. 67. Schneid. ad Xenoph. Cyrop. VI, 3, 17. VII, 2, 27.' Schaeferus. Imo arctiorem nexum quaerebant, hinc additamenta νῦν, τοίνυν, οὖν. Nec solum tunc plura Demosthenes habebat dicenda. 6) ἐπὶ *s*. AldV. AldB. 'Nonne deest adiectivum aliquod, δεινότερον vel tale quid?' Marklandus.

των ἔχοιμι δεῖξαι, ὧν οὗτος κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους τοῖς μὲν ἐχθροῖς ὑπηρετῶν ἐμοὶ[7] δ' ἐπηρεάζων εὑρέθη.[8] ἀλλ' οὐ τίθεται ταῦτα παρ' ὑμῖν[9] εἰς ἀκριβῆ μνήμην οὐδ' ἣν προςῆκεν ὀργήν, ἀλλὰ δεδώκατ' ἔθει τινὶ[10] φαύλῳ πολλὴν ἐξουσίαν τῷ βουλομένῳ τὸν λέγοντά[11] τι[12] τῶν ὑμῖν συμφερόντων[13] ὑποσκελίζειν[14] καὶ συκοφαντεῖν, τῆς ἐπὶ ταῖς λοιδορίαις ἡδονῆς καὶ χάριτος τὸ τῆς πόλεως συμφέρον ἀνταλλαττόμενοι.[15] διόπερ ῥᾷόν ἐστιν καὶ ἀσφαλέστερον[16] ἀεὶ τοῖς ἐχθροῖς ὑπηρετοῦντα μισθαρνεῖν ἢ τὴν ὑπὲρ ὑμῶν[17] ἑλόμενον τάξιν πολιτεύεσθαι.

139. *Καὶ*[1] τὸ μὲν δὴ πρὸ τοῦ πολεμεῖν φανερῶς[2] συναγω-

ostendere, in quibus iste illis temporibus et hostibus inservire et insultare mihi deprehensus est, sed ea vos non diligenter memoriae mandatis neque ea qua conveniebat iracundia prosequimini, sed prava quadam consuetudine multum licentiae dedistis cuilibet oratorem vestris utilitatibus patrocinantem supplantandi et calumniandi, voluptatem et suavitatem audiendi convitia publicae utilitati praeferentes. Quapropter facilius est et semper tutius, hostibus inserviendo locare operam, quam eam in republica deligere stationem, qua vestra commoda defendantur.

139, Ac ante apertum bellum Philippum defendere, grave quidem

---

'Recte; — nam sine comparativo — non habes, quo ἔτι τούτων referas. Verum etiam pro ὧν legendum videtur δι' ὧν.' Reiskius. 'Locus est sanissimus. ἔτι i. q. *praeterea* et iunge πολλὰ τούτων ὧν.' Schaeferus. 7) 'Legendum ὑμῖν.' Seager. Diar. Class. LIII p. 52. 'Fallitur. Vid. p. 229, 8 et 15. Cf. p. 519, 13. ἐπηρεάζειν et ἐπήρεια proprie dicuntur de sycophantis.' Schaeferus. — Proximi ἐπηρεάζων literae ηρεά LaurS videntur esse in rasura. — Idem proxime οὐ τι sec manu κειθεται. — *Ω* sic: ὀυτὶ θεται. 8) Cit. AnecdBkk. p. 137. 9) Fort. ὑμῶν Taylor. At παρ' ὑμῖν i. q. *in vestro concilio, inter vos.* — ἡμῖν Pal2. 10) ἔθει τι τινί Pal2. 11) λέξοντα *p.* 12) τι παρὰ cod *η.* — τι περὶ *Φ.* 13) συμφ. ὑμῖν Vind5. Pall. 14) Cit. Phoebammon. Rh. T. VIII p. 405. 15) ἀντικαταλλαττόμενοι IndAld. γρ AldV. AldT. γρβ. *e.* Augl. *T. k. p. r. s.* γρ *Φ.* Vind1. 4. Pal2. Urb. — ἀντικαταλλάσσομαι Guelf. 16) σφαλέστερον Pall. Voluit fort. κἀσφαλέστερον. — Proxime αἰεὶ *Σ.* LaurS. 17) ἡμῶν AnecdBkk. p. 177. pr Urb.

139. 1) καὶ om Pall. 2) φανερῶς δὲ Aug4. — Ante φανερῶς olim interpungebatur. Marklandus distinctionem sustulit merito. Neque Dobraeus locum intellexit scribens: 'πολεμεῖν φανερῶς . . . φανερῶς ἤδη.]. An priore loco φανερῶς delendum? Certe ista οὐκέτ' . . . πόλεμος plane supervacanea.' Imo hoc dicit orator: ante apertum bellum defensio Philippi Aeschini fortasse condonanda fuerit, sed post

νίζεσθαι Φιλίππῳ δεινὸν μέν,[3] ὦ γῆ καὶ θεοί, (πῶς γὰρ οὔ;) 274 κατὰ τῆς πατρίδος,[4] δότε δέ, εἰ βούλεσθε, δότ' αὐτῷ τοῦτο. ἀλλ' ἐπειδὴ φανερῶς ἤδη τὰ πλοῖ' ἐσεσύλητο,[5] Χερρόνησος ἐπορθεῖτο, ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν ἐπορεύεθ' ἅνθρωπος,[6] οὐκέτ'[7] ἐν ἀμφισβητησίμῳ τὰ πράγματ' ἦν,[8] ἀλλ' ἐνειστήκει[9] πόλεμος· ὅ τι μὲν πώποτ'[10] ἔπραξεν[11] ὑπὲρ ὑμῶν[12] ὁ βάσκανος οὗτος[13] ἰαμβειογράφος,[14] οὐκ[15] ἂν ἔχοι δεῖξαι, οὐδ' ἔστιν οὔτε μεῖζον

fuit, o tellus et dii! (quis enim neget?) contra patriam, sed date, si vultis, date ei veniam huius rei. At quum iam palam spoliatis navibus, vastata Chersoneso, homo in Atticam proficisceretur, neque iam dubiae res essent, sed bellum impenderet; quid pro vobis unquam egerit calumniator iste iambographus, ostendere non poterit, neque exstat ullum vel maius vel

---

apertas iniurias quum res non amplius essent dubiae, quae iste dixit non possunt excusari. 3) μὲν om Vind5. Pal1. 4) Cit. Hermogen. p. 346 W. 5) σεσύληται Anonymi Seguier. in Notit. et Extr. Manuscr. Paris. T. XIV, 2 p. 192. Non debebat locum in Fragmentis ponere Turicens. p. 346. — ἐσύλητο Vind1. 6) ἐπορεύετ' ἅνθρωπος vulg. — ἐπορεύετο ὁ ἄνθρωπος Baehr. ad Plutarch. Alcibiad. p. 69. Nam falsum observavit Wunderlichius: 'Non opus articulo ὁ ἄνθρωπος. Cf. Wolf. Analect. T. I fasc. 2 p. 458. Reisig. Commentt. Critt. in Sophocl. Oedip. Col. p. 178.' Merito hanc annotationem Dissen. non repetiit. Nusquam enim in reliquis casibus huius substantivi praeter nominativum de certo homine omissum reperimus articulum. — επορευετό ἄνθρωπος Σ, in quo codice h. l., ut fere semper, postea apices additi sunt. — ἐπορεύετο ὁ ἀνος LaurS. — ἐπορεύεθ' ἅνθρωπος F (Bav?). Φ. Vind3. 5. 7) οὐκέτι κἂν Aldetc. r. T in litura. Vind4. Urb. 8) ἦν om T. 9) ἐνεστήκει Aug4. Vind1. 4. 5. — ἐνιστήκει Σ. 10) τῷ τότ' Reiskius de suo. — τῷ ποτ' Aug1. k. — ποτ (πω) Bav (F?). — πώτ Vind5. Pal1. 11) ἔγραψεν AldT. Vind5. 12) ἡμῶν Urb. s. 13) οὑτοσὶ vulg. — οὗτος Σ. LaurS. Aug1. k. s. Bav (F). Vind1. Pal2. Hermogen. p. 242 W. 14) ἰαμβειογράφος Σ. corr Ω (idem in eius marg. pr Ω: ἰαμβειογράφος). text Vind5. et vulg. — ἰαμβογράφος Aug1. k. s. Pal2. Utraque (per ει et per ο) scriptura recta est. altera ab ἴαμβος substantivo i. q. *iambus*, pes; altera ab ἰαμβεῖον i. q. versus iambicus. Cf. Lobeck. ad Phrynich. p. 643. Sed ἰαμβιογράφος, ut Φ. Vind1. (non Σ), falsum est. — ἰαμβειοφάγος γρ marg antiq Σ. Aug4. Less. Vind4. marg Vind5. Urb. (T. p. t). Hermogen. pp. 241. 242. 344. Ioseph. Rac. Rh. T. III p. 528. Maximus Plan. Rh. T. V p. 497 sq. — ἰαμβειοφάγος καὶ ἰαμβειομάχος γρ Bav. — ἰαμβειοφαγος (γρ. γραφος) LaurS eadem man. — ἰαμβιοφάγος codd. Hermogen. p. 241. — ἰαμβοφάγος cod s, ex quo

οὔτ' ἔλαττον ψήφισμ' οὐδὲν Αἰσχίνῃ[16] περὶ[17] τῶν συμφερόν-

minus decretum factum ab Aeschine pro utilitate reipublicae. sin aliquod

---

libro primus recepit Taylorus. Accedunt codd. Hermogen. p. 241. Scholiasta ad eum T. VII p. 998 W. In auxilium Taylorus vocavit Etymol. M. p. 463, 41: Ἰαμβοφάγος· λοίδορος. ἐπειδὴ ἴαμβος ἔμμετρός ἐστι λοιδορία. (eadem Zonaras p. 1078). ὁ φαγὼν οὖν, ἐν τῷ στόματι ὁ ἔχων τοὺς ἰάμβους, τουτέστιν ὁ ἔχων διὰ στόματος τὴν φιλολοιδορίαν (eadem Anecd. Bkk p. 265). μέμνηται Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ στεφάνου. τάχα καὶ παραπαίζων εἰς τὸν Αἰσχίνην, ὅτι τὰ ἰαμβεῖα τῆς τραγῳδίας ἔλεγεν ὑποκρίτης ὤν. καὶ ἰαμβίζειν τὸ λοιδορεῖν καὶ κακολογεῖν. Haec ultima eadem Hesychius s. v. Ἰαμβίζειν p. 7. Bachmann. Anecd. T. II p. 189. Cf. Schol. ad Hermogen. T. V p. 498 W.: τὸ δὲ ἰαμβιοφάγος ἀντὶ τοῦ ὑβριστής. ἰαμβίζειν γὰρ τὸ σκώπτειν ἐστίν. Quae explicatio quum satis e longinquo quaesita sit, (nam qui edunt, ingerunt escam, non proferunt, ἰαμβοφάγος non est ἰαμβολόγος), ideo, quamquam τὸ ἅπαξ λεγόμενον antiquitate probatum videtur, Sauppius finxit ἰαμβειοῤῥάφος, Schaeferus aliud refugium se invenisse putabat in BkkAnecd. p. 190: Ἰαμβοφάγον τὸν πταίοντα λέγουσιν. 'Quae, inquit, satis obscura per se, vide ne lucem accipiant a Demosthenicis p. 288, 20. p. 315, 10 et 21. ut grammaticus hanc vocem intellexerit non de φιλολοιδόρῳ, sed de λυμαινομένῳ τοὺς ἰάμβους h. e. de disperdente bonos trimetros per vitiosam pronuntiationem, qua homo iambos tamquam absorbere videretur.' At profecto calumniatori malam pronuntiationem exprobrare parum accommodatum est, optime vero vocabulum additur, quo significetur superba maledicentia, inde Grammaticorum φιλολοίδορος, λοίδορος, ὑβριστής, sive ad ἰαμβογράφον sive ἰαμβοφάγον explicandum. Vulgata lectio eo magis convenit, quod Aeschinis etiam carmina circumferebantur. Aeschin. Timarch. §. 136: περὶ δὲ τῶν ποιημάτων ὧν φασὶν οὗτοί με πεποιηκέναι, τὰ μὲν ὁμολογῶ, τὰ δ' ἐξαρνοῦμαι μὴ τοῦτον ἔχειν τὸν τρόπον ὃν οὗτοι διαφθείροντες παρέξονται. Aeschines quidem eo loco affirmat se honestum amorem celebrasse, Demosthenes autem mordacem eum apparere ἰαμβειογράφον. Cf. Philostrat. Vit. Apollon. p. 246: φιλολοίδορόν τε καὶ ἰαμβώδη. Vides, utra explicatio magis sit quaesita. Reiskius autem novam invenit: 'Praetuli ἰαμβειοφάγος. quam terminationem (φάγος) addunt vocabulis significare volentes eum, qui rem assidue tractat eaque exsatiari nequit.' Compendium vocabuli ἰαμβογράφος est ἰαμ^β sine accentu (ἴαμ^β, et ἰάμ^β est compendium casuum ἴαμβος, ἰάμβον etc.) Vid. Append. ad Bast. Epist. Crit. p. 53 et Bast. Comment. Palaeogr. p. 813. Sed ἰαμβοφάγος veteribus inauditum vocabulum ortum esse mihi videtur e similitudine literarum Φ et γρ antiquo tempore. 15) οὐδ' Augl. *k. s.* Vindl. 16) αἰσχίνου cod *s*. 17) ὑπὲρ Σ. LaurS. (Vindl). Post vocalem amat quidem Dem. περί. Cf. Prolegg. Gramm. §. 100 p. 116 sqq.

των τῇ πόλει. εἰ[18] δέ φησι· νῦν δειξάτω, ἐπὶ[19] τῷ ἐμῷ ὕδατι. ἀλλ' οὐκ ἔστιν[20] οὐδέν. Καίτοι δυοῖν αὐτὸν ἀνάγκη[21] θάτερον, ἢ μηδὲν τοῖς πραττομένοις ὑπ' ἐμοῦ τότ' ἔχοντ' ἐγκαλεῖν μὴ γράφειν παρὰ ταῦθ' ἕτερα, ἢ τὸ τῶν ἐχθρῶν συμφέρον ζητοῦντα μὴ[22] φέρειν εἰς[23] μέσον τὰ τούτων ἀμείνω.

140. Ἆρ' οὖν οὐδ'[1] ἔλεγεν (ὥςπερ οὐδ'[2] ἔγραφεν), ἡνίκ' ἐργάσασθαί τι[3] δέοι[4] κακόν;[5] οὐ μὲν οὖν εἰπεῖν[6] ἦν[7] ἑτέρῳ. καὶ τὰ μὲν ἄλλα καὶ φέρειν ἠδύναθ'[8] ὡς[9] ἔοικεν ἡ πόλις καὶ[10] ποιῶν οὗτος λανθάνειν,[11] ἓν δ' ἐπεξειργάσατο,[12] ἄνδρες Ἀθη-

exstare dicit; ostendat nunc, mea aqua ad hoc utatur. sed nullum exstat. Alterutrum autem necesse est, eum aut, quod nihil eorum quae tum a me agebantur posset reprehendere, non alia praeter ea rogasse, aut quod hostium commodis studeret, in medium his non protulisse meliora.

140. Num igitur nec dicebat (ut nec rogabat), quandocunque aliquid mali faciendum erat? imo nemini alii dicendi locus erat. Ac cetera quidem respublica ferre poterat, ut apparet, et iste clam facere, unum

---

18) οὐ Ang. 19) ἐν Augl. s. Guelf. Vind1. Pal2. Urb. (*T. k*). 'Lege ἐν' Shilleto ad f. leg. §. 64 (= 57) p. 37. — 'ἐπὶ genitivum postularet.' Dindorfius. Cf. Eubulid. §. 61: ἐπὶ τοῦ ἐμοῦ ὕδατος. Haec de tempore idem fere est quod usitatissimum ἐν τῷ ἐμῷ ὕδατι. Sed ἐπὶ τῷ ἐμῷ ὕδατι proprie idem est quod *in mea clepsydra stans. s. mea clepsydra nisus.* i. e. conditione s. pretio meae clepsydrae, auf kosten meiner wasseruhr. Vid. Kuehner. ad Xenoph. Mem. II, 1 §. 19. — ἐφ' ἑνὶ *p. r.* Vind4. Ortum e dittographia. 20) ἔνεστιν Pall (marg γρ ἐστὶν). 21) ἀνάγκη αὐτὸν *T.* Augl. *k. r. s.* Vind1. 4. Pal2. Urb. — ἀνάγκη τὸν Aug4. — ἀνάγκη sine pronomine Pall. — αὐτὸ ἀνάγκη text η. — αὐτῷ ἀνάγκη γρ η(?). — αὐτῶν ἀνάγκη Paris Thiersch. — τούτων ἀνάγκη Vind5. marg Pall. At de constr. vid. Schaef. ad h. l. Funkhaenel. Quaest. Dem. p. 30. Bernhard. Synt. p. 130, alii. Cf. Phil. III §. 11. 22) μηδὲ Aug4. Pall. 23) εἰς τὸ *T. p. r.* Aug2. 4. ε. Urb.

140. 1) οὐδὲν cod ε. 2) οὐκ *r.* 3) τι om ι. 4) δέῃ Aug4. — δέῃ (superscr. οι) Bav (non *F*?). 5) καινὸν cod η. — Vulgo κακὸν ὑμᾶς (ἡμᾶς Aug2. 4. Urb); — pronomen om Σ. Laur8. text *F.* text Φ, qui duo habent in γρ. 6) εἰπεῖν om Bav (non *F*?). 7) ἦν εἰπεῖν vulg. — εἰπεῖν ἦν pr Σ (cum lineolis ad ordinem invertendum). Laur8. Gravius est εἰπεῖν quam ἦν, quod est postponendum. — ἦν ante οὖν habet ε. 8) ἠδύνασθ' Σ. 9) ὡς om pr Σ in fine lineae, add pallido. 10) ἃ vulg. corr recens Σ superscripsit. — καὶ pr Σ. Augl. *k. s.* Vind1. Pal2. 11) ἐλάνθανεν Laur8. vulg. antiq corr Σ. — λανθάνειν pr Σ. 12) ἐξειργάσατο Aug2. 4. — Vulgatum i. q. 'addidit aliquid operae antea non factum' Schaeferus ad Plutarch. T. V p. 242. — Ante ἄνδρες vulgo

ναῖοι, τοιοῦτον, ὃ πᾶσι τοῖς προτέροις[13] ἐπέθηκε τέλος,[14] περὶ οὗ τοὺς πολλοὺς ἀνήλωσε λόγους, τὰ[15] τῶν Ἀμφισσέων[16] τῶν[17] Λοκρῶν[18] διεξιὼν δόγματα, ὡς διαστρέψων[19] τἀληθές. τὸ δ'

autem perfecit eiusmodi, Athenienses, quod ceteris omnibus fastigium imposuit, in quo magnam orationis suae partem consumsit, de Amphissensibus civitate Locrensi decreta recensens, spe veri pervertendi. Id vero

---

ὧ. — om *Σ*. LaurS. *Ω*. Aug1. *k*. *s*. *p*. *u*. *v*. *β*. *γ*. *ε*. *η*. *F*. Vind1. 4. 5. Pall. 2. Man. Ang. 13) *ἑτέροις* Aug4. 14) *ἐπέθηκε τέλος* om pr Urb. propter praegressum *τεροις*. 15) *τὰ περὶ* Seager. Diar. Class. LIII p. 53: 'Decreta non Amphissaeorum Locrorum erant, sed Amphictyonum.' — 'Sed quid impedit genitivum passive dictum intelligere? Tollius Excurs. ad Apollon. p. 737: Saepius apud Graecos huiusmodi genitivos reperias. — Thuc. I, 140: *τὸ Μεγαρέων ψήφισμα*, *Atheniensium de Megarensibus decretum.* Haec Tollius. Cf. Schol. ad Aristoph. Nubb. vs. 302. Vid. exquisita annotatio Heinrichii ad Cicer. or. pro Flacco p. 95.' Schaeferus. Lept. §. 115: *τούτων ψήφισμ' ἐστὶν Ἀλκιβιάδου*, *de his*. Vid. Krueger. Gr. §. 47, 7, 6 p. 35. alii. 16) *ἀμφισσέων* habet *σσεω* ut videtur in rasura LaurS. — *ἀμφισέων* *Σ*. Inscr. Delph. in Boeckh. Corp. T. I p. 831 No. 1707: *Ἀμφισσεῖς* ... *Ἀμφισεύς* ... *Ἀμφισσεῖς*. — Ibid. titulus Chaliae in Boeotia inventus No. 1607: *Ἀμφίσσᾳ* bis et *Ἀμ[φίσ]σᾳ*. — Eckhel. D. Numm. T. II: *Ἀμφισσέων*. Harpocr. *Ἄμφισσα* ... *Ἄμφισσαν*. Ipseque *Σ* infra §. 143: *Ἀμφίσσῃ* (ubi Urb. *Ἀμφίσῃ*, quod falsum esse significat etiam observatio Rhetorum hunc locum esse versum metricum, Longin. Fragm. III p. 162 Weisk., Schol. in Hermog. T. VII p. 935, ubi codd *Ἀμφιπόλει* pro *ἐν Ἀμφίσσῃ*. Schol. ad Hephaest. p. 76 Paw. = p. 138 Gaisf.). item §. 150: *Ἀμφισσεῖς* ... *τῶν Λοκρῶν*. et passim. 17) *τῶν* om *p*. *s*. Vind4. Cf. Thuc. III, 95 §. 3: *οἱ δὲ Ὀζόλαι οὗτοι Λοκροί*. Strab. IX, IV §. 7: *τῶν Ἑσπερίων Λοκρῶν*. Herodot. VIII, 32: *τοὺς Ὀζόλας Λοκρούς*. — Pro *τῶν* Aug2 *καί*, tamquam de duabus civitatibus. 18) *τῶν Λοκρῶν* om *T*. Urb. 'Uncis inclusit Wunderlich. neque habet cod. Bkk., ut vix dubitem tollenda esse.' Schaeferus. Consentit Dissenius. Nisi lenior videatur delere articulum ante *Λοκρῶν*, cum Wolfio coniiciente et post eum cum viro docto in Ephemer. Ien. 1817 No. 55 p. 439 invertamus ordinem, genus praeponentes, ut Aeschin. Ctes. §. 123: *οἱ Λοκροὶ οἱ Ἀμφισσεῖς*. Thuc. l. c. §. 1: *διὰ Λοκρῶν τῶν Ὀζολῶν*. Strab. IX, III §. 1: *Λοκροί τε οἱ Ὀζόλαι καί τινες*. §. 3: *Λοκροὶ οἱ Ὀζόλαι*. cap. IV §. 10: *τοῖς δὲ Λοκροῖς τοῖς μὲν Ἑσπερίοις — τοῖς δ' Ἐπικνημιδίοις*. Alia ratio est si sine articulo adiectivum praeponitur ante generale substantivum, ut *Ἐπικνημιδίους Λοκρούς* Strab. l. c. §. 17. Attamen potest defendi vulgata lectio, ut *Λοκρῶν* sit genitivus possessivus, et *τῶν* non tam ad sequens *Λοκρῶν* quam ad praegressum nomen definiendum pertineat = *τῆς Ἀμφισσέων πόλεως τῆς Λοκρῶν* (cf. *Ἄμφισσα. πόλις Ὀζολῶν Λο-*

οὐ τοιοῦτόν ἐστι. πόθεν;[20] *οὐδέποτ' ἐκνίψει*[21] *σὺ τἀκεῖ πεπραγμένα σαυτῷ. οὐχ*[22] *οὕτω πόλλ' ἐρεῖς.*

141. *Καλῶ δ' ἐναντίον ὑμῶν, ἄνδρες*[1] *Ἀθηναῖοι, τοὺς θεοὺς ἅπαντας*[2] *καὶ πάσας, ὅσοι τὴν χώραν ἔχουσι τὴν Ἀττικήν, καὶ τὸν Ἀπόλλω τὸν Πύθιον, ὃς πατρῷός ἐστι τῇ*[3] *πόλει, καὶ ἐπεύχομαι πᾶσι τούτοις,*[4] *εἰ μὲν ἀληθῆ πρὸς ὑμᾶς εἴποιμι καὶ εἶπον καὶ τότ'*[5] *εὐθὺς ἐν τῷ δήμῳ,*[6] *ὅτε πρῶτον εἶδον τουτονὶ*[7] *τὸν μιαρὸν τούτου τοῦ πράγματος ἁπτόμενον (ἔγνων γάρ, εὐθέως*[8] *ἔγνων*[9]*), εὐτυχίαν μοι δοῦναι καὶ σωτηρίαν, εἰ*

non ita est. nam qui fieri possit? nunquam tu elues ea quae illic egisti. non adeo multa dices.

141. Advoco autem coram vobis, Athenienses, deos deasque omnes, qui terram Atticam tenent, et Apollinem Pythium, qui est huic urbi patrius, et hos omnes precor, ut, si vera nunc apud vos dixero, et dixi etiam tunc statim pro contione, quum primum vidi impurum istum eam rem aggredi (cognovi enim, statim cognovi), mihi felicitatem tribuant et salu-

---

κρῶν Steph. Byz), sive in nominativo *οἱ Ἀμφισσεῖς οἱ Λοκρῶν.* ut Strab. IX cap. III §. 4: *τοῖς Ἀμφισσεῦσι συνέβη, Λοκρῶν δ' εἰσὶν οὗτοι τῶν Ὀζολῶν.* Cf. cap. IV §. 4. Thuc. III, 101, §. 1: *τῶν Λοκρῶν Ἀμφισσῆς.* Cf. id. I, 27 §. 2: *Παλῆς Κεφαλήνων.* Diodor XII, 42: *τῶν δ' ἄλλων* (scil. *Λοκρῶν*) *Ἀμφισσεῖς.* 19) *διαστρέφων* pr *Ω.* 20) *τὸ δ' οὐ τοιοῦτόν ἐστι πόθεν; πολλοῦ γε καὶ δεῖ γρ* marg antiq *Σ.* Hoc additamentum vulgo additum om text *Σ.* pr LaurS. *η.* Augl. *F.* text Bav. Vind1. Pal2. (non *Ω*). 21) *ἐκνίψη* libri. — post *ἐκνίψη Ω* aliquid, fortasse *ι*, erasum habet. 22) *οὐχ* om pr *Σ*, idem calligraphus addidit.

141. 1) *ὦ ἄνδρ. Ἀθ.* LaurS. vulg. — *ὦ* om *Σ.* Urb. 2) *πάντας Υ. p. r. s.* Lind. Vind4. Urb. Hermogen. T. III pp. 309. 338. Aristid. Rh. T. IX p. 377 (qui rhetores omittunt compellationem). Anonym. Rh. T. VIII p. 656 (omittens *ἐναντίον . . . Ἀττικὴν*). Cf. Menand. Rh. T. IX p. 156 (omittens etiam *τοὺς θεοὺς . . . πάσας*). 'Placet. Vid. init. orationis.' Schaeferus. Sequuti sunt Dissen., Dindorf. Pauly. At §. 1 non debebant abuti. nam ibi et paulo inferius est *εὔχομαι πᾶσι* scil. post diphthongum. Cf. §. 5. 3) *τῇ* om Paul. 4) *πᾶσι τούτοις ἐπεύχομαι k.* Pal2. 5) *τότ'* vulg. — *καὶ τότ' Σ.* LaurS (compendio). *Φ.* Id est non solum postea, sed *etiam tunc*, *adeo tunc*. Cf. §. 143 6) *μοι* pr *Σ*, ipse calligraphus minoribus utens addidit *δη*. 7) *τοῦτον* Augl. *ε. k. s.* Vind1. Pal2. — *τουτοι* pr *Σ*, antiq addidit *ν* ante *ι*. 8) *εὐθὺς Ω.* 9) *ἔγνων* secundum om Aug4. — *ἔγνως*, omissis *γὰρ εὐθ. ἐγν.*, Ang. — *ὅτε . . . εὐθέως ἔγιων* om Aristid.

δὲ πρὸς ἔχθραν ἢ φιλονεικίας[10] ἰδίας ἕνεκ' αἰτίαν ἐπάγω τούτῳ ψευδῆ,[11] πάντων τῶν[12] ἀγαθῶν ἀνόνητόν[13] με ποιῆσαι.[14]

142. Τί οὖν ταῦτ' ἐπήραμαι καὶ διετεινάμην[1] οὑτωσὶ σφοδρῶς; ὅτι[2] γράμματ' ἔχων[3] ἐν τῷ δημοσίῳ κείμενα, ἐξ ὧν ταῦτ' ἐπιδείξω σαφῶς, καὶ ὑμᾶς εἰδὼς τὰ πεπραγμένα μνημονεύσοντας,[4] ἐκεῖνο φοβοῦμαι, μὴ τῶν εἰργασμένων αὐτῷ[5] κακῶν οὗτος ἐλάττων ὑποληφθῇ,[6] ὅπερ[7] πρότερον συνέβη,[8] ὅτε[9] τοὺς ταλαιπώρους Φωκέας ἐποίησεν ἀπολέσθαι τὰ ψευδῆ δεῦρ' ἀπαγγείλας. (143) τὸν γὰρ ἐν Ἀμφίσσῃ[1] πόλεμον, δι'

tem, sin e privato odio aut simultate crimen isti falsum impingo, ne me ullius boni fructum capere patiantur.

142. Cur vero haec imprecatus sum tamque vehementer contendi? quod quamquam scripta in tabulario reposita habeo, quibus haec aperte ostendam, et quanquam vos rei memores fore scio, illud vereor, ne iste vilior, quam qui tantum dare malorum potuerit, existimetur. id quod prius accidit, quum miseris Phocensibus interitus fuit auctor falsa huc renuntiando. (143) Nam bellum Amphissense, propter quod Elateam venit

---

10) *φιλονεικίαν* Pal1. — Proxime *εἵνεκα* LaurS. 11) *αἰτίαν ... ψευδῆ* om Aristid. 12) *τῶν* om Aristid. '*πάντα τὰ ἀγαθὰ* sunt omnia bona vitae.' Dissenius. 13) *ἀνόητον* text *Ω. u.* Aug2. Man. Ang. 'Saepius confusa *ἀνόητος* et *ἀνόνητος*. Ad Bosii Ellips. p. 370. ad Phalarid. p. 234. ad Stephan. Thesaur. col. 6757 B.' Schaeferus. 14) *γενέσθαι γρ* (?) *s.* Vind1. AldB. Ad *ποιῆσαι* supple *τοὺς θεούς*, quod correctori nimium abesse videbatur. Sed cf. §. 8.

142. 1) Harpocr. s. v. *Ἐπαιρόμενος· ἀντὶ τοῦ ἐπανατεινόμενος Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος*. Quamquam hic est aliquis error Harpocrationis, tamen exemplum locus praebet, ubi coniuncta sunt ab oratore ea synonyma, quorum alterum est in Lexicis interpretamentum. — *διεμαρτειράμην* Aug4. 2) *ὅτι καὶ* vulg. — *καὶ* om *Σ.* pr LaurS. (Vind5). 3) *ἔχων* om pr *T.* 4) *μνημονεύοντας* LaurS. vulg. — *μνημονεύσοντας Σ. Φ.* i. e. *postquam ostendero, recordabimini.* 5) *ἑαυτῷ* Aug1. *s. k. r. s.* Vind1. Pal2. 'Satis placet.' Schaeferus. 6) *οὗτος ἐλάττων ὑποληφθῇ* (*ὑπολειφθῃ* Vind1) vulg. — *ὑποληφθῇ οὗτος ἐλάττων Σ.* LaurS. 'Collocatione meliore. Nam quum comparetur cum rebus ab eo factis, vides verba *τῶν εἰργασμένων αὐτῷ κακῶν* et *οὗτος* separanda fuisse interposita alia voce, ut pari accentu rhetorico distingui possint.' Dissenius. Imo quia res et persona h. l. sibi opponuntur, insigni in loco gravius *οὗτος* ponendum erat. Pausa est post *κακῶν*. Ita hiatus foedus et vocabulorum synchysis evitatur. — In Bkk. ed. Oxon. et Berol. *ὑπολ. ἐλ. οὗτος*, ut videtur, calami errore. 7) *ὥςπερ p.* 8) *συνέβη αὐτῷ* cod *s.* — *ἑαυτῷ συνέβη k.* Pal2. 9) *ὅτι* Paul.

143. 1) Vid. ad §. 140 not. 16.

ὃν εἰς Ἐλάτειαν[2] ἦλθε Φίλιππος[3] καὶ[4] δι' ὃν[5] ᾑρέθη τῶν Ἀμφικτυόνων ἡγεμὼν ὃς[6] ἅπαντ'[7] ἀνέτρεψε τὰ τῶν Ἑλλήνων,[8] οὗτός ἐστιν ὁ συγκατασκευάσας[9] καὶ πάντων εἷς ἀνὴρ[10] μεγίστων αἴτιος κακῶν.[11] καὶ τότ' εὐθὺς ἐμοῦ διαμαρτυρομένου[12] καὶ βοῶντος ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ 'πόλεμον εἰς τὴν Ἀττικὴν εἰσάγεις,[13] Αἰσχίνη, πόλεμον Ἀμφικτυονικόν', οἱ μὲν, ἐκ παρακλήσεως συγκαθήμενοι, οὐκ εἴων με λέγειν, οἱ δ' ἐθαύμαζον καὶ κενὴν[14] αἰτίαν διὰ τὴν ἰδίαν ἔχθραν ἐπάγειν μ'[15] ὑπελάμ-

Philippus et propter quod Amphictyonum dux designatus fuit qui universam Graeciam evertit, is est qui excitavit et omnium unus vir maximorum auctor malorum. etiam tum statim me testificante et clamitante in contione 'Bellum in Atticam introducis, Aeschines, bellum Amphictyonicum', alii, qui advocati cum eo considebant, me dicere vetabant, alii demirabantur et inane crimen propter privatam simultatem inferre me ei putabant.

---

2) ἐλατιαν pr Σ, recens manus ι corr in ει. — ἀτελείαν text Pall. — Cit. Harpocr. s. v. Ἐλατ. 3) ἦλθεν ὁ Φιλ. Aug2. Pal2. At cf. Longin. Fragm. III p. 162 Weisk. 4) καὶ om Aug. 5) ὧν Ω (h. l., ut recte annotatum est in Bekkeri Oxoniensi Editione, non pro superiore ὃν). 6) ὃ Fel. 'Id quod necesse est; iam Wolfius recte vertit.' Taylorus. 'Praetuli. nam non bellum Amphissense Graecos pessumdedit, sed hoc, quod Graeci Philippum in concilium Amphictyonicum admiserunt eique belli sacri imperium permiserunt.' Reiskius. 'ὃς Wunderlich. et Bekker. Recte. quidni enim bellum Amphissense dici possit Graecos pessumdedisse, quum causa fuerit eorum, quae Graeciae perniciem afferrent?' Schaeferus. Non quod dux Amphictyonum Philippus creatus erat, obiici potuit, nisi perniciei haec causa fuisset. Addendum igitur aliquid erat. Est additum: ὃς ἀνέτρεψε etc. Itaque ἡγεμὼν et ὃς arctissime copulandum. Sic ego iam in Parisina scribendum iussi. operae comma et accentum restituerunt. Etiam Bekkerus nunc ἡγεμὼν ὃς. — De suo Reiskius ὃ καὶ temere. 7) ἅπαντας Ald. — πάντα Vind4. 5. 8) τὰ Ἑλλήνων πράγματα Aug1. 4. *T. k. r. s. v.* Guelf. Vind1. Pal2. Cf. Foed. Alex. §. 24. — τὰ τῶν Ἑ. ἀνετρ. LaurS. cuius pr manus omisit ἐστιν proximum. 9) κατασκευάσας Aug4. — συγκατ. Σ habet γ in erasis. 10) ἀνὴρ τῶν vulg. — τῶν om Σ. LaurS. *F.* Φ. Recte. Non omnium horum solorum malorum auctor erat Aeschines, sed omnino omnium. 11) κακῶν γεγενημένος Aug1. 2. *ε. ζ. k. r. s.* Guelf. Vind1. Pal2. — κακῶν γενόμενος Aug4. 12) διαμαρτυρουμένου Ω. Contractum verbum est activae coniugationis. 13) ἄγεις Ald. Mor. Ω. *F.* Φ. *t. u v.* — εἰσάγῃς Harl. — πόλεμον εἰςάγεις εἰς τὴν Ἀττ. Aug2. Doxopat. Rh. T. II p. 232 W. Cf. Anonym. Rh. Seguier. in Notit. et Extract. Mst. Paris. T. XIV P. 2 p. 192. 14) κοινὴν *r. ε.* — καινὴν LaurS. γρ *s. ζ.* Aug4. Man. — Bkk. supra οἱ μὲν...

βανον αὐτῷ.[16] (144) Ἥτις δ' ἡ φύσις, ἄνδρες[1] Ἀθηναῖοι, γέγονεν τούτων τῶν πραγμάτων, καὶ τίνος εἵνεκα ταῦτα συνεσκευάσθη[2] καὶ πῶς ἐπράχθη, νῦν ὑπακούσατε,[3] ἐπειδὴ[4] τότ' ἐκωλύθητε. καὶ γὰρ[5] εὖ πρᾶγμα συντεθὲν ὄψεσθε, καὶ μεγάλ' ὠφελήσεσθε[6] πρὸς ἱστορίαν[7] τῶν κοινῶν, καὶ ὅση δεινότης ἦν ἐν[8] τῷ Φιλίππῳ, θεάσασθε.[9]

145. Οὐκ ἦν[1] τοῦ πρὸς ὑμᾶς[2] πολέμου πέρας οὐδ' ἀπαλ-
λαγὴ Φιλίππῳ, εἰ μὴ Θηβαίους καὶ Θετταλοὺς ἐχθροὺς ποιή- 276
σειε τῇ πόλει. ἀλλὰ καίπερ ἀθλίως καὶ κακῶς τῶν στρατη-
γῶν τῶν ὑμετέρων[3] πολεμούντων αὐτῷ, ὅμως ὑπ' αὐτοῦ τοῦ[4]

(144) Quae vero natura fuerit, Athenienses, rerum illarum et qua de causa instructae illae fuerint et quomodo gestae, nunc attente audite, quia tum audire vobis non licuit. negotium enim bene concinnatum videbitis, et magnas utilitates ad cognitionem rerum communium capietis. et quanta fuerit in Philippo calliditas, spectate.

145. Belli vestri finis aut exitus nullus erat Philippo, nisi Thebanos et Thessalos hostes effecisset urbi. sed quantumvis misere et male vestri duces contra eum bellarent, tamen ab ipso bello et latronibus infinita

---

οἱ δ'. Vid. ad §. 169. 15) με a pr Σ omissum addidit antiq. Potest suppleri ex antecedentibus, potuit μ' excidere ob praegressum ν. Habet με LaurS, ut vulg. 16) αὐτῷ Paul.

144. 1) ὦ ἄνδρες vulg. — ὦ om Σ. LaurS. Ω. Augl. s. γ. ε. η. Vindl. 4. 5. Pal2. Urb. Man. Ang. 2) συνεσευάσθη pr Ω. 3) ἀκούσατε vulg. — ὑπακούσατε Σ. LaurS. Φ. Bav (F?). ζ. — ἐπακούσατε coniecit Rauchenstein. in Diar. Antiq. 1851 p. 430, quia ὑπακούειν huius usus i. q. *attente auscultare* probari non possit. At vid. Astii Lexic. Platon. s. v. Ὑπακ. 4) ἐπειδὴ γὰρ k. Pal2. 5) γὰρ om T. Lind. 6) ὠφεληθήσεσθε corr r. 7) σωτηρίαν γρ s. ε. 'Dubitarem, utra lectio sit praeferenda, nisi vulgatam fulcirent illa p. 286, 6: μικρὸν ἀναλώσαντες χρόνον πολλῷ πρὸς τὰ λοιπὰ τῆς πάσης πολιτείας ἔσεσθ' ἐμπειρότεροι.' Reiskius. 'Fulciunt quae hic continuo et antecedunt et sequuntur. Quippe tria haec membra referuntur omnia ad res melius cognoscendas, non ad revocandas in statum meliorem.' Schaeferus. 8) ἐν om k. Aug4. — Pro ἦν pr LaurS habuit ἡ. 9) θεάσεσθε LaurS. Ω. p. u. v. Ven. (Vind3. 4. 5. Pall. 2. Urb. Man. Ang.). — 'Non potest aliter.' Schaeferus. — θεάσασθε Σ. vulg. Vivida fit sententia, quando structura sic mutatur. — θεάσασθε (ε superscr.) k. — θεασεσθε (α superscr.) t.

145. 1) οὖν Ang. 2) ἡμᾶς Augl. 4. k. s. Vindl. Pal2 Hermog. p. 228 W. Rufus Rh. T. III p. 454. 3) ἡμετέρων Rufus. 4) ὑπὸ τοῦ Rufus. — ὅμως ὑπ' αὐτοῦ τοῦ πολέμου pr Ω aberrans post prius πολέμου posuerat, tum punctis eadem notata et suo loco repetita sunt.

πολέμου καὶ τῶν λῃστῶν[5] *μυρί' ἔπασχε*[6] *κακά. οὔτε γὰρ*[7] *ἐξήγετο τῶν ἐκ τῆς*[8] *χώρας γιγνομένων οὐδέν, οὔτ' εἰςήγετο*[9], *ὧν ἔδειτ' αὐτῷ.*[10] (146) *ἦν δ' οὔτ' ἐν τῇ θαλάττῃ τότε κρείττων*[1] *ὑμῶν,*[2] *οὔτ' εἰς τὴν Ἀττικὴν ἐλθεῖν*[3] *δυνατὸς μήτε Θετταλῶν ἀκολουθούντων*[4] *μήτε Θηβαίων διιέντων. συνέβαινεν δ'*[5] *αὐτῷ τῷ πολέμῳ*[6] *κρατοῦντι τοὺς ὁποιουςδήποθ' ὑμεῖς ἐξεπέμπετε*[7] *στρατηγοὺς (ἐῶ γὰρ τοῦτό γε) αὐτῇ*[8] *τῇ φύσει τοῦ τόπου καὶ τῶν ὑπαρχόντων*[9] *ἑκατέροις κακοπαθεῖν.* (147) *Εἰ μὲν οὖν*[1] *τῆς ἰδίας ἕνεκ' ἔχθρας ἢ τοὺς Θετταλοὺς ἢ τοὺς Θηβαίους συμπείθοι*[2] *βαδίζειν ἐφ' ὑμᾶς·*[3] *οὐδέν' ἂν*[4] *ἡγεῖτο*[5]

mala patiebatur. neque enim exportabatur e dicione eius quicquam quod ibi nascitur, neque ei importabatur, quo indigebat. (146) Neque vero erat eo tempore mari vobis potentior, neque in Atticam venire poterat, si nec Thessali eum sequerentur nec Thebani transitum darent. eveniebat autem ei qualescumque duces a vobis missos (omitto enim hoc) pugnis superanti, ut ob ipsam loci naturam et utrorumque facultates male tractaretur. (147) Quod si suarum causa inimicitiarum sive Thessalis sive Thebanis suasisset ut in vos invaderent; neminem sibi obtemperaturum putabat.

---

5) *χρηστῶν* Vind1. 6) 'Si credamus Mss. Aug1 et Lind, *ἔπασχε* erat scholium, non e textu genuino. Ita illi: *ἔσχε*] *ἔπασχε*.' Taylorus. Ita si credamus Tayloro. at infida haec. sed 'in Aug1 verbi *ἔσχε* ne vestigium quidem conspicitur.' Reiskius. Lind *ἔπασχε* ad Herwag., quae operarum culpa *ἔσχε* exhibet. 7) *καὶ γὰρ* pr Urb. — *γὰρ οὔτε* sic corr Urb. 8) *τῶν ἐκ τῶν* Aug. *ε*. 9) *ἐσήγετο Σ. υ.* 10) *ἔδει ταυτῷ s.* — *εδει το αυτωι Σ* (*το* in sequentis versus initio).

146. 1) *κρείττων τότε* vulg. — *τότε κρείττων Σ.* Laur8. Aug1. 4. Vind1. 4. Pal2. (*T. F. k. r. t.*). — *τότε* om Aug2. *ε*. Urb. 2) *ἡμῶν k.* Pal2. 3) *ἐλθεῖν* om *T*. Lind. Urb. In Laur8 initium verbi in rasura. 4) *ἀκολούθων* cod *η*. 5) *τε* Aug1. *k. γρ s.* Vind1. 6) *τοῖς ὅπλοις* aut eiicienda esse *τῷ πολέμῳ* coniecit Dobraeus. 7) *ἐκπέμπετε* cod *η*. — *ἐπέμπε* vitium Paulinae; excidit ultima syllaba. 8) *ἐν αὐτῇ* Aug4. 9) *ὑπαρχόντων πραγμάτων* cod *η*.

147. 1) *οὖν* super versum habet Aug1. — *γὰρ* Aristid. Rh. T. IX p. 349 W. Sed loci commata invertit Rhetor sic: *Ἡγεῖτο γὰρ ὁ Φίλιππος, εἰ μὲν τῆς ἰδίας ἕνεκα ἔχθρας* etc. 2) *συμπείθει* Aug2. Pal2. — *συμπείθῃ* Aug4. 3) *ἡμᾶς* cod *ε*. 4) *οὐδὲν ἂν* vulg. — *οὐδένα ἂν* Aug2. 4. AldT. marg Pal1. (pr Vind5?). — *οὐδενὰν Σ.* — *οὐδέν' ἂν* Vind1. Urb. docta manus ad Herw meam. (*F. Φ. T. p. r. t. v.*). — *οὐδένα* sine *ἂν* Laur8. Aug1. *k. γρ s. ε.* Guelf. corr Vind5. Aristid. Cf. not. 6. 5) *ἡγοῖτο* Mor. — om Aug1. *k.* (*γρ s?*). Vind1. Pal2.

προςέξειν[6] *αὐτῷ*[7] *τὸν νοῦν. ἐὰν*[8] *δὲ τὰς ἐκείνων κοινὰς προφάσεις λαβὼν ἡγεμὼν αἱρεθῇ·*[9] *ῥᾶον ἤλπιζεν τὰ μὲν παρακρούσεσθαι*[10], *τὰ δὲ πείσειν.*[11] *τί οὖν; ἐπιχειρεῖ (θεάσασθε, ὡς εὖ) πόλεμον ποιῆσαι*[12] *τοῖς Ἀμφικτυόσι καὶ περὶ τὴν Πυλαίαν ταραχήν. εἰς γὰρ ταῦτ' εὐθὺς αὐτοὺς*[13] *ὑπελάμβανεν αὐτοῦ*[14] *δεήσεσθαι.*[15] (148) *εἰ μὲν τοίνυν τοῦτο,*[1] *ἢ τῶν παρ'*

sin per speciem communis illorum causae dux designaretur; facilius sperabat se alia fraude, alia persuasione consecuturum. Quid igitur? instituit (spectate quam bene) bellum excitare ab Amphictyonibus gerendum et de Pylaea tumultum. ad ea enim statim putabat eos ipsius opem requisituros. (148) Cuius rei auctor si quis vel Hieromnemonum a se mis-

---

6) *προσέχειν* Augl. 4. *k.* *γρ s. ε.* Vindl. Pal2. — 'Scribam aut *οὐδέν' ἂν ἡγεῖτο προσέχειν* aut *οὐδένα ἡγεῖτο προσέξειν*. Illud magis placet, huic favere videatur *ὑπόψεσθαι — ἐνόμιζε καὶ — φυλάξεσθαι*.' Schaeferus. 'Lege collatis var. l. *οὐδέν' ἂν ἡγεῖτο προσέχειν*.' Dobraeus. 'Observabis hic modos verborum. primum optativo utitur, *εἰ συμπείθοι*, ut in significanda cogitatione rei non susceptae a Philippo, deinde coniunctivo *ἂν αἱρεθῇ*, quum sit alterum hoc revera ab eo susceptum. — In apodosi autem ubique futurum sine *ἂν* ponendum fuit, ut in significatione consecutionum, quas non dubius sperabat rex aut praevidebat futuras. Habeo igitur unice verum *οὐδένα ἡγεῖτο προςέξειν*.' Dissenius. Dubitabat Philippus, sitne quisquam ipsi obtemperaturus, si de propria causa ageret; at si de communi causa, certo sperabat fore ut consilium consequeretur. Itaque in recta oratione neminem hodie offenderet *οὐδεὶς ἂν προςέξοι*. Vid. Baeumlin. De Modis p. 295—297. Sauppius ad Lycurg. §. 15 *δοξοῖτ' ἄν*. Structuram vero infinitivi futuri cum *ἂν* in oratione obliqua, pro optativo futuri cum *ἂν* in recta oratione, post tot certa exempla a Frankio Quaest. Aeschin. p. 9 sq. et Baeumlino l. c. p. 351 sqq. collecta et explicata nemo amplius in dubium revocarit, ut Lept. §. 35. Timocr. §. 115. Cf. ad Phil. III §. 70. 7) *αυτωι* Σ. — *αὐτῷ* LaurS. vulg. — *αὑτῷ* Bkk. 8) *ἂν* vulg. — *ἐὰν* Σ. LaurS. Aristid. 9) *ηρεθῆι* pr Σ (antiq. scripsit *αι* super prius *η*). Φ. — *ηρέθη* (*αἱρεθῇ* superscr.) Bav (non *F*?). — *ἡρέθη* Lind. — *ευρέθη* (*αἱ* superscr.) Man. 10) *παρακρούσασθαι* Aldetc. *s. v.* Vindl. 5. Ang. Aristid. — *παρακρούεσθαι* Scrimg. Vind4. — *παρακρούσεσθε* Man. — *παρακρούσεσθαι* Σ. LaurS. vulg. 11) *πεῖσαι* cod *s.* — *οἷστισι δήποτε* Aristid. 12) *τί οὖν πόλεμον ποιεῖ* Aristid. Sed proxime idem rhetor exposuit *τί οὖν ἐπιχειρεῖ*; et *πόλεμον ποιῆσαι*. — Post *τί οὖν* structura continuabatur ante Reiskium. 13) *αὐτοὺς* om Augl. 4. *k.* Pal2. 14) *αυτοῦ* Σ. — *αὐτοῦ* LaurS. vulg. — *αὑτοῦ* Bkk. — *αὐτοὺς* pr Man. — *αὐτὸ ς* corr Man. 15) *εἰς γὰρ . . . δεήσεσθαι* versum om Ang.

148. 1) *τοῦτον* vulg. 'Scilicet bellum Amphictyonicum.' Reiskius.

ἑαυτοῦ[2] *πεμπομένων ἱερομνημόνων*[3] *ἢ τῶν ἐκείνου συμμάχων εἰςηγεῖτό*[4] *τις, ὑπόψεσθαι τὸ πρᾶγμ' ἐνόμιζεν καὶ τοὺς Θηβαίους καὶ τοὺς Θετταλοὺς καὶ πάντας*[5] *φυλάξεσθαι,*[6] *ἂν δ' Ἀθηναῖος ᾖ καὶ παρ' ὑμῶν τῶν ὑπεναντίων ὁ τοῦτο ποιῶν,*

sorum vel suorum sociorum erat, id fore suspectum putabat, et Thebanos et Thessalos et omnes fore cautiores. sin Atheniensis, et e vobis esset, suis adversariis, qui id ageret, facile clam futurum. id quod accidit.

— *τοῦτο Σ.* LaurS. *Ω.* Augl. 4. *s. ε.* Guelf. Harl. AldT. corr Meerm. Vindl. 4. 5. Pal2. Urb. (*F. Φ. k. r. t*). — (*ἢ τοῦτο ἢ* IndAld. — *τοῦτον* sine *ἢ* Lind). 2) *αὐτοῦ* Bav. — *αὑτοῦ* Aug4. Hoc probavit Schaeferus. — *ἑαυτοῦ Σ.* vulg. — *αὑτοῦ* LaurS. 3) *ἱερομνήμων* Pall. — om Aug4. Urb. — Cit. Harpocr. s. v. 4) *εἰσηγοῖτο T. p. r. s.* Augl. Urb. — *εἰσηγειτο* (οῖ superscr.) *F.* — *εἰσηγεῖτο Σ.* LaurS. vulg. — 'Bene *ἐσηγοῖτο* [*εἰσηγοῖτο*] Wunderlich. et Bekker. Sic *εἰ . . . συμπείθοι* vs. 12 sq.' Schaeferus. Nemo nunc dubitat de imperfecto post *εἰ* sequente apodosi sine *ἄν*. Sed dubium exstitit de imperfecto sine *ἄν* in apodosi post *εἰ* cum imperfecto, de imperfectis sic bis continuatis. Sunt vero exempla rarissima et facillime mutata. Attamen ne dicam de *ἦν, ἦμεν* etc. (cf. §. 47. Schaefer. ad §. 248 et Meletem. p. 55), ne de *χρῆν, ἔδει* etc. (ad Phil. III §. 6. Madvig. Syntax. §. 118), nec de indicativo cum *ὀλίγου* etc. coniuncto (Kuehner. Gr. §. 821 sq.), vid. Lysiae orat. I de caede Eratosth. §. 38: *εἰ μὲν γὰρ λόγων εἰρημένων, ἔργου δὲ μηδενὸς γεγενημένου μετελθεῖν ἐκέλευον ἐκεῖνον· ἠδίκουν ἄν. εἰ δὲ ἤδη πάντων διαπεπραγμένων καὶ πολλάκις εἰςεληλυθότος εἰς τὴν οἰκίαν τὴν ἐμὴν ᾡτινιοῦν τρόπῳ ἐλάμβανον αὐτόν· σωφρονεῖν ἐμαυτὸν ἡγούμην.* Eiusd. or. XVIII De Public. Niciae §. 17: *καὶ εἰ μὲν τῷ ὑμετέρῳ πλήθει συνέφερε τοὺς μὲν ἔχειν τὰ αὐτῶν, τῶν δὲ ἀδίκως δημεύεσθαι τὴν οὐσίαν· εἰκότως ἠμελεῖτε τῶν ὑφ' ἡμῶν λεγομένων.* Sic vulgo, Bekker. autem et Scheib. *ἂν* post *εἰκότως* addiderunt, haud dubie ex optimo codice Palatino, cuius signum illi est X. Lycurg. §. 23: *εἰ μὲν οὖν ζῶν ἐτύγχανεν ὁ Ἀμύντας· ἐκεῖνον αὐτὸν παρειχόμην.* Bekkerus *ἂν* post *ἐκεῖνον* addidit de suo. Vid. Saupp. ad eum l. Brem. Excurs. ad Lysiam p. 438 sqq. Nulla ratio potest cogitari, qua duo imperfecta sic copulari vetentur, quum de hac eadem structura aoristorum nullum dubium sit. Et quem unquam offenderint loci quales Xenoph. Exped. I, 5 §. 1: *εἰ δέ τι καὶ ἄλλο ἐνῆν ὕλης ἢ καλάμου· ἅπαντα ἦσαν εὐώδη?* 5) *ἅπαντας T. k. p. r. s.* Augl. Vindl. 4. Pal2. Urb. Bav (non *F*?). 6) *φυλάξασθαι* Ald. Mor. *T. k. p. r. s. v.* (in Berolinensi Bkk etiam *u.* pro quo signo Oxoniensis dat *t*). Vindl. 4. 5. Pall. 2. Urb. Ang. Augl (fide Dindorfii). — *φυλάξεσθαι* Fel. *Σ.* LaurS. *γρξ. η. Ω. F.* Aug2. 4. Harl. Vind3. Man. Meerm. (*Φ*).

εὐπόρως[7] λήσειν. ὅπερ συνέβη. (149) *Πῶς οὖν ταῦτ' ἐποίησεν; μισθοῦται τουτονί. οὐδενὸς[1] δὲ[2] προειδότος, οἶμαι, τὸ πρᾶγμα, οὐδὲ φυλάττοντος,[3] ὥςπερ εἴωθε τὰ τοιαῦτα παρ' ὑμῖν[4] γίγνεσθαι, προβληθεὶς[5] πυλάγορος οὗτος[6] καὶ τριῶν ἢ* 277 *τεττάρων[7] χειροτονησάντων αὐτὸν ἀνερρήθη. ὡς δὲ τὸ τῆς πόλεως ἀξίωμα λαβὼν ἀφίκετ' εἰς[8] τοὺς[9] Ἀμφικτυόνας, πάντα τἄλλ' ἀφεὶς καὶ παριδὼν[10] ἐπέραινεν ἐφ' οἷς ἐμισθώθη, καὶ λόγους εὐπροςώπους[11] καὶ μύθους,[12] ὅθεν ἡ Κιρραία[13] χώρα καθιερώθη, συνθεὶς καὶ διεξελθὼν ἀνθρώπους ἀπείρους[14] λόγων[15] καὶ τὸ μέλλον οὐ προορωμένους, τοὺς ἱερομνήμονας,* (150) *πείθει ψηφίσασθαι[1] περιελθεῖν τὴν χώραν ἣν οἱ μὲν Ἀμφισσεῖς σφῶν αὐτῶν[2] οὖσαν γεωργεῖν ἔφασαν,[3] οὗτος δὲ τῆς ἱερᾶς χώρας ᾐτιᾶτ' εἶναι, οὐδεμίαν δίκην τῶν Λοκρῶν*

(149) Quo igitur ea pacto confecit? Conducit istum. Nemine autem rem, ut opinor, praesciente aut vigilante (quemadmodum apud vos talia fieri solent) commendatus iste Pylagoras et tribus quatuorve suffragatis renuntiatus est. Ut autem assumta reipublicae nostrae auctoritate ad Amphictyones venit, aliis rebus omnibus relictis et despectis, ea confecit, propter quae conductus erat, et verbis speciosis et fabulis, unde Cirrhaeus ager consecratus esset, compositis atque commemoratis persuadet hominibus eloquentiae non assuetis et futura non prospicientibus, Hieromnemonibus, (150) ut decernerent obeundum esse agrum, quem se Amphissenses ut suum fundum colere dicebant, iste autem ad consecratam regionem per-

---

7) *εὐκόλως* Aug2. — Supra *ὑπεντίων* LaurS. *αν* est sec man.

149. 1) *μηδενὸς k. ε.* Aug2. 4. Pal2. 2) *δὲ* om *ε. k.* Aug2. Pal2. 3) 'Exspectes *φυλαττομένου*, sic *φυλαττόμενον καὶ προορώμενον* p. 773 init. Sed *τὸν φυλαττόμενον* (*cavenlem*) oportet *φυλάττειν* (*invigilare*), ne accidat quod nocere possit, ut activum mediumque passim promiscue usurpari possint.' Schaeferus. Stallb. ad Plat. Georg. cap. XVI. 4) *ἡμῖν s.* — *ὑμῶν Ω. F. u. v. γ. ε. η.* Vind3. Pal1. Man. Aug. Indd. — *ὑμων* Vind5. 5) *προβληθεὶς δὲ* Aug2. *ε.* Pal2. — Cit. Harpocr. s. v. *Προβαλλομένους* et *Πύλαι*. Phot. s. v. *Προβάλλεσθαι*. — Proxime *πυλαγορος* pr *Σ*. — *πυλαγόρας* compendio LaurS. vid. Prolegg. Gramm. 2. §. 148. 6) *οὕτω* Harpocr. priore loco. 7) *ἢ τεττάρων* om *k.* Pal2. 8) *πρὸς* cod *ε.* 9) *τοὺς* om Aug4. 10) *περιδὼν* pr *Ω. u.* — *ὑπεριδὼν* Hermogen. p. 263 W. 11) *εὐπρ.* cit. Phoebamm. Rh. T. VIII p. 495 W. 12) *καὶ μύθους* om *ε.* 13) *καιρραία s.* 14) *ἀπείρων r.* 15) *λόγους* Vind1.

150. 1) *ψηφίσεσθαι?* Pal2. 2) *αὐτῶν* Vind1. 3) *ἔφασκεν* Aug4. 'Voluit *ἔφασαν*.' Schaeferus. Nisi ortum est e compendio *σαν*.

ἐπαγόντων[4] ἡμῖν,[5] οὐδ'[6] ἃ νῦν οὗτος προφασίζεται, λέγων[7] οὐκ ἀληθῆ. γνώσεσθε[8] δ' ἐκεῖθεν. οὐκ[9] ἐνῆν ἄνευ τοῦ προσκαλέσασθαι[10] δήπου τοῖς Λοκροῖς δίκην κατὰ τῆς πόλεως τελέσασθαι.[11] τίς οὖν ἐκλήτευσεν ἡμᾶς;[12] ἀπὸ[13] ποίας ἀρχῆς; εἰπὲ τὸν εἰδότα,[14] δεῖξον. ἀλλ' οὐκ ἂν ἔχοις, ἀλλὰ κενῇ[15] προ-

tinere criminabatur, Locrensibus nullam nobis litem intendentibus neque ea quae nunc iste praetexit, dicens falsa. quod inde cognoscetis: haud licebat scilicet Locrensibus, non vocata in ius nostra urbe, litem contra eam dirimere. quis igitur nos praesentibus testibus in ius vocavit? quali principio? dic quis sit conscius, ostende. verum haudquaquam poteris,

---

4) *ἐχόντων* p. r. Vind4. text Vind5 (marg *ἐπαγόντων*). marg Pall. *ἐχόντων* — *ἐπ' ἐσχόντων* AldT. ortum ex *επαγοντων*. 5) *ὑμῖν* Aug2. 6) *οὐδ'* delendum iussit Dobraeus. At Aeschines praetexebat plura praeter crimen Amphissensium. 7) *οὗτος λέγων προφ.* vulg. — *οὗτος προφ. λέγων* Σ. LaurS. Aug2. Man. Iam Wolfius voluit. — *προφ. οὗτος λέγων* Aug1. 4. k. p. r. s. t. Vind1. Pal2. — *προφ. λέγων* sine *οὗτος* suspecto T. Lind. AldT. Vind4. Urb. 8) *γνώσεσθαι* Σ. (Urb compendio). — *θεάσεσθε* Guelf. Vind1. 9) *οὔκουν* Aug4, ortum propter proximum *ἐνῆν*. 10) *προκαλέσασθαι* Mor. Ω. F. Aug1. k. r. s. u. Pal2. Urb. *προσ* Aug. Harl. AldT. — *προκαλέσασθαι* Bav. — De discrimine horum vocab. saepissime confusorum vid. Taylor. ad Theocrin. T. III p. 530 = p. 1324, 9 R. Iacobitz. ad Lucian. Vit. Auct. p. 99. Hermann. Antiq. Gr. Publ. §. 141 not. 20 ibiq. citt. *Προςκαλεῖσθαι* = *in ius vocare*. *προκαλεῖσθαι* = *provocare*, ad arbitros etc. 11) *συντελέσασθαι* vulg. — *τελέσασθαι* Σ. LaurS. Aug1. k. s. Guelf. Vind1. 12) *ὑμᾶς* vulg. — *ἡμᾶς* Σ. LaurS. Ω. Aug1. 2. 4. s. β. ε. Bav. Meerm. codd Bkk. 13) *ἐπὶ* marg Ω. Aug1. 2. 4. ε. Pal2. Man. (k. r. s. t). — *ἐπὶ απο* Vind5. — *ἀπὸ* Σ. LaurS. vulg. '*Quo praeditus magistratu?*' Wolfius. 'Non arbitror recte esse versum. Credo hanc esse e numero *τῶν ἐκκλητῶν δικῶν*. — *Age ergo, cede auctoritatem istius reipublicae, quae nos citavit. non potes.*' Taylorus. 'Correxi *ἐπὶ*. *quo archonte?* i. e. *quo anno?*' Reiskius. At dicendum foret *ἐπὶ τίνος ἄρχοντος*. Deinde quid huc pertinet tempus indicari? — 'Apud quemnam magistratum, penes quem erat *ἡγεμονία δικαστηρίου*?' Bremius. At quomodo hoc dicatur *ἐκλήτευσέν τις ἡμᾶς ἐπὶ ποίας ἀρχῆς*? Quid hoc est? '*Ἀπὸ ποίας ἀρχῆς aus welcher veranlassung?*' Westermannus. 'Aptius sit *von welcher behörde aus.*' Koechlius, *ἀπὸ* vulgatum cum Westermannia, Turicensi, recenti Bekkeria, Paulyna restituens. Sed bene observavit idem Westermannus magistratum verbis *τίς ἐκλήτευσεν.* iam significari. *Ἀρχή* h. l. idem fere est quod *αἰτία*, hoc est i. q. *ursache*, illud i. q. *veranlassung*. Vid. exponentem Polyb. III, 6, 6. Sic etiam ad proximae §. *ἅπαξ ἐκ τούτων*

φάσει ταύτῃ κατεχρῶ καὶ ψευδεῖ. (151) Περιιόντων τοίνυν τὴν χώραν τῶν Ἀμφικτυόνων κατὰ τὴν ὑφήγησιν[1] τὴν τούτου, προςπεσόντες[2] οἱ Λοκροὶ μικροῦ[3] κατηκόντισαν ἅπαντας,[4] τινὰς δὲ καὶ συνήρπασαν[5] τῶν ἱερομνημόνων. ὡς δ᾽ ἅπαξ ἐκ τούτων[6] ἐγκλήματα καὶ πόλεμος πρὸς τοὺς Ἀμφισσεῖς[7] ἐταράχθη,[8] τὸ μὲν πρῶτον ὁ Κόττυφος αὐτῶν τῶν Ἀμφικτυόνων ἤγαγε στρατιάν.[9] ὡς δ᾽ οἱ μὲν οὐκ ἦλθον, οἱ δ᾽ ἐλθόντες[10] οὐδὲν ἐποίουν· εἰς τὴν ἐπιοῦσαν[11] Πυλαίαν ἐπὶ τὸν Φίλιππον

sed inani isto praetextu abutebaris et falso. (151) Obeuntibus autem agrum Amphictyonibus de explicatione istius, facto impetu Locrenses parum abfuit quin iaculis conficerent universos, quosdam etiam comprehenderunt Hieromnemonum. Ut vero semel ex his querimoniae et bellum adversus Amphissenses conflatum est; primum Cottyphus ipsorum Amphictyonum duxit exercitum. ut autem alii ad eum non venerunt, alii qui venerant nihil egerunt; in insequentem Pylaeam Philippo statim ut im-

---

est schol. ἀπὸ μιᾶς ἀρχῆς, αἰτίας μιᾶς. 14) εἰκόντα AnecdBkk. p. 128. 15) καινῆι Σ. k. γρ s. Augl. 4.

131. 1) ευφήγησιν pr Σ, correxit recens viridi. — ἀφήγησιν au ἐφήγησιν? Urb. 2) προπεσόντες s. 3) μὲν post μικροῦ vulg. — μὲν (δὴ) post idem Vind5. — om Σ. pr LaurS. Delendum iubet Doberenz l. c. p. 15. merito. nam μὲν ponendum esset post ἅπαντας. 4) ἅπαντας (ἅπαντες u) κατηκ. vulg. — κατηκ. ἅπαντες Pal2. — κατηκ. ἅπαντας (α) LaurS. Augl. k. s. etiam Σ, sed prima huius codicis manus omiserat, addidit eadem extra versum. μικροῦ pertinet proxime ad κατηκόντισαν. nam Amphictyones inermes fugerant, ante quam quisquam occideretur. οἱ Λοκροὶ οἱ Ἀμφισσεῖς — ἧκον πρὸς ἡμᾶς μεθ᾽ ὅπλων πανδημεί, καὶ εἰ μὴ δρόμῳ μόλις ἐξεφύγομεν εἰς Δελφούς, ἐκινδυνεύσαμεν ἀπολέσθαι Aeschin. Ctes. §. 123. Ergo dici non potest, paene omnes esse occisos, sed invertendus est ordo verborum vulgatus. 5) συνήρπασαν καὶ r. Vind4. — καὶ συνήρπαζαν Man. 6) τούτου s. s. 7) ἀμφισσῆς Vindl. 8) ἐτάχθη Augl. k. γρ s. Guelf. Vindl. Pal2. — ἐπράχθη p. corr r. 9) στρατείαν Aug4. — στρατίαν Vind5. idem hic voluit. — στρατιάν LaurS, sed prior accent. del. est. 10) οἱ δ᾽ ἐλθόντες om pr Σ, addidit in marg antiq. om item text LaurS, cuius eadem pr manus adscripsit in marg cum praescripto verbo κείμενον. Exciderant ob praegressa. — Supra οἳ μὲν Bkk. Cf. ad §. 169. 11) ἀπιοῦσαν Ald. correxerunt AldV. Weim. — Olim ἐπὶ τὴν ἐπ. cum antecedentibus construxi, ut proxima decreta convenirent. Postea haec esse falsa concedendum esse intellexi. Vid. Praefationem.

εὐθὺς[12] *ἡγεμόν'*[13] *ἦγον*[14] *οἱ κατεσκευασμένοι*[15] *καὶ*[16] *πάλαι*
πονηροὶ τῶν Θετταλῶν καὶ τῶν ἐν ταῖς ἄλλαις πόλεσιν. (152)
καὶ[1] *προφάσεις εὐλόγους*[2] *εἰλήφεσαν.*[3] *ἢ γὰρ αὐτοὺς εἰςφέ-*
278 *ρειν καὶ ξένους τρέφειν ἔφασαν*[4] *δεῖν καὶ ζημιοῦν τοὺς μὴ*
ταῦτα[5] *ποιοῦντας, ἢ κεῖνον αἱρεῖσθαι. τί δεῖ τὰ*[6] *πολλὰ λέ-*
γειν; ᾑρέθη γὰρ ἐκ τούτων ἡγεμών. καὶ μετὰ ταῦτ' εὐθέως[7]
δύναμιν συλλέξας καὶ παρελθὼν ὡς ἐπὶ τὴν Κιρραίαν,[8] *ἐρρῶ-*
σθαι[9] *φράσας πολλὰ*[10] *Κιρραίοις*[11] *καὶ Λοκροῖς, τὴν*[12] *'Ελά-*

peratori eum deferendum ducebant subornati et iam pridem scelerati quidam e Thessalis et reliquis oppidis. (152) causas quoque probabiles habebant. aut enim ipsis tributa conferenda et alendum peregrinum militem dicebant et mulctandos qui facere id recusarent, aut illum eligendum. quid multis? sic electus est imperator. et post haec, statim collecto exercitu, progressus tanquam in Cirrhaeum agrum, multum valere iussis

---

12) *εὐθέως* Dindorfia 1ª e coniectura. 13) *ἡγεμονίαν* Ind Lamb. 'Non probo. saltim *τὴν ἡγεμονίαν* dixisset.' Reiskius. *ἡγεμόνα* ad *Φίλιππον* appositum est, *ut ducem* i. e. ut dux esset. Cf. Phil. III §. 16: *ἐλευθέραν ἦγε τὴν 'Ελλάδα.* 14) *ἀνῆγον* Marklandus coniecit. 'Simplex bene habet. supple *τὸ πρᾶγμα.* Cf. p. 125, 20: *οἱ μὲν ἐφ' ὑμᾶς ἦγον τὰ πράγματα, οἱ δ' ἐπὶ Φίλιππον.*' Schaeferus. Nisi potius repetendum est *τὴν στρατιάν*, eadem sententia *ἦγον*, quae Phil. III §. 57 *ἦγον τὰ πράγματα* etc. 15) *κατασκευασάμενοι* Vind1. 16) *καὶ* om Urb.

152. 1) 'Post coniunctionem videtur aliquid deesse, *γάρ* aut simile quid: *καὶ γὰρ προφάσεις* aut *καὶ δὴ καὶ πρ.* aut *ἐπειδὴ καὶ πρ.*' Reiskius. Sufficit *καὶ* i. q. *etiam*, et plene interpungendum antea. 2) *ἀλόγους* Vind3. 3) *εἰλήφεισαν* Vind4. et ut videtur LaurS, in quo est compendium. 4) *ἢ γὰρ . . . ἔφασαν* post *εἰλήφεσαν* om Pall, habet marg rec. 5) *τοιαῦτα* k. y. Aug4. Pal2. 'Fort. voluerunt *τὰ αὐτά.*' Reiskius. 6) *τὰ* om Vind5. 7) *εὐθὺς* vulg. — *εὐθέως* Σ. LaurS. Aug1. 2. 4. k. s. Guelf. Vind1. Pal2. — Post adverbium addunt *ὁ Φίλιππος* Aug1. 2. 4. ε. k. s. Vind1. Pal2. 8) *κιρραν* Σ. — *κίρραί* (superscr. *αν*) LaurS, sed *αἱ* adscripsit sec man, quae eadem delevit priorem accentum. prima: *κίρρ.* (superscr. *αν*) — *καιρραίαν* s. — *κεῤῥαίαν* Vind1. 9) *ἐρρῶσθε* Σ. — *ἔρρωσθε* Φ. 10) *πολλὰ φράσας* Aug1. k. s. Vind1. Pal2. 11) *καιρραίοις* s. — *κεῤῥαίοις* Vind1. — *καὶ κιῤῥαίοις* vulg. — *καὶ* om Σ. LaurS. Aug1. 2. 4. Vind1. Pal2. Man. (k). 'Particula videtur retinenda tum quod plurimi libri eam habent [nobis ponderandi sunt libri], tum quod ita per partes effertur cuncta Philippum parvi fecisse prae Elatea.' Bremius. 'Tuetur particulam Weiskius Hyperb. P. II p. 32. magis probo Bekkerum, qui *καὶ* delevit.' Schaeferus. Partem h. l.

τειαν καταλαμβάνει. (153) *Εἰ μὲν οὖν μὴ*[1] *μετέγνωσαν εὐθέως,*[2] *ὡς τοῦτ' εἶδον, οἱ*[3] *Θηβαῖοι καὶ*[4] *μεθ' ἡμῶν ἐγένοντο· ὥςπερ χειμάρρους ἂν ἅπαν τοῦτο τὸ πρᾶγμ' εἰς τὴν πόλιν εἰςέπεσεν.*[5] *νῦν δὲ τό γ'*[6] *ἐξαίφνης ἐπέσχον αὐτὸν*[7] *ἐκεῖνοι,*[8] *μάλιστα μέν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, θεῶν*[9] *τινὸς*[10] *εὐνοίᾳ πρὸς ὑμᾶς, εἶτα μέντοι καὶ ὅσον καθ' ἕν' ἄνδρα, καὶ*[11] *δι' ἐμέ. Δὸς*

Cirrhaeis et Locrensibus, Elateam occupat. (153) Quod nisi statim Thebani quum hoc animadvertissent, mutata sententia se nobiscum coniunxissent; tanquam torrens universa belli moles in urbem nostram irruisset. Nunc subito certe eum illi coërcuerunt, idque factum est cumprimis, Athenienses, numinis alicuius benignitate erga vos, post autem etiam, quantum in uno viro est, etiam mea opera. Da vero mihi decreta haec, et

---

ubi altera pars modo nominata erat articulatim describere parum aptum esset. Unde *καὶ* ortum sit patet. 12) *ἐπὶ τὴν* pr *Ω*. Ang.

153. 1) *μὴ* om pr *Ω* ob proximam syllabam, quam pr scripserat *με*. 2) *εὐθὺς* vulg. — *εὐθέως* *Σ*. Augl. 4. *k*. *s*. Vindl. Pal2. — In LaurS folium incipit per *εὐθέως*, in praegresso finiente *ωσαν* (cuius *ν* fuerit manus secundae) sequitur lacuna 4—5 literarum. 3) *ὡς τοῦτ' εἶδον οἱ* (*ἴδον* sine *οἱ* marg Vind5) om vulg. — habent *Σ*. LaurS. Augl. 2. 4. *γρ Φ*. *s*. *k*. *s*. (*r*. *v*). Guelf. AldT. Vindl. marg Vind5. Pal2. 4) *καὶ* om Augl. 5) *ἐξέπεσεν* Urb. — *ἐνέπεσε* IndAld. *γρ* AldV. — Aristides citavit Rh. T. IX p. 352 W.: *ὥςπερ σκηπτὸς ἢ χειμάῤῥους* (*ἂν* om) *ἅπαν τοῦτο τὸ πρᾶγμα εἰς τὴν πόλιν εἰσέπεσεν*. Duos locos in memoria tenens, hunc et §. 194. 6) *τότε γ'* vulg. — *τό γ'* *Σ*. *Φ*. LaurS. text Vind5. — $\overset{\tau}{\tau\acute{o}\gamma}$' *F*. — *τὸ τ'* Man. — *τότε* *T*. *p*. corr *r*. Aug2. Bav. Vind4. — *τό τε* Urb. Ang. — *τοῦτο γ'* Augl. 4. *k*. *s*. Vindl. Pal2. — *τοῦτο γρ* marg Vind5. — *νῦν* et *τότε* coniungi posse probabat Tourellius. *νῦν* explicabat Marklandus *ut res nunc cecidere*, et *τότε* esse i. q. *tunc* eum expresserunt. 'Egregie *τό γ'* Bekkerus librorum bonorum auctoritate. *certe ne derepente irrueret*; nam quae post nobis acciderunt, ne sic quidem potuerunt impediri.' Schaeferus. 'Lege *νῦν δὲ τό γ'*. Vulgata conflata est ex *τότε* et *τόγε*, $\overset{\gamma\varepsilon}{\tau o\tau\acute{\varepsilon}}$. Sic *τὸ μὲν γὰρ ἐξαρχῆς* f. leg. p. 371, 14. Zenothem. p. 885, 8. 16. 19. Leochar. p. 1083, 4. p. 1085, 28. p. 1087, 15. p. 1088, 11. p. 1099, 27. Olympiod. p. 1176, 17. *τὰ ἐξαρχῆς* Nicostr. p. 1247, 5. *τό γε παραυτίκα* Aristoph. Vesp. vs. 829 (833).' Dobraeus. Cobetus Nov. Lectt. p. 60 deleta particula scribebat *τοὐξαίφνης*, illos duumviros non audiens. 7) *αὐτὸν* punctis notatum Vind5. in *γρ* habent Bav. *Φ*. om Augl. 4. *s*. *η*. *k*. *s*. Vindl. Pal2. 8) *ἐπέσχεν ἐκεῖνος* sine *αὐτὸν* cod *η*. 9) *θεῶν* om pr Man. 10) $\overset{o\varsigma}{\tau\iota\nu\tilde{\omega}\nu}$ *Ω*. — $\overset{\omega\nu}{\tau\iota\nu o\varsigma}$ Vind5. — *τινῶν* *u*. Man. Ang. 11) '*καὶ* uncis inclusum tollendum censeo. Iunge *εἶτα μέντοι καὶ δι' ἐμέ, ὅσον*

δέ μοι τὰ δόγματα ταῦτα[12] καὶ τοὺς χρόνους ἐν οἷς ἕκαστα πέπρακται, ἵν' εἰδῆτε,[13] ἡλίκα πράγμαθ' ἡ μιαρὰ[14] κεφαλὴ ταράξασ'[15] αὕτη δίκην οὐκ ἔδωκεν.[16] Λέγε μοι[17] τὰ δόγματα.

ΔΟΓΜΑ* ΑΜΦΙΚΤΥΟΝΩΝ.**

154. Ἐπὶ ἱερέως[1] Κλειναγόρου, ἐαρινῆς Πυλαίας, ἔδοξε τοῖς Πυλαγόροις καὶ τοῖς[2] συνέδροις τῶν Ἀμφικτυόνων,[3] ἐπειδὴ Ἀμφισσεῖς ἐπιβαίνουσιν[4] ἐπὶ τὴν ἱερὰν χώραν καὶ σπείρουσι καὶ βοσκήμασι κατανέμουσιν, ἐπελθεῖν[5] τοὺς Πυλα-

tempora, quibus horum quidque factum est, ut sciatis, quantis rebus turbatis nefarium istud caput poenas non dederit. Recita mihi decreta.

154. Sacerdote Clinagora, verna Pylaea, placuit Pylagoris et assessoribus Amphictyonum, quoniam Amphissenses in sacrum agrum ingrediantur et conserant et armentis depascant, Pylagoris et assessoribus in

---

καθ' ἕνα ἄνδρα.' Wunderlichius. Dissenius uncos et notam delevit. 'Recte. Bekkerus et post μέντοι et post ἄνδρα posuit hypostigmen. credo, quo magis appareret, prius καί esse *et*, posterius *etiam*. Quod siquis adhuc offendat, cogitet εἶτα esse i. q. μετὰ τοὺς θεούς. *post deos vero quantumque in uno homine situm erat*, *etiam mea opera.*' Schaeferus. Imo de duplici καί, *etiam* — *etiam*, intercedente parenthesi vid. Fritzsch. Lucian. p. 184. 12) ταῦτα τὰ δ. Aug2. *r*. Vind4. — ταῦτα om Ang. 13) εἰδεῖτε Ω. 14) μικρὰ Pal2. — LaurS finivit versum per μιαρὰ, et in marg addidit omissum κ^ελὴ (i. e. κεφαλὴ) pr manus. 15) 'Fort. πράξασα.' Marklandus. — πράξασα LaurS. — πράξας Man. Ang. Cf. eandem confusionem §. 151 n. 8. — ταράξας pr Ω in fine versus. 16) οὐ δέδωκεν Aug1.*2. 4. *T*. *k*. *p*. *s*. Lind. Vind1. Pal2. Urb. 17) καί μοι λέγε Aug1. *k*. *r*. *s*. Pal2.

*) Δόγματα Σ. LaurS. Ω. Φ. *k*. *v*. *y*. *ε*. *ζ*. AldT. Bav (non *F*?). Vind5. Urb. Man. Recte, si abesset alterius decreti titulus. Sed pluralis ortus esse videtur e praecedenti vocabulo. Cf. Phil. I §. 38. **) Ἀμφικτυόνων om Aug4. pr Ω. LaurS partem extra versum habet. — Titulum om Ang. — Decretum om Aug1. *k*. *s*. (*p*?). Vind1. Pal2. Urb. in marg habet Lind.

154. 1) Ἱεροκλέους cod *y*. — Ἱέρωνος Aug4. 2) τοῖς om Aug2. 3) Post Ἀμφικτυόνων habent καὶ τῷ κοινῷ τῶν Ἀμφικτυόνων marg Ω. *ε*. Ven. Harl. marg Lind. Aug2. 4. Vind3. 4. (Φ. *T*). — om Σ. LaurS. vulg. — Male huc ex altero decreto §. 155 in contione facto (aut ficto), de quo vid. Aeschin. Ct. §. 124, migravit. Hoc accidisse ob tantam codicum ceterorum auctoritatem potius censeo quam ob repetitum Ἀμφικτυόνων ea excidisse, ut §. 155 in quibusdam libris. 4) συμβαίνουσιν Aug4. — ἐπεμβαίνουσιν γρ AldL. — ἐπιβαίνουσιν (εμ supra) Ω. 5) ἐλθεῖν cod *ζ*.

γόρους καὶ τοὺς συνέδρους, καὶ στήλαις[6] διαλαβεῖν τοὺς ὅρους,[7] καὶ ἀπειπεῖν τοῖς Ἀμφισσεῦσι[8] τοῦ λοιποῦ μὴ ἐπιβαίνειν.

ΕΤΕΡΟΝ* ΔΟΓΜΑ.

155. Ἐπὶ ἱερέως[1] Κλειναγόρου, ἐαρινῆς[2] Πυλαίας, ἔδοξε τοῖς Πυλαγόροις καὶ τοῖς συνέδροις τῶν Ἀμφικτυόνων καὶ τῷ 279 κοινῷ τῶν Ἀμφικτυόνων,[3] ἐπειδὴ οἱ ἐξ Ἀμφίσσης[4] τὴν ἱερὰν χώραν[5] κατανειμάμενοι γεωργοῦσι καὶ βοσκήματα[6] νέμουσιν, καὶ κωλυόμενοι τοῦτο ποιεῖν, ἐν[7] τοῖς ὅπλοις παραγενόμενοι, τὸ κοινὸν[8] τῶν Ἑλλήνων συνέδριον κεκωλύκασι μετὰ βίας, τινὰς δὲ καὶ τετραυματίκασι, καὶ[9] τὸν στρατηγὸν τὸν ᾑρημένον[10]

rem praesentem veniendum, et columnis limites dirimendos, et interdicendum Amphissensibus, ne in posterum ingrediantur.

155. Sacerdote Clinagora, verna Pylaea, placuit Pylagoris et assessoribus Amphictyonum et communi Amphictyonum concilio, ut, quoniam Amphissenses sacrum agrum inter se partiti colant, et armenta in eo pascant, et quum id facere prohiberentur, armata manu progressi commune Graecorum concilium vi repulerint, quosdam etiam vulneribus affecerint,

---

6) στείλαις Ω. 7) ὅρκους vulg. — ὅρους Σ. Laur8. η. Ω. Obs. AldV. Ven. Harl. Guelf. Askew. Bav. Aug4. 8) ἀμφισέσι Aug4.

*) ἕτερον om v. Vind3. Man. — Titulum om pr Ω. γ. η. Aug1. Ang. — Documentum om Aug1. k. s. (p?). Vind1. Pal2. Urb. in marg habet Lind.

155. 1) ἱέρωνος Aug4. 2) ὀπωρινῆς coniecerat Reiskius, secuti sunt alii, quia hoc decretum non eodem quo superius conventu factum est. At saltim scribendum foret μετοπωρινῆς. Strab. IX, 3 §. 7. Neque hoc in fictum documentum inferendum est. 3) καὶ τῷ κοινῷ τῶν Ἀμφ. om Aug2. 4. ε. 4) οἱ Ἀμφισσεῖς Aug4. 5) χώραν καὶ Aug4. Particula orta e proxima praepositione. 6) βοσκήμασι corr Ω (e primae βοσκήματα). Aug4. — 'Vulg. possit ferri subaudiendo ἐν αὐτῇ. satius tamen visum est conformare hunc locum superiori.' Reiskius. 7) σὺν γρ ζ. 8) κοινῶν Vind5. 9) τετραυματίκασι καὶ libri. 'Verum iam viderat Wolfius, καὶ si servetur, sententiam loci esse hanc: Cottyphum ipsum in vulneratis fuisse; sin deleatur, istam: Cottypho mandatam esse legationem ad Philippum. Prius si malumus, tum legatorum nullus erit nominatim appellatus, sed universe declaratum, esse decretum, ut legati ad Philippum mittantur. Quid si legatur τετραυματίκασι καὶ κατηκοντίκασι, Κόττυφον?' Reiskius. 'Ego plane deleam καὶ, ut sensum pervertens natumque ut videtur e duabus postremis syllabis. nam si tenens copulam, iungas τινὰς ... καὶ τὸν στρατηγὸν, primum

τῶν[11] Ἀμφικτυόνων Κόττυφον τὸν[12] Ἀρκάδα[13] πρεσβεῦσαι πρὸς Φίλιππον τὸν Μακεδόνα, καὶ ἀξιοῦν ἵνα βοηθήσῃ[14] τῷ τε[15] Ἀπόλλωνι καὶ τοῖς Ἀμφικτυόσιν, ὅπως μὴ περιίδῃ ὑπὸ τῶν ἀσεβῶν Ἀμφισσέων τὸν θεὸν πλημμελούμενον, καὶ διότι αὐτὸν στρατηγὸν αὐτοκράτορα αἱροῦνται[16] οἱ Ἕλληνες οἱ μετέχοντες τοῦ συνεδρίου τῶν Ἀμφικτυόνων.

Λέγε δὴ καὶ τοὺς χρόνους ἐν οἷς ταῦτ' ἐγίγνετο.[17] εἰσὶ γὰρ καθ' οὓς ἐπυλαγόρησεν οὗτος. Λέγε.

ΧΡΟΝΟΙ.[18]

Ἄρχων Μνησιθείδης,[19] μηνὸς Ἀνθεστηριῶνος ἕκτῃ ἐπὶ δέκα.[20]

etiam dux creatus Amphictyonum Cottyphus Arcas legatus eat ad Philippum Macedonem et petat, ut opituletur et Apollini et Amphictyonibus, quominus patiatur ab impiis Amphissensibus deo fraudem fieri, atque eum imperatorem creari a Graecis, qui ius habeant concilii Amphictyonum.

Age recita et tempora quibus haec facta sunt. sunt enim ea quibus iste Pylagoras fuit. Recita.

Archon Mnesithides, d. decimo sexto m. Anthesterionis.

---

absurdum est ducem vulneratum tam accurate describi, ut etiam patria nominaretur, quasi quidquam referat, Arcasne dux an aliunde ortus vulnus acceperit, deinde scribendum fuit non πρεσβεῦσαι (*legationem obire*), sed πρεσβεύσασθαι (*legationem mittere*).' Schaeferus. Restat ut καί interpretemur i. q. *adeo*, quasi haec creatio facta sit extra ordinem. 10) εἰρημένον Aug2. Vind4. 5. 11) στρατηγὸν τῶν τῶν Aug4, cum parvulo spatio medio. — στρ. ἐκ τῶν coni. Markl. non opus. 12) τὸν om Aug4. — τὸν etiam ante κόττυφον (et post id nomen) habet LaurS. 13) Φαρσάλιον, unde Παῤῥάσιον (Ἀρκάδα) depravatum, coniecit Boehneck. Quaest. I p. 506. At vid. Frank. De Decretis Amphict. p. 9 sqq. 14) βοηθῇ Aug4. 15) γε Aug4. 16) αἱροῦντα Ω. — Supra πλημελούμενον LaurS. item §§. 157. 166. 183. 17) ἐγένετο p. Vind5. Pall. — ἐγίνετο Urb, quamvis alias constanter per γν scriptum. — Inter γὰρ proximum, quod recentioris manus est, et καθ' in LaurS est linea 8—9 literarum. 18) Titulum om Aug4. — Documentum om Aug1. k. s. Vind1. Pal2. Urb. (p?) in marg habet Lind. 19) Μνησιθίδης Aug4 bis, nam repetit hoc documentum post epistolam sequenten. 20) δεκάτῃ omnes libri, nisi quod LaurS: δεκα^{τη} manu eadem. At cf. §. 181. f. leg. §§. 57. 58 bis. Aeschin. Ctes. §. 68. etiam in illis locis est varietas lectionis ἐπὶ δεκάτῃ pro codicum Σ aliorumque ἐπὶ δέκα, sed f. leg. §. 58 etiam Σ τριτηεπιδεκάτῃ pro τρίτῃ ἐπὶ δέκα τοῦ. Cf. var. ad §. 181.

156. *Δὸς δὴ[1] τὴν ἐπιστολὴν ἥν, ὡς[2] οὐχ ὑπήκουον[3] οἱ[4] Θηβαῖοι, πέμπει πρὸς τοὺς ἐν Πελοποννήσῳ συμμάχους ὁ[5] Φίλιππος, ἵν' εἰδῆτε καὶ ἐκ ταύτης σαφῶς, ὅτι τὴν μὲν ἀληθῆ πρόφασιν τῶν πραγμάτων, τὸ[6] ταῦτ' ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα[7] καὶ τοὺς Θηβαίους καὶ ὑμᾶς[8] πράττειν, ἀπεκρύπτετο, κοινὰ[9] δὲ καὶ[10] τοῖς Ἀμφικτυόσιν δόξαντα[11] ποιεῖν[12] προςεποιεῖτο. ὁ δὲ τὰς ἀφορμὰς ταύτας καὶ τὰς προφάσεις αὐτῷ παρασχὼν οὗτος ἦν.[13] Λέγε.*

ΕΠΙΣΤΟΛΗ.* 280

157. *Βασιλεὺς Μακεδόνων Φίλιππος Πελοποννησίων τῶν ἐν τῇ συμμαχίᾳ τοῖς δημιουργοῖς καὶ τοῖς συνέδροις[1] καὶ τοῖς ἄλλοις συμμάχοις πᾶσι[2] χαίρειν. Ἐπειδὴ Λοκροὶ[3] οἱ καλούμενοι Ὀζόλαι, κατοικοῦντες ἐν Ἀμφίσσῃ,[4] πλημμελοῦσιν[5] εἰς*

156. Age da literas, quas, quum non parerent Thebani, misit ad Peloponnesios socios Philippus, ut etiam ex iis perspiciatis veram causam rerum quae fuerunt, ut illa, quae contra Graeciam et Thebanos et vos moliretur, occultaret seque communia et Amphictyonum decreta exsequi simularet. qui vero eas occasiones et praetextus ei praebuerat, iste fuit. Recita.

157. Rex Macedonum Philippus Peloponnesiorum sociorum Demiurgis et assessoribus, et reliquis sociis omnibus S. Quoniam Locrenses, qui Ozolae nominantur atque Amphissam incolunt, in delubrum Apollinis

---

156. 1) δὲ γρ s. — om Aug4. — μοι post δὴ add vulg. — μὴ post δὴ pr Ω (corr in μοι). — om Σ. pr LaurS. Aug1. k. s. Vind1. Pal2. 2) ὡς om Aug4. Man. 3) ὑπήκουον] Post h. v. in Harl deficiunt plurimae pagg. — ὑπήκουσαν? pr Σ, corr σα in ο. 4) οἱ om Ω. u. v. Aug. 5) ὁ om Bav (non F?). 6) τὸ om Urb. 7) ἐλπίδα Man. 8) ἡμᾶς Ω. ε. 9) τινὰ Aug2. 10) καὶ om Aug4. 11) δόξαν Aug4. 12) ποιεῖ, Mor. 13) πρ. παραδοὺς αὐτῷ, οὗτος ἦν vulg. — πρ. παραδοὺς οὗτος ἦν αὐτῷ Aug1. 2. 4. k. p. r. s. Vind1. 4. 5. Pal2. — πρ. αὐτῷ παρασχὼν pr Σ (quae in fine capitis exciderunt, οὗτος ἦν, et αὐτῷ post ἦν addidit antiq). γρ Φ (sine οὗτος ἦν). — πρ. αὐτῷ παρασχὼν οὗτος ἦν LaurS.

157. *) Titulum om Aug4. — Ἐπιστ. Φιλίππου vulg. — Φιλίππου om Σ. LaurS. β. γ. ε. η. Aug1. 2. k. r. s. v. Ω. Bav. Man. Vind3. 4. 5. — Epistolam om Aug1. k. s. Vind1. Pal2. Urb. marg habet Lind.

1) συνεδρίοις Man. 2) πᾶσι συμμάχοις r. — συμμάχοις om Aug4. Vind4. — Post συμμάχοις compendio τοῖς (?) LaurS. 3) Ἐπ. οἱ Λοκροὶ Lind. 4) ἀμφίσῃ pr Ω. 5) πλημμελοῦντες cod η. — πολεμοῦσιν (μ) Man.

τὸ ἱερὸν τοῦ[6] Ἀπόλλωνος τοῦ ἐν Δελφοῖς καὶ τὴν ἱερὰν χώραν ἐρχόμενοι[7] μεθ' ὅπλων λεηλατοῦσιν· βούλομαι τῷ θεῷ μεθ' ὑμῶν[8] βοηθεῖν καὶ ἀμύνεσθαι[9] τοὺς παραβαίνοντάς τι τῶν ἐν ἀνθρώποις εὐσεβῶν.[10] ὥςτε συναντᾶτε.[11] μετὰ τῶν ὅπλων εἰς τὴν Φωκίδα, ἔχοντες ἐπισιτισμὸν ἡμερῶν τεσσαράκοντα,[12] τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς Λώου,[13] ὡς ἡμεῖς ἄγομεν, ὡς δὲ Ἀθηναῖοι, Βοηδρομιῶνος, ὡς δὲ Κορίνθιοι, Πανήμου.[14] Τοῖς δὲ μὴ[15] συναντήσασι πανδημεὶ[16] χρησόμεθα τοῖς συμβόλοις τοῖς ἡμῖν κειμένοις ἐπιζημίοις.[17] Εὐτυχεῖτε

Delphici delinquant et sacrum agrum armata manu progressi depraedentur; deo vobis cum adiutoribus opem feram et ulciscar eos, qui quae apud homines habentur sancta violarunt. Quare armati nobis occurrite in Phocide, allato commeatu quadraginta dierum, proxime insequente mense Loo, ut nos agimus, ut Athenienses, Boëdromione, ut Corinthii, Panemq. Qui vero non occurrerint cum omnibus copiis, contra eos utemur pactis, de quibus inter nos convenit, poenis. Valete.

---

6) 'Corrigendum puto τὸ τοῦ.' Wunderlichius. 'Sic poterat esse, non oportebat.' Schaeferus. 7) ἀνερχόμενοι cod η, post χωρὰν. 8) ἡμῶν Ω. Ang. 9) ἀμύνασθαι LaurS. vulg. et corr Σ. — ἀμύνεσθαι pr Σ (ε erasum est). AldT. Cf. βοηθεῖν. 10) ἀσεβῶν cod η. — δυσσεβῶν γρζ. 11) συναντᾶτέ μοι Lamb. 12) μ' Vind4. 13) λῴου vulg. — λώου Σ. LaurS. 'Mensi iota — non magis convenit quam gentium barbararum vocabulis Δῶοι et Δρῶοι tribusque ex anadrome — ortis δμῶος, Τλῶος, Τρῶος. Sic etiam scribitur Κῶοι τὰ κοιλώματα Stephan.' Lobeckius Element. Pathol. I p. 444. Λώιος et λῷος Arcad. pp. 38. 40. Theognostus in Crameri Anecd. Ox. T. II p. 57. est adiectivum. — Proxime loco Βοηδρομιῶνός Corsinius F. Att. T. I p. 141 sqq. in Ἑκατομβαιῶνος commutandum esse iubet. At vid. praeter alios Boeckh. Chronol. Mid. p. 35. Bergk. De Mensib. p. 67 sq. Hermann. De Mensib. p. 73. 14) πανέμου LaurS. vulg. Plutarch. Vit. Camilli cap. 19. Vit. Aristid. cap. 19. — πανήμου Σ. F. T. Φ. p. Vind4. voluit etiam Lind, nam repetit quod in textu est vulgatum. — Recte per η. Epitaph. Treviris positum in Gruter. p. 1052 No. 6: μηνὶ Πανήμου ιβ' ἡμέρᾳ. — Tabul. Heracl. p. 207: Πανάμου. Cf. Boeckh. Corp. Inscr. T. I p. 732 ibiq. cit. Clinton. Fast. T. III p. 359. Stephan. Itinerar. p. 46. — Διπανάμια Bergk. De Mens. fin. — Itaque non debebat Πανήμου Themistocl. Epist. XVI Bremerus mutare in Πανέμου secundum Suid. s. v. 15) ἡμῖν Scrimg. 16) πανδημὶ Man. Vid. Sturz. Opusc. p. 243. 17) τοῖς δὲ μὴ συναντήσασι, πανδημεὶ χρησόμεθα. τοῖς δὲ συμβούλοις ἡμῖν (ὑμῖν Aug4. AldL) μὴ κειμένοις (χρωμένοις Fel.), ἐπιζημίοις (prima litera ε in eraso Σ). vulg. — μὴ post ἡμῖν om Σ. LaurS. η. F. T. Φ. p. r. Aug2. Vind3. 4. 5. Pall. Man. —

158. Ὁρᾶθ' ὅτι φεύγει[1] τὰς ἰδίας προφάσεις, εἰς δὲ τὰς[2] Ἀμφικτυονικὰς καταφεύγει.[3] Τίς οὖν[4] ὁ ταῦτα συμπαρασκευάσας[5] αὐτῷ; τίς ὁ τὰς προφάσεις ταύτας ἐνδούς;[6] τίς ὁ τῶν κακῶν τῶν γεγενημένων μάλιστ' αἴτιος; οὐχ οὗτος; Μὴ τοί-

158. Videtis eum fugere suas causas, et in Amphictyonicas confugere. Quis igitur illis concinnandis adiutor? quis has causas suppeditavit? quis malorum quae inciderunt potissimum auctor? nonne iste?

μὴ ante συμβούλοις habet Aug4. AldL. — Coniecerunt Scrimg: τοῖς δὲ ἡμῖν συναντήσασι πανδημεὶ χρησόμεθα συμβούλοις, τοῖς δὲ μὴ προσθεμένοις ἐπιζημίοις. Sane hoc est languidum. — Lambinus: τοῖς δὲ μὴ συναντήσασι πανδημεὶ χρησόμεθα συμβούλοις, τοῖς δὲ μὴ συγκειμένοις ἐπιζημίοις. '*Eorum, qui non manu facta et multitudine armata, se tamen nobis adiunxerint, consilio utemur; qui vero ab hac societate refugerint, eos male mulctabimus.*' Eiusdem Translatio. Maxime quae scholiasta quidem in suo libro legit differebant. interpretatur enim τοῖς μὴ συνελθοῦσι, κολάσομεν κοινῇ συναθροισθέντες. — Paris Thierschii: τοῖς δὲ συναντήσασι πανδημεί, χρησόμεθα συμβούλοις, τοῖς δὲ μὴ προσκειμένοις, ἐπιζημίοις. — Eiecerunt τοῖς δὲ συμβούλοις ἡμῖν μὴ κειμένοις Schaeferus, Dobraeus assentientibus Dissenio et Dindorfio. Quasi haec verba cum τοῖς δὲ μὴ συναντήσασι πανδημεὶ dittographiam fecerint, quae Dobraei opinio est. — τοῖς δὲ μὴ συν. πανδ. χρησ. τοῖς διὰ συμβουλῆς (aut συμβουλίας) ἡμῖν κειμ. ἐπιζ. Rauchensteinius l. c. p. 33, ἐπιζημίοις neutrius generis esse intelligens. Accedunt Sauppius et Boehneckius l. c. p. 528, nisi quod διὰ συμβόλων coniecerunt. — Nec nunc poenitet nos G. Hermanni coniecturam (Funkhaen. Quaest. p. XI) sequi. Articulum τοῖς post συμβόλοις facile perditum inseruimus, τοῖς ἡμῖν κειμ. ἐπιζ. appositum est συμβόλοις explicando. De concursu dativorum diversorum cum χρῆσθαι coniunctorum cf. Phil. I §. 32: ὑπάρχει δ' ὑμῖν χειμαδίῳ μὲν χρῆσθαι τῇ δυνάμει — ταῖς ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ νήσοις. Nihil praeter id mutavimus nisi τοῖς δὲ συμβούλοις in τοῖς συμβόλοις, censentes τοῖς δὲ e praegressis temere, ut fit, repetitum esse. Quod Koechlius τοῖςδε scripsit, quomodo explicaverit, equidem non intelligo.

158. 1) μὲν post φεύγει vulg. — Debebat poni post τάς. nam non φεύγει et Ἀμφικτυονικὰς opposita sunt. Verba autem φεύγει et καταφεύγει per sarcasmum coniunguntur. — om Σ. pr LaurS. Aug2. Recte. Vid. Doberenz. l. c. p. 15. 2) προφ. οὐδὲ ταύτας Aug4. 3) Ponebatur interrogationis signum. At vid. ad §. 40. 4) ἦν cod s. — om Aug4. Scrimg. 5) παρασκευάσας Augl. Guelf. Scrimg. *k. s.* Vindl. Pal2. Man. — κατασκευάσας Aug2. — συγκατασκευάσας Tiber. Rh. T. VIII p. 550. — τίς οὖν ἦν ὁ ταῦτα παρασκ. coni. Taylorus. 6) δοὺς Tiber.

νυν λέγετε,[7] ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, περιιόντες[8] ὡς ὑφ' ἑνὸς
τοιαῦτα[9] πέπονθεν ἡ[10] Ἑλλὰς ἀνθρώπου. οὐχ ὑφ' ἑνός, ἀλλ'
ὑπὸ[11] πολλῶν καὶ πονηρῶν τῶν[12] παρ' ἑκάστοις, ὦ γῆ καὶ
θεοί![13] (159) ὧν εἷς οὑτοσί,[1] ὅν, εἰ[2] μηδὲν εὐλαβηθέντα τἀ-
ληθὲς εἰπεῖν δέοι, οὐκ ἂν ὀκνήσαιμ' ἔγωγε κοινὸν ἀλιτήριον[3]
τῶν μετὰ ταῦτ' ἀπολωλότων ἁπάντων εἰπεῖν, ἀνθρώπων,[4] τό-
πων, πόλεων. ὁ γὰρ τὸ σπέρμα παρασχών, οὗτος[5] τῶν φύν-
281 των κακῶν[6] αἴτιος. ὃν ὅπως ποτ' οὐκ εὐθὺς ἰδόντες[7] ἀπε-
στράφητε, θαυμάζω. πλὴν πολύ τι[8] σκότος[9] ὡς ἔοικέν[10] ἐστιν[11]
παρ' ὑμῖν πρὸ τῆς ἀληθείας.

Ne igitur dicatis, Athenienses, ambulantes ab uno homine Graeciam esse talia perpessam. non ab uno, sed a multis atque improbis in singulis urbibus, proh divûm fidem atque hominum! (159) quorum iste unus est, quem, si verum libere dicendum esset, non dubitarem ego communem pestem eorum quae postea perierunt omnium dicere, hominum, locorum, urbium. qui enim semen praebuit, is enatae segetis malorum est auctor. quem qui non e primo statim aspectu sitis aversati, demiror. sed magnae, ut videtur, apud vos tenebrae obiectae sunt veritati.

---

7) λέγετε (in fine lineae?) om pr Σ, add antiq. Compendium λ^ε in varios errores duxit. facile excidit ante alterum compendium ω^θ licet ea in Σ non invenerim. 8) περιόντες pr Ω. Vind5. 9) ταῦτα Aug4. 10) ἡ om Pall. 11) ὑπὸ om AldT. Vind5. Pall. — ἐπὶ Man. 12) καὶ τῶν AldT. Vind5. Pall. — τῶν om in fine lineae pr Σ, add eadem manus, sed pallido atramento. (τῶν παρ' punctis notatum Pall). 13) ὦ γῆ καὶ ἄλλοι (?) θεοὶ πάντες compendiis recens marg Σ.

159. 1) οὗτός ἐστιν vulg. — οὑτοσί Σ. pr LaurS. Man. (Aug4 cum ἐστιν?) — ἐστιν sec man LaurS add compend. 2) εἰ om pr ε, cuius rec post εὐλαβηθέντα posuit. Vind1. 3) ἀλητήριον pr Σ? Ω (marg φθορέα). Aug4. 'I. q. poëticum ἀλάστορα, qua voce ipse orator passim utitur.' Schaeferus. 4) ἀνθρώπων εἰπεῖν Vind5. Pall. 5) οὗτος ἦν marg Ω. Aug2. 4. ε. Pal2. 6) κακὰ (superscr. ῶν) LaurS, punctis notavit (sec man?) — κακῶν om β. η. Ω. T. t. u. v. Bav (non F?). Vind3. 4. 5. Pall. Man. Urb. Ang. imitans Chorizius Gaz. p. 56 ed. Boisson. Declam. VII e Macarii Fragm. in Villoison. Anecd. T. II p. 55. Recte om in loco communi. Sed ubi sententia (ut h. l., si graviores auctores sequimur) cum singulari re connectitur vis atque ponderis et brevitatis causa, ipsius rei vel hominis vocabulum pariter recte additur. 'Multis modis veteres in generales sententias specialia inferunt, quod parum animadversum. Cf. ad §. 2. Hinc etiam ὑμῖν explicandum §. 7.' Dissen. ad §. 180. 7) εἰδότες cod ζ. 8) τὸ marg Mor. 9) σκόπας Ald. — σκέπας Ask. 10) ὡς ἔοικεν om ε. Etiam insolentior sic esset sententia.

160. *Συμβέβηκε τοίνυν μοι τῶν κατὰ τῆς πατρίδος τούτῳ*[1] *πεπραγμένων ἀψαμένῳ, εἰς ἃ τούτοις ἐναντιούμενος αὐτὸς πεπολίτευμαι, ἀφῖχθαι.*[2] *ἃ πολλῶν μὲν*[3] *ἕνεκ' ἂν*[4] *εἰκότως ἀκούσαιτέ*[5] *μου, μάλιστα δ' ὅτι αἰσχρόν ἐστιν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, εἰ 'γὼ μὲν τἄργα τῶν ὑπὲρ ὑμῶν*[6] *πόνων ὑπέμεινα, ὑμεῖς δὲ μηδὲ*[7] *τοὺς λόγους αὐτῶν ἀνέξεσθε.*[8] (161) *ὁρῶν γὰρ ἐγὼ Θηβαίους, σχεδὸν δὲ καὶ ὑμᾶς*[1] *ὑπὸ τῶν τὰ*[2] *Φιλίππου φρονούντων*[3] *καὶ διεφθαρμένων παρ' ἑκατέροις ὃ μὲν ἦν*[4] *ἀμφοτέροις φοβερὸν καὶ φυλακῆς πολλῆς*[5] *δεόμενον, τὸ τὸν*[6] *Φίλιππον ἐᾶν*[7] *αὐξάνεσθαι,*[8] *παρορῶντας*[9] *καὶ οὐδὲ καθ' ἓν φυλαττομένους, εἰς ἔχθραν δὲ καὶ τὸ προςκρούειν ἀλλήλοις*[10]

160. Accidit autem mihi facinora illius contra patriam designata aggresso, ut ad ea pervenerim, quae illi adversatus ego in republica gessi. quae multis de causis merito ex me audiatis, tum vero, quod turpe est, Athenienses, si ego opera laborum vestra causa susceptorum sustinui, vos ne verba quidem de rebus sustinebitis. (161) Quum enim ego viderem Thebanos atque adeo vos quoque propemodum a Philippi amicis et hominibus apud utrosque corruptis adductos, quod utrisque erat formidabile magnamque cautionem requirebat, ne potentiam Philippi crescere sineretis, negligere et ne ullam quidem ea de re cavenda suscipere curam

— *ὡς ἔοικε, πολύ τι σκότος.* Tiberius Rh. T. VIII p. 532. 11) *ἐστὶν* ante *ὡς* ponunt *T.* Urb.

160. 1) *τότε* Vind1. 2) *ἀφῖχθαι* om in fine versus pr Σ, addidit antiq. 3) *μὲν* om Aug4. 4) *ἕνεκα* sine *ἂν* vulg. — *ἕνεκ' ἂν* Σ. Laur8. 5) *ἀκούσετε* vulgo, etiam Σ (non *ἀκούσαιτε*). Laur8. — *ἀκούσατε* Aug1. 2. 4. *k. r. s. ε.* Guelf. Vind1. Pal2. — *ἀκούετε* Ω. Ang. — *ἀκούσαιτε* *T.* corr Φ. Coniecit Wolfius sine *ἂν*. Iam Elmsleius Auctar. ad Aristoph. Acharn. vs. 295 voluit: *ἕνεκ' εἰκότως ἂν ἀκούσαιτε.*' 'Quum verba *πολλῶν μὲν ἕνεκα* opposita sint verbis *μάλιστα δ' ὅτι* ideoque fortiorem accentum rhetoricum sibi postulent, adiuvatur hic accentus particula *ἂν* post *ἕνεκ'* posita, nec potuit nunc melius collocari vocula, ibi semper ponenda, ubi maxime opus.' Dissenius. 6) *ἡμῶν* Ω. Vind3. Man. Ang. 7) *μηδὲ* om Aug4. 8) Cit. AnecdBkk. p. 121.

161. 1) *ἡμᾶς* Ω. 2) *τὰ τοῦ* Vind1. 3) *πραττόντων* vulg. — *φρονούντων* Σ. IndAld. γρ AldV. corr Aug1. Aug2. 4. *k. r. s. ε.* marg Ω *πραττόντων* sec m. (text habet vulg). γρ Φ. Guelf. Vind1. 4. Pal2. — *φρονουντων* Laur8. 4) *ἦν παρ'* cod *ε* (e praegressis ante *ἑκατέροις* repetita praepositio). 5) *πολλῆς φυλακῆς* Vind1. 6) *τὸν τὸν* pr Ω. — *τὸν σὸν* Ang. 7) *ἐὰν* Ang. — *ὁρᾶν* Vind1. — *ἐῶν* Paul. 8) *αὐξάνεσθε* Man. 9) *προορῶντας* cod *η*. — *παρῶντας* Man. 10) AnecdBkk p. 162. — *ἀλλήλους* γρ *s*.

ἑτοίμως ἔχοντας, ὅπως τοῦτο μὴ[11] γένοιτο[12] παρατηρῶν διετέλουν, οὐκ ἀπὸ τῆς ἐμαυτοῦ γνώμης μόνον[13] ταῦτα συμφέρειν ὑπολαμβάνων,[14] (162) ἀλλ' εἰδὼς[1] Ἀριστοφῶντα καὶ πάλιν Εὔβουλον πάντα τὸν χρόνον βουλομένους[2] πρᾶξαι ταύτην τὴν φιλίαν, καὶ[3] περὶ τῶν ἄλλων πολλάκις[4] ἀντιλέγοντας ἑαυτοῖς[5] τοῦθ' ὁμογνωμονοῦντας[6] ἀεί.[7] οὓς σὺ ζῶντας[8] μέν, ὦ[9] κίναδος,[10] κολακεύων παρηκολούθεις,[11] τεθνεώτων δ' οὐκ αἰσθάνει[12] κατηγορῶν. ἃ γὰρ περὶ Θηβαίων ἐπιτιμᾷς ἐμοί, ἐκείνων

et ad inimicitias mutuasque simultates propendère, hoc ut ne fieret, perpetuo cavebam, non mea duntaxat prudentia ea conferre existimans, (162) sed gnarus Aristophontem et rursus Eubulum omni tempore conciliare voluisse illam amicitiam, et quum aliis de rebus saepe inter se dissentirent, in hoc semper concordasse. quos tu viventes, o vulpecula, assentans sectabare, mortuis non sentis te obtrectare. nam quod me de The-

11) *μὴ τοῦτο* Ω. *u.* Vind3. Man. 12) *γενήσεται* vulg. — *γενήσηται* cod *γ*. (pr Ω? corr Ω vulg). — *γένηται* Vind5. *ε.* — *γένοιτο* Σ. — *ήσηται* m sec.
γένοιτο LaurS. 13) *μόνον* om *ε.* Aug2. 14) *ὑπολαμβάνειν* Aug.

162. 1) *εἰδὼς καὶ* Reiskius de suo temere. — in LaurS *λλ' εἰδὼς* in angustiore spatio. 2) *βουλευομένους* cod *ε.* 3) *καὶ* om Aug2. 4) *πολλάκις* om Vind1. 5) *ἑαυτοῖς* om Σ, add antiq. Deleverunt Turicc. Non puto locum pronomine carere posse. Obscurum esset, sitne *nobis* an *sibi* supplendum. Excidisse videtur ob praegressa *ἔχοντας*. — *ἑαυτοῖς εἰς* Aug1. 2. 4. *k. s. ε. ζ.* Vind1. Pal2. 6) *ὁμολογοῦντας* Aug2. 7) *ἀεὶ* om Aug4. Pal2. 8) *συζῶντας* iunctim Pal1. Urb. 9) *ὡς* Aug1. *k. s.* Vind1. Pal2. 10) *κίναιδος* Aug1. 4. *k. p. r. u. ε.* Guelf. Vind4. Pal2. Man. — Perpetua confusio diversorum. Substantivum neutrius generis tribrachy *κῖνᾰδος* est i. q. *bellua, vulpecula.* Metrum discimus Sophocl. Ai. vs. 103. Aristophanis Nubb. vs. 448. ei. Avv. vs. 429. (Theocrit. Id. V vs. 25: *ὦ κιναδεῦ.* Asclepiad. XXVII: *ὦ μεγάλου κινάδους.* Suid. s. v.). — Adiectivi *κίναιδος* i. q. *impudicus* primam syllabam pariter corripiunt latini certe poetae, apud Graecos id non reperimus. Errant igitur grammatici *παρὰ τὸ κινεῖσθαι τὸ αἰδοῖον* deducentes *κιναιδίαν*, quo vocabulo utebatur Aeschines Timarch. §. 131 et f. leg. §. 99. altero Ctes. §. 166. Substantivum citant Harpocr. Phot. (*ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος* corrige *ἐν τῷ ὑπὲρ Κτ.*). Bkk Anecd. p. 272, 5, ubi *κονδέαν* corrige in *κινάδιον*. alii. Cf. infra §. 242. Ex originatione igitur ad orthographiam nihil proficimus. Tertium quidem vocabulum i. q. *μαργαρίτης θαλάσσιος* est Indicum. Arrhian. Indic. VIII, 8. Quaerant linguae Sanscrit. gnari. — *κίναδος καὶ s.* 11) *περιηκολούθεις* cogitavit aliquando Lobeckius ad Phrynich. p. 354. At vid. Schae-

πολὺ μᾶλλον ἢ 'μοῦ κατηγορεῖς, τῶν πρότερον[13] ἢ 'γὼ ταύτην
τὴν συμμαχίαν δοκιμασάντων. (163) Ἀλλ' ἐκεῖσε ἐπάνειμι,
ὅτι τὸν ἐν Ἀμφίσσῃ πόλεμον τούτου[1] μὲν ποιήσαντος, συμ-
περαναμένων δὲ τῶν ἄλλων τῶν συνεργῶν[2] αὐτῷ[3] τὴν[4] πρὸς[5]
Θηβαίους ἔχθραν, συνέβη[6] τὸν Φίλιππον ἐλθεῖν ἐφ' ἡμᾶς,[7] 282
οὗπερ ἕνεκα τὰς πόλεις οὗτοι συνέκρουον, καὶ εἰ μὴ προεξαν-

banis reprehendis, illos multo magis quam me accusas, qui ante me societatem illam probaverunt. (163) Sed illuc redeo, Amphissensi bello per istum quidem excitato, perfecto autem per reliquos eius adiutores adversus Thebanos odio, accidisse, ut Philippus in nos proficisceretur, qua de causa isti urbes inter se committebant, et nisi paulo ante evigilassemus,

---

fer. ad h. l. et Cobet. Var. Lect. p. 22. 12) αἰσχύνῃ vulg. — αἰσχύνει Vind3. 4. 5. — αἰσθάνει Σ. — αἰσθάνῃι LaurS. 'Vulgata mihi videtur praestabilior.' Schaeferus. 'Impudentiae an imprudentiae hîc locus sit, si quaeras, impudentis quidem esse reperies, quem virum aliquis coluerit, eundem proscindere mortuum convitiis, ut locum habeat non ineptum αἰσχύνῃ, multo tamen plura complecti ideoque gravius esse videbis αἰσθάνει. Tam caeco enim furore, modo adversario noceat, grassari significat Aeschinem, ut oblitus veritatis obliviscatur simul, quantopere viri, quem adulatione olim prosecutus esset, tecte quidem manibus nunc insultet, et mendacii impudentiaeque duplici suscepto opprobrio iudicum mentes a se ipse sit abalienaturus. Probabiliorem etiam dixeris Bekkeri lectionem, si inspecto Aeschine Ctes. §. 138 sq. Eubulum ne nominatum quidem, Aristophontem autem Azenieum ita commemoratum videris, ut huius viri, quamquam πλεῖστον τὸν χρόνον τὴν τοῦ βοιωτιάζειν ὑπομείναντα αἰτίαν dicat, verecunde tamen et honorifice Aeschines meminerit.' Rauchenstein, l. c. p. 34. αἰσθάνει non pertinet ad praegressa, non ad adulationem, sed ad sequentia, quibus Aeschinis furor et imprudentia explicatur. 13) προτέρων u.

§. 163. 1) τούτους Σ, pallido puncto σ notatum. 2) συνεργούντων AnecdBkk p. 171. — συνελγῶν pr Ω. 3) αὐτῶν cod η. 4) 'Malim διὰ τήν. nescio quoque, an ἡμετέραν addendum sit. — nam alias pendent hi accusativi, quoniam συμπεραναμένων ad πόλεμον refertur.' Reiskius. 'Omnia falsa. — Non pendere accusativum dudum intellexerant Budaeus et H. Stephan. Thesaur. s. v. Συμπεραίνω.' Schaeferus. — συν. τῷ αὐτὴν Man. 5) πρὸς τοὺς vulg. — τοὺς om Σ. LaurS. Augl. s. Vind1. 3. 4. Pal2. 'Recte delevit Bekkerus, prospiciens membrorum concinnitati, quippe sibi inter se opponuntur ἐν Ἀμφίσσῃ et πρὸς Θηβαίους.' Schaeferus. 6) 'Fort. συνέβη ἄν. evenisset' etc. Reiskius. 'Fallitur. verte *evenit, ut Philippus adversus nos iter faceret.*' Schaeferus. 7) ὑμᾶς Vind1.

ἑστημεν[8] μικρόν, οὐδ'[9] ἀναλαβεῖν[10] ἂν ἠδυνήθημεν, οὕτω μέχρι πόρρω προήγαγον οὗτοι τὴν ἔχθραν.[11] Ἐν οἷς δ' ἦτ' ἤδη τὰ πρὸς ἀλλήλους, τουτωνὶ[12] τῶν ψηφισμάτων ἀκούσαντες καὶ τῶν ἀποκρίσεων εἴσεσθε.[13] Καί μοι λέγε ταῦτα λαβών.[14]

ΨΗΦΙΣΜΑ.*

164. Ἐπὶ ἄρχοντος Ἡροπύθου, μηνὸς Ἐλαφηβολιῶνος

ne potuissemus quidem (eo usque isti promoverant) reprimere odium. Ut vero alii in alios fueritis animati, hisce decretis auditis et responsionibus scietis. Age cape mihi haec et lege.

160. Heropytho Archonte, die XXV m. Elaphebolionis, tribu praesi-

8) προσεξανέστημεν pr Σ. falsum σ puncto et linea deletum est. — προεξέστη Ω (vulgatum in γρ margo habet). — προεξέστημεν Ang. 9) οὐδ' ἂν F (non Bav?). — ἂν post ἀναλ. om Vindl. Urb. 10) ἀναλαβεῖν αὐτοὺς aut αὑτοὺς (ἑαυτοὺς cod η) vulg. — om Σ. pr Laur8. Augl. 4. k. s. Vindl. Pal2. — ἀναλαβεῖν absolute i. q. *reficere vires, convalescere*. Est vocabulum medicum. Vid. Foes. Oeconom. s. v. Hippocrat. De Mulier. Lib. II p. 267, 28 ed. Foes.: ἢν μὴ δύνηται ἀναλαμβάνειν. At h. l. non de imbecillitate, de odio agitur. Sed vid. not. proximam. 11) τὸ πρᾶγμα sec man marg Laur8. vulg. — τὴν ἔχθραν Σ. s. Aug2. p. r. γρ Φ. γρ Bav (F?). Vind4. — om Augl. k. s. Vindl. alterum γρ Φ. — τὸν Φίλιππον δ$^{\lambda}$η text pr Laur8 sine οὗτοι, quod habet marg. Deleta sunt textus verba. — marg antiq. Σ: γρ. οὕτω μέχρι πόρρω προήγαγον οὗτοι. Οὐ προςγράφοντες τὴν ἔχθραν, ὡς εἶναι τὸ νόημα: προήγαγον οὗτοι τὸν Φίλιππον, ἀλλ' οὐ τὴν ἔχθραν, ὡς ἡ γραφὴ αὕτη ἔχει. Non sine veri specie Funkhaenelius in Fleckeis. Annall. LXXIII p. 679 utrumque esse glossema censet, ut nos ipsi antea. At multiplex et summa auctoritas tuetur τὴν ἔχθραν, qui accusativus obiicitur ambobus verbis ἀναλαβεῖν et προήγαγον. Cf. Aug. Mommsen in Fleckeisen. Annall. 1856 p. 57. Sententia est: nisi evigilassetis e socordia vestra, ut de concordia cum Thebanis cogitaretis, et nisi ea per me restituta esset, sed si bellum nobis cum Philippo et Thebanis eius sociis exarsisset, ne potuissemus quidem cum his reconciliari, ut contra Philippum bellum gererent. Locus etiam interpunctione laborabat, colo interpunctus post ἠδυνήθημεν. 12) τούτων s. (k?). s. Vindl. Pal2. — τουτονὶ Ω. 13) εἴσεσθ$^{\varepsilon}$αι Ω (αι linea est perfossum). 14) καὶ ... λαβών om Augl. k. s. — καί μοι τ. λαβ. om Vindl. habens λέγε. — καί μοι λέγε τ. λαβ. λέγε Urb.

*) Ψηφίσματα Σ. Laur8, quamquam §. 165 iidem habent ψήφισμα titulum. Cf. §§. 165 ... 167. — om Augl. 4. Vindl. — Decretum om Augl. Vindl. Urb. text Lind. Pal2, qui codex omnia (titulos, documenta et oratoris appellationem alteram) §§. 164—167 omisit.

ἕκτῃ φθίνοντος, φυλῆς πρυτανευούσης Ἐρεχθηΐδος, βουλῆς καὶ στρατηγῶν γνώμῃ, ἐπειδὴ Φίλιππος ἅς[1] μὲν κατείληφεν[2] πόλεις τῶν ἀστυγειτόνων, τινὰς[3] δὲ πορθεῖ, κεφαλαίῳ δὲ[4] ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν παρασκευάζεται παραγίγνεσθαι,[5] παρ' οὐδὲν ἡγούμενος[6] τὰς ἡμετέρας συνθήκας, καὶ τοὺς ὅρκους[7] λύειν ἐπιβάλλεται καὶ[8] τὴν εἰρήνην, παραβαίνων τὰς κοινὰς πίστεις, δεδόχθαι[9] τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ πέμπειν[10] πρὸς αὐτὸν[11] πρέσβεις, οἵτινες αὐτῷ διαλέξονται[12] καὶ παρακαλέσουσιν αὐτὸν μάλιστα μὲν τὴν πρὸς ἡμᾶς ὁμόνοιαν διατηρεῖν καὶ τὰς συνθήκας, εἰ δὲ μή, πρὸς τὸ[13] βουλεύσασθαι δοῦναι χρόνον[14] τῇ πόλει καὶ τὰς ἀνοχὰς ποιήσασθαι[15] μέχρι τοῦ Θαργηλιῶνος μηνός. Ἡιρέθησαν ἐκ βουλῆς[16] Σῖμος[17] Ἀναγυράσιος,[18] Εὐθύδημος[19] Φυλάσιος,[20] Βουλαγόρας[21] Ἀλωπεκῆθεν.

dente Erechtheide, de sententia senatus et imperatorum, Quoniam Philippus alia oppida finitimorum occupavit, alia populatur, atque quod summum est, ad Atticam ingrediendam se instruit, foedus nostrum pro nihilo ducens, et iusiurandum solvere instituit et pacem, fidem mutuo datam frangens; placere senatui populoque, ut legati ad eum mittantur, qui cum eo agant et eum hortentur, potissimum ut concordiam nobiscum factam et pacta teneat, sin minus, ut tempus deliberandi praebeat reipublicae et indutias usque ad mensem Thargelionem. Lecti sunt e senatu Simus Anagyrasius, Euthydemus Phylasius, Bulagoras Alopecensis.

---

164. 1) τινὰς Scrimg. IndAld. Fel. 2) κατειλήφει cod ε. — ἐκατείληφε Vind5. Pall. 3) ἃς Ind Fel. — Proxime Σ: πορθεῖν, sed ν est puncto notatum. 4) δὲ om ε. 5) γίγνεσθαι Lind marg. — παραγενέσθαι cod ε. — παρ' οὐδὲν γίγνεσθαι Ang. — πορεύεσθαι p. 6) ποιούμενος p. 7) τοὺς ὅρκους om Scrimg. Dittographiam esse παρ' οὐδὲν ἡγ. τὰς ἡμ. συνθ. καὶ ὅρκους et παραβ. τὰς κοινὰς πιστ. et fort. delendum παρ' οὐδὲν ... ὅρκους et καὶ τὴν εἰρήνην, παραβαίνων τὰς κοινὰς πίστεις, λύειν ἐπιβάλλεται censet Dobraeus temere. 8) καὶ om Scrimg.

9) δεδόχθαι (ω supra) Vind5. — δεδόχθω Aug4. 10) πέμψαι Meerm. 11) αὐτὸν κήρυκα καὶ k. s. Meerm. E §. 165 huc migraverunt, ubi praeco etiam nominatur. 12) διαλέξωνται Man. 13) τῷ Ω. γ. u. Vind3. Ang. 14) χρόνους cod η. 15) ποιεῖσθαι cod η. — δοῦναι ... ποιήσασθαι om Ang. 16) τῆς βουλῆς vulg. — τῆς om Σ. LaurS. F. In iis substantivis βουλή est, quae tanquam propria articulo carere possunt. Cf. §. 265. Aristocr. §. 98. Timocr. §. 9. Boeckh. Document. Marit. XIII et XIV passim. Aristoph. Eqq. vs. 166: ἀρχέλας ἔσει καὶ τῆς ἀγορᾶς καὶ τῶν λιμένων καὶ τῆς πυκνός, βουλὴν πατήσεις. vs. 722 (719): ἐν βουλῇ με δόξεις καθυβρίσαι, ἴωμεν εἰς τὸν δῆμον. 17) εἶμος vulg. — σιμοσ Σ. — σῖμος LaurS. T. (Vind3. 4. 5). Vid. ad §. 48. 18) ἀναγυρράσιος

ΨΗΦΙΣΜΑ.*

165. Ἐπὶ ἄρχοντος Ἡροπύθου, μηνὸς Μουνυχιῶνος ἕνῃ καὶ νέᾳ, πολεμάρχου γνώμῃ, ἐπειδὴ Φίλιππος εἰς ἀλλοτριότητα[1] Θηβαίους[2] πρὸς ἡμᾶς[3] ἐπιβάλλεται καταστῆσαι, παρεσκεύασται[4] δὲ καὶ παντὶ τῷ στρατεύματι πρὸς τοὺς ἔγγιστα
283 τῆς Ἀττικῆς παραγίγνεσθαι[5] τόπους, παραβαίνων τὰς πρὸς ἡμᾶς[6] ὑπαρχούσας αὐτῷ συνθήκας, δεδόχθαι[7] τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ πέμψαι[8] πρὸς αὐτὸν κήρυκα καὶ πρέσβεις, οἵτινες ἀξιώσουσιν καὶ παρακαλέσουσιν αὐτὸν ποιήσασθαι τὰς ἀνοχάς,

165. Heropytho Archonte, die XXIX m. Munychionis, de Polemarchi sententia, Quoniam Philippus Thebanos alienare a nobis instituit, et se paravit, ut etiam cum toto exercitu in proxima Atticae loca ingrediatur, in quo foedus, quod ei nobiscum intercedit, violat; placere senatui populoque, ut ad eum mittantur caduceator et legati, qui petant et eum hor-

---

Σ. LaurS. vulg. ut Aug2 §. 75. — ἀνασύρρασιος Ω. — ἀναγηρράσιος Aug4. — ἀναγυράσιος Aug2. (T. Φ.). Boeckh. Corp. Inscr. Tituli 111. 217. 293. alii. Ross. De Demis p. 112 sq. 19) εὐθύμηδος Man. 20) Φλιάσιος LaurS. vulg. — Φλειασιος Σ. — Φλειασιοι Inscript. de victoria Plataeensi ed. Frick. in Fleckeisen. Annal. 1859 fasc. IV p. 496. — Φλυάσιος Aug2. — 'Rescribe Φιλάσιος. nam Φιλαΐδαι fuit demus Aegeidis tribus, at Φλιοῦς urbs Peloponnesi, a qua formatur Φλιάσιος. ea nihil ad remp. Athen. pertinebat.' Palmerius. Exercitt. p. 626. 'Vid. Memor. Cosson. p. 32.' Taylorus. 'Praetuli Φλυάσιος.' Reiskius. Recepit etiam Bekkerus. At nec Φιλάσιος nec Φλυάσιος verum est. nam gentilitium est Φιλαΐδης, Φιλαΐδαι, et Φλύα habet gentil. Φλυεύς. Cf. §§. 105. 115. 135. 187. Restat solum Φυλάσιος demi Φυλή in Parisinam editionem receptum. Confusum est nomen notissimum cum minus frequenti. 21) δουλαγόρας r. s. Aug2. 4. IndFel. margLind. γρ AldV.

*) Ἕτερον ψήφισμα vulg. — Ἕτερον om Σ. LaurS. Ω. Aug2. Bav (F?). Vind3. 4. 5. Man. Ang. — Ἐπιστολὴ Φιλίππου. ψήφισμα (reliquis titulis omissis §§. 164. 166. 167) Aug1. Vind1. — Totum titulum om Aug2. — Decretum om Aug1. Vind1. Urb. text Lind. (k. s).

165. 1) ἀλλοτριοτατους (τητα suprascr.) Vind5. — ἀλλοτροτάτους Ven. Aug4. s. Superlativorum exitus confusi cum τητα terminatione animadvertere debebant Taylorum, qui volebat ὡς ἀλλοτριοτάτους. Vid. Schaefer. ad Gregor. Cor. p. 1033. b. 2) τοὺς Θηβ. u. 3) ὑμᾶς Mor. Ang. 4) παρασκευάζεται Indd. e §. 164. 5) παραγενέσθαι Vind5. Pall. 6) ὑμᾶς Man. 7) δεδόχθω Aug4. — δεδόχθαι (ω suprascr.) Vind5. 8) πέμπειν AldT. Vind5. rec Pall (cuius pr πεμ sine terminatione).

ὅπως ἐνδεχομένως[9] ὁ δῆμος βουλεύσηται.[10] καὶ γὰρ[11] νῦν[12] οὐ κέκρικεν βοηθεῖν ἐν[13] οὐδενὶ τῶν μετρίων. Ἡιρέθησαν ἐκ[14] βουλῆς Νέαρχος Σωσινόμου, Πολυκράτης Ἐπίφρονος, καὶ κῆρυξ Εὔνομος Ἀναφλύστιος ἐκ τοῦ δήμου.[15]

166. Λέγε δὴ καὶ[1] τὰς ἀποκρίσεις.

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ[2] ΑΘΗΝΑΙΟΙΣ.[3]

Βασιλεὺς Μακεδόνων Φίλιππος Ἀθηναίων τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ χαίρειν. Ἣν μὲν ἀπ' ἀρχῆς[4] εἴχετε[5] πρὸς ἡμᾶς αἵρεσιν, οὐκ ἀγνοῶ, καὶ τίνα σπουδὴν ποιεῖσθε προςκαλέσασθαι[6] βουλόμενοι[7] Θετταλοὺς καὶ Θηβαίους, ἔτι δὲ καὶ Βοιωτούς.[8] βέλτιον δ'[9] αὐτῶν φρονούντων καὶ μὴ βουλομένων ἐφ' ὑμῖν[10] ποιήσασθαι τὴν ἑαυτῶν αἵρεσιν, ἀλλὰ κατὰ τὸ συμφέρον ἱστα-

tentur, ut indutias faciat, ut e re nata populus deliberet. etenim nunc non decrevit copias emittendas in re non mediocri. Lecti sunt e senatu Nearchus Sosinomi F., Polycrates Epiphronis F., et caduceator Eunomus Anaphlystius e populo.

166. Recita etiam responsa.

Rex Macedonum Philippus S. P. Q. Atheniensi S. Qua animo fueritis erga nos ab initio affecti, non ignoro, et quid studii adhibeatis, ut ad vos (ad vestram societatem) vocetis Thessalos et Thebanos, atque adeo Boeotos. Qui quum saniores sint, et suam optionem vestro arbitrio subiicere nolint, sed ab utilitatis parte stent, nunc conversione facta per legatos

---

9) *ἐνδεχόμενον* Ven. *ε. γρ ζ. η.* Aug2. 4. *p. r.* — *ἐνδεχομένων Σ.* LaurS. *F. T. Φ.* Pall. Fort. *ἐκ τῶν ἐνδεχομένων.* — utrumque casum dat Bav. 10) *βασιλεύσηται* Man. — *δουλεύσηται* Ang. 11) *γὰρ* om *Ω.* 12) *νῦν* om Man. 13) *ἐν* om Aug2. 4. *ε. p. r.* Vind4. — *ἐπ'* coni. Dobraeus: '*dum tolerabiles sint, quas ille velit, condiciones.* Cf. §. 244. 14) *τῆς βουλῆς* vulg. — *τῆς* om *Σ.* LaurS. Vind4. Aug2. *F. T. Φ. p. r.* marg Lind. Vid. §. 164. 15) *ἐκ τοῦ δήμου* om *γ. Ω. u. v.* Man. Ang. Placet.

166. 1) *καὶ* om Vind1. Man. 2) *Ἀποκρίσεις* h. l. et §. 167 Ald etc. *Σ. F. T. Φ. p. u. v.* Vind3. Man. Ang. — *Ἀπόκρισις* LaurS. *Ω.* Aug2. Bav. Vind4. (*r. t.*) item §. 167. — *Ἐπιστολὴ Φιλίππου.* Cf. ad §. 165. — *Ἐπιστολὴ* Aug4. AldT. Vind5. Pall. 3) *Ἀθηναίοις* om *Ω. u. v.* Vind3. 5. Urb. Pall. Epistolas has duas om Aug1. Vind1. Urb. in marg habet Lind. Cf. ad §. 164. 4) *ἀπ' ἀρχῆς* om *ε.* 5) 'Aut *ἔχετε* leg. aut infra *ἐποιεῖσθε.*' Wolfius. 'Non opus.' Schaeferus. 6) *προσκαλέσασθε* Man. — *προκαλέσασθαι* coni. Dobraeus scil *εἰς φιλίαν.* 7) *βουλόμενοι* om Aug4. 8) *Βοιωτοὺς* om Vind5. Pall. 9) *δ'* om pr Pall. 10) *ἡμῖν* cod *ε.*

μένων, νῦν ἐξ ὑποστροφῆς[11] *ἀποστείλαντες ὑμεῖς*[12] *πρός με*[13] *πρέσβεις καὶ κήρυκα*[14] *συνθηκῶν μνημονεύετε*[15] *καὶ τὰς ἀνοχὰς αἰτεῖσθε,*[16] *κατ᾽ οὐδὲν ὑφ᾽ ἡμῶν πεπλημμελημένοι.*[17] *ἐγὼ μέντοι ἀκούσας τῶν πρεσβευτῶν*[18] *συγκατατίθεμαι τοῖς παρακαλουμένοις καὶ ἕτοιμός εἰμι ποιεῖσθαι τὰς ἀνοχάς, ἄν περ τοὺς*[19] *οὐκ ὀρθῶς συμβουλεύοντας*[20] *ὑμῖν παραπέμψαντες τῆς προςηκούσης ἀτιμίας ἀξιώσητε.*[21] *Ἔρρωσθε.*[22]

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ ΘΗΒΑΙΟΙΣ.*

167. *Βασιλεὺς Μακεδόνων Φίλιππος Θηβαίων τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ χαίρειν. Ἐκομισάμην τὴν παρ᾽ ὑμῶν ἐπιστολήν,*
284 *δι᾽ ἧς μοι τὴν ὁμόνοιαν καὶ τὴν εἰρήνην ὄντως ἐποιεῖτε.*[1]

et caduceatorem ad me missos pactionum mentionem facitis et indutias petitis, nulla per nos iniuria lacessiti. Veruntamen ego legatis auditis annuo postulatis et paratus sum ad faciendas indutias, si quidem qui vobis non recte consulunt, eos repudiatos qua digni sunt infamia punietis. Valete.

167. Rex Macedonum Philippus S. P. Q. Thebano S. Accepi literas vestras, quibus mecum concordiam et pacem revera faceretis. Attamen

---

11) *ἐπιστροφῆς* Vind5. Pall. 12) *ἡμεῖς* Lind. 13) *πρὸς ἐμὲ* olim Bkk. At vid. Dissen. ad h. l. Stallb. ad Plat. Gorg. p. 489 E. Mehlhorn. Gramm. Gr. I p. 230. Cf. §§. 14. 21. 77. Boeot. II §§. 42 sq. f. leg. §. 222. Etiam *ὥς με* Nicostr. §. 7. 14) *κήρυκας Σ.* LaurS et libri plerique omnes. — *κηρυκα*^{ας} Bav (non *F*). — *κήρυκα* Reiskius coni. (Vind3. 4?). Pluralem Wunderlichius defendebat 'propter duas legationes.' At in priore decreto §. 164 ex optimorum, etiam plurimorum codicum auctoritate delendum erat *κήρυκα καί*. Pluralis ortus esse videtur propter sequens *σ*. 15) *μνημονεύσετε* Vind5. 16) *αἰτιᾶσθε* cod *η*. 17) *πεπληγμένοι* vulg. — *πεπλημμελημένοι* Bav. *ε. γρ ζ. η.* Aug2. 4. Alt. AldB. AldV. Less. Vind3. 4. (*Φ. p. r*). — *πεπλημμενοι*^{ελημ} *Σ*, utraque scriptura est calligraphi. — *πεπλημελημένοι* LaurS. 18) *ἀκ. τ. πρεσβυτῶν r.* Vind4. — *τῶν πρεσβευτῶν ἀκούσας Ω. u.* Man. Ang. 19) *τούτους Σ.* 20) *συμβουλεύσαντας* Aug2. 21) *ἀξιώσατε* Aug4. — *ἐξεώσητε T.* — *ἐξεωσητε* Appfr. — *ἐξεώσατε* AldT. 22) *ἔρρωσθε* om *Φ*.

*) *Ἐπιστολὴ Θηβαίοις* AldT. — *Ἐπιστολὴ* sine *Θηβαίοις* Pall. (*Ἐπιστολή. ἀποκρίσεις*? Vind3). — *Θηβαίοις* om *Ω.* Vind3. (*u. v*?). — Titulum om Aug4. — Ceterum cf. ad titulum §. 166.

167. 1) *καὶ τὴν εἰρήνην ἀνανεοῦσθε* (*ἀνανεοῦσθαι* Ang.) vulg. — *ἀνανεοῦσθε καὶ τὴν εἰρήνην* deinde lacunam *Φ*. — *καὶ τὴν εἰρήνην* cum sequente lacuna, in quam sec man scripsit *ανανεουσθαι*^{ε}, LaurS,

Πυνθάνομαι μέντοι διότι πᾶσαν ὑμῖν Ἀθηναῖοι προςφέρονται φιλοτιμίαν βουλόμενοι ὑμᾶς συγκαταίνους γενέσθαι τοῖς ὑπ' αὐτῶν παρακαλουμένοις. πρότερον μὲν[2] οὖν ὑμῶν κατεγίγνωσκον ἐπὶ τῷ μέλλειν πείθεσθαι[3] ταῖς ἐκείνων ἐλπίσι καὶ ἐπακολουθεῖν αὐτῶν τῇ προαιρέσει, νῦν δ' ἐπιγνοὺς ὑμᾶς τὰ[4] πρὸς ἡμᾶς ἐζητηκότας ἔχειν εἰρήνην μᾶλλον ἢ ταῖς ἑτέρων ἐπακολουθεῖν γνώμαις, ἥσθην καὶ μᾶλλον[5] ὑμᾶς ἐπαινῶ κατὰ[6] πολλά, μάλιστα δ' ἐπὶ τῷ βουλεύσασθαι περὶ τούτων ἀσφαλέστερον καὶ τὰ πρὸς[7] ἡμᾶς ἔχειν[8] ἐν[9] εὐνοίᾳ, ὅπερ οὐ[10] μικρὰν ὑμῖν οἴσειν ἐλπίζω ῥοπήν,[11] ἐάν περ ἐπὶ ταύτης μένητε τῆς προθέσεως.[12] Ἔρρωσθε.

audio Athenienses omni studio contendere, ut ipsorum adhortationibus suffragemini. Ut igitur prius vos reprehendebam, quod spem, quam illi faciebant, essetis amplexuri et eorum institutum secuturi, ita nunc posteaquam intellexi malle vos pacem nobiscum habere, quam aliorum sequi sententias, sum delectatus et vos quum multis nominibus laudo, tum eo potissimum, quod et tutiora consilia sectamini et benivolentiam erga nos habetis. id quod non parum vobis momenti allaturum puto, si quidem in isto instituto perseverabitis. Valete.

---

pergens reliquis omissis: πυνθάνομαι. — καὶ τὴν εἰρήνηντωσεμοι ειτε pr *Σ*, ante τωσ recens corr viridi (Saec. XV) addidit ὄν. — καὶ ἀνανεοῦσθαι τὴν εἰρήνην τωσεμ(β?)θειειτε Vind4. Hinc et quia in Bekkeria lectionis varietate spatium post μοι relictum nec correctoris ὄν observatum erat, olim codicem *Φ* sequens conieci addendum esse εἰρ. πρὸς ἐμὲ ποιεῖτε, quum iam Dobraeus praeiisset, id quod me fugerat, annotans: 'An in *Σ* latet ἐποιεῖτε vel ποιεῖτε?' Sed postea vidi in *Σ* versum finitum esse post εμοι et verbum continuari literis ειτε, etiam Vind4 idem velle, hinc scribendum καὶ τὴν εἰρήνην ὄντως ἐποιεῖτε, cuius interpretamentum est ἀνανεοῦσθε, et ὄν excidit propter praegressum ην. Spengelius De Phil. III p. 161 in reliquiis *Σ* latere posse προςομολογεῖτε censuit. Quid ὄντως εἰρήνην ἄγειν etc. tum significet, intelligitur e Chers. §. 4 sqq. Ne vero activum offendas, non scriptum esse ἐποιεῖσθε, literae h. l. et legati respiciuntur, nam τὴν εἰρήνην ἐποίουν οἱ πρέσβεις. De quo discrimine vid. Wurm. ad Dinarch. c. Dem. §. 50 p. 95. Non fecerunt Thebani tum pacem, sed de concordia et servanda pace actum est. 2) μὲν om *s. p. r.* Vind4. 5. Pall. 3) πείσεσθαι Vind5. 4) τὴν *Φ. k. p. s. ε. ζ. η.* Aug4. Less. AldT. Alt. — τὴν supra τὰ Bav (non *F*?). — De τὰ πρὸς vide proximum. Cf. §. 163 et passim. 5) 'μᾶλλον malim abesse.' Sauppius. Nos praeferamus μάλα. 6) καὶ τὰ Mor. pr *Σ*. Laur8 compendio. text *Ω*. vulg. — κατὰ Ald. Fel. corr antiq *Σ* compendio. *ζ*. Aug2. Meerm. marg *Ω*. (*k. s. t. u*). 7)

168. *Οὕτω διαθεὶς*[1] *ὁ*[2] *Φίλιππος τὰς πόλεις πρὸς ἀλλήλας*[3] *διὰ τούτων, καὶ τούτοις ἐπαρθεὶς τοῖς ψηφίσμασιν καὶ ταῖς ἀποκρίσεσιν, ἧκεν*[4] *ἔχων τὴν δύναμιν καὶ τὴν Ἐλάτειαν*[5] *κατέλαβεν,*[6] *ὡς, οὐδ'*[7] *ἂν*[8] *εἴ τι γένοιτο, ἔτι συμπνευσάντων*[9]

168. Ita concitatis inter se urbibus Philippus istorum opera, et his decretis elatus et responsionibus, adventavit cum exercitu et Elateam occupavit, quasi quidquid accidisset non iam conspiraturi essemus nos et

---

πρὸ Ω. 8) *ἔχει* Vind5. 9) *ἐν* om pr *Ω.* 10) *οὐ* om Aug4. 11) *ὅπερ ... ῥοπὴν* om Vind5. 12) *προαιρέσεως* cod *s.* — *πίστεως t.* Ind Ald. AldV. AldB.

168. 1) *διατεθεὶς k.* Pal2. *διατωθεὶς* pr *Ω*, *τω* delevit corr. 2) *ὁ* om Aug4. 3) *ἀλλήλους T.* 4) *ἦγεν* Aug4. 5) *ἐλάττειαν* Aug. 6) *κατέβαλεν* Man. 7) *οὐδ'* om pr Pall, corr inseruit post *ἂν*. 8) *ἂν* om Vind5. 9) *ἀναπνευσόντων* Taylorus coniecit, de clara sententia haesitans, securus de constructione vexata. — *συμπνευσόντων Σ.* LaurS. vulg. (Aldetc. om proxime sequens *ἂν*). Defendere conabatur Hermann. *Ἂν* p. 184 ita, ut ad *οὐδ' ἂν* repeteret *συμπνευσάντων* e *συμπνευσόντων* sequente. At optimorum librorum (*Σ.* LaurS. Augl. 2. *k. s.* Guelf. Vindl. 3. Pal2) *ἂν* tuentium etiam post *συμπνευσόντων*, et Dionysii H. T. VI p. 743 particulam post proximum pronomen ponentis auctoritas obstat et talis ellipsis inusitata est. Vid. Baeumlin. De Modis p. 358 sq. Quare Weberus ad Aristocr. §. 15 defendebat *συμπνευσόντων ἂν* exemplis et aliis, de quibus facile corrigendis vid. not. ad Phil. III §. 70, et Aristogit. I §. 68: *μήτ' ἂν γενησόμενα.* At huius exempli verba, quae ipse olim Bekkeri annotatione in errorem ductus in textum receperam, delenda sunt secundum *Σ. Π. Ω.* Man. Vindl. 4. Augl etc. merito. nam impudens, de quo ibi agitur, non potest dicere quae non futura sunt. Rectissime vero *συμπνευσάντων ἂν* coniecerunt Elmsleyus Auctar. ad Aristoph. Acharn. vs. 295; Schaeferus, quamquam ob brevitatem dictionis illum hic non intellexerat; Dobraeus; Baiterus ad Lycurg. p. 131, qui observavit: '*συμπνευσόντων*, inquit, soloecum esse puto, quoniam futurum verbi *πνέω* non est *πνεύσω*, sed *πνεύσομαι*'; Cobetus Var. Lect. p. 92. Optime H. Steph., Elmsleyus et idem ille Cobetus (Mnemos. 1856 II p. 190 sq.) Hesychii auctoritate coniecturam confirmaverunt. Lexicographus enim inter *Συμπλάττομεν* et *συμπνευσμός* habet: *Συμπλευσάντων· ὁμονοησάντων.* Corrigendum igitur e Demosthenico loco depravato depravatum verbum Lexici: *συμπνευσάντων*, quamvis in aliis locis *ἂν* particulam cum futuri indicativo, infinitivo et participio posse construi certum sit. Cf. ad Phil. III §. 70. et ad f. leg. §. 342. Veraque est Baiteri observatio. nam quamquam *ἀναπνεύσει* quidem in Quinti Smyrnaei Posthom. XIII vs. 516 invenitur, apud classicos tamen etiam compositorum futurum *πνεύσομαι* est, ut apparet ex Eurip. Hercul. fur. vs. 885 *ἐκπνεύσεται*, contra quam Elmsleyi coniecturam

ἂν ἡμῶν[10] καὶ τῶν Θηβαίων. ἀλλὰ μὴν[11] τὸν τότε συμβάντ' ἐν[12] τῇ πόλει θόρυβον[13] ἴστε μὲν ἅπαντες, μικρὰ δ'[14] ἀκούσαθ' ὅμως[15] ἀναγκαιότατα.[16]

169. Ἑσπέρα μὲν[1] γὰρ[2] ἦν,[3] ἧκε δ' ἀγγέλλων[4] τις ὡς[5]

Thebani. Verum qui tumultus in urbe tum fuerit excitatus, nostis quidem omnes, pauca tamen audite cognitu maxime necessaria.

169. Vespera erat, venerat quidam ad Prytanes nuntians Elateam

---

nemo codicum stribliginem ἐκπνεύσατε vel ἐπνεύσατε tuetur. 10) ὑμῶν vulg. — ἡμῶν Σ. LaurS. γρζ. η. Φ. Augl. 4. k. s. Vind3. 5. Pall. 2. Dionysius. — ὑμῶν (η supra) F. Vind1. 11) μὴν καὶ cod ε. 12) ἐν om Augl. k. r. s. Guelf. Vind1. Pal2. Apsines Rh. T. IX p. 506 W. Taylorus et Schaeferus delendum putaverunt. Cf. §. 188: τὸν τότε τῇ πόλει περιστάντα κίνδυνον, in quo loco a Longino laudato nonnulli codd. ἐν τῇ habent. 'Schaeferus omnino suspicatur sic scriptum fuisse a Demosthene: τὸν τότε συμβάντα θόρυβον τῇ πόλει, ut §. 176 τὸν ἐφεστηκότα κίνδυνον τῇ πόλει legatur, et §. 220 τὸν κατειληφότα κίνδυνον τὴν πόλιν. Verum exempla in talibus nihil probant. nam probe novit Schaeferus utramque collocationem bonam esse pro ratione sententiae. sententia regit collocationem verborum. Dicit vero orator τὸν τότε συμβάντα ἐν τῇ πόλει θόρυβον, (ut postea θορύβου πλήρης ἦν ἡ πόλις) quod hic multo γραφικώτερον, ubi has res describit.' Dissenius. 13) ἀλλὰ μὴν τὸν τῇ πόλει συσταθέντα τότε θόρυβον Tiberius Rh. T. VIII p. 572. 14) ἂν tanquam post δ' inserendum marg Urb. 15) μου Tiber. 16) ὅμως, αὐτὰ τὰ ἀναγκ. vulg. — αὐτὰ τὰ om pr Σ, viridi colore recens addidit. om ambo vocabula pr LaurS, sec add αὐτὰ sine articula. — αυτὰ (τὰ supra) sic habet Pall. — τὰ ἀναγκ. sine αὐτὰ Tiberius. Vind5. — μικρὰ, αὐτὰ τὰ ἀν. i. q. weniges, gerade nur das nothwendigste. μικρὰ . . . ἀναγκ. i. q. weniges sehr nothwendiges. Sic utrumque una notione comprehensum sed loco separatum vocabulum suam gravitatem obtinet.

169. 1) μὲν om Pall. — Pro ἑσπέρα Gregor. Cor. Rh. T. VII p. 1271 W. ἡμέρα. 2) γὰρ om. k. Pal2. Cf. Charit. I, 3 init. Initium loci classici citavit Longinus Sublim. cap. 10. 3) ἤδη Tiberius Rh. T. VIII p. 572 W. (ex ἦν ἧκε ortum). 4) ἀγγέλων Aldetc. Ω. s. Pal2. Urb. Man. Ang. Theon. Progymn. II. Rh. T. I p. 167 ante Walz. — ἀγγελῶν Vind5. Pall. — ἀγγέλλων Σ. LaurS. vulg. Theon. Progymn. Walzii. Hermog. Rh. T. III pp. 272. 299. 303. Schol. in Hermog. T. VII p. 947 W. Anonym. De Figuris Rh. T. VIII p. 648 W. Gregor. Cor. Strab. IX, 3, 15 p. 424 A. Etiam metrum traditur Castor. De Metris Rh. T. III p. 717. — ἀπαγγέλλων Bav. η. Cf. Diodor. XVI cap. 84. — ἧκεν ἀγγέλλων τις et ἧκεν ἄγγελος τις idem quidem significat (de literarum harum confusione vid. Orvill. ad Char. l. c.), sed

τοὺς πρυτάνεις, ὡς Ἐλάτεια κατείληπται.[6] καὶ μετὰ ταῦτα, οἱ μὲν εὐθὺς ἐξαναστάντες μεταξὺ δειπνοῦντες τούς τ' ἐκ τῶν σκηνῶν τῶν κατὰ τὴν ἀγορὰν ἐξεῖργον καὶ τὰ γέρρ'[7] ἐνεπίμπρασαν, οἱ δὲ[8] τοὺς[9] στρατηγοὺς μετεπέμποντο[10] καὶ τὸν σαλπικτὴν[11] ἐκάλουν, καὶ θορύβου πλήρης ἦν ἡ[12] πόλις. τῇ δ' ὑστεραίᾳ, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, οἱ μὲν πρυτάνεις τὴν βουλὴν ἐκάλουν εἰς τὸ βουλευτήριον, ὑμεῖς δ'[13] εἰς τὴν[14] ἐκκλησίαν ἐπορεύεσθε,[15] καὶ πρὶν ἐκείνην χρηματίσαι καὶ προβουλεῦσαι πᾶς ὁ δῆμος[16] ἄνω καθῆτο. (170) καὶ μετὰ ταῦτα, ὡς ἦλθεν[1] ἡ βουλὴ καὶ ἀπήγγειλαν οἱ πρυτάνεις τὰ προςηγγελμέν' ἑαυτοῖς[2] καὶ τὸν ἥκοντα παρήγαγον κἀκεῖνος εἶπεν, ἠρώτα[3] μὲν ὁ κῆρυξ 'τίς ἀγορεύειν βούλεται;' παρῄει δ' οὐδείς. πολλάκις[4] δὲ τοῦ κήρυκος ἐρωτῶντος οὐδὲν[5] μᾶλλον ἀνίσταθ' οὐ-

esse occupatam. post haec alii statim a coena surgentes circumforaneos e tabernis expellebant et crates (cancellos) incendebant, alii imperatores accersebant et tubicinem vocabant, et tumultu referta erat urbs. postridie, primo diluculo, Prytanes senatum in curiam vocabant, vos in contionem ibatis, ac priusquam senatus deliberasset ac decrevisset, universus populus in superiore loco sedebat. (170) et post, ut venit senatus et Prytanes ea, quae ipsis nuntiata fuerant, renuntiaverunt et nuntium produxerunt isque nuntiavit, praeco interrogabat 'Quis contionem habere vult?' nemo prodibat. saepius interrogante praecone, nihilo magis surgebat

---

hîc loco τις articulus ante ἀγγέλλων addendus foret et structura non tam bene procederet, unde pendeat ὡς. — (δέ τις ἀγγέλλων Sopater Rh. T. IV p. 745). 5) εἰς Aug4. — ἐς Gregorius. 6) Ἐλάτειαν κατείληφε cod ζ. Cf. §. 175. — Ἐλάτειαν Φίλιππος καὶ ἑξῆς Sopater. — Proximum εὐθὺς om Gregorius. 7) ἔργα Ven. η. Vind5. pr Pall. Vid. Prolegg. Gramm. §. 114. 8) οἳ μὲν . . . οἳ μὲν nuper Bekkerus. item §§. 93. 143. 151. f. leg. §§. 23. 32. 136. Lept. §§. 74. 123. passim. Vid. Reiz. De Acc. Inclin. p. 5 sq. ibiq. Eustathius. At cf. Buttmann. Gr. T. I p. 299 2dae. 9) τοὺς om Ω. Ang. 10) κατεπέμποντο t. 11) σαλπιγκτὴν vulg. — σαλπικτὴν Fel. Σ. pr Laur8, (in quo πι finit versum). F. T. Φ. Aug4. Urb. Vid. Dindorf. in Stephan. Thes. s. v. 12) ἡ om Vind5. 13) δ' om Ang. 14) τὴν om operae Herwag. 15) ἐπορεύεσθε (αι superscr.) Σ, αι viridi colore recens corr. superscripsit. — ἐπορεύεσθαι pr Ω. 16) πᾶς ὁ δῆμος om Vind1.

170. 1) εἰσῆλθεν vulg. — ἦλθεν Σ. Laur8. ε. Φ. Aug1. 2. 4. k. s. Vind1. 5. Pal2. Urb. 2) αὐτοῖς Aug1. 4. k. r. ε. Vind1. Pal2. 3) ἐβόα Anonym. Rh. T. VII p. 499. Vulgatum tuetur etiam Aristid. Or. XXIII T. I p. 277 Iebb. = p. 449 Dind. 4) πολλάκι T. 5) οὐ μὲν Vind5.

δείς, ἁπάντων μὲν τῶν στρατηγῶν[6] παρόντων, ἁπάντων[7] δὲ[8] τῶν[9] ῥητόρων, καλούσης δὲ τῇ κοινῇ πατρίδος φωνῇ[10] τὸν ἐροῦνθ' ὑπὲρ[11] σωτηρίας. ἣν[12] γὰρ ὁ κῆρυξ κατὰ τοὺς νόμους[13] φωνὴν ἀφίησι, ταύτην κοινὴν[14] τῆς πατρίδος δίκαιόν ἐστιν[15] ἡγεῖσθαι.[16] (171) Καίτοι, εἰ[1] μὲν τοὺς[2] σωθῆναι τὴν πόλιν βουλομένους παρελθεῖν[3] ἔδει, πάντες[4] ἂν[5] ὑμεῖς,[6] καὶ

quisquam, praesentibus omnibus imperatoribus, omnibus oratoribus, et patria communi voce requirente aliquem, qui de salute dissereret. quam enim praeco vocem ex instituto legum edit, haec iure communis est patriae vox existimanda. (171) Quod si surgendum fuisset iis qui rempublicam salvam voluissent; omnes vos ceterique Athenienses consurrexissetis

6) Hîc tres literae sunt erasae in *Σ*. 7) ἁπάντων om pr *Σ* propter praegressa, addidit antiq. 8) δὲ καὶ *p*. 9) τῶν om *Ω*. 10) καλούσης δὲ τῆς κοινῆς τῆς πατρίδος φωνῆς LaurS. vulg. — καλ. δὲ τῆς κοινῆς πατρίδος φωνῆι *Σ*, non aliter. — καλ. δὲ τῇ κοινῇ τῆς πατρίδος φωνῇ Augl. 2. *k. s.* Vindl. Pal2. Idem voluit *p*, qui, ut partim etiam *Σ*, terminationibus male aequatis sic: καλ. δὲ τῆς κοινῆς πατρίδος φωνῆς, quod receperunt Turicc. Saltem addendus foret articulus τῆς, quia quisque τῆς κοινῆς πατρίδος continuaret, quamquam alias πατρίς sine articulo usurpari potest. Vid. ad §. 242. — καλ. δὲ τῆς πατρίδος τῇ κοινῇ φωνῇ γρ marg antiq *Σ*. γρ *Φ*. Vind3. 4. Recepit Bekkerus. Sed ordo verborum in textu *Σ* et in familia Augl[i] est exquisitior, quo notiones καλούσης κοινῇ et πατρίδος φωνῇ separatae graviores fiunt, quare a Reiskio receptus. — Vulgatam lectionem Wunderlichius restituit, quod vehementer miratur Schaeferus. iure: nam 'gravior sententia, ubi patria vocat, quam vox patriae.' Dissenius. Non sentio 'vulg. fortiorem esse', ut Harlesius censuit. κοινῆς falsum esse ostenditur sequentibus, unde apparet adiectivum pertinere ad φωνήν, non construendum esse τῆς κοινῆς πατρίδος, nec καλούσης τῆς φωνῆς. Cf. Pseud. Platon. Epist. *Θ* p. 358 A: καλούσης δὲ τῆς πατρίδος πρὸς τὰ κοινά. Etiam Cicero (Catil. I cap. 7) aperte imitans locum 'si patria loquatur', non adhibuit adiectivum *communis* nisi aliis additis: 'patria, quae communis est omnium nostrum parens.' 11) ὑπὲρ τῆς coni. Reiskius. non opus. Cf. Phil. IV §. 56: ὅσ' ἂν εἰς σωτηρίαν δαπανῶμεν. 12) εἰ Alexander Rh. T. VIII p. 462. — ἦν Vind5. 13) κατὰ τοὺς νόμους om Vindl. 14) κοινῇ Pal2. 15) ἐστιν om *F. t. u. v. y. Ω.* Pall. Man. Ang. Alexander. 16) ἣν . . . ἡγεῖσθαι delenda iubebat Dobraeus verba, quorum sententiam non multum abesse ab ridiculo iudicabat Dindorfius. Equidem puto, si abessent ea, non clare intelligi potuisse, quae communis vox patriae esset, populine, an magistratus, an cuius. Notio autem ea efferenda erat, quia ad omnes officium illud pertinebat commune.

171. 1) εἰ corr *Ω*. 2) τοῦ Ald. *r*. Vindl. Pal2. 3) παρεισελθεῖν cod *η*. 4) πάντας Pal2. 5) ἂν om *r*. 6) ἡμεῖς Aug4.

οἱ ἄλλοι Ἀθηναῖοι,[7] ἀναστάντες ἐπὶ τὸ βῆμ' ἐβαδίζετε. πάντες γὰρ εὖ[8] οἶδ' ὅτι σωθῆναι αὐτὴν ἐβούλεσθε.[9] εἰ δὲ τοὺς πλουσιωτάτους· οἱ τριακόσιοι. εἰ δὲ τοὺς ἀμφότερα ταῦτα καὶ εὔνους τῇ πόλει καὶ πλουσίους· οἱ μετὰ[10] ταῦτα[11] τὰς μεγάλας ἐπιδόσεις ἐπιδόντες.[12] καὶ γὰρ εὐνοίᾳ καὶ πλούτῳ τοῦτ'[13] ἐποίησαν. (172) ἀλλ' ὡς ἔοικεν, ἐκεῖνος ὁ καιρὸς, καὶ[1] ἡ ἡμέρα κείνη,[2] οὐ μόνον εὔνουν καὶ πλούσιον ἄνδρ' ἐκάλει, ἀλλὰ καὶ παρηκολουθηκότα τοῖς πράγμασιν ἐξ ἀρχῆς,[3] καὶ συλλελογισμένον ὀρθῶς,[4] τίνος ἕνεκα ταῦτ' ἔπραττεν ὁ Φίλιππος καὶ τί βουλόμενος. ὁ γὰρ μὴ ταῦτ'[5] εἰδὼς μηδ'[6] ἐξητακὼς πόρρωθεν ἐπιμελῶς,[7] οὔτ' εἰ[8] εὔνους ἦν οὔτ' εἰ πλού-

et ad suggestum accessissetis. omnes enim, bene scio, incolumem esse eam volebatis. sin ditissimis; trecenti. sin quibus utraque haec suppetunt, quod et reipublicae consultum cupiunt et divites sunt; ii debebant qui postea magna largiti sunt, id quod propter benivolentiam et divitias fecerunt. (172) Sed opinor, illud tempus et illa dies non modo bene cupientem et locupletem virum vocabat, sed etiam in rebus illis ab initio versatum et meditatum recte, qua de causa Philippus illa ageret et quid sibi vellet. Quas res qui ignorabat et non multo ante pervestigaverat accu-

---

7) καὶ οἱ ἄλλοι Ἀθηναῖοι delenda iubet Benseler. Hiat. p. 95. Usitatior formula hiatum permittebat. 8) γὰρ εὖ LaurS. vulg. — εὖ om pr Σ, add antiq. (Pal2. Man.). 9) ἠβούλεσθε Aug1. Vind1. 3. 4. Pal2. Man. (*F. T. Φ. k. p. r. s. t. u. v*?). 10) μὲν Aug. 11) μετὰ ταῦτα Reiskius uncis inclusit. At h. l. est i. q. 'post Elateam occupatam ortumque Athenis tumultum.' Schaeferus. Post superius ταῦτα commatis signum delendum esse merito iussit Classenius noster in Iacobs. Atticis XXXIII, quia ἀμφότερα ταῦτα adverbii modo inter articulum et eius adiectiva interpositum est. 12) ἐπιδιδόντες Aug2. 13) ταῦτ' Vind1. η.

172. 1) καὶ om Urb. 2) καὶ ἡ ἡμέρα κείνη om Hermog. T. III p. 422. et Gregor. Cor. Rh. T. VII p. 1271 W. 3) παρηκ. ἐξ ἀρχῆς τοῖς πρ. μάλιστα Hermog. 4) ὀρθῶς etiam Σ. LaurS, ut vulgo, h. l. habent, non, ut propter Bekkeriam Berolinensis Ed. annotationem aliquando erravi, post ἐξ ἀρχῆς, sed εξαρχης ante ὀρθῶς Σ male repetiit, attamen linea antiqui atramenti traducta delevit, et adverbio ὀρθῶς adpictus est asteriscus. Item in LaurS bis apparet ἐξ ἀρχῆς, sed prius (ante καὶ συλλ.) est deletum recentiore atramento. 5) ταῦτ' habet Pal1 in marg. 6) μήτ' vulg. — μηδ' Σ. LaurS. Aug1. *k. s.* Vind1. 3. 4. 5. Pal1. 2. 7) πόρρωθεν ἐπιμελῶς LaurS. vulg. — ἐπιμελῶς om pr Σ, add antiq. Superfluum potest videri post ἐξητακὼς πόρρωθεν, respondens superiori παρηκολουθηκότα τοῖς πρ. 8) οὔτε sine εἰ Bav.

σιος, οὐδὲν μᾶλλον ἤμελλεν ὅ τι χρὴ ποιεῖν εἴσεσθαι,[9] οὐδ' ὑμῖν ἕξειν συμβουλεύειν. (173) Ἐφάνην τοίνυν οὗτος,[1] ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ἐγώ, καὶ παρελθὼν εἶπον εἰς[2] ὑμᾶς,[3] ἅ μου[4] δυοῖν ἕνεκ' ἀκούσατε προσχόντες[5] τὸν νοῦν, ἑνὸς[6] μέν, ἵν' 286
εἰδῆτε,[7] ὅτι μόνος τῶν λεγόντων καὶ πολιτευομένων ἐγὼ τὴν τῆς εὐνοίας τάξιν ἐν τοῖς δεινοῖς οὐκ ἔλιπον,[8] ἀλλὰ καὶ[9] λέγων καὶ γράφων ἐξηταζόμην τὰ δέονθ' ὑπὲρ ὑμῶν[10] ἐν αὐτοῖς τοῖς φοβεροῖς, ἑτέρου δέ, ὅτι μικρὸν ἀναλώσαντες[11] χρόνον πολλῷ[12] πρὸς τὰ λοιπὰ τῆς πάσης[13] πολιτείας ἔσεσθ'[14] ἐμπειρότεροι.[15] (174) Εἶπον τοίνυν ὅτι 'Τοὺς μὲν ὡς ὑπαρχόντων Θηβαίων[1] Φιλίππῳ[2] λίαν θορυβουμένους ἀγνοεῖν τὰ παρόντα

rate, sive benivolus sive dives esset, nihilo magis sciturus erat, quid aut agendum aut suadendum vobis esset. (173) Is igitur illo die exstiti ego, et progressus ad vos ea dixi, quae me referentem duabus de causis attente audiatis velim, tum ut sciatis me solum ex oratoribus et in republica versantibus benivolentiae stationem in periculis non deseruisse, sed manifesto et dixisse et rogasse pro vobis in ipsa trepidatione quae opus fuerunt, tum quod exiguo impenso tempore in posterum totius reipublicae administrandae multo eritis peritiores. (174) Dixi igitur haec: 'Qui nimis formidant Thebanos Philippi ministros esse, ii videntur mihi praesentia ne-

---

9) εἴσεσθε Σ, antiq αι superscr. — ἔσεσθαι Ω. Ang.

173. 1) ουτως Laur8. — om Ω. — 'Scilicet quem ὁ καιρὸς ἐκάλει. Secus interpretatur Wunderlichius male iungens οὗτος ἐγὼ ad p. 297, 6.' Schaeferus. 'Recte Schaeferus. at tum quid ἐγὼ sibi velit, minus est perspicuum. videtur a librariis ad explicandum οὗτος additum esse.' Benselerus. Hiat. p. 95. Intellige ἐγὼ (gravitatis causa in fine positum) ἐφάνην οὗτος ὤν. 2) πρὸς εις Bav. — πρὸς Vind4. 3) ἡμᾶς Ω. Ang. 4) ἅμα pro ἅ μου Bav. 5) προσέχοντες vulg. — προσχόντες Σ. Laur8. (Vind3. 4). — προσσχόντες Φ. Aoristus magis convenit aoristo ἀκούσατε, quam praesens. 6) ἓν Pal2. 7) ἴδητε Vind5. 8) ἐξέλιπον Vind1. 9) καὶ om r. 10) ἡμῶν Ω. 11) ἀνακλώσαντες Ang. 12) πολλῷ (ά superscr.) T. 13) τῆς πάσης ἄλλης Aug2. ε. Otiosum est ἄλλης post πρὸς τὰ λοιπά. — πάσης τῆς Φ. — τῆς ἄλλης sine πάσης k. Aug4. Pal2. — τῆς sine adiectivo Guelf. Vind1. 14) ἔσεσ pr Ω. 15) πολιτείας ... ἐμπειρότεροι om Vind5, sed spatio relicto.

174. 1) τῶν Θηβαίων Aug2. corrBav (non F). ε. η. r. 2) φίλων ante Φιλίππῳ vulg., quam continuationem syllabarum primarum etiam scholiasta observavit. — post Φιλίππῳ Aug1. k. s. Vind1. 3. 4. Pal2. — ante Θηβαίων Laur8. — om Σ. Tiberius Rh. T. VIII p. 570 sq. quamquam hic rhetor vitiose scripsit locum: εἶπον τοίνυν ὡς μὲν ὑπαρχόν-

πράγμαθ' ἡγοῦμαι. εὖ γὰρ[3] οἶδ' ὅτι, εἰ[4] τοῦθ' οὕτως ἐτύγχανεν ἔχον,[5] οὐκ ἂν αὐτὸν ἠκούομεν[6] ἐν Ἐλατείᾳ[7] ὄντα, ἀλλ' ἐπὶ τοῖς ἡμετέροις ὁρίοις.[8] ὅτι μέντοι, ἵν'[9] ἕτοιμα ποιήσηται[10] τἀν Θήβαις,[11] ἥκει, σαφῶς ἐπίσταμαι. ὡς δ' ἔχει' ἔφην 'ταῦτα,[12] ἀκούσατέ μου. (175) Ἐκεῖνος ὅσους[1] ἢ πεῖσαι χρήμασι Θηβαίων ἢ ἐξαπατῆσαι ἐνῆν,[2] ἅπαντας[3] εὐτρέπισται,[4] τοὺς δ' ἀπ' ἀρχῆς ἀνθεστηκότας αὐτῷ καὶ νῦν ἐναντιουμένους[5] οὐδαμῶς πεῖσαι δύναται. τί οὖν βούλεται, καὶ τίνος ἕνεκα τὴν Ἐλάτειαν κατείληφεν; ἵνα[6] πλησίον δύναμιν δείξας

gotia non intelligere. satis enim scio nos, si id ita se haberet, eum non Elateae, sed in nostris versari finibus audire. verum ut Thebanos sibi conciliaret, eum venisse compertum habeo. quomodo autem haec, inquam, se habeant, audite ex me. (175) Ille quos Thebanorum vel allicere pecunia vel decipere licuit, omnes paratos habet, sed qui principio illi restiterunt et adhuc adversantur, nequaquam eos commovere potest. Quid igitur sibi vult et quamobrem Elateam occupavit? ut e vicinia ostenso

---

των Θηβαίων Φιλίππῳ λίαν θορυβουμένων, tamen ut exemplum ellipsis citavit. ἐλλείπει γὰρ τὸ φίλων καὶ συμμάχων. Non est quidem ellipsis, sed ὑπάρχειν τινί est i. q. praesto esse alicui, servire, favere, adiuvare etc. Cf. f. leg. §§. 54. 118. licet possint addi notiones describentes, ut f. leg. §. 140: αὐτοὶ μὲν οὖν ὑπάρχειν αὐτῷ φίλοι καὶ ξένοι. Vid. Wyttenbach. ad Sel. Hist. p. 381. interr. ad Xenoph. Exped. I, 1, 4. Certe h. l. inculcatum esse φίλων Tiberius ostendit. Cf. ibid. Boisson. 3) δ' Vind1. 4) εἰ om pr Urb. 5) ἔχων? pr Augl. 6) ἠκούσαμεν Vind5. — ἠκούαμεν Pall. 7) Ἐλατείᾳ νῦν Augl. (Aug4?). ε. Guelf. k. r. s. Vind1. Pal2. Benselerus Hiat. p. 93 restituendum esse iubet. At est narratio, in qua Demosthenes hiatum non omnino evitabat. 8) ὅροις Vind5. 9) ἐὰν Wolf. 10) ποιήσητε LaurS (τε lineolis pallidis deletum). Ω. v. Vind3. Man. pr Urb. Ang. — ποιήσετε Meerm. y. — 11) τὰ ἐν Θήβαις Σ. Augl. 4. marg Bav (non F). AldT. Vind3. 4. Pal2. Urb. (T. Φ. k. r. s. t. v). — τὰ ἐν Θηβαίοις vulg. — τὰ θήκαις (βαί superscr.) LaurS, initium est in erasis et βαί superscriptum antiq atramento, voluit ἐν Θήβαις. prima habuerat εν (aut συν) θήκαις. 12) ἔφην ταῦτα Σ. — ταῦτα ἔφην vulg.

175. 1) ὁπόσους AldT. Vind5. Pall. 2) 'Fort. ἂν ἐνῆν scriptum erat, additur enim ipsum contrarium, vid. Kuehner. Gr. Gr. §. 821 not. 3.' Benselerus. Hiat. p. 95. Non offendere hiatum αι ante vocalem monui ad §. 111. 3) ἅπαντα Aug4. 4) ηὐτρέπισε marg Ω (text vulgatum ηὐτρέπισται). — ηὐτρέπησε Aug4. — εὐτρέπισται Σ. text LaurS, marg antiq: ηυτρέπιστε compendio extremo. — (ἀπαρχῆς sic m. sec? LaurS.) 5) ἐναντιωμένος Vind5. Pall. — Inferius εἵνεκα LaurS. 6) ἵνα om vulg. infinitivis ἐπᾶραι, ποιῆσαι, καταπλῆξαι plerumque scriptis,

καὶ παραστήσας[7] τὰ ὅπλα τοὺς μὲν ἑαυτοῦ[8] φίλους ἐπάραι καὶ θρασεῖς ποιῆσαι,[9] τοὺς δ' ἐναντιουμένους καταπλῆξαι,[10] ἵν' ἢ συγχωρήσωσι φοβηθέντες ἃ νῦν οὐκ ἐθέλουσιν, ἢ βιασθῶσιν. (176) Εἰ μὲν τοίνυν[1] προαιρησόμεθ'[2] ἡμεῖς' ἔφην 'ἐν τῷ παρόντι, εἴ τι δύςκολον πέπρακται Θηβαίοις πρὸς ἡμᾶς,[3] τούτου μεμνῆσθαι καὶ ἀπιστεῖν αὐτοῖς[4] ὡς ἐν τῇ τῶν ἐχθρῶν οὖσι μερίδι· πρῶτον μὲν ἂν εὔξαιτο[5] Φίλιππος ποιήσομεν, εἶτα φοβοῦμαι μὴ[6] προςδεξαμένων τῶν νῦν ἀνθεστηκότων[7] αὐτῷ[8] 287
καὶ μιᾷ γνώμῃ πάντων[9] φιλιππισάντων εἰς τὴν Ἀττικὴν ἔλθωσιν ἀμφότεροι. ἂν[10] μέντοι[11] πεισθῆτ' ἐμοὶ[12] καὶ πρὸς τῷ[13]

exercitu armisque admotis et suos amicos erigeret atque confirmaret, et adversarios percelleret, quo aut prae metu ea, quae nunc nolunt, concederent, aut cogerentur. (176) Quod si, inquam, in praesentia, si qua re Thebani vos offenderunt, eius meminisse et iis, ut qui cum hostibus faciant, diffidere instituemus; primum quod optarit Philippus faciemus, deinde vereor, ne, qui nunc ei adversantur, cum eo se coniungant et omnes uno animo Philippo studeant atque in Atticam veniant utrique.

---

aut varie ut LaurS. Vindl. 4: ἐπάραι ... ποιῆσαι ... καταπλῆξαι. — Σ exhibet: ἵνα ... επαραι ... ποιῆσαι. — ἵνα tuetur etiam Φ. item pr LaurS, in quo punctis notavit man sec. 7) περιστήσας coni. Reiskius Ind. s. v. Παριστάνειν. Non cinxit Thebas Philippus, sed admovit copias. 8) αὐτοῦ Vindl. — αὐτοῦ Pal2. 9) θρ. ποι. καὶ ἐπ. vulg. ἐπ. καὶ θρ. ποι. Σ. LaurS. Augl. 2. 4. Scrimg. Vindl. Pal2. (*k. s*). 'Ἐπαίρειν debilius, alterum fortius est, et infirmiora praemitti, robustiora subsequi solent.' Reiskius. Etiam numerus hic suavior videbatur Reiskio et Harlesio. est certe plenior. 10) καταπλῆξαι om pr Σ in ultima columnae linea negligenter, add antiq. Haec negligentia in extrema columna aliquoties in Σ occurrit, ut ἔξω Phil. II §. 35. δευτέρων ἑκατόν, πέντε καὶ τῶν τρίτων ἑκατόν πέντε Symm. §. 18.

176. 1) οὖν LaurS. vulg. — τοίνυν Σ. (Vind5). 2) προαιρεθησόμεθα Ω. Vindl. 3) ὑμᾶς Vindl. 4) αὐτοὺς pr Urb. — Citant Anecd Bkk. p. 121 s. v. Ἀπιστεῖν. 5) εὔξετο Pall. — εὔξετο Σ, αι est corr antiqui. — Superius ἂν de meo, libri ἃ ἄν. 6) μὴ om Aug4. 7) ἀνθισταμένων Aug4. — ἐναντιουμένων marg Pall. 8) αὐτῷ Bav (non *F*). 'Malim αὐτὸν, quia προςδεξαμένων magis αὐτὸν additum flagitat, quam ἀνθεστηκότων flagitat αὐτῷ.' Reiskius. At cf. §. 162. 9) πάντων αὐτῶν s. — om Aug2. 10) ἢν Bekkeria Berolinensis errore. 11) μὲν τοίνυν Aug4. 12) πεισθῆτέ μοι vulg. Reiskius correxit, ut est in LaurS. Pal2: πεισθῆτ' ἐμοί. — πισθῆτέμοι Σ. Vind5. Pall. 13) τὸ Vind5. Urb.

σκοπεῖν ἀλλὰ μὴ φιλονεικεῖν[14] περὶ ὧν ἂν[15] λέγω γένησθε·[16] οἶμαι καὶ τὰ δέοντα λέγειν δόξειν[17] καὶ τὸν ἐφεστηκότα κίνδυνον τῇ πόλει[18] διαλύσειν. (177) Τί οὖν φημὶ δεῖν; πρῶτον[1] μὲν τὸν παρόντ' ἐπανεῖναι φόβον, εἶτα[2] μεταθέσθαι καὶ φοβεῖσθαι πάντας[3] ὑπὲρ Θηβαίων. πολὺ[4] γὰρ τῶν δεινῶν εἰσὶν[5] ἡμῶν[6] ἐγγυτέρω, καὶ προτέροις[7] αὐτοῖς ἐστὶν[8] ὁ κίνδυνος.[9] ἔπειτ'[10] ἐξελθόντας Ἐλευσῖνάδε[11] τοὺς ἐν ἡλικίᾳ καὶ τοὺς[12] ἱππέας δεῖξαι πᾶσιν ὑμᾶς[13] αὐτοὺς ἐν τοῖς ὅπλοις ὄν-

Verum si mihi pareatis et in iis quae dixero considerandis potius quam exagitandis sitis occupati; arbitror fore, ut et recta dicere videar et imminens reipublicae periculum propulsem. (177) Quid igitur faciendum esse dico? primum praesentem metum remittendum, deinde mutata sententia Thebanis omnino esse metuendum, ut qui cladibus sint quam nos multo propiores, et periculo priores expositi. tum iuvenes et equites Eleusinem esse educendos, ut ostendatis omnibus vos ipsos esse in armis, quo,

---

14) φιλονικεῖν Ω. 15) ἂν om Aug4. Urb. 16) γενήσεσθε T. Φ. p. Urb. — μεμνήσεσθε Vind4. 17) ἕξειν coniecit Rauchenstein. Diar. Antiq. 1851 p. 431, quia non *videri* voluerit Demosthenes rectum dicere, sed scire. At supplendum est ὑμῖν, *ut vobis placeat* ad decernendum. — Ante δέοντα LaurS om τά. 18) τῇ πόλει κίνδυνον Bav (non F). Transposuit verba Reiskius. At cf. §§. 190. 197. 220. Vid. Prolegg. ad Hegesippi Prolegg. p. 9. Adde Dissen. ad §. 293. Frank. in Iahn. Annall. 1835. T. XIV Fasc. 2 p. 213 sq. Eiusd. Quaest. Aeschin. p. 15 sq. Fittbogen. in Diar. Schol. 1832 II No. 36 p. 284 ad Neaer. §. 7. Schaefer. ad p. 323, 13 et ad Aphob. II §. 20. Bornemann. ad St. Lucae Evang. XIX vs. 38.

177. 1) τί οὖν φημί; δεῖν (δεῖ Obs. AldV) πρ. vulgo, nisi quod φημί· δεῖν, πρ. Mor. — τί οὖν φημι δεῖν; πρ. Fel. Aug1. — δεῖν om Guelf. Vind1. — πρῶτον om pr Pal1. — τί οὖν φημὶ δεῖν· πρῶτον Σ. LaurS. 2) εἶτα καὶ Aug4. Pal2. ε. ζ. 3) 'Del. καὶ φοβεῖσθαι et leg. πάντα scil. τὸν φόβον' quaerit Dobraeus. Reiskius quidem supplevit τὸν φόβον ad μεταθ. At si cum Schaefero absolute dictum esse intelligimus, sequentia explicando necessaria sunt. 4) πολλοὶ Pal2. 5) εἰσὶν om Vind5. Pal1. 6) ἡμῶν om LaurS. vulg. — habent Σ. γρ Φ. Aug1. 4. *k*. *r*. *s*. Guelf. AldT. Pal2. Man. — ὑμῶν Vind1. marg Pal1. et post ἐγγυτέρω Vind5. 7) πρότερος coni. Taylorus temere. 8) ἐσθ' Aug1. ε. *k*. *r*. *s*. Vind1. Pal2. — ἐστὶν Σ. γρ Φ (Aug2. 4. Guelf?). — om LaurS. vulg. 9) ὁ κίνδυνός ἐστιν ἡμῶν IndAld. 10) εἶτα IndAld. 11) ἐλευσίναδε Σ. marg sec man LaurS. vulg. — ἐλευσῖναδε pr LaurS. Vind3. — Ἐλευσινάδε nuper Bekkerus et Koechlius, nescio qua ratione probandum. — De Ἐλευσῖνάδε, nunc etiam in Meinekii Steph. Byz. recepto, vid. Göttling. Accent. p. 356 sq. Cf. §. 184 not. 9. 12) τοὺς om Vind3. 13) ἡμᾶς Aug2. *k*. Pal2. ε.

τας, ἵνα τοῖς[14] *ἐν Θήβαις φρονοῦσιν τὰ ὑμέτερ'*[15] *ἐξ ἴσου γένηται τὸ παρρησιάζεσθαι*[16] *περὶ*[17] *τῶν δικαίων, ἰδοῦσιν*[18] *ὅτι, ὥςπερ τοῖς πωλοῦσι Φιλίππῳ τὴν*[19] *πατρίδα πάρεσθ' ἡ*[20] *βοηθήσουσα δύναμις ἐν Ἐλατείᾳ, οὕτω τοῖς*[21] *ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀγωνίζεσθαι βουλομένοις ὑπάρχεθ' ὑμεῖς ἕτοιμοι καὶ βοηθήσετε,*[22] *ἐάν*[23] *τις ἐπ' αὐτοὺς ἴῃ.* (178) *Μετὰ ταῦτα χειροτονῆσαι κελεύω*[1] *δέκα πρέσβεις, καὶ ποιῆσαι τούτους κυρίους μετὰ*[2] *τῶν στρατηγῶν καὶ τοῦ πότε δεῖ*[3] *βαδίζειν ἐκεῖσε*[4] *καὶ τῆς ἐξόδου. ἐπειδὰν δ' ἔλθωσιν οἱ πρέσβεις εἰς Θήβας, πῶς χρήσασθαι*[5] *τῷ πράγματι παραινῶ; (τούτῳ*[6] *πάνυ μοι προςέχετε*[7] *τὸν νοῦν) μὴ δεῖσθαι*[8] *Θηβαίων μηδὲν (αἰσχρὸς γὰρ ὁ καιρός*[9]*) ἀλλ' ἐπαγ-*

qui Thebis vobiscum faciunt, pari libertate sua iura tueri audeant, si videant, quemadmodum iis, qui patriam Philippo vendunt, praesto est Elateae qui opituletur exercitus, sic libertatis assertoribus vos paratos esse ad ferendum auxilium, si quis in ipsos invaserit. (178) Post haec creandos esse iubeo decem legatos, et iis cum ducibus arbitrium permittendum et de itineris tempore et de expeditione. Sed ubi Thebas legati venerint, quomodo rem hanc administrandam suadeo? (magnopere ad hanc rem mihi animum advertatis) neque a Thebanis quicquam postulare (est enim

---

14) *τῆς?* pr *Ω*. 15) *ἡμέτερα* Augl. 4. *k. r. s. ε. ζ.* corr recens viridi *Σ* ex *ὑμ.* 16) *ἐπανεῖνε ... μεταθεσθε ... παρρησιάζεσθε?* pr *Σ*, extrema horum verborum syllaba est in erasis, corr recens. 17) *ὑπὲρ* pr Urb. 18) *εἰδόσιν* vulg. — *ἰδοῦσιν Σ.* LaurS. *k. r.* Vindl. corr Urb. Pal2. Idem voluerunt Augl. *T. Φ.* pr Urb. scribentes *εἰδοῦσιν.* 'Videntibus' gravius dictum est quam 'scientibus'. 19) *καὶ τὴν t.* 20) *παρέστη ἡ* Aug2. 21) *τῆς?* pr *Ω*. 22) *βοηθήσητε* medium *η* in eraso loco *Σ*. — Superioris *ὑπάρχετε* compendium LaurS mihi non liquet. 23) *ἂν* vulg. — *ἐὰν Σ.* LaurS, sed hic cod praecidit *βοηθήσετε.*

178. 1) *κελεύω* om Ang. *Ω*, habens in marg. 2) *κατὰ s.* Vindl. 3) *δεῖν* Aug4. 4) *π. δεῖ ἐκεῖσε βαδ.* vulg. — *πότε (ποτ') ἐκεῖσε δεῖ βαδ. Ω.* Vind3. Man. Ang. — *π. δεῖ βαδ. ἐκεῖσε Σ.* LaurS. Augl. *k. s.* Vindl. Pal2. 5) *χρήσεσθε* vulg. — *χρήσεσθαι F. p. r. Ω.* Vind3. 4. Alt. marg Mor. AldB. — *χρήσασθαι Σ.* LaurS. Augl. 4. *ε.* Guelf. Vindl. 5. Dionys. Hal. Rh. T. V p. 286 R. 6) *τούτῳ παραινῶ;* vulg. — *παραινῶ (παραγνῶ* cod *γ)· τούτῳ (τοῦτο* Pall) *Σ.* LaurS. Bav. Lind. Vindl. 5. Dionysius. (*Φ. T. p. r. t. u. v*). — *παραινῶ τούτῳ; Ω.* Urb. Ang. 7) *προσέσχετε Σ* puncto notatum. — *πρόσχετε* Dind. olim operarum errore. 8) *δεῖσθε* vulg. — *δεῖσθαι Σ* cum asterisco super *αι.* LaurS. Aug4. *F. Φ. k. u. Ω.* Pall. Ang. AldB. Dionys. p. 286 et 350. 'Sunt librariorum sordes.' Schaeferus. Quidni pendeant hi infinitivi a *παραινῶ?* 9) *μὴ ... καιρὸς* ante *ἐπειδὰν r.*

γέλλεσθαι[10] βοηθήσειν, ἂν[11] κελεύωσιν,[12] ὡς ἐκείνων[13] ὄντων ἐν τοῖς ἐσχάτοις,[14] ἡμῶν δ' ἄμεινον ἢ κεῖνοι[15] προορωμένων, ἵν' ἐὰν[16] μὲν δέξωνται[17] ταῦτα καὶ πεισθῶσιν ἡμῖν, καὶ ἃ
288 βουλόμεθα,[18] ὦμεν διῳκημένοι[19] καὶ μετὰ προσχήματος[20] ἀξίου τῆς πόλεως ταῦτα πράξωμεν, ἂν[21] δ' ἄρα μὴ συμβῇ κατατυ-

id hoc tempore turpe), sed polliceri vos opem laturos, si iusserint, quod illi in extremis versentur, nos autem melius quam illi prospiciamus, ut, si haec admiserint nobisque paruerint, et quae volumus gesserimus et digna nostrae reipublicae specie conficiamus, sin forte ut vote frustre-

---

10) ἐπαγγείλασθε vulg. — ἐπαγγείλασθαι *t*. AldB. — ἐπαγγέλλεσθαι Σ. LaurS. *F*. Φ. *p*. *r*. Aug4. Pal1. Dionysius utroque loco. — ἐπαγγέλλεσθε Fel. γρ AldV. Guelf. Obs. Augl. *s*. *ε*. Ask. Vindl. 5. Pal2. Urb. — Addendum esse μὲν coni. Reiskius, ut respondeat δὲ. Merito ipse hanc coniecturam reliquit. 11) ἐὰν vulg. — ἂν Σ. LaurS. 12) κελεύσωσιν Vind5. — ἂν κελεύωσιν om Dionys. p. 286. Idem addidit ἐκείνοις ad βοηθήσειν p. 350. 13) ἐκείνων μὲν Augl. 4. Guelf. *ε*. ζ. Vindl. Pal2. Dionysius. (*T*. *k*. *p*. *r*. *s*). — μὲν om Σ. vulg. Cf. Doberenz. l. c. p. 15. — LaurS sic: ἐκειν ὄντων omissis ων μὲν. 14) ἐσχ. κινδύνοις vulg. — κινδύνοις om Σ. LaurS. pr Urb. Man. Ang. Dionysius. 15) κείνων Obs. *T*. *u*. *v*. Urb. Man. Ang. (pr Ω?). — ἐκείνων *F*. *p*. *r*. *t*. γρ AldV. Ven. *γ*. *ε*. Ask. Vind3. 4. 5. Pall. Dionysius p. 350 (non p. 286). — ἐκείνων (οι supra) Bav. — κεῖνοι (ων supra) LaurS. — 'Vide ne verius sit κείνων genitivo posito per schema attractionis latissime regnans. nam parum placet quod Reiskius scripsit, qui libri habuerint ἐκείνων, eos caruisse particula ἤ.' Schaeferus. Nusquam ἤ cum genitivo ita constructum invenitur, ut non alio modo casus pendeat quam a comparativo aut lectio depravata sit. Vid. Matth. Gr. §. 450 not. 2 ibiq. citt. Bernhard. Synt. p. 437. Kuehner. Gr. §. 748 not. 2. Nisi genitivus praecedit, ad quem alter attrahatur. Vid. Madvig. Synt. §. 89. Hermann. ad Viger. p. 409. Cf. Plat. Legg. X p. 892 A: οὔσης γε αὐτῆς (scil. ψυχῆς) πρεσβυτέρας ἢ σώματος. Sed qua ratione varietas ἐκείνων orta sit, docent LaurS et Bav., quare Reiskium recte vidisse putamus. — Post pronomen demonstrativum τὸ μέλλον LaurS. vulg. et Dionysius p. 350, (καὶ τὸ μέλλον Dionysius p. 286) addiderunt. Cf. Lept. §. 162. — om Σ, postposuit γρ marg antiq Σ post προορωμένων, quod verbum absolute usurpatum est Platon. Theaetet. p. 166 A. Xenoph. Mem. I, 4, 11. Synonymum est φυλάττεσθαι. Cf. φυλαττόμενον καὶ προορώμενον μὴ καταισχῦναι Aristog. I §. 11. 16) ἂν Dionysius p. 350 (non 286). 17) δέξονται (ω supra) Vind5. — δέξονται Paulin. — δέχωνται Dionysius p. 350 (non 286). 18) βουλώμεθα Σ. Pal2. 19) διοικούμενοι Dionysius p. 350 (non 286). 20) σχήματος Dionysius. Augl. *k*. *s*. Guelf. Vindl. Pal2. 21) ἐὰν vulg. — ἂν Σ. LaurS. Dionysius p. 350.

χεῖν,[22] ἐκεῖνοι μὲν[23] αὑτοῖς[24] ἐγκαλῶσιν, ἄν[25] τι νῦν[26] ἐξαμαρτάνωσιν,[27] ἡμῖν[28] δὲ μηδὲν αἰσχρὸν μηδὲ ταπεινὸν[29] ᾖ πεπραγμένον.'[30] (179) Ταῦτα καὶ[1] παραπλήσια τούτοις εἰπὼν κατέβην. συνεπαινεσάντων δὲ[2] πάντων καὶ οὐδενὸς εἰπόντος ἐναντίον οὐδὲν οὐκ εἶπον μὲν[3] ταῦτα, οὐκ ἔγραψα δέ, οὐδ'[4] ἔγραψα μέν, οὐκ ἐπρέσβευσα δέ, οὐδ'[5] ἐπρέσβευσα μέν, οὐκ

mur acciderit, illi si quid nunc delinquant, se ipsos accusent, nos autem nihil turpe aut humile egerimus.' (179) His et similibus dictis descendi. quae quum collaudassent omnes et nemo quicquam contra dixisset, non dixi haec modo ac non rogavi, nec rogavi modo ac non legationem obii,

---

22) κατασχεῖν cod ζ. — κατὰ τυχὴν Aug2. 4. *F.* η. — κατὰ τύχην (γρ. καὶ κατατυχεῖν) Bav. — κατατύχην (γρ. ἀτυχεῖν) Laur8, in marg κατατυχειν sec man. — τύχῃ (omisso συμβῇ) Dionysius p. 350. — 'Hunc locum, nisi fallor, respexit Hesychius T. II col. 188: *Κατατυχεῖν· ἐπιτυχεῖν.*' Schaeferus. 23) μὲν om Vind5. 24) ἑαυτοῖς vulg. — αὑτοῖς Σ. Laur8. 25) ἐάν s. Vind1. Pal2. 26) νῦν om Dionysius p. 350. 27) ἐξαμαρτάνωσιν Σ. Laur8. Ven. Pal1. (Vind5). Dionysius p. 350. — ἐξαμάρτωσιν vulg. 'Praefero aoristum. *si quid nunc deliquerint.*' Schaeferus. 'Quod quum de pristina, quae intercedebat inter Thebanos et Athenienses, simultate intelligi non possit (non enim per ἐξαμαρτάνειν hoc erat exprimendum); opus est, ut de hac ipsa societatis foederisque condicione intelligatur, quam Thebani ab Atheniensibus latam fortasse non erant accepturi. Et hoc quidem dupliciter potest proponi, aut ita, ut aliquis futuro tempore tum, quum ἐγκαλῶσιν, quasi retro spectet ad ea, quae nunc sunt, tunc autem erunt praeterita, ubi opus est aoristo. aut ita, ut aliquis prospiciat ad ea, quae cummaxime geruntur, ubi desideratur ἐξαμαρτάνωσιν. Hoc autem, quum eventus totus sit in incerto, praesertim addita particula νῦν, et simplicius et verius videtur.' Rauchensteinius. l. c. p. 37. '*Ut si nunc peccent, se ipsos accusent*, scil. quod peccaverint. et hoc gravius est.' Dissenius. 28) ὑμῖν Aug2. Pal1. Urb. 29) μηδὲ ταπεινὸν om Vind1. 30) ἡμεῖς δὲ μηδὲν αἰσχρὸν, μηδὲ κακὸν ὀφθείημεν πεπεισμένοι Dionysius p. 350.

179. 1) καὶ τὰ s. Aug4. 2) δὲ om Lind. 3) δὲ Pal1. 4) καὶ οὐκ Phoebammon. Rh. T. VIII p. 515. 5) οὐκ Tiberius Rh. T. VIII p. 568 W. — Non οὐκ, sed οὐδ' Demetrius Rh. T. IX p. 111 W. Herodian. Rh. T. VIII p. 603. De Figuris p. 59 Dind. — Hermog. T. III p. 287. Anonym. Rh. ibid. p. 710. Alius Rh. T. VIII p. 642 om Θηβαίους. — Dionys. Hal. Compos. T. V p. 46: *Ταῦτα εἰπὼν ἔγραψα, γράψας δ' ἐπρέσβευσα, πρεσβεύσας δ' ἔπεισα Θηβαίους.* Cf. Alexand. Rh. T. VIII p. 477. Aquil. Rom. §. 40 p. 182. Auctor ad Herennium IV, 25. Quintil. Instit. IX, 3 §. 55. Diomedes p. 448 ed. Keil.

ἔπεισα δὲ Θηβαίους, ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἀρχῆς διὰ πάντων[6] *ἄχρι*[7] *τῆς τελευτῆς διεξῆλθον, καὶ ἔδωκ' ἐμαυτὸν ὑμῖν*[8] *ἁπλῶς εἰς τοὺς*[9] *περιεστηκότας τῇ πόλει κινδύνους. Καί μοι φέρε τὸ ψήφισμα τὸ τότε γενόμενον.*[10]

180. *Καίτοι τίνα βούλει σέ,*[1] *Αἰσχίνη,*[2] *καὶ τίν' ἐμαυτὸν ἐκείνην τὴν ἡμέραν εἶναι θῶ;*[3] *βούλει,*[4] *ἐμαυτὸν μέν,*[5] *ὃν ἂν*[6] *σὺ λοιδορούμενος*[7] *καὶ διασύρων καλέσαις*[8] *Βάταλον,*[9] *σὲ*[10] *δὲ μηδ' ἥρωα*[11] *τὸν τυχόντα, ἀλλὰ τούτων τινὰ τῶν ἀπὸ τῆς σκηνῆς, Κρεσφόντην*[12] *ἢ Κρέοντα, ἢ ὃν ἐν Κολλυτῷ ποτ' Οἰνό-*

nec legationem modo obii ac non persuasi Thebanis, sed ab initio ad finem usque sum omnia persecutus, et me, nulla ratione habita, vestra causa pure in imminentia reipublicae pericula conieci. Age profer mihi decretum. quod tum factum est.

180. Iam vero quem vis, Aeschines, te, et quem me ipsum illo fuisse die ponam? vis me quidem eum, quem tu per convitium et contumeliam voces Batalum, te vero ne heroem quidem vulgarem, sed illorum aliquem qui in scena celebrantur, Cresphontem aut Creontem aut quem aliquando

---

6) Additum est vulgo *διὰ πάντων.* item in LaurS. — om *Σ*, saltem non necessarium. add antiq. 7) *μέχρι t.* 8) *ὑμῖν* om Augl. 4. *k. s.* Vindl. Pal2. 9) *τοὺς* om Ald. 10) *τότε γινόμενον r.* Vind4. — *γινόμενον τότε* Man.

180. 1) *σε* vulg. — correxit Bekkerus in *σέ.* (*σὲ* LaurS.) 2) *ὦ Αἰσχ.* Mor. Augl. *k.* Vindl. Pal2. — om *ὦ Σ.* LaurS. vulg. 3) *φῶ k.* Pal2. 4) *βούλοι* pr *Ω.* 5) *μὲν* om *k.* Aug4. Pal2. 6) *ἂν* om Vind5. Pall. 7) *λυδορούμενος* (*οι* superscr.) *Σ*, *οι* est antiqui correctoris. 8) *καλέσας* pr *Ω.* Man (in hoc codice ultimae tantum vocabuli literae restant; erat fortasse *ἐκάλεσας.*) 9) *κατάλογον p.* Cf. not. 19. 10) *σύ? Ω.* ambiguum in Pall, utrum *σὺ* an *σὺν.* 11) *ἥρω* Augl. *s.* Vindl. Urb. Pal2. (*Φ. k*). — *ἥροα Ω.* — *ἥρω* (*α* superscr.) LaurS. — *ἥρωα Σ.* vulg. — Plat. Legg. V p. 738 D: *ἥρωα ἀποδοτέον.* Idem *ἥρω* accusativum Polit. p. 391 D. Legg. p. 319 B. Non contractum *ἥρωες* Aristocr. §. 70. Nec Plato, nec Xenoph. aliter ac solutas formas *ἥρωες, ἥρωας.* Sed *ἥρω* genitivus f. leg. §. 249 *Σ* etc. (vulgo *ἥρωος*). *Τὸν ἥρωα, τὸν γέλωτα, ὦ ἥρως, ὦ γέλως, τὼ ἥρωε, τὼ γέλωτε.* Choeroboscus p. 258 ed. Gaisf. — *Ἀθηναῖοι ἐπὶ τούτων πάντων ἰσοσύλλαβον πυιοῦνται κλίσιν. τοῦ γέλω γὰρ καὶ τοῦ Μίνω καὶ τοῦ ἥρω λέγουσιν. φησὶν Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ καθόλου, ἐν τῇ περὶ τῆς εὐθείας τῶν πληθυντικῶν διδασκαλίᾳ, ὡς ἡ οἱ ἥρωες εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν εὕρηται κατὰ κρᾶσιν παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Ὄρνισιν* (*Ἥρωσιν* coni. G. Dindorf. in Stephan. Thes. s. v.) *οἷον: 'οἱ γὰρ ἥρως ἐγγύς εἰσιν' ἀντὶ τοῦ οἱ ἥρωες.* Theodosius in BkkAnecd. p. 1197. Cf. ad §. 129, ubi *ἥρῳ* dativus. 12) *τρεφόντων* Vindl.

μαον[13] *κακῶς*[14] *ὑποκρινόμενος*[15] *ἐπέτριψας;*[16] *τότε τοίνυν κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν*[17] *ὁ Παιανιεὺς ἐγὼ*[18] *Βάταλος*[19] *Οἰνομάου τοῦ Κοθωκίδου σοῦ πλείονος ἄξιος ὢν*[20] *ἐφάνην τῇ πατρίδι.*[21] *σὺ*[22] *μέν γ' οὐδὲν*[23] *οὐδαμοῦ*[24] *χρήσιμος ἦσθα, ἐγὼ δὲ πάντα,*[25] *ὅσα*[26] *προςῆκε τὸν ἀγαθὸν πολίτην, ἔπραττον.*[27]

Λέγε τὸ ψήφισμά μοι.[28]

ΨΗΦΙΣΜΑ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ.*

181. *Ἐπὶ ἄρχοντος Ναυσικλέους, φυλῆς πρυτανευούσης Αἰαντίδος,*[1] *Σκιροφοριῶνος ἕκτῃ ἐπὶ δέκα,*[2] *Δημοσθένης Δη-*

in Collyto Oenomaum male agendo contrivisti? Tunc igitur in illa rerum condicione Paeaniensis ego Batalus me praestiti patriae utiliorem quam tu Cothocides Oenomaus. tui nullus usquam fuit usus, ego vero, quae bonum civem decebat, feci omnia.

Recita mihi decretum.

181. Archonte Nausicle, tribu praesidente Aeantide, d. XVI m. Scirophorionis, Demosthenes Demosthenis F. Paeaniensis dixit. Quoniam Phi-

13) *Οἰνομάου* Aug4. — Cit. Schol. Aeschin. p. 5 Dind. Hesych. s. v. *Ἀρουραῖος Οἰν.* 14) *κακὸς κακῶς* Aug2. corr Urb. (pr: *κακὸν κακῶς*). Man. Ang. (Φ). Petita videtur formula frequentissima e §. 267. — *καὶ κακῶς* T. Lind. 15) *ὑποκρινόμενος* om pr Σ, add antiq corr. Deleverunt Turicc., nuper Bekk. Aegre caremus, quia *κακῶς* cum *ἐπέτριψας* constructum, paene superfluum esset. 16) *συνέτριψας* cod ζ. 17) *χρόνον* Vind5. — *κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν* om Hermog. p. 350. Ioann. Sic. Rh. T. VI p. 441. Non superfluum est post *τότε*. Cf. Thuc. I, 58, 1. II, 84, 2. 18) *ἐγὼ* om Aug2. — Ante *ὁ Π.* posuit Ioannes Sic. 19) *Βάταλον . . . Βάταλος* LaurS (in priore loco man sec alterum τ inseruit). vulg. Cf. Hermog. p. 332 et p. 350, ubi quinquies *Βάταλος* per simplex τ et additur: *ὄνομα ἐπὶ μαλακίᾳ λεγόμενον, ἐφ' οἷς ἀνδρείως προὔστη τῶν κοινῶν* etc. Cf. Ioannes Sic. l. c. Vid. ad Liban. Vit. Dem. §. 2 not. crit. 19. — *βάτταλον . . . βάταλος* Σ. Aug4. *k.* Guelf. 20) *ὢν* om Aug4. 21) *πόλει* Hermog. p. 350. 22) *σοι* Augl. 23) *οὐδὲν* om Aug4. 24) *οὐδαμῶς* Aug4. 25) *δ' ἅπαντα* Augl. *k. s.* Vindl. Pal2. 26) *ἃ* Augl. *k. s.* Vindl. Pal2. 27) *ἔπραττον* om *T.* Urb. Delendum iubet Dobraeus temere. nam unde ad *προςῆκε* suppleretur *πράττειν*? 28) *μοι* om vulg. — Habent Σ. LaurS. Augl. 4. *k. s.* Vindl. Pal2. Cf. §. 217 extr.

*) *Δημόσιον* Bav (non *F*?). AldT. — om Aug4. *Ω. u.* Vind3. Pall. Man. Ang. — Decretum om Augl. Vindl. Urb. Pal2. — Lind habet in marg.

181. 1) *αἰαντίδος Ω.* 2) *δεκάδι p. r. t.* Aug2. Vind4. Pall. — *δέκα δισ* (coniunctum cum *δημοσθένης*) AldT. — *δεκάτῃ* Vind5. Cf. ad §. 155 not. 21.

289 μοσθένους Παιανιεὺς εἶπεν, ἐπειδὴ Φίλιππος ὁ Μακεδόνων[3] ἔν τε[4] τῷ παρεληλυθότι χρόνῳ παραβαίνων φαίνεται τὰς γεγενημένας αὐτῷ[5] συνθήκας πρὸς τὸν Ἀθηναίων δῆμον περὶ τῆς εἰρήνης, ὑπεριδὼν[6] τοὺς ὅρκους καὶ τὰ[7] παρὰ[8] πᾶσι τοῖς Ἕλλησι νομιζόμενα εἶναι[9] δίκαια, καὶ πόλεις παραιρεῖται[10] οὐδὲν[11] αὐτῷ[12] προσηκούσας, τινὰς δὲ καὶ Ἀθηναίων οὔσας δοριαλώτους[13] πεποίηκεν οὐδὲν προαδικηθεὶς ὑπὸ τοῦ δήμου τοῦ[14] Ἀθηναίων, ἔν τε τῷ παρόντι ἐπὶ πολὺ προάγει τῇ τε

lippum Macedonum regem superiore tempore condiciones pacis cum populo Atheniensi factas violasse constat despecto iuramento et iure apud omnes Graecos usitato, et urbes intereipit nihil ad se attinentes, quasdam etiam quae Atheniensium sunt, vi expugnavit, nulla a populo Atheniensi lacessitus iniuria, et nunc longe grassatur vi et crudelitate, (182) (nam

3) *Μακεδόνων βασιλεὺς* vulg. — *Μακεδονων* sine *βασιλεὺς* *Σ.* text LaurS. — *μακεδὼν* sine *βασιλεὺς* *Φ.* *F* (sic certe Bav). De ellipsi *βασιλεὺς* in formula *ὁ Μακεδόνων* vid. Dorvill. ad Charit. p. 610 (= 573 Lps.). 4) *τε* om *T. p. r.* Aug2. 4. Vind4. 5. 5) *αὐτῷ* LaurS. vulg. — *αυτῶι* *Σ.* — *αὑτῷ* Bekk. Item infra not. 12. 6) *ὑπερειδὼν* *Σ.* 7) *τὰ* om *T.* 8) *παρὰ* om Aug4. Vind5. 9) *εἶναι* om Lind. Delebat Dobraeus tanquam e praecedentibus ortum. 10) *παραιτεῖται* *Σ.* LaurS. — *παρῄρηται* Scrimg. Recepit Reiskius propter *πεποίηκεν*. At cf. reliqua praesentia *προάγει*, *ποιεῖ* etc. Vid. Dissen. ad §. 90. — *ἀφαιρεῖται* Aug4. 11) *μηδὲν* AldT. Pall. 12) Vid. not. 5. 13) *δορυαλώτους* LaurS. vulg. — *δοριαλώτους* Fel. *Σ. F. T. Φ.* Vind4. 5. Pall. Ang. 'Si similia composita consideramus, eandem videmus varietatem obtinere. In optimis tamen codd. et Grammaticorum citationibus *ι* praevalet: *δορίληπτος*, *δορίκτητος* [cf. etiam Arcadius Accent. p. 86], *δορικτητής* etc. Idem firmatur vocabuli significatione. *δορὶ* enim i. e. *δόρατι* est dativus instrumentalis, *hasta captus*.' Bremius. Cf. Dindorf. in Stephan. Thes. s. v. Contra hanc originem vid. Lobeck. ad Soph. Ai. vs. 211. Est potius compositum per *ι* hyphen, de quo vid. Buttmann. Gramm. T. II p. 459. Sed etiam in Grammaticorum libris haec vocabula fluctuant. verbi causa Lexic. mscr. in Boissonadii Herodian. p. 39: *δορυάλωτον*. Epimerism. in Crameri An. Ox. T. II p. 359: *Δορύκλυτον* ... *Δορυκτήτους*. Quae fortasse integra relinquenda sunt. Phovorini *δορυάλωτον* s. v. *Ἀνέχει* corrige e Suid. s. eod. voc. et e Philemon. p. 255 ed. Osann. — Hesychii *δορύληπτον* et *δορυάλωτος* e serie literarum et e Phavorino corrigenda sunt. Cf. etiam Suid. s. v. *Δοριάλωτος*. Herodian. De Iliaca prosod. p. 252 ed. Lehrs: *δουρικτήτη*, *ὡς ἀριγνώτη*. etc. BkkAnecd. p. 90: *Δοριάλωτος*. *Ἰσοκράτης περὶ ἀντιδόσεως*. Locos Isocrat. vid. ap. Lobeck. l. c. 14) *τῶν* LaurS (compendio). vulg. — *τοῦ* *Σ. Φ.* Vind4.

βίᾳ καὶ τῇ ὠμότητι, (182) (καὶ γὰρ Ἑλληνίδας πόλεις ἃς[1] μὲν ἐμφρούρους[2] ποιεῖ[3] καὶ τὰς πολιτείας καταλύει, τινὰς δὲ καὶ ἐξανδραποδιζόμενος[4] κατασκάπτει, εἰς ἐνίας δὲ καὶ ἀντὶ Ἑλλήνων βαρβάρους κατοικίζει ἐπὶ τὰ ἱερὰ καὶ τοὺς τάφους ἐπάγων, οὐδὲν ἀλλότριον ποιῶν οὔτε τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος οὔτε τοῦ τρόπου, καὶ τῇ νῦν αὑτῷ[5] παρούσῃ τύχῃ κατακόρως χρώμενος,[6] ἐπιλελησμένος ἑαυτοῦ ὅτι ἐκ μικροῦ καὶ τοῦ τυχόντος γέγονεν ἀνελπίστως[7]) (183) καὶ[1] ἕως μὲν πόλεις ἑώρα παραιρούμενον αὐτὸν βαρβάρους καὶ ἰδίας,[2] ὑπελάμβανεν[3] ἔλατ-

Graeca oppida alia praesidiis tenet et respublicas abrogat, quaedam etiam exscindit et cives vendit, in nonnullis autem, etiam eiectis Graecis, barbaros collocat, in fana et sepulcra inductos, in quo nihil sane alienum facit vel patria sua vel moribus, et praesente hac sua fortuna superbe utitur, oblitus sui, qui e parvo et quolibet factus sit, qualem se ipse non sperabat fore). (183) ac dum oppida eum videbamus intercipientem barbara et no-

---

182. 1) τινὰς Paul. Cf. §. 164. 2) ἐμφόρους (superscr. σα) Aug2. text Ω (habens vulg. in marg). 3) πεποίηκε Ven. 4) ἐξανδραποδιζομενος *r.* 5) αὑτῷ LaurS. vulg. — αυτῶι Σ. — αὐτῷ Bekk. 6) καταχρώμενος (sine κόρως) *s.* 7) ἀνελπίστως cit. BekkAnecd. p. 80. — Addunt μέγας post ἀνελπ. Aldetc. (*k. s.* Vind5). — om Σ. pr LaurS. vulg. Habent in marg LaurS. m. recentiore. Ω. Pall. — tanquam ante ἀνελπ. inserendum *r.* — superscriptum Man. Hac auctoritate delevimus praedicatum, quod inest in γέγονεν, *exstitit, factus est talis qualis nunc est. Er ist aufgekommen wider sein erwarten.* Cf. Plat. Legg. X p. 908 extr. τοὺς μὲν ὑπ' ἀνοίας . . . γεγενημένους, *tales factos.* — In fine huius §. Wunderlichius lineolam, signum anacoluthi, interposuit. 'Est anacoluthum. apodosis incipit vs. 25 a verbis διὸ δέδοκται.' Reiskius. 'Simile anacoluthum p. 269, 11, ubi vid. not.' Schaeferus. Vix hoc dici potest ἀναπόδοτον. nam διὸ saepe posterioribus est i. q. διὰ τοῦτο. Hesychius s. v. Διό. Polybius saepe sic ea coniunctione utitur. Vid. Schweighaeus. Lex. Polyb. s. v. Et in Decretis Byzant. ex aetate imperatoris Tiberii Inscr. Corp. No. 2061: ἐπειδὴ . . . ἀφηρπάγη . . ., δι' ἃ ἔδοξεν. Hinc supplevit Boeckhius No. 2062. Etiam δι' ἃ δὴ δεδόχθαι No. 2060. Pariter ut alias οὖν.

183. 1) καὶ delendum censuit Dobraeus. Bekkerus et qui secuti eramus ante h. v. plene interpungebamus. Post causam §. 182 redditam, per καὶ continuatur ratio consilii per ἐπειδὴ incepta. Melius igitur §. 182 pro parenthesi habetur. 2) καὶ οὐκ ἰδίας Scrimg. — 'Quid sibi velint oppida *propria,* non intelligo. Cur enim raperet Philippus ipse sua? Suspicatus aliquando fui legendum esse καὶ οὐ φιλίας . . . aut καὶ οὐκ ἰδίας *neque propria Atheniensium.*' Reiskius, aliter ex-

τον εἶναι ὁ δῆμος ὁ[4] Ἀθηναίων τὸ[5] εἰς αὐτὸν[6] πλημμελεῖσθαι. νῦν δὲ ὁρῶν Ἑλληνίδας πόλεις τὰς μὲν ὑβριζομένας τὰς δὲ ἀναστάτους γιγνομένας, δεινὸν ἡγεῖται εἶναι καὶ ἀνάξιον[7] τῆς τῶν προγόνων δόξης τὸ περιορᾶν[8] τοὺς Ἕλληνας καταδουλουμένους·[9] (184) διὸ δέδοκται[1] τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ τῷ[2] Ἀθηναίων, εὐξαμένους καὶ θύσαντας τοῖς θεοῖς καὶ ἥρωσι[3] τοῖς κατέχουσι τὴν πόλιν καὶ τὴν χώραν τὴν[4] Ἀθηναίων, καὶ ἐνθυμηθέντας[5] τῆς τῶν προγόνων ἀρετῆς, διότι περὶ πλείονος

stra, tolerabilius esse putabat populus Atheniensis quod in se delinquebatur, nunc vero videns Graecarum urbium alias superbe tractari, alias everti, terribile esse censet et gloria maiorum indignum, committere ut Graeci servitute opprimantur; (184) propterea placuit senatui populoque Atheniensi, ut, votis nuncupatis et sacris peractis in deorum et heroum urbis et dicionis Atticae tutelarium honorem et revocata in memoriam

---

plicans in Indice s. v. Ἴδιος i. q. *per se stantes*. — 'Negationem intuli e Scrimg., qua quomodo carere potuerint interpretes, equidem non satis intelligo, nisi forte ἰδίας dicit urbes liberas, Graecis non iunctas.' Wunderlichius. — 'Satis turbarum in loco sensus parum impediti. ἰδίας scil. ἑαυτοῦ (τοῦ δήμου τοῦ Ἀθηναίων). oppida barbara eaque suae dicionis. Vid. supra lin. 7.' Schaeferus. Intelligimus inprimis Pydnam, et fortasse Methonen, quas urbes in Macedoniae finibus sitas ante quam Philippus caperet, Athenienses sibi vindicabant. 3) ὑπελάμβανον *T. p. r.* 4) ὁ om *T.* Bav (non *F*?). — ὁ τῶν Aug2. *k. s.* 5) τῷ coniecit Lamb. 6) αὐτὸν LaurS. vulg. — αὑτὸν Bekk. — αυτὸν *Σ*. — Quod sequitur πλημελεῖσθαι LaurS, ut §§. 155. 157. 166. 7) καὶ ἀνάξιον εἶναι *r.* 8) προορᾶν Man. 9) καταδουλωμένους Pall. — καταδουλομένους Ang.

184. 1) δεδόχθαι coniecit Taylorus, tanquam pendens ab εἶπεν §. 181, ut saepe in decretis, etiam longioribus. Cf. Corp. Inscr. No. 107 et 108. Sed in hoc spurio decreto non amplius librorum constantium lectionem mutabimus. Cf. Luciani Timon. cap. 51 δέδοκται, quamquam alibi indicativus ἔδοξεν usurpatur nisi infinitivus δεδόχθαι adhibetur. Cf. Franz. Elem. p. 325 sq. 2) τῶν LaurS. vulg. — τῷ *Σ. F* (Bav?). *T. Φ.* 3) τῷ θεῷ καὶ πᾶσιν ἄλλοις θεοῖς τε καὶ ἥρωσι Ven. 4) τοὺς θεούς, οἳ τὴν χώραν κατέχουσι Philemon. p. 255 ed. Osann. et Gramm. Mscr. in ead. editione p. 253. 5) τῶν vulg. — τὴν *Σ.* LaurS. *Ω. F* (Bav?). *Φ. u. v.* Vind3. Ang. 5) ἐνθυμηθεῖσι LaurS in textu vulg. etiam *Σ*. ortum e praegressis dativis. — ἐνθυμηθέντας Lamb. Scrimg. AldV. γρ marg LaurS sec manu. *k. s.* — ἐνθυμηθέντα coniec. Wolf. — ἐνθυμηθεῖσι (θέντας) *Ω*, corr alia manu. — Non intelligo, quomodo Fr. A. Wolfius ad Lept. p. 359 dativum defenderit. nam prorsus contraria sunt exempla a Marklando ad Lysiam p. 364 ed. R. collecta, quae citavit vir doctissimus.

ἐποιοῦντο τὴν τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίαν διατηρεῖν ἢ τὴν ἰδίαν 290 πατρίδα, διακοσίας ναῦς καθέλκειν εἰς τὴν θάλατταν καὶ τὸν ναύαρχον ἀναπλεῖν ἐντὸς Πυλῶν, καὶ τὸν στρατηγὸν καὶ τὸν ἵππαρχον[6] τὰς[7] πεζὰς καὶ τὰς[8] ἱππικὰς δυνάμεις Ἐλευσῖνάδε[9] ἐξάγειν, πέμψαι[10] δὲ καὶ τοὺς[11] πρέσβεις πρὸς τοὺς ἄλλους Ἕλληνας, πρῶτον δὲ πάντων πρὸς Θηβαίους διὰ τὸ ἐγγυτάτω εἶναι τὸν Φίλιππον τῆς ἐκείνων χώρας, (185) παρακαλεῖν δὲ αὐτοὺς μηδὲν καταπλαγέντας τὸν Φίλιππον ἀντέχεσθαι τῆς ἑαυτῶν[1] καὶ τῆς τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἐλευθερίας, καὶ ὅτι ὁ[2] Ἀθηναίων δῆμος, οὐδὲν[3] μνησικακῶν εἴ τι[4] πρότερον γέγονεν ἀλλότριον ταῖς πόλεσι πρὸς ἀλλήλας,[5] βοηθήσει[6] καὶ δυνάμεσι[7] καὶ χρήμασι καὶ βέλεσι καὶ ὅπλοις, εἰδὼς ὅτι καὶ[8] αὐτοῖς[9] μὲν πρὸς

virtute maiorum, qui pluris fecere defensionem libertatis Graecorum, quam suam patriam, ut ducentae naves in mare protrahantur, et Navarchus intra Pylas naviget, et imperator et dux equitum pedestres et equestres copias Eleusinem educant, et ut legati mittantur ad ceteros Graecos ac primum omnium ad Thebanos, propterea quod Philippus agro illorum est proximus, (185) qui legati eos cohortentur, ut a Philippo non perterrefacti suam et ceterorum Graecorum libertatem defendant. iidem indicent populum Atheniensem obliterata veterum, si quae inter urbes intercesserint, offensarum memoria, opem laturum et copiis et pecunia et telis et gravioribus armis, qui sciat et ipsis inter se contendere de prin-

---

6) ὕπαρχον text Vind5 (marg vulg). — τὸν στρατηγὸν καὶ τὸν ἵππαρχον om *T. p. r.* Lind. Vind4. 7) καὶ τὰς Ven. Aug4. Vind5. Pall. (Lind et Vind4 καὶ τὰς. scilicet omissis mediis inter Πυλῶν καὶ et τὰς πεζὰς). Cf. proxima καὶ τὰς. 8) τὰς om Vind5. 9) ἐλευσίναδε vulg. Cf. §. 177 not. 11. — ἐλευσίνάδε LaurS. 10) πέμψας Pall. 11) καὶ τοὺς *Σ*. — καὶ τοὺς LaurS. — τοὺς om vulg. Cf. §. 178.

185. 1) παρακαλεῖν . . . ἑαυτῶν bis *Ω*, in primo post ἑαυτῶν additum est χώρας. 2) ὁ om Vind5. 3) οὐδὲ *T. p. r.* 4) ετι (ει superscr.) *Σ*, ει est corr antiqui. 5) ἀλλήλαις Aug4. AldT. — πρὸς ἀλλ' om *Φ*. 6) βοηθήσεσι *Σ*, e proximis ortum. — βοηθήσεσι? pr LaurS, sed sec man σε delevit, et ε in ει correxit. — βοηθεῖσι pr Man. 7) δυνάμει Aug4. — om *Φ*. 8) καὶ om pr *Ω. p.* ὅτι καὶ LaurS. — 'ὅτι καί, quae Reiskius seclusit, constructionem et sensum turbant. certe καὶ insititium iudico.' Wunderlichius. — 'Καὶ quidem quid sibi velit, nemo quisquam dicat, sed ὅτι nec sensum turbat nec constructionem pervertit. Scilicet quae participium εἰδὼς continuo sequitur recta constructio, ὅτι . . . καλὸν (scil. ἐστί), e Graecorum more variandi structuram mox transit in obliquam, ἀνάξιον εἶναι. — Vid. Matth. Gr. §. 538, 1.' Schaeferus καὶ αὐτοῖς *etiam ipsis* Thebanis, non solis Atheniensibus et Lacedaemoniis. 9) ἑαυτοῖς *p.*

ἀλλήλους[10] διαμφισβητεῖν περὶ τῆς ἡγεμονίας οὖσιν Ἕλλησιν
καλόν, ὑπὸ δὲ ἀλλοφύλου ἀνθρώπου ἄρχεσθαι καὶ τῆς ἡγεμο-
νίας[11] ἀποστερεῖσθαι ἀνάξιον εἶναι[12] καὶ τῆς τῶν προγόνων[13]
δόξης καὶ τῆς τῶν προγόνων[14] ἀρετῆς, (186) ἔτι δὲ[1] οὐδὲ ἀλ-
λότριον[2] ἡγεῖται εἶναι[3] ὁ[4] Ἀθηναίων δῆμος τὸν Θηβαίων δῆ-
μον οὔτε τῇ συγγενείᾳ[5] οὔτε τῷ ὁμοφύλῳ,[6] ἀναμιμνήσκεται[7]
δὲ[8] καὶ τὰς τῶν προγόνων[9] τῶν ἑαυτοῦ εἰς τοὺς Θηβαίων
προγόνους εὐεργεσίας.[10] καὶ γὰρ τοὺς Ἡρακλέους παῖδας ἀπο-
στερουμένους[11] ὑπὸ[12] Πελοποννησίων τῆς πατρῴας[13] ἀρχῆς
κατήγαγον, τοῖς ὅπλοις κρατήσαντες τοὺς ἀντιβαίνειν πειρω-
μένους τοῖς Ἡρακλέους ἐγγόνοις,[14] καὶ τὸν Οἰδίπουν[15] καὶ
τοὺς μετ' ἐκείνου[16] ἐκπεσόντας[17] ὑπεδεξάμεθα, καὶ ἕτερα[18]
291 πολλὰ[19] ἡμῖν[20] ὑπάρχει[21] φιλάνθρωπα καὶ ἔνδοξα πρὸς Θη-

cipatu, quum Graeci sint, praeclarum esse, homini autem alienigenae parere et principatu spoliari, indignum esse et maiorum gloria et maiorum virtute, (186) ad haec neque alienum sibi ducere populum Atheniensem Thebanorum populum vel cognatione vel stirpe et recordari maiorum suorum collata in Thebanorum maiores beneficia, quum Herculis liberos, qui patrio imperio a Peloponnesiis spoliarentur, restituerint, bello devictis iis qui contra venire conabantur Herculis posteris, et nos Oedipum eiusque comites eiectos suscepisse, et multa humanitatis et celebrata officia prae-

---

10) πρὸς ἀλλήλους delevit Dobraeus tanquam gloss. ad ἑαυτοῖς (αὐτοῖς). 11) οὖσιν (post ἡγεμονίας) . . . ἡγεμονίας om Man. 12) ἐστι Scrimg. — Delevit Dobraeus. Cf. §. 181 not. 10. §. 183 not. 7. 13) Ἑλλήνων Aldetc. (Vind4. *k. s. v*). — προγόνων *Σ*. pr LaurS. vulg. 14) τῆς τῶν προγόνων om *p*. — τῶν προγόνων om Ven. Vind5. hoc placet.

186. 1) δὲ om *r*. 2) ἀλλοτριότερον Vind5. 3) εἶναι om *p*. 4) ὁ om pr *Σ*, add antiq corr. Cf. §. 185 not. 2. 5) εὐγενείᾳ cod *γ*. 6) ὁμοφύλλῳ *Ω*. *u*. Man. Ang. 7) ἀναμιμνήσκετε Vind4. — ἀναμιμνήσκετε (αι supra) *Σ*, αι est antiqui corr. — ἀναμνήσκεται *Ω*. Ang. 8) γὰρ Scrimg. 9) τῶν προγόνων om *p*. 10) ἐλευθερίας *Ω*. *u*. Vind3. Man. 11) ἀπεστερημένους cod *γ*. — ἀποστερομένους *r*. Vind4. 12) ἀπὸ Aug4. — ὑπὸ τῶν Mor. etc. *k. s. t*. 13) προτέρας Vind3. 14) ἐκγόνοις *T*. *p*. *r*. *e*. Aug4. Lind. Vind5. — ἐγγόνοις *Σ*. LaurS. Bav (non *F*?). vulg. — Cf. Prolegg. Gramm. §. 120. 15) Οἰδίπου Vind5. 16) ἐκεῖνον text *Ω* (marg ἐκείνου). *u*. *v*. Aug4. Vind3. Man. Ang. 17) ἐμπεσόντας Ald. — πεσόντας cod *η*. 18) ἕτερ' ἂν *T*. *r*. Aug2. 4. Vind4. 5. — ἕτερα (αν supra) Bav (*F*?). 19) πολλὰ om Aug2. 20) ὑμῖν Aug4. Vind5. Paul. 21) ὑπάρχῃ *r*.

βαίους,[22] (187) *διόπερ*[1] *οὐδὲ νῦν ἀποστήσεται ὁ Ἀθηναίων δῆμος τῶν Θηβαίοις τε καὶ*[2] *ἄλλοις Ἕλλησι συμφερόντων, συνθέσθαι δὲ πρὸς αὐτοὺς καὶ*[3] *συμμαχίαν, καὶ ἐπιγαμίαν*[4] *ποιήσασθαι,*[5] *καὶ ὅρκους δοῦναι καὶ λαβεῖν.*

Πρέσβεις:[6] *Δημοσθένης*[7] *Δημοσθένους Παιανιεύς, Ὑπερείδης Κλεάνδρου Σφήττιος,*[8] *Μνησιθείδης*[9] *Ἀντιφάνους Φρεάρριος,*[10] *Δημοκράτης Σωφίλου Φλυεύς,*[11] *Κάλλαισχρος*[12] *Διοτίμου Κοθωκίδης.*

188. *Αὕτη τῶν περὶ Θήβας*[1] *ἐγίγνετο*[2] *πραγμάτων ἀρχὴ*

stitisse Thebanis, (187) quamobrem nec nunc populus Atheniensis Thebanorum aliorumque Graecorum commodis defuturus sit, pacisci autem cum iis etiam de ineunda societate, et ius connubii concedere, et iusiurandum dare atque accipere.

Legati: Demosthenes Demosthenis F. Paeaniensis, Hyperides Cleandri F. Sphettius, Mnesithides Antiphanis F. Phrearrhius, Democrates Sophili F. Phlyensis, Callaeschrus Diotimi F. Cothocides.

188. Hoc Thebanarum rerum fiebat initium et prima constitutio,

---

22) 'Graece, ni fallor, non dicitur *πολλὰ ἡμῖν ὑπ. ἔνδοξα πρὸς Θ.* Quid pro *ἔνδοξα* scripserit orator non inveni.' Hirschig. Annot. crit. p. 51. Cf. Plutarch. Vit. Dem. cap. 9: *Αἰσχίνης . . . διεξελθὼν . . .,* *ὅσα Θηβαίοις καὶ Χαλκιδεῦσιν ὑπάρχει καλὰ πρὸς τὴν Ἑλλάδα.* I. q. *καλῶς πραχθέντα, ἐνδόξως πραχθέντα.*

187. 1) *διὸ Ω. v.* Man. Ang. 2) *τοῖς* addidit Reiskius. Est in *p.* (Vind4. 5?). 3) *καὶ* om Aug4. 'Delendum puto ut natum ex antecedente ς. quippe turbat orationem evertitque concinnitatem trium membrorum: *συνθέσθαι συμμαχίαν, ἐπιγαμίαν ποιήσασθαι, ὅρκους δοῦναι καὶ λαβεῖν.* Neque enim iungenda arbitror *καὶ συμμαχίαν καὶ ἐπιγαμίαν ποιήσασθαι,* ut infinitivi *ποιήσασθαι, δοῦναι καὶ λαβεῖν* regantur ab infinitivo *συνθέσθαι.*' Schaeferus. Illud *καὶ* est i. q. *etiam.* non solum excitandos esse ad bellum Thebanos, sed etiam societatem ineundam. 4) *δὲ καὶ πρὸς αὐτοὺς τὴν συμμαχίαν ἐπιγαμίαν* Vind5. 5) *ποιήσασθε* pr *Σ*, correxit eadem manus in eraso *ε*. 6) *πρέσβεις δὲ* (*δὴ*? nam vid. Harles.) Aug2. — Post *πρέσβεις* interpunxerunt Pall. Man. bene. Supplendum enim *ἦσαν.* 7) *Δημοσθένη* pr *Σ*, add *σ* antiquus corr. 8) *σφήτιος* Ald. Mor. Vind3. Man. Ang. 9) *μνησιθίδης* Aug4. 10) *φερεάρριος* Vind3. — *φερρεάριος* IndAld. — *φερεάριος* Pall. Man. Ang. Cf. §. 115. — De *Ὑπερείδης*, ut *Σ*, non *Ὑπερίδης*, ut LaurS et vulg, vid. Prolegg. Gramm. §. 134. 11) *φλιεὺς* Mor. 12) *κάλαισχρος Ω. u.* Man. Ang.

188. 1) *Θηβαίους* cod *η*. 2) *ἐγένετο* vulg. — *ἐγίγνετο Τ. Φ. r.* — *ἐγίνετο Σ.* LaurS. Aug1. *s.* Vind1. 4. — *ἐγένοντο* cod *η*.

καὶ κατάστασις[3] πρώτη,[4] τὰ πρὸ τούτων εἰς ἔχθραν καὶ μῖσος καὶ ἀπιστίαν τῶν πόλεων ὑπηγμένων ὑπὸ τούτων.[5] τοῦτο τὸ ψήφισμα[6] τὸν τότε τῇ πόλει περιστάντα κίνδυνον[7] παρελθεῖν ἐποίησεν ὥςπερ νέφος.[8] ἦν μὲν τοίνυν[9] τοῦ δικαίου πολίτου τότε[10] δεῖξαι πᾶσιν, εἴ τι[11] τούτων εἶχεν ἄμεινον,[12] μὴ νῦν[13] ἐπιτιμᾶν. (189) ὁ γὰρ σύμβουλος καὶ ὁ συκοφάντης, οὐδὲ[1] τῶν ἄλλων οὐδὲν[2] ἐοικότες, ἐν τούτῳ πλεῖστον ἀλλήλων δια-

quum ante in inimicitiam et odium et diffidentiam per istos impulsae essent civitates. hoc decretum effecit, ut tum impendens reipublicae periculum tanquam nubes praeteriret. Fuisset igitur boni civis tum ostendere omnibus, si quid his haberet melius, non nunc reprehendere. (189) Consiliarius enim et calumniator, neque ulla re alia inter se similes, hoc maxime differunt, quod ille quidem ante res sententiam dicit et se reddit

---

3) μετάστασις Pal2 et fortasse Urb. 4) καὶ κατ. πρώτη om nonnulli codd Hermog. p. 247 W. 5) τὰ πρὸ τούτων ... τούτων om Hermog. pp. 245. 288. consilio. nam vid. p. 245 extr. sq. et p. 267. habet idem p. 244. Eadem om Schol. Rh. T. III p. 708. Anonym. Rh. T. VIII pp. 634. 653. 6) τὸ ψήφισμα τοῦτο Anonym. Rh. T. VII p. 1006. 7) τὸν τότε περιστάντα τῇ πόλει κ. Bav (*F*?). — τὸν τότ' ἐπιστάντα τῇ π. κ. Hermog. pp. 244. 288. 367. (sed p. 245 est vulg). Schol. Hermog. Rh. T. VIII p. 647 W. — τὸν ἐπιόντα τῇ π. κ. Demetr. §. 273 (= 287) Rh. T. IX* p. 112. — τοῦτο τὸν πρότερον ἐπιστάντα πόλεμον Anonym. Rh. T. VIII p. 634. 8) Locum laudavit ob numerum et ordinem verborum Longinus Subl. cap. 39 §. 4. 9) τότε Aug4. *k*. Vind5 (in marg habens τοίνυν). Pal2. — οὖν Schol. Rh. T. VII p. 413. 10) τὸ Schol. Rh. T. VII p. 413. — τό τε Marcellinus Rh. T. IV p. 494. 11) τε? pr *Ω*. 12) ἄμεινον λέγειν Marcellinus. 13) τοίνυν Aug1. *k*. *s*. Vind1. 'Fort. voluerunt τὸ νῦν.' Reiskius. 'Probabilius τὰ νῦν. Vid. ad Dion. H. Comp. Verb. p. 380. Melet. Crit. p. 67.' Schaeferus. Habet τὰ νῦν Pal2.

189. 1) ἐν οὐδενὶ text LaurS. vulg. — οὐδενὶ sine ἐν γρ marg ant *Σ*. Aug1. *k*. *r*. *s*. Vind1. Pal2. Marcellinus loco §. 188 citato. — οὐδὲ *Σ*. γρ marg LaurS. 'Vulgatae concinnius respondet quod sequitur ἐν τούτῳ, quam οὐδέ.' Schaeferus. 'Sed ipsam hanc concinnitatem ansam dedisse puto mutationis, cuius vestigium habes in eo, quod libri alii ἐν οὐδενὶ alii solum οὐδενὶ praebent. Multo gravius οὐδέ.' Rauchensteinius l. c. p. 38. 'Loci, ubi οὐδέ vel μηδέ particula praemittitur, tum per quandam epexegesin οὐδέν vel μηδέν sequitur, saepe sunt in suspicionem adducti, semper autem his quoque in locis istud verbum, quo pertinet οὐδέ vel μηδέ, maxime effertur in oratione. ... Cor. §. 189 non potest dubitari quin verum dederit Bekkerus e *Σ* οὐδὲ ... οὐδὲν. apprime enim apta est ad hunc locum sententia.' Klotzius. Quaest. Crit. p. 94, ubi plura exempla. 2) οὐδὲν om *Ω*.

φέρουσιν: ὁ μέν γε[3] πρὸ τῶν πραγμάτων γνώμην[4] ἀποφαίνεται, καὶ δίδωσιν ἑαυτὸν[5] ὑπεύθυνον τοῖς πεισθεῖσι, τῇ τύχῃ, τῷ καιρῷ,[6] τῷ βουλομένῳ, ὁ δὲ σιγήσας ἡνίκ' ἔδει λέγειν, ἄν τι δύςκολον συμβῇ, τοῦτο[7] βασκαίνει.[8] (190) Ἦν μὲν οὖν,[1] ὅπερ εἶπον, ἐκεῖνος ὁ καιρὸς τοῦ γε[2] φροντίζοντος ἀνδρὸς τῆς πόλεως καὶ τῶν δικαίων λόγων, ἐγὼ δὲ τοσαύτην ὑπερβολὴν ποιοῦμαι, ὥςτε, ἂν νῦν ἔχῃ[3] τις δεῖξαί τι[4] βέλτιον[5] ἢ ὅλως[6] εἴ τι[7] ἄλλ'[8] ἐνῆν πλὴν ὧν ἐγὼ προειλόμην, ἀδικεῖν ὁμολογῶ. εἰ γάρ ἐσθ'[9] ὅ τι τις[10] νῦν ἑόρακεν,[11] ὃ συνήνεγκεν ἂν τότε πραχθέν· τοῦτ' ἐγώ φημι δεῖν ἐμὲ μὴ λαθεῖν. εἰ δὲ μήτ' ἔστι μήτ' ἦν[12] μήτ' ἂν εἰπεῖν ἔχοι μηδεὶς[13] μηδέπω καὶ τήμερον· 292

obnoxium iis qui paruerint, fortunae, tempori, cuilibet; hic, quum dicendum fuisset, tacuit, si quid adversi accedat, id exagitat. (190) Illud igitur, ut dixi, tempus fuisset solliciti quidem de republica viri et de iustis habendis orationibus, ego vero ex abundantia eo progredior, ut, si quis nunc aliquid melius proferre possit aut si quid omnino potuerit aliud quam quae ego delegi, me iniurium esse confitear. si quid enim nunc aliquis vidit, quod tum fieri profuisset; id ego me fateor ignorare non debuisse. sin neque est neque fuit neque dicere quisquam unquam vel hodie possit;

---

u. v. Man. Ang. Schol. Rh. T. VII p. 414. — ουθενι (cum hiatu) pr Σ, sed nunc erasum est (marg habet οὐδὲν). 3) μὲν γὰρ LaurS comp. vulg. — μέν γε Σ. Marcellinus p. 495. 'Quod praestat. Vid. Comment. in Aristoph. VII, 1 p. 560.' Schaeferus. 4) τὴν γνώμην AldT. Pall. 5) αὑτὸν Mor. pr Ω. Vind3. 4. Ang. — ἑαυτὸν Σ. LaurS. s. Vind1. 5. Urb. Aug1. Schol. Rh. T. VII p. 414. Marcellinus. — αὐτὸν vulg. 6) τοῖς καιροῖς vulg. — καὶ τοῖς καιροῖς Schol. Rh. l. cit Marcellinus. — τῷ καιρῷ Σ. LaurS. Cf. τοῖς μέλλουσιν ἔσεσθαι §. 191. 7) τούτῳ Pal2. — τούτῳ Schol. Rh. l. cit. Marcell. Cf. Lept. §. 24. 8) βασκαίνειν k. Pal2. Cit. Harpocr. Suid. Thom. M. Ammonius (cuius βασκαίνουσι corrige in βασκαίνει). Priscian. T. II p. 181.

190. 1) οὖν om Aug4. 2) τε Aug1. k. s. Pall. 2. Sopater Rh. T. IV p. 634. — τότε Vind1. — om Ω. u. v. Ang. 3) ἔχοι Fel. Aug4. Vind5. Pal2. — ἔχει Pall. 4) δεῖξαι τί LaurS. — τι δεῖξαι Φ. — τι om Aug1. 4. k. s. Vind1. 5. Pal2. Sopater. — δ. τὸ AldT. — δ. τῷ (o) Pall. 5) κάλλιον Sopater. 6) ἢ ὀλ ωσ Σ, post ἢ, quod est correctoris, et post λ sunt spatia literae singulae. 7) τι om Aug1. 4. (u. v?). 8) ἄλλο.τότε cod ζ. AldT. — ἄλλος pr Ω. — ἄλλοθεν Aldinae Sopater. 9) ἐστιν Aug1. 4. Vind5. 10) ὅ, τις omisso τι Aldetc. Ω (non τι inter εἰ et ἄλλο om Ω, sed ante τις). (u. v?) Vind3. Pall. Man. Ang. — ὅ τι τις Σ. vulgo. — ὅ τι τίς LaurS. 11) ἑώρακεν Σ. LaurS. et ceteri libri, etiam Sopater. 12) μήτε ἦν corr Ω. 13) ἔχοι μηδεὶς εἰπεῖν Aug4. Vind5. — ἔχοι εἰπεῖν μηδεὶς Sopater. — εἰπ. ἔχοι τις Aug2.

τί τὸν σύμβουλον ἐχρῆν ποιεῖν; οὐ τῶν φαινομένων καὶ ἐνόντων τὰ κράτισθ' ἑλέσθαι; (191) Τοῦτο τοίνυν ἐποίησα,[1] τοῦ κήρυκος ἐρωτῶντος, Αἰσχίνη, 'τίς ἀγορεύειν βούλεται;' οὐ 'τίς αἰτιᾶσθαι[2] περὶ τῶν παρεληλυθότων;' οὐδὲ 'τίς ἐγγυᾶσθαι τὰ μέλλοντ' ἔσεσθαι;[3]' σοῦ δ' ἀφώνου κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους[4] ἐν ταῖς ἐκκλησίαις καθημένου, ἐγὼ παριὼν[5] ἔλεγον. ἐπειδὴ[6] δ' οὐ τότε· ἀλλὰ νῦν[7] δεῖξον. εἰπέ, τίς ἢ[8] λόγος, ὅντιν' ἐχρῆν εὐπορεῖν,[9] ἢ καιρὸς συμφέρων ὑπ'[10] ἐμοῦ παρελείφθη τῇ πόλει; τίς δὲ[11] συμμαχία, τίς[12] πρᾶξις, ἐφ' ἣν μᾶλλον[13] ἔδει μ' ἀγαγεῖν[14] τουτουσί;

192. Ἀλλὰ μὴν τὸ μὲν[1] παρεληλυθὸς ἀεὶ[2] παρὰ πᾶσιν[3]

quid consiliario fuit agendum? non eorum, quae esse viderentur et darentur, optima eligenda? (191) At id feci praecone interrogante, Aeschines, 'quis contionari vult?' non 'quis praeterita criminari?' nec 'quis praestare vult futurorum eventum?' quum tu mutus illis temporibus in contionibus sederes, ego progressus dixi. Sed quoniam id tum non fecisti; nunc saltem ostende. dic, quae aut oratio in promtu mihi dicenda, aut quae reipublicae utilis occasio sit a me praetermissa? quae societas, quae actio, ad quam hi potius incitandi mihi fuissent?

192. Atqui praeterita missa fieri solent semper apud omnes, neque

---

191. 1) ἐποίησα ἐγὼ Augl. (Aug2?) s. β. ε. Guelf. Vindl. 5. Pal2. — Proximum τοῦ κ in erasis LaurS. 2) αἰτιάσασθαι vulg. — αἰτιᾶσθαι Σ. LaurS. Guelf. Augl. Vindl. Pal2. (k. r. s. v). Cf. ἐγγυᾶσθαι. 3) ἐγγ. περὶ τῶν μελλόντων sine ἔσεσθαι Sopater. 4) τοὺς χρόνους om Ang. 5) παρελθὼν vulg. — παρῆλθον, Sopater. — παριὼν Augl. (Aug2?) k. r. s. ε. Vindl. 5. Pal2. — περιων Σ, ι superposuit ipse calligraphus. — περιιὼν LaurS comp. 6) ἐπεὶ Augl. Vindl. Pall. 2. 7) νυνὶ k. Placet Schaefero, nescio cur. 8) ὁ Ang. — ἡμῖν Sopater. 9) εὑρεῖν vulgo. — εὐπορεῖν Σ. Dictum est ut εὐπορῶ ὅ τι λέγω. De qua formula dicendi vide Stallbaum. ad Platon. Euthydem. p. 279 A, ubi eadem confusio εὑρεῖν pro nunc restituto εὐπορεῖν. De accusativo vid. Stallb. ad eum locum et Schaefer. ad h. l. 10) παρ' (ὑπ' superscr.) k. — παρ' Sopater. 11) ἢ Pal2. 12) ἤ τις k. ε. Aug2. 4. Pal2. 13) μᾶλλον om T. Lind. Urb. 14) μεταγαγεῖν sine pronomine με cod β. — με καταγαγεῖν AldT. Pall.

192. 1) μὴ Ang. — μὲν om p. — τὸ μὲν γὰρ (omissis ἀλλὰ μὴν) Doxopater Rh. T. II p. 288. 2) ἀεὶ cum linea recens subducta Σ. — post πᾶσιν posuit Doxopater. 3) παρ' ἅπασιν Augl. s. — περὶ πᾶσιν LaurS comp.

ἀφεῖται,[4] καὶ οὐδεὶς περὶ[5] τούτου[6] προτίθησιν[7] οὐδαμοῦ βουλήν, τὸ δὲ[8] μέλλον ἢ τὸ παρὸν τὴν τοῦ συμβούλου τάξιν[9] ἀπαιτεῖ. Τότε τοίνυν[10] τὰ μὲν[11] ἤμελλεν, ὡς ἐδόκει, τῶν δεινῶν,[12] τὰ δ' ἤδη παρῆν, ἐν οἷς τὴν προαίρεσίν μου σκόπει τῆς πολιτείας, μὴ τὰ συμβάντα[13] συκοφάντει. τὸ μὲν γὰρ πέρας, ὡς ἂν ὁ δαίμων βουληθῇ,[14] πάντων[15] γίγνεται, ἡ δὲ προαίρεσις αὐτὴ[16] τὴν τοῦ συμβούλου διάνοιαν δηλοῖ. (193) Μὴ δὴ τοῦθ' ὡς ἀδίκημ' ἐμὸν θῇς,[1] εἰ[2] κρατῆσαι συνέβη Φιλίππῳ[3] τῇ μάχῃ.[4] ἐν γὰρ τῷ θεῷ τὸ τούτου τέλος ἦν, οὐκ ἐμοί.[5] ἀλλ'

usquam quisquam de iis deliberationem instituit, sed futura aut praesentia consiliarii munus requirunt. Tum igitur cladium aliae impendebant, ut apparebat, aliae iam aderant, in quibus institutum meae administrationis spectare, non eventum calumniari debes. exitus enim omnium rerum talis, qualem deus esse vult, ipsum vero propositum consulentis animum declarat. (193) Ne igitur id iniuriae loco mihi numeres, si ita accidit, ut Philippus proelio victor esset. eius enim rei finis in dei voluntate fuit,

---

4) ἐφεῖται Pall. — ἀφίεται mavult Dobraeus. — Cit. Bachmann. Anecd. T. I p. 170. 5) ὑπὲρ Vindl. 6) τούτων Aug4. — περὶ τούτου post οὐδαμοῦ posuit Doxop. 7) προστίθησιν Aug4. *k*. Vindl. Pal2. 8) τε (δε) Σ, δε est antiqui corr. 9) πρᾶξιν Aug2. 10) δ' οὖν Anonym. Rh. T. VII p. 528. 11) καὶ Paul. 12) τὰ μὲν ἤμελλε τῶν κοινῶν, ὡς ἐδόκει Marcellinus Rh. T. IV p. 638. 'Scripsit τῶν κακῶν. De confusione adiectivorum δεινὸς et κακὸς vid. mea in Stephani Thes. col. 3166 C.' Schaeferus. 13) συμβαίνοντα vulg. — συμβάντα Σ. LaurS. Augl. 4. Ven. Vindl. 5. Pal2. Marcellinus. Anonym. Rh. cit. (Φ. *k*. *p*. *s*. *v*). — συμβαίνοντα (άντα) Bav. — In Urb post hoc vocabulum incipit alia manus, perperam post συκοφάντει repetens superiora τότε τοίνυν τὰ μὲν ἤμελλεν etc. aberrante oculo ad ἀπαιτεῖ. 14) Cit. AnecdBkk. p. 128. 15) πάντα *r*. Pall. — πάντως Anonym. Rh. l. cit. 16) αὕτη *r*. — αὐτὴ Σ, post hoc vocabulum est erasa litera (ι? an punctum?).

193. 1) θῇς ἐμὸν Anonym. Rh. l. c. — ἐμὸν εἶναι θῇς (Aldina θήσῃ) Marcellinus Rh. T. IV p. 638. — τὰ Φιλίππου ἀδικήματα ἐμὰ καλεῖ ἀδικήματα Schol. Aristidis p. 271 Fr. 2) ἢ Man. 3) τὸν Φίλιππον Maximus Plan. Rh. T. V p. 323. 4) τὴν μάχην vulg. — τῇ μάχῃ Σ. LaurS. *F*. Augl. 2. *s*. Vindl. Pal2. Marcell. Maximus. — την μάχην (ῃ ῃ) Bav. — εἰ συνέβη Φιλίππῳ κρατῆσαι τῇ μάχῃ Anonym. Rh. l. cit. 5) οὐκ ἐν ἐμοί vulg. — οὐ μὲν ἐμοί Vind5. — οὐκ ἐμοί Σ. LaurS. Aug4. Vid. Seiler. Ind. ad Appar. Dem. s. v. *Praepositio non repetita*. Bernhard. Synt. p. 201 sqq. Krueger. Gramm. §. 68, 9. alii.

ὡς[6] οὐχ ἅπαντα,[7] ὅσ'[8] ἐνῆν κατ' ἀνθρώπινον λογισμόν,[9] εἰλόμην[10] καὶ δικαίως ταῦτα καὶ ἐπιμελῶς ἔπραξα καὶ[11] φιλοπόνως ὑπὲρ δύναμιν, ἢ ὡς[12] οὐ καλὰ καὶ τῆς πόλεως ἄξια πράγματ' ἐνεστησάμην[13] καὶ ἀναγκαῖα,[14] ταῦτά μοι δεῖξον, καὶ τότ' ἤδη[15] κατηγόρει μου. (194) *Εἰ δ'*[1] ὁ συμβὰς[2] σκηπτὸς ἢ χειμὼν[3] μὴ μόνον[4] ἡμῶν[5] ἀλλὰ καὶ πάντων[6] τῶν ἄλλων[7]

non mea. sed me non omnia, quae humano provideri consilio possent, exquisivisse neque ea recte et diligenter egisse et industria maiore quam pro viribus, aut non praeclaras res et dignas republica instituisse et necessarias, haec mihi ostende, tum demum accusa. (194) Sin autem delatum fulmen vel procella non modo nobis, sed etiam omnibus reliquis

---

Diphilus ap. Athen. p. 422 B: *εἰς ἣν πρῶτον ἂν πάντ' ἐμβάλλοις, ἀλλ' οὐχ ἕτερον ἀγγεῖον.* 6) *ἀλλ' οὐχ ὡς* t. 7) *οὐ πάντα* Marcellinus. 8) *ὅσον γ'* dubitanter coniecit Dobraeus, qua coniectura sententia infringeretur. 9) Male Anonymus Rh. l. c. *κατὰ ἀνθρώπινον λογ.* cum *εἰλόμην* coniunxit. 10) *εἰλόμην* om *u*. — super *μ* in *Σ* est recens signum simile literae *ω*, nescio quid sibi velit. — Dobraeus exspectet *προειδόμην*, ut est *προϊδέσθαι* p. 326, 12. et *ἰδεῖν* p. 308, 26. — Reiskius mavult *προειλόμην*. 11) *καὶ* om Aug4 (hocne an proximum?). 12) *ὡς* om text *Ω*, habens in marg. 13) *ἀνεστησάμην r*. Vind4. 14) *καὶ ἀναγκαῖα* om Marcellinus. 15) *τότε δὴ* Marcellinus.

194. 1) *οὐδ'* pro *εἰ δ'* Aug. 2) *συμβὰς* om cod *ε*. 3) *ἢ χειμὼν* 'videtur aut scholium vocabuli *σκηπτὸς* aut eius varians lectio esse.' Reiskius, qui uncis seclusit, secuti sunt alii, etiam deleverunt Turicenses, Dindorfius, Bekkerus, Westermannus. At neque idem significant ambo vocabula neque male adhibentur ad comparandam rem necopinato accidentem. Quare etiam alias Cicero coniungit talia vocabula pro Dom. c. 53: 'Tu procella patriae, turbo ac tempestas pacis et otii.' Et pro Milone c. 2: 'Tempestates et procellas in illis fluctibus contionum.' Calderon in Principe Strenuo.' Ego sum fulmen, ego sum procella.' Imitans Aristides Pro Quatuorviris or. 46 T. II p. 255 Iebb: *οὐδ' αὖ τοὺς κυβερνήτας λέγω τοὺς ἀρίστους ἀεὶ καὶ πάντας ἐκ τοῦ θανάτου σώζοντας, ἀλλ' ἤδη τινὰ καὶ σκηπτοῦ καὶ χειμῶνος ἡττηθέντα καὶ χρησάμενον τύχῃ τῆς τέχνης κρείττονι.* Neque eadem est notio. nam in *σκηπτός* insunt *κεραυνός, πρηστήρ, τυφών*. Vid. Aristot. De mundo cap. 4 §. 43. Nam proprie quidem *χειμών* est quodlibet genus tempestatis, sed usu *frigus* inprimis aut *procella; σκηπτός* est turbo cum fulmine *ingruens*. Itaque illud usurpari potest pro hoc, ut Iulian. Or. I p. 35 B. ed. Spanh: *οὐδεὶς οὕτως ἐφάνη τολμηρὸς ὃς οὐκ ἔδεισεν οὐδὲ ἐξεπλάγη τὸν ἐπιόντα χειμῶνα. σκηπτὸς ἐδόκει πᾶσιν ὁ φερόμενος ἀπὸ τῶν Ἄλπεων, σκηπτὸς ἀφόρητος ἔργῳ καὶ ἄρρητος λόγῳ.* H. l. *σκηπτὸν* esse turbinem bene docuit Spanhemius. Cf. Ellendt. Lexic. Soph. s. v. *Σκηπτός*. Sed inprimis fulmen intelligitur. Quare Grammatici (Photius,

Ἑλλήνων μείζων[8] γέγονεν· τί χρή[9] ποιεῖν; ὥςπερ ἂν εἴ τις 293 ναύκληρον πάντ' ἐπὶ σωτηρίᾳ πράξαντα καὶ[10] κατασκευάσαντα[11] τὸ πλοῖον[12] ἀφ' ὧν ὑπελάμβανεν σωθήσεσθαι, εἶτα χειμῶνι χρησάμενον[13] καὶ πονησάντων αὐτῷ τῶν[14] σκευῶν ἢ καὶ[15] συντριβέντων ὅλως, τῆς ναυαγίας αἰτιῷτο· 'ἀλλ' οὔτ' ἐκυβέρνων[16] τὴν ναῦν[17]' φήσειεν ἄν, (ὥςπερ οὐδ' ἐστρατήγουν[18] ἐγώ,[19]) οὔτε[20] τῆς τύχης κύριος ἦν, ἀλλ' ἐκείνη τῶν πάντων. (195) Ἀλλ' ἐκεῖνο λογίζου καὶ ὅρα: εἰ[1] μετὰ Θηβαίων[2] ἡμῖν[3] ἀγωνιζομένοις[4] οὕτως εἵμαρτο πρᾶξαι· τί χρῆν[5]

Graecis maior fuit; quid est faciendum? Ac si quis navicularium, qui omnia incolumitatis causa fecisset et navigium iis adornasset, quae ad id conservandum facere putabat, postea procella conflictatum et fatiscentibus ei instrumentis aut prorsus etiam confractis, naufragii criminaretur; 'at neque gubernavi navem' diceret, (quemadmodum neque ego exercitum duxi) 'neque fortunae fui dominus, sed illa omnium.' (195) Iam illud considera et vide: si Thebanis adiutoribus is nobis proelii exitus in fatis fuit;

Hesychius, Suidas, Bachmann. Anecd. T. I p. 366: σκηπτός· κεραυνὸς ἄνωθεν διάπυρος) explicant non turbinem, sed *fulmen*, recte, ubi notio procellae opponitur, ut h. l. χειμών. 'At inest frigidi aliquid in hoc per ἢ particulam disiunctivam apposito nomine.' Vere si esset amplificata comparatio. Sed intelligimus ἐπανόρθωσιν, quasi orator diceret: si non fulmen nominatis illam cladem, quo omnes Graeci icti perierint, tamen fuit tempestas arma (τὰ σκεύη) frangens. Compara proximam imaginem, ubi navis non combusta, sed confracta dicitur. 4) μόνων *Ω*. 5) ὑμῶν Aldetc. *F. r.* — ἡμῶν *Σ*. LaurS. vulg. 6) ἀλλὰ πάντων καὶ Aug4. Vind5. — πάντων om Aug1. *k*. Vind1. Pal2. 7) ἄλλων om *r*. Urb. 8) μεῖζον *T*. Pall. pr Urb. 9) 'Lege χρῆν iterumque vs. 10 sicut legitur vs. 16.' Marklandus. 'Hoc quidem loco χρὴ recte habere docet quod antecedit γέγονε. Omissa autem est oratoris sibi ipsi responsio, quam facile suppleas fere hoc modo: σιγᾶν χρὴ καὶ μὴ κατηγορεῖν, εἰ μὴ ἄρα συκοφαντῆσαι προέλοιο αἰτιασάμενός με τῶν συμβάντων, ὥςπερ ἂν εἴ τις κτλ.' Schaeferus. Dicitur, quasi tempestas adesset praesens. 10) καὶ πᾶσι vulg. — πᾶσι om *Σ*. pr LaurS. superfluum. Sufficit relativum ἀφ' ὧν, et notio facile petitur e propinquo πάντα. 11) κατασκευάσαντι AldT. Pall. 12) γρ. τὸν λόγον AldV. — τὸν λόγον IndAld. *T*. 13) χρησ. καὶ φθαρὲν *Ω. u.* Ang. 14) τῶν om Aug4. 15) καὶ om Vind1. 16) οὔτε ὁ κυβερνῶν *r*. Vind4. 17) ναῦ pr *Ω*. Ang. 18) οὐδὲ στρατηγῶν *r*. 19) Cit. hoc comma Sopater Rh. T. IV p. 599. 20) οὐδὲ *T. r.* Vind4. Urb.

195. 1) ὅτι εἰ Marcellinus Rh. T. IV p. 539. 2) μ. τῶν Θηβαίων *T*. 3) ἡμῶν Aug4. Vind5. ζ. 4) ἀγωνιζομένων Aug4. Vind5. ε. ζ. — εἰ μετὰ τοσούτων συμμάχων ἀγωνιζομένους Anonym. Rhetor. Rh. T. VII p. 529. 5) χρὴ *Σ*. LaurS comp. vulg. — χρῆν *p*. Marklan-

προςδοκᾶν, εἰ μηδὲ τούτους ἔσχομεν[6] *συμμάχους ἀλλὰ Φιλίππῳ προςέθεντο;*[7] *ὑπὲρ οὗ τότ' ἐκεῖνος πάσας ἀφῆκε φωνάς. καὶ εἰ νῦν τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς Ἀττικῆς ὁδὸν*[8] *τῆς*[9] *μάχης γενομένης*[10] *τοσοῦτος*[11] *κίνδυνος καὶ φόβος περιέστη*[12] *τὴν πόλιν·*[13] *τί ἄν, εἴ που*[14] *τῆς χώρας*[15] *ταὐτὸ τοῦτο*[16] *πάθος*[17] *συνέβη, προςδοκῆσαι χρῆν;*[18] *Ἆρ' οἶσθ'*[19] *ὅτι νῦν μὲν*[20] *στῆναι,*[21] *συνελθεῖν, ἀναπνεῦσαι, πολλὰ μία ἡμέρα καὶ δύο καὶ τρεῖς ἔδοσαν τῶν*[22] *εἰς σωτηρίαν τῇ πόλει, τότε δέ —; οὐκ*[23] *ἄξιον*

quid fuisset exspectandum, si ne illos quidem socios, sed cum Philippo coniunctos, adversarios habuissemus? qua de re quid tum ille non dixit? et si nunc, quum tridui itinere proelium ab Attica commissum fuerit, tantum periculum et terror civitati incessit; quid, si alicubi in agro nostro eadem clades accidisset, fuit exspectandum? Scin' tu nunc quidem per unum et duos et tres dies factum esse ut staremus, coiremus, respiraremus multaque civitas acciperet adminicula salutis; tum autem —? sed

---

dus coniecit. Cf. inferius. 6) *εἴχομεν* Pall. 7) *ἀλλὰ μετ' ἐκείνου γεγόνασιν* Marcellinus. 'Soloeca constructione, nisi librariorum est error perfectum pro plusquamperfecto scribentium.' Schaeferus. 8) *ὁδὸν ἀπὸ τῆς Ἀ.* vulg. — *ἀπὸ τῆς Ἀ. ὁδὸν Σ.* Aug2. 9) *τῆς* om Vindl. 10) *γεγενημένης* vulg. — *γενομένης Σ.* LindS. Augl. 2. 4. Obs. *s.* Vindl. 4. 5. Pall. 2. Urb. Marcell. Anonymus Rh. cit. (*T. Φ. k. p. r.*). 11) *τοσοῦτον ὁ* Anonym. Rh. — *τοσοῦτο* pr LaurS. 12) *περίεστι* pr Urb. — *περιέσχε* (superscr. *στη*) Aug4. Vind5. — *περιέσχε* Bav (non *F*?). 13) *περίεστι τῇ πόλει* Anonym. Rh. 14) *τί ἂν εἴποις* Marcellinus. 15) *που πλησίον τῆς χώρας* Augl. *r. s.* Vindl. 5. (Guelf. Alt.?). — *πλησίον τῆς χ.* sine *που k.* Pal2. — *που τῆς χ. πλησίον* Ven. marg Pall. — *πλησίον* addidit Reiskius; delevit Bekkerus merito. nam 'pugna in vicinitate Atticae (*τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς Ἀττικῆς ὁδὸν* adeoque *πλησίον τῆς Ἀττικῆς*) facta opponitur pugnae, quae in ipsa Attica futura erat, nisi Thebanis se Athenienses iunxissent.' Schaeferus. Cf. §. 230. 16) *τοῦτο τὸ* Anonymus Rh. 17) *πάθους* Augl. *k.* Pal2. — *πάθους* (superscr. *ος*) *s.* 18) *συνέβη, τί προσδοκῆσαι ἐχρῆν* (omissis superioribus *τί ἂν*) Anonymus Rh. 19) *οἴεσθε* vulg. — *οἴεσθ' Σ. Ω. F. p.* — *οἶσθα* Augl. *s.* Pal2. Alt. Marcellinus. — *οἶσθ'* LaurS. Vindl. — *οἶσθε T.* Urb. Ad Aeschinem haec oratio conversa est, ut e proxima §. *ἔστι δὲ ταυτὶ* etc. patet. 20) *νῦν μὲν ἦν* codd *s. ζ.* — *νῦν ἐνῆν* coniecit Wolfius. 21) *συστῆναι* Marcellinus. Placebat Reiskio, quum antea coniecerat *ἆρ' οἴεσθε ἔτι νῦν ἂν στῆναι.* 22) *τῶν* om Marcell. 23) *τότε δὲ οὐκ* vulgo non interpungebatur. Sed esse aposiopesim iam Marklandus vidit post *τότε δέ*, perperam *ἀλλ'* inserens post *δὲ*.

εἰπεῖν,[24] ἅ[25] γε μηδὲ[26] πεῖραν[27] ἔδωκε θεῶν τινὸς εὐνοίᾳ[28] καὶ τῷ[29] προβαλέσθαι[30] τὴν πόλιν ταύτην τὴν[31] συμμαχίαν, ἧς[32] σὺ[33] κατηγορεῖς.[34]

196. Ἔστι δὲ[1] ταυτὶ πάντα[2] μοι, τὰ πολλά,[3] πρὸς ὑμᾶς, ἄνδρες[4] δικασταί, καὶ τοὺς περιεστηκότας ἔξωθεν καὶ ἀκροωμένους,[5] ἐπεὶ πρός γε τοῦτον[6] τὸν κατάπτυστον[7] βραχὺς καὶ σαφὴς ἐξήρκει[8] λόγος: εἰ μὲν γὰρ[9] ἦν σοὶ[10] πρόδηλα τὰ μέλ-

dictu indigna sunt ea, quae quidem nec usum sui dederunt per numinis alicuius benignitatem et obiectam societatem hanc quam tu accusas.

196. Haec autem omnia, quamvis verbosa, ad vos pertinere volo, Iudices, et ad circumstantem foris coronam et audientem. nam ad istum quidem inquinatum hominem brevis et perspicua satis esset oratio: si

---

24) εἰπεῖν om Pal2. 25) ὧν Aug4. Less. Vind5. marg Pal1. marg Ω. ParThiersch. coniecit Wolfius, qui post πεῖραν etiam λαβεῖν addere volebat. — ὧν ἅ Ven. 26) μὴ Schol. Rh. T. IV p. 743. 27) μηδὲ ἐς π. coni. Reiskius. — μηδὲ εἰς π. Marcellinus. 'Quae scriptura si genuina esset, non μηδ' ab oratore scriptum legeremus, sed οὐδ'. agitur enim de rebus, quae non acciderunt. οὐδὲ significaret res illas accidisse quidem, sed non δοῦναι πεῖραν. id quod absurdum foret.' Schaeferus. 28) εὔνοια Σ et vulg. — εὐνοίᾳ (LaurS). Aug1. 4. F (Bav?). Φ. r. s. Aldina Schol. Rh. T. IV p. 743 W. — idem voluerunt scribentes εὐνοία LaurS? Ω. Vind3. 'Cum libris et multis et egregiis scribendum: θεῶν τινὸς εὐνοίᾳ καὶ τῷ —. Πεῖραν διδόναι absolute dicitur et de re et de homine. Vid. p. 209, 27. p. 262, 15.' Schaeferus. 29) τῷ Σ. vulg. — τὸ LaurS. AldV. ParThiersch. Marcellinus. Aug2. 4. Less. Vind1. (k. p. t). 30) προβαλλέσθαι Ω. Vind3. 5. Aug. — προβαλλεσθαι Σ. — προβάλλεσθαι LaurS. Φ. Man. — μὴ προβάλλεσθαι Marcell. (i. e. *non aspernari*. Reiskius). 31) τὴν om post ταύτην k. Vind5. Pal2. 32) τῆς γὰρ pr Ω. 33) σὺ νῦν k. Pal2. — om Marcellinus. 34) κατηρεῖς Ω.

196. 1) δὲ in rasura antiq manu LaurS., et habet marg antiq manu, non pr. 2) πάντα om Marcellinus. 3) μοι πάντα sine τὰ πολλὰ Sopater Rh. T. IV p. 319. 4) ὦ ἄνδρες s (qui δικασταί omisit, item ε. Vind1.) — ὦ sine ἄνδρες k. Vind5. Pal2. (in Aug1 δ ω). — Loco ἄνδρες δικασταὶ Sopater dat ἅμα. — Man sic: ὦ ἄνδρες δικασταὶ ἀθηναῖοι. 5) ἔξωθεν καὶ ἀκροωμένους om Marcellinus. 6) τοῦτον αὐτὸν vulg. — αὐτὸν om Σ. γρΦ. Vind4. Marcellinus. — αὐτὸν τοῦτον LaurS. — In οὗτος h. l. inest aliquid contemtionis, quae addito αὐτὸν diminueretur. 7) τὸν κατάπτυστον τοῦτον Marcell. 8) ἐξήκει μοι Aug1. 2. 4. Guelf. Vind1. 5. Pal2. k. r. s. Sopater. 9) γὰρ om Sopater Rh. T. IV p. 633. 10) σοὶ non om Walzii Sopater, qui ἦν σοι dedit, ut vulgo.

λοντα, Αἰσχίνη, μόνῳ τῶν ἄλλων· ὅτ' ἐβουλεύεθ' ἡ πόλις περὶ τούτων, τότ' ἔδει[11] προλέγειν.[12] εἰ δὲ μὴ προῄδεις· τῆς αὐτῆς ἀγνοίας[13] ὑπεύθυνος[14] εἶ τοῖς ἄλλοις. ὥςτε τί μᾶλλον
294 ἐμοῦ σὺ[15] ταῦτα κατηγορεῖς[16] ἢ 'γὼ σοῦ;[17] (197) τοσοῦτον[1] γὰρ ἀμείνων ἐγὼ σοῦ[2] πολίτης[3] γέγον' εἰς[4] αὐτὰ ταῦθ' ἃ[5] λέγω (καὶ οὔπω περὶ τῶν ἄλλων διαλέγομαι), ὅσον[6] ἐγὼ μὲν ἔδωκ' ἐμαυτὸν εἰς τὰ πᾶσι δοκοῦντα συμφέρειν, οὐδένα κίνδυνον ὀκνήσας ἴδιον οὐδ'[7] ὑπολογισάμενος, σὺ δ' οὔθ'[8] ἕτερ'[9] εἶπες[10] βελτίω τούτων[11] (οὐ γὰρ ἂν[12] τούτοις ἐχρῶντο) οὔτ'[13] εἰς ταῦτα χρήσιμον οὐδὲν[14] σαυτὸν[15] παρέσχες,[16] ὅπερ δ' ἂν ὁ φαυλότατος καὶ δυςμενέστατος ἄνθρωπος[17] τῇ πόλει, τοῦτο

enim tibi explorata fuerunt futura, Aeschines, soli reliquorum; quum respublica de iis deliberaret, tum praedicenda fuerunt. sin haud praescivisti; eiusdem reus es inscitiae cuius reliqui. cur igitur ob ea tu me magis accusas quam ego te? (197) Tanto enim ego in iis ipsis te melior civis fui quae dico (necdum de ceteris dissero) quo maiorem ego navavi operam in iis rebus, quae omnibus videbantur profuturae, nullius privati periculi metu aut respectu deterritus, tu vero neque alia his meliora dixisti (alioqui meis non usi essent consiliis) neque ad haec ipsa exsequenda quicquam utilitatis et studii contulisti, sed quod homo nequissimus et reip.

---

11) ἔδει σε corr Bav (*F*?). η. 12) προσλέγειν? pr *Σ*. litera ante λ est erasa. 13) ἀγροικίας *r*. — ἀνοίας Aldina Hermog. T. III p. 168 W. 14) ἐπεύθυνος Aug4. 15) σύ μου Sopater p. 633. 16) κατηγόρεις *r*. 17) ἐγώ σου scribebatur. Recte iam Rhetores T. IV p. 633. T. VII p. 520: ἐγὼ σοῦ. Medio in marg *Σ* ad §. 196 haec paene evanescentia inveniuntur antiqua manu: παραγραφικόν. ÷ εβδομηκοντακις (sequitur spatium erasum διὰ?) τούτου τοῦ λόγου τοῦτο παρέλαβεν. In sinistro margine praecedit. Ὡραῖον πάνυ. Scholia haec etiam in aliis codd ut Laur8. Cf. Dindorf. T. VIII p. 319.

197. 1) τοσούτῳ Aug1. 4. *k*. *r*. *s*. Vind1. 5. Pal2. Sopater Rh. T. IV p. 633. Cf. ὅσον. — τοσούτων *T*. Urb. — τοσοῦτο Lind. 2) ἐγώ σου vulg. etiam Rhet. Anonym. T. VII p. 520. Correxit Bkk. ἐγὼ σοῦ (*Σ*. Laur8). 3) πολίτης σοῦ Pal1. 4) εἰ Man. Ang. 5) ταυτα sine ἃ pr *Σ*, corr antiquus in ταῦτἃ, sic. — ταῦτα item Aug2. Sopater p. 633. 6) ὅσω Sopater. 7) οὐ pr *Σ*, corr antiq in οὐδ'. 8) οὐδ' *k*. *s*. Vind4. 9) σὺ δ' οὐδέτερα Aug1. Pal2. Anonymus Rh. cit. 10) εἶπας *u*. pr *Ω*. Ang. Anonymus Rh. 11) τούτων βελτίω Sopater. 12) ἂν om Ang. 13) οὐδ' *T*. Vind4. Anonymus Rh. 14) οὐδὲν om Sopater. 15) σεαυτὸν *Ω*. Vind4. Pal1. Urb. Man. Ang. Sopater. Anonymus Rh. 16) παρέσχες σαυτὸν *k*. Vind5. Pal2. 17) ἄνθρωπος καὶ δυςμ. Sopater. At de altero verborum ordine vid. ad §. 176. — Vulgo (etiam Laur8. sec man) h. l. inculcatum est ποιήσειε. Cf. Theocrin. §. 27: τί γὰρ

κεποιηκὼς[18] ἐπὶ τοῖς συμβᾶσιν[19] ἐξήτασαι, καὶ ἅμ' Ἀρίστρατος[20] ἐν Νάξῳ καὶ Ἀριστόλεως[21] ἐν Θάσῳ,[22] οἱ καθάπαξ ἐχθροὶ τῆς πόλεως, τοὺς[23] Ἀθηναίων κρίνουσι φίλους καὶ Ἀθήνησιν Αἰσχίνης Δημοσθένους κατηγορεῖ. (198) Καίτοι, ὅτῳ τὰ τῶν Ἑλλήνων ἀτυχήματ'[1] ἐνευδοκιμεῖν ἀπέκειτο, ἀπολωλέναι μᾶλλον οὗτός ἐστιν δίκαιος ἢ κατηγορεῖν ἑτέρου, καὶ ὅτῳ συνενηνόχασιν οἱ αὐτοὶ καιροὶ καὶ τοῖς τῆς πόλεως ἐχθροῖς, οὐκ ἔνι τοῦτον εὔνουν εἶναι τῇ πατρίδι. Δηλοῖς[2] δὲ καὶ[3] ἐξ ὧν ζῇς καὶ ποιεῖς[4] καὶ πολιτεύει καὶ πάλιν οὐ[5] πολιτεύει. πράττεταί τι τῶν[6] ὑμῖν[7] δοκούντων συμφέρειν;[8] ἄφωνος Αἰσχίνης. ἀντέκρουσέ τι καὶ γέγονεν οἷον[9] οὐκ ἔδει; πάρεστιν Αἰσχί-

inimicissimus fecerit, id te fecisse in eventu constat, et simulatque Aristratus Naxi et Aristolaus Thasi, qui semel sunt inimici nostrae urbis, Atheniensium amicos iudiciis vexant, etiam Athenis Aeschines Demosthenem accusat. (198) Verum cui Graecorum calamitates ad nominis celebritatem reservabantur, eum aequius esset ipsum interfici quam alterum accusare, et cui eadem tempora quae reipublicae inimicis profuerunt, is patriam amare non potest. Idque declarat etiam vita tua et facta et acta tua in republica et non acta. agitur aliquid quod e re vestra fore videatur? mutus Aeschines. non successit aliquid et secus evenit quam opor-

---

οὐ κεποίηκεν οὗτος ὧν ἂν πονηρὸς καὶ συκοφάντης ἄνθρωπος ποιήσειεν; 'Optativus glossatori debetur apte explenti constructionem ellipticam. Vid. not. ad Gnomic. p. 228.' Schaeferus. Vid. ad Olynth. I §. 21. — om Σ. pr LaurS. Aug1. *k*. *s*. Vind1. 18) κεποίηκας *T*. 19) συμβεβηκόσιν Sopater. Cf. §. 284. 20) ἄριστος Aug4. AldT. Pall. — ἀρίστατος Man. 21) Ἀριστόλαος vulg. — ἀριστόλεος Σ. — ἀριστόλεως LaurS. Aug1. 4. *k*. *s*. Vind5. Pal2. Alt. (Guelf.). Cf. §§. 74. 77. 22) Θάσσῳ Aldetc. item olim Stephan. Byz. — Θάσῳ Σ. LaurS. Ω. Aug1. 2. 4. Guelf. Lind. Bav. Vind1. 3. 4. 5. Pall. 2. Urb. Man. Ang. Minucianus Rh. T. IX p. 610. 23) τῶν *t*.

198. 1) εὐτυχήματα IndAld. 2) δηλοιι pr Σ, corr antiq. 3) καὶ om vulg. — habent Σ. LaurS. ε. ζ. Aug1. 2. 4. Bav (*F*?). Vind1. 4. Pal2. (Φ. *k*. *p*. *r*. *s*). 4) ποιεῖν Pall. 5) ου Ω (ὀυ superscr.). Quod primo corrector notaverat, postea restituit superpositum. — Proxima πολιτεύῃ libri; atticam formam dedi de meo. 6) τῶν μὲν Tiberius Rh. T. VIII p. 560. 7) ἡμῖν Aug1. 4. *k*. *r*. *s*. Aldina Hermog. T. III p. 285 W. — παρ' ὑμῖν Ioannes Sic. Rh. T. VI p. 119. 8) συμφέρειν δοκούντων Tiberius. — συμφέρειν om Aug2. — δ. συμφέρειν τῇ πόλει Ioannes Sic. — (λέγεταί τι τῶν ὑμῖν συμφερόντων Alexander Rh. T. VIII p. 464). Vulgatum habent Anonymi Rh. T. III p. 710. T. VIII p. 640. 9) ὃ Aldina Hermog.

νης,[10] *ὥςπερ τὰ ῥήγματα*[11] *καὶ τὰ σπάσματα,*[12] *ὅταν τι κακὸν τὸ σῶμα λάβῃ, τότε κινεῖται.*

199. *Ἐπειδὴ*[1] *δὲ*[2] *πολὺς τοῖς συμβεβηκόσιν ἔγκειται· βούλομαί τι καὶ παράδοξον εἰπεῖν. καί μου*[3] *πρὸς Διὸς καὶ θεῶν μηδεὶς*[4] *τὴν ὑπερβολὴν*[5] *θαυμάσῃ, ἀλλὰ*[6] *μετ' εὐνοίας ὃ*[7] *λέγω*[8] *θεωρησάτω. εἰ γὰρ*[9] *ἦν ἅπασι πρόδηλα*[10] *τὰ μέλλοντα γενήσεσθαι*[11] *καὶ προῄδεσαν πάντες*[12] *καὶ σὺ προὔλεγες, Αἰσχίνη,*[13] *καὶ διεμαρτύρου*[14] *βοῶν καὶ κεκραγώς, ὃς οὐδ'*[15]
295 *ἐφθέγξω· οὐδ' οὕτως*[16] *ἀποστατέον*[17] *τῇ πόλει τούτων ἦν, εἴπερ ἢ*[18] *δόξης ἢ προγόνων ἢ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος εἶχε λό-*

tuit? adest Aeschines, quemadmodum rupta et convulsa, si quid mali corpus occuparit, tum moventur..

199. Quum autem eventum acriter urgeat; aliquid etiam admirabile dicam. et quaeso per Iovem et deos ne quis meam demiretur immodestiam, sed ut id, quod dicam, consideret cum benivolentia. si enim omnibus perspicua fuissent ea quae futura erant et praesciissent omnes et tu praedixisses, Aeschines, et obtestatus esses clamitans et vociferans, qui nec os aperuisti; ne tum quidem haec (mea) respublica relinquere debebat, si modo

---

10) *ἀντ.* (post *Αἰσχίνης*) . . . *Αἰσχίνης* om Ang. 11) *ῥήματα* pr *Ω*. Cf. Olynth. II §. 21. 12) *σπαράγματα s.* IndAld. — *χάσματα* Tiberius. *Σπάσμα* est vocabulum medicum. Vid. Schaef. et Dissen. ad h. l. et Foesii Oeconom. s. v. *Σπάσματα*.

199. 1) *ἐπεὶ* Tiber. Rh. T. VIII p. 535. 2) *δὲ καὶ p.* 3) *μοι* Tiber. 4) *μηδ' εἷς* Urb, ut persaepe. 5) Cit. Etymol. M. p. 778, 35. 6) *ἀλλὰ καὶ* AldT. 7) *ἃ* Dionys. Hal. T. VI p. 1051 R. locum ad §. 208 pertinentem citans. 8) *ἐγὼ λέγω* Aug2. 'Certe pro more Demosthenico.' Reiskius. 'Nimirum quando vim suam habet pronomen additum, qui mos est omnium scriptorum. Sed librarii passim addiderunt, ubi mens oratoris repudiat. Vid. not. ad p. 390, 28.' Schaeferus. 9) *εἰ μὲν γὰρ* Aug4. Vind5. 10) *πρόδηλον* Ang. 11) *ἔσεσθαι* Aug1. 4. *k. s.* Vind1. 5. Pal2. Marcellinus Rh. T. IV p. 760. 12) *πάντες Σ.* LaurS. *Φ. u. v.* Vind4. Pal1. Urb. Aldetc. — *ἅπαντες* vulg. 13) *Αἰσχίνη* om Aug1. 4. *s. e. η.* Bav. Vind1. 3. 4. 5. Pal1. 2. Urb. Man. Ang. *Ω.* Marcell. Dionys. omnes codd Bekkeri praeter *Σ* et textum *Φ.* habet item LaurS. 14) *διεμαρτύρω* Aug1. *k. s.* Vind1. Pal2. 15) *οὐκ*? Aug4. 16) *ὡς* ParThiersch. 17) *ἦν* h. l. habet Marcell., non post *τούτων*. 18) *καὶ* pr *Ω. u. v.* Vind3. Man. Ang. (Meerm?). — om Dionys. 'Wolfius interpretatur, ac si legisset *ἢ δόξης τῶν προγόνων*, quae lectio mihi semper arridebat.' Taylorus. 'Si vulg. bene se habet, accipi sic debet: sive gloriam patriae quae nunc est, sive gloriam maiorum etc.' Reiskius. 'Hoc *ἢ* seclusi sententiae causa.' Dissenius. 'Eiiciendum est.' Wunderlichius Praef. p. XXXIX.

γον. (200) *Νῦν μέν γ'*[1] *ἀποτυχεῖν δοκεῖ*[2] *τῶν πραγμάτων, ὃ πᾶσι κοινόν ἐστιν ἀνθρώποις, ὅταν τῷ θεῷ ταῦτα δοκῇ, τότε δ' ἀξιοῦσα προεστάναι τῶν ἄλλων,*[3] *εἶτ' ἀποστᾶσα*[4] *τούτου, Φιλίππῳ προδεδωκέναι πάντας*[5] *ἂν ἔσχεν αἰτίαν. εἰ γὰρ ταῦτα προεῖτ' ἀκονιτί,*[6] *περὶ ὧν οὐδένα*[7] *κίνδυνον ὅντιν'*[8] *οὐχ ὑπέμειναν οἱ πρόγονοι· τίς*[9] *οὐχὶ*[10] *κατέπτυσεν ἂν*[11] *σοῦ;*[12] *μὴ γὰρ*[13] *τῆς πόλεώς γε,*[14] *μηδ' ἐμοῦ.*[15] (201) *τίσι*[1] *δ' ὀφθαλμοῖς*

vel gloriae vel maiorum vel posteritatis rationem habebat. (200) Nunc certe quidem frustrata esse conatibus iudicatur, quod omnibus commune est hominibus, si deo visum ita fuerit, tunc vero quum principatum in ceteros vindicaret, si tum eo cessisset, omnes ab ea Philippo esse proditos crimini daretur. nam si illa sine certamine abiecisset, propter quae nullum non periculum maiores adierunt; quis non conspuisset te? absit enim ut quis rempublicam conspuat vel me. (201) Quibus, per Iovem,

---

'Legendum videtur cum Dionysio *εἴπερ δόξης ἢ προγόνων*, h. e. si honorem suum respiciebat aut maiorum exemplum aut posteritatis iudicium. — Divisio logica trium membrorum non adest, sed cumulatio similium notionum, quare ter poni *ἢ* non potuit.' Dissenius. At si Demosthenes *δόξης* cum *προγόνων* construere voluisset, articulum non posset omittere. Cum *ἢ προγόνων* cf. §. 204: *τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων* (*τῶν προγόνων*) *τῆς ἀρετῆς*.

200. 1) *μὲν γὰρ* vulg. — *μέν γ' Σ.* pr Laur8. Aug1. *k. s.* Vind1. Pal2. Dionysius l. cit. Vid. Commentar. in Aristoph. T. VII, 1 p. 560. Klotz. ad Devar. T. II pp. 335. 661. — om BkkAnecd. p. 121. 2) *δοκεῖ* Vind5. 3) *Ἑλλήνων γρ* antiq margo *Σ.* marg *Ω. Φ.* Dionysius. Vid. Funkhaenel. Obs. Crit. in Phil. III p. 9. 4) *προεστᾶναι . . . ἀποστάσα Ω.* 5) *πάντως* Dionysius. 6) *ἀκονειτι Σ.* — *ἀκονητὶ* Aug4. *s. β. η.* Vind1. 5. Pal2. Man. corrUrb. Weimar. AldV. — *ἀκοντὶ* Ald. Mor. Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 5. Abresch. ad Aristaen. p. 95. 7) *οὐχ ἕνα* Aug1. *k. s.* Vind1. Pal2. — *οὐθένα* Dionys. De hac forma vid. Flügel. ad Plutarch. Phocion. p. 60. Schaefer. Index ad Porson. Eurip. Med. p. 134. De Documentis Fasc. IV p. 13, ubi corrige *vermuthlich* in *vermeintlich* et adde *μηθὲν* in Curtii Inscr. Attic. p. 17 sq. Meier. Epigraph. I p. IV in titulo anni Olymp. C, 3. 8) *ὁντινοῦν* man sec Laur8. vulg. Vitiosum. Formula *οὐδεὶς ὁστισοῦν* non usurpatur. Vid. Dobraeus ad h. l. 'Unde natum sit *ουν*, ostendit codex Bkk *p.*, qui cum *ὁντινοῦν* habeat, proximo *οὐχ* caret.' Schaeferus. — *ὅντιν' Σ.* pr Laur8. pr *s.* Aug1. 4. Vind1. 5. Pal2. (*k. p*). 9) *τίς ἂν* Aug1, 4. *k. s.* Vind1. 5. Pal2. Qui codices *ἂν* etiam ante *σοῦ* servaverunt. — Guelf sine altero *ἂν*. 10) *τίς οὐκ ἂν* Urb sine altero *ἂν*. 11) *καταπτύσειεν* Guelf. 12) *ἂν σου* vulg. — Correxit Bekkerus. (*Σ.* Laur8). 13) *γὰρ δὴ* Aug1. 4. *k. r. s.* Guelf. Vind1. Pal2. 'Malim servatum, quippe nonnihil intendit vim *τοῦ ἀπευκτικοῦ σχήματος*. Vid. Melet.

πρὸς Διὸς ἑωρῶμεν ἂν τοὺς εἰς[2] τὴν πόλιν ἀνθρώπους ἀφικνουμένους, εἰ τὰ μὲν[3] πράγματ' εἰς ὅπερ νυνὶ περιέστη,[4] ἡγεμὼν δὲ[5] καὶ κύριος ᾑρέθη Φίλιππος ἁπάντων, τὸν δ' ὑπὲρ τοῦ μὴ γενέσθαι ταῦτ' ἀγῶν' ἕτεροι[6] χωρὶς ὑμῶν[7] ἦσαν πεποιημένοι,[8] καὶ ταῦτα μηδεπώποτε τῆς πόλεως ἐν τοῖς ἔμπρο-

oculis adspexissemus hospites in nostram urbem ventitantes, si res quidem eo, quo nunc, rediissent, dux autem et dominus omnium Philippus esset creatus, alii autem sine vobis certamen ad ea prohibenda suscepissent, praesertim quum superioribus temporibus respublica nostra nun-

---

Crit. p. 13.' Schaeferus. Sic iudicabant rhetores particulam inculcantes. 14) γε om *k*. Pal2. — Habet particulam post ἐμοῦ Vind5. 15) μηδαμοῦ Man.

201. 1) τοῖσι Mor. Correxit Lambinus. 2) πρὸς *k*. Aug4. Pal2. 3) μὲν om pr *Ω*. *u*. *v*. Aug4. Vind3. 5. Man. Ang. 4) περιέστηκεν Aug1. *k*. *r*. *s*. Guelf. Vind1. Pal2. — προέστη Aug4. 5) δὲ om Mor., ut mihi videtur, culpa operarum, quare Lambinus revocavit. 'Dubito vulgatam sanam esse. scilicet oratorem sic scripsisse suspicor: περιέστη καὶ ἡγεμὼν καὶ κύριος. Primum enim τὸ Φίλιππον αἱρεθῆναι ἡγεμόνα καὶ κύριον ἁπάντων pertinet ad illam ipsam rerum περίστασιν estque eius tamquam summa, ut hoc membrum antecedentis videatur interpretatio, quae illi continuanda sit per copulantem particulam, non dirimenda per partientem. Deinde aliquanto significantius inter se opponuntur (est enim hic oppositio satis manifesta) sola haec duo: τὰ μὲν πράγματα . . . Φίλιππος πάντων, τὸν δ' . . . ἦσαν πεποιημένοι. Iam apparet, quae sit origo inepti illius περιέστηκεν. Quae enim tot aliis locis (vid. Brunck. ad Apollon. Rh. IV. 1418. Ind. ad Schol. Apollon. p. 666 a. H. Stephan. Thes. c. 1990 C.), eadem hic videtur obtinuisse commutatio particularum καὶ et κεν. Ita quum periisset copula, ne constructio hiaret, δὲ post ἡγεμὼν non sine sensus damno inseruerunt.' Schaeferus. 'Sed hoc quaeritur, utrum prioris membri partes duae εἰ τὰ μὲν . . . περιέστη et ἡγεμὼν . . . ἁπάντων coniungendae necessario sint per καὶ quod vocant ἐξηγητικόν, an possint verba ἡγεμὼν δὲ . . . ἁπάντων prioribus aliqua ex parte esse opposita. In εἰ τὰ μὲν πράγματα . . . περιέστη hic inesse videtur sensus: *si quum omnes Graeci tum etiam Athenienses libertate privati alius cuiusdam auctoritati parere coacti essent.* Hac vero sententia etiamsi iam continebatur Philippum summae rerum esse dominum, poterant tamen inter se opponi hinc Graecorum res, illinc Philippi, ut in hac partium oppositione offensio nulla esset. Accuratius quidem, sed minus grate dixisset: εἰ μὲν τὰ μὲν πράγματα . . . περιέστη.' Rauchensteinius l. c. 39. De hoc usu particulae μὲν simplicis pro bis posita vid. Scheibii Observatt. in oratt. Atticos p. 20 sq. 6) ἕτεροί τινες Dionysius. 7) ἡμῶν vulg. — ὑμῶν *Σ*. LaurS. 8) ἡμῶν ἐποίησαν cod *ζ*.

σθεν χρόνοις ἀσφάλειαν ἄδοξον μᾶλλον ἢ τὸν[9] ὑπὲρ τῶν καλῶν κίνδυνον ᾑρημένης;[10] (202) τίς γὰρ οὐκ οἶδεν Ἑλλήνων,[1] τίς δὲ βαρβάρων, ὅτι καὶ παρὰ Θηβαίων καὶ παρὰ τῶν ἔτι τούτων[2] πρότερον[3] ἰσχυρῶν γενομένων[4] Λακεδαιμονίων[5] καὶ παρὰ τοῦ[6] Περσῶν βασιλέως[7] μετὰ πολλῆς χάριτος τοῦτ' ἂν ἀσμένως ἐδόθη τῇ πόλει, ὅ τι βούλεται λαβούσῃ καὶ τὰ ἑαυτῆς[8] ἐχούσῃ τὸ[9] κελευόμενον ποιεῖν καὶ ἐᾶν ἕτερον[10] τῶν Ἑλλήνων προεστάναι; (203) ἀλλ' οὐκ ἦν ταῦθ' ὡς ἔοικεν[1] τοῖς Ἀθηναίοις[2] πάτρια, οὐδ' ἀνεκτά, οὐδ' ἔμφυτα, οὐδ' ἠδυνήθη πώποτε τὴν πόλιν οὐδεὶς ἐκ παντὸς τοῦ χρόνου πεῖσαι τοῖς ἰσχύουσι μέν, μὴ δίκαια δὲ πράττουσι[3] προςθεμένην[4] ἀσφαλῶς δουλεύειν, ἀλλ' ἀγωνιζομένη περὶ πρωτείων καὶ[5] τιμῆς καὶ

quam ingloriam securitatem periculis honestatis causa susceptis praeposuerit? (202) Quis enim Graecorum nescit, quis barbarorum, et a Thebanis et a potentibus ante hos Lacedaemoniis et a Persarum rege cum optima gratia hoc libenter ita concessum fuisse reipublicae, ut quicquid voluisset accipiens et sua tenens imperata faceret et alium Graecis sineret imperare? (203) Verum ea non erant, ut apparet, Atheniensibus patria nec tolerabilia nec insita, neque unquam quisquam reipublicae nostrae ab omni aevo persuadere potuit, ut cum potentibus quidem, sed iniusta agentibus coniuncta, tuto serviret, sed de principatu et honore et gloria

---

9) τῶν Urb. pr Ang. 10) αραμένης? pr Σ, nunc ηρημενης, primae duae η a recenti scriptae sunt pro erasis literis.

202. 1) Ἑλλήνων οὐκ οἶδεν r. 2) Θηβ. καὶ παρὰ τῶν om Dionysius dans τούτων ἔτι. 3) πρότερον om Vind3. 4) γεγενημένων Aug1. *k.* *r.* *s.* Guelf. Alt. Vind1. 5. Pal2. — γιγνομένων Man. 5) καὶ παρὰ τῶν ἔτι ... Λακεδαιμονίων om Aug2. 6) παρ' αὐτοῦ Vind4. Originem scripturae docent Bast. Comment. Palaeogr. p. 705. Schaefer. ad h. l. — παρ' αὐτοῦ τοῦ Aug2. 7) β. καὶ μετὰ AldT. Pal1. 8) ἑαυτῇ Ω. 9) ὑπὲρ τοῦ pro τὸ IndLamb. 'Ita sensus periodi prorsus invertitur, quippe τοῦτο vs. 21 refertur ad infinitivos ποιεῖν et ἐᾶν.' Schaeferus. 10) γράφεται καὶ μὴ ἐᾶν ἕτερον marg Vind1.

203. 1) οὐκ ἦν ὡς ἔοικε ταῦτα Dionysius. 2) τοῖς Ἀθηναίοις ὡς ἔοικε r. Vind4. — τότε add ante τοῖς cod ζ? — ante τοῖς prLaur8, punctis notavit m sec. — super τοῖς idem adverbium addidit corr antiq Σ. — post τοῖς add τότε (τε Pal2) Aug1. 4. Guelf. Ven. *k.* *s.* Vind1. Dionys. Propter §. 205 melius h. l. abest, quia orator non urgere videtur tantum illo tempore Athenienses ita sensisse, postea omnino evanuisse hunc sensum. — ταῦτα τοῖς Ἀθηναίοις τοῖς τότε, ὡς ἔοικε Aug2. 3) προστάττουσι mavult Reiskius. 4) προστιθεμένην Dionys. 5) καὶ ὑπὲρ coni. Wolf.

296 *δόξης*[6] *κινδυνεύουσα πάντα τὸν αἰῶνα διατετέλεκεν.*[7] (204) *καὶ ταῦθ' οὕτω σεμνὰ*[1] *καὶ προςήκοντα τοῖς ὑμετέροις*[2] *ἤθεσιν*[3] *ὑμεῖς ὑπολαμβάνετ'*[4] *εἶναι, ὥςτε καὶ τῶν προγόνων τοὺς ταῦτα πράξαντας μάλιστ'*[5] *ἐπαινεῖτε, εἰκότως. τίς γὰρ οὐκ ἂν ἀγάσαιτο τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῆς ἀρετῆς,*[6] *οἳ καὶ τὴν χώραν καὶ τὴν πόλιν ἐκλιπεῖν ὑπέμειναν*[7] *εἰς τὰς τριήρεις ἐμβάντες*[8] *ὑπὲρ τοῦ μὴ τὸ κελευόμενον ποιῆσαι, τὸν μὲν*[9] *ταῦτα συμβουλεύσαντα*[10] *Θεμιστοκλέα στρατηγὸν ἑλόμενοι, τὸν δ' ὑπακούειν ἀποφηνάμενον τοῖς ἐπιταττομένοις*[11] *Κυρσίλον*[12] *καταλιθώσαντες, οὐ μόνον αὐτόν,*[13] *ἀλλὰ καὶ αἱ γυναῖκες αἱ*

dimicans, nullo unquam aevo periclitari destitit. (204) atque ea vos ita splendida et convenientia vestris moribus esse putatis, ut etiam e maioribus eos, qui haec fecerunt, maxime laudetis, neque iniuria. quis enim non admiretur virtutem illorum virorum, qui et regionem et urbem relinquere sustinuerunt triremibus conscensis, ne imperata facere cogerentur, et eius rei suasorem Themistoclem ducem elegerunt, eum autem qui pronuntiarat mandatis parendum esse, Cyrsilum lapidibus operuerunt, non ipsum

---

6) *δόξης καὶ* Aug1. 2. 4. *s. k. r. s.* corr *Ω.* Vind5. Pal2. Non intelligebant rationem duorum participiorum *ἀγωνιζομένη κινδυνεύουσα* diversam. 7) *διετέλεσεν* Dionys. — *διετέλεκεν* Urb.

204. 1) *σεμνὰ καὶ καλὰ* Dionysius. 2) *ἡμετέροις* vulg. — *ὑμετέροις Σ.* LaurS. Aug1. 2. 4. Bav. Vind1. 4. 5. Ang. Dionysius (codd Bkk). 3) *ἔθεσιν Ω.* 4) *ὑπελαμβάνετε* vulg. — *ὑπολαμβάνετ' Σ.* LaurS. Aug4. *γρ s. β.* AldV. Vind1. 5. Man. Dionysius. In Pall non liquet. (*k. p. t*). 5) *μάλιστ'* om Pall. 6) Cit. AnecdBkk. — *τὰς ἀρετὰς* corr *Σ* recens. 'Vulgata vix videtur Graeca esse, nam aut *τοὺς ἄνδρας ἐκείνους τῆς ἀρετῆς* legendum est aut *τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τὴν ἀρετὴν* aut *τὰς ἀρετάς.*' Reiskius. 'Reiskius non attendit *τὸ ἑξῆς*, quod hoc est: *ἀγάσαιτο τῆς ἀρετῆς τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων.* Plat. Euthyd. p. 317 Heind. *ἀγασθέντες τῆς σοφίας αὐτοῖν.*' Schaeferus. Imo vid. Bernhard. Synt. p. 152. 7) *ὑπεμ. ἐκλιπεῖν k* (? in Berolinensi Ed. haec nota abest). Vind5. Pal2. — In LaurS *ὑπέμειναν* correxit pr initium, quid ea prius habuerit, non liquet. — Hunc locum respexisse videtur schol. Aristidis p. 205 Fr. Qui scholiasta Themistoclis decretum cum Miltiadis facto confudit. In orat. f. leg. ne hilum quidem. 8) *ἐκβάντες s.* Guelf. Vind1. 5. 9) *μὲν γὰρ* Aug2. Post *ποιῆσαι* plene interpungebatur. 10) *συμβουλεύοντα* Aug2. *s.* 11) *τοῖς ἐπιταττομένοις ἀποφ.* vulg. — *ἀποφ. τοῖς ἐπιτ.* (*ὑποτ.* Aug4) *Σ.* LaurS. Aug1. *k. s.* Vind1. 5. Pal2. Dionys. — *τοῖς ἐπιταττομένοις* om Harpocr. s. v. *Κυρσίλον.* 12) *Κυρσῖλον r.* Guelf. Schol. Aristidis p. 253 Fromm. — *Μυρσῖλον* Harl. Cf. Herodot. I, 7. — *Κύρσιλον Σ.* — *Κυρσίλον* LaurS. vulg. — *Κυρσίλαον* pr *Ω.* — *Κυρσίλλον* corr *Ω.* — Cit. Harpocr. Suid. Phot. s. v. 13) 'Fort. *οὐ μόνον αὐτὸν ὑμεῖς.*' Marklandus. 'Sen-

ὑμέτεραι τὴν γυναῖκ' αὐτοῦ; (205) οὐ γὰρ ἐζήτουν οἱ τότ' Ἀθηναῖοι, οὔτε ῥήτορα, οὔτε στρατηγὸν δι' ὅτου δουλεύσουσιν,[1] ἀλλ' οὐδὲ ζῆν ἠξίουν, εἰ μὴ μετ' ἐλευθερίας[2] ἐξέσται τοῦτο[3] ποιεῖν. ἡγεῖτο γὰρ αὐτῶν[4] ἕκαστος οὐχὶ τῷ πατρὶ καὶ[5] τῇ μητρὶ μόνον γεγενῆσθαι,[6] ἀλλὰ καὶ τῇ πατρίδι. διαφέρει δὲ τί; ὅτι[7] ὁ μὲν τοῖς γονεῦσι μόνον γεγενῆσθαι[8] νομίζων τὸν τῆς εἱμαρμένης καὶ τὸν αὐτόματον θάνατον περιμένει, ὁ δὲ καὶ[9] τῇ πατρίδι, ὑπὲρ τοῦ μὴ ταύτην ἐπιδεῖν δουλεύουσαν ἀποθνήσκειν ἐθελήσει, καὶ φοβερωτέρας ἡγήσεται τὰς ὕβρεις

solum, sed etiam mulieres vestrae uxorem eius? (205) Non enim quaerebant illius temporis Athenienses vel oratorem vel ducem, per quem servirent, sed ne vivendum quidem sibi censebant, nisi id cum libertate facere liceret. nam eorum quisque putabat se non patri et matri duntaxat esse natum, sed etiam patriae. Quid vero interest? quod is qui se parentibus tantum natum esse putat, fatalem et naturalem mortem exspectat, qui autem etiam patriae, is, ne hanc servire videat, emori volet et magis me-

---

tentia postulat, ut οὐ μόνον αὐτοὶ (scil. ὑμεῖς) αὐτὸν legatur.' Reiskius. Cf. Aristidis Or. XIII T. I p. 227 Dind. ἐπειδή τις ἐτόλμησεν εἰπεῖν ὡς χρὴ συγχωρεῖν, αὐτοὶ μὲν αὐτόν, αἱ δὲ γυναῖκες τὴν γυναῖκα ἐπελθοῦσαι διέφθειραν ἐκ χειρός. Id. Or. XLVI T. II p. 286 sq.: ἐπειδή τις εἶπεν ἐν τῇ βουλῇ δέχεσθαι, συλλεγέντες πάντες κατέλευσαν αὐτοὶ μὲν αὐτόν, αἱ δὲ γυναῖκες τὴν γυναῖκα αὐτοῦ. Sed 'vulgata bene habet. est notabilis breviloquentia, quae multum confert ad orationis concinnitatem.' Schaeferus.

205. 1) δουλεύουσιν Ω. — δουλεύσωσιν Vindl. — Vulg. additur post δουλ. adverbium εὐτυχῶς, quod om Σ. pr LaurS in fine lineae. Sic oritur acerba brevitas, addito illo obscuratur et quodammodo acerba servitutis notio lenitur. — Proxime οὐδ' ἐζῆν pr LaurS. 2) ἐλ. αὐτοῖς vulg. — pronomen om Σ. pr LaurS. Dionysius. 3) τοῦτο om η. — ante ἐξέσται ponunt k. Pal2. — Superscripsit Bav (non F?). 4) αὐτῶν Σ. 5) καὶ om Urb. 6) γενέσθαι text Vindl. 7) ὅτι om r. Aug2. Gellius XIII, 1 §. 6. 'Tuetur etiam quod proxime antecedit τί.' Schaeferus. 8) γεγεννῆσθαι Gellius. — ἀλλὰ (post superius γεγ) . . . γεγενῆσθαι om Vind5. 9) καὶ om Ang. — De superiore praesenti περιμένει, quod male Marklandus mutare voluit in περιμενεῖ, vid. Schaeferus et Dissenius ad h. l. docentes 'saepe scriptores speciales formas substituere generalioribus certo consilio.' — 'περιμένει, *indesinenter praestolatur*, sed ἐθελήσει καὶ ἡγήσεται, *tum volet et arbitrabitur*, quando pericula in patriam ingruerint.' — 'ubi occasio dabitur, quoties res feret.' Perperam igitur Markland. coniecturam recepit G. S. D.

καὶ τὰς ἀτιμίας, ἃς[10] ἐν δουλευούσῃ τῇ πόλει φέρειν ἀνάγκη, τοῦ θανάτου.[11]

206. *Εἰ μὲν τοίνυν τοῦτ' ἐπεχείρουν*[1] *λέγειν, ὡς*[2] *ἐγὼ*[3] *προήγαγον*[4] *ὑμᾶς ἄξια*[5] *τῶν προγόνων*[6] *φρονεῖν· οὐκ ἔσθ'*[7] *ὅςτις οὐκ ἂν*[8] *εἰκότως*[9] *ἐπιτιμήσειέ*[10] *μοι. νῦν δ'*[11] *ἐγὼ μὲν*[12] *ὑμετέρας τὰς τοιαύτας προαιρέσεις ἀποφαίνω, καὶ δείκνυμι, ὅτι καὶ*[13] *πρὸ*[14] *ἐμοῦ τοῦτ' εἶχε τὸ φρόνημ' ἡ πόλις, τῆς μέν-*

tuendas esse ducet contumelias et ignominias, quas in serviente urbe ferre necesse est, quam mortem.

206. Quod si hoc dicere aggrederer, a me vos excitatos esse ad elationem animorum dignam maioribus; nemo est quin iure me reprehenderet. nunc autem ego vestra esse haec instituta declaro et ostendo etiam ante me his animis fuisse civitatem, sed ministerii partem in singulis re-

---

10) *ἂν* Vind5. — *ἃς* LaurS. 11) *τοῦ θανάτου* om Ald. (habent AldV. AldB.) Mor. *Ω*. *t*. *u*. *v*. Lind. Vind3. 4. Urb. Man. Ang. in *γρ* habent *F*. *Φ* et Pall. — Tuentur *Σ*. LaurS. Fel et vulg. — Post *ἡγήσεται* ponit Dionysius, qui ordo placebat Reiskio, Schaefero, Dissenio, 'quia sic rectius periodus claudatur, iis verbis, in quibus revera emphasis sit.' Dissen. Imo *τοῦ θανάτου* est h. l. notio gravissima.

206. 1) *ἐπεχείρησα νῦν* Dionysius. Vid. not. 10. 2) *ὡς ἄρα* Aug1. 2. *k*. *s*. *ε*. *ξ*. Guelf. Vind1. Pal2. 'Additum *ἄρα* mihi satis placet. Sic p. 404, 11: *ἀκούω γὰρ αὐτὸν ἐρεῖν, ὡς ἄρα ἐγὼ πάντων ὧν κατηγορῶ κοινωνὸς γέγονα*.' Schaeferus. At h. l. non repetit Demosthenes aliquid dictorum, sed suum ipsius dictum supponit, ubi *ἄρα* male additur a Reiskio. 3) *ἔγωγε r*. 4) *προσήγαγον* pr *Ω*. 5) *ἄξια ὑμᾶς* Herwag. 6) *πατέρων* Aug4. Vind5. Pal2 compendio. 7) *ἔστιν* vulg. — *ἔσθ' Σ*. LaurS. — :Δ· Urb. 8) *τίς οὐκ ἂν* Dionys. sine *ἔσθ' ὅς*. 9) *ὅςτις* (*ὥςτις* Pal1) *οὐκ ἂν εἰκότως* vulg. etiam marg ant *γρ Σ*. — *ὅτισὰνὃυ κὰνεικοτωσ Σ*, inter *ὃυ* et *κὰν* est rasura, fortasse literae *ν*, quod iam dignosci nullo modo potest. — *ὅστις ἂν οὐκ ἂν* LaurS. — *ὅςτις ἂν οὐκ εἰκότως Ω*. — *ὅςτις οὐκ ἂν οὐκ εἰκότως F*. *T*. *Φ*. *p*. *t*. IndAld. Lind. Urb. Man. Ang. Varietas orta esse videtur ex *οὐκ* (supra *ἂν*). 10) *ἐπετίμησε* Aug1. 4. *T*. *k*. *p*. *r*. *s*. Vind1. 5. Pal2. Urb. Dionys. *επιτιμησειε* (supra *ἐπετίμησε*) Bav (non *F*), superius a rec. 'Bene *ἐπετίμησέ*, si supra cum Dionysio scribas *ἐπεχείρησα*. nec multum repugnem, si quis hanc oratoris manum esse contendat.' Schaeferus. Orator hanc rem supponit ut mere cogitatam. *Wenn ich es unternähme* (was nicht der Fall ist), *so würde mich jedermann wohl mit recht tadeln.* 11) *δ'* om Dionysius. 12) *μὲν* om Aug4. *ε*. *k*. Vind5. Pal2. Cf. Wunderlich. Praef. p. XXIX ed. 4ae. Scheibii Obss. ad Or. Att. p. 21. — Proxime LaurS: *ἀποφαίνω προαιρέσεις*. 13) *καὶ* om Aug4. 14) *πρὸς* pr *Ω*.

τοι διακονίας τῆς ἐφ' ἑκάστοις[15] τῶν πεπραγμένων καὶ ἐμαυτῷ μετεῖναί φημι, (207) οὗτος δὲ[1] τῶν ὅλων κατηγορῶν καὶ[2] 297 κελεύων ὑμᾶς ἐμοὶ πικρῶς ἔχειν ὡς φόβων καὶ κινδύνων αἰτίῳ τῇ πόλει,[3] τῆς μὲν εἰς τὸ παρὸν τιμῆς ἔμ' ἀποστερῆσαι[4] γλίχεται,[5] τὰ δ' εἰς ἅπαντα τὸν λοιπὸν[6] χρόνον ἐγκώμι' ὑμῶν ἀφαιρεῖται. εἰ γάρ, ὡς οὐ[7] τὰ[8] βέλτιστ' ἐμοῦ[9] πολιτευσαμένου, τουδὶ[10] καταψηφιεῖσθε·[11] ἡμαρτηκέναι[12] δόξετε,[13] οὐ τῇ[14] τῆς τύχης ἀγνωμοσύνῃ[15] τὰ συμβάντα παθεῖν. (208) Ἀλλ' οὐκ ἔστιν, οὐκ ἔστιν[1] ὅπως ἡμάρτετε,[2] ἄνδρες Ἀθηναῖοι,[3] τὸν ὑπὲρ

bus gestis ad me quoque esse referendam affirmo, (207) iste autem dum omnium me accusat et succensere mihi vos iubet tanquam terrorum et periculorum auctori reipublicae, non modo praesentem eripere mihi honorem studet, sed laudationibus etiam vos ad omnem posteritatem privat. nam si hunc reum, quasi ego reipublicae non optime praefuissem, condemnabitis; errasse videbimini, non fortunae iniquitate cladem accepisse. (208) Sed fieri non potest, non potest, Athenienses, ut erraveritis defen-

---

15) ἑκάστῳ Hermog. Rh. T. III p. 331. Anonym. Rh. T. VIII p. 656. — τῆς ἐφ' ... καὶ om Plutarch. De Laude sui p. 542 B.

207. 1) δ' ὁ Dionysius. 2) καὶ om operae Berol. Bkk. 3) γεγενημένῳ post πόλει add vulg. — om Σ. pr LaurS. Augl. 4. *k. s.* Vindl. 5. Pal2. Vid. Funkhaenel. in Diar. Antiq. 1841 p. 963. — τῆς πόλεως Vind5. 4) ὑποστερῆσθαι Man. 5) γλίχεται ἀποστερῆσαι *r.* 6) λοιπὸν om Dionysius. 'Vellem abesset etiam a libris Demosthenicis. nam εἰς τὸ παρὸν [om Wolf.] et εἰς ἅπαντα τὸν χρόνον inter se non minus concinne opponuntur quam ἐς τὸ παραχρῆμα et ἐς ἀεὶ Thuc. I, 22.' Schaeferus. — των λοιπων χρονων (superscr. o o o) Bav (non *F*?). 7) οὐ om pr *Ω. p.* — 'Dedi auctius de meo sensu εἰ γὰρ οὐχ, ὡς οὐ.' Reiskius. 'Gravis error Reiskii, quum aliud ageret, non videntis τουδὶ de reo, quem orator defendit, intelligendum esse. Emblema et ineptum et soloecum deleverunt Wunderlichius et Bekkerus.' Schaeferus. 8) τὰ om Pall. 9) ἐμῶ pr Σ, recenti atramento in rasura additum est *v.* 10) τουδὶ om Dionysius. 11) καταψηφίζεσθε Aug2. 12) διημαρτηκέναι Dionysius. Cf. §. 208. 13) δόξητε AldT. Pall. — δόξαιτε *t.* 14) τῇ om Mor. *Ω.* 15) Post τύχης duae literae erasae sunt in Σ et una (ι, signum dativi) post ἀγνωμοσύνῃ, cui vocabulo nunc ι subscriptum legitur. Cf. ad §. 233.

208. 1) οὐκ ἔστιν semel habent Dionysius, Longinus Sublim. cap. 16. At Alexander Rh. T. VIII p. 444 et Tiberius ibid. p. 555: Ἐπανάληψίς ἐστιν. quamquam etiam eorum librarii semel tantum habebant οὐκ ἔστιν. 2) ἡμαρτήκατε Augl. 2. 4. *k. r. s.* Vindl. 5. Pal2. Anonymus Rh. T. VII p. 1006. Gregor. ad Hermog. Orr. Gr. T. VIII p. 928 R. (T. VII p. 1282 W.). — ἡμάρτητε *Ω.* Ang. 3) οὐδ' ὅλως

τῆς ἁπάντων ἐλευθερίας καὶ σωτηρίας κίνδυνον ἀράμενοι,[4] μὰ[5] τοὺς Μαραθῶνι[6] προκινδυνεύσαντας[7] τῶν προγόνων[8] καὶ τοὺς ἐν Πλαταιαῖς[9] παραταξαμένους καὶ τοὺς ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχήσαντας[10] καὶ τοὺς ἐπ' Ἀρτεμισίῳ[11] καὶ πολλοὺς ἑτέρους τοὺς ἐν τοῖς[12] δημοσίοις μνήμασι κειμένους ἀγαθοὺς ἄνδρας, οὓς ἅπαντας[13] ὁμοίως ἡ πόλις[14] τῆς αὐτῆς ἀξιώσασα[15] τιμῆς ἔθαψεν,[16] Αἰσχίνη, οὐχὶ[17] τοὺς κατορθώσαντας αὐτῶν[18]

sione libertatis et salutis omnium cum periculo suscepta, testor maiores nostros, qui in Marathone pro aliis dimicarunt et qui ad Plataeas in acie steterunt et qui ad Salaminem navale proelium commiserunt et qui ad Artemisium; et multós alios in publicis monumentis sepultos fortes viros, quos universos aeque respublica eodem dignata honore sepelivit, Aeschines, non eos solos ex illis qui rem feliciter gesserunt aut vicerunt, iure.

ἡμαρτήκατε ὦ Ἀθηναῖοι s. e. — Etiam Vind1. 4. 5. pr Man. Pal2. Gregorius l. c. ὦ loco ἄνδρες. — Post Ἀθηναῖοι Dionysius repetit syllabam οἱ. 4) αἱράμενοι Σ. Dionysius. Gregorius Rskii. — οὐ γὰρ ἡμάρτετε, φησίν, ὑπὲρ τῆς ἁπάντων ἐλ. καὶ σωτ. κινδ. ἀράμενοι Tiberius p. 550. — ἄνδρες . . . ἀράμενοι om Longinus. Sed vid. quae ibi praecedunt. 5) οὐ μὰ LaurS. vulg. etiam Tiberius p. 549. Dionysius. Longinus. Hermog. pp. 246. 310. 509. — ναὶ μὰ Schol. Par. ad Apollon. Rhod. Lib. II vs. 259. Cf. Athen. Lib. IX p. 380 C. — οὐ om Σ. Schol. vulgata ad Apollon. Rhod. l. cit. 'Cf. Toup.·Emend. ad Hesych. T. III p. 312.' Bekkerus. 6) ἐν Μαραθῶνι LaurS. vulg. item Plutarch. Glor. Athen. cap. 8. p. 350, 20. Aristid. Rh. T. IX p. 344. Hermog. pp. 246. 310. 509. Longinus. Schol. Par. ad Apollod. Dionysius. Gregor. ad Hermog. Orr. Gr. T. VIII p. 926 sq. R. et p. 928. Clemens Alex. Str. VI, 2, 20. — ἐν om Σ. De locali casu Μαραθῶνι vid. ad Synt. §. 22. 7) κινδυνεύσαντας Schol. Paris. ad Apollod. 8) τῶν προγόνων om Tiber. p. 550. Schol. ambo Apollod. 9) Πλαταιᾶ k. Pal2. — Πλαταιᾶι Augl. — Πλατειας pr Σ, antiq ει puncto notavit et αι superscr. 10) οὐ μὰ τοὺς ἐν Σαλαμῖνι παραταξαμένους καὶ τοὺς ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας Hermog. p. 425. 11) οὐ μὰ τοὺς ἐν Μαρ. προκ., καὶ τοὺς ἐν Πλ. παρατ., καὶ τοὺς ἐπ' Ἀρτ. ναυμαχήσαντας, καὶ Tiberius p. 550 reliquis omissis. — Ἀρτεμ. vocabulum citant Harpocr. Suid. BekkAnecd. p. 448. Bachmann. Anecd. T. I p. 147. 12) τοῖς om Vind5. 13) πάντας Maximus Planud. Rh. T. V p. 490. 14) ἡ πόλις ὁμοίως Augl. k. Vind1. Pal2. Tiberius p. 534. — ὁμοίως om Maximus. Vid. ad §. 6. 15) ἀξιώσατε Man. 16) ἐθαύμασεν γρ F. Ven. Pall. Indd. 17) οὐ Vind5. 18) αὐτοὺς Σ. pr LaurS. Probavit Rauchenst. in Diar. Antiq. 1851 p. 431 i. q. *ipsos solos*, tanquam gravius. At tum superfluum esset sequens μόνους. Imo propinquus accusativus accusativum genuit.

οὐδὲ τοὺς κρατήσαντας[19] μόνους, δικαίως. ὃ μὲν γὰρ[20] ἦν ἀνδρῶν ἀγαθῶν[21] ἔργον, ἅπασι πέπρακται, τῇ τύχῃ δ'[22] ἣν ὁ δαίμων ἔνειμεν[23] ἑκάστοις,[24] ταύτῃ[25] κέχρηνται.[26] (209) Ἔπειτ' ὦ κατάρατε καὶ γραμματοκύφων,[1] σὺ μὲν τῆς παρὰ τουτωνὶ[2] τιμῆς καὶ φιλανθρωπίας ἔμ' ἀποστερῆσαι βουλόμενος τρόπαια καὶ μάχας καὶ παλαί' ἔργ' ἔλεγες,[3] ὧν[4] τίνος προςεδεῖθ'[5] ὁ παρὼν ἀγὼν οὑτοσί; ἐμὲ δέ,[6] ὦ τριταγωνιστά, τὸν[7] περὶ τῶν[8] πρωτείων σύμβουλον τῇ πόλει παριόντα τὸ τίνος φρόνημα λαβόντ'[9] ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸ βῆμ' ἔδει;[10] τὸ τοῦ[11] τούτων[12] ἀνάξι'

quod enim fortium virorum officium fuit, omnes praestiterunt, fortuna autem, quam cuique numen tribuit, ea sunt usi. (209) Et, o exsecrande et gibbose scriba, tu, ut me honore horum et humanitate fraudares, tropaea et proelia et antiqua facinora narrabas, quorum quodnam requirebat praesens hoc iudicium? me vero, tertiane histrio, qui ad dandum reipublicae de principatu consilium progrederer, cuiusnam sumere animum

19) κρατήσαντας ... κατορθώσαντας sedibus commutatis Dionys. 20) γὰρ om Pal2. Urb. 21) ἀγαθῶν ἀνδρῶν *p. s.* Vindl. Dionys. Cf. superius ἀγαθοὺς ἄνδρας. 22) πεπρ. καὶ τῇ τύχῃ δὲ *p.* 23) ἀπένειμεν vulg. — ἔνειμεν *Σ*. LaurS. Augl. *k. r. s.* Guelf. Vindl. Pal2. Stobaeus Eclog. T. II p. 344. Dionysius. 24) ἑκάστῳ Stobaeus. 25) ταύτης Pal2. 26) κέχρηται Vindl. Stob. non sine varietate lect.

209. 1) γραμματοκυφῶν *Σ*, non oxytonon. Vulgato cum accentu scribunt Suidas: Γραμματοκύφων. ἀντὶ τοῦ ταπεινὲ γραμματεῦ. κυρίως γὰρ κύφων (quod vocabulum etiam κυφών oxytonon invenitur) τὸ ξύλον καλεῖται. Δημοσθένης κτλ. (Repetuntur vulgo s. v. Τρόμητος). Anecd Bkk. p. 228. Etymol. M. p. 240, 20. Moeris s. v. ibiq. Piers. Zonaras. Hermog. T. III pp. 240. 344. Ioseph. Rhacend. Rh. T. III p. 528. Anonym. Rh. T. III p. 580. Maximus Plan. Rh. T. V p. 497. Anonym. Rh. T. VII p. 998. Gregor. Naz. ad Iulian. p. 81 D. 2) τούτων Vindl. Pal2. — τούτοις Aug2. 3) λέγεις *p.* 4) οὗ IndAld. 5) προεδεῖτο Pal2. 6) μὲν Gregor. Cor. ad Hermog. p. 907 R. (T. VII p. 1205 W). 7) τὸν om Aug2. Urb. Vind3. 4. 5. (non omisit *Σ*.) 'Non male.' Reiskius. 'Aliquanto melius adest. Nam si omittitur, solum tempus indicatur, sin additur, significatur persona oratoris, quod quantum hic praestet, vel tacente me intelligitur.' Schaeferus. 8) τῶν om Augl. *k. r. s.* Vindl. Pal2. 9) ἀναλαβόντα (inter ημα et ἀναβ) Augl. *s. k. s.* Guelf. Vindl. Pal2. 10) τριτ. τὸ τίνος (haec duo vocabula om Gregor.) φρόνημα λαβόντα τούτοις συμβουλεύειν ἔδει Gregor. Cor. l. c. Alexander Rh. T. VIII p. 455, omittentes media propter περὶ et παριόντα. 11) δεῖτο τοῦ Vind4. — τοῦ om Aldetc. *F. T. Φ. p. t.* Urb. Cf. τὸ τίνος. 12) τὸ τουτόυτων *Σ*, puncta sunt antiquo atramento (correctoris antiqui). — ? τούτων pr LaurS habuisse videtur, sec m in τὸ correxisse.

ἐροῦντος;[13] (210) δικαίως μεντἂν ἀπέθανον, ἐπεὶ[1] οὐδ' 298 ὑμᾶς,[2] ἄνδρες[3] Ἀθηναῖοι,[4] ἀπὸ τῆς αὐτῆς διανοίας δεῖ τάς τ'[5] ἰδίας[6] δίκας[7] καὶ τὰς δημοσίας κρίνειν, ἀλλὰ τὰ μὲν τοῦ καθ' ἡμέραν βίου συμβόλαια, ἐπὶ[8] τῶν ἰδίων νόμων καὶ ἔργων[9] σκοποῦντας, τὰς δὲ[10] κοινὰς προαιρέσεις, εἰς τὰ[11] τῶν προγόνων ἀξιώματ' ἀποβλέποντας. καὶ παραλαμβάνειν γ' ἅμα τῇ βακτηρίᾳ καὶ τῷ συμβόλῳ τὸ φρόνημα τὸ τῆς πόλεως νομίζειν[12] ἕκαστον ὑμῶν[13] δεῖ,[14] ὅταν τὰ δημόσι' εἰςίητε[15] κρινοῦντες,[16] εἴπερ ἄξι' ἐκείνων πράττειν οἴεσθε[17] χρῆναι.

conveniebat? eiusne qui his indigna diceret? (210) iure vero occisus essem, quandoquidem neque vos decet, Athenienses, eodem animo causas privatas et publicas disceptare, sed ut quotidianae vitae pacta ad privatas leges et acta spectanda sunt, ita in communibus institutis ad maiorum dignitatem est respiciendum. et suscipere quidem se una cum baculo et tessera magnanimitatem reipublicae unicuique vestrûm existimandum, quum ad publicas causas diiudicandas acceditis, si quidem digna illis vos facere debere creditis.

— τότε τὸ τούτων ἢ τὸ τοῦτον τούτων AldT, varietatem lectionis per ἢ referens. Cf. Lexic. ined. ap. Osann. ad Philemon. p. 240. 13) αἰροῦντος Man.

210. 1) ἔπειτα marg LaurS. vulg. — ἐπεὶ Σ. text LaurS. quam coniunctionem Marklandus coniecerat, Wunderlichius receperat, Reiskius malebat aut ἐπεί γε. 'Malim ἐπεί γ', quod et propius accedit ad ἔπειτ' et paulo gravius est. Xenoph. Anab. I, 3, 9: ἐπεί γε οὐ συνεπόμεθα αὐτῷ.' Schaeferus. Vid. Klotz. ad Devar. T. II p. 307. 2) οὐδαμῶς Man. 3) ὦ ἄνδρες s. ε. Ω. u. Man. Ang. — ὦ om Σ. LaurS. vulg. 4) ὦ Ἀθηναῖοι Augl (ὦ). Vindl. Pal2, ut solent sine ἄνδρες. 5) τ' om k. 6) δεῖ ... ἰδίας om Pal2. 7) δίκας om r. u. — προαιρέσεις rec r. 8) ἀπὸ coniecit Marklandus, quae coniectura propter usum loquendi σκοπεῖν τι ἀπό τινος Wunderlichio arrisit, rectum videnti in addendis. 'Σκοπεῖν τι ἐπί τινος, *rem ad aliquid exigere* pp. 305, 6. 323, 25 eodem usu legitur.' Dissenius. 'Similiter p. 770, 11: κεκρίσθαι δὲ τοῦτο πάλαι τὸ πρᾶγμα ἐπὶ τῆς ἑκάστου φύσεως οἴκοθεν.' Schaeferus. Vide Bernhard. Synt. p. 248. 9) ἔργ. καὶ νομ. Ω. u. Vind3. Man. Ang. 10) τὰς δὲ τὰς Ω. 11) τὰς pr Ω. — τοῦ Pal2. 12) 'Magis perspicuus sensus erit, si παραλαμβάνειν et νομίζειν locum invicem mutent. Non necessarium, nisi ita mss.' Marklandus. 'Hanc transpositionem Demosthenes, credo, omni modo deprecaretur, sic enim de loco primario detruditur quod maxime attendi oportet, παραλαμβάνειν, particulaeque καὶ ... γε, quae quod includunt singulari quadam significantia augent, tam inepte ponuntur, ut non divines, cur orator posuerit.' Schaeferus. 13) ὑμῶν ἕκαστον Vind5.

211. Ἀλλὰ γὰρ ἐμπεσὼν[1] εἰς τὰ πεπραγμένα τοῖς προγόνοις ὑμῶν[2] ἔστιν ἃ τῶν ψηφισμάτων παρέβην καὶ τῶν πραχθέντων.[3] ἐπανελθεῖν οὖν, ὁπόθεν[4] ἐνταῦθ'[5] ἐξέβην, βούλομαι.

Ὡς γὰρ[6] ἀφικόμεθ' εἰς τὰς Θήβας· κατελαμβάνομεν[7] Φιλίππου καὶ Θετταλῶν καὶ τῶν ἄλλων συμμάχων παρόντας πρέσβεις, καὶ τοὺς μὲν[8] ἡμετέρους[9] φίλους ἐν φόβῳ,[10] τοὺς δ' ἐκείνου[11] θρασεῖς.[12] Ὅτι δ' οὐ νῦν ταῦτα λέγω τοῦ συμ-

211. Sed in res gestas maiorum vestrorum delapsus, quaedam decreta et acta praeterii. eo igitur revertar, unde huc sum digressus.

Ut Thebas pervenimus; Philippi, Thessalorum et reliquorum sociorum legatos ibi inveniebamus, ac nostros amicos perterritos, illius confidentes. Ut autem haec me nunc non utilitatis meae causa confingere ap-

---

14) δεῖ om Aldetc. Ω. Vind3. 4. Pall. Urb. Man. Ang. 'Commode possis ex superioribus repetere. §. 73 eodem sensu legitur.' Wunderlichius. At ibi structura continuatur, h. l. post ἀποβλέποντας plene interpungendum est. 15) εἰσιῆτε Augl. s. Vindl. 16) κρίνοντες Urb. 17) οἴεσθαι Σ.

211. 1) ἐκπεσὼν Aug2. u. 'Praetuli, quoniam in eo verbo vis inest aberrationis a recto tramite.' Reiskius. 'Ἐμπίπτειν est de hac re legitimum verbum. Vid. §. 42.' Wunderlichius. 2) ὑμῶν om k. Pal2. 3) 'τῶν τότε πρ. vel τῶν ἐμοὶ πρ.' Marklandus. 'Non opus. etiam τῶν ψηφισμάτων simpliciter dicitur, ut ipsa concinnitas vulgatam probet.' Schaeferus. 4) ὅθεν vulg. — ὁπόθεν Σ et marg antiq γρ Σ. LaurS. 5) εἰς ταῦτα vulg. et marg antiq γρ Σ. — ἐνταῦθ' Σ. LaurS. 6) δ' Dionysius Hal. T. VI p. 743 R. 7) καταλαμβάνομεν vulg. — κατελαμβάνομεν Σ. LaurS. Augl. Guelf. Vindl. Dionysius (k. p. s. t. v). 'Praesens probarem, si etiam ἀφικνούμεθα praecessisset.' Reiskius. 'Praesens Bekkero in septem codd. oblatum mihi non displicet. nam Reiskii imperfectum praeferentis ratio satis levis est. Adde quod orator vix usurus erat imperfecto, quum aoristum locus poscere videatur. Inversa constructione Lysias p. 10 R: ἐπειδὴ δέ μοι παιδίον γίγνεται, ἐπίστευον ἤδη καὶ πάντα τὰ ἐμαυτοῦ ἐκείνῃ παρέδωκα.' Schaeferus. Vid. Prolegg. Gramm. §. 98 p. 114. In aoristo h. l. est notio plusquamperfecti, ante venerant Atheniensium legati, quam quotidie sociorum legatos invenirent. De hac coniunctione aoristi (rei iam praeteritae) et imperfecti (rei illo tempore praesentis) cf. Xenoph. Anab. VI, 3 (= 5), §. 27 (= 17): ἐπεὶ ὑπηγίαζεν ... καὶ ... ἐφθέγξατο καὶ ἐπαιάνιζον καὶ ... ἠλάλαζον καὶ ... καθίεσαν, ἐνταῦθα οὐκέτι ἐδέξαντο οἱ πολέμιοι, ἀλλὰ ἔφευγον. 8) μὲν om Vindl. 9) ὑμετέρους Herwag. Vindl. 10) βίῳ Man (periit primum φο). 11) ἐκείνων p. r. Aug2. Vind4. 12) θαρσεῖς Ω.

φέροντος ἕνεκ' ἐμαυτῷ, λέγε μοι τὴν ἐπιστολὴν ἣν τότ' ἐπέμψαμεν εὐθὺς[13] *οἱ πρέσβεις.* (212) *Καίτοι τοσαύτῃ γ' ὑπερβολῇ συκοφαντίας*[1] *οὗτος*[2] *κέχρηται, ὥστ' εἰ μέν τι*[3] *τῶν δεόντων ἐπράχθη, τὸν καιρόν, οὐκ ἐμέ φησιν αἴτιον γεγενῆσθαι,*[4] *τῶν δ' ὡς ἑτέρως συμβάντων ἁπάντων ἐμὲ καὶ τὴν ἐμὴν τύχην αἰτίαν εἶναι. καὶ ὡς ἔοικεν, ὁ*[5] *σύμβουλος*[6] *καὶ ῥήτωρ*[7] *ἐγὼ τῶν μὲν ἐκ λόγου καὶ τοῦ βουλεύσασθαι*[8] *πραχθέντων οὐδὲν*[9] *αὐτῷ συναίτιος εἶναι δοκῶ, τῶν δ' ἐν τοῖς ὅπλοις καὶ κατὰ τὴν στρατηγίαν ἀτυχηθέντων μόνος αἴτιος εἶναι. Πῶς ἂν ὠμότερος συκοφάντης γένοιτο,*[10] *ἢ καταρατότερος;*[11] *Λέγε τὴν ἐπιστολήν.*[12]

pareat, recita mihi literas quas nos legati tum statim misimus. (212) Quanquam iste tam insigni usus est calumnia, ut si quid recte factum est, id occasioni, non mihi tribuat, quidquid secus cecidit, eius mihi culpam et fortunae meae adscribat. scilicet suasor et orator ego earum rerum, quae oratione et consilio actae sunt, neutiquam adiutor esse ei videor, eorum vero, quae in armis et ducto exercitu male ceciderunt, solus auctor esse. Quis crudelior calumniator aut exsecrabilior esse possit? Recita literas.

---

13) *εὐθὺς*] in antepenultima litera erasa scriptum est *υ* *Σ.*

212. 1) *συκοφάντας* (*συκοφάντης?*) Pal2. 2) *οὑτοσὶ* *Ω.* *u.* Vind3. — om Vind1. Ang. 3) *τοι* *p.* Ang. 4) *γεγονέναι* *p.* — post *γεγενῆσθαι* asteriscus recens in *Σ.* — — *γεγενῆσθαι αἴτιον* Vind5. 5) *ὁ* om *u.* *v.* 6) *σύνδουλος* Ang. 7) *ὁ* addunt ante *ῥήτωρ* *p.* *Ω.* Vind3. Ang. 'Non opus articulum iterari. Herodot. I, 65 extr.: *τοὺς ἐφόρους καὶ γέροντας ἔστησε Λυκοῦργος.* IV, 71, 22: *τὸν οἰνοχόον καὶ μάγειρον καὶ ἱπποκόμον καὶ διήκονον καὶ ἀγγελιηφόρον.* cap. 75, 10: *τῆς κυπαρίσσου καὶ κέδρου καὶ λιβάνου ξύλον.*' Schaeferus. 'In his locis bona est omissio articuli ut in enumeratione non emphatica, ubi distinctio fortior aliena. Hic vero repetitio articuli obstaret, quominus arctius coirent quae in Demosthene certe coniuncta sunt. Neque enim haec praedicata posita alterum extra alterum sunt in Demosthene, sed confluunt in unum. Contra recte legimus §. 278: *τὸν πολιτευόμενον καὶ τὸν ῥήτορα*, quum non omnes *πολιτευόμενοι* necessario sint *ῥήτορες* etc.' Dissenius. Vide praeter Bernhardii, Kruegeri, aliorum Grammaticas Frankii Specim. Ed. Aeschin. p. 24. 8) *βουλεύεσθαι* Aldetc. *T.* *p.* Vind4. Urb. (Aug2). — *βουλεύσασθαι* *Σ.* LaurS. vulg. 9) *οὐδενὸς* LaurS compendio. vulg. — *οὐδὲν* *Σ.* — Proxime *καὶ* ante *κατὰ* om LaurS. 10) *γένοιτ' ἂν* vulg. — *γένοιτο* sine hoc *ἂν* *Σ.* LaurS. om particulam etiam *k.* *r.* *p.* *s.* Tiberius Rh. T. VIII p. 542. 11) *καταρατώτερος* Aug1. *Ω.* Vind1. 3. Pal2. Man. Ang. Mor. Cf. *τὸν καταρατότατον* Soph. Oed. R. vs. 1344 (= 1335). et *ἀρητός*· 'Vid. quae

ΕΠΙΣΤΟΛΗ.* 299

213. Ἐπειδὴ τοίνυν ἐποιήσαντο τὴν ἐκκλησίαν· προςῆγον ἐκείνους[1] προτέρους[2] διὰ τὸ[3] τὴν τῶν[4] συμμάχων τάξιν ἐκείνους[5] ἔχειν. καὶ παρελθόντες[6] ἐδημηγόρουν πολλὰ μὲν[7] Φίλιππον ἐγκωμιάζοντες, πολλὰ δ' ὑμῶν κατηγοροῦντες,[8] πάνθ'[9] ὅσα πώποτ' ἐναντί'[10] ἐπράξατε[11] Θηβαίοις[12] ἀναμιμνήσκοντες. τὸ δ' οὖν κεφάλαιον, ἠξίουν ὧν μὲν εὖ 'πεπόνθεσαν[13] ὑπὸ Φιλίππου χάριν[14] αὐτοὺς[15] ἀποδοῦναι,[16] ὧν δ' ὑφ'[17] ὑμῶν[18] ἠδίκηντο[19] δίκην λαβεῖν, ὁποτέρως[20] βούλονται,[21] ἢ διέντας[22]

213. Convocato igitur populo, priores illos produxerunt propterea quod illi sociorum loco habebantur. qui progressi, contionem habebant Philippum valde laudantes et vos valde accusantes, omnia, quae unquam Thebanis contraria fecistis, commemorantes. sed illud in summa petebant, ut pro acceptis a Philippo beneficiis illi gratiam referrent et vestras iniurias ulciscerentur, utro modo mallent, sive dato sibi transitu in vos

---

congessi ad Vitam Pindari a Thoma M. conscriptam p. IX (V) et in Indic. ad Homeri Odyss. p. 165.' Schaeferus. — Vulgo additur τούτου. — om pronomen Σ. LaurS. Aug1. *k.* *s.* Pal2. Vind1. 12) τὴν ἐπιστολὴν λέγε *T.* Urb.

*) Ἐπιστολή om Aug4. — in marg habet *Ω* rubro.

213. 1) Θετταλοὺς Alt. 2) πρότερον Pal2. — om Dionysius T. VI p. 743 R. 3) τὸ om *T.* 4) τῶν delevit Cobetus ad Hyperid. Funebr. p. 56. At vid. Westermann. ad h. l. 5) ἐκείνους om Wolf. 6) εἰσελθόντες cod ζ. — παριόντες Dionysius. 7) δὲ Aug2. — Proxima cit. Anecd Bkk. p. 137. 8) ὑμῖν ἐγκαλοῦντες Dionysius. 9) ἅπανθ' vulg. — καὶ ἅπανθ' *p.* — πάνθ' Σ. LaurS. Aug1. *k.* *s.* Vind1. Pal2. Dionysius. 10) ἐναἰτία Pal2. 11) πράξαντες *T.* 12) Θηβαίους Dionys. 13) εὖ πεπόνθασιν AldV. Aug1. Guelf. Harl. Obs. Ask. *ε.* *k.* *p.* *r.* *s.* Vind1. 4. Pal2. Cf. not. 19. — εὖ πεπόνθέσαν Σ. vulg. εὐπεπόνθεσαν sic LaurS. Cf. Prolegg. Gr. §. 83 p. 90. 14) ἀντὶ χάριν AldT. 'Ἀντίχαριν est citerioris Graecitatis. Schol. ad Thuc. I, 32.' Schaeferus. 15) αὐτοῖς Ald. Mor. Aug1. *F.* *k.* *r.* *s.* *t.* *u.* *v.* Pal2. Man. Ang. — αὐτοὺς Σ. LaurS. *Ω.* *ε.* Aug4. Weim. AldT. Dionys. Fel. Alt. — αὐτοις (ου superscr.) Vind5. 16) ἀποδιδόναι Vind3. 4. 5. Aug4. Bav (*F*?). 17) ὑφ' om *Ω.* 18) ἡμῶν *s.* (Aug1?). Aug2. — ὑμῶν Aldetc. Dionysius. Σ. LaurS. *Ω.* et omnes mei reliqui. 19) ἠδίκηντο LaurS. Vind4? — ἠδίκηνται vulg. et Dionys. etiam Σ, sed αι est recentis in eraso (ο?). Cf. not. 13. — δίκην proximum pr Σ omiserat, antiquus ante λαβεῖν superscripsit, nunc paene totum erasum est. 20) ὁποτέρω Aug4. 21) βούλεται Aug1. *k.* Vind1. Pal2. — βούλωνται *r.* 22) διιέντας vulg. Dionys. — διέντας Σ. LaurS. *T.* *Φ.* *F.* pr Bav. Vind1. Urb.

αὑτοὺς[23] ἐφ' ὑμᾶς[24] ἢ συνεμβαλόντας[25] εἰς τὴν Ἀττικήν, καὶ ἐδείκνυσαν, ὡς ᾤοντο, ἐκ[26] μὲν ὧν αὐτοὶ[27] συνεβούλευον[28] τὰκ τῆς Ἀττικῆς βοσκήματα καὶ ἀνδράποδα, καὶ τἄλλ' ἀγαθά, εἰς τὴν Βοιωτίαν ἥξοντα, ἐκ δ' ὧν ἡμᾶς ἐρεῖν ἔφασαν τὰν τῇ Βοιωτίᾳ διαρπασθησόμεν'[29] ὑπὸ τοῦ πολέμου.[30] καὶ ἄλλα πολλὰ[31] πρὸς τούτοις, εἰς ταὐτὰ[32] δὲ πάντα συντείνοντ' ἔλεγον, (214) ἃ δ' ἡμεῖς[1] πρὸς ταῦτα,[2] τὰ μὲν καθ' ἕκαστ' ἐγὼ μὲν ἀντὶ παντὸς ἂν τιμησαίμην[3] εἰπεῖν τοῦ βίου, ὑμᾶς δὲ δέδοικα[4], μή, παρεληλυθότων τῶν καιρῶν ὥςπερ ἂν εἰ καὶ[5] κα-

sive ipsi simul in Atticam facta impressione, et ostendebant sua quidem opinione ex Attica armenta et mancipia et cetera bona, si ipsis auscultassent, in Boeotiam ventura, sin nostra oratione moverentur, Boeotiam belli fore praedam et direptum iri. atque alia praeterea multa, quae tamen ad idem omnia pertinerent, dicebant, (214) quae vero nos contra ea, singulatim equidem ita referre gestio, ut in vita mihi putem nihil fore iucundius, sed vereor, ne vos, praeteritis occasionibus etiam res quasi diluvio

---

23) αυτοὺς Σ. — αὑτοὺς LaurS. vulg. — αὐτοὺς Bekkerus. 'Sylburgius ad Dionysium: "Morellii (?) et Wolfii margo habet αὐτόν. recte. Sic enim et Dionysius p. 740: αὐτῷ δοῦναι δίοδον. et hac ipsa pagina δίοδον τῷ Φιλίππῳ παρασχεῖν." Assentior viro praestantissimo.' Schaeferus. Hunc locum Aristoteles Rhet. Lib. II cap. 23 § 7 respicere videtur: καὶ πάλιν: πρὸς τὸ Θηβαίους Φίλιππον διεῖναι πρὸς τὴν Ἀττικήν. Quod si vere respexit, confirmat eam coniecturam. 24) ἡμᾶς Φ. k. s. Augl. Vindl. Pal2. 25) συνεμβάλλοντας p. u. pr F. — συμβαλλόντας Ω. Vind4. Ang. — συμβαλόντας Aug2. 26) ἐκ om Aug2. 27) αὐτοῖς (superscr. οι) Bav. — αὐτοῖς F. Urb. — αὐτοὶ Σ. pr LaurS. etiam pr Ω, ut vulgo, corr addiderunt ς. 'Verum αὐτοὶ. opponitur ἡμᾶς.' Schaeferus. 28) συνεβούλευεν Urb. 29) ἁρπασθησόμεθα k. Pal2. Locum non expressis verbis citavit Minucianus Rh. T. IX p. 613; male habet ἐκ τῆς Βοιωτίας. 30) ὑπὸ τοῦ πολ. inter ἐφ. τὰ et ἐν τῇ habet Urb. 31) πολλὰ repetitum punctis notatum erat, nunc erasis Σ. 32) ταῦτα LaurS. vulg. — ταυτα Σ. — ταὐτὰ Bkk. (T. k. r. s. t?). Aug2. Vindl. Pal2.

214. 1) ὑμεῖς Aldetc. 2) ταῦτα ἀντείπομεν vulg. — τ. ἀντείπαμεν F. T. Ω. u. Vind3. 4. Urb. — ἀντείπομεν πρὸς ταῦτα LaurS. — τ. εἴπομεν Augl. k. r. s. Vindl. Pal2. — τ. εἴπαμεν (superscr. ο) Pall. — om verbum Σ, antiq superscripsit εἴπομεν. Ellipsis verborum dicendi atque agendi frequens est. Vid. Scheibii Obs. in Orr. Atticos p. 17. H. l. facillime e praegresso ἔλεγον suppletur ἐλέγομεν. Offenderit εἴπομεν ... εἰπεῖν scribere. 3) ἂν τιμησαίμην Σ. LaurS. vulg. — τιμησαίμην ἂν Aug4. — ἂν τιμησαίμην ἂν? Aug2. corr Bav (non F). 4) δώδεκα Man. 5) καὶ ante κατ. excidit in LaurS. vulg. — Habet Σ. I. e. non

κακλυσμὸν[6] *γεγενῆσθαι τῶν πραγμάτων ἡγούμενοι,*[7] *μάταιον ὄχλον τοὺς περὶ τούτων λόγους*[8] *νομίσητε. ὅ,τι*[9] *δ' οὖν ἐπείσαμεν*[10] *ἡμεῖς καὶ ἡμῖν*[11] *ἀπεκρίναντο, ἀκούσατε. Λέγε ταυτὶ*[12] *λαβών.*[13]

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ ΘΗΒΑΙΩΝ.[1]

215. *Μετὰ ταῦτα τοίνυν ἐκάλουν ὑμᾶς*[2] *καὶ μετεπέμποντο. ἐξῆτε,*[3] *ἐβοηθεῖτε (ἵνα τἀν*[4] *μέσῳ παραλείπω*[5]*), οὕτως οἰκείως ὑμᾶς*[6] *ἐδέχοντο, ὥςτ' ἔξω τῶν ὁπλιτῶν καὶ τῶν ἱππέων ὄντων εἰς τὰς οἰκίας καὶ τὸ ἄστυ δέχεσθαι*[7] *τὴν στρατιὰν ἐπὶ παῖδας* 300 *καὶ γυναῖκας καὶ τὰ τιμιώτατα. Καίτοι τρί' ἐν ἐκείνῃ τῇ*

putetis abreptas, verbis, quae de iis fierent, frustra vobis facessi negotium existimetis. quod autem nos iis persuaserimus et nobis ii responderint, audite. Cape hoc et recita.

215. Post haec igitur vocaverunt vos et accersiverunt. exiistis, opem tulistis (ut quae intercessere, praeteream), adeo familiariter vos exceperunt, ut, quum milites gravis armaturae et equites foris essent, in aedes et urbem reciperent exercitum ad liberos et uxores et carissima quaeque. Verum tres eo die vestras laudes Thebani declaraverunt omnibus

---

solum perierunt occasiones, sed *etiam* tamquam diluvio res immersae sunt et oblivioni tradendae. 6) *κατακλεισμὸν Ω.* 7) *ἡγούμενοι γεγενῆσθαι τῶν πραγμάτων* Aug2. 8) *ὄχλους Ω. u.* Man. Ang. 9) *ἅ* text LaurS. vulg. — *ὅτι Σ. γρ* LaurS in marg. 10) *ἐπείπομεν γρ s* (in Mor. signum est ad *νομίσητε* additum). 11) *καὶ ἃ ἡμῖν* (Vindl *ὑμῖν*) LaurS. vulg. Tali hiatu. — *ἃ* om *Σ*, neque addidit alia manus, affirmante etiam doctissimo Pillone. (Vind4). 'Augl manus rec insertum alia delevit.' Dindorfius. Non placet *ὅ,τι . . . καὶ ἅ*, quamquam potest ferri. 12) *τουτὶ* vulg. — *ταυτὶ Σ.* LaurS. *Φ. p. r.* Vindl. 4. — *ταῦτα* Augl. *k. s.* Pal2. 13) *λέγε τ. λ.* om Urb.

215. 1) *Θηβ. ἀποκρίσεις Ω. u.* Man. Ang. — *Ἀποκρίσεις Θηβ. Σ. r.* — om Aug4. — Vindl addidit *λείπει*, ut solet documenta omittens post §. 75. 2) *ἡμᾶς k. s.* Vindl. Pal2. 3) *ἐξῆτε* Aldetc. Aug4. *t. u. v.* Ven. — *ἐξῇτε Σ.* LaurS. *F. T. Φ.* Vindl. 3. 4. Pall. Urb. Man. Ang. pr *Ω.* — *ἐξιῇτε* corr *Ω.* — *ἐξῄειτε* Augl. 2. marg Mor. Guelf. — *ἐξῄειτε* Harl. Alt. Pal2. Vid. Cobet. Var. Lect. p. 33. Dindorf. Praef. 2 p. XII. 4) *τὰ T.* Urb. — *τὰμ F*, bene secundum pronuntiationem. 5) *παραλίπω* LaurS. *F. T. Φ. k. p.* — *παραλειπω* Pal2. 6) *ἡμᾶς οἰκείως* Vind5. — *οἰκ. ἡμᾶς* Vindl. 7) *δέχεσθε* Urb.

ἡμέρᾳ πᾶσιν ἀνθρώποις[8] ἔδειξαν ἐγκώμια Θηβαῖοι καθ'[9] ὑμῶν[10] τὰ κάλλιστα, ἓν μὲν ἀνδρείας, ἕτερον δὲ δικαιοσύνης, τρίτον δὲ σωφροσύνης. καὶ γὰρ τὸν ἀγῶνα μεθ' ὑμῶν μᾶλλον[11] ἢ πρὸς ὑμᾶς[12] ἑλόμενοι ποιήσασθαι καὶ ἀμείνους εἶναι καὶ δικαιότερ' ἀξιοῦν ὑμᾶς ἔκριναν Φιλίππου,[13] καὶ τὰ παρ' αὐτοῖς[14] καὶ παρὰ πᾶσι δ'[15] ἐν πλείστῃ φυλακῇ, παῖδας καὶ γυναῖκας, ἐφ' ὑμῖν ποιήσαντες σωφροσύνης πίστιν περὶ ὑμῶν[16] ἔχοντες, ἔδειξαν. (216) Ἐν οἷς πᾶσιν,[1] ἄνδρες Ἀθηναῖοι,[2] κατά

hominibus pulcherrimas: unam fortitudinis, alteram iustitiae, tertiam temperantiae. nam dum stare cum vobis in acie quam contra vos maluerunt, et meliores esse vos et aequiora petere quam Philippum iudicarunt, et quae ipsi, et vero universi diligentissime custodire solent, liberos et uxores, vestrae fidei committentes, se de vestra temperantia non dubitare ostenderunt. (216) In quibus, Athenienses, omnibus apparuit de vobis

---

8) *πᾶσιν ἀνθρ.* post *ἐγκώμια* ponunt *k*. Pal2. 9) *ὑπὲρ* cod *ζ*. — *περὶ* Augl. 2. *ε*. *k*. *r*. *s*. Vindl. Pal2. — *καθ' ὑμῶν ἀντὶ ὑπὲρ ὑμῶν. ὁ δὲ Ὅμηρος τοὐναντίον τὸ ὑπὲρ ἀντὶ κατά: Ὢθ' ὑπὲρ σέθεν αἴσχε' ἀκούω* (Iliad. Z vs. 524) Gloss. in Pall. Item Urb: *καθ' ὑμῶν ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ ὑμῶν*, quamvis in textu scriptum sit *ἡμῶν*. 10) *ἡμῶν* Vindl. Urb. — Lind: *Θηβαῖοι καθ' ὑμῶν ἐγκώμια*. 11) *μᾶλλον μεθ' ὑμῶν* his lineolis *Σ* ad ordinem restituendum. in praepositione est maior vis. 12) *ἡμᾶς* Vindl. 5. 13) *ἢ Φίλιππον* vulg. — *Φιλίππου Σ*. LaurS. Augl. 2. 4. *ε*. *ζ*. *s* (hic in *γρ* vulgatum habet). Bav. Ven. Obs. Harl. Ask. Vindl. 4. Pall. 2. Urb. Aug. AldV. (*T*. *Φ*. *k*. *p*. *r*. *v*. Guelf). 14) *αὐτοῖς* LaurS. vulg. — *αυτοῖς Σ*. — *ἀυτοῖς Ω*. Vind4. etc. correxit Bekkerus. 15) *δὲ* post *αὐτοῖς* habent Augl. 2. *k*. *r*. *s*. Guelf. Vindl. Pal2. — *καὶ τὰ παρὰ πᾶσιν* vel *πᾶσι* Guelf. Vindl. Pal2. Urb. Man. Ang. — *καὶ τὰ παρὰ πᾶσι δὲ Ω*. Vind3. 4. 5. Pall. — 'Qui *δὲ* post *πᾶσι* collocant, ineptam emphasin inferunt. Quare haec vox cum codd. nonnullis post *αὐτοῖς* ponenda et uti Bekkerus [in Ed. Halensi] fecit, in *τε* mutanda fuit.' Dissenius. Idem postea: 'Non capio hic emphasin *καὶ . . . δὲ*. nam *quid? quod* sive *sed et apud omnes* quid hoc sibi vult in hoc loco? Imo simplex sensus est: *quae apud ipsos et apud omnes maxime custodiuntur*. Quare *δ'* seclusi.' — 'Et *δὲ* post *πᾶσι* aptissima emphasi ponitur. nam summam fidem indicat, si tibi committatur, quod non tantum committenti, sed tibimet ipsi maximi sit pretii, et ineptissime iteratur articulus. nam significantur eaedem res, quas Thebani et vero omnes cura quam intentissima custodiunt. Natus est autem articulus e proxima syllaba *πα*.' Schaeferus. Nisi est insipida repetitio *καὶ τὰ παρά*. 16) *περὶ ὑμῶν πίστιν* Vind5

216. 1) *ἅπασιν* vulg. — *πᾶσιν Σ*. LaurS. Augl. 2. *ε*. *k*. *s*. Vindl. 3. Pal2. 2) *ἂν Θηβαῖοι* sine *ἄνδρες p*. Vind4. — *Θηβαῖοι* sine *ἂν*

γ' ὑμᾶς[3] ὀρθῶς[4] ἐφάνησαν ἐγνωκότες. οὔτε γὰρ εἰς τὴν πόλιν εἰςελθόντος[5] στρατοπέδου οὐδεὶς οὐδὲν[6] οὐδ' ἀδίκως ὑμῖν ἐνεκάλεσεν[7] (οὕτω[8] σώφρονας παρέσχεθ'[9] ὑμᾶς αὐτούς[10]) δίς τε συμπαραταξάμενοι τὰς πρώτας μάχας,[11] τήν τ'[12] ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ καὶ τὴν χειμερινὴν, οὐκ ἀμέμπτους μόνον ὑμᾶς αὐτοὺς,[13] ἀλλὰ καὶ θαυμαστοὺς ἐδείξατε τῷ κόσμῳ, ταῖς παρασκευαῖς, τῇ προθυμίᾳ. ἐφ' οἷς παρὰ μὲν τῶν ἄλλων ὑμῖν ἐγίγνοντ' ἔπαινοι, παρὰ δ' ὑμῶν[14] θυσίαι καὶ πομπαὶ τοῖς θεοῖς. (217) *Καὶ ἔγωγ' ἡδέως ἂν ἐροίμην Αἰσχίνην, ὅτε ταῦτ' ἐπράττετο[1] καὶ ζήλου[2] καὶ χαρᾶς καὶ ἐπαίνων ἡ πόλις ἦν[3] με-*

quidem eos recte iudicasse. nam in urbem ingresso exercitu neque quisquam ulla de re vos ne immerito quidem accusavit (adeo continentes vos praebuistis) et bis instructa acie cum iis in primis pugnis, altera ad flumen, altera turbida, non modo inculpatos, sed etiam admirabiles vos praestitistis ordine, apparatibus, alacritate. Quapropter et ab aliis laudabamini, et a vobis ipsis sacrificia et vota diis solvebantur. (217) Atque ego perquam ex Aeschine velim quaerere, quum illa fierent et honoris et ad-

---

Harl, qui *ἄνδρες* in hac compellatione omittere solet. 3) *ἡμᾶς* Aug4. Vind5. — *ὑμῶν* Reiskius de suo. At *κατά γ' ὑμᾶς* h. l. i. q. *quod ad vos quidem attinet*. Cf. §. 247: *τὸ κατ' ἐμέ*. Vid. Bernhard. Synt. p. 241. 4) *Θηβαῖοι ὀρθῶς* cod ζ. (AldT?). — *ὀρθῶς Θηβαῖοι* Aug4. Harl. (Ven?). 5) *εἰσελθόντος τοῦ* Laur8. vulg. et BkkAnecd. p. 160. — *τοῦ* om Σ. Vind4. Poterat quidem articulus post *τος* facile excidere, et intelligendus est certus (Atheniensium) exercitus. Attamen magis notio effertur sine articulo i. q. *obgleich ein heer in die stadt gezogen war*. 6) 'Malis *οὐδ' εἷς οὐδ' ἕν*, ut aliquando gravius et ad laudem Atheniensium honorificentius. Vid. Ind. Graec. ad Eurip. Hecub. Pors. p. 120 ed. 3ae. Lips.' Schaeferus. Saltem scribendum foret *οὐδὲ εἷς οὐδὲ ἕν*. 7) *ἐκάλεσεν* Ω. — *ἐνεκάλεσαν* Ang. 8) *οὕτως* corr Ω, postea iterum deletum est ς. Vind3. Man. Ang. 9) *παρέχεσθε* Aldetc. — *παρέχεσθαι* Mor. *t*. — *παρέχησθε*? Harl. — *παρέσχεσθε* vulg. — *παρέσχετε* Σ. Laur8. Aug1. *k*. *s*. Guelf. Vind1. 4. Pal2. 10) *ἀυτοὺς* Σ. Vind1. Cf. inferius *ὑμᾶς αὐτοὺς*. 11) *μάχας* om Σ. Facile e *συμπαραταξάμενοι* suppletur *παρατάξεις*. Vid. Rauchenst. ad Lysiae or. pro Mantith. §. 15. Scheib. Obs. in Orr. Attic. p. 16. Attamen quia nullus alius codex hanc ellipsin inusitatiorem tuetur, non audemus vocabulum delere. 12) *τ'* om vulg. — habent Σ. Laur8. Aug1. Weim. Vind5. Pal2. (Φ. *k*. *s*. *v*). 13) *ἀυτοὺς* Vind1. 14) *ἡμῶν* *T*. *r*. ζ. Vind4. 5. Pall. Urb.

217. 1) *ἐπράττετο* Σ. Laur8. vulg. — *ἐπράττετε* Aug1. pr *s*. Pal2. (Φ. *k*. *r*. *v*). 2) *ζήλων* Vind1. 3) *ἦν ἡ πόλις* vulg. Cit. Thom. M. s. v. *ζηλῶ*. — *ἡ πόλις ἦν* Σ. Laur8. Aug1. *k*. *s*. Vind1. 5. — *εὖ ἦν ἡ*

στῇ, πότερον συνέθυε καὶ συνευφραίνετο[4] τοῖς πολλοῖς, ἢ λυπούμενος καὶ στένων καὶ δυςμεναίνων[5] τοῖς κοινοῖς ἀγαθοῖς οἴκοι[6] καθῆτο. εἰ μὲν γὰρ παρῆν καὶ μετὰ τῶν ἄλλων ἐξητάζετο· πῶς οὐ δεινὰ ποιεῖ, μᾶλλον δ' οὐδ' ὅσια, εἰ ὧν ὡς[7] ἀρίστων[8] αὐτὸς[9] τοὺς θεοὺς ἐποιήσατο μάρτυρας, ταῦθ'[10] ὡς
301 οὐκ ἄριστα[11] νῦν[12] ὑμᾶς[13] ἀξιοῖ ψηφίσασθαι τοὺς ὀμωμοκότας[14]

mirationis et laetitiae civitas referta esset, utrum una sacrificarit et laetatus sit cum multitudine, an tristis et gemens et aegre ferens communem felicitatem domi sederit. nam si adfuit atque cum reliquis se conspiciendum praebuit; quomodo non inique vel potius non nefarie facit, si quae ipse diis testibus optima iudicavit, ea nunc postulat ut non optima vos iudice-

---

πόλις cod η. — εν ῇ πόλις Urb. — — Pro ἐπαίνων acute ut solet et pulcre Cobetus Nov. Lectt. p. 128 sq. et p. 383 coniecit παιάνων. item f. leg. §. 86. Attamen ἐπαίνων explicari potest atque intelligi de laudationibus (orationibus et carminibus etiam ab aliis (§. 216) civitatibus) in victores factis. Vid. f. leg. §. 313. Cf. Plat. Protag. p. 326 A: ἔπαινοι καὶ ἐγκώμια παλαιῶν ἀγαθῶν. Etiam infra §. 273. ζῆλον καὶ τιμῶν coniunguntur. 4) καὶ συνεφραίνετο Pall. Man. Aug. — om Aug2. — πότερον παρῆς τούτοις γινομένοις (λεγομένοις schol. Hermogenis) καὶ συνεφραίνου ἢ οὐ παρῆς; Hermog. Rh. T. III p. 168. Schol. Anonym. ibid. p. 705, qui διλήμματον suo more exposuit. Item Anonym. De Figuris Rh. T. VIII p. 622. Cf. Tzetzes in Crameri Anecd. Ox. T. IV p. 118. 5) καὶ δυςμεναίνων om Aug4. — καὶ δ. ἐπὶ τοῖς vulg. — praepositionem om Σ. pr LaurS. s. s. Aug1. Vind1. 5. Pal2. Cf. Dindorf. Praef. 1 p. VIII. — LaurS folium hoc (incipiens per καὶ στένων) 156ᵇ alio atramento et fortasse alia manu scriptum est. 6) ἀγ. καὶ οἴκοι Vind4. 7) ὡς post ὧν om pr Ω. 8) ἀρίστων ὄντων Mor. Aug1. 2. k. r. s. e. η. Vind1. Pal2. Addidit hoc Reiskius; delevit Bekkerus. 'Recte delevit. nam additum turbat membrorum concinnitatem.' Schaeferus. 9) αὐτοὺς Mor. — αὐτὸς Σ. LaurS. vulg. 'Praetuli αὐτὸς, quamquam praevideo futurum, ut de αὐτὸς refragentur et revocatum αὐτοὺς malint.' Reiskius. 'Vide opposita αὐτοὺς τοὺς θεοὺς ... ὑμᾶς.' Wunderlichius. 'Haec vero inter se non opponuntur, sed opponuntur inter se quod tunc fecit Aeschines quodque nunc designat. *Ipse* quum prius deos fecerit testes rerum praeclarissime gestarum, nunc vult, ut cives spreta religione, iudicio fateantur res illas secus gestas esse. Itaque Dissenius bene restituit αὐτὸς.' Schaeferus. 10) τοῦθ' Man. 11) ἄξια Aug1. k. r. s. Vind1. Pal2. 'Malui ἄξια scil. λόγου, quia luculentior est oppositio inter τὰ ἄριστα et τὰ οὐκ ἄξια λόγου.' Reiskius. 'Summo iure Bekkerus ἄριστα revocavit. Sic oppositio fit et satis luculenta et egregie concinna: ὡς ἀρίστων, ὡς οὐκ ἄριστα.' Schaeferus. Observa etiam ἄξια ... ἀξιοῖ. 12) 'νῦν movet suspicionem, τότε in superiori colo deesse, sic: αὐτὸς τότε τοὺς

τοὺς θεούς; εἰ δὲ μὴ[15] παρῆν· πῶς οὐκ ἀπολωλέναι πολλάκις ἐστὶ δίκαιος, εἰ ἐφ' οἷς[16] ἔχαιρον οἱ ἄλλοι, ταῦτ' ἐλυπεῖθ' ὁρῶν; Λέγε δὴ καὶ ταῦτα τὰ ψηφίσματά μοι.[17]

ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ[1] ΘΥΣΙΩΝ.

218. Οὐκοῦν ἡμεῖς μὲν ἐν θυσίαις ἦμεν τότε, Θηβαῖοι δ' ἐν[2] τῷ δι' ἡμᾶς σεσῶσθαι νομίζειν, καὶ περιειστήκει[3] τοῖς[4] βοηθείας δεήσεσθαι δοκοῦσιν[5] ἀφ' ὧν ἔπραττον οὗτοι, αὐτοὺς[6] βοηθεῖν ἑτέροις ἐξ ὧν ἐπείσθητ' ἐμοί.[7] ἀλλὰ μὴν οἵας τότ' ἠφίει[8] φωνὰς ὁ Φίλιππος καὶ ἐν οἵαις ἦν ταραχαῖς ἐπὶ τούτοις, ἐκ τῶν ἐπιστολῶν[9] τῶν ἐκείνου μαθήσεσθ' ὧν εἰς Πελοπόννησον ἔπεμπεν.[10] καί μοι λέγε ταύτας[11] λαβών, ἵν'

tis qui per deos iurastis? sin haud adfuit; quomodo non multiplex meretur exitium, si, quibus reliqui laetabantur, eorum aspectu contristabatur? Age et haec mihi decreta recita.

218. Itaque nos tum sacrificiis occupati eramus, Thebani autem opinabantur, se per nos salvos esse, eoque res redierat, ut, quibus per istorum conatus auxiliis opus fore videbatur, ipsi aliis ferretis auxilium, quia meis consiliis paruistis. Quales autem tum Philippus voces ediderit, et in quibus propterea turbis fuerit, ex eius, quas in Peloponnesum misit, epistolis cognoscetis. Age cape mihi illas et recita, ut sciatis, mea con-

---

θεούς.' Reiskius. 'Potuit sic scribi, non oportuit.' Schaeferus. 13) αὐτὸς . . . ὑμᾶς om Ang. 14) ὡμομοκότας Vindl. 15) οὐ μὴ AldT. Pall. 16) ἐφ' ὧν Aug4. — δι' ἃ cod ζ. 17) μοι om Aug2. Vind5. Urb. Man.

218. 1) Ψήφισμα Σ. Vindl (hic codex cum suo λείπει). — Titulum om Aug4. 2) δ' ἐν om Vind5. 3) περιστήκει Vind5. — περιηστήκει Pall. 2. — περιιστήκει Man. Ang. 4) τῆς r. Vindl. Mor. — τοῖς δοκοῦσιν
της Bav (F?). 5) νομίζουσιν eadem manu LaurS. — νομίζουσιν Σ. Ortum esse videtur e praegresso νομίζειν. Ferri posset, etiam melior illa lectio esset, si iidem intelligerentur, sed illi sunt Thebani, hi Athenienses. 6) αὐτοῖς vulg. cum praecedentibus constructum. — αὐτοὺς Σ. LaurS. Augl. 2. 4. η. Vindl. 5. Pal2. (k. r). Recte. opponuntur τοῖς δοκοῦσιν. 7) ἐπείσθητέ μοι vulg. — ἐπείσθητέ ἐμοί Σ. Vind5. — ἐπείσθητ' ἐμοί LaurS. Opponuntur οὗτοι. — In proximo οἵας a sec m ι insertum esse videtur LaurS, et pr habuisse ὡς. 8) ἠφίει. Vid. Prolegg. Gramm. §. 74 p. 78. 9) διαστολῶν cod η. 10) ἔπεμψε sec m. LaurS. vulg. — επεμπον pr Σ, antiq corr ο in ε. — ἔπεμπεν (comp.) pr LaurS, qui codex ordinem verb. invertit sic: ἐπ. εἰς Π. 'Significantius est imperfectum. indicat enim plures deinceps epistolas missas esse.' Schaeferus. 11) ταῦτα Aug4.

εἰδῆτε,[12] ἡ ἐμὴ συνέχεια καὶ[13] πλάνοι[14] καὶ ταλαιπωρίαι καὶ τὰ πολλὰ ψηφίσματα, ἃ νῦν οὗτος διέσυρε, τί ἀπειργάσατο.[15]

219. Καίτοι[1] πολλοὶ παρ' ὑμῖν,[2] ἄνδρες Ἀθηναῖοι,[3] γεγόνασι ῥήτορες ἔνδοξοι καὶ μεγάλοι πρὸ ἐμοῦ, Καλλίστρατος ἐκεῖνος,[4] Ἀριστοφῶν, Κέφαλος, Θρασύβουλος, ἕτεροι μυρίοι· ἀλλ' ὅμως οὐδεὶς πώποτε τούτων[5] διὰ παντὸς ἔδωκεν[6] ἑαυτὸν εἰς οὐδὲν τῇ πόλει, ἀλλ' ὁ μὲν γράφων οὐκ ἂν ἐπρέσβευσεν, ὁ δὲ πρεσβεύων οὐκ ἂν ἔγραψεν.[7] ὑπέλειπε[8] γὰρ αὐτῶν ἕκαστος ἑαυτῷ[9] ἅμα μὲν ῥᾳστώνην, ἅμα δέ, εἴ τι γένοιτ',[10] ἀναφοράν.[11]

stantia et discursus et aerumnae et crebra decreta, quae iste modo exagitabat, quid effecerint.

219. Atqui multi apud vos, Athenienses, fuerunt oratores celebres et magni ante me, Callistratus ille, Aristophon, Cephalus, Thrasybulus, innumeri alii. nemo tamen eorum omnino se reipublicae totum ulla in re tradidit, sed qui decreta scribebat, legationem non obiisset, qui legatum agebat, decreta non scripsisset. quisque enim sibi relinquebat et otium

---

12) εἰδῆτε ὅτι vulg. — εἰδ., ὅ, τι et delendum τι lin. 16 coniecit Marklandus. — ὅτι om Σ (rec addidit viridi colore in marg). LaurS. Guelf. Aug1. Vind1. Pal2. (*k. s*). 13) συνέχεια καὶ om Aug2. 14) πλάνη vulg. — πλάνοι Σ. LaurS. Aug1. Harl. Vind4. (*F. Φ. T. k. p*). pr Urb? — πλάνη (οι superscr.) Bav. Pluralis convenit proximis. — Moeris: Πλάνος Ἀττικοί, πλάνη Ἕλληνες. 15) απιργάσατο pr Σ, recens correxit ι in ει. — ἀπηργάσατο Ang. Vid. Prolegg. Gramm. §. 75. — Cobetus Nov. Lectt. p. 374 τι transposito sic scribendum esse locum iussit: ἵν' εἰδῆτε τί ἡ ἐμὴ συνέχεια ... διέσυρεν, ἀπειργάσατο. Westermannus vero contulit πῶς §. 235.

219. 1) καίτοι ὅτι. Doxopater Rh. T. II p. 447 W. 2) ἡμῖν Aldetc. Doxopater. *T.* Vind5 Urb. — ημῖν (ῡ superscr.) *F.* 3) ὦ ἄνδρες Ἀθ. Aug2. Man. — ὦ Ἀθ. sine ἄνδρες Aug1 (ω, θ superscr.). *s.* Vind1. Pal2. — om Doxopater. 4) Καλλ. ἐκεῖνος cit. Alexand. De Fig. Rh. T. VIII p. 469 W. 5) τούτων πώποτε vulg. — πώποτε τούτων Σ. LaurS. Aug1. Vind1. Pal2. Doxopater. (*k. s*). 6) δέδωκεν *Ω. u.* Ang. 7) Locum cit. AnecdBkk. p. 127. 8) ὑπελείπετο sec m et marg LaurS. vulg. — ὑπέλειπε Σ. pr LaurS. (Vind1. Man). Cf. Aeschin. f. leg. §. 104: αὐτοῖς μὲν κατέλιπον τὴν — ἀναφοράν. 9) ἑαυτοῦ AldT. 10) γίγνοιτο vulg. — γένοιτ' Σ. LaurS. Aug1. *s. ε.* Vind1. 3. Pall. 2. 'Praestat εἴ τι γίγνοιτο, quemadmodum ὑπελείπετο dicit, in re saepius facta.' Dissenius. Imo εἴ τι γένοιτο i. q. *si quis accidisset*, quae sententia melius convenit quam *si quid accideret* (εἴ τι γίγνοιτο) eodem tempore, quo se excusat. 11) Cit. Harpocr. Suid. s. v.

(220) *Τί οὖν; εἴποι τις ἄν, σὺ τοσοῦτον ὑπερῇρας ῥώμῃ καὶ τόλμῃ*[1], *ὥςτε πάντα ποιεῖν αὐτός; οὐ ταῦτα λέγω,*[2] *ἀλλ᾽ οὕτως ἐπεπείσμην μέγαν εἶναι τὸν κατειληφότα κίνδυνον*[3] *τὴν πόλιν*[4] *ὥςτ᾽ οὐκ ἐδόκει μοι χώραν*[5] *οὐδὲ πρόνοιαν*

et si quid accidisset excusationem. (220) Quid igitur, dicat aliquis, tune viribus et audacia usque adeo praestas, ut ipse omnia facias? non dico hoc, sed adeo magnum esse, quod rempublicam occuparet, periculum credebam, ut mihi non videretur dare spatium vel ullam curam privatae se-

---

220. 1) *τοὺς ἄλλους* additur post *τόλμῃ* sec m LaurS. vulg. — ante *ῥώμῃ* habent Augl. Vindl. Pal2. (*k. s*). — *ἐκείνους* supplent Libellus De Constructione in Hermann. Emend. Gr. p. 372. Lexicon Mscr. in Ossann. Philemon. p. 254. — om *Σ*. pr LaurS. 2) *λέγω ταῦτα* vulg. — *ταῦτα λέγω* *Σ*. LaurS. *ταῦτα* gravius proponendum est. 3) *κινδ. τὸν κατ. Ω. u.* Vind3. (Man. Ang). 4) *τῇ πόλει* Aug4. Bav (*F*?). rec *t*. Citant AnecdBekk. p. 150. — *τὴν πόλιν* etiam *Σ* sine correctione, nullam nostri quidem oculi viderunt, nullam Meunieri acies. 5) *ὥραν* IndFel. Augl. 2. 4. Guelf. *k. r. s.* Less. *γρ* in Aldina in Paris. Bibl. imperiali librorum typis expressorum conservata (X, 1679). Pal2. Vindl. *γρ* Vind5. — *ὁρᾶν γρ* antiq marg *Σ*. Unde Rauchenstein. Diar. Antiq. l. c. coniecit scribendum esse *ἀναφορὰν*. Aliena haec est notio. et de confusis *ὁρᾶν* et *χώραν* cf. §. 232. 'Neque *ὥρα* nec *χώρα* apte iungitur *προνοίᾳ*. quae causa, opinor, fuit, cur Reiskius *πρόνοιαν* corrumperet in *προνοίας*. Mutato spiritu scribo *ὥραν*, *curam*. *ὥρα* ut sit reconditior vox colorisque poëtici, tamen non dedecet oratorem, qui supra p. 300, 26 usurpavit *δυςμεναίνων*. Omnino quando Demosthenis oratio assurgit, ut toto hoc loco, quid mirum consectari eam etiam poëtarum scitamenta? Cf. not. ad p. 128, 21.' Schaeferus. Praeiverat vir doctus in Ephemer. Ien. 1817 No. 55 p. 439. Recepit coniecturam cum hiatu Dissenius. Cum Reiskii coniectura conferri potest sententia Hirtii Bell. Gall. VIII, 3: 'nec dat ulli civitati spatium de aliena potius quam de domestica salute cogitandi.' Nec dubitandum de formula dicendi *χώραν διδόναι τινί*. Athenaeus VI p. 261 F: *τῇ δ᾽ ἀλαζονείᾳ μετὰ τὴν κολακείαν χώραν δίδωσιν Ἀλεξανδρίδης* i. q. *proximum locum dat.* et passim de ordine. Similiter *παρέσχε δὲ αὐτῷ χώραν χρήσασθαι μυθικοῖς . . . ἡ δόξα . . . τῶν ἀνθρώπων* *permisit facultatem.* Ioannes Sic. Rh. T. VI p. 393 W. Item *τόπον ἀπολογίας λαβεῖν* Act. Apost. 25, 16. Sed quid est *οὐ δίδωσι χώραν οὐδὲ πρόνοιαν*? Haec coniunctio offendit Schaeferum. Interpretes negligebant *οὐδὲ*, quasi Reiskii coniecturam sequerentur. Sed bene explicavit Westermannus structuram i. q. *οὐ χώραν τινὶ* sive *τῇ ἰδίᾳ ἀσφαλείᾳ διδόναι, οὐδὲ πρόνοιαν αὐτῆς ποιεῖσθαι*. I. e. *Periculum publicum privatam salutem non permittebat* (sive in tanto publico discrimine nemo salvus esse poterat, nisi resp. servaretur. Cf. Phil. II fin. ibiq. ann. Cor. §. 49. f. leg. §. 147. Thuc. II, 60, 2),

302 οὐδεμίαν[6] τῆς ἰδίας ἀσφαλείας διδόναι, ἀλλ' ἀγαπητὸν εἶναι, εἰ μηδὲν παραλείπων[7] τις ἃ δεῖ πράξειεν. (221) Ἐπεπείσμην δ'[1] ὑπὲρ ἐμαυτοῦ, τυχὸν[2] μὲν ἀναισθητῶν,[3] ὅμως δ'[4] ἐπεπείσμην, μήτε γράφοντ' ἂν[5] ἐμοῦ[6] γράψαι βέλτιον[7] μηδένα μήτε πράττοντα[8] πρᾶξαι μήτε πρεσβεύοντα[9] πρεσβεῦσαι προθυμότερον μηδὲ[10] δικαιότερον. διὰ ταῦτ' ἐν πᾶσιν[11] ἐμαυτὸν ἔταττον. Λέγε[12] τὰς ἐπιστολὰς τὰς τοῦ[13] Φιλίππου.

curitatis, sed boni esse consulendum, si quis nihil praetermittens, quae oportebat faceret. (221) De me ipso autem persuasum mihi habebam, stupidus fortasse, persuasum tamen habebam neque ullum decreta scribentem meliora quam me scripsisse neque aliquid agentem egisse neque legatum studiosius obiisse legationem aut integrius. propter has causas in omnibus negotiis praesto fui. Age, lege Philippi epistolas.

---

ne cogitare quidem de privata salute licebat. 6) οὐδενίαν γρ Φ. 7) παραλιπών Angl. *T. k. p. r. s.* Vindl. Urb. 'Placet. *sed boni consulendum esse, si quis nulla non cura adhibita, sorte fatali uteretur.*' Schaeferus. 'Malim παραλιπών τις ἃ δέοι πράξειεν. hoc ex coniectura. *In eo esse acquiescendum, ut nullo labore, nullo periculo detrectato, ita demum id subirem quicquid erat eventurum.*' Dobraeus. At ἃ δεῖ ubique est i. q. *quod oportet, officium, necessaria*, nusquam i. q. *fatalis sors.* Vid. Funkhaen. in Diar. Gymnas. 1852 p. 802. Convenit igitur praesens παραλείπων melius. nam eo ipso tempore, quo periculum instabat, agendum erat, non postea.

221. 1) μὲν οὖν pro δ' Tiberius Rh. T. VIII p. 535, cod eius Vat
ον m sec
habet δὲ. 2) τυχὼν Ang. 3) ἀναίσθητον *Σ.* vulg. — ἀναισθήτων LaurS. — ἀναίσθητων AldT. — ἀναισθήτως Scrimg. *ζ.* — ἀναισθητῶν Aldetc. *u.* Pall. Man. Ang. Vind3. 5. corr cod *Γ* Aristidis or. XLIX T. II p. 516 Dind. Tiberius. Cf. Thomas Mag: Ἀναισθητεύομαι μὴ εἴπῃς, ἀλλ' ... ἀναισθητῶ. Δημοσθένης: ἐπεπείσμην δ' ... ἀναισθητῶν. 4) ἐπεπείσμην ... ὅμως δ' om pr *Ω. u.* 5) ἄνευ Φ. (*F?*). Bav, cuius marg ἄν. 6) ἐμοῦ μὴ *T. Ω. t. u. v.* Lind. Vind3. Pall. Urb. Man. Ang. — In LaurS. ἂν ἑ ante μοῦ est fortasse in erasis. 7) βέλτιον post ἐμοῦ ponit *p.* 8) πράττοντά τι Aldetc. *Ω. F. t. y.* Pall. Man. Ang. — τι om *Σ.* pr LaurS (in fine lineae). vulg. et Aristides. 9) πρεσβεύοντα om *Ω.* 10) μήτε vulg. — μηδὲ Fel. *Σ.* LaurS. *p.* Weimar. Aristides.
μη
εἶτε *k.* 'Fort. μήτε γράφοντα ... γράψαι βέλτιον ... μήτε πράττοντά τι πρᾶξαι προθυμότερον, μήτε πρεσβεύοντα πρεσβεῦσαι δικαιότερον. Iam omnia pariter procedunt, et multa sunt, quae hanc correctionem suadent.' Taylorus. 'Violentior mutatio quam quae tacentibus libris probari possit. Deletâ post μηδένα hypostigme continuanda sunt μήτε γράφοντ' ... πρᾶξαι. nam βέλτιον pertinet etiam ad πρᾶξαι.'

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.[1]

222. *Εἰς ταῦτα κατέστησε Φίλιππον ἡ ἐμὴ[2] πολιτεία, Αἰσχίνη. ταύτην τὴν φωνὴν ἐκεῖνος[3] ἀφῆκε,[4] πολλοὺς καὶ θρασεῖς τὰ πρὸ τούτων[5] τῇ πόλει λόγους ἐπαιρόμενος.[6] ἀνθ' ὧν δικαίως ἐστεφανούμην ὑπὸ τουτωνί,[7] καὶ σὺ παρὼν οὐκ ἀντέλεγες, ὁ δὲ γραψάμενος Διώνδας[8] τὸ μέρος[9] τῶν ψήφων οὐκ ἔλαβεν. Καί μοι λαβὲ[10] ταῦτα τὰ ψηφίσματα τὰ[11] ἀποπεφευγότα, ὑπὸ τούτου δ'[12] οὐδὲ[13] γραφέντα.*

222. Eo mea redegerunt acta in republica Philippum, Aeschines. hanc ille vocem edidit, quum multis prius et audacibus verbis in urbem inveheretur. quam ob causam iure coronabar ab his, et tu coram quum adesses, non refragabaris, et Diondas quum accusaret, sententiarum iustam partem non ferebat. Age cape mihi decreta, quae absoluta, ab isto vero ne accusata quidem fuerunt.

Schaeferus. 11) *ἅπασιν* vulg. — *πᾶσιν* Σ. LaurS. *s*. Vind1. Pal2. 12) *λέγε δὴ* Aldetc. Φ. — *δὴ* om Σ. LaurS. Ω (non habet). *s*. *s*. Aug1. 2. 4. Bav. Lind. Vind1. 3. 4. 5. Pal1. 2. Urb. Man. Ang. 13) *τὰς τοῦ* om vulg. — *τοῦ* om Ω, habens *τάς*. — *τὰς τοῦ* habent Σ. LaurS. Φ. Aug1. 2. 4. *η*. *k*. *p*. *r*. *s*. Vind1. 3. 4. Pal2. Cf. §. 37. et passim.

222. 1) Titulum om Aug4. 2) *ἐμοὶ* Ω. 3) *ἐκεῖνος* om *s*. — post *ἀφῆκεν* habet Aristides. 4) post *ἀφῆκε* add *δι' ἐμὲ* vulg. — om Σ. pr LaurS (in fine versus). Aristides. superfluum post *ἡ ἐμὴ πολ.* 5) *τὰ πρὸ τούτων* post *πολλοὺς* habent *k*. Pal2. 6) *τῇ πόλει ἐπαιρόμενος λόγους* Σ. LaurS. vulg. Displicet *λόγους* in fine enuntiati post gravius vocabulum, magis etiam hiatus displicet, nisi pronuntiando evitetur. — *λόγ. τῇ πόλει ἐπ.* Aug2. *k*. Pal2. — *ἐπαιρόμενος τῇ πόλει λόγους* Aristides. — *τῇ πόλει λόγους ἐπαιρ.* Aug1. *s*. Vind1. De traiectione vid. ad Olynth. III §. 33. Pac. §. 7. — Citant *ἐπαιρόμενος* Harpocr. Suid. s. v. 7) *τούτων* *k*. *s*. Pal2. 8) *Διώντας* Vind5. — *Διώδας* Aug1. Vind1. 9) *τὸ πέμπτον μέρος* vulg. — numerale om Σ. LaurS. (Vind5). Vid. ad §. 103. 10) *λέγε* vulg. — *λαβε* Σ sine accentu, ut in aliis locis, sed plerumque *λάβε*. Vid. ad Lept. §. 63. — *λάβε* pr LaurS, delevit sec m et superscripsit *λέγε*. 11) *ψ*. *τὰ τότε μὲν* LaurS. vulg. — om *τὰ τ. μὲν* pr Σ, add antiq. Non video oppositionem rectam. nam nec *τότε μὲν* et *τούτου δ'* opponi possunt, nec cogitari potest opponi *ὕστερον δέ* aut *ἐν τῷ νῦν ἀγῶνι*. Ideo delevi illa e §. 223 petita, ut videtur. sed *τά*, aut potius *τ* articulo h. l. carere non possumus. excidit propter praegressam syllabam. Idem coniecit Sauppius. 12) *δ'* om Mor. 13) *ουδὲν* Ω. *u*. *v*. Man. Aug. — *οὐ* *r*. *s*. Aug2. Harl. Vind4. 5.

ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ.[1]

223. *Ταυτὶ τὰ ψηφίσματ'*[2] *ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὰς αὐτὰς συλλαβὰς καὶ ταὐτὰ ῥήματ' ἔχει, ἅπερ πρότερον μὲν Ἀριστόνικος, νῦν δὲ Κτησιφῶν γέγραφεν οὑτοσί.*[3] *καὶ ταῦτ' Αἰσχίνης οὔτ' ἐδίωξεν αὐτὸς οὔτε τῷ γραψαμένῳ συγκατηγόρησεν. καίτοι τότε τὸν Δημομέλη*[4] *τὸν ταῦτα*[5] *γράφοντα*[6] *καὶ τὸν Ὑπερείδην, εἴπερ ἀληθῆ μου*[7] *νῦν κατηγορεῖ,*[8] *μᾶλλον ἂν εἰκότως ἢ τόνδ' ἐδίωκεν.* (224) *Διὰ τί; ὅτι τῷδε*[1] *μὲν ἔστ'*[2] *ἀνενεγκεῖν*[3] *ἐπ'*[4] *ἐκείνους καὶ τὰς τῶν δικαστηρίων γνώσεις*
303 *καὶ τὸ τοῦτον*[5] *αὐτὸν*[6] *ἐκείνων*[7] *μὴ κατηγορηκέναι ταὐτὰ*[8] *γραψάντων ἅπερ οὗτος νῦν,*[9] *καὶ τὸ τοὺς νόμους μηκέτ' ἐᾶν περὶ*

223. Haec decreta, Athenienses, easdem syllabas et eadem verba habent, atque ea quae prius Aristonicus et nunc Ctesiphon hic scripsit. ea vero Aeschines neque accusavit ipse neque accusatori subscripsit. Tum vero Demomelem illius decreti auctorem et Hyperidem, si quidem iure me nunc accusat, meliore causa persecutus esset quam hunc. (224) quamobrem? quia huic illos causari licet et iudiciorum cognitiones et quod iste ipse non accusaverit illos, qui eadem, quae hic nunc, rogaverunt, et

---

223. 1) Titulum om Aug4. 2) *ὦ* add vulg. — om *Σ*. LaurS. *s*. *η*. — Urb habet h. l. *ω* (superscr. *Δ*) compellationis *ὦ δικασταί* usitatum suum compendium et ante *ταυτὶ*: *Ὦ ἄνδρες α.* (superscr. *θ*) 3) *οὑτωσί Ω*, *ω* dimidio pallidum ut fere sit *οὑτοσί*. 4) *Δημομέλην* LaurS. vulg. — *Δημοτέλην r*. marg Pal1, cuius textus: *δῆμον μέλη*. — *Δημομέλητον* omisso proxime *τὸν* Vind4. — Idem voluit Aug2 *Δημομέλιτον*. — *Δημομέλη Σ. F. T. Φ. Ω. t. u.* — *Δημομέλην* (superscr. *η*) Bav. 5) *τ' αυτὰ* ParThiersch. 6) *τ. γράφαντα* cod *η*. — *γράφοντα* (b) *ταῦτα* (a) Vind5. 7) *μοι r*. — Superius: *εἴπερ νῦν ἀληθ*. LaurS, om *νῦν* post *μου*. qui idem *Ὑπερίδην* ut solet. 8) *κατηγορῇ* an *κατηγορῇς* ambiguum Pal1. — *κατηγόρει* mavult Schaeferus. 'Recte, si non esset coniunctum cum *εἴπερ*, sed cum *εἰ*. negat enim orator vera esse crimina, non sine acerbitate.

224. 1) *τῷ* vulg. — *τῷδε Σ*. LaurS. — *το* Vind5. 2) *ἐδίωκε. τούτῳ μὲν γάρ ἐστιν* sine *διὰ τί; ὅτι* Aug1. Vind1. Guelf. *k*. — *ἐδ. τούτῳ* (superscr. *το*) *μὲν γάρ ἐστιν* Pal2. — *ἐδ. διὰ τί; τούτῳ μὲν γὰρ ἐστὶν* sine *ὅτι s*. farrago Wolf. Cf. Tiber. Rh. T. VIII p. 541. 3) *ἂν ἐνεγκεῖν* pr *Ω*. — *ἐνεγκεῖν* in marg *ἀν* Aug1. 4) *ὑπ' Ω*. 5) *τούτων* Pal2. 6) *αὐτῶν k*. Pal2. 7) *ἐκεῖνον* Ald. Fel. Vind4. — *ἐκείνων Σ*. LaurS. vulg. 8) *ταῦτα* vulg. — *ταὐτὰ Σ*. LaurS. *γρ* AldV. corr Bav. Bekker. 9) *νυνὶ* vulg. — *νῦν Σ*. LaurS. Aug1. *k*. *s*. Vind1. Pal2.

τῶν οὕτω πραχθέντων κατηγορεῖν,[10] καὶ πόλλ' ἕτερα, τότε δ' αὐτὸ τὸ πρᾶγμ' ἂν ἐκρίνετο[11] ἐφ'[12] αὑτοῦ,[13] πρίν τι τούτων[14] προλαβεῖν.[15] (225) Ἀλλ' οὐκ ἦν οἶμαι τότε[1] ὃ[2] νυνὶ ποιεῖν,[3]

quod de rebus ita actis nulla amplius a legibus detur actio, et multa alia, tum vero ipsa causa per se iudicata esset, priusquam quicquam horum praeoccupasset. (225) At non licebat, credo, ei tum, quod nunc, facere,

---

10) *κατηγορεῖν ἢ καὶ* cod *s*. Ex confusis compendiis *η* et *και* ortum. 11) *ἀνεκρίνετο* sine *ἂν* vulg. — *ἂν ἐκρίνετο Σ*. LaurS. Vind1. (*T. p*). Coniecturam Reiskii hanc eandem male reprehendit Wunderlichius Praef. p. XXXIX (= XLVIII), quia 'res ipsa, nulla condicione adiecta, pro certa accipienda sit.' Excidisse *ἂν* etiam verbum *ἀνεκρίνετο* docet. nam de *κρίσει*, non de *ἀνακρίσει* h. l. agitur. — In Orvillii Charit. p. 290 (= 375 med. Lips.) est haud dubie error typographi: 'Annon hic excidit *ἂν ἀνεκρίνετο*?' (scribe *ἂν* ante *ἀνεκρ.*) — *ἐκρίνετο* sine *ἂν* Aug4. Vind5. 12) *ἀφ'* Ald. Mor. *t*. — *ἐφ'* Fel. *Σ*. LaurS. vulg. Cf. Schaef. Melet. Crit. p. 21. — *ὑφ'* AldT. *ε*. — *περὶ k*. text Pal2. 13) *ἑαυτοῦ* vulg. — *αὑτοῦ Σ*. LaurS. Vind5. Urb. — *αὐτοῦ* text Pal2. 14) *τι τούτων* LaurS. vulg. — *τι τούτου* pr *Σ*, antiq *ων* scripsit super *ου*. — *τινι τούτων* AldT. Pall. — *τούτων τι* Aug1. *k. s*. Vind1. Pal2. Cf. fals. leg. §. 79: *πρὶν τούτων τι τῆς πόλεως προλαβεῖν*, ubi marg antiq *Σ γρ. πρίν τι τῶν τῆς πόλεως προλ.* In altero loco *τι*, in altero *τούτων* graviorem notionem continet. 15) *προλαβεῖν* vulg. — *προσλαβεῖν* Aug1. *k. s*. Pal2. — *προσλαβεῖν Σ* et LaurS puncto *σ* est notatum. — *λαβεῖν p. η*. — '*Προλαβεῖν* idem est atque *φθάνειν*, *evenire*, quod deinceps in fraudem tuam interpretetur alter.' Reiskius. 'Displicet Reiskii ... interpretatio, nec verba, credo, aliter verti possunt quam hac similive ratione: *priusquam* (scil. causa) *horum quidquam praecepisset*. Sed ipsum *προλαβεῖν* multum vereor ne vitiosum sit locoque cedere debeat alteri scripturae, *προσλαβεῖν*. Primum enim vix placet *πρίν* ... *προλ*. [At cf. locum modo not. 14 adscriptum praeter alios multos]. Deinde belle inter se opponuntur *αὐτὸ τὸ πρᾶγμα ἐφ' αὑτοῦ* et *τὸ πρᾶγμα προσλαβόν τι τούτων*, *priusquam horum quidquam subsidio assumsisset*.' Schaeferus. At longe simplicius est h. l. *προλαβεῖν* intelligere de exceptione rei iudicatae. Cf. Leochar. §. 16.

225. 1) *τότε* om Pall, postea id scripsit super *οὐκ ἦν*. 2) *ἃ* vulg. — *ὃ Σ*. LaurS. Aug1. *k. r. s*. Vind5. Pall. Urb. Man. — 'Vulgatam tuetur *ταῦτα* vs. 11.' Schaeferus. At *ὃ* singulari numero collegit orator quae §. 226 plurali adhibito *ταῦτα* exponebat. Cf. Androt. §. 23: *παρ' οὗ μάλιστα δίκην ἔστι λαβεῖν τούτῳ, ταῦτ' ἐπιδείκνυμεν*. Saepius *ὅ τι* et *ταῦτα* sibi respondent. Thucyd. VI, 17, 2: *ὅ τι δὲ ἕκαστος ... οἴεται ... λαβὼν ἄλλην γῆν οἰκήσειν, ταῦτα ἑτοιμάζεται*. 3) *ποιεῖ* LaurS. vulg. — *ποιεῖν Σ*.

ἐκ παλαιῶν χρόνων καὶ ψηφισμάτων πολλῶν[4] *ἐκλέξαντα, ἃ μήτε προῄδει μηδεὶς μήτ' ἂν ᾠήθη τήμερον ῥηθῆναι, διαβάλλειν, καὶ μετενεγκόντα τοὺς χρόνους καὶ προφάσεις ἀντὶ τῶν ἀληθῶν ψευδεῖς μεταθέντα τοῖς πεπραγμένοις δοκεῖν τι λέγειν.* (226) *Οὐκ ἦν τότε ταῦτα, ἀλλ' ἐπὶ τῆς*[1] *ἀληθείας, ἐγγὺς*[2] *τῶν ἔργων, ἔτι μεμνημένων ὑμῶν καὶ μόνον οὐκ*[3] *ἐν ταῖς χερσὶν ἕκαστ' ἐχόντων,*[4] *πάντες*[5] *ἐγίγνοντ' ἂν οἱ λόγοι. διόπερ τοὺς παρ' αὐτὰ τὰ πράγματ' ἐλέγχους φυγὼν νῦν*[6] *ἥκει, ῥητόρων*[7] *ἀγῶνα νομίζων, ὥς γ' ἐμοὶ*[8] *δοκεῖ, καὶ οὐχὶ τῶν*[9] *πεπολιτευμένων ἐξέτασιν ποιήσειν ὑμᾶς,*[10] *καὶ*[11] *λόγου*[12] *κρίσιν, οὐχὶ*[13] *τοῦ τῇ πόλει συμφέροντος ἔσεσθαι.*

ex antiquis annalibus et multis decretis electa ea, quae neque praescivisset quisquam neque in hunc diem fore putasset ut dicerentur, calumniari et translatis temporibus causisque actionum falsis loco verarum substituendis videri aliquid dicere. (226) non licebant tum ea, sed praesente veritate, rebus recens factis, adhuc in vestra memoria versantibus et tantum non in manibus vestris collocatis singulis, omnes orationes fuissent habitae. Quapropter declinata rerum praesentium disquisitione, nunc venit, oratorum certamen (ut mihi quidem videtur) commissuros et non acta in republica examinaturos esse vos existimans, et de oratione iudicium, non de publica fore utilitate.

---

4) *πολλῶν* om Aug2. 'Quaerendum an *πολλῶν* del. post *ψηφισμάτων*, ut sit var. lect. pro *παλαιῶν*.' Dobraeus. Sic etiam numerus debilitaretur.

226. 1) *ἐπ' αὐτῆς* vulg. — *ἐπ' αὐτῆς τῆς* Aug4. *ζ*. Ven. Pall (*T*. *p*). Coniecit Marklandus. Cf. §. 22. — *ἐπὶ τῆς Σ*. Augl. Guelf. *k*. *r*. *γρ Φ*. Vindl. Pal2. — *ἐπ' ἀν* LaurS, sed *π* excedit versum et *αν* videtur esse in rasura. 2) *ἐγγὺς οὔσης* LaurS. vulg. — ambo vocabula? om Guelf. — *οὔσης* om *Σ*. Augl. *s*. Vindl. Pal2. (*k*). 3) *οὐκ* om IndAld. *t*. — *μονονουχὶ* sec m LaurS. 4) *ἐχόντων ἕκαστα u*. Vind3. Man. Ang. — *ἐχόντων* om pr *Ω*. 5) *πάντες* om *s*. Vindl. 6) *νῦν ὕστερον* vulg. — *ὕστερον* om *Σ*. pr LaurS. Augl. *k*. Vindl. Pal2. — *s* habet in *γρ*. 7) *ῥήτωρ* Aug4. 8) *ὥς γέ μοι* vulg. — *ὡς ἐμοὶ* Augl. *k*. Vindl. Pal2. — *ὥστέ μοι s*? — *ὥς γ' ἐμοὶ Σ*. LaurS. Vind4. 5. (*F*. *T*. *Φ*. *r*. *v*). 9) *τῶν* om Ald. 10) *ὑμᾶς ὑπολαμβάνων* vulg. — participium om *Σ*. pr LaurS. Augl. *η*. *k*. *s*. Guelf. Vindl. Pal2. Temere Taylorus post proximum *καὶ* ponendum esse coniecit. 11) *καὶ* concinnitatis causa delendum censet Schaeferus. Concinnitas particulâ eâ servatâ non turbatur, qua verba *ποιήσειν* et *ἔσεσθαι* proxime coniunguntur. 12) *λόγου Σ*. LaurS. vulg. — *λόγον* Vind5. — *λόγον καὶ u*. *v*. Vind3. Man. — *λόγων* Aldetc. (*Φ*). — *λόγων καὶ t*. Ang. — *λόγους* Aug4. — *λόγων καὶ Ω*. 13) *οὐ* vulg. — *οὐχὶ Σ*. LaurS. Concinnius.

227. *Εἶτα σοφίζεται, καὶ φησὶ προςήκειν,*[1] *ἧς μὲν οἴκοθεν*[2] *ἥκετ'*[3] *ἔχοντες δόξης περὶ ἡμῶν ἀμελῆσαι, ὥςπερ δέ, ὅταν οἰόμενοι*[4] *περιεῖναι χρήματά τῳ*[5] *λογίζησθε,*[6] *ἂν*[7] *καθαιρῶσιν*[8] *αἱ ψῆφοι καὶ μηδὲν περιῇ, συγχωρεῖτε, οὕτω καὶ νῦν τοῖς ἐκ τοῦ λόγου φαινομένοις*[9] *προςθέσθαι.*[10] (228) *Θεάσασθε*[1] *τοίνυν ὡς σαθρὸν ὡς ἔοικέν ἐστι φύσει πᾶν ὅ τι ἂν μὴ*[2] *δικαίως ᾖ πεπραγμένον. ἐκ γὰρ αὐτοῦ τοῦ σοφοῦ τούτου παραδείγματος ὡμολόγηκε νῦν γ'*[3] *ἡμᾶς*[4] *ὑπάρχειν ἐγνωσμένους*[5] *ἐμὲ μὲν*

227. Deinde argutatur et dicit, quam opinionem de nobis domo allatam habeatis, esse eam negligendam, sed quemadmodum, quum existimantes superesse pecuniam rationes cum aliquo conferatis, si tollant calculi nihilque supersit, concedatis, sic et nunc orationis probationibus esse assentiendum. (228) Spectate igitur quam ruinosum scilicet natura sit quicquid non recte actum fuerit. nam istoc ipso arguto exemplo confes-

---

227. 1) *προσῆκεν p.* 2) *ἤνοθεν* Man. (Aeschinis locus Ctes. §. 59 a Demosthene refutandus repetitur iisdem fere verbis, in iis est *οἴκοθεν*). 3) *ἥκατ'* cod *η*. 4) *οἰόμενῳ* Paul. 5) *τῷ* Pal2. 6) *λογίζεσθε Σ*, sed *η* correctum est antiq in marg. *T. k.* Harl. Vindl. — *λογίζεσθαι* Ven. Urb. pr Man. pr Ang. — *ἀναλογίζησθε* cod *ζ*. — *λογίζεσθε* (αι superscr.) Pal2. 7) *κἂν* LaurS. (vel *κἄν*) vulg. — *ἂν Σ.* Augl. Vindl. 4. 5. Pal2. (*T. k. s. t*). non *Ω*. Satis coniunctum est *ὥςπερ συγχωρεῖτε, ἂν καθαιρῶσιν* etc. 8) *καθαραὶ ὦσιν* LaurS. vulg. — Explicatur: *si calculi puri sint* idem esse quod *sublati sint*, numeri peremti ita, ut in neutra parte nihil excedat. At hic usus probari non potest. Lectio autem codicis pr *Σ καθαιρωσιν* (super cuius *ω* antiq superscripsit *αι*) confirmatur §. 231 verbo *ἀνταναιλεῖν ταῦτα*. Etiam Aeschinis l. c: *ὅ τι ἂν αὐτὸς ὁ λογισμὸς αἱρῇ*, *rationes evincunt*, quod Demosthenes in gravius invertit *καθαιρεῖν* i. q. *deiicere*. Rauchensteinius quidem (Diar. Antiq. 1851 p. 432) coniecit *καθαιρεθῶσιν*, ne *καθαιρεῖν* intransitive usurpetur, cuius loco *καθαρεύωσιν* rectum esset, ut vidit Westermannus ad h. l. At h. l. facile suppletur *τὰ χρήματα* (scil. *τὰ περιεῖναι δοκοῦντα*) sive ut §. 231 *ταῦτα*, rationes *tollunt* eam pecuniam, i. e. ostendunt eam non adesse. Cf. Benseler. Hiat. p. 90. 9) *προφαινομένοις* Vindl. 10) *πρόσθεσθε* vel *προσθέσθε* Augl. *s.* Vindl. Pal2. — *προθέσθαι* pr *Ω*. — *προστεθῆναι* cod *ζ*.

228. 1) *Θεάσασθαι* (ε superscr.) *Ω*. — Pro proximo *ὡς ἔοικεν*] vir doctus in Ephemerid. Ien. 1817 No. 55 p. 439 coniecit *ὡς ἕωλον*. Non obsoletum est natura, quidquid non recte actum est. Sed saepe *ὡς ἔοικεν* interpretibus molestum erat. 2) *μὴ ἂν δ. s.* — *μὴ δ. ἂν* Vindl. 3) *νυνὶ* vulg. — *νῦν Ω. u.* Man. Ang. — *νῦν γ' Σ.* LaurS. Vind3. — om Augl. *k. r. s.* Vindl. Pal2. (praecedente *ὡμολόγηκεν*). 4) *ὑμᾶς* vulg. — *ἡμᾶς Σ.* LaurS. — *ἡ*(*ὑ*)*μας* Vindl. 5) *ἐγνωκότας* cod *ζ*. scilicet pro-

λέγειν ὑπὲρ τῆς πατρίδος, αὐτὸν δ' ὑπὲρ Φιλίππου. οὐ γὰρ
304 ἂν μεταπείθειν ὑμᾶς ἐζήτει μὴ τοιαύτης[6] οὔσης τῆς ὑπαρχούσης ὑπολήψεως περὶ ἑκατέρου. (229) Καὶ μὴν ὅτι[1] γ' οὐ δίκαια λέγει μεταθέσθαι ταύτην[2] τὴν[3] δόξαν ἀξιῶν,[4] ἐγὼ διδάξω ῥᾳδίως, οὐ τιθεὶς ψήφους (οὐ γάρ ἐστιν ὁ τῶν πραγμάτων οὗτος[5] λογισμός) ἀλλ' ἀναμιμνήσκων ἕκαστ' ἐν βραχέσι, λογισταῖς ἅμα καὶ μάρτυσιν τοῖς ἀκούουσιν[6] ὑμῖν[7] χρώμενος. (230) Ἡ γὰρ ἐμὴ πολιτεία, ἧς οὗτος κατηγορεῖ, ἀντὶ μὲν τοῦ Θηβαίους μετὰ Φιλίππου συνεμβαλεῖν[1] εἰς τὴν χώραν,[2] ὃ πάντες ᾤοντο,[3] μεθ' ἡμῶν[4] παραταξαμένους[5] ἐκεῖνον κωλύειν[6]

sus est nunc certe nos cognitos esse, me patriae causam defendere, se Philippi. neque enim a sententia deducere vos studeret, nisi de utroque nostrûm talis esset opinio. (229) Verum eum non recte certe dicere, quod postulat, ut ea opinio deponatur, ego facile docebo, non calculis positis (neque enim haec est rerum gestarum computatio) sed singula paucis commemorando, computatoribus simul et testibus auditoribus vobis usurus. (230) Mea administratio, quam iste accusat, effecit, et ut Thebani non cum Philippo in nostram dicionem irruerent, id quod omnes putabant, sed coniuncti nobiscum illum prohiberent, et ut bellum non in

---

pter vulgatum ὑμᾶς. Cf. Baiter. ad Lycurg. p. 124 sq. 6) τοιαύτη pr *Ω*.

229. 1) ἔτι Man. (ὅγε *p*). 2) ταύτην om Aug4. 3) τὴν om pr *Σ*, add antiq. 4) ὑμᾶς post ἀξιῶν vulg. — om *Σ*. pr LaurS. Augl. *k. s.* Vindl. Pal2. Cf. §. 34. 5) οὗτος ante ὁ AldT. Pall, iterum post πραγμάτων habens. Pro πραγμάτων coniecit Wolfius χρημάτων. 'Πραγμάτων tuebor. rerum gestarum rationes ita subduci non solent. οὗτος λογισμὸς, hic modus calculandi, qui fit per dispositionem calculorum, de quo nunc agitur.' Reiskius. 'Quod infra vs. 18 sequitur tantum abest, ut vulgatam hic scripturam impugnet, ut etiam validissime tutetur.' Schaeferus. 6) τοῖς ἀκούουσιν om Augl. *k. s.* Vindl. Pal2. 7) ὑμῶν AldT.

230. 1) συνεισβαλεῖν Augl. 2. *k. r. s. ε. ζ. η.* Guelf. Vindl. Pal2. — συμβαλεῖν Aug4. 2) εἰς τὴν Ἀττικὴν συνεμβαλεῖν Tiber. Rh. T. VIII p. 559. 3) ἔσεσθαι post ᾤοντο vulg. — om *Σ*. pr LaurS. Augl. *k. s.* Vindl. Pal2. Tiberius. Vid. Saupp. ad Olynth. III §. 19. Funkhaenel. ad Androt. p. 100. eiusd. Obs. Crit. in Phil. III p. 11. Scheib. Observv. in Orr. Attic. p. 17. 4) ὑμῶν *r*. Aug2. Paul. Cf. lin. 15 et 18. 5) συμπαραταξαμένους Augl. 2. *k. r. s. η.* Guelf. Vindl. Pal2. Recepit Reiskius. 'in causa fuit, inquit, ut Thebani vobiscum in acie stantes eum prohiberent, id nempe facere, quod eum facturum nemo non opinabatur, ut scilicet in fines vestros irrumperet.' — 'Mihi Reiskii scriptura videtur praestabilior [quam vulgata], ut concinnius respon-

ἐποίησεν, ἀντὶ δὲ τοῦ ἐν τῇ Ἀττικῇ τὸν[7] πόλεμον εἶναι,[8] ἑπτακόσια στάδι' ἀπὸ τῆς πόλεως[9] ἐπὶ τοῖς[10] Βοιωτῶν[11] ὁρίοις[12] γενέσθαι, ἀντὶ δὲ[13] τοῦ τοὺς λῃστὰς ἡμᾶς[14] φέρειν καὶ ἄγειν[15] ἐκ[16] τῆς[17] Εὐβοίας, ἐν εἰρήνῃ τὴν Ἀττικὴν ἐκ θαλάττης[18] εἶναι πάντα[19] τὸν πόλεμον, ἀντὶ δὲ τοῦ τὸν Ἑλλήσποντον ἔχειν Φίλιππον[20] λαβόντα Βυζάντιον, συμπολεμεῖν τοὺς[21] Βυζαντίους[22] μεθ' ἡμῶν[23] πρὸς ἐκεῖνον.[24] (231) Ἆρά σοι ψήφοις ὅμοιος ὁ τῶν ἔργων[1] λογισμὸς φαίνεται, ἢ δεῖν ἀντανελεῖν ταῦτα, ἀλλ' οὐχ ὅπως τὸν ἅπαντα χρόνον μνημονευθήσεται σκέψασθαι;[2] καὶ οὐκέτι προστίθημι, ὅτι τῆς μὲν ὠμότητος, ἣν ἐν οἷς καθάπαξ τινῶν[3] κύριος κατέστη Φίλιππος[4] ἔστιν ἰδεῖν, ἑτέροις πειραθῆναι[5] συνέβη, τῆς δὲ φιλανθρωπίας, ἣν τὰ

Attica esset, sed septingentis stadiis ab urbe in finibus Boeotiae committeretur, et ut non ex Euboea latrones nos hostilibus direptionibus vexarent, sed ut Attica pacata esset a mari per totum belli tempus, et ut non Philippus Byzantio capto Hellespontum teneret, sed ut Byzantii nobiscum illum oppugnarent. (231) Numquid tibi calculis comparanda videtur actionum computatio vel mutuo haec tollenda esse, ac non potius id agendum, ut aeterna memoria maneat? et non iam adiicio crudelitatem, quam, ubi quorumdam repente dominus Philippus erat factus, videre possu-

---

dens antecedenti *συνεμβαλεῖν.*' Schaeferus. — *ἀντιπαραταξαμένους* Pall. 6) *κωλύειν ἐκεῖνον* Tiberius. 7) *τὸν* om *Ω.* pr LaurS. 8) *γενέσθαι τὸν πόλεμον* Tiberius. 9) *ἀττικῆς* cod *ε.* — *ἀπὸ τῆς πόλεως* om Tiberius. 10) *τῆς* Pal2. 11) *τοῖς τῶν Βοιωτῶν* Tiberius. 12) *ὅροις* Aug4. 13) *δὲ* primo omissum addidit ipse calligraphus *Σ.* 14) *ἡμῶν* (ᾶς supra) *Ω.* 15) *ειγειν*? pr *Σ.* — *ἄγειν ἡμᾶς* sine *φέρειν καὶ* Tiberius. 16) *ἀπὸ k.* Aug2. *ε. η.* Pal2. — *ἐπὶ* Tiberius. 'Scripserat technicus *ἀπό.*' Schaeferus. 17) *τῆς* om Vind5. 18) *ἐκ τῆς θαλ.* Tiberius. 19) *πάντα* supra versum *T.* — post *τὸν* ponit Pall. 20) *τὸν Φίλιππον ἔχειν* Aug1. *k. s.* Vind1. Pal2. 21) *τοὺς* om Aug1. 22) *τοὺς Βυζ. πολεμεῖν* Tiberius. 23) *ὑμῶν u.* 24) *ἐκείνους* Tiberius. — *ἐποίησεν* add Aug1. 2. *k. r. s. ε. η.* Guelf. Vind1. Pal2. 'Recepit Reiskius 'perspicuitatis ergo.' — 'Tam languet, tam inscite additum est, ut qui additum malit parum intellexisse videatur, quid leges concinnitatis in struendis periodis poscant.' Schaeferus.

231. 1) *ὁ ἐμὸς* Guelf. Vind1. — Proxime pro *ἀντανελεῖν* AldB: *αὖ τ' ἀνελεῖν.* 2) *σκέψασθε* Pal2. 3) *τῶν* Paul. 4) *κατέστη κύριος ὁ Φίλιππος* Dionysius Hal. De Thucyd. T. VI p. 949 R. — et (sine articulo *ὁ*) *k.* Pal2. 5) *παραθῆναι* Vind5. — *εἰπραθῆναι* Ang., ortum ex *πραθῆναι* (ει supra).

λοιπὰ τῶν πραγμάτων ἐκεῖνος περιβαλλόμενος[6] ἐπλάττετο,[7] ὑμεῖς καλῶς ποιοῦντες τοὺς καρποὺς κεκόμισθε.[8] ἀλλ' ἐῶ ταῦτα.

232. Καὶ μὴν οὐδὲ ταῦτ'[1] εἰπεῖν ὀκνήσω, ὅτι ὁ τὸν ῥήτορα βουλόμενος δικαίως ἐξετάζειν καὶ μὴ συκοφαντεῖν οὐκ 305 ἄν, οἷα[2] σὺ νῦν ἔλεγες, τοιαῦτα κατηγόρει,[3] παραδείγματα πλάττων καὶ ῥήματα καὶ σχήματα μιμούμενος (πάνυ γὰρ παρὰ[4] τοῦτο — οὐχ ὁρᾷς;[5] — γέγονεν τὰ τῶν Ἑλλήνων,[6] εἰ τουτὶ τὸ ῥῆμα, ἀλλὰ μὴ τουτὶ διελέχθην[7] ἐγώ, ἢ[8] δευρὶ[9] τὴν

mus, aliis experiendam fuisse, humanitatis autem, quam ceteras ille res sibi assumens simulabat, vos feliciter agentes fructum percepisse. sed omitto haec.

232. Quin haec etiam dicere non dubitabo, eum, qui oratorem recte explorare, non calumniari velit, non, quae tu nunc dicebas, ea accusaturum, exempla confingendo et verba gestusque imitando (omnino enim — nonne vides? — in eo positae erant fortunae Graeciae, utrum hoc an illo

---

6) παραβαλλόμενος Aug4. — περιβαλόμενος Dionysius. — προβαλλόμενος suspicatur Taylorus, vulgatam non intelligens. — — Vulgo add πρὸς ὑμᾶς. — πρὸς ἡμᾶς Pall. Urb. — om Σ. pr LaurS. 'Recte, ut opinor. Quam Philippus humanitatem *omnino* simulabat ubi astute agendum esset, eius fructum *Athenienses* tulerunt.' Schaeferus. Si quid supplendum, esset addendum πρὸς ἑτέρους potius quam πρὸς ὑμᾶς. 7) ἐπράττετο *p*. 8) ἐκομίσασθε Dionysius. — 'Addendum videtur δι' ἐμέ. *mihi debetis, quod fructus humanitatis Philippi percepistis.*' Reiskius. 'Non addendum est. nam hoc etiam deberi Demosthenis consiliis docet nexus huius periodi cum superioribus per illa, καὶ οὐκέτι προςτίθημι.' Schaeferus.

232. 1) τοῦτ' vulg. — ταῦτ' Σ. LaurS. Φ. Respicit non ad proximum ipsum, sed etiam ad plura sequentia. 2) οἷα] Ω habet α ab correct. 3) κατηγορεῖ Vind4. — Proximum πλάττων om pr LaurS. eadem superscripsit. 4) διὰ Ven. ζ. — κατὰ Alexander Rh. T. VIII p. 458. 5) $\overset{\omega}{\text{ὁρᾳισ}}$ Σ, ω est recentis. voluitne οὐ χώρας? Cf. ad §. 220. — pro οὐχ ὁρᾷς Alexander: χείρω. — Tiberius εὐχερῆ legisse videtur. hic enim locum exhibet (Rh. T. VIII p. 572) sic: πάνυ γε· οὐ γὰρ παρὰ τοῦτο εὐχερῆ γέγονε. De turbis formula ironica οὐχ ὁρᾷς excitatis cf. Fritzsch. Lucian. p. 86. 6) πράγματα post Ἑλλ. vulgo add. — om Σ. text LaurS. Aug1. *k*. *s*. Vind1. Pal2. 7) διεξῆλθον Alexander. — διελέγχθην Ang. 8) εἰ Tiberius. Anonym. Rh. T. VII p. 38. 9) δευρὶ etiam Σ (ut LaurS et vulgo) sed recens huius prioris adverbii ι in ει mutavit, integrum reliquit proximum alterum. δευρεὶ saepe in codicibus ms. occurrit.

χεῖρα, ἀλλὰ μὴ δευρὶ[10] *παρήνεγκα*[11]), (233) *ἀλλ' ἐπ'*[1] *αὐτῶν τῶν ἔργων ἂν ἐσκόπει,*[2] *τίνας*[3] *εἶχεν ἀφορμὰς ἡ πόλις*[4] *καὶ τίνας δυνάμεις, ὅτ'*[5] *εἰς τὰ πράγματ' εἰςῄειν,*[6] *καὶ τίνας συνήγαγον*[7] *αὐτῇ μετὰ ταῦτ' ἐπιστὰς ἐγώ, καὶ πῶς εἶχεν τὰ τῶν ἐναντίων. εἶτ' εἰ μὲν ἐλάττους ἐποίησα τὰς δυνάμεις, παρ' ἐμοὶ τἀδίκημ'*[8] *ἂν*[9] *ἐδείκνυεν*[10] *ὄν,*[11] *εἰ δὲ πολλῷ*[12] *μείζους, οὐκ ἂν ἐσυκοφάντει.*[13] *ἐπειδὴ δὲ*[14] *σὺ τοῦτο*[15] *πέφευγας, ἐγὼ ποιήσω. καὶ σκοπεῖτε,*[16] *εἰ δικαίως*[17] *χρήσομαι τῷ λόγῳ.*

234. *Δύναμιν μὲν τοίνυν εἶχεν ἡ πόλις*[1] *τοὺς νησιώτας, οὐχ ἅπαντας, ἀλλὰ τοὺς ἀσθενεστάτους (οὔτε γὰρ Χίος οὔτε*

verbo usus sim ego, vel huc an illuc manum porrexerim), (233) sed ad ipsas res examinaturum fuisse, quae habuerit subsidia urbs et quas copias, quum res gerendas aggrederer, et quas ego ei postea, ex quo ad rempublicam accessi, compararim, et quo loco fuerint res adversariorum. deinde si ego minuissem copias, in me crimen haerere ostendisset, sin multum auxissem, non calumniatus esset. Quia vero tu hoc fugisti, ego faciam. et considerate meritone utar hac oratione.

234. Copias igitur habebat respublica insulas, non universas, sed infirmissimas (neque enim Chius neque Rhodus neque Corcyra nobiscum

---

10) *τὴν . . . δευρὶ* om text *F*, habet in marg. 11) *μετήγαγον* Alexander. Cf. *μετήνεγκε* Anonymi Rh. l. c.

233. 1) *ἐξ* coni. Marklandus, conferens notata ad p. 298, 3. 'Vulgatam esse verissimam eodem illo loco (ad §. 210) demonstratum est.' Schaeferus. 2) *ἀνεσκόπει* Pal2. — *ἂν σκόπει* Aug2. Vind4. *s.* 3) *τίνας* om Vind4. 4) *ἡ πόλεις* pr *Ω*. 5) *ὅτι k*. Pal2. 6) *εἰσῄοι* Ald etc. — *εἰσῄειν Σ*. Laur8. vulg. — *εἰσῄει F. T. k. t.* corr *r*. Urb. non *Σ*. — pr Bav habuisse videtur *εἰσῇα*. 7) *συνῆγον* Aug2. 8) *τἀδικήματα s*. Vind1. Pal2. 9) *ἂν* om Vind1. Urb. — *ὃν* Aug2. 10) *ἐδείκνυες* Aldetc. pr *Ω. T.* Vind4. — *ἐδεικνυ* Vind5. — *ἐδείκνυεν Σ*. Laur8. vulg. — *ἐδείκνυεν* (ς supra) *F*. 11) *ὄντα* Vind1. 12) post *πολλῷ* erasa est litera *ι Σ*. Cf. §. 207. 13) *ἐσυκοφάντεις* Aldetc. *Ω. T. Φ. u. v.* Vind3. 4. 5. pr Pal1. — *ἐσυκοφάντει Σ*. Laur8. vulgo. In Aug1 post *ἐσυκοφάντει* erasae sunt literae aliquot. — *ἐσυκοφάντει* (ς supra) *F*. 14) *γὰρ* Aug4. 15) *τοῦτο σὺ* Aug2. 16) *σκοπεῖτέ Ω*. 17) *δικαίῳ* Dobraeus. At cf. Aristocr. §. 24: *ὡς ἁπλῶς καὶ δικαίως χρήσομαι τῷ λόγῳ.* '§. 252: *ὑπερηφάνως κέχρηται [χρῆται] τῷ λόγῳ* et saepe similia. Innumeras habet lingua Graeca circumlocutiones pro simplicibus verbis, sic etiam *χρῆσθαι τῷ λόγῳ* usurpat, ubi pleniore, latiore, ampliore locutione opus videtur pro *dicere*.' Dissenius.

234. 1) *ἡ πόλις εἶχεν T. p. r.* Lind. Vind4. Urb.

Ῥόδος οὔτε Κέρκυρα μεθ' ἡμῶν[2] ἦν), χρημάτων δὲ[3] σύνταξιν εἰς πέντε καὶ τετταράκοντα τάλαντα καὶ ταῦτ' ἦν προεξειλεγμένα,[4] ὁπλίτην δὲ,[5] ἱππέα πλὴν τῶν οἰκείων οὐδένα. ὃ δὲ πάντων καὶ[6] φοβερώτατον καὶ μάλισθ' ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν, οὗτοι παρεσκευάκεσαν[7] τοὺς περιχώρους πάντας[8] ἔχθρας[9] ἢ φιλίας ἐγγυτέρω, Μεγαρέας,[10] Θηβαίους, Εὐβοέας.[11] (235) Τὰ[1] μὲν τῆς πόλεως οὕτως ὑπῆρχεν ἔχοντα, καὶ οὐδεὶς ἂν ἔχοι[2] παρὰ ταῦτ' εἰπεῖν ἄλλ' οὐδέν, τὰ δὲ τοῦ Φιλίππου, πρὸς ὃν ἦν[3] ἡμῖν ἁγών, σκέψασθε[4] πῶς. Πρῶτον μὲν ἦρχε[5] τῶν ἀκολουθούντων[6] αὐτὸς αὐτοκράτωρ, ὃ τῶν εἰς τὸν πόλεμον[7] μέ-

erat), pecuniae tributum ad quinque et quadraginta talenta, atque ea iam ante erant exacta, militem gravis armaturae, equitem praeter domesticos neminem. quod vero erat omnium maxime et formidolosum nobis et hostibus opportunum, isti effecerant, ut finitimi omnes inimicitiis essent quam amicitiae propiores, Megarenses, Thebani, Euboeenses. (235) Ac talis status erat reipublicae, neque praeter haec aliud dicere quisquam potuerit. quae vero Philippi fortuna fuerit, contra quem certamen nobis erat, considerate. Primum praeerat iis qui eum sequebantur, pro imperii

---

2) ὑμῶν Ω. 3) γὰρ Aug4. — LaurS superiora sic: χῖος ... κερκυρα .. Tum in marg sec man ἐς πέντε loco text εἰσ πέντε. 4) προεξηλεγμένα Aldetc. Ω. Ang. — προεξειλεγμένα Σ. LaurS. vulg. 'Ἐκλέγειν proprium verbum de tributis exigendis. Sic αἱ συντάξεις et ἐκλέγειν τὰ χρήματα ἐκ τῶν συμμάχων iunguntur p. 1199, 4 sq. Xenoph. Oecon. 4, 9: καὶ δασμοὺς ἐκ τούτων ἐκλέγουσιν.' Schaeferus. Cf. Phil. I §. 34. Vid. Hermann. Antiq. Publ. §. 126. Etiam de aliis pecuniis exactis. Fals. leg. §. 293. 5) δ' ἢ vulg. — ἢ om Σ. LaurS. Ω. F. Φ. t. u. v. Vind3. Man. Ang. Cf. ad §. 94. Vid. Bernhard. Synt. p. 448. 6) καὶ om Aug1. 2. η. k. r. s. Pal2. 7) παρεσκευάκεισαν Σ. LaurS. vulg. — παρεσκεύασαν Aug2. 4. k. Vind1. Pal2. (s?). — παρεσκευάκεσαν Aug1. η. (s?). 8) ἅπαντας Aug1. s. ε. Vind1. Pal2. 9) ἔχθρους Vind5. 10) Μεγαρεῖς omnes libri, etiam Σ et LaurS. Sed cf. §. 237. 11) 'Mireris in nullo librorum neque hic neque p. 306, 13 et 20 reperiri Εὐβοᾶς.' Schaeferus. Nec Chers. §. 74. Megalop. §. 14, nisi quod hoc loco pr Ω ἐυβοας habet. Cf. Cobet. in Mnemos. 1856 II p. 186 sq. Propter tantam constantiam codicum, in quibus Σ et LaurS sunt, Εὐβοᾶς scribere nondum audebamus; etiam Hyperidis Epitaphio Col. 6, 18 Εὐβοέας confirmatum est.

235. 1) Εὐβ. καὶ τὰ Aug1. 2. ε. η. k. r. s. Addidit καὶ Reiskius. 'Videtur ortum ex antegresso ς.' Schaeferus. 2) ἔχει Vind5. 3) νῦν p. — om Aug2. t. — ἦν post ἡμῖν posuit Pal1. 4) σκέψεσθε Ω. 5) ὑπῆρχε s. Vind1. 6) ἀκολούθων Vind1. 7) αὐτοκράτωρ ὢν, ὃ

γιστόν ἐστιν ἁπάντων. εἶθ' οὗτοι τὰ ὅπλ' εἶχον ἐν ταῖς χερσὶν[8] ἀεί. ἔπειτα χρημάτων εὐπόρει, καὶ ἔπραττεν, ἃ δόξειεν[9] 306
αὐτῷ, οὐ προλέγων ἐν τοῖς ψηφίσμασιν, οὐδ' ἐν τῷ φανερῷ βουλευόμενος,[10] οὐδ' ὑπὸ τῶν συκοφαντούντων[11] κρινόμενος,[12] οὐδὲ γραφὰς[13] φεύγων παρανόμων, οὐδ' ὑπεύθυνος ὢν οὐδενί, ἀλλ'[14] ἁπλῶς αὐτὸς[15] δεσπότης, ἡγεμών, κύριος πάντων.[16] (236) Ἐγὼ δ' ὁ πρὸς τοῦτον ἀντιτεταγμένος (καὶ γὰρ τοῦτ' ἐξετάσαι δίκαιον) τίνος κύριος ἦν; οὐδενός. αὐτὸ γὰρ

auctoritate, id quod omuium maximi est in re bellica momenti. deinde illi arma perpetuo habebant in manibus. tum pecunia abundabat, et quaecunque ei videbantur agebat, non decretis ante denuntians neque palam deliberans neque a calumniatoribus exagitandus neque violatarum legum accusandus neque cuiquam obnoxius, sed plane ipse dominus, imperator, gubernator omnium. (236) Ego vero eius adversarius (nam et hoc exquiri aequum est) cuius rei potestatem habebam? nullius. primum enim

---

τῶν εἰς τὸν πόλ. Aug1. 2. *Ω*. Weim. IndLamb. Docta manus Herwag. Vind1. 3. Pal2. Man. Ang. (*k. r*). — αὐτοκράτωρ τῶν εἰς τὸν πόλ. sine ὢν et sine ὃ Ald. Mor. Lind. Urb. — αὐτοκράτωρ· ὃ τῶν εἰς τὸν πόλ. sine ὢν Fel. *Σ*. LaurS. *F*. *Φ*. *u*. — αὐτοκρ. τῶν εἰς τὸν πόλεμον, ὃ AldV. *ζ*. *T*. *p*. *t*. pr *v*. Vind4. Urb. — ὢν αὐτοκρ., ὃ τῶν εἰς τὸν πόλ. Aug4. — αὐτοκρ. ὢν τῶν εἰς τὸν πόλ. ὃ *s*. *β*. *ε*. *η*. (corr *v*). — ὢν αὐτοκρ., ὃ τῶν εἰς τὸν πόλ., ὃ AldT. — ὢν αὐτοκρ. τῶν εἰς τὸν πόλ. ὃ Vind5. — αὐτοκράτωρ (ὢν ὃ a manu sec.) τῶν εἰς τὸν πολ. ὃ (sic ὃ) Pal1. De tali ὢν saepe inculcato vid. Baiter. ad Lycurg. p. 125 sq. 8) ἐν ταῖς χερσὶν εἶχον Aug1. Vind1. Pal2. — εἶχον ἐν ταῖν χεροῖν Aug2. 9) ἃ ἂν δόξειεν coniecit Marklandus. 'Iure adversatur Wunderlichius Praef. p. XXXIX [= XXXI]. Quamquam vera ratio videtur virum doctissimum fugisse. ἃ ἂν δόξειεν foret hypothetice dictum, *quae futurum erat ut placerent*, scil. si hoc aut illud accideret. Quod huc non quadrat.' Schaeferus. 10) βουλόμενος Aug4. *Ω*. 11) συκοφαντῶν Aug4. *r*. 12) οὐδ' ὑπὸ . . . κρινόμενος om pr *Σ*, add antiq marg. Intrusa putavit ea Dobraeus 'forsan partim ex Olynth. I, p. 10, 10 et III, p. 36, 26.' Ob similitudinem initiorum et terminationum excidisse videntur nobis quidem. Deleverunt Turic. et nuper Bekkerus. seclusit Dindorfius non probo factum. nam sic tollitur concinnitas, quae est trium binarum partium enuntiatorum, quorum notiones hae sunt: 1) decreta atque deliberatio palam facta; 2) sycophantarum accusatio et reorum absolutio; 3) rationum reddendarum atque omnium rerum necessitas. 13) γραφεὺς pr *Ω*. 14) οὐδ' Pal2. 15) αὐτὸν pr *Ω*. 16) ἁπάντων Aug1. *ε*. *η*. *k*. *s*. Vind1. Pal2. — ὢν addidit Reiskius male de suo. — ἀλλ' ἁπλῶς . . . πάντων]. 'Quaere an haec interpolata sint ex Olynth. I p. 10, 11. Cf. Androt. p. 615, 17.' Dobraeus.

τὸ δημηγορεῖν πρῶτον, οὐ μόνου[1] *μετεῖχον ἐγώ, ἐξ ἴσου προὐτίθεθ'*[2] *ὑμεῖς τοῖς παρ' ἐκείνου*[3] *μισθαρνοῦσιν καὶ ἐμοί, καὶ ὅσ' οὗτοι περιγένοιντ' ἐμοῦ (πολλὰ δ' ἐγίγνετό ταῦτα,*[4] *δι' ἣν*[5] *ἕκαστον*[6] *τύχοι πρόφασιν), ταῦθ'*[7] *ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν ἀπῆτε*[8] *βεβουλευμένοι.* (237) *Ἀλλ' ὅμως ἐκ τοιούτων*[1] *ἐλαττωμάτων ἐγὼ*[2] *συμμάχους μὲν ὑμῖν*[3] *ἐποίησα, Εὐβοέας, Ἀχαιούς,*[4] *Κορινθίους,*[5] *Θηβαίους, Μεγαρέας, Λευκαδίους, Κερκυραίους, ἀφ' ὧν μύριοι μὲν καὶ πεντακιςχίλιοι ξένοι, διςχίλιοι δ'*[6] *ἱππεῖς ἄνευ τῶν πολιτικῶν δυνάμεων συνήχθησαν, χρημάτων δέ, ὅσων*[7] *ἠδυνήθην ἐγώ, πλείστην*[8] *συντέλειαν ἐποίησα.* (238) *Εἰ δὲ λέγεις ἢ τὰ*[1] *πρὸς Θηβαίους δίκαια, Αἰσχίνη, ἢ*

ipsam contiones habendi facultatem, cuius solius eram particeps ego, ex aequo proponebatis vos hominibus ab illo corruptis ac mihi, deinde quibuscunque illi me superabant (multa autem haec fiebant, aliis alia de causis), ea pro hostibus decreta vobis e contione discedentibus placebant. (237) Etsi autem ego tanto eram deteriore condicione, tamen socios feci vobis Euboeenses, Achaeos, Corinthios, Thebanos, Megarenses, Leucadios, Corcyraeos, a quibus et peregrini milites quindecies mille, et bis mille equites praeter civiles copias convenerunt, percuniae autem quantam potui contributionem effeci. (238) Sin aut de iure in Thebanos dicis, Aeschi-

---

236. 1) *μόνον* vulg. — *μόνου Σ.* LaurS. Augl. Bav (non *F*). Vindl. 5. Pall. Urb. Man. (*T. Φ. p. r. s. t*). — (*μόνον οὐ πρῶτον k.* Pal2). — — Respondent sibi *πρῶτον οὐ* et *καὶ ὅσα*. Vid. Funkhaenel. in Diar. Gymn. Muetzell. 1855 p. 945. Similiter Lucian. Toxar. cap. 14: *τὸ μὲν γὰρ πρῶτον εὐθὺς ... καθίει ... καί που συνηνέχθη.* 2) *προυτίθεσθ' Σ. Φ.* Sed cf. Aristogit. I §. 9. Vid. Dissen. ad h. l. — *προὐτίθετε* vulg. — *προυτίθεθ'* LaurS. Vindl. 3. 5. Urb. Pal2. 3) *ἐκείνῳ k.* 4) *τοιαῦτα* LaurS. vulg. — *ταῦτα Σ. Φ.* 5) *ἥντιν'* vult Dobraeus, quem vide. Saepe quidem excidit *τις*, neque vero inculcandum temere. 6) *ἕκαστον* (*α* supra) Aug2. 7) *τοῦθ' Ω.* 8) *ἀπῄειτε* ut LaurS, vel *ἀπήειτε* ut *Ω*, vulg. — *ἀπῆτε Σ.* — Cf. Cobet. Var. Lect. p. 32.

237. 1) *τούτων* Vind3. 2) *ἐγὼ ἐλ.* Aldetc. quam lectionem in nullo cod. msc. invenimus. 3) *ὑμῖν* om Vind5. — *μὲν ὑμῖν συμμ. κ.* Vind3. Man. Ang. — *μὲν ἡμῖν συμμ. Ω.* 4) *Εὐβοέας ἢ Ἀχ.* Pal2. 5) Schol. ad Hermog. Rh. T. III p. 343 W. ubi *Περινθίους* corrige ex h. l., unde illa conflata sunt, in *Κορινθίους*, et *Μαντινέας* in *Μεγαρέας*. 6) *δ'* om *t. v.* 7) *ὅσην* vult Dobraeus. 8) *ἠδ., ἐγὼ πλ.* hac interpunctione *Ω.* Aldetc. — Reiskius non post *ἠδυνήθην*, sed post *ἐγώ* distinxit.

238. 1) *τὰ* om pr *Ω.* — *ἢ τὰ πρὸς Βυζ. ... Εὐβ.* om Apsines Rh. T. IX p. 516.

τὰ πρὸς Βυζαντίους ἢ τὰ πρὸς Εὐβοέας, ἢ περὶ τῶν ἴσων[2] νυνὶ διαλέγει· πρῶτον μὲν ἀγνοεῖς ὅτι καὶ πρότερον τῶν ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων ἐκείνων[3] ἀγωνισαμένων τριήρων, τριακοσίων οὐσῶν τῶν πασῶν, τὰς[4] διακοσίας ἡ πόλις παρέσχετο, καὶ οὐκ ἐλαττοῦσθαι νομίζουσα, οὐδὲ κρίνουσα τοὺς[5] ταῦτα συμβουλεύσαντας,[6] οὐδ' ἀγανακτοῦσ' ἐπὶ τούτοις ἑωρᾶτο (αἰσχρὸν γάρ), ἀλλὰ τοῖς θεοῖς ἔχουσα χάριν, εἰ[7] κοινοῦ κινδύνου[8] τοῖς Ἕλλησι περιστάντος αὐτὴ[9] διπλάσια τῶν ἄλλων εἰς τὴν ἁπάντων σωτηρίαν παρέσχετο.[10] (239) Εἶτα κενὰς[1] χαρίζει χάριτας[2] τουτοισί συκοφαντῶν ἐμέ. τί γὰρ 307
νῦν λέγεις[3] οἷ'[4] ἐχρῆν πράττειν, ἀλλ' οὐ τότ' ὢν ἐν τῇ πόλει καὶ παρὼν ταῦτ' ἔγραφες, εἴπερ ἐνεδέχετο παρὰ τοὺς

nes, aut in Byzantios aut in Euboeenses, aut de aequis portionibus nunc disputas; primum ignoras, etiam olim, quum pro Graecorum defensione illae triremes trecentae universae dimicarent, rempublicam nostram ducentas praebuisse, et non iniuriam sibi putasse fieri neque in iudicium adduxisse illius consilii auctores neque id graviter ferre visam esse (turpe enim fuisset), sed diis habuisse gratiam, si communi periculo Graecis impendente ipsa duplo plura quam ceteri ad omnium salutem contulerat. (239) Deinde vanam ab his gratiam inis calumniando me. cur enim nunc dicis qualia agenda fuerint, ac non tum potius, quum in urbe esses et praesens adesses, ea rogavisti, si quidem propter illa tempora licebant? quibus

---

2) ὅσων u. — νήσων γρ marg Bav. item γρ marg Pal2 ad locum paulo superiorem. 'Correxi τῶν νήσων.' Reiskius. 'Non correxit quod depravatum erat, sed sanum corrupit. τῶν ἴσων, ut oportebat, Wunderlich. et Bekker. — τὰ ἴσα h. l. sunt aequae portiones sumtuum in bellum faciendorum.' Schaeferus. 'Quod Aeschines (Ctes. §§. 91. 143) culparat calumnians, in laudem vertit Atheniensium callidus noster orator.' Harlesius. — Proxime libri διαλέγῃ. 3) ἐκείνων om Aug4. Cf. §. 219. 4) τὰς om *T. p. r.* Lind. Urb. Cf. Symmor. §. 29. 5) τοὺς om pr *Ω*. 6) συμβουλεύσοντας Vind5. Pall. 7) ἢ? pr *Σ*. 8) πολέμου cod *η*. 9) αὕτη *r*. Ven. 10) παράσχοιτο Guelf. Vind1 (non aliter).

239. 1) καινὰς *Φ*. — κενάς γε Aug1. 2. *k. s.* Vind1. Pal2. — γε om *Σ*. LaurS. vulg. item BkkAnecd. p. 179. 2) χάριτας χαρίζῃ *p. r.* Lind. Vind3. 4. Urb. BkkAnecd. — χαρίζῃ vel χαρίζῃ χ. libri. 3) λέγειν *u*. — Margines *Σ*. Pall. et schol vulgata: διφορεῖται (sic corr scholiorum διαφορεῖται, de qua confusione vide Schaeferi notam ad h. l.) ἡ ἀνάγνωσις. ἄλλως γὰρ ἀναγινώσκεται, στιγμῆς ἐν τῷ 'λέγεις' μεσιτευούσης, καὶ ἄλλως ἐν μόνῳ τῷ (in codd *Σ* et Pall: τὸ) 'πράττειν' τιθεμένης. i. e. alii interpungunt etiam post λέγεις, ut LaurS. alii demum post πράττειν. 4) οἵας *Ω*.

παρόντας[5] καιρούς; ἐν οἷς οὐχ ὅσ᾽ ἠβουλόμεθα,[6] ἀλλ᾽ ὅσα δοίη τὰ[7] πράγματ᾽ ἔδει δέχεσθαι. ὁ γὰρ ἀντωνούμενος καὶ ταχὺ τοὺς παρ᾽ ἡμῶν[8] ἀπελαυνομένους προςδεξόμενος[9] καὶ χρήματα προςθήσων ὑπῆρχεν ἕτοιμος.

240. Ἀλλ᾽ εἰ νῦν ἐπὶ τοῖς[1] πεπραγμένοις κατηγορίας[2] ἔχω· τί ἂν οἴεσθε, εἰ τότ᾽ ἐμοῦ[3] περὶ τούτων[4] ἀκριβολογουμένου, ἀπῆλθον αἱ πόλεις καὶ προςέθεντο Φιλίππῳ, καὶ ἅμ᾽ Εὐβοίας καὶ Θηβῶν καὶ Βυζαντίου[5] κύριος κατέστη,[6] τί ποιεῖν ἂν ἢ τί λέγειν[7] τοὺς ἀσεβεῖς ἀνθρώπους τουτουσί; (241) οὐχ

non quae volebamus, sed quae dabant negotia, erant accipienda. nam qui contra liceretur et celeriter illos a nobis repulsos acciperet et pretium augeret, paratus aderat.

240. At si nunc de iis accusor quae gesta sunt; quid putatis, si tum me de his scrupulose disputante abiissent urbes et se cum Philippo coniunxissent, isque simul et Euboeae et Thebarum et Byzantii potitus esset, quid fuisse facturos vel dicturos impios istos homines? (241) nonne eos

5) παρόντα pr Σ, ipse calligraphus addidit σ. — 'Post ἐνεδέχετο subaudiendum πράττειν. — Παρὰ τοὺς παρόντας καιροὺς construenda sunt cum ἔγραφες. subdistinctione ideo ab ἐνεδέχετο separanda.' Seagerus. Diar. Classic. LIV p. 222. 'Non placet. continuanda enim esse εἴπερ ... καιρούς docent proxime sequentia.' Schaeferus. 6) ὅσα ἂν βούλώμεθα vulg. — ὅσ(α) ἂν βουλώμε(θα) LaurS. — ὅσα ἐβουλόμεθα (ἠβουλόμεθα Σ. *p*) sine ἂν Augl. 2. Guelf. Φ. *k*. *r*. *s*. η. Vindl. Pal2. 7) τὰ om Herw. 8) ὑμῶν *t*. Vindl. — ἡμῖν corr *p*. 9) προσδεξάμενος Man. Ang. η. — προσδεχόμενος Ω.

240. 1) 'Malim οὕτω aut οὕτως εὖ interponi.' Reiskius. 'Nemo requirat.' Schaeferus. 2) κατηγορίαν *t*. 'Placet. sola enim Aeschinis accusatio intelligitur.' Schaeferus. Pluralis h. l. non diversas accusationes significat, sed rationes eiusdem accusationis diversas. Cf. λύπαι, εὔνοιαι, ὑποψίαι etc. — Citant Phot. Suid. BkkAnecd. p. 102. 3) εἴ ποτ᾽ ἐμοῦ vulg. — εἰ πότ᾽ ἐμοῦ pr LaurS. — εἴ ποτ᾽ μου sic Mor. Voluit fort. εἴ ποτέ μου, cf. Plutarch. Mor. p. 542 A: εἰ τότε μου, sic fort. etiam *s* et *ε*, qui certe τότε habent. Enclitica placet. nam emphasis est non in pronomine, sed in adverbio τότε et in verbo ἀκρ. Attamen ordo verborum me impedit, quo minus vulgatam scripturam deseram. — εἰ τότ᾽ ἐμοῦ Fel. IndAld. Σ. Augl. 2. 4. marg Bav (*F*?). Vindl. 4. 5. Pal2. (Φ. *k*. *r*. *p*). — εἰ δὲ ἐμοῦ Apsines Rh. T. IX p. 512. 4) περὶ τούτου Σ. LaurS. Receperunt Turic. et Koechlius. Singularis terminatio debetur vicinitati. — περὶ τούτου (ων) *F*. — παρὰ τούτων Vind5. — om IndFel. 5) Βυζαντίων Vindl. 6) καὶ ἅμα ... κατέστη om Apsines. 7) οἴεσθε λέγειν Aldetc. *k*. *p*. Pal2. — λέγειν

ὡς ἐξεδόθησαν; οὐχ ὡς[1] ἀπηλάθησαν βουλόμενοι μεθ' ὑμῶν[2] εἶναι; εἶτα[3] ' τοῦ μὲν Ἑλλησπόντου διὰ Βυζαντίων[4] ἐγκρατὴς καθέστηκε[5] Φίλιππος[6] καὶ τῆς σιτοπομπίας[7] τῆς τῶν Ἑλλήνων κύριος,[8] πόλεμος δ'[9] ὅμορος καὶ βαρὺς εἰς τὴν Ἀττικὴν[10] διὰ Θηβαίων κεκόμισται,[11] ἄπλους δ' ἡ θάλαττα[12] ὑπὸ τῶν ἐκ[13]

esse desertos? nonne esse repulsos, quum vobiscum esse voluissent? tum ' Hellespontum per Byzantios obtinuit Philippus et frumentariam in Graeciam vectionem, bellum finitimum et grave in Atticam per Thebanos

---

οἴεσθε Augl. Vindl. (*s. t. u*). — οἴεσθε post τουτουσὶ ponunt Lind. γρ Bav. AldT. marg *Ω*. *T*. *r*. Pall. Urb. — ἀνθρώπους οἴεσθε post τουτουσὶ Vind4. — AnecdBkk p. 127 sic: τί ποιεῖν ἂν ἢ τί λέγειν τοὺς ἀσεβεῖς τούτους ἀνθρώπους οἴεσθε; — Plutarchus sic: τί ἂν οἴεσθε λέγειν τοὺς μιαροὺς τούτους ἀνθρώπους, εἰ τότε μου περὶ τούτων ἀκριβολογουμένου, ἀπῆλθον αἱ πόλεις; — om οἴεσθε *Σ*. LaurS. *Ω*. *Φ*. *F*. *v*. Aug4. Vind3. 5. Man. Ang. et Apsines, qui rhetor etiam sic: τούτους ἀνθρώπους.

241. 1) οὐχ ὡς om pr *Σ*, add antiq. Deleverunt Turic. Koechlius. Sed poterant excidisse verba propter praecedentia. 2) ἡμῶν vulg. — ὑμῶν *Σ*. LaurS. Praeferenda secunda persona, quia verba ἐξεδόθησαν et ἀπηλάθησαν notionem supplendam continent ὑπ' ἐμοῦ, minus igitur prima persona convenit. 3) Rauchensteinius (Diar. Antiq. 1851 p. 432) εἶτα cum proximis adversarii inductis verbis copulat. Instantis oratoris particula potius cum interrogantis verbis οὐκ ἂν ταῦτ' ἔλεγον coniungenda esse videtur. Cf. §. 243. 4) διὰ Βυζάντιον Aug2. Recepit Reiskius. At cf. inferius διὰ Θηβαίων. — καὶ Βυζαντίων cod *ζ*. 5) καθέστηκε *Σ*. LaurS. vulg. (item Man. an καθέστη?). — κατέστη Fel. γρ AldV. Less. Weim. Augl. 4. *T*. *k*. *p*. *r*. *s*. Vindl. 4. 5. Pall. 2. *ε*. *η*. γρ *Φ*. Ven. γρ marg Bav (*F*?). — 'Turbae ortae ob sequentem copulam. hinc exstitit primum καθέστη, deinde correxerunt κατέστη.' Schaeferus. Perfectum bene respondet sequentibus κεκόμισται et γέγονεν. 6) Φίλιππος om vulg. — exhibent LaurS. *s*. *η*. γρ *Φ*. Ven. Pall. γρ marg Bav (*F*?). — om etiam pr *Σ* in fine lineae, ubi ant add. Aegre h. l. careremus nominativo in primo trium membrorum, quae suum quodque nomen subiectum habent. 7) σιτοπομπείας Ald. Mor. *Ω*. Vind3. Ang. (*u*. *t*). — σιτοπομπίας *Σ*. LaurS. vulgo. Vid. ad §. 87. 8) γέγονε additur h. l. vulg. In LaurS manus antiq superscripsit. — om *Σ*. Augl. *k*. *s*. Vindl. Pal2. Recte. 'Sunt enim modo tria membra, ut doceatur, quae fuissent futura: εἰ κύριος κατέστη Φίλιππος Εὐβοίας καὶ Θηβῶν καὶ Βυζαντίου. Attende autem ordinem his in membris inversum. chiasmum technici dicunt.' Schaeferus. 9) δ' om Urb. 10) Ἑλληνικὴν *k*. Pal2. 11) κεκ. διὰ Θηβ. *k*. Pal2. 12) θάλαττα *Σ*, LaurS et omnes libri. cave scribas θάλατθ'. sunt enim inducta μιμητικῶς aliena verba. 13) ἐκ om *Σ*. pr LaurS, quae

τῆς Εὐβοίας ὁρμωμένων λῃστῶν γέγονεν᾽ οὐκ ἂν ταῦτ᾽ ἔλεγον,[14] καὶ πολλά γε πρὸς τούτοις[15] ἕτερα; (242) Πονηρόν,[1] ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πονηρὸν ὁ συκοφάντης ἀεὶ καὶ[2] πανταχόθεν[3] βάσκανον καὶ φιλαίτιον, τοῦτο δὲ καὶ φύσει κίναδος[4] τἀνθρώπιόν[5] ἐστιν, οὐδὲν ἐξ ἀρχῆς ὑγιὲς πεποιηκὸς[6] οὐδ᾽ ἐλεύθερον, αὐτοτραγικὸς πίθηκος,[7] ἀρουραῖος Οἰνόμαος, παρά-

est illatum, mare propter emissos ex Euboea piratas navigari non potest' nonne haec dixissent, et praeter haec etiam multa alia? (242) Improba res, Athenienses, improba res est calumniator semper, et undecunque invidendi et obtrectandi causas quaeritat, iste autem homuncio natura est vulpecula, qui iam inde ob initio nihil sani, nihil ingenui fecit, per se tra-

---

eadem manus in hoc cod superscripsit praepositionem, quae posset abesse, ut *τῆς Εὐβοίας* penderet a *τῶν λῃστῶν*. At Euboeenses praedones non noti sunt, sed Illyrii, Dolopes, Halonnesii, alii. At h. l. agitur de Philippi praedonibus potiti Euboea, unde iste *λῃστικὰ πλοῖα* emitteret (cf. §. 145) in Atticum mare propinquum. 14) *οὐκ ἂν τ. ἔλ.* in marg habet *Ω*. — *ἔλεγεν* Aug2 scil. Aeschines. 15) *πρὸς τούτοις πολλά γε r.* Vind4. De interpunctione cf. f. leg. §. 250.

242. 1) *ὦ* vulg add. — om *Σ*. pr LaurS. Urb. — om totam appellationem Tiberius Rh. T. VIII p. 555, ubi scr. *πονηρόν, πονηρόν*, bis pro simplici. Cf. Sopater. Rh. T. IV p. 98 W. 2) *καὶ* om *Φ*. Cf. ad Chers. §. 76. — *ἀεὶ* om Gregor. Cor. in Hermog. T. VIII Orator. p. 964 ed. Reisk. Priscian. T. II p. 84 Kr. 3) *καὶ πανταχόθεν* om Hermog. Rh. T. III p. 259. 4) *κίναιδος* pr Aug1. *r. s. ε.* Guelf. Vind1. 4. Schol vulg. Vid. §. 162. Thomas M. s. v. Schol Aristoph. Nubb. vs. 448. — *Περιβολὴν ἐποίησεν ἔξωθεν προσλαβὼν γένος μέρει: ὁ συκοφάντης. ἦθος* (scr. *εἶδος*) *δέ: τοῦτο δὲ καὶ φύσει κίναδος.* Gloss in Pall. Schol Bav. Cf. Maximus Plan. Rh. T. V pp. 464. 504. Schol. Rh. T. VII p. 918 sq. Etiam LaurS marg *πβ* (superscr. *ελ*) i. e. *περιβολή* habet paulo inferius. 5) *ἀνθρώπιόν* Fel. Mor. *p.* — *τἀνθρώπειόν r.* — *τ᾽ ἀνθρώπιόν* Maxim. Plan. p. 464, et p. 504 *τἀνθρώπιόν*. 6) *ὑγιὲς ἐξ ἀρχῆς πεποιηκὸς* Aug1. *k. s.* Pal2. Vind1. — *ἐξ ἀρχῆς πεποιηκὸς ὑγιὲς r.* Aug2. Vind4. — (*πεποιηκὼς* Aug4. — *πεποιηκὼς* (superscr. *ο*) Pall. Vind5.) 7) *αὐτοτραγικὸς, πίθηκος* interpungens Ald. — Hermog. T. III p. 442 olim sic interpungebatur: *αὐτοτράγικος, πίθηκος ἀρουραῖος, Ὀνόμαος.* Etiam Man. punctum habet ante *πίθηκος*. — Biograph. p. 269 Westerm. coniunxit *Ὀνόμαον* cum *ἀρουραῖον*. — *αὐτοτράγικος πιθ.* LaurS. Gregorius l. c. — *τραγικὸς* (sic) *πίθηκος* Paroemiogr. T. I p. 375 Leutsch. Harpocr. Phot. Suid. s. v. *Τραγ. πιθ.* — Hesychius: *Ἀρουραῖος Οἰνόμαος.* BkkAnecd. pp. 184. 211. Philostrati Vit. Sophist. IX p. 584 Olear. Cramer. Anecd. Oxon. T. II p. 499. Ne plura. Sufficiunt ad Reiskii coniecturam *αὐτοτραγικοπίθηκος* reiiciendam; falsa interpunctio dudum

σημός[8] ῥήτωρ. τί γὰρ ἡ σὴ δεινότης εἰς ὄνησιν[9] ἥκει τῇ[10] πατρίδι; (243) νῦν ἡμῖν λέγεις περὶ[1] τῶν παρεληλυθότων; ὥςπερ ἂν εἴ[2] τις ἰατρὸς ἀσθενοῦσι μὲν τοῖς κάμνουσιν εἰςιὼν[3] μὴ λέγοι μηδὲ δεικνύοι[4] δι' ὧν ἀποφεύξονται[5] τὴν νόσον, 308
ἐπειδὴ[6] δὲ τελευτήσειέ τις αὐτῶν καὶ τὰ νομιζόμεν' αὐτῷ[7] φέροιτο,[8] ἀκολουθῶν[9] ἐπὶ τὸ μνῆμα διεξίοι[10] 'εἰ τὸ[11] καὶ τὸ ἐποίησεν ἄνθρωπος[12] οὑτοσί,[13] οὐκ ἂν[14] ἀπέθανεν.' ἐμβρόντητε, εἶτα νῦν λέγεις;

244. Οὐ τοίνυν οὐδὲ τὴν ἧτταν,[1] εἰ ταύτῃ γαυριᾷς[2] ἐφ'

gica simia, rusticanus Oenomaus, adulterinus orator. quid enim solertia tua patriae profuit? (243) nunc nobis dicis de rebus praeteritis? perinde ac si quis medicus decumbentibus aegrotis ingressus non diceret neque ostenderet, quomodo morbum evasuri sint, sed ubi quis eorum perierit eique iusta persolvantur, ad sepulcrum sequens, commemoraret 'si hoc atque illud homo iste fecisset, non obiisset.' Attonite, itane nunc dicis?

244. Neque vero vel cladem, si ea exsultas, ob quam gemere te, o

---

correcta est. 8) παράσιμος *Ω*. *u*. — Cit. Harpocr. Suid. Cramer. l. c. p. 498. (Phot. Pollux IV §. 35). 9) ὄκνησιν Mor. — ὄνησιν *Σ*. LaurS. reliq. Cf. §. 180. 10) τῇ om pr *Σ*. Delevit Turic. Potest abesse huius vocabuli articulus. Cf. §. 170. Lysiae or. contra Eratosth. §. 69: ἐπιτρέψατε αὐτῷ πατρίδα καὶ παῖδας καὶ γυναῖκας καὶ ὑμᾶς αὐτούς. Attamen quum ipse scriba in margine articulum addiderit neque alius codex omittens accesserit, retinuimus. Cf. §. 263 var. lect.

243. 1) ὑπὲρ Aldetc. *Φ*. *k*. *u*. — περὶ *Σ*. LaurS. *Ω*. Augl. 2. 4. *s*. *ε*. *η*. *F*. Ven. Vindl. 3. 4. 5. Pall. 2. Urb. Man. Ang. (*T*. *k*. *r*. *t*. *v*). 2) εἰ om Tiberius Rh. T. VIII p. 570. 3) εἰςιὼν om *Φ*. 4) λέγῃ μ. δεικνύῃ Aug2. — λέγοι μ. δεικνύῃ *Σ*. — λέγοι μ. δεικνύει Aug4. Pal2. — λέγει μ. δεικνύει Vindl. 5) ἀποφεύξωνται Mor. 6) ἐπειδὰν Augl. 2. *ε*. *k*. *r*. *s*. *t*. Vindl. Pal2. Tiberius. 7) αὐτῶν Ang. — ἐπ' αὐτῷ Tiberius. 8) προσφέροιτο AldT. Pall. — φαίνοιτο *Σ*. *Φ*. De confusis literis αι et ε, ρ et ν in his verbis vid. Schaef. ad h. l. copiose agentem. 9) ἐπακολουθῶν Alexander Rh. T. VIII p. 470. 10) διεξήει *k*. Pall. — διεξῄει Vindl. — διεξίει *s*. 11) εἴ τι Pal2. 12) ἄνθρωπος libri. — ἅνθρωπος Bekk. Posset abesse articulus praesente pronomine οὑτοσί. Vid. Scheib. Emend. Lysiae. p. 29 sq. Sed saepius ἄνθρωπος et ἅνθρωπος confunduntur, quam ut non censeamus etiam h. l. corrigendum esse. 13) οὑτωσί pr *Ω*. — οὗτος *T*. *r*. Lind4. Vind4. — om Tiberius. — ἄνθρ. οὑτοσί om Alexander. 14) ἂν om *T*. pr Pall.

244. 1) ἧτταν αὐτὴν Augl. *k*. *r*. *s*. Pal2. 'Addidi pronomen, non supervacaneum. Delicta imperatorum et militum, quae cladem hanc conciverunt, in se spectata et a meis institutis secreta, mihi par non est imputari.' Reiskius. 2) Citant AnecdBkk. p. 87.

ᾗ[3] στένειν σε, ὦ κατάρατε, προςῆκεν, ἐν[4] οὐδενὶ τῶν παρ' ἐμοὶ[5] γεγονυῖαν εὑρήσετε[6] τῇ πόλει, οὑτωσὶ δὲ λογίζεσθε:[7] οὐδαμοῦ πώποθ' ὅποι[8] πρεσβευτὴς[9] ἐπέμφθην[10] ὑφ'[11] ὑμῶν ἐγώ, ἡττηθεὶς ἀπῆλθον τῶν παρὰ[12] Φιλίππου πρέσβεων,[13] οὐκ ἐκ Θετταλίας[14] οὐδ'[15] ἐξ Ἀμβρακίας, οὐκ[16] ἐξ Ἰλλυριῶν οὐδὲ[17] παρὰ[18] τῶν Θρᾳκῶν βασιλέων, οὐκ ἐκ Βυζαντίου, οὐκ ἄλλοθεν οὐδαμόθεν, οὐ τὰ τελευταῖ'[19] ἐκ Θηβῶν. ἀλλ' ἐν οἷς κρατηθεῖεν οἱ πρέσβεις αὐτοῦ τῷ λόγῳ, ταῦτα τοῖς ὅπλοις[20] ἐπιὼν

exsecrande, conveniebat, ulla re, quae in mea potestate fuerit, accidisse reipublicae invenietis, idque sic considerate: Nusquam, quo ego legatus missus sum a vobis, unquam victus recessi a Philippi legatis, non e Thessalia neque ex Ambracia, non ex Illyriis neque a Thracibus regibus, non Byzantio, non aliunde usquam, non denique Thebis. sed quibuscunque in locis eius legati oratione vincebantur, eos armis aggressus evertebat.

---

3) ἧς Vind5. 4) ἐπ' ParisThiersch. Cf. §. 165. Krueger. ad Thuc. II, 73 §. 3. (ἐν οὐ οὐδενὶ Ald). 5) ἐμοῦ Augl. 2. s. Vindl. 3. Pall. 2. Urb. Man. (T. Φ. k. t). Cf. Baiter. ad Lycurg. p. 126. 6) εὑρήσητε Ω. 7) οὑτωσὶ δὲ λ. om Vindl. 8) ὅπου vulg. etiam AnecdBkk. p. 147. — ὅποι Σ. LaurS. Augl. 2. 4. s. ε. Vindl. 4. 5. Pal2. Indd. (T. k. p. r). — ὅπου (οι supra) Bav. (F ut vulg). — In Pall πω cum lacuna. 9) πρεσβεὺς Pal2. 10) ἐξεπέμφθην Augl. 2. η. r. s. Vindl. Pal2. — ἐπέμφην pr Ω. k. — om Vind4. 11) παρ' Aug2. Pal2. η. k. — ἐφ' Pall. 12) παρὰ om AnecdBkk. p. 147. 13) πρεσβεύων Vind4. 14) Θαλαττίας Ang. 15) οὐδ' Σ. LaurS. vulg. Cf. not. 17. — οὐκ Augl. 4. k. p. s. Vindl. 4. 5. Pal2. Urb. Man. Ang. Docta manus Herw. 16) ἐξ Ἀμβρ. οὐδ' sunt interpolatoris in Pall. 17) οὐ vulg. — οὐδε Σ. LaurS. Bene. nam sic numerus concinne per tria cola augetur: 1) οὐκ ἐκ Θεττ. οὐδ' ἐξ Ἀμβρ. 2) οὐκ ἐξ Ἰλλ. οὐδὲ παρὰ Θρ. βασ. 3) οὐκ ἐκ Βυζ., οὐκ ἄλλ. οὐδ., οὐ τὰ τελ. ἐκ Θηβ. Vide Funkhaen. in Fleckeisen. Ann. 1856. IX p. 622. Asyndeton magis placet Scheibio Obs. in Orr. Attic. p. 12. et Wunderlichio. Cf. §. 107. 18) περὶ Ald. — om pr Σ, ipse scriba παρὰ add in margine. 19) τὰ τελευταῖα πρῴην sec m LaurS. vulg. — τὰ τελ. νῦν Augl. 2. k. r. s. Vindl. Pal2. — πρ. et νῦν adverbia temporis om Σ. pr LaurS recte. nam coniunguntur quidem ea cum adverbio ordinis τὰ τελευταῖα, suo loco. Cf. Aristocr. §. 191. ibiq. Schaef. Olynth. II §. 7. Phil. I §. 17. Fals. leg. §. 209. At hoc loco 'recte om πρῴην. nam hoc admonuisset ultimi casus, quum Thebas cepit Alexander.' Dobraeus. Legatio Demosthenis Thebana iam incidit Olymp. CX, 3. Oratio de Cor. habita est, nisi prorsus fallimur, Olymp. CXII, 3. Quamquam πρῴην etiam de longiore spatio dicitur et νῦν cum praeteritis potest coniungi. 20) ὄχλοις Man. — Qui praecedit articulus τοῖς, bis habet LaurS, compendio et plene.

κατεστρέφετο. (245) Ταῦτ' οὖν ἀπαιτεῖς παρ' ἐμοῦ, καὶ οὐκ αἰσχύνει[1] τὸν αὐτὸν εἴς τε μαλακίαν σκώπτων καὶ τῆς[2] Φιλίππου δυνάμεως ἀξιῶν ἕν' ὄντα κρείττω γενέσθαι;[3] καὶ ταῦτα τοῖς λόγοις; τίνος γὰρ[4] ἄλλου κύριος[5] ἦν ἐγώ; οὐ γὰρ τῆς γ' ἑκάστου ψυχῆς, οὐδὲ τῆς[6] τύχης τῶν παραταξαμένων, οὐδὲ τῆς στρατηγίας,[7] ἧς ἔμ' ἀπαιτεῖς εὐθύνας. οὕτω σκαιὸς[8] εἶ.[9] (246) Ἀλλὰ μὴν ὧν γ'[1] ἂν ὁ[2] ῥήτωρ ὑπεύθυνος εἴη,[3] πᾶσαν ἐξέτασιν λαμβάνετε.[4] οὐ παραιτοῦμαι. τίν' οὖν ἐστὶ ταῦτα; ἰδεῖν τὰ πράγματ' ἀρχόμενα καὶ προαισθέσθαι[5] καὶ προειπεῖν τοῖς ἄλλοις. ταῦτα πέπρακταί μοι. καὶ ἔτι τὰς ἑκασταχοῦ βραδυτῆτας, ὄκνους,[6] ἀγνοίας,[7] φιλονεικίας, ἃ πολιτικὰ[8] ταῖς[9] πόλεσι πρόςεστιν ἁπάσαις[10] καὶ ἀναγκαῖ' ἁμαρτή- 309

(245) Ea igitur a me repetis, neque erubescis eundem et ut mollem incessere et Philippi exercitibus postulare ut unus ego sim superior? idque verbis? cuius enim ego rei alius habui potestatem? neque enim vitae singulorum neque fortunae pugnantium neque militaris imperii, cuius a me rationem postulas. adeo es demens. (246) At vero quae oratori praestanda sint, eorum a me quamvis rationem exigite. non recuso. quae sunt igitur illa? ut videat initia rerum et praesentiat et praedicat ceteris. haec a me facta sunt. atque etiam ut singulis in negotiis tarditates, tergiversationes, ignorationes, contentiones, quae civilia civitatibus liberis

---

245. 1) αἰσχύνῃ vel αἰσχύνῃ LaurS. vulg. — αἰσχύνει Σ. 2) τῆς τοῦ T. Mor. — τοῖς Man, qui etiam post Φιλίππου interpunxit. 3) γεγενῆσθαι Augl. k. s. Vindl. Pal2. 4) γὰρ δὴ k. s. — δὴ Vindl. (γὰρ suprascr.) 5) κύριον Vind5. 6) τῆς om Vindl. 7) στρατηλογίας Aug4. Vind5. 8) καιὸς pr Ω. 9) ἦν Ang.

246. 1) γ' om T. p. r. Vind4. Vind4. Urb. — Man scriptura est incerta. 2) ὁ delendum censet Dobraeus ipse citans §. 189. Quam communem sententiam orator proposuerat, in singulum hominem convertit. 3) εἴην AldT. — εἴη^ν Pall. — ᾖ k. Pal2. 4) λάμβανε vulg. — λαμβάνετε Σ. LaurS. Conversio subito facta. 'populo, non adversario, se examinandum tradidit Demosthenes.' Hoc observavit Westermannus. 5) προσθέσθαι Ang. — προαίσθεσθαι Vindl. 6) ὤκνουν Vindl. 7) ἀγνοίας ὄκνους r. Vind4. 8) πηλίκα Augl. k. s. Guelf. Pal2. — ἀπηλίκα sine ἃ Vindl. — 'Dedi πηλίκα, non quo sic sanatum crederem vitium loci. perinde enim haec lectio vitiosa est, atque vulgata. sed quod minus videretur a primigenia lectione discedere, quae videtur fuisse συνήλικα aut ὁμήλικα, eadem sententia, *qui morbi civitatibus omnibus aequales*, cognati, eiusdem aetatis *sunt*.' Reiskius. — 'R. συνήλικα invexit. Iungendum πολιτικὰ καὶ ἀναγκαῖα ἁμαρτήματα.' Wunderlichius. — 'Πολιτικὰ i. q. οἰκεῖα, ut δύναμις πολιτικὴ est

ματα, ταῦθ' ὡς εἰς[11] *ἐλάχιστα*[12] *συστεῖλαι,*[13] *καὶ τοὐναντίον εἰς ὁμόνοιαν καὶ φιλίαν*[14] *καὶ τοῦ*[15] *τὰ δέοντα ποιεῖν ὁρμὴν προτρέψαι.*[16] *καὶ ταῦτά μοι πάντα*[17] *πεποίηται, καὶ οὐδεὶς μή ποθ'*[18] *εὕρῃ*[19] *κατ' ἔμ' οὐδὲν ἐλλειφθέν.* (247) *Εἰ τοίνυν τις ἔροιθ' ὁντινοῦν,*[1] *τίσιν τὰ πλεῖστα Φίλιππος ὧν κατέπραξε*

insunt universis et necessaria vitia, ea ad paucissima contrahat, contraque ut ad concordiam et amicitiam et officii faciendi alacritatem excitet. etiam haec a me omnia facta sunt. neque quisquam unquam reperiet me ulla in re officio meo defuisse. (247) Quod si quis quemcunque interrogaret, quibus rebus Philippus maximam eorum quae confecit partem expedierit;

---

i. q. *οἰκεῖα.*' Schaeferus. Cf. §. 237. *Συνήλικα ἁμαρτήματα* non graecum est. 9) *καὶ Ω.* 10) *ἅπασι* sine *ταῖς πόλεσι* coniecit Dobraeus, vel etiam *ἁπάσαις* delendum esse. At *πόλεις* h. l. i. q. *πολιτεῖαι*, liberae civitates, de quibus solis h. l. agitur. Cf. Isocrat. Nicod. §. 17—26. 11) *ὡσ εἰ Ω.* — *ὡσεὶ* Pal2. — *εἰς* om LaurS. Aug4. *p. s. t.* Vindl. Pall. 12) *ἐλάχιστον* vulg. — *ἐλαχίστον* Pall (in marg *ἐλάχιστον*). — *ἐλάχιστα Σ.* LaurS. 'Vide ne genuinum sit *ταῦθ' ὡς ἐλάχιστα συστεῖλαι.* Compares cum phrasi usus satis frequentis *αὐξάνειν μέγαν*, de qua vide not. ad p. 19, 18. meaque in H. Stephani Thesauro col. 6000 A, ubi etiam similia congessi.' Schaeferus. Etiam frequentior est usus, quem ipse Schaeferus accurate docet ad p. 321, 26 §. 288: *ὡς παρ' οἰκειοτάτῳ*, quod praepositio inter *ὡς* et superlativum ponitur. Cf. Phil. III §. 51 et Mid. §. 220: *ὡς ἐκ πλείστου φυλάττεσθαι.* — Aristocr. §. 102: *ὡς διὰ βραχυτάτου λόγου* ibiq. Weber. — Thucyd. I, 63, 1: *ὡς ἐς ἐλάχιστον χωρίον.* 13) *συστῆναι* Vindl. — *συνστεῖλει Σ, ν* puncto est notatum. 14) *φιλίαν ἀγαγεῖν* Augl. 2. *k. s. ε. η.* Vindl. Pal2. 'Msti pulchre addunt *ἀγαγεῖν*' Taylorus, 'non animadvertens eo facto etiam insequentia sic debere mutari: *καὶ εἰς τὴν τοῦ τὰ.*' Reiskius. *προτρέψαι* unum verbum sufficit. 15) *τὴν* uncialibus super *τον* scripsit calligraphus *Σ.* — *τὴν τοῦ τὰ* compendiis LaurS. 16) *τρέψαι Φ.* 17) *πάντα μοι T. p. r.* Lind. Vind4. Urb. 18) *πώποτε* pro vulgato *μήποτε* legendum iubet Marklandus, regulae Dawesianae immemor, de qua praeter Grammaticorum principes vid. Schaeferum ad h. l. et ad Bosii Ellips. p. 754. — *μήτε* Bav (non *F*?). Aug4. — vulgo additur *ἀνθρώπων* (non *ἀνθρώπιον*). — om *Σ* (*μήποθ'* scribens cum aliis). pr LaurS (sec? manus *τε αὖων* superscripsit). Augl. 2. *k. s.* Vindl. Pal2. 19) *εὕροι* Aldetc. *F. k. t. v.* Pal2. — *εὕροιτο* Pall. — *εὕρῃ Σ.* Bav. LaurS. vulg. Cf. Phil. III §. 75. Vid. Klotz. ad Devar. T. II p. 158. — — Vulg. add *τὸ* ante *κατ' ἐμὲ.* — om *Σ.* pr LaurS. Pal2. (Pall). Cf. §. 247 extr. Displiceret formula mox iterata. 20) *ἐλειφθὲν* pr *Σ*, ipse scriba add alterum *λ.*

247. 1) *ὁντινοῦν ἔροιτο* vulg. — *ἔροιτο ὁντινοῦν Σ.* LaurS. Vindl. Pal2. Augl. (*k. s*).

διῳκήσατο·[2] πάντες ἂν εἴποιεν τῷ στρατοπέδῳ καὶ τῷ[3] διδόναι καὶ[4] διαφθείρειν τοὺς ἐπὶ τῶν πραγμάτων. οὐκοῦν τῶν μὲν δυνάμεων[5] οὔτε κύριος οὔθ' ἡγεμὼν ἦν ἐγώ, ὥςτ' οὐδ'[6] ὁ λόγος τῶν κατὰ ταῦτα[7] πραχθέντων πρὸς[8] ἐμέ. καὶ μὴν τῷ[9] διαφθαρῆναι χρήμασιν ἢ μὴ[10] κεκράτηκα[11] Φίλιππον.[12] ὥςπερ γὰρ ὁ ὠνούμενος νενίκηκε τὸν λαβόντα, ἐὰν πρίηται, οὕτως ὁ μὴ λαβὼν καὶ[13] διαφθαρεὶς νενίκηκε τὸν ὠνούμενον. ὥςτ' ἀήττητος ἡ πόλις τὸ κατ' ἐμέ.

omnes responderent: exercitu et offerendo corrumpendisque iis qui in gerendis rebus versantur. Atqui exercitus neque imperator neque dux fui, quare neque quae ibi facta sunt ad me attinent. verum in certamine, utrum corrumperer necne, superavi Philippum. ut enim licitans, si emerit, vicit eum qui oblata accepit; ita qui non accepit et corruptus est, vicit licitantem. itaque invicta est civitas, quod ad me attinet.

---

2) διῳκήσαντο Aug4. 3) τὸ Man. 4) καὶ τῷ Mor. p. — τῷ om Σ. LaurS. vulg. 'Delevi articulum. non enim nisi duae sunt machinae, quibus Philippus omnia percutit: 1) exercitus et 2) τὸ διδόναι καὶ διαφθείρειν.' Reiskius. — 'Vere Reiskius, quem non erat cur reprehenderet Wunderlichius Praef. p. XLVII' (= XXXVIII). Schaeferus. 5) δυναμένων Aug1. s. η. Vind1. 6) οὐδὲν Marklandus coniecit temere. 7) ταῦτα om Vind5. 8) εἰς F. Φ. Aug4. AldT. 9) τῷ γε sec? m LaurS superscripsit. vulg. — τό γε Dobraeus. — τῷ τε Pal2. — τῷ Σ. pr LaurS. Recte. nam quid h. l. voluerit restringens vel opponens particula? 10) μὴ διαφθαρῆναι χρήμασιν ἢ μὴ Mor. Vind4. — διαφθαρῆναι χρήμασιν ἢ μὴ Σ. pr LaurS (cuius sec? manus μὴ ante διαφθ. add, et ἢ μὴ delevit). T. k. p. r. s. γρ Φ. Aug1. Obs. Guelf. Ven. Lind. Vind1. Pal2. Urb. — μὴ διαφθαρῆναι χρήμασι sine ἢ μὴ Ald. Fel. Bav. pr Ω (ἢ μὴ in marg habens). Aug4. Man. Ang. Vind3. 5. (t. u. v). Ortam esse lectionem ἢ μὴ e varietate μὴ per notam ἢ adscripta censet Dobraeus ad f. leg. p. 343, 22. Cf. not. 11. — φθαρῆναι χρήμασιν ἢ μὴ Aug2. — διαφθαρῆναι χρήμασιν sine μὴ et sine ἢ μὴ Φ. Pal1. 11) ἐκράτηκα Aug2. 'Unde patet origo vulgatae. ημ ortum est ex ιν vocabuli χρήμασιν et η posterius e κ.' Reiskius. De hoc loco vid. Prolegg. Crit. §. 160 p. 283. 12) τοῦ Φιλίππου Pal1. — Φιλίππου LaurS. vulg. — Φίλιππον Σ. Aug4. Cf. AnecdBkk. p. 151. 13) μηδὲ vulg. — καὶ Σ (in cuius marg antiq γρ. μηδὲ). — καὶ (superscr. μηδὲ) LaurS, καὶ compendio scriptum delevit m sec, et μηδὲ superscripsit. — Si μὴ pertinet etiam ad διαφθαρεὶς, per καὶ gravior fit negatio. Rauchenstein. l. c. p. 432. Cf. Timocr. §. 67: οὔτε γὰρ τὸ γνῶναι καὶ δοκιμάσαι ... δύναιτ' ἂν ὑμῶν οὐδὲ εἷς, οὔτ' ἀπαλλάξας καὶ διαφθείρας πεῖσαι.

248. Ἃ μὲν τοίνυν ἐγὼ παρεσχόμην εἰς τὸ δικαίως[1] τοιαῦτα γράφειν τοῦτον[2] περὶ ἐμοῦ, πρὸς πολλοῖς ἑτέροις[3] ταῦτα καὶ παραπλήσια[4] τούτοις ἐστίν, ἃ δ' οἱ[5] πάντες ὑμεῖς,[6] ταῦτ' ἤδη λέξω. μετὰ γὰρ τὴν μάχην εὐθὺς ὁ δῆμος, εἰδὼς καὶ ἑορακὼς[7] πάνθ' ὅσ' ἔπραττον ἐγώ, ἐν αὐτοῖς τοῖς δεινοῖς καὶ φοβεροῖς[8] ἐμβεβηκώς,[9] ἡνίκ' οὐδ' ἀγνωμονῆσαί τι θαυμαστὸν ἦν[10] τοὺς πολλοὺς πρὸς ἐμέ, πρῶτον μὲν περὶ σωτηρίας τῆς πόλεως[11] τὰς ἐμὰς γνώμας ἐχειροτόνει, καὶ πάνθ' ὅσα τῆς φυλακῆς ἕνεκ' ἐπράττετο, ἡ διάταξις τῶν φυλάκων,[12] αἱ τάφροι, τὰ εἰς τὰ[13] τείχη χρήματα, διὰ τῶν ἐμῶν ψηφισμάτων ἐγίγνετο. ἔπειθ' αἱρούμενος σιτώνην ἐκ πάντων[14] ἔμ' ἐχειροτόνησεν ὁ δῆμος. (249) καὶ μετὰ ταῦτα συστάντων οἷς ἦν[1] ἐπιμελὲς κακῶς ἐμὲ ποιεῖν,[2] καὶ γραφάς, εὐθύνας, εἰςαγγελίας

248. Quae igitur ego contuli, ut talia iure rogaret hic de me, praeter alia multa sunt haec et his similia, quae vero vos omnes contulistis, ea iam dicam. Statim post pugnam populus, qui sciret et vidisset quae ego feceram omnia, quum ipsis periculis et terroribus cingeretur nec per iracundiam aliquid in me gravius consulere multitudinem mirandum fuisset, primum sententias meas de salute reipublicae comprobabat, et omnia quae munitionis causa agebantur, constitutio custodum, fossae, conferenda in moenia pecunia, per decreta mea fiebant. deinde quum eligendus esset rei frumentariae curator, ex omnibus me populus elegit. (249) et post quum conspirarent, quibus curae erat ut me pessundarent, qui accusa-

---

248. 1) *δικαιοῦν* Aristid. Rh. T. IX p. 374. 2) *τουτονὶ* Augl. *F. k. p. s.* Vindl..3. Pal2. (non *Ω*). — om Aristides. 3) *ἄλλοις* Aristides. 4) *καὶ τὰ παρ.* Reiskius de suo. 5) *οἱ* om Aristides. pr Bav (non *F*). Augl. Vindl. Pal2. (*Φ. k. s*). 6) *ὑμεῖς ἴστε* vulg. etiam Aristides. — *ἐμὲ ἴστε p.* — *ἴστε* om *Σ*. pr LaurS. Scilicet summus orator dixerit quae omnes sciant. — 'Ergo illa superiora non perinde norant eoque demonstranda ipsis fuerant.' Reiskius. *ἴστε* Schaefero natum videtur e fine antecedentis et initio sequentis vocabuli. 'Nunc demum, inquit, apparet, quid sibi velit *ἐγὼ* vs. 17, omni illud vi carens, nisi *ἴστε* deleas. Opponitur pronomini *ὑμεῖς*, ad quod subaudiendum *παρέσχεσθε*.' 7) *ἑωρακὼς* libri. 8) *φοβεροῖς καὶ δεινοῖς T. p. r.* Vind4. Urb. 9) Cit. Priscian. T. II p. 86 Kr. 10) *ἂν ἦν* Markl. At vid. ad Phil. III §. 6. et Schaef. Melet. Crit. p. 55. 11) *πόλεως βουλευόμενος u. ε. ζ. η.* hoc participium antiq corr add *Σ*. in LaurS punctis notatum est, ut videtur, pr manu. 12) *φυλακῶν Σ.* Cf. Thuc. II, 24, 1: *φυλακὰς κατεστήσαντο*. Sed quum praecedat singularis *φυλακῆς*, praeferendum videtur *φυλάκων*. 13) *τὰ* om Aug4. 14) *ἐκ πάντων γ'* Aug2. — om Vindl.

249. 1) *ἦν* om Aug2. 2) *κακῶς ἐμποιεῖν* Vind4. — *ἐμὲ κακῶς*

πάντα ταῦτ'[3] *ἐπαγόντων μοι, οὐ δι'*[4] *ἑαυτῶν*[5] *τό γε πρῶτον, ἀλλὰ δι' ὧν μάλισθ' ὑπελάμβανον ἀγνοήσεσθαι*[6] *(ἴστε γὰρ δήπου καὶ μέμνησθε, ὅτι τοὺς πρώτους χρόνους*[7] *κατὰ τὴν ἡμέραν ἑκάστην*[8] *ἐκρινόμην ἐγώ, καὶ οὔτ'*[9] *ἀπόνοια Σωσικλέους, οὔτε*[10] *συκοφαντία Φιλοκράτους, οὔτε Διώνδου καὶ Μελάντου*[11] *μανία,*[12] *οὔτ' ἄλλ' οὐδὲν ἀπείρατον ἦν τούτοις κατ'*

tiones, rationum examinationes, quaestiones publicas, omnia huius generis contra me instituebant, principio quidem non per se ipsos, sed per eos, per quos se maxime latere posse sperabant (nostis enim profecto et meministis me primis temporibus quolibet die in ius vocari solitum et neque amentiam Sosiclis, neque calumniam Philocratis, nec Diondae et Melanti

---

ποιεῖν AnecdBkk. p. 162. Pal1. 3) *τῶν αὐτα πάντα* sine *ταῦτ'* Vind1. — *ταῦτα πάντα s* (non *Σ*). Aug1 cum lineolis ordinis restituendi. — *πάντα* om *k*. Pal2. — '*F. πάντα τὰ τοιαῦτα.*' Reiskius. *ταῦτα* delendum iubet Dobraeus. Cf. f. leg. §. 215: *πάντα ποιοῦσιν ὑπὲρ τοῦ μὴ δοῦναι.* Timocr. §. 91: *ἅπαντα ποιοῦντας.* At etiam *ταῦτα γὰρ πάντ' ἐφ' ἑαυτούς* Pac. §. 23. — *πάντα ταῦτα λέγων ὁ νόμος . . . πάντα ταῦτ' ἔχει καλῶς. ταῦτα τοίνυν ἅπαντα δικαίως* Aristocr. §. 73. etc. et proxime *ἐν τοίνυν τούτοις πᾶσι.* 4) *οὐδ'* Pal2. (Pal1?). 5) *ἑαυτὸν* Vind5. 6) *ἀγνοηθήσεσθαι* vulg. — *ἀγνοήσεσθαι Σ.* (Vind4.). — *ἀγνοησεσθαι* (*θή* superscr.) LaurS, *θη* est secundae m. 7) *οὐ* post *χρόνους* pr *Ω*. 8) *καθ' ἑκάστην ἡμέραν* vulg. — *σχεδὸν κατὰ τὴν ἡμέραν ἑκάστην* Aug1. *s* (fide Bkk). Vind1. Pal2. — *σχεδὸν καθ' ἑκάστην ἡμέραν r.* — *καθ' ἑκάστην σχεδὸν ἡμέραν* Aug2. — *καθ' ἑκάστην σχεδὸν τὴν ἡμέραν* codd *ε. ζ. η.* (*s*?). — *κατὰ τὴν ἡμέραν ἑκάστην Σ. k.* — *κατὰ ἡμέραν ἑκάστην* LaurS. — '*καθ' ἑκάστην τὴν ἡμέραν* p. 777, 27 Aristog. I §. 26 vulgari verborum ordine. Vid. ad p. 247, 21. Illo altero Plato T. I, 1 p. 45 Bkk: *ἡ ψυχὴ ἑκάστη.* De articuli talibus in locutionibus praesentia citavi nonnulla in Stephan. Thesaur. col. 3655 D. adde Orell. ad Isocr. Antid. p. 255 sq. Poppon. ad Xenoph. Cyrip. p. 8 sq.' Schaeferus. Vid. ad §. 68. — *σχεδόν τι* Reiskius, *τι* de suo, addidit. Probavit multis Dobraeus exemplis, quae facile augeri possunt. 9) *οὐδ' T. r.* 10) *οὐδὲ T. r.* Urb. 11) *Μελάνου* vulg. — *Μελάντου Σ.* Aug1. 2. *k. s. ε. η.* Guelf. Vind1. 3. 4. Pal2. — *μελαν* (*τον* superscr.) LaurS, cuius m sec *δ* ut videtur correxit e *τ*. — '*Μέλανος* nomen graecum nullum est. *Μέλαντος* perinde extra usum est. Quare ex eo effeci *Μελανίου.*' Reiskius. *Μελάντας* doricae formae saepe occurrit. Vid. Stephan. Thes. Didot. s. v. Adde Diogen. Laërt. Lib. V, 36. — *Μέλαντος* Lucian. Dial. Mort. VI, 5. — *Μελάντης* Boeckh. Corp. Inscr. No. 2214, 23 in titulo Chio. — *Μελάνδου γρ F. Φ.* 12) *καὶ μελανομανία* Pal1.

ἐμοῦ), ἐν τοίνυν τούτοις[13] πᾶσι μάλιστα μὲν διὰ τοὺς θεούς, δεύτερον δὲ δι' ὑμᾶς καὶ τοὺς ἄλλους[14] Ἀθηναίους ἐσωζόμην,[15] δικαίως. τοῦτο γὰρ καὶ[16] ἀληθές ἐστι καὶ ὑπὲρ τῶν ὀμωμοκότων[17] καὶ γνόντων τὰ εὔορκα[18] δικαστῶν.[19] (250) οὐκοῦν ἐν μὲν οἷς εἰςηγγελλόμην, ὅτ' ἀπεψηφίζεσθέ μου καὶ[1] τὸ μέρος[2] τῶν ψήφων τοῖς διώκουσιν οὐ μετεδίδοτε, τότ' ἐψηφίζεσθε τἄριστά με[3] πράττειν, ἐν οἷς δὲ τὰς γραφὰς[4] ἀπέφευγον,[5] ἔννομα[6] καὶ γράφειν καὶ λέγειν[7] ἀπεδεικνύμην, ἐν οἷς δὲ[8] τὰς εὐθύνας ἐπεσημαίνεσθε,[9] δικαίως καὶ ἀδωροδοκήτως πάντα πεπρᾶχθαί μοι[10] προςωμολογεῖτε.[11] Τούτων οὖν οὕτως ἐχόντων τί προςῆκον[12] ἢ τί δίκαιον ἦν τοῖς ὑπ' ἐμοῦ πεπραγμένοις θέσθαι[13] τὸν Κτησιφῶντ' ὄνομα;[14] οὐχ ὃ τὸν δῆμον

insaniam, neque aliud hos quicquam contra me non tentasse), in his, inquam, omnibus maxime per deos, secundo loco per vos et reliquos Athenienses conservabar, merito. hoc enim et verum est et utile iudicibus qui iuraverunt et religiose pronuntiarunt. (250) In quaestionibus igitur, quum me absolveretis et suffragiorum ratam partem accusatoribus non tribueretis, tum decernebatis me rectissime fecisse. quum accusationibus absolverer, legitima et rogavisse et dixisse me ostendebatur. quum rationes subsignaretis, iuste et integre a me acta esse omnia confitebamini. Quae quum ita essent; quod conveniens vel quod aequum nomen Ctesiphon rebus

---

13) *ἐν τούτοις τοίνυν* Lind. — *τοῖς Φ* pro *τούτοις*. 14) *ἅπαντας* post *ἄλλους* add vulg. — om *Σ*. pr LaurS. Aug1. *k. s. ε. η.* Vind1. Pal2. 15) *ἐγὼ* add Vind1. 16) *καὶ* om Aug4. Vind5. 17) *ὀμωμωκότων Ω*. — *ὠμομοκότων* Vind1. Cf. §. 250. 18) *καὶ ὑπὲρ τῶν τὰ* (*κατὰ* Ang.) *εὔορκα γνόντων* (*διαγνόντων ζ* — *γιγνόντων* Urb) vulg. — *καὶ γνόντων* (*ἐγνωκότων* Vind1) *τὰ εὔορκα* (sine *ὑπὲρ τῶν*) *Σ*. LaurS. Aug1. 2. *k. s* (fide Bkkeri). Pal2. *καὶ τὰ εὔορκα γνόντων*? *ε. η.* (*s*?). — (*ἐγνωκότων* etiam Guelf., ut videtur post *καὶ* collocatum). 19) *δικαστῇ* Vind1.

250. 1) *καὶ* om Vind1. 2) *τὸ πέμπτον μέρος* vulg. etiam BkkAnecd. p. 280. — *πέμπτον* om *Σ*. pr LaurS in fin lin. (Man?). Vid. §. 103. 3) *με* ante *τὰ ἄριστα T. p. r.* — om Vind4. 4) *διαγρὰς* Aug2, sic transpositis literis *γραφὰς* et confuso *φ* cum *δι*. 5) *ἀπέφυγον* vulg. — *ἀπέφευγον Σ*. LaurS. *F*. Aug1. 4. *k. s.* Vind1. 5. Pal2. Man. — Utramque lectionem exhibet Bav. 6) *ἔννομον* Pal2. 7) *λέγειν καὶ γράφειν* Aug4. Bav (non *F*). Vind4. 5. Urb. (*T. k. p. r. t.* Pall. Ang). Contra rei ordinem. 8) *δὲ καὶ Ω*. 9) *ἐπεσημήνασθε* Harl. 10) *μοι πεπρᾶχθαι* Aug2. *k*. Pal2. 11) *προσομολογεῖτε Ω*. Man. Ang. 12) *προσῆκεν* Aug1. Vind1. Pal2. Urb. (*T. Φ. k. r. s. v.* Vind4). Ioannes Sic. Rh. T. VI p. 361. — *προσῆκον Σ*. LaurS. vulg. Pertinet concinne ut *δίκαιον* non ad *ἦν*, sed ad *ὄνομα*. 13) *θεῖναι s*. 14) *ὄνομα τὸν*

ἑώρα τιθέμενον, οὐχ ὃ τοὺς ὀμωμοκότας[15] δικαστάς, οὐχ ὃ τὴν ἀλήθειαν παρὰ[16] πᾶσι βεβαιοῦσαν;

251. 'Ναί, φησίν, ἀλλὰ τὸ τοῦ[1] Κεφάλου[2] καλόν, τὸ μηδεμίαν γραφὴν φεύγειν.'[3] Καὶ νὴ Δί' εὔδαιμόν γε. ἀλλὰ τί μᾶλλον ὁ πολλάκις μὲν φυγὼν[4] μηδεπώποτε δ' ἐξελεγχθεὶς 311 ἀδικῶν[5] ἐν ἐγκλήματι γίγνοιτ'[6] ἂν διὰ τοῦτο δικαίως; καίτοι πρός γε τοῦτον, ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ τὸ τοῦ Κεφάλου καλὸν εἰπεῖν ἔστι μοι.[7] οὐδεμίαν γάρ πώποτ' ἐγράψατό με, οὐδ' ἐδίωξε γραφήν. ὥςθ' ὑπὸ σοῦ γ'[8] ὡμολόγημαι μηδὲν[9] εἶναι τοῦ Κεφάλου χείρων[10] πολίτης.

252. Πανταχόθεν[1] μὲν τοίνυν[2] ἄν τις ἴδοι τὴν ἀγνωμο-

meis gestis debebat imponere? an non id quod populum imponere videbat, non quod iuratos iudices, non quod veritate apud omnes confirmari?

251. 'Esto, inquit, at quod Cephalo contigit, praeclarum est, nullius reum fieri criminis.' Et vero per Iovem certe fortunatum. at quid qui saepe reus factus, sed nunquam iniuriae convictus est, magis vituperandus iure propterea fuerit? Quanquam, Athenienses, huic quidem etiam illud Cephali praeclarum respondere possum. nullam enim unquam iste in me accusationem scripsit nec persecutus est. quare tua quidem confessione nihilo sum civis Cephalo deterior.

252. Istius autem iniquitas et invidia quum omnibus e rebus per-

---

Κτησ. T. p. r. Aug2. Vind4. Urb. Ioannes Sic. — (*θέσθαι ὄνομα Κτησιφῶντα γρ* AldV). 15) *ὠμομοκότας* Vind1. 16) *παρὰ* om Aug2.

251. 1) *τοῦ* om Vind1. 2) *κεφαλαίου* Aug4. Pal1. Man. — *κεφα*^{λ} (i. e. compendium *κεφαλαίου*) Pal2. 3) *φυγεῖν* Laur8. vulg. etiam Hermog. Rh. T. III p. 296. Syrianus Rh. T. IV p. 568, qui addidit explicandi causa: *καὶ μηδεμιᾶς ἁλῶναι.* Ioannes Sic. Rh. T. VI p. 361. — *φυγῆν Ω.* — *φεύγειν Σ* (in marg antiq. *γρ. μηδεμίαν φυγην φυγειν·*). *Φ.* Aug1. *k. s.* Guelf. Vind1. Pal2. Recte se praesentis infinitivus habet. nam tamquam in communi sententia orator non facti tempus, sed ipsam rem respicit. — *φευγεῖν* Bav (non *F*?). — Maximus Plan. Rh. T. V p. 539 non habet *Ναί φησίν* nec *τὸ μηδ. γρ. φ.* 4) *φυγὼν Σ.* Laur8. vulg. etiam Hermogenes et Ioannes Sic. — *φεύγων* Aug1. *s.* Vind1. Pal2. — *κατηγορηθεὶς* Obs. 5) *ἀδικῶν* om Ioannes 6) *γένοιτ' k.* 7) *ἔστιν εἰπεῖν μοι* Aug4. AldT. Vind5. — *εἰπεῖν ἔστιν ἐμοί T. r.* Urb. 8) *γ'* om Urb. 9) *μηδὲ* pr *Ω.* 10) *χεῖρον* Urb. — *χείρω* Ald.

252. 1) *πολλαχόθεν* vulg. et Aristid. Rh. T. IX p. 361 W. Cf. Aphob. III §. 42, e quo loco apparet non opus esse addi, qualia saepe adduntur (vid. Schaefer. ad h. l.) *καὶ ἄλλοθι* vel similia. Cf. Liban. Opp. T. IV pp. 11. 106 et passim. — *πανταχόθεν Σ.* Laur8. Cf. Timocr. §. 110. Aristocr. §. 162. Foed. Alex. §. 29 ibiq. annot. 2) *οὖν* Aristi-

σύνην αὐτοῦ καὶ τὴν βασκανίαν, οὐχ ἥκιστα δ'[3] ἀφ' ὧν περὶ τῆς τύχης διελέχθη.[4] ἐγὼ δ' ὅλως μέν,[5] ὅστις ἄνθρωπος ὢν ἀνθρώπῳ τύχην προφέρει,[6] ἀνόητον ἡγοῦμαι.[7] ἣν[8] γὰρ ὁ[9] βέλτιστα πράττειν νομίζων καὶ ἀρίστην ἔχειν[10] οἰόμενος οὐκ οἶδεν,[11] εἰ μενεῖ[12] τοιαύτη[13] μέχρι[14] τῆς ἑσπέρας· πῶς χρὴ περὶ ταύτης λέγειν ἢ πῶς ὀνειδίζειν ἑτέρῳ; ἐπειδὴ δ' οὗτος πρὸς πολλοῖς ἄλλοις καὶ περὶ τούτων ὑπερηφάνως[15] χρῆται[16]

spici potest, tum vero ex iis quae de fortuna disseruit. Ego vero in universum quisquis, homo quum sit, homini fortunam obiicit, eum amentem esse duco. si enim is, qui optime secum agi putat et prosperrima se uti fortuna, ignorat sitne mansura talis usque ad vesperam; qui de ea dicere convenit aut eam alteri exprobrare? Quia vero iste praeter multa alia

---

des. 3) δι' *Ω*. 4) κ. τ. τ. διειλέχθη *Φ*. *t*. *β*. — κ. τ. τ. διεῖλεχθη Bav (non *F*.). — διελέχθη περὶ τῆς τύχης *T*. Urb. — διΗλίχθη LaurS, *H* et ductus inter λ et χ sunt sec man. itaque pr habuisse videtur διειλχθη. 5) ὅλως μέν om Apostolius Proverb. Cent. VI, 48[1]. Stobaeus Floril. Tit. 112 §. 14. 6) προφέρειν Aug4. — προσφέρει *u*. Pal2. Urb. Ang. — Add παντελῶς ante ἀνόητον vulg. Apostolius. Stobaeus. — παντελῶς om *Σ*. LaurS. *F* (Bav. habet a rec superscriptum). Aug4. 7) ἡγοῦμαι καὶ ἀπαίδευτον Aug1. 2. *k*. *s*. *v*. Guelf. Vind1. Pal2. 8) ἣν Fel. Weim. 9) ὁ τὰ vulg. LaurS. Apostolius. Stobaeus. — τὰ om pr *Σ*, add antiq. *Φ*. (Vind4). Recte om. nam pariter dicendum foret τὴν ἀρίστην proxime. 10) ἔχειν om Vind1. 11) εἶδεν Pal1. — Dobraeus quaerit: 'an duplex fuerit lectio, ἣν γὰρ ὁ τὰ βέλτιστα / ἀρίστην ἔχειν πράττειν / οἰόμενος / νομίζων οὐκ οἶδεν.' 12) μένει *Σ* accent. a corr antiq. Vind4. — μένεῖ LaurS, accentus super με deletus est. — διαμένει Apostolius. Stobaeus. 13) τοιαύτη proponunt ante Verbum Aug1. 2. *k*. *s*. Vind1. Pal2. Apostolius. Stobaeus. — Dobraeus coniecit: εἰ μενεῖ ἡ αὐτή. 14) μέχρι καὶ Aug2. 'Addidi καὶ, cuius est non exigua vis. non tantum usque ad finem anni, sed *vel* ad finem praesentis diei modo.' Reiskius. 'Nisi forte Augustani libri scriptura repetenda sit ab errore librariorum satis crebro, quem indicavit Bredowius Epist. Paris. p. 75, καὶ additum satis placet. Alia exempla huius particulae inter μέχρι (ἄχρι) et genitivum intersertae collegi in Stephani Thes. col. 6118 sq. Omninoque καὶ poni posse inter praepositionem eiusque casum docent mea in Aesopo Heusing. p. 147. 265a. Ad Sophocl. T. II p. 331. Ind. Homer. Od. p. 163.' Schaeferus. — μενεῖ τοιαύτην ἔχων μέχρι Urb. 15) ὑπερηφάνῳ vulg. — ὑπερηφάνως *Σ*. LaurS. *k*. *s*. γρ*Φ*. Aug1. 2. Vind1. 5. 16) κέχρηται vulg. — χρῆται *Σ*. LaurS. γρ*Φ*. Sic vehementius Aeschines vituperatur, quod non solum sit usus, sed etiam tunc et semper utitur.

τῷ[17] λόγῳ·[18] σκέψασθ' ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ θεωρήσατε, ὅσῳ[19] καὶ ἀληθέστερον καὶ ἀνθρωπινώτερον[20] ἐγὼ περὶ τῆς τύχης τούτου[21] διαλεχθήσομαι.[22] (253) Ἐγὼ τὴν[1] τῆς πόλεως τύχην ἀγαθὴν[2] ἡγοῦμαι,[3] καὶ ταῦθ'[4] ὁρῶ καὶ τὸν Δία τὸν Δωδωναῖον ὑμῖν[5] μαντευόμενον, τὴν μέντοι τῶν πάντων[6] ἀνθρώπων, ἣ νῦν ἐπέχει, χαλεπὴν καὶ δεινήν. τίς γὰρ Ἑλλήνων ἢ τίς βαρβάρων οὐ πολλῶν κακῶν[7] ἐν τῷ παρόντι πεπείραται;[8] (254) Τὸ μὲν τοίνυν προελέσθαι τὰ κάλλιστα καὶ τὸ

etiam de his insolenter utitur oratione; considerate, Athenienses, et spectate, quanto et verius et humanius ego de fortuna quam iste disputem. (253) Equidem fortunam reipublicae bonam esse iudico, idque video vobis etiam Dodonaei Iovis oraculo declarari, sed fortunam hominum omnium, quae his temporibus obtinet, esse gravem et acerbam. quis enim Graecorum aut quis barbarorum non multa mala nunc est expertus? (254) Quod

---

17) *τῷ* om *T. p. r.* Aug4. Vind4. Urb. Ang. 18) *χόγω* Urb. 19) *ὅσον* *k.* Pal2. 20) *δικαιότερον καὶ ἀνθρωπινώτερον* sine priore *καὶ* Augl. *k. s.* Vindl. Pal2. et fide Reiskii Guelf. — *δικαιότερον καὶ ἀληθέστερον*? Guelf. — *ἀνθρωπινώτερον* servaverunt etiam BkkAnecd. p. 78 et p. 80, 18, quo loco pro *ἀνώτερον· ἀντὶ τοῦ ἀνωτέρω. Δημοσθένης περὶ τοῦ στεφάνου.* scribe: *ἀνώτερον· ἀντὶ τοῦ ἀνωτέρως* etc. i. e. *ἀνθρωπινώτερον· ἀντὶ τοῦ ἀνθρωπινωτέρως.* 21) *αὐτοῦ p. r.* Vind4. — *τούτῳ* cod *ζ.* — *τούτων* Pal2. — *τούτω* (superscr. *ου*) Vind5. — om Pall. 22) *διαλέξομαι γρ* AldV. Obs. Ven. Harl. *T. p. γρ Φ.* Lind. Pall. Urb. — *διαλεχθησομαι* (superscr. *ἐξομαι*) Bav (non *F*?). — *διαλέγομαι* Vind4.

253. 1) *τὴν μὲν* vulg. — *μὲν* om *Σ.* LaurS (cuius pr etiam *τὴν* om, superscripsit eadem). *F.* (in Bav *μὲν* a recenti superscriptum est). Augl. *s.* Vindl. Pal2. in *γρ* habet *Φ.* Cf. Doberenz Observ. Dem. p. 17. 2) *ἀγαθὸν* Pall. 3) *ἡγοῦμαι* om *Φ.* 4) *τοῦθ'* vulg. — *ταῦθ' Σ.* LaurS. *F. Φ.* Augl. 4. *k. p. t.* Vindl. 5. Pall. 2. Cf. Schaefer. ad Olynth. II p. 18, 21. 5) *ὑμῖν Σ.* LaurS. vulg. — *ἡμῖν Φ. k. η.* Aug2. Vindl. Pal2. Placuit viris doctis. At *publice* consultanti civitati oraculum responsum est. — *υμῖν* (superscr. *η*) *F.* — Post pronomen add *καὶ τὸν Ἀπόλλω* (*ἀπολλων̃* i. e. *Ἀπόλλωνα* Augl) *τὸν Πύθιον* vulg. — om *Σ*, cuius marg rec habet. LaurS. *Φ.* in marginibus Augl et *k.* — Bav habet in *γρ* sine *καὶ.* Cf. §. 141. Solon. Eleg. in f. leg. §. 255. Sed habet Epistol. IV p. 1487 in amplificato loco. — Idem additamentum invenitur in Vindl. Pal2. ante *ἡμῖν*, in *s* ante *ὑμῖν.* 6) *ἁπάντων T. p.* Urb. — om *r.* Vind4. 7) *καὶ μεγάλων* post *κακῶν* add Augl. 4. Ven. Guelf. *ζ. s. k. r.* Vindl. 5. Pal2. 8) *καιρῷ πεπ.* vulg. — *πεπ. καιρῷ* Aldetc. — *καιρῷ* om *Σ.* pr LaurS. *F. Φ.* Augl. *s.* Guelf. Vindl. Pal2.

τῶν οἰηθέντων[1] Ἑλλήνων, εἰ πρόοινθ'[2] ἡμᾶς,[3] ἐν[4] εὐδαιμονίᾳ διάξειν, αὐτῶν[5] ἄμεινον πράττειν[6] τῆς ἀγαθῆς τύχης τῆς πό-
312 λεως εἶναι τίθημι,[7] τὸ δὲ[8] προςκροῦσαι καὶ[9] μὴ πάνθ' ὡς[10]

autem et honestissima quaeque suscepimus et Graecis qui putabant, si nos proiecissent, se beate victuros, ipsis feliciores sumus, id bonae reipublicae nostrae fortunae tribuo, quod autem impegimus et non quo-

---

254. 1) οἰηθ' ἐκείνων Mor. In nullo codice invenimus h. l. pronomen. Fallitur Taylorus. 2) προεῖντο imperfectum AldV. *Ω. r. s. u.* corr *v.* — πρόειντο Aldetc. *p. t.* Nihili est. — προοιντο *Σ.* — πρόοιντο LaurS. vulg. — προοιντο (εἶν) Bav (non *F*). Praeferendus est optativus in hypothesi pendenti cum infinitivo, mere cogitata. Cf. Aeschin. Ct. §. 81: ἡγήσατο, εἰ . . . τοῦ Φιλίππου κατήγορος ἀναφανείη, τὸν μὲν Φιλοκράτην προδήλως ἀπολεῖσθαι etc. 3) ὑμᾶς *F.* 4) ἂν Aug2. — ἂν ἐν *Φ*. Coniecerat hoc Reiskius. Cf. Aeschin. l. c. 5) αὐτῶν ἐκείνων LaurS. vulg. — αὐτὴν ἐκείνων Pall. — τούτων αὐτῶν Aug1. 2. *k. s.* Vind1. Pal2. — τούτων αὐτῶν ἐκείνων Guelf (nisi etiam de hoc codice Taylorus erravit). Scrimg. — αὐτῶν *Σ* sine reliquis pronominibus, omissis etiam in *Φ*. Aug4. Vind5, quae pronomina merito Baiterus ad Lycurg. p. 126 explicandi causa inculcata esse censet. — αὐτοὺς sine iis γρ marg antiq *Σ*. — αυτων (οὺς) *F.* Accusativus perplacet Schaefero. 'Non assentior. Illud dubitavi, possetne τούτων eiici, quod . . . videri potest glossema esse. Retinui tamen, quum nudum αὐτῶν sic initio membri positum durius videretur. At optime dictum vulgatum post interposita verba ἐν εὐδαιμονίᾳ διάξειν.' Dissenius. Sane suam vim habet αὐτῶν graviter praepositum. Melior nostra est fortuna quam reliquorum, quam ipsorum eorum, qui sua Philippo emolumenti sperati causa proiecerant. 6) πράξειν Vind5. 7) τίθεμαι AldT. Pall. 'Vid. not. ad Gnom. p. 92.' Schaeferus. 8) τῷ δὲ coniecit Wolfius, 'τουτέστι, διὰ δὲ τό.' Merito nemo probavit. 9) καὶ τὸ Mor. *k.* Pal2. — Probavit Schaeferus: 'Primum enim, in opposito membro bis ponitur articulus. p. 311, 25 et 26. Deinde quod gravius etiam est, ad aliud subiectum refertur προσκροῦσαι, ad aliud συμβῆναι, ut suus utrique infinitivo articulus iungendus videatur.' Schaeferus. 'Levis haec duritia in sententia tam plana me non commovet, ut restituam articulum etiam a Bekkero spretum. Nam quemadmodum in opposito membro bis positus articulus est, quum duo bona laudet et distinguere velit bonam fortunam celebrans, sic nunc de uno tantum malo dicit, nec causa est quare duo distinguere debeat, ubi minuere, non augere debet.' Dissenius. — 'Τὸ δὲ προσκροῦσαι καὶ . . . συμβῆναι absolute posita accipio, *quod vero* etc. quam rationem dicendi in oppositis haud raram animadverti. Xenoph. Cyrop. I, 6, 18. Aesch. Ctes. p. 453. Sophocl. Phil. 497. Electr. 1071.' Wunderlichius. Imo τὸ δὲ προςκροῦσαι καὶ . . . συμβῆναι est accusativus pendens a νομίζω. 10) ὅσα AldV.

ἠβουλόμεθ᾽[11] ἡμῖν[12] συμβῆναι[13] τῆς τῶν ἄλλων ἀνθρώπων τύχης τὸ ἐπιβάλλον ἐφ᾽ ἡμᾶς[14] μέρος[15] μετειληφέναι νομίζω τὴν πόλιν. (255) Τὴν δ᾽ ἰδίαν τύχην τὴν ἐμὴν καὶ τὴν ἑνὸς ἡμῶν[1] ἑκάστου, ἐν τοῖς ἰδίοις ἐξετάζειν δίκαιον εἶναι νομίζω.[2] ἐγὼ μὲν[3] οὑτωσὶ[4] περὶ τῆς τύχης ἀξιῶ,[5] ὀρθῶς καὶ δικαίως, ὡς[6] ἐμαυτῷ δοκῶ, νομίζω δὲ καὶ ὑμῖν.[7] ὁ δὲ τὴν ἰδίαν τύχην τὴν ἐμὴν τῆς κοινῆς τῆς[8] πόλεως[9] κυριωτέραν εἶναί φησι, τὴν μικρὰν καὶ φαύλην τῆς ἀγαθῆς καὶ μεγάλης. καὶ πῶς ἔνι τοῦτο γενέσθαι;

256. Καὶ μὴν εἴγε τὴν ἐμὴν τύχην πάντως ἐξετάζειν,[1] Αἰ-

modo voluimus omnia nobis evenerunt, ceterorum hominum fortunae partem nobis obvenientem civitati tributam esse censeo. (255) At privatam fortunam meam et uniuscuiusque nostrûm in privatis exquiri rebus aequum esse duco. ego quidem sic de fortuna censeo, recte et vere, ut mihi videtur, puto autem idem et vobis. sed iste privatam fortunam meam communi fortuna reipublicae valentiorem esse dicit, parvam et vilem bonâ et amplâ. id autem fieri quî potest?

*256. Et vero, Aeschines, si quidem in meam inquirere fortunam

---

Augl. 2. Obs. *T. k. p. r. s. s. γρ F. γρ Φ.* Guelf. Vindl. 4. Pall. 2. Urb. — ὅσ᾽ IndFel. 'Ad sensum parum aut nihil interest. Vid. not. ad Sophocl. Oed. Col. 1124.' Schaeferus. 11) ἐβουλόμεθ᾽ AldV. Obs. Aug2. Vind4. Urb. 12) ὑμῖν *F* (Bav?). 13) συμβῆναι om Obs. 14) ὑμᾶς Vindl. Urb. 15) μέρος om Augl. *k. s.* Guelf. Vindl. Pal2. 'An recte abesse possit, disputat, ut eruditum hominem decet, H. Stephan. Thesaur. T. II col. 576.' Taylorus. 'Vid. Bosii Ellips. p. 276.' Schaeferus.

255. 1) ὑμῶν Augl. *η. T. Φ. k. p. r. s.* Vindl. 4. Pal2. Urb. 2) νομίζω εἶναι *s.* Vindl. 3) μὲν οὖν vulg. — οὖν om *Σ.* LaurS (in fine lineae. marg habet a sec manu). Augl. *k. s.* AldT. Vindl. Pall. 2. Ang. 4) οὕτω *p. r.* — οὕτως Lind. Vind4. 5. 5) τύχης ἐξετάζειν ἀξιῶ vulg. LaurS. — ἐξετάζειν post ἀξιῶ Pall, sed *β. α.* superposita ordinem restituunt. — ἐξετάζειν om *Σ.* Augl. *s.* Vindl. — ἐξ. ἀξιῶ om *k.* Pal2. — ἀξιοῦν corr *r.* 'Quasi diceretur οὑτωσὶ ἀξιῶ περί τινος.' Wunderlichius. 'Ἀξιοῦν significat etiam arbitrari. Vid. AnecdBkk. p. 412, 26—28.' Schaeferus. Supple νομίζειν. — Locum δίκαιον (post ἐξετάζειν) . . . τύχης om pr *u.* Ang. 6) ὡς om *r. t.* 7) ὑμῖν συνδοκεῖν vulgo. — συνδοκεῖν om *Σ.* LaurS. Augl. *k. s.* Vindl. Pal2. Vid. Scheibe Observv. in Orr. Att. p. 17. Krueger. ad Dionys. p. 117 sq. 8) τῆς om Pall. 9) τὴν ἰδίαν . . . κοινῆς τῆς πο om Augl. *k.* Pal2. In marg habet Augl. — λεως ex omissa linea servaverunt Augl. *k.* Pal2.

256. 1) ἐξετάζειν πάντως *k.* Pal2.

σχίνη, προαιρεῖ·[2] πρὸς τὴν σαυτοῦ[3] σκόπει. κἂν εὕρῃς τὴν ἐμὴν βελτίω τῆς σῆς· παῦσαι λοιδορούμενος αὐτῇ. σκόπει τοίνυν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς. καί μου[4] πρὸς Διὸς[5] μηδεμίαν ψυχρότητα[6] καταγνῷ μηδείς. ἐγὼ γὰρ οὔτ' εἴ τις[7] πενίαν προπηλακίζει, νοῦν[8] ἔχειν ἡγοῦμαι, οὔτ' εἴ τις ἐν ἀφθόνοις[9] τραφεὶς ἐπὶ τούτῳ[10] σεμνύνεται, ἀλλ' ὑπὸ τῆς τουτουῒ[11] τοῦ χαλεποῦ[12] βλασφημίας καὶ συκοφαντίας[13] εἰς[14] τοιούτους λόγους ἐμπίπτειν ἀναγκάζομαι, οἷς ἐκ τῶν ἐνόντων ὡς ἂν δύνωμαι[15] μετριώτατα[16] χρήσομαι.

257. Ἐμοὶ μὲν τοίνυν ὑπῆρξεν,[1] Αἰσχίνη, παιδὶ[2] τὰ προς-

omnino instituis; eam cum tua confer. quam si tua meliorem inveneris: desine convitiari. considera igitur a primordio statim. atque per Iovem ne quisquam ineptire me putet. ego enim neque si quis paupertatem contumeliose tractat, sanum eum esse puto, neque si quis splendide educatus ea re gloriatur. sed istius importuni maledictis et calumniis in huiusmodi verba incidere cogor, quibus e copia suppeditanti quam potero modestissime utar.

257. Mihi igitur contigit, Aeschines, puero honesta schola et ea ha-

---

2) *προαιρῇ* LaurS. vulg. — *προαιρῇς* Urb. — *προαιρεῖ* Σ. 3) *σαυτοῦ* vulg. — *σεαυτοῦ* Σ. LaurS. Vindl. 5. Cf. ad f. leg. §. 221. — *ἑαυτοῦ* r. — Proxima verba *κἂν ... αὐτῇ* citant AnecdBkk. p. 154. 4) *καί μου* om Aug4. 5) *καὶ θεῶν* post *Διὸς* add vulg. — om Σ. pr LaurS. 6) *αἰσχρότητα* Obs. AldV. 'Sine dubio rectius.' Obsopoeus. '*ψυχρ.* interpretantur proxime sequentia.' Schaeferus. Vid. Ernest. Lex. Techn. Gr. s. v. *ψυχρ.* 7) *εἴ τινί τις* Reiskius mavult, interpretans *προπηλ.* in Ind. i. q. *alicui contumeliose obiectet.* 'Sed *προπ.* est *contumeliose tractare.*' Schaeferus. 8) *ὀνειδίζει νοῦν* Maximus Plan. Rh. T. V p. 574. Gregor. Cor. Rh. T. VII p. 1169. — *προπηλακιζειν ου* pr Σ, antiq addidit extremum *ν* ad *ου*. 9) *ἀφθονίᾳ* Gregor. 10) *τούτοις* k. Pal2. 11) *τούτου* s. Vindl. Pal2. 12) *τοῦ χαλεποῦ τουτουί* Aug4. Vind5. 13) *καὶ συκοφαντίας* om Aug4. 14) *ὡς εἰς* pr Pal2, *ὡς* linea deletum est. 15) *δύναμαι* AldT. 16) *μετριωτάτῳ* Aug4. 'Voluit *μετριωτάτως.*' Reiskius. — *μετριότητα* Σ.

257. 1) *ὑπῆρχεν* legisse videtur Schol. Anonym. Rh. T. VII p. 279. 2) *παιδὶ μὲν ὄντι φοιτᾶν εἰς* (*ἐς* k.) vulg. — om *μὲν ὄντι φοιτᾶν εἰς* Σ (habet in marg antiq. sine *γρ*). pr LaurS. (habet marg antiqua manu cum *γρ*). — Schol. Rh. l. c. locum sic dedit: *ἐμοὶ δὲ* (praecesserat *σοὶ μὲν γὰρ ὑπῆρχεν, Αἰσχίνη, παιδὶ μὲν ὄντι*) *φοιτᾶν εἰς*. Secundum textum Σ et LaurS paululum durior quidem oppositio esse substantivi *τὰ διδασκαλεῖα* et infinitivorum *ἔχειν* etc. videtur Rauchensteinio, sed ob ipsam duritiem inculcata esse illa verba. Cf. §. 265. *εἰς τὰ προςήκοντα διδασκαλεῖα φοιτᾶν* minus est quam *τὰ προςήκοντα διδασκα-*

ἥκοντα διδασκαλεῖα, καὶ ἔχειν ὅσα χρὴ τὸν μηδὲν αἰσχρὸν ποιήσοντα[3] δι' ἔνδειαν,[4] ἐξελθόντι δ'[5] ἐκ παίδων[6] ἀκόλουθα[7] τούτοις πράττειν, χορηγεῖν, τριηραρχεῖν, εἰςφέρειν, μηδεμιᾶς φιλοτιμίας μήτ' ἰδίας μήτε δημοσίας ἀπολείπεσθαι, ἀλλὰ καὶ τῇ πόλει καὶ τοῖς φίλοις χρήσιμον εἶναι, ἐπειδὴ δὲ[8] πρὸς τὰ κοινὰ προςελθεῖν[9] ἔδοξέ μοι, τοιαῦτα πολιτεύμαθ' ἑλέσθαι,[10] 213
ὥςτε καὶ ὑπὸ τῆς πατρίδος καὶ ὑπ' ἄλλων Ἑλλήνων πολλῶν[11] πολλάκις ἐστεφανῶσθαι,[12] καὶ[13] μηδὲ[14] τοὺς ἐχθροὺς ὑμᾶς, ὡς οὐ καλά γ' ἦν ἃ[15] προειλόμην, ἐπιχειρεῖν[16] λέγειν. (258) Ἐγὼ μὲν δὴ[1] τοιαύτῃ συμβεβίωκα τύχῃ, καὶ πόλλ' ἂν[2] ἔχων ἕτερ'[3] εἰπεῖν περὶ αὐτῆς[4] παραλείπω, φυλαττόμενος τὸ λυπῆσαί

bere, quae opus sunt homini turpe nihil facturo propter inopiam, egresso e pueritia his consentientia agere, choragiis fungi, triremes instruere, tributa extra ordinem conferre, nulla vel privata in re vel publica liberalitatem meam requiri sinere, sed et civitatem et amicos iuvare, postquam autem ad rempublicam accedere mihi visum est, ea instituta sequi, ut et a patria et ab aliis Graecis multis saepe sim corona donatus, et ut ne vos quidem inimici non praeclara certe fuisse, quae institui, dicere audeatis. (258) Talis igitur fortuna mea perpetuo fuit, de qua multa alia quae dicere possem praetereo, ne quem iis referendis, quae mihi honori duco,

---

λεῖα ὑπάρχειν τινί. Illa est simplex frequentatio honestarum scholarum, haec omnium honestarum scholarum occasio et facultas. 3) ποιήσαντα *p*. 4) καὶ ἔχειν . . . ἔνδειαν versum (?) om Aug1. 5) καὶ ἐξελθόντι δὲ *k. s. η*. Pal2. Man. 6) παιδίων Aug1. *k. r. s.* Vind1. Pal2. 7) ἀκόλουθα *Σ*. LaurS. vulg. — τἀκόλουθα Aug2. marg Bav. Urb. γρ AldV. *T*. Vind4. Fel. — in *Ω*, ἀκόλουθα, sed commatis signum mutatum in τά. — ἀκόλουθον Pal2. — τὰ καθ' ὅλα AldT. 8) δὲ om Aug4. 9) προσῆλθον, Aldetc. corr LaurS. *Φ. t. u.* γρ *s. Ω*. Vind3. 4. 5. Pall. Urb. Man. Ang. — προσηλθεῖν? Vind1. — προσελθεῖν *Σ*. pr LaurS. Aug1. *F*. (non Bav?). Guelf. *s*. (*T. k. p. r. v*). 10) ἔδοξε . . . ἑλέσθαι om Ang. 11) ὑπὸ τῶν ἄλλων Ἑλλ. vulg. — ὑπ' ἄλλων Ἑλλ. πολλῶν *Σ*. LaurS. 'Egregie, et sic, ut pudori oratoris parcatur. vulgata enim tam absurda est, ut ne superlationis quidem excusationem admittat.' Schaeferus. — Dobraeus mavult πολλῶν sine Ἑλλήνων. 12) ἐστεφανοῦσθαι *Ω*. — στεφανῶσθαι Vind5. 13) εἰ *k*. Pal2. 14) μὴ Aug1. *k*. Vind1. Pal2. 15) οὐκ ἀλλαγῆναι *Σ*, margo recentior οὐ καλάγε ἦν ἃ. 16) ἐπιχειρεῖ *k*. Pal2.

258. 1) δὴ om *Ω*. Pall. Ang. 2) ἂν Vind1. 3) καὶ πολλὰ ἂν ἕτερ' ἔχων Pal2, qui vulgatum ordinem in marg habet. 4) περὶ αὐτῆς om Vind1.

τινα,[5] ἐν[6] οἷς σεμνύνομαι.[7] σὺ δ' ὁ σεμνυνόμενος[8] ἀνὴρ[9] καὶ διαπτύων τοὺς ἄλλους σκόπει πρὸς ταύτην[10] ποίᾳ[11] τινὶ[12] κέχρησαι τύχῃ, δι' ἣν[13] παῖς μὲν ὢν μετὰ πολλῆς τῆς[14] ἐνδείας ἐτράφης, ἅμα τῷ πατρὶ πρὸς[15] τῷ διδασκαλείῳ[16] προσεδρεύων, τὸ μέλαν τρίβων καὶ τὰ βάθρα[17] σπογγίζων καὶ τὸ παιδαγωγεῖον[18] κορῶν, οἰκέτου τάξιν, οὐκ ἐλευθέρου παιδὸς ἔχων, (259) ἀνὴρ δὲ[1] γενόμενος τῇ[2] μητρὶ τελούσῃ τὰς βίβλους ἀνεγίγνωσκες καὶ τἆλλα συνεσκευωροῦ,[3] τὴν[4] μὲν νύκτα νε-

offendam. Tu vero, gravitatem affectans vir et alios conspuens, cum hac eam fortunam confer, qua tu es usus: puer in magna egestate es educatus, una cum patre ad ludum literarium sessitans, atramentum terens et subsellia spongiis detergens et paedagogium verrens, famuli vicem, non ingenui pueri obiens. (259) vir factus, matri initianti libros lectitasti, et ceteras machinationes curasti, noctu hinnuli pelle indutus et

---

5) **τινάς** γρAldV. η. Aug2. Vind4. (*T. k. p. r. u. v*). — **τινα** Aldetc. *Σ*. Laur8. *Ω*. *F*. *Φ*. *s*. *t*. Pal1 (in marg habens ἢ **τινας**). Urb. Vind1. 3. 5. Pal2. Man. Ang. I. e. non certum quendam, sed in universum auditores, ut nostrum *man*, *einen*. 6) **ἐφ'** *p*. 'Solenni constructione, ut haec structura satis probabilis videatur. Vid. mox vs. 20.' Schaeferus. Nullorum vocabulorum variationem magis amat orator quam praepositionum, scilicet variatâ sententiâ. **ἐν οἷς σεμνύνομαι** = *in quibus nisus glorior*. Cf. Aristotel. Ethic. ad Nicom. IV, 8. 7) **σεμνοῦνομαι** Vind3. 8) **σεμνὸς** vulg. Alexander. Rh. T. VIII p. 431. et Herodianus, sed sine ἀνὴρ, Rh. T. VIII p. 588 (= p. 50 ed. Dind.) — **σεμνυνόμενος** *Σ*. Laur8. 'Vulgata scriptura est apud Herodianum eamque commendat additum ἀνήρ, quod om Herodianus, apud quem scriptum **ὁ σεμνὸς καὶ δ. τ. ἄλλους**.' Dindorfius. At participium pro adiectivo non offendit, et **σεμνυνόμενος** melius cum **διαπτύων τοὺς ἄλλους** convenit quam **σεμνός**, *venerandus*, acerbiusque idem verbum repetitur. 9) **ὁ σεμνὸς ἀνὴρ καὶ δίκαιος** Urb. 10) **ταύτῃ** *T*. γρ*F*. γρ*Φ*. AldT. Vind4. Urb. — **ταύτην** (η superscr.) Bav. — **αὐτὴν** *Ω*. — **ταυτί** γρ marg *Ω*. 11) **ὁποίᾳ** *Φ*. Aug1. *ε*. *η*. *k*. *r*. *s*. Guelf. Vind1. Pal2. — **ποίᾳ δὴ** *Ω*. *u*. Ang. 12) **τίνι** vulg. — **τινὶ** *Σ*? Bekk. correxit. — **τινα** *Ω* (non aliter). — **τοίνυν** pr Laur8, corr in **τινι**. locus est in crasis. 13) **ἧς** Harl. 14) **τῆς** om vulg. — **τὴν** *Σ*, unde Scheibius Obs. in Orr. Attic. p. 56 coniecit, ut habet Laur8, **πολλῆς τῆς** i. e. '**πολλὴ ἦν ἡ ἔνδεια μεθ' ἧς ἐτράφης**.' 15) **πρὸς** om Schol. Rh. T. VII p. 272. 16) **τὸ διδασκαλεῖον** Aug4. Vind5. 17) Citant Marcellinus Rh. T. IV p. 348. Pollux Onom. Lib. IV §. 19 hic ordinem verborum **τὰ β. σπογγ. καὶ τὸ μέλ. τρ.** invertens. — (**βάραθρα** Aug4.) 18) **τῷ παιδαγωγεῖ** *Ω*, in marg γρ **τὸ παιδαγωγεῖον**.

259. 1) **δὲ** om Aug4. 2) **γ. καὶ τῇ** Aug2. 3) **συνεσκευώρου** Aldetc. sec m Laur8. — **συνεσκευωροῦς** Vind5. — **συνεσκευωροῦ** *Σ*? vulg. —

βρίζων[5] καὶ κρατηρίζων[6] καὶ καθαίρων τοὺς τελουμένους καὶ ἀπομάττων[7] τῷ πηλῷ καὶ τοῖς πιτύροις καὶ, ἀνιστὰς[8] ἀπὸ τοῦ καθαρμοῦ, κελεύων[9] λέγειν 'ἔφυγον κακόν, εὗρον ἄμεινον,' ἐπὶ τῷ μηδένα πώποτε τηλικοῦτ'[10] ὀλολύξαι σεμνυνόμενος (καὶ ἔγωγε νομίζω.[11] μὴ[12] γὰρ οἴεσθ' αὐτὸν[13] φθέγγεσθαι μὲν οὕτω[14] μέγα, ὀλολύζειν δ' οὐχ ὑπέρλαμπρον), (260) ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις τοὺς καλοὺς θιάσους[1] ἄγων διὰ τῶν ὁδῶν, τοὺς ἐστεφανωμένους[2] τῷ μαράθῳ[3] καὶ τῇ λεύκῃ, τοὺς ὄφεις τοὺς παρείας[4] θλίβων καὶ[5] ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς αἰωρῶν, καὶ βοῶν[6]

e cratere bibens, et initiandos lustrans et abstergens luto ac furfure et, quum erigebas eos a lustratione, dicere iubens 'Mala effugi, reperi meliora,' id tibi laudi ducens, neminem unquam tantum ululasse (idque equidem puto. nolite enim credere eum, quum tam clare loquatur, non splendidissime ululare), (260) his autem diebus praeclaros illos coetus per vias ducens, foeniculo et populo redimitos, serpentes quos parias vocant elidens et supra caput efferens, et clamitans 'Evoe Saboe' et interim salti-

---

συνεσκευωρου pr LaurS. 4) *καὶ τὴν Φ*. 5) *νευρίζων* Ald. Mor. *t. u. v.* Vindl. 3. Pall. Man. — *νεβρύζων Ω*. — *νεβρίζων* Fel. *Σ*. LaurS. vulg. Harp. Phot. Suid. 6) Phot. s. v. 7) *ἀπομμάτων* Augl. *k*. — Cit. Harp. Suid. AnecdBkk. p. 431. 8) *ἀναστὰς* vulg. — *ἀνιστὰς Σ*. LaurS. Augl. 2. *η. s.* Ven. Guelf. Bav. Vindl. 5. Pall. 2. Ang. (*Φ. k. p*). Vid. not. 9. 9) *κ. καὶ κελεύων* LaurS compendio. vulg. — *καὶ* om *Σ*. Augl. *k. s.* Vindl. 3. Pal2. Vid. Doberenz. l. c. p. 5. Eodem tempore, quo Aeschines initiatos erigebat (*ἀνιστάς*), iubebat eos formulam dicere, idque faciebat *λαμπρόφωνος* voce glorians. Sic intelligimus tria participia vario ordine usurpata, non disiungenda per *καὶ*. 10) *τηλικοῦτον* vulg. — *τηλικοῦτ' Σ*. LaurS. (Vindl. 5). 11) 'Nullus dubito legendum esse *καὶ δικαίως, ὡς ἔγωγε νομίζω*.' Reiskius. 'Vulgata est sanissima. *atque equidem credo* scil. rem ita se habere sive hominem vere gloriari.' Schaeferus. 12) *καὶ* Man. 13) *ἂν τὸν* Vind5. 14) *οὕτως* Vind4.

260. 1) *θίασος* cit. Zonar. p. 1045. Harpocr. Suid. s. v. 2) *στεφανωμένους* Ald. Pall. — *στεφανουμένους* Fel. 3) *μαράθρῳ* Aldetc. (Augl.) Vindl. Pal2. Plin. H. N. XXI, 54. XXX, 27. Vid. Billerbeck. Flora Class. p. 78 sq. — *μαράθῳ Σ*. LaurS. vulg. Harpocr. Suid. Phot. s. v. *Λεύκη*. Philetas in Etymol. M. s. v. *Νη* p. 602, 40. Plin. H. N. VIII, 99. XX, 110. Athenaeus, Strabo, Aelianus, Theophrastus, alii in Stephani Thesauro Didot. — *Ἀπὸ τοῦ μαραίνεσθαι* Dioscorid. III, 81. 4) *παρίας* Augl. *k. s.* pr Bav. Pal2. — Cit. schol. Aristophan. Plut. vs. 690. Hermog. T. III p. 308. Harpocr. Suid. (Phot.) Ammon. s. v. Etymol. Magn. p. 653, 36. 5) *καὶ* om Pal2. 6) *καὶ* ante *εὐοῖ* Wolf. addidit, nescimus unde.

‘εὐοῖ σαβοῖ’ [7] καὶ ἐπορχούμενος [8] ‘ὕης ἄττης ἄττης ὕης’ [9], ἐξαρ-
tans ‘Hyes Attes Attes Hyes,’ praesul et dux et hederam ferens et van-

---

7) εὐοῖ Σαβοὶ vulg. Harpocration vulg. — αἰβοὶ σαβοὶ Aug4. Cf. Cramer. Anecd. Oxon. T. II p. 495: Εὐβοῖ σαβοῖ. Ναυτικόν (scr. Βακχικόν) τι ἐπιφώνημά ἐστι. Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος. — Codex Palatinus (quem Bekk. h. l. neglexit) Harpocr.: εὐβοισαβοι. Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος. Βακχικόν τι ἐπίφθεγμά ἐστιν. Cf. Psellus περὶ δικῶν p. 109 Boiss. — εν[οι] σαβοι F. — εὖ οἱ σαβοι Bav. — εὖ οἷ σάβοι Laur8. γρ ε. u. v. (ε. η). — εὖ οἱ σαβοὶ Vind3. De spiritu aspero in medio vocabulo (εὐοἷ vel εὐοἷ) vid. Giese Dial. Aeol. p. 311 sqq. Lehrs. De Stud. Aristarch. Homer. p. 337. Keil. Schedae Epigraph. p. 4. Herodianus ap. Theognost. Canon. in BkkAnecd. p. 1433. = in Crameri Anecd. Oxon. T. II p.*158. Etymol. M. p. 391, 12. Schol. Dionys. in BkkAnecd. p. 951. Apollon. De Construct. p. 319 sq. — εὖ οἷ σαβοῖ r. — εὐοἱσάβοι pr Ω. Man. Urb. — εὐοὶ σαβοὶ corr Ω. — ευ[οι]σάβοι Σ, superscr οι antiq. Fortasse verum videatur εὖ σάβοι i. e. εὖ μύσται sive εὖ ἔχοιτε, ὦ μύσται (conferamus ἴω Βάκχε). vel εὖ οἱ σάβοι i. e. εὖ οἱ μύσται ἔχοιεν. Nisi in Graecis barbarae formulae origo frustra quaerenda esset. Schol. in Pall. Urb. (et in aliis codd. Morel. et Dind. p. 327): παρὰ φύλαξι (scr. φλύαξι vid. Toup. Emendd. in Suid. T. II p.*204 ed. Porson. cf. Athen. Lib. XIV p. 621 F. Hesych. s. v. ibiq. intrr.) τιμώμενον βακχικόν τι ἐπίφθεγμα κατὰ τὴν (τὴν om Pall) Φρυγῶν διάλεκτον, ἵνα οὕτως ἔχῃ: εὖ οἱ μύσται. ἀπὸ τούτου μέντοι καὶ ὁ Σεβάζιος Διόνυσος. Harpocr. et Phot. s. v. Σαβοί. Suid. et Stephan. Byz. s. v. Σάβοι. — Photius s. v. Εὐοί· σαβοί: μυστικὰ μέν ἐστιν ἐπιφθέγματα. φασὶ δὲ τῇ Φρυγῶν φωνῇ τοὺς μύστας δηλοῦν. ἀφ’ οὗ καὶ ὁ Σαβάζιος Διόνυσος. Plutarch. Conviv. p. 671 F: Σάββους γὰρ καὶ νῦν ἔτι πολλοὶ τοὺς Βάκχους καλοῦσι καὶ ταύτην ἀφιᾶσι τὴν φωνὴν, ὅταν ὀργιάζωσι τῷ θεῷ (lacuna) σιν. ἔστι δήπου καὶ παρὰ Δημοσθένους λαβεῖν καὶ παρὰ Μενάνδρου. Accentus εὐοῖ traditione quidem confirmatus esse videtur. Apollonius De Adverb. in BkkAnecd. p. 588: ὡς ἔχει τὸ ὁμοιμοῖ καὶ τὸ ὀτοτοῖ καὶ τὸ οἰοιοῖ. φαίνεται, ὅτι καὶ τὸ εὐοῖ κατὰ τοῦτο σεσημειώσεται. Traditur autem a Grammaticis id esse σχετλιαστικόν, et τὰ εἰς οι καὶ εἰς αι σχετλιαστικὰ παραλόγως περισπῶνται: ὀττοτοῖ, εὐοῖ etc. Herodianus p. 208 Schm. = Arcadius p. 183. Cf. Crameri Anecd. Ox. T. III p. 279. Regul. Prosod. p. 460 Hermann. 8) ‘καὶ ἐπορχούμενος videntur transponenda post Ἄττης Ὕης *et ad haec tripudians.*’ Schaeferus. Obscuriores ritus, quam ut talia mutemus. 9) ὕης ἄττης ἄττης ὕης Σ et vulg. Harp. Suid. s. v. Ἄττης ibiq. intrr. (Strab. X, 3 §. 18: Ἐπιφθεγγόμενον εὐοῖ σαβοῖ [πολλάκις] καὶ ὕης ἄττης [ἄττης] ὕης). — ὑῒς ἄττ[ι]ις ἄττ[η]ης ὕ[ι]ις u. — ὕης

χος καὶ προηγεμὼν[10] καὶ κιττοφόρος[11] καὶ λικνοφόρος[12] καὶ

num ferens et eius generis aliis nominibus ab aniculis salutabare, merce-

---

ἄττης ἄττης ὕης v. — ὕς ἄττις ἄττις ὕς LaurS. Man. Urb. Ang. IndAld. (ὕις AldV). — ἄτης loco ἄττης coniecit Vales. Emend. p. 107 sq. et ad Maussaci Harpocr. p. 101. Ἄττης nomen satis confirmatum est per Pausan. VII, 17 §. 5 ibiq. Siebelis. aliosque scriptores. Quamquam originem nominis indicere non possum. nam nobis quidem non placet Bocharti explicatio Opp. T. I column. 441 ed. Villemand. et Leusd. Alia dedit Lobeck. Aglaopham. Excurs. XIII T. II p. 1041 sqq. 10) ἡγεμὼν Aristides Rh. T. IX p. 458 W. Aug4. 11) κιττοφόρος libri Dem. omnes. Item Aristides. Libanius Declam. T. IV p. 975 R. — Rubenius coniecit κιστοφόρος. Secuti sunt Spanhemius, Taylorus, Reiskius, Bekkerus, Lobeckius (l. c. T. I p. 647), alii. Cur nos ad nostros codices reverterimus, exposuimus Programm. Francof. 1840b. Neque Harpocrationis codices illam coniecturam satis confirmant. nam non Demosthenem citaverunt Harpocr. reliquive Lexicographi, sed sic Harpocr. Palatinus i. e. optimus eius codex: Κιττοφόρος. ἔνιοι μετὰ τοῦ σ γράφουσιν, κιστοφόρος. ἔοικεν δὲ τὰς κίστας ἱερὰς εἶναι Διονύσου καὶ ταῖν θεαῖν. Tuentur praeter eum Harpocrationis codicem hoc κιστοφόρος et κίστας codd. Fed. Morelli, Mediceus, Cantabrigiensis et alii Bekk., pro qua lectione vulgo διὰ δύο σσ, κισσοφόρος et κίσσας, quam lectionem merito reiecit Valesius ad Maussac. p. 377 sqq. Ex Harpocr. corrigenda sunt BkkAnecd. p. 272 init. sic: Κιττοφόρος: ὁ τὸν κιττὸν (scribebatur κίττον) φορῶν. [adde: ἔνιοι μετὰ τοῦ σ γράφουσιν κιστοφόρος], ἵν' ᾖ ὁ φέρων τὴν κίστην. Cf. Suid. et Phot. Invenimus autem apud Cyriacum Anconitanum Demosthenis verba citantem in scholiis ad Strab. l. c. sane lectionem κιστοφόρος, omisit autem ille καὶ λικνοφόρος. Vid. Tzschuck. ad hunc Geographum l. c. Certe haec omissio non sine ratione. nusquam enim idem λικνοφόρος καὶ κιστοφόρος dicitur, nam aut κίστη et λίκνος eadem sunt mystica vasa, tum alterum vocabulum superfluum est, aut sunt diversa, tum non idem eodem tempore ea gestabat. sed recte copulantur κιττός et λίκνος. Ut Plutarch. Vit. Alexand. cap. 7: ἡ Ὀλυμπιὰς μᾶλλον ἑτέρων ζηλώσασα τὰς κατοχὰς καὶ τοὺς ἐνθουσιασμοὺς ἐξάγουσα βαρβαρικώτερον, ὄφεις μεγάλους χειροήθεις ἐφείλκετο τοῖς θιάσοις, οἳ πολλάκις ἐκ τοῦ κιττοῦ καὶ τῶν μυστικῶν λίκνων παραναδυόμενοι καὶ περιελιττόμενοι τοῖς θύρσοις τῶν γυναικῶν καὶ τοῖς στεφάνοις, ἐξέπληττον τοὺς ἄνδρας. Cf. Toup. Emendat. T. II p. 203 ed. Pors. E nostro loco apparet, istos coetus reliquos foeniculo et populo redimitos fuisse, solum Aeschinem tanquam ipsum Bacchum hedera coronatum. 12) λιχνοφόρος Fel. Mor. — λικνοφόρος Ald. Σ. LaurS. Ω. Aug1. 4. s. β. ε. η. Bav. Vind1. 3. 4. 5. Pall. 2. Urb. Man. Ang. alii Bekkerii. Harpocr. (Phot. Suid.) s. v. — λυκνοφόρος Aug2.

τοιαῦθ᾽[13] ὑπὸ τῶν γραιδίων[14] προςαγορευόμενος, μισθὸν λαμ-
314 βάνων τούτων[15] ἔνθρυπτα[16] καὶ στρεπτοὺς[17] καὶ[18] νεήλατα,[19] (ἐφ᾽ οἷς τίς[20] οὐκ ἂν[21] ὡς ἀληθῶς αὐτὸν[22] εὐδαιμονίσειε[23] καὶ[24] τὴν[25] αὑτοῦ[26] τύχην;) (261) ἐπειδὴ δ᾽ εἰς τοὺς δημότας ἐνεγράφης[1] ὁπωςδήποτε (ἐῶ γὰρ τοῦτο[2]), ἐπειδή γ᾽[3] ἐνεγρά-

dem pro istis muneribus accipiens placentas vinosas et spiras et mellitos panes, (ob quae quis eum non vere felicem praedicet et fortunam eius magni faciat?) (261) postquam autem in tribules inscriptus es quocumque modo (id enim praetereo), certe postquam inscriptus es; statim pul-

13) καὶ τὰ τοιαῦτα vulg. — τὰ om Σ. LaurS. (Vind3). 14) γραϊδίων Aldetc. vulg. Hermog. T. III p. 308 W. — γραΐδων AldV. — γρᾳδίων Bekk. 'Sic semper Attici. Vid. Aristoph. Plut. vs. 674. 688. Nostram scripturam invexerunt librarii iota adscriptum trisyllabae vocis duobus punctis notantes.' Schaeferus. Γραΐδιον (quatuor syllabis) non atticum esse dudum quidem constat. Vid. Lud. Dindorf. in Stephan. Thesaur. Didot. Sed sitne γραίδιον an γρᾴδιον scribendum e Lexicis veteribus, quae quidem integra relinquamus, non constat. Zonaras p. 453: γραιίδιον καὶ κατὰ συγκοπὴν τῶν δύο ιι γραίδιον. Etymol. Magn. p. 239, 41: Γρᾴδιον. — γραίδιον. — γραιίδιον, καὶ κατὰ συγκοπὴν τοῦ ἑνὸς ι καὶ συναιρέσει τοῦ α καὶ ι εἰς τὴν αι δίφθογγον γραίδιον. Eustath. ad Od. Α vs. 190 p. 1410, 4: ἔτι καὶ γραΐς, ὅθεν τὸ γραΐδιον ὑποκοριστικῶς. καὶ συνῃρημένως γρᾴδιον. — Σ γραιδίων scribens, non ea forma literae ι utitur, quae vulgo subscribitur, sed altera, longiore, duobus punctis (non diaeresi significandae) ab iota subscribendo distincta. — LaurS: γρᾳδίων (cum iota subscripto?). 15) τούτων om k. Pal2. 16) ἔνθρυπται Ang. — om Athen. XIV p. 645 B. — Cit. Harpocr. s. v. Schol. ad Aristid. p. 308 Fr. AnecdBkk. p. 97. Cf. Suid. s. v. 17) Cit. Harpocr. Suid. s. v. 18) καὶ om Man. 19) νεήλαττα Ω. — Cit. Harpocr. Cf. Iulian. Epist. 24 p. 36 ed. Heyler. 20) τίς AldV. Wunderlichius correxit vulgatum τις. 21) οὐκ ἂν om T. p. Urb. 22) αὑτὸν Σ. — αὐτὸν vulg. — αὑτὸν LaurS. Bkk. Cf. not. 26. — αὐτὸν ὡς ἀληθῶς k. Pal2. 23) εὐδαιμονήσειε Mor. (Ald? in meo exemplo non liquet). Pall. 2. — εὐδαιμονείσειε Aug4. — εὐδαιμονήσειεν αὐτὸν? pr LaurS, nunc ἀυτον. 24) καὶ om Aug4. 25) τὴν αὐτὴν AldT. Pall. 26) αὑτοῦ Σ. — αὐτοῦ Markl. — αὑτοῦ LaurS. vulg. 'Bene αὐτὸν . . . αὑτοῦ Bekker. Lenis Apostrophen, quae per totum hunc locum continuatur, perperam interpellat.' Schaeferus. Apostrophen esse satis ostendit interrogativum τίς et §. 256, ubi Aeschinis fortunam se expositurum esse Demosthenes profitetur. haec vero argumentatio minus recte procederet, si interrogaretur, quis se his rebus non crederet felicem. Irrisio e vulgata scriptura maior est.

261. 1) ἀνεγράφης Pal2. 2) τοῦτό γε Aug1. s. η. Harl. Guelf.

φης·[4] εὐθέως τὸ κάλλιστον ἐξελέξω τῶν ἔργων,[5] γραμματεύειν[6] καὶ ὑπηρετεῖν τοῖς ἀρχιδίοις.[7] ὡς δ' ἀπηλλάγης ποτὲ καὶ τούτου· πάνθ' ἃ[8] τῶν ἄλλων κατηγορεῖς[9] αὐτὸς ποιήσας οὐ κατῄσχυνας[10] μὰ[11] Δι' οὐδὲν τῶν[12] προϋπηργμένων[13] τῷ μετὰ ταῦτα βίῳ, (262) ἀλλὰ μισθώσας σαυτὸν[1] τοῖς βαρυστόνοις ἐπικαλουμένοις ἐκείνοις[2] ὑποκριταῖς, Σιμύλῳ[3] καὶ Σωκράτει,[4]

cherrimum tibi munus delegisti, scribam esse et minorum magistratuum ministrum. ut autem tandem eo quoque liberatus es; perpetratis iis omnibus quae in aliis accusas, nihil per Iovem prioribus factis indignum commisisti in posteriore vita, (262) sed locata opera tua illis, qui suspiriosi cognominantur, histrionibus, Simylo et Socrati, tertias partes acti-

---

Vindl. 4. Pal2. — γε om Σ. LaurS. Ω. Φ. v. Vind3. 5. — ἐπειδὴ ... τοῦτο] ταῦτα λείπει ἐν τῷ παλαιῷ Lind. 3) ἐπειδή γ' Σ. pr LaurS (eadem man γ delevit. et prima fort. habuerat ἐπει sine δή). vulg. Cf. Doberenz. l. c. p. 25 sqq. — ἐπειδὴ δ' Ω. u. corr v. Vind3. Pall. Man. Ang. — ἐπειδὴ δ' οὖν Harl. η. Alt. Aug2. Vind4. 4) ἐπειδή γ' ἐνεγράφης om Augl. k. s. Guelf. Vindl. Pal2. 5) διελέξω τ. ἔργ. cod η. — ἐξελέγξω τ. ἔργ. corr Ω. — τῶν ἔργων ἐξελέξω p. Lind. Vind4. 6) ὑπογραμματεύειν corr LaurS fort. a pr manu. vulg. Cf. f. leg. §§. 200. 249: ὑπογραμματεύοντες δ' αὐτοὶ καὶ ὑπηρετοῦντες. — γραμματεύειν Σ. pr LaurS. Augl. s. Φ. Vindl. Urb. Pal2. Cf. supra §. 127. f. leg. §. 95. 7) ἀῤχιδίοις Σ. LaurS. vulg. Pollux VIII §. 83. — ἀρχειδίοις cod β. — ἀρχίοις Lind. ε. — ἀρχείοις γρ AldV. Augl. 4. s. γρ marg antiq Σ. γρ Φ. k. p. r. s. T in litura. Vindl. 4. 5. Pall. Urb. Obs. Alt. Ven. 'Vide ne praestet.' Schaeferus. — γρ. τοῖς ἀρχείοις. λέγει δὲ τοῖς χαρτοφύλαξι marg Bav (non F?). — τοῖς χαρτοφυλακίοις καὶ ἀρχείοις Pall. — ἀρχαίοις Guelf. Aug2. 8) πάντα sine ἃ Augl. pr k. r. Vindl. 9) κατηγόρεις Augl. k. r. Guelf. 10) κατησχύνας Σ. 11) οὐ μὰ k. Pal2. 12) τῷ Pal2. 13) ὑπηργμένων T. — προυπηγμένων Ω. — προϋπηργμένων Σ.

262. 1) ἀντὸν Σ erratum propter praecedens σ. Vindl. Perperam sic olim Dindorf. — ἑαυτὸν Harpocr. Phot. Suid. s. v. Σιμύλος. (Pollux X §. 42). — αὐτὸν Vind4. 2) ἐπικαλουμένοις ἐκείνοις vulg. — ἐκείνοις ἐπικαλουμένοις Augl. k. r. s. Vind4. Pal2. — ἐκείνοις καλουμένοις Vindl. — ἐκείνοις om Aug4. 3) Σιμύλῳ marg antiq Σ. ε. ζ. η. Alt. Obs. Augl. 2. Vindl. 3. 4. 5. (F. k. p. r. s). Harpocr. Phot. Suid. Anonym. Vit. Aeschin. p. 5 ed. Dind. Nomen passim occurrit, etiam in Inscriptionibus. Vid. Stephan. Thes. Didot. — Σιμμύλῳ Less. — Σιμίλῳ Pal2. — Σιμύδῳ IndFel. AldV. T. Harl. Lind. etiam idem ille Obs. — Σιμίδα corr Ω. — Σιμύλλαι ἢ σιμύδῳ γρ F. (Σιμύλας nomen viri invenitur Anthol. T. I p. 481 ed. Iac. Rhian. VIII, 6). — Σιμίλλᾳ Aug4. — Συμίλλᾳ AldT. — Σιμύκκαι text Σ. Φ. t. u. v. Meerm. Ang. — Σιμμύκκ(α) LaurS. —

ἐτριταγωνίστεις, σῦκα καὶ βότρυς καὶ ἐλάας[5] συλλέγων ὥςπερ ὀπωρώνης[6] ἐκ τῶν ἀλλοτρίων χωρίων, πλείω λαμβάνων ἀπὸ[7] τούτων[8] ἢ τῶν ἀγώνων, οὓς ὑμεῖς περὶ τῆς[9] ψυχῆς ἠγωνίζεσθε.[10] ἦν γὰρ ἄσπονδος καὶ ἀκήρυκτος ὑμῖν[11] πρὸς τοὺς[12]

tabas, dum ficus et uvas et olivas colligens tanquam pomarius ex alienis praediis, plura hoc quaestu accipiebas, quam e ludis, in quibus vos periculum capitis adibatis. erat enim vobis perpetuum et implacabile bellum cum

---

Σιμμύκκᾳ Ald cum asterisco. — Σιμύκα marg Pall. — Σιμμύκᾳ Fel. Mor. Man. Cf. Athen. VIII p. 348 A: Σιμμύκαν τὸν ὑποκριτὴν Schweigh. ex optimo codice, antea scribebatur Σιμύλαν τ. ὑποκρ. — Σιμύκας esse videtur alia forma deminutivi, quae Σιμίχος dorica et Σιμύλος attica. Illam formam ιχος etiam in Attica propagatam fuisse docet Boeckhius Corp. Inscr. T. I p. 125 sq. Maxime placet Σιμύκᾳ, ad optimam auctoritatem proxime accedens. Nec persuasit nobis Dobraeus και terminationem natam esse e proximo καί. — Σιμίκκα pr Ω. text Bav. 4) Σωκράτῃ Meerm. Phot. s. v. Σίμυλος (sic). 5) ἐλαίας vulg. Athen. XIV p. 653 E. — ἐλάας Σ. Augl. Pal2. Vind5. alii codices Bekk. Attica forma. Thomas M. s. v. Iacobi Ind. ad Comic. Fragm. s. v. Eadem forma de arboribus Inscr. Corp. No. 93 sexies. T. I p. 133ª. 6) ὁ πωρώνης Ald. Fel. Vind4. — ὀπωρώνης Σ. Laur8. vulg. et Phrynich. p. 206 Lob. — ὀπωρώνης ἐκεῖνος Aug2. Pal2. 'Addidi pron. *Ille* proverbio aut fabula scenica vulgo notus.' Reiskius. — 'Delevit Bekker. Assentior Dissenio haec notanti: ἐκεῖνος *abesse nequit.* Quod si deles, locus hic convitii plenus acerbissimi languet. Intelligendus certus quidam homo, qui quae venderet poma furaretur. Hunc Aeschines ob summam paupertatem imitatus dicitur.' Schaeferus. At non posset abesse articulus ὁ. Est autem omnino ὀπωρώνης in victus infamis nominibus, ut etiam ab hac parte pronomen non sit necessarium. Pollux Lib. VI §. 128. Sed sententia loci haec est: quum histrionibus istis serviebas, eodem tempore, quasi esses pomarius, poma vendebas ex alienis hortis furans. Construe συλλέγων ἐκ τῶν ἀλλοτρίων χωρίων. Nobis quidem ἐκεῖνος e proximo ἐκ ortum esse videtur. 7) ὑπὸ *p*. Vind4. Urb. 8) τούτων τραύματα Laur8. vulg. — τραύματα om pr Σ (add antiq). recte om. Hoc enim additamento e proximis petito sententia obscurior fit. 'Dele τραύματα et verte *plus inde lucri faciens, quam ex certaminibus seu potius pro vita et capite veris pugnis.*' Dobraeus. Cf. Funkhaenel. Quaest. Dem. p. 43 sq. idem in Philologo VII, 3 p. 568 sq: 'Τραύματα deleto locus acerbissimus propter amphiboliam, quae in verbis πλείω λαμβάνων ἀπὸ τούτων inest, maxime facetus est. Verisimile autem est omnes auditores novisse, quid Aeschines poma suffuratus acceperit. Accedit quod sequentia, ubi propter certamina, quae Aeschines tertiae personae actor contra auditores subiit, acerbe irridetur, oratoris verba satis declarant.' 9) τῆς om *p*. Vind3. 10) ἀγωνίζεσθε cod η. 11)

θεατὰς πόλεμος, ὑφ'[13] *ὧν*[14] *πολλὰ τραύματ' εἰληφώς, εἰκότως τοὺς ἀπείρους τῶν τοιούτων κινδύνων*[15] *ὡς δειλοὺς σκώπτεις.* (263) *ἀλλὰ γὰρ παρεὶς ὧν*[1] *τὴν*[2] *πενίαν αἰτιάσαιτ' ἄν τις, πρὸς αὐτὰ τὰ τοῦ τρόπου σου*[3] *βαδιοῦμαι κατηγορήματα.*[4] *τοιαύτην γὰρ εἵλου πολιτείαν, ἐπειδή ποτε καὶ τοῦτ'*[5] *ἐπῆλθέ*[6] *σοι ποιῆσαι, δι' ἣν εὐτυχούσης μὲν τῆς*[7] *πατρίδος λαγὼ*[8] *βίον ἔζης*[9] *δεδιὼς*[10] *καὶ τρέμων καὶ ἀεὶ πληγήσεσθαι προσδοκῶν ἐφ' οἷς σαυτῷ*[11] *συνῄδεις ἀδικοῦντι,*[12] *ἐν οἷς δ' ἠτύχησαν οἱ*

spectatoribus, a quibus multa vulnera quum acceperis, non iniuria talium periculorum rudes ut timidos derides. (263) Verum omissis iis, quae paupertati imputari queunt, ad ipsas ingenii tui venio accusationes. eam enim gerendae reipublicae rationem delegisti (quum et hoc tibi aliquando in mentem venisset), qua, dum patria felix erat, leporis vitam degeres perterritus et tremens et semper verbera exspectans propter scelerum conscientiam, in reliquorum autem adversa fortuna ab omnibus conspecta

---

ὑμῖν καὶ ἀκήρυκτος ὁ T. p. r. Vind4. Urb. — *καὶ ἀκήρυκτος ὑμῖν ὁ* vulg. — *ὁ* om *Σ.* LaurS. Vind3. Pall. Ang. 12) *τοὺς* om Mor. 13) *ἐξ* marg Bav (in textu *ὑφ'*). 14) *ὧν τὰ Ω. t. u. v.* Vind3. 4. Pall. Urb. Man. Ang. Aldetc. — *τὰ* om *Σ.* LaurS. *s. η.* Vind1. 5. Pal2. Aug1. 2. 4. Bav. (*Φ. T. k. p. r*). 15) *κινδύνων* om Aug1. *k. s.* Vind1.

263. 1) *ἐξ ὧν* vulg. — *ἐξ* om *Σ.* LaurS. pr *Ω.* Aug1. *s. η.* AldB. Vind1. 3. Pal2. Man. Ang. *F* et *Φ* (qui duo codd habent in *γρ*). Meerm (cuius marg recentior habet). BkkAnecd. p. 128. (*k. p. t. u. v*). punctis notatum in AldV. 'Recte Reiskius delevit. Vid. Stephan. Thesaur. [s. v. *Αἰτιάομαι*] col. 1684.' Schaeferus. 2) *τὴν* om *Ω.* 3) *προσώπου* loco *τρόπου σου* Aug2. 4) *κατηγόρημα Ω.* 5) *τούτων* Aug2. 6) *ἦλθέ* Vind1. 7) *τῆς* om Vind5. Cf. §. 242. 8) *λαγὼ Σ.* vulg. — *λαγῶ* LaurS. — *λαγῷ* Aug4. *s. η.* — *λαγῶν* pr Aug1 (erasum est *ν*). *k. r.* Vind1. Pal2. — *λαρῶν* Aristides p. 442 Norm. Rh. T. IX p. 458 W. De accentu vid. Lobeck. ad Phryn. p. 186. Schaefer. ad Gregor. p. 165. Goettling. ad Theodos. p. 250. Circumflexum defendit Mehlhorn. Gramm. I p. 184 sq. secundum Grammaticos, quibus adde Eustath. Iliad. X vs. 310 p. 1271, 4, ubi autem, ut p. 1534, 5 et in Bachmann. Anecd. T. II p. 65, 23: *καὶ λαγώς, λαγώ. οὕτω δὲ κατὰ τὴν τοῦ Ἀθηναίου παράδοσιν*, vocabulum acuitur, sed fort. etiam in his locis accentus mutandus est in circumflexum secundum Herodianum = Arcadium p. 94, 5. Etymol. M. p. 635, 38. Choeroboscum p. 66 Gaisf. (= p. 1197 in BkkAnecd). pp. 260. 261. Ioannem Alex. De Accent. p. 8 extr. ed. Dind. Traditionem hanc confirmat etiam adversans Tryphon. ap. Athen. IX p. 400. Cf. ad eum Grammatici locum Velsen. Fragm. p. 21. 9) *ζῶν* Aristides. — *ἔζεις* Vind1. 10) *γὰρ* post *δεδ.* addidit corr *Ω.* 11) *σεαυτῷ* Vind1. — *ἑαυτῷ r.* — *αὐτῷ* Urb. 12)

ἄλλοι,[13] θρασὺς ὢν ὑφ' ἁπάντων[14] ὤψαι.[15] (264) Καίτοι, ὅστις[1] χιλίων πολιτῶν ἀποθανόντων ἐθάρρησεν,[2] τί οὗτος παθεῖν ὑπὸ τῶν ζώντων δίκαιός ἐστιν; Πολλὰ τοίνυν ἕτερ' εἰ-
315 πεῖν ἔχων περὶ αὐτοῦ παραλείψω.[3] οὐ γὰρ ὅσ' ἂν δείξαιμι[4] προςόντ' αἰσχρὰ τούτῳ καὶ ὀνείδη, πάντ' οἶμαι δεῖν εὐχερῶς λέγειν, ἀλλ' ὅσα μηδὲν[5] αἰσχρόν ἐστιν εἰπεῖν ἐμοί.

265. Ἐξέτασον τοίνυν παρ' ἄλληλα τὰ σοὶ κἀμοὶ[1] βεβιωμένα, πράως,[2] μὴ πικρῶς, Αἰσχίνη, εἶτ' ἐρώτησον[3] τουτουσὶ τὴν ποτέρου[4] τύχην ἂν ἕλοιθ' ἕκαστος αὐτῶν. ἐδίδασκες[5] γράμματα, ἐγὼ δ' ἐφοίτων. ἐτέλεις, ἐγὼ δ' ἐτελούμην.[6]

est tua confidentia. (264) At qui mille civibus interfectis fuit alacris, quo supplicio merito afficietur a viventibus? Quanquam igitur multa alia de eo possum dicere, praeteribo. non enim omnia quae ostendere queam eius flagitia et probra puto expedite proferenda, sed quae sine turpitudine dicere possim ego.

265. Confer igitur inter se tuam et meam vitam leniter, non acerbe, Aeschines, deinde hos interroga, utrius vitam unusquisque eorum malit: docuisti literas, ego didici. initiasti, ego initiatus sum. scriba fuisti, ego

---

ἀδικοῦντα k. Pal2. — ἀδικῶν γρ s. — ἀδικῶν (τι) LaurS, eadem corr ω in ον. 13) 'F. ηὐτύχησαν οἱ ἄλλοι scil. Philippus vel alii reip. inimici.' Marklandus. 'Οἱ ἄλλοι i. e. praeter Aeschinem reliqui omnes Athenienses, qui statim ἅπαντες appellantur.' Reiskius. 14) ὑπὸ πάντων Augl. k. p. r. s. Vindl. (etiam alius Vind). Pal2. 15) ὤψαι· ὤφθης. Hesychius.

264. 1) καί τις ὅστις Pal2. 2) ἐθάρσησε Augl. k. s. t. Vindl. 3) παραλείπω Augl. k. r. s. Guelf. Vindl. Pal2. 'Ita pp. 259, 19. 263, 13. 273, 15. 313, 6.' Wunderlichius. 4) ὅσ' ἀναδείξαιμι Φ. 5) μηδ' mavult Dobraeus. Omnino displicet hoc nobis.

265. 1) καὶ ἐμοὶ vulg. — καιμοι (i. e. κἀμοὶ) Σ. — καμοὶ vel κᾳμοί LaurS. Augl. Vindl. 5. Pal2. 2) πράως καὶ LaurS (particulam compendio, initio versus). vulg. — πράως Σ sine καί, quod compendio antiq addidit. Cf. Doberenz. l. c. p. 4. Vid. ad Phil. I §. 14 not. 3, in qua nota dele §. 265. Proxime καὶ μικρῶς pr Urb (corr καὶ μὴ πικρῶς). Cf. Anaximenis (Aristot.) Rhet. cap. 37 cum Spengel. Praef p. XII. 3) ἐξετάσωμεν . . . ἐρωτήσωμεν Reiskius de suo. 4) ὁποτέρου vulg. — ποτέρου Σ (antiq praeposuit ὁ). LaurS. Augl. s. Vindl. 3. Pal2. 5) ἐδίδασκε v. — ἐδίδασκες γὰρ Tiber. p. 569. 6) ἐτέλεις, ἐγὼ δ' ἐτελούμην ante ἐδίδασκες ponit Demetrius Phal. Rh. T. IX p. 105. — — ἐχόρευες, ἐγὼ δ' ἐχορήγουν add vulgo post ἐτελούμην. — om Σ. text LaurS. Demetrius. Gregorius Cor. p. 919 R. in explicandis verbis Demosthenicis, quae vulgata ex aliis codd. explevit Walzius T. VII p. 1257 sq. Tiberius κθ' Rh. T. VIII p. 560 (finiens exemplum verbo ἐκκλησίαζον). idem

ἐγραμμάτευες, ἐγὼ δ' ἠκκλησίαζον. ἐτριταγωνίστεις, ἐγὼ δ' ἐθεώρουν. ἐξέπιπτες,[7] ἐγὼ δ' ἐσύριττον. ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν πεπολίτευσαι πάντα, ἐγὼ δ' ὑπὲρ τῆς πατρίδος.[8] (266) Ἐῶ τἄλλα, ἀλλὰ νυνὶ τήμερον ἐγὼ μὲν ὑπὲρ τοῦ στεφανωθῆναι δοκιμάζομαι,[1] τὸ δὲ μηδ' ὁτιοῦν ἀδικεῖν ἀνωμολόγημαι, σοὶ[2]

in contione sedi. tertias partes actitasti, ego spectavi. excidisti, ego explosi. pro hostibus egisti omnia, ego pro patria. (266) Omitto cetera, sed nunc hodierno die de me coronando fit iudicium et me nihil scelerate fecisse in confesso est, tu id consecutus es, ut calumniator esse videaris,

---

μα' p. 569 (finiens verbo ἐσύριττον). Hermogenes Rh. T. III p. 420 (finiens ἐσύριττον). Iosephus Rhacend. Rh. T. III p. 508 (finiens ἐσύριττον). Alexander Rh. T. VIII p. 463 finivit iam vocabulo ἐτελούμην, sed p. 479 verbo ἐσύριττον. Harpocr. s. v. Ἀντίθεσις locum finivit ἐφοίτων κ. τὰ ἑξῆς. et schol. Aeschinis p. 41 ed. Dind. finiens ἐφοίτων, ut Marcellus ap. Schneidewin. in Praef. Paroemiogr. T. I p. XX. Anonymus De figuris vs. 22 sq. p. 160 ed. Saupp. Omnes hi rhetores ignorant hoc comma, quod quam maxime genuinum esse Schaeferus putabat. Imo recte omittitur hoc comma, quia copia oppositorum membrorum est in vitiis. Demetrius: Ἡ δὲ ἀντίθεσις, ἣν ἐπὶ τοῦ Θεοπόμπου ἔφην, οὐδ' ἐν τοῖς Δημοσθενικοῖς ἥρμοσεν, ἔνθα φησίν: 'ἐτέλεις ... ἐγὼ δ' ἐσύριττον.' κακοτεχνοῦντι γὰρ ἔοικε διὰ τὴν ἀνταπόδοσιν, μᾶλλον δὲ παίζοντι, οὐκ ἀγανακοῦντι. Vides ab hoc rhetore copiam vituperari, quamquam omittit etiam ἐγραμμάτευες, ἐγὼ δ' ἠκκλησίαζον, posita post ἐθεώρουν ab Hermogene et ab Alexandro. — Ang om ἐτελούμην ... ἐγραμμάτευες ἐγὼ δ'. Tiberius p. 570 om ἠκκλησίαζον, ἐτριταγωνίστεις, ἐγὼ δ'. Iosephus om etiam ἐτέλεις, ἐγὼ δ' ἐτελούμην et ἐτριταγωνίστεις, ἐγὼ δ' ἐθεώρουν. — Neque transtulit latine ἐτέλεις, ἐγὼ δ' ἐτελούμην Anonymus de figuris fortasse versus causa. Ista vero omissa sunt ob repetitum ἐγὼ δ'. Quam non esse omissionis causam in Σ et LaurS, ostendit rhetorum illud comma ignorantium consensus, et ratio. nam praeter vitium ob copiam frigidi accedit, quod §. 257 non solum χορηγεῖν, sed etiam τριηραρχεῖν, εἰςφέρειν etc. sua munera praedicat orator, itaque si h. l. addidisset ἐχόρευες, ἐγὼ δ' ἐχορήγουν longe minora quam supra affirmasset, sua ipsius verba diminuisset in loco graviore, ubi brevi repetitione concludit exposita copiosius §. 258 —264, de schola pueri §. 258, de vilitate ministerii in mysteriis §. 259—260, de scribae opera §. 261, de histrionis tertia parte et miseria §. 262, de vita publica §. 263—264. In his igitur ne verbum quidem de saltatione chori, quam neque in ἐπορχούμενος ὕης ἄττης §. 260 invenies. 7) ἔπιπτες p. Vind4. — Proxime δ'ἐσύριττον est corr in LaurS. 8) Schol. ad Hermog. Rh. T. IV p. 119 W. sic: σὺ μὲν γὰρ ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν, ἐγὼ δὲ ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἅπαντα πεπολίτευμαι.

266. 1) δοκιμάζω Aug4. 2) σὺ Vind1. Urb. Man.

δὲ συκοφάντῃ[3] μὲν εἶναι δοκεῖν ὑπάρχει, κινδυνεύεις[4] δέ, εἴτε δεῖ σ' ἔτι[5] τοῦτο ποιεῖν, εἴτ' ἤδη πεπαῦσθαι μὴ μεταλαβόντα τὸ πέμπτον[6] μέρος τῶν ψήφων. ἀγαθῇ γ'[7] (οὐχ ὁρᾷς;[8]) τύχῃ συμβεβιωκὼς[9] τῆς ἐμῆς[10] κατηγορεῖς.[11]

267. Φέρε δὴ καὶ τὰς[1] τῶν λειτουργιῶν[2] μαρτυρίας, ὧν

atque in periculo versaris, utrum in eo pergere debeas, an vero iam compesci, non accepta quinta parte suffragiorum. Quam bona scilicet (nonne vides?) fortuna usus, meam accusas.

267. Age vero etiam publicorum munerum quae obii, vobis testimo-

---

3) συκοφάντην Vind5. — συκοφαντῇ Pall. 4) κινδυνεύειν Aug4. 5) ἔτι ponunt inter εἴτ' et δεῖ T. p. Aug2. Lind. Urb. — post τοῦτο Aug4. Vind5. — om (Vind4) pr LaurS, superscr est. — Proximum ἤδη est superscr in LaurS. 6) πέμπτον delevit Dindorf. Praef. T. I p. VII et ad h. l.: 'Quum quatuor aliis locis huius orationis (p. 260, 20. 261, 20. 302, 15. 310, 17) meliorum librorum auctoritate τὸ μέρος scriptum sit pro τὸ πέμπτον μέρος, hic quoque non dubitavi numerum delere. In ceteris vero orationibus constanter τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων scribitur. Vid. p. 529 (in legis formula). 593. 647. 702. 795. 803. 1301. 1323.' Adde Androt. §. 3. Aeschin. f. leg. §. 14, qui loci item plenam locutionem exhibent. Itaque Dindorfii acutissimi argumentum parum firmum esse videtur. Cf. Funkhaenel. Obs. Crit. in Phil. III p. 4 not. Westermannus item delevit. 7) δ' LaurS. vulg. — 'Restitui δέ, ut membra cohaererent.' Wunderlichius 'scilicet haec continuans antecedentibus, post ψήφων posita hypostigme. Rectius interpunxit et γε huic sarcasmo accommodatissimum revocavit Dissenius. Vid. p. 616, 16.' Schaeferus. — γ' Σ. Augl. 2. Vindl. 3. 5. Pal2. (k. p. s). Cf. Androt. §. 73. 8) οὐκ αὐτὸς corr r. 9) συμβεβηκως pr Σ (ad η antiq scripsit ο). ζ. η. Aug2. — συβεβιωκὼς pr Ω. — Vid. Bast. ad Gregor. Cor. p. 923. 10) ὡς φαύλης post ἐμῆς add vulg. — om Σ. text LaurS. recte. nam debilitat notionem accusandi vocabulum superfluum. nemo τύχης κατηγορεῖ ὡς ἀγαθῆς. 11) κατηγορῶ Urb.

267. 1) τὰς om t. pr v. Pall. 2) λειτουργῶν pr Σ, antiq add ι. Cf. Lept. §. 130. 3) 'Mallem ἀναγνῷ in tertia persona. Patet enim e lin. 26 λέγε τὰς μαρτ., oratorem ipsum testimonia non recitaturum fuisse.' Seagerus Diar. Class. LIV p. 222. 'Quod quis iubet alium facere, id ipse facere dicitur. Deinde tertia persona coniunctivi nusquam sic usurpatur.' Schaeferus. Cf. Krueger. Gramm. p. 180 ed. 2ae.

λελειτούργηκα, ὑμῖν ἀναγνῶ,[3] παρ' ἃς[4] παρανάγνωθι[5] καὶ σύ μοι[6] τὰς ῥήσεις ἃς ἐλυμαίνου:[7]

"Ηκω, νεκρῶν[8] κευθμῶνα[9] καὶ σκότου πύλας.

καὶ

Κακαγγελεῖν[10] μὲν ἴσθι μὴ θέλοντά με.

nia recitabo, cum quibus in comparationem et tu mihi dicta recita, quae corrupisti:

Veni, tenebrarum portas, inferûm specus.

et

Mala nuntiare scito me invitum tibi,

---

4) παρ' ἃς Σ. pr LaurS. Φ. — πάσας vulg. sec man LaurS, quae eadem, ut videtur, etiam delevit παρ' ἅς. 5) παράγνωθι δὴ cod ζ. De hac confusione vid. Bast. et Weisk. ad Longin. p. 650. — παράγνωθι δὴ ἡμῖν Ald. — παρανάγνωθι δὴ ἡμῖν Mor. AldV. — παρανάγνωθι δὴ Ω (in cuius marg ἡμῖν add). Augl. 2. AldT. k. s. t. u. v. Bav. Vindl. 5. Pal2. Man. Ang. Hermog. T. III p. 321. Gregor. Cor. Orr. T. VIII p. 954 R. — παρανάγνωθι δ' ἡμῖν vulg. — παρανάγνωθι δ' ὑμῖν Pall. — παράγνωθι δ' ἡμῖν Aug4. — παρανάγνωθι δὴ ὑμῖν Fel. — παρανάγνωθι sine reliquis Σ. LaurS. F. Vind3. Praegreditur φέρε δή, igitur male repeteretur δή. 6) καὶ σύ μοι Σ. LaurS. Φ. Augl. k. s. Bav. Vind5. Pal2. — καὶ σύ μοι Pall. — μοι καὶ σὺ Aug2. — καὶ σὺ sine μοι vulg. 7) ἐλυμήνω Augl. k. s. Guelf. Vindl. Pal2. Hermog. T. III p. 321. Gregorius. — ἐλυμάνω Aug2. — Imperfectum de consuetudine Aeschinis h. l. longe praestat. — καὶ ante ἥκω add Hermogenes. 8) νεκρῶν Σ, superscr. ΛΙΠ, unciales superscripsit antiq. νεκρῶν Hermogenes. idem voluit Harl. scribens: ἥκων ἐκρῶν. — λιπὼν LaurS. vulg. Libanius Apolog. Dem. T. IV p. 309 R. Petitum ex Euripidis Hecub., cuius initium hic citatur. — λοιπὸν Vindl. 9) κευθῶνα Man. — κεθμῶνα Harl. 10) κάκ' ἀγγελεῖν vulg. Futurum h. l. non convenit. — κάκ' ἀγγέλειν u. — κακ' ἀγγέλλειν Σ. r. corr Augl. Vind5. Adversatur metro. — κακαγγέλλειν LaurS. Φ. k. s. η. pr Augl. marg β. Vindl. — κακαγγελεῖν Bav. p. T. Vind3. 4. Pall. 2. Urb. — καταγγελεῖν pr v. t, in quo codice Augerus perhibet esse κακαγγελεῖν, sed in eius viri docti annotatione est confusio. certe de codd U et β. — κακαγγελεῖν est ἅπαξ λεγόμενον. Sed etiam in Phot., ut videtur Dobraeo s. v. Εὐαγγέλλειν, corrigendum καταγγέλλειν in κακαγγελεῖν ut Lexicographus tradidit: ὑφ' ἓν λέγουσι. Rite formatum. Vid. Schaefer. ad Hemsterh. Plut. Aristoph. p. 511 sq. ubi etiam Augeri var. lect. — Versum hunc tragici anonymi recepit Nauckius Fragment. 95 p. 669.

καὶ ‘Κακὸν[11] κακῶς σε’ μάλιστα μὲν οἱ θεοί,[12] ἔπειθ’[13] οὗτοι[14] πάντες ἀπολέσειαν, πονηρὸν ὄντα καὶ[15] πολίτην[16] καὶ τριταγωνιστήν.

Λέγε τὰς μαρτυρίας.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.[1]

268. Ἐν μὲν τοίνυν[2] τοῖς πρὸς τὴν πόλιν τοιοῦτος,[3] ἐν δὲ
316 τοῖς ἰδίοις εἰ μὴ[4] πάντες ἴστε, ὅτι κοινὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ
τοῖς[5] δεομένοις ἐπαρκῶν, σιωπῶ καὶ οὐδὲν ἂν εἴποιμι, οὐδὲ

et ‘Malum male te’ potissimum dii, deinde hi omnes perdant, improbum et civem et histrionem.

Recita testimonia.

268. In republica igitur sum talis, in privata autem vita nisi omnes nostis me comem et humanum et in egenos liberalem, taceo et nihil di-

---

11) κακῶν *Ω*. 12) κακὸν κακῶς σε edebatur vulgo sine signis alieni sermonis. Sed vel coniunctio καὶ ostendit exempla versuum Aeschinis ore corruptorum continuari. Etiam haec sunt tragici alicuius verba, quae ut Lynceus in Aegyptum, Aristophanes in Cleonem, sic Demosthenes paucis more parodorum mutatis (cf. f. leg. §. 243 sqq.) in Aeschinem acerbissime convertit. Merito Nauckius l. c. No. 96 verba recepit ut tragici poetae: κακὸν κακῶς σέ γ’ ἀπολέσειαν οἱ θεοί. Vid. Athen. IV p. 150 C. et Aristoph. Eqq. init. cf. eiusd. Plut. vs. 65. Nisi potius ad pronuntiationem iuvandam scribenda sunt: κακὸν κακῶς σ’ ἀπολλέσειαν (Athenaeus: ἀπωλέσειαν) οἱ θεοί. 13) ἔπειτα δὲ vulg. — δὲ om *Σ*. LaurS. Augl. *k*. *s*. Vindl. Pal2. De hac formula (ἔπειτα sine δέ post πρῶτον μέν, μάλιστα μέν etc.) frequentissima vid. Schaefer. ad h. l. cf. ad Phil. III §. 9. 14) οὗτοι post ἀπολέσειαν ponunt Augl. *k*. *s*. Vindl. Pal2. 15) καὶ om vulg. — habent pr *Σ* (linea flavescentis atramenti traducta deletum est). LaurS. *Φ*. *F*. 16) καὶ προδότην post πολίτην add vulg. — om *Σ*. LaurS. *Φ*. Augl. text Bav (habens in marg γρ). *k*. *s*. Vindl. Pal2. Aug. ‘Recte delevit Bekkerus. I. e. qua civis es proditor, qua tritagonista disperdis bonos trimetros.’ Schaeferus.

268. 1) Titulum om Aug4. Vind5. Vindl add λείπει. 2) Ἐν μὲν δὴ Hermog. T. III p. 409 omissis proximis τοῖς ad τοῖς. 3) ἐγὼ de suo addidit Reiskius. Vid. Dorvill. ad Charit. p. 520 = 517 Lips. Lenius fuerit pro inferiore ἐπαρκῶν scribere ἐπαρκῶ, aut potius με post μὴ addere. De εἰμί et ἐσμέν supplendis cf. Lept. §. 55. Vid. Seidler. ad Eurip. Electr. vs. 37. Cf. τηλικοῦτον scil. ἐστίν f. leg. §. 113. 4) δὴ ParisThiersch. 5) καὶ πᾶσι τοῖς Hermog. p. 409. Secutus est Reiskius. ‘Talis sui suarumque facultatum iactator non fuit Demosthenes.’ Schaeferus.

παρασχοίμην[6] περὶ τούτων οὐδεμίαν[7] μαρτυρίαν, οὔτ' εἴ τινας[8] ἐκ τῶν πολεμίων ἐλυσάμην, οὔτ' εἴ τισι[9] θυγατέρας[10] συνεξέδωκα, οὔτε τῶν τοιούτων οὐδέν.[11] (269) καὶ γὰρ οὕτω πως ὑπείληφα: ἐγὼ[1] νομίζω τὸν μὲν[2] εὖ παθόντα δεῖν[3] μεμνῆσθαι πάντα τὸν χρόνον,[4] τὸν δὲ ποιήσαντα,[5] εὐθὺς ἐπιλελῆσθαι,[6] εἰ δεῖ τὸν μὲν χρηστοῦ,[7] τὸν δὲ μὴ μικροψύχου[8] ποιεῖν ἔργον ἀνθρώπου.[9] τὸ δὲ τὰς ἰδίας εὐεργεσίας ὑπομιμνή-

xerim neque ea de re ullum protulerim testimonium, nec si quos ab hostibus redemi, nec si quibus in filiabus collocandis adiumento fui, nec tale quicquam. (269) etenim sic fere existimo; ego censeo eum qui accepit beneficium, debere perpetuo meminisse, eum, qui dedit, statim oblivisci, si ille boni viri, hic non pusilli ratione utatur. sed commemorare et

---

6) παρασχοίμην ἂν vulg. — particulam om Σ. LaurS. Φ. F (non Bav?). (Hermog. p. 409 om οὐδὲ παρασχοίμην ἂν οὐδεμίαν μαρτυρίαν. item p. 335 sine περὶ, ut Anonymus Rh. T. VIII p. 657). 7) οὐδὲ μίαν Man. 8) τινας om pr Ω. 9) τινας cod η. — τις Pal2. 10) γρ. ἀπορούσι (ex Hermogene p. 409 cf. Lysiae or. 19 §. 59) et πενομένοις (ex Hermogene p. 335, idem habet Anonymus l. c. p. 657) post θυγατ. AldV. 11) Cf. Gregor. Cor. Rh. T. VII p. 1175.

269. 1) ἐγώ cum ὑπείληφα coniunxit Marklandus. Hiatus id vetat, nisi scribas ὑπείληφ' cum Dobraeo, qui νομίζω delendum putat. At graviter caput incipitur sic: Ἐγὼ νομίζω, et sic incipit Schol Homer. ad Iliad. Σ' vs. 395. 2) μὲν om Aug4. Vind1. Schol Homeri. — supra versum s. 3) δεῖ Aug4. Vind4. 5. — δεῖν ἀεὶ Schol. Homeri. 4) τὸν πάντα χρ. vulg. — πάντα τὸν χρ. Σ. LaurS. Φ. Aug1. 2. 4. k. s. Bav (non F?). Obs. Vind1. 5. Pal2. Schol Homeri. Gravius vocabulum praepositum est, ut §. 282. — παρὰ πάντα τὸν χρ. Hermog. Rh. T. III p. 409. — τὸν παρόντα χρ. AldT. Pal1. 5) τὸν δ' εὖ π. Fel. γρ AldV. Augl. s. β. Obs. Ven. Urb. Harl. Vind1. 4. Pal1. 2. Hermogenes. — εὖ superscriptum in Bav. — om Σ. LaurS. vulg. — τὸν π. δὲ Schol Homeri sine εὖ. 'Malim adverbium servatum ob oratoriam membrorum concinnitatem, quamquam facile potest subaudiri ex antecedentibus, cuiusmodi ellipsis syntactica, perperam relata in catalogum Bosianum, occurrit in Theognide 113 Br.' Schaeferus. 6) εὐθὺς αὐτὸν ἐπιλ. T. p. Harl. Lind. Urb. — αὐτὸν add marg Ω. γρ Bav. — εὐθ. αὐτῶν ἐπιλ. γρ Φ. γρ F. — εὐθ. ἐπιλ. αὐτῶν r. Aug2. 'Additum pronomen turbat membrorum concinnitatem.' Schaeferus. — In ἐπιλελῆσθαι sunt prius λ et η in rasura LaurS. 7) τὸν δὲ ποιήσ. . . . χρηστοῦ repetita sunt in Ω, sed in repetitis εἰ . . . χρηστοῦ posita ante τὸν δὲ ποιή. 8) μικροψύχρου Σ, falsum ρ linea notatum atramenti antiq correctoris. 9) Anton. Melissae et Maximi Sentent. (pp. 36 et 174 ed. Gesner. Tigur. 1546) in Cod. Mscr. Monac. 429 folio

σκειν[10] καὶ λέγειν μικροῦ δεῖν ὅμοιόν ἐστιν τῷ[11] ὀνειδίζειν. οὐ δὴ ποιήσω τοιοῦτον οὐδέν, οὐδὲ προαχθήσομαι,[12] ἀλλ' ὅπως[13] ποθ' ὑπείλημμαι περὶ τούτων,[14] ἀρκεῖ μοι.

270. Βούλομαι δὲ τῶν ἰδίων ἀπαλλαγεὶς ἔτι μικρὰ πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν[1] περὶ τῶν κοινῶν. εἰ μὲν γὰρ ἔχεις, Αἰσχίνη, τῶν[2] ὑπὸ τοῦτον[3] τὸν ἥλιον εἰπεῖν ἀνθρώπων ὅςτις ἀθῷος τῆς Φιλίππου πρότερον καὶ νῦν τῆς Ἀλεξάνδρου δυναστείας[4] γέγονεν, ἢ τῶν Ἑλλήνων ἢ τῶν βαρβάρων· ἔστω, συγχωρῶ[5] τὴν ἐμὴν εἴτε τύχην εἴτε δυςτυχίαν ὀνομάζειν βούλει πάντων[6]

dicere quae ipse bene feceris, parum abest ab exprobrando. nihil igitur tale committam, neque eo propellar, sed eâ quae tandem propter haec de me est existimatio, sum contentus.

270. Sed volo privatis liberatus etiam pauca apud vos dicere de republica. Si quem potes, Aeschines, hominum qui sub hoc sole sunt referre omnium, qui expers olim Philippi, nunc Alexandri fuerit dominatus, sive Graecorum sive barbarorum; esto, concedo meam fortunam, sive se-

---

13 pag. aversa sic: Δημοσθένους. Ἐρωτηθεὶς τί ἄνθρωπος ἔχει ὅμοιον θεοῦ ἔφη: τὸ εὐεργετεῖν καὶ ἀληθεύειν. Ὁ αὐτὸς ἔλεγεν: τὸν μὲν διδόντα χάριν χρὴ παραχρῆμα ἐπιλανθάνεσθαι, τὸν δὲ λαβόντα διὰ παντὸς μεμνεισθαι. 10) ἀναμιμνήσκειν Hermogenes. 11) τῶν Vind5. — τὸ Urb. 12) προσαχθήσομαι Aug2. — πραχθήσομαι Aug4. Herw. 13) οπω pr Σ in fine lineae, σ add ipse scriba, certe manus eiusdem aetatis. — ὁ πώς LaurS. 14) περὶ τούτων ὑπείλημμαι k. Pal2.

270. 1) ἐρεῖν Aug2. — ποιεῖν pr Ω, pro deleto illo in fine lineae corr εἰπεῖν. 2) τὸν Urb. 3) τουτονὶ vulg. — τουτωνὶ Ang. — τοῦτον Σ. LaurS. 4) βασιλείας Ven. 'Confusio non infrequens. Vide mea in Stephan. Thes. col. 2697. C.' Schaeferus. 5) συγχωρῶ σοι vulg. — pronomen om Σ. pr LaurS (in fine versus). Augl. Vindl. Pal2. in γρ s. Recte omissum. non soli Aeschini Demosthenes rem concessit. 6) π. αἰτίαν LaurS. vulg. — π. αἰτία pr Ω, ν add corr. — αἰτίαν om Σ, add antiq. Rectissime omissum est. nam obscurior est sententia vulgatae lectionis. Quid enim sibi vult: mea fortuna sive secunda sive adversa facta est causa omnium? quorumnam? hominum an rerum, bonarum, malarum? Supplent interpretes τούτων τῶν κακῶν. At e §. 271 apparet πάντων esse i. q. πάντων ἀνθρώπων. Ergo cogitandum etiam felicitatem Demosthenis causam esse conditionis, qua tum civitas Atheniensium laborabat? Imo dicendum erat aut: mea aut communis adversa fortuna est causa omnium malorum; aut: mea fortuna sive secunda sive adversa facta est fortuna omnium civium. Illam sententiam Demosthenes refutavit §. 212, hanc affirmavit §. 271; alteram exposuit ampliorem h. l., ubi negat, quod facile concedatur, in ipsius solius fortuna secundum Σ et LaurS positam esse conditionem reliquorum hominum, ut ri-

γεγενῆσθαι. (271) εἰ δὲ καὶ τῶν μηδεπώποτ' ἰδόντων[1] ἐμὲ[2] μηδὲ φωνὴν ἀκηκοότων ἐμοῦ πολλοὶ πολλὰ καὶ δεινὰ πεπόνθασι, μὴ μόνον[3] κατ' ἄνδρα,[4] ἀλλὰ καὶ πόλεις[5] ὅλαι καὶ ἔθνη·[6] πόσῳ δικαιότερον καὶ ἀληθέστερον[7] τὴν ἁπάντων, ὡς ἔοικεν, ἀνθρώπων[8] τύχην κοινὴν[9] καὶ φοράν τινα πραγμάτων χαλεπὴν καὶ οὐχ οἵαν ἔδει, τούτων αἰτίαν ἡγεῖσθαι; (272) Σὺ τοίνυν[1] ταῦτ' ἀφεὶς ἐμὲ τὸν[2] παρὰ τουτοισὶ[3] πεπολιτευμένον[4] αἰτιᾷ, καὶ ταῦτ' εἰδὼς ὅτι καὶ εἰ μὴ[5] τὸ ὅλον, μέρος γ' ἐπι- 317
βάλλει τῆς βλασφημίας ἅπασι, καὶ μάλιστα σοί. εἰ μὲν γὰρ ἐγὼ κατ' ἐμαυτὸν αὐτοκράτωρ[6] περὶ τῶν πραγμάτων ἐβου-

cundam sive adversam nominare mavis, omnium factam esse. (271) Si vero etiam qui me nunquam viderunt neque vocem meam audiverunt, multi multa et acerba sunt perpessi non modo singuli, sed et totae urbes et gentes; quanto est aequius et verius, omnium, ut videtur, hominum communem fortunam et impetum quendam rerum gravem et aliam quam oportebat, horum causam existimare? (272) Quibus tu omissis me apud hos republica functum criminaris, idque quum scias, etiam si non totum, partem saltem convitii pertinere ad omnes, et maxime ad te. nam si ego pro me firma auctoritate de negotiis deliberassem; licuisset vobis ceteris

---

diculum esse appareret adversarii opprobrium de mala fortuna. Aeschin. Ctes. §. 157 sq. Additamentum petitum esse videtur e §§. 212 et 271.

271. 1) ιδοτων pr Σ, ν add antiq. 2) ἐμὲ om Aug2. 3) μόνον om r. Aug2. 4) κατ' ἄνδρας Vind1. — καθ' ἕνα ἄνδρα cod ζ. 'Quod oriri quidem potuit ex ᾱ i. e. μόνον paulo ante, sed potius ex ἄνδρα male retractum est. Menander Ammonii s. v. Ἁρπαγή [δεύτερον] κάδον recte Bentleius. u ex ω [i. e. β ex κ] ortum. Herodot. II, 175 καὶ ante εἴκοσι om manuscriptorum pars. (καὶ var. lect. pro κ).' Dobraeus. Epitaph. §. 4: οὐ ... κατ' ἄνδρα ..., ἀλλ' εἰς ὅλην κοινῇ τὴν ὑπάρχουσαν πατρίδα. 5) καὶ κατὰ πόλεις omissis ὅλαι καὶ ἔθνη k. Pal2. — καὶ κατὰ πόλεις ὅλας καὶ ἔθνη malit Taylorus. 6) ἔθη Φ. 7) καὶ ἀληθέστερον om Aug2. Cf. §. 252. 8) ἀνθρώπων ὡς ἔοικε k. Pal2. 9) καινὴν F.

272. 1) οὖν Aug1. k. s. Vind1. Pal2. 2) τῶν Pal1. 3) τουτουσὶ Fel. Mor. LaurS. 4) πολιτευόμενον Aldetc. Q. t. u. Pal1. Man. Aug. — πολιτευμένον Ven. — πεπολιτευόμενον Vind1? 5) εἰ μὴ καὶ Aug1. 2. k. s. Vind1. Scrimg. Pal2. 'Disiungit arcte iungenda.' Schaeferus. — εἰ καὶ μὴ p. — καὶ μὴ Aug4. 6) ὢν post αὐτοκρ. vulg. add. — om Σ. text LaurS (in fine vers). Aug1. k. s. Vind1. Pal2. 'Male cod Σ Bekkeri omittit ὢν, quod videtur necessarium. Quum enim rhetoricum accentum fortiorem et verba κατ' ἐμαυτὸν sibi postulent et nomen αὐτοκράτωρ, hoc quidem subiecto participio ὢν acui debuit, ne proxime praecedente alia emphasi debilius esset nude positum.' Dissenius.

λευόμην·[7] *ἣν ἂν τοῖς ἄλλοις ῥήτορσιν ὑμῖν*[8] *ἔμ'*[9] *αἰτιᾶσθαι.* (273) *εἰ δὲ παρῆτε μὲν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἁπάσαις, ἀεὶ δ' ἐν κοινῷ*[1] *τὸ συμφέρον ἡ πόλις προὐτίθει σκοπεῖν, πᾶσι δὲ ταῦτ'*[2] *ἐδόκει τότ'*[3] *ἄριστ' εἶναι, καὶ μάλιστα σοί (οὐ γὰρ ἐπ' εὐνοίᾳ γ' ἐμοί*[4] *παρεχώρεις ἐλπίδων καὶ ζήλου καὶ τιμῶν ἃ πάντα προςῆν τοῖς τότε πραττομένοις ὑπ' ἐμοῦ, ἀλλὰ τῆς ἀληθείας ἡττώμενος δηλονότι καὶ τῷ*[5] *μηδὲν ἔχειν εἰπεῖν βέλτιον*[6]*)· πῶς οὐκ ἀδικεῖς καὶ δεινὰ*[7] *ποιεῖς τούτοις νῦν ἐγκαλῶν, ὧν τότ' οὐκ εἶχες λέγειν*[8] *βελτίω;* (274) *Παρὰ μὲν τοίνυν*[1] *τοῖς ἄλλοις ἔγωγ'*[2] *ὁρῶ πᾶσιν ἀνθρώποις διωρισμένα καὶ τεταγμένα πως*[3] *τὰ τοιαῦτα. ἀδικεῖ τις ἑκών; ὀργὴν καὶ τιμωρίαν κατὰ*

oratoribus me criminari. (273) at si in contionibus omnibus aderatis, et semper quid expediret publice deliberandum civitas proponebat, et omnibus ea tum optima esse videbantur, maximeque tibi (neque enim e benivolentia quidem mihi concessisses spem et admirationem et honores, quae omnia tum aderant iis quae a me agebantur, sed veritate victus nimirum et eo quod nihil poteras dicere melius), nonne iniustus es et crudelis, qui ea nunc accuses, quibus tum non poteras dicere meliora? (274) Iam apud ceteros homines omnes distincta et ordinata quodammodo talia video: iniuriam facit aliquis ultro? iram et poenam contra hunc paratam.

Nomen acuitur etiam voce paulisper quiescente. Cf. §. 235. 7) *ἐβουλόμην* pr *Ω*. Man. 8) *ὑμῖν* om pr Pall. 9) *ἐμὲ* om pr *Ω*. Vind3. Man. Ang.

273. 1) *ἁπάσαις ἀεὶ, ἐν κοινῷ δὲ* vulg. — *ἁπάσαις, ἀεὶ δ' ἐν κοινῷ Σ*. LaurS. 'Ieiunum' Dissenius. 'Flagitat hanc lectionem praeter optimi libri auctoritatem concinnitas membrorum, quorum medium, ubi cum vulgata adverbium *ἀεὶ* primo iunxeris, mutilum apparebit, dum primum inepto pleonasmo laborat. Est autem *ἀεὶ* i. q. *ἐν πάσαις ταῖς ἐκκλησίαις*.' Baiterus ad Lycurg. p. 126 sq. 2) *ταυτὰ T*. Vind4. 3) *τότ'* om *k*. Pal2. — — *τότ'* (pr *ταῦτ'*) *ἐδόκει ταῦτ'* Vindl. 4) *γέ μοι* Augl. *k. s.* 5) *τῶν* pr *Ω*. — *τὸ Φ*. Vind5. Urb. — *τοῦ* coniecit vir doctus in Ephemer. Ien. 1817 No. 55 p. 439. 6) 'Delenda suspicor *ἀλλὰ . . . βέλτιον*, certe *καὶ τῷ μ. ἔ. εἰ. βέλτιον*.' Dobraeus. Sic abesset veritatis ratio firmissima. 7) *δεινὸν* Pal2. 8) *εἰπεῖν* Augl. *k. s.* Vindl. Pal2. Ut modo *εἰπεῖν βέλτιον*, sic nunc *λέγειν βελτίω* numeri variandi causa orator dixit, quum ratio utrumque ferat, sive tempus sive actio respicitur.

274. 1) *τοίνυν* post *ἄλλοις* ponit *p*. 2) *ἔγωγέγ' Ω*. 3) *οὕτω πως* Reiskius de suo. 'Quum orator *τὰ τοιαῦτα* scripserit, quid opus addi *οὕτω*?' Schaeferus. — *πως* om Vindl. — *πῶς* LaurS.

τούτου.[4] ἐξήμαρτέ τις[5] ἄκων; συγγνώμην[6] ἀντὶ τῆς τιμωρίας τούτῳ.[7] οὔτ' ἀδικῶν τις οὔτ' ἐξαμαρτάνων[8] εἰς τὰ πᾶσι δοκοῦντα συμφέρειν[9] ἑαυτὸν[10] δοὺς οὐ κατώρθωσεν[11] μεθ' ἁπάντων;[12] οὐκ[13] ὀνειδίζειν οὐδὲ λοιδορεῖσθαι τῷ τοιούτῳ[14] δίκαιον, ἀλλὰ συνάχθεσθαι. (275) Φανήσεται[1] ταῦτα πάνθ'[2] οὕτως οὐ μόνον τοῖς[3] νόμοις,[4] ἀλλὰ καὶ ἡ φύσις αὐτὴ τοῖς

peccavit invitus? loco poenae veniam huic datam. nec iniuriam quis faciens nec quidquam delinquens se totum iis rebus tradidit, quae omnibus profore videbantur, successu autem caruit cum universis? non exprobrare nec convitia dicere tali aequum est, sed vicem eius dolere. (275) Apparebunt talia haec omnia non solum e legibus, sed etiam ipsa natura

---

4) κατ' αὐτοῦ vulg. — κατά του Vind1. — κατὰ τούτόν *Σ*. Laur8. *T*. *Φ*. Aug1. *k*. *r*. *s*. AldV. Vind3. 4. Pal2. Sic lin. 18 τούτῳ. item §. 99. 5) ἐξέμαρτες τι *t*. — ἐξήμαρταί τις Laur8, in quo cod sequens ἄκων est corr ex ἑκὼν. 6) ὀργὴ καὶ τιμωρία ... συγγνώμη vulg. 'Scil. ἐστὶ τεταγμένη.' Reiskius. — ὀργὴν καὶ τιμωρίαν ... συγγνώμην *Σ*. Aug1. *r*. *s*. Guelf. Vind1. Pal2. (*k*?). Recte continuatur structura ὁρῶ. — ὀργὴν καὶ τιμωρίαν ... συγγνώμη Laur8. 7) αὐτῷ *p*. *r*. Aug2. Vind4. 8) ἐξαμαρτὼν Aug1. *k*. *s*. Vind1. Pal2. 'Non displicet.' Schaeferus. Praegreditur ἀδικῶν. 9) φέρειν pr *Σ*, ipse scriba add in marg συμ. 10) αὑτὸν *s*. Pal2. — αὐτὸν Vind1. 11) κατορθώσεται cod *η*. 12) μετὰ πάντων *T*. *k*. *r*. *s*. γρ *F*. Aug1. Vind1. 4. 5. Pall. 2. Urb. — μετὰ ἁπάντων *Ω*. 13) οὐκ om *Ω*. 14) τῷ τοιούτῳ Laur8. vulg. — articulum om pr *Σ*, add antiq. marg. Facile excidit ante τοι.

275. 1) Φανησται *Σ*, ε add antiq. Perfectum requirit Rauchenstein. l. c. p. 432, quale ὥρισται, comparans §. 114: ταῦτ' οὐ μόνον ἐν τοῖς νόμοις, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ὑμετέροις ἤθεσιν ὥρισται. Cf. Lept. §. 57. At alia est sententia *in legibus finitum est*, alia *e legibus apparebit*, *si recte consideraveritis*. Cf. §§. 109. 317. Lept. §. 80 ibiq. Westerm. — — τοίνυν add vulgo post φανήσεται. — om coniunctionem *Σ*. Laur8. (Vind4. Man.) 'Malis omissum. nam fortasse parum placeat haec particula ter deinceps periodos ordiens praetereaque hoc altero loco languere videatur. Sed vid. not. ad p. 428, 17.' Schaeferus. Quo loco τοίνυν bis transeuntis est oratoris, semel concludentis. Sed h. l. vere languet. 2) πάντα om pr *Ω*. — ante ταῦτα ponunt *s*. Vind1. 3) ἐν τοῖς Laur8. vulg. — ἐν om *Σ*. Aug1. *k*. *r*. Vind1. Pal2. Vid. ad Lept. §. 57. 4) νόμοις, non νομίμοις, in omnibus libris equidem inveni meis, nec puto aliter Bekkerum in suis. nam quod ille vir doctissimus affirmat 'νόμοις *k*. *r*. *s*.' ad inferiora νομίμοις pertinere videtur, ipseque in Memor. Acad. Berol. 1854 de *Σ* notam correxit. Neque est νομίμοις 'vulgatae' (i. e. Moreliae) lectio ut affirmavit Reiskius, neque est Wolfiae. Taylori annotatio pertinet ad inferius νομίμοις.

ἀγράφοις νομίμοις[5] *καὶ τοῖς ἀνθρωπίνοις ἤθεσι*[6] *διώρικεν.*[7] *Αἰσχίνης τοίνυν τοσοῦτον*[8] *ὑπερβέβληκεν*[9] *ἅπαντας*[10] *ἀνθρώπους ὠμότητι καὶ συκοφαντίᾳ, ὥςτε καὶ ὧν αὐτὸς ὡς ἀτυχημάτων*[11] *ἐμέμνητο, καὶ*[12] *ταῦτ'*[13] *ἐμοῦ κατηγορεῖ.*[14]

276. *Καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις, ὥςπερ αὐτὸς*[1] *ἁπλῶς καὶ μετ' εὐνοίας πάντας εἰρηκὼς τοὺς λόγους, φυλάττειν ἐμὲ καὶ τη-*

institutis non scriptis et animis humanis sanxit. Aeschines igitur usque adeo homines universos superavit crudelitate et calumnia, ut, quorum et ipse ut infortuniorum meminit, etiam haec mihi crimini dederit.

276. Praeter cetera, tanquam ipse simpliciter et ex benivolentia orationes omnes habuisset, caveri me et observari iussit, ut ne fucum facerem

---

5) *νομίμοις* vulg. etiam *Σ*, in quo codice antiq super *μι* scripsit W, ut deleatur *μι*? etiam pr *Ω* exhibuit *νομίμοις*. — *νόμοις* (Augl. *k*. *r*. *s*). LaurS. *e*. Obs. Ven. Alt. Lind. corr *Ω*. corr Urb. *γρ* Ald. (De utroque loco tacet collatio Man.) 'Correxi *νόμοις*. non enim *ἄγραφον νόμιμον* usurpatur.' Reiskius. Secuti sunt Harlesius, Wunderlichius, Dissenius, Bekkerus, Dindorfius, Turicenses, alii. Non erat mutanda lectio vulgata concors cum pr *Σ*. Restituit Westermannus merito. nam *νόμοι* ubi simpliciter *τῇ φύσει* sive divinis legibus opponuntur, ut *φύσει* et *νόμῳ* (Plat. passim), cum Socrate (Xenoph. Mem. IV, 4 §. 21) intelligebant veteres *τοὺς ὑπ' ἀνθρώπων κειμένους*, sive *τὸν γεγραμμένον νόμον* oppositum *τῷ κοινῷ πάντων ἀνθρώπων νόμῳ*. Aristocr. §§. 61. 85. Cf. Stephan. I §. 53. De substantivo autem *νόμιμα* cum adiectivo constructo cf. Aristocr. §. 70: *παρὰ . . . τοὺς γεγραμμένους νόμους καὶ ἄγραφα νόμιμα*. Plat. Legg. VII p. 793 A: *τὰ καλούμενα ὑπὸ τῶν πολλῶν ἄγραφα νόμιμα καὶ οὓς πατρίους νόμους ἐπονομάζουσιν*. Sophocl. Antig. vs. 451: *οἳ τοὺς ἐν ἀνθρώποισιν ὥρισαν νόμους. οὐδὲ σθένειν τοσοῦτον ᾠόμην τὰ σὰ κηρύγμαθ' ὡς τἄγραπτα κἀσφαλῆ θεῶν νόμιμα*. 6) 'Malim *ἔθεσι*.' Reiskius. 'Placet. Vide not. ad p. 264, 21.' Schaeferus. Recepit coniecturam Dindorfius. Ut eo ipso loco, sic h. l. *animorum* notio aptior est. Cf. proxime de Aeschinis *ὠμότητι καὶ συκοφαντίᾳ*. — *ἤθεσιν* om *Σ*. pr LaurS inseruit. itaque antiqua haec est negligentia. 7) 'Dedi de meo *διωρικέναι*. Aptus est hic infinitivus a *φανήσεται*.' Reiskius. *Φανεῖσθαι* cum infinitivo constructum plerumque significat i. q. *videri*, sed h. l. *φανήσεται* est i. q. *apparebit certissime*, subiiciuntur autem illi verbo *ταῦτα πάντα*. 8) *οὕτως* Vindl. 9) *ὑπερβέβηκεν* *Ω*. Alt. 10) *ὑπερβέβληκε πάντας* Pall. 11) *εὐτυχημάτων* Urb. 12) *καὶ* om *T*. *p*. Lind. Vind3. 4. Urb. 13) *τοῦτο* cod *η*. — *κατ'* *u*. Man. 14) *κατηγόρει* Augl. *k*.

276. 1) *αὐτὸς* om Augl. *k*. Vindl. Pal2. in *γρ* habet *s*. post *ἁπλῶς* ponunt *r*. Vind4. (in Bekkeria est error).

ρεῖν ἐκέλευεν,[2] ὅπως μὴ παρακρούσομαι[3] μηδ' ἐξαπατήσω, 318 δεινὸν καὶ[4] γόητα καὶ σοφιστὴν καὶ τὰ τοιαῦτ' ὀνομάζων, ὡς,[5] ἐὰν[6] πρότερός τις εἴπῃ[7] τὰ προςόνθ' ἑαυτῷ περὶ ἄλλου, καὶ δὴ ταῦθ' οὕτως ἔχοντα, καὶ οὐκέτι[8] τοὺς ἀκούοντας σκεψομένους[9] τίς[10] ποτ' αὐτός ἐστιν ὁ ταῦτα λέγων. ἐγὼ δ' οἶδ' ὅτι γιγνώσκετε[11] τοῦτον[12] ἅπαντες, καὶ πολὺ τούτῳ μᾶλλον ἢ 'μοὶ νομίζετε[13] ταῦτα[14] προςεῖναι. (277) κἀκεῖν'[1] εὖ οἶδ' ὅτι τὴν ἐμὴν δεινότητα — ἔστω γάρ. καίτοι, ἔγωγ' ὁρῶ τῆς τῶν λεγόντων δυνάμεως τοὺς ἀκούοντας τὸ[2] πλεῖστον[3] κυρίους.[4] ὡς γὰρ[5] ἂν ὑμεῖς ἀποδέξησθε[6] καὶ πρὸς ἕκαστον ἔχητ'[7] εὐνοίας, οὕτως ὁ λέγων ἔδοξε φρονεῖν.[8] εἰ δ' οὖν ἐστι καὶ παρ'

neve seducerem, callidum et praestigiatorem et rabulam et aliis eiusmodi nominibus me appellans, quasi vero, si quis ea, quibus ipse est obnoxius, prior aliis impegerit, statim ea sic se haberent et auditores non amplius considerarent quis ille ipse sit, quia ea dicat. ego vero scio istum vobis notum esse omnibus vosque sentire in istum ea cadere multo magis quam in me. (277) et illud satis scio, meam solertiam — esto enim. quanquam equidem video oratorum facultatem maxima ex parte in potestate esse auditorum. utcunque enim vos accipitis et benivolentia quosque persequimini, sic de prudentia oratoris fit iudicium. Sed ut sit aliqua et in

---

2) ἐκέλευσεν Aug2. 4. *s. p. r.* Vind4. 5. 3) παρακούσωμαι Laur8. vulg. — παρακούσομαι Σ. (Urb). Cf. Dawes. Misc. p. 422 ed. Kidd. 4) 'H. Stephanus Thes. Gr. s. v. Γόης legere mavult δεινὸν γόητα sine καί, idque confirmat ex Platonis Symp. p. 203 D: δεινὸς γόης καὶ φαρμακεὺς καὶ σοφιστής.' Taylorus. 'Ne auscultes. vetat quod sequitur vs. 8: τὴν ἐμὴν δεινότητα.' Schaeferus. Cf. Dio Chrys. Or. II T. I p. 79 R: ἀντιλέγεις Δημοσθένει μάλα δεινῷ ῥήτορι καὶ γόητι. 5) ὥστε corr Ω. — om Ang. Aug2. Non omisit Glycas (Synt. p. 39 ed. Iahn.) ὡς, sed scr. φησιν· ὡς, ἐὰν etc. 6) ἐὰν μὴ Aug2 (qui proxime fortasse πρότερον. nam extrema litera vocabuli est ambigue exarata). 7) εἴποι Aldetc. *T.* — εἴπῃ Σ. Laur8. vulg. 8) οὐκ ἔστι *s.* Vind1. 9) σκεψαμένους Ang. 10) τι Vind1. 4. 11) γινώσκεται pr Ω. 12) τοῦτο Aug4. 13) νομίζετο Pal2. 14) τοιαῦτα Vind1.

277. 1) καὶ ἐκεῖνο δ' vulg. — καὶ ἐκεῖνο sine δ' Σ. Laur8. Aug1. *k. s.* Pal2. Vid. Doberenz. l. c. p. 21. 2) τὸ om Mor. — habent articulum Σ. Laur8. vulg. Recte. τὸ πλεῖστον i. q. *maximam partem*. frequens apud Platonem. 3) μέρος add post πλ. vulg. — om Σ. pr Laur8, secunda subscripsit. 4) ὄντας post κυρ. add vulg. — om Σ. Laur8. Vid. Prolegg. Gramm. §. 96 p. 110. 5) γὰρ om Aug4. 6) ὑποδέξησθε *k.* Pal2. 7) ἔχοιτ' Ω. *u.* Vind3. Man. Ang. 8) φρονεῖν om *s.*

ἐμοί τις ἐμπειρία[9] τοιαύτη, ταύτην μὲν εὑρήσετε πάντες[10] ἐν[11] τοῖς κοινοῖς[12] ἐξεταζομένην ὑπὲρ ὑμῶν ἀεὶ[13] καὶ οὐδαμοῦ καθ' ὑμῶν[14] οὐδ' ἰδίᾳ,[15] τὴν δὲ τούτου τοὐναντίον[16] οὐ μόνον τῷ[17] λέγειν ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν, ἀλλὰ καὶ εἴ τις ἐλύπησέ τι τοῦτον ἢ προςέκρουσέ που,[18] κατὰ τούτων.[19] οὐ γὰρ αὐτῇ[20] δικαίως, οὐδ' ἐφ' ἃ συμφέρει τῇ πόλει, χρῆται. (278) οὔτε γὰρ τὴν ὀργὴν οὔτε τὴν ἔχθραν οὔτ' ἄλλ' οὐδὲν τῶν τοιούτων τὸν καλὸν κἀγαθὸν πολίτην δεῖ τοὺς ὑπὲρ τῶν κοινῶν εἰςεληλυθότας δικαστὰς[1] ἀξιοῦν αὑτῷ[2] βεβαιοῦν, οὐδ' ὑπὲρ τούτων εἰς ὑμᾶς εἰςιέναι, ἀλλὰ μάλιστα μὲν[3] μὴ ἔχειν ταῦτ' ἐν τῇ φύσει, εἰ δ' ἄρ'[4] ἀνάγκη, πράως καὶ μετρίως διακείμεν'[5] ἔχειν. Ἐν τίσιν οὖν σφοδρὸν εἶναι τὸν[6] πολιτευόμενον καὶ τὸν ῥήτορα δεῖ; ἐν οἷς τῶν ὅλων τι[7] κινδυνεύεται τῇ πόλει, καὶ ἐν οἷς

me talis peritia, eam reperietis omnes et publice pro vobis usurpari semper et nusquam contra vos, nec privatim, istius autem eloquentiam contrario modo non solum ad hostium causam agendam, sed etiam si quis istum aliqua re laesit vel alicubi offendit, ad hunc accusandum. neque enim eam iuste neque reipublicae utiliter adhibet. (278) Nam bono civi non est postulandum, ut sua vel iracundia vel inimicitia vel eius generis alia confirmentur a iudicibus, qui pro republica sunt huc ingressi, aut ea de causa in iudicium veniendum, sed maxime praestat non esse tali praeditum ingenio, sin forte necessitas est, illius certe impetus sunt moderandi et leniendi. Quibus autem in rebus vehementem esse hominem in republica versantem et oratorem decet? in quibus periclitatur summa

9) ἐμπορία? pr *Ω*. Respexit locum Plutarchus Comp. Dem. et Cic. cap. 2. 10) πάντως coniecit Reiskius. 'Vulgata gravior.' Schaeferus. 11) ἐπὶ *T*. Ven. Obs. Lind. Urb. 12) καιροῖς *p*. 13) ἀεὶ ὑπὲρ ὑμῶν *Ω*. *r*. Ang. — αἰεὶ ὑπὲρ ὑμῶν Vind4. 14) καθ' ὑμῶν om Aug4. 15) ἰδίαν Aug1. *k*. *s*. Vind1. Pal2. 16) τοὐναντίων pr *Ω*. 17) ἐν τῷ de suo Reiskius. 18) τι *s*. Lind. — που τούτῳ rec *k*. 19) τούτου ParisThiersch. De plurali post τις collectivum cf. §. 99. 20) αὐτὴ *Ω*.

278. 1) δικαστὰς εἰσεληλυθότας Aug1. *k*. *s*. Vind1. Pal2. 2) αὐτῷ LaurS. vulg. — αὐτῶι *Σ*. 3) μὲν om Aug4. 4) ἂν ante ἀνάγκη add antiq *Σ*, quod etiam Markl. coniecit. 'Infelix coniectura et ne graeca quidem. . . . Alia fuit religio veterum illorum, qui hos animi morbos sanctis scilicet deorum suorum exemplis praetexerent.' Schaeferus. I. e. si naturale et fatale tibi est. 5) διακείμενον vulg. — διακείμεν' *Σ*. LaurS. Aug1. (*k*. *p*. *r*. *s*). Vind1. 4. Pal2. — διακείμεν^{α}ον Vind5. — διακεῖσθαι cod *η*. 6) τὸ Vind5. 7) τί LaurS. — τι post κινδυνεύεται Pal1.

πρὸς τοὺς ἐναντίους ἐστὶ[8] τῷ δήμῳ, ἐν τούτοις. ταῦτα γὰρ[9] γενναίου καὶ ἀγαθοῦ πολίτου. (279) Μηδενὸς δ'[1] ἀδικήματος πώποτε δημοσίου, προςθήσω δὲ μηδ' ἰδίου, δίκην[2] ἀξιώσαντα 319
λαβεῖν παρ' ἐμοῦ μήθ' ὑπὲρ τῆς πόλεως μήθ'[3] ὑπὲρ αὐτοῦ,[4] τοῦ στεφάνου καὶ ἐπαίνου[5] κατηγορίαν[6] ἥκειν συνεσκευασμένον,[7] καὶ τοσουτουσὶ[8] λόγους ἀνηλωκέναι ἰδίας ἔχθρας καὶ[9] φθόνου καὶ μικροψυχίας ἐστὶ σημεῖον, οὐδενὸς[10] χρηστοῦ. τὸ[11] δὲ δὴ καὶ τοὺς πρὸς ἔμ' αὐτὸν[12] ἀγῶνας ἐάσαντα νῦν

reipublicae et in quibus populo res est cum adversariis, in his. haec enim generosi sunt et boni civis. (279) Quum autem nullius unquam criminis publici, addam nec privati, poenas de me repetendas postularit, vel reipublicae vel suo nomine; coronae et laudationis accusatione venire consarcinata et tot verba in ea consumere, privatae inimicitiae et invidiae et pusilli animi est indicium, bonae rei nullius. atque illud etiam, quod me

8) τι post ἐστὶ vulg. add etiam Ω. — om Σ. LaurS. Augl. 2. 4. Vindl. 4. Pal2. (*k. p. r. s*). De constructione imperson. ἔστι μοι πρός τινα cf. Stephan. I §. 22: οὔτε γὰρ νῦν μοι πρὸς ἐκεῖνόν ἐστιν. Similiter ἔστι μοι περί τινος. Cf. Lysiae or. in Eratosth. §. 74: οὐ περὶ πολιτείας ὑμῖν ἔσται, ἀλλὰ περὶ σωτηρίας. Aristoph. Eqq. vs. 87: περὶ ποτοῦ γοῦν ἐστί σοι. Etiam περὶ τοῦτ' εἶναι Νικίᾳ Isocrat. Eythyn. §. 13, ubi Corais coniectura περὶ τούτου εἶναι vel hiatu refutatur. Cf. Rauchenst. l. c. p. 434. Funkhaen. in Philologo 1853. VII, 3 p. 567 sqq. qui etiam dubitat, dicaturne recte ἐν οἷς πρός τινα ἐστί τί τινι, loco ἐν τούτοις ἃ πρός τινά ἐστί τινι. 9) γάρ ἐστι Augl. *k. r. s.* Guelf. Vindl. Pal2.

279. 1) δ' om pr Ω. Aug4. 2) δίκης T. Lind. et fortasse corr Σ, qui sic: δίκην[c] cum superscripto semicirculo pallidi atramenti. — Proxime ἀξιώσοντα pr LaurS. 3) μηδ' . . . μηδ' Pal2. 4) αὐτοῦ LaurS. Ω. Vind3. 4. — articulus τοῦ vulg om. — habet LaurS. — αυτοῦτ pr Σ, super posterius τ scripsit antiq compendium ου, ut esset αυτοῦ τοῦ, quod recepi. In Vindl sic: ὑπὲρ τοῦ στεφάνου sine αὐτοῦ. In vocabulo στεφάνου codicis Σ equidem nihil variatum vidi, nec Meunierus vidit. 5) καὶ ἐπαίνου repetitum in Σ, punctis notatum sic καὶ ἐπαίνου καὶ επαίνου. — omisit καὶ ἐπαίνου Vindl. 6) νῦν κατηγορίαν Augl. *k. s.* Vindl. — κατηγορίαν νῦν vulg. — νῦν om Σ. LaurS. (Pal2. Man) petitum ex inferioribus. — κατηγορίας νῦν Vind5. 7) συνεσκευασμένον Aug4. 8) τοσούτους Augl. *k. r. s.* Vindl. Pal2. 9) καὶ] ἕνεκα Reiskius de suo. 10) σ. καὶ οὐδενὸς Vindl. 11) τί Vind5. 12) ἐμαυτὸν Augl. *s.* Vindl. Pal2. — ἐμὲ αὐτὸν Fel. Mor. Σ. LaurS. vulg. 'Sic oppositionis vis nonnihil intenditur. Lysias p. 6 sq. R. Plat. Gorg. p. 472 B.' Schaeferus. etiam ἐμὲ, αὐτὸν Ald. De ἐμὲ αὐτὸν vid. Matthiae. Gr. §. 148. Annot. 2. ibiq. cit. Krueger. Gr.

ἐπὶ[13] τόνδ' ἥκειν, καὶ[14] πᾶσαν ἔχει κακίαν.[15] (280) Κἀμοὶ[1] δοκεῖς[2] ἐκ τούτων, Αἰσχίνη, λόγων[3] ἐπίδειξίν τινα καὶ[4] φωνασκίας[5] βουλόμενος ποιήσασθαι τοῦτον προελέσθαι[6] τὸν[7] ἀγῶνα, οὐκ[8] ἀδικήματος οὐδενὸς λαβεῖν τιμωρίαν. ἔστι δ' οὐχ ὁ λόγος τοῦ ῥήτορος, Αἰσχίνη, τίμιον,[9] οὐδ' ὁ τόνος τῆς φωνῆς, ἀλλὰ τὸ ταὐτὰ[10] προαιρεῖσθαι τοῖς πολλοῖς[11] καὶ τὸ τοὺς αὐτοὺς[12] μισεῖν καὶ φιλεῖν οὕςπερ ἂν ἡ πατρίς. (281) ὁ γὰρ οὕτως ἔχων τὴν ψυχήν, οὗτος[1] ἐπ' εὐνοίᾳ πάντ' ἐρεῖ, ὁ δ' ἀφ' ὧν ἡ πόλις προορᾶται κίνδυνόν τιν'[2] ἑαυτῇ,[3] τούτους

praetermisso hunc aggreditur, etiam summae est improbitatis. (280) Mihi vero videris, Aeschines, accusationem istam eloquentiae et exercitatae vocis ostentandae studio, non ullius exigendae poenae causa instituisse. neque autem magni aestimanda est oratoris vel oratio vel contentio vocis, sed idem velle cum populo atque idem nolle, et eosdem amare et odisse, quas patria. (281) Qui enim ita est animatus, is bono studio omnia dicet, qui vero eos colit, a quibus imminere sibi periculum aliquod respublica

---

§. 51, 2, 8. Non dubitabam in oppositione ἔμ' αὐτὸν scribere quam formam unicam Homeri Edd. exhibent. 13) νῦν δ' ἐπὶ *F*. 14) καὶ om LaurS. vulg. καὶ recepto pentameter νῦν ἐπὶ etc. evitatur, observante Dobraeo. — habent particulam intendendae dictionis Aug1. *k. s. t.* Vind1. Pal2. 15) καὶ πᾶσαν ἔχει κακίαν om *Σ* oculo transiliente ab altero καὶ ad alterum. Rehdantz. (Fleckeisen. Annall. Philol. 1858 p. 569) dubitat. — Pro ἔχει LaurS exhibet ἔχειν.

280. 1) καὶ ἔμοιγε Aldetc. *T. p. r.* Urb. Vind4. — καιμοι *Σ*. LaurS. *Ω*. Aug1. 4. Bav. (Vind1. 3. 5. Pall. 2. Ang. *Φ*. *k. p. r. s. t*). In Man. maior pars versuum et in hoc et in seqq. foliis prorsus periit humore exesa. — Scripsi κἀμοὶ comparans variam lectionem §. 265. Parum convenit enclitica h. l. praeposita. 2) δοκεῖ *p*. 3) Αἰσχ. τῶν λ. vulg. — articulum om *Σ*. LaurS. *F*. *Φ*. Aug4. (Vind5. Pall). — (ἐκ τῶν λόγων τούτων, Αἰσχίνη Vind1). 4) καὶ om vulg. — habent *Σ*. LaurS. *F*. *Φ*. AldT. Aug4. (Vind4. 5). 'Iam apparet etiam τῶν ante λόγων delendum esse. Duas res Aeschines dicitur ostentare voluisse: orandi facultatem et vocis sonorem. Docent quae sequuntur vs. 11 sq.' Schaeferus. 5) φωνῆς ἀσκήσεως γρ AldV. Obs. 6) προσελέσθαι *T. r. t.* 7) τὸν om Vind4. 8) οὐδ' Pall. 9) τίμιον *Σ*. LaurS. (Urb). — τίμιος vulg. — κύριος IndAld. γρ AldV. 10) ταῦτα Aug1. *s*. Vind1. 11) τοῖς πολλοῖς προαιρεῖσθαι *r*. Vind4. 12) αὐτοὺς καὶ *t*. Aug2. — ἐχθροὺς Guelf. Vind1.

281. 1) οὕτως LaurS. 2) τινα κίνδυνον vulg. — κίνδυνόν τινα LaurS. — κίνδυνον τίνα *Σ* cum illis lineolis ordinis invertendi. 3) ἑαυτοῦ Pall.

θεραπεύων οὐκ ἐπὶ τῆς αὐτῆς[4] ὁρμεῖ[5] τοῖς[6] πολλοῖς. οὔκουν[7] οὐδὲ τῆς ἀσφαλείας τὴν αὐτὴν[8] ἔχει προσδοκίαν. ἀλλ' (ὁρᾷς;) ἐγώ. ταὐτὰ[9] γὰρ[10] συμφέρονθ' εἱλόμην τουτοισί,[11] καὶ οὐδὲν ἐξαίρετον οὐδ' ἴδιον πεποίημαι. (282) Ἆρ' οὖν[1] οὐδὲ σύ; καὶ πῶς; ὃς εὐθέως μετὰ τὴν μάχην[2] πρεσβευτὴς[3] ἐπορεύου πρὸς Φίλιππον, ὃς ἦν τῶν ἐκείνοις[4] τοῖς χρόνοις συμφορῶν αἴτιος τῇ πατρίδι, καὶ ταῦτ' ἀρνούμενος πάντα τὸν ἔμπροσθεν[5] χρόνον ταύτην[6] τὴν χρείαν, ὡς πάντες ἴσασιν. καίτοι τίς[7] ὁ τὴν πόλιν ἐξαπατῶν; οὐχ ὁ μὴ λέγων ἃ φρονεῖ; τῷ δ' ὁ κῆρυξ καταρᾶται[8] δικαίως; οὐ τῷ τοιούτῳ; τί δὲ μεῖζον ἔχοι τις ἂν εἰπεῖν ἀδίκημα κατ' ἀνδρὸς ῥήτορος ἢ εἰ[9] μὴ ταὐ-

praevidet, is non eadem nititur ancora qua populus. proinde nec securitatis eandem habet exspectationem. sed (vides?) ego. eadem enim mihi, quae populus, utilia proposui, et nihil exceptum neque proprium mihi sumpsi. (282) An nec tu? qui vero? quum statim post pugnam legatus ad Philippum proficiscerere, qui esset illis temporibus auctor calamitatum patriae, idque quum illum usum antea omni tempore negasses, quemadmodum omnes norunt. quis est autem qui rempublicam decipiat? non is qui dissimulat quae sentit? quem autem praeco iure exsecratur? nonne talem? quid vero gravius in oratorem dici queat, quam eum non eadem

---

4) ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς p. corr r. Bav (non F?). Vindl. — ἐπὶ τῆς αὐτοῖς pr Ω. — ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἀγγύρας Aug4. Less. — ἐκ τῆς ἀγγύρας sine αὐτῆς Vind5. — ἀγκύρας habet marg Pall. At cf. de hac proverbiali ellipsi Apostol. Proverb. Cent. XIII, 55. T. II p. 591 ibiq. Leutsch. Harpocr. Phot. Suid. s. v. Οὐκ ἐπί. Cramer. Anecd. Ox. T. II p. 497. Porson. ad Eurip. Orest. vs. 68. Musgrav. ad Soph. Oed. Col. vs. 144. Schaefer. ad Lamb. Bos. p. 15. 5) ὁρμᾷ Guelf. — ὁρμᾶ Vindl. — ὁρμεῖ (η superscr.) Urb. — ὁρμῇ Photius. 6) αὐτῆς ὁρμεῖ τοῖς habet Ω in marg. 7) οὐκοῦν Augl. k. r. s. Vindl. — ὀύκουν etiam Σ. LaurS. 8) αὐτὴν habet Ω in marg. 9) ταῦτα Augl. s. Ω. Urb. 10) μὲν Aug4. 11) τουτουσὶ LaurS.

282. 1) οὖν om Aug4. 2) μετὰ τὴν μάχην εὐθέως Vindl. 3) πρεσβευτὴς om Aug2. 4) ἐν ἐκείνοις LaurS. vulg. — ἐν om Σ. Ω. De dativo temporalis substantivi cum pronomine demonstrativo sine praepositione ἐν adhibito cf. τῷ δ' αὐτῷ χρόνῳ Xenoph. Hellen. I, 3 §. 18 (= 12). ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ Thucyd. IV, 103, 3. 5) ἄνω k. Pal2. 6) ταύτης Bav (non F). 7) τις ἦν Aug2. k. η. Pal2. Alexander Figur. §. ιϛ' T. VIII p. 473 W. alium locum (f. leg. §. 298) nostro praemittens. 8) Post καταρᾶται add καθ' ἑκάστην ἐκκλησίαν Fel. γρ marg antiq Σ. γρF. γρΦ. Alt. Petitum scholium e f. leg. §. 70 aut Aristocr. §. 97 aut Dinarch. in Dem. §. 47 aut simili loco. 9) ἢ εἰ AldV. Σ. LaurS. Ω. Vind3. 4. 5. Bav. Aug4. — η οὐ AldB. — εἰ om Ald. Fel. — ἢ om

τὰ[10] φρονεῖ[11] καὶ λέγει;[12] (283) Σὺ τοίνυν οὗτος[1] εὑρέθης. εἶτα σὺ φθέγγει καὶ βλέπειν εἰς τὰ τούτων[2] πρόσωπα τολμᾷς; πότερ' οὐχ ἡγεῖ γιγνώσκειν αὐτοὺς[3] ὅςτις εἶ; ἢ τοσοῦτον ὕπνον καὶ λήθην ἅπαντας ἔχειν, ὥςτ' οὐ μεμνῆσθαι τοὺς λόγους οὓς ἐδημηγόρεις ἐν τῷ πολέμῳ,[4] καταρώμενος καὶ διομνύμενος μηδὲν εἶναι σοὶ καὶ Φιλίππῳ πρᾶγμα, ἀλλ' ἐμὲ[5] τὴν αἰτίαν σοι[6] ταύτην ἐπάγειν τῆς ἰδίας ἕνεκ' ἔχθρας, οὐκ οὖσαν ἀληθῆ; (284) ὡς δ'[1] ἀπηγγέλθη τάχισθ' ἡ μάχη· οὐδὲν τούτων φροντίσας εὐθέως[2] ὡμολόγεις καὶ προςεποιοῦ φιλίαν καὶ ξενίαν[3] εἶναί σοι πρὸς αὐτόν, τῇ μισθαρνίᾳ ταῦτα μετατιθέμενος[4] τὰ ὀνόματα. ἐκ ποίας γὰρ ἴσης ἢ δικαίας προφάσεως Αἰσχίνῃ[5] τῷ Γλαυκοθέας[6] τῆς τυμπανιστρίας ξένος ἢ φίλος ἢ γνώριμος

sentire et loqui? (283) Tu igitur talis es deprehensus. et tu vocem edis, et horum vultum audes intueri? numquid eos ignorare putas, qui sis? aut tanto veterno et oblivione teneri omnes, ut non meminerint verborum quae iactabas durante bello, te ipsum devovens et deiurans nihil esse tibi rei cum Philippo, sed me id tibi crimen impingere ex privata simultate falso? (284) Quum primum autem pugna nuntiata fuit, hisce neglectis, statim fatebare et prae te ferebas amicitiam et hospitium tibi esse cum eo, operae mercenariae nomine cum his commutato. qua enim aequa iustave de causa Aeschini Glaucotheae tympanistriae filio hospes aut amicus

---

Mor. *F.* Augl. *k.* *p.* *s.* Harl. Vindl. Pall. Cf. Fritzsch. Lucian. p. 90. 10) ταῦτα Augl. (*s*?). Vindl. Pal2. — ταῦθ' LaurS. 11) καὶ φρονεῖ Ald. Fel. Mor. *F.* *p.* — ἃ φρονεῖ LaurS. Augl. *k.* *s.* Vindl. Pal2. — φρονεῖ Σ. vulg. 12) καὶ φρονεῖν καὶ λέγειν ParThiersch.

283. 1) τοιοῦτος vulg. — οὗτος Σ. LaurS. pr Ω. Bav (marg τοιοῦτος). Augl (cum scholio in margine: ἀντὶ τοῦ τοιοῦτος). Aug4. (Vind3. 5. Pall. 2. Ang. *k.* *s.* *t.* *u.* *v*). Cf. Mid. §. 189. c. Phorm. §. 25. — Proxime φθέγγῃ libri. 2) τουτωνὶ LaurS. vulg. — τούτων Σ. *T.* *r.* Vind4. Urb. — Proxime ἡγεῖ Σ. — ἡγῇ vulg. — ἡγῃ LaurS. 3) τούτους *k.* Pal2. 4) δήμῳ vulg. — πολέμῳ Σ. Augl. *k.* *s.* Vindl. Pal2. — πολεμῷ (δήμῳ m sec) LaurS. Item in Σ super πολέμωι scriptum est, ut videtur, δη, initium vocabuli δήμῳ. sed paene totum evanuit. 'Opponitur vs. 10 ὡς δ' ἀπηγγέλθη τάχισθ' ἡ μάχη. quae quum fuerit decretoria, bellum finivit. [Μάχη h. l. i. q. eventus pugnae]. Nec placet phrasis δημηγορεῖν ἐν τῷ δήμῳ.' Schaeferus. 5) ἐμοί? pr Ω. 6) σοι om Urb.

284. 1) οὐδ' ὡς *p.* 2) εὐθὺς LaurS. vulg. — εὐθέως pr Σ. (Vind5). 3) φιλίας καὶ ξενίας Vind5. 4) τιθέμενος *t.* 5) Αἰσχίνη vulg. — Αἰσχίνῃ Σ. LaurS. Ω. *T.* Φ. (Vindl. 3. 4. 5. Pall. 2. Urb. Ang). 6) γλαυθέας pr Ω. — γλυκοθέας Σ. 'Hemsterhusio placuit

ἦν[7] Φίλιππος; ἐγὼ μὲν οὐχ ὁρῶ, ἀλλ' ἐμισθώθης ἐπὶ τῷ τὰ τουτωνὶ[8] συμφέροντα διαφθείρειν. ἀλλ' ὅμως οὕτω[9] φανερῶς[10] αὐτὸς[11] εἰλημμένος προδότης καὶ κατὰ σαυτοῦ μηνυτὴς ἐπὶ τοῖς συμβᾶσιν[12] γεγονὼς ἐμοὶ λοιδορεῖ[13] καὶ ὀνειδίζεις ταῦτα, ὧν πάντας μᾶλλον αἰτίους[14] εὑρήσεις.[15]

285. Πολλὰ καὶ[1] καλὰ καὶ μεγάλ' ἡ πόλις, Αἰσχίνη, καὶ προείλετο καὶ κατώρθωσε δι' ἐμοῦ, ὧν οὐκ ἠμνημόνησεν.[2] σημεῖον δέ: χειροτονῶν γὰρ ὁ δῆμος τὸν ἐροῦντ' ἐπὶ τοῖς τετελευτηκόσι[3] παρ' αὐτὰ τὰ συμβάντα, οὐ σ'[4] ἐχειροτόνησεν[5]

aut familiaris erat Philippus? equidem non video, sed conductus eras ad intervertenda horum commoda. Sed tamen quum tua ipsius proditio adeo manifesto deprehensa sit et ipse de te in illis calamitatibus indicium feceris; mihi convitiaris et obiicis ea, quorum quosvis potius auctores esse deprehendes.

285. Multas et praeclaras et magnas res et suscepit et prospere gessit, Aeschines, respublica per me, quarum non fuit immemor. cuius rei hoc signum est, quod populus, quum eum, qui orationem funebrem haberet, clade adhuc recenti deligeret, non te quantumvis vocalem delegit,

---

Λευκοθέας Animadv. in Lucian. Append. p. 6. Sed vid. not. ad p. 270, 25.' Schaeferus. 7) ἢ AldT. — ἣ Pall. — ὧν *t.* 8) τῷ τουτωνὶ τὰ *p.* 9) οὕτως pr *Ω.* Vind3. Ang. 10) φανερὸς Urb. 11) αὐτὸς σαυτοῦ Reiskius de suo. 'Προδότης scil. τῆς πατρίδος. Quo Reiskius sensu putavit, non dicitur προδότης, sed μηνύτης.' Schaeferus. — αὐτὸς *Σ.* LaurS. *Ω.* Augl. 2. 4. *s. ε.* Guelf. Ven. Vind1. Bav. Less. (Vind3. 4. 5. Pall. 2. Urb. Ang). — αὐτοῖς *p. s. t.* Aldetc. 12) συμβεβηκόσιν Aug4. Cf. §. 197. 13) λοιδορεῖς *T. p.* Vind4. — λοιδορεῖ *Σ.* — λοιδορῇ LaurS. vulgo. 14) *μ.* αἰτίας *Ω.* Man. Ang. — αἰτίους μᾶλλον *T. k. p. r. s.* Augl. Vind1. 4. Pal2. Urb. 15) ἢ ἐμέ add vulg. — om *Σ.* pr LaurS. Male numerus post tot longas syllabas illo additamento facillime supplendo in tam tenuem finem exiret.

285. 1) καὶ om *Ω. t. u. v.* Vind3. Pall. Man. Ang. 2) ἐμνημόνευσε pr Man. — ἠμνόνησε Pall (margo: ἠμνήστησε). — κατόρθωσε ... ἐμνημόνησεν *Ω.* 'Quis nexus? Veretur Reiskius, ne quid desit, ego ista πολλὰ ... ἠμνημόνησεν delenda censeo. nam σημεῖον δὲ ad praecedentia spectat. Subintellige τοῦ μὴ ἐμὲ τῶν κακῶν αἴτιον εἶναι.' Dobraeus. Illis vocabulis deletis sententia hiaret, apta cum antecedentibus sic: non malorum auctor eram, sed bonorum. 3) τελευτηκόσι *Ω.* Cf. §§. 287. 314. 4) οὓς pro οὐ σὲ Pal2. 5) οὐ σὲ ἐχειροτόνησε vulg. — οὐ σ' ἐχειροτόνησεν *Σ.* 'Quod si mireris non receptum esse, nimirum ea vis hic est τοῦ ὀρθοτονουμένου, ut satius sit admitti hiatum, quam illam vel tantulum obscurari per elisionem vocalis.' Schaeferus. Pausa est quidem gravitatis post σέ, attamen cf. Euripid.

προβληθέντα,[6] καίπερ εὔφωνον ὄντα, οὐδὲ Δημάδην, ἄρτι πε-
ποιηκότα τὴν εἰρήνην, οὐδ' Ἡγήμονα,[7] οὐδ' ἄλλον ὑμῶν οὐ-
321 δένα, ἀλλ' ἐμέ. καὶ παρελθόντος σοῦ καὶ[8] Πυθοκλέους ὠμῶς[9]
καὶ ἀναιδῶς, ὦ Ζεῦ καὶ θεοί, καὶ[10] κατηγορούντων ἐμοῦ
ταῦτα,[11] ἃ καὶ[12] σὺ νυνί, καὶ λοιδορουμένων, ἔτ' ἄμεινον[13]
ἐχειροτόνησέν με.[14] (286) Τὸ δ' αἴτιον οὐκ[1] ἀγνοεῖς μέν, ὅμως
δὲ φράσω σοι[2] κἀγώ. ἀμφότερ'[3] ᾔδεσαν αὐτοί,[4] τήν τ' ἐμὴν
εὔνοιαν καὶ προθυμίαν, μεθ' ἧς τὰ πράγματ' ἔπραττον, καὶ

quamvis esses propositus, neque Demadem, qui modo pacem fecerat, neque Hegemonem, neque alium vestrûm quenquam, sed me. quumque tu prodiisses et Pythocles ferociter et impudenter, o Jupiter et dii, et me accusaretis horum quae et tu nunc obiicis, et conviliaremini, etiam studiosius me delegit. (286) Causam etsi non ignoras, tamen et ego tibi dicam: utraque norant ipsi, et meam benivolentiam alacritatemque, qua negotia gerebant, et vestra scelera. quae enim florente rerum statu iure-

---

Electr. vs. 927: *μήτηρ δὲ σ' ἄνδρα δυσσεβῆ κεκτημένη*. Exempla Sophoclea in Lexico Ellendt., qui docet: '*σέ* recto tono notatum, quin oppositum aliis vocabulis, omnino vi praeditum in sententia, tamen eliditur.' Hic est usus traditus. Vid. Schol. ad Iliad. *B*. 190. Apollon. De Syntaxi p. 126. De hoc usu ut natura comparato sic ab Homero usurpato vid. nunc. I. Bekker. in Memorr. Acad. Berol. 1861 m. Ian. p. 135 sq. 6) *προβληθέντα, οὐ σὲ* *v*. — *προβληθέντα, οὐ σὲ?* (*οὐδὲ?*) Aug4. (Reiskius: *οὐ σὲ ἐχειροτόνησε προβληθέντα, οὐ σὲ, καίπερ* etc.). 7) *Ἡγεμόνα* *s*. — *Ἡγέμονα* Man. — *Ἡγεμόνα* LaurS. Augl. *k*. Rasuram in *Σ* equidem non observavi. Vid. ad §. 84. 8) *καὶ* om Vind5. 9) *ὁμῶς* Vindl. — *ὁμοῦ* Ang. 10) *καὶ* om *p*. Vindl. Seclusit Reiskius. Excidit propter *κατ*. 11) *ταῦτα* *Σ*. LaurS. vulg. — *ταὐτὰ* Bekkerus de suo (? ex *r*? namque in *Σ* et *Ω* est *ταῦτα*). Habet *ταὐτὰ* corr Bav. (Vindl). Notio esset superflua, quum insit in *καὶ σὺ*. 12) *καὶ* om Vindl. 13) *μᾶλλον* ParThiersch. est coniectura Wolfii. 'Similis usus est adverbii *καλῶς*, de quo vid. not. ad Sophocl. Oed. T. 1008.' Schaeferus. 14) *ἐμέ* vulg. — *με* *Σ*. LaurS. Recte. nam non ut superiore loco *οὐ σέ* etc. et *ἀλλ' ἐμέ* h. l. opponuntur, sed *κατηγορούντων* et *ἔτ' ἄμεινον ἐχειροτόνησεν*, quamvis isti accusarent me, eo magis populus me elegit.

286. 1) *οὐκ* om pr *v*. 2) *φράσω δέ σοι ὅμως* *r*. Vind4. — Proxime *καὶ ἐγὼ* etiam *Σ*. LaurS. 3) *ἀμφότερα δὲ* Urb. 4) *οὗτοι* Augl. 2. 4. *s*. *ζ*. *η*. AldT. Vindl. 5. Pal2. (*k*. *p*. *r*). '*Hi*, cives Athenienses.' Reiskius. Imo *οὗτοι* essent iudices. Refer *αὐτοὶ* ad praecedens collectivum *ὁ δῆμος*. '*Αὐτοὶ* pronomine significatur quidquid sive de se sit gloriatus Aeschines sive de Demosthenis virtute ac meritis detraxerit, populum cognitum habuisse ipsum, qua uterque esset erga se voluntate.' Klotzius. Quaest. Crit. p. 23. — om *T*. *p*. Urb.

τὴν ὑμετέραν[5] ἀδικίαν. ἃ γὰρ εὐθενούντων[6] τῶν πραγμάτων ἠρνεῖσθε διομνύμενοι, ταῦτ' ἐν οἷς ἔπταισεν ἡ πόλις ὡμολογήσατε. Τοὺς οὖν[7] ἐπὶ τοῖς κοινοῖς ἀτυχήμασιν[8] ὧν ἐφρόνουν λαβόντας[9] ἄδειαν[10] ἐχθροὺς μὲν πάλαι, φανεροὺς δὲ τόθ' ἡγήσανθ' αὑτοῖς[11] γεγενῆσθαι. (287) εἶτα καὶ[1] προςήκειν ὑπολαμβάνοντες[2] τὸν ἐροῦντ'[3] ἐπὶ τοῖς τετελευτηκόσι καὶ τὴν ἐκείνων ἀρετὴν κοσμήσοντα μήθ'[5] ὁμωρόφιον[6] μήθ'[7] ὁμόσπονδον[8] γεγενημένον εἶναι τοῖς πρὸς ἐκείνους παραταξαμένοις,[9] μηδ' ἐκεῖ μὲν κωμάζειν καὶ παιωνίζειν[10] ἐπὶ ταῖς τῶν

iurando negabatis, ea, ut cladem accepit respublica, confessi estis. Eos igitur, qui in communibus calamitatibus sententiae suae impunitatem nacti erant, putaverunt sibi inimicos olim fuisse, tum patuisse. (287) deinde etiam convenire censentes eum, qui de mortuis orationem haberet et eorum virtutem ornaret, nec sub eodem tecto fuisse nec eadem sacra libasse cum iis qui contra illos in acie steterunt, neque eum qui illic comessaretur et triumpharet de Graecorum calamitatibus cum iis qui ipsi

---

5) ἡμετέραν Mor (errore typogr.?). 6) εὐθηνούντων k. p. r. s. u. r. s. ζ. γρ T. AldT. (Pal2?). — εὐσθενούντων Pal1. — εὐθυνόντων Ω. — εὐθυνούντων Aug4.-Man. Ang. (Pal2?). — καὶ εὐθυνούντων Aug2. — εὐθενούντων Σ. LaurS. vulg. Cf. ad Chers. §. 20. — εὐρεθέντων Vind1. 7) τοὺς μὲν οὖν Aug4. 8) ἀδικήμασιν r. 9) λαβόντες Aug4. 10) 'Num deest ταύτῃ ἀποχρησαμένους?' Reiskius. 'Nihil deest. ἄδεια ὧν φρονεῖ τις est vacuitas metus ab iis quae quis cogitat, etiamsi eloquatur, Gedankenfreiheit.' Schaeferus. 11) αὑτοῖς LaurS. vulg. — αυτοις Σ. — αὐτοὺς r. — αὐτοῖς AldV. Bkk.

287. 1) καὶ om Aug4. Vind5. 2) ὑπελάμβανον vulg. — ὑπέλαβον T. p. s. η. Harl. Aug2. Vind4. Urb. — ὑπολαμβάνοντες Σ. LaurS. F. Φ. Ven. (ζ?). Constructionem non intelligentes participium pendens mutabant in indicativum modum. Sed δ' particulam post participium indicativo ἑώρων addidit orator, ut oppositionem urgeret. De quo usu vid. Klotz. ad Devar. T. II p. 373 sqq. Buttmann. Excurs. XII ad Dem. Midian. Fritzsch. Lucian. Quaest. p. 46 sqq. Cf. infra §. 317. Xenoph. Memor. III, 7 §. 8 ibiq. Kuehner. et quos hic vir doctissimus citavit. 3) ἐροῦντα τότ' vulg. — ἐρωτοῦνα τότ' pr Urb (margo: ἐροῦντα). — ἐροῦντ' Σ. LaurS. s. s. Aug1. 2. Vind1. 3. 5. Pal2. (k). 4) ἀρετὴν ἐκείνων κοσμήσαντα r. — κοσμήσαντα etiam Pal1. 5) μηδ' Aug1. k. s. Vind1. Pal2. 6) ὁμορόφιον Vind3. Man. Ang. — ὁμωρόφιον pr LaurS. 7) μηδ' Pal2. 8) ὁμόσποδον pr Ω. — ὑπόσπονδον cod s. 9) παραταξαμ corr LaurS. (ους suprascr.) 10) παιανίζειν vulg. — παιωνίζειν Σ. LaurS. F. T. k. r. s. Aug1. Guelf. Vind1. 4. Pal2. Urb. Vid. Albert. ad Hesych. s. v. Παιών. Schneid. ad Xenoph. Anab. III, 2 §. 9. Hasius in Stephani Thes. s. v. Παιωνίζω. — καὶ παιωνίζειν om Ang.

Ἑλλήνων συμφοραῖς μετὰ τῶν αὐτοχείρων τοῦ φόνου, δεῦρ'[11] ἐλθόντα[12] τιμᾶσθαι, μηδὲ[13] τῇ φωνῇ δακρύειν ὑποκρινομένους[14] τὴν ἐκείνων τύχην, ἀλλὰ τῇ ψυχῇ συναλγεῖν, τοῦτο δ' ἑώρων παρ'[15] ἑαυτοῖς[16] καὶ παρ' ἐμοί, παρὰ δ' ὑμῖν οὔ.[17] διὰ ταῦτ' ἔμ' ἐχειροτόνησαν καὶ οὐχ ὑμᾶς.[18] (288) Καὶ οὐχ ὁ μὲν δῆμος οὕτως, οἱ δὲ τῶν τετελευτηκότων[1] πατέρες καὶ ἀδελφοί, οἱ[2] ὑπὸ τοῦ δήμου τόθ'[3] αἱρεθέντες ἐπὶ τὰς ταφάς, ἄλλως πως, ἀλλὰ δέον ποιεῖν αὐτοὺς τὸ[4] περίδειπνον[5] ὡς παρ' οἰ-

suis manibus caedem fecissent, huc reversum honorandum esse, neque voce simulata fortunam illorum deplorandam, sed ex animo dolendam, hoc in se esse videbant et in me, neque vero in vobis. propterea me delegerunt, non vos. (288) Et non populus sic egit, mortuorum autem patres et fratres, qui tum a populo ad funera delecti erant, aliter, sed quum eos epulum funebre praebere oporteret apud quam coniunctissimum mor-

---

11) δεῦρο δ' LaurS. vulg. — δεῦρ' pr Σ, ο δ' add antiq. δ' om etiam s. Vindl. — Δεῦρο post ἐκεῖ μέν usurpari potest sine adversativa particula, quia ipsum vocabulum satis oppositum est, ut ἔπειτα et εἶτα post τέως μέν, μάλιστα μὲν (Lept. §. 1. Ellendt. Lex. Soph. T. II p. 76), inprimis post πρῶτον μὲν, ἄλλο post ἓν μὲν, ἄλλοτε post ποτὲ μὲν, talia nonnunquam dicuntur. item ἐνταῦθα μὲν . . ., ἐκεῖ. 12) ἐλθόντας vulg. (Man?). — ἐλθόντα Σ. pr LaurS? Augl. 2. Guelf. Vindl. 4. Pal2. Ang. (k. r. s). 13) καὶ μηδὲ vulg. — καὶ om Σ. pr LaurS. s. Guelf. Augl. 2. Bav. Vindl. Pal2. (Φ. k). 14) ὑποκρινόμενον Augl. Guelf. Vindl. 3. 4. η. Pal2. Urb. Man. (k. r. s). — Bene se habet lectio vulgata, Σ et LaurS ὑποκρινομένους, etiam post ἐλθόντα, qui singularis redit ad τὸν ἐροῦντα καὶ κοσμήσοντα, Aeschinem solum; pluralis ὑποκρινομένους pertinet ad Aeschinem, Demadem, Hegemonem, Pythoclem §. 285 nominatos. Cf. proxima δ' ὑμῖν οὔ et οὐχ ὑμᾶς. 15) ἑώρων καὶ παρ' Ω. Ang. 16) ἑαυτοῦ Pal2. 17) ὑμῖν δ' οὔ Aug2. 4. AldT. Vind5. 18) ἡμᾶς Vind5.

288. 1) τελευτηκότων Ω. Pall. Cf. §. 285. 2) οἱ om vulg. — habent Σ. LaurS. (Urb. Man). Potest esse syllaba repetita, neque vero de tempore h. l. agitur, nec notio (creatio illa) ad verbum (ὑπέλαβον) pertinet (non est praedicativa), sed ad substantivum est adiecta (est adiectiva), non ad rationem iudicii reddendam, sed ad condicionem parentum et fratrum significandam apposita est. Iam Reiskius articulum desiderabat. Cf. Frank. Quaest. Aeschin. p. 13. 3) τόθ' om Vindl. s. 4) τε Pal2. — om Pall. 5) Citavit vocabulum περιδ. Pollux VI §. 101. — ἡ ἐπὶ τοῖς ἀποθανοῦσιν ἑστίασις (ἑστίασ Vindl. s) γινομένη (γινόμενον Vindl. s) marg Augl. Vindl. s. Guelf. Hoc scholium vid. in Etym. M. p. 699, 43. BkkAnecd. p. 294. Phot. s. v.

κειοτάτῳ[6] τῶν[7] τετελευτηκότων,[8] ὥςπερ τἆλλ' εἴωθε[9] γίγνεσθαι, τοῦτ' ἐποίησαν παρ' ἐμοί, εἰκότως. γένει μὲν γὰρ ἕκαστος ἑκάστῳ μᾶλλον οἰκεῖος ἦν[10] ἐμοῦ, κοινῇ δὲ πᾶσιν οὐδεὶς ἐγγυτέρω. ᾧ γὰρ[11] ἐκείνους σωθῆναι καὶ κατορθῶσαι μάλιστα 322 διέφερεν, οὗτος καὶ[12] παθόντων ἃ μή ποτ'[13] ὤφελον τῆς ὑπὲρ ἁπάντων λύπης πλεῖστον μετεῖχεν.

289. Λέγε δ' αὐτῷ[1] τουτὶ[2] τὸ ἐπίγραμμα, ὃ[3] δημοσίᾳ προείλεθ' ἡ πόλις[4] αὐτοῖς ἐπιγράψαι, ἵν' εἰδῇς,[5] Αἰσχίνη, καὶ ἐν αὐτῷ τούτῳ[6] σαυτὸν[7] ἀγνώμονα καὶ συκοφάντην ὄντα[8] καὶ[9] μιαρόν. Λέγε.[10]

tuis, sicut cetera solent fieri, id praebuerunt apud me, neque iniuria. genere enim ipsi inter se coniunctiores fuerunt quam ego, communiter omnibus nemo propior. cuius enim servari illos et feliciter rem gerere maxime intererat, is etiam, quum iis accidissent, quae utinam nunquam accidissent, maximum de clade communi dolorem capiebat.

289. Sed recita ei epigramma hocce, quod publice civitati placuit eorum monimento inscribendum, ut etiam ex ipso hoc intelligas, Aeschines, iniquum esse te et calumniatorem et impurum. Recita.

---

6) *οικιοτάτωι* pr *Σ*, *ε* add antiq. — *οἰκειωτάτῳ* *Ω*. — *οἰκειοτάτων* *T.* pr *r.* 7) *τῶν* om *Ω* (non *Σ*). *T.* pr *r.* 8) *τετελευκότων* *Ω*. — *τῶν τελευτηκότων* Pall. — *τοῖς τετελευτηκόσι* corr *r.* 9) *εἰώθει* *T.* *p.* *r.* Urb. 10) *ἦν οἰκεῖος* Vind5. — *ἦν* om pr Pall. 11) *γὰρ τὸ* vulg. — *τὸ* om *Σ*. Laur8. Bav. (*Φ*. Man). 12) *καὶ τῶν* Vind1. 13) *μή πωτ'* Pall. — *μήπ'* pr Urb, corr in *μήποτ'*.

289. 1) *αὐτὸ* *r.* Aug2. 'Wunderlichius receperat, quod statim Aeschinem orator alloquatur. Iure Dissenius *αὐτῷ* restituit. Primum enim *αὐτὸ* hic ineptum est, deinde tales orationis ad alium conversiones usus sunt creberrimi.' Schaeferus. 2) *τοῦτο* vulg. — *τουτὶ* *Σ*. Laur8. Aug1. 2. *s.* Bav. Vind1. 3. 4. 5. Pall. 2. Urb. Man. (*T.* *Φ.* *k.* *r.* *p.* *t*?). — om Aug4. 3) *ἃ* Aug. 4) *ἡ πόλις προείλετο* margo Vind1. 5) *ἴδῃς* margo Vind1. 6) *ἐν τῷ τούτῳ* (excidit *αὐ*) Pall. 7) *αὐτὸν* *T.* AldT. 8) *ὄντα καὶ συκοφάντην* *p.* *r.* Vind4. — *ὄντα καὶ συκοφάντην ὄντα* *T.* Urb (qui codex posterius *ὄντα* delevit). 9) *καὶ* om *Ω*. 10) Inde ab *ὃ* post *ἐπίγραμμα* ad *Ἐπίγραμμα* omnia om pr Vind1 (*λείπει κείμενον*), habet margo.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ.[11]

Οἵδε πάτρας ἕνεκα σφετέρας εἰς δῆριν ἔθεντο
ὅπλα, καὶ ἀντιπάλων ὕβριν ἀπεσκέδασαν.[12]
Μαρνάμενοι δ' ἀρετῆς καὶ δείματος[13] *οὐκ ἐσάωσαν*
ψυχάς, ἀλλ' Ἀΐδην κοινὸν ἔθεντο βραβῆ,[14]
οὕνεκεν[15] *Ἑλλήνων, ὡς μή, ζυγὸν αὐχένι θεῖσαν*
δουλοσύνης, στυγερὰν ἀμφὶς[16] *ἔχωσιν*[17] *ὕβριν.*
Γαῖα δὲ πατρὶς ἔχει κόλποις τῶν πλεῖστα καμόντων

De patria, quos hic tumulus tegit, arma ferentes,
hostilem valida vim pepulere manu.
Virtutis timidive animi, in certamine vitam
non servantes, Diti arbitrium esse iubent,
Graecorum causa, ne iniectaque frena superbe
et iuga servitii circum habeant gravia.
Nunc vero fortes habet illos patria terra

---

11) *Ἐπίγραμμα ἱερω ἐλεγείων* Vind5. — Epigramma om *Σ. k. s.* Augl. Vind1. — om pr LaurS, habet margo alia manu. — Hoc carmen, quod alii ipsius Demosthenis esse putaverunt, tanquam posterioris Graecitatis vestigia prodens suppositum esse perhibet Karstenius in Relationum et Communicationum (Verslagen en Mededeelingen) IV, 1. Cf. Leutschii Philolog. XIV p. 413 sq. 12) *ἀποσκέδασαν* Vind5. — *πάτρας ἕνεκα* non i. q. *πρὸ πάτρας*, sed breviter dictum est = *ἕνεκα τῆς ἐλευθερίας τῆς πάτρας*, cf. inferius *οὕνεκεν Ἑλλήνων*. Hoc Karstenii doctissimi causa. Deinde *ἔθεντο ὅπλα* proprie i. q. arma, aciem instruxere. De quo usu vere attico vide intrr. ad Thuc. II, 2 §. 4. 13) Vid. Excurs. ad finem huius orationis. 14) *βράβην* libri, (LaurS: *β*ʌ *βρα*). Scholiastae *βραβεῖον* (Pall etiam in textu *βράβειον*, sed exitu ambiguo) corrigendum esse videtur in *βραβευτήν*. — Schneiderus in supplem. Lexic. correxit in *βραβῆ*. Nam *βράβης* est forma parum probabilis. *βραβῆν* autem nobis quidem videtur deberi scribarum temeritati *ν* addendi; Karstenio videtur esse posterioris Graecitatis. 15) *οὕνεχ'* Pall. — *ἕνεκεν* p. — — Proxime omnes libri *θέντες*. Sed Karstenius bene monuit *ζυγὸν αὐχένι τιθέναι* victores dici iugum imponentes victis. Nec est *θέντες* explicandum cum Dissen. i. q. *se subiicientes*. Neque vero inde concludendum falsam esse carminis originem, sed verbum corrigendum sententia postulante in *θεῖσαν* cum *ὕβριν* constructum. 16) *αὖθις* coniecit Kypk. Obs. in N. T. T. II p. 285 ad Epist. ad Galat. V, 1. Sane temere. 17) 'Ex Atticorum usu scribendum credo *ἔχοιεν*. Vid. Dawes. Misc. p. 82.' Brunkius. Vid. ad f. leg. §. 51. Proxime loco *ἔχει* LaurS compr *ἔχειν*?

σώματ', ἐπεὶ θνητοῖς ἐκ Διὸς ἥδε κρίσις.[18]
Μηδὲν ἁμαρτεῖν ἐστὶ θεῶν[19] καὶ πάντα κατορθοῦν[20]

in placido gremio. Iudicium est Iovis hoc.
Nil peccasse deorum est, atque id, ut omnia recte

---

18) Post κρίσις, ut appareret ἥδε κρίσις (per ἐπεὶ coniunctum cum antecedentibus) pertinere ad sequentia, GFroehlichius in Excurs. cit. p. 91 omnino non interpungens, structuram ita continuavit, ut ἐστί a θεῶν separaret, μηδὲν θεῶν ἁμαρτεῖν intelligens dictum pro μηδὲν παρὰ θεῶν ἁμαρτεῖν, *a diis nihil non assequi*, collato Sophocl. Philoct. vs. 230 sq: οὐ γάρ εἰκὸς οὔτ' ἐμέ || ὑμῶν ἁμαρτεῖν τοῦτό γ' οὔθ' ὑμᾶς ἐμοῦ. Hoc equidem non probo. nam durum est ἐστί θεῶν separare nec Demosthenes (§. 290) separavit, recteque Koechlius monuit nec veteres credidisse, deos dare quicquid ab iis petatur. Recte vero post κρίσις plene interpungitur. nam quamquam solet ὅδε usurpari sic, ut ad sequentia referatur, tamen non ubique sic usurpatur, nec sententia mere repetitur eadem, scilicet: *moriendum fuisse illis fortibus viris est Iovis iudicium;* et: *moriendum esse hominibus est sive Iovis sive deorum voluntas.* Sed pluribus iudicium Iovis sequentibus exponitur. Si ipsa Iovis sententia sequeretur, non ἐστί deberet dici, sed ἔστω, nec ἔπορεν rectum esset, sed ἔπορον prima persona. 19) θεοῦ Libanii Epist. 1554. Dind. et Westerm. receperunt, hic quia §. 290 pr Σ habuisse θεοῦ putabat. 20) H. l. interpunxerunt LaurS. Marklandus et Bentleius ad Phalaridis Ep. XVIII p. 295, sublata interpunctione post ἐν βιοτῇ, quia Demosthenes §. 290 hexametrum repetens, ἐν βιοτῇ non addidit. Secuti eramus cum aliis, etiam Iacobsius: 'Distinguitur, inquit, post βιοτῇ, quod ut commodius est ob sedem particulae adversativae, ita non satis respondet sensui, qui antithesin postulat. ἐν βιοτῇ i. e. ἐν ἀνθρώποις' ad Anthol. Palat. T. III^{b} p. 944. Contra quae Schaeferus rectissime: 'βίος hoc sensu usurpatum legere memini, non memini βιοτή.' Oppositio si vere θνητοῖς esset ideoque praeposita esset, tamen non item particulae praecedere deberet μοῖραν. Nam de δέ particula tam remota vid. ad Chers. §. 9 et quos citavit vir doctus in Ephemer. Ien. in Excurs. cit. Sed opposita sunt sibi ut μηδὲν et πάντα, sic πάντα κατορθοῦν ἐν βιοτῇ et μοῖραν φυγεῖν. Quod autem Demosthenes ἐν βιοτῇ non addidit sententiae repetitae; non proxime ad rem ea vocabula pertinebant, inde nude sententiam aut citabant aut imitabantur et alii et Themistius Or. XXII p. 276 B = p. 335 ed. Dind: Ἐπεὶ δὲ τὸ μηδὲν ἁμαρτάνειν ἔξω τῆς φύσεως κεῖται τῆς ἀνθρωπίνης etc. τὸ ἐπίγραμμα ἀληθέστερον, ὃ Ἀθήνησιν ἐπιγέγραπται ἐν τῷ τάφῳ τῷ δημοσίῳ. καὶ γὰρ τοῖς θεοῖς μόνοις τὸ πάντα κατορθοῦν ἀπονέμει. Eandem sententiam Aristides tetigit Or. XLVI pro Quatuorv. T. II p. 255 Iebb. = p. 331 Dind: Πλάτων — πῶς ἀξιώσει συλλήβδην πάντα κατορθοῦν καὶ πάντων κρατεῖν ὄντα ἄνθρωπον. Haec profecta sunt fortasse non e Demosthenicis, sed e Lysiae aliquo loco. Nam Rutilius Lupus II §. 8: Lysiae —:

ἐν βιοτῇ. μοῖραν δ' οὔ τι φυγεῖν[21] *ἔπορεν.*[22]

cedant in vita; non diem obire negat.

'Consilio valuit, fortuna lapsus est, homo fuit. Fatetur. Concedendum, non omnia posse. hoc enim deorum est proprium.' ibiq. vid. Ruhnk. qui citavit ut fontem Theognid. vs. 327 (= 443 W). E Suidae titulo s. v. *Συγγνώμονα* apparet, sententiam non ex epigrammate petitam esse, neque rationem habitam verborum contextorum, ut fieri solet a sententiariis. Cf. Neandri Opus Aureum p. 554. Iustiniani Corp. Iur. Cod. I Tit. 17 Lex. 11 §. 14. — Ut omnino alibi, sic imprimis h. l. interpunctio a sententiarum nexu pendet. Inest in illo huius epigrammatis hexametro haec sententia primaria, deos in omnibus rebus esse felices; sed qui felicitatem possident soli, soli possunt praebere, soli sunt felicitatis auctores. Continet igitur hanc quoque sententiam, quam urget orator, deorum esse d a r e felicitatem. Idem ille Aristides sententiam hanc utramque sic exposuit Or. XXXI De pace I. T. I p. 392 Iebb. = p. 592 Dind: *οὐκ ἐξ ἴσου τὰ πράγματα οἱ θεοὶ σφίσι τ' αὐτοῖς καὶ τοῖς ἀνθρώποις ἔνειμαν, ἀλλ' αὐτοὶ μὲν, ἅτ' ὄντες ἀθάνατοι καὶ κύριοι τῶν ἁπάντων, ἀθανάτως* (sic. scr.) *καὶ τὰς εὐτυχίας ἔχουσι καὶ οὐ δέος, μή τις αὐτοὺς ἀφέληται κρείττων γενόμενος, οἷς τοσοῦτον περίεστιν, ὥςτ' οὐ μόνον αὐτοὶ τἀγαθὰ πάντα κέκτηνται, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις αὐτοὶ νέμουσιν. νέμουσι δ' οὐχ ὅνπερ αὐτοὶ κέκτηνται τρόπον, ἀλλ' ὅσοις τὰ κράτιστα τῶν ἀνθρώπων ἔδοσαν, τὰ πλείω κατορθοῦν, οὐ πάντα, ἔδοσαν.* (Dem.) Epistol. IV §. 3 p. 1487 extr: *ἁπάντων τῶν ἀγαθῶν ἐγκρατεῖς ὄντας κυρίους* (scil. *θεούς*) *εἶναι καὶ αὐτοὺς ἔχειν καὶ δοῦναι τοῖς ἄλλοις.* Haec sententia de felicitate deorum eorumque regimine rerum humanarum bene agendarum argumentationi Demosthenis unice convenit, id quod perspicue docuerunt GFroehlichius l. c. p. 90 sqq. et Goettlingius l. c. p. 5. Quibus ita adsentior, ut non etiam prius membrum, *μηδὲν ἁμαρτεῖν*, de d a t a solum hominibus felicitate intelligam. nam secundum Demosthenem carmen solius *τοῦ κατορθοῦν τὴν δύναμιν ἀνέθηκε τοῖς θεοῖς*, non etiam *τοῦ μηδὲν ἁμαρτεῖν*. Sed *θεῶν* ad *μηδὲν ἁμαρτεῖν* et ad *πάντα κατορθοῦν* relatus est genitivus possessivus, idemque casus potestatis atque originis. Sententiam illam cf. cum §. 192 sq.: *τὸ μὲν γὰρ πέρας* etc. Quod autem dubitari legimus (Philolog. T. VI p. 569) de opinione paganorum, penes deos esse humanam fortunam, addamus ex aliis pluribus haec: *διαὶ Διός, παναιτίου, πανεργέτα. τί γὰρ βροτοῖς ἄνευ Διὸς τελεῖται; τί τῶνδ' οὐ θεόκραντόν ἐστιν;* Aeschyl. Agam. vs. 1485. — *Ποῦ τις ἀλκά; τίς ἐφαμερίων ἄρηξις; . . . τὸ φωτῶν ἀλαὸν γένος ἐμπεποδισμένον. οὔποτε τὰν Διὸς ἁρμονίαν θνατῶν παρεξίασι βουλαί.* Id. Prom. vs. 545 sqq. — *Θεοῦ δὲ δῶρόν ἐστιν εὐτυχεῖν βροτούς.* Septem vs. 625. Plat. Legg. IV p. 715 extr: *ὁ μὲν δὴ θεός, ὥςπερ καὶ ὁ παλαιὸς λόγος, ἀρχήν τε καὶ τελευτὴν καὶ μέσα τῶν ὄντων ἁπάντων ἔχων, εὐθείᾳ περαίνει* etc. Id. Rspl. VI p. 492 extr: *ὅ,τι ἂν σωθῇ . . ., θεοῦ μοῖραν αὐτὸ σῶσαι.* 21) *φεύγειν* LaurS. *F. Φ. T. t. v.* Aug4. Pall.

290. *Ἀκούεις, Αἰσχίνη, καὶ ἐν αὐτῷ τούτῳ*[1] *τὸ*[2] "*Μηδὲν ἁμαρτεῖν*[3] *ἐστὶ θεῶν*[4] *καὶ πάντα κατορθοῦν*"[5] *οὐ τῷ συμβούλῳ τὴν τοῦ κατορθοῦν*[6] *τοὺς ἀγωνιζομένους ἀνέθηκε*

290. Audis, Aeschines, etiam in ipso hoc illud 'Nil peccasse deorum est, atque id, ut omnia recte cedant' non consiliario facultatem adscribit, ut proeliantes rem feliciter perficiant, sed diis. Quid igi-

---

Urb. Vind4. 5. 22) *ἔπορεν* Laur8. vulg. Scil. *Ζεύς*. Sic uno tenore sententia bene continuatur. Vid. Funkhaenelius in Schneidew. Philol. T. VI p. 568. — *ἔμπορεν* Ang. — *ἔπορον* Aug4. *Ω*. corr *r*. Scil. *θεοί* e *θεῶν* sumendum, ut censuit Goettlingius p. 6. Graefius l. c. p. 662 *μερόπων* coniecit e collato Iliad. Z vs. 488 (non 288): *μοῖραν δ' οὔ τινά φημι πεφυγμένον ἔμμεναι ἀνδρῶν*. 'Viro egregio haud dubitanter assentirer, nisi negativa *οὔτι*, quae nequit referri nisi ad infinitivum *φυγεῖν*, male me haberet. Scilicet ut dicitur *θεῶν ἐστὶ μηδὲν ἁμαρτεῖν*, sic Graecae proprietas syntaxis dici iubet *ἀνθρώπων ἐστὶ μὴ φυγεῖν τὴν εἱμαρμένην*.' Schaeferus T. VIII p. 773. Quamquam non omnino recte Schaeferus. nam potest construi etiam *οὐκ ἔστιν ἀνθρώπων φυγεῖν μοῖραν*. tamen ex opposita, quae supra explicata est, sententia et ex *οὔτι* adhibito, quod idem esset quod *οὔ τι ἐστί*, apparet reiiciendam esse coniecturam, quam recipere non debebam. 'Illud vero (*ἔπορεν* vel etiam *ἔπορον*) ad deos relatum haud minus aptum esse, sive sententiam sive loquendi usum spectes, probabunt tales loci quales sunt Sophoclis Electr. vs. 202: *οἷς θεὸς ... ποίνιμα πάθεα παθεῖν πόροι* et Oed. C. vs. 1124: *σοὶ θεοὶ πόροιεν, ὡς ἐγὼ θέλω*.' Osannus l. c. — *ἕτερον* Reiskius de suo. 'Constructio, inquit, haec est: *οὐκ ἔστιν ἕτερόν τι φυγεῖν τὴν μοῖραν*, non licet, ut aliud quid effugiat fatalem necessitatem.' Neutrum genus parum convenienter diis opponitur et sententia sic turbatur. — *οὔ τι* est = *οὐ*, *ἠθικῶς* cum persuasione. Vid. quos citat Ellendt. Lex. Soph. s. v. p. 415 sq.

290. 1) *καὶ ἐν αὐτῷ τούτῳ* tanquam e §. 289 repetita seclusit Reiskius. I. q. etiam in hoc publico documento. 2) *ὡς τὸ* Laur8. vulg. — *ὡς τὸ* om *Σ*, sed super *τούτωι* aliquid superscriptum erat, quod esse potuit *ὡς τὸ*, nunc ita erasum est, ut legi non possit. om Augl. *k*. *s*. Vindl. Pal2. 'F. Demosthenes scripsit: *ἐν αὐτῷ τῷ μηδὲν* etc.' Benselerus. Hiat. p. 93. At *τὸ μηδὲν ... κατ.* est subiectum verbo *ἀνέθηκε*, cui obiectum est *τὴν τοῦ κατ. δυν.* Articulus *τὸ* propter *τῷ* praecedens excidisse videtur. *ὡς* autem turbat simplicem structuram. 3) *ἐξαμαρτεῖν* Bav (non *F*?). Aug4. AldT. Vind5. 4) *θεον* pr *Σ*, eodem atramento correctum est ο in Φ. — *θεοῦ* *T*. *k*. *r*. *s*. Augl. Vindl. Pal2. Urb. (*θεοῦ ἐστι* Suid. l. c). Cf. proxime *τοῖς θεοῖς*. 5) *κατορθῶν* Augl. Vindl. — De interpunctione cf. §. 40. 6) *οὐ τῷ σ. τ. τ. κατορθοῦν* post *κατορθοῦν* om *Σ*, add margo antiq. — om Vind5.

δύναμιν, ἀλλὰ τοῖς θεοῖς. τί οὖν ὦ[7] κατάρατ' ἐμοὶ περὶ τούτων λοιδορεῖ, καὶ λέγεις ἃ σοὶ[8] καὶ τοῖς σοῖς οἱ[9] θεοὶ τρέψειαν[10] εἰς[11] κεφαλήν;

291. Πολλὰ τοίνυν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ ἄλλα κατηγορηκότος[1] αὐτοῦ[2] καὶ κατεψευσμένου,[3] μάλιστ'[4] ἐθαύμασα πάντων,[5] ὅτε[6] τῶν συμβεβηκότων τότε[7] τῇ πόλει μνησθεὶς[8] οὐχ ὡς ἂν εὔνους καὶ[9] δίκαιος πολίτης ἔσχε τὴν γνώμην, οὐδ' ἐδάκρυσεν, οὐδ'[10] ἔπαθε τοιοῦτον οὐδὲν[11] τῇ ψυχῇ, ἀλλ' ἐπάρας
323 τὴν φωνὴν καὶ[12] γεγηθὼς καὶ λαρυγγίζων[13] ᾤετο[14] μὲν ἐμοῦ κατηγορεῖν δηλονότι, δεῖγμα[15] δ' ἐξέφερεν[16] καθ' ἑαυτοῦ,[17] ὅτι[18] τοῖς γεγενημένοις ἀνιαροῖς[19] οὐδὲν ὁμοίως ἔσχε τοῖς ἄλ-

tur, exsecrande, mihi propterea convitiaris, et ea dicis quae in tuum tuorumque capita dii convertant?

291. Quanquam autem, Athenienses, et alia mihi crimina et mendacia obiecit, maxime miratus sum omnium, quod in mentione cladium civitatis non tanquam patriae amans et bonus civis animatus fuit, neque lacrimavit, neque ullum tale animo passus est, sed contenta voce et laetabundus et faucibus resonans me accusari a se putavit scilicet, ostendit autem exemplum se acceptis cladibus minime sic affici ut reliquos. (292)

---

7) ὦ om *Φ*. — Inferius λοιδορεῖ *Σ*. — λοιδορῇ LaurS. vulg. 8) σὺ Vind1. 9) οἱ om Aug4. — οἱ θεοὶ om LaurS. 10) θρέψειαν Vind5. 11) εἰς ἐπι *k*. — εἰς τὴν Bav (non *F*?). Aug4. AldT. Vind5. Cum articulo §. 294. Sine articulo f. leg. §. 130. — ἐς κεφαλὴν τρέποιτ' ἐμοί Aristoph. Ach. vs. 833.

291. 1) κατηγοροῦντος Guelf. Vind1. 2) αὐτοῦ om Aug4. 3) καταψευσαμένου *Ω*. *s*. Guelf. Vind1. 4) ἓν μάλιστα LaurS. vulg. — ἓν om *Σ*. Aug1. *k*. *s*. Vind1. Pal2. 5) ἐθαύμασα ἁπάντων vulg. — ἐθαύμασ' ἁπάντων LaurS. — ἐθαύμασα πάντων *Σ*. Aug1. *k*. *s*. Vind1. 3. Pal2. 6) ὅτι vulg. — ὅτε *Σ*. Aug1. *k*. Pal2. Vind1. — ε ὅτι LaurS eadem manu. Cf. Olynth. III §. 4. Vid. Klotz. ad Devar. T. II p. 687. 7) τότε om *p*. Vind4. Lind. — post πόλει ponunt Pal2. (*k*). ante τῇ *Σ*. LaurS. vulg. 8) ἀναμνησθεὶς sic cum hiatu vulg. — μνησθεὶς *Σ*. LaurS. Aug1. 4. *s*. *ζ*. Bav. Ven. Guelf. Vind1. 5. (*Φ*. *k*. *r*). 9) οὐδὲ vulg. — καὶ *Σ*. LaurS. Aug1. 2. *s*. Vind1. Pal2. (*k*). 10) οὔτ' *s*. 11) οὐδὲν τοιοῦτον vulg. — τοιοῦτον οὐδὲν *Σ*. LaurS. Aug1. Vind1. 4. (*F*. *Φ*. *T*. *r*. *s*). — τοιοῦτον οὐδ' ἓν Pal2. (*k*). — οὐδὲν om Aug2. 12) καὶ om *Ω*. *u*. Man. Ang. 13) λαρυγκίζων *s*. Cit. Pollux II §. 207. Harpocr. Phot. Suid. s. v. Plin. IV Epist. 7. Cf. Thom. M. s. v. Λάρυγγα. 14) ὥςε Vind3. 15) δεγμα pr *Σ*, recens superscr. ι. 16) ἐξέφαινε Vind4. 17) ἑαυτὸν Vind5. 18) ὅτι ἐπὶ *s*. *ζ*. AldV ἐπὶ in marg sine signo loci. Cf. §. 217. Dindorf. Praef. I p. VII sq. 19) ἀριανοῖς Aug4.

λοις. (292) *Καίτοι τὸν τῶν*[1] *νόμων καὶ τῆς πολιτείας φάσκοντα φροντίζειν, ὥςπερ οὗτος νυνί, καὶ εἰ μηδὲν ἄλλο, τοῦτό γ'*[2] *ἔχειν δεῖ, ταὐτὰ*[3] *λυπεῖσθαι καὶ ταὐτὰ*[4] *χαίρειν τοῖς πολλοῖς, καὶ μὴ τῇ προαιρέσει τῶν κοινῶν*[5] *ἐν τῷ τῶν ἐναντίων μέρει τετάχθαι,*[6] *ὃ σὺ*[7] *νυνὶ*[8] *πεποιηκὼς*[9] *εἶ φανερός,*[10] *ἐμὲ πάντων αἴτιον καὶ δι' ἔμ' εἰς πράγματα φάσκων ἐμπεσεῖν τὴν πόλιν, οὐκ ἀπὸ τῆς ἐμῆς πολιτείας οὐδὲ προαιρέσεως ἀρξαμένων ὑμῶν τοῖς Ἕλλησι βοηθεῖν.* (293) *ἐπεί, ἔμοιγ' εἰ τοῦτο δοθείη*[1] *παρ' ὑμῶν*[2] *δι' ἔμ'*[3] *ὑμᾶς*[4] *ἠναντιῶσθαι*[5] *τῇ κατὰ τῶν*[6] *Ἑλλήνων ἀρχῇ πραττομένῃ,*[7] *μείζων*[8] *ἂν δοθείη δωρεὰ συμπασῶν*[9] *ὧν τοῖς*[10] *ἄλλοις δεδώκατε. ἀλλ' οὔτ' ἂν ἐγὼ ταῦτα*[11] *φήσαιμι*[12] *(ἀδικοίην*[13] *γὰρ ἂν*[14] *ὑμᾶς), οὔτ' ἂν ὑμεῖς*

Decet vero eum qui leges et rempublicam se curare dicit, ut iste nunc, etsi nihil aliud, hoc saltem habere, quod iisdem cum populo rebus dolet et iisdem laetatur, non quum reipublicae administrationem profiteatur, stare ab adversariis, id quod te nunc fecisse perspicuum est, dum me rerum omnium auctorem esse et propter me rempublicam in molestias incidisse dicis, quum vos non a mea administratione aut instituto Graecis opitulari coeperitis. (293) nam mihi quidem si id vos largiti essetis, propter me vos tantopere adversatos esse imperio contra Graecos comparato, maius donum largiti essetis, quam ea universa sunt, quae aliis tribuistis, sed neque ego id affirmarim (facerem enim vobis iniuriam) neque vos, sat

---

292. 1) *καίτοι τῶν τὸν* Man. — *καὶ τούτων τῶν* cod *η*. — *καίτοι τούτων* Appfr. 2) *γ'* om Aug1. *k*. *s*. Vind1. Pal1. 2. 3) *τὸ ταὐτὰ* vulg. — *τὸ* om *Σ*. Aug1. *s*. Vind1. Pal2. compendio add pr LaurS. (*k*). Cf. ad Phil. III §. 23. 4) *δεῖ τὸ ταὐτὰ* pr *Ω*, in fine lineae add *λυπεῖσθαι καὶ ταὐτά*. — *δεῖ ταῦτα λυπεῖσθαι καὶ ταῦτα* Aug1. *s*. Vind1. Pal2. 5) 'Quaere an *τῶν κοινῶν* poni debeant post *τῶν νόμων* supra vs. 4.' Marklandus. 'Haudquaquam debent. *τῇ προαιρέσει τῶν κοινῶν* i. q. *τῇ προαιρέσει τῆς πολιτείας*.' Schaeferus. 6) *τετάχθαι μέρει* Aug2. 7) *ὃσ* pr *T* pro *ὃ σύ*. 8) *νῦν Ω*. 9) *πεποίηκας* pr *Ω*. 10) *φανερῶς* pr LaurS. corr ead man. *Ω*, habens *εἶ*. Aug. — *φανερῶς* (*ος* superscr.) Vind3.

293. 1) *δοθείη δωρεὰ* Aug2. *η*. E proximis petita sunt. 2) *παρ' ὑμῶν* seclusit Reiskius temere. 3) *τοσαῦτα δι' ἐμὲ* vulg. — Post *τοσαῦτα* Reiskio videbatur *ἔτη* deesse. — *τοσαῦτα* om *Σ*. pr LaurS. Aug1. 2. *η*. *T*. *k*. *p*. *r*. *s*. Guelf. Harl. Vind1. 3. Pal2. Urb. Man. 'Est var. lect. pro *τοῦτον*.' Dobraeus. 4) *ὑμῶν* Aug2. 5) *ἐναντιῶσθαι* Aug2. Pal1. 6) *τῶν* om Vind5. 7) *πραττομένους* Aug4. 8) *κρείττων* cod *ζ*. — *μεῖζον* LaurS. — In Bav (non in *F*?) *ἐμοὶ* super *ἂν* scriptum est. 9) *ἁπασῶν* Aug2. 10) *τοῖς* om Aug2. 11) *ταῦτα* om Aug2. 12) *φράσαιμι t*. 13) *ἀδικίην* pr *Ω*, mutatum in *ἀδικοίμην*.

εὖ οἶδ' ὅτι συγχωρήσαιτε.[15] οὗτός τ'[16] εἰ δίκαι'[17] ἐποίει· οὐκ ἂν ἕνεκα τῆς πρὸς ἐμ'[18] ἔχθρας τὰ μέγιστα τῶν ὑμετέρων καλῶν[19] ἔβλαπτεν καὶ διέβαλλεν.[20]

294. Ἀλλὰ τί ταῦτ' ἐπιτιμῶ,[1] πολλῷ σχετλιώτερ' ἄλλα κατηγορηκότος αὐτοῦ καὶ[2] κατεψευσμένου;[3] ὃς γὰρ ἐμοῦ φιλιππισμόν, ὦ γῆ καὶ θεοί, κατηγορεῖ,[4] τί οὗτος οὐκ ἂν εἴποι; καίτοι[5] νὴ τὸν Ἡρακλέα καὶ πάντας[6] θεούς, εἴγ' ἐπ' ἀληθείας δέοι σκοπεῖσθαι,[7] τὸ[8] καταψεύδεσθαι[9] καὶ δι' ἔχθραν τι λέγειν ἀνελόντας[10] ἐκ μέσου, τίνες ὡς ἀληθῶς εἰσὶν[11] οἷς ἂν εἰκότως καὶ δικαίως τὴν τῶν γεγενημένων αἰτίαν ἐπὶ τὴν κεφα-
324 λὴν ἀναθεῖεν ἅπαντες· τοὺς[12] ὁμοίους[13] τούτῳ παρ' ἑκάστῃ τῶν[14] πόλεων εὕροιτ'[15] ἂν (οὐ[16] τοὺς[17] ἐμοί), (295) οἵ, ὅτ' ἦν

scio, id mihi concederetis. et iste si recte faceret, non privatae simultatis causa maxima vestra decora laederet et calumniaretur.

294. Sed quid haec reprehendo, quum alia multo indigniora obiecerit atque ementitus sit? nam qui Philippi mihi studium obiicit, o tellus et dii, cur is non diceret? At mehercle, deos omnes testor, si quidem res vere consideranda esset, mendaciis et verbis inimicis e medio sublatis, qui revera illi sint, in quorum capita rerum causam conferant universi; istius similes eos esse in singulis urbibus reperiretis (non mei), (295) qui,

14) ἂν om *Ω*. Vind3. Ang. 15) εὖ οἶδ' ὅτι συγχωρήσετε Augl. *k*. *s*. Vindl. Pal2. — εὖ οἶ. ὅ. συγχωρη^{αι}σετε Vind5. — συγχωρήσητ' εὖ οἶδ' ὅτι Aug2. (Vind4?). — εὖ οἶδ' ὅτι om *p*. 16) δὲ Mor. *r*. *v*. Vind4. 17) εἰ τὰ δίκαια Augl. 2. *r*. *s*. *v*. *ε*. *η*. Pal2. (Vindl?). 18) με Augl. *k*. *s*. Vindl. Pal2. 19) καλλῶν Pall. 20) διέβαλεν Vind5.

294. 1) ἐπειτιμῶ rec corr *Σ*, cuius pr ἐπιτιμῶ. 2) καὶ om pr *Ω*. 3) καταψευσαμένου *p*. Vindl. Guelf. — κατεψευσαμένου *s*. 4) Cit. in Seguier. Notit. Mst. T. XIV, 2 p. 199. Non est fragmentum. 5) καὶ *Φ*. Vind5. Pall. 6) πάντας τοὺς vulg. — τοὺς om *Σ*. LaurS. *T*. *k*. *s*. Augl. Vindl. Pal2. Urb. Cf. Chers. §. 49. 7) σκοπεῖν cod *ζ*. 8) εἰς τὸ Dionysius Hal. De Thuc. T. VI p. 949 R. 9) κατεψεῦσθαι Augl. 2. *k*. *s*. *ε*. *η*. Guelf. Vindl. Pal2. 10) ἀνελόντες Vindl. 11) ἦσαν Dionysius. 12) ἀναθεῖεν, ἅπαντας τοὺς pr Pall., postea interpunctio et ἅπαντας correctum est. 13) ὁμοίως *ι*. 14) τῶν om Pall. 15) εὕροι τις LaurS comp. vulg. — εὕροιτ' *Σ*. γρ AldV. Dionysius. *η*. *T*. *k*. *s*. γρ *F*. Augl. Obs. Lind. Vindl. Pal2. Urb. — 'Unice verum est εὕροι τις pro εὕροιτ. nam ad ἀνελόντας non debet ὑμᾶς suppleri, vetante verborum illorum sententia.' Wunderlichius. Prius in universum dictum est, posterius convertitur in secundam personam. Idem Wunderlichius in prima editione: 'εὕροιτ' ex codd. optimis et plurimis recepi constru-

ἀσθενῆ τὰ Φιλίππου πράγματα καὶ κομιδῇ μικρά, πολλάκις προλεγόντων ἡμῶν[1] καὶ παρακαλούντων καὶ διδασκόντων τὰ βέλτιστα, τῆς ἰδίας ἕνεκ' αἰσχροκερδίας τὰ κοινῇ συμφέροντα προΐεντο, τοὺς ὑπάρχοντας ἕκαστοι[2] πολίτας ἐξαπατῶντες καὶ διαφθείροντες, ἕως δούλους ἐποίησαν, Θετταλοὺς Δάοχος,[3] Κινέας,[4] Θρασύδαος,[5] Ἀρκάδας Κερκιδᾶς,[6] Ἱερώνυμος,[7] Εὐ-

quum infirmae essent res Philippi et admodum tenues, saepe praedicentibus nobis et hortantibus et docentibus ea quae optima erant, propter privatas sordes publicam utilitatem deserebant, suos quique cives decipientes et corrumpentes, donec servos reddiderunt: Thessalos Daochus, Cineas, Thrasydaeus, Arcades Cercidas, Hieronymus, Eucampidas, Argi-

---

ctione postulante ad audientes convertitur oratio.' 16) οὐχὶ vulg. — οὐ [χι] LaurS. — ου Σ. γρ AldV. T. k. s. Augl. 2. Lind. Vindl. Pal2. Urb. Man. 17) τοῖς Φ.

295. 1) ὑμῶν Fel. η. — om ι. — Paulo inferius ἕνεκεν LaurS. idemque αἰσχροκερδίας nunc, sed ι fort. est comp. ει. Cf. Prolegg. Gr. §. 102. 2) ἑκάστῳ coniecit Schaeferus de singulis factionibus intelligens. Sed intelligendi sunt stulti, quos isti capere poterant. §. 45. 3) Δάοχος cit. Harpocr. unde Suid. s. v. Polybius Lib. XVII, 14 §. 4. — Δαόδοχος Vindl. 4) Κεινέας Harpocr. Cf. Cobet. Var. lect. p. 88. Boeckh. ad Schol. Pind. p. 414. 5) Θρασύδαιος vulg. — Θρασυδαῖος Marsyas ap. Plut. Vit. Dem. cap. 18. Theopompus ap. Athen. VI p. 249 C. At nomina propria ab adiectivis accentu distinguenda esse iubent grammatici. Vid. Lobeck. Paralipp. p. 342 sq. Etiam Pindar. Pyth. XI, 21: Θρασυδαῖος. — Θρασύλαος Laur3. γρ AldV. β. ε. ζ. (marg Mor: Θρασίλαος). T. k. p. r. s. γρ F. corr Augl. Vindl. 4. Pal2. Urb. — Θρασύδαος Σ. LaurS. pr Augl. — αος loco αιος est aeolicum. Ahrens. De Dial. Aeol. p. 100. De huius nominis formis dialecticis vid. Prolegg. nostra ad Phil. II §. 3 p. 12. Adde Dindorf. De Dialecto Herodot. p. XL s. v. Μήων. — Θρασύλοχος (petitum ex inferioribus) Aug2. — Θρασύδαιος [βουλος] Bav. 6) Κερκιδᾶς vulg. Polybius. Cf. Reines. ad Suid. s. v. Secundum rationem multorum nominum propriorum, de quibus vid. Lobeck. Pathol. Prolegg. p. 505 sq. Cf. Herodian. p. 22 (Arcad. p. 21): Θαδᾶς περισπᾶται, Μητρᾶς, Ζηνᾶς, Πυθᾶς, τὸ δὲ Κερκιδᾶς ἀπὸ συναλοιφῆς. — Κερκιδὰς u. Vind4. corr LaurS. — Κερκίδας pr LaurS. Laur3. Φ. k. r. s. β. ε. ζ. Augl. AldT. Vindl. Pal2. Lind. Harpocr. Phot. Herodian. Μον. λεξ. p. 10. — Κερκιδας Σ. Cf. Λυκίδας Lept. §. 131. 7) Ἱερ. cit. Harpocr. Phot. Cf. f. leg. §. 11. Polybius.

καμπίδας,[8] *'Αργείους Μύρτις*,[9] *Τελέδαμος*,[10] *Μνασέας*,[11] *'Ηλείους Εὐξίθεος*,[12] *Κλεότιμος*, *'Αρίσταιχμος*, *Μεσσηνίους*[13] *οἱ Φιλιάδου*[14] *τοῦ*[15] *θεοῖς ἐχθροῦ παῖδες Νέων*[16] *καὶ Θρασύλοχος*,[17] *Σικυωνίους 'Αρίστρατος*,[18] *'Επιχάρης*,[19] *Κορινθίους Δείναρχος*,[20] *Δημάρετος*,[21] *Μεγαρέας Πτοιόδωρος*,[22] *"Ελιξος*,[23] *Περίλαος*,[24]

vos Myrtis, Teledamus, Mnaseas, Eleos Euxitheus, Cleotimus, Aristaechmus, Messenios liberi Philiadae hominis diis invisi Neon et Thrasylochus, Sicyonios Aristratus, Epichares, Corinthios Dinarchus, Demaretus, Megarenses Ptoeodorus, Helixus, Perilaus, Thebanos Timolaus, Theogiton, Ane-

---

8) *Εὐχαλκίδας* vulg. — *Εὐκαμπίδας Σ.* LaurS. Aug1. *β. ε. ζ. T. k. r. s. t.* Lind. Pal2. Urb. Polybius. (Pausan. VIII, 27 §. 2). — *Εὐκαντίδος* Aug2. — om Vind1. 9) *Μύρτης* Suid. Phot. s. v. Mor. — *μάρτυς u.* — *Μύρτις* Harpocr. Polybius. (Theophrastus ap. Athen. VI p. 254 D. Inscr. Att. in Boeckh. Corp. T. I p. 920). 10) *Τελέδαμος* Polybius. *Σ.* LaurS. corr *Ω.* Fel. *s. β. ε. ζ.* Aug1. 4. Bav. Vind1. 3. 4. 5. (*T. Φ. k. r. p*). §. 137. Harpocr. s. v. *Μύρτις*. Suid. l. c. (Inscr. Delph. in Boeckh. Corp. T. I p. 815: *ΤΕΛΕΔΑΜΟΥ*). De hoc nomine vide Keil. Analect. p. 112 — *Τελέδαμνος* Phot. s. v. *Μύρτης*. — *Τελαίδαμος* pr *Ω.* — *Τελάδαμος t. u. v.* Ald. Mor. Man. Ang. — *Τελέδαος γρ* AldV. — *Τελήδαμος* Pall. 11) *Πασέαν* (*Πασέα* Photius) *ὀνομάζει* Theopompus ap. Harpocr. s. v. *Μύρτις* et ap. Suid. et Phot. l. c. — *Μνασίαν* Polybius. — *Μνασέαν* etiam Liban. Declam. Demosthenes T. IV p. 249 R. Vid. L. Dindorf. in Stephan. Thes. s. v. — *μιασέας? s. β. ε. ζ.* (voluitne marg Mor. *μναςίας*?). 12) *'Εξίθεος* Pal2. — Cit. Suidas, ut Harpocratio Palatinus: *Εὐξίθεος· προδότης 'Ηλείων*, Demosthenis nomine suppresso. De hoc nomine vid. L. Dindorf. l. c. 13) *Μεσηνίους* Pall. — *Μεσινίους* pr *Ω.* 14) *Φιλίαδος* Aug2. AldT. Pall. Cf. Foed. Alex. §. 4. 15) *τοῖς s.* — om *t.* 16) *Νεών* Harpocr. Phot. — *Νέων* Suid. Hoc accentu etiam Polybius. (Xenoph. Anab. V, 6 §. 36). Ille accentus est appellativi nominis confusi. Vid. Stephan. Byz. s. v. *Αἰσών*. 17) *Θρασύμαχος* cod *η.* — *Θρασύβουλος* Aug2. 18) *'Αρίστρατος· ὄνομα κύριον* Suid. Cf. §. 48. — — *Μεσσηνίους* (post *'Αρίσταιχμος*) . . . *'Αρίστρατος* om Vind1. 19) *'Επιχάρης* cit. Harpocr. Suid. 20) *Δίναρχος* pr *Σ.* 21) *Δημάρητος* Suid. s. v. — *Δημάρατος* vulg. Plutarch. passim. Vid. Wyttenb. p. 527 ad Adulat. p. 70 B. — *Δημάρετος Σ.* LaurS comp. Aug1. *k.* Vind1. Pal2. Urb. Cf. Nausim. §. 10, ubi pr *Σ δημάρατον*, recentior corr *α* alterum in *ε*. Est alius originis quam *Δημάρατος*. Cf. *Δημαρέτη*. De quo nomine vid. Stephan. Thes. Didot. s. v. Siebelis ad Pausan. VI, 10 §. 2. p. 38. Corp. Inscr. T. I p. 598. — om Pall. 22) *Ποιόδωρος* Vind5. — Cit. Harpocr. (sine nomine Dem.). Cf. f. leg. §. 295. (Phot. *Πτυόδωρος*. — Suidas utrumque: *Πτυόδ.* et *Πτοιόδ.*). Nomen Thebani *Πτοιοδώρου* Thucyd. IV, 76 §. 2. 23) *ελιξος Σ.* — Cf. Harpocr. Suid. (Thucyd. VIII, 80. et Krue-

Θηβαίους Τιμόλας,[25] *Θεογείτων,*[26] *Ἀνεμοίτας,*[27] *Εὐβοέας*[28] *Ἵππαρχος,*[29] *Κλείταρχος,*[30] *Σωσίστρατος.* (296) *Ἐπιλείψει*[1] *με λέγονθ' ἡ ἡμέρα τὰ τῶν προδοτῶν ὀνόματα. οὗτοι πάντες εἰσίν, ἄνδρες*[2] *Ἀθηναῖοι, τῶν αὐτῶν βουλευμάτων ἐν ταῖς αὑτῶν*[3]

moetas, Euboeenses Hipparchus, Clitarchus, Sosistratus. (296) Dies me deficiet proditorum nomina recensentem. Horum omnium, Athenienses, consilia fuerunt eadem in eorum civitatibus, quae istorum apud vos, homi-

---

ger. ad Dionys. Hal. p. 305). 24) *Περίλαος* vulg. Suid. (Diodor. XIX, 64). — *Περίαλος* *Σ.* LaurS. voluerunt *Περίλαος*, si non *Πέριλλος*, ut Phot. *T. γρ F.* Urb. De qua nominis forma contracta vid. ad §. 48, quamquam Lobeck. Pathol. Prolegg. p. 119 et pluribus Keilius Analect. p. 231 etiam *Περίαλος* inveniri docent. — *Περίλλαος* Augl. *s.* — *Περίλλος* Harpocr. Suid. — om Aug2. 25) *Τιμόλαος* vulg. Suid. ibiq. intrr. Dinarch. c. Demosth. §. 74. — *Τιμόλας* Polybius. *Σ.* LaurS. Fortasse utraque forma nominis huius, communi et Boeotica, Demosthenes utebatur. Vid. ad §. 48. Cf. Cramer. Anecd. Par. T. I p. 392. T. IV p. 174. 26) *Θεργείτων* Vindl. *s.* — *Θεογείτων. Δημοσθένης ἐν τῷ αὐτῷ* (scil. *ὑπὲρ Κτησιφῶντος*). *ἔνιοι δὲ τοῦτον Θεογένην ὠνόμασαν, ὡς καὶ Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους.* Harpocr. Suid. Eadem fere Photius. — *Θεαγένης* Dinarch. c. Demosth. §. 74. Vid. Bernhard. ad Suid. l. c. — *Θεογείτων* etiam Polybius. 27) *Ἀνεμοίτας* cit. Harpocr. s. v. — *Ἀνεμίτας* Laur3. Aug2. — *ἀνεμοίσας* Bav (non *F*?). — *Ἀνεμύτας r.* Vind4. Suid. s. v. Palatinus Harpocr. BkkAnecd. p. 397. Vocabulum dicitur Tarentinum Etym. M. p. 103, 33. Quod vocabulum Hesychius dicit *Ἀνεμώτας*. Cf. Lobeck. Pathol. Prolegg. p. 396. '*Ἀνεμύτας* est Boeotica nominis forma, quam qui probant, *Θεογείτων* quoque in formam mutare debebunt dialecti illius propriam, cuius exempla vid. ap. Boeckh. Corp. Inscr. T. I p. 725.' Dindorfius. Est quidem Boeotorum *υ* pro *οι* dicere. Vid. Ahrens. Dial. Aeol. p. 191. Neque vero, ut videtur, in nominibus propriis. Vid. Ahrens. l. c. p. 193. Nec recte efficitur, ut, si alterum nomen Demosthenes pronuntiarit domestica ratione, etiam alterum item protulerit. Cf. *Περίλαος* et *Τιμόλας* eodem loco. — *Θεόπομπος δ' ἐν τῇ νά Πασέαν καὶ Ἀμυρταῖον ὀνομάζει* Harpocr. s. v. *Μύρτις*. Cf. Phot. s. v. *Μύρτης*. 28) *Ἕλιξος* . . . *Εὐβοέας* om Vind5. 29) *Ἵππαρχος* Harpocr. item Phot. Suid. qui ut codex Harpocrationis ad hoc nomen suppresserunt *Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησ.* Cf. Phil. III §. 58. 30) *Κλείταρχος* Suidas sine explicatione. — om Aug2.

296. 1) *επιλιψει* pr *Σ.* correxit antiq. — *ἐπιλείψαι* Augl. *k.* 2) *ὦ ἄνδρες* Vindl, qui codex alias omittere solet *ἄνδρες* huius formulae. Sed cf. §. 314. 3) *αὐτῶν* etiam *Σ.* LaurS. — *αὐτῶν* Vindl. 3. Urb. Man. Aug. Bkk. — *ἑαυτῶν k.* Pal2.

πατρίσιν ὥνπερ οὗτοι παρ' ὑμῖν, ἄνθρωποι μιαροὶ καὶ κόλακες[4] καὶ ἀλάστορες,[5] ἠκρωτηριασμένοι[6] τὰς ἑαυτῶν[7] ἕκαστοι[8] πατρίδας, τὴν ἐλευθερίαν προπεπωκότες[9] πρότερον μὲν Φιλίππῳ νῦν δ' Ἀλεξάνδρῳ,[10] τῇ γαστρὶ μετροῦντες καὶ τοῖς αἰσχίστοις τὴν εὐδαιμονίαν,[11] τὴν δ' ἐλευθερίαν καὶ τὸ μηδέν' ἔχειν δεσπότην αὐτῶν,[12] ἃ τοῖς προτέροις[13] Ἕλλησιν[14] ὅροι τῶν ἀγαθῶν ἦσαν καὶ[15] κανόνες, ἀνατετροφότες.[16]

297. Ταύτης τοίνυν τῆς οὕτως αἰσχρᾶς καὶ περιβοήτου[1]
235 συστάσεως[2] καὶ κακίας, μᾶλλον δ' ὦ[3] ἄνδρες Ἀθηναῖοι[4] προδοσίας, εἰ δεῖ[5] μὴ ληρεῖν, τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας ἥ τε πόλις[6] παρὰ πᾶσιν[7] ἀνθρώποις ἀναίτιος γέγονεν ἐκ τῶν ἐμῶν

num nefariorum et adulatorum et dirorum geniorum, qui suam quique patriam mutilarunt, quasi propinata libertate olim Philippo, nunc Alexandro, ventre metientes et foedis libidinibus felicitatem, libertatem autem et nulli parere domino, qui veteribus Graecis fines erant et regulae bonorum, subverterunt.

297. Huius igitur adeo turpis et pervulgatae conspirationis et improbitatis vel potius, Athenienses, si nugandum non est, proditae Graecorum libertatis nec respublica vestra hominum omnium consensu causam

---

4) καὶ κόλακες post ἀλάστορες Longinus cap. 32. 5) Plin. IX Epist. 26 §. 8. Harpocr. s. v. Ἀλάστωρ. 6) Cit. Harpocr. Suid. Phot. s. v. Ἠκρωτ. — Super primam syllabam recens aliquid scripsit, fort. ut η in ει mutaretur, Σ. 7) αὐτῶν Phot. s. v. Ἠκρωτ. 8) ἕκαστοι om Aug4. 9) Harpocr. Suid. Phot. s. v. Προπίνει. Thomas M. p. 715. s. v. Πίνει. Etym. M. p. 54, 8. Schol. ad Pindar. Olymp. VII, 5 T. II p. 160 ibiq. Boeckh. Theon. Progymn. Rh. T. I p. 224 W. 10) προτ. . . . Ἀλεξ. aut h. l. aut §. 297 delenda iubet Dobraeus. 11) Cf. Herodian. Hist. Lib. I cap. 6 §. 1. Aristid. Rh. T. IX p. 343 W. Plutarch. Fortun. paulo post init. p. 94. 12) αυτων Σ. — αὐτῶν Vind4. 5. Pall. — αὐτῶν vulg. pr LaurS. 13) πρότερον Augl. k. 14) Ἑλλήνων Vind5. 15) καὶ om Man. 16) ἀνατετροφότες vulg. — ἀνατετραφότες Σ. β. ε. ζ. p. Aug4. Vind4. 5. — utrumque LaurS. Vid. Buttm. Gr. T. I p. 411 ed. 2ae. Sed Cobetus Var. Lect. p. 251 hanc formam (τρα) ubique expellendam esse iubet. Merito. nam est non solum contra analogiam, sed etiam contra traditionem. Etym. M. p. 366: ἐκεῖνα (scil. τὰ δισσύλλαβα τὰ τρέποντα το ε εἰς ο κατὰ τὸν ἐνεργητικὸν παρακείμενον) τρέπουσι τὴν παραλήγουσαν, ἤγουν τὸ ε εἰς α, κατὰ τὸν παθητικὸν παρακείμενον, οἷον . . . τρέφω τέθροφα τέθραμμαι. οὕτω καὶ τρέπω τέτροφα τέτραμμαι etc.

297. 1) περιβόητον Lind. 2) δυνάμεως pr Pal2. 3) ὦ om Augl. Pal2. Urb. 4) ὦ ἄ. Ἀθ. om Tiberius Rh. T. VIII p. 535. — ἄνδρες om Laur3 cum reliquis familiae Augl. 5) δὴ Ω. — om Vind4. — Laur3: εἰ μὴ ληρεῖν δεῖ. 6) ἥ τε πόλις post ἀνθρώποις po-

πολιτευμάτων[8] κἀγὼ παρ' ὑμῖν. Εἶτά μ' ἐρωτᾷς ἀντὶ ποίας ἀρετῆς ἀξιῶ τιμᾶσθαι;[9] ἐγὼ δέ[10] σοι λέγω, ὅτι τῶν πολιτευομένων παρὰ τοῖς Ἕλλησι διαφθαρέντων ἁπάντων, ἀρξαμένων ἀπὸ σοῦ, πρότερον[11] μὲν ὑπὸ Φιλίππου, νῦν δ' ὑπ' Ἀλεξάνδρου, (298) ἐμ' οὔτε καιρὸς οὔτε φιλανθρωπία λόγων[1] οὔτ' ἐπαγγελιῶν[2] μέγεθος οὔτ' ἐλπὶς[3] οὔτε φόβος[4] οὔτ' ἄλλ' οὐδὲν[5] ἐπῆρεν[6] οὐδὲ προηγάγετο, ὧν ἔκρινα δικαίων καὶ συμφερόντων τῇ πατρίδι,[7] οὐδὲν προδοῦναι, οὐδ' ὅσα συμβεβούλευκα πώποτε τουτοισί,[8] ὁμοίως[9] ὑμῖν, ὥςπερ ἂν τρυτάνῃ[10] ῥέ-

ullam praebuit e mea administratione nec ego a vobis accusor. Et me interrogas, ob quam virtutem ut honor habeatur mihi postulem? Ego autem tibi dico: quum omnes gubernatores apud Graecos, a te facto initio, corrupti essent olim a Philippo, nunc ab Alexandro, (298) me neque occasio neque verba blanda neque pollicitationum magnitudo neque spes neque metus neque aliud quicquam commovit vel impulit, ut quicquam proderem quod iustum et reipublicae utile arbitrarer, neque quae hisce unquam consului, vestro exemplo, tanquam trutina inclinans ad quaestum consului, sed

---

nunt *p. r.* Vind4. Laur3. 7) *παρ' ἅπασιν* Vind1. 8) *πολιτευομένων* IndAld. — Proxime *καὶ ἐγὼ* etiam *Σ.* LaurS. 9) *στεφανοῦσθαι* Maximus Plan. Rh. T. V p. 286. Cf. Aeschin. Ctes. §. 236. Repetitum est *τιμᾶσθαι* §. 299. 10) *ἤδη* AldT. *ζ.* — *δὴ* vulg. — *δὲ* *Σ.* LaurS. Marcellini Schol. Rh. T. IV .p. 425. Cf. Doberenz. l. c. p. 23. 11) *ἀπὸ σοῦ πρώτου, πρότερον* Marcellinus. — — *πρότερο* sine *μὲν* in fine versus pr Laur, eadem (?) manus add *ν μὲν*.

298. 1) *λόγων* om Man. 2) *ἀγγελιῶν* *k.* Pal2. 3) *οὔτ' ἐλπὶς* om Fel. 4) *οὔτε* (post *καιρὸς*) . . . *φόβος* om Marcellinus. — *φόβος οὔτε χάρις* LaurS. vulg. — *οὔτε χάρις* om *Σ*, add antiq. Anonymus Rh. T. VIII p. 655. *Ω.* Vind3. 4. 5. Pal1. Urb. Man. Ang. (*F. T. Φ. p. r. t. u. v*). recte. 'Quae antecedunt, hanc ipsam notionem complectuntur.' Schaeferus. 5) *οὐδεὲν* Aldetc. — *οὐδὲν* *Σ.* LaurS. vulgo. Anonymus Rh. T. VIII p. 655. Placet *οὐδὲ ἓν* Schaefero, sic AldB. Mihi videtur in *ἄλλο* esse vim sententiae. Correxit iam Herwag. in *οὐδὲν*. 6) *οὔτ' ἀλλ' ὁτιοῦν ἔπεισεν* Marcellinus. 7) *πατρίδι δι'* (*δ'*?) repetita extrema syllaba Pal2. 8) *τούτοις* Aug1. *k. s.* Vind1. — *τουτοισὶν* Aug2. Bav (non *F*?). — *τουτισὶν* Pal1. 9) *ὁμοίως ὡς* Vind4. 10) *ὥσπερ ἂν εἰ ἐν τρυτάνῃ* LaurS. pr *Ω.* vulg. — *ὥσπερ ἐν τρυτάνῃ* Laur3. Aug1. 2. *k. p. r. s.* Vind1. 4. — *ὥσπερ ἂν ἐν* corr *Ω.* — *ὥσπερ ἂν τρυτάνη* IndFel. — *ὥσπερ ἂν τρυτάνῃ* Lind. *F* (non Bav?). *T.* Etiam pr *Σ*, qui sic: *ὡσπερὰντρυτάνηι*, sed super *ἀντρ* scripsit corrector antiquus *ει εν*, tum *ε* ante *ν* erasum est et super *ει* et *ν* apparent puncta notantia. Ut Pac. §. 12: *ὅταν δ' ἐπὶ θάτερα, ὥςπερ εἰς τρυτάνην, ἀργύριον προςενέγκῃς*, et Lucian. Quomodo Hist. Conscr. cap. 49 :

πων ἐπὶ τὸ λῆμμα συμβεβούλευκα,[11] ἀλλ' ἀπ' ὀρθῆς καὶ δικαίας καὶ ἀδιαφθόρου[12] τῆς ψυχῆς,[13] καὶ μεγίστων δὴ πραγμάτων τῶν[14] κατ' ἐμαυτὸν ἀνθρώπων προστὰς[15] πάντα ταῦθ'[16] ὑγιῶς καὶ δικαίως[17] πεπολίτευμαι. διὰ ταῦτ' ἀξιῶ τιμᾶσθαι. (299) Τὸν δὲ τειχισμὸν τοῦτον, ὃν σύ μου[1] διέσυρες, καὶ τὴν ταφρείαν[2] ἄξια[3] μὲν χάριτος καὶ ἐπαίνου[4] κρίνω,[5] πῶς γὰρ οὔ; πόρρω μέντοι που[6] τῶν ἐμαυτῷ πεπολιτευμένων τίθεμαι. οὐ[7] λίθοις ἐτείχισα τὴν πόλιν οὐδὲ πλίνθοις[8] ἐγώ, οὐδ' ἐπὶ τού-

recto et iusto et incorrupto animo, et in maximarum inter meae aetatis homines rerum administrationibus versatus, omnes eas integre et recte administravi. propter haec honore me dignum censeo. (299) Moenium autem restitutionem hanc et fossarum, de qua tu me cavillabare, etsi gratiam et laudem mereri iudico, quidni? longe tamen ab actorum in republica meorum dignitate semoveo. non lapidibus urbem munivi aut lateri-

---

ζυγοστατείτω ὥςπερ ἐν τρυτάνῃ τὰ γιγνόμενα, recte agendi ratio cum librae et examinis usu comparata est, sic h. l. orator proditorem contulit cum ipso examine. Bene Hirschigius Annot. Crit. p. 51 citavit (Luciani) Amor. cap. 4: ἐγὼ μὲν γὰρ ὁ πληγεὶς ἑκατέρῳ, καθάπερ ἀκριβὴς τρυτάνη ταῖς ἐπ' ἀμφότερα πλάστιγξιν, ἰσορρόπως ταλαντεύομαι. — In Σ ι nominativo τρυτάνη fortasse est postea adscriptum, neque quod doleo ad id attendi oculos neque ex imagine de hoc loco facta apparet. — Tanquam e Pac. §. 12 petita verba delenda iubet Dobraeus. 11) πώποτε (post συμβεβούλευκα) ... συμβεβούλευκα om Pal2. Ang. pr Urb. 12) ἀδιαφόρου *t. v.* 13) Post ψυχῆς add marg m sec LaurS. Laur3. vulgo: πάντα (τὰ πάντα Laur3. Aug?. *r.* Vind4) μοι (μοι om Φ) πέπρακται. — om Σ. pr LaurS. Augl. *k. s.* Guelf. Vindl. Pal2. Supple συμβεβούλευκα. Ista vero molesta sunt, quum proxime sequatur πάντα ταῦτα ... πεπολίτευμαι. Cf. Baiter. ad Lycurg. p. 127. Scheib. Obss. in Orr. p. 18. 14) τῶν om pr Σ, add et nunc erasum est. 15) προστ pr Σ (non πρὸς), add ὰς ipse scriba. 16) ταῦθ' om Augl. *k. s. t. v.* Guelf. Vindl. Pal2. 17) δικ. καὶ ἁπλῶς Augl. 2. 4. Guelf. Ven. *k. s. v.* Vindl. 5. Pal2.

299. 1) μοι Tiberius Rh. T. VIII p. 548. Cf. §. 28 ibiq. Westerm. 2) ταφρίαν Augl. *s.* — φατρίαν Vindl. Cf. Dorvill. ad Char. p. 406 (= 447 Lips). 3) ἀξίαν Tiberius. 4) ἐπ. καὶ χαρ. Laur3. *k.* Pal2. — (ἐπαίνων Tiberius). 5) 'Malim ἄξια μὲν χάριτος καὶ ἐπαίνου καὶ αὐτὰ κρίνω, *haec ipsa quoque, quemadmodum reliqua mea de repl. merita.*' Reiskius. 6) που om Augl. *k. s.* Vindl. Pal2. 7) οὐ γὰρ vulg. — γὰρ om Σ. pr LaurS. *F.* Φ. Augl. *k. s.* Vindl. Pal2. Aristides Rh. T. IX p. 352 W. Tiberius. (Urb?). 'Sic oratio fit gravior.' Schaeferus. 8) πλίνθοις, ... λίθοις *k.* Pal2. — Cit. Plin. Ep. l. c. Hermog. Rh. T. III p. 247. Ioseph. Rhac. Rh. T. III p. 498 W.

τοις μέγιστον τῶν ἐμαυτοῦ φρονῶ.[9] ἀλλ' ἐὰν τὸν[10] ἐμὸν[11] τειχισμὸν βούλῃ[12] δικαίως[13] σκοπεῖν·[14] εὑρήσεις ὅπλα καὶ πόλεις[15] καὶ τόπους καὶ λιμένας καὶ ναῦς, καὶ πολλοὺς[16] ἵππους καὶ τοὺς ὑπὲρ τούτων ἀμυνομένους.[17] (300) Ταῦτα προὐβαλόμην[1] ἐγὼ πρὸ[2] τῆς Ἀττικῆς,[3] ὅσον[4] ἦν ἀνθρωπίνῳ λογισμῷ

bus ego, neque hoc in meis laudibus praeclarissimum esse duco. sed si meam munitionem recte considerare velis; invenies arma et urbes et loca et portus et naves, et multos equos pugnatoresque pro horum civium defensione. (300) Haec ego Atticae propugnacula construxi, quantum hu-

---

9) οὐδ' ἐπὶ . . . φρονῶ om Hermog. Rh. T. III p. 431 (non om p. 244). Schol. Rh. T. III p. 708 W. Anonym. De Figuris. Rh. T. VIII p. 633. Aristides. Plutarch. De sui laude cap. 12 p. 543 C. 10) τὸν μὲν r. — μὲν τὸν Augl. 11) ἐμοὶ *Ω*. 12) βούλει Aldetc. — βούλῃ *Σ*. LaurS. vulg. Hermog. Rh. T. III p. 244 (βούλει p. 431). Anonymus De Figuris Rh. loc. cit. nunc Plutarchus. — $\overset{ει}{βούλη}$ *T*. — $\overset{η}{βούλει}$ *v*. — θέλῃς Aristides. Tiberius. 13) δικαίως om Anonymus De Figuris. Aristides. Tiberius. Plutarchus. Vindl. 14) μαθεῖν Aristides. 15) καὶ πόλεις om Augl. *k*. *s*. Vindl. Pal2. 16) πολλοὺς uncis seclusit Reiskius. 'Hoc quidem loco vox inepte posita est. sin mutato verborum ordine legeretur καὶ ἵππους καὶ πολλοὺς τοὺς etc., Reiskius, opinor, uncis abstinuisset.' Schaeferus. Sic ordinanda esse verba iubet etiam Sauppius ad Phil. I §. 22. Edit. orr. Select. Contra vid. Strang. in Iahnii Archiv. 1833 T. II p. 339. καὶ πολλοὺς ἵππους delet Dobraeus tanquam var. lect. pro καὶ πόλις καὶ τόπους. Cf. Timocrat. §. 216. — om Plutarchus πόλεις . . . πολλούς, et pro καὶ τοὺς . . . ἀμυν. habet καὶ συμμάχους. Etiam alia h. l. Dobraeus tentabat. Sana sunt vulgata verba. Equos et mercenarios etiam ante Demosthenem respublica habebat paucos, sed Demosthenes acquisivit e sociis MMMMM mercenarios, MM equites. Cf. §. 237. πολλοὺς pertinet ad ἵππους et ad τοὺς ἀμυνομένους. Durius esset id etiam cum praecedenti ναῦς coniungere. Nusquam autem Demosthenes se multas triremes Atheniensibus procurasse gloriatur, ubique de singulis loquitur. Cf. §§. 237. 311. f. leg. §. 282. Dindorfius del. πολλούς, postea Sauppium secutus est. 17) ἀμυνομένους *Σ*. Laur8. vulg. corr Vind4. — ἀγωνιζομένους *Ω*. *u*. Vind3. Man. Ang. — ἀμυνουμένους Aug4. Bav. AldT. pr Vind4. Pall. Urb. Laur9. (*T*. *t*. *v*. Vind5). Vid. Baiter. ad Lycurg. §. 54. Dissen. Addenda. Strangiusl. c. Cf. Isocrat. Tac. §. 139: πολλοὺς ἕξομεν τοὺς ἑτοίμως καὶ προθύμως συναγωνιζομένους ἡμῖν.

300. 1) In nonnullis exemplaribus Mor. προὐλαβόμην vitium typogr. — προὔβαλλόμην Laur3. *T*. *r*. Vindl. 4. Urb. — προβαλλόμην *Ω*. 2) πρὸς Laur3. 3) ατικῆσ pr *Σ*, add τ ipse calligraphus. 4) ὅσα *T*.

δυνατόν, καὶ τούτοις ἐτείχισα τὴν χώραν,[5] *οὐχὶ τὸν*[6] *κύκλον*[7]
326 *τοῦ Πειραιῶς οὐδὲ τοῦ ἄστεως. οὐδέ γ'*[8] *ἡττήθην ἐγὼ τοῖς λογισμοῖς Φιλίππου,*[9] *πολλοῦ γε καὶ δεῖ, οὐδὲ ταῖς παρασκευαῖς, ἀλλ' οἱ τῶν συμμάχων στρατηγοὶ καὶ αἱ*[10] *δυνάμεις τῇ τύχῃ. Τίνες αἱ τούτων ἀποδείξεις; ἐναργεῖς καὶ φανεραί. σκοπεῖτε δέ.*

301. *Τί χρῆν*[1] *τὸν εὔνουν πολίτην ποιεῖν, τί τὸν μετὰ πάσης προνοίας καὶ προθυμίας*[2] *καὶ δικαιοσύνης ὑπὲρ*[3] *τῆς πατρίδος πολιτευόμενον; οὐκ ἐκ μὲν*[4] *θαλάττης τὴν Εὔβοιαν προβαλέσθαι*[5] *πρὸ τῆς Ἀττικῆς, ἐκ δὲ τῆς μεσογείας*[6] *τὴν Βοιωτίαν, ἐκ δὲ τῶν πρὸς*[7] *Πελοπόννησον τόπων τοὺς ὁμόρους ταύτῃ; οὐ*[8] *τὴν σιτοπομπίαν,*[9] *ὅπως παρὰ πᾶσαν φιλίαν ἄχρι τοῦ Πειραιῶς κομισθήσεται,*[10] *προϊδέσθαι;*[11] (302) *καὶ τὰ μὲν σῶσαι*

mano consequi licebat consilio, et his rebus regionem munivi, non ambitum Piracei aut urbis. neque vero consiliis ego sum victus Philippi (multum certe abest) aut apparatibus, sed sociorum duces et copiae fortuna. Quae sunt harum rerum argumenta? perspicua et manifesta, considerate.

301. Quid erat benivolo civi agendum? quid illi, qui omni cura et alacritate et integritate patriae consultum vellet? non oportebat e mari Euboeâ proiectâ munire Atticam, e mediterraneo Boeotiâ, e Peloponneso locis nostro agro finitimis? non providere, ut invectio frumenti per omnia loca nobis amica usque ad Piraeeum perveniret? (302) non ea quae

---

5) *πόλιν* Aug2. 4, in cuius marg est vulgata per *γρ. ε.* 6) *τὸν* om *Ω. u.* Ang. 7) *κ. μόνον* vulg. — *μόνον* om *Σ.* pr Laur8, eadem superscr. Aug1. *k. s.* Vind1. Pal2. Man. Opponuntur *ὁ κύκλος τοῦ Πειραιῶς καὶ τοῦ ἄστεως* et *ἡ χώρα.* — Proxime *ἄστεος* Laur8. vulg. — *ἄστεως Σ.* Vid. Prolegg. Gr. §. 49. 8) *γ'* om Aug4. Cf. §. 307. 9) *τοῖς του Φιλίππου λογισμοῖς* Vind1. 9) *αἱ* om pr Pal1.

301. 1) *χρὴ* Aug1. 2. *k. s.* Vind1. 2) *φιλοτιμίας p. r. γρ Φ* (non *Ω*). Vind4. 3) *περὶ k.* [*ὑπὲρ* superscr.] 4) *μὲν τῆς s.* 5) *προβάλλεσθαι* Laur3. *r.* Man. 6) *Ἀττ. οὐδὲ ἐκ μεσ.* Vind5. corr Pal1 (*ἐκ* om pr Pal1). 7) *πρὸς* om pr *Σ*, add ipse calligraphus pallido atramento. 8) *οὔ* Pal2. 9) *σιτοπομπείαν* Ald. Mor. (*p. t. v*). — *σιτοπομπίαν Σ.* Laur8. vulg. Vid. §. 87. 'Quam falsus fuerit Wunderlichius, quum *τῆς σιτοπομπείας* scribendum censeret, docet simillimae locus structurae p. 1262, 16: *οἱ μὲν γὰρ νόμοι . . . τὰς ἀναγκαίας προφάσεις, ὅπως μὴ μείζους γίγνωνται, προείδοντο.*' Schaeferus. 10) *κομίσεσθαι* Vind5. — *κομίσεσται* Pal1. — Proxime *Πειρεως* pr *Σ* (*αι* antiq superscr. et *ε* lineâ del.). *Πειραιέως* Laur8. Vid. Prolegg. Gr. §. 50. 11) *προϊδεῖν* cod *ζ.* — *περιιδέσθαι Τ. β.*

τῶν ὑπαρχόντων ἐκπέμποντα βοηθείας καὶ λέγοντα καὶ γράφοντα τοιαῦτα, τὴν Προκόννησον,[1] τὴν Χεῤῥόνησον, τὴν Τένεδον, τὰ δ' ὅπως οἰκεῖα καὶ σύμμαχ' ὑπάρξει[2] πρᾶξαι, τὸ Βυζάντιον, τὴν Ἄβυδον,[3] τὴν Εὔβοιαν;[4] καὶ τῶν μὲν τοῖς ἐχθροῖς ὑπαρχουσῶν δυνάμεων τὰς μεγίστας ἀφελεῖν,[5] ὧν δ'[6] ἐνέλειπε[7] τῇ πόλει, ταῦτα προςθεῖναι; (303) Ταῦτα τοίνυν[1]

tenebamus mittendis praesidiis et talibus rebus dicendis et rogandis tueri, Proconnesum, Chersonesum, Tenedum? non alia conari ut coniuncta et socia essent, Byzantium, Abydus, Euboea? non hostibus maximas quas haberent copias eripere, quae reipublicae deessent, ea supplere? (303) At-

---

302. 1) Προικόννησον LaurS. Laur3. — Προικόνησον r. ζ. Aug2. Bav (non F?). AldT. — Πρικόννησον pr Ω (corr Ω Προκόννησον, ut Σ et vulg.). u. — Προκόνησον Aldetc. . t. Pal2. De Προικονήσου nomine a recentioribus scriptoribus frequentato vid. Tzchuck. ad Pomp. Melam T. III. 2 p. 577 sq. De Προκοννήσῳ (προκῶν, νεβρῶν νήσῳ) vid. Schol. Paris. ad Apollon. Argon. Lib. II vs. 279. Cf. Etym. M. p. 689, 12 sqq. Ceterum vid. Prolegg. Gramm. §. 106 extr. 2) ὑπάρξῃ vulg. — ὑπάρξοι k. Pal2. — ὑπάρξει Σ. LaurS. Aug1. Φ. p. s. Vind3. — (ὑπάρχει pr Urb. — ὑπάρξῃ corr Urb?). — ὑπάρξαι [η] Aug4. — (δυν.[β] ὑπάρξῃ[α] Man). 3) ἄβυδον Σ, spiritus est recenti atramento. 4) 'Latet nomen loci alicuius sub Εὔβοιαν, ut mihi videtur. nam de Euboea ante dixerat. Sensui optime conveniret Πέρινθον, sed non scripturae.' Marklandus. — 'Εὔβοιαν est prava lectio vocabuli Ἄβυδον.' Reiskius. — 'Uncos Reiskianos removerunt Wunderlichia posterior et Bekkerus. Mihi Reiskius videtur satis probabiliter disputasse.' Schaeferus. — Ad literas ΕΥΒΟΙΑΝ propius accederet opportunum ΘΕΤΔΟCΙΑΝ. Sed Euboea h. l. recte numeratur in sociis Atheniensium, ut in titulo Attico Archontis Nausinici (a multis viris doctis edito, nuperrime ab Arnoldo Schaefero) Olymp. C, 3 Chalcidenses, Eretrienses, Carystii, simul cum Byzantiis et Perinthiis. Illi Euboeenses etiam in titulo Archontis Agathoclis Olymp. CV, 4 Atheniensium socii dicuntur. Sed etiam posteriore tempore Euboeae partem cum Athenis societate coniunctam fuisse cognovimus. Vid. Arn. Schaefer. ad titul. cit. p. 8 sq. eiusd. Demosth. T. II p. 396 sq. et p. 457 sqq. Non obstat, quod eadem insula in praesidiis Atticae §. 301 commemorata est. Neque est quod Dobraeus dicat, h. l. de σιτοκομπίᾳ, non de συμμαχίᾳ agi. 5) ἀφελεῖν Ω. 6) ὧν οὐδ' t. 7) ἐνέλιπε vulg. — ἐγέλιπε Ω. — ἐνέλειπε Σ. LaurS. Aug1. T. p. s. Vind1. 'Est i. q. ἃ δ' οὐχ ὑπῆρχε τῇ πόλει.' Schaeferus. — ἔλιπες Vind5.

303. 1) τοίνυν ὑμῖν LaurS. Laur3. 9. vulg. — ὑμῖν om Σ. Aug1. k. s. Obs. Guelf. Ask. Lind. Vind1. Pal2. Urb. In AldV linea notatum,

ἅπαντα πέπρακται τοῖς ἐμοῖς ψηφίσμασι καὶ τοῖς ἐμοῖς πολιτεύμασιν, ἃ καὶ βεβουλευμένα,[2] *ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἐάν ἄνευ φθόνου τις βούληται*[3] *σκοπεῖν, ὀρθῶς εὑρήσει καὶ πεπραγμένα πάσῃ δικαιοσύνῃ, καὶ τὸν ἑκάστου καιρὸν οὐ παρεθέντα,*[4] *οὐδ' ἀγνοηθέντα, οὐδὲ προεθένθ'*[5] *ὑπ' ἐμοῦ, καὶ ὅσ' εἰς ἑνὸς ἀνδρὸς*[6] *δύναμιν*[7] *καὶ λογισμὸν ἧκεν, οὐδὲν ἐλλειφθέν.*[8] *εἰ*[9] *δ' ἢ δαίμονός τινος*[10] *ἢ τύχης ἰσχὺς ἢ στρατηγῶν*[11] *φαυλότης*[12] *ἢ*

Atqui haec omnia perfecta sunt meis decretis et actionibus, quae et recte deliberata, Athenienses, si quis sine invidia considerare velit, inveniet, et summa cum integritate acta esse et nullius rei occasionem praetermissam aut ignoratam aut proiectam a me, et eorum quae sub unius viri potestatem et cogitationem caderent, nihil neglectum. sin aut numinis alicuius aut fortunae vis aut ducum socordia aut vestra, qui urbes proditis, malitia,

---

2) *βεβουλευμένους* cod *η*. 3) *βούληταί τις* Augl. *k. s.* Vindl. Pal2. 4) *ἐαθέντα* cod *ζ*. 5) *οὐδ' ἀγν. οὐδὲ προδοθέντα* om text LaurS, habet margo sec manu. — *προδοθέντα* vulg. — *προεθέντα Σ. Τ. γρ* AldV. Augl. *k. s.* Guelf. Obs. Ask. Vindl. Pal2. Urb. '*προεθέντα* Bekker. Bene, opinor. ut vulgata eius interpretatio videatur. *παρεθέντα*, per negligentiam. *προεθέντα*, per proditionem.' Schaeferus. — *παρεθέντα F* (non Bav?). *p.* — *φθαρέντα* Alt. — 'Vide an leg. *πραθέντα*. Cf. Phil. III p. 121, 2.' Dobraeus. 6) *ἀνδρὸς ἑνὸς* vulg. (Pall. Urb. Ang?). — *ἑνὸς ἀνδρὸς Σ.* LaurS. *T.* Lind. Vindl. 4. 5. (Pal2. Man?). Cf. §. 304. 7) *σύνεσιν* Aug2. 8) *ἐλλειφθεὶς* Aug4. — *ἐλλειφθὲν* LaurS. vulg. — *ἐλλειφθέν Σ*, *η* est recentis manus. 9) *ἢ Ω* 10) *τινος ἢ τύχης Σ.* LaurS. vulg. — *τινος* post *τύχης* Aug2. Vind4. — '[*ἢ τύχης τινὸς*]. Tolle uncos perperam a me festinante ingestos. Diversa sunt numen et sors. Verum ad *δαίμονός τινος* addendum videtur *φθόνος* aut *δυσμένεια*.' Reiskius. — 'Adde Ind. Graec. s. v. *Τύχη*. Recte damnavit uncos. Sed excidisse aliquid suspicanti nemo assentitur. ... Plures *δαίμονας* orator poterat incusare, sed modo unam *τύχην*.' Schaeferus. — 'Valde blanditur Reiskii suspicio excidisse *φθόνος* aut simile verbum, puta *δυσμένεια* vel *ἀγνωμοσύνη*. Neque multum placet *ἰσχὺς* (Markl. ad Aeschin. p. 691 ed. Reisk.), quod nisi natum sit ex *τύχης*, forsan e grammatici coniectura fluxit, ad lacunam explendam. An *εἰ δὲ δαιμόνων τινὸς ἢ τύχης φθόνος?* — Vulgatam defendit R. Porson. not. mst. ad Aristoph. Thesm. p. 902 [= 895] ex Aristoph. et sequentibus apud Eurip.' Dobraeus. Casu excidit *ἰσχὺς* in Mor., habent omnes codices. *ἰσχὺς* autem non solum hominum, sed etiam deorum vis passim dicitur. 11) *ἢ τῶν στρατηγῶν Φ.* Mor. (Augl?). — *τῶν* om *Σ.* LaurS. vulg. 'Deleto articulo Demosthenes loquitur et humanius et vero cautius.' Schaeferus. 12) *φαυλότητος* pr *Ω*.

τῶν προδιδόντων[13] τὰς πόλεις ὑμῶν[14] κακία, ἢ[15] πάντα ταῦτ'[16]
ἐλυμαίνετο[17] τοῖς ὅλοις, ἕως ἀνέτρεψεν·[18] τί Δημοσθένης ἀδι- 327
κεῖ; (304) Εἰ, οἷος[1] ἐγὼ παρ' ὑμῖν κατὰ τὴν ἐμαυτοῦ τάξιν,[2]
εἷς ἐν ἑκάστῃ τῶν Ἑλληνίδων πόλεων[3] ἀνὴρ[4] ἐγένετο, μᾶλλον
δ' εἰ ἕν' ἄνδρα μόνον[5] Θετταλία καὶ[6] ἕν' ἄνδρ' Ἀρκαδία[7]
ταὐτὰ φρονοῦντ' ἔσχεν[8] ἐμοί· (305) οὐδένες οὔτε[1] τῶν ἔξω
Πυλῶν Ἑλλήνων[2] οὔτε τῶν εἴσω[3] τοῖς παροῦσι κακοῖς[4] ἐκε-

aut omnia haec summae rerum nocebant, dum eam subvertissent; quid Demosthenes deliquit? (304) Si, qualis ego apud vos pro mea parte, unus in singulis Graecorum urbium vir fuisset, aut potius si unum duntaxat virum Thessalia et unum virum Arcadia mecum consentientem habuisset; (305) nemo Graecorum, qui vel extra Pylas sunt vel intra Pylas, praesen-

---

13) προδοτῶν Aug4. 14) ἡμῶν *k.* Pal2. 15) ἢ om Augl. *k.s.* Vindl. Pal2. — ἢ καὶ γρ *Σ.* γρ *Φ.* Alt. 16) πάντα ταῦτα *Σ.* LaurS. vulg. — ταῦτα πάντα Augl. *k. s.* Vindl. Pal2. — ἅμα add vulg. — om *Σ* (cuius margo antiq: γρ ἢ καὶ πάντα ταῦτα ἅμα). LaurS. *k.* Vindl. Pal2. AnecdBkk. p. 154. 17) ἐλυμήνατο vulg. — ἐλυμαίνετο *Σ.* LaurS. γρ AldV. corr *Ω. T.* (Urb?). AnecdBkk. p. 154, ubi pro πρώτῳ Φιλιππικῶν scribe τετάρτῳ Φιλ. (*Δ'* pro *Α'*). Cf. Phil. IV §. 35. 'Soli imperfecto hic locum esse docet quod sequitur ἕως ἀνέτρεψε.' Schaeferus. 18) ἀνέτρεψε vulg. — ἀνέστρεψε *s.* Vindl. Man. — ἀνέτρεψαν *Σ.* LaurS. *T. Φ.* Urb. AldT. Receperunt Turic. Dind. Westermann. Bensel. 'Non solum illa universa, sed quodque singulum agebat.' Westermannus. Praegressum ἐλυμαίνετο impedit, quominus pluralem recipiam, quem ortum esse censeo e terminatione εν. — ἀνέτρεψε (α superscr.) Bav (non *F*?).

304. 1) εἰ δ' οἷος ἦν vulg. — εἰ δ' ὡς Urb. — εἰ δ' οἷος LaurS. — ει ος pr *Σ*, δ' οι add antiq. *T.* — εἰ οἷος Marcellinus in Hermog. Rh. T. IV p. 422. Lind. — εἰ γὰρ οἷος Alexander Rh. T. VIII p. 436. Asyndeton est gravius. ἦν om *Σ.* LaurS. Marcellinus. Alexander. Aristides T. II p. 516 ed. Dind. *T.* Augl. *k. s.* Guelf. Lind. Vindl. Pal2. Urb. Ang. 2) κατὰ τὴν ἐμαυτοῦ τάξιν om Marcellinus. Tuetur Alexander. 3) πόλεων om *t.* 4) ἀνὴρ om Aug2. 5) ἄνδρα μόνον *Σ.* LaurS. vulg. — μόνον ἄνδρα Reiskius cum Aug2. (*Φ. u*). 6) καὶ om Man. 7) μᾶλλον δὲ εἰ ἕνα ἄνδρ. Ἀρκ. καὶ ἕνα Θεττ. Marcellinus. Alexander. 8) ἔσχεν *Σ.* LaurS. Augl. *s. ε. η.* Vindl (manu corr?). Vind3. 5. Pal2. Aristides. — εἶχεν Marcellinus. — ἔσχον vulg.

305. 1) οὐδεὶς οὐδὲ Vind4. — οὐδεὶς οὔτε *Σ.* LaurS. vulg. — οὐδεὶς ἂν οὔτε codex aliquis Bekkeri (non *Ω*). Thomas. M. s. v. Εἴσω. — Οὐδένες οὔτε coniecit Cobetus Nov. Lectt. p. 319. Recte. nam vid. not. 5. 2) Ἑλληνίδων *Ω. u. v.* Vind3. 5. Pall. Man. Ang. 3) ἄλλων Marcellinus. 4) κακοῖς om Aug4.

χρηντ' ἄν,[5] *ἀλλὰ πάντες ἂν ὄντες*[6] *ἐλεύθεροι καὶ αὐτόνομοι*[7] *μετὰ πάσης ἀδείας ἀσφαλῶς ἐν εὐδαιμονίᾳ τὰς ἑαυτῶν ᾤκουν πατρίδας, τούτων*[8] *τοσούτων καὶ τοιούτων*[9] *ἀγαθῶν ὑμῖν καὶ τοῖς ἄλλοις Ἀθηναίοις ἔχοντες*[10] *χάριν δι' ἐμέ. Ἵνα δ'*[11] *εἰδῆτε, ὅτι πολλῷ*[12] *τοῖς λόγοις ἐλάττοσι χρῶμαι τῶν ἔργων, εὐλαβούμενος*[13] *τὸν φθόνον, λέγε*[14] *μοι ταυτί, καὶ ἀνάγνωθι λαβὼν τὸν ἀριθμὸν τῶν βοηθειῶν κατὰ τὰ ἐμὰ ψηφίσματα.*

tibus malis conflictaretur, sed omnes liberi et sui iuris sine ullo metu, tuto, feliciter suas incolerent patrias, horum tantorum et talium beneficiorum vobis et ceteris Atheniensibus gratiam habentes propter me. Ut autem videatis me verbis uti longe tenuioribus quam pro magnitudine rerum, invidiae metu, lege mihi haec, et quidem recita numerum auxiliorum, quae ex meis decretis missa sunt.

---

5) *ἐχρήσατο κακοῖς* sine *ἂν* Marcellinus. — *κ. ἐκέχρητ' ἂν* vulg. — *κ. ἐκέχρηντ' ἂν Σ.* LaurS. Vid. not. 1. 6) *ὄντες* om Aug4. 7) *αὐτόνομοι καὶ* Pal2. 8) *τῶν* vulg. — *τούτων Σ.* pr LaurS (eadem mutavit in *τῶν*). — *τούτων τῶν* Aristides. Probant Turicenses. At *τούτων . . . ἀγαθῶν* i. q. *τούτων, τοσούτων καὶ τοιούτων ἀγαθῶν ὄντων.* 9) *καὶ τοιούτων* om *p.* Vind4. 10) *ἔχοντας* Vind5. 11) *ἵν'* sine *δ'* Pal2. 12) *πολλοῦ* Pal2. 13) *εὐλαβούμενον* Aug. 14) *λάβε* Aug1. *k. s.* Vind1. Pal2. — *λαβών. ΑΡΙΘΜΟC. ΒΟΗΘΕΙΩΝΚΑΤΑΤΑΕΜΑΨΗΦΙCΜΑΤΑ Σ.* LaurS, hic vero codex illa non pro titulo. eiusdem codicis man sec in marg: *τὸν ἀριθμὸν τῶν β. κατὰ τὰ ἐμὰ ψηφ.* scripsit. — *λαβὼν τὸν ἀριθμὸν τῶν βοηθειῶν κατὰ τὰ ἐμὰ ψηφίσματα. ΑΡΙΘΜΟC* (interiecto dimidii versus spatio) *ΨΗΦΙCΜΑ* Aug1 (in quo codice quid sequatur, examinatores non clare tradiderunt). Vind1 (qui addit, ut solet: *λείπει*). Guelf. Pal2. — *λαβὼν τὸν ἀριθμὸν τῶν βοηθειῶν κατὰ τὰ ἐμὰ ψηφίσματα. ΑΡΙΘΜΟC ΒΟΗΘΕΙΩΝ s.* Alt. Vind3. Man. *Ω. u.* nisi quod hi quatuor codices *αριθμοι* in titulo. (*F. k. p. v*). — *λαβὼν* (om *λαβὼν* Laur3) *τὸν ἀρ. τῶν βοηθ. κατὰ τὰ ἐμὰ ψηφ. Ἀριθμὸς βοηθ. κατὰ τὰ* (*τὰ* om Fel.) *ἐμὰ ψηφ.* vulgo. — *λ. τ. α. τ. β. κ. τ. ἐ. ψ. ΨΗΦΙCΜΑ.* Aug2. — *λ. τ. α. τ. β. κ. τ. ἐ. ψ.* sine titulo Aug4. Vind5. Itaque in omnibus libris conservantur *κατὰ τὰ ἐμὰ ψηφίσματα*, sive ante titulum, sive post titulum sic continuatum, sive bis, et antea et postea. Attamen editores Turicenses, Westermannus, Bekkerus deleverunt. — 'Quid? *λέγε* et *ἀνάγνωθι?* Sanant hoc ulcus codd Aug. Vind. *α*: *λάβε μοι ταυτὶ καὶ ἀνάγνωθι.* Sed vitata illa Charybdi, ecce parata est Scylla. sequitur enim *ἀνάγνωθι λαβών.*' Taylorus. Secutus est Iacobsius interpres. — 'Malunt alii *λάβε* hic et p. 303, 10. credo, quia *λέγε καὶ ἀνάγνωθι, dic et recita*, concoquere nequeunt. Utique recitatio sine pronuntiatione fieri nequit. Verum non omne, quod pronuntiatur, idem recitatur, sed multa possunt memoriter dici. Quare bene

ΑΡΙΘΜΟΣ ΒΟΗΘΕΙΩΝ.

306. *Ταῦτα καὶ τοιαῦτα*[1] *πράττειν*, *Αἰσχίνη*, *τὸν καλὸν*

306. Haec et similia, Aeschines, sunt agenda bono civi, quae si suc-

---

constare possunt *λέγε καὶ ἀνάγνωθι*, *pronuntia istaec de scripto recitanda.*' Reiskius. — 'Reiskii ratio mihi quidem parum probatur. nam hoc *λέγε* nihil differt ab altero *ἀνάγνωθι*. Vid. not. ad p. 234, 27. Quod si ambo imperativi per solam copulam sic iungerentur, unum ut facerent membrum orationis, intolerabilis foret tali in formula pleonasmus. Sed utrique quum suus accedat accusativus, priori *ταυτί*, posteriori *τὸν ἀριθμόν*, duo existunt membra pleonasticam locutionem ita obscurantia, ut nemo quisquam facile offendatur. Fateor hos accusativos eandem rem significare posterioremque tantummodo *ἐξηγήσεως χάριν* additum esse. Sed hoc nihil obstat, quin ambo imperativos sine ulla offensione legamus, nedum incidamus in Charybdin aut Scyllam.' Schaeferus. — 'Superiora *τὸν ἀριθμὸν . . . ψηφίσματα* absunt [imo transposita sunt] a codice *Σ* Bekkeri, quare hic ea seclusit atque [olim] etiam Dindorfius. Exsistit tamen nunc pleonasmus non magis tolerabilis verborum antecedentium. Quare locus sic nondum sanatus est. Imo ita fere a Demosthene scriptum fuit: *τὸν φθόνον, ἀνάγνωθι λαβὼν τὸν ἀριθμὸν τῶν βοηθειῶν κατὰ τὰ ἐμὰ ψηφίσματα Λέγε.* Cf. §§. 115. 118.' Dissenius. — 'Vere Schaeferus disputasset, modo orator verba *τὸν ἀριθμ. . . . ψηφίσματα* scripsisset. — Dissenii ratio vel propterea non potest probari, quod haec verba in praestantissimo cod *Σ* non leguntur. Quare quaeritur, quomodo *λέγε μοι ταυτὶ καὶ ἀνάγνωθι λαβὼν* sit explicandum. Non multum, opinor, a vero aberravit Reiskius; veriorem autem ego puto esse interpretationem hanc: *enumera haecce*, *et quidem recita*, *postquam sumsisti.* — Quodsi haec ratio minus cuipiam probetur, facillima mutatione ita erit scribendum: *λέγε μοι ταυτὶ λαβών. ἀνάγνωθι.* Eorundem imperativorum coniunctio etiam invenitur XIX (fals. leg.) §. 70: *λέγε τὴν ἀρὰν καὶ ἀνάγνωθι λαβὼν τὴν ἐκ τοῦ νόμου ταυτηνί*, ubi offensio minor est, quum uterque imperativus habeat accusativum suum et particula *καὶ* possit explicari *et quidem.*' Doberenz Annot. ad Dem. Chers. Excurs. II p. 26. Ambo synonyma etiam uno accusativo constructo copulantur §. 28: *Εἶτα τοῦτο μὲν οὐχὶ λέγει* (*non dicit*, *er führt nicht an*) *τὸ ψήφισμα, οὐδ' ἀναγιγνώσκει.* Cf. Platon. Phaedon. cap. 46 p. 97 B: *ἐκ βιβλίου τινός*, *ὡς ἔφη Ἀναξαγόρου*, *ἀναγιγνώσκοντος*, *καὶ λέγοντος*. nam sic h. l. interpungendum esse censeo, non distinguendum post *ἔφη*. et *καὶ λέγοντος* non construendum cum *ἐκ βιβλίου τινός*, sed per se intelligendum. Alias verba essent ordine invertenda. Neque vero quisquam in hac formula *λέγε* intelligat i. q. *enumera.*

306. 1) *ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα* Laur3. vulg. — *τὰ* om *Σ. Ω. F. Φ.* Vindl. — *αυτὰ καὶ τὰ τοιαῦτα* LaurS.

κἀγαθὸν[2] πολίτην δεῖ, ὧν κατορθουμένων μὲν[3] μεγίστοις[4] ἀναμφισβητήτως[5] ὑπῆρχεν[6] εἶναι[7] καὶ τὸ δικαίως προςῆν,[8] ὡς[9] ἑτέρως δὲ συμβάντων τὸ γοῦν εὐδοκιμεῖν περίεστι καὶ τὸ μηδένα μέμφεσθαι τὴν πόλιν μηδὲ[10] τὴν προαίρεσιν αὐτῆς, ἀλλὰ τὴν τύχην κακίζειν τὴν οὕτω[11] τὰ πράγματα κρίνασαν,[12] (307) οὐ μὰ Δι' οὐκ[1] ἀποστάντα τῶν συμφερόντων τῇ πόλει, μισθώσαντα[2] δ' αὑτὸν[3] τοῖς ἐναντίοις, τοὺς ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν καιροὺς ἀντὶ τῶν[4] τῆς πατρίδος θεραπεύειν, οὐδὲ τὸν[5] μὲν

cessissent, extra controversiam summum dignitatis gradum obtinuissemus eumque cum iustitia, quum vero secus ceciderit, laus certe parta est, et reprehendere nemo rempublicam potest aut eius institutum, sed fortunam vituperare debet, quae talem esse rerum eventum voluit. (307) minime per Iovem deserenda reipublicae est utilitas, et opera adversariis locata, hostium magis quam patriae commodis promovendis invigilandum, neque

---

2) κἀγαθὸν om Aug4. 3) μὲν om Ω (non habet). Aug4. Lind. Urb. 'Non om Aug1, quod perhibet Reiskius.' Dindorfius. — — ὦ γῆ καὶ θεοί post μὲν add marg LaurS sec m. vulg. — om Σ. text LaurS. T. Obs. Lind. Ask. Urb. 4) ἐν μεγ. vulg. — F. ἐν μεγίστοις ἀγαθοῖς coniecit Wolfius. — ἐν om Σ. LaurS. ζ. Bav. Aug1. 2. 4. Vind1. 3. 4. Pal2. AldB. (T. Φ. k. p. r. s). — linea notatum in AldV. De dativo cf. Funkhaenel. Quaest. Dem. p. 87.

5) μεγίστης ἀναμφισβητήσεως cod ζ. — (ἀναμφισβήτως Vind5.) 6) ὑπῆρχεν ἂν Markl. coniecit. — ὑπῆρχ' ἂν Dobraeus. Sine ἂν particula rem certam orator affirmavit. Vid. Wunderlich. Praef. p. XXXIX sq. — ὑπάρχειν Φ. r. Bav. Vind4. — ὑπ$\overset{\eta}{\alpha}$ρχ$\overset{\epsilon}{\epsilon\iota}$ν F. 7) ἐνεῖναι vir doctus coniecit in Ephem. Ien. 1817 No. 55 p. 439. 8) τὸ δικαίως οἷς ἐποίει προςῆν Aristides apud Phot. Bibl. p. 690 H. — οἷς ἐποίει non habet Aristidis Edit. T. II p. 183 sq. Dind. 9) ὧν Toupius apud Taylorum. Sic structuram perturbari vidit Schaeferus. Cf. Dissenii Praef. p. XLIX sq. Nec solet relativum pronomen repeti. 10) καὶ Vind1. 11) τούτω prius τ puncto notatum Σ. 12) κρίνουσαν Laur3. Aug1. 2. k. p. r. s. ε. η. AldT. Vind1. 4. 5. Pal1. 2.

307. 1) οὐκ om F (non Bav?). Wolf. 'Malim abesse. persaepe librarii hac in formula negativam iterantes orationem gravarunt. Sed in librorum silentio nihil mutandum. Vid. p. 432, 28.' Schaeferus. Vid. Frank. Negg. III p. 13. 2) μισθώντα margo Vind5. 3) αὐτὸν Vind4. 5. Aldetc. 4) ἀντὶ τῶν ὑπὲρ Φ. ε. k. Aug2. Pal2. 'Quum aut versu superiore ὑπὲρ esset delendum aut idem h. l. addendum, praetuli posterius.' Reiskius. — 'Etiam mihi placet praepositionem ex lege concinnitatis utroque loco aut addendam aut omittendam esse.' Schaeferus. Demosthenes non est concinnitatis servus. — ἀ. τῶν ὑπὸ cod η. — ἀντὶ pr Ω, corr add compendio τῶν. Pal1. — ἀντὶ sine τῶν coniecit etiam Fritzsch. Lucian. p. 108. 5) τὸ Pal1.

πράγματ' ἄξια τῆς πόλεως ὑποστάντα λέγειν καὶ γράφειν καὶ μένειν[6] *ἐπὶ τούτων*[7] *βασκαίνειν, ἂν*[8] *δέ τις ἰδίᾳ τι*[9] *λυπήσῃ,*[10] *τοῦτο μεμνῆσθαι*[11] *καὶ τηρεῖν, οὐδέ γ'*[12] *ἡσυχίαν ἄγειν ἄδικον καὶ ὕπουλον,*[13] *ὃ*[14] *σὺ ποιεῖς πολλάκις.* (308) *Ἔστι γάρ, ἔστιν* 328 *ἡσυχία*[1] *δικαία καὶ συμφέρουσα τῇ πόλει, ἣν οἱ πολλοὶ τῶν πολιτῶν ὑμεῖς ἁπλῶς ἄγετε.*[2] *ἀλλ' οὐ ταύτην οὗτος*[3] *ἄγει τὴν ἡσυχίαν, πολλοῦ γε καὶ δεῖ, ἀλλ' ἀποστάς ὅταν αὐτῷ δόξῃ*[4] *τῆς πολιτείας (πολλάκις δὲ δοκεῖ), φυλάττει,*[5] *πηνίκ'*[6] *ἔστε*[7]

ei, qui actiones e dignitate reipublicae suadendas et rogandas inque iis perseverare susceperit, obtrectandum, et si privatim te laeserit aliquis, id memoriae mandandum et retinendum, neque vero otium agendum iniustum et insidiosum, id quod tu facis frequenter. (308) Est enim, est otium iustum et utile reipublicae, quod plerique cives vestrum simpliciter agunt. Sed non id otium iste agit, multum certe abest, sed deserta, quum ei videtur, republica (saepe autem ei videtur) observat, quando vos pertaesum sit eius

---

6) *καὶ* etiam post *μένειν* add corr Ω. 7) *τοῦτον προελόμενον* Augl. *k. r. s. ε. ζ.* Vindl. Pal2. — *τούτων προελόμενον* Aug2. Guelf. Vind5. — *τούτοις προελόμενον* LaurS. — *τούτων* sine participio Σ. Laur9. vulg. — In margine habet Pall *προελόμενον*. — Omnes infinitivi construendi sunt cum praegresso *ὑποστάντα*. Vid. Baiter. ad Lycurg. p. 127. 8) *ἐὰν* vulg. — *ἂν* Σ. LaurS. Vindl. Pal2. Urb. 9) *τι* om *t*. Aug2. 10) *λυπήισηι* Σ. 11) *μεμνῆσθε* (superscr. *αι*) Man. 12) *γ'* om vulg. — habent Σ. LaurS. *T. k. r. s.* AldT. Lind. Vindl. 3. Pal2. Urb. (Augl). 'Bene. — hoc enim membrum inprimis attendendum, ut de quo orator in sequentibus amplius loquatur. Cf. §. 300.' Schaeferus. 13) *ὑποῦλον s.* — *ὕπουλον* pr Augl, nunc accentus est erasus. Phot. s. v. AnecdBachmann. T. II p. 362. ut Σ et vulg. Recte. vid. Herodian p. 65 (Arcad. p. 57 extr). Cf. Cramer. Anecd. Paris. T. IV p. 193. — *ὑπ' οὐλὴν* Zonaras p. 1772. 14) *ὡς* vulg. — *ὃ* Σ. LaurS. Augl. *k*. Vindl. Pal2. Urb.

308. 1) 'Malim *ἔστι γάρ, ἔστι τις ἡσυχία*. Ab *ησ* absorptum est *τις*. Me vide ad f. leg. p. 352, 8.' Dobraeus. 2) *ὑμεῖς ἁπλῶς ἄγετε* Σ. LaurS. vulg. — *ἁπλῶς ὑμεῖς ἄγετε* Augl. *s*. Vindl. — *ὑμεῖς ἄγετε ἁπλῶς* Laur3. *r*. Vind4. — *ἁπλῶς* om *k*. Pal2. 3) *αὐτὸς k*. Pal2. 4) *δοκῇ r*. Aug4. Vind4. — *δοκῇ* (superscr. *όξ*) *F*. 5) *φυλάττειν k. s.* Vindl. Pal2. 6) *ὁπηνίκα* vulg. — *πηνίκ'* Σ. LaurS. (Vind4). — *ὁπηνίχ' ὑμεῖς* Laur3. Augl. 2. *k. r. s. ε. η.* Vindl. Pal2. 'Non video, quid pronomen h. l. sibi velit.' Schaeferus. 7) *ἔσεσθαι* Σ, *ε* secundum et *α* lineolis traductis deleta sunt et *ε* (?) super *αι* scriptum, nunc erasum est. — *ἔσεσθε* Turicenses, Westermannus, Koechlius, nuper Bekkerus et Dindorfius dederunt, quod probavit Funkhaenel. Symb. Crit. in Edit. min. Turic. T. VI p. VI. Equidem non probo, quia futurum sequenti-

μεστοὶ τοῦ[8] συνεχῶς λέγοντος ἢ[9] παρὰ τῆς τύχης τι συμβέβηκεν ἐναντίωμα, ἢ ἄλλο τι δύςκολον γέγονεν (πολλὰ δὲ[10] τἀνθρώπινα), εἶτ'[11] ἐπὶ τούτῳ τῷ καιρῷ ῥήτωρ ἐξαίφνης ἐκ τῆς ἡσυχίας ὥςπερ πνεῦμ' ἐφάνη,[12] καὶ πεφωνασκηκὼς καὶ συνειλοχὼς[13] ῥήματα καὶ λόγους συνείρει[14] τούτους σαφῶς καὶ ἀπνευστί,[15] ὄνησιν μὲν οὐδεμίαν φέροντας οὐδ' ἀγαθοῦ κτῆσιν[16] οὐδενός, συμφορὰν δὲ τῷ τυχόντι τῶν πολιτῶν καὶ κοινὴν αἰσχύνην. (309) Καίτοι ταύτης τῆς μελέτης καὶ τῆς ἐπιμελείας, Αἰσχίνη,[1] εἴπερ ἐκ ψυχῆς δικαίας ἐγίγνετο καὶ τὰ[2] τῆς πατρίδος συμφέροντα προῃρημένης, τοὺς καρποὺς ἔδει

qui perpetuo versatur in contionibus, aut a fortuna quid adversi obiiciatur, aut aliqua difficultas inciderit (ut multa sunt humana), tum in hoc tempore orator subito ex otio veluti ventus exortus est, et exercitata voce ac collectis verbis orationibusque, perspicue et uno spiritu connectit ea, quae nihil omnino prosint neque ullius boni possessionem afferant, et calamitatem cuivis civium pariant et commune probrum. (309) At huius meditationis et diligentiae, Aeschines, si ab integro animo proficisceretur et commodorum patriae studioso, fructus oportebat generosos et praeclaros

---

bus perfectis minus convenit, quam praesens ἐστέ, quod vulgatum etiam corr Σ voluit, et habet LaurS. 8) μεστοί του vir doctus in Ephem. Ien. l. c. Mihi magis placet articulus, de certo quodam, Demosthene. 9) ἢ om pr Σ, add antiq. 10) δὲ om s. — γὰρ Vindl. 11) εἶτε corr Ω. 12) ἀνεφάνη Augl. k. s. Vindl. Pal2. Probavit Toup. Emend. T. II p. 133 ed. Porson. = I p. 397 Lips. 'Mihi compositum satis placet.' Schaeferus. — ἐφάνη Σ. LaurS. vulg. 13) συνειλεχὼς Aldetc. Σ.
η
LaurS. Φ. ι. — συνειλοχὼς vulgo. AldV. AldB. — συνειλοχὼς Ω. —
η
συνειληχὼς Laur3. T. r. γρ F. Aug4. — συνειλεχὼς Bav. — 'Unice probanda scriptura συνειλοχὼς, non ut magis Attica, sed quod alia in usu non fuit. συνειλεχὼς quidem non puto Graecum esse, συνειληχὼς autem a verbo συλλαγχάνω derivatur. Photius Συνειλόχασιν· συνήθροισαν.' Schaeferus. Mid. §. 23: συνείλοχα Σ. — συνείλεχα F etc. Haec forma est posterioris Graecitatis. Vid. Lobeck. ad Buttmann. Gramm. T. II p. 234 ed. 2ae. Illam formam Demostheni reddendam esse iam Valckenarius vidit ad Ioann. Chrysost. p. XXXIV sq. 14)
η
συνήιρει T. — συνηρει Σ. — συνειρει Bav (non F?). — Photius: Συνείρει· συνάπτει. Cf. Toup. l. c. Fritzsch. Lucian. p. 42. 15) ἀναπνευστὶ AldT. Vind5. Pall. — απνευστει Σ. 16) κτίσιν Man. Cf. §. 311.

309. 1) Αἰσχίνη post μελέτης ponúnt Augl. k. s. Pall. — om Vindl. 2) καὶ κατὰ pr Ω.

γενναίους καὶ καλοὺς[3] καὶ πᾶσιν ὠφελίμους εἶναι, συμμαχίας πόλεων,[4] πόρους χρημάτων,[5] ἐμπορίου κατασκευήν,[6] νόμων συμφερόντων θέσεις, τοῖς ἀποδειχθεῖσιν ἐχθροῖς ἐναντιώματα. (310) τούτων[1] γὰρ ἁπάντων ἦν[2] ἐν[3] τοῖς ἄνω χρόνοις ἐξέτασις, καὶ ἔδωκεν[4] ὁ παρελθὼν χρόνος πολλὰς ἀποδείξεις ἀνδρὶ[5] καλῷ τε[6] κἀγαθῷ, ἐν οἷς οὐδαμοῦ σὺ φανήσει γεγονώς, οὐ πρῶτος, οὐ δεύτερος,[7] οὐ τρίτος, οὐ τέταρτος, οὐ πέμπτος, οὐχ ἕκτος, οὐχ ὁποστοσοῦν,[8] οὔκουν[9] ἐπί γ' οἷς[10] ἡ πατρὶς[11] ηὐξάνετο.[12] (311) Τίς γὰρ[1] συμμαχία σοῦ πράξαντος γέγονε τῇ πόλει; τίς δὲ βοήθεια, ἢ κτῆσις[2] εὐνοίας ἢ δόξης; τίς δὲ πρε-

et omnibus esse utiles: societates urbium, subsidia pecuniarum, mercatus instructionem, legum utilium constitutionem, declaratorum hostium oppugnationes. (310) Horum omnium fuit superiore aetate probatio, et dedit praeteritum tempus bono viro multas declarandae benivolentiae occasiones. in quibus viris te nusquam comparuisse constabit, non primum, non secundum, non tertium, non quartum, non quintum, non sextum, non denique ullo in numero, non certe in iis rebus, quibus patriae opes auctae sunt. (311) Nam quae societas tua opera est inita cum republica? quod latum auxilium vel quae parta benivolentia aut gloria? quae legatio, quod

---

3) *καλοὺς καὶ γενναίους* Φ. Aug1. *k. s.* Vind1. Pal2. 4) *πόλεως* Aug4. 5) *χρ* literae minores sunt correctae Σ in erasis a prima manu. 6) *παρασκευὴν* Aug2. Cf. Dinarch. c. Dem. §. 96.

310. 1) *τούτῳ* Pal2. 2) *καὶ* pro *ἦν k.* Pal2. 3) *ἦν καὶ ἐν* Aug2. *s. ε. η*. 4) *ἔδωκεν* bis Σ. 5) *ἀποδ. καὶ ἀνδρὶ* cod *η*. 6) *τε* om Ω. — Proxime *φανήσει* Σ. — *φανήσῃ* vulg. 7) *οὐδὲ δεύτερος r.* Vind4. 8) *ὁστοσοῦν* Aug4. — *ὁποσοῦν* Ω (in marg γρ *οὐχὁποστοσοῦν*). Man. Ang. 9) 'Fort. *οὐμενοῦν*.' Marklandus. 10) *ἐπεί γε καὶ* vulg. — *ἐπί γε καὶ* Vind5. marg Pall (text vulg). — *ἐπεί γ' οἷς k.* Pal2. — *ἐπί γ' οἷς* Σ. Laur8. Aug1. 4. Vind1. AldL. Thomas Mag. s. v. *Αὔξει* p. 44 Ritsch. — *ἐπὶ οἷς* AldV. Ven. Obs. Ask. Alt. Urb. — *ἐφ' οἷς* cod *ζ*. — 'Inest in his verbis [in particula *γε* addita] sarcasmus satis amarus. hoc enim orator vult: certe virtus tua civica nihil quidquam contulit ad eas res, quibus civitas augeretur.' Schaeferus. — *ἐπὶ οἷς γε καὶ u.* Vind3. Man. Ang. — *ἐπὶ οἷς γε καὶ* Ω. — *ἐπὶ οἷς γε* γρ *v.* — *ἐπεὶ οἷς T.* γρ *F.* 11) *πατρὶς* Ω in ultima syllaba corr. — om Aug4. 12) *ηὐξάνετ' ἂν* Marklandus. *ἂν ηὐξάνετο* Augerus. 'Nihil hic est hypothetici.' Schaeferus.

311. 1) *γὰρ* om Aug2. 2) *ἢ κτίσις* Ω. Cf. §. 308. — *ἐκ τῆς σῆς* Alexand. De Figuris Rh. T. VIII p. 474. 'Hanc lectionem, non malam profecto, quod non prius compererim et in textum receperim, me nunc piget taedetque.' Reiskius. — 'Mihi quoque ita placet, ut si quis posthac in textum receperit me sit laudatorem habiturus.'

329 σβεία, τίς διακονία[3] δι' ἣν ἡ πόλις ἐντιμοτέρα;[4] τί[5] τῶν οἰκείων ἢ τῶν Ἑλληνικῶν καὶ ξενικῶν, οἷς[6] ἐπέστης,[7] ἐπηνώρθωται;[8] ποῖαι τριήρεις; ποῖα βέλη;[9] ποῖοι νεώσοικοι;[10] τίς ἐπισκευὴ τειχῶν; ποῖον[11] ἱππικόν; τί τῶν ἁπάντων σὺ χρήσιμος εἶ;[12] τίς ἢ τοῖς εὐπόροις ἢ τοῖς ἀπόροις[13] πολιτικὴ καὶ[14]

ministerium fuit per quod respublica honoratior? quid nostrarum rerum vel Graecanicarum peregrinarumque, quibus praefuisti, correctum est? quales triremes? qualia arma? qualia navalia? quae murorum restitutio? qualis equitatus? quae ullis in rebus tui est utilitas? quod vel locupletibus vel

— — — —

Schaeferus. Origo scripturae eadém quae §. 91 ἐκ τᾶς etc. pro ἐγκτασιν. 3) τίς δὲ διακ. Urb. Alexander. — διακονία LaurS in fine versus bis habet, sed alterum punctis notatum. 4) ἐντιμωτέρα Ω. Vindl. — γέγονε post ἐντιμοτέρα add vulg. — om Σ. pr LaurS. Alexander, cuius codex Parisinus, qui γέγονε habet, sequentia usque ad ποῖαι δὲ omisit. — Tiberius Rh. T. VIII p. 566 W. om τίς δὲ βοήθεια etc. usque ad ποῖαι omnia. 5) τίς Pall. 6) αἷς Ω. t. u. v. Obs. Ask. Ven. Vind3. 5. Pall. Urb. Man. Ang. Si femininum verum esset, legendum foret τίς pro τί. *Quae urbium, quibus praefuisti* etc. Res non clara esset. — ἁσ Σ. ἃς LaurS. Litera α originem debet diphthongo οι. Vid. Bast. Comm. Palaeogr. p. 769 sq. — ἐφ' ἃ Laur3. AldV. AldB. Augl. 2. k. r. s. ε. η. Guelf. Vindl. Pal2. Laur9. — ἐφ' οἷς cod β. — οἷς vulg. — om F. p. Aug4. Vind4. Alexander. 7) ἐπέστης om F. p. Ven. Aug4. Vind4. Alexander, qui rhetor sic: τί τῶν Ἑλληνικῶν ἢ τί τῶν οἰκείων ἁπλῶς ἐπηνώρθωται διὰ σέ; — διὰ σέ post ἐπηνώρθωται add vulg. — superfluum, quum praecesserit σοῦ πράξαντος, om Σ. pr LaurS. Lind. Obs. 9) ποία βουλὴ AldV. T. Obs. Urb. Lind. — om Tiberius. 10) νεώσηκοι AldV. s. ε. η. Obs. Pall. 2. — νεὼς οἶκοι Vind4. — νεόσοικοι Aug4. Ω. — Post νεώσοικοι Ang. iterum scripsit quae antecedunt: τί τῶν οἰκείων διὰ σέ; 11) ἢ ποῖον Alexander. 12) γέγονας Augl. 2. k. s. ε. η. Guelf. Vindl. Pal2. — Alexander sic: ἢ τῶν ἁπάντων τί χρήσιμον; 13) ἢ τοῖς ἀπόροις ἢ τοῖς εὐπόροις Pall. — ἢ τοῖς εὐπόροις om Alexander. 'Pudet me nunc non iam dudum sensisse verba τοῖς εὐπόροις meram esse vitiosam scriptionem verae lectionis τοῖς ἀπόροις. Extermina ergo in posterum illa importuna.' Reiskius. 'Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ. Sed auguror fore qui vocem cordate suadentis audiant. Cf. p. 260, 12 et 16. p. 261, 1. p. 262, 10 et 25.' Schaeferus. — 'Sic auxilium tulerat tenuioribus Demosthenes lege triérarchica sua, ut supra ostendit. Atque ita etiam divites sublevari poterant emendata oeeonomia civitatis hác vel illa in re, ut minora essent onera aut aequius distributa.' Dissenius. Cf. etiam not. 15 Alexandri var. lect. Vide f. leg. §. 282: τίς χορός, τίς λειτουργία, τίς εἰςφορά, τίς εὔνοια, ποῖος κίνδυνος, τί τούτων ἐν παντὶ τῷ χρόνῳ γέγονεν παρὰ τούτων (ab Aeschine eiusque necessariis) τῇ πόλει; Haec igitur erant non solorum pauperum com-

κοινὴ βοήθεια χρημάτων; οὐδεμία.[15] (312) "Ἀλλ', ὅταν,[1] εἰ μηδὲν τούτων,[2] εὔνοιά γε[3] καὶ προθυμία."[4] Ποῦ; πότε;[5] ὅστις,[6] ὦ πάντων ἀδικώτατε, οὐδ' ὅθ' ἅπαντες,[7] ὅσοι πώποτ' ἐφθέγξαντ' ἐπὶ τοῦ βήματος, εἰς σωτηρίαν ἐπεδίδοσαν[8] καὶ τὸ τελευταῖον Ἀριστόνικος[9] τὸ συνειλεγμένον εἰς τὴν ἐπιτιμίαν,[10] οὐδὲ τότ' οὔτε[11] παρῆλθες οὔτ'[12] ἐπέδωκας οὐδέν, οὐκ ἀπο-

tenuibus civile et aequum latum est pecuniae auxilium? nullum. (312) 'At heus tu, si nihil horum, certe benivolentia et studium.' Ubi? quando? qui, o omnium iniquissime, ne tum quidem quum omnes, quotquot unquam os pro suggestu aperuerunt, ad salutem aliquid donaverunt et postremo Aristonicus quod ad civitatem suam restituendam collegerat, ne tum quidem vel prodiisti vel largitus es quicquam, non ex inopia, qui enim? qui hae-

---

moda, sed etiam divitum. 14) 'Fort. ἢ καὶ' Marklandus. — 'Fallitur. πολιτικὸς et κοινὸς iunguntur etiam p. 776, 11. Iunguntur autem ut affinis voces sensus. nam quae κοινὰ sunt, sunt eadem πολιτικά.' Schaeferus. 15) χρημάτων παρὰ σοῦ; οὐδεμία LaurS. vulg. — χρημάτων; οὐδεμία παρὰ σοῦ k. Pal2. (marg Augl?). — χρ.; οὐδ. περὶ σοῦ Guelf. s. Vindl. — παρὰ σοῦ om Σ. pr Aug (habens in marg fide Dindorfii). Neque antecedentibus interrogationibus pronomen additum est, quum σοῦ πράξαντος sufficiat. — οὐδεμία om r. habens χρ. παρὰ σοῦ. — Alexander sic: ἢ τοῖς ἀπόροις πολιτικὴ βοήθεια ἢ χρημάτων εὐπορία.

312. 1) ὅ ταν Σ. nihil correctum est alia manu. 2) πάντων Augl. k. s. Guelf. Vindl. Pal2. Coniunxit Reiskius ambo, πάντων τούτων. 3) τις Ω. u. Vind3. Man. Ang. 4) 'Post προθυμία Reiskius et Bekkerus habent signum interrogationis. Est haec hypophora, quam continuo sequitur anthypophora.' Schaeferus. 5) προθ. ὅτου ποτέ Σ, nihil correctum est nisi fortasse τ vocabuli ὅτου. Sunt omnia primae manus. — ὅτ^{ου} ποτέ LaurS. in marg: γέ κοῦ ποτ^{ε}; 6) ὅς Vind5. corr Pall. 7) οτεπαντες pr Σ, antiq add ε, ut esset ὅτε ἅπαντες. 8) ἐπεδίδοσαν εἰς σωτ. Augl. k. s. Vindl. Pal2. 9) Ἀριστόνεικος Vind5. Pall. 10) ἀργύριον εἰς τὴν ἐπιτ. sec m LaurS. Laur3. 9. vulg. — εἰς τὴν ἐπιτ. ἀργύριον Augl. Vindl. Pal2. (k. s). — ἀργύριον om Σ. text LaurS. Glossema varia sede collocatum ipsum se prodit. Cf. Scheib. Observv. in orr. Att. p. 16. Baiter. ad Lycurg. p. 127 sq. 11) οὔτε om F. Φ. s. t. v. Aug2. 4. Vind4. AldB. Anonym. De Construct. Verb. p. 361 ed. Hermann. Emend. Gr. Gr. Wunderlichius uncis inclusit. 'οὔτε, inquit, omittunt plures libri. recte. nam quum hic nihil praeter ἐπίδοσιν significet orator, particula disiunctiva incommoda est.' — 'Non assentior. Magna vis est in verbo παρῆλθες. Aeschines, ὁ πρότερον πολλάκις φθεγξάμενος ἐπὶ τοῦ βήματος, quo tempore pecunia largienda esset ad necessitates civitatis sublevandas, cavit παρελ-

ρῶν, πῶς γάρ;[13] ὅς γε[14] κεκληρονόμηκας μὲν τῶν[15] Φίλωνος[16] τοῦ κηδεστοῦ χρημάτων[17] πλειόνων ἢ πεντεταλάντων,[18] διτά-

reditate acceperis pecuniam Philonis affinis tui ampliorem quinque talen-

---

θεῖν καὶ φθέγξασθαι.' Schaeferus. Non coniunguntur sic οὐδὲ ... οὔτε (nam alia ratio est, de qua egit Klotzius ad Devar. T. II p. 711 sq.), sed etiam post οὐδὲ bis ponendum οὔτε in suo quodque membro. Perperam Wunderlichius postea οὐδὲ τότε παρῆλθες οὐδ' ἐπέδωκας οὐδέν. Cf. Frank. Negat. III p. 9. Non est hic κλίμαξ. — punctis notavit AldV. — bis habet οὔτε παρῆλθες Laur3. 12) οὐδὲ Φ. 13) πῶς γὰρ οὐ; Vind4. 14) ὅστις AldT. pr Pall (corr ὅς). — — Proxime Arn. Schaefer. (Dem. T. III, 1 p. 125 sq.) coniecit γ' ἐκεκληρονομήκεις. nam sic scribendum esset, si plusq. omnino necessarium est. 15) τοῦ *p. r.* 16) φίλων Suidas s. v. Κληρονομῶ. BkkAnecd. p. 150. 17) χρήματα pr Ω. 18) πέντε ταλάντων LaurS. vulg. — 'Vitiosam hanc esse lectionem paret. Aut πλεῖον ἢ πέντε ταλάντων legendum est, *plus quam quinque talentorum*, aut duo vocabula sunt contrahenda in πεντεταλάντων, adiectivum. Χρήματα πεντετάλαντα sunt facultates valore quinque talentis aequiparandae, ut διτάλαντον ἔρανον.' Reiskius. — 'Πέντε ταλάντων recte, ut puto. χρήματα πεντετάλαντα habet quod mihi displiceat in scriptore prosaico de hereditate sic, ut hîc orator, verba faciente. non habet ἔρανος διτάλαντος. Et quid causae fuisse dicamus, cur Pollux ex hoc loco citaret IX §. 54 διτάλαντος, non citaret proximum πεντετάλαντος? Quod si quem offendat constructio πλειόνων ἢ πέντε ταλάντων, meminerit esse attractionem, cuius crebra sunt exempla post comparativum, quem sequitur particula ἤ, non πλεονάζουσα illa, ut vulgo opinantur, sed loco suo posita. οὐδὲν ἐλάττονος ἢ τούτου p. 349, 12. Quamquam simplicior etiam expediendae constructionis ratio suppetit, si πλειόνων referas non ad χρημάτων, sed ad ταλάντων. *qui hereditatis iure acceperis de facultatibus ... amplius quinque talenta.* Commendat hanc rationem quod legitur p. 367, 22: μετὰ πλειόνων ἢ διακοσίων ταλάντων, simul vulgatae ante Reiskium scripturae loci nostri tantum faciens fidei, nemo ut eam in posterum addubitaturus videatur.' Schaeferus. — 'Si legis πεντεταλάντων cum Bekkero et Dindorfio, sensus est: *qui facultates Philonis affinis tui hereditate accepisti maiores quinque talentis.* Sin tenes πέντε ταλάντων cum Schaefero, locus explicandus est sic: *qui de facultatibus Philonis affinis tui plus quam quinque talenta hereditate accepisti.* Construes igitur πλειόνων ταλάντων ἢ πέντε κεκληρονόμηκας.' Dissenius. Non constructione, sed re offendimur, si πλειόνων ἢ πέντε ταλάντων retinetur, quibus verbis etiam maiores fuisse Philonis facultates dicerentur, quarum partem Aeschines acceperit, *plura talenta quam quinque.* At ditiores domus Athenis erant rarae. Vid. Boeckh. Oecon. T. I p. 624 ed. 2ae. Accedit ordo verborum, qui simplicissime τῶν Φίλωνος χρημάτων coniungit, ut πλειόνων ἢ πεντεταλάντων sit appositum, i. q. πλειόνων ὄν-

λαντον[19] δ' εἶχες ἔρανον δωρεὰν[20] παρὰ τῶν ἡγεμόνων[21] τῶν συμμοριῶν ἐφ' οἷς ἐλυμήνω τὸν τριηραρχικὸν νόμον. (313) Ἀλλ' ἵνα μὴ λόγον ἐκ λόγου[1] λέγων[2] τοῦ παρόντος ἐμαυτὸν ἐκκρούσω, παραλείψω ταῦτα. Ἀλλ' ὅτι γ'[3] οὐχὶ[4] δι' ἔνδειαν οὐκ ἐπέδωκας,[5] ἐκ τούτων δῆλον, ἀλλὰ φυλάττων τὸ μηδὲν ἐναντίον γενέσθαι[6] παρὰ σοῦ[7] τούτοις οἷς ἅπαντα πολιτεύει. Ἐν τίσιν οὖν σὺ νεανίας καὶ πηνίκα[8] λαμπρός;[9] ἡνίκ' ἂν[10]

tis, et duorum talentûm munus collectum habueris a ducibus Symmoriarum, ut legem trierarchicam affligeres. (313) Sed ne aliud ex alio dicendo a proposito excidam, praetermittam haec. Sed te non ex inopia certe nihil contulisse, ex illis apparet, sed quia cavebas, ne ulla re illos offenderes, quibus omnes in republica tuae serviunt actiones. In quibus igitur rebus tu fortis es et quando splendidus? quum aliquid contra hos neces-

---

των ἢ κ. Alia est ratio loci citati f. leg. §. 84. In Pollucis autem loco καὶ πεντετάλαντον excidisse et sic legendum esse puto: διτάλαντον δ' ἂν εἴποις κατὰ Δημοσθένην καὶ πεντετάλαντον. (interpungendum plene.) καὶ τριτάλαντον (ex Isaei Hered. Pyrrh. §§. 18. 29. Aristoph. Lysistr. vs. 338) καὶ δεκατάλαντον. (interpungendum plene. ex Aeschinis, ut videtur, f. leg. §. 99.) καὶ ἡμιτάλαντον, ὡς Ὅμηρος (Iliad. Ψ vs. 796). Etiam Aphob. I §. 62 invenitur: ὡς πεντεταλάντου δὲ μόνον τῆς οὐσίας οὔσης, ut de hoc adiectivo quidem dubitari non possit. Vide Lobeck. Parerg. ad Phrynich. p. 547, unde profectus est Bremius ad Aphob. l. c. Etiam in Σ uno verbo, sed duobus accentibus scriptum est πέντεταλάντων. — (uno accentu? Vindl. 3. 5. Pall. 2. Urb. Man. Ang). 19) διταλάντων Ω. — δύο τάλαντα Vind5. marg Pall. 20) δωρεὰν in marg habet Augl. 21) τοῦ ἡγεμόνος p. — Citant locum Harpocr. Photius. Suidas s. v. Ἡγεμὼν συμμορίας.

313. 1) λόγους ἐκ λόγου Aug4. 2) λέγων om Vind5. 3) γ' om Aldetc. — habent Σ. LaurS. vulg. — De ἀλλὰ . . . γε vid. Schaefer. ad h. l. Bornemann. ad S. Lucae Evang XXIV, 21. Klotz. Devar. T. II pp. 16. 24 sq. 4) ἀλλ' ὅτι γε οὐδὲν Vind4. — ἀλλ' ὅτι γ' οὐ Laur3. 5) ἀπέδωκας Ω. u. Vind3. Man. — ἐπέδωκα Pall. 6) γινέσθαι Vind4. 7) σοῦ om Σ, add ipse calligraphus. — πολιτεύῃ libri proxime. 8) πηνίκα om Vind4. Cit. Herodian. p. 438 ed. Pierson. 9) λαμπρῶς Man. — Delendum iubet Cobetus Nov. Lectt. p. 228. Vid. Westerm. ad h. l. 10) εἰπεῖν post ἂν add Laur3. 9. et vulg. — post τούτων LaurS. Augl. k. s. Vindl. Pal2. — om pr Σ, antiq. superscripsit, ut poneretur post τούτων. Supplenda est potius notio generalis, qualis est πράττειν. Cf. Scheibii Observv. in Orr. p. 16 sq.

κατὰ[11] *τούτων τι*[12] *δέῃ.*[13] *ἐν τούτοις λαμπροφωνότατος,*[14] *μνημονικώτατος, ὑποκριτὴς ἄριστος, τραγικὸς*[15] *Θεοκρίνης.*

314. *Εἶτα τῶν πρότερον*[1] *γεγενημένων ἀγαθῶν ἀνδρῶν*[2] *μέμνησαι. καὶ καλῶς ποιεῖς. οὐ μέντοι*[3] *δίκαιόν ἐστιν,*[4] *ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὴν πρὸς τοὺς τετελευτηκότας*[5] *εὔνοιαν ὑπάρχουσαν προλαβόντα*[6] *παρ' ὑμῶν*[7] *πρὸς ἐκείνους ἐξετάζειν καὶ*

sarium est. in iis es voce clarissima, promptissima memoria, optimus histrio, tragicus Theocrines.

314. Et veterum praestantium virorum mentionem facis. bene sane facis. Non tamen aequum est, Athenienses, istum abutentem benivolentia qua mortuos prosequimini, ad illos me exigere et conferre, qui nunc vivo vo-

11) *ἐκ.* Vind4. 12) *τι* ante *κατὰ* vulg. — ante *δέῃ* *Σ.* LaurS. Laur3 (ante *δέοι*). Laur9. Augl. 4. Bav (in quo vulgata est superscripta). *k.* *s.* Vindl. Pall. 2. Urb. (*Φ.* *T.* *p.* *r.* *t*). — om pr *Ω* (postea add ante *δέοι*). Vind3. Man. Ang. Lecapenus in Matthaei Lect. Mosq. I p. 66. — — *τουτωνὶ* sine *τι* Dindorfius de suo. Unde Paulius recepit etiam *τουτωνί τι.* 13) *δέοι* Aldetc. Laur3. *Ω.* *F.* *T.* *Φ.* *r.* *t.* Vind4. Pall. Urb. Man. Ang. Lecapenus. — *δέῃ* *Σ.* LaurS. vulg. AldV. AldB. (pr Bav?). Vid. Klotz. ad Devar. T. II p. 144 sq. 14) *λαμπροφ.* cit. Pollux Onom. II §. 111. 15) Rectissime delevit comma inter *τρ.* et *Θεοκρ.* vulgatum Wolfius, quod etiam in Urb. apparens Palmerium Exercitt. p. 627 dubium reliquit de nomine *Θεοκρ.* Sed vid. AnecdBkk. p. 307. Harpocr. Phot. Suid. s. v. *Θεοκρίνης.* Apostolius Proverb. XVII, 21 (= XIX, 49) Paroem. T. II p. 690.

314. 1) *προτέρων* pr *Ω.* 2) *ἀνδρῶν ἀγαθῶν* vulg. Aristides Or. T. II p. 347 ed. Dind. — *ἀγαθῶν ἀνδρῶν* *Σ.* LaurS. Laur3. *T.* *Φ.* *k.* *p.* *r.* *s.* Vindl. 4. Pal2. Urb. Gravitas est in vocabulo *ἀγαθῶν.* Vid. Klotz. Quaest. Crit. p. 66. 'Hic verborum ordo perplacet, quem nisi probes cum Tiberio, articulus est iterandus. Vid. Ind. ad Gregor. Cor. p. 1048.' Schaeferus. Cf. Frank. Quaest. Aeschin. p. 14. — *ἀγαθῶν ἀνδρῶν* sic *Ω*, ostendens inversionis originem. — *τῶν ἀνδρῶν τῶν ἀγαθῶν* Tiberius Rh. T. VIII p. 574 sq. 3) *οὐ μὴν δὲ* cod *ζ.* 4) *ὦ* add vulg. Tiberius omittens *ἄνδρες.* — *ὦ* om *Σ.* LaurS. Laur3. *Ω.* *s.* *u.* *v.* Bav (non *F*?). Vind3. 4. 5. Pall. Urb. Ang. Man. (In Augl est *ϑ* *ω*, ut solet cum suis *ἄνδρες* omittens. item Vindl. Pal2). 5) *τετελευτηκότος* *Ω.* Cf. §. 285. 6) *προσλαβόντα* LaurS. Laur3. vulg. — *προλαβόντα* *Σ.* *Ω.* Augl. Meerm. Vind3. Urb. Man. Ang. (*T.* *k*). 'Detraxi s. *abusum callide in rem suam vestro quodam velut praeiudicio.*' Reiskius. — '*Προσλαβόντα* cur displiceat, parum perspicio. *adsumentem* tanquam in subsidium, quo adversarium urgeas.' Schaeferus. Cf. §. 224. 7) *ἡμῶν* Ang. — *ὑμῖν* Dobraeus, ut *παρ' ὑμῖν* cum *ὑπάρχουσαν* coniungeretur. At cf. Olynth. II §. 22: *τὴν παρὰ τῶν θεῶν εὔνοιαν.*

παραβάλλειν ἐμὲ[8] τὸν νῦν ζῶντα[9] μεθ' ὑμῶν. (315) τίς γὰρ οὐκ[1] οἶδεν τῶν πάντων[2] ὅτι τοῖς μὲν ζῶσι πᾶσιν[3] ὕπεστί τις ἢ πλείων ἢ ἐλάττων φθόνος, τοὺς τεθνεῶτας δ'[4] οὐδὲ τῶν ἐχθρῶν οὐδεὶς ἔτι μισεῖ;[5] οὕτως οὖν[6] ἐχόντων τούτων[7] τῇ φύσει, πρὸς τοὺς[8] πρὸ[9] ἐμαυτοῦ νῦν ἐγὼ κρίνωμαι[10] καὶ θεωρῶμαι;[11] μηδαμῶς. οὔτε γὰρ δίκαιον οὔτ' ἴσον,[12] Αἰσχίνη, ἀλλὰ πρὸς σὲ καὶ ἄλλον εἴ τινα[13] βούλει[14] τῶν ταὐτά σοι[15] προῃρημένων[16] καὶ ζώντων.[17] (316) Κἀκεῖνο σκόπει:[1] πότερον κάλ-

biscum. (315) quis enim ignorat omnium, viventes omnes invidiae vel plus vel minus esse obnoxios, in mortuos autem etiam hostium odia conquiescere? Quae quum natura ita comparata sint, cum iis qui ante me fuerunt, ego nunc explorer et specter? nequaquam. neque enim iustum neque par est, Aeschines, sed tecum et cum alio quocunque vis eorum qui eadem quae tu sequuntur quique vivunt. (316) Atque illud considera,

---

8) ἐμὲ om Priscian. T. II p. 255 ed. Kr., unde alter eius locus p. 239 est corrigendus. 9) τὸν συζῶντα sine νῦν Laur3. vulg. De συζῆν μετά τινος vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 354. Priscian. l. c. exhibens: τὸν συνζῶντα — τὸν νῦν ζῶντα Σ. LaurS. Ω. T. u. corr v. Vind3. Urb. Man. Ang. Idem voluit Lind scribens τὸν κῶ ζῶντα. — τὸν νῦν συζῶντα AldT. — πρότερον et νῦν magis perspicue opponuntur, quam compositum verbum.

315. 1) οὐκ om Aug4. 2) ἁπάντων Stobaeus Flor. Tit. 120 §. 26. s. Vind1. Pal2. 3) ἅπασιν Theon. Rh. T. I p. 154 W. 4) δὲ τεθνεῶτας Aug2. (T. k. v). Si δὲ postponitur, maiore vi τοὺς τεθν. oppositum est. Cf. §. 321. Brem. ad Aphob. I §. 6. Klotz. Quaest. Crit. p. 67. Idem ad Devar. T. II p. 379. Nos ad Megal. §. 23. 5) ἀτιμήσει loco ἔτι μισεῖ Stobaens. 6) οὖν om Ω. 7) τούτων ἐχόντων Vind1. 8) πρὸς τοὺς om Paul. 9) πρὸ om Aug1. k. s. Vind1. 10) κρίνομαι LaurS. Laur3. 9. vulg. — κρίνωμαι Σ. Bav. pr Urb. (p. s). 11) θεωροῦμαι LaurS. Laur3. 9. vulg. — θεωρῆμαι Man. — θεωρῶμαι Σ. pr Ω. T. Φ. Bav. Vind4. Urb. (p. s). Deliberativum modum verum esse, docet respondens μηδαμῶς. nam indicativum sequeretur οὐδαμῶς. Cf. Frank. De Negantt. Particc. T. I p. 25 sq. 12) ἴσον ἐστὶν Laur3. Φ. r. η. Aug2. Vind4. (non Ω). — Proxime προσ (ὁ ἐ supra) LaurS. 13) εἴτινα] ὅντινα Laur3. Aug1. 2. 4. Guelf. p. r. s. ε. Vind1. Pal2. AldB. — ὁντινοῦν AldV. — (εἴ τινα ἄλλον Vind5. Pal1). 14) βούλῃ Σ. 15) σοι om s. Vind1. — — ταῦτά σοι Ω. Vind4. — ταὐτά σοι Reiskius etc. — ταῦτα (τὰ supra) σοι Vind5. — ταὐτὰ σοὶ Schaeferus. — ταυτασὸι Σ cum puncto. 16) προηρημένων (ει supra) Vind5. 17) καὶ ζώντων delebat Dobraeus, quia 'satis ex ceteris intelligitur.'

316. 1) σκοπεῖ s. — λογίζου καὶ σκόπει Aristides T. II p. 348 ed.

λιον καὶ ἄμεινον[2] τῇ πόλει διὰ τὰς τῶν πρότερον[3] εὐεργεσίας, οὔσας ὑπερμεγέθεις, οὐ[4] μὲν οὖν εἴποι τις ἂν ἡλίκας, τὰς ἐπὶ[5] τὸν παρόντα βίον γιγνομένας εἰς ἀχαριστίαν[6] καὶ προπηλακισμὸν ἄγειν, ἢ πᾶσιν, ὅσοι τι[7] μετ' εὐνοίας πράττουσι, τῆς[8] τούτων τιμῆς καὶ φιλανθρωπίας μετεῖναι; (317) Καὶ μὴν εἰ καὶ[1] τοῦτ' ἄρα δεῖ μ' εἰπεῖν,[2] ἡ μὲν ἐμὴ πολιτεία καὶ προαίρεσις, ἄν τις[3] σκοπῇ, ταῖς τῶν τότ' ἐπαινουμένων ἀνδρῶν[4] ὁμοία καὶ ταὐτὰ[5] βουλομένη[6] φανήσεται, ἡ δὲ σὴ ταῖς[7] τῶν τοὺς τοιούτους[8] τότε[9] συκοφαντούντων. δῆλον γὰρ ὅτι καὶ[10] κατ' ἐκείνους ἦσάν τινες[11] οἱ διασύροντες[12] τοὺς ὄντας τότε,

utrum honestius et praestabilius sit reipublicae propter veterum beneficia, quae sunt immensa et quorum utique magnitudo verbis exprimi non potest, ea quae in praesentem aetatem conferuntur, ingrata reddere et conculcare, an omnibus, qui aliquid agunt bono studio, honoris aliquid et benignitatis horum tribui? (317) Quanquam si et hoc mihi dicendum est, mea quidem acta et consilia, si quis consideret, illorum temporum laudatos viros aemulari eademque velle deprehendet, tua vero eos, qui tum tales calumniabantur. constat enim illorum quoque aetate fuisse aliquos, qui

---

Dind. 2) *Αἰσχίνη* add post *ἄμεινον* Vindl. 3) *προτέρων* vulg. Aristides. — *πρότερον* *Σ.* LaurS. *Ω.* Augl. 4. *s. t.* Bav. Vindl. 3. 4. 5. Pall. 2. Urb. Man. Ang. — *κάλλιον* (post *πρότερον*) . . . *πρότερον* om Obs. — — Proximum *οὔσας* om LaurS. 4) *οὐδὲ* AldV. Ven. Obs. Urb. — *οὐδὲ* sic punctis notatum *Σ. T.* 5) 'F. *περί*.' Schaeferus. Placet Rauchensteinio in Diar. Antiq. 1851 No. 55 p. 434. Recepit Paulius. At *ἐπί* praepositio etiam h. l. de motu in locum usurpata est, ut omnino dicitur *γίγνεσθαι ἐπί τι*, sic h. l. *εὐεργεσία γίγνεται ἐπὶ τὸν δῆμον*, *eine wohlthat kommt zu dem volk* i. e. *ist für das volk bestimmt*. *βίος* autem *τοῖς πρότερον* oppositum, significat h. l. *τὸν χρόνον τῆς ζωῆς*. Vid. Funkhaenel. in Fleckeisen. Ann. Phil. 1858 p. 320. 6) *ἀχρηστίαν* AldV punctis notatum. *T.* Ven. Obs. 7) *τι* om Fel. Vind4. 8) *τῆς* om marg *γρ* antiq *Σ.* — *τῆς παρὰ* LaurS. vulg. et Aristides. — *παρὰ* om *Σ* (habet in marg *γρ* antiq). *T.* Urb.

317. 1) *καὶ* om Augl. *k. s. ε.* Vindl. Pal2. — Superius *μὴν* LaurS compendio. 2) *ἰδεῖν* text Vind5 (margo: *εἰπεῖν*). Pall. 3) *ὀρθῶς* post *ἄν τις* vulg. — om *Σ.* superscripsit LaurS. Non solum *siquis recte consideret*, sed *si quis omnino consideret*. 4) *ἀνδρῶν* om *T.* Lind. 5) *ταῦτα* *Ω.* 6) *βουλευομένη* Vindl. 7) *τίς*; marg antiq *γρ* *Σ. T.* 8) *τοὺς ἄλλους* Augl. *k. s.* Guelf. Vindl. Pal2. — *τοῖς τοιούτοις* Urb. 9) *τότε* om Augl. *k. s.* Vindl. Pal2. — *ὅτε* Paulina hypothetae errore. 10) *καὶ* om (*s*). 11) *τοὺς χρόνους* post *τινες* add sec man LaurS. vulg. — ante *ἦσαν* habent *Φ. k. p. r. s.* marg Augl. Lind. Vindl. 4. 5. Pal2. Urb. — om *Σ.* pr LaurS. *T.* Augl. Cf. §. 318. Mid. §. 146. f. leg.

τοὺς δὲ πρότερον γεγενημένους ἐπῄνουν,[13] βάσκανον πρᾶγμα
καὶ ταὐτὸ[14] ποιοῦντες σοί. (318) Εἶτα λέγεις ὡς οὐδὲν ὅμοιός
εἰμ' ἐκείνοις ἐγώ; σὺ δ' ὅμοιος, Αἰσχίνη; ὁ δ'[1] ἀδελφὸς ὁ
σός; ἄλλος δέ τις τῶν νῦν[2] ῥητόρων; ἐγὼ μὲν γὰρ[3] οὐδένα
φημί. ἀλλὰ πρὸς τοὺς ζῶντας, ὦ χρηστέ, ἵνα μηδὲν ἄλλ'[4] εἴ-
πω, τὸν ζῶντ' ἐξέταζε καὶ τοὺς καθ' αὑτόν,[5] ὥςπερ τἄλλα
πάντα, τοὺς ποιητάς,[6] τοὺς χορούς,[7] τοὺς ἀγωνιστάς.[8] (319) Ὁ 331
Φιλάμμων[1] οὐχ ὅτι Γλαύκου[2] τοῦ Καρυστίου[3] καί τινων ἑτέ-

aequales suos cavillantes, superiores laudasse, in quo invide idemque faciebant quod tu. (318) Et dicis neutiquam illis similem esse me? Tu vero similis, Aeschines? sed frater tuus? sed alius oratorum nostrae aetatis? equidem ullum esse nego. Sed cum viventibus, o bone (ne quid aliud dicam), viventem compara et cum ipsius aequalibus, ut cetera omnia, poetas, choros, actores. (319) Philammon non quod Glauco Carystio et

---

§. 251 (secundum Σ). Athen. XI p. 505 F: κατὰ Σωκράτην. 12) οἳ διέσυρον Augl. 2. s. Pall. (k. r). — οἱ διασύραντες Σ. Laur8. Laur9. vulg. Ferri potest. Vid. Bernhard. Synt. p. 318. Funkhaenel. Obs. in Phil. III p. 10. Id. ad Aphob. I in Edit. Turic. min. T. IV p. X. — 'Quod ab initio indefinitum scriptor voluit relinquere, accuratius deinde memoriae prodere non dubitat.' Bornemannus ad St. Lucae Evang. XVIII vs. 9. — οἱ διεσύροντες Ven. — οἳ (relativum est in Laur8 et nostris codd reliquis) διασύροντες Dindorfius olim. Secuti sunt Westermannus, Paulius. Recte. Cf. ad §. 287. Corrigere vult Rauchensteinius l. c. Lysiae XIX §. 57: εἰσὶ δέ τινες, οἳ προαναλίσκουσι loco οἱ ... σκοντες. — ante τοὺς add μὲν Augl. s. Pall. (T. Φ. k. r. t). — post ὄντας Aug2. — μὲν om Σ. Laur8. Ω. F. p. u. v. Vindl. 3. 4. 5. Pal2. Urb. Man. Ang. Aldetc. Recte. Vid. Doberenz. l. c. p. 17. 13) ἐπαινοῦντες p. Aug2. ob διασύροντες. 14) καὶ ταὐτὸν Vindl. — καταυτὸ Φ. γρ F. text Bav (vulg in marg γρ).

318. 1) δ' excidit Σ ob sequentem α. — Locum citavit Hermog. Rh. T. III pp. 252. 245. — οὐδ' pro ὁ δ' Aug4. 2) νῦν om p. 3) γὰρ om Aug2. ε. η. 4) ἄλλος Ω. Exciderunt ἄλλος ... μηδὲν ante ἀλλὰ omnia Hermog. p. 252. 5) κατὰ σαυτὸν Augl. 2. 4. k. r. s. η. Guelf. AldB. Vindl. Pal2. — καθ' αὐτὸν Ω. — κατ' αὐτὸν Φ. p. Vind4. 'Malim κατ' αὐτὸν. — οἱ κατ' αὐτὸν, *eius aequales*, i. q. οἱ ζῶντες. Est oratoria redundantia.' Schaeferus. αὑτὸν etiam ad obiectum Graeci reflectunt. Exempla si opus sunt, vid. in Kruegeri Ind. ad Xenoph. Anab. s. v. Ἑαυτοῦ No. 4. Ceterum cf. Klotz. Quaest. Crit. pp. 16 sqq. 45 sqq. 6) τοὺς ποιητὰς post χοροὺς t. 7) χρόνους r. Vind4. 8) Cit. Pollux. Onom. III §. 141.

319. 1) Φιλάμων Ω. u. Ang. — Φιλάμμων citant Harpocr. Phot. s. v. Cf. Suid. s. v. AnecdBkk. p. 314. Aeschin. Ctes. §. 189. — Φιλάμβων Aristid. Rh. T. IX p. 456. 2) Cf. Harpocr. Suid. s. v. Γλαυ-

ρων[4] πρότερον γεγενημένων ἀθλητῶν ἀσθενέστερος ἦν, ἀστεφάνωτος ἐκ τῆς Ὀλυμπίας ἀπῄει,[5] ἀλλ' ὅτι[6] τῶν εἰςελθόντων[7] πρὸς[8] αὐτὸν[9] ἄριστ' ἐμάχετο, ἐστεφανοῦτο καὶ νικῶν ἀνηγορεύετο. καὶ σὺ πρὸς τοὺς νῦν ὅρα με[10] ῥήτορας, πρὸς σαυτόν,[11] πρὸς ὅντινα βούλει[12] τῶν ἁπάντων. οὐδέν'[13] ἐξίσταμαι.[14] (320) ὧν, ὅτε μὲν τῇ πόλει τὰ βέλτισθ'[1] ἑλέσθαι[2] παρῆν, ἐφαμίλλου τῆς εἰς τὴν πατρίδ' εὐνοίας ἐν κοινῷ πᾶσι κειμένης, ἐγὼ κράτιστα[3] λέγων ἐφαινόμην, καὶ τοῖς ἐμοῖς καὶ[4]

quibusdam aliis veteribus pugilibus infirmior erat, sine corona ex Olympia discedebat, sed quod omnium qui cum ipso congressi erant, optime pugnabat, coronabatur et victor renuntiabatur. Et tu cum praesentibus me confer oratoribus, tecum, cum quocunque omnium. neminem defugio. (320) inter quos, dum urbi optima sequi licebat, et certamen de benivolentia erga patriam in medio positum erat omnibus, me potiora consuluisse manife-

---

κός. AnecdBkk. pp. 227. 232. 3) *Καριστίον* Fel. Vid. Solan. ad Lucian. Aetion. fin. 4) *ἑτέρων* om Augl. *k.* *s.* Vindl. Pal2. 5) *ἀπείη* *r.* Laur3. 6) *ἀλλ' οὐδ' ὅτι* cod *η*. 7) *εἰσελθόντων* post *αὐτὸν* *k.* Pal2. 8) *εἰς* Vind5. Pall. 9) *αὐτὸν* LaurS. vulg. — *αυτον* *Σ*. — om Aug2. — *αὐτὸν* Bekkerus etc. 10) *μοι* Man. 11) *αὐτὸν* Augl. *k.* *s.* Guelf. Vind4. Pal2. Man. — *αὐτὸν* Vindl. 12) *βούλεται* AnecdBkk. p. 138. 13) *οὐδενὶ* Laur3. vulg. — *οὐδένα* *Σ* (in marg antiq *γρ οὐδενὶ ἐξίσταμαι*). *T.* — *οὐδένα* LaurS eadem m. Urb. pr Pall (in quo codice *ι* est in erasa litera). AnecdBkk. l. c. *Ἐξίσταμαι· ἀντὶ τοῦ ἀποφεύγω, αἰτιατικῇ. ἐκ τοῦ αὐτοῦ* (scil. *τοῦ περὶ στεφάνου*): . . . *οὐδένα ἐξίσταμαι.* — De discrimine constructionis vid. Lobeck. ad Soph. Ai. vs. 82 p. 109 ed. 2ae: '*Τὸν κίνδυνον ἐξίστασθαι* Dio Cass. XXXVI cap. 11: *ἐκστῆναι* Dem. Lept. p. 460, 2. §. 10. Androt. p. 617, 15 §. 76 [adde ad hanc constructionem probandam Zenoth. fin.], ex quo Schaeferus vitiose colligit etiam Cor. p. 331, 17 pro *οὐδενὶ ἐξίσταμαι* reponendum esse accusativum. nam illic significatur *declinare*, *ἐκνεῦσαι*, hic vero *cedere*, quod tertium casum poscit, *ἐκστῆναι* etc.' Assentitur Richardus Shilleto p. 133 ed. 2ae ad Dem. f. leg. §. 225, quia h. l. perspicue sententia sit *nemini cessi.* At h. l. *neminem vito* est i. q. comparationem cum nemine defugio, ut Schaeferus explicavit, quamquam de certamine dativum adhibuit Sophocles Phil. vs. 1042 (1053): *νῦν δὲ σοί γ' ἑκὼν ἐκστήσομαι, tibi cedam.* 14) *ἐξήτασμαι* Vind4.

320. 1) *τὰ βέλτισθ'* om *k.* Pal2. 2) *αἱρεῖσθαι* Aug2. 3) *ἐγὼ τὰ βέλτιστα* Laur3. Augl. 2. *k.* *r.* *s.* Guelf. Vindl. Pal2. — Reiskius *ἐγὼ τὰ κράτιστα.* — *ἐγὼ κράτιστα* sine articulo *Σ*. LaurS. vulg. — Cf. Lept. §. 166. 4) *καὶ* om Laur3. vulg. — habent *Σ*. LaurS. *Ω.* *Φ.* *t.* *u.* *v.* Vind5. Pall. Aug. 'Insuavis hic et putida mihi videtur logica divisio talis.' Dissenius. Laus maxima est, quod non solum decretis,

ψηφίσμασι καὶ νόμοις καὶ πρεσβείαις ἅπαντα διῳκεῖτο, ὑμῶν δ' οὐδεὶς ἦν[5] οὐδαμοῦ, πλὴν εἰ τούτοις[6] ἐπηρεάσαι τι δέοι. ἐπειδὴ δέ, ἃ μή ποτ' ὤφελεν, συνέβη, καὶ οὐκέτι συμβούλων ἀλλὰ τῶν τοῖς ἐπιταττομένοις ὑπηρετούντων καὶ τῶν κατὰ τῆς πατρίδος μισθαρνεῖν[7] ἑτοίμων[8] καὶ τῶν κολακεύειν ἕτερον[9] βουλομένων ἐξέτασις·[10] τηνικαῦτα σὺ καὶ τούτων ἕκαστος ἐν τάξει καὶ μέγας καὶ λαμπρὸς ἱπποτρόφος, ἐγὼ δ' ἀσθενής, ὁμολογῶ, ἀλλ' εὔνους μᾶλλον ὑμῶν τουτοισί.[11] (321) Δύο δ'[1] ἄνδρες Ἀθηναῖοι[2] τὸν φύσει[3] μέτριον πολίτην ἔχειν δεῖ[4] (οὕτω γάρ μοι, περὶ ἐμαυτοῦ λέγοντι, ἀνεπιφθονώτατον εἰπεῖν), ἐν μὲν[5] ταῖς ἐξουσίαις τὴν τοῦ γενναίου[6] καὶ τοῦ[7] πρωτείου τῇ πόλει[8] προαίρεσιν διαφυλάττειν,[9] ἐν παντὶ δὲ καιρῷ καὶ πρά-

stum erat, ac meis et decretis et legibus et legationibus omnia gerebantur, vestrûm autem nemo usquam comparebat, praeterquam si his insultandum esset. Postquam vero quae utinam facta non essent acciderunt, et non iam suasorum, sed hominum mandata exsequentium et operam contra patriam parate navantium et alteri adulari volentium probatio exstitit; tum tu et istorum unusquisque in loco estis et magnifice ac splendide equos alitis, ego vero infirmus, fateor, sed benivolentior quam vos populo. (321) Duo autem, Athenienses, natura moderatum civem habere oportet (sic enim de me ipso minima cum invidia verba facere potero), quod et reipublicae ubi fieri potest generosi animi institutum inque asserendo principatu di-

---

sed etiam legibus ab oratore perlatis respublica tunc administrabatur, nec solum illis contionibus domi habitis, sed etiam perfectis legationibus apud exteros. 5) ἦν om *F. Φ. p. r.* Aug4. Vind4. 6) τούτους Φ. 7) μισθανειν pr Σ, ρ add antiq. 8) ἑτοίμων ὄντων Aug2. 'Addito participio periodus fit concinnior.' Schaeferus. At vide eundem virum doctissimum ad Porsoni Eurip. Hecub. p. 58 Lips. 9) ἑτέρους vulg. — ἕτερον Σ. Laur8. *T.* AldT. Urb. — ἑτέρων Appfr. 10) ἦν vulg add. — om Σ. Laur8. Supplendum e praegressis. 11) τούτοις Bav (non *F*?). Φ (nisi signum hoc confusum est cum *F*). — τουτουσί Aug. — τουτοσί pr Ω.

321. 1) δ' ὦ vulg. — ὦ om Σ. Laur8. *F. p. v.* Vind1. 3. 5. Pall. Urb. — ὦ δ' Pal2. 2) Ἀθ. ταῦτα vulg. — pronomen om Σ. pr Laur8. 3) φύσιν Vind5. 4) δοκεῖ *t.* AldT. Pall. 5) μὲν γὰρ cod ζ. 6) γεναίου pr Σ, alterum ν add antiq. 7) καὶ τὴν τοῦ sec m Laur8 compend. Laur3. vulg. — τὴν om Σ. pr Laur8. Aug1. Ω. *k. s. u.* Vind1. 3. 5. Pal2. Man. Ang. — τοῦ om Ω. *k. s. u.* Vind1. Pal2. Man. Ang. (Aug1?). 8) τῆς πόλεως AldV. AldB. 9) 'Malim δεῖ διαφυλάττειν. nam si δεῖ omittatur, hoc est, si sententia ἐν μὲν ταῖς ἐξουσίαις — cum praemissis ἔχειν δεῖ copuletur, neque ab ἐν μὲν nova sententia

ξει τὴν εὔνοιαν. τούτου γὰρ ἡ φύσις κυρία, τοῦ δύνασθαι δὲ[10] *καὶ ἰσχύειν ἕτερα.*[11] *ταύτην τοίνυν παρ' ἐμοὶ μεμενηκυῖαν εὑρήσεθ' ἁπλῶς.* (322) *ὁρᾶτε δέ: οὐκ ἐξαιτούμενος, οὐκ εἰς Ἀμ-*
332 *φικτυόνας*[1] *δίκας*[2] *ἐπαγόντων,*[3] *οὐκ ἐπαγγελλομένων,*[4] *οὐχὶ*[5] *τοὺς καταράτους τούτους ὥςπερ θηρία μοι προςβαλλόντων,*[6] *οὐδαμῶς ἐγὼ προδέδωκα*[7] *τὴν εἰς ὑμᾶς*[8] *εὔνοιαν. τὸ*[9] *γὰρ ἐξ ἀρχῆς εὐθὺς*[10] *ὀρθὴν καὶ δικαίαν τὴν*[11] *ὁδὸν τῆς πολιτείας εἱ-*

gnitatem tuetur, et in omni tempore atque actione benivolentiam. haec enim sita est in ingenio, posse autem et valere in aliis. hanc igitur mansisse apud me, omnino invenietis. (322) idque ita considerate: quum dedendum postularent, quum ad Amphictyones citarent, quum pollicitarentur, quum exsecrabiles istos tanquam bestias in me immitterent, nunquam ego meam in vos benivolentiam abieci. nam ab initio statim rectam et iu-

---

inchoetur; supervacaneum quoque erit atque tollendum *διαφυλάττειν*, quum *ἔχειν* sufficere possit.' Reiskius. — 'Non persuadet. duo illa, quae civem frugi habere oporteat, sic explicantur, ut alterum dicatur esse *διαφυλάττειν τὴν . . . προαίρεσιν*, alterum *διαφυλάττειν τὴν εὔνοιαν.*' Schaeferus. 10) *δὲ* ante *δύνασθαι* Augl. *Ω.* Vindl. 3. Pal2. Man. Ang. (*k. s. u*). — postponunt *Σ* et vulg. Cf. §. 315. Vid. Klotz. ad Devar. T. II p. 380. Eiusd. Quaest. Crit. p. 67. 11) *ἑτέρα* Ald etc. Vindl. 'Scil. *ἡ Τύχη.*' Wolfius. — *ἕτερα Σ.* LaurS. vulg. — om text Pall, habet marg.

322. 1) *οὐκ Ἀμφικτυονικὰς* LaurS. vulg. — *οὐκ εἰς Ἀμφικτυονας Σ*, non aliter. (*T*? qui quidem habere dicitur *εἰς*). Sic *ἐν Ἀμφικτυόσιν* f. leg. §. 181 et passim sine articulo. — *οὐκ εἰς Ἀμφικτυονικὰς* Urb. Ind Herwag. (IndFel?). 2) *δίκας* om Fel. 3) *μοι* post *ἐπαγόντων* add LaurS. Laur3. 9. vulg. — om *Σ. Ω.* Augl. *k. s. u.* Vindl. 4. Man. (Pal2. Ang). — — Deinde add LaurS. Laur3. vulgo *οὐκ ἀπειλούντων.* — om *Σ.* Quae sequuntur *οὐχὶ τοὺς καταράτους* etc. et *οὐκ ἐπαγγελλομένων* ita sibi respondent, ut *οὐκ ἀπειλούντων* additis sententia bene procedens turbetur. 4) *οὐκ ἀπηλούντων, οὐκ ἀπαγγελλομένων* Ald. Correxerunt Weim. et AldV errorem typothetae. — *ἀπαγγελλομένων* etiam Mor. — *ἐπαγγελλομένων Σ.* AldB. et vulg. — *ἐπαγγελομένων* LaurS. Man. 5) *οὐχὶ Σ.* pr LaurS. vulg. — *οὐ k. p. s.* Aug2. Vind5. Pall. 2. Recepit Reiskius, immemor usus Demosthenici verborum variandorum. — *οὐχ ὅτι* corr LaurS. Laur3. *Φ. r.* Bav (non *F*?). AldT. Vind4. 6) *προσβαλόντων* Aug4. — *προβαλλόντων* Pall. — *βαλλόντων* pr *Σ*, ipse scriba addidit *προσ.* 7) *προδέδωκα ἐγὼ* vulg. — *ἐγὼ προδέδωκα Σ.* LaurS. *Ω.* Augl. Vindl. 3. Pal2. (*T. k. s. u.* Urb. Man. Ang). 8) *ἡμᾶς* Urb. 9) *ἐγὼ* pro *τὸ* Urb. 10) *εὐθὺς* om Aug4. pr Bav, cui recens ut schol. superscripsit. Vindl. 11) *τὴν* om *Ω. Φ. p. r. u.* Aug2. 4. Vindl. 4. Man. Ang. (Reiskius: *τὴν ὀρθὴν καὶ δικαίαν ὁδὸν* de suo arbitrio). — *τῆς πολιτείας τὴν ὁδὸν* LaurS.

λόμην, τὰς τιμάς, τὰς δυναστείας, τὰς εὐδοξίας τὰς[12] τῆς πατρίδος θεραπεύειν, ταύτας αὔξειν, μετὰ τούτων εἶναι. (323) οὐκ ἐπὶ μὲν τοῖς ἑτέρων εὐτυχήμασι[1] φαιδρὸς ἐγὼ καὶ γεγηθὼς κατὰ τὴν ἀγορὰν περιέρχομαι, τὴν δεξιὰν προτείνων καὶ εὐαγγελιζόμενος τούτοις οὓς ἂν ἐκεῖσ' ἀπαγγέλλειν[2] οἴωμαι,[3] τῶν δὲ τῆς πόλεως ἀγαθῶν πεφρικὼς[4] ἀκούω[5] καὶ στένων[6] καὶ κύπτων εἰς τὴν γῆν, ὥςπερ οἱ δυςσεβεῖς[7] οὗτοι, οἳ τὴν μὲν πόλιν διασύρουσιν, ὥςπερ[8] οὐχ αὑτοὺς[9] διασύροντες, ὅταν τοῦτο ποιῶσιν, ἔξω δὲ[10] βλέπουσιν, καὶ ἐν οἷς ἀτυχησάντων τῶν[11] Ἑλλήνων εὐτύχησεν ἕτερος,[12] ταῦτ'[13] ἐπαινοῦσι καὶ ὅπως τὸν ἅπαντα χρόνον μενεῖ[14] φασὶ δεῖν τηρεῖν.[15]

324. Μὴ δῆτ' ὦ πάντες θεοί μηδεὶς ταῦθ' ὑμῶν[1] ἐπι-

stam gerendae reipublicae viam sum ingressus: honores, imperia, gloriam patriae colere, haec augere, in his vivere institui. (323) non ob alterorum ego successus hilaris et exsultans in foro circumeo dextram protendens et rem bene gestam nuntians iis quos illuc renuntiaturos existimem, bona autem reipublicae nostrae cum horrore audio et gemens et demisso capite in terram, ut isti impii, qui et civitatem cavillantur (quasi non se ipsos cavillentur, quum id faciunt) et ad externa spectant, et alterius res prosperas cum Graecorum cladibus coniunctas laudant, et ut eae perpetuo durent, elaborandum esse dicunt.

324. Ne vero, ne, o dii omnes! quisquam vestrûm his annuat, sed

---

12) τὰς om *T. F.* Aug4. *p. r.* Vind4. Thomas M. s. v. *Αὔξειν.*

323. 1) ἀγαθοῖς Tiberius Rh. T. VIII p. 544 W. 2) ἀπαγγέλειν Aug4. *Ω.* Man. — ἀπαγγελεῖν coniecit Marklandus, recepit Reiskius. At vid. Weber. ad Aristocr. §. 12 p. 150 sq. — ἀπαγγέλλειν *Σ.* Laur8. vulg. 'Quod praestat ut aliquanto significantius. Loquitur orator de hominibus, quorum tanquam provincia est talia Macedonibus nuntiare.' Schaeferus. — ἐπαγγέλλειν Bav (non *F*?). 3) οἴομαι *t.* Vind4. 5. Pall. 2. pr Man. (in Urb legi non potest). 4) πεφυκὼς Man. 5) ἀκούων Laur3. *Φ. r.* Harl. Bav (non *F*?). Vind4. 5. — ἀκούω^ν Pall. 6) σθένων *Ω. k.* Pal2. 7) δυσεβεῖς *Ω.* fortasse recte. Cf. Prolegg. Gramm. §. 131. 8) δ. καὶ ὥσπερ Vind1. 9) ἑαυτοὺς *Ω.* Pal2. Man.
ου
Aug. 10) δὲ om Aug4. — Proxime: βλέπωσι Laur8. 11) τῶν om Aug4. 12) ἕτερ. ηὐτύχησε Vind1. — ἕτερ. εὐτύχησεν *Ω.* Aug1. *k. s. u.* Pal2. Man. Aug. — εὐτ. ἕτερ. *Σ.* Laur8. vulg. 13) τὰ τ' Vind3. 14) διαμενεῖ vulg. — διαμένει *Φ.* Vind3. — διαμένῃ *p. r.* Vind4. — διαμένῃ Laur3. Aug2. — διαμενῇ Vind5. Pall. — μένει Aug1. *k. s.* Vind1. — μενεῖ *Σ.* — μένοι
δια
Pal2. — μενεῖ Laur8 eodem atramento. 15) διατηρεῖν Pall.

324. 1) ὑμῶν ταῦτ' *Ω.* Aug1. *k. s. u.* Vind1. Pal2.

νεύσειεν,[2] ἀλλὰ μάλιστα μὲν καὶ τούτοις βελτίω τινὰ νοῦν καὶ φρένας ἐνθείητε,[3] εἰ δ' ἄρ' ἔχουσιν ἀνιάτως,[4] τούτους μὲν αὐτοὺς καθ' ἑαυτοὺς[5] ἐξώλεις καὶ προώλεις[6] ἐν γῇ καὶ θαλάττῃ ποιήσατε,[7] ἡμῖν δὲ τοῖς λοιποῖς τὴν ταχίστην[8] ἀπαλλαγὴν τῶν ἐπηρτημένων φόβων δότε[9] καὶ σωτηρίαν ἀσφαλῆ.[10]

potissimum quidem etiam istis meliorem mentem atque animum detis. sin forte sunt insanabiles, hos ipsos solos penitus et praematuro exitio terra marique delete, nobis autem ceteris celerrimum finem impendentium terrorum concedite et salutem securam.

---

2) ἐπαινέσειεν Aug2. r. Vind5. 3) εὐθείητε Ald. Correxerunt AldV. AldB. Weimar. — ἐνθείη k. u. Pal2. Man. 4) οὕτως ante ἀνιάτως add vulg. — om Σ. LaurS. Ω. T. Aug1. k. s. Vind1. 3. 5) αὐτοὺς Ω. Vind5. Pal1. 6) καὶ προώλεις om Aug1. k. s. Guelf. Vind1. Pal2. In formula solenni hac abesse non possunt. 7) ποιῆσαι τε Laur3. vulg. — ποιήσοιτε LaurS. — ποιήσατε Σ. k. Vind1. Pal2. Man. 'Optativus hic ineptus est.' Schaeferus. 8) μεγίστην codd s. η. 9) δοτε, ut vulgo, etiam pr Σ, sed ι inter ο et τ insertum et super eam literam
η δότε
scriptum est η manu antiqua (δοιτε). — δοιητε LaurS eodem atramento. 10) ἀσφαλῶς Aug4.

In Σ superscriptum est: Δημοσθενους ὑπερ Κτησιφωντος περι του στεφανου (non aliter). XX𐅅HH 𐅄ΔΠIII. — Idem numerus versuum in Bav (F?), nisi quod hic 𐅄ΔHIII corrigendum est in 𐅄ΔΠIII. — Δημοσθένους περὶ στεφάνου Ω. — περὶ τοῦ στεφάνου Bav (F?). — Τέλος. δημοσθένους περὶ τοῦ στεφάνου Pal2. — Τέλος τοῦ περὶ στεφάνου λόγου δημοσθένους Vind1. — δημοσθένους ὑπὲρ κτησιφῶντος περὶ τῆς (?) στεφάνου Urb.

EXCURSUS AD EPIGRAMM. Vs. 3 COR. §. 289.

Nota 13) *μαρνάμενοι δ' ἀρετῆς καὶ δείματος* omnes libri, Demosthenici, Scholiorum et Anthologiae T. III p. 284 Br (= T. IV p. 249 Iac.) et Anth. Palat. T. II p. 841. Qui genitivi olim explicabantur, quasi praepositio supplenda esset, *ἕνεκα* aut *μετά*, ut Wolfius, aut *ὑπέρ* aut *ὑπό*, ut Reiskius (Indic. s. vv. *Ἀρετή* et *Δῆμα*). Alii genitivos perhibebant esse pretii, *ἀρετήν* intelligentes famam virtutis. Quod vocabulum quamvis sic usurpetur (BkkAnecd. p. 443 extr. *Ἀρετή· Ἀνδοκίδης* (I §§. 142 sq.) *καὶ Θουκυδίδης* (I, 123 §. 1 et passim *ἀρεταί* i. q. *laudes, rühmliche thaten*). *εὐδοξία*. Cf. Platon. Conviv. p. 208 D: *ὑπὲρ ἀρετῆς ἀθανάτου καὶ τοιαύτης δόξης εὐκλεοῦς πάντες πάντα ποιοῦσιν*. Euripid. Temenid. Fragm. in Stobaei Floril. Tit. I §. 4: *Ἀρετὴ δέ, κἂν θάνῃ τις, οὐκ ἀπόλλυται*); tamen *δεῖμα* non invenitur significans i. q. famam (sive opprobrium) timiditatis. Aliter autem genitivus cum *μάρνασθαι* construi non potest. Placebat igitur facillima Valckenarii (Animadv. ad Ammon. p. 142 sq.) coniectura *λήματος* pro *δείματος*. Cf. Herodot. VII, 99: *ἥτις* (scil. Artemisia) *ὑπὸ λήματός τε καὶ ἀνδρηΐης ἐστρατεύετο*. Receperunt illud Reiskius et alii. Restabat difficultas genitivi construendi. Nam Graeca non significant, quod Valckenarius voluit: *qua erant praestanti virtute, strenue pugnantes*. Quod autem Iacobsius (Addend. ad Anthol. Palat. T. III[a] p. CII) contulit ad genitivum explicandum Hesiod. Theog. vs. 802: *Τιτήνεσσι δὲ τιμάων κρίναντο βίηφι*, i. e. *ἐπολέμησαν τιτῆσι τιμῶν ἕνεκα*, ubi vid. Wolf, hic genitivus de re appetenda sive defendenda (Krueger. Gramm. §. 47, 21 not.), ad *δείματος* certe explicandum adhiberi non potest. Neque ipsum *ἀρετῆς* recte sic aptum esset, observante Dissenio: 'nempe ubi redimitur aliquid pretio, datur aliquid, sed non datur virtus hoc modo.' Displicebat quoque scholion: *δείματος*] *φόβον οὐ εἶχον ὑπὲρ τῆς πατρίδος*. Quidni potius, quam haec longe petita formula, simpliciter dictum esset *πατρίδος* pro *δείματος*? Bremius merito hanc explicationem dixit duram: 'Genitivus, inquit, est causae. *ἀρετὴ* eos incitabat ad certamen. Qui autem plenus est *δείματος*, is certamen potius fugit quam petit. *δεῖμα* igitur non potest esse metus, quo opplebantur, ne quid ipsis decertantibus accideret, sed si vera est lectio, scholiastes eam recte explicuit; quod de libertate et salute patriae timebant, cum vir-

tute decertabant. Duram tamen esse locutionem et sententiae conformationem negari non potest, quare Valckenarius coniecit etc.' Alii alia tentabant. Iam Wolfius coniecit *ἀρετῇ καὶ δείματι*. Wunderlichius *ἀρετῇ καὶ λήματι*. 'Si quem, inquit, dativus tertiae declinationis hiatum faciens male habet, adeat Hermannum ad Orphica p. 730.' Cf. Simonidis VII vs. 3 in Anthol. T. I p. 58 ed. Iac.: *Δείματι ἤρικεν*. Attamen contra monebat Dissenius, non dici *μάρνασθαι ἀρετῇ*. Immerito quidem. nam quamquam non eadem est structura *σώζεσθαι ἀρετῇ* (apud Xenoph.), neque eadem est *ἀλκῇ μαρναμένων, οὐ γενεῇ βρεφέων* Anthol. T. III p. 205 Iac. Hi enim sunt dativi instrumentales, ut *σφῇ ἀρετῇ φαλάγγας ῥήξαντο* Iliad. *Λ* vs. 90. Sed *ἀρετῇ, ἀρεταῖς* usurpari potest ut reliqui dativi de affectu animi, *ὀργῇ, φόβῳ, φόβοις, φθόνῳ, θυμῷ, αἰσχύνῃ, ἀνδρείᾳ* (Chers. §. 69) etc. de quibus vid. Matth. Gramm. §. 397. Sive cum praepositione, ut *περὶ δείματι φύγον* Pindar. Pyth. V, vs. 78 (= 54). *περὶ τάρβει* Aeschyl. Pers. vs. 696 (= 693). *περὶ φόβῳ* Aeschyl. Choëph. vs. 35. *ἀμφὶ θυμῷ* Soph. Fragm. ap. Athen. Tit. I p. 17 D. Non pertinet huc Pindar. Olymp. V, vs. 15 (= 34): *ἀμφ' ἀρεταῖσι πόνος δαπάνα τε μάρναται πρὸς ἔργον*, i. q. *de laude quaerenda*. Theognis vs. 465 p. 409 Bergk: *ἀμφ' ἀρετῇ τρίβου, καί σοι τὰ δίκαια φίλ' ἔστω*. Sed e reliquis supra dictis apparet *μάρνασθαι ἀρετῇ* dictum esse i. q. *fortiter pugnare*. — Goellero (ad Dionys. p. 100) placebat Petri Victorii *δείγματος*, quod in eius Aldina Monacensi invenerat, tanquam e codice aliquo petita lectio. nam additum est signum *γρ*. Quod signum in margine scriptum vulgo quidem significat lectionem diversam, *γράφεται*. Vid. Bast. Palaeog. p. 802. Sed vehementer dubito h. l. esse codicis alicuius lectionem, quia ne leve quidem vestigium eius in tanta copia invenimus Demosthenicorum librorum, neque in Anthologia. Quare censeo Victorium hoc breviter scripsisse pro *γράφον*, qualia etiam in meae Aldinae margine inveniuntur. Eadem coniectura *δείγματος* est Reiskii et Marklandi. Saepissime quidem confunduntur haec vocabula. Vid. Goeller. l. c. et in Programm. Colon. 1826 p. 3 sq. Schaefer. Melet. Crit. p. 147. Var. Lect. ad Longin. p. 590 ed. Weisk. Matthaeium ad Plut. Superst. et Dem. Funebr. p. 199. Mueller. ad Tzetz. Schol. in Lycophr. p. 443. Iacobs. ad Anthol. Palat. T. III a p. 369. Iacobum in Seebod. Bibl. Crit. 1822 T. III p. 107. Stephan. Thes. s. v. *Δεῖγμα* ed. Didot. Etiam *δεῖγμα τῆς ἀρετῆς* saepe occurrere probabat Goellerus ad Dionys. At quis ferat hanc figuram quam h. l. adhibitam esse voluerunt, *ἀρετῆς καὶ δείγματος* loco *δείγματος τῆς ἀρετῆς, ἓν διὰ δυοῖν*, idque sine praepositione? Attamen placuit viro docto in Ephemer. Ien. 1817 No. 55 p. 438. Displicuit maiore certe iure Schaefero. 'Bis, inquit, ego hunc locum tractavi: primum obiter in Bosii Ellips. p. 666, ubi, posita post *δ'* hypostigme, *ἀρετῆς καὶ λήματος* iunxi [cum proxime] sequentibus, hanc locutionem comparans cum illis, ad quarum genitivos vulgo subauditur praepositio *ἀντί*. Similis, sed violentior fuit posterior ratio, quum in altera Harlesii editione huius orationis haec annotarem p. 474: Vide ne vitium lateat in *μαρνάμενοι*. An legendum *ἀρνύμενοι*? quod de conatu opor-

teret intelligi. *quum strenuis facinoribus vitam servare cuperent.* Facinora illa pro pretio sunt, quo vita tanquam redimitur, unde genitivi ἀρετῆς καὶ λήματος. Cf. Homer. Odyss. α' vs. 5 sq. et Mnasalc. Epigramm. XVI vs. 3. Anthol. T. I p. 126 Iacobs: ἄρνυνται δ' ἀρετῆς αἶνον μέγαν.' [Magis placeret Bergkii (Poët. Lyric. p. 504 ed. 2ae): μαιόμενοι δ' ἀρετῆς ἰσοδαίμονος, sed propius ad traditas literas accedit et facilior est Passowii (in not. mst. ad Anthol. Pal. Append. T. IIIb p. 944 Iacobs. cf. huius Addend. ad Palat. T. IIIc p. CII sq.): μνησάμενοι δ' ἀρετῆς καὶ λήματος. Idem (?) in Ephemer. Ien. 1817 No. 55 p. 438: μνησάμενοι δ' ἀρ. καὶ δείγματος. Cf. Homer. Odyss. θ' vs. 244: ἡμετέρης ἀρετῆς μεμνημένος etc. Iliad. Χ' vs. 268: παντοίης ἀρετῆς μιμνήσκετο. Ad ἀρνύμενοι revertitur nunc Bernays in Mus. Rhen. XIV, 2 p. 322, sic coniiciens: ἀρνύμενοι δ' ἀρετὴν δίχα δαίμονος, *götterverlassene tugend erwählten sie.* At haec verba potius significarent: *reportantes virtutem sine deo.* Quae sententia non apta est.] Pergit Schaeferus: 'Nunc tertium periclitabor coniecturam, si forte quid opis loco deplorato ferre possim. Suspicor ἀρετῆς διὰ δείγματος οὐκ ἐσάωσαν.' Sic Schaeferus. Denuo ad eundem locum revertit vir de Demosthene maxime meritus Appar. Crit. Dem. T. VIII p. 772 Foertschii explicationem perperam impugnaturus. Hic enim Comment. Crit. de locis nonnullis Lysiae et Dem. p. 51 intellexit genitivos pendere a βραβῇ. Retinebat autem Valckenarii coniecturam. Triennio antea (anno 1826 Programm. Colon.) Goellerus rectius quidem quam olim eandem rationem invenit, genitivum pendere a βραβῇ, quam structuram probaverunt etiam Dissenius, Dindorfius, Westermannus, Goettlingius (De Chaeronea p. 5 = Opusc. T. I p. 150), Thudichum (Mus. Rhen. XII. 1857 p. 296 sq.), Rothius (in Leutschii Philologo 1855 T. X p. 335), nisi quod hic vir doctus eundem casum etiam ad οὐκ ἐσάωσαν pertinere volebat, ut pretium salutis indicaretur. Tali ratione constructio turbatur. Sed retinuit Goellerus Victorianum δείγματος. Retinuit etiam Osannus Comment. Semin. Gissensis VI p. 10 coniiciens scribendum esse μαρν. ἀρετῆς κατὰ δείγματος, *de virtutis spectatione pugnantes,* et conferens Epigramma tituli in Chio reperti (Beck. Comm. Soc. Phil. Lips. T. IV p. 154. Classical Iourn. T. I p. 117): δεῖγμ' ἀρετῆς θέμενα (scil. ἆθλα). et de constructione conferens Herodian. Hist. VI, 7, 18: κατὰ σκοποῦ τοξευόντων. At hanc praepositionem Herodianus eo loco usurpavit de loco, non de consilio assequendo. De coniectura autem δείγματος sic iudicavit Iacobsius (ad Anthol. T. XII p. 214): 'Unice vera est Valckenarii emendatio.' et ad Anthol. Pal. T. IIIb p. 944: 'Nimis Marklandi correctio δείγματος friget. Melius λήματος, quod tamen non omnem difficultatem tollit, quum genitivorum ratio per ἕνεκα explicatorum durissima sit etc. A vulgato δείματος non recessit Grotius, qui vertit: *vicerunt virtute metum.* In quo quid secutus sit, non apparet, fortasse μαρνάμενοι δ' ἀρετῇ, δίχα δείματος (quod Iacobsio placebat in Append. ad Anthol. Palat. T. II p. 842), *procul a timore.*' In obscuriora recessit alius vir doctus (Ephemer. Ienen. anni 1817 No. 55 p. 437) pro καὶ δείματος dubitanter coniiciens παιδεύματος, *kämpfend um das lehr-*

gut der tugend, um die edle gesinnung, in der sie erzogen waren. Idem non magis feliciter p. 438 pro *οὐκ ἐσάωσαν* cogitabat sufficiendum esse *οὐκ ἐχάλασσαν*. Scilicet *δείματος οὐκ ἐχάλασσαν οἵδε*, qui ob fortitudinem laudantur! Postremo Schaeferus (Appar. T. VIII p. 773) aliam viam iniit: 'Genitivi *ἀρετῆς καὶ λήματος* vide ne seorsum sint capiendi ut significantes *θαυμασμόν*. [Cf. Hyperidis Epitaph. Col. 14, 34: *ὢ καλῆς μὲν καὶ παραδόξου τόλμης τῆς πραχθείσης ὑπὸ τῶνδε τῶν ἀνδρῶν* etc. in sententia simili de morte fortiter pro patria pugnantium.] Quae ratio si vera est, sic dirime verba: *μαρνάμενοι δ' — ἀρετῆς, καὶ λήματος — οὐκ ἐσάωσαν ψυχάς, ἀλλ' Ἀΐδην κτλ.* Non ignotus hic usus genitivi absolute positi, neque necesse est, ut interiectio comes ei addatur. Theocrit. XV, 75. Sin parum fidas Valckenariano *λήματος* (neque ego multum fido), per me licet scribas: *ἀρετῆς ἆ* (sive *ὦ*) *δείγματος*.' Haec scripserat Schaeferus, quum Dindorfius eum inspicere iussit Welckeri Theognid. p. 105, ubi Graefii emendatio citatur. Hic enim vir acutissimus (Memor. Academ. Petropol. 1822 T. VIII p. 661) proposuit *μαρνάμενοι δ' ἀρετῇς κατὰ δείματος*. '*virtutibus* (i. e. sua quisque virtute) *pugnantes contra communem terrorem*. Huiusmodi lectionem Grotium quoque et Melanchthonem suspicor in animo habuisse.' Displicet Schaefero, etiam Funkhaenelio (in Schneidewini Philolog. 1851 T. VI p. 565) hic dativus cum *μαρνάμενοι* constructus. Superius eum casum (i. q. *fortiter*) explicatum recepi olim in contextum. nunc poenitet vel propter oppositionem alieno loco factam, ut Funkhaenelius l. c. monuit. Primus e sententiarum tenore Gott-Froehlichius tradita huius elegiae verba ab inutilibus coniecturis defendit simpliciter explicans. Vid. Spengel. Memor. GFroehlichii in Academ. Monac. 1849 et ipsius GFroehlichii Disput. in ead. Academ. 1845. Etiam hic vir doctissimus *ἀρετῆς* genitivum a *βραβῆ* pendere diu censuerat itemque retinendum *καὶ δείματος* i. q. *arbitrum illi posuerunt Hadem de fortitudine et de timiditate*, ut indicaretur, utrum fortiter an timide egissent. At opponitur, *βραβέως* vocabulo necesse requiri notionem *ἆθλον*, *ἆθλον* autem nullum esse *δείματος*. 'Ex versu *Ἀΐδην κοινὸν ἔθεντο βραβῆ* intelligitur pro *δείματος* substituendum aliquid esse quod de praemio vel *ἄθλῳ* virtutis dicat a *βραβεῖ* vel *ἀγωνοθέτῃ* tribuendo, cuius partes post mortem fortissimorum virorum traditae quasi Plutoni essent merito praemio eos non defraudaturo. Scripsi igitur quod sententia flagitare videbatur *μ. δ' ἀρετῆς περὶ τιμῆς*, quod non admodum alienum est a vestigiis vulgatae lectionis, dummodo quis cogitet pro *τιμή* saepius scribi *τειμή* in codicibus. Cf. Lobeck. Paral. p. 410. Similiter ad sententiam Thucyd. II, 87: *οἱ δὲ ἀγαθοὶ τιμήσονται τοῖς προσήκουσιν ἄθλοις τῆς ἀρετῆς.* Cf. Aeschin. p. 81. 88.' Goettlingius l. c. Alio modo Funkhaenelius l. c. *δείματος* reprobabat. 'Fortes de virtute certant, quis sit fortissimus, nemo de timiditate. Si quis cecidit fortis, ei Hades praemium tribuit.' Idem tamen vir acutissimus contra Goettlingium merito negavit *ἆθλον* sive tale quid requiri, posse dici ait h. l. de honore virtutis, neque vero necessarium esse. Deinde compara Aeschin. Ctes. §. 245: *ὁρῶντες τῆς ἀρετῆς ἆθλον τὸν θάνατον κείμε-*

νον cum Isocrat. Paneg. §. 92: *ταῖς ψυχαῖς νικῶντες, τοῖς σώμασιν ἀπεῖπον. οὐ γὰρ δὴ τοῦτό γε θέμις εἰπεῖν, ὡς ἡττήθησαν. οὐδεὶς γὰρ αὐτῶν φυγεῖν ἠξίωσεν.* Hyperidis Epitaph. Col. 10: *ἆρ' οὐ διὰ τὴν τῆς ἀρετῆς ἀπόδειξιν εὐτυχεῖς μᾶλλον ἢ διὰ τὴν τοῦ ζῆν ἀπόλειψιν ἀτυχεῖς νομιστέον, οἵτινες θνητοῦ σώματος ἀθάνατον δόξαν ἐκτήσαντο καὶ διὰ τὴν ἰδίαν ἀρετὴν τὴν κοινὴν ἐλευθερίαν τοῖς Ἕλλησιν ἐβεβαίωσαν* etc. *τὴν τῶν οὐκ ἀπολωλότων ἀρετήν. — οὐ γὰρ θεμιτὸν τούτου τοῦ ὀνόματος τυχεῖν τοὺς οὕτως ὑπὲρ καλῶν τὸν βίον ἐκλιπόντων.* Hinc sententia efficitur vulgatae lectioni apta: post strenuam pugnam illi non perierunt, imo morte sua declarati sunt victores, quos praemium, gloria, manebat post mortem. Sed antequam virtuti suum praemium fieret, iudicandum erat, essetne fortiter pugnatum an timide cessatum vel fuga praelata. Nam ipsi pro patria certamini, etiamsi victoria non reportata est, debetur laus. Cf. §. 208. *Κηρύσσεται μὲν ἡ 'ρετή, κακὸς δ' ἀνήρ* || *σιγηλὸν ἔσχε ζῶν τε καὶ θανὼν βίον* Zenodotus in Stobaei Flor. Tit. II §. 12. Non agitur h. l., utri fortiores fuerint, sed utrum omnino fortes necne. Morte sua ostenderunt, quales fuerint, fortes an pavidi. Non nisi servato *δείματος* bene intelligitur *κοινὸν* i. e. aequum de utrisque iudicem, de fortibus et de timidis. Alias esset inane ornamentum, nisi ad *Ἀΐδην* referas cum Karstenio l. c. et aliis contra quos iam Dissenius. Denique *δείματος* vocabulum gravi auctoritate Lycurgi defenditur, qui c. Leocr. §. 46 sqq. hanc elegiam (*εἰς τὸν θάνατον*) *τῶν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καὶ τοῦ δήμου σωτηρίας ἐν Χαιρωνείᾳ τελευτησάντων* manifesto exponens etiam hoc dicit: *μὴ πτήξαντας τὸν τῶν ἐπιόντων φόβον* i. e. *non timentes terrorem hostium.* Itaque certissime hic orator vocabulum aliquod timendi, ut consentaneum est, vocabulum *δείματος* ante oculos habebat. — Restat ut confirmemus hyperbaton, de quo vid. Lobeck. ad Soph. Ai. vs. 475. p. 266 sqq. Ed. 2ae. Goeller. Progr. cit. p. 6 sqq. Foertsch. l. c. p. 53. De *Ἀλλά* post negantem parenthesim cf. Xenoph. Hell. VII, 3 §. 7: *ᾔδειν γάρ, ὅτι καὶ ὑμεῖς τοὺς περὶ Ἀρχίαν καὶ Ὑπάτην ... (οὐ ψῆφον ἀνεμείνατε), ἀλλὰ ... ἐτιμωρήσασθε.* Cf. supra §. 13. Etiam post formulam *τὰ γὰρ ἄλλα σιωπῶ*, in parenthesi praemissam, sequitur ista coniunctio adversativa Dionys. Hal. Archaeol. X, 38. 'Sed sic, nisi prorsus fallor, sententia evadit inepta, quandoquidem verba *οὐκ ἐσάωσαν ψυχὰς* non in oppositione, sed in explicatione sententiae primariae inutili sunt posita, quum sensus potius esse debeat: quamvis pugnantes fortiter, vitam tamen non servarunt, sed occubuerunt. neque *ἐσάωσαν* est *vitae servandae operam dederunt.* Postremo tam contorta est orationis forma, ut si qui eam usurparit, negligentiae nomine reprehendendus sit. nam quae ad hanc dicendi rationem allata sunt a Goellero . . . non plane similia sunt, neque ea quae Foertschius attulit, neque quod ut similius Dissenius ex Xenoph. Hell. VII, 3, 7 admovit, a qua structura anacolutha hoc Epigrammatis verba discedunt, quod quae ad posterius comma pertinent *ἀρετῆς καὶ λήματος* priori adiecta sunt non apte.' Haec Osannus l. c. contra Foertschium. At etiam in Xenophontis loco *τοὺς περὶ* etc. ad membrum post *ἀλλὰ* pertinens, ad-

ditum est priori membro ante negantem parenthesin praecedenti. Attamen vidit vir clarissimus h. l. non oppositas esse parenthesin et primariam sententiam. At negamus esse parenthesin, sed post *δείματος* interruptam esse orationem, *μαρνάμενοι* autem pertinere ad *οὐκ ἐσάωσαν.*

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ
Ο ΠΕΡΙ
ΤΗΣ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ.

DEMOSTHENIS
ORATIO DE
FALSA LEGATIONE.

1. *Αἰσχίνης ἦν*[2] *ἀνὴρ Ἀθηναῖος, υἱὸς Ἀτρομήτου καὶ Γλαυ-*

1. Aeschines homo Atheniensis fuit, Atrometi filius et Glaucotheae,

---

1. 1) *Λιβανίου ὑπόθεσις τοῦ περὶ τῆς παραπρεσβείας λόγου* Aldetc. — Idem ad alterum argumentum Vindl. — *Περὶ τῆς παραπρεσβείας. Λιβανίου ὑπόθεσις* Bkk. — *Δημ. ὁ περὶ παραπρεσβείας* inscribitur vulgo, etiam schol. ad Aristid. p. 52. Suid. passim. Villois. Anecd. T. II p. 10. — *Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῆς παραπρεσβείας* Phot. s. v. *Ὁρᾶτε.* Harpocr. passim. Gregor. Cor. cod. Mon. Rh. T. VII p. 1224 W. — *Ὡς παρὰ Δημοσθένει ἐν τῷ παραπρεσβείας* Philemon. §. 43 p. 16 ed. Burnei (= p. 31 sq. ed. Osannus, qui vir doctissimus post *τῷ* addidit *περὶ* de suo). — *ἐν τῷ παραπρεσβείας* Tiberius sine *περὶ* sic ante Boisonadium Rh. T. VIII p. 532 W. Schol. ad Hermog. Rh. T. IV p. 356 W. T. VII pp. 568. 685. 1078. Gregor. Cor. Rh. T. VII pp. 1225. 1227. 1241 et passim. Porphyrius ad Hermog. Rh. T. IV p. 399 W. Anonym. Rh. T. VII p. 179. Harpocratio s. v. *Ἀλέας* et passim. Photius s. v. *Ὑποκοριζόμενοι.* Regul. Prosod. p. 467 ed. Hermann. in Emend. Gr. Gr. AnecdBkk pp. 27. 29. 38. Schol. in Aristid. pp. 41. 53. 205 Fr. — *Ὁ παραπρεσβείας λόγος* Photius Bibl. p. 491ᵇ, lin. 22 ed. Bkk. Cf. Anonym. in Hermog. T. VII p. 374. — *Ὁ κατ' Αἰσχίνου τῆς παραπρεσβείας* Plutarch. Vit. Dem. cap. 15. Priscian. T. II p. 192 Kr. p. 238. Tzetzes ad Hermog. in Cramer. Anecd. Ox. T. IV p. 64. — *ἡ Αἰσχίνου κατηγορία* Dionys. Hal. T. VI p. 996 R. — *ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου* passim, ut Schol. in Hermog. T. IV p. 364. T. VII p. 692. Schol. ad Aeschin. p. 72 Dind. Photius s. vv: *Ἐσκαθᾶτο. Ἡράκλεια. Ἱερώνυμος* etc. etc. Eiusd. Biblioth. p. 491ᵇ bis ed. Bkk (*ὁ κατ' Αἰσχίνου λόγος*). Tzetzes ad Hermog. in Cramer. Anecd. Ox. T. IV p. 60. Harpocr. s. v. *Ἀπόκρισις* et passim. Bkk Anecd. p. 429. Priscian. T. II p. 204 Kr. et passim. Aristides Rh. T. II p. 745. — *ἐκ τοῦ παραπρεσβείας* AnecdBkk. pp. 122 bis. 141. 147. 150 bis. 151. 159. — *ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου περὶ τῆς παραπρεσβείας* Schol. Aristoph. Acharn. vs. 320. — *εἰς τὸν παραπρεσβείας* Ioannes Sic. in AnecdBkk p. 1448 not. — *ἐν τῷ τῆς παραπρεσβείας* Aristides Rh. T. II pp. 732. 733. bis. 736. 739. 803. Apsines Rh. T. IX pp. 473. 492. passim. Schol. in Hermog. Rh. T. VII p. 732 W. Tzetzes l. cit. p. 78, 4.

κοθέας, ἀμφοτέρων ἀδόξων,[3] ὥς φησι Δημοσθένης.[4] τὸν μὲν γὰρ γράμματα διδάσκοντα, τὴν δὲ καθαίρουσαν[5] καὶ τελετάς[6] τινας οὐ[7] σπουδαίας τελοῦσάν[8] φησι διαζῆν.[9] παραδέδοται δὲ καὶ αὐτὸς ὁ Αἰσχίνης τραγῳδιῶν τε ὑποκριτὴς γενόμενος καὶ γραμματεὺς τῆς πόλεως, ἥτις ἦν εὐτελὴς ὑπηρεσία. (2) Ὕστερον μέντοι τῶν ῥητόρων εἷς ἐγένετο, καὶ περὶ τῆς εἰρήνης πρὸς Φίλιππον ἐπρέσβευσεν. πολεμοῦντες γὰρ Ἀθηναῖοι[1] Φι-

amborum obscurorum ut ait Demosthenes. illum enim literis docendis, hanc lustrando et sacra quaedam frivola peragendo victum quaeritasse dicit. quin ipsum etiam Aeschinem traditum est et tragicum fuisse histrionem et scribam civitatis, quod vile ministerium habebatur. (2) Sed postea in oratorum numerum venit, et legationem de pace ad Philippum obiit.

Schol. ad Platon. Hipparch. p. 335 ed. Bkk. in Sophistam. p. 371. in Phaedonem p. 380. AnecdBkk. pp. 38. 150. — ἐν τῷ τῆς παραπρεσβείας πρώτῳ Tzetzes l. cit. p. 783. — ἐκ τοῦ τῆς παραπρεσβείας AnecdBkk. p. 120. 'Eadem breviloquentia in aliis hoc modo citatis: ἐν τῷ πρὸς Ἀλέξανδρον συνθηκῶν AnecdBkk. p. 400. — ἐκ τοῦ πρὸς Ἀλέξανδρον συνθηκῶν ibid. p. 150. quibus duobus locis ante πρὸς inseram τῶν. — Ἐν τῷ τῆς [τῷ περὶ Walz.] Ἁλοννήσου Maximus Planudes ad Hermog. p. 401 Ald (= Rh. T. V p. 516 W.). — Ἐκ τοῦ τῆς Ῥοδίων ἐλευθερίας AnecdBkk. p. 176, pro quo brevius etiam τῆς τῶν Ῥοδίων ἐλευθερίας ibid. p. 137. Has omnes similesque citandi formulas ne quis habeat pro ellipticis, ad quas praepositio περὶ subaudienda sit, cavebit Heinrichii adnotatio ad Ciceron. Orat. pro Flacco p. 95, citantis Ciceronem Orat. cap. 31, qui hanc orationem simpliciter dixit *falsae legationis*. [Accuratiora vide infra annot. 1 ad Or. §. 1.] Quod imitatus est Latinitatis peritissimus H. Wolfius. Vid. not. ad pp. 9, 17. 14, 1. 99, 25.' Schaeferus. Vid. Frommel. ad Schol. Aristid. p. 41. Omnium brevissime Apollonides apud Ammonium p. 107 Valck: περὶ παραπρεσβείας Δημοσθένους. Tzetzes l. c. p. 74: ἐν τῇ παραπρεσβείᾳ. De titulo cf. Taylori Praef. ad h. orationem. Titulum h. l. om *Σ. Ω.* Vind3. Sed cf. titulus post Argumenta et subscriptio. 2) ἦν om Herw. casu. 3) ἀδόξων ἀμφοτέρων *T.* Lind. Vind4. — ἀμφ. ἀξόντων Mead. 4) Fals. leg. §. 281: τὸν τῶν τοιούτων. 5) τελοῦσαν Vind5. Ven. Nihil est notabile, quod putavit Taylorus. Quod vocabulum proximum recurrit, scriba confudit cum vero. Cf. Cor. §. 259. 6) τελοῦσαν cod *ε*. 7) οὐ om *T. ε.* 8) διαγγέλλουσαν Ald. Mor. *F. t. v.* Vind5. — τελοῦσαν Fel. vulg. (*T.* Lind. Vind4). — Illud ortum est ex — δαιαστελοῦσαν. 9) διαζῆν vulg. — ζῆν *F.* At illud h. l. non est i. q. *ad extremum vivere*, sed i. q. *vitam tolerare*. Cf. Sophocl. Philoct. vs. 535. Aristoph. Avv. vs. 1434. Plutus vs. 906. Platon. Legg. Lib. III p. 679 A. Hos locos citavit Shilleto.

2. 1) γὰρ οἱ Ἀθ. margo Mor (ε?). *F.* (Bav?). Lind. Vind4.

λίππῳ περὶ Ἀμφιπόλεως, καὶ πολλὰ μὲν αὐτοὶ δεινὰ[2] πάσχοντες, δρῶντες δὲ οὐδὲν ἄξιον λόγου, ἐπείσθησαν ὑπὲρ εἰρήνης πρεσβεύσασθαι πρὸς[3] Φίλιππον. Πέμπουσι δὴ[4] πρέσβεις δέκα τὸν ἀριθμόν, ἐν οἷς Αἰσχίνης τε καὶ Δημοσθένης ἦσαν. δεξαμένου[5] δὲ Φιλίππου τὰς[6] διαλύσεις, πάλιν οἱ αὐτοὶ πρεσβεύουσι δεύτερον, ὅπως οἱ περὶ τῆς εἰρήνης ὅρκοι γένοιντο. (3) Περὶ δὴ[1] ταῦτα τὰ πράγματα[2] κατηγορεῖ ὁ[3] Δημοσθένης Αἰσχίνου τρία: ὅτι Φιλοκράτους αἰσχρὰν καὶ ἀσύμφορον[4] εἰρήνην γράφοντος[5] συνεῖπεν αὐτῷ, ὅτι τοὺς χρόνους κατανάλωσε,[6] παρ' ὃ συνέβη τὰ ἐν Θράκῃ διαφθαρῆναι, ὅτι[7] ψευδῆ πρὸς Ἀθηναίους ἀπήγγειλε, παρ' ὃ συνέβη Φωκέας[8] ἀπολέσθαι. εἶπε γάρ, φησίν, ὅτι Φωκέας οὐκ ἀναιρήσει Φίλιππος, καὶ ὑμεῖς τούτῳ[9] πιστεύσαντες οὐκ ἐβοηθήσατε τοῖς ἀνδράσιν. 334
Φησὶ δὲ ταῦτα πάντα ἐπὶ μισθῷ καὶ δώροις τὸν Αἰσχίνην κε-

belligerantes enim Athenienses cum Philippo de Amphipoli, et multa mala ipsi patientes et nihil memorabile gerentes, commoti sunt ut legatos ad Philippum de pace mitterent. mittunt igitur legatos decem numero, in quibus Aeschines et Demosthenes erant. Quum autem Philippus pacis condiciones accepisset, rursus iidem secundo legationem obeunt, ut iusiurandum de pace detur. (3) Iam in his negotiis tria Demosthenes obiicit Aeschini: eum Philocrati foedam et noxiam pacem roganti patrocinatum esse, tempus trivisse, unde acciderit, ut res Thraciae amitterentur, Atheniensibus falsa renuntiasse, unde factum sit, ut Phocenses perirent. Dixit enim, inquit, Philippum non eversurum esse Phocenses: et vos ei fide habita hominibus opem non tulistis. Asserit autem Aeschinem haec omnia mercede

---

2) δεινὰ om *v*. Mead. Bav. (*F*?). 'Non ineleganter: πολλὰ μὲν πάσχοντες, δρῶντες δὲ οὐδέν.' Taylorus. 'Male abest δεινά. nam inter se opponuntur δεινὰ et ἄξιον λόγου.' Schaeferus. 3) πρὸς τὸν Mor. — τὸν om vulg. 4) δὲ Aldetc. *t*. Vind5. — δὴ vulg. corr Bav. 5) δεξάμενοι *F*. *v*. Mead. 6) καὶ τὰς *F* (non Bav?).

3. 1) δὲ vulg. — δὴ *t*. (Vind4. 5. Mal. Laur8). 2) γράμματα Mead. 3) ὁ om Vind4. Mal. Laur8. 4) σύμφορον Vind5. 5) λέγοντος (ἄγοντος cod *ε*) καὶ γράφοντος vulg. — γράφοντος (illis omissis) *T*. Lind. Vind4. (Vind5. Mal. Laur8?) 6) κατηνάλωσε Aldetc. — κατανάλωσε vulg. — καταν[ά]ηλωσε *F*. — καὶ τὴν ἅλωσιν Vind5. 7) καὶ ὅτι Vind4. Mal. Laur8. *ε*. *η*. 8) Φωκεῖς omnes libri, quamquam proxime sequitur Φωκέας, quam solutam formam non solum Demosthenes adhibebat (vid. Prolegg. Gramm. §. 36 p. 43) etiam eo loco (f. leg. §. 30), qui huc pertinet, sed etiam Libanius, ut Declam. T. III pp. 416. 421 Rsk. et passim. Cf. Anonym. Rh. T. VII pp. 179. 252. Igitur correxi librorum scripturam de meo, ut nuper Dind. 9) τοῦτο *F* (Bav?).

κακουργηκέναι.[10] (4) *Ἡ στάσις*[1] *περὶ οὐσίας καὶ στοχαστική.*[2] *ἡ δὲ κίνησις τῆς ἔχθρας*[3] *λέγεται διὰ Τίμαρχον τὸν φίλον Δημοσθένους, ὃν ἠτίμωσεν*[4] *Αἰσχίνης*[5] *κατηγορήσας ὡς κακοῦ βίου,*[6] *διότι πρὸς Πιττάλακον*[7] *τὸν ὀρνιθίαν, φησίν, εἰςῄει εὔμορφος ὢν ἐπὶ τῷ θεᾶσθαι*[8] *τὰς μάχας τ῀ν ὀρνίθων*[9] *διαφθειρόμενον καὶ διαφθείροντα.*

ΕΤΕΡΑ ΥΠΟΘΕΣΙΣ.[1]

1. *Πόλεμος συνειστήκει Φιλίππῳ καὶ Ἀθηναίοις μακρός,*[2] *ἐξ οὗπερ παραβὰς τὰς πρὸς αὐτοὺς συνθήκας, ἔλαβε παρ' Ὀλυνθίων Ἀμφίπολιν, οὖσαν κτῆμα*[3] *τῆς πόλεως, καὶ ἦν ὑπ' Ὀλυν-*

et largitionibus adductum malitiose fecisse. (4) Status est de facto ac coniecturalis. sed inimicitiae causa fuisse dicitur propter Timarchum Demosthenis amicum, quem Aeschines improbae vitae accusatum, ignominia damnaverat, quod ad Pittalacum gallinarium, ut ait, ingrediebatur homo formosus ad spectandas gallorum pugnas flagitiosa tum faciens tum patiens.

1. Bellum inter Philippum et Athenienses longum intercesserat, ex quo ille pactis violatis Amphipolim ab Olynthiis acceperat, quae erat urbis Atheniensis possessio, et Olynthiis paruerat, quo tempore etiam socii defi-

---

10) *κακουργηκέναι* vitiose Ald. Fel. correxit Mor. (AldV).

4. 1) *ἡ δὲ στάσις* Mal. 2) *τὴν στάσιν π. ο. κ. στοχαστικὴν* Ald. *F* (Bav?). *T. v.* Ven. Lind. Vind4. 5. Laur8. — Nominativum habent Fel. Mor. Mal. (*t.* Mead). 3) *μάχης* vulg. — *ἔχθρας* Fel. *s. η. T.* Lind. Vind4. Laur8. Mal. 4) *ἠτίμασεν* vulg. — *ἠτίμωσεν* Vind3. Laur8. Mal. (*T. t. v*). Recte. i. q. *publice infamia notavit.* Cf. §§. 257. 284. — *ἠτίμησεν* (α supra) Vind5. 5) *Αἰσχίνης* om *F*. 6) 'Subint. *ὄντα.* etsi *ὡς* malim abesse.' Wolfius. *κακοβίου* AldB. 7) *Πεττάλακον* Ald. — *πιπτάλακον* Paul. Correxit Mor. Cf. f. leg. §. 245. Aeschin. Timarch. §. 53 sqq. Tzetz. Chil. VI, 36 vs. 1056 p. 197 Kiessl. 8) *θεάσασθαι F.* 9) *ὀρνιθίων* cod *η*.

1. 1) *Ἑτέρα ὑπόθεσις ἀνωνύμου εἰς τὸν αὐτὸν λόγον* Aldetc. — *ὑπόθεσις τοῦ παραπρεσβείας λόγου Δημοσθένους* Vind1. — Lind om et titulum et totum hoc argumentum praeter appendicem *Ἡ μὲν ὑπόθεσις* etc. cum annotatione addita: *μετὰ τὴν τοῦ Λιβανίου ὑπόθεσιν ταῦτα ἐπιγέγραπται.* Item in Vind5 haec appendix argumentum Libanii sequitur. — om eam Vind1. 7. — Ut appendix etiam in Ald et Fel. apparet. — Argumentum autem illud est scholiastae, cuius enarratio reliqua. Vid. ad Anonymi argumentum Leptineae §. 1 not. 1. 2) *μικρὸς* Ald. Mor. — *μακρὸς* Fel. *s.* Alt. Vind1. 7. Cf. §. 2: *πολὺν χρόνον ἐπολέμησαν.* 3) *τμῆμα* Aldetc. — *κτῆμα* AldV. *s.* Vind1. 7. Bodl. coniecerat Wolfius.

θίοις, καθ' ὃν καιρὸν ἀπέστησαν καὶ οἱ σύμμαχοι. συνειστήκει δὲ καὶ ἕτερος Φωκεῦσι πρὸς Θετταλοὺς καὶ Θηβαίους, τοῦτο μὲν περὶ τοῦ ἱεροῦ τοῦ[4] Πυθοῖ πρὸς Θετταλούς, τοῦτο δὲ ὑπὲρ Ὀρχομενοῦ καὶ Κορωνείας πρὸς τοὺς Θηβαίους. εὔδηλον γὰρ ἐκ τῆς ἱστορίας, ὅτι τῶν μὲν παρείλοντο τὰς δύο πόλεις γειτνιώσας αὐτοῖς, Θετταλοὺς δὲ παρωσάμενοι τὴν Ἀμφικτυονίαν ἅτε ἐν μέσῃ Φωκίδι τῶν ἐν Δελφοῖς ἱερῶν ἱδρυμένων.[5] (2) Ἐπειδὴ δὲ πολὺν χρόνον ἐπολέμησαν πρὸς ἑαυτοὺς[1] Ἀθηναῖοι καὶ Φίλιππος· τῷ χρόνῳ τὴν εἰρήνην ἑκάτεροι ποιεῖν ἐβούλοντο, ἀλλ' ὁπότερος ταῦτα προβάλλοιτο,[2] αἰσχύνην ἔχειν ἐνόμιζον.[3] Ἀριστόδημος δὲ[4] καὶ Νεοπτόλεμος ὑποκριταὶ τραγῳ- 335 δίας ἐτύγχανον, οὗτοι διὰ τὴν οἰκείαν τέχνην ἄδειαν εἶχον ἀπιέναι ὅπου[5] ἂν βούλωνται, ἀλλὰ δὴ καὶ πρὸς πολεμίους. ἀπελθόντες οὖν οὗτοι[6] εἰς τὴν[7] Μακεδονίαν ἐπεδείξαντο τὴν οἰκείαν τέχνην, καὶ οὕτω φιλοφρόνως αὐτοὺς ἐδέξατο Φίλιππος,[8] ὥστε πρὸς τοῖς ἄλλοις χρήμασι καὶ ἄλλα[9] ἐκ τῶν οἰκείων παρεῖχεν αὐτοῖς. αἰσθόμενος δὲ μελλόντων πρεσβεύεσθαι πρὸς

ciebant. flagravit autem et aliud bellum, Phocensium cum Thessalis et Thebanis: cum Thessalis, propter templum Delphicum, cum Thebanis, propter Orchomenum et Coroneam. constat enim ex historiis eos his duas illas urbes ipsis finitimas, et Thessalis repulsis Amphictyoniam eripuisse, quod Delphica sacra loca in media Phocide essent sita. (2) Quum autem longo tempore bellum inter se gessissent Athenienses et Philippus; tandem utrique pacem facere volebant, sed eius petendae facere initium turpe ducebant. Aristodemus autem et Neoptolemus actores tragoediarum, quibus propter artem quocunque impune ire licebat, atque etiam ad hostes, profecti in Macedoniam artem suam ostentarunt, adeoque humaniter a Philippo sunt excepti, ut praeter ceteras pecunias alia quoque de suo iis largiretur: et quum fore sentiret, ut ad se legatos mitterent Phocenses et

4) τοῦ ἐν Fel. 5) ἱδρυμένην vulg. — ἱδρυμένων AldV. Vindl. 7. (Bodl. Alt?). coniecerat Wolfius. — τοῦ ἐν Δ. ἱεροῦ ἱδρυμένου Wolfius de suo, quia unum tantum Delphorum templum fuerit. At plura *sacra* erant. 'Intellige quidquid sacrorum locorum Delphis fuit.' Schaeferus.

2. 1) ἀλλήλους Vind7. 2) προβάλλοιτο πρότερος Vind7. 3) ἐνόμιζεν *s*. Vindl. 7. 4) δὲ om *s*. Vindl. 5) ὅπου vulg. — ὅπῃ Vindl. — ὅποι Schaeferus coniecit. Sed vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 43 sq. 6) οὗτοι post Μακεδονίαν ponit Vindl. 7) τὴν om Vind7. 8) ὁ Φίλιππος Vind7. 9) 'Pro ἄλλα rectius πολλά.' Marklandus. 'Non opus. Cf. infra vs. 23: ἐκ τῶν οἰκείων ἄλλα ἐπιδοῦναι.' Schaeferus.

αὐτὸν Φωκέων καὶ Θετταλῶν καὶ Θηβαίων,[10] ἐβουλήθη τοὺς Ἀθηναίους ἐξαπατῆσαι.[11] καὶ ταύτης τῆς προφάσεως δραξάμενος Φίλιππος, ἀπολύων Ἀριστόδημον[12] καὶ Νεοπτόλεμον,[13] ἔλεγεν αὐτοῖς ὅτι φίλος εἰμὶ Ἀθηναίοις. (3) Συνέβη δὲ πάλιν τι τοιοῦτον[1] γενέσθαι. Φρύνων τις Ἀθηναῖος ἀπιὼν Ὀλυμπίασιν ἀγωνισόμενος ἢ θεασόμενος, ἐκρατήθη ὑπό τινων στρατιωτῶν τοῦ Φιλίππου ἐν ἱερομηνίᾳ, καὶ ἀφῃρέθη πάντα τὰ αὐτοῦ.[2] καὶ ἐλθὼν εἰς Ἀθήνας παρεκάλει τοὺς Ἀθηναίους, ἵνα χειροτονήσωσιν αὐτὸν πρεσβευτήν, ὅπως[3] ἀπελθὼν πρὸς[4] Φίλιππον λάβῃ ἅπερ ἀφῃρέθη. καὶ πεισθέντες Ἀθηναῖοι ἐχειροτόνησαν αὐτὸν καὶ Κτησιφῶντα. καὶ ἐλθόντων αὐτῶν[5] εἰς Μακεδονίαν φιλοφρόνως αὐτοὺς ἐδέξατο ὁ Φίλιππος, ὥςτε καὶ τὰ ἀφαιρεθέντα ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν[6] πάντα ἀποδοῦναι αὐτῷ[7] καὶ ἐκ τῶν οἰκείων ἄλλα ἐπιδοῦναι, καὶ ἀπολογεῖσθαι, ὅτι ἠγνόουν οἱ στρατιῶται, ὅτι ἱερομηνία ἐστί. καὶ τούτοις πάλιν ὁμοίως ἔλεγεν ὡς φίλος εἰμὶ Ἀθηναίοις. καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν Ἀττικὴν τὰ αὐτὰ τοῖς ἄλλοις ἀπήγγειλαν.[8] (4) Ταῦτα ἀκούσαντες Ἀθηναῖοι[1] ἐβούλοντο μαθεῖν, εἰ μετ' ἀληθείας εἰ-
336 ρήνην ἄγειν βούλεται Φίλιππος. καὶ δὴ χειροτονοῦσι δέκα

Thessali et Thebani, voluit Athenienses decipere. Eaque causa arrepta Philippus, quum dimitteret Aristodemum et Neoptolemum, iis dicit se amicum esse Atheniensibus. (3) Rursus contigit, ut tale quiddam accideret: Phrynon quidam Atheniensis proficiscens, ut Olympiae certaret aut spectaret, captus est a quibusdam Philippi militibus festo tempore, et spoliatus omni pecunia sua. is reversus Athenas, precatur Athenienses, ut se legatum crearent, quo profectus ad Philippum reciperet ea, quibus esset spoliatus. Assensere Athenienses atque eum et Ctesiphontem creaverunt. Quos in Macedoniam profectos Philippus humaniter excepit et non solum omnia per milites erepta reddidit ei, sed et alia de suo est largitus, et factum excusavit, ignorasse milites id tempus fuisse festum. et rursus his item dixit se esse amicum Atheniensibus. Qui in Atticam reversi eadem quae ceteri nuntiarunt. (4) His auditis Athenienses certo comperire voluerunt, verene pacem agere vellet Philippus. Iam decem legatos creant. sunt au-

---

10) αἰσθόμενος δὲ ὅτι μέλλουσι πρεσβεύεσθαι πρὸς αὐτὸν Φωκεῖς καὶ Θετταλοὶ καὶ Θηβαῖοι Vindl. 7. s. 11) ἐξαπατῆσαι τοὺς Ἀθηναίους Vindl. 7. 12) Ἀριστόβουλον Vind7. 13) Ν. καὶ Ἀρ. Vindl.

3. 1) τοιοῦτόν τι Vindl. 2) αὐτοῦ Fel. — αὐτοῦ vulg. 3) ἵνα s. Vindl. Cf. §. 4 not. 3. — ὡς ἂν Vind7. 4) εἰς Vind7. 5) ἐλθόντας sine αὐτῶν Vind7. 6) στρατιωτῶν om Vindl. 7) Φρύνωνι Vind7. 8) ἀπήγγελον Vindl.

4. 1) οἱ Ἀθ. Vind7. — om articulum reliqui omnes.

πρέσβεις. εἰσὶ δ' οὗτοι: Κτησιφῶν, Ἀριστόδημος, Ἰατροκλῆς, Κίμων, Ναυσικλῆς, Δερκύλος,[2] Φρύνων, Φιλοκράτης, Αἰσχίνης, Δημοσθένης. πέμπουσι δὲ τούτους εἰς Μακεδονίαν, ἵνα[3] μάθωσιν, εἰ μετ' ἀληθείας βούλεται εἰρήνην ἄγειν ὁ Φίλιππος.[4] καὶ εἰ ἀληθές ἐστιν· ἐνέγκαι[5] παρ' αὐτοῦ πρέσβεις τοὺς ληψομένους τοὺς ὅρκους. (5) Ἀπελθόντων οὖν τῶν δέκα πρέσβεων, ὧν εἷς ἦν[1] Δημοσθένης, ἤγαγον ἀπὸ τοῦ Φιλίππου τρεῖς πρέσβεις, Ἀντίπατρον, Παρμενίωνα καὶ Εὐρύλοχον,[2] ὀφείλοντας λαβεῖν τοὺς ὅρκους. συναγομένων δὲ τῶν συμμάχων τῶν Ἀθηναίων ἐπὶ τῷ παρασχεῖν τοὺς ὅρκους χρόνος παρήρχετο. καὶ γινώσκων τὴν φύσιν τοῦ Φιλίππου ὁ[3] Δημοσθένης ὡς ἀεὶ καταστρεφομένου καὶ ἐπηρεάζοντος, λέγει τοῖς Ἀθηναίοις ταχέως δοῦναι τοὺς ὅρκους, καὶ μὴ παρόντος Κερσοβλέπτου. ἔλεγε γάρ, ὅτι ‛εἰς τὴν Θρᾴκην ἀπερχομένων ἡμῶν παρέξει[4] τοὺς ὅρκους ὁ Κερσοβλέπτης’. (6) Ἰστέον δέ, ὅτι Δημοσθένης οὐκ[1] ἀπῆλθεν ἐν τῇ δευτέρᾳ πρεσβείᾳ διὰ

tem hi: Ctesiphon, Aristodemus, Iatrocles, Cimon, Nausicles, Dercylus, Phrynon, Philocrates, Aeschines, Demosthenes. Eos igitur mittunt in Macedoniam cognituri, verene pacem vellet agere Philippus. et si verum esset, ut adducerent eius legatos, qui iusiurandum acciperent. (5) Regressi decem legati, quorum unus fuit Demosthenes, adduxerunt a Philippo tres legatos, Antipatrum, Parmenionem et Eurylochum, exacturos iusiurandum. Quum autem convocarentur socii Atheniensium ad dandum iusiurandum et mora intercederet; intelligens Demosthenes Philippi ingenium semper aliquid subigentis et insidiantis, suadet Atheniensibus, ut celeriter dent iusiurandum, etiam non praesente Cersoblepte: Nobis, inquit, in Thraciam profectis iusiurandum dabit Cersobleptes. (6) Sciendum est autem Demosthenem in secunda legatione [e Macedonia] non abiisse tali de causa:

2) *Δέρκυλλος* omnes libri. E §§. 60. 125. 175., quorum locorum vid. var. lect., restitui *Δερκύλος*. Vid. Keilii Onomatol. p. 68. 3) *ὅπως* s. Vindl. 7. Cf. §. 3 not. 3. 4) *εἰρήνην ἄγειν βούλεται Φιλ.* sine *ὁ* Vindl. 5) *ἐνέγκωσι* Ven. Bodl. AldV. 'Quod qui scripserunt, videntur constructionis scabritiem levigare voluisse, non librarium corrigentes, sed ipsum scriptorem.' Schaeferus. *ἥκειν* coniecit Wolfius.

5. 1) *ὧν ἦν καὶ* vulg. — *ὧν εἷς ἦν* sine *καὶ* s. Vindl. 7. Recte. nam vulgata lectio non solum mere repetit superiora, sed etiam superfluum *καὶ* addit. 2) *Παρμ. καὶ Εὐρ. καὶ Ἀντ.* Vind7. 3) *ὁ* om Vind7. 4) *παρέχει* s. Vindl. 7.

6. 1) *οὐκ* om s. cruce notatum est in Alt. Punctis delendum AldV. Delendum iubet Wolfius, quia ipse orator dicit §. 169 sqq. se secundae legationi interfuisse. Hoc quidem inter omnes constat. Vid. Boeckh.

τοιαύτην πρόφασιν: ἀπελθὼν γὰρ[2] εἰς τὴν πρώτην πρεσβείαν εὗρεν ἐν Μακεδονίᾳ τινὰς τῶν Ἀθηναίων αἰχμαλώτους, καὶ ὑπέσχετο φέρειν ἐκ τῶν ἰδίων χρημάτων καὶ ῥύσασθαι αὐτούς, οὐκ ἠδύνατο δὲ τοῦτο ποιῆσαι, εἰ μὴ ἐν προσχήματι[3] πρεσβευτοῦ. (7) Ἔλεγε[1] δὲ τὴν πρεσβείαν ἀπελθεῖν πλῷ διὰ τὸ αὐτοὺς[2] ταχέως ἀπελθεῖν[3] καὶ ὅπου[4] ἂν ὄντα πύθωνται[5] Φίλιππον,[6] δεῖν[7] αὐτοὺς[8] ἀπελθεῖν καὶ ἐκεῖσε[9] τοὺς ὅρκους λαβεῖν.[10] οἱ δὲ μὴ πεισθέντες πεζῇ ἀπῆλθον, καὶ εἰς Μακεδονίαν ἀπελ-
337 θόντες ἐκάθισαν[11] ὅλους τρεῖς μῆνας, ἕως οὗ πολλὰ τῶν Ἀθη-

profectus in prima legatione, invenit quosdam Athenienses in Macedonia captivos et pollicetur se illos sua pecunia allata redempturum. id quod nisi in munere legati facere non poterat. (7) Iusserat autem navi abire legatos, quo celeriter iter conficerent, et ubicunque Philippum esse audirent, eo proficiscerentur, et illic iusiurandum exigerent. Illi vero non paruerunt, sed pedestri itinere abierunt, et quum in Macedoniam pervenissent, tres totos menses desederunt, donec multis Atheniensium oppidis

---

De Eponymis p. 21 not. 1. — 'Hunc locum corruptum esse orationis ipsius lectoribus manifestum erit. Restituendum puto: ὅτι Δημοσθένης οὐκ ἂν ἀπῆλθεν ἐν τῇ δευτέρᾳ πρεσβείᾳ, εἰ μὴ διὰ τοιαύτην πρόφασιν. Firmant hanc emendationem pp. 389, 25. 393, 9. 395, 6.' Seager. Diar. Class. T. LIV p. 223. 'Taylorus hunc locum etiam ad p. 229, 12 [versus finem annotationis, p. 667 col. a. ed. Taylor.] tetigit. οὐκ delevit Bekkerus, quod multo magis probo quam Seageri interpolationem violentam.' Schaeferus. Etiam Boeckhius l. cit. οὐκ inducendum esse censebat. I. A. C. Schaeferus Programm. Gymnas. Erlang. 1829 p. 5 sqq. συναπῆλθεν pro οὐκ ἀπῆλθεν coniecit. Sic quidem origo literarum ο υ κ explicari posset. Restitui librorum omnium lectionem. i. e. *non abiit e Macedonia, non regressus est domum*, dum captivos redemisset. Cf. §. 172. — Cor. §. 32: ὅπως μὴ ἀπίωμεν ἐκ Μακεδονίας. 2) γὰρ om Vindl. 3) ἐν τῷ προσχήματι s.

7. 1) ἐκέλευσε ParThiersch. 2) αὐτοὺς om Vindl. 3) πλῷ ἀπελθεῖν ἵνα (sine διὰ τὸ αὐτοὺς) τάχεως ἀπέλθωσι Vind7. 4) 'F. καὶ ὅτι, ὅπου.' Schaeferus. Vid. not. 7. 5) πυνθάνωνται Vind7. 6) πυθ. τὸν Φιλ. s. 7) δεῖ vulg. — δεῖν Less. ParThiersch. — δεῖν AldV. 8) αὐτοὺς ἐκεῖ Vindl. 9) ἀπελθ. ἐκεῖσέ σοι sine καὶ Appfr. 10) ἀπελθεῖν καὶ τοὺς ὅρκους ἐκεῖσε λαβεῖν Vind7. — ἀπελθεῖν ἐκεῖσε, καὶ τ. ὅ. λ. AldV. — ἐπελθ. καὶ λαβεῖν τοὺς ὅρκους sic sine ἐκεῖσε h. l. Vindl. Citeriori Graecitati ἐκεῖσε etiam i. q. ἐκεῖ. 11) ἐκάθησαν vulgo. — ἐκάθισαν aut ἐκάθηντο coniecit Wolfius. 'Ipse Demosthenes in hac eadem historia καθῆντο Cor. §. 30. Caeterum Wolfium de grammatica sua non oportuit esse tam sollicitum. ἐκάθισαν enim tam absolute (si per hoc neutrum intelligit) quam active dicitur.' Taylo-

ναίων[12] *χωρία καταστρέψας ὑπέστρεφε*[13] *Φίλιππος, ἐν οἷς καὶ Κερσοβλέπτης.*[14] *καὶ ἐλθὼν οὐκ εὐθὺς*[15] *παρέσχεν αὐτοῖς τοὺς ὅρκους, ἀλλ' εἵλκυσεν αὐτούς, ἕως ηὐτρέπισε*[16] *τὴν ἐπὶ Φωκέας στρατείαν,*[17] *καίτοι πρεσβευσαμένων πρὸς αὐτὸν Φωκέων περὶ διαλύσεως τοῦ πολέμου. καὶ ἐξελθόντος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς Φωκέας, ἀντὶ τοῦ παρασχεῖν ἐν ἱερῷ τοὺς ὅρκους, ἐν πανδοχείῳ*[18] *παρέσχε λέγων οὕτω*[19] *'Σπένδομαι Ἀθηναίοις καὶ τοῖς Ἀθηναίων συμμάχοις, χωρὶς*[20] *Ἁλέων καὶ Φωκέων.' ἔλεγε γάρ, ὅτι 'οἱ Ἁλεῖς*[21] *ἐχθροὶ ἦσαν τῶν φίλων μου, τῶν Φαρσαλίων. Φωκεῦσι δὲ οὐ σπένδομαι, ἐπειδήπερ ἠσέβησαν εἰς τὸ ἱερόν.'* (8) *Ἐλθούσης οὖν τῆς δευτέρας πρεσβείας εἰς τὴν Ἀττικὴν ὁ Δημοσθένης ἐστασίαζε λέγων, ὅτι οὐκ ἀρέσκει μοι τὰ ὑπὸ Φιλίππου δεδογμένα. ὁ δὲ Αἰσχίνης ἔλεγεν, ὅτι ταῦτα εἶπε Φίλιππος*[1] *ἐν τῷ φανερῷ, ἐμοὶ δὲ εἶπεν*[2] *εἰς τὸ οὖς, ὅτι 'πλὴν Ἁλέων καὶ Φωκέων εἶπον, ἵνα μὴ μαθόντες Θηβαῖοι*[3] *παραφυλάξωνται.*[4] *αὐτοὺς γὰρ εἰςερχόμενος*[5] *ἀπολέσω, τού-*

subactis Philippus reverteretur, in quibus erat etiam Cersobleptes. Ac reversus non statim dedit iusiurandum, sed distulit, dum expeditionem contra Phocenses instruxisset, etsi ii legatos ad eum de bello deponendo miserant. Quum autem contra Phocenses proficisceretur; non in fano, ut fieri par erat, sed in caupona iusiurandum dedit in haec verba: 'Pacem facio cum Atheniensibus et Atheniensium sociis, praeter Halenses et Phocenses', quod Halenses hostes essent Pharsaliis suis amicis, cum Phocensibus autem se pacem facere negabat, quod fanum impie violassent. (8) Secunda igitur legatione in Atticam reversa, Demosthenes controversiam movet, decreta Philippi non placere sibi dictitans. Aeschines respondet, ea dixisse Philippum aperte, sibi vero in aurem insusurrasse, se Halenses et Phocenses excepisse, ne re animadversa Thebani sibi caverent, quos inva-

rus. *ἐκάθισαν* Vindl. 7? 12) *τῶν Ἀθηναίων* om Vindl. 7. 13) 'Aut scripsit aut debuit scribere *ὑπέστρεψε.*' Schaeferus. 14) *Κερσοβλέπτην* mavult Wolfius. Ad nominativum subintell. *ἦν*. Sed f. scr. *Κερσοβλέπτου*. 15) *οὐ* sine *εὐθὺς* Vindl. 16) *ηὐτρέπισε* Mor. 17) *στρατίαν* libri. Cf. §. 12. Cor. § 32: *ἕως τὰ τῆς στρατείας τῆς ἐπὶ τοὺς Φωκέας εὐτρεπῆ ποιήσαιτο.* 18) *πανδοχείῳ* vulg. — *παντοκείῳ* s. Vind7. §. 158. Attica forma. Vid. Lobeck. ad Phryn. p. 307. 19) *οὕτως* Vind7. 20) *πλὴν* cod ζ. 21) *Ἀλέων ... Ἀλεῖς* libri. — *ἁλεῖς* AldV. alterum non tetigit. Vid. Prolegg. Gramm. §. 36. Etiam inferius (§. 8.) codd. *Ἀλέων.*

8. 1) *ἔλεγε, ταῦτα μὲν ἔλεγε Φίλ.* sine *ὅτι* Vindl. — *ἔλεγε ταῦτα εἶπε Φιλ.* Vind7, item sine *ὅτι*. 2) *ἔλεγεν* Vindl. 3) *οἱ Θηβ.* Vind7. 4) *παραφυλάξονται* Ald1? 5) *εἰσελθὼν* Vind7.

τους δὲ σώσω. (9) *Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι πεισθέντες Αἰσχίνῃ, ἐχειροτόνησαν τρίτην πρεσβείαν, βουλόμενοι μαθεῖν, εἰ φυλάττει*[1] *Φίλιππος τὰ ὑπ' Αἰσχίνου λεχθέντα. καὶ ἐξωμόσατο Δημοσθένης μήτε πρεσβεῦσαι μήτε κοινωνεῖν, εἴτε καλῶς εἴτε κακῶς πράξει ἡ πρεσβεία. καὶ τότε φοβηθεὶς ὁ Αἰσχίνης, μήποτε μένων ὁ Δημοσθένης*[2] *πέμψαι πείσει*[3] *τὸν δῆμον τοῖς*[4] *Φωκεῦσι βοήθειαν, προςεποιήσατο, ὡς λέγει Δημοσθένης, ἀρρωστεῖν. καὶ τότε ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Εὔνομος ἦλθεν ἔχων ἰα-*
338 *τρὸν καὶ ὀμνύων, ὅτι ἀρρωστεῖ Αἰσχίνης.*[5] *καὶ αὐτὸν τὸν Εὔνομον ἀντὶ τούτου*[6] *ἐχειροτόνησεν ὁ δῆμος πρεσβευτήν. Καὶ ἀπελθόντων τούτων τῶν πρέσβεων, ὡς κατέλαβον*[7] *Εὔβοιαν, ἤκουσαν, ὅτι Φωκέας κατεστρέψατο*[8] *ὁ*[9] *Φίλιππος, καὶ μετ' αἰσχύνης ὑπέστρεψαν. ἐλθούσης δὲ τῆς τρίτης πρεσβείας εἰς τὴν Ἀττικὴν Αἰσχίνης αὐτοχειροτόνητος πρεσβευτὴς ἀπῆλθε πρὸς Φίλιππον, ὡς λέγει Δημοσθένης.*

10. *Ἰστέον δὲ, ὅτι*[1] *μετὰ τὴν πρεσβείαν ἕκαστος τῶν πρέσβεων εὐθύνας ἐδίδου. καὶ ἡ μὲν πρώτη πρεσβεία παρέσχεν*[2] *εὐθύνας οὕτω καλῶς, ὥςτε τὸν Δημοσθένην γράψαι καλέσαι αὐτοὺς*[3] *ἐπ' ἄριστον. ἔθος γὰρ ἦν τοὺς καλῶς πρεσβεύσαντας*[4]

surus et perditurus, hos conservaturus esset. (9) Athenienses Aeschini fidem habentes, tertiam legationem decreverunt, cognituri, staretne Philippus pollicitationibus Aeschinis. Demosthenes et legationem eiuravit et se negavit quicquam cum legatione rei habiturum, sive ea bene sive male obiretur. Tum veritus Aeschines, ne manens domi Demosthenes persuaderet populo, ut Phocensibus auxilium mitteret, simulat, ut ait Demosthenes, se aegrotare. venit frater eius Eunomus adductoque medico iurat aegrotare Aeschinem. sic ipsum Eunomum Aeschinis loco populus legatum creat. Qui legati quum abiissent, ut in Euboeam pervenerunt, audivere Phocenses eversos esse a Philippo, et cum dedecore redierunt. Reversa tertia legatione in Atticam, Aeschines sua auctoritate legatus abiit ad Philippum, ut ait Demosthenes.

10. Sciendum est autem post legationem singulos legatos rationem reddidisse. Ac prima legatio tam praeclare rationem reddidit, ut Demosthenes eam decreto ad prandium invitandam rogaverit. moris enim erat,

---

9. 1) *φυλάττοι* Vindl. Less. 2) *μένων ὁ Δημ.* om Vindl. 3) *πείσῃ* Ald. Less. Vind7. 4) *τοῖς* om Vindl. 5) *ἀῤῥ. ὁ Αἰσχ.* Vindl. 6) *αὐτὸν τοῦ* an *ἀντ' αὐτοῦ*? pr Vindl. 7) *κατέλαβεν* Vind7. 8) *κατεστρέψατο Φωκέας* Vindl. 7. 9) *ὁ* om Ald. Fel.

10. 1) *ὅτι* om Vind7. 2) *δέδωκεν* Vind7. 3) *αὐτοὺς* om Vindl. 4) *πρεσβευσαμένους* libri. 'Debebat scribere *πρεσβεύσαντας*.' Schaeferus. Et ita scripsit §. 9 *πρεσβεῦσαι*.

εἰς δημόσιον ἄριστον καλεῖσθαι.[5] *Ἀποροῦσι δέ τινες*[6] *ὅτι, εἰ ἠπίστατο Δημοσθένης ὅτι προδόται ἦσαν, διὰ τί ἐποίησεν αὐτοὺς κληθῆναι εἰς δημόσιον ἄριστον. Καὶ λέγομεν, ὅτι μετὰ τὸ ἄριστον ἔγνω τὸν σκοπὸν αὐτῶν. Τῶν δὲ τῆς δευτέρας πρεσβείας μόνος ὁ Δημοσθένης δέδωκεν εὐθύνας, μέλλοντος δὲ τοῦ*[7] *Αἰσχίνου παρέχειν, ἐπέστη Τίμαρχος καὶ Δημοσθένης κατηγορήσοντες τούτου.*[8] *καὶ ᾔτησεν Αἰσχίνης ἀνάκρισιν γενέσθαι, καὶ γενομένης ἀνακρίσεως ἔδειξε Τίμαρχον ἡταιρηκότα καὶ ἐξέβαλον*[9] *αὐτόν. νόμος γὰρ ἦν τὸν*[10] *ἡταιρηκότα μὴ πολιτεύεσθαι. εἶτα ἐπέστη κατηγορήσων*[11] *ὁ Δημοσθένης.* (11) *Καὶ λέγουσί*[1] *τινες, πῶς ἐνταῦθα μέμνηται τῆς τρίτης πρεσβείας. Λέγομεν δ'*[2] *ὅτι μετὰ τρία ἔτη*[3] *τῆς γραφῆς εἰςῆλθεν ἔχων τὴν κατηγορίαν. γενομένης γὰρ*[4] *τῆς δευτέρας πρεσβείας,*[5] *μαθόντες οἱ Ἀθηναῖοι τὴν τῶν Φωκέων*[6] *ἀπώλειαν, ἐσκευαγώγουν ἐκ τῶν ἀγρῶν καὶ ἐν πολλῷ θορύβῳ ἦσαν. καὶ μετὰ τρία ἔτη* 339
εἰςῆλθεν ὁ Δημοσθένης κατηγορήσων Αἰσχίνου. καὶ κρίνει αὐτὸν διὰ δύο ἐγκλήματα: διὰ[7] *τὴν ἀπώλειαν τῶν Φωκέων,*

ut legati re bene gesta prandio publico exciperentur. Quidam autem dubitant, cur eos Demosthenes, si scierit fuisse proditores, ad publicum invitari prandium iusserit. Ad quod respondemus eum post prandium consilium eorum animadvertisse. Ex posteriore autem legatione solus Demosthenes rationes reddidit, quas Aeschinem redditurum Timarchus et Demosthenes accusantes aggrediuntur. Postulat Aeschines, ut inquisitio fiat: facta inquisitione ostendit Timarchum prostituisse pudicitiam. eum eiiciunt. lege enim cavebatur, ne quis impudicus rempublicam administraret. Deinde aggreditur Demosthenes Aeschinem accusans. (11) Quidam etiam quaerunt, cur hic tertiae legationis meminerit. Respondemus eum triennio post accusationem scriptam causam egisse in iudicio. missa enim posteriore legatione Athenienses cognito Phocensium excidio ex agris in urbem sua comportant et in magno sunt tumultu. triennio post intravit Demosthenes Aeschinem accusaturus, et duo ei crimina obiicit: interitum Pho-

5) *καλέσαι* Vindl. 6) *δ'* sine *τινες* Vindl. — *δὲ* item sine *τινες* s. Vind7. — Proximum *ὅτι* delendum esse merito iubet Sauppius. 7) *δὲ καὶ τοῦ* Vind7. 8) *Αἰσχίνου* s. Vind7. et ut videtur (habens in erasis: *τούτου*) Vindl. 9) *ἐξέβαλεν* AldV. Bodl. Vind7. — *ἐξέβαλον* extremae quinque in erasis Vindl. 10) *ἦντ* in erasis Vindl. 11) *κατήγορος* Vindl.

11. 1) *ζητοῦσί* IndLamb. — *λέγουσι* Vindl, tres primae literae in erasis. 2) *καὶ λέγομεν* sine *δ'* Vindl. s. 3) *μετὰ τρία ἔτη* bis Vindl. 4) *γὰρ* in erasis Vindl. 5) *πρεσβείας* in erasis Vindl. 6) *Θηβαίων* Vind7. 7) *διά τε* Vindl.

καὶ διὰ δωροδοκίαν. Ἰστέον δὲ, ὅτι προηγούμενόν ἐστιν ἔγκλημα ὅτι Φωκεῖς ἀπολώλασιν. πρὸς σύστασιν[8] τούτου δεύτερον ἐνέκυψε[9] ζήτημα, ὅτι ἐπὶ χρήμασιν Αἰσχίνῃ τοῦτο τετόλμηται, ὡς σύστασιν γίνεσθαι[10] τοῦ[11] προτέρου ἐγκλήματος τοῦ κατὰ Φωκέας. (12) Τεκμήριά ἐστι τοῦ πάλαι ταῦτα ἐσκευωρῆσθαι καὶ κατεσκευάσθαι, δι' ὧν ἅμα καὶ προαναιρεῖ τὸ χρῶμα Αἰσχίνου, καταφεύγοντος ἐπὶ ἄγνοιαν καὶ συγγνώμην. καὶ τούτων τὰ μὲν ἐκ τῶν παρειμένων εἴληφε, τὰ δὲ ἐκ τῶν πεπραγμένων. συνεῖπε γὰρ Φιλοκράτει ἄνευ Φωκέων γράφοντι[1] τὴν εἰρήνην. οὐκ ἔλαβεν ὅρκους παρὰ Θετταλῶν συμμαχούντων Φιλίππῳ, οἳ οὐκ ἂν συνεστράτευσαν ἐπὶ Φωκέας, εἴπερ[2] δεδωκότες ἦσαν τοὺς ὅρκους. ἐνέδωκε Φιλίππῳ χρόνον[3] παρασκευάσασθαι τὴν ἐπὶ Φωκέας στρατείαν. διέτριψε γὰρ ἐκεῖνος[4] τοὺς χρόνους ἐξεπίτηδες ἀναλίσκων, ἵνα μὴ περιπλεύσας ὁ δῆμος κλείσῃ[5] τὰς Πύλας. ἐξηπάτησε τὴν πόλιν ἐπανελθὼν ἐπίτηδες[6] διτταῖς ἐλπίσι, μιᾷ μὲν ὅτι ἀπολοῦνται Θηβαῖοι,[7] ἑτέρᾳ δέ, ὅτι Φωκεῖς σωθήσονται, ὥςτε μὴ ἐγγενέσθαι βουλεύσασθαί τι δεξιὸν ὑπὲρ Φωκέων. εἶπε γὰρ δεῖν Φιλίππῳ

censium, et accepta munera. Sciendum est autem praecipuum esse crimen interitum Phocensium. ad huius probationem altera quaestio incidit, propter pecuniam Aeschinem id esse ausum, ut probetur prius crimen de Phocensibus. (12) Argumento sunt illa diu comparata et instructa esse, quo argumento simul etiam tollit Aeschinis colorem, ad ignorationem et deprecationem confugientis. atque argumentorum alia e praetermissis, alia e factis petiit: quod patrocinatus fuerit Philocrati pacem sine Phocensibus roganti. quod non exegerit iusiurandum a Thessalis Philippi sociis, qui non militassent contra Phocenses, si iusiurandum dedissent. quod tempus Philippo praebuerit instruendae contra Phocenses expeditionis. commoratum enim dicit illum fuisse de industria et consumpsisse tempus, ne missa classe populus Pylas clauderet. quod regressus data opera deceperit populum duplici spe: una, fore ut Thebani perderentur, altera, ut Phocenses conservarentur, ne facultas daretur de incolumitate Phocensium dextre deliberandi, quum dixisset fidem habendam esse Philippo, qui

8) σύστασιν δὲ Wolfius coniecit. 9) ἀνέκυψε Wolfius coniecit. 10) γενέσθαι Vind7. 11) τοῦ om Aldetc. — habent ζ. Vindl. 7.

12. 1) γράφοντα Ald. 2) οἵπερ Vindl. 3) χρόνῳ Ald. Mor. Vindl. 7. — χρόνον Fel, inde ut videtur AldV. ParThiersch. 4) ἐκείνῳ s. Vindl. 7. 5) κατακλείσῃ Vindl. 6) ἐξεπίτηδες voluisse videtur Marklandus, quia idem praegreditur. 7) Θηβαῖοι om Ald. Mor. — ante ἀπολ. habent Fel. Less. Alt. — post id verbum AldV. s. Vindl. 7.

πιστεύειν. σώσειν γὰρ αὐτοὺς τῇ πόλει[8] ἐπηγγείλατο. (13) *Καὶ τοῦ μὲν προτέρου ταῦτα τεκμήρια, τοῦ δὲ δευτέρου, τοῦ περὶ τῶν δώρων, ἐν ᾧ δείκνυται, ὅτι χρήματα[1] εἴληφεν Αἰσχίνης, ταῦτα τεκμήρια, ὧν ὁμοίως τὰ μὲν ἐκ τῶν παρειμένων ἐστί, τὰ δὲ ἐκ τῶν πεπραγμένων: οὐ μισεῖ Φίλιππον, καίπερ[2] ἐξαπατηθεὶς ὑπ' αὐτοῦ, ὥς φησι. συνεῖπε Φιλίππῳ γενέσθαι* 340 *Ἀμφικτυόνα, πρεσβευσαμένων περὶ αὐτοῦ τῶν[3] Ἀμφικτυόνων. σύνεστιν ἀεὶ Φιλοκράτει χρήματα εἰληφότι. καλούμενος ἐπὶ μαρτυρίαν, ἡνίκα Ὑπερίδης[4] εἰσήγγειλε Φιλοκράτην,[5] παρὼν[6] οὐκ ἐφθέγξατο. χειροτονηθεὶς πρεσβευτὴς ἐπὶ τὴν Φωκίδα πρὸς Φίλιππον ἐπὶ ταῖς ὑποσχέσεσιν ἀρρωστεῖν προσεποιήσατο. ἁλόντων Φωκέων μετὰ[7] τὴν ἐξωμοσίαν ἀχειροτόνητος πορεύεται, ὅτε καὶ φυλάξασθαι αὐτὸν ἐχρῆν.[8] ταῦτα τὰ τεκμήρια τοῦ δευτέρου λόγου. Ἔστι δὲ τούτων τὸ ἰσχυρότατον,[9] καὶ οὗ[10] μάλιστα ἀντέχεται, ἡ ἐπαγγελία καὶ ἡ ὑπόσχεσις Αἰσχίνου ἡ περὶ Θηβαίων καὶ Φωκέων.*

---

se illos conservaturum urbi promisisset. (13) Ac prioris quaestionis haec argumenta sunt, posterioris autem, de largitionibus, dum ostendit accepisse Aeschinem pecuniam, haec argumenta, quorum item alia e praetermissis petita sunt, alia e factis: non odit Philippum, quanquam ab eo deceptus, ut ait. patrocinatus est Philippo, ut Amphictyo fieret, quum ea de re legationem huc misissent Amphictyones. perpetua consuetudine Philocratis utitur corrupti largitionibus. postulatus ad dicendum testimonium, quum Hyperides Philocratem detulisset, quanquam praesens, os non aperuit. creatus legatus in Phocidem ad Philippum de pollicitationibus, aegrotare se simulavit, captis Phocensibus post eiurationem, sine auctoritate publica est profectus, quo tempore etiam cavere eum oportebat. Haec argumenta sunt secundae orationis. Inter ea autem firmissimum est et quo maxime nititur, promissio et pollicitatio Aeschinis de Thebanis et Phocensibus.

---

8) *τῇ πόλει* Bodl. Ven. AldV. *s.* Vindl. 7. — *τῆς πόλεως* Ald. Mor. — *τὰς πόλεις* coniecit Wolfius. — *χάριν τῆς πόλεως* Fel. Less.

13. 1) *χρήματα* om Aldetc. — habent *s.* Vindl. 7. 2) *ὥσπερ* Vindl. 3) *αὐτῶν τῶν* Ald. — *αὐτῶν* Fel. Mor. — *αὐτοῦ s.* — *αὐτοῦ τῶν* Vindl. 7. 4) *Ὑπερίδης* libri omnes, quam formam habent codd. posteriorum scriptorum. 5) *Φιλοκράτει s.* 6) *φιλοκράτειν* deleto *παρὼ* Vindl. 7) *ἐπὶ* Ald. Mor. — *παρὰ* AldV. — *μετὰ* Fel. Less. Vindl. 7. 'Aut sic scribendum aut *ἐπὶ τῇ ἐξωμοσίᾳ.*' Schaeferus. 8) 'E verbis Demosthenis legendum videtur: *ὅτε καὶ φίλος εἶναι αὐτῷ ἔφη.*' Wolfius. 9) *ἰσχυρότερον* Aldetc. — *ἰσχυρότατον* Vind7. — *ἰσχυρώτατον* Vindl. 10) *οὐ* in prima Dindorfia est typoth. error.

APPENDIX.

Ἡ[1] μὲν ὑπόθεσις τοῦ λόγου στοχαστική. οὐ γὰρ συντρέχει τοῖς ἐγκαλουμένοις Αἰσχίνης, ἀλλ' ἀρνεῖται παντάπασιν. τὸ δ' εἶδος οἱ[2] μὲν ἁπλοῦν νενομίκασιν, ὕλης πολλῆς ὡς ἐν ἀληθείᾳ[3] συνδραμούσης, οἱ δὲ συγκατασκευαζόμενον, δύο λαβόντες ἐγκλήματα, τὸ κατὰ Φωκέας καὶ Θρᾴκην. Μένανδρος δὲ ἐμπίπτοντά φησιν. Εἴληπται δὲ[4] ἐκ διαβολῆς τὸ προοίμιον. δι' ὧν γὰρ αὐτὸν[5] δεδιότα ποιεῖ καὶ δεόμενον, διὰ τούτων δείκνυσιν οὐ πάνυ τοῖς δικαίοις τεθαρρηκότα. Καὶ ἅμα συγκρουστικὸν ἂν εἴη τὸ νόημα.[6]

Argumentum orationis coniecturale est. neque enim crimina fatetur Aeschines, sed omnino negat. Genus causae alii simplex putant, copiosa vere concurrente materia, alii simul confirmari duo crimina statuunt, de Phocensibus et de Thracibus. Menander autem ea incidentia vocat. Exordium sumptum est a calumnia. dum enim adversarium timidum et supplicem facit, indicat eum iusta causa parum esse fretum. Simul sententia fuerit comparativa.

---

1) Ἡ om Vind5, initialem literam. 2) εἶδος τοῦ λόγου, οἱ cod ζ. 3) π. εἰς ἓν ἔγκλημα coniecit Wolfius. Imo vulg. i. q. '*materia multa vere conspirante, ut ἁπλοῦν haberi possit.*' Schaeferus. — Proxima τὸ κατὰ Φωκέας καὶ Θρᾴκην] Turicc. annotarunt 'falsa esse ostendit anonymus ad Hermog. T. VII p. 374, 13.' Ego id ibi non inveni, sed idem docere Menander dicitur, quamquam falsam esse eius sententiam. 4) δὲ om Vind5. 5) αὑτὸν vulg. — αὐτὸν Vind5. 6) ὄνομα Vind5, post hoc substantivum reliquus versus est erasus. Morelia huic scholiastae appendici scholion addit, quod in scholiis prooemii invenimus.

I.

1. Ὅση μὲν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, σπουδὴ περὶ τουτονὶ[2] τὸν ἀγῶνα[3] καὶ παραγγελία γέγονε, σχεδὸν οἶμαι[4] πάντας ὑμᾶς ᾐσθῆσθαι,[5] ἑορακότας[6] ἄρτι τοὺς, ὅτ'[7] ἐκληροῦσθε,[8] ἐνοχλοῦντας καὶ προσιόντας[9] ὑμῖν.[10] Δεήσομαι δὲ πάντων ὑμῶν, ἃ καὶ τοῖς μὴ δεηθεῖσι[11] δίκαιόν ἐστιν ὑπάρχειν, μηδεμίαν μήτε χάριν μήτ' ἄνδρα ποιεῖσθαι[12] περὶ πλείονος ἢ τὸ

1. Quanta in hoc iudicio, Athenienses, contentione atque ambitu utantur adversarii, omnes fere vos arbitror animadvertisse, quum paulo ante videritis quosdam, dum sortiebamini, facessere negotium et supplicare vobis. Petam autem ab omnibus vobis, quae etiam non rogantibus praestari est aequum: ut nec gratiam ullam nec virum pluris faciatis

---

1. 1) *Δημοσθένους, ὁ περὶ τῆς παραπρεσβείας λόγος* Aldetc. — *περὶ τῆς παραπρεσβείας* sine *Δημοσθένους ὁ Σ.* — *περὶ τῆς παραπρεσβείας τοῦ αὐτοῦ* LaurS. — *Δημοσθένους ῥήτορος κατ' Αἰσχίνου περὶ παραπρεσβείας* sine *ὁ* et sine *τῆς Ω.* — *Δημοσθένους κατ' Αἰσχίνου περὶ παραπρεσβείας* Lind. — *Demosthenis oratio contra Aeschinem falsae legationis* Ciceron. Orator cap. 31. Cf. Titulum ante Libanii argumentum et vid. subscriptionem. — — Orationem de f. leg. Vindl non continet, sed tantum scholiastae argumentum et enarrationem, unde *τὰ ὑποκείμενα* ad variam lectionem vocabam. 2) *τοῦτον T. k.* 3) *περὶ τουτονὶ τ. ἀγ.* om Schol. Aeschin. p. 78 ed. Dind. — *παραγγ.* citant Harp. Phot. Suid. s. v. — Ordinem invertit LaurS sic: *ἀγῶνα γέγονε καὶ παραγγελίᾳ.* 4) *οἶομαι* Reiskius (de suo?). 5) Locum citat Clemens Alex. Str. VI, 2 §. 20 p. 748 Pott., quem locum Philinus apud eundem paulisper mutavit. 6) *ἑωρακότας Σ.* LaurS. vulg. — *ἑορακότας T.* Cf. Prolegg. Gramm. §. 76. 7) *ὅτι* Paul. (Fel?). 8) *ἐκληροῦσθα* pr *Σ*, super *αι* antiq scripsit *ε*. 9) *προιόντας* pr *Σ*, super *οι* antiq addidit *σ*. 10) *ὑμῖν* om pr *ι*. 11) *δεηθῆσι* pr *Ω*. 12) *ποιεῖσθε Ω*.

δίκαιον καὶ τὸν ὅρκον ὃν εἰςελήλυθεν ὑμῶν ἕκαστος[13] ὀμωμοκώς, ἐνθυμουμένους,[14] ὅτι ταῦτα μέν ἐστιν ὑπὲρ ὑμῶν καὶ ὅλης τῆς πόλεως, αἱ δὲ τῶν παρακλήτων αὗται δεήσεις καὶ σπουδαὶ τῶν[15] πλεονεξιῶν ἕνεκα γίγνονται, ἃς ἵνα κωλύηθ' οἱ νόμοι συνῆγον[16] ὑμᾶς, οὐχ ἵνα κυρίας τοῖς ἀδικοῦσι ποιῆτε.

quam aequitatem et iusiurandum, quo vestrum unusquisque dato huc est ingressus, et reputetis hoc e re vestra esse et totius civitatis, advocatorum autem istas intercessiones et studia propter emolumenta suscipi, ad quae prohibenda leges convocabant vos, non ut ea iniquis hominibus con-

---

13) ἕκαστος ὑμῶν vulg. — ὑμῶν ἕκαστος *Σ*. LaurS. *T*. Recte. Sententia est: vos quidem obstricti estis omnes, reliqui auditores cupidi esse possunt. — ὑμῶν om Urb. 14) ἐνθυμούμενος Ald. Mor. *v*. — ἐνθυμουμένους *Σ*. LaurS. vulg. — ἐνθυμουμέν$\overset{\text{ων}}{\text{ους}}$ AldV. 15) τῶν ἰδίων LaurS. vulg. — ἰδίων om *Σ*. *T*. Necessarium esse iudicant Grevius (Commentationis de f. leg. p. 34) et Shilleto, quia opponatur ὅλης τῆς πόλεως. At loci ab illo viro docto collati iudicium hoc non probant. Nam Cor. §. 64 γιγνόμενα ἐπὶ τῇ τῆς ἰδίας πλεονεξίας ἐλπίδι dictum est non de privati hominis cupidine, de qua h. l. agitur, sed de civitatium Graecarum singularum studio commodorum propriorum. Imo gravius oppositum est τῶν πλεονεξιῶν verbis ὑπὲρ ... πόλεως, quam si additur ἰδίων, quia omnis πλεονεξία simpliciter est inimica reipublicae liberae, quare id vitium maxime cavendum esse dicit Demothenes §. 296. Cf. Thuc. III, 82, 5 sq. Idem (?) ib. cap. 84, 1 sic simpliciter: οἵ τε μὴ ἐπὶ πλεονεξίᾳ, ἀπὸ ἴσου δὲ μάλιστα ἐπιόντες. Simpliciter etiam πλεονεξία et τὸ δίκαιον sibi opponuntur Isocrat. Paneg. §. 183: πρὸς τίνας χρὴ πολεμεῖν τοὺς μηδεμιᾶς πλεονεξίας ἐπιθυμοῦντας, ἀλλ' αὐτὸ τὸ δίκαιον σκοποῦντας; Cum nostro loco cf. (Dem.) Epist. II §. 2 p. 1469, 13: ἐν ᾗ (scil. πολιτείᾳ) παρεῖχον ἐμαυτὸν ἐγὼ πολιτευόμενον οὐδεμιᾶς ὀργῆς οὐδὲ δυςμενίας οὐδὲ ἀδίκου πλεονεξίας οὔτε κοινῆς (i. e. communis cum aliis eiusdem factionis communicandi commodi) οὔτε ἰδίας (i. e. mei proprii) προϊστάμενος. — Sufficit igitur articulus, sin addideris ἰδίων, delendus esse videtur articulus. 16) συνήγαγον LaurS. vulg. — συνῆγον pr *Σ* (non recens manus), antiq superscripsit αγ. Attamen non liquet, primaene manus fuerit αγ syllaba. est enim eiusdem atramenti cuius ὑμᾶς. non est eiusdem atramenti syllaba extrema ον, fortasse hoc discrimen, minimum illud quidem, est inde ortum, quod scripta est in eraso spatio. Hoc spatium est satis longum, ut possint scriptae fuisse antea tres literae. Sed etiam accentus est pictus in dimidio eraso loco, ubi antea fuerit ῾, perispomenon συνῆγον. Imperfectum aptius est de re solita.

(2) Τοὺς μὲν οὖν[1] ἄλλους,[2] ὅσοι πρὸς τὰ κοινὰ δικαίως προςέρχονται,[3] κἂν δεδωκότες ὦσιν εὐθύνας, τὴν ἀειλογίαν ὁρῶ[4] προτεινομένους,[5] τουτονὶ δ'[6] Αἰσχίνην πολὺ τἀναντία τούτου.[7] πρὶν γὰρ εἰςελθεῖν[8] εἰς ὑμᾶς καὶ λόγον δοῦναι τῶν πεπραγμένων τὸν[9] μὲν ἀνῄρηκε[10] τῶν ἐπὶ τὰς εὐθύνας ἐλθόντων, τοῖς δ' ἀπειλεῖ[11] περιιών, δεινότατον πάντων ἔθος εἰς τὴν πολιτείαν εἰςάγων καὶ ἀσυμφορώτατον ὑμῖν.[12] εἰ γὰρ ὁ πράξας τι τῶν κοινῶν καὶ διοικήσας τῷ[13] καθ' ἑαυτὸν[14] φόβῳ καὶ

firmaretis. (2) Ac reliquos quidem, qui recto proposito ad rempublicam accedunt, etiamsi rationem reddiderunt, semper tamen ultro ad respondendum paratos, Aeschinem autem istum longe aliter quam ita agere video. nam priusquam ad vos ingrederetur et actorum suorum rationem redderet, alium eorum, qui ad rationes petendas venerant, sustulit, aliis obambulans minitatur, et iniquissimam omnium consuetudinem et vobis perniciosissimam invehit in civitatem. si enim is, qui aliquid publicum

---

2. 1) οὖν om k. Habent etiam locum citantes Alexander Rh. T. VIII p. 472 W. et Apsines, qui rhetor om ὅσοι ... εὐθύνας, Rh. T. IX p. 526 W. 2) τοῖς μὲν οὖν ἄλλοις Priscian. T. II p. 250 Kr. Scholiasta. 3) εἰςέρχονται Urb. 4) ὁρῶ τ. ἀειλ. Apsines. — Ἀειλογίαν citant Crameri Anecd. Ox. T. II p. 488. Harpocr. Suid. Zonaras. s. v. Cf. Eubulid. §. 27. Prooem. XLIV §. 3. 5) τὴν ἀειλ. ὁρῶ ἀεὶ προβαλλομένους Phot. et Suid. s. v. προβάλλεσθαι. Kuesterus προτεινομένους esse interpretamentum censuit. Imo Anonym. in Hermanni Emend. Gr. Gr. p. 391: Δημοσθένης: 'τοὺς μὲν οὖν etc. τὴν ἀειλογίαν (ὁρῶ om) προτεινομένους' ἀντὶ τοῦ προβαλλομένους. Prooem. l. c. confirmatur προτεινομένους. 6) δὲ τὸν Lind. 7) τούτων vulg. marg antiq γρ Σ. Apsines. — τούτου Σ. Laur8. T. F. r. Ven. Obs. Aug2. IndFel. Vind4. Urb. Laur8. 'Pluralem ut masc. gener. praeferam.' Schaeferus. τούτου i. e. τοῦ προτείνεσθαι τὴν ἀειλογίαν toti sententiae aptius est. — τούτων (ι υ) Bav. — 'Aegre desidero ποιοῦντα.' Reiskius. At vid. Schneider. ad Xenoph. Mem. IV, 2 §. 4. Foertschii Obss. in Lys. p. 28. alios. 8) ἐλθεῖν Ω. 9) τῶν Urb. 10) Ἀνῄρηκεν citant Suid. Anecd Bkk. pp. 27. 402. AnecdCramer. Par. T. IV p. 94. Schol. in Hermog. Rh. T. IV p. 282 W. 11) Cit. Aristides Rh. T. IX p. 381 W. (= T. II p. 745 Dind.), ubi sic interpunge: ἐν τῷ κατὰ Αἰσχίνου τὸ μὲν ἀληθές: 'τὸν μὲν ... ἐλθόντων.' τὸ δὲ ἑξῆς ἐπικατεψεύσατο, οἷον; 'τοῖς δὲ ἀπειλεῖ.' Hoc vidit Spengelius quoque, quem vide Rh. T. II p. XXIII. 12) καὶ ἀσυμφ. ὑμῖν post ἔθος et ante εἰς ponunt vulg. — post εἰςάγων ponunt Σ. Laur8. Ω. Aug1. Bav. Vind3. 4. Urb. Lind. Urb. Laur8. (aliquot codd Bkk). βαρυσυμφορώτατον pro ἀσυμφορώτατον marg Mor. sine nota. AldV. Vind1. Scholiasta. Cf. AnecdBkk. p. 225. 13) τὸ s? 14) αὐτὸν s? Ω.

342 μὴ τῷ δικαίῳ κατασκευάσει[15] μηδὲν' εἶναι κατήγορον αὐτοῦ[16] παντάπασιν ἄκυροι πάντων ὑμεῖς γενήσεσθε.

3. Τὸ μὲν οὖν[1] ἐξελέγξειν[2] πολλὰ καὶ δεινὰ πεποιηκότα[3] τουτονὶ[4] καὶ τῆς ἐσχάτης ὄντα τιμωρίας[5] ἄξιον θαρρῶ καὶ πάνυ πιστεύω, ὃ δέ, καίπερ ὑπειληφὼς ταῦτα, φοβοῦμαι, φράσω πρὸς ὑμᾶς καὶ οὐκ ἀποκρύψομαι,[6] ὅτι μοι δοκοῦσιν ἅπαντες οἱ παρ' ὑμῖν[7] ἀγῶνες οὐχ ἧττον, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῶν καιρῶν ἢ τῶν πραγμάτων εἶναι, καὶ τὸ[8] χρόνον γεγενῆσθαι μετὰ τὴν πρεσβείαν πολὺν δέδοικα, μή τινα λήθην ἢ συνήθειαν τῶν ἀδικημάτων[9] ὑμῖν ἐμπεποιήκῃ.[10] (4) Ὡς δή[1]

gessit et procuravit, sui terrore et non aequitate efficiet, ne ab aliquo accusetur; omnis vobis eripietur auctoritas.

3. Ac me monstraturum multa istum et gravia scelera fecisse et extremo supplicio esse dignum confido et omnino persuasum mihi habeo, quid autem etiam in hac persuasione formidem, dicam apud vos et non dissimulabo: mihi videntur causae omnes, quae apud vos aguntur, non minus, Athenienses, temporum esse quam rerum, et quia multum temporis post legationem intercessit, metuo, ne id oblivionem aliquam aut consuetudinem vobis attulerit iniuriarum. (4) Sed tamen, quemadmodum

---

15) κατασκευάσοι corr *Ω* (pr *Ω* . . . σει). *k. u.* 16) αυτὸν *Σ.* — αὐτοῦ LaurS. vulg. — correxit Bekkerus.

3. 1) οὖν om Aristid. Rh. T. IX p. 378 W. (= T. II p. 487 sq. Sp.) 2) ἐξελέγχειν vulg. — ἐξελέγξειν Aristides. *Σ.* pr LaurS. *Φ.* — ἐξελέγξειν (χ superscr.) *F. t.* — 'Vulgatam videtur tueri Platonicum Euthydem. p. 313 ed. Heind: θαῤῥεῖ τὸ ἀποκρίνεσθαι.' Schaeferus. Platonicus locus praesentis infinitivo non patrocinatur. nam sic nunc scribitur: ὥςτε ἐπιεικῶς θαῤῥεῖ (non θάῤῥει) τὸ ἀποκρίνασθαι aoristo. Vid. Stallb. ad h. l. p. 275 C. Actio autem demonstrandi h. l. est futura, quae non mutatur addito articulo. Cf. Aphob. III §. 2: οὐχὶ τῷ . . . ἐξελέγξειν (*Σ* habet ξ in erasa litera, quam dignoscere non potui) πιστεύων. 3) πεπλημμεληκότα *r.* Laur8. 4) τοῦτον Aristides. 5) τιμωρίας ὄντα Aristides. *r.* Laur8. 6) ἀποκρύψομαι (τρέ superscr.) *r.* — ἀποτρέψομαι corr Augl. *s.* corr Harl. — ἀποτρεψομαι (κρυ superscr.) *k.* Cf. Phil. II §. 31. — Schol: γράφεται καὶ αποκρύψομαι. 7) ὑμῶν Ald. Mor. *t. u. v.* Vind3. — ὑμῖν *Σ.* LaurS. corr *Ω.* vulg. 8) τὸν Aug2. 9) ἀδικημάτων corr *Ω*, quid pr habuerit, perspicere non potui. 10) ἐμπεποιήκει LaurS. vulg. Bis soloecum, cui deesse augmentum iam Hemsterh. ad Xenoph. Epses. p. 196 ed. Loc observavit. — ἐμπεποίηκεν coniecit Markl. 'Non male. Vid. Heind. ad Platon. Lys. p. 41. Sed praestat sequi auctoritatem bonorum librorum. Nec mihi persuadet Elmsleius indicativum praeferens, quia orator,

μοι[2] δοκεῖτ'[3] ἂν ὅμως ἐκ τούτων[4] καὶ γνῶναι τὰ δίκαια καὶ δικάσαι νυνί, τοῦθ'[5] ὑμῖν λέξω: εἰ σκέψαισθε[6] παρ' ὑμῖν αὐτοῖς,[7] ὦ ἄνδρες[8] δικασταί,[9] καὶ λογίσαισθε,[10] τίνων προςήκει

etiam sic et intellecturi quae aequa sunt et pronuntiaturi nunc videmini, id vobis dicam: si vobiscum ipsi consideretis, iudices, et reputetis, qua-

---

si coniunctivo uti voluisset, periphrastice fuisse scripturus videatur *ἐμπεποιηκὸς ᾖ*, ad Soph. Aiac. vs. 278 p. 304 ed. Lips. Iphigeniarum Marklandi, coll. eiusd. annot. ad Eurip. Med. vs. 310 p. 133 ed. Lips.' Schaeferus. Periphrastici perfecti exempla ipse auxit Shilleto Append. A p. 202 ed. 2ae, quamquam Elmsleio adstipulatur. De indicativo vid. infra §§. 96. 289. Krueger. Gr. Gr. §. 54 p. 189 ed. 2ae. Baeumlin. Gr. Gr. §. 6[?]. alios. Sed h. l. indicativus minus convenit, quia Demosthenes non tanquam de certa re dicit, ut Thuc. III, 53, de quo loco vid. Poppon. Prolegg. T. I p. 135. Tempus autem h. l. non est historicum, sed praeteritum in praesenti de re, quam orator avertere studet, recte igitur coniunctivo utitur. Non est autem quod Shilleto l. c. de perfecti coniunctivi tali usu dubitet. nam cf. Sophocl. Trach. vs. 655 (= 664) *δέδοικα, μὴ περαιτέρω | πεπραγμέν' ᾖ μοι πάντα.* Herodot. III, 119: *ἀρρωδήσας μὴ κοινῷ λόγῳ οἱ ἓξ πεποιηκότες ἔωσι ταῦτα.* — *ἐμπεποιήκῃ* Augl. Bav. IndLamb. Schol. (*T. Φ. r. s. v*?). — *πεποιηκῃ* pr *Σ*, antiq addidit *ἐμ*, quod facillime excidit post *ἐν*. — *ἐπεποιήκει* Laur8.

4. 1) *δέ* Dobraeus coniecit. corr Mal. Bene, nisi sequeretur *ὅμως*. H. l. *δή* annectit. 2) *μοι* om Appfr. 3) *δοκοῖτ'* vulg. — *δοκεῖτ' Σ*. Laur8. Augl. *F* (pr Bav). AldT. Vind4. (*T. Φ. s*). Frequentissimus ille est error. Cf. Symm. §. 2. Aristocr. §. 23 etc. — *δόξετε r*. Laur8. 4) *τούτου* Augl. *Ω*. Laur8. *r. s. u*. 5) *ταῦθ'* Augl. 2. *s. ε. ζ*. Laur8. (*r*?). Mal. (*Φ. k. t.*) — *ταυθ'* (superscr. *τοῦθ'*) *F*. 6) *εἰ σκέψασθε* Laur8. Augl. Vind1. Mal. — *εἰ σκέψασθε* pr *Σ*, pallido atramento *ι* insertum est post *α*, facile confusum cum *αι*. — *εἰ σκέψεσθε Ω. k. u*. Aug2. Vind3. — *εἰ σκεψασθε* (superscr. *αι*) *r*. (— *εἰ σκεψασθε* (superscr. *ε*) *s*?). — *σκέψασθε* sine *εἰ* Hermog. Rh. T. III p. 99 W. Cf. not. 10. Dindorf. Praef. I p. VIII. — — *παρ' ὑμῖν αὐτοῖς* om text Laur8 in fine lineae, eadem manus cum punctis in marg scripsit addito *κει* (superscr. *μεν*) i. e. *κείμενον*, sive textus. 7) *αὐτοῖς* om Anonym. De Figuris Rh. T. VIII p. 635 W. 8) *ἄνδρες* om Anonymus Rh. l. c., ut solet familia Augl i. 9) *δικασταί* om *k. r*. Laur8. — *ἀθηναῖοι u*. 10) *λογίσεσθε* Augl. 2. Harl (*λογίζεσθε* secundum Taylorum). *k. u*. (*s*?). Vind3. — *σκέψασθε* (omisso *εἰ*) . . . *καὶ λογίσασθε* Anonymus Rh. l. c. *ε. ζ*. (*s*?). — *λογίσασθε* etiam Laur8. Obs. — *λογίσασθαι Σ* (voluit *λογίσασθε*). — *λελόγισθε* text *Ω*, cuius margo: *καὶ λογίσεσθε*. — Non intelligebatur *ἀσυνδέτως* explicandorum causa verborum *εἰ σκέψαισθε* etc.

τῇ πόλει λόγον[11] παρὰ πρεσβευτοῦ[12] λαβεῖν. πρῶτον μὲν[13] τοίνυν,[14] ὧν ἀπήγγειλεν, δεύτερον δέ,[15] ὧν ἔπεισεν,[16] τρίτον δέ, ὧν προςετάξατ'[17] αὐτῷ, μετὰ ταῦτα,[18] τῶν χρόνων,[19] ἐφ' ἅπασι δὲ τούτοις, εἰ ἀδωροδοκήτως ἢ μὴ πάντα ταῦτα[20] πέπρακται. (5) Τί δή ποτε τούτων;[1] Ὅτι ἐκ μὲν τῶν ἀπαγγελιῶν τὸ βουλεύσασθαι[2] περὶ τῶν πραγμάτων ὑμῖν[3] ἐστίν. ἂν[4] μὲν οὖν ὦσιν ἀληθεῖς, τὰ δέοντ' ἔγνωτε, ἂν[5] δὲ μὴ τοιαῦται, τἀναντία. Τὰς δὲ συμβουλίας[6] πιστοτέρας ὑπολαμβάνετ' εἶναι τὰς

rum rerum civitatem a legato rationem repetere oporteat. primum, eorum quae renuntiavit, secundo loco, eorum quae persuasit, tertio, eorum quae vos ei mandastis, post haec, temporum, et his omnibus actis, integre necne ea facta sint omnia. (5) Cur tandem horum? Quod e renuntiationibus vos de negotiis deliberatis. quae si verae sint, necessaria statuitis, sin non tales, contraria. Consilia autem legatorum veriora esse puta-

---

addita esse. Cf. Aristocr. §. 23. 'Aoristorum optativis, non futuris, oratorem usum esse arguit illud ipsum λογίσεσθε, pro quo scripturus erat λογιεῖσθε.' Schaeferus. — Βούλομαι δὲ ἀναμνῆσαι ὑμᾶς Anonym. Rh. in Seguier. Notit. et Extr. Mstt. T. XIV T. 2 p. 185. — ὦ ἄ. δικ. καὶ λογ. om Hermogenes. 11) λογ. τῇ πόλ. Laur8. — τῇ πόλει om Anonymus Seguieri. Schol. ad Hermog. Rh. T. VII p. 940 W. Aristides Rh. T. IX p. 370 W., qui Aelius rhetor sic: τίνων (τίνα olim) οὖν χρὴ παρὰ πρ. λόγον λαβεῖν. 12) πρεσβευτῶν Aug2. 13) μὲν om Φ. 14) τοίνυν om pr LaurS. Schol. ad Hermog. l. c. Anonymus Seguieri. Hermogenes T. III p. 211 W. 15) εἶτα pro δεύτ. δὲ Hermogenes. Maximus Plan. Rh. T. V p. 476. 16) ἔπραξε in aliquo libro, cuius nota periit. 17) προσετάξατο Ω. Cf. §. 6. 18) μετὰ ταῦτα δὲ Aldetc. — εἶτα Aug1. Ω. r. s. u. Laur8. — εἶτα δὲ k. — μετὰ ταῦτα (δὲ omisso) Σ. LaurS. vulg. 19) χρόνων (articulo in γρ posito) Φ. — τὸν χρονον Ω. k. u. Aug1. Vind3. Laur8 20) ταῦτα πάντα Anonymus Rh. l. c. Mor. Ω. k. r. s. Aug1. Vind3. 4. Mal. Laur8. — πάντα ταῦτα Σ. LaurS. vulg. — πάντα om u.

5. 1) τούτων ἑκάστου Aug1. 2. s. β. ε. ζ. η. k. r. rec marg t. Harl. Laur8. — τούτων ἕκαστον LaurS. — ἕκαστον om pr Σ, add antiq. vulg. 2) βουλεύεσθαι Aug1. s. ε. k. r. u. Laur8. 3) ὀρθῶς ὑμῖν LaurS. vulg. — ὑμῖν ὀρθῶς Lind. — ὀρθῶς om Σ. γρ Φ. 'Vel omnibus libris tacentibus hoc adverbium oportuit deleri. Hoc enim vult orator: omnino consultatio de rebus gerendis pendet e nuntiis, qui si veri sunt, recte consultatur, secus, si falsi. Docent quae proxime sequuntur.' Schaeferus. 4) ἐὰν Ω. Aug1. s. k. u. — — Proximum οὖν om LaurS. 5) ἐὰν Ω. Aug1. 2. s. k. r. u. Mal. Laur8. 6) συμβουλείας corr Aug1.

τῶν πρέσβεων. ὡς γὰρ εἰδότων[7] περὶ ὧν ἐπέμφθησαν[8] ἀκούετε. οὐδὲν οὖν ἐξελέγχεσθαι δίκαιός[9] ἐστιν ὁ πρεσβευτὴς φαῦλον οὐδ' ἀσύμφορον ὑμῖν[10] συμβεβουλευκώς. (6) Καὶ μὴν περὶ ὧν[1] γ' ἢ[2] προςετάξατ' εἰπεῖν[3] ἢ πρᾶξαι καὶ διαρρήδην ἐψηφίσασθε[4] ποιῆσαι, προςήκει διῳκηκέναι.[5] εἶεν. Τῶν δὲ δὴ χρόνων[6] διὰ τί; ὅτι πολλάκις, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, συμ- 343
βαίνει πολλῶν πραγμάτων καὶ μεγάλων καιρὸν ἐν βραχεῖ χρόνῳ γίγνεσθαι ὃν ἄν[7] τις ἑκὼν καθυφῇ τοῖς ἐναντίοις καὶ προδῷ, οὐδ' ἂν ὁτιοῦν ποιῇ πάλιν οἷός τ' ἔσται[8] σῶσαι. (7)

tis. auditis enim eos ut gnaros earum rerum, de quibus missi sunt. nequaquam igitur decet convinci legatum dati vobis ullius futilis et perniciosi consilii. (6) Et vero quae aut dicenda aut agenda iussistis et nominatim decrevistis facienda, ea illum convenit procurasse. haec hactenus. Temporum autem quamobrem? quia saepe usu venit, Athenienses, ut multarum rerum et magnarum occasio brevi tempore concludatur, quam si quis ultro adversariis condonarit et prodiderit, etiamsi omnia conetur, non poterit sanare. (7) De mercede autem accepta aut non accepta, inde

---

7) εἰδότας Lind. — ὡς ἀκριβέστερον (vel σαφέστερον) εἰδότων (subaudiens τούτους) et πρὸς οὓς pro περὶ ὧν mavult Reiskius, omnino temere. 8) ἐξεπέμφθησαν Aug2. — ἐπέμφησαν pr *Ω*, θ add corr. 9) δίκαιόν Aug1. — post ὁ trium quatuorve erasarum literarum spatium *Σ*, in cuius margine antiq ante erasas literas adscriptum erat: γρ. δίκαιός ἐστιν ὁ πρεσβευτής. — ὁ om pr LaurS. 10) ὑμῖν οὐδὲν Fel.

6. 1) ἐπέμφθησαν add marg antiq cum signo ut post ὧν inserendum *Σ*. — ἐπέμφθη ἢ LaurS post γε habet punctis notatum. 2) ἢ post γε *Σ*. De traiecta ἢ cf. §. 193. Thuc. VI, 18 §. 1 ibiq. Krueger. Id. VI, 24 §. 1 ibiq. Poppo. Vid. Remaclyi Observ. in Lucian. Hermotimum p. 11. — om vulg. 3) προσετάξατόπεῖν pr *Ω*. Cf. §. 4 not. 17. 4) ψηφίσασθε *Ω*. Vind3. — ψηφίσασθαι *u*. 5) διοικῆσαι cod ζ. — 'Post haec verba ratio tertiae propositionis reddi debuit, quemadmodum in ceteris quatuor factum est. Sed haec incuriâ scribae excidit.' Marklandus. 'Neque quinque ista membra (vid. vs. 16 sq.), in quae dividitur criminatio Demosthenis, satis recte aut accurate recensentur a Quintiliano Inst. IV, 4.' Taylorus. — 'Legi velim, sententia id postulante, ὅτι ἐποίησε, προςήκει δεικνύναι.' Reiskius. — 'Hic etiam locus est longe sanissimus. Cf. pp. 343, 17. 352, 25. 371, 10.' Schaeferus. Reiskius locum non intellexerat. Infinitivo διῳκηκέναι subiiciendum ὁ πρεσβευτὴς intelligendum est, obiectum autem sumendum e περὶ ὧν, i. e. *quod attinet ad ea quae*. Ceterum 3ia propositio deest §. 178. 6) τὸν δὲ δὴ χρόνον *Ω*. *k*. *u*. corr Aug1. Vind3. — item LaurS, sed τὸν est correctum ex τῶν. 7) ἐάν vulg. — ἂν *Σ*. LaurS. Vind1. 8) ἐστὶ sive ἐστι *Φ*. *r*. *ε*. Aug2. Vind4. Mal. Laur8. — ἔσται in rasura LaurS.

(7) Ἀλλὰ μὴν ὑπέρ γε τοῦ προῖκα, ἢ μή. τὸ μὲν[1] ἐκ τούτων λαμβάνειν, ἐξ ὧν ἡ πόλις βλάπτεται, πάντες οἶδ'[2] ὅτι φήσαιτ' ἂν εἶναι δεινὸν καὶ πολλῆς ὀργῆς ἄξιον. ὁ μέντοι τὸν[3] νόμον τιθεὶς οὐ διώρισεν τοῦτο, ἀλλ' ἁπλῶς εἶπεν[4] μηδαμῶς[5] δῶρα λαμβάνειν, ἡγούμενος, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, τὸν ἅπαξ λαβόντα[6] καὶ διαφθαρένθ' ὑπὸ χρημάτων οὐδὲ κριτὴν ἔτι τῶν συμφερόντων ἀσφαλῆ μένειν[7] τῇ πόλει. (8) Ἂν μὲν[1] τοίνυν ἐξελέγξω[2] καὶ δείξω[3] σαφῶς Αἰσχίνην τουτονὶ καὶ μηδὲν ἀληθὲς ἀπηγγελκότα καὶ κεκωλυκότ' ἐμοῦ τὸν δῆμον ἀκοῦσαι τἀληθῆ, καὶ πάντα τἀναντία τῶν συμφερόντων[4] συμβεβουλευκότα,[5] καὶ

accipere, unde respublica damnum capiat, omnes scio fateri esse terribile et magna ira dignum. legislator vero hoc non distinxit, sed simpliciter vetuit accipere aliquem munera, existimans, ut mihi videtur, eum, qui semel acceperit et largitionibus sit corruptus, non amplius constantem manere iudicem publicorum commodorum. (8) Quod si ostendero et perspicue monstravero, Aeschinem istum et nihil veri renuntiasse, etiam obstitisse ne populus verum ex me audiret, et utilibus maxime contraria suasisse, et nihil eorum quae mandaveratis in legatione fecisse, et con-

7. 1) 'Melius interrogative ἢ μή;' Taylorus. — 'Nulla ratione tolerabiliter. Sed Taylorum, opinor, egit transversum Marklandus inferciens ὅτι (ὅτι τὸ μὲν), quasi haec responsio sit ad interrogationem.' Schaeferus. 2) εὖ οἶδ' vulg. — εὖ om Σ. Τ. Lind. pr Laur8, lineam finiens, quae eadem manus add compendium εὖ, simile δ. 3) τὸν om Aug2. 4) ἀπεῖπεν Laur8. γρ marg antiq Σ. Τ. Φ. 'Quod haud scio an reponendum.' Shilleto. Simplex verbum ἁπλῶς εἶπεν melius respondet opposito οὐ διώρισεν, ortum illud esse videtur e praecedenti ἀπ. 5) μηδαμοῦ Aug2. 6) λαμβάνοντα Aug1. k. s. 7) μενεῖν Dind. Non probo. nam iam tum, quum haec causa agebatur, Aeschines erat pravus iudex commodorum publicorum, non futurus erat. — μένειν ἐν F. Φ. r. υ. Aug2. Vind1. Mal. 'Inepte praepositio additur.' Schaeferus. Post ειν facile ἐν oriri et perire poterat.

8. 1) μὲν om Hermogen. Rh. T. III p. 417. 2) ἐλέγξω Φ. Bav (non F?) Mal. 3) καὶ δείξω om Hermog. p. 417, qui p. 283 pro proximis tradidit sic: καὶ τὸν δῆμον ἀκοῦσαί μου τἀληθῆ κεκωλυκότα καὶ τοὺς χρόνους κατατετριφότα, quum paulo antea dedisset καὶ ἀνηλωκότα τοὺς χρόνους. 4) ὑμῖν post συμφερόντων add vulg. — τῇ πό LaurS, deletis τῇ πό. om Σ (cuius antiq addidit τῇ πόλει). k. s. Aug1. 5) βεβουλευκότα Φ. συμβεβουλευκότα pr Ω. — καὶ πάντα ... συμβεβουλευκότα om Hermog. Rh. T. III p. 282. — καὶ om text pr LaurS in fine lineae.

μηδὲν, ὧν προςετάξατε,[6] ἐν τῇ πρεσβείᾳ[7] ποιήσαντα,[8] καὶ ἀνηλωκότα τοὺς χρόνους ἐν οἷς πολλῶν καὶ μεγάλων πραγμάτων καιροὶ προεῖνται[9] τῇ πόλει,[10] καὶ πάντων τούτων δῶρα καὶ μισθοὺς εἰληφότα μετὰ Φιλοκράτους· καταψηφίσασθ' αὐτοῦ καὶ δίκην ἀξίαν τῶν ἀδικημάτων λάβετε. ἂν[11] δὲ μὴ δείξω ταῦτα, ἢ μὴ πάντα·[12] ἐμὲ μὲν[13] φαῦλον ἡγεῖσθε, τοῦτον[14] δ'[15] ἄφετε.

9. Πολλὰ δὲ καὶ δεινὰ κατηγορεῖν ἔχων ἔτι πρὸς τούτοις ἕτερα, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἐξ ὧν οὐκ ἔσθ' ὅστις ἂν οὐκ[1] εἰκότως μισήσειεν αὐτόν, βούλομαι[2] πρὸ πάντων ὧν μέλλω λέ-

sumpsisse tempora quibus multarum et magnarum rerum occasiones reipublicae perierunt, et propter omnia haec mercedes et munera accepisse cum Philocrate; condemnate eum et ut facinoribus eius dignum est punite. sin haec non ostendero, aut non omnia; me improbum ducite et istum absolvite.

9. Quanquam autem multa et gravia praeter haec accusare possum alia, Athenienses, ob quae nemo non eum iure oderit, ante omnia tamen

---

6) προσετάξατε ὑμεῖς Hermog. p. 283. 7) ἐν τῇ πρεσβείᾳ om Hermog. p. 283. 8) πεποιηκότα marg LaurS. vulg. — ποιήσαντα Σ. text LaurS. T. Lind. Si codices optimi optimum exhibent, orator etiam forma temporis (aoristo) primariam absolvit rem, legatum Aeschinem omnino contra iussa populi ea fecisse, unde reliqua mala consequerentur: falsa renuntiatio, impedimentum veri audiendi, suasio detrimenti, cessatio, corruptio. Haec damna perfecto referuntur, ut appareret etiam tum durare quae ex Aeschinis contumacia orta sint. Quam sententiam nisi Demosthenes voluisset significare, proponendum fuisset ἐν τῇ πρεσβείᾳ πεποιηκότα ante ea, quae tempore subsequebantur. De hoc usu temporum vid. Prolegg. Gramm. §. 98 ibiq. citt. inprimis cf. Aphob. III §. 5. — καὶ πάντα . . . ποιήσαντα om Hermog. p. 417. 9) προεῖντε Ω. 10) ἐν οἷς . . . π. om Hermogenes. Delenda censet Dobraeus, quia nemo, si abessent, desideraret. Cf. §§. 161. 133. At vid. §§. 51. 186, in quibus τοὺς χρόνους cum additamento orator usurpavit. Eos locos ipse Dobraeus citavit. 11) ἐὰν Augl. 2. k. r. s. Ω. Vind3. 4. Mal. LaurS. 12) ἢ μὴ uncis inclusit Reiskius, quia alias mera sit infantia. — ἢ μὴ πάντα delebat Dobraeus. — 'Nulla hic infantia loquendi, quod ipse vidisset Reiskius, si cogitasset ταῦτα perinde ut πάντα pronuntianda esse τονικῶς.' Schaeferus. 13) μὲν om Ω. Aug2. 14) τουτονὶ vulg. et Hermog. p. 305. — τοῦτον Σ. LaurS. T. Lind. 15) δ' om Φ.

9. 1) οὐκ ἔσθ' ὅςτις ἂν οὐκ Σ. LaurS. vulg. — ὅςτις ἂν οὖν Augl (vulgata in marg). k. u. (s?). 2) βούλομαι δὲ Dionys. H. T. V p. 298 R.

γειν μνημονεύοντας ὑμῶν οἶδ'[3] *ὅτι τοὺς*[4] *πολλοὺς ὑπομνῆσαι, τίνα*[5] *τάξιν ἑαυτὸν ἔταξεν*[6] *Αἰσχίνης ἐν τῇ πολιτείᾳ τὸ πρῶτον καὶ τίνας λόγους κατὰ τοῦ*[7] *Φιλίππου δημηγορεῖν ᾤετο*
344 *δεῖν, ἵν' εἰδῆθ' ὅτι τοῖς ὑφ' ἑαυτοῦ*[8] *πεπραγμένοις καὶ δεδημηγορημένοις*[9] *ἐν ἀρχῇ μάλιστ'*[10] *ἐξελεγχθήσεται δῶρ' ἔχων.* (10) *Ἔστι τοίνυν οὗτος*[1] *ὁ πρῶτος Ἀθηναίων αἰσθόμενος Φίλιππον, ὡς τότε δημηγορῶν ἔφη, ἐπιβουλεύοντα τοῖς Ἕλλησι*[2]

vos quae dicturus sum, quum, ut satis scio, plerique vestrum id meminerint, commonefaciam, in qua reipublicae statione Aeschines se primum collocarit et quales contiones contra Philippum sibi habendas esse censuerit, ut sciatis eum suis actis et contionibus primis maxime de acceptis muneribus convinci. (10) Primus igitur hic est Atheniensium, qui animadverterit Philippum, ut tum pro contione asserebat, insidiari Graecis

---

3) *εὖ οἶδ'* vulg. — *εὖ* om Dionysius. *Σ*. LaurS. Bav. Lind. Vind4. Mal. (*T*. *Φ*. *t*. *v*). 4) *τοὺς* om Augl. *k*. *r*. *s*. Harl. Laur8. — *τοὺς πολλοὺς* gravius est. 5) *εἰς τίνα* LaurS. vulg., etiam expressis verbis Georgius Lecapenus in Matthaei Lect. Mosq. p. 77. — *εἰς* om Dionysii cdd. et *Σ*. (*s*?). Constructio paulo inusitatior. Cf. Aeschin. Ctes. §. 7: *τὴν τάξιν λιπεῖν, ἣν ἂν ταχθῇ ἐν τῷ πολέμῳ . . . ἐκλιπεῖν τὴν τάξιν ἣν τέταχθε*. Lucian. Encom. Dem. cap. 44: *ἣν ἐμαυτὸν ἔταξα τάξιν λιπὼν τὴν Ἑλληνικήν*. Huius formulae accusativum Kruegerus Gr. §. 46, 5 nominati a c c u s a t i v d e s i n h a l t e s. Nobis quidem primaria notio esse videtur accusativi repetenda etiam ad hanc structuram explicandam, quippe qui sit casus rei in quam verbum cognatum dirigatur. Lobeckius igitur Paral. p. 517 sq. bene contulit cum Eurip. Suppl. vs. 657: *δεξιὸν τεταγμένους κέρας*. Facilius autem etiam hunc duplicem accusativum explicamus, si, ut in aliorum verborum constructione, similiter separamus alterum casum personae obiectae, alterum rei obiectae, sic: *ἑαυτὸν ἔταξεν* et *τάξιν τινὰ ἔταξεν*, *se ordinavit* et *ordinem aliquem ordinavit*. Graece coalescit constructio, quam nos disiungimus: welche stelle hat er gestellt? und hat er sich hingestellt? 6) *ἔταξεν ἑαυτὸν* vulg. — *αὑτὸν ἔταξεν* Dionysius. — *ἑαυτὸν ἔταξεν* *Σ*. LaurS. *T*. Lind. Cf. §. 302. — *ἔταξεν* om Vind4. 7) *τοῦ* om Aug2. 8) *αὑτοῦ* *Ω*. *s*. Vind3. 9) *καὶ δεδημιουργημένοις* *Ω*. *u*. Vind3. — om Augl. *k*. *s*. 10) *τούτοις μάλιστα πάντων* vulg. — *τούτοις* om Dionysius. *Σ* (habet *γρ* marg antiq). LaurS. *F*. *T*. *Φ*. *t*. *u*. Lind. Vind4. Mal. — *πάντων* om Dionysius. *Σ* (item om marg antiq). LaurS. *Ω*. *F*. *T*. *Φ*. *s*. Augl. Vind3.

10. 1) *οὗτος* om Dionysius l. c. p. 290. Vindl. 2) Cit. Biograph. p. 265 ed. Westerm. Hermog. Rh. T. III pp. 276. 297 W. Anonym. Rh. ibid. p. 711. Anonym. Rh. T. VIII pp. 647. 652. Minucianus fin. Rh. T. IX p. 613 W. Seguier. Notit. et Extract. Mscr. T. XIV P. 2 p. 195. = Rh. T. I p. 440 Speng.

καὶ διαφθείροντά τινας τῶν ἐν Ἀρκαδίᾳ[3] προεστηκότων, καὶ ἔχων Ἴσχανδρον[4] τὸν[5] Νεοπτολέμου δευτεραγωνιστὴν προςιὼν μὲν[6] τῇ βουλῇ,[7] προςιὼν δὲ τῷ δήμῳ[8] περὶ τούτων, καὶ πείσας ὑμᾶς[9] πανταχοῖ[10] πρέσβεις πέμψαι[11] τοὺς συνάξοντας δεῦρο τοὺς βουλευσομένους[12] περὶ τοῦ πρὸς Φίλιππον πολέμου, (11) καὶ[1] ἀπαγγέλλων[2] μετὰ ταῦθ' ἥκων[3] ἐξ Ἀρκαδίας τοὺς καλοὺς ἐκείνους καὶ μακροὺς λόγους,[4] οὓς[5] ἐν τοῖς μυρίοις ἐν Μεγάλῃ πόλει[6] πρὸς Ἱερώνυμον,[7] τὸν ὑπὲρ Φιλίππου λέγοντα, ὑπὲρ ὑμῶν[8] ἔφη δεδημηγορηκέναι, καὶ διεξιὼν[9] ἡλίκα τὴν Ἑλλάδα πᾶσαν, οὐχὶ τὰς[10] ἰδίας ἀδικοῦσι[11] μόνον πατρίδας οἱ δωροδο-

et corrumpere magistratuum quosdam in Arcadia, et adhibito Ischandro Neoptolemi secundano actore retulerit ad senatum, retulerit ad populum his de rebus, et suaserit vobis quocunque terrarum legatos esse mittendos, qui huc convocarent de bello Philippico deliberaturos, (11) et postea reversus ex Arcadia praeclaras illas et longas orationes recensuerit, quas coram decem milibus Megalopoli adversus Hieronymum Philippi defensorem habuisse pro vobis se asserebat, et commemoraverit, quantis iniuriis omnem Graeciam, non suas tantum patrias largitionum avidi et pecuniam

3) καρδίᾳ pr *t*. 4) Cit. Harpocr. s. v. Aristides Rh. T. IX p. 375 W. — ἴσχναδρον *u*. — ἴχναδρον *Ω*. Cf. §. 303. 5) τὸν om Vind4. 6) καὶ προςιὼν μὲν Aristides. 7) προςιὼν μὲν τῇ βουλῇ om *Φ*. 8) Cit. Hermog. p. 285. Anonym. Rh. T. VIII p. 639. Aristides. 9) ἡμᾶς *Ω. k. u.* — Post πανταχοῦ ponunt ὑμᾶς Vind3. 4. 10) πανταχοῦ vulgo. — πανταχῇ *Ω*. Augl. *s*. Laur8. (*k. r. u*). — πανταχοῖ *Σ*. LaurS. 11) πέμπειν Ald. Mor. *F*. *Φ*. *t*. *v*. Vind4. Mal. Cf. §. 12. — πέμψαι Fel. *Σ*. pr LaurS. *Ω*. Augl. *s*. Vind3. Laur8. Dionysius. (*T. k. r. s. u*). Cf. §. 304. — — πανταχοῦ πρέσβεις περὶ τούτων πέμψαι Aristides. 12) τοὺς Ἕλληνας βουλευσομένους coniecit Marklandus. 'De Graecis intelligi per se apparet.' Schaeferus.

11. 1) καὶ uncis inclusit Reiskius constructionem non intelligens. Dobraeus καὶ ante διεξιὼν omisit, qua particula ἀπαγγ. et διεξιὼν copulata sunt. Sed 'omnia inde a vs. 3 ἔστι τοίνυν usque ad vs. 18 παρὰ Φιλίππου continuanda sunt.' Schaeferus. Cf. §. 303 sq. 2) ἀπαγγέλων *Ω*. — ἐπαγγέλλων Aristides. *u*. Male ante μετὰ interpungebatur. 3) ἧκεν sic *Ω*. 4) τοὺς μακροὺς ἐκείνους καὶ καλοὺς *l*. Mor. *Ω*. Augl. *k. s. u*. Vind3. Cf. §. 303. 5) οὓς excidit post λόγους in Dionysii l. c. 6) Cit. Harpocr. Suid. (Phot. s. v. Μύριοι ἐν Μεγαλοπόλει). Cf. §. 198. — ἐν τῇ Μεγάλῃ πόλει Dionysius. De scriptura huius nominis vid. ad Megal. §. 9. 7) Cit. Harpocr. Phot. s. v. Cf. Cor. §. 295. 8) ἡμῶν *Ω. k. u*. Vind3. 9) εξιων pr *Σ*, quae post αι exciderant literae δι, add antiq. 10) τὰς om Fel. 11) ἀδικοῦσιν οὐ τὰς ἰδίας Aristides.

κοῦντες καὶ χρήματα λαμβάνοντες[12] παρὰ Φιλίππου. (12) Ἐπειδὴ τοίνυν ταῦτα πολιτευομένου τούτου τότε καὶ τοῦτο τὸ[1] δεῖγμ' ἐξενηνοχότος[2] περὶ[3] αὑτοῦ,[4] τοὺς[5] περὶ[6] τῆς εἰρήνης πρέσβεις πέμπειν ὡς Φίλιππον ἐπείσθητε, ὑπ'[7] Ἀριστοδήμου καὶ Νεοπτολέμου καὶ Κτησιφῶντος[8] καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἐκεῖθεν ἀπαγγελλόντων[9] οὐδ' ὁτιοῦν[10] ὑγιές· γίγνεται[11] τῶν πρέσβεων τούτων εἷς καὶ[12] οὗτος, οὐχ ὡς τῶν ἀποδωσομένων[13] τὰ ὑμέτερα,[14] οὐδ' ὡς[15] τῶν πεπιστευκότων τῷ[16] Φιλίππῳ,[17] ἀλλ' ὡς τῶν[18] φυλαξόντων[19] τοὺς ἄλλους. διὰ γὰρ τοὺς προειρημένους λόγους καὶ τὴν πρὸς τὸν[20] Φίλιππον ἀπέχθειαν,

a Philippo accipientes afficerent. (12) Posteaquam igitur ea tum isto administrante et tale de se specimen praebente, legatos de pace ad Philippum mittendos vobis persuaserunt Aristodemus et Neoptolemus et Ctesiphon et ceteri nihil sani e Macedonia renuntiantes; eorum legatorum et iste fit unus, non qui vestra venderet, aut qui Philippo fidem haberet, sed qui ceteros custodiret. nam propter orationes ante habitas et Philippi

12) καὶ χρήμ. λαμβ. delebat Cobetus Var. Lect. p. 347, et ad Hyperid. Funebr. p. 39, quia praecedit δωροδοκοῦντες. Cf. ad Cor. §. 45. Tuetur verba etiam Aristides.

12. 1) τὸ om Φ. Vind4. Mal. Laur8. *F* (Bav?). 2) ἐξενηχοτος pr Σ, νο add antiq. 3) παρὰ coniecit Reiskius, quia statim περὶ repetatur. Si quid mutandum esset, praeferrent hiatus osores ὑπέρ. 4) αυτοῦ Σ. — αὑτοῦ Dionysius. Ω. *s* (alii codd Bekkeri?). — ἑαυτοῦ vulg. — αὐτοῦ LaurS. 5) τοὺς om *v*. 6) ὑπὲρ *s*? 7) ὑπὲρ Augl. Laur8. (*s*?). 8) καὶ Κτησιφῶντος om Dionysius. — καὶ Κηφισοφῶντος coniecit Wolfius At vid. Harpocr. Phot. Suid. s. v. Κτησιφῶν. Anonymi Argum. §. 3. 9) ἀπαγγελόντων Ald. Fel. *t*. pr Mal. 10) οὐδὲν ἐγένετο sec m. cod *ε* pro οὐδ' ὁτιοῦν. 11) ἐγένετο AldV. — γιγνεται LaurS. Idem in marg rubro: Θουκυδίδης (II, 35, 1): 'ἐπαινοῦσι τὸν προσθέντα' ἀντὶ ἐπήνεσαν. 12) τούτων εἷς καὶ om Vind1. 7. — τούτων om Philemon. p. 268 ed. Osann. 13) ἀποδοσομένων corr Mal. — ἐμπολησόντων fortasse pro ἀποδωσομένων voluit Lambinus e scholiis sumptum. 14) ἡμέτερα Philemon. Hermog. Rh. T. III p. 96 W. et Aldina Hermog. Rh. T. III p. 275 W. Ω. *k*. *u*. Vind3. 15) οὐδὲ sine ὡς Philemon. 16) τῷ om *F* (Bav?). Ω. *k*. *r*. *s*. *u*. Augl. 2. *ε*. Laur8. 17) οὐδ' ὡς ... Φιλίππῳ om Hermogen. bis. Item Anonymus De Figuris Rh. T. III p. 709. Alius Anonymus De Fig. T. VIII p. 637. Habet Aristides Rh. T. IX p. 365 W. 18) ἀλλὰ τῶν sic sine ὡς Lind. 19) τῶν φυλαξάντων Hermogenes p. 96. Anonymus Rh. T. VIII p. 637. Ω. — φυλάξοντα Aristides. 20) τὸν om Aldetc. *F* (Bav?). Φ. *k*. *r*. *t*. *v*. Vind4. Mal. Laur8. — Habent articulum Σ. LaurS. Ω. Augl. *s*. Vind3. (*T*. *u*?)

ταύτην εἰκότως περὶ αὐτοῦ πάντες εἴχετε[21] τὴν δόξαν. (13) Προςελθὼν τοίνυν ἐμοὶ μετὰ ταῦτα συνετάττετο κοινῇ πρεσβεύειν, καὶ ὅπως τὸν[1] μιαρὸν καὶ ἀναιδῆ[2] φυλάξομεν[3] ἀμ- 345 φότεροι, τὸν[4] Φιλοκράτην,[5] πολλὰ παρεκελεύσατο. καὶ μέχρι τοῦ δεῦρ' ἐπανελθεῖν ἀπὸ τῆς πρώτης[6] πρεσβείας[7] ἐμὲ γοῦν, ὦ ἄνδρες[8] Ἀθηναῖοι, διεφθαρμένος[9] καὶ πεπρακὼς ἑαυτὸν ἐλάνθανεν. χωρὶς γὰρ τῶν ἄλλων ὧν, ὅπερ[10] εἶπον,[11] εἰρήκει[12] πρότερον, ἀναστὰς τῇ προτέρᾳ[13] τῶν[14] ἐκκλησιῶν,[15] ἐν

odium sic de eo non ab re omnes sentiebatis. (13) Deinde mecum congressus paciscitur, ut communiter legationem obeamus, et multum hortatur ut scelestum et impudentem Philocratem uterque caveamus. ac, donec huc rediissemus a prima legatione, equidem, Athenienses, non animadverti corruptum esse eum et se vendidisse. praeter cetera enim, quae, ut recensui, prius dixerat, surgens in priore contionum, quibus de pace

---

21) ἔχετε Augl. r. s. ε. Laur8.

13. 1) τὸ Ω. 2) καὶ λίαν ἀναιδῆ Dionysius Hal. T. V p. 291 R. 3) φυλάξωμεν Laur8. vulg. etiam Dionysius. — φυλάξομεν Σ. F. Φ. r. Vind4. Laur8. AldB. 4) τὸν om Fel. Aug2. s. — 'τὸν Φ. est epexegesis.' Schaeferus. 5) Φιλοκράτη Aug2. 6) πρώτης om pr Ω, δευτέρας add corr. 7) post πρεσβείας male etiam plene interpungebatur. In Laur8 extremum ς est in rasura. 8) ἄνδρες om praeter Augl[i] familiae plurimos codices etiam Dionysius. 9) διεφθαρμεν^{ος} Laur8, eraso inter ο et ς superscriptas literas spatio, fortasse υ. — Proxima cit. Hermog. Rh. T. III p. 280 et brevius pp. 205. 226. 10) ὅπερ sine ὧν u. — ὧν marg Φ, cuius textus ὧνπερ. — ὅπερ om etiam Chr. — ὧν περ (sine ο,. quod facile excidit ante π) Σ (add ο antiq). Vind4. Mal. 11) εἶπον om marg Φ. 12) εἰρήκει etiam pr Σ, sed recens praeposuit προ, ut esset προειρήκει, quod habet marg Φ. 13) προτεραίᾳ Σ. vulg. — προτέρᾳ Laur8. Augl. s. Vind3. Mal. pr k. (F. Bav?). — τῇ προτεραίᾳ i. q. *pridie* (h. l. ante contiones), scilicet ἡμέρᾳ, quod huic adiectivo non magis addi solet, quam alteri adiectivo ὑστεραίᾳ. Attamen non ubique substantivum omittitur. Cf. Platon. Phaedon. p. 59 D: τῇ γὰρ προτεραίᾳ ἡμέρᾳ ἐπειδὴ ἐξήλθομεν. Alia exempla infra. De discrimine ἡ προτεραία et ἡ προτέρα vid. Ammonius p. 119: Προτέρα καὶ προτεραία διαφέρει. προτέρα μὲν γὰρ ἐπὶ τάξεως, προτεραία δὲ ἐπὶ μόνης ἡμέρας. Cf. ad §. 15. Spengel. in Mus. Rh. II, 3 p. 383*. Cobet. Var. Lect. p. 247. Vulgatum Shilleto male defendebat citato Thuc. V, 46. nam quamquam h. l. pridie ante secundam contionem prior contio de hac pace habita est, diebus XVIII° et XIX° mensis Elaphebolionis. Aeschin. Ctes. §§. 67 sqq. τῇ ὀγδόῃ καὶ ἐνάτῃ ἐπὶ δέκα (scil. τοῦ Ἐλαφηβολιῶνος μηνός). — ἐγίγνοντο δὲ αἱ ἐκκλησίαι. ἐν τῇ προτέρᾳ τῶν ἐκκλησιῶν ἀνεγνώσθη δόγμα κοινὸν τῶν συμμάχων. —

αἷς[16] *περὶ τῆς εἰρήνης ἐβουλεύεσθε, ἦρξατ' ἀρχήν, ἣν ἐγὼ καὶ τοῖς ῥήμασιν οἶμαι τοῖς*[17] *αὐτοῖς, οἷςπερ οὗτος εἶπεν ἐν*[18] *ὑμῖν, ἀπομνημονεύσειν*: (14) '*Εἰ πάνυ πολύν, ἔφη, χρόνον ἐσκόπει Φιλοκράτης, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πῶς*[1] *ἂν*[2] *ἄριστ' ἐναντιωθείη*[3] *τῇ εἰρήνῃ·*[4] *οὐκ ἂν αὐτὸν ἄμεινον εὑρεῖν*[5] *οἴ-*

deliberabatis, principio usus est quod ego etiam verbis, ut opinor, iisdem, quae ille dixit apud vos, commemorabo: (14) 'Si multum et diu meditatus esset Philocrates, Athenienses, quo pacto paci optime adversaretur; nihil eum melius fuisse reperturum arbitror talibus decretis. ego

---

νὺξ ἐν μέσῳ, καὶ παρῆμεν (sic scribebam pro *παρῆμεν*) *τῇ ὑστεραίᾳ εἰς τὴν ἐκκλησίαν.* Cf. Aeschin. f. leg. §. 60 sqq: *προγράψαι τοὺς πρυτάνεις ἐκκλησίας δύο κατὰ τὸν νόμον. — τὴν ἐν Διονύσου ἐκκλησίαν προγράψαι δύο ἐκκλησίας, τὴν μὲν τῇ ὀγδόῃ ἐπὶ δέκα, τὴν δὲ τῇ ἐνάτῃ ἐπὶ δέκα* (scil. Elaphebolionis). §. 65: *τῇ μὲν προτέρᾳ τῶν ἐκκλησιῶν συμβουλεύειν τὸν βουλόμενον, τῇ δ' ὑστεραίᾳ τοὺς πρυτάνεις ἐπιψηφίζειν τὰς γνώμας.* Tamen interpres Anglus doctissimus perperam loco Thucydidio abutebatur, ubi non 'male *ὑστεραίᾳ* pro *ὑστέρᾳ*' ut Cobetus rei peritissimus censebat, dictum est, sed proprie *τῇ δ' ὑστεραίᾳ ἐκκλησίᾳ* est i. q. *crastina contione*, recteque post proxima verba *ἡ ἐκκλησία αὕτη ἀνεβλήθη*, ut idem rerum scriptor I, 44: *γενομένης καὶ δὶς ἐκκλησίας, τῇ μὲν προτέρᾳ ... ἀπεδέξαντο τοὺς λόγους, ἐν δὲ τῇ ὑστεραίᾳ μετέγνωσαν.* At nostro loco ne verbum quidem de altero die praecessit, post quod *τῇ προτεραίᾳ ἐκκλησίᾳ, ἐν ᾗ* recte intelligeretur, quum *ἡ προτεραία ἐκκλησία* significet i. q. *contio quae pridie habita est*, non i. q. *prior contio.* Nec sequitur alterius diei commemoratio, ut recte infra §. 15 *τῇ προτέρᾳ* et *εἰς τὴν ὑστεραίαν* in *priore* scil. contione et *postridie* sibi respondent. Alio autem Thucydidis loco V, 75 pro *τῇ δὲ προτεραίᾳ ἡμέρᾳ* minus audacter scriberem *τῇ δὲ προτέρᾳ ἡμέρᾳ*, quam delerem *ἡμέρᾳ*. nam Aeschines f. leg. §. 63 item *ἡμέρᾳ* plene adhibuit: *ἐν τῇ προτέρᾳ τῶν ἐκκλησιῶν δημηγορήσαντος Φιλοκράτους* etc. *τῇ δ' ὑστεραίᾳ πάλιν ἡμέρᾳ.* Nisi h. l. Aeschines *ἡμέρᾳ* adiecisset, supplendum foret *ἐκκλησίᾳ*, ut e superioribus patet. sententia autem ad idem redit. 14) *τῶν* om pr *k*. Cf. not. 15. 15) *τῇ προτέρᾳ ἐκκλησίᾳ* Augl. *s*. quamquam sequitur *ἐν αἷς*. 16) *ἐν ᾗ* Ven. Lind. 17) *τοῖς* om *r*. Laur8. 18) *ἐν* om *F*. — — Male interpunctione *ἐν ὑμῖν* ab *εἶπεν* separabatur, etiam in codd, ut LaurS.

14. 1) *ὅπως* vulg. — *πῶς* Σ. LaurS. Φ. 2) *ἂν* in fine lineae et ante *α* om Σ, add antiq. 3) *ἐναντιωθῇ* corr *v*. 4) *τῇ πόλει* coniecit Wolfius. 'Excidit fortasse *πόλει*' Marklandus, qui sic scribendum iubeat: '*ἐναντιωθείη τῇ πόλει εἰρήνη. pax noceret reip.*' — 'Wolfius *reipublicae*. Imo *paci*. Nimirum quum Philocrates pacem iniquissimis condicionibus ineundam suaderet, eo ipso paci adversari censendus erat.' Iurinus. — 'Locus hic bene habet, planus et apertus

μαι,[6] ἢ τοιαῦτα γράφοντα. ἐγὼ δὲ ταύτην μὲν τὴν εἰρήνην, ἕως ἂν εἷς[7] Ἀθηναίων λείπηται,[8] οὐδέποτ' ἂν συμβουλεύσαιμι ποιήσασθαι τῇ πόλει, εἰρήνην μέντοι φημὶ δεῖν[9] ποιεῖσθαι.' καὶ τοιούτους τινὰς εἶπεν βραχεῖς καὶ μετρίους λόγους. (15) Ὁ δὲ ταῦτ' εἰπὼν τῇ προτέρᾳ[1] πάντων ἀκουόντων ὑμῶν,[2] εἰς τὴν ὑστεραίαν,[3] ἐν ᾗ τὴν εἰρήνην ἔδει κυροῦσθαι, ἐμοῦ τῷ[4] τῶν συμμάχων συνηγοροῦντος δόγματι[5] καὶ τὴν εἰρήνην, ὅπως ἴση καὶ δικαία γένηται, πράττοντος,[6] καὶ ὑμῶν βουλομένων ταῦτα[7] καὶ οὐδὲ φωνὴν ἐθελόντων ἀκούειν[8] τοῦ καταπτύστου Φιλοκράτους, ἀναστὰς ἐδημηγόρει καὶ[9] συνηγόρει[10] κείνῳ

vero pacem istam, dum unus Atheniensis superfuerit, nunquam civitati suaserim esse faciendam, pacem tamen faciendam esse dico.' Talia dixit breviter et moderate. (15) Qui vero in priore contione haec dixerat audientibus vobis omnibus, postridie, quum pax confirmanda esset, me sociorum decretum defendente et id agente, ut pax iusta et aequa fieret, vobisque ita sentientibus et ne vocem quidem spurcissimi Philocratis audire volentibus, surgens dixit illique patrocinatus est verbis, o Jupiter et

---

est. Iurinus veram eius vidit sententiam.' Reiskius. 5) εὑρεῖν ἄμεινον r. Vind4. Laur8. 6) οἴομαι Ω. Augl. 2. s. ε. η. Vind(3 aut 4). 7) εἶ pr Ω. In Paulina εἷς asterisco notatum est. 8) λίπηται T. s. η. corr t. — λιπηται (ει superscr.) k. Bav (non F?). — λήπηται pr Ω. — λείπεται Vind4. 9) δεῖν om Aug2.

15. 1) πρώτῃ Hermogenes p. 96 W. — προτεραίᾳ vulg. etiam Augl, quod Taylori causa monendum erat, qui huius loci variam lectionem cum §. 13 confudit. — προτέρᾳ LaurS. — προτεραι Σ, in quo facile quidem eadem syllaba αι poterat excidere, quam recens add, ut esset προτεραιαι i. e. προτεραίᾳ. Sed illud etiam LaurS. Recte, quia de priore contione proxime dictum erat, pergitur ταῦτ' εἰπὼν τῇ προτέρᾳ scil. τῶν ἐκκλησιῶν. Cf. ad §. 13. 2) ὑμῶν ἀκουόντων Ω. u. Vind3. 3) ὑστεραίαν corr Ω, primae manus primae literae evanuerunt. — ὑστέραν Wolfii coniecturam Dindorfius non debebat recipere. Cf. Thuc. I, 44 supra ad §. 13 adscriptum locum. 4) τοῦ marg Lutetianae Reiskii, non meae. 5) δείγματι Vind3. 6) γενήσεται πράττοντος vulg. — γένηται πράττοντος Σ. LaurS. Vind3. (T. t. v). — πράττοντος γένηται Ω. Augl. k. s. u. — (γένηται etiam IndAld. AldV. AldT. β. δ. De ordine non liquet). Pro πράττοντος AldB dat ἀγωνιζομένου. 7) ταυτὰ Augl. k. r. s. Laur8. 8) ἀκούειν ἐθελόντων Ω. Augl. T. k. s. u. Lind. Cf. §. 23. 9) καὶ om u. 10) συνηγόρησεν Augl. k. r. s. ε. Mal. Laur8. — om u. — ἐν σελίδι συνηγόρει Lind ad ἐδημηγόρει. — Placet Benselero (Hiat. p. 95 sq.) aoristus sic defendenti: 'Postquam orator in universum dixit, quid tum fecerit, id est ἐδημηγόρει, addit qua-

πολλῶν ἀξίους, ὦ Ζεῦ καὶ πάντες[11] θεοί, θανάτων λόγους: (16) Ὡς οὔτε τῶν προγόνων ὑμᾶς μεμνῆσθαι δέοι,[1] οὔτε τῶν τὰ[2] τρόπαια καὶ τὰς ναυμαχίας λεγόντων[3] ἀνέχεσθαι, νόμον τε θήσειν καὶ γράψειν[4] μηδενὶ τῶν Ἑλλήνων ὑμᾶς βοηθεῖν, 346 ὃς[5] ἂν μὴ πρότερος[6] βεβοηθηκὼς ὑμῖν[7] ᾖ. Καὶ ταῦθ' ὁ σχέτλιος καὶ ἀναιδὴς οὗτος ἐτόλμα λέγειν ἐφεστηκότων τῶν[8] πρέσβεων καὶ ἀκουόντων, οὓς ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων μετεπέμψασθε, ὑπὸ[9] τούτου[10] πεισθέντες, ὅτ' οὔπω πεπρακὼς αὑτὸν[11] ἦν.[12]

17. Ὃν μὲν οὖν τρόπον,[1] ὦ[2] ἄνδρες Ἀθηναῖοι, χειροτονησάντων ὑμῶν ἐπὶ τοὺς ὅρκους αὐτὸν[3] πάλιν τούς τε χρόνους

omnes dii, quae multis mortibus digna sunt: (16) Neque maiorum vobis mentionem esse faciendam neque eos, qui tropaea et navalia proelia praedicent, tolerandos, seque legem laturum et rogaturum esse, ne cui Graecorum opem feratis, qui non prior vobis opem tulisset. Atque haec detestabilis iste et impudens dicere audebat adstantibus legatis et audientibus, quos e Graecia convocaveratis de istius consilio, quum se nondum vendidisset.

17. Quemadmodum igitur, Athenienses, iterum a vobis delectus ad iusiurandum exigendum, et tempora consumpserit et omnia reipublicae

---

lis fuerit contio eius eo tempore et quid eius consilium. Poterat igitur tempora eodem iure mutare quo nos dicimus: *er hielt eine rede und hat darin jenem zu gunsten gesprochen.* Tempora autem saepe a librariis mutata sunt, si ceteris non respondere videbantur.' — Si quidquam est eiusdem temporis eiusdemque notionis, certe sunt h. l. δημηγορεῖν καὶ συνηγορεῖν. Hiatus autem evitatur scribendo κείνῳ pro vulgato ἐκείνῳ, quod etiam Σ habet. Cf. Prolegg. Gramm. p. 10. 11) πάντες om *F.* Φ. r. Mal. Laur8. Aristides Rh. T. IX p. 449 W. qui rhetor sic: ἀναστὰς εἶπεν πολλῶν, ὦ Ζεὺς καὶ θεοί, θανάτων (v. lect. θαυμάτων) ἀξίους λόγους. — post θεοὶ Vind4 posuit πάντες.

16. 1) δέον *s. δ.* 2) τὰ τῶν Mor. vitium typogr. 3) τρόπαια λεγόντων καὶ τὰς ναυμ. *Ω.* Augl. *k. s. u.* Vind3. Vulgatum tuetur etiam Priscian. T. II p. 192 Kr., qui ἀνέχεσθε proxime pro ἀνέχεσθαι. 4) γράφειν *Ω.* Augl. *k. s. u.* 5) ὡς Φ. 6) πρότερον *Ω.* Augl. *k. r. s. u. δ.* Vind3. Laur8. 7) ὑμῖν βεβοηθηκὼς *Ω.* Augl. *k. s. u.* Vind3. — βεβοηθηκὼς ὑμῖν Σ. Laur8. vulg. — ὑμῖν om *δ.* Φ. 8) τῶν om. *Ω.* Fel. Mor. Articulus defenditur etiam Aeschin. f. leg. §. 57. — ἔτι τῶν Augl. 2. *k. s. u. β. ε. δ. η.* Harl. Meerm. 9) ἀπὸ *Ω.* — — Superius μετεπεμψα
πεσθε Laur8. 10) τότε post τούτου add Laur8. vulg. — om pr Σ (add antiq). Augl. 2. *s. ε. δ.* Lind. Vind4. Mal. Laur8. (*T. k. r*). 11) ἑαυτὸν vulg. — αὑτὸν Σ. Laur8. Vind4. (alii?) 12) ἦν ἑαυτόν Laur8.

17. 1) τρόπον om pr *Ω*, add marg. 2) ὦ om *Ω.* 3) αὐτὸν Ald etc. Correxit Reiskius αὑτὸν.

κατέτριψε καὶ τὰ πράγματα πάντ' ἐλυμήνατο[4] *τὰ τῆς*[5] *πόλεως, καὶ ὅσαι περὶ τούτων*[6] *ἐμοὶ πρὸς τοῦτον ἀπέχθειαι συνέβησαν βουλομένῳ κωλύειν, αὐτίκ'*[7] *ἀκούσεσθε. ἀλλ' ἐπειδὴ πάλιν ἥκομεν ἐκ τῆς πρεσβείας ταύτης τῆς*[8] *ἐπὶ*[9] *τοὺς ὅρκους, ἥςπέρ εἰσιν αἱ νῦν εὔθυναι,*[10] *οὔτε μικρὸν οὔτε μέγα, οὐδ' ὁτιοῦν εὑρημένοι*[11] *τῶν*[12] *ὅτε τὴν εἰρήνην ἐποιεῖσθε λεχθέντων καὶ προςδοκηθέντων, ἀλλὰ πάντ' ἐξηπατημένοι,*[13] *καὶ*[14] *τούτων ἕτερ' αὖθις*[15] *αὖ*[16] *πεπραχότων*[17] *καὶ παρ' αὐτὸ τὸ ψήφισμα*[18] *πεπρεσβευκότων, προςῆμεν*[19] *τῇ βουλῇ.* (18) *Καὶ ταυτὶ πολ-*

negotia corruperit et quae mihi ea prohibere cupienti contentiones cum eo fuerint, statim audietis. sed quum ab ea legatione propter exigendum iusiurandum suscepta reversi ad quam hae rationum relationes pertinent, nec parvum nec magnum, nec quicquam eorum reperissemus, quae, quum pacem faceretis, dicta et exspectata fuerant, sed in omnibus decepti essemus, quumque isti rursus alia fecissent et contra ipsum decretum legationem obiissent; accessimus ad senatum. (18) Et horum quae dicam multi

---

4) *ἐλημήνατο* Mal. 5) *τὰ τῆς* Laur8. vulg. — *τὰ* om *Σ*. *T*. Lind. 6) *τοῦτον* pr Laur8. 7) *αὐτίκα δὴ μάλα* marg antiq *γρ* *Σ*. *Φ*. Cf. §§. 39. 42. et marg antiq. *γρ* *Σ* §. 120. 8) *τῆς* om Fel. Mal. 9) *περὶ* Augl. *k*. *r*. *s*. *β*. *ε*. Laur8. 10) *εὐθύναι* vulg. etiam *Σ*. — *εὐθῦναι* Hermogen. Rh. T. III p. 263. Anonymus Rh. T. VIII p. 654. Laur8. Laur8. Vind4. *r* (an *s*?). Mal. — *εὖθυναι* *F*. Vid. Prolegg. Gramm. §. 118. 11) *εὑρημένον* *u*. — *εὑρήσετε* marg rec *u*. 12) *τῶν ὑπὸ*
μένοι
τούτου Hermogenes. 13) *εξηπατηθεντων* Laur8. — *ἐξηπατηθέντων* *Σ*, in marg antiq *γρ*. *ἐξηπατημένοι*. Illud debetur propinquis genitivis. 14) '*καὶ* prius videtur tollendum et posterius in aliam sedem transferendum sic: *τούτων ἕτερ' αὖθις αὖ πεπραχότων παρ' αὐτὸ τὸ ψήφισμα καὶ πεπρεσβευκότων*. Sed nescio quomodo *καὶ πεπρεσβευκότων* post *πεπραχότων* non placet, ut paene suspicer etiam haec duo vocabula esse tollenda.' Reiskius. — 'Vana suspicio. *πρεσβεύειν παρὰ τὸ ψήφισμα* i. q. *παραπρεσβεύειν*.' Schaeferus. 15) *αὖθις* om *k*. Harl. 16) *αὖ* om *Ω*. Anonymus Rh. T. VIII p. 654. 17) *πεπρακότων* Fel. Augl. *r*. *s*. Vind4. Mal. 18) *παρὰ τὸ ψηφ*. vulg. — *παρ' αὐτὸ τὸ ψηφ*. Fel. AldV. *Σ*. Laur8. *Ω*. Augl. 2. *s*. *ε*. *η*. Harl. Bodl. Obs. Ven. (*T*. *k*?). I. e. contra perspicua decreti verba. — *παρὰ τὸ ψήφισμα αὐτὸ* *r*. Laur8.

19) *προσῆϊμεν* sic corr *Σ*, quasi esset *μὲν προσῇ*. — *προσήειμὲν* (accentus super *μεν* deletus est) *Ω*. — *προσήειν μὲν* corr *r*. — *προςήει μὲν* Laur8. — *προσήειμεν* *s*. *ε*. Vind3. 7. — *προσῄειμεν* AldV. Augl. 2. Harl. (*k*. *u*). — *προῆμεν* Grammaticus Voss. in Gaisf. Etym. M. p. 121,
γρ. προσῆμεν
39. — *προσηειμεν* Laur8. — *προσῆμεν* (*προσῆμεν*) vulg. et pr *Σ*. etiam

λοὶ συνίσασιν,[1] ἃ μέλλω λέγειν. τὸ γὰρ[2] βουλευτήριον μεστὸν ἦν ἰδιωτῶν. παρελθὼν δ' ἐγὼ πάντα τἀληθῆ πρὸς τὴν βουλὴν ἀπήγγειλα, καὶ κατηγόρησα τούτων, καὶ ἀνηριθμησάμην[3] ἀπὸ τῶν πρώτων ἐλπίδων ἐκείνων[4] ὧν ὁ[5] Κτησιφῶν[6] καὶ ὁ[7] Ἀριστόδημος ἀπήγγειλαν πρὸς ὑμᾶς καὶ μετὰ ταῦθ', ὅτε τὴν εἰρήνην ἐποιεῖσθε, ἃ οὗτος ἐδημηγόρησεν,[8] εἰς ἃ προήχασιν[9] τὴν πόλιν, καὶ περὶ τῶν ὑπολοίπων (ταῦτα δ' ἦν Φωκεῖς καὶ Πύλαι[10]) μὴ[11] προέσθαι συνεβούλευον, μηδὲ ταὐτὰ[12] παθεῖν, μηδ' ἀναρτωμένους[13] ἐλπίσιν[14] ἐξ ἐλπίδων καὶ ὑποσχέσεσιν[15]

sunt conscii. senatus enim refertus erat privatis. sed ego progressus omnem veritatem senatui renuntiavi et istos accusavi et enumeravi a prima illa spe quam Ctesiphon et Aristodemus vobis renuntiarant et post ea, quum pacem faceretis, quae iste pro contione dixerat, quo perduxerint rempublicam, et de iis quae restabant (ea vero erant Phocenses et Pylae) suasi, ea ne proiiceretis, neve in eandem fraudem incideretis, neve alia ex alia spe suspensi et pollicitationibus, in extremum res discrimen ad-

---

Hermogenes et Anonymus l. c. Vid. Cobet. Var. lect. p. 32. et Nov. Lectt. p. 344. Prolegg. Gramm. §. 140. — προσήιειν *F*. Φ, uterque γρ προσῆιμεν. — προσήειν Ven. Vind4. Mal.

18. 1) συνίασιν *t*. — πολλοί μοι συν. IndLamb. 2) γὰρ om Vind1. 3) ἀπηριθμησάμην Wolf. errore typogr., ut videtur. 4) ἐκείνων om pr *Ω*, add marg. *k*. *u*. Lind. Vind3. 5) ὁ om Aug1. *r*. Laur8.
κτησιφων
6) κτησιφῶν ὁ ἀριστοφῶν LaurS. — ἀριστοφων *Σ*, superscripsit antiq. — quod prima manus scripserat, debetur propinqui nominis initio. 7) ὁ om Aug2. Mal. Laur8. 8) ἐδημηγόρησε καὶ vulg. — ἐδημηγόρησεν *Σ*. pr LaurS. sine καί, quod eadem man LaurS inseruit. Locum καὶ turbavit. pendet enim εἰς ἃ sola sententia primaria ab ἀνηριθμησάμην, reliqua relativa secundario ordine copulanda sunt, ut sibi respondeant ἀπὸ τῶν πρώτων ἐλπίδων etc. et καὶ μετὰ ταῦθ' (i. e. ἄχρι τούτων) ἃ οὗτος ἐδημ. Illum verborum ordinem et sententia postulat et diversorum temporum et personarum usus commendat. — καὶ εἰς ἃ προήκασιν marg antiq γρ *Σ*. Φ. 'ubi ambiguum est, utrum καὶ Demosthenis esse vocabulum dicatur an grammatici sit cum γρ coniungendum.' Dindorfius. Non est ambiguum in *Σ* antiquo margine, ubi nusquam, ni fallor, καὶ cum γρ coniunctum inveniatur. 9) προσήχασιν text *Σ*. corr *Ω*. *T*. *r*. Vind4. idem in marg γρ LaurS. — Phrynichus p. 121 ed. Lob. hunc locum respexisse videtur. — προήγαγον cod ζ. Cf. Orvill. Char. p. 481 sq. = 494 Lps. Scil. ut aoristis ceteris conveniret. 10) πάλαι Mor. 11) καὶ μὴ *Ω*. 12) ταῦτα LaurS. Ald. Mor. — Correxerat iam Fel. ταὐτά, quod praebent *Σ*. corr *Ω*. *s*. ζ. Bav. Vind3. 13) ἀναρτουμένους pr *Σ*, ipse scriba correxisse videtur. 14) post ἐλπίσιν in *Σ* est spatium trium fere literarum erasarum. 15) ὑποσχεσιν pr *Ω*.

εἰς τοὔσχατον ἐλθεῖν τὰ πράγματ' ἐᾶσαι. (19) Καὶ ἔπεισα ταῦτα τὴν βουλήν. ἐπειδὴ δ' ἧκεν ἡ ἐκκλησία καὶ πρὸς ὑμᾶς 347
ἔδει λέγειν·[1] παρελθὼν Αἰσχίνης[2] οὑτοσὶ[3] πρῶτος ἡμῶν[4] ἁπάντων (καὶ πρὸς Διὸς καὶ θεῶν πειρᾶσθε[5] συνδιαμνημονεύειν, ἂν[6] ἀληθῆ λέγω. τὰ[7] γὰρ πάντα τὰ πράγματα[8] λυμηνάμεν'[9] ὑμῶν[10] καὶ διαφθείρανθ' ὅλως ταῦτ' ἐστὶν ἤδη) τοῦ μὲν ἀπαγγέλλειν[11] τι τῶν πεπρεσβευμένων[12] ἢ περὶ[13] τῶν ἐν τῇ βουλῇ ῥηθέντων, εἰ ἄρ'[14] ἠμφεσβήτει[15] μὴ ἀληθῆ[16] λέγειν ἐμέ, μνησθῆναι[17] πάμπληθες[18] ἀπέσχεν,[19] εἶπεν[20] δὲ τοιούτους

duci pateremini. (19) Atque haec senatui persuasi. Quum vero contio convenisset et ad vos verba facienda essent; progressus Aeschines iste primus omnium nostrum (obtestor autem vos per Iovem et deos, date operam, ut simul memoria repetatis, verane dicam. ea enim demum sunt, quae omnino omnia negotia vestra corruperunt et perdiderunt) longissime abfuit, ut renuntiaret aliquid in legatione actum, aut de iis quae in senatu dicta erant, si forte dubitabat, quin ego vera dicerem, ullam mentio-

---

pr v. — 'Exspectassem καὶ ὑποσχέσεσιν ἐξ ὑποσχέσεων. Vid. p. 349, 3.' Marklandus. — 'Non assentior. Intelligendae sunt pollicitationes, quibus factio Macedonica incautos inescavit.' Schaeferus. Vide quem ipse Marklandus locum citavit §. 26.

19. 1) καὶ πρὸς . . . λέγειν om Aristides Rh. T. IX p. 366. 2) αἰσχ$^{\upsilon}$ινης Σ, υ est recentis. 3) οὑτοσὶ om Aristides. 4) ὑμῶν u. Vind3. — $^{\eta}$υμῶν Ω. 5) πειρᾶσθαι Vind4. 6) εἰ Aug2. s. 7) ταυτὰ Ω. 8) τὰ γὰρ πάντα τὰ πρ. Σ. LaurS. vulg. — τὰ γὰρ πράγματα πάντα Ald. Fel. — τὰ γὰρ πάντα πράγματα Mor. — — Deinde post πράγματα addunt τὰ Σ. Ω. T. AldT. repetentes praegressi vocabuli extremam syllabam. τὰ adscripsit etiam LaurS pr manus in marg lineam finiens per πράγματα. Sed structura haec est: τὰ γὰρ λυμηνάμενα (nominativus) πάντα τὰ πράγματα (accusativus) ὑμῶν ταῦτ' ἐστίν. — 'Aldinae lectio etiam non mala est, ubi τὰ item cohaeret cum λυμηνάμενα, qui sunt nominativi, πράγματα πάντα sunt accusativi.' Reiskius. 9) λυμήναντα s. δ. 10) ἡμῶν Ω. F. k. r. t. u. v. Vind3. 4. Mal. — ὑμᾶς s. δ. 11) ἀπαγγελεῖν r. Laur8. 12) τι περὶ τῶν πρεσβευομένων Aristides. 13) περὶ om IndLamb. 14) ἄλλα legebatur in Aristidis libris. 15) ἠμφισβήτει libri. nisi quod ἀμφισβήτει Vind3. pr Ω. Vid. Prolegg. Gr. §. 68. 16) μὴ τἀληθῆ vulg. — μήτ' ἀληθῆ in Walzii Aristide. — μὴ ἀληθῆ Aldetc. Σ. LaurS. Ω. T. r. t. u. v. 17) μεμνῆσθαι Aug2. — om Aristides. 18) παμπληθὲς Ald. Fel. Aug1. k. r. s. Laur8. Cf. var. lect. pp. 496, 25. 802, 25. Suid. Παμπληθεί καὶ Πάμπληθες. De accentu horum adiectivorum neutrius generis vid. Goettling. Accent. p. 326. Comparandum adverbium παμπλήθως. 19) ἀπεῖχεν cod ε. — ἀπέστη cod ζ. 20) εἰπεῖν Vind4. Mal.

λόγους[21] καὶ τηλικαῦτα καὶ τοσαῦτ'[22] ἔχοντας ἀγαθά,[23] ὥσθ' ἅπαντας ὑμᾶς λαβὼν[24] ᾤχετο. (20) ἔφη γὰρ ἥκειν πεπεικὼς[1] Φίλιππον ἅπανθ'[2] ὅσα συμφέρει τῇ πόλει, καὶ περὶ τῶν ἐν[3] Ἀμφικτυόσιν[4] καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἁπάντων, καὶ διεξῆλθε λόγον μακρὸν ὑμῖν, ὃν κατὰ Θηβαίων εἰπεῖν πρὸς Φίλιππον ἔφη, καὶ τὰ κεφάλαι' ἀπήγγελλε[5] πρὸς ὑμᾶς καὶ ἀπελογίζετ'[6] ἐκ τῶν αὑτῷ[7] πεπρεσβευμένων[8] δυοῖν[9] ἢ τριῶν ἡμερῶν ὑμᾶς, μένοντας οἴκοι καὶ οὐ στρατευομένους οὐδ' ἐνοχλουμένους,[10] Θήβας μὲν πολιορκουμένας αὐτὰς καθ' αὑτὰς[11] χωρὶς τῆς ἄλ-

nem faceret, sed talem orationem habuit et tantis totque bonis refertam, ut universos vos in suam sententiam abriperet. (20) Dixit enim se venisse, quum persuasisset Philippo omnia, quae essent utilia reipublicae, et in Amphictyonica causa et in ceteris universis, et prolixam vobis orationem recensuit, quam se contra Thebanos apud Philippum habuisse dicebat, capita vobis referebat et enumerabat se id sua effecisse legatione, ut intra biduum aut triduum vos, domi manentes et bellum non moventes nec vobis negotium facessentes, audituri essetis et Thebas solas absque reliqua

---

21) καὶ τοιούτους εἶπε λόγους Aristides. 22) τοσαῦτα vulg. — τοιαῦτ' Σ. LaurS. T. Φ. Augl. 2. k. s. AldT. Vind3. 4. — 'Magis placet vulgata. Idem recurrit p. 348, 18. inversoque ordine p. 447, 7.' Schaeferus. Vere, quum praesertim τοιούτους λόγους praecedat et eadem sententia §. 24 hoc pronomine dicatur. 23) καὶ τοσ. ἔχοντας om Lind. 24) λαθὼν s. δ. — λαχὼν nescio quis coniecit. Vid. Orvill. Charit. p. 319 = p. 393 Lips.

20. 1) πεποιηκὼς Vind4. 2) πάνθ' vulg. — ἅπανθ' Σ. LaurS. T. 3) ἐν om Bav (non F?). — Pro antegressis καὶ περὶ LaurS: περί τε. 4) ἀμφικτύοσι Σ. LaurS. vulg. — ἀμφικτυόσι Augl. k. r. s. t. v. Vind1. 3. 4. 7. Ald. Mor. — ἀμφικτυόσι et ἀμφικτύοσι Ω. nam hic codex locum πάνθ' post Φίλιππον usque ad Φίλιππον bis dat, punctis notatum et transpositum καὶ διεξῆλθε ... Φίλιππον ante πάνθ' ... ἁπάντων. — De accentu vid. Prolegg. Gr. §. 45. 5) ἀπήγγειλε LaurS. vulg. — ἀπηγγελλε Σ. T. AldT. — Praegresso διεξῆλθε aoristo significatur oratio tota, tum partes describuntur imperfectis. 6) ὑπελογίζετο coniecit Marklandus. hoc habent corrAugl. Aug2. Bodl. ε. Laur8. k.r.s. — ἀ ὑπελογίζετο Harl. — ἐστοχάζετο AldB. 7) αὐτῷ vulg. item Priscian. ante Krehl. T. II p. 212. — αυτῷ Σ (non habet ἑαυτῷ). — αὐτῷ LaurS. — ἑαυτῷ Ω. T. Augl. 2. s. ε. (Vind3. 4). 8) πρεσβευομένων Aug2. pr Ω. 9) δυεῖν Bav. Vind4. Mal. Laur8. r. s. (Φ). Cf. Prolegg. Gramm. §. 57. 10) ὀχλουμένους r. Vind4. Mal. Laur8. 11) ἑαυτὰς s. δ. ε.

λης Βοιωτίας ἀκούσεσθαι,[12] (21) Θεσπιὰς[1] δὲ καὶ Πλαταιὰς[2] οἰκιζομένας, τῷ θεῷ δὲ τὰ χρήματ' εἰςπραττόμενα,[3] οὐ παρὰ Φωκέων,[4] ἀλλὰ παρὰ Θηβαίων τῶν βουλευσάντων τὴν κατάληψιν τοῦ ἱεροῦ. διδάσκειν[5] γὰρ αὐτὸς[6] ἔφη τὸν Φίλιππον, ὅτι οὐδὲν ἧττον ἠσεβήκασιν οἱ βεβουλευκότες τῶν ταῖς χερσὶ πραξάντων, καὶ[7] διὰ τοῦτο[8] χρήμαθ'[9] ἑαυτῷ[10] τοὺς Θηβαίους ἐπικεκηρυχέναι.[11] (22) ἀκούειν δὲ καὶ τῶν Εὐβοέων ἐνίων ἔφη[1] πεφοβημένων καὶ τεταραγμένων τὴν[2] πρὸς τὴν πόλιν οἰκειότητα Φιλίππῳ γεγενημένην, ὅτι[3] 'οὐ λελήθαθ'[4] ἡμᾶς,

Boeotia obsideri (21) et Thespias atque Plataeas restitui, et Apollini pecuniam solvi non a Phocensibus, sed a Thebanis, qui occupationem templi decrevissent. se enim dixit docuisse Philippum, nihilo deliquisse minus eos qui decrevissent, quam qui manus intulissent. et propterea interfectori ipsius pecuniam per praeconem promissam esse a Thebanis. (22) Quin ex Euboeensium nonnullis territis et perturbatis propter coniunctionem inter Philippum et rempublicam initam se audivisse: 'Non praeterit

---

12) *ἀκούσεσθε* Ald. Paul. Augl. Vind4. *F. Φ. r. t.* pr *v.* pr *Σ.* — *ἀκούσεσθε* (superscr. *αι*) Laur8.

21. 1) *Θεσπίας Σ.* — *Θεσπειὰς* pr Augl. — Cf. Prolegg. Gr. §. 42. 2) *πλατεας?* pr *Σ*, super erasam literam (*ε*?) recens superscripsit *αι.* — Cf. Prolegg. l. cit. 3) *εἰσπραττομένους r.* — *εἰσπραττόμενα* et *εἰσπραττομένους* alterum in altero correctum (Laur8?). 4) *Φωκαίων t.* 5) *διδάσκει* Vind1. 6) *αὐτοὺς* pr *Ω.* 7) *καὶ* om Aug2. 8) *διὰ ταῦτα Σ.* Laur8 et omnes libri, item §. 74. Et §. 35 *διὰ ταῦτα* Laur8. vulgo, sed *Σ. Τ διὰ τοῦτο.* Hi tres loci sunt tam similes, ut prorsus nullam rationem perspiciam variationis, contra est veri simillimum ob proximum *χρήματα* scribam *ταῦτα* pinxisse pro *τοῦτο*, quod genuinum esse videtur, quia propter unam rem Thebani Aeschinem persecuti esse dicuntur. 9) *ταῦτα τὰ χρήματα* corr *Ω.* 10) *αὐτῷ* vulg. corr *Ω.* — *ἀντω* pr *Ω.* — *ἑαυτῷ Σ.* Laur8. *T.* Ven. Lind. §§. 35. 74. Sed §. 126, ubi et alia commutata sunt, *αὐτῷ.* 11) Cit. vulg Harpocr. s. v. *Ἐπικ.*, ubi cod. Palatinus locum Dem. non citavit, id quod Bekkerus non observavit.

22. 1) *ἐνίων ἔφη*] *ἔνη Ω.* 2) *διὰ τὴν* coniecit Marklandus, Reiskius autem transposuit verba *τεταραγμένων καὶ πεφοβ.*, ut constructio accusativi *τὴν . . . γεγενημένην* recte procederet. 'At structura ut insolentior sit, tamen bene Graeca est. quum enim *ταράττεσθαι* valeat idem quod *φοβεῖσθαι* (nam orator duo verba idem significantia usurpavit), quid mirum una cum significatione participare constructionem? Vid. quae scripsi ad Porsoni Oresten p. 75 ed. Lips. et ad Medeam p. 77.' Schaeferus. Vid. Bernhard. Synt. p. 112 sq. 3) *καὶ λεγόντων* add ante *ὅτι* Mor. Augl. 2. Harl. *k. r. s. v.* Laur8. AldB.

348 ὦ ἄνδρες πρέσβεις, ἐφ' οἷς[5] πεποίησθε τὴν εἰρήνην πρὸς Φίλιππον, οὐδ' ἀγνοοῦμεν, ὅτι ὑμεῖς μὲν Ἀμφίπολιν δεδώκατ' ἐκείνῳ,[6] Φίλιππος[7] δ' ὑμῖν Εὔβοιαν ὡμολόγηκεν[8] παραδώσειν.' εἶναι μέντοι[9] καὶ ἄλλο διῳκημένον αὐτῷ,[10] οὐ μήν[11] πω[12] τοῦτο βούλεσθαι λέγειν. καὶ γὰρ νῦν φθονεῖν τινάς αὐτῷ τῶν[13] συμπρέσβεων.[14] ὑπηνίττετο δ' οὕτω[15] καὶ παρεδήλου τὸν Ὠρωπόν.[16] (23) Εὐδοκιμῶν δ' ἐπὶ τούτοις εἰκότως, καὶ δοκῶν καὶ ῥήτωρ ἄριστος εἶναι καὶ ἀνὴρ θαυμαστός, κατέβη μάλα[1] σεμνῶς. Ἀναστὰς δ' ἐγὼ[2] ταῦτά τ'[3] οὐκ ἔφην εἰδέναι,

nos, o legati, quibus condicionibus pacem feceritis cum Philippo, neque ignoramus vos illi dedisse Amphipolim, Philippum autem promisisse traditurum se vobis Euboeam.' Verum etiam aliud se procurasse, sed nondum id velle dicere. quosdam enim e collegis iam ipsi invidere. sic autem obscure et tecte Oropum innuebat. (23) Quum vero propter haec celebraretur atque videretur et orator esse optimus et vir admirabilis; descendit magna cum maiestate. Ego autem ut surrexi, et ea ignorare me dixi et

---

Haec verba 'orationem gravant intolerabiliter. Quod si solum λεγόντων legeretur, nihil esset causae, cur sperneremus. Proximum ὅτι pendet ab infinitivo ἀκούειν p. 347, 27.' Schaeferus. 4) οὐκ ἐληλήθατε Ω, θ est correctoris. 5) ἐφ' οἷς om pr Σ, habet antiq marg. Exciderant ob proximas literas. Alias posset defendi asyndeton, adversaretur autem concinnitati loci. 6) ἐκείνῳ om Ω. 7) ἐκεῖνος pro Φίλιππος r. Aug2. Vind4. Laur8. 8) ὡμολόγησε Ω. u. Vind3. 9) μεν-τοι (δ superscr.) (τοι in rasura) finiens lineam LaurS. — τι add post μέντοι vulg. — pro μέντοι punctis notato in textu Ω margo habet δέ τι ut post εἶναι inserenda. — εἶναι δέ τι Bav. Φ. Vind4. Mal. — τι om Aldetc. Σ. LaurS. Ω. T. t. u. v. Harl. Ven. Vind3. Melius ponendum foret post ἄλλο. Sed saepe inculcatum est. Conf. exempla ap. Orvill. Char. p. 36 = 220 Lps. 10) αὐτῷ vulg. — αυτῳ Σ. — αὐτῷ correxit Taylorus. Item proxime. 11) μέν Σ. T. — μήν (ε superscr.) LaurS. 12) πον k. 13) φθονεῖν τινας αὐτῷ (αυτῳ Σ) τῶν Σ. LaurS. vulg. — τινὰς αὐτῷ τῶν φθονεῖν Mor. typis errans pro τίνὰς αὐτῷ φθονεῖν τῶν, ut IndLamb. — φθονεῖν post αὐτῷ Augl. k. s. Harl. 14) πρέσβεων Φ. s. Cf. §. 188. 15) πον add post οὕτω Aldetc. Augl. k. r. s. Laur8. Perperam Taylorus coniecit μον. saltem debebat ἐμέ. — om Σ. LaurS. vulg. 'Ac melius omittuntur tales particulae mitigantes, ubi aliquem, ut orator h. l. adversarium, insectamur.' Schaeferus. 16) ἐρωπόν puncto notatum Σ.

23. 1) μάλλα Ω. 2) δ' εὐθὺς ἐγὼ r. Aug2. Vind4. Laur8. 3) ταῦτα (τε superscr.) LaurS. — τ' om r. Laur8. — pro τ' coniecit με Marklandus. Saltem scribendum esset ἔμ'. Neque vero soloecum foret, quod censebat Rei-

καὶ ἐπειρώμην[4] *τι λέγειν τούτων ὧν εἰς τὴν βουλὴν ἀπήγγειλα. καὶ παραστὰς ὁ μὲν ἔνθεν ὁ δ' ἔνθεν,*[5] *οὑτοσὶ καὶ*[6] *Φιλοκράτης, ἐβόων, ἐξέκρουόν με,*[7] *τελευτῶντες ἐχλεύαζον. ὑμεῖς δ' ἐγελᾶτε, καὶ οὔτ'*[8] *ἀκούειν ἠθέλετε, οὔτε πιστεύειν ἠβούλεσθ'*[9] *ἄλλα πλὴν ἃ*[10] *οὗτος ἀπηγγέλκει.*[11] (24) *Καὶ νὴ τοὺς θεοὺς εἰκός τι παθεῖν ἔμοιγε δοκεῖτε.*[1] *τίς γὰρ ἂν ἠνέσχετο,*[2] *τηλικαῦτα καὶ τοσαῦτ' ἔσεσθαι προσδοκῶν ἀγαθά, ἢ ταῦθ' ὡς οὐκ ἔσται λέγοντός τινος ἢ κατηγοροῦντος τῶν πεπραγμένων τούτοις; πάντα γὰρ τἆλλ' οἶμαι*[3] *τότε*[4] *δεύτερ'*[5] *ἦν*

eorum aliquid dicere sum conatus, quae ad senatum retuleram, ibi alter hinc, alter illinc assistens, iste et Philocrates, clamitabant, interpellabant me, tandem subsannabant, vos ridebatis et neque audire volebatis neque credere alia quam quae iste renuntiarat. (24) Atque (ita me dii ament) haud ab re vobis id accidisse videtur. quis enim tanta et tot oblatum iri bona existimans, tulisset aliquem qui aut ea nulla fore diceret aut acta istorum accusaret? nam omnia cetera nimirum tum minoris erant prae

---

skius (cf. Cobet. Var. Lect. p. 91), addere accusativum. Cf. Onetor. II §. 14. Vid. Schaefer. ad Bosii Ellips. p. 224. ad Sophocl. Oed. Tyr. vs. 958. Krueger. Gr. Gr. p. 201 ed. 2ae. Frank. in Diar. Antiq. 1844 p. 319. 4) *ἅμα ἐπ.* cod *s.* — *μάλα ἐπ. γρ Φ.* — *ἅμα* add in fine lineae post *καὶ Σ* antiq. — *καὶ ἅμα* LaurS. — *ἅμα* om pr *Σ.* vulg. 5) *ὃ μὲν ἔνθεν ὃ δ' ἔνθεν* nuper Bkk. Vid. de hoc accentu ad Cor. §. 169. — Superius *απήγγειλλ* (α superscr.) LaurS. 6) *καὶ* om *s.* 7) '*με* nisi servarent omnes codd., fort. omittendum; ita fortior evadit oratio.' Shilleto. 8) *οὐδ'* Augl. *k. r. s. v.* 'Quod praetuli. ne audire quidem vocem meam volebatis, nedum assentiri.' Reiskius. — 'Sic vero sequi debebat *μή τί γε πιστεύειν.*' Schaeferus. 9) *ἐβούλεσθε Σ.* corr LaurS. Augl. *s.* Laur8. — *ἠβούλεσθε* vulg. Cf. Prolegg. Gr. §. 79. 10) *ὦ s.* — 'Literae *ω* vestigium etiam in Augl superest, qui *ἃ* a correctore habet. Fuerunt igitur qui *ὧν* legerent.' Dindorfius. Placet, ut hiatus evitetur. 11) *απήγγελκε Σ. Φ.*

24. 1) *ἔμοιγ' ἐδοκεῖτε* Ald. Mor. *Ω. F. T. Φ. t. v.* Laur8. (*r*?). — *ἔμοιγε δοκεῖτε* Fel. *Σ.* LaurS. Augl. (*k. s. u*). 'Quod malui. rem memoria et mente repetenti mihi videmini nunc, consentanee tunc et more humano egisse.' Reiskius. — *ἔμοιγε δοκεῖται* Vind3. 2) *ἠνέχετο* Aug2. Vid. Porson. Suppl. Praefat. ad Eurip. Hecub. p. XX ed. Lips. 3) *τἀλλ' οἶμαι Σ. τἄλλ' οἶμαι* LaurS. vulg. — *οἶμαι, τἄλλα* Reiskius de suo. — *τότ' οἶμαι T* sine *τἀλλ'*, etiam post *οἶμαι* habet *τότε.* 4) *τότε καὶ* vulg. — *καὶ* om *Σ.* LaurS. *Ω.* Augl. 2. *s.* Bav. Vind3. 4. Mal. Laur8. (*r.* aliique codd Bkk). 5) *δεύτερα τότ'* Laur8.

τῶν[6] ὑποκειμένων[7] προσδοκιῶν καὶ τῶν ἐλπίδων, οἱ δ' ἀντιλέγοντες ὄχλος ἄλλως[8] καὶ βασκανία κατεφαίνετο,[9] ταῦτα δὲ θαυμάσι' ἡλίκα καὶ συμφέροντ' ἐδόκει πεπρᾶχθαι τῇ πόλει.[10]

25. Τοῦ χάριν δὴ[1] ταῦθ' ὑπέμνησα πρῶτα νῦν ὑμᾶς[2] καὶ διεξῆλθον τούτους τοὺς λόγους;[3] ἑνὸς μέν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μάλιστα καὶ πρώτου, ἵνα μηδεὶς ὑμῶν,[4] ἐπειδάν τι[5] λέ-
349 γοντος ἀκούῃ μου[6] τῶν πεπραγμένων[7] καὶ[8] δοκῇ[9] δεινὸν αὐτῷ καὶ ὑπερβάλλον[10] εἶναι, 'εἶτα τότ' οὐκ ἔλεγες παραχρῆμα

proposita exspectatione et spe, qui refragabantur mere molestia et livor videbantur, illa perquam admirabiliter atque utiliter confecta esse putabantur civitati.

25. Qua igitur gratia vobis haec prima nunc in memoriam redegi et recensui has orationes? Una de causa, Athenienses, eaque maxima et prima, ut nemo vestrum, si me dicere audierit, et ei videatur actorum quid esse et importunum et nimium, 'et tamen tum illa non dixisti in re

---

οινο
6) ὢν s. 7) ὑποκειμενων LaurS. — ὑποκρινομένων Ω. t. u. pr Harl. IndAld. γρ AldV. Vind3. Idem voluit LaurS. m. superscribens. — κρινομένων marg Mor. 8) AnecdBkk. p. 53 citant. — ἄλλος r. s. Harl.
ο
— ἄλλως LaurS. 9) κατεφαίνοντο k. u. η. Meerm. 10) τῇ πόλει πεπρᾶχθαιMor. Augl. k. s. — πεπρᾶχθαι τῇ πόλει Σ. LaurS. vulg.

25. 1) δὲ χάριν r. LaurS. — δὴ om pr Σ, add eadem manus. — Proxime γρ. πρῶτον margo antiq Σ loco πρῶτα. 2) ἡμᾶς AnecdBkk. p. 176. 3) τοῦ χάριν δὴ etc.] τίνος οὖν ἕνεκα ταῦτα λέγω; Hermog. Rh. T. III p. 216. Anonymus Rh. De Figuris T. VIII p. 629 W. — τοῦ χάριν δὴ ταῦτα διεξῆλθον reliquis omissis Aristides Rh. T. IX p. 370 W. 4) ὑμῶν om Aug2. — ἡμῶν Anonym. Rh. l. c. 5) τι delevit Reiskius, de suo. 'Olim ἀντέλεγε Demosthenes, ὅθ' οἱ ἀντιλέγοντες ὄχλος ἄλλως καὶ βασκανία κατεφαίνετο (vs. 22), nunc λέγει, ἵν' ἐξελέγχῃ. Adde quod in Reiskiana scriptura non est quo sequentia δεινὸν καὶ ὑπερβάλλον sic referantur, nulla ut sensus ambiguitas maneat; ut ipse Reiskius incertus fuerit, quomodo haec verba interpretaretur. Vid. not. ad p. 349, 1.' Schaeferus. 6) post μου add vulg. καὶ κατηγοῦντος. Cf. §. 24. — om Σ. pr LaurS, eadem superscr. Hermog. pp. 216. 268. 7) τῶν πεπραγμ. . . . ἡμᾶς om Hermogenes p. 216, item 268, ubi: πρῶτον μέν, ὦ Ἀθηναῖοι, ἵνα μηδεὶς ὑμῶν, ἐπειδάν τι λέγοντος ἀκούῃ μου, θαυμάζῃ. item schol. ad Hermog. Rh. T. III p. 707, qui sic: ἑνὸς μέν, ὦ Ἀθηναῖοι, μάλιστα καὶ πρώτου, ἵνα . . . μου, θαυμάζῃ. Item Anonym. Rh. cit. p. 629. 8) καὶ om Aug2. 9) ἀπιστῇ καὶ δοκῇ Wolfius, illud verbum de suo praeponens. — δοκεῖ Augl. 2.
εῇ
LaurS. Ald. Fel. (codd Bkk?). — δοκ LaurS. 10) 'Reiskius fluctuans in his interpretandis poenas dat vulgatae p. 348, 28 temere mutatae.

ταῦτα, οὐδ' ἐδίδασκες ἡμᾶς,'[11] θαυμάζῃ, (26) ἀλλὰ μεμνημένοι τὰς ὑποσχέσεις τὰς τούτων,[1] ἃς ἐφ' ἑκάστων[2] ποιούμενοι τῶν καιρῶν ἐξέκλειον[3] λόγου τυγχάνειν[4] τοὺς ἄλλους, καὶ τὴν ἐπαγγελίαν[5] τὴν τούτου ταύτην, τὴν[6] καλήν, εἰδῆθ' ὅτι πρὸς

praesenti nec docuisti nos' demiretur, (26) sed istorum pollicitationes, quibus alios singulis utentes temporibus dicendi facultate excludebant, et promissionem istius praeclaram illam memineritis, et sciatis praeter cetera

---

Quod nisi fecisset, statim intellexisset *δεινὸν* et *ὑπερβάλλον* referenda esse ad *τι*.' Schaeferus. 11) *ἡμᾶς*, commate ante Mor. interpungebatur, quam editionem interrogationis signo interpunctam recentes sequebantur. Sed vid. de *εἶτα* particula mirandi et exclamandi ad Cor. §. 117. — — 'F. *εἶτα τό, τί οὐκ* —.' Marklandus. — 'Vel, *τί τότε οὐκ* —.' Taylorus. — 'Concinnius sane, quam vulg.' Dobraeus. — 'Haec est oratio assimulata iudicis aut auditoris de corona stomachantis his verbis: *εἶτα* —. Constructio haec est: *ἵνα μηδεὶς ὑμῶν — θαυμάζῃ* (subaudi *λέγων*): '*εἶτα τότ' οὐκ ἔλεγες* —; Verbum *θαυμάζειν* h. l. significat *cum admiratione stomachabundum exclamare*.' Reiskius. — Nihil mutandum, nihil subaudiendum, sed ipsum verbum *θαυμάζῃ* est i. q. *θαυμάζων λέγῃ*. Nam mirari dicuntur non solum qui commoti animo aliquod extra ordinem apparens magnum, excellens, praeter exspectationem accidens, adhuc sibi ignotum aspiciunt, sed etiam qui verbis et vultu sensum de tali re produnt. Cf. Phil. III §. 63. Xenoph. Exped. I, 8 §. 16: *ἐθαύμασε τίς παραγγέλλει καὶ ἤρετο ὅ,τι καὶ εἴη τὸ σύνθημα.* Exempla dedit Krueger. ad h. l., in Lexico ad Anab. s. v. et in Gramm. §. 65, 1 not. 7.

26. 1) *τούτων*] in *Ω* est prima syllaba correctoris. 2) *ἑκάστῳ* Augl. 2. *k. s. δ. η.* In Laur8 *ν* est erasum. Placet Tayloro. '*Ἑκάστων* praestat. nam in talibus locutionibus *ἐπὶ* regere solet genitivum. Vid. p. 355 extr.' Schaeferus. 3) *ἐξέκρουον γρ* marg antiq *Σ. γρ* marg pr m LaurS. *γρ F. γρ Φ. β.* 'Quod vereor, ne genuinum sit, cetera autem interpretantibus debeantur. Vid. p. 348, 13.' Schaeferus. Ubi recte dicitur *ἐξέκρουόν με*, non facile *ἐξέκρουον τυγχάνειν τοὺς ἄλλους*. — *ἐξέβαλλον* cod *ζ*. — *ἐξέλαβον* (voluit *ἐξέβαλον*) *ἢ ἐξέκρουον* Ven. 4) 'Malim *τοῦ λόγου τυγχάνειν*, ut *τοῦ* cum *τυγχάνειν* copuletur.' Reiskius. — 'Coniectura nec necessaria (in multis enim locutionibus nihil interest, solus ponatur infinitivus an iunctus genitivo articuli) et satis improbabilis. — quotquot Demosthenem audirent orantem, articulum fuissent ad *λόγου* relaturi.' Schaeferus. 5) *ἀπαγγελίαν* Fel cum vulg in Ind. AldV. Bodl. *γρ* in marg Mor. *k*. Coniecit Marklandus. '*Ἐπαγγελίαν* huc non convenit, primum quod de promissionibus iam praecessit eademque vitiose orator esset iteraturus, tum quod numerus pluralis requireretur, non una sola re promissa, sed compluribus.' Reiskius. At vid. proxime sequentia. Praeclara illa pro-

ἅπασι τοῖς ἄλλοις καὶ τοῦτ' ἠδίκησθ' ὑπ'[7] αὐτοῦ, ὅτι τἀληθῆ παραχρῆμα[8] καὶ ἡνίκ' ἔδει πυνθάνεσθαι διεκωλύθητ' ἐλπίσι καὶ φενακισμοῖς καὶ ὑποσχέσεσιν.[9] (27) Πρῶτον[1] μὲν[2] τούτου[3] καὶ μάλισθ' οὗπερ[4] εἶπον[5] ἕνεκα ταῦτα[6] διεξῆλθον, δευτέρου δὲ τίνος; καὶ[7] οὐδὲν ἐλάττονος ἢ τούτου,[8] ἵνα τὴν ὅτ' ἀδωροδόκητος ὑπῆρχεν προαίρεσιν αὐτοῦ τῆς πολιτείας ἀναμνησθέντες, ὡς προβεβλημένη[9] καὶ ἄπιστος ἦν πρὸς τὸν Φίλιππον,[10]

omnia etiam hanc ab illo vobis factam esse iniuriam, quod statim et quum opus esset, quo minus verum audiretis, prohibiti estis spe et fuco et pollicitationibus. (27) Primum hac et ea potissimum qua dixi gratia haec commemoravi, deinde quanam de causa? etiam nihilo minore quam illa, ut eius, antequam corrumperetur largitionibus, institutum in republica recordati, quam cautum id fuerit quamque Philippo diffidens, secutam

---

missio supra §. 20 ὑμᾶς μένοντας οἴκοι ... ἀκούσεσθαι significatur. 6) τὴν om Aug2. At vid. ad Phil. II §. 21. et Stallbaum. ad Plat. Gorg. p. 502 A. Krueger. ad Dionys. (ad Thuc. I, 23 §. 3) p. 124. 7) παρ' Augl. 2. *k. r. s. s. δ.* 8) παραχρῆμα om *s.* 9) ἐξαπατώμενοι LaurS. vulg. post ὑποσχέσεσιν add. — ἐξηπατημένοι Φ. — om Σ, in γρ marg antiq addidit. Non placet h. l. praesens partic. cum aoristo copulatum, quia sententia adversatur nec puto Demosthenem dixisse φενακισμοῖς ἐξαπατᾶσθαι.

27. 1) πρῶτον Anonym. Rh. De Figuris T. VIII p. 629. 2) μὲν οὖν Hermog. Rh. T. III p. 216 (vulg. idem p. 208). Anonym. Rh. T. III p. 707 W. Anonym. Rh. T. VIII p. 629. LaurS. IndAld. *F* (non Bav?). Φ. Vind4. 3) τούτου om Anonym. Rh. T. III l. cit. Anonym. Rh. T. VIII p. 629. 4) ὅπερ γρ AldV. Coniecit aliquis ap. Taylorum. etiam Dobraeus comparans p. 345, 6. 5) εἶπον om Anonym. Rh. T. III l. cit. Anonym. Rh. T. VIII l. c. 6) ταῦτα om *k.* text Augl. 7) δέ τινος, καὶ Aldetc. Augl. *k. s. t. u.* Vind3. Laur8. — δὲ τίνος; καὶ sic distinxit Reiskius, 'ut dialogismus melius appareat.' Interrogativum etiam in codicibus invenitur. Sed male idem ille pergit: 'Nescio an ad elegantiam accedat, si ad ἐλάττονος addatur γε.' Hanc particulam Dobraeus post οὐδὲν desiderabat. Schaeferus καὶ delendum iubet. At respondet superiori (§§. 25 et 27) μάλιστα. Der zweite Grund ist auch um nichts geringer. 8) Totum locum (§. 25 ad §. 27 mediam) Aristidis memoria Rh. T. IX p. 370 sic contraxit: τοῦ χάριν δὴ ταῦτα διεξῆλθον; πρῶτον μέν, ἵνα γνῶτε καὶ μάθητε, δευτέρου δὲ οὐδὲν ἐλάττονος τούτου. — Quod om etiam ἢ ante τούτου, idem delendum coniecit Marklandus. Sed de illo attractionis genere vide ad Cor. §. 312. 9) Cit. Harpocr. Suid. s. v. Προβαλλομένους. Phot. s. v. Προβάλλεσθαι. — Schol. Lipsiensis mscr. ad Homer. Iliad. Π vs. 407. codicis fol. 208 a: σημείωσαι, ὡς παρὰ Δημοσθένει λέγεται προβεβλημένη φιλία ἀντὶ τοῦ παρασεσαλευμένη. ἀπὸ τοῦ ἐν ἀγκίστρῳ δόλου. Quo scholio caret ed. Bkk. 10) Cit.

τὴν μετὰ ταῦτ' ἐξαίφνης γεγονυῖαν πίστιν[11] καὶ φιλίαν σκέψησθε,[12] (28) εἶτ' εἰ[1] μὲν ἐκβέβηκεν, ὅσ'[2] ἀπήγγειλεν[3] πρὸς ὑμᾶς οὗτος, καὶ καλῶς ἔχει[4] τὰ πεπραγμένα, διὰ τὴν ἀλήθειαν καὶ τὸ συμφέρον τῇ πόλει γεγενῆσθαι νομίσητε, εἰ δὲ πάντα τἀναντία, ὧν οὗτος εἶπεν, πέπρακται, καὶ πολλὴν αἰσχύνην καὶ μεγάλους κινδύνους ταῦτ' ἔχει[5] τῇ πόλει, διὰ τὴν αἰσχροκερδίαν[6] τὴν[7] ἑαυτοῦ[8] καὶ τὸ χρημάτων ἀποδόσθαι[9] τἀληθῆ μεταβεβλημένον αὐτὸν εἰδῆτε.[10]

29. Βούλομαι δ' ἐπειδήπερ εἰς τούτους προήχθην τοὺς λόγους, ὃν τρόπον τὰ περὶ τοὺς Φωκέας πράγμαθ' ὑμῶν[1] παρείλοντο,[2] πρῶτον εἰπεῖν ἁπάντων. Δεῖ δὲ[3] μηδέν' ὑμῶν,[4]

postea repente fidem et amicitiam consideretis, (28) deinde ut, si evenerunt quaecunque iste vobis renuntiavit, et acta praeclara fuerunt, propter veritatem et reipublicae utilitatem esse facta existimetis, siu omnia contra quam iste dixit acta sunt et multum dedocoris et magna reipublicae pericula attulerunt, ut eum propter sordes ipsius et veritatem ab eodem pecunia venditam mutatum esse intelligatis.

29. Dicam autem, quia huc provecta est oratio, primum omnium, quo pacto vobis Phocense negotium eripuerint. Ne vero quisquam ve-

---

Priscian. T. II pp. 175. 194 Kr. 11) πίστιν om pr LaurS, eadem inseruit. 12) σκέψασθε AldT.

28. 1) εἰ om Mor. 2) ὡς Vind4. Mal. Laur8. 3) ἀπήγγελκε Augl. *k. s. δ. ε. η.* 4) εἶχε vulg. — ἔχει *Σ.* LaurS. AldV. Augl. *s.* Ven. Harl. (*T. k. ι. u*). — ἔχειν Reiskius de suo. 'Multum erravit. scribendum ἔχει. Enuntiatio condicionalis εἰ μὲν bimembris est pariter ac quae ei est opposita εἰ δὲ, finiturque voce πεπραγμένα, ad γεγενῆσθαι autem subaudiri oportet τὴν πίστιν καὶ φιλίαν. Hunc loci sensum esse proxime sequentia tam manifesto ostendunt, ut Reiskium, quum secus interpretaretur, necesse sit caecutiisse.' Schaeferus. 5) 'F. εἶχε, ut πέπρακται.' Marklandus. 'Quasi vero imperfectum componi possit cum perfecto.' Schaeferus. 6) αἰσχροκέρδειαν LaurS. vulg. — αισχροκερδιαν pr *Σ* (recens mutavit ι in ει). *F. T. Φ. s.* Vid. Prolegg. Gramm. §. 102. 7) τὴν om Ven. (non Lind). 8) τούτου vulg. — ἑαυτοῦ *Σ.* LaurS. *T.* γρ *F.* Ven. Lind. Obs. Reflectitur ad μεταβεβλημένον. 9) Grammat. metr. in Boissonad. Anecd. T. II p. 371: τὰ πράγματα τῆς πόλεως ἀπέδοτο χρημάτων. 10) εἰδῆτε αὐτὸν Mor. fort. typogr. errore.

29. 1) ὑμῖν *r.* Laur8. 2) προείλοντο *r.* Vind4. — παρείλαντο *Φ.* — προειλοντο (παρ supra) Laur8. 3) δὴ *u.* 4) ἡμῶν Ald. Mor.

350 *ὦ ἄνδρες δικασταί,*[5] *εἰς τὸ τῶν πραγμάτων μέγεθος βλέψαντα*[6] *μείζους τὰς κατηγορίας καὶ τὰς αἰτίας τῆς τούτου δόξης νομίσαι, ἀλλ' ἐκεῖν' ὁρᾶν, ὅτι ὅντιν' ἂν*[7] *ὑμεῖς εἰς ταύτην τὴν τάξιν κατεστήσατε*[8] *καὶ τῶν συμβάντων καιρῶν ἐποιήσατε κύριον, οὗτος*[9] *εἴπερ, ὥςπερ*[10] *οὗτος,*[11] *ἐβουλήθη*[12] *μισθώσας*

strum, iudices, magnitudinem rerum respiciens, accusationes et crimina maiora esse putet, quam pro istius auctoritate, sed illud spectate, quemcunque vos illi muneri praefecissetis et oblatas occasiones eius fidei mandassetis, illum, si, ut iste, voluisset opera sua locata hostibus vos deci-

---

5) *ἀθηναῖοι T.* — om Aug2. *k. r. s. e. δ.* Vind4. Mal. Laur8. 6) *ἀποβλέψαντα* vulg. — *βλέψαντα Σ. T.* — $\overset{\text{ἀπο}}{\text{βλέψαντα}}$ LaurS. 7) *ὅτι εἰ καὶ ὅντινα οὖν* vel *ὁντινοῦν* vulg. *γρ* marg LaurS. — *ὅτι εἰ ὅντινα οὖν* vel *ὁντινοῦν* sine *καὶ* codd *δ. ε.* — *ὅτι καὶ ὅντιν' οὖν* vel *ὁντινοῦν* sine *εἰ* pr *Ω* (corr add *εἰ*). *u.* Vind3. — *ὅτι ὅντιν' ἂν* sine *εἰ καὶ Σ.* text LaurS. *T.* Lind. Vind1. Sic oratio optime procedit. Etiam condiciol. part. *ἂν* bene se habet. i. e. si alios quam istos ad legationem creassetis, quicunque illi fuissent. — *ὅτι εἰ καὶ ὅντιν' ἂν* Vind4. — *ὅτι εἴ τιν' ἂν* AldT. 8) *κατεστήκατε u.* 9) *εἶθ' οὗτος* marg LaurS. vulg. — *οὗτος δ'* sine *εἶθ'* Aug1. *k. s.* Harl. Vind1. — *οὗτος* nude *Σ.* text LaurS. et Budaeus Comm. p. 935 med. ed. Paris. 1548. 'Bene. particula enim et ipsa periodum nonnihil asperat.' Schaeferus. 10) 'Delendum videtur *τὸ εἴπερ*, quum supervacaneum sit praecedente *εἰ* [e vulgata quidem lectione not. 7], et conturbet sententiam.' Iurinus. — '*εἴπερ* natum ex *ἧπερ* varia lectione pro *ὥςπερ*.' Dobraeus. — *ὥςπερ* om Lind. — 'Durum utique ut auribus insuave sonans *εἴπερ οὗτος, ὥςπερ οὗτος* ita menti accidit hoc ambiguum et fallax, ut *οὗτος* in tanta propinquitate de aliis atque aliis usurpetur. Suavius utique sonaret molliusque procederet oratio sic: *εἶθ' οὗτος ἐβουλήθη*, omissis illis tribus supervacaneis vocabulis *εἴπερ, ὥςπερ οὗτος*.' Reiskius. — *ὥσπερ οὗτος* seclusit Dindorfius. — '*εἶθ' οὗτος* eiiciendum mihi videtur.' Grevius in versione loci latina pronomen retinens. — 'Nihil ambigui in iterato pronomine, quum sensum posterioris *οὗτος* tam vox quam digitus sic indicet, ut nulla dubitatio relinquatur. Neque auribus Atheniensium iniucunda fuit talis iteratio. *τούτου τοῦτον* pp. 773, 28. 796, 1. *τούτῳ . . . τοῦτον* p. 797, 22. *τούτου τούτῳ* p. 846, 28. Add. Melet. Crit. p. 133.' Schaeferus. — '*τούτους . . . τούτους* p. 362, 8. *τοῦτο . . . τοῦτο* p. 368, 29. *τούσδε . . . τούσδε* Aphob. III p. 854, 21. *τόδε . . . τόδε* fort. leg. Androt. p. 612, 7.' Dobraeus. Vid. nostra annotata ad Phil. IV §. 58. Nec dixit Demosthenes, quod Reiskium offendit, *εἴπερ οὗτος, ὥςπερ οὗτος*, non hoc ordine, sed numero oratorio ita, ut prius *οὗτος* efferatur praepositum vocabulum, post quod vox quiescit, tum proxima tria *εἴπερ ὥςπερ οὗτος* uno tenore pronuntianda sint,

αὐτὸν[13] ἐξαπατᾶν ὑμᾶς καὶ φενακίζειν, τῶν ἴσων αἴτιος ἦν ἂν[14] κακῶν, ὅσωνπερ[15] καὶ οὗτος. (30) οὐ γάρ, εἰ φαύλοις[1] χρῆσθ' ὑμεῖς[2] εἰς[3] τὰ κοινὰ πολλάκις ἀνθρώποις,[4] καὶ τὰ πράγματ' ἐστὶν φαῦλα, ὧν ἡ πόλις ἀξιοῦται παρὰ τοῖς ἄλλοις, οὐδὲ πολλοῦ δεῖ. εἶτα καὶ[5] Φωκέας ἀπολώλεκεν μέν,[6] οἶμαι,[7] Φίλιππος, συνηγωνίσαντο δ'[8] οὗτοι. τοῦτο δὴ δεῖ[9] σκοπεῖν

pere et fraude circumvenire, eadem quae et istum excitare mala potuisse. (30) Non enim, si vos levibus saepe hominibus publica mandatis negotia, res etiam leves sunt, quae honori civitatis nostrae ab aliis deferuntur. multum abest. Deinde etiam Phocenses Philippus sane perdidit, sed isti ei adiutores fuerunt. Hoc igitur considerandum et videndum est, utrum,

---

quamquam aliter nos interpunximus ad structuram grammaticam indicandam. Iteratum autem περ non magis insuave sonabat Graecis quam aliae syllabae sine accentu veloces, si iterabantur, ut ... σαι ... σαι, ... ειν ... ειν. (cf. ἐθέλειν ἀκούειν §. 35. λέγειν ἔχειν Phil. I §. 15. ὥςπερ περὶ Plat. Protag. p. 311 E). De qua re vid. Foertsch. Obs. Crit. Lys. p. 15. — Abesse vero non potest οὗτος notio cum ὅντιν' ἂν primaria, opposita Aeschini personae, quae oppositio §. 30 εἰ φαύλοις explanatur. Deleto illo pronomine locus fieret obscurior. 11) οὗτος om pr Ω, add in marg. 12) ἠβουλήθη Vind4. Laur8. Cf. Prolegg. Gr. §. 79. 13) αὑτὸν Σ. LaurS. Augl. s. — αὐτὸν cod δ. — ἑαυτὸν vulg. — — Post pronomen τοῖς ἐχθροῖς add vulg. — om Σ. pr LaurS (ead. add). Augl. Vind3. (k. s?). 14) ἂν vulg ante αἴτιος. — post ἦν Σ. LaurS. T. — om Augl. s. 15) οἵωνπερ coniecit Hirschig. in Philologo T. V p. 331.

30. 1) Cit. Etymol. M. p. 789, 49. Phot. s. v. Φαῦλ. 2) χρῆσθ' ὑμεῖς Σ. LaurS. vulg. — ὑμεῖς χρ. Augl. k. s. Mor. — — φ. ὑμεῖς (ἡμεῖς AnecdBachm. T. II p. 413) συμμάχοις (προστάταις Schol. Plat. Alcib. II p. 337 Bkk) χρῆσθε Eustath. in Iliad. Ω vs. 419 p. 1356 extr. 3) πρὸς Sopater Rh. T. V p. 129 W. 4) πολλ. ἀνθρ. om Sopater. — — Ad proximum οὐδὲ πολλοῦ δεῖ Hirschigius l. c.: 'hoc non intelligo, quod tamen quatuordecim locis occurrit apud Demosthenem (vid. Dobr.), quare non mutare audeo, licet οὐδ' ὀλίγου δεῖ in omnibus his requiri putem.' Vid. Liberkuehn. in Iahnii Archiv. T. XIX (1853) p. 140 sqq. I. e. οὐκ ἔστι φαῦλα, καὶ πολλοῦ δεῖ. Simplicius Krueger. Gr. §. 47, 16, 4. 5) εἶτα καί, εἰ Reiskius de suo. At 'loci sententia hic est: *Praeterea Philippus quidem* (non hi) *Phocenses perdidit; fateor; at hi suppetias tulerunt perdenti. Oportet igitur* etc.' Schaeferus. Grevius Reiskii coniecturam defendens, post οὗτοι comma cum eodem restituendum esse censebat. Temere. 'εἰ Reiskius coniecit. male, ut liquet ex οἶμαι. sanam credo vulgatam.' Dobraeus. 6) μὲν om k. 7) οἶμαι om Sopater. pr LaurS, eadem inseruit. 8) δ' om pr k. 9) δεῖ δὴ Laur8.

καὶ ὁρᾶν, εἰ,[10] ὅσα τῆς[11] Φωκέων σωτηρίας ἐπὶ τὴν πρεσβείαν ἧκεν, ταῦθ' ἅπαντ'[12] ἀπώλεσαν οὗτοι καὶ διέφθειραν ἑκόντες, οὐχ ὡς ὅδε Φωκέας ἀπώλεσεν ἂν[13] καθ' ἑαυτόν. πόθεν;[14]

31. Δός δέ μοι τὸ προβούλευμα,[1] ὃ πρὸς[2] τὴν ἐμὴν ἀπαγγελίαν[3] ἐψηφίσαθ'[4] ἡ βουλή, καὶ τὴν μαρτυρίαν τὴν[5] τοῦ γράψαντος αὐτὸ τότε,[6] ἵν' εἰδῆτε,[7] ὅτι ἐγὼ μὲν οὐ[8] τότε σιγήσας νῦν[9] ἀφίσταμαι[10] τῶν πεπραγμένων, ἀλλ' εὐθὺς κατ-

quantum Phôcensium salus a legatione pendebat, id omnino isti corruperint et perdiderint ultro, non, quomodo iste Phocenses perditurus fuisset solus. unde?

31. Da mihi senatusconsultum, quod ad meam renuntiationem factum est, et testimonium eius, qui tum id fecit, ut sciatis me non tum tacuisse, et nunc ab actis abhorrere, sed statim accusasse et futura prae-

10) *εἰ* om Augl. *k. s.* — Reiskius malit *ὡς*, ut respondeat *οὐχ ὡς*. ergo *ὡς*, *ὅσα*. At sua cuique harum particularum est notio propria. 11) *τῆς τῶν* vulg. — *τῶν* om Anonym. Rh. T. IV p. 600 W. *Σ.* LaurS. Augl. (*T. k. s*). 12) *ταῦθ' ἅπαντ' Σ. T.* — *ταῦτα πάντ'* vulg. Placeret inversus ordo, si praecederet *ἅ*, non *ὅσα*, cui gravioris notionis pronomini magis h. l. convenit demonstrativum initio poni, non *ἅπαντα* (*ἧκεν ταῦθ' ἅπαντ'* LaurS, super *κε* aliquid deletum est). 13) *ἐπώλισεν ἂν r.* — *ἂν* om Anonym. Rh. l. c. *Σ.* pr LaurS (eadem superposuit). Augl. *s.* (*k*). Punctis notavit AldB. Ferri posset haec lectio ita, ut *ὅδε* cum Schaefero ad Philippum esset referendum. At tum non intelligo sententiae conclusionem, quae optime procedit, si *ὅδε* est Aeschines praesens, sic: nihil interest, quales privati ii sint, quos populus legatos creavit, sive gloria atque gratia gaudent sive sunt obscuri, sed propter publicam auctoritatem magnorum malorum auctores esse possunt. Igitur solum hoc quaerendum, utrum isti legati, quantum poterant, Phocenses servarint, non, quid privatus Aeschines valuerit. Cf. Anonym. Rh. T. VII pp. 179. 252. 374. Sopater Rh. T. IV p. 600: *τοῦτο δὴ δεῖ . . . ὁρᾶν, εἰ, ὅσα . . . ἐπὶ τὴν πρ. ἧκε, ταῦτ' ἀπήγγειλαν οὗτοι, οὐχ ὡς ὅδε Φωκέας ἀπώλεσε καθ' ἑαυτόν.* Nobis quidem *ἂν* excidisse videtur propter praegressam syllabam *εν*. 14) *πόθεν* om *u*.

31. 1) Cit. Harpocr. Phot. Suid. s. v. *Προβ.* Cf. Cor. §. 118. 2) *ὅπερ Ω.* 3) *ἀπαγγελίαν* Fel. *Σ.* Augl. *s.* Bodl. Harl. Weim. AldB. (*k. r*). — *ἐπαγγελίαν* Ald. Mor. *Ω. F. T. Φ. t. u. v.* Vind3. 4. Mal. — *ἀπαγγελίαν* LaurS ead manu. 4) *ἐψηφίσασθ'* Ald. Fel. pr *Ω.* Vind3. 5) *τὴν* om LaurS. 6) *αὐτὸ τότε*] *αὐτότε* Vind3. 7) *εἰδῇ* Mor. — *εἰδῆσθ* pr *Ω.* — *εἰδῆτε Σ.* LaurS. vulg. 8) *οὐδὲ* Aldetc. — *οὐ Σ.* LaurS. vulg. 9) *οὐδὲ νῦν* Mor. Delendum censet Marklandus hoc *οὐδὲ*, quia praecesserit *οὐδὲ*. Vid. not. 8. Ignorant *οὐδὲ* Ald. Fel. *Σ.* LaurS. vulg. 10) *ἐφίσταμαι Σ.* LaurS. *Φ.* Cf. §. 45 sq.

ηγόρουν καὶ προεώρων[11] τὰ μέλλοντα, ἡ[12] βουλὴ δέ, ἡ μὴ κωλυθεῖσ' ἀκοῦσαι[13] τἀληθῆ παρ' ἐμοῦ,[14] οὔτ' ἐπήνεσε τούτους οὔτ' εἰς τὸ πρυτανεῖον ἠξίωσεν καλέσαι. καίτοι τοῦτ' ἀφ' οὗ γέγονεν ἡ πόλις οὐδείς πώποτέ φησι[15] παθεῖν οὐδένας πρέσβεις, οὐδὲ Τιμαγόραν,[16] οὗ θάνατον κατεχειροτόνησεν[17] ὁ δῆμος. ἀλλ' οὗτοι πεπόνθασιν.

32. Λέγε δ' αὐτοῖς πρῶτον μὲν[1] τὴν μαρτυρίαν, εἶτα τὸ προβούλευμα.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ. ΠΡΟΒΟΥΛΕΥΜΑ. 351

Ἐνταῦθ'[2] οὔτ' ἔπαινος οὔτε κλῆσις εἰς τὸ πρυτανεῖόν ἐστι τῶν πρέσβεων ὑπὸ τῆς βουλῆς. εἰ δέ φησιν οὗτος· δειξάτω καὶ παρασχέσθω, κἀγὼ καταβαίνω. ἀλλ' οὐκ ἔστιν. Εἰ μὲν τοίνυν ταῦθ' ἅπαντες[3] ἐπρεσβεύομεν·[4] δικαίως οὐδέν' ἐπήνεσεν[5] ἡ βουλή, δεινὰ γὰρ[6] τὰ πεπραγμένα πᾶσιν. εἰ δ' οἱ μὲν τὰ δίκαι' ἔπραττον ἡμῶν,[7] οἱ δὲ[8] τἀναντία· διὰ τοὺς πεπονη-

vidisse, et senatum, quia ex me audire verum non est prohibitus, neque laudasse istos neque in prytaneum vocare dignatum fuisse. Atqui id ab urbe condita ullis accidisse legatis nemo dicit, ne Timagorae quidem, quem capitis damnavit populus. sed istis haec acciderunt.

32. Recita iis primo testimonium, deinde senatusconsultum.

Hic neque laus neque invitatio legatorum in prytaneum a senatu continetur. sin iste contineri ait; ostendat atque exhibeat, et ego descendo. at non continetur. Quod si omnes in legatione egissemus eadem, iure neminem laudavit senatus, nam nefanda perpetravimus omnes. sin alii nostrum bona fide rem gesserunt, alii contra; satis apparet propter

---

11) προεώρων Fel. Σ. LaurS. T. Augl. k. s. β. δ. Obs. Ven. Ask. Less. — προωρώμην vulg. — προεωρώμην r. Laur8. — προωρώμην v. 12) καὶ pro ἡ Mor. 13) ἀκοῦσαι repetitum pr Ω. 14) τότε post ἐμοῦ add antiq in fine lineae Σ. habet etiam LaurS. 15) φήσει Augl. s. ε. Harl. Mal. (k). — φησὶ Σ (non φήσει). LaurS. vulg. Praesens praefero. nam in futuro aliquid dubii inest, id quod h. l. minus aptum est. Cf. §. 93 ibiq. Shilleto p. 60 ed. 2. Mid. §. 16. — Superius οὐδείς in rasura LaurS. 16) Τιμαγόρας AldT. 17) κατεχειροτόνησαν Vindl.

32. 1) μὲν om Augl. k. s. 2) ἐντεῦθεν Augl. k. r. s. δ. Vind7. Laur8. 3) ταυτὰ πάντες vulg. — ταυτὰ ἅπαντες Σ. LaurS. Lind. 4) πρεσβεύομεν Laur8. 5) ἐποίησεν k. 6) ὡς ἀληθῶς add post γὰρ vulg. — om Σ. pr LaurS (eadem? superscr.). Augl. k. s. δ. Affirmatio debilitat h. l. 7) ὑμῶν Ald. Mor. AldB. Ω. Vind3. — ἡμῶν Fel. Σ. LaurS. vulg. 8) οἳ μὲν . . . οἳ δὲ Bkk. Vid. ad Cor. §. 169.

ρευμένους, ὡς ἔοικε, τοῖς ἐπιεικέσι[9] συμβεβηκὸς ἂν εἴη ταύτης τῆς[10] ἀτιμίας μετεσχηκέναι.[11] (33) Πῶς οὖν[1] ῥᾳδίως πάντες[2] εἴσεσθε,[3] τίς ποτ' ἔσθ' ὁ πονηρός; ἀναμνήσθητε[4] παρ' ὑμῖν αὐτοῖς, τίς ἐσθ' ὁ κατηγορῶν τῶν πεπραγμένων ἐξ ἀρχῆς. δῆλον γὰρ ὅτι τῷ[5] μὲν ἠδικηκότι σιγᾶν ἐξήρκει καὶ διακρουσαμένῳ τὸν παρόντα[6] χρόνον μηκέτ' εἰς λόγον περὶ[7] τῶν πεπραγμένων ἑαυτὸν[8] καθιστάναι, τῷ δὲ μηδὲν ἑαυτῷ[9] συνειδότι δεινὸν εἰςῄει, εἰ[10] δεινῶν καὶ πονηρῶν[11] ἔργων[12] δόξει[13] κοινωνεῖν τῷ[14] σιωπῆσαι. εἰμὶ τοίνυν ὁ κατηγορῶν ἐξ ἀρχῆς ἐγὼ τούτων,[15] τούτων δ' οὐδεὶς ἐμοῦ.

improborum scelera etiam bonos viros eandem ignominiam subiisse. (33) Quo pacto igitur facile cognoscetis omnes, quisnam improbus ille sit? In memoriam ipsi revocate vobis, quis ille sit, qui ab initio acta accusarit. perspicuum est enim sonti satis fuisse tacere et praesenti eluso tempore non amplius actorum reddere rationem, sed qui nullius *iniuriae* sibi conscius erat, ei metum incessisse, ne facinorum et scelerum socius fuisse videretur quod taceret. Ego igitur is ab initio fui, qui istos accusarim, istorum vero me nemo.

---

9) *ἐπιηκέσι* pr *Ω*. 10) *τῆς αὐτῆς* coniecit Marklandus temere. 11) Cit. AnecdBkk. p. 156.

33. 1) *ἂν r*. Laur8. 2) *ἅπαντες* LaurS. vulg. — *πάντες Σ*. Augl. *k*. *s*. 3) *μάθοιτε* cod *ζ*. 4) 'Malim *ἂν ἀναμνησθῆτε*, ut p. 444, 11: *ἂν* . . . *εὕρω*. etc.' Dobraeus. Equidem asyndeton praefero ob gravitatem. 5) *τὸ Ω*. 6) *πάντα Ω*. 7) *περὶ* om *v*. 8) *αὐτὸν περὶ τῶν πεπρ*. Augl. *s*. — *αὐτὸν* om *k*. 9) *αὐτῷ* vulg. — *ἑαυτῷ Σ*. LaurS. *Ω*. Lind. Vind3. 4. 10) *δ. εἰ σιγῴη* vulg. — *δ. εισῃει εἰ* LaurS (in quo post *εἰ* insertum *δ* est alio atramento; supra scriptum *σιγώη*). — Locus sic mendosus varias excitabat coniecturas. *εἰ, σιγῶν*, Reiskius de suo. — *δ. εἰσῄει, εἰ Σ. Φ*. Augl. *r*. *s*. AldB. Vind4. pr Laur8. Sic locus est sanus. *δεινὸν* pertinet ad *εἰςῄει* (cf. Thucyd. VI, 31 init. = 30 extr: *μᾶλλον αὐτοὺς ἐσῄει τὰ δεινά*. Euripid. Orest. vs. 1668: *καίτοι μ' ἐσῄει δεῖμα*. Herodot. VI, 138: *βουλευομένοις δεινόν τι εἰςέδυνε, εἰ*). *μηδὲν* autem h. l. i. q. *μηδὲν ἄδικον*, ut §. 215: *ἐκ τοῦ μηδὲν ἐμαυτῷ συνειδέναι* (sic *Σ. T*. Augl etc.). — *δ. εἰσῄει, εἰ σιγώη* IndLamb. — *εἰσῄει* sine *εἰ* Aug2. — Verbum hoc delendum censet Dobraeus, retinens *εἰ*. — *εἰ μὴ εἰσῄει* Weiskius Hyperb. II p. 16. 11) *δεινῶν καὶ πονηρῶν Σ*. LaurS. Augl. Lind. AldB. AnecdBkk. p. 150. (*T*. *k*. *s*). — *π. καὶ δ*. vulg. — *καὶ* et *δεινῶν* delenda censet Dobraeus. 12) *ἔργον* Laur8. — *ἔργω u*. Vind3. (*ἐργωνόξει* pr *Ω*, corr mutavit *ν* in *δ*.). 13) *δόξα* Mor. — *δόξαι* Fel. — *δόξαι ἂν* Weiskius l. c. — *δόξει* Ald. *Σ*. et vulg. — *δόξειν* Ind Lamb. LaurS, in quo *ν* est alio atramento. — *δόξαν ἐπῄει γρ* Less. 14) *τὸ* coniecit Marklandus. — — Hirschigio in Philologo T. V p. 331

34. Ἡ μὲν τοίνυν[1] βουλὴ ταῦτα προὐβεβουλεύκει,[2] τῆς δ' ἐκκλησίας γιγνομένης καὶ τοῦ Φιλίππου παρόντος ἐν Πύλαις ἤδη[3] (ἦν γὰρ[4] τοῦτο[5] πρῶτον ἁπάντων τῶν[6] ἀδικημάτων) τὸ τὸν Φίλιππον ἐπιστῆσαι[7] τοῖς πράγμασι τούτοις, καὶ δέον ὑμᾶς ἀκοῦσαι[8] περὶ τῶν πραγμάτων, εἶτα βουλεύσασθαι, μετὰ ταῦτα δὲ πράττειν ὅ τι δόξαι,[9] ἅμ'[10] ἀκούειν[11] κἀκεῖνον παρεῖναι καὶ μηδ' ὅ τι χρὴ[12] ποιεῖν ῥᾴδιον εἰπεῖν εἶναι.[13] (35) πρὸς δὲ[1]

34. Ac senatus quidem illa decreverat, contione autem convocata et Philippo iam intra Pylas progresso (primum enim id fuit omnium scelerum) Philippum negotiis praeficere his et, quum vobis negotia cognoscenda essent, deinde consultandum, postea quod visum esset agendum, simul audire tum illum adesse tum quid fieri oporteret non facile esse dici! (35) Praeterea id senatusconsultum populo nemo recitavit, neque

---

locus legendus esse videtur: συνειδότι δεινὸν εἰ σιγῶν δεινῶν καὶ π. ἐ. δ. κοινωνεῖν sine σιωπῆσαι. 15) τούτων prius om Augl. *k*. *s*. in γρ habet Φ.

34. 1) οὖν Augl. 2. *k*. *s*. ε. η. Vindl. 7. 2) προβεβούλευκε Mal. — προβεβουλεύκει Laur8. — προβεβουλεύκει omnes ceteri libri. Vid. Prolegg. Gramm. §. 83 p. 90. — Proximum δ' punctis notavit AldB. 3) ἤδη ἐν Π. Ald. Fel. Ω. *t*. *u*. *v*. Vind3. — ἐν Π. ἤδη Σ. Laur8. vulg. 4) ἦν γὰρ δὴ *r*. Laur8. 5) τοῦτό τὸ coniecit Marklandus, citans §. 278. 'Non opus.' Schaeferus. 6) τῶν om Aug2. 7) στῆσαι pr Ω. — ἐπιστῆναι AldB. At est transitivum. 8) ὑμᾶς α ἀκοῦσαι (i. e. πρῶτον ἀκ.) e §. 185 coniecit Dobraeus. At loci inter se differunt. 9) δόξει *s*. ε. Aug2. — δόξῃ Augl. *k*. Harl. — δόξαι Σ. Laur8. vulg. 10) ἃ Ven. — ἅμα Chr. (τε supra) — ἅμα ὑμᾶς coni. Markl. 11) συνέβη post ἀκούειν add Ven. Harl. Aug2. marg Ω. Less. Chr. — supra versum recens *k*. Recepit Reiskius, τούτοις in τούτους mutavit, καὶ ante δέον delevit et ἦν γὰρ ... τούτοις parenthesis signis inclusit. τούτους explicans 'hos, Aeschinem reliquosque proditores.' — 'Reiskius male τούτους, non videns τούτοις vim habere. Phocicis enim atque Amphictyonicis rebus non immiscendum fuisse Macedonem orator dicit.' Weiskius Hyperb. III p. 4. Bekkerus ruptam esse orationem ante ἦν γὰρ lineola significavit. 'ἀνανταπόδοτον in narratione tam sedata vix probabile.' Schaeferus. Mihi quidem infinitivi cum articulo τὸ ἐπιστῆσαι ... καὶ ἅμ' ἀκούειν exclamativi acerbitatis videntur, parenthesis autem finiri ante τό. 12) χρῆν vel χρὴν vulg. — χρὴ Σ. Laur8. *T*. Augl. 2. *r*. Mal. Laur8. — χρῇ *s*. — χρείη coniecit Bekkerus. At de praesenti tempore vividi coloris causa post praeterita usurpato vid. Funkhaen. Quaest. Dem. p. 44 sq. Etiam schol. in Hermog. Rh. T. IV p. 356: δεῖ. 13) ἐστι *s*?

35. 1) δὴ *r*? Mavult Wolfius, 'alioqui, inquit, erit ἀνανταπόδοτον.' — Shilleton parenthesim finivit ante πρὸς δὲ ab ἦν γὰρ incipien-

τούτοις τοῦτο μὲν οὐδεὶς ἀνέγνω τῷ δήμῳ τὸ προβούλευμα,
352 οὐδ'[2] ἤκουσεν ὁ δῆμος, ἀναστὰς δ' οὗτος ἐδημηγόρει ταῦτα,
ἃ διεξῆλθον ἄρτι πρὸς ὑμᾶς ἐγώ, τὰ πολλὰ καὶ μεγάλ' ἀγαθά,
ἃ πεπεικὼς ἔφη τὸν Φίλιππον ἥκειν καὶ[3] διὰ τοῦτο[4] χρήμαθ'
ἑαυτῷ[5] τοὺς Θηβαίους ἐπικεκηρυχέναι.[6] ὥςθ' ὑμᾶς[7] ἐκπεπληγμένους τῇ παρουσίᾳ τὸ πρῶτον τῇ τοῦ Φιλίππου, καὶ τούτοις ὀργιζομένους ἐπὶ τῷ μὴ προηγγελκέναι,[8] πρᾳοτέρους γενέσθαι τινός,[9] πάνθ' ὅσ' ἐβούλεσθ' ὑμῖν ἔσεσθαι προςδοκήσαντας,

audivit populus, sed iste surrexit et ea praedicavit, quae modo vobis exponebam, multa et magna bona, quae quum persuasisset Philippo se venisse iactabat, proptereaque ipsius interfectori pecuniam publice promissam esse a Thebanis. Proinde vos primum attoniti praesentia Philippi et istis irascentes qui non ante indicassent, mitiores aliquo fiebatis, quod omnia vos consecuturos quae velletis sperabatis, nec vocem audire meam

---

tem. At vid. §. 34 not. 11. Post infinitivorum acerbam structuram narratio recta continuatur. 2) οὐδ' ἂν coniecit Valcken. ad Eurip. Hippol. vs. 1409 p. 316. 'Non assentior. Demosthenes enim toto hoc loco exponit quae facta sunt, non quae futura fuissent. Fateor hoc comma pleonastice additum esse, sed Demosthenica oratio saepissime exuberat.' Schaeferus. 3) καὶ om Mal. 4) ταῦτα LaurS. vulg. — τοῦτο Σ. et ut videtur T. nam Bekkerus hoc ad superius τοῦτο post τούτοις annotavit. Hunc errorem iam Schaeferi acumen detexit. τοῦτο etiam Appfr. Vind4. Ceterum cf. §. 21 not. 8. 5) χρ. αὐτῷ vulg. — χρ. αὐτῷ Feletc. corr Ω. — αὐτῷ χρήματα u. — χρήμαθ' ἑαυτῷ Σ. LaurS. Ven. Vind4. §§. 21. 74. 6) ἐπικηρυχέναι pr Σ, antiq add κε. 7) ἡμᾶς Ald. Fel. — ὑμᾶς Mor. Σ. LaurS. vulg. 8) προσηγγελκέναι Ald. Σ. Ω. t. u. v. Bav (F?). Meerm. — προηγγελκέναι Fel. LaurS. vulg. (non Ω). 9) τινὸς Σ. LaurS. vulgo. — τινὰς r. η. Less. — τινο[α]ς Ω. — τίνος Augl. — μέχρι τινὸς coni. Markl. — ἀρνὸς coni. Reiskius dubitanter. nam a vero proxime aberat, τινὸς explicans, 'als was.' — Contra Schaeferus: 'τινὰς vide ne genuinum sit. ὑμᾶς … τινὰς componas cum τοὺς περὶ τῶν στρατευομένων ἐνίους p. 31, 15. ubi vid. not. Demosthenes quo coronae auribus parceret, quod de omnibus dixerat videtur addito τινὰς ad pauciores retulisse.' — Qui a Dobraeo allati sunt loci, huc non pertinent. — At rectissime Foertschius Comment. ad Lys. et Dem. p. 55 haec: 'Praeterquam quod nullam video causam, cur orator hoc ipso in loco populi auribus parcens pro ὑμεῖς diceret ὑμῶν τινες (multa enim alia, quae Atheniensibus minime laudi erant, de universa pronuntiat multitudine), etiam illi codices, in quibus τινὰς scriptum legitur, deterioris sunt notae. τινός a comparativo pendens h. l. i. q. *als einer, als es einer nur seyn kann.*' De hoc usu τινός i. q. τινὸς καὶ ἄλλου (AldB: παντὸς ἀνθρώπου) cf. Mid. §. 66.

καὶ μηδὲ φωνὴν ἐθέλειν ἀκούειν[10] *ἐμοῦ μηδ' ἄλλου*[11] *μηδενός.* (36) *Καὶ μετὰ ταῦτ' ἀνεγιγνώσκεθ' ἡ ἐπιστολή, ἡ παρὰ τοῦ*[1] *Φιλίππου, ἣν οὗτος ἔγραψεν ἀπολειφθεὶς ἡμῶν, ἄντικρυς*[2] *οὕτως*[3] *καὶ διαρρήδην ἀπολογία γεγραμμένη τῶν τούτοις ἡμαρτημένων. καὶ γάρ*[4] *ὡς αὐτὸς κατεκώλυσεν αὐτοὺς βουλομένους ἐπὶ τὰς πόλεις ἰέναι καὶ τοὺς ὅρκους ἀπολαμβάνειν, ἔνεστιν, καὶ ὡς, ἵνα συνδιαλλάττωσιν αὐτῷ*[5] *τοὺς Ἁλέας*[6] *πρὸς τοὺς Φαρσαλίους, κατέσχεν αὐτούς. καὶ πάντ' ἀναδεχόμενος καὶ εἰς αὐτὸν*[7] *ποιούμενος τὰ τούτων ἁμαρτήματ'*[8] *ἐστίν.* (37) *ὑπὲρ*[1] *δὲ Φωκέων καὶ Θεσπιέων*[2] *ἢ ὧν οὗτος ἀπήγγελλε*[3] *πρὸς*

aut cuiusquam alius volebatis. (36) Post haec recitabantur missae a Philippo literae, quas iste scripserat nobis insciis, quae ita palam et aperte nihil erant aliud, quam defensio scelerum, quae isti perpetrarant. nam inest, ipsum prohibuisse illos in urbes ituros et iusiurandum exacturos, et se, ut adiumento sibi essent in reconciliandis Halensibus et Pharsaliis, eos detinuisse. et omnia istorum peccata in se transfert et sibi adscribit. (37) sed Phocensium et Thespiensium vel eorum quae iste apud vos nun-

---

Aristocr. §. 82. Thucyd. VI, 16 extr. Xenoph. Mem. I, 6 §. 6. 10) *ἐθέλειν ἀκούειν Σ.* LaurS. vulg. — *ἀκούειν ἐθέλειν* Mor. Aug1. *k. s.* 11) *ἄλλου* ex *αμου*? corr *Σ*, ut fuerit cum praegressis *μηδαμοῦ*. Nam *λλ* et *μ* in hoc codice simillima esse alio loco monebam.

36. 1) *τοῦ* om *s. δ.* Vind1. — Proxime pro *ἀπολειφθεὶς* AldB *χωρισθεὶς*, gloss. 2) *αντικρυς Σ* sine accentu. — Proxime *ὑμῶν* LaurS. 3) *οὑτωσὶ* LaurS. vulg. — *οὕτωσ* pr *Σ*, adhaeret *ἰ* terminatio pallidissimo colore quo sunt marginalia antiq scripta. Cf. §. 154: *οὕτως ἄντικρυς.* 4) *γὰρ* om Aug2. 5) *αὑτῷ* Aldetc. LaurS. Vind3. 4. Mal. Laur8. — *αυτῷ Σ.* 6) *ἅλεις* corr LaurS. pr *Ω. k. u.* Bav (non *F*?). — *ἁλεῖς* pr LaurS. corr *Ω.* AldV. AldB. Mor. Vind1. 3. 4. Mal. Laur8. — *ἇλεις T.* Ald. Fel. — *αλεῖς Σ*, cuius antiq add *ε*, ut sit *αλεεῖς* (voluitne *αλεας*? sed cf. §. 39 var). Aug1. — *Ἁλέας* Harpocr. s. v. Vid. Prolegg. Gramm. §§. 36 et 51. Dindorf. Praef. 3ae p. XXVIII sq. Cobet. in Mnemos. 1856. II p. 186 sq. Cf. §. 174. 7) *ἑαυτὸν* vulg. — *αὑτὸν* LaurS. *Ω.* — *αυτον Σ.* — *αὐτὸν* Vind3. Bkk. 8) 'Num interponendum *οὗτος* est? hic, non Aeschines, sed Philippus.' Reiskius. 'Non est interponendum. De Philippo autem haec omnia dici series orationis satis ostendit.' Schaeferus.

37. 1) *περὶ* Ven. Lind. §. 39. 2) *Φωκέων ἢ Θεσπιέων* vulg. — *Φωκ. καὶ Θεσπ. Σ. T.* Lind. — *Φ. καὶ Θετταλῶν ἢ καὶ Θεσπ.* LaurS. — *Φωκ. καὶ Θετταλῶν γρ Φ.* AldT. Less. *γρ* Bav (*γρ F*?). — *Θετταλῶν ἢ* marg antiq *Σ* signo ad *καὶ* addito, ut significaretur pro *Θεσπιέων* esse variam lectionem *Θετταλῶν ἢ Θεσπιέων.* In §. 39 *ἢ Θηβαίων.* 'Et recte sane. nam in tota hac tragoedia Thespienses secundarum

ὑμᾶς ἀλλ' οὐδὲ μικρόν. καὶ τοῦτ' οὐκ ἀπὸ ταὐτομάτου[4] τοῦτον[5] ἐπράχθη τὸν τρόπον, ἀλλ' ὑπὲρ μὲν[6] ὧν παρὰ τούτων ὑμᾶς[7] ἔδει δίκην λαμβάνειν οὐ πεποιηκότων οὐδὲ διῳκηκότων οὐδὲν ὧν ὑμεῖς προσετάξατ' ἐν τῷ ψηφίσματι, ἐκεῖνος ἐκδέχεται[8] τὴν αἰτίαν καί φησιν αὐτὸς αἴτιος γεγενῆσθαι,[9] ὃν οὐκ ἐμέλλεθ' ὑμεῖς, οἶμαι, δυνήσεσθαι κολάσαι, (38) ἃ δ' ἐκεῖνος ἐξαπατῆσαι καὶ προλαβεῖν τῆς πόλεως ἐβούλετο,[1] οὗτος ἀπήγ-
353 γειλεν,[2] ἵνα μηδ' ἐγκαλέσαι μηδὲ μέμψασθαι μηδὲν ὕστερον ὑμεῖς[3] ἔχοιτε[4] Φιλίππῳ, μήτ' ἐν ἐπιστολῇ μήτ' ἄλλοθι[5] μηδαμοῦ[6] παρ' ἐκείνου[7] τούτων[8] ἐνόντων.[9] Λέγε δ'[10] αὐτοῖς

tiavit ne minima quidem mentio. et hoc non forte fortuna ita factum est, sed quarum rerum vobis poenae sumendae erant ab istis, qui nihil fecerant aut administrarant eorum quae decreto iusseratis, earum ille culpam in se excipit seque in causa fuisse affirmat, quem vos punire scilicet non possetis. (38) quae autem ille fraude obtinere et praeripere civitati volebat, iste renuntiavit, ut neque accusare neque queri postea quicquam vos de Philippo possetis, quum ea neque epistola neque ullo scripto alio illius

---

tantum partium erant, primas ubique agebant Phocenses et Thebani.' Taylorus. At vid. §. 102. Recte utroque loco, §. 37 de Thespiensibus et §. 102 de Thebanis, una eademque re. Scilicet Aeschines promiserat fore, ut Thebanos ad Thespias restituendas Philippus cogeret. — Θεσπιῶν corrigendum esse iubent Dobraeus et Cobetus ad §. 36 cit. At vid. ad Cor. §. 95. 3) ἀπήγγειλε vulg. §§. 38 et 39. — ἀπήγγελλε Σ. LaurS. T. β. Simul cum epistola allata Aeschines renuntiabat illas res; hoc §. 38 sq. negligit orator efferre. — ἀπήγγελκε Lind. 4) οὐκ αὐτομάτου Lind. 5) τουτων? pr Σ, nam ο ante ν est in erasa litera. 6) μὲν om s. 7) ὑμᾶς om Lind. 8) ἐνδέχεται u. Ald. Mor. — ἀναδεχόμενος §. 36. 9) καί φ . . . γεγενῆσθαι repetita et deleta in Ω.

38. 1) ἐβουλεύετο s. δ. — om k. 2) ἀπήγγειλεν Σ. LaurS. vulg. — ἀπήγγελλεν Augl. k. s. — ἀπήγγελκεν AldT. 3) ὑμεῖς om k. text Augl (habet marg). 4) ἔχητε Aldetc. — ἔχοιτε Σ. LaurS. Augl (qui codex οι in litura habet). vulg. 5) μηθ' ἄλλοτε sic Σ. — μήτ' ἄλλοτ (θι, ε superscr.) LaurS eadem manu. 6) τοῖς ante παρ' add LaurS. vulg. — τῶν add Augl. 2. s. ε. Less. AldT. Mal. (k. t?). AldV, sed punctis notatum. — ἐν τοῖς γρ antiq marg Σ. AldB. coniecit Markl. — om Σ. T. Recte. Vid. not. 9. 7) παρ' ἐκεῖνον γρ antiq marg Σ. — ἐκείνῳ sine παρ' s. ε. 8) τούτων om s. ε. — non habet Σ τοῦτ', sed τούτων et margo eius antiquus γρ. τουτ'ενόντων. 9) 'F. ἐνόντων τοῖς παρ' ἐκείνου. alioqui duriuscula fuerit ellipsis.' Wolfius. Idem in farragine coni. ὡς παρ' ἐκείνου τούτων ὄντων. — 'τῶν aptum est e μηδαμοῦ et

αὐτὴν[11] τὴν ἐπιστολήν, ἣν ἔγραψε μὲν[12] οὗτος, ἔπεμψε δ' ἐκεῖνος, καὶ σκοπεῖθ'[13] ὅτι[14] τοῦτον ἔχει τὸν τρόπον, ὃν διεξελήλυθ'[15] ἐγώ. λέγε.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

39. Ἀκούετε, ὦ[1] ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῆς ἐπιστολῆς,[2] ὡς καλὴ καὶ φιλάνθρωπος, περὶ δὲ Φωκέων ἢ Θηβαίων[3] ἢ τῶν ἄλλων ὧν[4] οὗτος ἀπήγγειλεν[5] οὐδὲ γρῦ.[6] ταύτης τοίνυν οὐδ' ὁτιοῦν ἐσθ'[7] ὑγιές. καὶ τοῦτ' αὐτίκα δὴ μάλ' ὑμεῖς ὄψεσθε. οἱ μὲν γὰρ Ἁλεῖς,[8] οὓς ἵνα συνδιαλλάττωσιν[9] κατασχεῖν φησὶ τούτους, τοιαύτης τετυχήκασιν[10] διαλλαγῆς,[11] ὥστ' ἐξελήλαν-

continerentur. Age recita iis ipsas literas, quas iste scripsit, ille misit, et considerate, ad eum illas modum se habere quem ego exposui. recita.

39. Auditis, Athenienses, literas, quam praeclarae sint et humanae, de Thebanis autem et Phocensibus vel aliis, quae iste renuntiavit, ne tantillum quidem. In iis igitur prorsus nihil probi continetur, idque vos ipsi statim perspicietis. nam et Halenses, quorum reconciliandorum gratia se istos detinuisse dicit, eam conciliationem experti sunt, ut extorres sint

---

subauditur γραφέντων. — Aut si τοῖς servatur, subauditur γραφεῖσιν.' Reiskius. Recte omissus est articulus, ut παρ' ἐκείνου non cum praecedentibus, sed gravitatis causa praepositum cum sequentibus copuletur. Genitivi sunt absoluti, deleto articulo locus factus est planissimus. — ὄντων vulg. — ἐνόντων Σ. item marg antiq γρ Σ. LaurS. Augl. s. ε. Ven. Harl. Bodl. Cant. Lind. Mal. LaurS. AldB. (Φ. k. r). AldV, sed punctis notatum. — ἴσ. τῶν πρέσβεων Alt. 10) δ' om Vindl. 11) αὐτὴν om Vindl. 7. — ταύτην post ἐπιστ. positum Aug2. 12) ἔγραψεν sine μὲν Vind4. 13) σκοπεῖσθ' Mal. 14) εἰ mavult Wolfius pro ὅτι, quod gravius est. 15) δι' ὃν ἐξελήλυθα s. δ.

39. 1) ὦ om Ω. t. u. 2) τὴν ἐπιστολὴν v. 3) Θηβ. ἢ Φ. vulg. — Φ. ἢ Θ. Mor. Σ. LaurS. Augl. Lind. (T. k. s. t). 4) ὧν om u. 5) ἀπήγγελλε πρὸς ὑμᾶς LaurS. — ἀπήγγειλε πρὸς ὑμᾶς vulg. Cf. §. 37. — ἀπήγγειλεν sine illis Σ. Mal. 6) γρῦ LaurS. vulg. et ut videtur pr Σ, in quo codice ita erasus est accentus, ut nunc sit γρὺ, prius fuerit γρῦ. — γρύ Mor. Ω. (s. t. v). Perispomenon habent Grammatici quos citavit Dindorf. in Steph. Thes. s. v. Docent perspicue Herodian. (Arcadius) p. 182: περισπᾶται etc. Philemo p. 299 Os: γρῦ . . . περισπομένως. 7) ἐστιν vulg. — ἐσθ. Σ. LaurS. 8) ἄλεις Ald. Fel. β. pr Ω. γρ k. t. u. v. — ἀλεῖς corr Ω. Bav (non F?). — ἄλεις T. — αλεεις Σ. — ἀλεεῖς LaurS. — ἀλεῖς vulg. Cf. §. 36. 9) συνδιαλάττωσι Ω. — — ἐκεῖνος post συνδιαλλ. add Aldetc. — om Σ. LaurS. vulg. 10) τῆς post τετ. add LaurS. vulg. — om Σ. Augl. s. δ. (T. k). 11) διαγωγῆς cod η.

ται καὶ ἀνάστατος[12] ἡ πόλις αὐτῶν[13] γέγονεν, τοὺς δ' αἰχμαλώτους ὁ σκοπῶν, τί ἂν[14] ὑμῖν χαρίσαιτο, οὐδ' ἐνθυμηθῆναί φησι[15] λύσασθαι. (40) Μεμαρτύρηται δὲ δήπουθεν ὑμῖν ἐν τῷ δήμῳ πολλάκις, ὡς ἐγὼ τάλαντον ἔχων ἐπ' αὐτοὺς ᾠχόμην, καὶ νῦν[1] μαρτυρηθήσεται. διὸ καὶ τὴν ἐμὴν φιλοτιμίαν οὗτος ἀφαιρούμενος,[2] τοῦτ' ἔπεισεν ἐκεῖνον[3] ἐγγράψαι.[4] ὃ τοίνυν[5]

facti et urbs eorum sit vacua, captivos autem is, qui dispiciebat quid vobis gratificaretur, redimere ne in mentem quidem sibi venisse profitetur. (40) Saepe autem per testem affirmatum vobis est, idque in coutione, me attulisse talentum et ad eos redimendos profectum esse, quod testimonium nunc etiam audietis. quapropter ut iste laudem illam mihi eriperet, id (*se paratum esse ad favorem aliquem et beneficia vobis conferenda*) ut inscriberet, illi persuasit. quod vero maximum est omnium: qui priori-

---

12) ἀνάσπαστος *T*. Ven. Ask. marg Mor sine nota. Obs. IndFel. — 'Ἀνάσπαστος ferri posset, si non de civibus praecessisset ἐξελήλανται. quare ἀνάστατος (ut p. 446, 8 legitur ἀνάστατος χώρα) praetulerim, ut Sophocl. Trachin. vs. 244 (= 240) quamvis ἀνάστατος pro ἀνάσπαστος recte dicatur paulo minus' violento sensu apud eundem ibiq. vs. 38. Saepe Xenoph.' Orvillius ad Char. p. 318 = 393 Lps. Contra Valesius ad Maussaci Harpocr. s. v. Ἀλέας: 'Rectius erat ἀνάσπαστος. neque enim verum est Halum eversam fuisse, quum tradita sit Pharsaliis. ἀνάσπαστος autem recte dicitur, quia eius incolae omnes abducti et in servitutem redacti. Sic Eretrienses [imo Paeones] ἀνασπάστους vocat Herodot. p. 410 (= V, 12).' etc. — 'Optarim adductum esse vel unicum saltem locum, ubi πόλις, urbs ipsa, aut χώρα ἀνάσπαστος dicitur.' Taylorus. — 'Ἀνάστατος unice verum. Vid. Ind. Graec. s. v.' Schaeferus. — 'Ἀνάστατος hoc certe loco non est i. q. *eversus*, sed de urbe dicitur cuius incolae ἀνίστασθαι iussi erant, *vacua*. Thuc. VI, 5. BkkAnecd. p. 211: ἀνάστατον τὴν πόλιν ποιήσας. ἀνοικίσας ἢ μεταστήσας ἢ μεταγαγών. καὶ ἀνάστατος ὁ καταλιπὼν τὴν οἰκείαν καὶ ἐπὶ τῆς ἀλλοδαπῆς ζῆν αἱρούμενος. Hinc corrig. ibid. p. 183, 19 τὴν οὐσίαν in τὴν οἰκείαν, id quod vidit Ellendt. Lex. Soph. s. v. Ἀνάστατος. — Item Etym. M. p. 100, 8. 13) αὐτῶν ἡ πόλις *k*. Cf. §. 327. 14) τί ἂν ποιῶν vulg. Cf. §§. 40. 41. 48. — om ποιῶν *Σ*. pr LaurS. *T*. *s*. Lind. Cf. Olynth. III §. 22. 15) φησι om *s*. *η*.

40. 1) καὶ νῦν δὴ Aug2. — καὶ νῦν δὲ Mor. Aug1. *k*. *r*. *s*. LaurS. — καὶ νῦν *Σ*. LaurS. vulg. 2) 'Malim etiam tacitis exemplaribus ὑφαιρούμενος, quoniam fraude magis quam vi haec geri video.' Taylorus. — 'Vulgatam satis tuetur quod legimus p. 729, 16 πολλὰς φιλοτιμίας περιαιρεῖται τῆς πόλεως.' Schaeferus. 3) ἐκείνους Aug2. 4) ἐγκρύψαι γρ marg *Ω*. *T*. γρ Less. AldT. 5) ὅ τι νῦν AldV, sed deletum.

μέγιστον ἁπάντων. ὁ γὰρ[6] εἰς τὴν προτέραν γράψας[7] ἐπιστο-
λήν, ἣν ἠνέγκαμεν ἡμεῖς, ὅτι 'ἔγραφον δ'[8] ἂν καὶ[9] διαρρή-
δην, ἡλίκα[10] ὑμᾶς εὖ ποιήσω, εἰ εὖ ᾔδειν καὶ τὴν συμμαχίαν
μοι γενησομένην,'[11] γεγονυίας[12] τῆς συμμαχίας οὔ φησιν εἰδέ-
ναι τί ἂν ποιῶν[13] χαρίσαιτ' οὐδ' ὃ[14] αὐτὸς[15] ὑπέσχετο. τοῦτο
γὰρ[16] ᾔδει[17] δηλονότι, εἴπερ μὴ ἐφενάκιζεν.[18] Ἀλλὰ μὴν ὅτι
ταῦθ' οὕτω[19] τότ'[20] ἔγραψε, λέγε μοι λαβὼν ἐκ τῆς[21] προτέρας 354
ἐπιστολῆς αὐτὸ[22] τοῦτο, ἐνθένδε. λέγε.[23]

bus literis per nos allatis scripserat, se etiam aperte fuisse scripturum quantis beneficiis vos affecturus esset, si sciret societatem quoque secum initum iri, is, inita societate, scire se negat quo pacto vobis gratificetur, adeoque meminisse suam ipsius promissionem, quam utique scivit, nisi fucum fecit. Verum haec cum ita tum scripsisse, cape priores literas atque ex illis id ipsum mihi recita, ab hoc initio. recita.

---

6) *γὰρ* om Bodl. 'Delendum videtur.' Iurinus. — 'Ne deleas. Vid. Reiz. Acc. Incl. p. 97.' Schaeferus. 7) 'F. *ἐγγράψας*, ut p. 356, 24.' Marklandus. — 'Simplici patrocinatur *ἔγραψε* p. 354, 1. Quod si Marklandum offendit constructio verbi cum praepositione *εἰς*, non meminerat illa paroemiaca, *γράφειν εἰς οἶνον*, *εἰς τέφραν*, *εἰς ὕδωρ*, de quibus vid. Luzac. Praef. ad Valcken. Callimach. p. 42 sq. Quid quod ipse Demosthenes p. 121, 21: *εἰς στήλην χαλκῆν γράψαντες*.' Schaeferus. Vid. ad Phil. III §. 27. 8) *μὲν* pro *δ'* Ald. Fel. *F*. *Φ*. Vind4. — om Mor. 9) *καὶ* om BkkAnecd. p. 126. 'Neque ego desiderarem, si qui Demosthenis codices omitterent.' Schaeferus. 10) *ἡνίκα* (υ superscr.) *Σ*. Cf. §. 41. — *ἡλίκα* LaurS eadem manu. 11) *γεγενημένην* cod *ζ*. 12) *δὲ* post *γεγ*. add vulg. — *ἤδη* coniecit Marklandus. — om *Σ*. LaurS. Augl. 2. Harl. Lind. *s*. *β*. *δ*. *ε*. *η*. (*T*. *k*. *t*). — *δὴ* AldV. Bodl. Ven. corr Mal e *δὲ*. 13) *ποιῶν ὑμῖν* *Ω*. *γρ* *F* (Bav?). *γρ* *Φ*. — pronomen om pr *Σ* (add antiq). LaurS. vulg. 14) *ἃ* corr antiq *Σ* (cuius prima o). *Φ*. *k*. *r*. *s*. Augl. Less. Vind4. Laur8. — *α* LaurS eadem manu. 'Recte *ὃ*, nam sequitur *τοῦτο*.' Schaeferus. — om Aug2. 15) 'F. *οὗτος*, Aeschines scilicet. Promisit Aeschines a Macedonia reversus Philippum multis rebus Atheniensibus gratificaturum esse.' Seagerus. Diar. Class. LIV p. 224. — '*Αὐτὸς* cave mutes in *οὗτος*, nedum cum Reiskio ante *ὑπέσχετο* inseras *γράψειν*. Locum planum visa interpretum satis obscurarunt.' Schaeferus. 16) 'Post *γὰρ* requiro *ἄν*. sciret, h. e. non simularet se scire.' Schaeferus. Imo *scit*, nisi quod se nescire simulat. 'Non recte adderet particulam. significaret enim, nescire illum.' Hermannus *AN* p. 70. 17) *ᾔδη* Vind4. — *ἤδη* *r*. Mal. 18) *ὑμᾶς* post *ἐφ*. add LaurS. vulg. — om *Σ*. *T*. Lind. 19) *οὕτω* *Σ*. *s*. *β*. *δ*. Ven. Harl. Mal. — *οὕτως* *Ω*. Augl. 2. Vind3. — *ὅτι οὗτος* Ald (quamquam *ὅτι* etiam ante *ταῦθ'*). — *οὗτος* Fel. Mor. LaurS

ΕΞ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ[1]

41. *Οὐκοῦν πρὶν μὲν*[2] *εἰρήνης τυχεῖν, εἰ καὶ συμμαχία προςγένοιτ'*[3] *αὐτῷ, γράψειν ὡμολόγει, ἡλίκα τὴν πόλιν εὖ ποιήσει. ἐπειδὴ δ' ἀμφότερ' αὐτῷ γέγονεν, οὐκ εἰδέναι φησὶ*[4] *τί ἂν ποιῶν χαρίσαιτο, ἂν*[5] *δ' ὑμεῖς λέγητε, ποιήσειν*[6] *ὅ*[7] *μήτ' αἰσχύνην μήτ' ἀδοξίαν αὐτῷ*[8] *φέρει, εἰς ταύτας τὰς προ-*

41. Ante pacem igitur impetratam, si etiam societas secum iniretur, se scripturum promittebat, quantis rempublicam beneficiis affecturus esset. postquam autem utrumque obtinuit, ignorare se dicit, qua (*vobis*) re gratificetur, si vero vos dixeritis, se facturum esse, quod sibi nec pudorem neque ignominiam afferat, ad has excusationes confugiens et, si forte

---

(compendio). *F. Φ. r. t. v.* Vind4. Laur8. 20) *τότ'* om *Ω. F. Φ. t. u. v.* Vind3. 4. Laur8. 21) *ἐκείνης* pr *Σ* pro *ἐκ τῆς*, quae ipsa vocabula (non *δ' ἐκ*) add antiq. Pro *ἐκ* praepositione cum articulo constructa facile aliud quid, etiam in *Σ*, invenimus. Chers. §. 67 pro *ἐκ δὲ τοῦ* exhibet *Σ ἑκάστου*. Contra pro *ἐκεῖνον* Symm. §. 13 Vind1: *ἐκ δὲ τοῦ*. Idem pronomen *ἐκεῖνον* vulg. pro *καὶ ὃν* codicis *Σ* Olynth. III §. 2. Neque hoc loco de varietate lectionis quasi corrigendae in *ἐκείνης τῆς* cogitandum est. Alterum enim sive *ἐκείνης* sive *προτέρας* superfluum esset. 22) *αὐτῷ* pr *Ω*. 23) Taylorus sic distinxit: *αὐτῷ τοῦτο. ἐνθένδε λέγε. Hic incipe.* 'Non enim, inquit, totae literae Philippi iam perlectae erant, sed earum particula. Sequitur enim *'Εξ ἐπιστολῆς*.' — 'Reiskiana ante *αὐτὸ* et post *τοῦτο* habet hypostigmen; Bekkeriana post *τοῦτο*. Interpunctionem a Tayloro commendatam non probo. Quando enim talibus in locis *λέγε* iteratur, quod meminerim, non iteratur nisi solum.' Schaeferus.

41. *ἐκ τῆς ἐπιστολῆς Ω. u. v.* Vind3. — *ἐπιστολή* Augl. *s.* 2) *μὲν* om *u.* 3) *προσγένοιτ' Φ. r.* Vind4. Mal. Laur8. 4) *οὔ φησιν εἰδέναι* Mor. Augl. *k. s.* Cf. §. 40. — *οὐκ εἰδέναι φησὶ Σ.* LaurS. vulg. Vid. not. 6. 5) *ἐὰν* vulg. — *ἂν Σ.* LaurS. Augl. *s.* Lind. 6) '*ποιήσειν* om Aug2. Scil. *φησίν*.' Reiskius. — 'E verbo negandi subauditur verbum aiendi. Quod schema nonnullos videtur fugisse, unde suspicor natam esse quam vs. 7 alii habent libri verborum transpositionem.' Schaeferus. Imo transposuit sententiae diversae causa orator ipse. nam h. l. *εἰδέναι* oppositum est sequenti *ὑμεῖς λέγητε*. supra negatur promissio. 7) *ἃ* vulg. — *ὅ Σ.* LaurS. *T.* Augl. *s.* AldT. 'Mihi quidem hic pluralis longe melior videtur.' Schilleto. Contra postquam impetravit rex quae volebat, simulans ignorantiam, se eam rem facturum esse promisit, quam ab Atheniensibus nominandam ipse sine pudore concedere posset. Antea de multis officiis (cf. *ἡλίκα*), tunc de uno dono (cf. *τι*) dicebat. 8) *αυτῳ Σ.* — *αὐτῷ* LaurS. vulg. — *αὑτῷ* Marklandus; rectius, quamquam non necesse. sequitur *ἑαυτῷ*.

φάσεις καταφεύγων,[9] κἂν[10] ἄρ' εἴπητέ τι καὶ προαχθῆθ' ὑμεῖς ἐπαγγείλασθαι,[11] ἀναχώρησιν[12] ἑαυτῷ[13] καταλείπων.[14]

42. Ταῦτα τοίνυν καὶ πόλλ' ἕτερ' ἐνῆν[1] παραχρῆμα τότ' εὐθὺς ἐξελέγχειν καὶ διδάσκειν ὑμᾶς καὶ μὴ προέσθαι[2] τὰ πράγματ' ἐᾶν, εἰ μὴ[3] Θεσπιαὶ καὶ Πλαταιαὶ[4] καὶ τὸ Θηβαίους αὐτίκα δὴ[5] μάλα δώσειν[6] δίκην ἀφείλετο[7] τὴν ἀλήθειαν. Καίτοι ταῦτ' εἰ μὲν ἀκοῦσαι μὲν ἔδει, φενακισθῆναι δὲ[8] τὴν πό-

dicatis aliquid et adducamini vos ad postulandum, receptum sibi relinquens.

42. Haec igitur et multa alia eo tempore statim in re praesenti coargui potuerunt vosque edoceri et cavere, ne rerum gerendarum occasiones amitteretis, nisi Thespiae et Plateae et Thebanis sine mora infligendum supplicium veritatem vobis eripuisset. Atqui haec si audienda qui-

---

9) ἐγκαταφεύγων s. 10) ἵνα κἂν AldV. LaurS (punctis ἵνα not.). γρ marg antiq Σ. Augl. 2. s. δ. Vind4. Mal. Laur8. (F. T. k.*r). — κἂν sine ἵνα Σ. corr F. vulg. Cf. not. 14. 11) Cit. Harpocr. Suid. s. v. Ἐπαγγελία καὶ Ἐπαγγεῖλαι, sic etiam codex Palat Harp. Cf. BkkAnecd. p. 260. et infra §. 193. — ἀπαγγείλασθαι (ε supra α) LaurS (α primum del.). 12) Cit. BkkAnecd. p. 29. 13) ὑμῖν γρ marg antiq Σ. 14) καταλείπει vulg. — καταλείπῃ LaurS. AldV. γρ marg antiq Σ. Augl. 2. s. ζ. Mal. Laur8. (F. T. k. r. Vind4?). — καταλείπων Σ. Coniecit Reiskius.

42. 1) ἐνῆν Σ in eraso vocabulo, cuius literas neque ego prius neque Meunierus postea cognovimus. Duebnerus autem ει..ει literas agnovit. 2) προΐεσθαι LaurS. vulg. — προέσθαι Σ. k. s. Vind3. — πρόεσθαι Augl. — — Post προ. LaurS add καὶ. 3) ἐὰν μὴ s. δ. Ortum e praecedenti ἐᾶν. — καὶ μὴν? pr Augl. 4) Θέσπειαι καὶ Πλαταιὰι Aristid. Rh. T. IX p. 355 W. — In Θεσπιαι Σ fort. extrema litera ι est posterioris manus. 5) δὴ om Φ. 6) δώσει pr Σ, antiq add ν. 7) ἀφείλατο Augl. r. 8) ἀκοῦσαι μόνον ἔδει καὶ φενακισθῆναι LaurS. vulg. et marg antiq γρ Σ (qui margo non habet μὲν loco μόνον). — ἀκοῦσαι μόνον, φενακισθῆναι δὲ Augl. k. s. δ. — ἀκοῦσαι μὲν ἔδει φενακισθῆναι δὲ Σ. AldB. 'Huius varietatis origo non est obscura. Quum enim μόνον, scribendi compendio (vid. Bast. ad Gregor. Cor. p. 331) non intellecto, transiisset in μὲν, ut membrum sequens antecedenti apte responderet, et καὶ deleverunt et δὲ addiderunt post φεν.' Schaeferus. — 'Plane absonum est et deforme alterum μὲν, nisi cui aures aut oculi obtusiores sint.' Shilleto. Imo e μὲν h. l. ortum est μόνον, deinceps καὶ pro δὲ mutatum. Μόνον hîc oppositionem obscurat. nam minus recte opponitur ἀκοῦσαι et πραχθῆναι. Duplicem vero oppositionem boni codices praestant, primariam ὀρθῶς ἐλέγετο et σιωπᾶσθαι συνέφερεν, secundariam ἀκοῦσαι

λιν, ὀρθῶς ἐλέγετο, εἰ δὲ πραχθῆναι[9] τῷ ὄντι, σιωπᾶσθαι συνέφερεν. εἰ μὲν γὰρ ἐνταῦθ'[10] ἦν ἤδη τὰ πράγματα,[11] ὥςτε μηδ' αἰσθομένοις[12] τοῖς Θηβαίοις[13] πλέον εἶναι μηδέν τί οὐ γέγονεν; εἰ δὲ παρὰ τὸ[14] προαισθέσθαι[15] κεκώλυται· τίς ὁ ἐκλαλήσας;[16] οὐχ οὗτος; (43) Ἀλλ' οὔτ' ἤμελλεν[1] οὔτ' ἠβουλήθη[2] ταῦτ' οὔτ'[3] ἤλπισεν οὗτος. ὥςτε τοῦ γ' ἐκλελαληκέναι

dem erant, sed verba danda civitati, recte dicebantur, sin revera gerenda, taceri expediebat. nam si in eo res iam erant, ut nec sentientes Thebani quicquam proficerent; cur factae non sunt? sin propterea sunt impeditae, quod illi praesenserant; quis enuntiavit? nonne iste? (43) Sed neque effecturus erat nec voluit haec nec speravit iste. proinde enuntiationis eum

---

μὲν (*ὡς ἡδύ*) et *φενακισθῆναι*. Similiter Phil. I §. 38 *ἡδέ' ἀκούειν* et *φενακίζειν* opponuntur. De duplici oppositione cf. imprimis Cor. §. 12 sq. De *μὲν* ... *μὲν* ... *δὲ* ... *δὲ* vid. Klotz. ad Devar. T. II p. 656 sq. 9) *προαχθῆναι* Vind4. Laur8. 10) *ταῦθ'* Augl. *r.* voluerunt *ἐνταῦθ'*. — *ταῦτ'* Vind7. *k. s.* Laur8. 11) *πράγμ.*, *Αἰσχίνῃ* Hermog. Rh. T. III p. 269. Anonym. Rh. T. VIII p. 635. 12) *αἰσθομένος* pr *Σ*, ipse scriba add *ι*, ut esset *αἰσθομένοις*. sic LaurS et vulg. — *αἰσθανομένους* *k.* — *αἰσθανομένοις* Augl. *r. s. δ. η*. Hermogenes. Anonymus

οις *οῖς* *οἱς*

Rh. — *αἰσθομένων* *F*. 13) *των Θηβαιων* *F*. 14) *δὲ τὸ παρὰ τὸ* Aug2. — — *παρὰ τοῦ* vel *διὰ τὸ* coniecit Iurinus. 'Vid. AnecdBkk. p. 163, 16. Iulianea p. VIII.' Schaeferus. 15) *προαίσθεσθαι* *Σ*. LaurS. *s.* — *προαισθεσθαι* Augl. — *αἰσθέσθαι* *Φ*. Mal. 16) *οὐκλαλήσας* *s.* Si non scribendum, saltem sic pronuntiandum est.

43. 1) *ἔμελλεν* vulg. — *ἤμελλεν* *Σ*. LaurS. Laur8. — *ἤμελλον* Augl. *r. s.* 'Quod praetuli scil. *οἱ Θηβαῖοι παρὰ τὸ προαισθέσθαι ταῦτα κωλύειν*. Mallem tamen nunc vulgatam a me servatam esse. *ἔμελλε ταῦτα κωλυθῆναι παρὰ τὸ προαισθέσθαι. futurum non erat, ut malum hoc, si revera Thebanis tam prope incubuisset, ab iis averteretur et repelleretur propterea, quod id temporis adhuc praesensissent.* Hoc unum me male habebat, quod *ἔμελλεν* in singulari ad *ταῦτα τὰ πράγματα* rediret, *ἠβουλήθη* autem et *ἤλπισεν* ad Aeschinem.' Reiskius. Cf. not. 3. 2) *ἐβουλήθη* Mal. — Vind4 post *ταῦτα* addit *οὗτος*. 3) 'Malim *οὐδ' ἤλπισεν*' Bekkerus. — 'Item ego malim.' Schaeferus. — 'Bekkero monente scribendum est *οὐδ'*: *at neque futura erant illa, neque cupiit aut speravit Aeschines.*' Frankius. De Particulis Negg. II p. 14 sq. Secuti eramus cum aliis. At vid. ad §. 168. Etiam durum esset aliud verbo *ἤμελλεν* subiicere quam *οὗτος*, nec potest *ταῦτα* esse nominativus verbo *ἠβουλήθη* subiiciendus. Quare Marklandus post *ἤμελλεν* inserendum esse duxit *αὐτὸς* aut *ἐκεῖνος*. Potius *οὗτος* ad tria praegressa verba pertinet et ad *ἤμελλεν* est supplendum e superioribus §§. 20. 35 sqq. tale quid: *κατὰ Θηβαίων καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἐρεῖν πρὸς Φίλιππον καὶ πείσειν ταῦτα πράξειν*. Pariter consentaneum est ad *ἠβουλήθη* et *ἤλπι-*

μηδ' αἰτίαν ἐχέτω, ἀλλὰ φενακισθῆναι τοῖς λόγοις τούτοις[4] ὑμᾶς ἔδει, καὶ ἐμοῦ τἀληθῆ μὴ[5] θελῆσαι ἀκοῦσαι,[6] αὐτοὺς οἴκοι καταμεῖναι[7] καὶ ψήφισμα νικῆσαι τοιοῦτο[8] δι' οὗ Φωκεῖς ἀπολοῦνται. διὰ ταῦτ' ἐσπαθᾶτο[9] ταῦτα καὶ διὰ ταῦτ' ἐδημη- 355
γορεῖτο.[10]

44. Ἀκούων τοίνυν ἐγὼ[1] τηλικαῦτα καὶ τοιαῦτ'[2] ἐπαγγελλομένου τούτου,[3] καὶ ἀκριβῶς εἰδὼς, ὅτι ψεύδεται, (καὶ ὅθεν, φράσω πρὸς ὑμᾶς, πρῶτον μὲν ἐκ τοῦ, ὅτε τοὺς ὅρκους ἤμελλε Φίλιππος ὀμνύναι τοὺς[4] περὶ τῆς εἰρήνης, ἐκσπόνδους ἀποφανθῆναι τοὺς Φωκέας ὑπὸ τούτων,[5] ὃ[6] σιωπᾶν καὶ ἐὰν

crimine libero, sed fucum illis verbis fieri vobis oportuit, et id effici, ne verum ex me audire velletis, ut domi maneretis et tale scitum vinceret, quo Phocenses interituri essent. propterea haec dense texebantur, et propterea hae contiones habebantur.

44. Ego vero quum tanta et talia illum polliceri audirem, et mentiri compertum haberem, (idque unde, dicam vobis: primum ex eo, quod, quum Philippus iusiurandum de pace daturus esset, Phocenses exclusos esse foedere ab istis declarabatur, id quod taceri et omitti conveniebat, si

---

σεν suppleri γενήσεσθαι. 4) λ. καὶ τ. Augl. *k. r. s.* Laur8. 'Copula nata ... ex antegresso ς.' Schaeferus. 5) μὴ om pr *T.* Lind. 6) ἀκούειν Augl. *k. r. s.* Laur8. 'Rectius ἀκοῦσαι ob ἐθελῆσαι.' Schaeferus. 'At praesens ἀκούειν est scriptum, quia et vera non audiendi et domi manendi voluntas per longius tempus manet, sed φενακισθῆναι et νικῆσαι ψήφισμα, etiam ἐθελῆσαι i. e. consilium ipsum, ex ipso tum allato nuntio singulari sequebatur.' Benselerus. Hiat. p. 96. Certissime ἀκοῦσαι eodem ordine eademque ratione dictum est qua ἐθελῆσαι. — — καὶ add post ἀκοῦσαι vulg. — om Σ. Laur8. Ω. *T. t. u. v.* Lind. Vind3. 'Nollem factum, quum scabrior sit oratio, καὶ autem facile post σαι excidere potuerit.' Shilleto. Equidem nullam scabiem perspicio, ubi trium membrorum tertium solum cum secundo connectitur. 7) καταμένειν Augl. *k. r. s.* Laur8. — παρεῖναι cod η. 8) τοιοῦτον vulg. — τοιοῦτο Σ. Laur8. Augl. *s.* Bav. AldT. Mal. (*T.* Φ. *k. v*). 9) Cit. Harpocr. Phot. Suid. s. v. Ἐσπαθᾶτο. Etymol. M. p. 384, 44. 10) ἐδημηγορεῖτε *u.*

44. 1) ἐγὼ om Augl. *k. s.* 2) τοιαῦτα καὶ τηλικαῦτα *r.* Vind3. Laur8. Reiskius, ut videtur, de suo. — τηλικ. καὶ τοι. Σ. Laur8. vulg. 3) τότε add post τούτου vulg. §. 47. — om Σ. Laur8. *T.* Lind. 4) τοὺς om Ω. 5) ὑπὸ τούτων seclusit Dobraeus citans pp. 391, 4. 395, 25. 430, 20. Quibus locis potius defenduntur vocabula. 6) 'Malim οὓς' Reiskius. — 'Non opus. *quod*, scilicet Phocenses utrum foederis formula comprehenderentur necne.' Schaeferus. Cf. Bernhard. Synt. p. 295.

εἰκὸς ἦν, εἴπερ ἤμελλον[7] σώζεσθαι. ἔπειτ' ἐκ τοῦ μὴ τοὺς παρὰ τοῦ Φιλίππου[8] πρέσβεις ταῦτα λέγειν μηδὲ[9] τὴν ἐπιστολὴν τὴν[10] Φιλίππου, ἀλλὰ τοῦτον) (45) ἐκ τούτων οὖν τεκμαιρόμενος, ἀναστὰς καὶ παρελθὼν ἐπειρώμην μὲν[1] ἀντιλέγειν, ὡς δ' ἀκούειν οὐκ ἠθέλετε, ἡσυχίαν ἔσχον, τοσοῦτο[2] μόνον[3] διαμαρτυράμενος (καὶ πρὸς Διὸς καὶ θεῶν ἀναμιμνήσκεσθε),[4] ὅτι ταῦτ' οὔτ' οἶδα, οὔτε κοινωνῶ,[5] προςέθηκα δὲ, ὡς οὐδὲ προςδοκῶ. τραχέως[6] δ' ὑμῶν τῷ[7] μηδὲ προςδοκᾶν σχόντων,[8] 'καὶ ὅπως γε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἔφην, ἄν τι τούτων γίγνηται,[9] τούτους[10] ἐπαινέσεσθε[11] καὶ τιμήσετε καὶ στεφανώσετε,

futurum erat ut conservarentur. deinde quod nec Philippi legati id dicebant nec literae Philippi, sed iste) (45) hinc igitur coniecturam capiens surrexi et prodii, daturus operam ut refragarer, quum autem audire nolletis, quievi, tantum duntaxat testatus (atque obsecro vos per Iovem ac deos, ut in memoriam revocetis) me earum rerum nec gnarum esse nec socium, et addidi me ne exspectare quidem. Ut autem illud verbum ne exspectandi quidem vos exasperavit: 'adeoque, inquam, Athenienses, si quid istorum factum fuerit, istos laudetis et ornetis et coronis donetis,

---

7) ἔμελλον vulg. — ἤμελλον Σ. Ω. Augl. — ἔμελλον (η supra) Bav. (non F?). — ἤμελλε Laur8. 8) παρὰ τοῦ Φιλ. Σ. Augl. 2. s (?). ε. ζ. Bav. AldT. Vind4. Mal. Laur8. (T. Φ. r). — Articulum om vulg. 9) μήτε ... μήτε vulg. — μὴ ... μηδὲ Σ. — μη (τε supra) ... μήδε (τε supra) LaurS ead m. 10) τὴν τοῦ vulg. §§. 51. 161. — τοῦ om Σ. LaurS. T. 'Equidem ita omitterem, si omitteretur quoque in praeced. lin. Nunc servandum duxi.' Shilleto. At cf. §§. 53. 85. 132 coll. 134. 214 etc. Etiam in talibus Demosthenes formulas et numerum variabat. — Restitui perspicuitatis causa Reiskii signa parenthesis. Bekkerus post ψεύδεται lineolam posuit, quasi abrupta esset oratio.

45. 1) μὲν om F (non Bav?). Φ. Mal. 2) τοσοῦτον vulg. — τοσοῦτο Σ. LaurS. 3) μόνον om Laur8. 4) ἀναμνήσκεσθε Mor., sed in Indice corr in ἀναμιμνήσκεσθε. In Reiskii nota ad h. l. scribendum videtur ἀναμιμνήσκεσθε. 5) κοινῶ u. 6) ταχέως Ald. η. — Correxerunt AldB. AldV. Alt. Ask. Less. Weim. 7) ἐπὶ τῷ LaurS. vulg. — ἐπὶ om Σ. T. Augl. k. r. s. δ. Laur8. Dindorf. Praef. 1 p. VII sq. 8) ἐχόντων F. Φ. r. s. AldV. Augl. 2. ζ. corr LaurS. 9) γένηται s. — γίγνεται AldT. 10) τούτους μὲν LaurS. Augl. 2. k. r. s. ε. δ. η. Laur8. — μὲν om Σ. vulg. 11) ἐπαινέσετε Mor. Augl. (Aug2?). k. r. s. Laur8. (ε. δ. η?). — ἐπαινέσεσθε Σ. LaurS. vulg. Medii futurum c. Theocrin. §. 58. Platon. Conviv. p. 199 A. Pol. II p. 379 E. IV p. 626 B. Menex. p. 236 E. Legg. I p. 639 C. III p. 688 D. Attamen etiam Activi Xenoph. Anab. I, 4 §. 16. ibiq. Krueger. in ed. minore. — Platon. Conviv. p. 214 E vulgo ἐπαινέσεις. Bekkerus ἐπαινέσει.

ἐμὲ δὲ μή. καὶ[12] μέντοι κἂν τι τῶν ἐναντίων·[13] ὅπως τούτοις ὀργιεῖσθε, ἐγὼ δ' ἀφίσταμαι.'[14] (46) Μὴ νῦν, ὑπολαβὼν[1] ἔφη[2] Αἰσχίνης οὑτοσί, μὴ νῦν ἀφίστασο, ἀλλ' ὅπως τότε μὴ προςποιήσει.[3] Νὴ Δία, ἢ[4] ἀδικήσω γ' ἔφην. Ἐπαναστὰς[5] δ' ὁ Φιλοκράτης μάλ' ὑβριστικῶς 'οὐδέν[6] ἔφη θαυμαστόν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μὴ[7] ταὐτὰ[8] ἐμοὶ καὶ Δημοσθένει δοκεῖν.[9] οὗτος μὲν[10] γὰρ ὕδωρ, ἐγὼ δὲ οἶνον πίνω.' καὶ ὑμεῖς ἐγελᾶτε.

47. Σκέψασθε δὴ[1] τὸ ψήφισμα, ὃ δίδωσι γράψας[2] μετὰ ταῦθ'[3] ὁ[4] Φιλοκράτης. ἀκοῦσαι μὲν γὰρ οὑτωσὶ[5] παγκάλως[6]

me vero neutiquam. sed si quid secus, istis irascamini, ego vero cedo.' (46) Ne nunc, subiecit Aeschines iste, ne nunc cede, attamen ut ne tunc tibi vindices. Ita fiet, inquam, aut ero iniurius. At Philocrates post illum surgens, valde insolenter: 'Nil mirum, inquit, est, Athenienses, non eadem videri mihi et Demostheni. nam is quidem aquam, ego vero vinum bibo.' Ibi vos ridebatis.

47. Iam decretum considerate, Athenienses, quod postea scriptum dedit Philocrates. audientibus quidem obiter perquam pulcrum esse vide-

---

12) κε *Ω*. 13) post ἐναντίων antiq add γινηται *Σ*. LaurS punctis not. — γένηται γρ *F* (non Bav?). γρ *Φ*. 14) ἀμφίσταμαι LaurS.

46. 1) ὑπολαμβάνων *s. d.* 2) ἔφη post ἐφίστασο posuerunt Mor. Augl. *k. s.* Probavit Benselerus Hiat. p. 96, 'quo oratio, inquit, ex meo quidem sensu vividior fit.' Imo hiatu quoque evitato gravis est oratio pronuntiando: ἔφη, *Αἰσχίνης οὑτοσί, in die rede fallend sprach er, dieser Aeschines da.* 3) προσποιήσῃ LaurS. vulg. — προσποιήσει *Σ*. Cf. Prolegg. Gramm. §. 80. — 'Si adiuvarent msti, totum locum sic legerem: ἀφίσταμαι. Ἀλλ' ὅπως, ὑπολαβὼν ἔφη Αἰσχίνης οὑτοσί, μὴ νῦν ἀποστὰς (vel ἀφεστὼς) τότε προσποιήσει, ut modo p. 350, 20 οὐ, τότε σιγήσας, νῦν ἀφίσταμαι.' Dobraeus. Vulgatae eadem est sententia. 4) ἢ om vulg. — Habent *Σ*. LaurS. (Vind4). 'Vulgata est tam absurda, tam contraria menti oratoris, ut nescias quî factum sit, ut tamdiu tolerari posset. Subaudi οὕτως ἀφίσταμαι. Hercle accipio condicionem, quod nisi faciam, sane ero iniustus.' Schaeferus. — — Proxime ἀδικήσω τότε γε AldT. Lind. 5) ἀναστὰς Augl. *k. r. s. d.* LaurS. 6) ἐστιν add sec man LaurS ut vulgo post οὐδὲν. — post θαυμαστὸν AldT. — om *Σ*. pr LaurS. *T*. Cf. Platon. Protag. p. 328 C: οὐδὲν θαυμαστόν. Sed id. Gorg. p. 517 E: οὐδὲν θαυμαστόν ἐστιν. Alii. 7) εἰ μὴ LaurS. *Φ. r.* pr *F* (non Bav?). Vind4. Mal. LaurS. 8) ταῦτα Mor. LaurS. — ταῦτα καὶ AldT. 9) εἰ μὴ ταὐτὰ ... δοκεῖ γρ marg antiq *Σ*. Aug2. — εἰ μὴ ταὐτὰ ... δοκεῖν LaurS. Mal, in quo ν erasum est. 10) μὲν om Mor.

47. 1) δὲ *s.* 2) γράψαι Ald. Fel. 3) μετὰ ταῦτα γράψαι Lind. 4) ὁ om *Φ. r.* Vind4. Mal. LaurS. 5) οὑτωσὶ εἰ *r*. Cf. not. 6. — οὕτως εἰ *s.* 6) πάνυ καλῶς Augl. *k. r. s.* — οὑτωσὶ εἰ πάνυ παγκά-

356 ἔχει. ἐπειδὰν δὲ τοὺς καιροὺς συλλογίσηταί[7] τις ἐφ' ὧν ἐγράφη[8] καὶ τὰς ὑποσχέσεις[9] ἃς οὗτος ὑπισχνεῖτο[10] τότε·[11] οὐδὲν ἄλλο φανήσονται[12] πλὴν παραδόντες Φιλίππῳ καὶ Θηβαίοις Φωκέας, μόνον οὐκ[13] ὀπίσω τὼ χεῖρε δήσαντες.[14] Λέγε τὸ ψήφισμα.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

48. Ὁρᾶτε,[1] ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸ ψήφισμα, ὅσων ἐπαίνων καὶ ὅσης εὐφημίας μεστόν ἐστι, καὶ τὴν εἰρήνην εἶναι τὴν αὐτὴν, ἥνπερ Φιλίππῳ, καὶ τοῖς ἐγγόνοις,[2] καὶ τὴν συμμαχίαν, καὶ ἐπαινέσαι δὲ[3] Φίλιππον, ὅτι ἐπαγγέλλεται τὰ δίκαια ποιήσειν. ἀλλ' οὐδὲν ἐκεῖνός γ'[4] ἐπηγγέλλετο, ἀλλὰ τοσούτου ἔδει[5] ἐπαγγέλλεσθαι, ὥςτ' οὐδ' εἰδέναι φησί, τί ἂν

tur, sed si quis tempora computarit, quibus scriptum est, et pollicitationes, quas iste tum afferebat; constabit eos nihil fecisse aliud quam tradidisse Philippo et Thebanis Phocenses, tantum non manibus post tergum religatis. Recita decretum.

48. Videtis, Athenienses, decretum quantis laudibus et benignitate verborum sit refertum et pacem eandem esse quae Philippo, etiam posteris, et societatem, adeoque laudari Philippum, quod pollicetur se facturum ea quae aequa sunt. Verum nihil ille quidem pollicebatur, sed tantum aberat a pollicendo, ut se ignorare diceret, qua re vobis gratificare-

---

λως Laur8. Cf. not. 5. 7) συλλογήσηται Mor. 8) γραφη pr *Ω*. Vind3. 9) ὑποθέσεις cod *η*. 10) ὑπισχνεῖτο μὲν οὗτος Aug2. 11) τότε commate anteposito cum sequentibus coniungitur in Mor. 12) φανήσεται pr LaurS. *u*. — φανήσεσθε marg *u*. 13) μόνονουχὶ Aug1. *k*. *s*. 14) δείσαντες Vind4.

48. 1) Cit. Photius et Suid. s. v. Ὁρᾶτε. 2) ἐγγόνοις *F* (Bav?). — ἐκγόνοις LaurS. Augl. 2. *Φ*. *k*. *r*. *s*. *δ*. *ε*. Ask. Obs. Harl. Mal. Laur8. Ind Fel., ut ubi ipsa decreti verba orator citavit §. 310: ἐκγόνοις *Σ* et vulgo, item §. 87. — Sed h. l. ἐγγόνοις *Σ*. vulgo, pariter §. 54 (ut notio vocabuli amplificaretur?). Cf. Prolegg. Gr. §. 120. — Attamen etiam §. 56 quamquam ipsa decreti verba referuntur, *Σ*. LaurS. vulgo exhibent ἐγγόνοις. constanter scribendum est certe §§. 56 et 310. 3) δὲ om *Ω*. 4) γ' om Vind4. 5) γε post τοσούτου add vulg. — om *Σ*. LaurS. Augl. *s*. *δ*. Lind. (*T*. *k*). — τοσοῦτ (ου ου supra) LaurS ead manu sine γε. Retinendam esse particulam iubet Benselerus Hiat. p. 96, delendum ἐπαγγέλλεσθαι. Equidem malo confiteri causam hiatus me non perspicere, nisi scr. τοσοῦτόν. restat hiatus post ἔδει.

ποιῶν ὑμῖν χαρίσαιτο.[6] (49) Ἀλλ' οὗτος ἦν ὁ λέγων ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ ὑπισχνούμενος.[1] πρὸς δὲ τοὺς παρὰ τούτου λόγους ὡρμηκότας λαβὼν ὑμᾶς[2] ὁ[3] Φιλοκράτης, ἐγγράφει τοῦτ' εἰς τὸ ψήφισμα· 'ἐὰν[4] μὴ ποιῶσι Φωκεῖς ἃ δεῖ καὶ παραδιδῶσι τοῖς Ἀμφικτυόσι τὸ ἱερόν, ὅτι βοηθήσει[5] ὁ δῆμος ὁ[6] Ἀθηναίων ἐπὶ τοὺς διακωλύοντας[7] ταῦτα[8] γίγνεσθαι.' (50) Οὐκοῦν,[1] ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μενόντων μὲν ὑμῶν[2] οἴκοι καὶ οὐκ ἐξεληλυθότων, ἀπεληλυθότων δὲ τῶν[3] Λακεδαιμονίων[4] καὶ προῃσθημένων[5] τὴν ἀπάτην, οὐδενὸς δ'[6] ἄλλου παρόντος[7] τῶν Ἀμφικτυόνων[8] πλὴν Θετταλῶν καὶ Θηβαίων, εὐφημότατ'[9] ἀνθρώ-

tur. (49) At iste pro eo loquebatur et pollicebatur, Philocrates autem vos in istius verba propensos nactus, illud inscribit decreto: 'Nisi fecerint Phocenses ea, quae decet, nec Amphictyonibus templum tradiderint, populum Atheniensem auxilia missurum contra eos, per quos stet, quominus haec fiant.' (50) Itaque, Athenienses, vobis domi manentibus et non egressis, et regressis Lacedaemoniis fraude animadversa, et nemine alio Amphictyonum praesente praeter Thessalos et Thebanos, verbis omnium honestissimis scripsit templum illis esse tradendum, quum tradendum

---

6) ἡμῖν χαρίσαιτο Aug1. *k*. *s*. corr Mal. — χαρίσαιτο ὑμῖν *r*. Aug2. — χαρίσαιτο ἡμῖν Vind4. — χαρίσαιτο sine pronomine Laur8.

49. 1) ἐπισχνούμενος *u*. 2) ὑμᾶς λαβὼν vulg. — λαβὼν ὑμᾶς *Σ*. Laur8. (*T*). 3) ὁ om pr *Σ*. add ipse calligraphus? 4) ἐὰν δὲ Laur8. vulg. — δὲ om pr *Σ*, add antiq. *T*. 'Male om. Cf. §. 45 (= 40): ἔγραφον δ' ἄν. Vid. Dobr. ad p. 356, 26.' Shilleto. At non id h. l. agitur, quod in locis ex aliquo decreto citatis δέ particula invenitur, sed id erat docendum etiam in Philocratis decreto, unde haec verba sumta sunt, scriptum fuisse ἐὰν δὲ μὴ ποιῶσι etc. Quod dum fiat, sequimur optimum codicem. 5) βοηθήσῃ *Ω*. 6) ὁ τῶν *s*. *η*. — om *r*. Laur8. 7) διακωλύσοντας corr Aug1. Aug2. *k*. *r*. *s*. corr Laur8 (e διακωλύσαντας). 8) αὐτὰ vulgo. — ταῦτα *Σ*. Laur8. Aug1. 2. *s*. *ζ*. Ven. Harl. (*T*. *k*). γρ marg Bav (non *F*?). — ταυτα Lind.

50. 1) οὐκοῦν ὦ vulg. — ὦ om *Σ*. Laur8. 2) ὑμῶν om Anonym. Rh. T. VIII p. 635. pr *r*. Aug2. Laur8. 3) τῶν δὲ sine ἀπεληλυθότων *k*. 4) Post Λακεδαιμονίων lacuna apparet longitudinis sedecim literarum *Σ*. fort. repetita et erasa sunt καὶ Λακεδαιμονίων. 5) καὶ οὐ προῃσθ. Ven. 'Specie non caret lectio. verumtamen orator ipse priori lectioni calculum addit suum p. 365, 12.' Reiskius. Sed male se habet ὕστερον πρότερον. Fortasse genuinum fuerat in illa lacuna, aut delendum καὶ aut transponenda commata. 6) δ' om Anonym. Rh. l. c. 7) παρόντων Aug1. *k*. *s*. *δ*. 8) ἀμφικτιόνων *Ω*, non item proxime, ubi ἀμφικτυόσι. 9) εὐφημοτάτων Anonym. Rh. l. c.

πων[10] *τούτοις παραδοῦναι γέγραφε τὸ ἱερόν,*[11] *γράψας τοῖς*
Ἀμφικτυόσιν[12] *παραδοῦναι (ποίοις; οὐ γὰρ ἦσαν αὐτόθι πλὴν*
Θηβαῖοι καὶ Θετταλοί), ἀλλ' οὔ,[13] *συγκαλέσαι δὲ*[14] *τοὺς*[15] *Ἀμ-*
φικτύονας, οὐδ' ἐπισχεῖν ἕως ἂν συλλεγῶσιν, οὐδὲ βοηθεῖν
Πρόξενον εἰς Φωκέας, οὐδ' ἐξιέναι Ἀθηναίους,[16] *οὐδὲ τοι-*
357 *οῦτ'*[17] *οὐδέν.* (51) *Καίτοι καὶ ἐπιστολὰς ἔπεμψεν ὁ Φίλιππος*

esse scripsisset Amphictyonibus (quibus? neque enim erant ibi alii, quam Thebani et Thessali), sed non scripsit 'convocandos autem esse Amphictyones' neque 'differendum, dum convenissent,' neque 'Proxenum ferre debere opem Phocensibus,' neque 'educere exercitum Athenienses,' neque tale quicquam: (51) Quanquam etiam literas misit Philippus binas,

---

10) *ἀνθρώποις* Lind. IndLamb. — 'Frequentissimae sunt tales formulae cum genitivo *ἀνθρώπων* significantes superlationem. Vid. quos citavi in Henr. Steph. Thes. col. 2061 B.' Schaeferus. Adde Funkhaenel. in Diar. Antiq. 1842 p. 315. et Dobraeum ad h. l. 11) *γέγραφε παραδοῦναι τὸ ἱερὸν* Mor. Augl. *k. s.* — *παραδοῦναι γέγραφε τὸ ἱερὸν Σ.* LaurS. Anonym. Rh. l. c. et vulg. — *παραδοῦναι τὸ ἱερὸν γέγραφε r.* Laur8. 12) *τοῖς ἀμφισβητοῦσι* Schol. Rh. T. IV p. 457 W. — *τοῖς ἀμφικτύόσι* (proparoxyton. pr) LaurS. Item infra: *ἀμφικτύόνας*. 13) *οὐδὲ* LaurS. vulg. — *οὐ Σ.* Augl. *s.* pr *k.* — Supra: *Θεττ. καὶ Θηβ.* LaurS. 14) *δὲ* habent *Σ.* Augl. *s.* — *ἔδει* add antiq *Σ* (ut habeat *δὲ ἔδει*). marg *F.* marg *Ω. γρ Φ.* Less. AldT. — om LaurS. vulg. Etiam post *ἐπισχεῖν* addit AldT *ἔδει*. 'Qui *ἔδει* omittunt, hi e praemissis *γέγραφε* repetunt. Philocrates in rogatione sua nullam fecit mentionem convocationis Amphictyonum.' Reiskius. — 'Interpolatum ad constructionem scilicet redintegrandam, et ut puto ex p. 354, 26. — Vide me ad Aeschin. Ctes. p. 82, 2.' Dobraeus. 'Vide, annon praestet haec lectio: *ἀλλ' οὐ συγκαλέσαι δὲ ἔδει τοὺς Ἀμφικτύονας; verum nonne oportuit convocare saltem Amphictyonas?* Deinde *οὐδ' ἐπισχεῖν* —; — *Ἀθηναίους; οὐδὲ τοιοῦτον οὐδέν. Ne minimum horum omnium.*' Taylorus. — '*Ἀλλ' οὐ συγκαλέσαι τοὺς Ἀθ.*, ut ad *οὐ* ex antegressis subaudiatur *γράψας*. Non memini me legere *ἀλλ' οὐ* — *δὲ*, quamquam fateor talem particularum complexum non videri absonum esse. Formula enim *ἀλλὰ* — *δὲ* ut sit e rarioribus, tamen passim occurrit. Xenoph. Oecon. XI, 22: *Ἀλλὰ καὶ ἔμελλον δὲ ἐγώ* etc. Articulus ante *Ἀμφ.* in Reiskiana videtur per typothetae negligentiam excidisse.' Schaeferus. Intellige *ἀλλ' οὐ γράψας: συγκαλέσαι δὲ*, ut *δὲ* sit decreti. Vid. Doberenz. Obs. Dem. p. 24 sq. Dobr. ad h. l. 15) *τοὺς* om *r. s. u.* — Proxime *ἐπισχεῖν* corr LaurS (*ι* ex *ε*). 16) *ἐξιέναι τοὺς Ἀθ.* coniecit Benselerus Hiat. p. 97. Non displiceret, si codicum auctoritas accederet. Hiatus admissus videtur tanquam in verbis decreti, post *αι* etiam alias ferendus. 17) *τοιοῦτον* Augl. *F. k. r. s.* Laur8. Mor.

δύο καλούσας ὑμᾶς, οὐχ ἵν' ἐξέλθητε.[1] πώμαλα;[2] οὐ γὰρ ἄν ποτε τοὺς χρόνους ἀνελών,[3] ἐν οἷς ἠδυνήθητ'[4] ἂν ἐξελθεῖν,[5] τηνικαῦτ' ἐκάλει, οὐδ' ἂν ἐμέ, ἡνίκα δεῦρ' ἀποπλεῖν[6] ἐβουλόμην, κατεκώλυεν, οὐδὲ τοιαῦτα[7] λέγειν τούτῳ προςέταττεν,

quae invitabant vos, non ut exiretis. quomodo tandem? neque enim, quum tempora sustulisset, quibus exire potuissetis, tum demum vocasset, nec me huc navigaturum detinuisset, nec talia istum verba facere iussisset,

---

51. 1) ἐξέλθητε omnes libri et Harpocr. Suid. s. v. Πώμαλα. praeter Appfr., unde AldV, in quibus exhibetur ἐξέλθοιτε, quod Bekkerus recepit. Dudum quidem non ignorant Graecitatis periti viri etiam coniunctivo locum esse post ἵνα et ὅπως a praeteriti verbo pendentes coniunctiones. Cf. §§. 1. 76. 324. Cor. §. 189 not. 17. Olynth. II §. 24. adv. Phorm. §. 21. Aphob. I §. 65. Aphob. II §. 1 etc. At hoc non valet ad vulgatam h. l. lectionem probandam, quia optativi sequuntur ψηφίσαισθε etc. Attamen etiam coniuncti hi modi, optativus et coniunctivus, a verbo temporis praeteriti pendentes inveniuntur. Thucyd. VIII, 87, 3: οἱ μὲν γάρ (scil. εἰκάζουσιν, ὅτι Τισσαφέρνης παρῆλθε μέχρι Ἀσπένδου), ἵνα διατρίβῃ ἀπελθών, ὥςπερ καὶ διενοήθη, τὰ τῶν Πελοποννησίων — —, οἱ δέ, ἵνα τοὺς Φοίνικας προαγαγὼν ἐς τὴν Ἄσπενδον ἐκχρηματίσαιτο ἀφείς — —, ἄλλοι δ' ὡς καταβοῆς ἕνεκα. Cf. ibid. III, 22 §. 3 ibiq. Krueger. Itaque coniunctivus hoc quoque loco adhibitus est e mente Philippi, quid rex tunc intenderit, (ὥςπερ διενοήθη, ut Thucydidis verbis utar); optativi in altero membro sunt simpliciter narrantis oratoris. Vide de hoc usu Bernhard. Synt. p. 401. Baeumlin. Gramm. §. 598. — Cf. infra §. 52. 2) πώμαλα; sic cum interrogandi signo scripsimus Schaefero obtemperantes. 'Recte procul dubio, si ad originem spectemus, sed quum Grammatici constanter tradant ὑφ' ἓν ἀναγιγνώσκεσθαι, simul propter locum Lysiae a Suida s. v. memoratum, de hoc ἐπέχω.' Shilleto. At hoc ὑφ' ἓν ἀναγιγνώσκεσθαι non pertinet ad sententiae tenorem, quo modo Lysias hoc adverbium apud Suidam usurpaverit, sed ad ipsius vocabuli rationem scribendi, non πῶ μάλα, sed deinceps continuandi. Cf. praeter alios Grammaticos AnecdBkk. p. 193: Πώμαλα. ἐπὶ τοῦ (scribe cum Schaefero: τοῦ οὐ) πάνυ. ὑφ' ἓν δὲ δεῖ ἀναγινώσκειν. — Cit. etiam Thom. M. s. v. 3) ἄν, τότε τοὺς χρόνους οὐκ ἀνελὼν Reiskius de suo, quia superiora sic interpretabatur: 'Opponit inter se τότε et τηνικαῦτα, *tum*, quum vobis adhuc licebat exire, et *nunc*, quum negatum id vobis est.' — 'Quod falsitatis convincit ipsum illud οὐκ, pro quo Demosthenes, hoc si voluisset, scripturus erat μή.' Schaeferus. 4) ἐδυνήθητ' Ω. 5) ἀνελθεῖν sine ἂν particula *s*. 6) ἀποπεσεῖν marg Mor. 7) τοιαῦτα Σ. Laur8. vulg. — τοιαυτὶ Ald. Mor. Φ. *r*. Vind4. Mal. Laur8. — τοιαυτοὶ Fel. — 'Bene τοιαῦτα Bekkerus. ubi enim explicatur pronomen, ut hic (ἐξ ὧν ἥκιστα κτλ.), litera demonstrativa locum non

ἐξ ὧν ἥκισθ' ὑμεῖς[8] ἐμέλλετ'[9] ἐξιέναι. ἀλλ' ἵνα, ἃ ἐβούλεσθε,[10] οἰόμενοι[11] πράξειν αὐτὸν μηδὲν ἐναντίον ψηφίσαισθ'[12] αὐτῷ,[13] μηδ' ἀμύνοιντο[14] μηδ' ἀντέχοιεν οἱ Φωκεῖς ἐπὶ[15] ταῖς παρ' ὑμῶν ἐπέχοντες[16] ἐλπίσιν, ἀλλ' ἀπογνόντες ἅπαντα,[17] αὑτοὺς[18] ἐγχειρίσαιεν.[19] Λέγε δ' αὐτοῖς αὐτὰς[20] τὰς ἐπιστολὰς τὰς[21] τοῦ Φιλίππου.

propter quae vos minime exituri eratis. sed ideo ut vos putantes eum facturum quae velletis, nihil ei contrarium decerneretis, et ut Phocenses vim non propulsarent nec resisterent, exspectatione retenti spei factae ipsis per vos, sed omnino desperati deditionem facerent. Sed recita iis ipsas Philippi literas.

---

habet.' Schaeferus. 8) ὑμεῖς ἥκιστα vulg. — ἥκισθ' ὑμεῖς Σ. Laur8. Augl. Mor. (T. k. s). 9) ἠμέλλετε Augl. — ἐμέλλετ' Σ. Laur8. vulg. 10) ἠβούλεσθε Augl. — ἐβούλεσθε Σ. Laur8. vulg. 11) οιμενοι pr Σ, ipse scriba (?) add medium ο. item Cor. Trier. §. 3 pr Σ οιμενους, ubi ipse scriba add post οι in fine lineae ο. 12) ψηφίσαισθε vulgo, idemque voluit pr Σ, quae scripserat ψηφισασθ'. antiquus corrector α lineâ notavit et η superscripsit. — ψηφίσησθε Laur8. Augl. 2. Φ. k r. s. ε. η. Laur8. 13) αὐτῷ Shilleto de suo. perperam. 14) ἀμύνοιντο vulg. — ἀμύναιντο Σ. Laur8. Ω. T. u. v. AldT. Vind3. — ἀμύναιτο t. — 'Praesens ut in re quae durat ego non posthabuerim, et ita ἀμύνεσθαι §. 61 (= 54). Vid. infra §. 93 (= 82).' Shilleto. — 'Vulgata, quae est optativus imperfecti, recte habet.' Schaeferus. Ferri quidem posset ἀμύναιντο aoristus de singulo facto, ut de pugna, quamvis sequatur ἀντέχοιεν. Sed quia §. 82 ἀμύνασθαι δύνασθαι, aoristo pendente a praesente et in sententia diversa, minus apte coniungeretur, et ασθαι prioris verbi terminatio etiam in Σ deberi videtur proximo verbo, retinendum esse videtur ἀμύνοιντο, ad quod defendendum minus probat §. 54. 15) ἐπί τι Reiskius de suo, subaudiens μέρος vel μῆκος χρόνου, *aliquatenus*. — 'ὑπό τι novimus, non item ἐπί τι. Weiskius Hyperb. II p. 15: "Mihi ἔτι legendum videtur, quod vim habet invidiosam: *ne Phocenses resisterent amplius, sed continuo se dederent.*" Neque ἔτι probo, nec video quid invidiosi hoc in adverbio insit.' Schaeferus. 16) ἐπέχοντες Laur8. vulg. — υπεχοντες Σ. Dindorfius et Turicc. scripserunt ὑπέχοντες. Vellem probassent. — ἔχοντες Aug2. Cf. Lucian. Merc. Cond. cap. 7: ἐπ' ἐλπίδος ἀεὶ τὸν ἐραστὴν ἔχουσι. δεδίασι γάρ, μὴ αὐτὸν ἡ ἀπόγνωσις ἀπαγάγῃ. — ἐπανέχοντες Mor. Augl. Cant. Bodl. Ven. Appfr. AldV. AldB. Laur8. (k. r. s). Alciphron. Lib. I ep. 38: τοῖς παρ' ἡμῶν γλίσχρως αὐτῇ πεμπομένοις ἐπανέχουσα. 17) ἅπαντες? Laur8 comp. vulg. Quod confirmari p. 360, 11 censebat Reiskius. Equidem non video. — ἅπαντα Σ. Augl. k. r. s. γρ Φ. Harl. (AldV: ἅπαντα). Cf. §. 54: πανταχῇ τὰ παρ' ὑμῶν ἀπογνωσθῆναι. — ἅπαντας Ven. Bodl. — ἁπάντων coniecit Mark-

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.[1]

52. *Αἱ μὲν τοίνυν ἐπιστολαὶ καλοῦσιν αὗται, καὶ νὴ Δία, ἤδη γε. τούτοις δ'*[2] *εἴπερ ἦν ὑγιές τι τούτων τί ἄλλο*[3] *προςῆκεν*[4] *ἢ συνειπεῖν, ὅπως ἐξέλθηθ'*[5] *ὑμεῖς, καὶ τὸν Πρόξενον, ὃν περὶ τοὺς τόπους ᾔδεσαν ὄντα, γράφειν εὐθέως βοηθεῖν; Πάντα τοίνυν τἀναντία τούτων φαίνονται πεποιηκότες,*[6] *εἰκότως. οὐ γὰρ οἷς ἐπέστελλε*[7] *προςεῖχον*[8] *τὸν νοῦν, ἀλλ' ἃ φρονῶν ταῦτ' ἔγραφε συνῄδεσαν. τούτοις οὖν συνέπραττον καὶ τούτοις συνηγωνίζοντο.* (53) *Οἱ μὲν τοίνυν Φωκεῖς ὡς τὰ παρ' ὑμῶν ἐπύθοντ'*[1] *ἐκ τῆς ἐκκλησίας καὶ τό τε ψήφισμα*[2] *τοῦτ' ἔλαβον τὸ*[3] *τοῦ Φιλοκράτους καὶ τὴν ἀπαγγελίαν*[4] *ἐπύ-*

52. Ac literae quidem hae vos invitant, idque per Iovem confestim. istos autem, si quid istorum verum sincerumque fuisset, quid decuit aliud quam suffragari, ut copias educeretis, et rogare ut Proxenus, quem in illis locis esse norant, statim opem ferret? At omnia his eos contraria fecisse constat,. neque ab re. nihil enim eius literas curabant, sed quo eas consilio scripsisset, noverant. id igitur adiuvabant, et id defendebant. (53) Phocenses igitur ut, quid apud vos actum esset in contione, audiverunt, et tum decretum illud Philocratis acceperunt, tum renuntiationem

---

landus citans p. 358, 15. 18) *αυτους* Ω. — *ἑαυτοὺς* vulg. — *αὐτοὺς* Σ. — *αὐτοὺς* LaurS. 19) Nullus liber exhibet *ἐγχειρίσειαν*, quam atticam formam dicunt. — *ἐγχειρίσαιεν* Σ. vulg. — *ἐγχειρήσαιεν* LaurS. recens corr Σ. Cf. §§. 56. 60. 20) *αὐτὰς* om Augl. *k*. 21) *τὰς* om Ω.

52. 1) Titulum om Ω. 2) *δ'* om Augl. 2. Bav (non *F*?). — non om Ald. Paul. 3) *τί δ' ἄλλο* Mor. 4) *προσῆκον s*. (*r*?). Laur8. 5) *ἐξέλθοιτε* vulgo. — *ἐπεξέλθοιτε* Mor. 'Quod nihili est.' Shilleto. At *ἐπεξέλθοις* occurrit Sophocl. ap. Stob. Ecl. Phys. T. II p. 6 Heer. *ἐπεξέλθοι* Thuc. V, 9 §. 2. Plat. Legg. II p. 672 A. *ἐπεξέλθῃς* eiusd. Phileb. p. 23 B. *ἐπεξέλθῃ* eiusd. Epinom. p. 977 B. *ἐπεξέλθωμεν* eiusd. Legg. VI p. 778 C. etc. ne quid de ceteris modis huius verbi decompositi. — *ἐξέλθητε* Σ. LaurS. *T*. *k*. *r*. Harl. Augl. 2. Laur8. (Ital = Ven?). Cf. §. 51. 6) Locum citant AnecdBkk. p. 138. 7) *ἐπέστελλον s*. — *ἐπέστειλε* cod *s*. 8) *προσέχειν r*? Vind4.

53. 1) *ἐπείθοντο* Ald. 2) *τό τε ψήφισμα* Σ. LaurS. Augl. 2. *s*. *η*. (*F*. *Φ*. *k*). — *τε* om Aldetc. Ω. *r*. *t*. *u*. *v*. Vind3. 4. Mal. Laur8. delet *T*. 3) *ἐλάβοντο* sine *τὸ* Lind. 4) *ἐπαγγελίαν* pr Σ? corr Laur8? vulg. Speciosa quidem lectio, quia coniungitur cum *ὑποσχέσεις*. At cf. inferius *ἀπήγγελλε* et §. 56 *ταῖς* ... *ὑποσχέσεσιν* ... *τῶν ἐναντίων ὧν* ... *οὗτος ἀπήγγειλεν ἔτυχον*. §. 72: *ὧν ἀπήγγειλεν, ὧν ὑπέσχετο, ὧν πεφενάκικεν*. et passim. Quae Aeschines *renuntiabat*, *promissis* plena erant. — *ἀπαγγελίαν* Fel. Σ in eraso..Obs. Less. (*T*. *k*).

θοντο τὴν τούτου καὶ τὰς ὑποσχέσεις, κατὰ πάντας τοὺς[5] τρόπους ἀπώλοντο. σκοπεῖτε γάρ. ἦσαν ἀπιστοῦντές τινες αὐτόθι τῷ Φιλίππῳ καὶ νοῦν[6] ἔχοντες. οὗτοι πιστεύειν ὑπήχθησαν.[7]
358 διὰ τί;[8] ὅτι ἡγοῦντο, οὐδ' εἰ δεκάκις Φίλιππος αὐτοὺς ἐξηπάτα,[9] οὐδέποτ'[10] ἂν τούς γ'[11] Ἀθηναίων πρέσβεις[12] Ἀθηναίους[13] ἐξαπατᾶν τολμῆσαι,[14] ἀλλ' εἶναι ταῦτ' ἀληθῆ, ἃ οὗτος ἀπήγγελλε[15] πρὸς ὑμᾶς, καὶ τοῖς Θηβαίοις[16] ἥκειν, οὐκ αὐτοῖς[17] ὄλεθρον.[18] (54) ἦσαν ἄλλοι τινές, οἳ πάσχειν ὁτιοῦν καὶ ἀμύνεσθαι[1] δεῖν ᾤοντο, ἀλλὰ καὶ τούτους[2] μαλακοὺς ἐποίησε τὸ τὸν Φίλιππον ὑπάρχειν[3] αὐτοῖς[4] πεισθῆναι, καὶ τὸ ταῦτ' εἰ μὴ ποιήσουσιν[5] ὑμᾶς[6] ἐπ' αὐτοὺς ἥξειν, οὓς βοηθήσειν αὐ-

istius et pollicitationes audiverunt, omnibus modis perierunt. id quod hinc intelligetis: fuerunt ibi qui Philippo diffiderent et caverent. ii adducti sunt, ut ei fidem haberent. quamobrem? quia putabant, etiamsi decies a Philippo deciperentur, nunquam fore ut legati Atheniensium Athenienses decipere auderent, sed vera esse illa, quae iste vobis renuntiasset, et Thebanis, non ipsis venisse exitium. (54) Erant alii quidam, qui quidvis perferendum et propulsandam esse vim arbitrarentur, sed et illos molles fecit, quod sibi persuasum habebant Philippum ipsos adiuturum et vos, nisi haec fecissent, contra ipsos venturos, quum illi ante a

5) τοὺς del. Dobraeus citans p. 411, 7 κατὰ πολλοὺς καὶ δεινοὺς τρόπους. Articulus significat notos modos, quibus Phocenses perierunt. 6) νῦν u. 7) ἐπήχθησαν Ω. η. — — οὔτε πιστεύειν ἐβουλήθη πάθη Priscian. T. II p. 244 Kr. proxima διὰ τί; ... ἀληθῆ omittens. Cf. §. 63. 8) διὰ τί in γρ Φ. 9) Cit. AnecdBkk. p. 122 ἐκ τοῦ περὶ στεφάνου solemni confusione. 10) οὐδέπωτ' Ω. 11) γ' om Augl. k. s. 12) πρέσβεις εἰς Σ, repetitis literis. — πρεσβ''εισ LaurS (idem voluit). 13) ἀθηναίους corr Σ, prima habuerat αθηναιοις? extrema erasa sunt. 'corr ους, nescio an ex ων.' Bekkerus. αθηναίων (ους) Ω. 14) τολμᾶν s. δ. — τολμήσαι Paul. 15) ἀπήγγειλε vulg. — ἐπήγγειλε s. — ἀπήγγελλε Σ. LaurS. |Priscianus. Cf. §. 56, ubi necessaria est notio plusquamperfecti. 16) ἀθηναίοις marg Mor. 17) οὐκ αὐτοῖς Σ. LaurS. vulg. — Recte in oppositione. Vid. Weichert. De discrimine Αὐτοῦ et Αὑτοῦ p. 13. Klotz. Quaest. Crit. p. 45 sq. — οὐκ ἀυτοῖς AldV. — οὐχ αὑτοῖς Augl. (Φ. k. s). 18) 'Malim cum articulo τὸν ὄλεθρον.' Reiskius. — 'Articulo facile caremus.' Schaeferus.

54. 1) ἀμύνασθαι Aldeto. Ω. t. u. v. Vind3. — ἀμύνεσθαι Σ. LaurS. vulgo. 2) τοὺς AldT. 3) φίλον ante ὑπάρ. inculcavit Taylorus. At vid. ad Cor. §. 174. — ὑπάρξειν Augl. 2. k. r. s. Laur8. 4) αὐτοῖς LaurS. vulg. — ἀυτοῖς Σ. AldV. Vind3. Mal. Laur8. Bkk. 5) ποιήσωσιν Σ. Augl. (Φ. k. s). — ποιοῦσιν AldT. 6) ἡμᾶς Ω. t. u. v.

τοῖς[7] ἤλπιζον ἐκεῖνοι. ἀλλὰ καὶ μεταμέλειν[8] ὑμῖν ᾤοντό τινες πεποιημένοις τὴν πρὸς[9] Φίλιππον εἰρήνην.[10] τούτοις, ὅτι[11] καὶ τοῖς ἐγγόνοις[12] τὴν αὐτὴν ἐψηφίσασθ'[13] ἐπέδειξαν,[14] ὥςτε πανταχῇ[15] τὰ παρ' ὑμῶν[16] ἀπογνωσθῆναι.[17] (55) Διόπερ ἅπαντα ταῦτ'[1] εἰς ἓν ψήφισμα[2] συνεσκεύασαν. ὃ καὶ[3] μέγιστον ἔμοιγε δοκοῦσιν ἁπάντων ὑμᾶς ἠδικηκέναι. τὸ γὰρ πρὸς ἄνδρα θνητὸν καὶ διὰ καιρούς τινας ἰσχύοντα γράφοντας εἰρήνην ἀθάνατον[4] συνθέσθαι τὴν[5] κατὰ τῆς πόλεως αἰσχύνην,[6] καὶ ἀπο-

vobis auxilium sperassent. Quin et poenitere vos factae cum Philippo pacis quidam putabant. his demonstratum est, etiam ad posteros eandem vos decrevisse, ut omnino de vestris auxiliis desperarint. (55) Quapropter omnia ea in unum decretum coniecerunt. in qua re iniuriam vobis omnium maximam fecisse mihi videntur. nam cum viro mortali et propter tempora quaedam potenti pace immortali decernenda pacisci urbis opprobrium

---

7) αυτοις Σ. — αὐτοῖς LaurS. vulg. — αὑτοῖς AldV. Bkk. — αὐτοὺς Φ. 8) μεταμελήσειν coniecit Reiskius. 'Est transitus ad tertium inter Phocenses genus hominum, quod metus erat, ne Philippo negotium facesseret. Hoc quomodo eluserint οἱ μακεδονίζοντες, ostendunt sequentia: τούτοις, ὅτι etc. Cave mutes μεταμέλειν.' Schaeferus. 9) πρὸς τὸν Augl. *k*. *s*. 10) 'Haec interrogative bene legi possunt, ut et ista mox: ἦσαν ἄλλοι . . . ᾤοντο; et: ἀλλὰ καὶ . . . εἰρήνην;' Marklandus. Imo partes tres Phocensium describuntur. 11) εἰρήνην τούτοις. ὅτι Augl. Laur8. 12) ἐκγόνοις Fel. Mor. Vind4. Mal. Laur8. (Augl. 2. Φ. *T*. *k*. *r*. *s*?) — ἐγγόνοις Σ. LaurS. vulg. — ἐγγόνοις *F* (non Bav). Cf. ad §§. 48. 87. — Post τὴν αὐτὴν Dobraeus addit εἶναι. At cf. Olynth. I §. 2. 13) ἐπεψήφισθε cod *η*. — ἐπεψηφίσασθε *r*. 14) ἀπέδειξαν Bav (non *F*?). 15) παντευχῇ *u*. 16) ὑμῖν Augl. *s*. 17) ἀναγνωσθῆναι Aug2.

55. 1) ταῦτα πάντα vulg. — ἅπαντα ταῦτα Σ. LaurS. *T*. Lind. 2) ψήφισμα οὗτοι LaurS. vulg. — οὗτοι om pr Σ (add antiq). Augl. 2. *s*. *η*. Lind. Mal. Laur8. (*T*. *k*. *r*). Supple οἱ ἐπιδείξαντες. 3) ὃ δὲ καὶ coniecit Dobraeus citans Eubul. p. 1316 sq. Olymp. p. 1180 init. Lept. p. 503, 13. Leochar. p. 1100, 10. Adde infra §. 305. Cf. Reiz. De Acc. Inclin. p. 99. — 'Frustra, nam ὃ ad praeced. spectat, sed illa formula locum habet in transitu orationis.' Shilleto. Cf. Olynth. I §. 4. 4) εἰρήνην, ἀθάνατον Mor. 'ἀθάνατον oportet non ad vocem εἰρήνην, sed ad αἰσχύνην accommodari.' Taylorus. — 'Suspicatus aliquando sum legendum esse: γράφοντας εἰρήνην ἀθάνατον, ἀθάνατον συνθέσθαι.' Reiskius. Non est dedecus cum mortali rege pacisci, sed aeternam decernere pacem cum singulo homine turpe habebatur. Etiam alibi singulo cum rege rationem differre et civitatem dicit orator. Itaque omnino ἀθάνατον cum εἰρήνην construendum est. 5) συνθ. καὶ τὴν *r*. 6) Cit. Aristi-

στερῆσαι μὴ μόνον τῶν[7] *ἄλλων ἀλλὰ καὶ τῶν*[8] *παρὰ τῆς τύχης εὐεργεσιῶν τὴν πόλιν, καὶ τοσαύτῃ περιουσίᾳ χρήσασθαι*[9] *πονηρίας ὥςτε μὴ μόνον τοὺς ὄντας Ἀθηναίους ἀλλὰ καὶ τοὺς ὕστερόν ποτε μέλλοντας ἔσεσθαι πάντας ἠδικηκέναι, πῶς*[10] *οὐχὶ πάνδεινόν ἐστι;* (56) *Τοῦτο τοίνυν οὐδέποθ' ὑμεῖς ὑπεμείνατ' ἂν ὕστερον προςγράψαι πρὸς τὴν εἰρήνην, τὸ 'καὶ τοῖς ἐκγόνοις,'*[2] *εἰ μὴ ταῖς παρ' Αἰσχίνου ῥηθείσαις ὑποσχέσεσιν*[3] *τότ' ἐπιστεύσατε. αἷςπερ οἱ Φωκεῖς πιστεύσαντες ἀπώλοντο. καὶ γάρ τοι παραδόντες αὑτοὺς*[4] *Φιλίππῳ καὶ ἑκόντες ἐγχειρί-*
359 *σαντες*[5] *ἐκείνῳ τὰς πόλεις ἁπάντων τῶν ἐναντίων ὧν πρὸς ὑμᾶς*[6] *οὗτος*[7] *ἀπήγγειλεν ἔτυχον.*

57. *Ἵνα δ' εἰδῆτε σαφῶς, ὅτι ταῦθ' οὕτω καὶ διὰ τούτους ἀπόλωλε, τοὺς χρόνους ὑμῖν*[1] *λογιοῦμαι,*[2] *καθ' οὓς ἐγίγνεθ'*[3] *ἕκαστα. περὶ ὧν δ' ἄν τις ἀντιλέγῃ τούτων,*[4] *ἀναστὰς ἐν τῷ*

et spoliare non modo ceteris rebus, sed etiam fortunae beneficiis rempublicam, et tam insigni uti improbitate, ut non modo nostrae aetatis Athenienses, sed eos etiam, qui olim aliquando futuri sunt, omnes iniuriis affecerint, quomodo tolerandum est? (56) Hoc igitur nunquam adscribere postea sustinuissetis ad pacem 'etiam posteris,' nisi ab Aeschine tum recitatis pollicitationibus credidissetis, quibus freti Phocenses perierunt. siquidem, dum se Philippi fidei committunt et ultro illi oppida tradunt, omnia contraria iis, quae iste vobis renuntiarat, sunt experti.

57. Ut autem certo sciatis, haec ita et propter istos periisse, tempora vobis computabo, quibus singula facta sunt. Quae vero si quis isto-

---

des Rh. T. IX p. 364 sq. W. — *ἀθάνατον ... αἰσχύνην* om Vind4. 7) *τῶν παρὰ τῶν* vulg. — *παρὰ τῶν* corr Laur8. *F*. *T*. *Φ*. Vind3. 4. Mal. — *τῶν* sine *τῶν παρὰ* *Σ*. pr Laur8 (*παρὰ* superscr). Augl. 2. *s*. *η*. Laur8. (*k*. *r*). — *τῶν ἄλλων* est generis neutrius. 8) *τῶν* om Vind4. 9) *χρῆσθαι* Augl. *k*. *r*. *s*. Laur8. 10) *πῶς* marg *Ω* pro deleto *παρ* in textu.

56. 1) *οὐδέποθ' ὑμεῖς ὑπεμείνετ' ἂν* Augl. *r*. *s*. — *οὐδέποτ' ἂν ὑπεμείνατ* Laur8. — *οὐδέποθ' ὑμεῖς ὑπεμείνατ' ἂν* *Σ*. vulg. 2) *ἐκγόνοις* Fel. Mor. Vind4. Mal. Laur8. (*T*. *Φ*. *k*. *r*. *s*. Augl. 2). — *ἐγγόνοις* *Σ*. Laur8. Bav. vulg. Vid. ad §. 48 not. 2. — *ἐγγόνοις* *F*. 3) *ὑποθέσεσι* cod *η*. 4) *ἑαυτοὺς* Laur8. Augl. *s*. corr *Σ* (antiq add *ἑ*). Mal? — *αὐτοὺς* Vind4. pr *Ω* (corr *Ω*: *ἀυτοὺς*). 5) *ἐγχειρήσαντες* *Σ*. Laur8. *Φ*. pr Augl. Cf. §. 51. 6) *ἡμᾶς* *F* (non Bav). *u*. *v*. 7) *οὗτος πρὸς ὑμᾶς* Laur8.

57. 1) *ἡμῖν* *r*. Vind4. 2) *λογίσομαι* Vind4. 3) *ἐγίγνεσθ'* pr *Ω*. 4) *τούτῳ* Aug2. *η*. 'Designat Aeschinis sodalitium.' **Reiskius**.

ἐμῷ ὕδατι, εἰπάτω.[5] *Ἡ μὲν τοίνυν εἰρήνη Ἐλαφηβολιῶνος*[6] *ἐνάτῃ*[7] *ἐπὶ δέκα*[8] *ἐγένετο,*[9] *ἀπεδημήσαμεν δ' ἡμεῖς ἐπὶ τοὺς ὅρκους τρεῖς μῆνας ὅλους, καὶ τοῦτον ἅπαντα τὸν χρόνον ἦσαν οἱ Φωκεῖς σῷοι.*[10] (58) *Ἥκομεν δὲ*[1] *δεῦρ' ἀπὸ τῆς πρεσβείας τῆς ἐπὶ τοὺς ὅρκους τρίτῃ*[2] *ἐπὶ δέκα τοῦ*[3] *Σκιροφοριῶνος μηνός, καὶ παρῆν ὁ Φίλιππος ἐν Πύλαις*[4] *ἤδη*[5] *καὶ τοῖς Φωκεῦσιν ἐπηγγέλλετο,*[6] *ὧν οὐδὲν ἐπίστευον ἐκεῖνοι. σημεῖον δέ. οὐ γὰρ ἂν δεῦρ' ἧκον ὡς ὑμᾶς. Ἡ δ' ἐκκλησία μετὰ ταῦτα,*[7] *ἐν ᾗ πάντα τὰ πράγματ' ἀπώλεσαν*[8] *οὗτοι ψευσάμενοι καὶ φενακίσαντες ὑμᾶς,*[9] *τῇ ἕκτῃ ἐπὶ δέκα*[10] *ἐγίγνετο τοῦ Σκιροφο-*

rum infitietur, surgat et ad meam aquam dicat. Pax igitur die undevicesimo Elaphebolionis facta est, peregre autem abfuimus nos ad exigendum iusiurandum tres menses totos, et hoc toto tempore Phocenses fuerunt incolumes. (58) A legatione propter exigendum iusiurandum suscepta huc reversi sumus die decimo tertio Scirophorionis, et iam intra Pylas erat Philippus et Phocensibus pollicebatur ea, quorum nihil illi credebant. cuius rei signum hoc est, quod alioqui huc ad nos non venissent. Postea contio, in qua isti omnia negotia perdiderunt mentiendo et decipiendo

---

5) *εἰπέτω* pr *F* (non Bav?). 'Vid. not. ad Dionys. Hal. Comp. Verb. p. 436 sq. et Schneider. ad Xenoph. Mem. III, 6, 3.' Schaeferus. Buttmann. Gr. s. v. *Εἰπεῖν*. 6) *ἐλαφιβολιῶνος Ω*. 7) *ἐνάτῃ Σ*. LaurS. vulg. — *ἐνιάτῃ* Vind (3 an 4?). Laur8. pr Bav (non *F*?). *ἐννάτη* marg Mor. *k*. Vid. Stephan. Thes. Gr. Didot. s. v. Cf. §. 59. 8) *δεκάτῃ* Aug2. *β*. *ε*. — *δεκάτη T*. *r*. *γρ F* (non Bav). Vind4. Mal. Laur8. Cf. Cor. §. 155. 9) *ἐγίγνετο* Bav (non *F*?). *r*. Vind4. Mal. Laur8. 10) *σῶοι Σ*. Cf. Prolegg. Gr. §. 33, ubi p. 42 lin. 2 e p. 38 versus finem corrige *semel* in *ter*. — *σῷ* Dindorfius, ut nunc solet vir doctissimus.

58. 1) *δὲ* om Fel. 2) *τριτη Σ*. Cf. not. 3. 3) *δέκα τοῦ* AldV. *F*. *Φ*. Aug1. *s*. Bodl. (*k*. *v*). — *δεκα* (superscr. *την*) sine *τοῦ* LaurS. — *δεκάτῃ τοῦ* Aldetc. — *δεκατη τοῦ t*. *u*. *γρ F*. *γρ Φ*. — *δεκάτη τοῦ* Vind3. — *Ω* sic: *δεκάτη τοῦ*. — *δεκατη* sine *τοῦ T*. *r*. — *δεκάτη* sine *τοῦ* Vind4. item *Σ*, qui sic: *τριτηεπιδεκάτη*. — *δεκάτῃ* sine *τοῦ* Mal. Laur8. Cf. inferius not. 10. Vid. ad Cor. §. 155. 4) *ἐν Πύλαις ὁ Φίλιππος* vulg. (Vind3?). — *ὁ Φίλιππος ἐν Πύλαις Σ*. LaurS. *T*. Lind. 5) *ἤση u*. — *εἴσω* marg *u*. 6) *ἐπηγγείλλετο* sic *s*. — 'Num *ἀπηγγέλλετο*?' Reiskius. At cf. §. 26 et passim. 7) 'Malim *ἡ δ' ἐκκλ. ἡ μετὰ ταῦτα* vel *ἡ δὲ μετὰ ταῦτα ἐκκλ.*' Dobraeus. Est *μετὰ ταῦτα* construendum cum verbo. 8) *ἀπολωλέκεσαν k*. *s*. corr Aug1, (*ἀπολωλ* sunt a manu antiqua, *έκεσαν* a m. rec). 9) *ἡμᾶς v*. 10) *δέκα Σ*. LaurS. vulg. — *δεκάτη r*. Vind4. Laur8. Mal. (sine *τοῦ* not. 11). — *δεκάτῃ* Aug2. *β*. *δ*. *ε*.

ριῶνος.[11] (59) Ἀπὸ τοίνυν ταύτης πεμπταῖα[1] λογίζομαι τὰ παρ' ὑμῶν ἐν τοῖς Φωκεῦσι γενέσθαι. παρῆσαν γὰρ οἱ τῶν Φωκέων πρέσβεις ἐνθάδε, καὶ ἦν αὐτοῖς καὶ[2] τί ἀπαγγελοῦσιν[3] οὗτοι[4] καὶ τί ψηφιεῖσθ'[5] ὑμεῖς ἐπιμελές.[6] οὐκοῦν εἰκάς, ἣ τίθεμεν πυθέσθαι τοὺς Φωκέας τὰ παρ' ὑμῶν. ἀπὸ γὰρ τῆς ἕκτης[7] εἰς ταύτην πέμπτη γίγνεται. Ὑστέρα τοίνυν δεκάτη, ἐνάτη,[8] ὀγδόη. ταύτῃ ἐγίγνονθ' αἱ σπονδαί, καὶ πάντα

vos, habita est die decimo sexto Scirophorionis. (59) Quinto igitur die post ratiocinor vestra decreta Phocensibus esse nuntiata. adfuerunt enim hic Phocensium legati, quibus studio fuit et quid isti renuntiaturi essent et quid vos decreturi. Itaque mensis dies vicesimus, quo ponimus acta vestra Phocenses cognovisse. a sexto enim die ad hunc quintus fit. Posterior igitur est vicesimus primus, secundus, tertius. hoc die factum

---

11) ἐγίγνετο τοῦ Σκιρ. Mor. Σ. LaurS. T. Lind. — τοῦ Σκιρ. ἐγίγνετο vulg. — Σκιρ. ἐγίγν. sine τοῦ r. Vind4. Laur8. Mal. — ἐγίγν. τοῦ Σκιρ. μηνὸς Augl. k. s.

59. 1) πεμπτεα (αι) LaurS. — καὶ post λογιζ. add Aldetc. r. Vind4. Mal. Laur8. — om Σ. LaurS. vulg. — — Post γενέσθαι ParThiersch. supplet aut inserendum iubet φανερά. Imo γενέσθαι h. l. = *venisse*, i. e. *esse*. 2) καὶ ante τί (an prius?) om Aug2. 3) ἀπαγγέλλουσιν Σ. LaurS. Φ. Augl. k. s. Potest ferri praesens, sed nobis quidem magis placet futurum non solum propter sequens ψηφιεῖσθε, sed etiam propter structuram ἐπιμελὲς ἦν. 4) αὐτοὶ Vind4. Laur8. 5) ψηφιεῖσθαι Fel. 6) εἰδέναι post ἐπιμελὲς add LaurS. vulg. Cf. Thuc. I, 5 §. 2. IV, 67 §. 2. Xenoph. Mem. IV, 7, 4. — om Σ (cuius marg antiq: γρ. ἐπίμελες εἰδέναι). codex A Dobraei, qui codex idem esse videtur qui Σ. Illa quidem est huius eiusdem codicis nota in Par Thiersch. — ἐπιμελὲς ἦν αὐτοῖς, τί etc. praegnanter dicitur. inest enim in verbis curandi et desiderandi pro contextis sententiis notio sciendi, τοῦ ἀκοῦσαι, μαθεῖν, εἰδέναι etc. Cf. non quidem Herodot. I, 89: Κύρῳ δὲ ἐπιμελὲς ἐγένετο τὰ Κροῖσος εἶπε, ubi quidem relativum τὰ non constr. cum ἐπιμελὲς ἐγ. (quare non erat dubitandum de structura, quasi singularis numerus adiectivi cum plurali copulatus esset). Sed locus non omnino par est, quia praeteritum εἶπε sequitur. Sed cf. Aristoph. Nubb. vs. 1391: οἶμαί γε τῶν νεωτέρων τὰς καρδίας πηδᾶν ὅ τι λέξει. Id. Acharn. vs. 362: πάνυ γὰρ ἐμέ γε πόθος, ὅ τι φρονεῖς, ἔχει. 7) ParThiersch. ad ἕκτης adscribit ἑπίδεκα. Supple ex antegressis. Cf. §. 60. — Proxime LaurS: πέμπτει (η) γίνεται. 8) ἐννάτη Ω. Vind4. Laur8. . Cf. §. 57 not. 7.

ταχεῖ πράγματ' ἀπωλώλει[9] καὶ τέλος εἶχεν. (60) Τῷ τοῦτο[1] δῆλον; τῇ τετράδι φθίνοντος ἠκκλησιάζετε[2] μὲν[3] τόθ' ὑμεῖς[4] ἐν Πειραιεῖ[5] περὶ τῶν ἐν τοῖς νεωρίοις, ἧκεν δὲ Δερκύλος[6] ἐκ 360 Χαλκίδος καὶ ἀπήγγελλεν[7] ὑμῖν, ὅτι πάντα τὰ πράγματ' ἐγκεχείρικε[8] Θηβαίοις ὁ Φίλιππος, καὶ πέμπτην[9] εἶναι ταύτην ἡμέραν[10] ἐλογίζετ' ἀφ' οὗ γεγόνασιν αἱ σπονδαί. Ὀγδόη τοίνυν, ἑβδόμη, ἕκτη, πέμπτη, τετράς. αὐτὸ[11] συμβαίνει,[12] εἰς[13] ταύτην εἶναι πέμπτην. Οὐκοῦν τοῖς χρόνοις, οἷς ἀπήγγελλον,[14] οἷς ἔγραφον, πᾶσιν ἐξελέγχονται[15] συνηγωνισμένοι Φιλίππῳ

est foedus, et illic perdita et consummata sunt omnia. (60) Unde id perspicitur? die vicesimo septimo contionem tunc vos habebatis in Piraeeo de navalibus, venerat Dercylus Chalcide et vobis nuntiabat Philippum summam rerum commisisse Thebanis, et quintum eum esse diem ponebat, ex quo foedus esset factum. Dies igitur vicesimus tertius, quartus, quintus, sextus, septimus. Ipsum convenit, hunc esse diem quintum. Itaque temporibus, pollicitationibus, rogationibus suis, omnibus convincuntur se

---

9) ἀπολώλει Σ. vulg. — ἀπωλώλει LaurS. *F* (non Bav?). *T. s.* Cf. Prolegg. Gramm. §. 83 p. 93.

60. 1) τούτου *r.* — om pr LaurS. m sec superscr. τοῦτο. 2) ἐκκλησιάζετε vulg. — ἠκκλησιάζετε Σ. *T. t. v.* Vind3. — ἐξεκκλησιάζετε ParThiersch. — ἠκκλησιάζετε (superscr. ἐκ) LaurS. *F* (non Bav). Vid. Prolegg. Gramm. §. 71, ubi p. 76 lin. 11 scr. ἐκκλησίαζον pro ἐκκλησίαζεν codicis Xenoph. B, qui codex optimus esse dicitur. 3) μὲν om Aug2. — μὲν γὰρ Reiskius de suo. Idem post φθίνοντος plene interpunxit. 4) ὑμεῖς τότ' vulg. — τόθ' ὑμεῖς Σ. LaurS. AldT. Ω. Bav. Vind3. 4. Mal. Laur8. (*T. Φ. r. t. u. v*). — τόθ' om Augl. *k. s.* 'Si absit, nemo requirat.' Schaeferus. Quia h. l. tempus imprimis apparet esse caput, significantius addit orator adverbium temporis τότε. 5) ἐν τῷ Π. Bav. (non *F.* sed fort. *s*?). 6) δέρκυλος Σ accentus eiusdem atramenti, quo nomen. Ω. — δερκύλος LaurS. Aug2. *F. T. Φ. t. v.* Vind3. 4. Mal. Laur8. — δερκύλλος Ald. Fel. Augl. *k. s.* Vind7. — δέρκυλλος Mor. Vindl. — δερκῦλος *r. u.* — Cf. ad Anonym. Argum. §. 4. 7) ἀπήγγειλεν vulg. — ἀπήγγελλεν Σ. LaurS. *F* (non Bav). *T.* γρ Φ. Sequitur eodem ordine ἐλογίζετο et §. 63 ἀπηγγέλλετο — ἀπήγγελλεν. Sed §. 125 inversa est ratio. 8) πράγματα οὐκ ἐχείρικε Ω. — πρ. ἐγκεχείρηκε Φ. pr Augl. Cf. §. 51. — πρ. ἐκεχείρικε Vind3. 9) καὶ πέμπτην οὖν Mor. 10) ἡμ. εἶναι ταύτην vulg. — εἶναι τ. ἡμ. Σ. LaurS. *T.* Augl. *k. s.* 11) τοῦτ' αὐτὸ mavult Reiskius. At cf. Mid. §. 9. 12) αὐτὸ σημαίνει Vindl cum hoc scholio: ἀντὶ τοῦ ἀκριβῶς σημαίνει πέμπτην εἶναι εἰς ἣν ἐσπείσαντο καὶ ἀπώλοντο. 13) εἰς om IndLamb. At cf. §. 59. 14) ἀπήγγελον Ald. Fel. — Pro οἷς proximo Ὧι LaurS, item inferius. 15) ἐλέγχονται *s.*

καὶ συναίτιοι γεγονότες τοῦ τῶν Φωκέων ὀλέθρου. (61) Ἔτι τοίνυν[1] τὸ[2] μηδεμίαν τῶν πόλεων τῶν ἐν Φωκεῦσιν ἁλῶναι πολιορκίᾳ[3] μηδ' ἐκ προσβολῆς κατὰ κράτος, ἀλλ' ἐκ τοῦ σπείσασθαι[4] πάντας[5] ἄρδην ἀπολέσθαι, μέγιστόν ἐστι σημεῖον τοῦ διὰ τούτους πεισθέντας αὐτούς, ὡς ὑπὸ[6] τοῦ Φιλίππου σωθήσονται, ταῦτα παθεῖν. οὐ γὰρ ἐκεῖνόν γ' ἠγνόουν. Φέρε δή μοι[7] καὶ[8] τὴν συμμαχίαν τὴν[9] τῶν Φωκέων[10] καὶ τὰ δόγματα, ὑφ' ὧν καθεῖλον[11] αὐτῶν[12] τὰ τείχη, ἵν' εἰδῆτε, ὧν[13] ὑπαρχόντων αὐτοῖς παρ' ὑμῶν οἵων[14] ἔτυχον διὰ τούτους[15] τοὺς θεοῖς ἐχθρούς.[16] Λέγε.[17]

ΣΥΜΜΑΧΙΑ ΦΩΚΕΩΝ ΚΑΙ ΑΘΗΝΑΙΩΝ.[1]

62. Ἃ μὲν[2] τοίνυν ὑπῆρχε παρ' ὑμῶν αὐτοῖς, ταῦτ' ἐστί,

collusisse cum Philippo et adiutores fuisse interitus Phocensium. (61) Iam quod nulla Phocensium urbium obsidione aut facto impetu vi capta est, sed persuasione funditus omnes perierunt, maximo argumento est, id iis accidisse propterea, quod istis crediderunt se a Philippo conservatum iri. neque enim illum quidem ignorabant. Iam profer mihi et societatem Phocensium et decreta, per quae muros eorum subruerunt, ut sciatis, qua necessitudine vobiscum coniuncti qualia acceperint propter istos sacrilegos. Recita.

62. Coniuncti igitur fuere vobiscum amicitia, societate, auxilio.

---

61. 1) τοίνυν om ε. 2) τῷ corr Mal e τό. 3) πολιορκία pr Σ, extremae vocali adhaeret ι pallido atramento. — Proximum κατὰ κράτος ut interpretamentum praecedentis formulae delevit Cobetus Nov. Lectt. p. 511, probante etiam Westermanno De Orr. Att. interpolatione p. 13. Vid. Olynth. III §. 6. ibiq. intrr. 4) πείσασθαι Ald. Fel. Ind Lamb. pr Ω, cuius margo senili manu σπείσασθαι exaratum exhibet, quod, quia σπ compendiose scriptum est, facile et ipsum confundi potest cum πείσασθαι, quod item habent ι. Mal? 5) πάντ' IndLamb. 6) ἀπὸ Bav (non F?). 7) μοι om Augl. k. s. 8) καὶ om Maxim. Plan. Rh. T. V p. 478. Ioann. Sic. Rh. T. VI p. 193 W. Augl. k. s. — — Φέρε τοίνυν Aug2. sine δή μοι καί. 9) τὴν om Maximus Pl. et Ioann. Sic. 10) Φωκέων ἀνάγνωθι Ioann. Sic. 11) καθεῖλεν vulg. — καθεῖλον Σ. LaurS. Supple οὗτοι e praegresso τούτους. 12) αυτῶν Σ. 13) οἵων LaurS. vulg. — ὧν Σ. T. h. l., non inferiore not. 14. 14) ὧν Dindorfius e varietate superioris relativi, not. 13. 15) τούτους vulg. etiam pr Σ. cuius antiq add ι, ut sit τουτουσί, quod habet LaurS. — τούτων Ven. 16) τοὺς θεοὺς ἐχθρούς. Ω. — τοῖς θεοῖς ἐχθρῶν Ven. 17) λέγε om LaurS.

62. 1) Συμμαχία Θηβαίων καὶ Φωκέων Ald. — Συμμ. Ἀθηναίων καὶ Φωκ. vulg. — Συμμ. Φωκ. Augl. k. s. ϑ. Harl. — Ἀθ. καὶ uncis

φιλία, συμμαχία, βοήθεια. ὧν δ' ἔτυχον διὰ τοῦτον τὸν βοηθῆσαι κωλύσανθ'[3] ὑμᾶς,[4] ἀκούσατε. Λέγε.

ΟΜΟΛΟΓΙΑ[5] ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΚΑΙ ΦΩΚΕΩΝ.

Ἀκούετε,[6] ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι. ὁμολογία Φιλίππου καὶ Φωκέων, φησίν, οὐχὶ[7] Θηβαίων καὶ Φωκέων, οὐδὲ Θετταλῶν καὶ Φωκέων,[8] οὐδὲ Λοκρῶν, οὐδ' ἄλλου τῶν[9] παρόντων[10] οὐδενός. καὶ πάλιν,[11] παραδοῦναι δὲ τὰς πόλεις Φωκέας, φησί,[12] Φιλίππῳ, οὐχὶ Θηβαίοις οὐδὲ[13] Θετταλοῖς οὐδ' ἄλλῳ οὐδενί. 361
(63) διὰ τί; ὅτι Φίλιππος ἀπηγγέλλετο[1] πρὸς ὑμᾶς, ὑπὸ τού-

quid vero pertulerint propter istum, qui vos ab ope ferenda prohibuit, audite. Recita.

Audjtis, Athenienses. conventa Philippi et Phocensium, inquit, non Thebanorum et Phocensium, nec Thessalorum et Phocensium, nec Locrensium, nec aliorum qui aderant ullius. et rursus, Tradendas autem esse, inquit, urbes Phocensium Philippo, non Thebanis, non Thessalis, non alii cuiquam. (63) quapropter? quia renuntiabatur ab isto Philippum

---

inclusit Reiskius tanquam non necessaria. Cf. §. 61 not. 10. — Συμμ. Φωκ. καὶ Ἀθ. Σ. LaurS. γρ Φ. — Συμμ. Φωκ. καὶ Θηβ. F (non Bav?). T. Φ. r. t. Lind. Vind4. Mal. Laur8. — Δόγματα συμμαχία Θηβαίων καὶ (haec duo vocabula, ut proxime praecedentia vocabula tituli rubra, atramento deleta sunt) καὶ Φωκ.? tum atramento additum est καὶ ἀθηναίων. Ω, cuius codicis varietas hoc loco mihi annotata obscura est. — δόγματα συμμ. Θηβ. καὶ Φωκ. u. v. — δόγμα reliqua legi non poterant Vind3. — Θηβαῖοι etc. et Ἀθηναῖοι etc. saepissime confundi inter omnes constat. Cf. ad Lept. p. 489, 11. Vales. ad Harpocr. s. v. Ἰσμηνίας. 'Adde mea in Lexico Voc. Peregrin. in Stephan. Thes. ed. Angl. p. CCCCXCI a.' Schaeferus. 2) μενον Σ. ον punctis notatum antiq in οὖν mutavit. ον syllaba ortum debet praegresso εν. 3) κωλύσοντα Augl. s. δ. — Σ non exhibet κελεύσανθ', sed κωλύσανθ', ut LaurS. — κωλύσαντα vulg. 4) ἡμᾶς Augl. k. s. 5) Ἀπολογία Bav (non F?). 6) ἀκούσατε s. 7) οὐχὶ τῶν Mor. 8) οὐδὲ Θετταλῶν καὶ Φωκέων om Φ. 9) τοῦ (non του) s. δ. 'Cf. Porson. Addenda ad not. Eurip. Hecub. p. 100 ed. Lips.' Schaeferus, opinans varietatem του adscriptam esse in marg Mor. 10) πάντων s. — ἁπάντων coniecit Marklandus cll. p. 362, 20. — 'Vulgata cur displicuerit, non intelligo.' Schaeferus. 11) Post πάλιν nec nunc Bekkerus et Dindorfius interpungunt. 12) φησὶ Φωκέας vulg. — Φωκέας φησί Σ. LaurS. T. Lind. 13) οὐχὶ Aldetc. Φ. r. v. Vind4. Mal. — καὶ k. — οὐδὲ Σ. LaurS. vulg.

63. 1) ἀπηγγέλετο Ald. Fel.

του, ἐπὶ τῇ τῶν Φωκέων σωτηρίᾳ παρεληλυθέναι. τούτῳ δὴ πάντ'[2] ἐπίστευον, καὶ πρὸς τοῦτον πάντ' ἐσκόπουν, πρὸς τοῦτον[3] ἐποιοῦντο[4] τὴν εἰρήνην. Λέγε δὴ τἀπίλοιπα. καὶ σκοπεῖτε, τίνα πιστεύσαντες τί[5] ἔπασχον.[6] ἆρά γ' ὅμοια, ἢ παραπλήσια, οἷς οὗτος ἀπήγγελλεν;[7] Λέγε.

propter Phocensium conservationem penetrasse. ei igitur credebant omnia, ad eum omnia referebant, cum eo pacem faciebant. Age recita reliqua. considerate, quae cum confidentia speraverint et quid sint perpessi. numquid consentanea vel similia illis, quae iste renuntiabat? Recita.

---

2) πάντες Aug2. Vind4. Mal. Laur8. (*T*. *Φ*). 'Concinne sequitur πάντ' ἐσκόπουν.' Schaeferus. 3) ἐσκόπουν πρὸς τοῦτον om Vind4. Mal. Laur8. — π. ἐσκ. πρὸς τοῦτον om *F*. Augl. 2. *k*. *r*. *s*. *ε*. Harl. in γϱ habent *Φ*. Bav. 'Et profecto melius absunt.' Taylorus. Uncis seclusit Reiskius. 'Paulisper hîc insistit orator, quo magis appareat, quam flagitiose Philippus fidem a Phocensibus sibi habitam frustratus sit.' Schaeferus. Recte τούτῳ et πρὸς τοῦτον Schaeferus ad Philippum refert, male Shilleto secundum Reiskium ad Aeschinem, quasi πρὸς τοῦτον ἐπ. τὴν εἰϱ. esset rhetorice dictum aut significaret i. q. secundum huius rogationem pacem fecerunt. Cf. §. 62. 4) τοῦτον πάντες ἐποιοῦντο *F*. *Φ*. *r*. Ven. Aug2. 5) οἷα [τι] πιστ. τι LaurS. — τί π. τί vulg. — οἷα π. οἷα marg antiq γϱ *Σ*. Augl. *k*. *s*. *δ*. — τίνα π. τί *Σ*. *T*. Aug2. Vind4. Mal. Idem voluit Lind., habens τίνας π. τί. — τίνα π. οἷα *r*. Laur8. — τίνα π. τίνα Ven? γϱ *Φ*. 'Malim τίνα π. τίν' ἔπαθον ex mstis. Vel hoc vel οἷα ob sequentia requiritur. De τίνα pro τί me vid. ad Aeschin. Ct. p. 77, 28.' Dobraeus. At τί constructum cum plurali, τί ταῦτα, τί τὰ συμβαίνοντα, τί τὰ λεχθέντα etc. frequentissimum est. Vid. Stephani Thesaur. s. v. T. VII p. 2220 post med. ed. Didot. Astii Lexic. Platon. T. III p. 394. Krueger. Gramm. §. 61, 8 not. 2. Etiam in eodem enuntiato ambo numeri coniuncti inveniuntur. Phil. I §. 36: παρὰ τοῦ καὶ τίνα λαβόντα τί δεῖ ποιεῖν. Aristoph. Pac. vs. 694: οἷά μ' ἐκέλευσεν ἀναπυθέσθαι σου. || Τὰ τί; || Πάμπολλα. — — Πάσχει δὲ θαυμαστόν. || Τὸ τί; Si plura una notione coniunguntur, τί cum plurali construi potest; sic h. l. πάντ' ἐπίστευον οἱ Φωκεῖς, ἃ Φίλιππος ἀπηγγέλλετο πρὸς Ἀθηναίους ποιήσειν, ἐπὶ τῇ τῶν ἐκείνων σωτηρίᾳ παρεληλυθέναι, ἀλλ' εἰς τὸ ἓν συντρέχει, ὅτι οἱ Φωκεῖς ἀπολώλασιν. Interitus eorum, haec summa atque una res, omnino a Philippo eiusque adiutoribus respiciebatur. 6) ἔπαθον LaurS. vulg. et marg antiq γϱ *Σ*. — ἔπασχον *Σ*. Aoristum propter πιστεύσαντες dedisse videntur. At antea fidem Philippo Phocenses habuerant, tum patiebantur. Durabat autem eorum interitus. §. 65. 7) ἀπήγγειλε pr *Ω* et vulg. — ἀπήγγειλλε corr *Ω*. — ἀπηγγελλεν *Σ*. LaurS. *F* (non Bav?). *T*. *Φ*. *r*. *t*. *u*. *v*. Vind3. 4. Mal. Laur8. Cf. supra §. 60 not. 7.

ΔΟΓΜΑΤΑ[1] ΑΜΦΙΚΤΥΟΝΩΝ.[2]

64. *Τούτων, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, δεινότερ' οὐ[3] γέγονεν[4] οὐδὲ μείζω πράγματ' ἐφ' ἡμῶν[5] ἐν τοῖς Ἕλλησιν, οἶμαι δ' οὐδ' ἐν τῷ πρόσθεν[6] χρόνῳ. τηλικούτων μέντοι καὶ τοιούτων πραγμάτων κύριος εἷς ἀνὴρ[7] Φίλιππος γέγονεν διὰ τούτους, οὔσης[8] τῆς[9] Ἀθηναίων πόλεως, ᾗ προεστάναι[10] τῶν Ἑλλήνων πάτριον καὶ μηδὲν τοιοῦτον[11] περιορᾶν γιγνόμενον. Ὃν μὲν τοίνυν τρόπον οἱ ταλαίπωροι Φωκεῖς ἀπολώλασιν, οὐ μόνον ἐκ τῶν δογμάτων τούτων[12] ἔστιν ἰδεῖν, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν ἔργων ἃ πέπρακται.* (65) *θέαμα δεινόν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ ἐλεεινόν.[1] ὅτε γὰρ νῦν[2] ἐπορευόμεθ' εἰς Δελφούς, ἐξ*

64. His, Athenienses, nihil atrocius factum est nec maius nostra aetate in Graecia, sed nec, ut opinor, superiore tempore. Tantarum igitur et talium rerum unus homo Philippus politus est per istos, incolumi urbe Atheniensium, cui praeesse Graecis patrium est et non connivere, ut quicquam tale perpetretur. Itaque quemadmodum aerumnosi Phocenses interierint, quum ex his decretis videre est, tum etiam ex ipsis rebus, quae actae sunt. (65) Spectaculum, Athenienses, crudele et miserabile. quum enim nuper Delphos proficisceremur, cogebamur videre

---

64. 1) *Δόγμα Σ.* LaurS. vulg. quod sic defendit Valckenarius Or. De Philippo p. 266 not. 57, ut unius tantum decreti formulam hic locum habuerit. At nisi *Δόγμα Ἀμφ.* titulum bis ponendum esse dixerit, scribendum est *Δόγματα*, ut exhibent *Ω. u. v.* Vind3. Nam conf. §§. 61 et 64, quo loco *ἐκ τῶν δογμάτων τούτων ἔστιν ἰδεῖν.* 2) *αμφικτιονων Ω.* 3) *οὔτε Φ.* Augl. *k. r.* Mal. Laur8. 4) *οὐ γέγονε δεινότερα* Aug2. — *τούτων οὐ γέγονεν, ὦ ἄ. Ἀθ., δεινότερα* Aristides Rh. T. IX p. 386 W. 5) *ὑμῶν* Ald. Fel. *s. ξ.* 6) *ἔμπροσθεν* Augl. *s.* AldT. — *πρόσθεν Σ.* LaurS. vulg. Vid. Prolegg. Gramm. §. 19. 7) *εἷς ἀνὴρ κύριος* Ald. Fel. *r.* Aug2. Vind4. Laur8. — *κύριος εἷς ἀνὴρ Σ.* LaurS. vulg. 8) *σωζομένης* AldV. -- *ὄντας* coniecit Grevius, dum ipse intelligit *οὔσης* (ἧς) h. l. esse i. q. *valentis.* 9) *τῷν Ω.* — *τῶν* Vind4. 10) *ἔμπροσθεν στῆναι* Ven. 11) *τοιοῦτο Φ.* 12) *τούτων* om *u.*

65. 1) *θέαμα δεινὸν* cit. etiam Aristides. Rh. T. IX p. 388. Apsines (?) Rh. T. IX p. 595 W. Tiberius Rh. T. VIII p. 570, qui om *ὦ ἄ. Ἀθ.* Schol. Rh. T. IV p. 365 W. 2) *γοῦν* pro *γὰρ νῦν* Theon. Progymn. Rh. T. I p. 153 W. — *νῦν* om Aug2. Vind7. Gregor. Cor. Rh. T. VII^{b} p. 1331. Anonym. Rh. T. VII^{b} p. 733. Alius ibid. p. 797. Maximus Plan. Rh. T. V p. 418. Alexander Rh. T. VIII p. 456 W. qui sic dat: *ὅτε γὰρ εἰς Δελφοὺς ἐπορευόμεθα, ἦν ὁρᾶν.* — Cobetus Var.

ἀνάγκης ἦν ὁρᾶν[3] *ἡμῖν*[4] *πάντα*[5] *ταῦτα,*[6] *οἰκίας κατεσκαμμένας,*[7] *τείχη περιῃρημένα, χώραν ἔρημον τῶν ἐν ἡλικίᾳ, γύναια δὲ*[8] *καὶ παιδάρι' ὀλίγα*[9] *καὶ πρεσβύτας ἀνθρώπους οἰκτρούς.*[10] *οὐδ' ἂν εἷς*[11] *δύναιτ' ἐφικέσθαι τῷ λόγῳ*[12] *τῶν ἐκεῖ κακῶν νῦν ὄντων. ἀλλὰ μὴν ὅτι τὴν ἐναντίαν ποτὲ*[13] *Θηβαίοις ψῆφον ἔθενθ' οὗτοι περὶ ἡμῶν,*[14] *ὑπὲρ*[15] *ἀνδραποδισμοῦ προτεθεῖσαν,*[16] *ὑμῶν ἔγωγ' ἀκούω πάντων.* (66) *Τίν' ἂν*[1] *οὖν*

omnia haec: aedificia diruta, moenia prostrata, regionem iuventute desolatam, mulierculas autem et puerulos paucos et senes homines miserandos. nemo verbis assequi possit ea mala, quae nunc illic sunt. Atqui eos olim contrarium Thebanis de vobis tulisse suffragium, quum de servitute nostra propositum esset, e vobis ego omnibus audio. (66) Quod

---

Lect. p. 234 pro *νῦν* coniecit *νυνδὴ* = *ἀρτίως*. Vel hiatus huic coniecturae adversatur, nisi pronuntiandum esse dixeris *νυνδὴ 'πορευόμεθ'*. Cf. Aristoph. Pac. vs. 5. — At *νῦν* cum imperfecto in vivida descriptione usurpatur, ut nos *jetzt* pro *neulich*. Cf. Thucyd. I, 90 §. 2 ibiq. Krueger. Xenoph. Cyri Disc. IV, 5 §. 48. V, 4 §. 32 etc. 3) *ὁρᾶν ἦν* Theon. 4) *ἡμῖν* om Gregor. l. c. et p. 1218, quo loco sic: *ἦν ὁρᾶν πόλεις, οἰκίας κατεσκαμμ.* Hermog. T. III p. 96 W. (non om in prioribus edd). Theon. Maximus Plan. — *ὁρᾶν ἡμῖν Σ.* LaurS. vulg. — *ἡμῖν ὁρᾶν* Mor. Aug1. *k. s.* 5) *ἅπαντα* Aug1. *k. s.* Gregor. p. 1331. — om Anonym. Rh. l. c. p. 733. 6) *ταῦτα πάντα* Hermog. Anonym. l. c. p. 797. Theon. Maximus Plan. Alexander. 7) *κατεσκευασμένας* Aug2. — — *ἦν ἰδεῖν οἰκίας* etc. Hermog. p. 430 sq. W. superioribus reliquis omissis. Apsines Rh. T. IX p. 500 et p. 596 W. sola citat *οἰκίας κατ., τείχη περ.* 8) *δὲ* om Anonym. l. c. p. 797. Bav (non *F*?). pr LaurS, eadem man inseruit. 9) *ὀλίγα καὶ ἄθλια* Alexander Walzii. 10) *οἰκουρούς* Alexander ante Walzium. — Anonymi *Ὑπόμνημα εἰς τὴν Ἀριστοτέλους Ῥητορικὴν* fol. 14 col. a lin. 38 sq. locum sic exhibet: *ἡνίκα γὰρ ἐπορ. Δελφοὺς* (om *εἷς*), *ἦν ὁρᾶν τὰ τείχη μὲν οὕτως ἔχοντα, ὡς διηγεῖται, τοὺς δὲ ἄνδρας ἐλεεινοὺς αἰχμαλώτους, γύναια δὲ καὶ παιδάρια ὀλίγα, καὶ πρεσβύτας οἰκτρούς.* — *ὅλως δ'* ante proximum *οὐδ' ἂν* add LaurS. vulg. itemque Gregor. p. 1331 et BkkAnecd. p. 138. — om *Σ. T. η.* 11) *εἷς* om pr *Ω* in fine lineae. 12) *ἐφ. δύναιτο τῷ λ.* vulg. — *ἐφ. τῷ λ. δύν.* Mor. Aug1. *k. s.* — *δύναιτ' ἐφ. τῷ λ. Σ.* LaurS. BkkAnecd. (Lind: *δύναιτ' ἂν ἐφ. τῷ λ.*). 13) *ὅτι ποτὲ ἐναντίαν* Aug2. 14) *ὑμῶν* Aldetc. Aug1. *k. s.* LaurS. — *ἡμῶν Σ.* LaurS. vulg. 15) *ὑπὸ Ω. t. u.* 16) *προστεθεῖσαν* Aldetc. pr *Ω.* — *προτεθεῖσαν Σ.* LaurS. corr *Ω.* vulg. — *προτιθεῖσι* ParThiersch.

66. 1) *ἂν* om Aug1. *F. Φ. k. s.* — *τίνα* sine *ἂν* LaurS. — non om *Σ*, sed litera *ν* dimidia erasa est, ut nunc haec restent *τινα*.

οἴεσθε, ὦ[2] ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοὺς προγόνους ὑμῶν, εἰ λάβοιεν αἴσθησιν, ψῆφον ἢ γνώμην θέσθαι περὶ τῶν[3] αἰτίων[4] τοῦ τῶν Φωκέων[5] ὀλέθρου;[6] ἐγὼ μὲν[7] γὰρ οἶμαι[8] κἂν καταλεύσαντας[9] αὐτοὺς ταῖς ἑαυτῶν χερσὶ καθαροὺς ἔσεσθαι νομίζειν. πῶς γὰρ οὐκ αἰσχρόν, μᾶλλον δ' εἴ τις ἐστιν ὑπερβολὴ τούτου,[10] τοὺς σεσωκότας ἡμᾶς[11] τότε[12] καὶ τὴν σώζουσαν περὶ ἡμῶν ψῆφον[13] θεμένους, τούτους τῶν ἐναντίων τετυχηκέναι διὰ τούτους καὶ περιεῶφθαι τοιαῦτα πεπονθότας οἷ' οὐδένες ἄλλοι τῶν Ἑλλήνων; Τίς οὖν ὁ τούτων[14] αἴτιος; τίς ὁ ταῦτα[15] φενακίσας; οὐχ οὗτος; 362

67. Πολλὰ[1] τοίνυν ἄν[2] τις, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, Φίλιπ-

igitur putatis, Athenienses, maiores vestros, si in vitam redirent, suffragium aut sententiam laturos de auctoribus interitus Phocensium? equidem arbitror, tametsi eos ipsi suis manibus lapidibus coniecissent, nullum se commisisse piaculum putaturos. quî enim non sit turpe, aut potius si quid etiam gravius, iis, qui nos tum conservarunt et salutare de nobis suffragium tulerunt, contraria per istos accidisse eosque neglectos esse acceptis malis, qualia nulli Graecorum alii acceperunt? Quis igitur eorum auctor? quis imposturae artifex? nonne iste?

67. Iam quum, Athenienses, fortuna Philippi multis sit praedicanda

2) ὦ om Augl. *k*. *s*. 3) τῶν om Ald. 4) αἰτίων h. l. habent Σ. Laur8. vulg. — post ὀλέθρου Ald. (Fel?). — om Paul. 5) τοῦ τῶν (τῶν om Paul) Φωκέων Laur8. vulg. Ω (corr superscripsit τοῦ inter τῶν et Φ. addendum). — τοῦτου||ων pr Σ, non habet τοῦ τούτων. Sed του (versum finiens) antiq (litera o transfixa) correxit in τῶν et addidit extra lineam φω, itemque in alterius lineae initio addidit κέ, ut nunc sit: τοῦτῶν Φωκέων. cuius vocabuli extrema syllaba ων est ipsius calligraphi manu scriptum. ante eam syllabam est rasura, in qua κέ minoribus literis antiq scripsit. Hanc traditionem praestat quum mea fides tum Meunieri, a quo etiam imaginem loci faciendam petivi. Φω et κέ propter finem lineae excidisse videntur. Attamen cf. not. 6. 6) Aristides Rh. T. IX p. 358 W. sic: καίτοι τίνα ποτὲ οἴεσθε τοὺς προγόνους ὑμῶν ὀργὴν ἢ ψῆφον θέσθαι κατὰ τῶν αἰτίων τούτων (var. τούτου) τοῦ ὀλέθρου. 7) μὲν om Aug2. 8) οἴομαι Reiskius de suo. 9) κατακελεύσαντας pr Ω. sunt perfossae literae κε. 10) του pr Σ, add antiq alterum του, quod ob vicinitatem omissum erat. — τούτοις Ω. 11) ὑμᾶς γρ *s*. Laur8. 12) τότε om *k*. 13) ψῆφον περὶ ἡμῶν *s*. — περὶ ὑμῶν ψῆφον Laur8. 14) των pr Ω. 15) ταῦτα om Aug2. Vind4. Mal. in γρ habet Φ. — τοσαῦτα Ald Reiskii, non mea.

67. 1) μὲν post πολλὰ vulg. add. — om Σ. pr Laur8 (eadem scr. super τοίνυν). Augl. *s*. Lind. Vind3. Laur8. (*T*. *k*). — Ω habet μὲν sine τοίνυν. 2) ἂν om Augl. *s* (non Σ). 'Recte abest ab codice

που εὐδαιμονίσας[3] *τῆς τύχης, εἰκότως τοῦτο*[4] *μάλιστ' ἂν*[5] *εὐδαιμονίσειεν ἁπάντων, οὗ*[6] *μὰ τοὺς θεοὺς καὶ τὰς θεὰς οὐκ ἔχω λέγειν ἔγωγ'*[7] *ἄλλον ὅστις εὐτύχηκεν*[8] *ἐφ' ἡμῶν. τὸ μὲν*[9] *γὰρ πόλεις μεγάλας εἰληφέναι καὶ χώραν πολλὴν ὑφ' ἑαυτῷ πεποιῆσθαι καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα ζηλωτὰ μέν ἐστιν, οἶμαι, καὶ λαμπρά (πῶς γὰρ οὔ;),*[10] *ἔχοι δ' ἄν τις εἰπεῖν πεπραγμένα καὶ ἑτέροις πολλοῖς.*[11] (68) *ἀλλ' ἐκεῖν'*[1] *ἴδιον*[2] *καὶ οὐδενὶ τῶν πάντων*[3] *ἄλλῳ*[4] *γεγονὸς εὐτύχημα. τὸ ποῖον; τὸ, ἐπειδὴ πο-*

nominibus, tum vero hoc felicissimum merito quis dixerit, quod, ita me dii deaeque omnes ament, haud scio an ulli contigerit nostris temporibus. nam urbes magnas cepisse et multas nationes subegisse et eius generis omnia praedicanda sane sunt et splendida (quis enim neget?), sed eadem ab aliis quoque multis facta recenseri queant. (68) illam vero peculiarem et cum alio nemine omnium communem habet fortunam. quam? quod,

---

Augl.' Dindorfius Praef. 3 p. XXX. At cf. Olynth. I §. 10. 3) *εὐδαιμονήσας*? pr *Ω*. 4) *τούτου* Reiskius de suo. 'At *πολλὰ* et *τοῦτο* inter se opponuntur.' Schaeferus. 5) *εὐδαιμονίσας . . . ἂν* om Mal. adscr Chr. 6) ὃ vulg. — *ὁὐ Σ*. — *οὗ* LaurS. *F*. *Φ*. — *οὐ* marg Mor. — *ὃ/ου* Bav. De *εὐτυχεῖν τινός* vid. Funkhaen. in Diar. Antiq. 1845 Suppl. II p. 132. 7) *ἔγωγ'* om Bav (non *F*). 8) *εὐτετύχηκεν Σ*. pr LaurS (ut videtur, erasis *τε*. nam nunc habet *εὐ τύχηκεν*). *γρ Φ*. Vid. Prolegg. Gramm. §. 78. — *τετύχηκεν* coniecit Sauppius, ut cum genitivo *οὗ* construi posset. Recepit Dindorfius. At vid. n. 6. 9) *μὲν* om Aug2. 10) *οὔ*. LaurS. vulg. — *οὐκ*; *Σ*. AldV. Saepe quidem Plato *πῶς γὰρ οὐκ; ἐρεῖ* (Gorg. p. 454 C), ubi, quamquam nos interpungimus, tenor sermonis continuatur. Item in formulis *οὔκ* (*οὖκ* Krueger. Gramm. §. 11, 11 not. 2), *ἀλλά. οὔκ* (*οὖκ*), *εἰ. οὔκ* (*οὖκ*), *ἐάν. οὔκ* (*οὖκ*), *εἴπερ*. Aeschyl. Agam. vs. 1250. Plat. Gorg. p. 448 D. Hipp. mai. p. 292 B. Thucyd. III, 66 fin. ibiq. Poppo et quos citat. Kuehner. ad Xenoph. Memorr. II, 6 §§. 11—13. Elmsl. ad Soph. Ai. vs. 970 p. 473. inprimisque Hertlin. in Diar. Antiq. 1838 p. 596 sq. Frank. Negg. III p. 11. At nostro loco orationis cursus neutiquam ad sequens membrum transit, sed inciditur, neque est responsum. Cf. ad §. 97. — Minucianus Rh. T. IX p. 606 W. sic: *τὸ μὲν γὰρ πόλεις πολλὰς ᾑρηκέναι καὶ χώραν καὶ τόπους καὶ ἄλλοις πολλοῖς ὑπῆρξεν*. 'E memoria et per compendium atque more suo.' Reiskius.

68. 1) *ἐκεῖνό γ'* Augl. *k*. *r*. *s*. Laur8. 'In oppositione non est locus encliticae.' Schaeferus. 2) *ῥᾷον* Minucianus ante Walz. 3) *ἁπάντων* Aldetc. *r*. *u*. Vind4. Laur8. — *πάντων Σ*. LaurS. vulg. 4) *ἄλλο* Aldetc. *F*. *Ω*. corr Mal. — *ἄλλων* Aug2. — *ἄλλῳ Σ*. LaurS. AldV. vulg. — *ἄλλω* (o suprascr.) *t*. — *ἄλλο* (ω suprascr.) Bav. — om Augl. *k*. *s*. De turbis ex *ἄλλο*

νηρῶν ἀνθρώπων εἰς τὰ πράγματ' αὐτῷ ἐδέησεν,[5] *πονηροτέρους*[6] *εὑρεῖν ἢ ἐβούλετο.*[7] *πῶς γὰρ οὐχ οὗτοι τοιοῦτοι*[8] *δικαίως ὑποληφθεῖεν ἄν,*[9] *οἵγε,*[10] *ἅ,*[11] *ὑπὲρ αὑτοῦ,*[12] *Φίλιππος τηλικούτων ὄντων αὐτῷ*[13] *τῶν διαφόρων*[14] *οὐκ ἐτόλμα ψεύσασθαι, οὐδ' ἔγραψεν οὔτ' εἰς ἐπιστολὴν*[15] *οὐδεμίαν, οὔτε*[16] *πρεσβευ-*

quum improbos homines ad sua conficienda requireret, improbiores reperit, quam volebat. quis enim istos tales esse non fateatur, qui quidem, quae pro se Philippus, quum eius tanta res ageretur, ementiri non aude-

---

ortis vid. Dobr. ad h. l. 5) *αὐτῷ* post *ἐδέησεν* ponit *l*. Probavit Bensel. Hiat. p. 97. Puto Demosthenem pronuntiasse *αὐτῷ 'δέησεν*, proxime *ἢ 'βούλετο*. — om pronomen *k*. Minucianus. 6) *πονηροτάτους* Bav (non *F*?). 7) *ἴδιον δὲ καὶ μόνῳ Φιλίππῳ συμβεβηκός, τὸ ἐπειδὴ προδοτῶν ἐδεήθη, πλείονας εὑρεῖν ἢ ἐβούλετο* Minucianus. 8) *τοιοῦτοι* om Aug2. 9) *ἄν* om *Ω*. 10) *εἴγε* vulg et marg antiq *γρ Σ*. — *οἵγε Σ*. LaurS. *Φ*. Aug1. 2. *k*. *r*. *s*. Vind4. Cf. not. 17. 11) *ἅ* om Bav. *s*. 12) *ὑπὲρ ὧν αὐτὸς* vulg. — *αὐτὸς* sine *ὑπὲρ ὧν* coniecit Marklandus. — *ὑπὲρ αὑτοῦ* sine *ὧν* *k*. *s* (èrravit Taylorus). Mal. — *ὧν τὸς* / *υπερεὰν* LaurS, *ε* ante *άν* deletum est. — *ὑπὲρ αυτοῦ Σ*. Aug1. — *αὑτοῦ* Reiskius correxit. — *ὑπὲρ ὧν αὑτοῦ* Aug2. — Marg antiq *Σ* sic: *γρ*. *εἴ γε ὑπὲρ ὧν Φίλιππος* etc. 13) *αυτῷ Σ*. 14) *διαφορῶν Σ*. etiam marg antiq *γρ Σ*. LaurS. *Φ*. *r*. *s*. Vid. ad Symm. §. 12. 15) *οὔτ' εἰς ἐπιστολὴν γράψαι* sine *οὐδ'* vulg. Schaefero satis placet, qui quomodo *οὔτ'* explicaverit, non intelligimus. — *οὐδὲ γράψαι οὔτ' εἰς ἐπιστ*. Aug1. 2. *k*. *s*. 'Totus locus ex Aug1 legendus. inserendum praeterea *αὐτὸς*. — Usitatissimum *αὐτὸς ὑπὲρ αὑτοῦ*.' Dobraeus. — *οὐδ' αὐτὸς εἰς ἐπιστ. γράψαι* Reiskius de suo. Poenitebat eum. merito. *ὑπὲρ αὑτοῦ* superius sufficit. — *οὔτ' ἔγραψεν οὔτ' εἰς ἐπιστ*. *r*. Vind4. AldB. — *οὔτ' εἰς ἐπιστ. ἔγραψεν* Appfr. — *οὔτ' ἐπιστολὴν ἔγραψεν* IndAld. — *οὐδ' ἐπιστολὴν γράψαι γρ* AldV. — *οὐ* (sic) *ἐπιστολὴν ἔγραψεν* IndFel. — *οὐδ' ἔγραψεν οὔτ' εἰς ἐπιστ. Σ*. pr LaurS (in quo *οὐδ' ἔγραψεν* deletum est et *γράψαι* post *ἐπιστολὴν* superscr. et insertum). *T*. Lind. 'Pro his, nisi summum oratorem iusto negligentius locutum esse putas, scribes: *οὐδ' ἔγραψεν εἰς ἐπιστολὴν οὐδεμίαν, οὐδὲ πρεσβ*.' Frankius. De Partt. Negg. II p. 14. Anacoluthiam esse dicit huius praestantissimi libri censor, Theodorus Benfey in Iahn. Ann. 1834 XII, 1 p. 159. 'Equidem in vulgatam lectionem propensus sum, modo *οὐδ' εἰς ἐπιστολὴν* scribas. obstat tamen quod *οὔτ' εἰς ἐπ*., quamquam aliter alii collocaverunt, libri omnes habent. — — Nimirum *οὔτε εἰς ἐπ*. et *οὔτε πρεσβ*. examussim sibi respondent, quamquam incuria quadam scribendi *ἔγραψεν* non logica, quod aiunt, consequentia collocatur.' Shilleto. Neque negligentia est neque anacoluthia, sed summa cura et diligentia apparet. nam *οὐδ'* h. l. (cf. Pac. §. 11) pertinet ad ambo

τῆς οὐδεὶς εἶπεν τῶν παρ' ἐκείνου, ἐπὶ ταῦτα[17] μισθώσαντες ἑαυτοὺς ὑμᾶς ἐξηπάτων; (69) Καὶ ὁ μὲν Ἀντίπατρος καὶ ὁ
363 Παρμενίων, δεσπότῃ διακονοῦντες καὶ οὐ μέλλοντες ὑμῖν μετὰ ταῦτ'[1] ἐντεύξεσθαι,[2] ὅμως τοῦθ' εὕροντο,[3] μὴ δι' αὐτῶν[4] ὑμᾶς ἐξαπατηθῆναι,[5] οἱ δέ, Ἀθηναῖοι,[6] τῆς[7] ἐλευθερωτάτης πόλεως πρέσβεις ταχθέντες, ὑμᾶς, οἷς ἀπαντῶντας ἐμβλέπειν, οἷς συζῆν ἀνάγκη τὸν λοιπὸν βίον[8] καὶ ἐν οἷς εὐθύνας ἤμελλον[9] δώσειν τῶν πεπραγμένων, τούτους ἐξαπατᾶν ὑπέστησαν. πῶς ἂν ἄνθρωποι κακίους ἢ μᾶλλον[10] ἀπονενοημένοι τούτων γένοιντο;

bat, nec in ullas inscripsit literas, nec legatorum eius ullus dixit, ad ea locata sua opera vos deceperunt? (69) Ac Antipater quidem et Parmenio domino inservientes et in posterum vobiscum non collocuturi, tamen id excogitarunt, ne per ipsos deciperemini, sed isti, Athenienses, liberrimae civitatis legati delecti, vos, quos obvios intueri, quibuscum vivere reliquo vitae tempore necessarium erat et apud quos rationem actorum reddituri erant, hos decipere non dubitarunt. Quo pacto homines his improbiores aut profligatiores fiant?

---

sequentia membra, prius autem οὔτ', ne deinceps οὐδ' οὔτ' continuaretur et ut ἔγραψεν efferretur, in medio suo membro positum est, ut Thuc. V, 7 §. 2: καὶ γὰρ οὐδὲ ἐφαίνετο οὔτ' ἐπὶ τοῦ τείχους οὐδεὶς οὔτε κατὰ πύλας ἐξῄει. 16) οὐδὲ corr LaurS. vulg. — οὔτε Σ. pr LaurS (ead mutavit). T. Augl. k. r. s. Laur8. — οὐδὲ πρεσβευτὴς ex incuria in Paul om. Pari vi etiam nos possumus vocabula invertere: was Philippus geschrieben weder hat in einen brief noch einer seiner gesandten gesagt hat. 17) οὗτοι add post ταῦτα vulg. — om Σ. pr LaurS (eadem? addit). Augl. k. s. Vid. not. 10.

69. 1) μετὰ ταῦθ' ὑμῖν vulg. — ὑμῖν μετὰ ταῦτ' Mor. Σ. LaurS. Lind. (T. k. s). 2) ἐντεύξασθαι Augl. r. s. — ἐντεύξασθαι (ε supra) F (non Bav?). 3) εὕραντο Φ. r. Vind4. Mal. Laur8. — εὕραντο (o supra) LaurS (del α). — εὗρον T. Augl. k. s. AldT. Lind. — — τὸ post εὕροντο vulg. add. — om Σ. LaurS. idem voluisse videntur, qui εὗρον exhibent. Vid. ad Phil. III §. 23. 4) αὐτῶν LaurS. vulg. — αὑτῶν Bkk. — αυτῶν Σ. 5) εξηπατηθῆναι (α supra) eadem manu Σ, primum η linea notatum est. 6) ἀθηναίων Aldetc. (LaurS. Φ. Vind4). — ἀθηναῖοι Σ. vulg. etiam Indd. — Bene Turicc. ante Ἀθηναῖοι commate distinxerunt pro vulg οἱ δ' Ἀθ. 'Num credibile est Demosthenem sic nude vocativum positurum fuisse?' Shilleto. Appositus est nominativus, quo apposito augetur numerus et fit κλίμαξ. Ipse Anglus vertit: *these being Athenians*. 7) οἱ τῆς Augl. 2. s. ε. marg Ω. Harl. Laur8. 8) χρόνον Augl. k. s. —

70. Ἵνα τοίνυν εἰδῆθ᾽ ὅτι καὶ κατάρατός ἐστιν ὑφ᾽ ὑμῶν, καὶ οὐδ᾽ ὅσιον ὑμῖν οὐδ᾽ εὐσεβές[1] ἐστι τοιαῦτ᾽ ἐψευσμένον αὐτὸν[2] ἀφεῖναι, λέγε[3] τὴν ἀρὰν καὶ ἀνάγνωθι λαβὼν τὴν ἐκ τοῦ νόμου ταυτηνί.[4]

ΑΡΑ.[5]

Ταῦθ᾽ ὑπὲρ ὑμῶν, ὦ[6] ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καθ᾽ ἑκάστην τὴν[7] ἐκκλησίαν ὁ κῆρυξ εὔχεται νόμῳ προςτεταγμένα, καὶ ὅταν ἡ βουλὴ καθῆται,[8] παρ᾽ ἐκείνῃ[9] πάλιν. καὶ ταῦτ᾽ οὐκ ἔνεστιν[10] εἰπεῖν τούτῳ, ὡς οὐκ εὖ ᾔδει.[11] ὑπογραμματεύων γὰρ ὑμῖν[12] καὶ ὑπηρετῶν τῇ βουλῇ, αὐτὸς ἐξηγεῖτο τὸν νόμον τοῦτον[13] τῷ κήρυκι. (71) Πῶς οὖν οὐκ ἄτοπον καὶ ὑπερφυὲς ἂν πεποιηκότες ὑμεῖς εἴητε,[1] εἰ ἄρ᾽[2] ἃ προςτάττετε,[3] μᾶλλον

70. Ut autem sciatis, eum a vobis etiam diris imprecationibus esse obligatum, et nefas esse vobis et impium, talia mentitum absolvere, lege devotionem et recita capiens quam lex constituit hanc.

Haec pro vobis, Athenienses, in qua libet contione praeco vota facit mandata legibus, et quum senatus consedit, apud eum rursus. neque iste se haec ignorare potest dicere. dum enim scriptioni apud vos dabat operam et senatui inserviebat, ipse legem hanc praeconi enarrabat. (71) Annon igitur absurdum quiddam et rerum naturae contrarium faceretis, si nempe

---

βίον
χρονον Harl. 9) ἔμελλον nuper Dind. de suo. 10) μᾶλλον εἰπεῖν LaurS.

70. 1) ὑμῖν οὐδ᾽ εὐσεβὲς om *F*. Vind4. Mal. in γρ habet *Φ*. — ὑμῖν ὀυδ᾽ εὐσεβές ἐστι LaurS in erasis. 2) αὐτὸν Vind4. — om LaurS. 3) λαβὲ Augl. *k*. *s*. Harl. 'Praetulerim λαβέ, propter ἀνάγνωθι, quod est tantundem. Sed sequitur etiam λαβών. Quis haec expediet.' Taylorus. Vid. ad Cor. §. 305. 4) ταύτην *Φ*. Augl. *k*. *s*. 5) Titulum om Augl. *s*. 6) ὦ om *s*. 7) τὴν om vulg. — habent articulum *Σ*. LaurS. *T*. (Vind3). Vid. ad Cor. §. 68. 8) κάθηται LaurS. vulg. — καθηται *Σ*. — καθῆται LaurS. Bkk. Cf. Goettling. Accent. p. 64. 9) ἐκείνου (η above) *Ω*. 10) ἔστιν *Φ*. *r*. Mal. 11) ἔχει corr *r*. 12) ἡμῖν pr *Σ*, corr ipse scriba. 13) τοῦτον om Priscian. T. II p. 204 Kr.

71. 1) 'Elmsleius ad Soph. Ai. vs. 278 (= p. 304 ed. Lips.) corrigit εἶτε. Pervellem vir egregius huius formae exempla e prosaicis scriptoribus citasset.' Schaeferus. 2) ἄρ᾽ om LaurS. *F*. *Φ*. Augl. *k*. *s*. AldT. punctis et lineolis notatum in *Σ*. 'Si absit, non requiram.' Schaeferus. Delevit Dindorfius. Nescio quid offenderit. Cf. Symm. §§. 2. 5. 13. 34 varie in illa una oratione. H. l. εἰ ἄρα non i. q. *si forte*, sed ἄρα suam proprietatem retinens, confirmando inservit. Vid. Baeumlin. in Diar. Antiq. 1857 p. 59 sq. 3) προστάττεται *Σ*. *Ω*. —

δ'[4] ἀξιοῦτε ποιεῖν[5] ὑπὲρ ὑμῶν τοὺς θεούς, ταῦθ' οἱ[6] κύριοι γεγενημένοι τήμερον μὴ[7] ποιήσαιτε,[8] ἀλλ' ὃν ἐκείνοις εὔχεσθ' ἐξώλη[9] ποιεῖν, αὐτὸν[10] καὶ γένος καὶ οἰκίαν, τοῦτον ἀφείητ'[11] αὐτοί; μηδαμῶς. ὃς γὰρ ἂν[12] ὑμᾶς λάθῃ,[13] τοῦτον ἀφίετε τοῖς θεοῖς κολάζειν, ὃν δ' ἂν[14] αὐτοὶ[15] λάβητε,[16] μηκέτ' ἐκείνοις[17] περὶ τούτου προστάττετε.

72. Εἰς τοίνυν τοῦτ'[1] ἀναιδείας καὶ τόλμης αὐτὸν ἥξειν[2] ἀκούω, ὥστε πάντων τῶν πεπραγμένων ἐκστάντα, ὧν ἀπήγγειλεν, ὧν ὑπέσχετο, ὧν πεφενάκικε τὴν πόλιν, ὥσπερ ἐν ἄλ-
364 λοις τισὶ κρινόμενον καὶ οὐκ ἐν ὑμῖν τοῖς ἅπαντ'[3] εἰδόσιν, πρῶτον μὲν Λακεδαιμονίων, εἶτα Φωκέων,[4] εἶθ' Ἡγησίππου κατηγορήσειν. ἔστι δὲ ταῦτα γέλως, μᾶλλον δ' ἀναισχυντία

quae mandatis, imo quae petitis, ut dii vestram vicem exsequantur, ea quum hodie in vestra manu sint, non faceretis, sed quem ab illis male perdendum optatis, ipsum et genus et gentem, eum ipsi absolveretis? nequaquam. nam qui vos latuerit, eum diis puniendum relinquite, quem vero ipsi depreheuderitis, de eo nihil iam illis mandatote.

72. Eo autem impudentiae et audaciae venturum eum esse audio, ut, omnibus actis cedens, quae renuntiavit, quae pollicitus est, per quae rempublicam decepit, tanquam apud alios iudicium exerceatur et non apud vos, qui omnia nostis, primum Lacedaemonios, deinde Phocenses, denique Hegesippum sit accusaturus. quae quidem ridicula sunt,

---

προσετάττετε Aug2. 4) δ' om Σ, add antiq. Exciderat Δ ante Α. — — Post ἀξιοῦτε aliquid additum erat in Ω, quod nunc erasum est. 5) ποιήσειν corr LaurS. vulg. — ποιεῖν Σ. pr LaurS. Aug1. 2. s. δ. ε. (k). 6) ταῦτ' αὐτοὶ vulg. et marg antiq γρ Σ. — ταῦθ' οἱ Σ. — τ' αυτοί
ταῦθ' οἱ LaurS ead manu, nisi quod ' super οι spiritus recentior et θ deleta sunt. 7) μὴ om pr Ω. 8) ποιήσετε vulg. — ποιήσαιτε Σ. LaurS. F (Bav?). Φ. 9) ἐξώλη] Σ η extremum in eraso habet. 10) αὐτὸν om Mal. 11) ἀφίετε vulg. — ἀφιητε LaurS. Σ, unde rectissime Bkk coniecit ἀφείητε. Cf. Nicostr. §. 8. Phil. II §. 3. — ἀφήσετε IndLamb. 12) ἂν om Paul. Mal (add Chr). 13) λάθοι Aug2. s. 14) ἂν om vulg. — habent Σ. LaurS. Aug1. s. AldT. Mal. (T. k). 15) αὐτὸν? s. 16) λάβοιτε Aug2. k. s. 17) ἐκείνους Ω.

72. 1) τοῦτον τοίνυν Mor. — τοῦτο τοίνυν Aug1. k. s. — τοίνυν τοῦτ' Σ. LaurS. vulg. 2) αὐτὸν ἥξειν Mor. Σ. LaurS. Aug1. (T. k. s). — αὐτὸν ἤξειν Lind. — ἥξειν αὐτὸν vulg. 3) πάντ' vulg. — ἅπαντα Σ. LaurS. T. Aug1. k. r. s. Vind4. Laur8. 4) εἶτα Φωκέων om Vind3.
ῥήτωρ ἦν rubro
— Proxime: ἠγησιππου LaurS.

δεινή. (73) ὅσα[1] γὰρ νῦν ἐρεῖ περὶ τῶν Φωκέων ἢ τῶν Λακεδαιμονίων ἢ τοῦ Ἡγησίππου, ὡς Πρόξενον οὐχ ὑπεδέξαντο,[2] ὡς ἀσεβεῖς εἰσίν, ὡς[3] — ὅ τι ἂν[4] δή ποτ' αὐτῶν κατηγορῇ,[5] πάντα δήπου ταῦτα πρὸ τοῦ τοὺς πρέσβεις τούτους[6] δεῦρ' ἥκειν ἐπέπρακτο, καὶ οὐκ ἦν ἐμποδὼν τῷ[7] τοὺς Φωκέας σώζεσθαι, ὡς τίς[8] φησιν,[9] Αἰσχίνης αὐτὸς[10] οὑτοσί.[11] (74) οὐ γὰρ ὡς[1] εἰ μὴ διὰ[2] Λακεδαιμονίους, οὐδ' ὡς εἰ μὴ Πρόξενον οὐχ[3] ὑπεδέξαντο,[4] οὐδ' ὡς εἰ μὴ δι' Ἡγήσιππον[5], οὐδ' ὡς εἰ μὴ διὰ τὸ καὶ τὸ[6] ἐσώθησαν ἂν[7] οἱ Φωκεῖς, οὐχ οὕτω τότ'

vel summae potius sunt impudentiae. (73) Quae enim nunc dicet de Phocensibus vel Lacedaemoniis vel Hegesippo, eos non recepisse Proxenum, eos esse impios, eos — quocunque tandem nomine accusabit, ea certe facta fuerant omnia, priusquam legati isti huc venissent, neque obstabant, quominus Phocenses conservarentur, ut quidam dicit, iste ipse Aeschines. (74) neque enim, nisi Lacedaemonii fuissent, neque nisi Proxenum repulissent, neque nisi Hegesippus impedivisset, neque nisi hoc vel illud fuisset, conservatum iri Phocenses, non ita tum renuntiavit, sed

---

73. 1) ὃς pr *T*. — ὡς AldT. 2) *ὑπεδέξατο* Aug2. Simplex verbum est apud Maximum Plan. T. V p. 330 W. 3) ἢ ὡς ... ἢ ὡς ... ἢ Aldetc. — ὡς ... ἢ ὡς ... ἢ ὡς LaurS. — ἢ ὡς ... ἢ ὡς ... ἢ ὡς vulg. et marg antiq (sine signo γρ) *Σ*. — Haec ἢ, ἢ, ἢ om *Σ*, tertii loco (post *εἰσίν*) ἢ add antiq. item tria haec ἢ om Augl. Bav. AldT. Ask. Lind. Mal. (Vind3. 4. *k. s*). — In *Ω* tertium ἢ est correctoris et tertium ὡς (ante ὅ *τι*) punctis notatum est. — Etiam *r. v.* Laur8 habent hoc ἢ a recenti manu. — '*ὡς* (scil. *εἰσίν*) ὅ *τι*.' Dobraeus. Nobis quidem oratio abrupta esse videtur, quare lineolam inseruimus. 4) *ἂν* om marg antiq *Σ*. 5) *κατηγορεῖ* Aug2. 6) *τούτων* corr *r*. — om *k*. 7) *τὸ* Vind4. 8) *ὥσπερ τις*? *β*. — ὥσπερ Less. — ὥς *που k. γρ v. s.* Alt. AldT. corr Mal. corr Laur8. — ὡς $\overset{που}{τις}$ *ι*. — ὥς *που τίς* AldV. — ὥς *γε* corr *r*. 9) ὥς *φησί τις γρ* marg Mor. — ὡς *τις φησὶν*. LaurS. — ὥς *τίς φησιν*, vulg et pr *Ω*, in quo *τίς* punctis notatum est et *περ* additum. — ὥς *τίς φησιν*; Fel. — 'Est haec subiectio.' Wolfius. 'Ego Wolfium secutus sum iacentemque sententiam erexi interponendo signo interrogationis.' Reiskius. Quem hoc fecisse postea poenitebat, merito. Vid. ad Olynth. I §. 9 not. 14. — *καὶ τις φησιν* (voluit *καὶ τίς φησίν;*) ParThiersch. 10) *αὐτὸς* om Alt. corr *Ω*. 11) *οὑτοσίν s* (?). Laur8.

74. 1) ὥστ' AldV. 2) *διὰ* om *F*. Vind4. Mal. in *γρ* habet *Φ*. Vid. Fritzsch. Lucian. p. 18. Stallb. ad Plat. Gorg. p. 516 E. Bernhard. Synt. p. 236. Alii. 3) *οὐχ* om *k*. 4) *οὐχ ὑπεδέξατο* Ald. — *οὐκ ἀπεδέξατο* cod *ζ*. — *ὡς, οὐχὶ μὴ πρόξενον οὐκ ὑπεδέξαντο* sic Lind. 5) *οὐδ' ὡς εἰ μὴ δι'* '*Ηγ.* om Vind4. Mal. 6) *καὶ τὸ* om text *Ω*, habet margo. 7) *ἂν* post

ἀπήγγειλεν,[8] ἀλλὰ πάντα[9] ταῦθ'[10] ὑπερβὰς διαρρήδην ἥκειν πεπεικὼς ἔφη[11] Φίλιππον Φωκέας σώζειν, τὴν Βοιωτίαν οἰκίζειν,[12] ὑμῖν[13] τὰ πράγματ' οἰκεῖα ποιεῖν, ταῦτα πεπράξεσθαι[14] δυοῖν[15] ἢ τριῶν ἡμερῶν, διὰ[16] τοῦτο[17] χρήμαθ' ἑαυτῷ τοὺς Θηβαίους ἐπικεκηρυχέναι. (75) Μὴ τοίνυν, ἃ πρὸ τοῦ[1] τοῦτον ἀπαγγεῖλαι ταῦτ' ἐπέπρακτο, ἢ Λακεδαιμονίοις, ἢ Φωκεῦσιν, ἀκούετε μηδ' ἀνέχεσθε,[2] μηδὲ κατηγορεῖν ἐᾶτε Φωκέων, ὡς[3] πονηροί.[4] οὐ[5] γὰρ[6] Λακεδαιμονίους διὰ τὴν ἀρετὴν αὐτῶν[7] ποτ'[8] ἐσώσατε,[9] οὐδὲ τοὺς καταράτους Εὐβοέας τουτουσί,[10] οὐδ' ἄλλους πολλούς, ἀλλ' ὅτι συμφέρον ἦν σῶς εἶναι[11] τῇ πόλει, ὥςπερ Φωκέας νυνί.[12] καὶ τί τῶν Φωκέων ἢ τῶν

omnibus his praeteritis, se venisse verbis disertis dixit, quum persuasisset Philippo, ut Phocenses servaret, ut Boeotiae urbes restitueret, ut vestrae auctoritati negotia committeret, id confectum iri intra biduum aut triduum, propterea a Thebanis ipsius interfectori pecuniam promissam esse. (75) Ne igitur ea quae ante istius renuntiationem vel a Lacedaemoniis facta fuerunt vel a Phocensibus, audiatis neque feratis, nec Phocensium accusare improbitatem sinatis. non enim Lacedaemonios propter virtutem eorum olim conservastis neque exsecrandos illos Euboeenses neque alios multos, sed quod eos esse incolumes e republica erat, ut nunc Phocenses. Et quid Phocenses aut Lacedaemonii aut vos aut alii ho-

---

ἐσώθησαν om Ald. *F*. *Ω*. *t*. *u*. *v*. Vind4. Mal. in γρ habet Φ. 8) ἀπήγγειλλεν Ald. — ἀπήγγελλεν Augl. 2. *Ω*. *k*. *r*. *t*. *u*. *v*. Vind3. 4. Mal. Laur8. — ἀπήγγελλεν (ειλεν) *F*. — ἐπήγγειλεν AldT. 9) ἀλλ' ἅπαντα Mal aut Laur8. 10) ταῦτα πάντα Augl. *k*. *s*. 11) ἔφη πεπεικὼς vulg. — πεπεικὼς ἔφη *Σ*. LaurS. *T*. Lind. 12) ἀνοικίζειν ParThiersch. 13) ἡμῖν Augl. 2. *s*. *δ*. 14) πεπραξεσθε *Σ*. — ταῦτα πεπράξασθαι post ἡμερῶν Priscian. T. II p. 212 Kr. 15) δυεῖν *r*. Bav (*F*?). Laur8. 16) καὶ διὰ Mor. LaurS. Augl. *k*. *s*. Harl. Cf. §§. 21. 35. — καὶ om *Σ*. vulg. 17) ταῦτα omnes libri. Sed vid. ad §. 21.

75. 1) τοῦ om *Ω*. 2) ἀνάσχεσθε *r*. Laur8. 3) οι (ὡς) *t*. 4) πονηρῶν IndFel. Ask. coniecit Obs. 5) οὐδὲ vulg. — οὐ pr *Σ* in fine lineae. sed δὲ om etiam *T*. Lind. LaurS. '*Οὐδὲ* immane quantum praestat.' Shilleto. *Οὐ γὰρ* occurrit §. 77. Olynth. II §§. 10. 27. Olynth. III §§. 13. 21. 26. Phil. III §§. 14. 23. 27. 46. Cor. §. 277. passim idque frequentissime. 6) γὰρ om Aug2. 7) αὐτῶν ἀρετὴν Reiskius ex errore, ut videtur. — αὐτῶν om Fel. Mal. 8) ποτε αὐτῶν Augl. *s*. 9) ποτ' αὐτοὺς ἐσώσ. corr *r*. 10) τουτουσὶ οὐδ' ἄλλους πολλοὺς om Maximus Rh. T. V p. 581. — — τουτουσὶν *r*. *s*. Laur8. 11) ἦν σῶς εἶναι] τοῦτο Maximus. 12) νῦν *F*. Φ. Mal.

Λακεδαιμονίων ἢ ὑμῶν ἢ ἄλλου τινὸς ἀνθρώπων[13] *μετὰ τοὺς παρὰ τούτου*[14] *λόγους ἐξαμαρτόντος οὐκ ἀπέβη τὰ πρὸς ὑμᾶς ὑπὸ τούτου τότε*[15] *ῥηθέντα; τοῦτ' ἐρωτᾶτε. οὐ γὰρ ἕξει*[16] *δεί-* 365
ξαι. (76) *Πέντε γὰρ ἡμέραι γεγόνασι*[1] *μόναι, ἐν αἷς οὗτος ἀπήγγειλε*[2] *τὰ ψευδῆ, ὑμεῖς*[3] *ἐπιστεύσατε, οἱ Φωκεῖς ἐπύθοντο,*[4] *ἐνέδωκαν ἑαυτούς, ἀπώλοντο. ὅθεν, οἶμαι, καὶ δῆλόν ἐστι σαφῶς, ὅτι πᾶσ'*[5] *ἀπάτη καὶ τέχνη συνεσκευάσθη τοῦ περὶ*[6] *Φωκέας ὀλέθρου.*[7] *ὃν μὲν γὰρ χρόνον οὐχ οἷός τ' ἦν ἐλθεῖν ὁ Φίλιππος*[8] *διὰ*[9] *τὴν εἰρήνην, ἀλλ' ἦν ἐν παρασκευῇ,*

minum deliquerint post istius verba, quominus eius orationem eventus sequeretur, id interrogitate. neque enim ostendere poterit. (76) Nam quinque dies duntaxat intercesserunt, in quibus iste falsa renuntiavit, vos credidistis, Phocenses audiverunt, se dediderunt, perierunt. unde, opinor, etiam manifeste patet omnino imposturam et fraudem fuisse instructam in Phocensium interitum. quo enim tempore Philippus venire

---

13) *ἀνθρώπου* Aldetc. *k.* — *ἀνθρώπων* *Σ.* LaurS. vulg. 14) *τούτων* Augl. *r.* Laur8. 15) *τότε* om *Ω. F. t. u. v.* Mal. in *γρ* habet *Φ.* 16) *ἕξει* *Σ.* (eadem manu crux picta est?). — *ἕξει δ'* in erasis LaurS.

76. 1) *γεγόνασιν ἡμέραι* vulg. — *ἡμέραι γεγόνασι* *Σ.* LaurS. *T.* Lind. 2) *ἀπήγγειλε* LaurS. vulg. corr *Σ*, *ει* est atriore atramento ex *ε* correctum. 3) *ὑμεῖς δ'* Laur8. 4) Cit. Suid. s. v. *Τὸ Πύνθανεσθαι.* — *ἐπείθοντο* Lambinus in Ind. Cf. §. 61. Sed vid. §. 59. 5) *πᾶσα* *Σ.* LaurS. vulg. — *πάσῃ* Aug2. 'Voluit *πᾶσ' ἡ.*' Reiskius. Poterat oriri etiam e proximi vocabuli terminatione. — *πᾶσ' ἡ* Marklandus coniecit, conferens p. 442, 23: *τὴν ἀπάτην ὅλην.* Receperunt Reiskius et Bekkerus. — *ἡ πᾶσα* coniec. Sauppius. Secutus est Dindorfius. 'Male *ἡ.* Verte *nulla fraus non erat adhibita.*' Dobraeus. 'Optime. Neque enim id vult orator *totam fallaciam et fraudem instructam fuisse.* minime. Illud significat, *puram putam fraudem esse instructam.*' Shilleto. De articulo cum *πᾶς* coniuncto aut omisso vid. in primis Krueger. Gramm. §. 50, 11 adn. 8—12. Baeumlin. Gramm. §. 336 seqq. H. l. contextui aptior est sententia *totam*, plenam Aeschinis fraudem apparuisse in Phocensium interitu quam *omnem*, *quamque* fraudem. Attamen articulus non est necessarius. Nam quamquam certi Aeschinis fraus h. l. intelligitur, tamen universe dicitur *ἀπάτη* sine articulo, et *πᾶσα* ad sensum quidem cum verbo coniungitur. *dass nur (nichts als) list und trug geschmiedet war.* 6) *τοὺς* add vulg ante *Φωκέας.* — *τοὺς* om *Σ.* LaurS. *Ω.* Vind3. (*T. u. v.*) 7) *Φωκ. ἕνεκεν ὀλέθρου γρ* marg antiq *Σ.* — *Φωκ. ἕως ὀλέθρου* LaurS. — *Φωκ. ὀλέθρου ἕνεκεν γρ Φ.* — *Φωκ. ὑπὲρ τοῦ ὀλ.* coniec. Reiskius. *τοῦ ὀλέθρου* genitivus obiectivus dicitur. 8) *ἦν ὁ Φίλ. ἐλθ.* LaurS. — *ἦν* om *F.* 9) *διὰ* *Σ.* Laur8. vulg. — *μετὰ* Lind. (*T?*). Ven. Bodl. Obs. Augl. 2.

τοὺς Λακεδαιμονίους μετεπέμπετο, πάντα τὰ πράγμαθ' ὑποσχόμενος πράξειν ἐκείνοις,[10] ἵνα μὴ δι' ὑμῶν[11] αὐτοὺς οἱ Φωκεῖς[12] ὑποποιήσωνται.[13] (77) Ἐπειδὴ[1] δ' ἧκεν εἰς Πύλας,[2] οἱ Λακεδαιμόνιοι δ' αἰσθόμενοι τὴν ἐνέδραν ὑπεχώρησαν· τοῦτον αὖ[3] προκαθῆκεν ἐξαπατᾶν ὑμᾶς, ἵνα μὴ πάλιν, ὑμῶν αἰσθομένων ὅτι Θηβαίοις τὰ πράγματα πράττει,[4] εἰς χρόνους καὶ πόλεμον καὶ τριβὴν[5] ἐμπέσῃ,[6] τῶν μὲν Φωκέων ἀμυνομένων, ὑμῶν δὲ βοηθούντων, ἀλλ' ἀκονιτὶ[7] πάνθ' ὑφ' ἑαυτῷ[8] ποιήσηται,[9] ὅπερ καὶ γέγονεν. Μὴ οὖν, ὅτι καὶ[10] Λακεδαιμονίους καὶ Φωκέας ἐξηπάτησε Φίλιππος, διὰ ταῦθ' ὧν ὑμᾶς[11] οὗτος[12] ἐξηπάτησεν[13] μὴ δότω[14] δίκην. οὐ γὰρ δίκαιον.

non poterat propter pacem, sed sese comparabat, Lacedaemonios accersivit, se facturum iis esse omnia pollicitus, ne eos sibi Phocenses vobis intercessoribus amicos redderent. (77) Quum autem venisset in Pylas et Lacedaemonii animadversis insidiis recessissent; rursus istum praemisit ad vos decipiendos, ne iterum, vobis animadvertentibus eum Thebanorum agere negotium, tempus terere et bellum gerere et morari cogeretur tum Phocensibus se defendentibus tum vobis opem ferentibus, sed ut citra pulveris tactum omnia conficeret, idque factum est. Ne igitur, quia et Lacedaemonios et Phocenses decepit Philippus, propterea quod iste vos illusit ei impune sit. neque enim aequum est.

Harl. Ask. AldV. *β. δ.* Mal. Laur8. (*Φ. k. r. s*). 10) *ὑποσχόμενος πράξειν ἐκείνοις Σ.* LaurS. vulg. — *ὑποσχ. πρ. ἐκείνους* Lind. — *ἐκείνοις ὑποσχ. πρ.* Aug1. *k. s.* Laur8. (*r*?). — *ἐκείνοις πράξειν ὑποσχόμενος* Aug1? fide Reiskii. — *ὑποσχόμενος ἐκείνοις πράξειν* Aug2. 11) *ἡμῶν* Aug1. *k. s. δ.* 12) *οἱ Φωκ. αὐτοὺς k*, ut Reiskius. 13) *ἀποποιήσωνται s. δ.* — *ποιήσωνται Σ.* — *προσποιήσωνται* Less. Cf. Hesychius: *Ὑποποιεῖται· προσποιεῖται.*

77. 1) *ἐπεὶ r.* 2) *εἰς Φύλας* operae Wolf. — *ἐν Πύλαις Ω.* — *δ'* post *Λακεδαιμόνιοι* om pr LaurS, ead man superscr. 3) *τούτων αὖ τινας, k.* 4) *πράττειν* cod *ζ.* 5) *διατριβὴν* cod *ε.* 6) *ποιήσῃ* cod *ε.* — *παιήσῃ* AldT. 7) *ἀκονητὶ* Aug1. pr Bav (non *F*?). — ... *ιτι* in eraso loco *Σ*, sed a prima manu. Cf. Cor. §. 200. 8) *ὑπ' αὐτὸν* corrAug1. *k. s.* — *ὑπ' αὐτῶν* pr Aug1. 9) *ποιησητε* (superscr. *αι*) *Σ.* 10) *καὶ* om Aug2. *r.* Laur8. 11) *ἡμᾶς* marg Mor. 12) *οὗτος* om pr *Σ* in fine lineae, add antiq. Deleverunt Turicc. Non puto carere pronomine locum posse. 13) *οὗτ. ἐξαπ. ὑμᾶς* Aug1. 2. *k. s.* 14) *διδότω* LaurS. AldT. *Φ. r.* Vind4. Mal. Laur8. 'Aoristi imperativus [huius verbi] tam solemnis usus est, ut etiam particula vetandi addita Graeci malint quam praesentis imperativum usurpare. Vid. Append. ad Aristoph. Plut. p. 577 et not. ad Poët. Gnom. p. 155.' Schaeferus. Vid. Frank. De Partic. Negant. I p. 32 sq.

78. Ἂν τοίνυν, ἀντὶ Φωκέων καὶ Πυλῶν[1] καὶ τῶν ἄλλων τῶν[2] ἀπολωλότων[3] Χερρόνησος[4] ὡς περίεστι[5] τῇ πόλει, λέγῃ· πρὸς Διὸς καὶ θεῶν[6] μὴ ἀποδέξησθε, ὦ[7] ἄνδρες δικασταί,[8] μηδ' ὑπομείνητε, πρὸς οἷς ἐκ τῆς πρεσβείας ἠδίκησθε,[9] καὶ ἐκ τῆς ἀπολογίας ὄνειδος προςκατασκευασθῆναι[10] τῇ πόλει, ὡς ἄρ' ὑμεῖς τῶν ἰδίων τι[11] κτημάτων ὑπεξαιρούμενοι τὴν τῶν συμμάχων σωτηρίαν προήκασθε.[12] οὐ γὰρ ἐποιήσατε τοῦτο, ἀλλ' ἤδη τῆς εἰρήνης γεγονυίας καὶ τῆς Χερρονήσου σώας οὔσης[13] τέτταρας μῆνας ὅλους[14] ἐσώζονθ' οἱ Φωκεῖς τοὺς ὕστε- 206 ρον,[15] ἡ δὲ τούτου ψευδολογία[16] μετὰ ταῦθ' ὕστερον αὐτοὺς ἀπώλεσεν, ἐξαπατήσασ' ὑμᾶς. (79) Εἶτα καὶ νῦν ἐν μείζονι κινδύνῳ τὴν Χερρόνησον οὖσαν εὑρήσετε,[1] ἢ τότε. πότερον[2] γὰρ εὐπορώτερον ἂν[3] δίκην ἔδωκε[4] Φίλιππος ἐξαμαρτὼν[5] εἰς

78. Quod si, pro Phocensibus et Pylis et ceteris quae perierunt, Chersonesum superesse reipublicae, dicat; per Iovem et deos vos obsecro, iudices, ne admittatis, neque patiamini, ut ad legationis iniurias etiam e defensione probrum civitati concilietur: 'vos, ut aliquid proprii subriperetis, sociorum salutem neglexisse'. neque enim ita fecistis, sed pace iam facta et Chersoneso incolumi quattuor totos menses post salvi Phocenses erant, sed istius mendacia postea illos perdiderunt, quum decepissent vos (79) Deinde Chersonesum nunc etiam in maiore versari periculo, quam tum, reperietis. utrum enim facilius fuisset ulcisci Phi-

---

78. 1) *Πυλῶν καὶ Φωκ.* Hermog. Rh. T. III p. 105 W. 2) *ἄλλων καὶ τῶν* Aug2. 3) *καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἀπ.* om Hermogenes. Schol. in eund. Rh. T. IV p. 241 W. Maximus Rh. T. V p. 582 W. 4) *Χεῤῥόνησον* Aug1. *k. s.* 5) *σώζεται* Sopater Rh. T. V p. 132. Cf. Hermog. p. 106. 6) *πρὸς Δ. καὶ θ.* om Hermog. p. 105. sed habet p. 310. 7) *ὦ* om Aug1. 8) *Ἀθηναῖοι* Indd. *γρ* AldV. Aug2. Hermog. p. 105 (omittens etiam *ἄνδρες*). *r.* Vind4. Laur8. — om Mal. 9) *πρεσβείας ἠδίκησθε* om Mor. in fine paginae. 10) *προκατασκευασθῆναι* Fel. *γρ* marg Mor. *Ω.* Aug1. *k. s. t. u.* (*Φ*?). — *προσπαρασκευασθῆναι* Aug2. — *παρασκευασθῆναι* cod *ε.* 11) *τι* om Laur8. pr *Ω* in fine lineae. *Φ. u.* Vind3. 12) *προέδοτε* cod *ζ.* 13) *σῶ οὔσης* Dindorfius de suo, tali hiatu. 14) *ὅλους μῆνας r. s.* Laur8. 15) *τοὺς ὕστερον* e sequentibus orta putat Dobraeus. Inculcare populo orator volebat post pacem factam et Chersonesum servatam periisse Phocenses. Vid. §. 74 sqq. 16) *ψευδ.* cit. Pollux II §. 121.

79. 1) *οὖσαν* om Hermog. T. III p. 105 W. — *εὑρήσετε οὖσαν* Laur8. 2) *πρότερον* Hermogenes. *t.* Vind3. 3) *ἂν* om Aug1. *k.* — ante *εὐπορ.* ponit *s.* 4) *ἔδωκε δίκην r.* Vind3. 4. Laur8. 5) *ἐξαμαρτῶν Ω.*

αὐτὴν πρὶν τούτων τι[6] *τῆς πόλεως προλαβεῖν,*[7] *ἢ νυνί;*[8] *ἐγὼ μὲν οἶμαι, τότε πολλῷ. τίς οὖν ἡ ταύτης περιουσία, τῶν φόβων ἀφῃρημένων καὶ τῶν κινδύνων τῶν*[9] *τοῦ βουληθέντος ἂν*[10] *αὐτὴν ἀδικῆσαι;*[11]

80. *Ἔτι τοίνυν τοιοῦτό*[1] *τι μέλλειν*[2] *αὐτὸν ἀκούω λέγειν, ὅτι θαυμάζει, τί δή ποτε Δημοσθένης*[3] *αὐτοῦ*[4] *κατηγορεῖ, Φωκέων δ' οὐδείς. Ὡς δὴ*[5] *τοῦτ' ἔχει, βέλτιον προακοῦσαι*[6] *παρ' ἐμοῦ. Φωκέων τῶν ἐκπεπτωκότων*[7] *οἱ μὲν οἶμαι*[8] *βέλτιστοι καὶ μετριώτατοι*[9] *φυγάδες γεγενημένοι καὶ τοιαῦτα πεπονθότες ἡσυχίαν ἄγουσι, καὶ οὐδεὶς ἂν αὐτῶν ἐθελήσειεν ὑπὲρ τῶν κοινῶν συμφορῶν ἰδίαν ἔχθραν ἀνελέσθαι,*[10] *οἱ δ'*[11] *ὁτιοῦν ἂν*[12] *ἀργυρίου*[13] *ποιήσαντες*[14] *τὸν δώσοντ' οὐκ ἔχουσιν αὐ-*

lippum, si quid in eam commisisset, anteaquam horum aliquid reipublicae praeripuisset, an nunc? equidem opinor tum longe facilius. Quale est igitur 'illam superesse' adempto metu et periculis ei, qui illam voluerit vexare?

80. Iam praeterea tale quid eum esse dicturum audio, mirari se, cur a Demosthene accusetur, a Phocensium autem nemine. Quod cuiusmodi sit, antea ex me audire praestat. Phocensium eiectorum alii, opinor, optimi et modestissimi extorres facti et talia perpessi otium agunt neque quisquam eorum propter rempublicam proprias suscipere velit inimicitias, alii quodcunque argenti causa facientes praebitorem non ha-

6) πρίν τι τῶν γρ antiq marg Σ. LaurS. γρ Φ. — πρίν τι τούτων Vind1. — πρὶν τοῦτόν τι Ask. — Cf. ad Cor. §. 224. 7) προσλαβεῖν Augl. 2. s. δ. — προλαβεῖν Laur8. 8) νῦν Φ. r. Mal. Laur8. 9) τῶν uncis seclusit Reiskius. 10) ἂν ante αὐτὴν om Aldetc. Ω. T. r. t. u. v. Vind3. 4. Mal. Laur8. Schol. — Habent Σ. vulg. — punctis notavit Laur8 pr m. — ἂν post ἀδικῆσαι add Weim. 11) ἀδικεῖσθαι Vind3.

80. 1) καὶ ante τοιοῦτ. add LaurS. vulg. — καὶ om Σ. Recte. nam supposuit quidem Demosthenes supra Aeschinem illa dicturum esse, sed h. l. dicit se *audisse* alia, sufficitque ἔτι. — — τοιοῦτόν Aldetc. k. r. s. Vind4. 7. Mal. — τοιοῦτο Σ. LaurS. vulg. 2) μέλλειν Ω. 3) μὲν post Δημ. add. Mor. LaurS. Augl. k. s. Ven. Harl. — om Σ. vulg. 4) αὐτοῦ Σ. 5) δὲ F. Φ. Augl. 2. k. r. s. Mal. Laur8. 6) ὑμᾶς add antiq Σ post προακοῦσαι cum leni hiatu. item γρ Φ. 7) ἐκπεπτωκότων v. Moerm. Vind3. — ἐκπεσόντων pr Ω. 8) οἶμαι καὶ Ω. 9) δικαιότατοι Marcellinus Rh. T. IV p. 336. Locum respicit Sopater. Rh. T. IV p. 330 W. 10) ἑλέσθαι Augl. (2?). k. r. s. Laur8. 11) ἄγουσιν, οἱ δὲ omissis reliquis Maximus Rh. T. V p. 586 W. 12) οἱ δὲ μὴ δ' ὁτιοῦν ἄνευ Aldetc. LaurS. Ω. r. t. u. v. corr F (Bav?). corr T. γρ k. Vind3. 4. Mal. LaurS. — οἱ δ' ὁτιοῦν ἂν Σ. vulg. Maximus Walzii. 13) ἀργύριον Augl. k. 14) ποιήσοντες Aldetc. Maximus. T. Augl.

τοῖς.[15] *οὐ γὰρ ἔγωγ' ἂν ἔδωκ'*[16] *οὐδενὶ οὐδέν, ὥςτε μοι*[17] *παραστάντας*[18] *ἐνταυθὶ*[19] *βοᾶν οἷα πεπόνθασιν. ἡ γὰρ ἀλήθεια καὶ τὰ πεπραγμέν' αὐτὰ*[20] *βοᾷ.* (81) *Ἀλλὰ μὴν ὅ γε*[1] *δῆμος ὁ τῶν Φωκέων οὕτω*[2] *κακῶς καὶ ἐλεεινῶς διάκειται, ὥςτε μὴ περὶ τοῦ κατηγορεῖν*[3] *ἑκάστῳ τὰς*[4] *Ἀθήνησιν εὐθύνας*[5] *εἶναι τὸν λόγον,*[6] *ἀλλὰ*[7] *δουλεύειν καὶ τεθνάναι τῷ φόβῳ*[8] *Θηβαίους*[9] *καὶ τοὺς Φιλίππου ξένους, οὓς*[10] *ἀναγκάζονται τρέφειν διῳκισμένοι κατὰ κώμας*[11] *καὶ παρῃρημένοι*[12] *τὰ ὅπλα.*

bent. neque enim ego cuiquam quicquam dederim, ut hîc mihi assistentes clamitarent, qualia perpessi essent. nam veritas et res ipsa clamat. (81) Cum plebe autem Phocensium adeo male et miserabiliter agitur, ut iam cuique eorum in mentem non veniat accusare rationes Athenis redditas, sed serviant et metu emoriantur tum Thebanorum tum mercenariorum Philippi quos alere coguntur, in vicos redacti et armis spoliati.

---

k. r. s. Vind4. Mal. Laur8. Cf. §. 342. Futurum male defendebat Weber. ad Aristocr. §. 15. — *ποιήσαντες Σ.* LaurS. vulg. — *ποιησοντες* (α superscr.) *F. v.* — *ποιήσαντες* (ο superscr.) Bav. 15) *αὐτοῖς* LaurS. Harl. *s. δ.* Maximus. — *αὐτοῖς Σ.* Laur8. — *ἑαυτοῖς* Aldetc. *Ω.* Vind3. 4. Mal. 16) *ἔγωγ' ἔδωκα ἂν* Maximus. — *ἔγωγ' ἂν οὐκ ἔδωκα* Vind4. — *ἂν ἔγωγ' ἔδωκα* Vind7. 17) *ὥστ' ἐμοὶ r.* Vind4. — (*ὡςτέμοι* Vind3). 18) *παραστάντα* Augl. *k. s.* 19) *ἐνταῦθα* Augl. *k. s.* — *ἐνταυθὶ Σ.* — *ἐνταυθοῖ* Aldetc. LaurS. *Ω.* Maximus. Vind3. 4. Vid. Prolegg. Gramm. §. 139. 20) *αὐτοῖς* Ald. Mor. — *αὐτὰ Σ.* LaurS. vulg. — *αὐτῶ Ω.* — *αὐτοῖς αὐτὰ* Reiskius de suo.

81. 1) *ὅ τε* Mor (IndLamb *ὅ γε*). pr Augl. — *ὅ γε Σ.* LaurS. vulg. 2) *οὕτω* om pr LaurS, eadem superscr. 3) *συγκατηγορεῖν* IndLamb. 4) *περὶ τὰς s. δ.* — om Aug2. 5) *εὐθύνας* om *Ω*, add marg. 6) *τῶν λόγων* Aug2. 7) *ἀλλ' οὐ Σ.* vulg. pr *Ω*, sed corr punctis et lineola delevit *οὐ.* — *ου* om marg antiq *γρ Σ.* LaurS. AldB. corr *t.* Ven. Augl. 2. Harl. Vind4. Mal. Laur8. (*Φ. k. r. s*). 'Expungendum videtur.' Obsopoeus. — *ἀλλα* (ου superscr.) *F.* — *ἀλλ' οὖν* AldV. — *ἀλλὰ μὴ* Ask. — *ἀλλὰ τοῦ* IndLamb. Less. eadem illa AldV. coniecerunt Wolfius, Dobraeus. 'At *δουλεύειν* cum proximo infinitivo pendet ab *ὥςτε.*' Schaeferus. *οὐ* ortum videtur e repetitis proximis *ΔΟΥ* post *ΛΛΑ.* 8) *καὶ* add post *φόβῳ* Aldetc. Vind4. Mal. — om *Σ.* LaurS. pr *Ω.* vulg. 9) *τοὺς* add ante *Θηβαίους* Aldetc. *r. γρ Φ.* Vind4. Mal. Laur8. — om pr *Σ* (add antiq). LaurS. pr *Ω* (marg add *καὶ τοὺς*). vulg. — — *Θηβαίοις* Vind3. Etiam Reiskius voluit *Θηβαίοις* et *τοῖς Φ. ξένοις.* quasi penderent a *δουλεύειν.* — *διὰ τοὺς Θηβαίους* IndLamb. Vid. ad Phil. I §. 45. 10) *οὓς* uncis secluserat Reiskius, quem poenituit. 11) *χώραν* Augl. *k. r. s.* pr Harl. Laur8. 12) *περιῃρημένοι* LaurS. marg antiq *γρ Σ. Φ.* — *παρῃρημένοι* (περιη superscr.) *F.* — *ἀφῃρημενοι* Less.

367 (82) *Μὴ δὴ ταῦτα λέγειν αὐτὸν ἐᾶτε, ἀλλ' ὡς οὐκ ἀπολώλασι*[1] *Φωκεῖς δεικνύναι, ἤ, ὡς*[2] *οὐχ ὑπέσχετο σώσειν αὐτοὺς Φίλιππον. τοῦτο*[3] *γάρ εἰσι*[4] *πρεσβείας εὔθυναι:*[5] *τί πέπρακται; τί ἀπήγγειλας; εἰ μὲν ἀληθῆ· σώζου. εἰ δὲ ψευδῆ· δίκην δός. Εἰ δὲ μὴ πάρεισι Φωκεῖς· τί τοῦτο; οὕτω γὰρ διέθηκας αὐτοὺς οἶμαι τὸ μέρος σύ,*[6] *ὥςτε μήτε τοῖς φίλοις βοηθεῖν μήτε τοὺς ἐχθροὺς ἀμύνεσθαι*[7] *δύνασθαι.*

83. *Καὶ μὴν ὅτι χωρὶς τῆς ἄλλης αἰσχύνης καὶ ἀδοξίας, ἣν τὰ πεπραγμέν' ἔχει, καὶ μεγάλοι κίνδυνοι περιεστᾶσιν*[1] *ἐκ τούτων*[2] *τὴν πόλιν, ῥᾴδιον*[3] *δεῖξαι. τίς γὰρ οὐκ οἶδεν ὑμῶν,*[4] *ὅτι τῷ*[5] *Φωκέων πολέμῳ καὶ τῷ κυρίους εἶναι Πυλῶν Φωκέας ἥ τ' ἀπὸ Θηβαίων ἄδει' ὑπῆρχεν ἡμῖν,*[6] *καὶ τὸ μηδέποτ'*[7] *ἐλθεῖν ἂν*[8] *εἰς Πελοπόννησον μηδ'*[9] *εἰς Εὔβοιαν μηδ' εἰς τὴν*

(82) Ista igitur eum dicere vetate, sed, aut non periisse Phocenses, ostendere, aut se non promisisse, Philippum eos conservaturum. nam hae sunt legationis rationes: quid actum est? quid renuntiasti? si vera, absolvitor. sin falsa, dato poenam. Quod si Phocenses non adsunt, quid tum? Scilicet sic tractasti eos pro tua quidem parte, ut neque amicis opitulari, neque inimicos ulcisci possint.

73. Iam praeter reliquum dedecus et ignominiam, quae in actis insunt, etiam magna ex his orta esse reipublicae pericula, ostendi facile potest. Quis enim vestrum ignorat Phocensi bello et Phocensibus Pylas tenentibus neque a Thebanis quicquam vobis fuisse metuendum neque in Peloponnesum vel in Euboeam vel in Atticam venturum fuisse Philippum

---

82. 1) *απολωσι* pr *Σ.* 2) *ὡσ* corr *Σ* ex *ὁυσ* ipse scriba. 3) *ταῦτα* corr *r.* — *αὗται* IndLambin. Vid. Bernhard. Synt. p. 281. 4) *γάρ ἐστι* Augl. *k. s. γρ* AldB. 5) *εὐθύναι* vulg. etiam *Σ.* LaurS. — *εὐθῦναι r.* Mal. Vind3. 4. — *εὔθυναι F.* Vid. Prolegg. Gramm. §. 118. 6) *τὸ μέρος σὺ Σ.* LaurS. vulg. etiam pr *Ω*, sed *σὺ* punctis notavit corr et addidit *σὸν* inter *τὸ* et *μέρος.* — *τὸ μέρος σὸν s.* — *τὸ κατα σαύτον μέρος σύ*, marg antiq *γρ Σ. γρ Φ.* — Vid. Bernhard. Synt. p. 131. 7) *ἀμύνεσθαι* vulg. — *ἀμύνασθαι Σ.* LaurS. *Ω. Φ.* Augl. 2. *k. s. δ.* Vind3. AldV. — *ἀμύνεσθαι* (α superscr.) *F. t.* — *ἀμύνεασθαι* Vind4, in quo ε erasum est. Cf. ad §. 51.

83. 1) *περιστᾶσιν* corr *Ω.* 2) *ταύτον* marg Mor. — *τούτων* (ου superscr.) LaurS, sec manus delevit *ου* superscriptum. 3) *τὴν πόλιν περιεστᾶσιν, ἐκ τούτων ῥᾴδιον* Augl. *k. s.* 4) *ὑμῶν* om Aristides Rh. T. IX p. 452. 5) *τῶν Ω.* — *τῷ τῶν* Aristides. 6) *ὑμῖν* Aldetc. Augl. *k.* LaurS. (*s*? fort. *r*?). — *ἡμῖν Σ.* LaurS. vulg. 7) *μηδέτ' Ω.* 8) *ἂν ἐλθεῖν* vulg. — *ἀνελθεῖν* Vind4. — *ἐλθεῖν ἂν Σ.* LaurS. *Φ.* — *ἂν* om Augl. *k. s.* 9) *ἢ* LaurS.

Ἀττικὴν Φίλιππον[10] μηδὲ Θηβαίους; (84) Ταύτην μέντοι τὴν ἀπὸ τοῦ τόπου καὶ τῶν πραγμάτων αὐτῶν[1] ἀσφάλειαν ὑπάρχουσαν τῇ πόλει ταῖς τούτων ἀπάταις καὶ ψευδολογίαις πεισθέντες προήκασθ'[2] ὑμεῖς, καὶ[3] τετειχισμένην ὅπλοις καὶ πολέμῳ συνεχεῖ καὶ πόλεσιν μεγάλαις[4] συμμάχων ἀνδρῶν καὶ χώρᾳ πολλῇ[5] περιείδετ'[6] ἀνασταθεῖσαν. καὶ ματαία μὲν ἡ πρότερον[7] βοήθει' εἰς[8] Πύλας ὑμῖν[9] γέγονεν, ἣν μετὰ πλειόνων ἢ διακοσίων ταλάντων ἐποιήσασθε,[10] ἂν[11] λογίσησθε τὰς ἰδίας δαπάνας τὰς[12] τῶν στρατευσαμένων, μάταιαι[13] δὲ καὶ[14] αἱ κατὰ Θηβαίων ἐλπίδες. (85) Ὃ δέ, πολλῶν ὄντων καὶ δεινῶν ὧν[1] οὗτος ὑπηρέτηκε Φιλίππῳ, πλείστην ὕβριν ὡς ἀληθῶς ἔχει κατὰ τῆς πόλεως καὶ[2] ἁπάντων[3] ὑμῶν, τοῦτ' ἀκού-

aut Thebanos? (84) Hanc vero securitatem, quae et a loco et rebus ipsis reipublicae suppetebat, istorum fraudibus et mendaciis circumventi vos amisistis, et munitam armis et bello perpetuo et magnis urbibus sociorum hominum et ampla regione passi estis everti. et frustra vobis priora auxilia in Pylas missa sunt, in quae amplius quam ducenta talenta consumpsistis, si privatos eorum, qui expeditioni interfuerunt, sumptus supputetis. inanis etiam spes est, quam de ulciscendis Thebanis conceperatis. (85) Quod autem, quum multa et acerba ea sint, in quibus iste Philippo inserviit, contumeliosissimum re vera est et in rempublicam et in vos

10) Ἀττικήν, μηδὲ Φιλ. Mor. *T. v.* (non *Ω*). — hoc μηδὲ om *Σ*. LaurS. vulg. Cf. Frank. De Part. negantibus P. II p. 8.

84. 1) αὐτῶν om *F.* in γρ habet *Φ*. 2) προήκαθ' Aldetc. *Ω. r. t. u.* pr *v.* Vind3. 4. — προήκασθ' *Σ*. LaurS. vulg. 3) καὶ om pr *T.* 4) μεγάλοις *F* (non Bav?). 5) χώραν πολλὴν Reiskius de suo. Probavit Dobraeus deleto καὶ interpungens: μεγάλαις, συμμάχων ἀνδρῶν χώραν πολλήν. 'Non fuit cur Reiskius mutaret. ἀσφάλεια τετειχισμένη ὅπλοις etc. et ἀνασταθεῖσα metaphorice dictum est. — Amat orator huiusmodi tropos. Sic τειχισμὸς p. 325, 25. et τεῖχος p. 559, 25.' Schaeferus. 6) περιείδεται Mor. — περιείδετε *Σ*. LaurS. vulg. 7) προτέρα vulg. — πρότερον *Σ*. LaurS. — πρώτη Vind7. 8) ἡ εἰς Mor. Augl. (*k. r. s*). Laur8. — ἡ om *Σ*. LaurS. vulg. Potest omitti articulus, sive εἰς construis cum verbo γέγονεν, sive cum βοήθεια substantivo verbali, quia dicitur βοηθεῖν εἰς. Vid. Krueger. Gramm. §. 50, 9 ann. 9—11. 9) ἡμῖν *F.* Augl. *r.* Vind4. 10) ἐποιήσασθ' ὑμεῖς Augl. 2. *k. r. s.* Laur8. 11) ἐὰν vulg. — ἂν *Σ* LaurS. 12) τὰς om vulg. — Habent Fel. *Σ*. LaurS. *T.* Vind4. 13) μάταια Ald typographi errore. pr *Ω*. 14) καὶ om Augl. 2. *k. s.*

85. 1) δεινων sine ὧν pr *Σ*, unde antiq corr in δεινῶν i. e. δεινῶν ὧν. — Etiam Vind3 om ὧν. 2) καὶ κατὰ vulg. — καὶ ὑπὲρ τῶν AldT. — hoc κατὰ om *Σ*. LaurS. *T.* Augl. *δ. ε. k. s.* — (Lind? Vid. not. 3). 3) πάν-

σατέ μου, ὅτι τοῖς Θηβαίοις ἐγνωκότος[4] ἐξ ἀρχῆς τοῦ Φιλίπ-
368 που πάνθ' ἃ[5] πεποίηκε ποιεῖν,[6] οὗτος ἀπαγγείλας[7] τἀναντία καὶ φανεροὺς ἐπιδείξας ὑμᾶς οὐχὶ βουλομένους ὑμῖν μὲν τὴν[8] ἔχθραν τὴν πρὸς Θηβαίους μείζω, Φιλίππῳ δὲ τὴν χάριν πεποίηκεν. Πῶς ἂν οὖν[9] ὑβριστικώτερον ἄνθρωπος ὑμῖν[10] ἐχρήσατο;

86. Λέγε δὴ τὸ ψήφισμα λαβὼν[1] τὸ τοῦ Διοφάντου καὶ τὸ[2] τοῦ Καλλισθένους, ἵν' εἰδῆτε, ὅτι, ὅτε μὲν τὰ δέοντ' ἐποιεῖτε,[3] θυσιῶν καὶ ἐπαίνων[4] ἠξιοῦσθε παρ' ὑμῖν[5] αὐτοῖς καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις,[6] ἐπειδὴ δ' ὑπὸ τούτων παρεκρούσθητε,[7] παῖδας καὶ γυναῖκας ἐκ τῶν ἀγρῶν κατεκομίζεσθε[8] καὶ τὰ

omnes, id ex me audite: Quum Philippus ab initio constituisset omnia quae fecit facere pro Thebanis, iste contrario nuntiato et vestra voluntate contraria palam declarata tum vobis inimicitias auxit Thebanorum tum gratiam Philippo peperit. Quis igitur hominum insolentius agere vobiscum potuisset?

86. Cape iam decretum Diophanti et decretum Callisthenis et recita, ut sciatis, quum officio fungeremini, supplicationes decretas et laudationibus affectos esse vos et a civibus vestris et ab aliis, quum autem isti vos decepissent, vos liberos et uxores ex agris in urbem transtulisse, et

---

των vulg. — ἁπάντων Σ. LaurS. T. — Lind sic: καὶτἁπάντων. 4) ἐγνωκότος Σ ut reliqui libri, sed in eraso loco, ubi Bekkero videtur δεδωκότος fortasse antea scriptum fuisse. nos nihil indagare poteramus. — om Vind4. 5) ἅπερ LaurS. vulg. — ὑπὲρ Mor typogr errore pro ἅπερ. — ἃ Σ. Augl. *k*. 6) πεποίηκε ποιεῖν Σ. AldB. Augl. *k*. *s*. — προῄρητο ποιεῖν LaurS. vulg. — προῄρηντο ποιεῖν Reiskius de suo. — πεποίηκεν sine ποιεῖν AldV. Bodl. Harl. Placebat Tayloro. 7) ἀπήγγειλας Paul. 8) τὴν om Paul. etiam Lind. 9) οὖν om *F*. Augl. 2. *k*. *s*. *v*. — in marg habet Φ. Mavult omissum Schaeferus. 10) ὑμῖν ἄνθρωπος Augl. *k*. *s*. — Schaeferus mavult cum articulo ἄνθρωπος. Gravius est, si universe dicitur: *wie könnte ein mensch?*

86. 1) λαβὼν post Διοφάντου ponunt Augl. *k*. *s*. 2) καὶ τὸ om δ. ε. διοφάντου rubro 3) ἐποιῆτε Ω. — Proxime θυσιῶν LaurS. 4) παιάνων Cobetus (Nov. Lectt. p. 383 sq.) coniecit. At vid. ad Cor. §. 217. 5) ἡμῖν Ald. Mor. — ὑμῖν Σ. LaurS. vulg. 6) ἄλλοις Ἕλλησιν Mor. Augl. *k*. *r*. *s*. Harl. Laur8. — Ἕλλησιν om Σ. LaurS. vulg. Vid. Funkhaenel. Observv. Crit. in Phil. III p. 9. 7) παρηκρούσθητε Ald. Fel. ζ. — ψήφισμα καλλισθένους rubro Proxime: παιδας LaurS. 8) κατεκομίζετε Augl. δ. ζ. *k*. *r*. *t*. *u*. *v*. Harl. Ven. Lind. Vind3. Mal. Laur8. Verbum solemne. Cf. §. 125. Lycurg. Leocr. §§. 16. 17. Decret. Cor. §. 38. Οἱ Σκευαγωγοῦντες

Ἡράκλει'[9] ἐντὸς τείχους[10] θύειν[11] ἐψηφίζεσθε,[12] εἰρήνης οὔσης, ὃ καὶ θαυμάζω.[13] Λέγε τὸ ψήφισμα.

decrevisse, quum pax esset, ut sacra Herculis intra moenia fierent. id quod quoque miror. Recita decretum.

---

vasa sua vehebant in urbem mari vicinam sive reliqua Attica inferiorem, itaque accurate dicuntur *κατακομίζειν* et *κατακομίζεσθαι*. — *κατεκομίζεσθε Σ*. Laur8. *T. s. γρ Φ*. Medium in hac formula rarius quidem est, attamen cf. Plat. Critiae p. 118 E: *τήν τ' ἐκ τῶν ὀρῶν ὕλην κατῆγον εἰς τὸ ἄστυ καὶ τἆλλα δὲ ὡραῖα πλοίοις κατεκομίζοντο.* Thuc II, 14: *οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ... ἐςεκομίζοντο ἐκ τῶν ἀγρῶν παῖδας καὶ γυναῖκας καὶ τὴν ἄλλην κατασκευήν.* — *κατακομίζετε Φ*. — *κατα-*
σθε
κομίζετε F. — *μετεκομίζετε* Aldetc. Vind4. — *μετακομίζετε* Aug2. —
με
μετακομίζεσθε IndAld. AldV. — *κατεκομιζετε Ω*. 9) Cit. Harpocr. Phot. Suid. s. v. Ἡρ. 10) *ἐντὸς τοῦ τείχους Ω. Φ. u.* Vind3. Frequentius est sine articulo *ἐντὸς τείχους*, *ἔξω τείχους*. Cf. Isocrat. Areop. §. 52: *ὥςτε καλλίους εἶναι ... τὰς κατασκευὰς τὰς ἐπὶ τῶν ἀγρῶν ἢ τὰς ἐντὸς τείχους, καὶ πολλοὺς τῶν πολιτῶν μηδ' εἰς τὰς ἑορτὰς εἰς ἄστυ καταβαίνειν.* Isaeus De Dicaeog. Heredit. §. 22: *πλὴν γὰρ δυοῖν οἰκιδίοιν ἔξω τείχους καὶ ἐν πεδίῳ ἑξήκοντα πλέθρων οὐδὲν κεκομίσμεθα.* ibiq. Schoem. Cf. Krueger. Gramm. §. 50, 2 not. 15. 11) *τείχους θύειν* Lind. observavit, quia in Paul. *θύειν τείχους* errore
ζε
operarum inveniebat. 12) *ἐψηφίσασθε* Aug2. Vind4. — *ἐψηφίσασθε F*. 13) Post *θαυμάζω* vulgo adduntur: *εἰ τὸν μηδὲ* (sic Fel. Mor. AldB. Bodl. Less. [Aug1. *k. s.* corr *T*]. — reliqui: *εἰ μηδὲ τὸν*) *τοὺς θεοὺς καθ' ὃ πάτριον ἦν* (*νῦν Ω*) *τιμᾶσθαι ποιήσαντα, τοῦτον ἀτιμώρητον ἀφήσετε.* — om *Σ*. text Laur8. pr *T*. 'Fortasse Demosthenes alia scripserat.' Turicenses. Est quidem structura vulgatae lectionis vere Attica. Post *ὃ καὶ θαυμάζω* ante *εἰ* cogitatione supplendum *τόδ' ἐστίν*. De quo usu vide Schaeferum ad p. 1277, 10. Bernhard. Synt. p. 297. Krueger. Gr. §. 51, 13 not. 13. Dobraei Adv. T. II p. 58. Wolf. ad Reiz. Accent. p. 97 sqq. Cf. Lycurg. Leocr. §. 56: *ὃ καὶ πάντων γένοιτ' ἂν ἀτοπώτατον: εἰ περὶ ὧν αὐτὸς προςεδόκα τεύξεσθαι τιμωρίας, ταῦθ' ὑμεῖς ἀπολύσετε.* Isocrat. Archidam. §. 56: *ὃ δὲ πάντων σχετλιώτατον: εἰ ... ῥαθυμοτέρων τῶν ἄλλων βουλευσόμεθα περὶ τούτων.* Aristogit. I §. 31: *ὃ καὶ θαυμαστόν ἐστιν: εἴ τις ὑμῶν ἀγνοεῖ.* Neque est *ὃ* i. q. *διὸ*, ut censebant Brunkius ad Aristoph. Eccles. vs. 338. Pflugk. ad Eurip. Hecub. vs. 13. alii. Nexus autem verborum cum antecedentibus satis arctus esset per *καὶ* coniunctionem, nos dicimus: *worüber ich mich auch noch wundere*, *ist das*. Nec superfluum esset *καὶ*, si vulgo addita serventur. i. e. non solum quod Heraclea tum turbarum causa in urbe celebrata sunt miror, sed etiam hoc mirarer, si Aeschinem absolveretis. At nisi

ΨΗΦΙΣΜΑ.[14]

Ταῦτα μὲν τότ'[15] ἄξια,[16] ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι,[17] τῶν πεπραγμένων ἐψηφίσασθε.[18] Λέγε δὴ[19] τὰ μετὰ ταῦτα.

ΨΗΦΙΣΜΑ.[1]

87. Ταῦτα τότ'[2] ἐψηφίζεσθ'[3] ὑμεῖς διὰ τούτους, οὐκ[4] ἐπὶ ταύταις ταῖς ἐλπίσιν οὔτε[5] κατ' ἀρχὰς ποιησάμενοι τὴν εἰρήνην καὶ τὴν συμμαχίαν, οὔθ'[6] ὕστερον ἐγγράψαι πεισθέντες αὐτὴν[7] καὶ τοῖς ἐκγόνοις,[8] ἀλλ' ὡς θαυμάσι' ἥλικα πεισόμενοι διὰ τούτους ἀγαθά. καὶ μὴν καὶ[9] μετὰ ταῦτα, ὁσάκις πρὸς Πορθμῷ, ἢ πρὸς[10] Μεγάροις ἀκούοντες δύναμιν Φιλίππου καὶ

Haec igitur olim e dignitate rerum gestarum decrevistis. Age recita quae secuta sunt.

87. Haec tum vos decrevistis ab istis impulsi, quum ea spe neque initio pacem fecissetis et societatem, neque post adducti, ut eam esse etiam posteris scriberetis, sed tanquam mirabilia nescio quae propter istos bona percepturi. Et vero etiam postea quoties audientes Philippi exercitum ad Porthmum aut ad Megara esse, tumultuati sitis, scitis

---

εἰ ... ἀφήσετε delentur, praesens tempus θαυμάζω ferri non potest, locus mutandus esset in διὸ καὶ θαυμάσαιμ' ἂν aut θαυμάσομαι. Sin sequimur optimos codices, καὶ post relativum pronomen est i. q. quum multa in hac causa miror, tum etiam illud tam insolitum paeneque inauditum. (De quo usu vid. Klotz. ad Devar. II p. 636 sq.) Neque amplius sententiarum nexus ruptus est inculcatâ enuntiatione, quam petiisse videtur e §§. 125—133. Cf. 280 sq. 71. qui ellipsim explicaturus erat. 14) ψηφίσματα *u*. Mavult Reiskius. 'nam sunt, inquit, duo numero, primum a Diophanto, alterum a Callisthene scriptum de Heracliis in urbe agendis. vs. 15 est laetum illud ... Diophanteum.' Prius iubet orator recitari unum decretum, tum alterum. 15) τότε post τῶν ponunt Augl. 2. *k*. *s*. 16) ἀξίωμα Vind3. 17) ὦ ἄ. Ἀθ. om *s*. 18) ἐψηφίσασθε om Augl. *k*. *s*. 19) δὲ Mal.

87. 1) Ψηφίσματα *Ω*. *u*. 2) ὅτε *s*. 3) ἐψηφίσασθ' Aug2. 4) οὐκ om Fel. Nihil observatum invenio in Lind. — Casu (non mea culpa) in Parisina mea proximum ταῖς exciderat. 5) οὐδὲ *Σ*. pr *T*. — οὔ$^{\delta}$τε *F*. 6) ὅθ' *Ω*. 7) αὐτῇ coniecit Markland. Receperunt Reiskius etc. — εἰς αὐτὴν rursus coniecit idem Markland. Receperunt Turicc. Dindorf. etc. — αὐτὴν scil. εἶναι. Cf. §§. 48. 54. 310. 8) ἐκγόνοις *Σ*. Laur8. vulg. — γρ. ἐκγόνοις AldV. — ἐγγόνοις Ald. *Ω*. *t*. *v*. Bav (non *F*). Vind3. Cf. ad §. 48. 9) καὶ om Augl. *k*. *s*. Laur8. Delevit nuper Bekkerus. 'Mihi satis placet additum. Non tantum recente tumultu, sed *etiam* temporibus insecutis.' Schaeferus. Vid. Klotz. ad Devar. T. II p. 652. 10) πρὸς om Mal. Laur8.

ξένους[11] ἐθορυβεῖσθε,[12] πάντες ἐπίστασθε. Οὐ τοίνυν, εἰ μήπω τῆς Ἀττικῆς ἐπιβαίνει, δεῖ σκοπεῖν[13] οὐδὲ ῥᾳθυμεῖν, ἀλλ' εἰ διὰ τούτους ἐξουσία γέγονεν αὐτῷ τοῦθ' ὅταν βούληται ποιῆσαι, τοῦθ' ὁρᾶν, καὶ πρὸς ἐκεῖνο τὸ δεινὸν βλέπειν, καὶ τὸν[14] αἴτιον καὶ[15] παρασκευάσαντα[16] τὴν ἐξουσίαν ταύτην[17] 369
ἐκείνῳ μισεῖν καὶ τιμωρεῖσθαι.

88. Οἶδα τοίνυν, ὅτι τοὺς μὲν ὑπὲρ τῶν κατηγορημένων[1] αὐτῶν[2] λόγους[3] Αἰσχίνης φεύξεται, βουλόμενος δ' ὑμᾶς ὡς πορρωτάτω τῶν πεπραγμένων[4] ἀπάγειν[5] διέξεισιν, ἡλίκα πᾶσιν ἀνθρώποις[6] ἀγάθ' ἐκ τῆς εἰρήνης γίγνεται καὶ τοὐναντίον ἐκ τοῦ πολέμου κακά, καὶ ὅλως ἐγκώμι' εἰρήνης ἐρεῖ, καὶ τοιαῦτ'[7] ἀπολογήσεται. Ἔστι δὲ καὶ[8] ταῦτα[9] κατηγορήματα τού-

omnes. Non igitur hoc spectandum est, aut cessandum, etiamsi nondum in Atticam invadit, sed illud videndum, sitne per istos potestas ei data id faciendi, quando libitum fuerit, et illa calamitas respicienda, et auctor et instructor illius potestatis odio prosequendus et ulciscendus.

88. Porro scio Aeschinem ad ipsa crimina nihil esse responsurum, sed, quo vos quam longissime a rebus actis abducat, commemoraturum quantum omnes homines commodorum e pace percipiant, contra quae e bello mala, ac denique laudationem pacis defensionis loco allaturum.

---

11) ὡς add Aug2. Ven. Harl. Recepit Reiskius. 12) ἐθορυβεῖτε Aldetc. *t.* — ἐθορυβεῖσθε Σ. LaurS. vulg. 13) πάντες ... σκοπεῖν bis Ω. 14) τὸ Ald. *t.* 15) καὶ τὸν vulg. — τὸν om Σ. Τ. LaurS, de quo cf. not. 16. 16) παρασκευάσαντα Σ, antiq συμ superscripsit. — συμπαρασκευάσαντα γρ Φ. — συμπαρασκευάσαντα (τὸν superscr.) LaurS, eadem manu. 17) ταύτην τὴν ἐξουσίαν Mor. de suo, ut videtur.

88. 1) κατηγορουμένων Ω. *t.* *u.* Vind3. 7. 2) αὐτοῦ LaurS. vulg. — αὐτων (οῦ superscr.) Σ, antiq superscripsit οῦ. — αὐτῷ Aldetc. — αὐτοῦ Bkk. — ἀυτοῦ AldV. — 'Praestat αὐτῶν, criminum *ipsorum*. Hic *ipsa* crimina opponuntur alienis, ad quae Aeschines evagabitur.' Reiskius. 3) ὑπὲρ τῶν πεπραγμένων λόγους αὐτοὺς Maximus Rh. T. V p. 583 W. 4) πεπραγμένων Σ. Maximus. IndFel. et vulg. — πραγμάτων Aldetc. Ω. Φ. *u.* *v.* Vind3. 4. Mal. — πεπραγμενων (πραγμάτων superscr.) LaurS eadem manu. — 'πράγματα sunt res, quae, si ita fert, te inscio et absente sunt vel fiunt. πεπραγμένα sunt h. l. res a te gestae.' Reiskius. 5) ἀπαγαγεῖν Maximus. 6) ἀνθρώποις om LaurS. 7) ταῦτα *r.* LaurS. 8) καὶ om Aug1. 2. *k.* *s.* *δ.* 9) καὶ αὐτὰ ταῦτα Maximus. — πάντα post ταῦτα add vulg. — om Σ. Ω. text LaurS lineam finiens, eadem manus in marg scripsit.

του. εἰ γὰρ ἡ τοῖς ἄλλοις ἀγαθῶν[10] *αἰτία, τοσούτων*[11] *πραγμάτων καὶ*[12] *ταραχῆς ἡμῖν*[13] *αἰτία γέγονεν· τί τις εἶναι τοῦτο φῇ*[14] *πλὴν ὅτι δῶρα λαβόντες*[15] *οὗτοι καλὸν πρᾶγμα φύσει κακῶς διέθηκαν;*[16] (89) ‘*Τί δέ; οὐ τριήρεις τριακόσιαι*[1] *καὶ σκεύη ταύταις καὶ χρήμαθ’*[2] *ὑμῖν περίεστιν καὶ περιέσται*[3] *διὰ τὴν εἰρήνην;’ ἴσως ἂν εἴποι. Πρὸς δὴ*[4] *ταῦτ’*[5] *ἐκεῖν’*[6] *ὑμᾶς ὑπολαμβάνειν*[7] *δεῖ, ὅτι καὶ τὰ*[8] *Φιλίππου πράγματ’ ἐκ τῆς εἰρήνης γέγονεν εὐπορώτερα*[9] *πολλῷ καὶ*[10] *κατασκευαῖς ὅπλων*[11] *καὶ χώρας*[12] *καὶ προσόδων,*[13] *αἳ*[14] *γεγόνασιν ἐκείνῳ μεγάλαι.*[15] (90) ‘*Γεγόνασιν δὲ καὶ ἡμῖν*[1] *τινές.’*[2] *Ἡ δέ γε τῶν πραγμά-*

Sunt autem etiam haec cum eius criminatione coniuncta. nam si quae aliis tot bonorum causa est, nobis tot negotiorum et perturbationis causa exstitit; quid tandem dicat quis hoc significare nisi istos muneribus acceptis rem sua natura bonam corrupisse? (89) ‘Quid vero? annon triremes trecentae et armamenta illarum et pecuniae vobis supersunt et supererunt propter pacem?’ fortasse dicat. Vobis autem contra ita sentiendum est: etiam Philippi opes ex ea pace multo auctiores esse factas apparatu et armorum et regionis et redituum, quos ille nactus est magnos. (90) ‘Sed

---

10) *ἀγαθοῖς* Σ. Φ. — *ἀγαθῶν* LaurS. marg antiq γρ Σ, ut vulg. 11) *τηλικούτων* r. 12) *τηλικαύτης* post *καὶ* add LaurS. vulg. — om Σ. Augl. k. s. δ. Vid. ad Phil. I §. 35. 13) *ὑμῖν* r. Laur8. — *αἰτία . . . ἡμῖν* om Φ. 14) *φαίη* vulg. — *φῇ* Σ. Augl. k. r. s. Laur8. Maximus. — *φαη* (η superscr.) LaurS, *αη* deletum est. 15) *λαμβάνοντες* Ω. 16) *διέθηκαν κακῶς* r. Vind4. Laur8.

89. 1) *διακόσιαι* Augl. 2. k. r. s. e. δ. Harl. 2) *κτήμαθ’* Ald. Mor. Ω. t. u. v. Vind3. 4. — *κτημαθ’* (χρη superscr.) F. — *χρήμαθ’* Fel. Σ. LaurS. vulg. 3) *περίεστι καὶ* om pr k. — *καὶ περιέσται* om Maximus. 4) *δὲ* Augl. 2. δ. (s?). Maximus. Vind4. Mal. Laur8. — *δε* (η superscr.) F. r. (s?). 5) *τοῦτο* s. δ. 6) *ἐκείνως* r. — *ἐκεῖνος* Aug2. 7) *ὑποβάλλειν* γρ marg Mor. 8) *τὰ τοῦ* AldT. 9) *γεγ. εὐπ. ἐκ τῆς εἰρ.* Maximus. 10) *καὶ* delendum censet Schaeferus. At vid. Funkhaenel. Quaest. Dem. p. 7. — *κατασκευαὶ* corr k. Harl. Vid. Krueger. ad Thuc. II, 35 §. 1. 11) *ὅπλων* om Φ. 12) *χώρας* Σ. vulg. — *χώραις* Maximus. Aldetc. Ω. r. t. u. v. Mal. Laur8. — *χῶραι* Harl. 13) *προσόδων* Σ. LaurS. vulg. — *προσόδοις* Maximus. Aldetc. Augl. r. s. Laur8. — *πρόσοδοι* corr k. Harl. — *καὶ* ante *προσ.* superscr LaurS ead man. 14) *αἳ* om corr k. 15) *μεγάλαι. τὰ δὲ ἐκείνου οὐδεὶς ἀπέδοτο, ὡς οὗτοι τὰ ἡμέτερα. οὐ δὴ* etc. Maximus.

90. 1) *ἡμῶν* F. — *ὑμῖν* r. 2) *τινες καὶ ὑμῖν* r. Vind4. Laur8.

των[3] κατασκευὴ καὶ τῶν συμμάχων, δι' ἣν ἢ[4] αὑτοῖς[5] ἢ τοῖς κρείττοσι τἀγαθὰ πάντες κέκτηνται, ἡ μὲν ἡμετέρα πραθεῖσ' ὑπὸ τούτων[6] ἀπόλωλε καὶ γέγονεν ἀσθενής, ἡ δ' ἐκείνου[7] φοβερὰ καὶ μείζων[8] πολλῷ. οὐ δὴ δίκαιον ἐκείνῳ μὲν ἀμφότερ'[9] ηὐξῆσθαι διὰ τούτους,[10] καὶ τὰ τῶν συμμάχων καὶ τὰ[11] τῶν προσόδων,[12] ἃ δ' ἡμῖν[13] δικαίως ἂν[14] ὑπῆρχεν[15] ἐκ τῆς εἰρήνης, ταῦτ' ἀνθ' ὧν[16] ἀπέδοντ' αὐτοὶ[17] λογίζεσθαι.[18] οὐ 370
γὰρ ταῦτ' ἀντ' ἐκείνων γέγονεν, οὐδὲ πολλοῦ δεῖ, ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἦν[19] ἂν ὁμοίως[20] ἡμῖν,[21] ἐκεῖνα δὲ τούτοις ἂν προςῆν,[22] εἰ μὴ διὰ τούτους.

accesserunt et nobis aliqui.' Sed tamen rerum apparatus et sociorum, propter quem omnes aut sibi aut potentioribus bona paraverunt, noster quidem ab istis venditus periit et debilitatus est, illius autem formidabilis est factus et multo maior. Non igitur aequum est illi utraque esse aucta propter istos, et societates et reditus, sed quae nos propter pacem merito teneremus, haec pro iis aestimari quae ipsi vendiderunt. neque enim haec pro illis recepimus, multum abest, sed et haec eodem modo teneremus, et illa his accessissent, nisi isti impedivissent.

---

3) *προσόδων* coniecit Marklandus. 'At intelligendum quidquid pertinet ad internas reipl. vires, quae censentur ὅπλοις, χώρᾳ et προσόδοις. Opponuntur οἱ σύμμαχοι.' Schaeferus. 4) ἢ om Augl. *k. r. s.* Laur8. — Pro δι' ἣν . . . κέκτηνται Hirschig. Philol. T. V p. 331 proponebat δι' ἧς . . . κτῶνται. H. l. διά non est instrumentale, sed sententia haec: *apparatui bona debentur.* 5) ἑαυτοῖς Augl. 2. *k. r. s.* Harl. Laur8. Schol. Vindl. — αὑτοῖς vulg. — αὐτοῖς Σ. LaurS. Mor. AldV. AldB. corr Ω. — αὐτὸς Vindl. 6) τούτου Fel. marg Mor. 7) ἐκείνων Bav. Vind3. Ald. — ἐκείνῳ *t. u.* — ἐκείνου Σ. LaurS. vulg. — ἐκείνῳν (ου) Ω. — ἐκεινων (ου) F. 8) μείζω pr Augl. pr *r.* 9) ἀμφότερ' om *s.* 10) διὰ τούτους om Maximus. 11) τὰ om pr Ω. 12) καὶ τὰ τῆς χώρας καὶ τὰ τῶν συμμ. Maximus. — προσόδων . . . ξυμμάχων Augl. *k. s.* — In mea Parisina exciderunt τὰ τῶν συμμάχων καὶ culpa operarum. 13) ἡμῖν δὲ ἃ καὶ Mor. — ἡμῖν δὲ ἃ vulg. — ἡμῖν δὲ Ω. — ὑμῖν δ' ἃ Augl. 2. *k. r. s. ζ.* Laur8. — ἃ δ' ὑμῖν Σ. LaurS. *T.* Maximus. — ἃ δ' ἡμῖν γρ *F.* Lind. — ἃ δ' ἡμῶν IndFel. — ἃ δ' ὑμῶν Obs. — Vid. Scheib. Observv. in Orr. Att. p. 22. 14) ἂν om *T.* Ask. Bav (*F*?). 15) ὑπῆρξεν AldV. Augl. *k. r. s. δ.* Harl. Bodl. Laur8. 16) ταῦτ' ἐκείνων Paul. 17) οὗτοι LaurS. vulg. — αὐτοὶ Σ. *T.* AldT. Vid. Funkhaen. in Diar. Antiq. 1833. No. 104 p. 827. 18) λογίζεσθε Maximus. 19) ἢ pr Ω. 20) ἦν ἀνομοίως *F* (Bav?). 21) ὑμῖν Laur8. *s.* Recepit Reiskius. 22) ἂν οὐ προσῆν Less. — ἂν προσ ἦν Σ.

91. Ὅλως δ' ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι δίκαιον[1] δήπου φήσαιτ'[2] ἂν εἶναι μήτ' εἰ πολλὰ καὶ δεινὰ τὰ συμβεβηκότ' ἐστὶ[3] τῇ πόλει, μηδενὸς δ' Αἰσχίνης αἴτιος τούτων, εἰς τοῦτον ἐλθεῖν τὴν ὀργήν,[4] μήτ' εἴ τι τῶν δεόντων πέπρακται δι' ἄλλον τινά, τοῦτο[5] σῶσαι τουτονί,[6] ἀλλ' ὅσων[7] οὗτος[8] αἴτιος σκεψάμενοι καὶ χάριν, ἂν ταύτης ἄξιος ᾖ,[9] καὶ τοὐναντίον ὀργήν, ἂν τοιαῦτα[10] φαίνηται, ποιεῖσθε.[11] (92) Πῶς οὖν εὑρήσετε[1] ταῦτα δικαίως; Ἐὰν[2] μὴ πάνθ' ἅμ' ἐᾶτε ταράττειν[3] αὐτόν,[4] τὰ τῶν στρατηγῶν ἀδικήματα, τὸν πόλεμον τὸν πρὸς Φίλιππον, τἀπὸ τῆς εἰρήνης ἀγαθά, ἀλλ' ἕκαστον ἐφ'[5] ἑαυτοῦ σκοπῆτε.[6] οἷον, ἦν ἡμῖν[7] πόλεμος πρὸς Φίλιππον; ἦν. ἐνταῦθ' ἐγκαλεῖ τις

91. Illud autem, Athenienses, omnino assentiemini nec, si multa et gravia mala reipublicae acciderint, eorum autem nullius auctor sit Aeschines, esse iustum in eum saeviri, nec, si quid ob alium quem bene gestum est, hoc istum servari, sed considerantes, quarum iste rerum sit auctor, ei et gratiam, si ea dignus videbitur, referte, et contra, si talia appareant, succensete. (92) Haec igitur quomodo recte deprehendetis? Si eum non omnia simul commiscere patiemini: ducum scelera, bellum gestum contra Philippum, commoda pacis. sed si singula per se considerabitis. ut: fuit nobis bellum contra Philippum? fuit. hic numquis ac-

---

91. 1) καὶ δίκαιον LaurS. vulg. — καὶ om *Σ*. Augl. Laur8. (*Φ*. *k*. *r*). — καὶ punctis notavit AldV. — καὶ δίκαιον om *δ*. *ε*. 2) φήσετ' Augl. 3) ἐστὶ in γρ habent *F*. *Φ*. — om Vind4. Mal. 4) μηδενὸς δ' ... ὀργήν repetiit *Ω* et lineâ notavit. 5) τοῦ^ω^το *k*. — τούτω corr Mal. — τοῦτον in mea Parisina est error operarum. 6) τοῦτον Augl. *k*. *s*. — τουτοί pr *Ω*. 7) ὅσον *Ω*. 8) οὗτος om *δ*. 9) ἦν Vind3. 10) ταῦτα γρ marg antiq *Σ*. γρ *Φ*. — τἀναντία coniecit Taylorus. 11) πεποιηκώς, ποιεῖσθε vulg. — πεποιηκὼς om *Σ*. Augl. *k*. *s*. 'Sed quomodo quaeso τοιαῦτα pro τοιούτων?' Shilleto. Imo τοιαῦτα, deleto πεποιηκὼς, h. l. est nominativus, i. q. ὀργῆς ἄξια, ut recte interpretatur Reiskius. — πεποιηκως, ἀπονείματε αὐτῷ marg antiq γρ *Σ*. γρ *Φ*. — πεποιηκώς, ποιεῖσθαι Aug2. Mal. — πεποιηκὼς text LaurS lineam finiens, in marg: ποιεισθ· (superscr. ε, αι). deletum est αι.

92. 1) εὑρέσεται *Σ*. *Ω*. 2) ἐὰν *Σ*. vulg. — ἂν LaurS. Augl. *s*. 3) κράττειν *Σ*. *Φ*. 4) ἐᾶτε ταράττειν αὐτὸν LaurS. marg antiq γρ *Σ*, ut vulg. — ταράττειν αὐτὸν ἐᾶτε *r*. Vind4. Mal. Laur8. Reiskius, nescio unde. 5) ἀφ' cod *β*. 6) σκοπεῖτε pr LaurS. vulg. — σκοπῆτε *Σ*. corr LaurS. Augl. Bav. Mal. (*k*. *s*. *t*. *v*). 7) ὑμῖν *T*. Aug2. Laur8. — — Vulgo διηγηματικῶς (Schol. August. et Rhet. Anonym. T. VIII p. 623) interpungebatur. In Laur8 etiam ἦν ὑμῖν· πόλεμος πρὸς Φί-

Αἰσχίνῃ; βούλεταί τις τούτου[8] κατηγορεῖν περὶ τῶν ἐν τῷ[9] πολέμῳ πραχθέντων; οὐδὲ εἷς. οὐκοῦν περὶ τούτων[10] γ' ἀφεῖται,[11] καὶ[12] οὐδὲν αὐτὸν δεῖ[13] λέγειν. περὶ γὰρ τῶν ἀμφιςβητουμένων[14] καὶ τοὺς μάρτυρας παρέχεσθαι[15] καὶ τὰ τεκμήρια δεῖ λέγειν τὸν φεύγοντα,[16] οὐ τὰ ὁμολογούμεν' ἀπολογούμενον ἐξαπατᾶν. ὅπως τοίνυν[17] περὶ τοῦ πολέμου μηδὲν ἐρεῖς. οὐδεὶς γὰρ οὐδὲν[18] αἰτιᾶται περὶ αὐτοῦ σέ.[19] (93) Μετὰ ταῦτα,[1] εἰρήνην[2] τινὲς ἡμᾶς[3] ἔπειθον[4] ποιήσασθαι,[5] ἐπείσθημεν. πρέσβεις ἐπέμψαμεν. ἤγαγον οὗτοι[6] δεῦρο τοὺς

cusat Aeschinem? vultne aliquis eum accusare de rebus in bello gestis? ne unus quidem. Proinde horum absolvitur, neque eum respondere necesse est. nam in controversiis et testes producendi et argumenta proferenda sunt reo, non iis defendendis quae in confesso sunt facere imposturam. Cave igitur quicquam de bello dicas. nemo enim de eo quicquam accusat te. (93) Postea quidam nobis suadebant pacem, persuaserunt. legatos misimus. adduxerunt illi huc eos qui pacem facturi essent.

λιπκον ἦν. Marklandus autem vidit ante posterius ἦν esse interrogationem, et hoc verbum esse responsum. Sic optime procedit quaestio, ab oratore postulata (σκοπεῖτε), et cum sequentibus convenit. Sine interrogatione verba illa essent frigidissima. Sed §. 93 init. alia est ratio. 8) τούτου in Ω est correctricis. 9) τῷ om Ω. 10) τούτου Augl. *k*. *s*. 11) γε αὐτὸν ἀφεῖται Ald. Mor. — γε αὐτὸν ἀφεῖτε Fel. IndLamb. Weim. — γε αὐτῶν ἀφεῖται AldV. Bodl. — γε αὐτὸν ἀφεῖσθαι Less. — γ' ἀφεῖται sine pronomine Σ. LaurS. vulg. — ἀφεῖται sine pronomine et sine particula Ω. *u*. Vind3. Locum respicit Anonym. Rh. T. IV p. 426. 12) καὶ om *u*. 13) δεῖν *r*. Vind4. corr Laur8. 14) ἀςφιςβητουμένων (μ superscr.) Ω. 15) παρασχέσθαι Aug2. *s*. Mal. — παρέχεσθε Fel. 16) φυγοντα pr Σ, antiq add ε et accentum, ut esset φεύγοντα. 17) τὰ add post τοίνυν Aldetc. — In AldV τὰ punctis notatum est et in marg apparet ὅρα (i. e. N. B.). — om Σ. LaurS. vulg. 18) οὐδὲν om pr Ω habet in marg. 19) αἰτιᾶταί σε περὶ αὐτοῦ Aldetc. — αἰτιᾶται περὶ αὐτοῦ σε vulg. — 'Pronomen h. l. ὀρθοτονητέον.' Schaeferus. Recte. nam opponitur τοῖς στρατηγοῖς καὶ τοῖς ἐν τῷ πολέμῳ πραχθεῖσιν. — In Σ nunc quidem legitur: αἰτιᾶται περὶ αυτοῦσέ· μετα. ante proximum μετα est spatium duarum literarum erasarum. Bekkero videtur prima habuisse αυτους.

93. 1) ταῦτα δ' Wolfius, nescio unde. 2) τὴν εἰρήνην Less. 3) ὑμᾶς Ω. *t*. *u*. 4) ἐπείθοντο *k*. 5) ποιεῖσθαι cod δ. — Consilio omisisse videtur Aristides Rh. T. IX p. 451. 6) αὐτοί IndFel. AldT. T. Lind.

ποιησομένους[7] *τὴν εἰρήνην. πάλιν ἐνταῦθα περὶ τούτου*[8] *μέμφεταί τις Αἰσχίνην;*[9] *φησί*[10] *τις εἰςηγήσασθαι*[11] *τοῦτον εἰρήνην,*[12] *ἢ, ἀδικεῖν ὅτι δεῦρ' ἤγαγε*[13] *τοὺς ποιησομένους;*[14] *οὐδὲ*
371 *εἷς.*[15] *οὔκουν*[16] *οὐδ' ὑπὲρ αὐτοῦ τοῦ ποιήσασθαι τὴν πόλιν εἰρήνην οὐδὲν*[17] *αὐτῷ λεκτέον. οὐ γὰρ οὗτος*[18] *αἴτιος.* (94) *'Τί οὖν,*[1] *ἄνθρωπε,*[2] *λέγεις,' εἴ*[3] *τις ἔροιτό με, 'καὶ πόθεν ἄρχει*[4] *κατηγορεῖν;'*[5] *Ὅθεν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, βουλευομένων*[6] *ὑμῶν οὐ περὶ τοῦ, εἰ*[7] *ποιητέον εἰρήνην ἢ μή (ἐδέδοκτο γὰρ ἤδη τοῦτό γε),*[8] *ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ, ποίαν τινά, τοῖς*[9] *τὰ δίκαια λέγου-*

hic iterum numquis ea de re reprehendit Aeschinem? dicit aliquis eum pacis auctorem, aut deliquisse, qui legatos ea gratia missos huc adduxerit? ne unus quidem. Proinde nec de pace facta a republica quicquam est ei dicendum. neque enim iste auctor est. (94) Si quis autem interrogaret, 'Quid igitur dicis, homo, et unde primordia capis accusandi?' Unde, Athenienses, quum vobis deliberantibus non utrum pax facienda esset necne (nam id quidem iam decretum erat), sed de eo, qualisnam,

---

7) *ποιησαμένους* Vind4. 8) *τούτων* vulg. — *τούτου Σ.* LaurS. Augl. Vind3. 4. (*Φ. k. s*). Fel. — *τούτων* (ου supra) *F* (non Bav?). 9) *Αἰσχίνῃ* coniecit Wolfius. IndLamb. — 'De constructione verbi *μέμφεσθαι* vid. AnecdBkk. p. 156 init. et Georgii Lecapeni Excerpt. p. 71.' Schaeferus. 10) *φήσει* LaurS. vulg. — *φησί Σ. Ω.* corr *Υ.* Reiskius de suo, quia praecedunt praesentia. 11) *ηγήσασθαι* pr LaurS. 12) *τὴν εἰρήνην* Reiskius de Wolfii coniectura. 13) *ἠγάγετο* pr *Φ.* 14) *ποιησαμένους* (ο supra) *F.* — *ποιησαμένους* Vind4. 15) *ὀυδεισ Σ* sine accentu, nec habet codex *οὐδ' εἷς*, sed in duabus lineis sic: *ὀυ||δεισ.* — *οὐδεὶς* LaurS. — Bekk. nuper *οὐδ' εἷς.* superius *οὐδὲ εἷς.* Vid. Porson. Suppl. Praef. ad Eurip. Hecub. p. XXXIV. 16) *ὀυκοῦν Σ.* LaurS. AldV. Vind4. — *οὔκουν* vulg. — Cf. Prolegg. Gramm. §. 40. 17) *οὐδ' ἓν r.* 18) *αὐτὸς* Mal.

94. 1) *οὖν* om *t.* 2) *ἄνε* compendio in textu *Ω*, margo plene *ἄνθρωπε.* — *ὤνθρωπε* scribendum esse iussit Cobetus ad Hyperid. Funebr. p. 33. 3) *εἴ* delendum iubet Grevius: 'Si enim, inquit, retinetur, opus est ut ante *ὅθεν* intelligatur *respondebo*.' — Rectissime Schaeferus: 'Subaudi *φαίην ἄν*.' Interrogationem responsio proxime sequitur. Cobetus autem l. c. totum comma *εἴ τις ἔροιτό με* delevit. 4) *ἄρχῃ* etiam *Σ*, ut omnes libri. Vid. Prolegg. Gramm. §. 80. 5) *καὶ κατηγορεῖν Ω.* 6) *βουλομένων Ω. t. u. v.* pr *r. δ.* (*s*?). 7) *ἡ Σ. Φ.* — *ἢ* LaurS. — *εἰ Ω* punctis notatum, tanquam omittendum. — supra versum habet Augl. — om *k.* 8) *γε* om Augl. *k. s.* 9) *τινά. τοῖς γὰρ* LaurS. vulg. — *γὰρ* om Mor. *Σ.* Harl. corr Mal. (Augl. *k. s*). *r*? — Revocavit Shilleto tanquam post parenthesim.

σιν[10] ἀντειπών, τῷ μισθοῦ γράφοντι συνεῖπε δῶρα λαβών, καὶ μετὰ ταῦτ' ἐπὶ τοὺς ὅρκους αἱρεθείς, ὧν μὲν ὑμεῖς προςετάξατε, οὐδ' ὁτιοῦν ἐποίησεν, τοὺς δ' ἐπὶ τοῦ πολέμου[11] διασωθέντας ἀπώλεσε τῶν συμμάχων, καὶ τηλικαῦτα καὶ τοιαῦτ'[12] ἐψεύσατο, ἡλίκ' οὐδεὶς πώποτ' ἄλλος ἀνθρώπων[13] οὔτε πρότερον οὔθ' ὕστερον. τὸ[14] μὲν γὰρ[15] ἐξ ἀρχῆς ἄχρι τοῦ[16] λόγου τυχεῖν Φίλιππον ὑπὲρ[17] τῆς εἰρήνης Κτησιφῶν καὶ Ἀριστόδημος τὴν ἀρχὴν[18] τὴν πρώτην ἔφερον τοῦ φενακισμοῦ. ἐπειδὴ[19] δ' εἰς τὸ πράττειν ἤδη[20] τὰ πράγμαθ' ἧκεν·[21] Φιλοκράτει καὶ

iusta dicentibus refragatus, scitum mercede scribenti patrocinatus est largitionibus corruptus, et postea ad iusiurandum exigendum delectus, de mandatis vestris nihil prorsus egit et socios, qui in bello evaserant, perdidit, et tanta taliaque est mentitus, quanta nemo alius unquam hominum vel ante vel post. Nam ab initio, dum permissum Philippo est agere de pacis condicionibus, Ctesiphon et Aristodemus primum initium susceperunt imposturae, quum autem iam res ad gerendum venissent, eas Philo-

---

10) γράφουσιν vulg. — λέγουσιν Σ. Τ. β. ε. Ven. Indd. γρ AldV. γράφουσιν m sec. Lind. — λεγουσιν Laur8. 'Praestat λέγουσιν. deliberante populo plures orabant (ἔλεγον). qui quum perorassent, de re decreta unus aliquis scitum scribebat (ἔγραφεν).' Schaeferus. Opponuntur τῷ γράφοντι et τοῖς λέγουσιν. 11) ἐν τῷ πολέμῳ Augl. *k. r. s. δ. ε.* Harl. Laur8. 12) καὶ τοιαῦτ' om Aldetc. *Ω. t. u. v.* Vind3. 4. Mal. — habent Σ. Laur8. vulg. et in γρ *F* (non Bav?). in γρ Φ. — 'Quum sequatur non ἡλίκα καὶ οἷα, sed solum ἡλίκα, videndum ne vulgata ante Reiskium scriptura praestet.' Schaeferus. 13) πώποτ' ἄλλος ἀνθρ. Σ. Laur8. vulg. — ἀνθρ. ἄλλος πώπ. Aldetc. — πώπ. ἀνθρ. sine ἄλλος Augl. *k. s. δ.* 14) καὶ pro τὸ Mor. 'Hoc melius.' Taylorus. Vere Dobraeus: 'Videtur esse error typorum.' 15) γὰρ om *Ω.* Laur8. 16) τοῦ om Augl. *k. r. s.* 17) ὑπὲρ om marg antiq γρ Σ. γρ Φ. Augl. *s.* Laur8. 18) τὴν ἀρχὴν non omisit text Σ. (Cf. Cobetus Nov. Lectt. p. 569.) — om marg antiq γρ Σ. γρ Φ. Augl. 2. *k. r. s.* Harl. *δ.* Vind4. Mal. Laur8. Harpocr. s. v. *Κτησιφῶν*. Delendum iubent Taylorus, Dobraeus et Cobetus; hic vir doctissimus proxime legendum esse censet τὰ πρῶτα ἐφέροντο. — Reiskius: 'τὴν ἀρχὴν τὴν πρώτην est bona et usu contrita dictio, similis alteri contrariae, τὸ ἔσχατον τέλος.' — Schaeferus: 'Nihil miri hac in locutione. Sed ipsa insolentior videtur illa, τὴν ἀρχὴν τὴν πρώτην φέρειν τοῦ φενακισμοῦ, ubi Reiskius Ind. s. v. Φέρειν interpretatur *ferre culpam criminis, auferre*. [cf. id. s. v. Ἀρχή]. Non probo. Quid Demosthenes voluerit, non obscure indicant sequentia, παρέδωκαν, ἐκδεξάμενοι. Significatur igitur curatio suscepti negotii, quod deinde alii tradas porro curandum.' 19) ἐπεὶ *F* (non Bav?). Φ. 20) ἤδη om Augl. *k. s.* 21) ἧκε Laur8. vulg. — ἧκεν Σ. pr Mal. corr Laur8.

τούτῳ παρέδωκαν, δεξάμενοι[22] δ' οὗτοι πάντ' ἀπώλεσαν.[23] (95) Εἶτ' ἐπειδὴ δεῖ λόγον[1] καὶ δίκην ὑπέχειν[2] τῶν πεπραγμένων, ὧν[3] οἶμαι[4] πανοῦργος οὗτος καὶ θεοῖς ἐχθρὸς καὶ γραμματεύς,[5] ὡς ὑπὲρ[6] εἰρήνης κρινόμενος ἀπολογήσεται, οὐχ ἵνα πλειόνων, ἢ κατηγορεῖ τις αὐτοῦ, δῷ[7] λόγον (μανία γὰρ τοῦτό γε), ἀλλ' ὁρᾷ τοῦθ' ὅτι ἐν μὲν τοῖς ὑφ' αὐτοῦ[8] πεπραγμένοις ἀγαθὸν μὲν οὐδέν ἐστιν,[9] ἅπαντα[10] δὲ τἀδικήματα, ἡ δ'[11] ὑπὲρ τῆς εἰρήνης ἀπολογία, καὶ εἰ[12] μηδὲν ἄλλο, τοὔνομα γοῦν[13] ἔχει φιλάνθρωπον. (96) Ἣν δέδοικα μέν, ὦ ἄνδρες[1]

crati et isti tradiderunt, qui accipientes omnia perdiderunt. (95) Deinde quum rationes actorum reddendae sint et puniendae, iste homo, ut apparet, veterator et diis invisus et scriba, ita se defendet, quasi de pace agatur, non ut de pluribus quam accusatur respondeat (nam ea quidem insania esset), sed videt hoc, in suis actis non modo nihil esse boni, sed etiam scelera inesse omnia, pacis autem defensionem, ut nihil aliud, nomen saltem habere humanum. (96) Quam vereor quidem, Athenienses,

---

Vind3. 4. — ἧκον Augl. *s.* *δ.* pr Laur8. 22) ἐκδεξάμενοι Laur8. Augl. 2. *s.* *δ.* *ε.* Harl. Mal. Laur8. Vind3. (*F.* *T.* *k.* *r*). — δεξάμενοι *Σ.* vulg. — Composito verbo favere quidem videtur Cor. §. 21, sed simplici melius respondet παρέδωκαν. — ἀναδεξάμενοι marg antiq γρ *Σ.* 23) ἐπώλεσαν Paul. typ. error.

95. 1) αὐτὸν post λόγον add Aldetc. LaurS. *s.* — om vulg. *Σ* (habet marg antiq in γρ). habet in γρ *Φ.* 2) ὑποσχεῖν marg antiq γρ *Σ.* γρ *Φ.* Augl. *k.* *s.* 3) ὧν Indd. LaurS. γρ AldV. Augl. *r.* *s.* *t.* corr *F.* Bav. — ὡς Indd. 'ὧν inutile et otiosum.' Taylorus. — 'Quam parum inutile et otiosum sit ὧν, docet οἶμαι, quod vocem praeponi poscit.' Schaeferus. 4) οἶμαι ὁ Indd. *Ω.* rec *F.* Bav. *t.* *u.* Vind3. — ὁ om pr LaurS lineam finiens, ead man add. 5) Post γραμματεύς in *Σ* apparet asteriscus, qui in margine repetitur sine varietate. καὶ ante γραμματεὺς delendum iubet Schaeferus, ut coniungantur θεοῖς ἐχθρὸς γραμματεύς, quia in notione γραμματεύς ipsius non sit convitium. Etiam Dobraeus seclusit. At inferioris generis scribas contemtos fuisse, in quibus fuerat Aeschines, docet Funkhaenel. Quaest. Dem. p. 45 sqq. Cf. Stechow. Aeschin. p. 8. 6) ὑπὲρ τῆς LaurS. vulg. — τῆς om *Σ.* Cf. paulo post et §. 97. Vid. ad Cor. §. 24. — Proxime ἀπολογήσηται LaurS, in rasura sunt ησῃ. 7) δώσει *r.* Vind4. — δώσῃ *Φ.* — om pr Mal. 8) ὑφ' ἑαυτοῦ vulg. — ὑφ' αὐτοῦ *Σ.* LaurS. — ὑπ' αὐτοῦ marg Mor. 9) οὐδὲν ἔστιν nuper Bkk. 10) ἐστι, πάντα *r.* Vind4. Laur8. 11) δ' om pr *Ω.* Vind3. 12) εἰ καὶ *Ω.* *t.* *u.* Harl. 'Qui accuratius scribunt, scriberent εἰ καί.' Taylorus. Differunt. Vid. Stallb. ad Plat. Gorg. p. 508 E. Klotz. ad Devar. T. II p. 519 sqq. Schaefer. ad Longum p. 355. 13) οὖν *s.*

96. 1) ἄνδρες om, ut familia Augl¹, Rhet. T. VIII p. 623 W.

Ἀθηναῖοι, δέδοικα,[2] μὴ λελήθαμεν, ὥςπερ οἱ δανειζόμενοι ἐπὶ 372
πολλῷ, ἄγοντες[3] (τὸ γὰρ ἀσφαλὲς αὐτῆς καὶ τὸ[4] βέβαιον οὗτοι
προὔδοσαν, Φωκέας καὶ Πύλας), οὐ μὴν διὰ τοῦτόν[5] γ' ἐξ
ἀρχῆς[6] ἐποιησάμεθα,[7] ἀλλ'[8] ἄτοπον μέν[9] ἐστιν ὃ μέλλω λέγειν,[10]
ἀληθὲς δὲ πάνυ. εἰ γάρ τις ὡς ἀληθῶς χαίρει τῇ εἰρήνῃ· τοῖς
στρατηγοῖς, ὧν κατηγοροῦσιν ἅπαντες, χάριν αὐτῆς[11] ἐχέτω.

vereor, ne ut debitores magno fenore obstricti, nos agamus non sentientes (securitatem enim eius et firmitatem isti prodiderunt, Phocenses et Pylas), attamen certe non propter istum eam initio fecimus, sed absurdum videtur quod dicam, quanquam valde est verum: si quis re vera pace gaudet, ducibus, quos omnes reprehendunt, gratiam habeat. nam si illi, ut

---

2) δέδοικα, δέδοικα μὲν ὦ ἄ. Ἀθ. δέδοικα Lind. 3) 'Disputatur, utrum ita distingui oporteat: — οἱ δανειζόμενοι ἐπὶ πολλῷ, ἄγοντες. an ita: — οἱ δανειζόμενοι, ἐπὶ πολλῷ ἄγοντες. Priorem distinctionem amplectitur cl. Marklandus, posteriorem [Morelius] Wolfius.' Taylorus. 'Marklandi distinctionem commendat similis locus p. 13, 20. Neque ego dubito praeferendam esse alteri, quam [Morelium] Wolfium secuti editores adsciverunt. Scilicet orator Atheniensibus conditionibus tam iniquis pacem pactos, ut quae careat τῷ ἀσφαλεῖ καὶ τῷ βεβαίῳ, comparat cum hominibus non qui omnino pecuniam fenore sumant (id quod licet facias fructuosissime), sed qui grandi sumant, quos metuendum sit ne fenoris gravitas mox oppressos bonis omnibus exuat.' Schaeferus. — Ad ambo participia ἐπὶ πολλῷ pertinere censet Shilleto. Scilicet ita fit in comparationibus omnibus. At h. l. quaeritur, utri membro primario. id quod Schaeferus perspicue docuit. Accedit quod hiatus causa Demosthenes non coniunxit πολλῷ ἄγοντες, evitavit leniorem hiatum pronuntiatione δανειζόμενοι 'πὶ. — 'ὥσπερ οἱ δανειζόμενοι vix dubito quin interpolata sint ex Olynth. I p. 13, 20. Si retineantur, interpungendum cum Mor. — Per se non male habent verba.' Dobraeus. — — πολλῷ κακῷ Ven. Pith. Hoc est scholion. — λείπει κακῷ Augl. 4) τὸ om Aug2. 5) 'F. τούτους, ut vs. 11.' Marklandus. Aliquanto aptior h. l. singularis. occurritur enim Aeschini pacis factae laudem sibi vindicaturo.' Schaeferus. 6) διὰ τούτου γε γὰρ ἐξ ἀρχῆς Herwag. negligenter. 7) ἐσηγησάμεθα marg Mor. Cf. §. 93. — post ἐποιησάμεθα add τὴν εἰρήνην LaurS. antiq Σ. γρ marg Mor. γρ F. γρ Φ. AldV adscripsit ut scholion. — om Σ. vulg. 8) 'Benenatus distinxit hoc pacto: ἀλλ'· ἄτοπον etc. periodum istam post ἀλλ' parenthesi includens. Vide, annon praestet.' Taylorus. 'Non praestare docet quod sequitur γάρ.' Schaeferus. Operarum negligentiae illud punctum postpositum deberi nos putamus. 9) μέν om Ω. 10) ὃ λέγω sine μέλλω Vind4. 11) αὐτοῖς LaurS. vulg. — αὐτῆς Σ. Aug2. AldB. Vind4. Mal. LaurS. (T. Φ. r). — αὐτῆς (οῖς superscr.) F. — om Augl. k. s. Harl. — — Proxime: χαιρειν

εἰ γὰρ ἐκεῖνοι, ὡς ὑμεῖς ἐβούλεσθε, ἐπολέμουν· οὐδ' ὄνομ' εἰρήνης[12] *ἂν ὑμεῖς*[13] *ἠνέσχεσθε.*[14] (97) *Εἰρήνη μὲν οὖν δι' ἐκείνους, ἐπικίνδυνος δὲ καὶ σφαλερὰ καὶ ἄπιστος διὰ τούτους*[1] *γέγονεν δωροδοκήσαντας. Εἶργετ' οὖν, εἴργετ' αὐτὸν τῶν*[2] *ὑπὲρ τῆς εἰρήνης λόγων, εἰς δὲ τοὺς ὑπὲρ τῶν πεπραγμένων ἐμβιβάζετε.*[3] *οὐ γὰρ Αἰσχίνης ὑπὲρ τῆς εἰρήνης κρίνεται, οὔ,*[4] *ἀλλ' ἡ*[5] *εἰρήνη δι' Αἰσχίνην*[6] *διαβέβληται. σημεῖον δέ. εἰ γὰρ ἡ*[7] *μὲν εἰρήνη*[8] *ἐγεγόνει, μηδὲν δ'*[9] *ὕστερον ἐξηπάτησθ' ὑμεῖς μηδ' ἀπωλώλει*[10] *μηδείς· τίν' ἀνθρώπων*[11] *ἐλύπησεν ἂν*[12] *ἡ εἰρήνη,*[13] *ἔξω τοῦ*[14] *ἄδοξος*[15] *γεγενῆσθαι; καί-*

vos volebatis, bellum administrassent, vos ne nomen quidem pacis tolerassetis. (97) Itaque pax quidem propter illos, sed periculosa et lubrica et infida propter istos facta est corruptos largitionibus. Repellite igitur, repellite eum a disputatione de pace, et in disputationem de actis impellite. neque enim de pace accusatur Aeschines, minime, sed pax propter Aeschinem crimen habet. argumento illud est: si pax facta esset, et vos postea in nulla re decepti essetis nec quisquam perisset; cui hominum pax molesta fuisset, ignominia duntaxat excepta? quanquam et eius cul-

---

pr LaurS, eadem corr *χάριν*. 12) *εἰρήνην* *T*. 13) *ὑμεῖς* om Augl. *k s*. 'Neque ego requiro.' Schaeferus. Imo oppositum est malis ducibus. 14) *ἠνέχεσθε s*.

97. 1) *τούτου* pr *Σ*, *σ* add antiq. 2) *εἶργετ' οὖν αὐτὸν, εἴργετε τῶν* Aug2. Aristides T. IX p. 386 ante Walz. 3) *ε*(*συμ*)*μβιβάζετε F* (non Bav?). — *συμβιβάζετε Σ*. LaurS. Ven. Obs. Ask. *T*. *Φ*. Receperunt Turicc., nuper etiam Bekkerus. vellem probatum exemplo, quamquam vetus Gloss. 'cogo' interpretatur. Adhuc mihi quidem videtur *συμ* et *εμ*, ut saepe fit, confusa esse. 4) *οὐκ* Tiberius, qui Rh. T. VIII p. 553 sic: *δι' αὐτὴν* [voluit *διὰ τὴν*] *εἰρήνην κρίνεται, οὐκ· ἀλλ'*. Sed Anonym. Rh. ibid. p. 623, ut vulgo. bene. nam vox h. l. ut §§. 67. 186. 232. 255 etc. paululum inhibenda est. Vid. ad §. 67. 5) *ἡ* om *k*. 6) *αἰσχύνην t*. — — *Αἰσχ. ἡ* Mor. typogr. error. 7) *εἰ γὰρ εἰ Ω*. 8) *εἰρήνη* delendum iubet Bensel Hiat. p. 97. At vid. Prolegg. Gramm. §. 13. 9) *δ'* om *Φ*. 10) *ἀπωλώλει* LaurS. *F* (Bav?). *T*. *r*. *s*. — *ἀπολώλει Σ*. vulg. — Vid. Prolegg. Gramm. §. 83 p. 93. — — Ante *μηδεὶς* in LaurS. vulgo additur *τῶν συμμάχων*. — om *Σ*. 'Male. nam opponitur *ὑμεῖς* et tota criminatio ex hoc pendet, quod socios perdiderat Aeschines. Sic §. 107 (= §. 94).' Schilleto. Sine illo additamento amplior est sententia etiam socios comprehendens et oppositio *μηδὲν* et *μηδεὶς* effertur. 11) *ἀνθρωπον* pr *Σ*. 12) *ἂν* om *Ω*. — Post *εἰρήνη* habet LaurS. 13) *ἡ εἰρήνη* om *F*. *Φ*. Mal. 14) *τοῦ* om Fel. negligenter. 15) *ἀδόξως* pr LaurS. vulg. — *ἄδοξος* Indd. *γρ* AldV. *Σ*. corr LaurS ead man. Augl. Vind3. 4.

τοι καὶ τούτου συναίτιος οὗτος συνειπὼν Φιλοκράτει. ἀλλ' ἀνήκεστόν γ' οὐδὲν ἂν ἦν γεγονός. νῦν δ' οἶμαι[16] πολλῶν αἴτιος οὗτος.[17]

98. Ὅτι μὲν τοίνυν αἰσχρῶς καὶ κακῶς πάντα ταῦθ'[1] ὑπὸ[2] τούτων ἀπόλωλε καὶ διέφθαρται, οἶμαι[3] πάντας ὑμᾶς εἰδέναι. ἐγὼ δ' ὦ ἄνδρες δικασταὶ[4] τοσοῦτ'[5] ἀπέχω τοῦ συκοφαντίαν τινὰ τοῖς πράγμασι τούτοις προςάγειν[6] ἢ[7] ὑμᾶς ἀξιοῦν, ὥςτ' εἰ[8] ταῦθ' ὑπ' ἀβελτερίας[9] ἢ δι' εὐήθειαν ἢ δι' ἄλλην ἄγνοιαν ἡντινοῦν[10] οὕτω[11] πέπρακται, αὐτός τ' ἀφίημ' Αἰσχίνην καὶ ὑμῖν συμβουλεύω.[12] (99) Καίτοι τῶν σκήψεων τούτων οὐδεμί' 373

pae pars in isto haeret, quum sit Philocrati patrocinatus. attamen nihil, quod sanari non potuisset, fuisset admissum: nunc multorum istum causam esse apparet.

98. Ac turpiter quidem et flagitiose per istos ea esse omnia perdita et corrupta, scire omnes vos arbitror. ego vero, iudices, tantum abest ut quicquam illis rebus adiungere calumniae velim aut a vobis id faciendum postulem, ut, si per vecordiam aut simplicitatem ita actum est aut quamcunque aliam ignorationem, et ipse missum Aeschinem faciam et vobis id suadeam. (99) Quanquam harum excusationum nulla civilis aut

---

Mal. Laur8. (*T. Φ. k. r. s*). 'Ita poscente ratione syntaxis Graecae.' Schaeferus. Cf. tamen Fritzsch. Lucian. p. 103. Lobeck. ad Phryn. p. 750. — *ἄδοξον* Aug2. 16) *δ' οἶδα ὅτι* marg antiq *γρ Σ*. — *οἶμαι* ... *δέομαι ὅτι* Laur8 ead manu. 17) *π. ἄλλων ἐστὶ κακῶν αἴτιος οὗτος* Laur8. vulg. — *π. κακῶν αἴτιος οὗτος* marg antiq *γρ Σ*, sine *ἄλλων ἐστί*. — *π. αἴτιος οὗτος* sine *ἄλλων ἐστὶ κακῶν Σ. Φ.* — *π. οὗτος αἴτιός ἐστιν* sine *ἄλλων κακῶν* Aug1. *k. s.* — *π. ἄλλων οὗτός ἐστι κακῶν αἴτιος r. γρ Φ*. Vind4. Mal. Laur8.

98. 1) *καὶ κακῶς* om *k*. — — *ταῦτα πάντα* Aug1. *k. s.* — *πάντα* om Vind3. 2) *ἀπὸ* Vind4. Mal. 3) *οἴομαι* Reiskius de suo. 4) *Ἀθηναῖοι* Aug2. Mal. — om Vind4. *δ*. Laur8. 5) *τοσοῦτ' Σ*. Laur8. *T*. — *τοσοῦτον* vulg. restituendum iubet Cobetus Nov. Lectt. p. 436. etiam Timocr. §. 3, ubi *Σ* non habet *τοσόυτ' ἀπεχουσι*, sed *τοσόυτ' ἀπέχω*. Erravit vir ceterum accuratissimus. Etiam §. 259: *τοσοῦτ'* (*τοσοῦτον* vulgo) *ἀπέχουσι τοῦ τοιοῦτόν τι ποιεῖν Σ*. Et Lept. §. 147: *ἄλλο τοιοῦτ' οὐδὲν Σ. Ω. Π. T.* (Laur8?). 6) *προαγαγεῖν* cod *δ*. 7) *καὶ Ω*. 8) *εἰς* Vind3. 9) *ἀβελτηρίας* Laur8. vulg. — *ἀβελτερ. Σ. T. Φ.* (Vind3. 4). Vid. ad Phil. IV §. 33. 10) *ἡτινοῦν* pr *Ω*. 11) *αὐτῷ* Aug1. *k. r.* Ven. *ζ*. (*s*?). — *οὕτω* (*ἂν* suprascr.) *Ω*. — *τούτῳ* Harl. (*s*?). 12) *ἀφεῖναι* add ante *συμβ*. vulg. — om *Σ*. pr Laur8. Cf. Krueger. ad Dionys. Hist p. 117.

ἐστὶ πολιτικὴ, οὐδὲ δικαία. οὐδένα[1] γὰρ τὰ κοινὰ πράττειν ὑμεῖς κελεύετε,[2] οὐδ' ἀναγκάζετε, ἀλλ' ἐπειδάν τις ἑαυτὸν[3] πείσας δύνασθαι προςέλθῃ, πρᾶγμα ποιοῦντες ἀνθρώπων[4] χρηστῶν καὶ φιλανθρώπων εὐνοϊκῶς δέχεσθε[5] καὶ οὐ φθονερῶς, ἀλλὰ καὶ[6] χειροτονεῖτε καὶ τὰ[7] ὑμέτερ' αὐτῶν[8] ἐγχειρίζετε. (100) ἐὰν μὲν οὖν κατορθοῖ τις· τιμήσεται[1] καὶ πλέον ἕξει τῶν πολλῶν κατὰ τοῦτο.[2] ἂν[3] δ' ἀποτυγχάνῃ· σκήψεις καὶ προφάσεις ἐρεῖ; ἀλλ' οὐ[4] δίκαιον. οὐ γὰρ ἂν ἐξαρκέσειε τοῖς ἀπολωλόσι συμμάχοις οὐδὲ τοῖς παισὶν αὐτῶν[5] οὐδὲ ταῖς γυναιξὶν οὐδὲ τοῖς ἄλλοις διὰ τὴν ἀβελτερίαν[6] τὴν ἐμήν, ἵνα

iusta est. neminem enim vos rempublicam gerere iubetis aut cogitis, sed si quis sibi persuadens se habere adiumenta rerum gerendarum accesserit, pro vestra bonitate et humanitate eum recipitis benigne et non invide, quin et magistratus ei mandatis et eius fidei vestra negotia committitis. (100) quae si quis probe administraverit; honore fruetur et eo nomine supra vulgus efferetur. sin frustratus fuerit; excusationes et causas afferet? at iustum non est. neque enim ita satisfactum fuerit eversis sociis nec liberis eorum nec uxoribus nec ceteris, eos propter meam insci-

---

99. 1) *οὐδὲν* pr *Ω*. 2) *ἐκελεύετε* *Σ*. LaurS. *T*. *k*. *ἐ* ortum e praecedenti *σ*, quae literae facile in antiquis libris confunduntur. 3) *αὐτὸν* *s*. *δ*. — *αυτὸν* Augl. — Proxime *πείσασθαι* LaurS. 4) *ἀνθρώπων* om Augl. *s*. pr *k*. 'Uncis inclusi, non quo vitiosum sit, sed quod nescio quid absurdiusculum sonet *ἀνθρώπων ... φιλανθρώπων*.' Reiskius. 'Recte amovit uncos Bekker. Nihil hac in locutione subabsurdi, inprimis quum *φιλανθρώπων* non continuo sequatur post *ἀνθρώπων*.' Schaeferus. Etiam Cicero passim: homo humanissimus, homines periti et humani. 5) *προσδέχεσθε* *δ*. (*s*?). — *προσέχεσθε* Augl. (*s*?). 6) *καὶ* om pr *T*. 7) *τὰ* om *Σ* in fine lineae, add antiq. 8) *αὐτῷ* coniecit Reiskius, quia dativo locus carere non possit. '*Αὐτῷ* non magis opus est addi quam *αὐτὸν* ad *δέχεσθε* et ad *χειροτονεῖτε*.' Schaeferus.

100. 1) *τιμηθήσεται* Fel. Mor. *F* (Bav?). *Φ*. *r*. Vind4. Mal. LaurS. Harl. Obs. Ask. Weim. — *τιμήσεται* Ald. *Σ*. LaurS. vulg. — *μιμήσεται* (τι superscr.) *t*. — Vid. Prolegg. Gr. §. 94 p. 106. 2) *κατὰ τοῦτο τῶν πολλῶν* Mor. Augl. *k*. *s*. — *τῶν πολλῶν κατὰ τοῦτο* *Σ*. LaurS. vulg. 3) *ἐὰν* vulg. Cf. superius. — *ἂν* *Σ*. LaurS. 4) *οὐ γὰρ* sine *ἀλλ'* codex *Φ*, oculus aberavit ad proxima. 5) *παισὶν αὐτῶν* Fel. marg Mor. *Σ*. LaurS. *γρ* *Φ*. Harl. Obs. Ask. Weim. Augl. 2. LaurS. (*T*. *k*. *r*. *s*). — *αὐτῶν* om vulg. 6) *ἀβελτηρίαν* LaurS. vulg. — *ἀβελτερίαν* *Σ*. Augl. (Vind3. 4. *T*? *Φ*?). Cf. §. 98 n. 3.

μὴ τὴν τούτου λέγω, τοιαῦτα πεπονθέναι. πολλοῦ γε καὶ δεῖ. (101) Ἀλλ' ὅμως ὑμεῖς ἄφετ' Αἰσχίνῃ[1] τὰ δεινὰ ταῦτα καὶ ὑπερβάλλοντα, ἂν δι' εὐήθειαν ἢ δι' ἄλλην[2] ἄγνοιαν ἡντινοῦν λελυμασμένος φανῇ.[3] ἂν μέντοι διὰ πονηρίαν ἀργύριον λαβὼν καὶ δῶρα, καὶ τοῦτ' ἐξελεγχθῇ[4] σαφῶς ὑπ' αὐτῶν τῶν πεπραγμένων· μάλιστα μέν, εἰ[5] οἷόν τε, ἀποκτείνατε, εἰ δὲ μή, ζῶντα τοῖς λοιποῖς[6] παράδειγμα ποιήσατε. σκοπεῖτε δὴ[7] τὸν ὑπὲρ τούτων[8] ἔλεγχον,[9] ὡς δίκαιος ἔσται,[10] μεθ' ὑμῶν.[11]

III. 102. *Ἀνάγκη δή που τοὺς λόγους τούτους[1] Αἰσχίνην πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν τουτονί,[2] τοὺς[3] περὶ τῶν[4] Φωκέων καὶ τῶν[5]*

tiam, ne istius dicam, ea esse perpessos. multum certe abest. (101) Sed tamen vos condonate Aeschini atrocia ista et immensa, si per simplicitatem aut quamcumque aliam ignorationem perniciem attulisse videbitur. at si ex improbitate argento accepto et muneribus, idque aperte ex ipsis actis demonstrabitur, maxime quidem, si fieri potest, occidite, sin minus, eum exemplum reliquis statuite viventem. Considerate iam, eius convincendi ratio quam iusta futura sit, ipsi vobiscum.

III. 102. Iam est necesse Aeschinem istum ea verba apud vos fecisse, de Phocensibus et Thespiensibus et Euboea, nisi venditus ultro vos deci-

---

101. 1) *αἰσχίνην F* (Bav?). *Φ*. 2) *ἄλλην τινὰ* Augl. 2. *k. s. ε.* Harl. Cf. §. 98. 3) Apud Porphyrium ad Hermog. Rh. T. IV p. 399 W. locus sic depravatus est: *ἐὰν δείξῃς ὡς δι' εὐήθειαν ἢ ἄγνοιαν.* 4) *ἐλεγχθῇ* Augl. *s.* 5) *εἰ* om Mal. addidit Chr. — Proxime *μὲν* extra vers LaurS, paginam finiens. 6) *πολλοῖς* vulg. — *λοιποῖς* Fel. *Σ.* LaurS. Augl. 2. *s. β. ε. δ.* Obs. Ask. Less. Laur8. (*T. k. r*). 7) *δὲ* Iurinus coniecit. 8) *τόντου* pr *Σ*, ut videtur. extrema litera *ν* addita est postea. '*τουτου* vel *τουτον* pr *Σ*.' Bekkerus. 9) *τὸν ἔλεγχον τὸν ὑπὲρ τούτων* vulg. — *τὸν ὑπὲρ τούτων* (sic corr *Σ*) *ἔλεγχον Σ.* LaurS. Augl. 2. Bav (*F*). AldT. *Ω.* Vind3. 4. Mal. Laur8. et ut videtur alii codd. 10) *ἐστι γρ* marg Mor. 11) *ἡμῶν γρ* AldV. Harl. Recepit nuper Bekk. Non probamus. *μεθ' ὑμῶν* h. l. est i. q. *cum animis vestris.* Vid. Fritzsch. Lucian. p. 138. Bernhard. Synt. p. 255.

102. 1) *τούτους* om pr *v*. 2) *τουτονὶ* ante *πρὸς* ponitur vulg. — post *εἰπεῖν Σ.* LaurS. *T.* Lind. 3) *τούτους Αἰσχ. πρ. ὑμ. εἰπ. τ. τοὺς* in Wolf. operarum negligentia exciderunt. 4) *τῶν* om pr Bav (non *F*?). 5) *τῶν* om *F. Φ. r.* Mal. Laur8.

Θεσπιέων[6] *καὶ τῆς Εὐβοίας,*[7] *εἴπερ μὴ πεπρακὼς αὐτὸν*[8] *ἑκὼν*[9] *ἐξηπάτα,*[10] *δυοῖν θάτερον, ἢ διαρρήδην ἀκούσανθ' ὑποσχομένου*[11] *Φιλίππου,*[12] *ὅτι πράξει ταῦτα*[13] *καὶ ποιήσει,*[14] *ἤ, εἰ μὴ*
374 *τοῦτο, γοητευθέντα καὶ φενακισθέντα τῇ περὶ τἆλλα φιλανθρωπίᾳ*[15] *καὶ ταῦτ' ἐλπίσαντα παρ' αὐτοῦ. οὐκ*[16] *ἔνεστι τούτων οὐδὲ ἓν χωρίς.* (103) *Ἐκ τοίνυν*[1] *τούτων ἀμφοτέρων μάλιστα*[2] *πάντων ἀνθρώπων μισεῖν αὐτῷ*[3] *προσήκει*[4] *Φίλιππον. διὰ τί; ὅτι τὸ μὲν ἐκείνου μέρος πάντ' αὐτῷ γέγονεν τὰ δεινότατα καὶ τὰ αἴσχιστα: ὑμᾶς ἐξηπάτηκεν, ἀδοξεῖ, δικαίως*[5]

piebat, propter alterutrum, aut quod audierat Philippum aperte pollicentem se illa acturum et facturum, aut, si id non fuit, praestigiis quibusdam et fucis humanitatis illius ceteris in rebus deceptum, etiam haec de illo sperasse. praeter haec ne unum quidem aliud locum habet. (103) Propter haec autem utraque ei Philippum maximo esse odio convenit. cur? quia ei pro illius parte quaecumque acerbissima et turpissima acciderunt: vos decepit, infamia laborat, merito periit. accusatur et, si quidem quid,

---

6) *θεσπεσίῳν u.* 7) *τῆς Εὐβοίας*] *τῶν Θηβαίων* IndLamb. 'Nimirum opus est Thebanis, verum fortasse, non ut excluderentur Euboeenses. Vid. p. 352, 20.' Taylorus. 'Talibus locis non texitur plenus catalogus, satis est partem commemorari, alioqui dicas etiam Plataeis hîc opus esse. Vid. p. 347, 20. p. 375, 6 et 11.' Schaeferus. 8) *αὐτὸν* pr *Ω.* Vind3. — *ἑαυτὸν* Laur8. 9) *ἑκὼν* om Harl. *δ. s.* text Laur8 (habet marg). 10) 'Fort. *ἡμᾶς ἐξηπάτα*.' Wolfius. Non opus. 11) *ὑποσχομένοις t.* 12) *Φίλιππον t. β.* — *τοῦ Φιλίππου* Aug2. 13) *ταῦτα πράξει* Mor. Aug1. *k. s.* — *πράξει ταῦτα Σ.* Laur8. vulg. 14) *ὑποσχ. . . . ποιήσει*] *ταῦτα λείπει ἐν παλαιῷ βιβλ.* Lind. 15) *φιλανθρωπία Σ.* 16) *ἀλλ' οὐκ* coniecit Reiskius. 'Apparet oratoris ratiocinium esse tam perspicuum, ut luculentius veriusque cogitari non possit.' Schaeferus.

103. 1) *ἓν. χωρὶς τοίνυν Φ.* 2) *καὶ μάλιστα k.* 3) *μισεῖν αὐτῷ πάντων ἀνθρώπων r.* Aug1. Vind4. Laur8. 4) *προσῆκε* mavult Reiskius. corr Mal. — 'Praesens verum est.' Schaeferus. Imperfectum *ἀναγκαῖον ἦν* adhibet etiam Schol. Rh. T. VII p. 312 W. ubi de hoc loco agit. Sed idem deinceps *μισεῖ* praesens usurpavit. 5) *ἀδοξεῖ δικαίως* Aug1. 2. — *ἀδοξεῖ. δικαίως Σ.* Laur8. vulg. — *ἀδοξεῖ, δίκαιος* Lambinus coniecit. inde Wolf. AldV. Bodl. Less. 'Potest utique vulgata (*δικαίως ἀπολωλέναι κρίνεται*) defendi et explicari. *existimatur iure merito perire, si pereat.* nam subauditur *ἐὰν ἀπόληται*. Sed praefero Wolfii praeclaram coniecturam *δίκαιος*. nisi si suspicabimur oratorem sic dedisse: *ἀδοξεῖ δικαίως, δίκαιος ἀπολωλέναι κρίνεται.*' Reiskius. 'Probo *δίκαιος*. Vid. vs. 28.' Schaeferus. Si quis vulgatam teneat, *δικαίως* melius cum *ἀπολωλέναι* coniungendum esse vi-

ἀπόλωλεν.[6] κρίνεται καὶ εἰ[7] γέ[8] τι τῶν προςηκόντων ἐγίγνετο, ἐν εἰςαγγελίᾳ πάλαι ἂν ἦν, νῦν δὲ, διὰ τὴν ὑμετέραν[9] εὐήθειαν καὶ πρᾳότητα,[10] εὐθύνας δίδωσι, καὶ ταύτας ὁπηνίκα βούλεται.[11] (104 — 9) Ἔστιν οὖν ὅςτις ὑμῶν[1] φωνὴν ἀκή-

ut conveniebat, fieret, iamdudum proditionis reus ageretur, nunc autem propter vestram simplicitatem et mansuetudinem rationes reddit, easque quum vult. (104—9) Estne igitur aliquis vestrum, qui ex Aeschine vocem

---

detur *iure periisse*, quam cum κρίνεται. Ellipsis autem ἐὰν ἀπόληται ferri non potest. Itaque locus, ut vulgo legitur, depravatus est. Neque vero aptus est locus a Schaefero citatus. nam τρίς . . . ἀπολωλέναι δίκαιος (γέγονε) nihil pertinet ad δίκαιος ἀπ. κρίνεται structuram, de qua nemo dubitaret. Sed cum sententia conf. §. 118: ἀδοξεῖν, κρίνεσθαι, πάσχειν ὁτιοῦν αἱρεῖται παρ᾽ ὑμῖν μᾶλλον, ubi item κρίνεσθαι nude per se (absolute) dictum est, ut λόγῳ κρίνετε, ὧν ἔργῳ τἀδικήματα πάντες ὁρῶσιν §. 275. 6) ἀπολωλέναι LaurS. vulg. — ἀπόλωλε Σ. γρ Φ. 7) κρίνεται. καὶ εἰ LaurS. vulg. — καὶ om Σ. — Shilleto coniecit legendum esse: δικαίως ἀπόλωλε. ναί, κρίνεται· καὶ εἴ γε κτλ. '*iure periit. immo, nunc reus agitur* (nota κρίνεται praesens). - *Et quidem si id quod conveniebat fieret, iamdudum proditionis reus ageretur. nunc autem . . . rationes reddit.*' At lenius κρίνεται h. l. usurpatur, quam ut per ναί cum praegressis δικαίως ἀπόλωλε coniungatur. Tutissimum est sequi codicem Σ, nisi quod καὶ ob proxime antecedentem syllabam perditum servamus. intelligimus autem ἀπόλωλε non de iudiciali condemnatione, sed de privata persona, quam Aeschines agebat in civitate, perditi hominis (ὁτιοῦν πάσχοντος). Per κρίνεται aliam sententiam orator incipit, ita continuans, ut intelligatur ob rationes legationis non redditas Aeschinem accusari (cf. §§. 132. 334. et passim, locis, quos Arn. Schaeferus citavit Dem. T. II p. 361), qui reum esse proditionis oportuerit. Sic autem aegre caremus coniunctione καί. Etiam numerum frangeret ἀσύνδετον. 8) εἰ δέ r. Vind4. Laur8. — εἰ δή Mal. 9) ἡμετέραν vulg. — ὑμετέραν Σ. LaurS. Ω. Augl. Mal. Laur8. (T. Φ. k. s. — F?). Thomas M. s. v. Εὐηθές ed. Ritsch. cum codd., priores edd. ἡμετέραν. 10) πρᾳότητα καὶ εὐήθειαν vulg. — εὐήθειαν καὶ πρᾳότητα Mor. Σ. LaurS. T. Augl. k. s. Lind. — εὐήθειαν καὶ φιλανθρωπίαν Thomas. Cf. Timocr. §. 51: τὴν φιλανθρωπίαν καὶ τὴν πρᾳότητα τὴν ὑμετέραν. 11) καὶ ταύτας ὁπηνίκα βούλεται, haec verba quid sibi volunt? supponuntne Aeschinem absolutum iri? At quomodo hoc accusator supposuerit? Cave tanquam additamentum alienum deleas. Imo supponitur reo rationes legationis tunc reddendas esse, tam sero, quia hanc causam per triennium Aeschines distulerat.

104—9. 1) ὑμῶν ὅστις Laur8.

κοεν Αἰσχίνου κατηγοροῦντος Φιλίππου; τί[2] δέ; ἐξελέγχοντ'[3] ἢ λέγοντά[4] τι[5] τοῦτον[6] ἑόρακεν;[7] οὐδὲ εἷς.[8] ἀλλὰ πάντες[9] Ἀθηναῖοι πρότερον[10] κατηγοροῦσι Φιλίππου,[11] καὶ ὁ τυχὼν ἀεί,[12] ὧν οὐδὲν οὐδεὶς[13] ἠδίκηται, ἰδίᾳ[14] δήπου. ἐγὼ δ' ἐκείνους[15] τοὺς λόγους ἐζήτουν[16] παρὰ τούτου,[17] εἴπερ μὴ πεπρα-

audierit, Philippum accusante? quid? redarguentem aut dicentem eum aliquid vidit? ne unus quidem. Sed omnes Athenienses prius accusant Philippum et quicunque semper, quorum nulli ulla facta est iniuria, scilicet privatim. ego vero haec verba ab isto quaererem, nisi se vendidisset:

---

2) *τίς* Fel. Mor. Weim. AldV. Vind3. Mal. Laur8. (*k. t*). — *τί* *Σ*. LaurS. vulg. 3) *ἐξέλεγχον* Aug2. — — *τί δ' ἐξελέγχοντα* vulgo continuabatur. non item *Σ*. Cf. ad §. 231. 4) *ἢ λέγοντά* post proximum *τι* ponunt *r*. Laur8. — om Mal. pr *Ω*, corr add *ἢ*. 5) *τι* om Aug2. — *τινα* Ask. Obs. 6) 'Fort. *τοιοῦτον*.' Marklandus. — *τούτων* Aug2. Harl. *k. s*. Vind4. Mal. — *τοῦτον* (ω supra) *Ω*. 7) *ἑώρακεν* *Σ*. LaurS. (in quo *ω* corr in *ο*). vulg. — *ἑόρακεν* *Φ*. Cf. Prolegg. Gr. §. 79. 8) *οὐδεὶς* marg Mor. Aug1, non distinguens ante hoc vocabulum. — *οὐδὲ εἷς* LaurS. 9) *ἀλλ' ἅπαντες* vulg. — *ἀλλὰ πάντες* *Σ*. LaurS. *T*. Aug1. *k. r. s*. Lind. Vind4. 10) *πρότεροι* Aug1. *r. s. δ*. Laur8. — — *Ἀθ. προτ*. om Schol. in Hermog. Rh. T. IV p. 365. 11) *τοῦ Φιλίππου μᾶλλον, σὺ δὲ οὐδαμῶς* Schol. in Hermog. 12) *ἀεὶ ὁ τυχὼν* *r*. Vind4. Laur8. Cf. Krueger. ad Dionys. Hal. p. 252. 13) *οὐδεὶς οὐδὲν* vulg. — *οὐδὲν οὐδεὶς* *Σ*. LaurS. *T*. *r*. Laur8. — *οὐδὲν* om Aug2. Vind4. 14) *ἰδίᾳ ἠδίκηται* vulg. — *ἠδίκηται ἰδίᾳ* *Σ*. LaurS. Aug1. (*T. k. s*). 15) *τούτους* Schol. in Hermog. 16) *ἐζήτουν* LaurS. vulg. — *ἐξήτουν* sic *Σ* sine *ι*. — *ἐξήιτουν* *T*. *γρ* *F*. — Cf. Phil. I §. 33: *τῶν δὲ πράξεων παρὰ τοῦ στρατηγοῦ τὸν λόγον ζητοῦντες*, quod participium in *ἀπαιτοῦντες* mutandum esse iussit Cobetus Var. Lectt. p. 275, quia 'corruptae Graecitatis sit *ζητεῖν* ponere pro *petere* aut *poscere*.' Lenior esset coniectura *ἐξῃτοῦντες*. Nam saepissime *ξ* et *ζ*, indeque *ἐξῄτουν* et *ἐζήτουν* confundebantur. Cf. Pantaen. §. 51. Herodian. Figur. p. 56 extr. Vid. Wessel. ad Diodor. IV, 79. Bast. App. ad Epist. Crit. p. 61 sq. Schaefer. Melett. p. 74 sq. Foertsch. De locis Lysiae et Dem. in eius Ed. Lysiae p. 39. — Etiam *ἐξήτουν* in *Σ* loco *ἐξήιτουν* Neaer. §. 125, ut *ἐξήτησεν* Aphob. III §. 17 pro *ἐξῄτησεν*, ibidemque §. 51 *ἐξήτησας* pro *ἐξῄτησας*. Sed olim Cobeto obsecutus eram. doleo. nam etiam alios locos corrigendos esse constanter, monuit Funkhaenelius in Diar. Antiq. 1856 p. 213, negans illo loco *ζητεῖν* esse i. q. *petere* [sive *rogare*] aut *poscere*, sed *quaerere*. Rectissime. nam cf. Chers. §. 75: *τὰ μὲν ἔργα παρ' ὑμῶν αὐτῶν ζητεῖτε, τὰ δὲ βέλτιστ' ἐπιστήμῃ λέγειν παρὰ τοῦ παριόντος*. Apparet ex his tribus locis Demosthenem usurpare *ζητεῖν τι παρά τινος*. significans i. q. *ζητεῖν λαβεῖν*, *quaerere aliquid ab aliquo*,

κὼς αὑτὸν[18] *ἦν:*[19] ‘*Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἐμοὶ μὲν χρήσασθ'*[20] *ὅ τι βούλεσθε. ἐπίστευσα, ἐξηπατήθην,*[21] *ἥμαρτον, ὁμολογῶ. τὸν δὲ ἄνθρωπον, ἄνδρες*[22] *Ἀθηναῖοι, φυλάττεσθε. ἄπιστος, γόης, πονηρός. οὐχ ὁρᾶτε, οἷα πεποίηκεν ἐμέ; οἷα ἐξηπάτηκεν;*’ (110) *Τούτων οὐδέν'*[1] *ἀκούω τῶν λόγων, οὐδ' ὑμεῖς. διὰ τί; ὅτι οὐ παρακρουσθεὶς οὐδ' ἐξαπατηθεὶς ἀλλὰ μισθώσας αὑτὸν*[2] *καὶ λαβὼν ἀργύριον ταῦτ' εἶπε καὶ προὔδωκεν ἐκείνῳ, καὶ γέγονεν καλὸς κἀγαθὸς καὶ δίκαιος μισθωτὸς ἐκείνῳ,*[3] *πρεσβευτὴς μέντοι καὶ πολίτης ὑμῖν*[4] *προδότης καὶ τρίς, οὐχ ἅπαξ ἀπολωλέναι δίκαιος.*

111. *Οὐ τοίνυν ἐκ τούτων μόνον*[1] *δῆλός*[2] *ἐσθ'*[3] *ὅτι χρη-*

‘Athenienses, me quidem tractate, ut vultis. credidi, deceptus sum, erravi, fateor. illum autem hominem cavete, Athenienses. perfidus est, impostor, improbus. non videtis ut mecum egerit? ut deceperit.’ (110) Horum verborum nullum audio, nec vos. quamobrem? quia non deceptus nec falsus, sed mercede ultro conductus atque argento accepto ea dixit et illi prodidit, ac se praeclarum ac iustum illi mercenarium praebuit, legatum vero vobis et civem proditorem vel ter, non semel morte puniendum.

111. Neque vero ex his solum constat eum mercede conductum

---

sich von einem zu verschaffen suchen. ut Plat. Theaetet. p. 180 A: *κἂν τούτου ζητῇς λόγον λαβεῖν.* In praepositione *παρά τινος* inest notio *λαμβάνειν*, *γίγνεσθαι* etc. Lysiae Or. XXX §. 32: *ὑμᾶς ... ζητήσουσιν ὡς οὐ χρὴ δίκην παρ' αὐτοῦ λαμβάνειν*, ubi post *ζητήσουσιν* vulgo additur *πείθειν*, a duobus optimis codd. omissum. Sed *ὑμᾶς* non construendum cum *ζητήσουσιν*, coniungendum cum *λαμβάνειν*, cui subiectum est. — — Marklandus coniecit *ἐζήτουν ἄν*. ‘Particulam an addere oporteat, ambigas. quod enim statim sequitur *εἴπερ*, satis docet qui sensus sit verbi *ἐζήτουν*.’ Schaeferus. 17) *αὐτοῦ* Schol. Hermog. 18) *ἑαυτὸν* vulg. — *αὑτὸν* *Σ*. LaurS. 19) *εἴπερ ... ἦν* om Schol. Hermog. 20) *χρῆσθε* *F*. *Φ*. Mal. 21) Cit. Sopater. Rh. T. V p. 132 W. T. IV p. 364. et p. 365. Porphyrius ibid. p. 399. 22) *ὦ ἄνδρ.* vulg. — *ὦ* om *Σ*. LaurS. Augl. *k*. *s*.

110. 1) *οὐδὲν* *Ω*. *u*. 2) *ἑαυτὸν* *Ω*. Vind3. 4. Mal. Laur8. Aldetc. — *αὑτὸν* *Σ*. LaurS. Reiskius, Bekkerus et Dindorfius de codd. var. lect. tacent. 3) *Φιλίππῳ* AldV. Augl. *k*. *s*. *δ*. Harl. 4) *ὑμέτερος* Augl. 2. *k*. *s*. *r*. Harl. Laur8. — *ὑμῶν* pr *Ω*.

111. 1) *ἐκ τούτων μόνων* Aldetc. Chr. — *ἐκ τούτων μόνον* *Σ*. LaurS. *Ω*. Laur8. (*F*. *T*. *Φ*. *r*. *t*. *u*. *v*). — *μόνον ἐκ τούτων* Augl. *k*. *s*. 2) *δῆλόν* Mor. Augl. *k*. *r*. *s*. — *δῆλός* *Σ*. LaurS. vulg. 3) *ἐστιν* Vind4. Laur8.

μάτων ἅπαντ'[4] εἶπεν ἐκεῖνα,[5] ἀλλ'[6] ἧκον ὡς[7] ὑμᾶς[8] ἔναγχος[9]
375 Θετταλοὶ καὶ Φιλίππου πρέσβεις μετ' αὐτῶν,[10] ἀξιοῦντες ὑμᾶς Φίλιππον Ἀμφικτυόν'[11] εἶναι ψηφίσασθαι. τῷ[12] προςῆκεν[13] οὖν[14] ἀντειπεῖν τούτοις[15] μάλιστα πάντων ἀνθρώπων; Αἰσχίνῃ τούτῳ.[16] διὰ τί; ὅτι οἷς οὗτος ἀπήγγειλε πρὸς ὑμᾶς, τούτοις τἀναντί'[17] ἐποίησεν[18] ἐκεῖνος. (112) οὗτος μὲν γάρ·[1] Θεσπιὰς[2] καὶ Πλαταιὰς αὐτὸν τειχιεῖν, καὶ τοὺς μὲν Φωκέας οὐκ ἀπολεῖν, τὴν δὲ Θηβαίων ὕβριν[3] καταλύσειν. ὁ δὲ[4] τοὺς μὲν Θηβαίους μείζους ἢ προςῆκε[5] πεποίηκεν, τοὺς δὲ Φωκέας ἄρδην ἀπολώλεκε, καὶ τὰς μὲν Θεσπιὰς[2] καὶ Πλαταιὰς[6] οὐ τετείχικε, τὸν δ' Ὀρχομενὸν καὶ τὴν Κορώνειαν προςεξηνδραπόδισται.[7]

omnia illa dixisse, sed venerunt ad vos nuper Thessali et Philippi legati cum iis postulantes, ut Philippo Amphictyonicam dignitatem decerneretis. Quem igitur omnium hominum maxime istis refragari decebat? Aeschinem istum. cur? quia eius renuntiationi quae iste renuntiaverat ad vos, his contraria fecit ille. (112) Iste enim: illum Thespias et Plataeas muniturum et quum Phocenses non perditurum tum Thebanorum insolentiam refrenaturum. at ille et Thebanos maiores fecit quam consentaneum erat et Phocenses funditus delevit, ut et Thespias et Plataeas muro non circumdedit, sic Orchomenum et Coroneam insuper excidit. Possuntne res inter

---

4) ἅπαντ' Ω, ut vulgo; addidit correctrix tertium α. 5) ἐκείνῳ Indd. γρ AldV. r. pr Laur8. 6) ἀλλὰ καὶ ἐξ ἄλλων coniecit Lambinus, scil. ut brevitatem dicendi corrigeret. 7) εἰς r. Vind4. Mal. Laur8. 8) ἡμας Ω. — (ἡμᾶς u. F. t?). 9) ἔνεγχος Vind4. — om Aug1. k. s. 10) αὐτὸν Mor. — αὐτῶν Σ. Laur8. vulg. 11) ἀμφικτυόνα Laur8. Vind3. 4. — ἀμφικτύονα vulg. Cf. Prolegg. Gr. §. 45. 12) τὸ k. — om Aug2. 13) προσῆκον ἦν Aug1. s. 14) οὖν om Aug1. k. s. 15) Signum interrogationis Reiskius post τούτοις posuit. Aldetc et codd post ἀνθρώπων interpungunt. 16) τουτῳί· nuper Dindorfius de suo. Placeat, quia abest articulus. Item §. 113. 17) τὰ ἐναντιώτατα coniecit Reiskius. 'Positivus bene habet, etsi sequitur vs. 12 πῶς ἂν ἐναντιώτερα.' Schaeferus. 18) πεποίηκεν r. s. Vind4. Laur8.

112. 1) γὰρ ἔφη Laur8. vulg. — ἔφη om Σ, add antiq. Supplendum est ἀπήγγειλε πρὸς ὑμᾶς. Sed cf. etiam ad §. 194. 2) Θεσπειὰς r, idque constanter. Vid. Prolegg. Gr. §. 42. 3) ὑμῖν (ἡμῖν Aug1. k. s. d. ζ.) add post ὕβριν Laur8. vulg. — om Σ. Harl. 4) ὃ δὲ Bekk., ut nunc solet. 5) 'Exspectares fere μείζους ἢ πρόσθεν πεποίηκε. Si putabatur Philippus eorum ὕβριν καταλύσειν, iam erant μείζους ἢ προσῆκε. An ἢ προσῆκε delenda?' Dobraeus. Intelligo: *pro reliqua Graecia*, als es ihnen zukam in ihrem Verhältniss zum übrigen Griechenland. 6) καὶ Πλαταιὰς om Σ in fine lineae, add antiq. Recte addidit. Cf. superiora. 7) προσηνδραπόδισται Appfr. — προσεξηνδραπόδισται Ald.

Πῶς ἂν[8] *ἐναντιώτερα πράγμαθ' ἑαυτοῖς τούτων γένοιτο; Οὐ τοίνυν ἀντεῖπεν, οὐδὲ διῆρεν τὸ στόμα, οὐδ' ἐφθέγξατ' ἐναντίον οὐδέν.* (113) *Καὶ οὐχὶ τοῦτό πω*[1] *τηλικοῦτον,*[2] *ἀλλὰ καὶ συνεῖπεν*[3] *μόνος τῶν ἐν τῇ πόλει πάντων ἀνθρώπων. καίτοι τοῦτό γ' οὐδὲ*[4] *Φιλοκράτης ἐτόλμησε ποιῆσαι,*[5] *ὁ μιαρός, ἀλλ' Αἰσχίνης οὑτοσί. καὶ θορυβούντων ὑμῶν καὶ οὐκ ἐθελόντων ἀκούειν αὐτοῦ καταβαίνων*[6] *ἀπὸ τοῦ βήματος, ἐνδεικνύμενος τοῖς πρέσβεσι*[7] *τοῖς παρὰ τοῦ*[8] *Φιλίππου παροῦσιν, πολλοὺς ἔφη τοὺς θορυβοῦντας εἶναι, ὀλίγους δὲ τοὺς στρατευομένους,*[9]

se ullo modo magis esse contrariae? non igitur refragatus est, neque os aperuit, neque quidquam contrarium dixit. (113) Et non hoc iam est tantum, sed etiam solus omnium in hac urbe degentium patrocinatus est. et quod ne Philocrates quidem facere fuit ausus impurus ille, id Aeschines fecit iste. ac tumultuantibus vobis et eum audire nolentibus descendens de suggesto, legatis a Philippo missis se ostentans: 'multos esse, inquit,

---

8) *οὖν* Augl. — om Laur8.

113. 1) *που* Ω. *k. t. u.* 2) *καὶ οὐχὶ τοῦτό πω δεινόν, τηλικοῦτον ὂν* (*δεινόν, καίπερ ὂν δεινόν* Augl. *s.* Harl. — *δεινόν, καίπερ δεινὸν ὂν k.*) LaurS. vulg. — *δεινόν* om Σ. pr T. — *ὂν* om Σ. — *καὶ οὐχὶ τοῦτό πω, τηλικοῦτον* Turicc. 'Itane? Scilicet *δεινὸν* et *ὂν* inter miseras interpolationes sunt, quibus cod Σ si diis placet caret. Velim lector me mentiri putet, donec editionem Turicensem suis ipse oculis inspexerit. legens enim ipse paene adducor, ut me oculis carere credam.' Shilleto. Et ego Turicensium rationem improbo, sed solam interpunctionem; sine commatis signo lectionem eam recipiendam esse puto. Facile quidem *ὂν* post *τηλικοῦτον* excidit, quod dirimi posset in *τηλικοῦτ' ὄν*. sed idem participium in aliis codicibus saltat varia sede. *δεινὸν* autem unde oriri potuerit patet, si conferas Phil. III §. 55. Chers. §. 30. similia. Supplendum est non *ὄν*, sed *ἐστίν*, ut supplenda copula saepe est ad *δεινόν*. De quo usu vid. ad §. 172. 3) *συνειπειν* pr Σ, sed eadem (?) manus correxit in *συνεῖπεν*. 4) *οὐδὲ ὁ* Mor. (Augl?). — Articulum om Σ. LaurS. vulg. 5) *ποιῆσε* (*αι*) Ω. 6) *καταβαῖνον* (*αίνων*) Ω. 7) *τοὺς πρέσβεις* Vindl. 7. — *τοῖς πρέσβευσι* Aug2, sic passim etiam hic codex. Cf. §§. 142 bis. 145. De qua forma vid. Lobeck. ad Phryn. p. 69. — om Mal. 8) *παρὰ* Σ. LaurS. vulg. — *περὶ* Ald. Mor. — *τοῦ* om vulg. — habent articulum Σ. LaurS. T. Augl. *k. s. β. δ. ζ.* Lind. Vind4. 9) 'Fort. *στρατευσομένους*' Marklandus. 'Non opus.' Schaeferus.

ὅταν δέῃ (μέμνησθε[10] δήπου),[11] αὐτὸς ὢν[12] οἶμαι θαυμάσιος τι στρατιώτης, ὦ Ζεῦ.[13]

114. Ἔτι τοίνυν, εἰ[1] μηδένα μηδὲν ἔχοντ'[2] εἴχομεν δεῖξαι τῶν πρέσβεων, μηδ' ἦν[3] ὥςτ' ἰδεῖν[4] ἅπαντας, βασάνοις καὶ τὰ[5] τοιαῦθ' ὑπόλοιπον ἂν[6] ἦν σκοπεῖν. εἰ δὲ Φιλοκράτης μὴ μόνον ὡμολόγει[7] παρ' ὑμῖν ἐν τῷ δήμῳ πολλάκις, ἀλλὰ καὶ
376 ἐδείκνυεν ὑμῖν[8] πυροπωλῶν,[9] οἰκοδομῶν, βαδιεῖσθαι φάσκων

qui tumultuentur, paucos, qui militent, si necesse esset.' meministis utique) ipse, o dii, est mirificus bellator.

114. Iam, nisi legatum aliquem quid accepisse ostendere possemus nec res ita ostendenda esset, ut viderent universi, quaestiones et eius generis alia restarent spectanda. At si Philocrates id non modo confitebatur vobis pro contione saepe, sed etiam ostentabat vobis vendendo tritico, aedifi-

10) μεμνῆσθαι Augl. Φ. k. pr Laur8. — μέμνησθε (superscr. αι) F. — μεμνᾶσθαι s. — - γάρ add post μεμν. Laur8. vulg. — om Σ (habet marg antiq in γρ). Cf. §. 117. 11) δήπουθεν Augl. 2. r. Laur8. — δήπου (superscr. θεν) Bav (non F). — om δ. 12) ὢν om Σ (habet marg antiq in γρ). Non puto orationem eo carere posse, quia ἔφη verbum nimium abest. videtur excidisse propter οιμ. — Cit. Hermog. Rh. T. III p. 336. Ioann. Sic. Rh. T. VI p. 421 W. Gregor. Cor. Rh. T. VII[b] p. 1098. 13) θαυμαστός, ὦ Ζεῦ, ἐν στρατιώταις vers. metric. Anonym. Rh. T. III p. 656 W.

114. 1) εἰ μὲν Laur8. vulg. — μὲν om Σ. Vid. Doberenz. l. c. p. 15. 2) ἔχοντα μηδὲν Aldetc. — μηδὲν ἔχοντ' Σ. Laur8. vulg. — μηδὲν om pr Ω (add ante ἔχοντα). t. u. v. Vind3. — punctis notavit AldT. 3) ἐνῆν s. — ἦν φάνερον ParThiersch. e Wolf. annot. Reiskius aliquid excidisse putabat. 'Nihil neque excidit nec subaudiendum est. Sed ambigas nonnihil, quomodo ἦν interpreteris. Si impersonale est (liceret), apparet ὥστε abundanter esse additum. Sic Sophocl. Philoct. vs. 656: ἆρ' ἔστιν ὥστε etc. Eurip. Hippol. vs. 702: ἀλλ' ἔστιν κἀκ τῶνδ' ὥστε etc. Haec interpretandi ratio . . . mihi, ut poëticae orationis nisi fallor propria, parum placet. Igitur ad ἦν ex antecedentibus repetam ὁ ἔχων. neque esset (inter nos versaretur), ut eum nemo non oculis cernat. Sophocl. Electr. vs. 1454: πάρεστ' ἆρ' ἡμῖν, ὥστε κάμφανῆ μαθεῖν.' Schaeferus. Supple δεῖξαι. 4) ειδεῖν pr Σ, super ει antiq scripsit ι. 5) τὰ om Ald. Fel. Ω. t. u. v. Vind3. 6) ἂν om Laur8. post ἦν superscr. idem. 7) ὡμόλογε pr Ω ut videtur, ει est correctoris. 8) εἰ Φιλοκράτης πέφηνε Minucianus Rh. T. IX p. 612 W. 9) πυροπολῶν Ald. r. Minucianus. (ante Walz: πυρπολῶν, ut t.). — ὑμᾶς τυροπολῶν Suid. s. v. Ἀντικαταλλαττόμενος. Cf. §. 145.

κἂν[10] μὴ[11] χειροτονῆτε[12] ὑμεῖς,[13] ξυληγῶν,[14] τὸ χρυσίον καταλλαττόμενος[15] φανερῶς ἐπὶ ταῖς τραπέζαις·[16] οὐκ ἔνι δήπου[17] τοῦτον εἰπεῖν ὡς οὐκ εἴληφε, τόν αὐτὸν[18] ὁμολογοῦντα καὶ δεικνύντα. (115) Ἔστιν οὖν[1] οὕτω τις ἀνθρώπων ἀνόητος ἢ κακοδαίμων, ὥςθ'[2] ἵνα λαμβάνῃ μὲν Φιλοκράτης, ἀδοξῇ δ' αὐτὸς καὶ κινδυνεύῃ,[3] ἐξὸν αὐτῷ μετὰ τῶν μηδὲν ἠδικηκότων ἐξετάζεσθαι,[4] τούτοις μὲν πολεμεῖν, πρὸς δ' ἐκεῖνον[5] ἐλθὼν κρίνεσθαι βούλεται;[6] ἐγὼ μὲν οὐδέν' οἶμαι.[7] Ἀλλὰ πάντα

cando, profitendo se iturum etiamsi vos non iuberetis, vehendis lignis, auro in mensis aperte commutando; profecto non potest negari illum accepisse, qui ipse confessus est et ostentavit. (115) Est igitur quisquam hominum adeo vecors aut infelix, ut, dum Philocrates dona accipiat et ipse male audiat ac periclitetur, quum ei liceret stare ab innocentibus, hos quidem infestare, cum illo autem congressus iudicium subire malit? equidem opinor esse neminem. Sed omnia haec si recte consideretis,

---

10) ἂν Laur8. 11) μὴ om r. — (πὴ debetur operis Paris). 12) χειροτονεῖτε Σ. pr Laur8. 13) οἰκοδομῶν . . . ὑμεῖς om Minucianus. 14) Cit. Pollux VII §. 130. 15) καταλαττόμενος Ω. — καταλλασσόμενος Laur8. — ἀντικαταλλόμενος Suidas ante Gaisfordium, quod probavit Toupius Emendd. T. I p. 63 ed. Pors. (= Opp. p. 43), qui idem correxit πυρ. Hoc rectissime, illud scholion nos esse putamus (vid. Scholl.), cui vocabulo in mensario negotio locus non erat, dum καταλλ. ad numerorum permutationem late patebat. Vid. Bernhard. ad Suid. l. c. 16) ἐπὶ τῶν τραπεζῶν καταλλ. Minucianus sine φανερῶς. In reliquis etiam magis oratoris verba deserens. — φανερῶς om etiam Suidas. 17) δήπου om Laur8. 18) τόν, αὐτὸν cum diastole Dobraeus. Cf. p. 410, 4. Lept. pp. 459, 22. 494, 10. Timocr. p. 714, 10. Leochar. p. 1088, 3. Callicl. fin. Caremus proprio signo.

115. 1) ἔστι τοίνυν s. δ. 2) ὅστις IndFel. Harl. Obs. Ask. Cf. not. 6. De οὕτω, ὅς vid. Dobr. et Schaefer. ad h. l. Bernhard. Synt. p. 292. — ὥστε (ὅστις supra) k. — — Proxime λαμβόνῃ in rasura Laur8. 3) κινδυνεύειν s. δ. 4) ἐξετάζεσθαι cum asterisco in marg repetito Σ. 5) ἐκείνων pr Ω. 6) βούλεσθαι marg Mor. AldV. Bodl. Cf. not. 2. At indicativum post infinitivum, utrumque ab ὥστε pendentem, defenderunt Bernhardyus Synt. p. 388 (cf. Ruediger. ad Chers. §. 44 p. 68 ed. 2ae). Shilleto Append. B p. 202 sqq. Eadem structurae varietas est §. 173. Sed quid obstat h. l. quominus etiam πολεμεῖν a βούλεται pendeat? Quod autem Shilletoni magis displicet βούλεσθαι post terminationem eandem κρίνεσθαι, vid. Foertsch. Obs. p. 15. 7) οἴομαι Angl. s. ε.

ταῦτ'[8] *ἐὰν*[9] *ὀρθῶς σκοπῆτε,*[10] *εὑρήσετε μεγάλα,*[11] *ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ ἐναργῆ σημεῖα τοῦ χρήματα τοῦτον ἔχειν.*

116. *Ὃ τοίνυν ὕστατον μὲν γέγονεν, οὐδενὸς δ' ἐστὶν ἔλαττον σημεῖον τοῦ πεπρακέναι τοῦτον ἑαυτὸν Φιλίππῳ, θεάσασθε. ἴστε δήπου πρῴην, ὅτ' εἰςήγγελλεν*[1] *Ὑπερείδης*[2] *Φιλοκράτην, ὅτι παρελθὼν ἐγὼ δυςχεραίνειν ἔφην ἕν τι τῆς*[3] *εἰςαγγελίας, εἰ μόνος Φιλοκράτης τοσούτων καὶ τοιούτων*[4] *ἀδικημάτων αἴτιος γέγονεν, οἱ δ' ἐννέα τῶν πρέσβεων*[5] *μηδενός. καὶ οὐκ ἔφην τοῦθ' οὕτως ἔχειν. οὐδαμοῦ γὰρ ἂν φανῆναι καθ' αὑτὸν*[6] *ἐκεῖνον, εἰ μὴ τοὺς συναγωνιζομένους*[7] *τούτων τινὰς εἶχεν.* (117) *'Ἵν' οὖν μήτ' ἀφῶ μήτ' αἰτιάσωμαι μηδένα, ἔφην, ἐγώ,*[1] *ἀλλὰ τὸ πρᾶγμ' αὐτὸ*[2] *τοὺς μὲν αἰτίους*

invenietis, Athenienses, magna et clara esse signa acceptae ab isto pecuniae.

116. Iam illud, quod postremo factum, non minimum signum est Philippo istum se vendidisse, spectate. Procul dubio nostis, nuper, quum proditionis reum ageret Hyperides Philocratem, me progressum dixisse unum quendam in accusatione mihi restare scrupulum: quo pacto solus Philocrates tot et talium scelerum causa fuisset, novem legati nullius. atque id ita se habere negavi. nullam enim illius per se futuram fuisse auctoritatem, nisi adiutores illorum aliquos habuisset. (117) 'Ut igitur, inquam, ego neque absolvam neque criminer quenquam, sed res ipsa et

---

8) *ταῦτα πάντα* Mor. Augl. *k. s.* — *πάντα ταῦτ'* *Σ.* LaurS. vulg. 9) *ἂν* marg Mor (deest nota *α*?). Augl. 10) *σκοπεῖτε* *Ω.* 11) *μεγάλα* om *k.* — post *Ἀθηναῖοι* ponit LaurS.

116. 1) *εἰσήγγελλεν* *Σ.* LaurS. Recte ut in notione secundaria. Cf. §. 121. — *εἰσήγγελεν* *Ω.* — *εἰσήγγειλεν* vulg. 2) *Ὑπερίδης* LaurS. vulg. — *Ὑπερείδης* *Σ.* Bav (*F*?). LaurS. Vid. Prolegg. Gr. §. 134. 3) *τι τῶν τῆς* Aldetc. *Ω.* — *τῶν* om *Σ.* LaurS. vulg. 4) *τηλικούτων* LaurS. vulg. — *τοιούτων* *Σ.* Augl. *k. s. δ.* Mal. 5) *συμπρέσβεων* Augl. *k. s. δ.* Harl. — Proximum *μηδενός* LaurS., terminatur compendio, quod in marg. explic. per *ος*. item §. 110 *ὑπεύθυνος*. ad compendium explicandum plenam syllabam *ος* sec manus addidit. 6) *ἑαυτὸν* vulg. — *αυτὸν* *Σ.* — *αὑτὸν* LaurS. 7) *συναγωνιουμένους* coniecit Dobraeus. Cf. §. 113.

117. 1) *ἔφην ἐγὼ*, vulg. — *ἔφην, ἐγώ*, nos. item nuper Bekk. nam opponuntur *ἐγώ* et *τὸ πρᾶγμ' αὐτό*. Cf. '*ἀφίημ' ἔγωγ'*' *ἔφην* proxime. Contrarium modum commendat Benselerus Hiat. p. 97 sq. 2) *τὰ πεπραγμένα αυτὰ* Augl. Harl. *k. r. δ.* LaurS. — *τὰ πεπραγμένα τὰ αὐτὰ s*?

εὕρῃ, τοὺς δὲ μὴ[3] *μετεσχηκότας ἀφῇ, ἀναστὰς ὁ βουλόμενος καὶ παρελθὼν εἰς ὑμᾶς*[4] *ἀποφηνάσθω μὴ μετέχειν μηδ᾽ ἀρέσκειν αὑτῷ*[5] *τὰ ὑπὸ Φιλοκράτους πεπραγμένα.*[6] *καὶ τὸν τοῦτο* 377 *ποιήσαντ᾽*[7] *ἀφίημ᾽ ἔγωγ᾽᾽ ἔφην. Ταῦτα*[8] *μνημονεύετε,*[9] *ὡς ἐγῷμαι.*[10] *Οὐ τοίνυν παρῆλθεν οὐδεὶς*[11] *οὐδ᾽ ἔδειξεν ἑαυτόν*[12] (118) *Καὶ τῶν μὲν*[1] *ἄλλων ἐστὶν*[2] *ἑκάστῳ τις*[3] *πρόφασις. ὁ μὲν οὐχ*[4] *ὑπεύθυνος ἦν,*[5] *ὁ δ᾽ οὐχὶ παρῆν ἴσως, τῷ δὲ κηδεστής*[6] *ἐστιν*[7] *ἐκεῖνος.*[8] *τούτῳ δ᾽ οὐδὲν τούτων, ἀλλ᾽ οὕτω καθ-*

noxios inveniat et criminis expertes absolvat, surgat quicunque *collegarum* volet et progressus in conspectum vestrum declaret se non esse socium nec probare acta Philocratis. atque eum, qui hoc fecerit, absolvo equidem,' dixi. Haec meministis, ut ego arbitror. Nemo autem prodiit, nec se ostendit. (118) Ac ceterorum quidem singulis aliqua causa est: alii rationes non erant referendae, alius fortasse non aderat, alii gener est ille.

---

3) *μὴ* om ante *με* Vind4. 4) *εἰς ὑμᾶς* om Bav (non *F*?). Cit. AnecdBkk. p. 125. 5) *αὑτῷ* LaurS. vulg. — *αυτῷ* Σ. — *αὐτῷ* Bkk.
πέπραγμενα m sec?
6) *εἰρημένα* marg antiq *γρ* Σ. *γρ* Φ. — *ειρημενα* LaurS. 7) *ποιήσοντα* ParThiersch. Ω. Augl. 2. *k. r. t. u. v.* Bav (non *F*?). Vind3. 4. Mal.
o m sec?
Laur8. — *ποιησαντα* LaurS, *α* prius deletum est. 8) *καὶ* post *ταῦτα* add vulg. — *γὰρ* add Augl. *k. r. s. ε. δ.* Harl. Laur8. — om Σ. LaurS. Cf. 113. 9) *ἀφίημι. ἔγωγε ἔφην ταῦτα. καὶ μνημ.* Vind3. 4. Etiam Mal. Ald *ἔφην* et *ταῦτα* coniunxerunt; et Laur8 coniunxit *ἔγωγε* cum *ἔφην*. Cf. not. 1. 10) *ἐγὼ οἶμαι* Σ. LaurS. vulg. — *ἐγὼ* om Augl. 2. *k. s.* Delet Benseler. Hiat. p. 97. Potius scribendum *ἐγῷμαι.* — Chr: *ἐγῶμαι.* 11) *οὐδὲ εἰς* Chr. 12) *αὑτὸν* Ω.

118. 1) *μετ᾽* pr Ω. 2) *ἔστιν* Σ. vulg. — *ἐστὶ* Ω. — *ἔσθ᾽* Reiskius etc. 3) *ὡς ἔοικε* post *τις* add Mor. Augl. *k. r. s.* Harl. Laur8. — om Σ. LaurS. vulg. 4) *ουκ* sic Σ. Cf. §. 136. 5) *ἐστιν* Augl. *k. r. s. δ.* Laur8. 6) *κηδεστη* pr Σ. superscripsit *σ* antiq. Ante *κηδεστής* in LaurS rubro aliquod signum pictum est. 7) *ἦν* vulg. — *ἐστιν* Σ. LaurS. item marg. Augl. *k. r. s.* Laur8. 8) *ἐκεῖ* vulg. marg antiq *γρ* Σ. — *ἐκεῖνος* Σ. LaurS. AldB. 'Omnino legendum videtur *ἐκεῖνος*, nempe Philocrates.' Iurinus. 'Fort. *ἐκεῖνος*, Philocrates.' Marklandus. 'Ego etiam lego *ἐκεῖνος* cum viris doctissimis, verum aliter intelligo. Scilicet *τῷ δὲ* (Phrynoni) *κηδεστὴς ἦν ἐκεῖνος* (Philippus). Cf. Ulpian. ad h. l. iterumque Demosth. p. 412, 24 et p. 413, 22. Schol. ad p. 402, 25. Suidam s. v. *Φρύνων*.' Taylorus. — '*Ἐκεῖ*, in Macedonia. *ἐκεῖνος* ego nullo modo probo. At recte Taylorus de Phrynone socero Philippi interpretatur. Virulentum hoc est in ambos scomma.' Reiskius. 'Iurino et Marklando assentior. *κηδεστής* sic

ἅπαξ πέπρακεν[9] ἑαυτὸν καὶ οὐκ ἐπὶ τοῖς παρεληλυθόσι μεμισθάρνηκε μόνον, ἀλλὰ καὶ μετὰ ταῦτα δῆλός ἐστιν, ἄν περ[10] ἐκφύγῃ νῦν, καθ' ὑμῶν ὑπάρξων ἐκείνῳ, ὥςτε, ἵνα μηδ' ἐναντίον μηδὲν[11] ῥῆμα προῆται[12] Φιλίππῳ, οὐδ'[13] ἀφιέντων ἀφίεται,[14] ἀλλ' ἀδοξεῖν, κρίνεσθαι, πάσχειν ὁτιοῦν αἱρεῖται παρ' ὑμῖν[15] μᾶλλον ἢ Φιλίππῳ τι ποιῆσαι μὴ πρὸς[16] ἡδονήν. (119) Καίτοι τίς ἡ κοινωνία, τίς ἡ πολλὴ πρόνοι' ὑπὲρ Φιλοκράτους αὕτη; ὃς εἰ[1] τὰ κάλλιστα καὶ πάντα τὰ συμφέροντ' ἐπεπρεσβεύκει, χρήματα δ'[2] ὡμολόγει λαβεῖν ἐκ τῆς πρεσβείας,

isti autem causarum illarum nulla est, sed usque adeo se in universum vendidit, et non in praeteritis tantum suam locavit operam, sed etiam in posterum, si nunc absolutus fuerit, eum patet illi praesto futurum esse contra vos, ut ne contrarium quidem Philippo ullum verbum proferat, neque etiam si eum dimiseritis desinat, sed laborare infamia, accusari, quidvis apud vos perpeti satius esse ducat, quam aliquid minus gratum Philippo facere. (119) Quae vero illa est societas, quae tanta ista sollicitudo de Philocrate? Qui si omnem legationem praeclarissime et utilissime obiisset, pecuniam autem se propter legationem accepisse fatere-

---

usurpatum, ut Taylorus et Reiskius intellexerunt, comicum deceat, non oratorem graviter loquentem.' Schaeferus. At rem ipse orator graviter loquens exposuit. §§. 230—233, unde didicimus a Phrynone filium puerum libidinis causa ad Philippum missum esse. Acerbissime igitur gener Phrynonis Philippus dicitur. 9) ἑώρακεν text Laur8, in marg πέπρακεν ead m, ut videtur. 10) ἐάνπερ vulg. — ἄν περ Σ. Laur8. Augl. s. 11) μηδὲν ἐναντίον μηδὲ vulg. — μηδὲ ἐναντίον μηδὲν Σ. Laur8. T. r. Laur8. — μηδὲν ἐν. μηδὲν Mal. — μηδὲ ἐν. μηδὲ Vind4. — Ad vulgatam lectionem adnotaverunt: 'Deesse arbitror ante vel post has voces μηδὲ ῥῆμα.' Taylorus. 'Nihil deest. Idem est ac si dixisset μηδὲ μέχρι ῥήματος.' Reiskius. — Alteram lectionem (codd Σ etc.) nos recepimus cum Turicc. 'Insulse' Shilleto. At audiendus erat Klotzius Quaest. Crit. p. 94 sq. de negatione sic praemissa. Sententia enim h. l. est: ut ne contrarium quidem ullum verbum Philippo dixerit, nedum pro republ. nostra laborarit. 12) προῆται nuper etiam Bekkerus. Vid. Prolegg. Gr. §. 61 p. 68. 13) οὐδὲ μὴ r. — οὐδὲ μὴ Laur8. 14) ἀφίησιν Laur8. vulg. — ἀφίεται Σ. Augl. k. r. s. Obs. Harl. Ask. AldB. Laur8. — ἀφίεται AldV. — ἀφίσταται γρ Φ. — ἄπεισιν Less. 15) ὑμῶν marg Mor. 16) πρ^{o} Ω.

119. 1) ὃν εἰ Fel. F (non Bav?). r. u. — ὃς εἰ̈ Laur8. 2) δ' om Herwag. operae.

ὥςπερ ὡμολόγει,[3] τοῦτό γ'[4] αὐτὸ φυγεῖν[5] καὶ διευλαβηθῆναι τῷ προῖκα πρεσβεύοντι προςῆκεν, καὶ διαμαρτύρεσθαι[6] τὸ καθ' αὑτόν.[7] Οὐ τοίνυν πεποίηκε τοῦτ'[8] Αἰσχίνης. ταῦτ' οὐ φανέρ'[9] ἄνδρες Ἀθηναῖοι; ταῦτ' οὐχὶ βοᾷ καὶ λέγει, ὅτι χρήματ' εἴληφεν Αἰσχίνης καὶ πονηρός ἐστιν ἀργυρίου συνεχῶς, οὐ δι' ἀβελτερίαν,[10] οὐδὲ δι' ἄγνοιαν, οὐδ' ἀποτυγχάνων;

120. Καὶ τίς μου καταμαρτυρεῖ, φήσει,[1] δῶρα λαβεῖν;[2] τοῦτο γάρ ἐστι τὸ λαμπρόν.[3] Τὰ πράγματ' Αἰσχίνη, ἅπερ πιστότατ' ἐστὶν ἁπάντων, καὶ οὐκ ἔνεστ'[4] εἰπεῖν οὐδ' αἰτιάσασθαι,[5] ὡς ἢ πεπεισμένα, ἢ χαριζόμενά[6] τῳ ἐστι τοιαῦτα, ἀλλ' οἷά περ αὐτὰ[7] προδοὺς καὶ διαφθείρας σὺ[8] πεποίηκας, τοι- 378

tur, ut fatebatur, illud ipsum fugere et sollicite cavere integrum legatum conveniebat, et testari integritatem suam ipsius. Id vero non fecit Aeschines. Haec nonne perspicua sunt, Athenienses? haec nonne clamitant et loquuntur, pecuniam accepisse Aeschinem et propter argentum perpetuo esse improbum, non e simplicitate aut ignorantia aut per calamitatem?

120. Et quis, inquiet, testificatur in me, accepisse me munera? (haec enim splendida illa defensio est.) res ipsae, Aeschines, quae sunt fide omnium dignissimae. nec dici potest aut praetexi vel ex persuasione vel alicui gratificandi causa eas esse tales, sed quales prodendo et corrumpendo tu effecisti, tales in exquirendo apparent. praeter res autem

---

3) ὡμολόγει Σ. LaurS. vulg. — ὁμολογεῖ t. Aug2. Vind4. Mal. Imperfectum verum esse ostendit Shilleto citans §. 124 (= 114), ubi Philocrates culpam confessus in exilium ivisse dicitur antequam haec oratio haberetur. 4) δ' Aug2. 5) ὁμολογεῖ τοῦτο γ' αὐτός. φυγεῖν Reiskius, αὐτὸ et interpunctione de suo mutatis. 6) διαμαρτύρεσθαι Σ. Τ. Φ. s. β. — διαμαρτύρασθαι LaurS. vulg. — διαμαρτύρασθαι (ε superscr.) k. — Praesens aptum est, quamquam praecedunt aoristi de re praeterita. 7) ἑαυτὸ s. 8) ταῦτ' Mal. 9) ὦ add LaurS. vulg. — om Σ, add antiq. Signa superposita (φανερ̇ et ὦ,) sunt pallidioris atramenti. 10) ἀβελτηρίαν LaurS. vulg. — ἀβελτερίαν Σ. Vid. ad Phil. IV §. 33.

120. 1) φησι LaurS. vulg. — φήσει Σ. marg Bav (non F?). — φησι (ει superscr.) t. — Cf. paulo inferius. — om AnecdBkk. p. 150. 2) δῶρα λαβεῖν om text F. text Φ (habent in γρ). — punctis notavit LaurS. 3) τοῦτο ... λαμπρόν] 'Fort. interpolata ex p. 430, 27.' Dobraeus. 4) ἔστιν Ω. — ἔνεστιν vulg. ἔνεστ' Σ. LaurS. 5) αἰτιᾶσθαι pr Mal. 6) χαρ. ἢ πεπ. Augl. 2. k. s. 7) αὐτῷ AldT. 8) σὺ ante προδοὺς habent Augl. 2. k. r. s. LaurS.

αὐτ᾽ ἐξεταζόμενα φαίνεται. πρὸς δὲ τοῖς πράγμασιν αὐτὸς[9] *αὐτίκα δὴ*[10] *σὺ*[11] *σαυτοῦ.*[12] *ἀπόκριναι γάρ*[13] *δεῦρ᾽ ἀναστάς μοι.*[14] *οὐ γὰρ δὴ δι᾽ ἀπειρίαν γ᾽ οὐ φήσεις ἔχειν ὅ τι εἴπῃς.*[15] *ὃς γὰρ ἀγῶνας καινοὺς*[16] *ὥςπερ δράματα, καὶ τούτους ἀμαρτύρους, πρὸς διαμεμετρημένην*[17] *τὴν ἡμέραν αἱρεῖς*[18] *διώκων, δῆλον ὅτι πάνδεινος εἶ τις.*[19]

121. *Πολλῶν τοίνυν καὶ δεινῶν ὄντων τῶν*[1] *πεπραγμένων Αἰσχίνῃ τούτῳ, καὶ πολλὴν κακίαν ἐχόντων, ὡς καὶ ὑμῖν οἴομαι δοκεῖν,*[2] *οὐδέν ἐστιν οὗ μέλλω λέγειν, ὡς ἐγὼ κρίνω, δεινότερον, οὐδ᾽ ὅ τι μᾶλλον ἐπ᾽ αὐτοφώρῳ δεδωροδοκηκότ᾽ αὐ-*

ipse iam tu in te. Age huc procede et responde mihi. neque enim propter imperitiam habere te negabis quid dicas. quum enim novas causas tanquam fabulas easque sine testibus ad praefinitum tempus accusator vincas, ex eo constat te esse acerrimum.

121. Quanquam autem multa sunt et atrocia scelera Aeschinis istius et magna improbitate referta, ut et vobis, nisi fallor, videtur, nullum tamen, meo iudicio, est atrocius aut evidentius corruptelarum eius qui

---

9) *αὐτὸς* om Vind4. Mal. 10) *αὐτίκα δὴ μάλα* habent marg antiq *γρ Σ. γρ Φ.* Cf. item §. 17. — *δὴ* superscr. prima ut videtur man LaurS, omittens *μάλα*. 11) *σὺ* om *r.* Vind4. LaurS. — *σὺ μεγάλα* LaurS. 12) *καταμαρτυρήσεις* post *σαυτοῦ* add LaurS. vulg. — om *Σ* (habet marg antiq *γρ*). Recte omisit. petendum est enim e superioribus *καταμαρτυρεῖς*, non *καταμαρτυρήσεις*, quamquam sequitur *φήσεις*. 13) *ἀπόκριναι λέγων* sine *γὰρ* AnecdBkk. p. 429. 14) *δεῦρο παρελθών μοι* Harp. s. v. *Ἀπόκρισις*. — *γάρ μοι δεῦρο ἀναστάς* AnecdBkk p. 208. — *δεῦρό μοι παρελθὼν* sine *γὰρ* AnecdBkk p. 429. Suid. s. v. *Ἀπόκριναι*, qui vulgata verba servavit s. v. *Δεῦρο* extr. 15) *εἴποις* Aldetc. Hermog. Rh. T. III p. 152. *v.* corr Mal. — *εἴπῃς Σ.* LaurS. vulg. Vid. Hermann. *ἌΝ* p. 129 sq. — — *οὐ γὰρ δι᾽ ἀπειρίαν ἀγνοήσεις, ὅ τι εἴπῃς* AnecdBkk p. 208. 16) *καινοὺς καὶ k.* 17) *μεμετρημένην* Augl. *k. s.* AldT. 18) *αἵρεις* Bav. *v.* — *ἀιρεις Ω.* — *αἵρεις* Ald. — *αἱρεῖς* Paul. — Cf. Aristoph. Vesp. vs. 1207: *εἷλον διώκων.* 19) 'Post haec verba nonnulla opinor deesse.' Marklandus. 'Plane assentior. Forsan enthymema de Philocrate, quod refert Aeschines p. 29, 1—7.' Dobraeus. 'Vana opinatio, nata illa, opinor, hinc, quod etiam Marklando (ut Lexicographis et scholiis) post illud *ἀπόκριναι* videbatur *ἐρώτησις ζητητέα*. Vid. not. ad vs. 4.' Schaeferus.

121. 1) *τῶν* om *Σ.* Vind3. post *ὄντων.* — habet LaurS, ut vulg. — Proxime Dind. *τουτῳί.* Cf. §. 111. 2) *ὑμῖν, οἶμαι, δοκεῖ* Fel. Mor. Schol. — *ὑμῖν οἴομαι δοκεῖν Σ.* LaurS — *ὑμῖν οἶμαι (εἶναι* Ald) *δοκεῖν* vulg.

τὸν καὶ πεπρακότα πάντ' ἐξελέγξει.[3] ἐπειδὴ γὰρ ἀπεστέλλετ'[4] αὖθις αὖ τὸ τρίτον τοὺς πρέσβεις ὡς τὸν Φίλιππον, ἐπὶ ταῖς καλαῖς καὶ μεγάλαις ἐλπίσι ταύταις αἷς οὗτος[5] ὑπέσχητο,[6] ἐχειροτονήσατε καὶ τοῦτον κἀμὲ καὶ τῶν ἄλλων τοὺς πλείστους τοὺς αὐτούς.[7] (122) Ἐγὼ μὲν δὴ παρελθὼν ἐξωμοσάμην[1] εὐθέως, καὶ θορυβούντων τινῶν καὶ κελευόντων[2] βαδίζειν οὐκ ἂν ἔφην ἐλθεῖν.[3] οὗτος δ' ἐκεχειροτόνητο.[4] ἐπειδὴ δ'[5] ἀνέστη μετὰ ταῦθ' ἡ ἐκκλησία, συνελθόντες ἐβουλεύονθ' οὗτοι, τίν' αὐτοῦ καταλείψουσιν. ἔτι γὰρ τῶν πραγμάτων ὄντων[6] μετεώρων καὶ τοῦ μέλλοντος[7] ἀδήλου, σύλλογοι καὶ λόγοι παντοδα-

totum se vendiderit argumentum eo quod iam dicam. Quum rursus tertium legatos missuri essetis ad Philippum propter praeclaras et magnas illas spes, quas iste pollicitus erat, delegistis et istum et me et ex reliquis plerosque eosdem. (122) Ego progressus statim eiuravi. tumultuantibus autem quibusdam et me ire iubentibus negavi me iturum. iste au tem delectus erat. Deinde quum contio surrexisset, congressi isti consultabant, quem hic relicturi essent. dum enim res adhuc incertae essent et incerta futurarum exspectatio, tum congressus et verba varia in foro fie-

---

3) δεδωροδοκηκότ' αὐτὸν ἐπαυτοφώρῳ καὶ πεπρακότα πάντ' ἐξελ. Aldetc. — ἐπαυτοφώρῳ δεδωροδοκηκότα πάντα αὐτὸν ἐξελ. sine καὶ πεπρακότα Augl. *k*. *s*. Harl. — ἐπ' αὐτοφώρῳ δεδωροδοκηκότ' αὐτόν ἐξελ. Bav (non *F*?). — ἐπαυτοφώρῳ δεδωροκότ' αὐτὸν (sine ἐξελ.?) AldT. — ἐπ' αὐτοφώρῳ δεδωροδοκηκότ' (δεδωροκηκότ' *Ω*) αὐτὸν καὶ πεπρακότα πάντ' ἐξελ. *Σ*. LaurS. vulg. — (ἐλέγξει Aug2.). 4) ἀπεστείλατ' vulg. — ἀπεστέλλετ' *Σ*. LaurS. Augl. *s*. *β*. *δ*. Laur8. (*T*. *k*. *r*). 'Imperfectum nemo dubitet quin longe praestet.' Shilleto. Vid. ad §. 116. 5) οὗτος post ὑπισχνεῖτο *r*. Laur8. Vind4. 6) ὑπισχνεῖτο vulg. — ὑπέσχητο (η) *Σ*. *T*. IndFel. — ὑπέσχετο Augl. *s*. *β*. *δ*. — ὑπέσχετο *k*. — ὑπεσχητο (ισχνεῖτο) LaurS eadem manu ut videtur. 7) τοὺς αὐτούς om Augl. *k*. *s*.

122. 1) ἐξωμολογησάμην pr LaurS, in quo quae ego punctis notavi, deleta sunt. — ἐξωμολογησάμην *Σ*, marg antiq γρ ἐξωμοσάμην, ut vulg. Cf. Harpocr. s. v. Ἐξωμοσία. Etym. M. p. 349, 40. Suid. s. v. Ἔξωμος. Zonaras. s. v. Ἐξομόσασθαι. Lexic. Rhet. post Phot. ed. a Dobraeo p. 665, ubi perperam ἐν τῷ περὶ στεφάνου. Confunduntur haec verba saepissime. Sed vid. §. 124. 2) λεγόντων Indd. γρ AldV. 3) ἀπελθεῖν LaurS. vulg. — ελθεῖν *Σ*, antiq add ἀπ. — ἐπελθεῖν Aug2. — παρελθεῖν cod *ε*. Simplex optime respondet simplici βαδίζειν. 4) οὗτος δεχειροτόνητο pr *Ω*, corr add κε. — οὗτος δὲ ἐ κεχειροτόνητο, erasa litera ante κ, LaurS. 5) γὰρ *s*. 6) ὄντων om pr *Ω*. — super γὰρ τῶν πραγμάτων erasum est vocabulum LaurS. 7) πράγματος Aug2.

ποί[8] κατὰ τὴν ἀγορὰν ἐγίγνοντο τότε.[9] ἐφοβοῦντο δή, μὴ σύγκλητος ἐκκλησία[10] γένοιτ'[11]· ἐξαίφνης, εἶτ' ἀκούσαντες ὑμεῖς ἐμοῦ τἀληθῆ ψηφίσαισθέ[12] τι τῶν δεόντων ὑπὲρ τῶν Φωκέων, καὶ τὰ πράγματ' ἐκφεύγοι[13] τὸν Φίλιππον. (123) εἰ
379 γὰρ ἐψηφίσασθε μόνον καὶ μικρὰν ὑπεφήνατ'[1] ἐλπίδ' ἡντινοῦν αὐτοῖς· ἐσώθησαν ἄν. οὐ γὰρ ἐνῆν,[2] μὴ παρακρουσθέντων ὑμῶν,[3] μεῖναι[4] Φιλίππῳ. οὔτε γὰρ σῖτος ἦν[5] ἐν[6] τῇ χώρᾳ, ἀσπόρῳ[7] διὰ τὸν πόλεμον γεγονυίᾳ, οὔθ' ἡ σιτοπομπία[8] δυ-

bant. Metuebant iam, ne subito contio indiceretur, et vos audita ex me veritate aliquid opportuni de Phocensibus decerneretis et Philippus gerendarum rerum occasionem amitteret. (123) Nam si decretum duntaxat fecissetis et mediocrem quamcunque spem in iis paululum ostendissetis; conservati essent. non enim licuisset Philippo, nisi vos decepti essetis, manere. neque enim frumentum erat in agris propter bellum incultis,

---

8) παντ. καὶ λόγοι Alexander Rh. T. VIII p. 477 W. Sed Tiberius (Rh. T. VIII p. 557 W.) ordine vulgato. 9) τότε non habet Alexander. Equidem non desiderarem, si abesset. Marklandus cum ἐφοβοῦντο coniunxit, quod vetat sedes particulae δή, pro qua Laur8 :- δὲ. 10) Cit. Harpocr. Phot. Suid. s. v. Σύγκλητος ἐκκλησία. Etym. M. p. 733, 19. 11) γένηται Augl. *k.* *s.* pr Vind7. 12) ψηφίσησθέ Aldetc. *T.* Φ. Vind4. Mal. corr Laur8. — ψηφισαισθε Σ, uncialis H est antiq. LaurS. *F.* — ἐπιψηφίσαισθε *s*? Recepit Reiskius male praepositionem interpretans i. q. *insuper*, 'ad priora illius eiusdem contionis decreta novum adhuc aliud addatis.' — ψηφίσᾳσθε Ω. — ψηφίσαισθέ *t.* *u.* *v.* Vind3. pr Laur8. AldV. — ψηφίσεσθέ Augl. *k.* *r.* (*s*?). Voluerunt ψηφίσαισθέ. 13) ἐκφύγοι LaurS. vulg. — ἐκφύγῃ Vind7. Mal. δ. — ἐκφεύγῃ? pr Σ, corr scriba οι in erasis. — ἐκφευγοι *T.* — ἐκφεύγοι Lind. Recte imperfectum, de re continua, quamquam praegrediuntur aoristi. — ἐκφύγειν sic Vind1.

123. 1) ἀπεφήνατ' *T.* 2) οὐκ ἐνῆν post οὐ γὰρ ἐνῆν add LaurS. vulg. et marg antiq γρ Σ. — om Σ. Simplici narrationi repetitio non apta esse videtur. 3) αὐτῶν *s.* δ. 'Utrum praestet, ambigo.' Reiskius. 'ὑμῶν praestat. fraus enim spectabat proxime ad Athenienses, remotius ad Phocenses.' Schaeferus. 4) μεῖναί τι vulg. — μεῖναι ἔτι Lind. Weim. Vind3. — ἔτι μεῖναι Fel. — μεῖναι Σ. Augl. AldB. (*k.* *s*). — μεῖναι (τι) LaurS, eadem manu, ut videtur. 5) ἐνῆν vulg. — ἦν Σ. LaurS. *T.* Augl. *k.* Lind. Bav (*F*?). Vind1. 3. 7. Schol. Coniecit Orvill. ad Char. p. 311 (= 388). Mor. habet notam in textu sine marginalibus. 6) ἐν om Ω. *u.* 7) ἀσπόρῳ corr Ω, quid prima habuerit, non liquet. 8) σιτοπομπεία Aldetc. Ω. *t.* *u.* Vind3. — σιτοπομπία Σ. LaurS. vulg. Cf. ad Cor. §. 87.

νατὴ[9] τριήρων οὐσῶν ὑμετέρων[10] ἐκεῖ καὶ τῆς θαλάττης κρατουσῶν,[11] αἵ τε πόλεις πολλαὶ καὶ χαλεπαὶ λαβεῖν αἱ τῶν Φωκέων μὴ[12] χρόνῳ καὶ πολιορκίᾳ. εἰ γὰρ ἐν ἡμέρᾳ πόλιν ᾕρει·

neque invehi poterat vestris triremibus ibi praesentibus et mare obtinentibus, et Phocensium urbes multae erant et expugnatu difficiles mora et obsidione non praegressa. nam si singulis diebus singulas urbes cepisset;

---

9) δύναται Σ. 10) ἡμετέρων r. Aug2. 11) κρατούντων ὑμῶν marg antiq γρ Σ. γρ Φ. 12) μὴ οὐ LaurS. vulg. — μὴ sine οὐ Σ, hanc negationem add antiq. — 'Quae formulae μὴ οὐ exempla dedi Melet. Crit. p. 108, eorum plerisque nostrum ad amussim congrueret, si orator pro χαλεπαὶ λαβεῖν scripsisset quod idem valet οὐκ εὐάλωτοι. Sed ad amussim congruit ibidem citato Sophoclis loco Oed. R. vs. 12 sq., ubi non fuit cur Elmsleius μὴ οὐ suspectaret. [Schneidewinus delevit οὐ.] δυσάλγητος enim illic est *qui difficulter ad misericordiam movetur*, ut hic χαλεπὸς λαβεῖν, *qui difficulter capitur*.' Schaeferus. Etiam magis, quam Sophoclea verba δυσάλγητος γὰρ ἂν εἴην, τοιάνδε μὴ οὐ κατοικτείρων ἕδραν, congrueret locus Diodori Sic. I, 81 §. 2: ταύτας (scil. τὰς ἀμφισβητήσεις περὶ τῶν ὅρων) δ' οὐ ῥᾴδιον ἀκριβῶς ἐξελέγξαι μὴ οὐ γεωμέτρου τὴν ἀλήθειαν ἐκ τῆς ἐμπειρίας μεθοδεύσαντος. At in meis quidem editionibus haec verba non sic leguntur, ut scripsit Eduardus Wentzel. (Additament. ad Dissert. De Μὴ οὐ p. 6), sed μὴ γεωμέτρου sine οὐ. Nihil esset autem difficultatis, si non χαλεπαί, sed vere negans vocabulum praecederet, qualia sunt ἀδύνατον, ἀμήχανον etc., et participium vel infinitivus sequeretur. At h. l. non video, quomodo μὴ οὐ χρόνῳ ratione explicari et quod perhibent significare possit i. q. *nisi tempore* vel quod alii volunt *si non tempore captae erant*. Nam etiam de hac re disputant viri docti, differatne formula μὴ οὐ et μὴ simplex cum infin. et participio constructa ita, ut illud sit dubitanter negantis, hoc simpliciter supponentis. Vid. Hermann. ad Viger. p. 800 pp. 802 sq. et in Wolf. ac Buttm. Mus. Antiq. Fasc. I p. 223 sqq. Contra Reisigius Comment. Crit. De Soph. Oed. Col. p. 237 sq. Wexius in Epist. ad Gesen. pp. 14 et 16. Buttmann. Excurs. XI extr. ad Mid. Ellendt. Lex. Soph. T. II p. 106. alii, compositam formulam fortiorem esse contendunt. Augustus Sanderus Symbol. ad Crit. et Interpr. Sophocl. et Eurip. Fasc. I p. 7 ita, ut per interrogationem posterius membrum efferat supplet ληφθήσονται. Singulariter vero idque omnium accuratissime et copiosissime egit Wentzelius De particulis μὴ οὐ participio praefixis. Oppeln. 1832 et Additamento ad illam dissertationem Glogaviae 1843. Qui vir doctissimus formulam explicavit etiam h. l. significantem i. q. *non nisi* i. e. nullo alio modo nisi, *nur*. χαλεπαὶ λαβεῖν intelligens idem esse quod δύσληπτος, sed 'adverbium δυς cum adiectivis verbalibus iunctum proxime ab alpha privativo abesse. nam v. c. locus, qui δύσληπτος esse dicitur, natura aut arte ita munitus

δύο καὶ εἴκοσίν εἰσιν[13] ἀριθμῷ. (124) *Διὰ δὴ ταῦτα πάντα*, ἵνα μηδὲν μεταθῆσθ'[1] ὧν ἐξηπάτησθε, τοῦτον αὐτοῦ κατέλιπον. Ἐξομόσασθαι[2] μὲν δὴ μὴ μετ' αἰτίας τινὸς δεινὸν ἦν καὶ ὑποψία μεγάλη.[3] 'τί λέγεις; ἐπὶ τηλικαῦτα καὶ τοιαῦτ'[4] ἀγαθὰ οὐχὶ βαδίζεις[5] ἀπαγγείλας[6] οὐδὲ πρεσβεύεις;' ἔδει δὲ[7] μένειν. πῶς οὖν; ἀρρωστεῖν προφασίζεται,[8] καὶ λαβὼν Ἐξή-

duo et viginti fiunt numero. (124) Propter ea igitur omnia, ne quid eorum mutaretis, in quibus decepti eratis, istum hic reliquerunt. Sed eiurare, non allata causa aliqua, terribile erat et vehementer suspectum. 'Quid ais? ad tanta et talia bona, quae nuntiasti, non abis nec legatione fungeris?' sed manendum erat. quid fit? morbum simulat, et frater eius

---

est, ut capi fere non possit.' Rectius idem vir doctissimus in posteriore scripto hoc non repetit, sed lenius dictum esse dicit *χαλεπαί* quam *οὐχ οἷόν τε* (p. 6). In *χαλεπαὶ λαβεῖν*, meo quidem sensu, abest negatio longius, quam ut haec cogitatio ad *μὴ οὐ χρόνῳ* explicandum sufficeret, participium aegerrime e praegressis suppleretur, in formula nude posita *μὴ οὐ*, quum praesertim nec particula negans praecedat nec negans aliqua notio, etiamsi dixeris *χαλεπός* idem esse quod *οὐ ῥάδιος*. Quid enim significet *οὐ ῥάδιαι λαβεῖν μὴ οὐ χρόνῳ* nisi hoc: *non facile capiendae nisi tempore facile capiendae?* At quid quaeso hoc est? nam non, ut perhibent, *λαβεῖν* vel *λαμβανόμεναι* vel *ληφθεῖσαι*, sed negata notio ad *μὴ οὐ* repetenda est. Quid multos et inanes labores? Unice vera est lectio codicis *Σ*. Verba *λαβεῖν μὴ χρόνῳ* constructa sunt ut proxime *ἐξομόσασθαι μὲν δὴ μὴ μετ' αἰτίας τινός* scil. *οὔσης*. Poterat *οὐ* oriri e confusis *μὴ* et *οὐ*, unde saepius simplici *μὴ* scribae *οὐ* addidisse dicuntur (Schneidewin. ad Sophocl. l. c.). Sed h. l. huius negationis origo deberi videtur proximae literae. De confusis *οὐ* et *χ* vid. Bast. Palaeogr. pp. 739. 774. 779. 13) *εἰσιν* om Mal.

124. 1) *μετάθησθε* LaurS. vulg. — *μεταθῆσθε* Aug2. — *μεταθησεσθε* *Σ*. — *μετάθοισθε* coniecit Schaeferus. Vid. Prolegg. Gr. §. 61. — *μεταθεῖσθ'* (Benselerus) in Engelmanni Edit. 2) *ἐξομολογήσασθαι* Ald. — *ἐξομόσασθε* *Σ*. — *ἐξομόσασθαι* LaurS. vulg. Suid. s. v. Ἔξωμος. Cf. §. 122. 3) *ὑποψίας μεγάλης* coniecit Dobraeus. 4) *τοσαῦτα καὶ τηλικαῦτα* Aldetc. — *τοιαῦτα* (*καὶ τηλ.*) marg Mor. — *τηλικαῦτα καὶ τοσαῦτα* vulg. — *τηλικαῦτα καὶ τοιαῦτ* *Σ*. LaurS. Aug1. *k. s.* Mal. 5) *βαδίζειν* *r. s.* Laur8. corr Aug1 a manu recentissima. Cf. not. 6. 6) *ἀπήγγειλας* Aug1. *r. s.* Laur8. — om pr *F* (non Bav?). — *ὁ ἀπαγγείλας* coniecit Dobraeus. *der du verkündigt hast.* Sine articulo: *da du verkündigt hast.* 7) *δὴ* corr Mal. 8) *ἔδει δὲ μένειν; πῶς οὖν ἀῤῥωστεῖν πρ.* Ald. — *ἔδει δὲ μένειν; πῶς οὖν; ἀῤῥωστεῖν πρ.* Mor. quum iam Fel dedisset *ἔδει δὲ μένειν. πῶς οὖν; ἀῤῥωστεῖν πρ.*

κεστον τὸν ἰατρὸν ἀδελφὸς[9] *αὐτοῦ καὶ προςελθὼν τῇ βουλῇ, ἐξώμοσεν*[10] *ἀρρωστεῖν*[11] *τουτονὶ καὶ αὐτὸς*[12] *ἐχειροτονήθη.* (125) *Ἐπειδὴ δ'*[1] *ἀπωλώλεσαν*[2] *οἱ Φωκεῖς ὕστερον ἡμέραις πέντε, ἢ ἕξ, καὶ τέλος εἶχε τὸ μίσθωμα, ὥςπερ ἂν ἄλλο τι, τούτῳ, καὶ ὁ Δερκύλος*[3] *ἐκ τῆς Χαλκίδος ἧκεν ἀναστρέψας καὶ ἀπήγγειλεν*[4] *ὑμῖν*[5] *ἐκκλησιάζουσιν ἐν Πειραιεῖ, ὅτι Φωκεῖς ἀπολώλασι, καὶ ὑμεῖς,*[6] *ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ταῦτ'*[7] *ἀκούσαντες εἰκότως κἀκείνοις συνήχθεσθε καὶ ἑαυτοῖς*[8] *ἐξεπέπληχθε, καὶ παῖδας καὶ γυναῖκας ἐκ τῶν ἀγρῶν κατακομίζειν ἐψηφίζε-*

adducto Execesto medico in senatum ingressus iurat aegrotare istum et eius vice ipse deligitur. (125) Quum autem periissent Phocenses quinque diebus aut sex post, et ea locatio ab isto consumpta esset, quasi aliud quodcunque conduxisset, et quum Dercylus Chalcide reversus vobis contionem in Piraeeo habentibus nuntiavisset Phocenses periisse, et vos, Athenienses, iis auditis illorum vicem, ut par erat, doleretis et de ipsis vobis perterriti et liberos et uxores ex agris in urbem transferendos decer-

---

9) *ἀδελφὸς* vulg. — *αδελφος* Σ. — *ἀδελφὸς* LaurS. Φ. Receperunt Bekk. etc. Plures uno fratres Aeschinis erant: Philochares et Aphobetus. Vid. §. 237. Aeschin. f. leg. §. 149. Ergo articulus h. l. abest merito. 10) *ἐξωμόσατο* LaurS. vulg. antiq marg γρ Σ. — *ἐξώμοσεν* Σ. 'Recte *ἐξώμοσεν* Bekkerus secutus librum optimum. *ἐξομνύναι eiurare pro alio*, *ἐξόμνυσθαι eiurare pro se.* Sed ubi hoc verbum dicitur de testimonio, nihil interest activum an medium usurpetur. Vid. p. 396, 20.' Schaeferus. 11) *αὐτόν ἀρρωστεῖν* Vind4. Laur8. *r.* Aug2 'servans *τουτονὶ* sequens.' Reiskius. 12) *καὶ προσελθὼν . . . καὶ αὐτὸς* om *u.*

125. 1) *ἐπεὶ δὲ* Laur8. 2) *ἀπολώλεσαν* vulg. etiam Σ. et LaurS. — *ἀπολώλεισαν* (ε supra) *k.* — *ἀπωλώλεσαν* Vind3. 4. Mal. Laur8. — *ἀπωλώλεισαν s.* — *ἀπολώλεισαν* Augl. — Cf. Prolegg. Gr. §. 83 p. 93. 3) *Δερκύλος* LaurS. Aug2. Bav (*F*). Vind3. 4. Mal. Laur8. — *Δερκύλλος* Ald. Fel. Augl. *k. s.* — *Δερκῦλος r. u.* — *Δέρκυλλος* Mor. — *Δερκυλος* Σ. corr Ω. — *Δέρκυλος* pr Ω. — Cf. ad Anonymi Argum. §. 4. 4) Alia ratio est §. 60, ubi imperfectum usurpatum est secundum Σ etc. 5) *ἡμῖν* Ω. Augl. *k. r. s. t. u.* Vind3. 6) *ἡμεῖς* in Schaef. est error typogr. 7) *τοῦτ'* Augl. *k. s. δ.* 8) *αὐτοὶ* vulg. — *αὐτὸν v.* — *αὐτοὶ ἑαυτ* (δ' supra) LaurS. — *ἑαυτοῖς* Σ. Τ. γρ *F* (non Bav?). Cf. Bensel. Hiat. p. 98. Non hiatus causa dativus pro nominativo recipiendus est. nam orator, si nominativus verus esset, pronuntiasset *κἀυτοὶ 'ξεπέπληχθε*, ut equidem censeo. Sed opponuntur non Athenienses perterriti et Phocenses, sed Athenienses metuentes ipsis sibi iidemque metuentes Phocensibus. — — Post *αὐτοὶ* Mor habet notam in textu sine marginalibus.

σθε καὶ τὰ φρούρι' ἐπισκευάζειν καὶ τὸν Πειραιᾶ τειχίζειν[9] καὶ τὰ Ἡράκλει' ἐν ἄστει θύειν,[10] (126) ἐπειδὴ ταῦτ'[1] ἦν καὶ[2] τοιαύτη ταραχὴ καὶ τοιοῦτος[3] θόρυβος περιειστήκει[4] τὴν πόλιν· τηνικαῦθ' ὁ σοφὸς καὶ δεινὸς οὗτος[5] καὶ εὔφωνος[6] οὔτε βουλῆς οὔτε δήμου χειροτονήσαντος αὐτὸν ᾤχετο πρεσβεύων ὡς[7] τὸν[8] ταῦτα πεποιηκότα, οὔτε τὴν ἀρρωστίαν ἐφ' ᾗ[9] τότ'[10] ἐξωμόσαθ'[11] ὑπολογισάμενος,[12] οὐθ' ὅτι πρεσβευτὴς ἄλλος[13] ᾕρητ'[14] ἀνθ' αὐτοῦ,[15] οὐθ' ὅτι τῶν[16] τοιούτων ὁ νόμος

neretis, et moenia reficienda et Piraeeum muniendum et Herculana sacra in urbe facienda, (126) quum haec fierent et talis perturbatio et talis tumultus urbem invasisset; tum iste vir sapiens et eloquens et vocalis neque a senatu neque a populo delectus, legatus abiit ad eum qui illa perpetraverat, neque habita ratione vel morbi, cuius praetextu legationem tum eiuraverat, nec quod alius ipsius loco legatus creatus erat, nec quod

---

9) *ἐπιτειχίζειν* Fel. *r.* Aug2. Laur8. 'Hoc potius credo, ut sit *reficere*, non *de novo aedificare*.' Taylorus. *Τειχίζειν* est h. l. quod Taylorus optabat, sed *ἐπιτειχίζειν* esset i. q. *moenia obiicere.* Cf. Chers. §. 36. ne plura. H. l. praepositio debetur praegresso verbo. — 'Verum puto *διατειχίζειν*. Vid. Aristoph. Eq. vs. 815. Thucyd. III, 34. Quo consilio, declarabit idem Thucyd. VIII, 90.' Dobraeus. *Διατείχισμα* est separatum castellum, de qua re h. l. non agitur. 10) Post *θύειν* Bekkerus subdistinctionem Felicianae restituit, quum Aldina commate distinxisset, Morelia plene, quam reliquae sequebantur, et lineolam posuit.

126. 1) *τοιαύτη* Mor. 2) *ταῦτ' ἦν καὶ* om Augl. *k. s.* Vindl. 3) *τοσαύτη τ. κ. τοσοῦτος* vulg. — *τοιαύτη τ. κ. τοιοῦτος Σ.* Anonym. Rh. T. VII p. 325. Augl. *k. s.* Vindl. — *τηλικαύτη τ. κ. τοιοῦτος* LaurS. — *τηλικαύτη τ. κ. τοσοῦτος* marg antiq *γρ Σ,* non habet textus *Σ τοσοῦτος* a manu secunda. (etiam *γρ Φ* habet *τηλικαύτη*). 4) *περιεστήκει Ω.* 5) *ὁ σοφὸς καὶ δεινὸς οὗτος Σ.* LaurS. *T.* Anonymus Rh. Lind. (*t*?). Recepit etiam Bkk nuper. — *ὁ δεινὸς καὶ σοφὸς οὗτος* vulg. — *ὁ σοφὸς οὑτοσὶ καὶ δεινὸς* Augl. 2. *k. s.* — *ὁ σοφὸς καὶ δεινὸς οὑτοσὶ* Bkk olim de suo, secutus est Dind. 6) *ἄφωνος* Anonymus Rh. — *ἄφωνος καὶ εὔφωνος r.* Laur8. 7) *εἰς* Bav (non *F*?). *ζ.* AldT. 8) *τὸν* om pr *Ω.* 9) *ἣν γρ Φ.* 10) *ταῦτα Ω. F. t. u. v.* AldT. Vind3. 11) *ἐξωμόσασθ' Σ, σ* ante *θ* partim erasa est. 12) *λογισάμενος* Anonymus Rh. Maximus Planudes Rh. T. V p. 282. 13) *ἄλλος πρεσβευτὴς* Anonymus Rh. Reciperem, si alia auctoritas accederet. Hiatus lenis esset. 14) *ᾕρετο* Augl. — *εὕρηται* Anonymus Rh. 15) *ἀντ' αὐτοῦ* vulg. — *ἀνθ' αὐτοῦ Σ.* LaurS. AldT. Vind3. — *ἀντὶ τούτου* Anonymus Rh. 16) *τῶν* om Augl. 2. Bav (non *F*?). fide Reiskii. Sed haec pertinere videntur ad §. 127 not. 6.

θάνατον τὴν ζημίαν εἶναι[17] κελεύει, (127) οὐθ'[1] ὅτι[2] πάνδεινόν ἐστιν ἀπηγγελκότα,[3] ὡς ἐπικεκήρυκται χρήματ' αὐτῷ ἐν[4] Θήβαις, ἐπειδὴ Θηβαῖοι πρὸς τῷ τὴν Βοιωτίαν ἅπασαν ἔχειν[5] καὶ τῆς[6] Φωκέων χώρας[7] ἐγκρατεῖς γεγόνασι, τηνικαῦτ'[8] εἰς μέσας τὰς Θήβας καὶ τὸ τῶν Θηβαίων[9] στρατόπεδον βαδίζειν. ἀλλ' οὕτως[10] ἔκφρων ἦν[11] καὶ ὅλος[12] πρὸς τῷ λήμματι καὶ τῷ δωροδοκήματι,[13] ὥςτε πάντα ταῦτ'[14] ἀνελὼν[15] καὶ παριδὼν ᾤχετο.

128. Καὶ τοιούτου τοῦ[1] πράγματος ὄντος, ἔτι πολλῷ[2] δεινότερ' ἐστὶν ἃ ἐκεῖσ' ἐλθὼν διεπράξατο. ἁπάντων γὰρ ὑμῶν τουτωνὶ[3] καὶ τῶν ἄλλων Ἀθηναίων οὕτω δεινὰ καὶ σχέτλι'[4] ἡγουμένων τοὺς ταλαιπώρους πάσχειν[5] Φωκέας,[6] ὥςτε μήτε

lege talia facinora capite sancita sunt, (127) nec quod gravissimum est, quum renuntiavisset se a Thebanis esse proscriptum, quum ii praeter Boeotiae totius imperium etiam Phocensis regionis potiti essent, tum in medias Thebas et Thebanorum castra vadere. sed ita erat extra se raptus et totus in quaestu et largitione, ut omnibus illis rebus sublatis et despectis abiret.

128. Quae res quum talis sit, multo etiam graviora sunt ea, quae, quum illuc venisset, perpetravit. Quum enim vos qui adestis omnes et ceteri Athenienses tam misere et crudeliter cum miseris agi Phocensibus

---

17) εἶναι om corr *Ω*. Cf. §. 127 not. 2.

127. 1) οὐδ' Augl. *k*. *s*. 2) τῶν τοιούτων ... οὐθ' ὅτι om pr *Ω* in fine lineae. 3) ἀπαγγελκότα *Ω*. — ἀπηγγελκότων Anonymus Rh. 4) De αὐτῷ ἐν dubitat Benselerus Hiat. p. 101. Sed pronuntiandum videtur αὐτῷ 'ν. 5) ἔχει, pr *Ω*, ν e commatis signo corr. 6) τῆς τῶν Mor. Φ. *s*. — τῶν om Σ. LaurS. vulg. 7) τῶν Φωκέων sine τῆς χώρας Anonymus Rh. 8) τὸ τηνικαῦτα Anonymus Rh. 9) Ἀθηναίων Bav, sed in marg rec: κάλλιον ἦν γράφειν καὶ τὸ τῶν Θηβαίων στρατόπεδον. (non in *F*?). 10) ὄντος Σ. 11) ἦν ἔκφρων Augl. *k*. *s*. 12) ὅλως vulg. — ὅλος Σ. LaurS. Augl. Less. Vind3. Mal. Maximus Pl. Anonymus Rh. (Φ. *k*. *s*). 13) καὶ τῷ δωροδοκήματι om Augl. *k*. *s*. *u*. codd Sopatri Rh. T. IV p. 406 W. 14) ὥςτε πάντα ταῦτα Σ. LaurS. vulg. — ὥσθ' ἅπαντα ταῦτα Anonymus Rh. ζ. Augl. *k*. *r*. *s*. Vind4. Mal. Laur8. — ὥςτε πάντα τὰ ἄλλα Aldetc. — ὥςτε πάντα reliquis omissis Aug2. 15) ἀφελὼν Anonymus Rh.

128. 1) τοῦ om Ald. *Ω*. *t*. *u*. *v*. Bav (non *F*?). Vind3. in γρ habet Φ. 2) πολλῷ om Augl. *k*. *s*. 3) τουτωνὶ in γρ habet Φ. — om Vind4. Mal. — post Ἀθηναίων ponit Aug2. — τουτ$\overset{\omega}{\text{ο}}$νὶ *Ω*. — τουτ$\overset{\omega}{\text{ο}}$νὶ LaurS. 4) οὕτω δ. οὕτω σχ. Aug2. 5) φάσκειν Augl. *s*. 6) τοὺς ταλ. Φωκ. cit. Hermog. Rh. T. III p. 340 W.

τοὺς ἐκ τῆς βουλῆς θεωροὺς μήτε τοὺς θεσμοθέτας εἰς τὰ Πύθια πέμψαι,[7] ἀλλ' ἀποστῆναι τῆς πατρίου θεωρίας, οὗτος εἰς τἀπινίκια[8] τῶν πραγμάτων καὶ τοῦ πολέμου,[9] ἃ Θηβαῖοι καὶ Φίλιππος ἔθυον, εἱστιᾶτ'[10] ἐλθὼν καὶ σπονδῶν μετεῖχε καὶ εὐχῶν, ἃς ἐπὶ τοῖς τῶν συμμάχων τῶν ὑμετέρων[11] τείχεσι καὶ χώρᾳ[12] καὶ ὅπλοις ἀπολωλόσιν[13] εὔχετ'[14] ἐκεῖνος, καὶ συνεστεφανοῦτο[15] καὶ συνεπαιώνιζεν[16] Φιλίππῳ καὶ φιλοτησίας προὔπινεν.[17]

129. Καὶ ταῦτ' οὐκ ἔνεστιν ἐμοὶ μὲν[1] οὕτως, τούτῳ δ'
381 ἄλλως πως[2] εἰπεῖν,[3] ἀλλ' ὑπὲρ μὲν[4] τῆς ἐξωμοσίας[5] ἐν τοῖς

duceretis, ut nec senatorios spectatores, nec thesmothetas ad Pythia mitteretis, sed patrium spectaculum desereretis; iste ad triumphales epulas negotiis et bello confecto, quas Thebani et Philippus in honorem deorum instruxerant, accessit et quum libationum tum votorum fuit particeps, quae ille ob sociorum vestrorum moenia et regionem et arma perdita nuncupabat, et una coronas gestavit et paeana concinuit cum Philippo et familiariter propinavit.

129. Neque ego haec sic, iste aliter narrare poterit, sed eiuratio inter publica vestra monimenta in Metroo, quibus minister publicus prae-

---

7) παραπέμψαι codd ε. δ. 8) οὗτος εἰς, τὰ ἐπινίκια coniecit Palmerius Exercc. p. 627. 'I. e. inquit *hic solus epulatus est.* nam ut scriptum est, nec bene hellenizat oratio, nec bene procedit sententia.' Construendum εἰς cum ἐλθών. 9) τοῦ Φιλίππου Lind. 10) ειστιατο *Σ*, ι superscr. antiq. 11) τῶν συμμάχων τῶν ὑμετέρων *Σ*. LaurS. vulg. — τῶν ὑμετέρων συμμάχων Aug2. — τῶν συμμάχων τῶν ἡμετέρων Mor. 12) χώρᾳ LaurS. vulg. Cf. §. 89. — χώραις Aldetc. *r.* rec *T.* Mal. Laur8. — χώραι pr *Σ*, ι extremum non est formae cuius ι adventitium esse solet in eo codice, antiq add ς, ut sit χώραις. 13) ἀπολώλασι cod ε. 14) ηὔχετο vulg. — ηὔχετο *F* (non Bav?). — εὔχετο *Σ*. LaurS. *T.* — συνεύχετο Anonym. Rh. T. IV p. 356. Cf. §. 130. 15) ἐστεφανοῦντο IndLamb. pro errore typogr. συνεστεφωνοῦντο in Mor. 16) συνεπαιάνιζε pr Aug1. 2. *s.* rec *v.* Laur8. Cf. Cor. §. 287. Schol. Aeschin. p. 72, 16 ed. Dind. 17) προύτεινε γρ marg LaurS. Indd. AldV. *s.* β. δ. ζ. pr *T.* γρ *F.* Lind. Less. De hac confusione vid. Cobet. Nov. Lectt. p. 396. Cf. 139. Cit. Athen. Lib. XI p. 502. B: καὶ φιλοτησίαν προὔπ. — AnecdBkk. p. 70. Harpocrationis codex D p. 181 ed. Bkk. Phot. s. v. Φιλ. προπ.

129. 1) μὲν om Fel. (*t. u*?). 2) πῶς Aldetc. Vind4. 3) εἰπεῖν om Aug2. 4) μὲν om pr *Ω*. Vind3. (*t. u*?). 5) ἐξομοσίας Augl. De hac forma vid. Schaeferum ad h. l. Cit. Etymol. p. 349, 40. alii. Vid. ad §. 122.

κοινοῖς τοῖς ὑμετέροις γράμμασιν ἐν τῷ Μητρῴῳ ταῦτ' ἐστίν, ἐφ' οἷς ὁ δημόσιος τέτακται, καὶ ψήφισμ' ἄντικρυς περὶ τούτου τοῦ ὀνόματος[6] γέγραπται, ὑπὲρ δ' ὧν ἐκεῖ[7] διεπράξατο,[8] οἱ συμπρεσβεύοντες[9] καὶ παρόντες καταμαρτυρήσουσιν,[10] οἵπερ[11] ἐμοὶ ταῦτα διηγοῦντο.[12] οὐ γὰρ[13] ἔγωγ' αὐτοῖς συνεπρέσβευσα, ἀλλ' ἐξωμοσάμην. (130) Καί μοι λέγε τὸ ψήφισμα καὶ[1] τὰ γράμματα, καὶ τοὺς μάρτυρας κάλει.

ΨΗΦΙΣΜΑ. ΓΡΑΜΜΑΤΑ.[2] ΜΑΡΤΥΡΕΣ.[3]

Τίνας οὖν εὐχὰς ὑπολαμβάνετ' εὔχεσθαι τοῖς θεοῖς τὸν Φίλιππον,[4] ὅτ' ἔσπενδεν, ἢ τοὺς Θηβαίους; ἆρ' οὐ κράτος πολέμου καὶ νίκην αὐτοῖς[5] καὶ τοῖς συμμάχοις διδόναι, καὶ τἀναντία[6] τοῖς τῶν Φωκέων; οὐκοῦν ταῦτα συνεύχεθ'[7] οὗτος

est, asservatur, et decretum palam de istius nomine est scriptum, quae autem ibi perpetraverit, collegae eius iique praesentes testimonium in eum dicent, qui haec mihi narraverunt. neque enim ego socius in legatione fui, sed eam eiuravi. (130) Age, recita mihi decretum et literas, et testes accerse.

Quae igitur vota putatis nuncupasse diis Philippum, quum libaret, vel Thebanos? nonne ut in bello vim et victoriam ipsis et sociis largirentur, et contraria Phocensium foederatis? Iste igitur eadem preca-

---

6) πράγματος ParThiersch. 7) ἐκεῖσε ἐλθὼν Augl. 2. *k. r. s. δ.* Harl. Laur8. 8) διεπράξαντο pr *v*. 9) συμπρεσβεύσαντες Augl. *s*. 10) καταμαρτηρήσουσιν *Ω*. — καταμαρτυροῦσιν Augl. *k. r. s. δ.* Laur8. 11) οἳ παρ' *r*. Aug2. Mal. — οἵπερ παρ' Laur8. 12) ταῦτ' ἐδιηγοῦντο Aug2. 13) οὐ γὰρ in erasis tribus quatuorve literis *Σ*.

130. 1) καὶ om Ald. 2) Γράμματα om *T. Φ. ι.* Bav (non *F*?). Mal. linea notat Laur8, cuius marg habet a man sec, ut videtur: ψήφισμα. μάρτυρες. 3) Μαρτυρας (ε supra α) *Ω*. posterius α est ut reliquus titulus rubro pictus, correctum ε atramento. — Μαρτυρίας Vind3. — — Pro his titulis in *Σ* est lacuna, quam rubricator non explevit. 4) τοῖς θεοῖς φίλιππον *Ω*. — τὸν φίλιππον τοῖς θεοῖς Augl. *k. s.* 5) ʹκαὶ νίκην ʹπολέμου ʹαὐτοῖς *Σ*, lineolis ordo restitutus est. Turicc., neglectis a Bekkero lineolis, receperunt tali cum hiatu et sine articulo. Etiam Schaeferus laudavit primam lectionem *Σ*: 'non improbabiliter, inquit. Vid. quae scripsi ad Arrian. Venat. XXXV extr. p. 468 ed. Schneid.' — — καὶ νίκην om Laur8. — — αὐτοῖς Ald. Fel. Laur8. Bav (*F*?). Vind3. 4. Laur8. 6) τἀναντία τούτων Fel. Mor. Augl. *k. r. s.* Weim. Harl. Laur8. — τούτων om *Σ*. Laur8. vulg. 7) συνηύχετο vulg. — συνεύχετο *Σ*. Laur8. Cf. §. 128.

καὶ κατηρᾶτο τῇ πατρίδι, ἃ νῦν εἰς κεφαλὴν ὑμᾶς αὐτῷ δεῖ τρέψαι.

131. Οὐκοῦν ᾤχετο μὲν παρὰ τὸν νόμον, ὃς θάνατον[1] κελεύει τούτων[2] τὴν ζημίαν εἶναι, ἐλθὼν δ' ἐκεῖσε, ἑτέρων θανάτων ἄξια ποιῶν πέφανται. τὰ δὲ πρόσθεν[3] πεπραγμένα καὶ πεπρεσβευμέν' ὑπὲρ[4] τούτων[5] ἀποκτείνειεν ἂν[6] αὐτὸν δικαίως.[7] Σκοπεῖτε τοίνυν, τί ἔσται τίμημα,[8] ὃ ταύτην[9] ἕξει τὴν ἀξίαν ὥςτε τοσούτων πραγμάτων[10] ἀξιόχρεων φαίνεσθαι. (132) Πῶς γὰρ οὐκ αἰσχρόν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι,[1] δημοσίᾳ μὲν ἅπαντας[2] ὑμᾶς[3] καὶ ὅλον τὸν δῆμον πᾶσι[4] τοῖς πεπραγμένοις ἐκ τῆς εἰρήνης ἐπιτιμᾶν, καὶ μήτε τῶν[5] ἐν Ἀμφικτυόσι[6] κοινωνεῖν

batur et imprecabatur patriae; quae nunc vos in eius caput convertere oportet.

131. Itaque abiit contra legem, quae id facinus capitale esse iubet, illuc autem profectum aliis mortibus luenda fecisse constat. Iam eius acta priora et obitae de his legationes merito eum interfecerint. Quare considerate, quae aestimatio poenae tanta sit, ut tot facinoribus non minor esse videatur. (132) An non turpe fuerit, Athenienses, quum publice universi vos et totus populus omnia ea, quae pacem consecuta sunt, reprehendatis, et neque Amphictyonum decretis assentiamini et irascamini Phi-

---

131. 1) *θάνατον μὲν r.* Aug2. Vind4. — *θάνατον μὲν* Laur8. 2) *τούτων* om Harl. 3) *δ' ἔμπροσθεν* vulg. — *δὲ πρόσθεν Σ.* LaurS. *γρ Φ.* 4) Quaerit, sitne *χωρὶς* pro *ὑπὲρ* legendum, compendiis confusis, Dobraeus. *ὑπὲρ τούτων* delevit Hirschig. in Philologo T. V p. 331. 'Sed *ὑπὲρ* valet *de*, ut §. 145 (= 132): *τὰς ὑπὲρ τούτων εὐθύνας*.' Shilleto. 5) Wolfius coniecit *τούτῳ* scil. Aeschini. At cf. §. 126 *τῶν τοιούτων*. 6) *ἂν* om pr Laur8, add eadem manus. 7) *ἑτέρων θανά . . . φανται . . . ένα καὶ . . . ὲρ τούτ , . . τον δί* macula cooperta sunt in *Σ.* — — Hirschigius l. c. legendum esse suspicatur: *ἀποκτ. αὐτὸν ἱκανά ἐστιν*, comparans p. 397: *εἰ γὰρ ἄλλο μηδὲν ἠδίκει . . . ἔσθ' ἱκανὰ αὐτὸν ἀποκτεῖναι*. Tanta audacia non opus. 8) *τίμημα ἔσται* vulg. — *ἔσται τίμημα .Σ.* LaurS. Augl. Lind. (*T. k. s*). 9) *τοιαύτην s.* — *ταύτην Σ·* LaurS. vulg. 10) *ἀδικημάτων* LaurS. vulg. — *πραγματων Σ. γρ* marg LaurS, man sec, ut videtur. *T. β. ζ. γρ F.* Ven. Obs. Ask. Lind. 'Forsan e Cherson. p. 101, 28.' Dobraeus. Illud nobis videtur interpretamentum esse. Cf. *τὰ πεπραγμένα* superius.

132. 1) *ὦ ἄ. Ἀθ.* om Aristides Rh. T. IX p. 365 W. — *ὦ* om Augl. *k. s.* 2) *πάντας* Aristides. 3) *ὑμᾶς* om pr *Ω. β. ι. v.* Aug2. Vind3. Intelligendi iudices h. l. toti populo oppositi. 4) *ἅπασι* vulg. — *πᾶσι Σ.* LaurS. *T. k.* Augl. Lind. — — *καὶ ὅλ. τὸν δ. πᾶσι* om Aristides p. 365, habet illa priora 4 vocabula p. 376. 5) *τῶν* om *T.* 6) *Ἀμφικτυόσι* Ald. Fel. *Ω.* Vind3. 4. — *Ἀμφικτύοσι* vulg. Vid. Prolegg.

ἐθέλειν δυςκόλως τ' ἔχειν καὶ ὑπόπτως πρὸς τὸν Φίλιππον, ὡς ἀσεβῶν καὶ δεινῶν ὄντων τῶν πεπραγμένων καὶ οὔτε δι- 382. *καίων οὔθ' ὑμῖν συμφερόντων, εἰς δὲ*[7] *τὸ δικαστήριον εἰςελθόντας*[8] *τὰς*[9] *ὑπὲρ τούτων εὐθύνας δικάσοντας ὅρκον*[10] *ὑπὲρ*[11] *τῆς πόλεως ὀμωμοκότας*[12] *τὸν*[13] *ἁπάντων τῶν*[14] *κακῶν αἴτιον, καὶ*[15] *ὃν εἰλήφατ' ἐπ' αὐτοφώρῳ*[16] *τοιαῦτα*[17] *πεποιηκότα, τοῦτον ἀφεῖναι;* (133) *Καὶ τίς οὐ δικαίως ἂν ὑμῖν ἐγκαλέσειε*[1]

lippo eumque suspectum habeatis, quia impia sint et crudelia illa facta, neque iusta neque vobis utilia, quumque in iudicium ingressi ad rationes de illis redditas diiudicandas, iureiurando pro republica dato, malorum omnium auctorem, et quem in talibus facinoribus manifesto deprehenderitis, eum absolvere? (133) Ecquis autem ceterorum civium, vel potius

---

Gr. §. 45. 7) *δὴ* *t. u.* — *δῆ* (ε superscr.) *Ω*. 8) *συνελθόντας* Aristides p. 365 ante Dindorfium T. II p. 733. 9) *τὰς* om *T*. 10) *δικ. καὶ τὸν ὅρκον* vulg. — *δικ. καὶ ὅρκον* LaurS. — *καὶ τὸν* om pr *Σ*, in quo codice inter *δικάσοντας* et *ὅρκον* pallidiore et flavescente atramento compendium particulae *καὶ* superscriptum est. — *καὶ τὸν* om etiam Aristides p. 365. Augl. (*T. k. s.*). 'Certe copula delenda, quam qui addidit, rationem periodi parum perspectam habuit, est enim illustre exemplum structurae participialis ad notionem compositam, sed quae una sit, e pluribus simplicibus construendam, cuius compagem intersertae copulae male prorsusque *ἀλόγως* divellerent. Sensus: *in tribunal ingressos ad iudicandum iurato.*' Schaeferus. 11) *τὸν ὑπὲρ* vulg. — *τὸν* om *Σ*. LaurS. Aristides p. 365. (*k. s*). 12) *ὠμομοκότας Ω*. 13) *τῶν Ω*. Paul. 14) *τῶν* om LaurS. *T*. 15) *τὸν . . . αἴτιον καὶ* om Aristides p. 365. 16) *αὐτοφόρῳ Σ. Ω*. Ald. sic passim. 17) Fort. *ταῦτα* Markl.

133. 1) *δ. ὑμῖν ἐγκαλέσει* (*ἐγαλέσει* pr *Ω*). *Σ*. LaurS. vulg. '*Ἐγκαλέσει* futuri formam in Atticis Atticistae parum probarunt.' Schaeferus. Omnino reiicit in Atticis Cobetus Nov. Lectt. pp. 63 sqq. et 438 sqq. coniiciens h. l. scribendum esse *ἐγκαλεῖ*, constanter etiam Aeschin. Tim. §. 174 pro *ἐκκαλέσεσθαι* scribit *ἐκκαλεῖσθαι* et Lycurg. Leocr. §§. 17 et 143 *ἐπικαλεῖται* pro *ἐπικαλέσεται*. Cf. Buttmann. Gr. T. II p. 212 ed. 2ae. T. I p. 392 et Shilleto ad h. l. *Ἐγκαλεῖ* futurum usurpavit Demosthenes etiam Pac. §. 8 et Callicl. §. 17; et Isocrates *ἐγκαλῶν* futurum Trapez. §. 56. Item Chers. §. 14 *παρακαλέσειν*, ut videtur, merito Cobetus correxit in *παρακαλεῖν*. Item Aristocrat. §. 123: *δικαίως ἐγκαλέσουσιν οἱ μὴ τυχόντες* in *δ. ἐγκαλοῦσιν* etc. — At loco proposito futurum tempus minus aptum esse videtur tanquam de re certo futura. Alia ratio est conclusionis Aristocr. l. c. — *δ. ἂν ὑμῖν ἐγκαλέσειε* Augl. *k. s.* Harl. Hoc verum esse censeo. *ἂν* post sibilam et ante *υμ* facile excidit. — *δ. ὑυῖν ἂν ἐγκαλέσειε* Mor. — *δ. ὑμῖν ἐγκαλέσειε r.* Aug2.

τῶν[2] ἄλλων πολιτῶν, μᾶλλον δ' ἁπάντων τῶν[2] Ἑλλήνων,[3] ὁρῶν[4] Φιλίππῳ μὲν ὑμᾶς ὀργιζομένους, ὃς ἐκ[5] πολέμου[6] ποιούμενος εἰρήνην[7] παρὰ τῶν πωλούντων τὰς πράξεις ἐωνεῖτο,[8] πρᾶγμα πολλὴν συγγνώμην ἔχον[9] διαπραττόμενος, τουτονὶ δ' ἀφιέντας,[10] ὃς τὰ ὑμέτερ' οὕτως αἰσχρῶς ἀπέδοτο, τῶν νόμων τὰ ἔσχατα ταττόντων[11] ἐπιτίμια, ἐάν τις ταῦτα ποιῇ;

VI. 134. Τάχα τοίνυν ἴσως[1] καὶ τοιοῦτος ἥξει τις[2] λόγος παρὰ τούτων, ὡς ἀρχὴ γενήσεται πρὸς[3] Φίλιππον ἔχθρας, εἰ τῶν πρεσβευσάντων τὴν εἰρήνην καταψηφιεῖσθε.[4] Ἐγὼ δέ,[1] εἰ τοῦτ' ἐστὶν ἀληθές, οὐκ ἔχω σκοπούμενος εὑρεῖν ὅ τι μεῖζον

Graecorum omnium, non iure vos reprehenderit, qui videat vos irasci Philippo, qui pacem e bello ut faceret, negotia ab iis, qui vendere solent, mercatus, rem agit omnino venia dignam, istum autem absolvere, qui vestra tam flagitiose vendidit, quum leges extrema supplicia talibus facinoribus constituant?

VI. 134. Fortasse iam et talis ab istis praetextus afferetur, principium fore inimicitiae cum Philippo, si pacis interpretes damnaveritis. Ego vero, id verum si est, quod gravius isti crimen impingam, nulla ratione

---

2) τῶν om Ω. Vind3. 3) τῶν ἄλλων Ἑλλήνων Mor. Augl. k. s. — ἄλλων om Σ. LaurS. vulg. Cf. Funkhaen. Obs. in Phil. III p. 9 sq. 4) θαυμάζω δὲ ὁρῶν etc. Minucianus Rh. T. IX p. 609. 5) ἐκ τοῦ Mor. k. — τοῦ om Σ. LaurS. vulg. 6) πολέμου μὲν Aldetc. — μὲν om Σ. LaurS. vulg. 7) τὴν εἰρήνην vulg. — τὴν om Σ LaurS. Augl. Vind4. Laur8. (T. k). — — ὃς εἰρήνην ἐκ πολέμου ποιούμενος Minucianus. 8) ὠνεῖτο Augl. k. s. δ. η. 9) ἔχων Herw error typogr. 10) ἀφέντας pr Ω. — Proxime post οὕτως LaurS add καὶ compendium punctis notatum, saepe e sibila ortum. 11) τὰ τούτων u.

134. 1) ἴσως om Vind4. Mal. 2) τις ἥξει r. Vind7. Mal. — τις om t. 3) τῆς πρὸς vulg. — τῆς om Σ. T. Lind. Laur8. In LaurS est extra lineam per γενήσεται finitam. 'Persaepe talia vocabula (abstracta quae dicuntur, virtutes, vitia etc.) sine articulo ponuntur. Vid. not. ad vs. 10.' Schaeferus. Ubi εἰρήνην, de quo diverso usu vid. ad Cor. §. 24 not. 7. Sed de ἔχθρας cf. φιλίας §. 135. Vid. Kuehner. Gramm. Graec. T. II §. 484 Annot. 1. — — πρὸς τὸν r. Mal. 4) Ἀλλὰ ἀγανακτήσει Φίλιππος, ἐὰν τῶν πρεσβευσάντων τὴν εἰρήνην καταψηφίσησθε Hermog. Rh. T. III p. 104. Schol. ad Hermog. Rh. T. VII p. 745. Vulgatam citant AnecdBkk. p. 152.

τούτου[5] κατηγορήσω. εἰ γὰρ ὁ τῆς εἰρήνης[6] χρήματ' ἀναλώσας ὥςτε τυχεῖν,[7] οὗτος οὕτω[8] γέγονεν[9] φοβερὸς καὶ μέγας ὥςτε τῶν ὅρκων καὶ τῶν δικαίων ἀμελήσαντας[10] ὑμᾶς ἤδη, τί Φιλίππῳ χαριεῖσθε,[11] σκοπεῖν· τί παθόντες[12] ἂν οἱ τούτων αἴτιοι τὴν προςήκουσαν δίκην δεδωκότες εἶεν;[13] (135) *Οὐ μὴν ἀλλ' ὅτι καὶ φιλίας ἀρχὴ συμφερούσης ὑμῖν[1] οὕτω μᾶλλον[2] ἐκ τῶν εἰκότων γενήσεται, καὶ τοῦτ' οἴομαι[3] δείξειν. εὖ γὰρ εἰδέναι χρὴ τοῦτο, ὅτι οὐ καταφρονεῖ[4] Φίλιππος, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῆς πόλεως τῆς ὑμετέρας,[5] οὐδ' ἀχρηστοτέρους νο-* 383
μίσας[6] Θηβαίων, ἐκείνους εἵλετ' ἀνθ' ὑμῶν, ἀλλ' ὑπὸ τούτων ἐδιδάχθη[7] καὶ ταῦτ' ἤκουσεν, ἃ[8] καὶ πρότερόν ποτ' εἶπον ἐγὼ

reperio. si enim qui pecuniam impendit ut pacem impetraret, is ita factus est formidabilis et magnus, ut vobis neglecto iureiurando et iustitia videndum sit iam, qua re gratum Philippo faciatis; quo supplicio afficiendi erunt eius rei auctores, ut dignas dent poenas? (135) Verum etiam amicitiae sic vobis utilioris principium futurum esse, quantum coniectura licet assequi, etiam id me ostensurum esse opinor. hoc enim certo tenendum est Philippum, Athenienses! non contemnere vestram civitatem, nec quod inutiliores putaverit (*vos cives*) quam Thebanos, vobis hos praetulisse, sed ab istis edoctum esse et audivisse, quae prius etiam ali-

---

5) *τούτου μεῖζον* vulg. — *μειζων τούτου* pr *Σ*, primum o corr ex ω dimidio eraso. — *μεῖζον τούτου* LaurS. *T.* Augl. *k. s.* Lind. Laur8. Hermogenes p. 105. Schol. ad Hermog. l. c. 6) *ὑπὲρ τῆς εἰρήνης* LaurS. — *τῆς εἰρήνης ἕνεκα* AldV. Hermogenes l. c. Schol. Hermogenis l. c. Non Apsines Rh. T. IX p. 509. Cf. §. 80. 7) *τυχεῖν αὐτῆς, οὗτος* AldV. Hermogenes l. c. Schol. ad Hermog. l. c. *s. δ.* — *τυχεῖν αὐτοῖς, οὗτος* LaurS. 8) *οὕτως οὕτω νυν Ω.* — *οὗτος οὕτω νῦν* LaurS. vulg. — *νῦν* om *Σ. T.* Lind. Laur8. 9) *γέγονε νῦν* Schol. Hermog. l. c. 10) *ἀμελήσοντας F* (non Bav?). *Φ.* — *ἀμελήσαντος* LaurS eadem manu. 11) *χαριεῖσθαι* Ald. Fel. Hermogenes l. c. Schol. ad Hermog. l. c. *Φ. r. v.* Bav. Vind4. Laur8. — *χαριεῖσθαι F.* 12) *πεπονθότες γρ* marg Mor. 13) *δεδ. ἂν εἶεν* Aug2. Laur8. Hermogenes.

135. 1) *ἡμῖν F. Φ.* Augl. *k. r. s.* Vind4. Mal. 2) *οὕτω μᾶλλον Σ.* LaurS. vulg. — *οὕτω* om Aldetc. *Ω. F. Φ. v.* Vind3. 4. Mal. 3) *οἶμαι Ω.* Augl. Vind3. 4. Mal. 4) *καταφρονῇ Ω.* 5) *ἡμετέρας* AnecdBkk. p. 151. Augl. 2. *k.* corr Mal. 6) *ὑμᾶς νομίσας* LaurS. *r.* Aug2. Mal. Laur8. — *ἡμᾶς νομίσας* Vind4. — *νομίσας ὑμᾶς* vulg. — *νομίσας ἡμᾶς F* (non Bav?). — pronomen om *Σ. T.* Augl. *k. s.* Supplendum *αὐτοὺς* s. *ὑμᾶς* e *τῆς πόλεως τῆς ὑμετέρας.* Vid. Krueger. Gramm. §. 58, 4. 7) *ἐδιδάχθη ὑπὸ τ. r.* Vind4. 8) *ἅπερ* Aldetc. *F* (non Bav). *T. t. u.* — *ἃ Σ.* LaurS. vulg.

πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ δήμῳ καὶ τούτων οὐδεὶς ἀντεῖπεν: (136) *ὡς ὁ μὲν δῆμός ἐστιν*[1] *ἀσταθμητότατον*[2] *πρᾶγμα τῶν*[3] *πάντων*[4] *καὶ ἀσυνθετώτατον·*[5] *ὥςπερ ἐν θαλάττῃ πνεῦμ'*[6] *ἀκατάστα-*

quando in contione vobis narravi nemine istorum refragante: (136) populum esse rem omnium maxime instabilem et infidam; ut in mari flatum mobilem, fortuito agitatum accedere, alium recedere, rempubli-

---

136. 1) *ὄχλος* add post *ἐστιν* Laur8. vulg. etiam Olympiodorus in Platon. Alcibiadem p. 25 ed. Creuz., nam Platonicus locum respiciens dicit: *παραλαβὼν* (sc. *ὁ Παιανιεὺς*) *τὸν ὄχλον ἀντὶ τοῦ δήμου.* — om *Σ*. Neque habet Corax ap. Schol. ad Hermog. Rh. IV p. 12. Turbat sententiam hoc glossema, quod neque Appianus Bell. Civ. lib. III cap. 20 extr. agnovit. 2) *ἀσταθμητ.* Citant BkkAnecd. p. 455. Crameri Anecd. Ox. T. II p. 491. Harpocr. Suid. s. v. 3) *πραγμάτων* pro *πρᾶγμα τῶν* *Σ*. *r*. Vind4. 4) *ἁπάντων* vulg. — *πάντων* *Σ*. Laur8. *T*. Augl. *k*. *s*. Vind4. Laur8. 5) *ἀσυνετώτατον* *Σ*. corr *Ω*. vulg. — *ἀσύνετον* *s*. *δ*. — *ἀσυνθετώτατον* Laur8. Indd. AldV. Weim. Less. Meerm. pr *Ω*. Augl. *γρ* Vind3. Mal. (*s*). — *γρ* Bav (non *F*?): *ἀλλ'* (i. e. *ἄλλοι*) *ἀσυνθετώτατον*. BekkAnecd. p. 456: *Ἀσυνθετώτατον. Δημοσθένης ἐν τῷ παραπρεσβείας ἐπὶ ὄχλου τάττει τὸ ὄνομα ἀντὶ τοῦ ἀπιστότατον καὶ ἀβεβαιότατον* etc. *ἢ ἀντὶ τοῦ ἀσυνετώτατον.* [*ὅπερ ἐστὶν ἀνοητότατον* Harpocr.]. *Ὅμηρος δὲ ἀντὶ τοῦ ὃ μὴ δύναταί τις συνιέναι, τί ποτε φρονεῖ. φησὶ γὰρ* (Iliad. VI vs. 334): *σὺ δὲ σύνθεο.* Eadem habent Harpocr. Suid. s. v. *Ἀσυνθετώτατον*. Brevius Crameri Anecd. Ox. l. c. Hinc concludi possit *ἀσυνετώτατον* esse interpretamentum, nisi potius varietatem lectionis ortam esse putaveris e confusis literis Θ et Є. Stultus quidem populus passim carpitur. Herodot. I, §. 81: *ὁμίλου* (*πλήθους*) *γὰρ ἀχρηΐου οὐδέν ἐστι ἀξυνετώτερον οὐδὲ ὑβριστότερον.* — *ὠθέει τε ἐμπεσὼν τὰ πρήγματα ἄνευ νόου χειμάρρῳ ποταμῷ ἴκελος.* Thuc. III, 81: *δημοκρατίαν γε καὶ ἐγιγνώσκομεν ... καὶ ... περὶ ὁμολογουμένης ἀνοίας οὐδὲν ἂν καινὸν λέγοιτο.* Platon. Axioch. §. 13: *δῆμος γὰρ ... ἀχάριστον, ἀψίκορον, ὠμόν, βάσκανον, ἀπαίδευτον, ὡς ἂν συνηρανισμένον ἐκ σύγκλυδος ὄχλου καὶ βιαίων φλυάρων.* Dionys. Hal. Antiq. Lib. VI, 61 p. 1179 R: *εἰς δημοκρατίαν περιστήσετε, τὴν ἀμαθεστάτην ... τῶν ἐν ἀνθρώποις πολιτειῶν.* Sic etiam h. l. intellexit Anonymus Rh. T. III p. 746 W: *ἡ τῶν ἀνθρώπων προαίρεσις, μωρίας δεχομένη μεταβολὰς καὶ πρᾶγμα οὖσα, καθά φησι Δημοσθένης, ἀσταθμητότατον πάντων καὶ ἀσυνετώτατον* etc. At h. l. non in stultitia Atheniensium, quorum sollertia collaudatur, colloquii cum Philippo cardo vertitur, sed in levitate. Non timendam esse regi Aeschines dicebat iram populi in decreto fortasse prodendam, 'ubi commota ferveret plebecula bile' (Persii sunt verba Sat. IV, 5), quod decretum proxima contione mutari soleret. E contextus sententia requiritur temeritatis vocabulum, quod cum *ἀσταθμητότατον* et cum comparatione venti conveniat, ergo aptum est *ἀσυνθετώ-*

τον, ὡς ἂν τύχῃ[7] κινούμενος[8] ἦλθεν, ὁ δ' ἀπῆλθεν, μέλει δ' οὐδενὶ τῶν κοινῶν,[9] οὐδὲ[10] μέμνηται. δεῖ δέ τινας

cam curae esse nemini, ne meminisse quidem. habendos autem aliquos

---

τατον, fidem non esse habendam significans decreto contionis etsi summopere iratae. Λαῷ μὴ πίστευε· πολύτροπός ἐστιν ὅμιλος. Pseudo-Phocylidis Sentent. vs. 95 p. 366 ed. Bergk. 'Nihil enim est incertius vulgo, nihil obscurius voluntate hominum, nihil fallacius ratione tota comitiorum.' Cicero pro Muraeno cap. 17. 6) Vid. Excursus. 7) τύχοι Ald. Mor. — τύχῃ Σ. LaurS. vulg. 8) κινούμενον. ὁ μὲν vulg.
σ
ον
— κινούμεν. ὁ μὲν LaurS eadem manu ut videtur. — κινούμενος sine
ς
ὁ μὲν Σ, quae duo vocabula antiq addidit. — κινούμενον (non sine ὁ μὲν) F. t. Laur8. — Praeterea T. Φ. κινούμενος ut videtur non sine ὁ μὲν, quae duo vocabula delenda esse iubet Scheibius Observv. in Orr. Att. p. 22. 'Consuetudo, inquit, est etiam Graecorum, ut ὁ μὲν in priore membro ante ὁ δὲ omittant, quae etiamsi satis trita est [cf. §. 180. vide quos citaverunt Funkhaen. in Diar. Antiq. 1847 p. 1076 et Shilleto ad §. 200 = 180], tamen quoniam a recta accurataque loquendi ratione recedere videbatur, non poterat quin hic illic e libris mscr. et editis removeretur. Sic omnes interpretes ap. Dem. f. leg. §. 136 edidere ὁ μὲν ἦλθεν, quamquam ὁ μὲν a pr Σ abest, idque, ut opinor, recte. commotior est enim oratio, cui potissimum hic usus loquendi e meo quidem iudicio convenit. Cf. Phil. III §. 64. Praeivit Homerus.' Bene explicavit usum Funkhaenelius l. c., sed h. l. non sequendam esse opinatur codicis Σ auctoritatem, quia omissis verbis ὁ μὲν obscura sit oratio neque pateat, quis dicatur ἐλθεῖν, nisi forte totum populum intelligas, et servaverit illa Appianus. Haec vir sagacissimus. At Appianus locum oratoris respexit haud dubie, etiam imitatus est libere, neque vero descripsit. Ceterum ille obscuriorem fieri locum deletis duobus verbis dixit vere, si comparatio maris proxime ad praecedentia relata et prius membrum finitum est participio κινούμενον, non item si κινούμενος arcte cum ἦλθεν coniungis. Sic neque obest, id quod Shilleto opposuit, attractio comparationis tanquam neglecta, neque quod neutrius generis adiectiva cetera ad δῆμος substantivum addita sunt. Etiam Hirschius Philolog. T. V p. 332 κινούμενος cum δῆμος construxit sic: ὡς ὁ μὲν δῆμός ἐστι πρᾶγμα . . . κινούμενος, ὡς ἂν τύχῃ ὥσπερ etc. Itaque non solum potest ferri lectio codicis Σ, sed praestat, ut commotiori sententiae aptior, qua vivide imago et res comparata pingatur. 9) 'μέλει δ' οὐδενὶ οὐδὲ μέμνηται.' καὶ γὰρ ἐνταῦθα ἐλλείπει τὸ οὐδείς. πάθους δὲ ἔμφασιν ἔχει τὸ σχῆμα. Alexander Rh. T. VIII p. 471, omittens τῶν κοινῶν, quae habent etiam Bkk
αλλ οὐ
Anecd. p. 156. 10) ἀλλ' οὐδὲ vulg. — ουδε LaurS, ut videtur ead

φίλους ὑπάρχειν τοὺς ἕκαστα πράξοντας ἐν[11] ὑμῖν αὐτῷ[12] καὶ διοικήσοντας οἷον[13] αὐτὸς δή.[14] κἄνπερ αὐτῷ τοῦτο κατασκευασθῇ·[15] πᾶν ὅ τι ἂν βούληται παρ' ὑμῖν ῥᾳδίως διαπράξεται. (137) *Εἰ μὲν οὖν ἤκουσεν, οἶμαι, τοὺς τότε ταῦτα[1] πρὸς αὐτὸν εἰπόντας παραχρῆμα,[2] ὡς δεῦρ' ἐπανῆλθον, ἀποτετυμπανισμένους· ἐποίησεν ἂν ταὐτὸ[3] τῷ[4] βασιλεῖ. τί δ' ἦν, ὃ κεῖ-

amicos, qui ei apud vos singula conficiant atque gubernent (*talem*) qualis sit ipse scilicet. quod si sit consecutus, eum a vobis facile, quicquid libitum fuerit, impetraturum. (137) Si igitur eos audivisset, credo, qui tum illa ad eum dixerint, statim, ut huc redierint, in crucem actos esse; fecisset idem quod rex Persarum. Quid autem ille fecit? deceptus a Ti-

---

manu. — *ἀλλ* om *Σ*. text *Φ*. Augl. Alexander. (*k. s*). 'Iniuria mihi videtur esse particula *ἀλλὰ* inducta a Bekkero, quae est in multis bonisque libris quaque recepta longe melius apparet quid orator verbis *οὐδὲ μέμνηται* dicere voluerit. nam omissa ista particula, quoniam tum particulae *οὐδὲ* magis copulativa vis requiritur, simpliciter dicitur: *nemini autem curae est respublica nec meminit eius quisquam.* quanto autem melius eadem sententia declaratur his verbis: *μ. δ' οὐδ. τῶν κ., ἀλλ' οὐδὲ μ.* i. e. *imo ne meminit quidem eius quisquam.*' Klotzius. Quaest. Critt. p. 86. At *οὐδὲ* h. l. etiam omisso *ἀλλά* aperte i. q. *ne .. quidem*, brevitas autem loquendi mihi quidem h. l. gravior esse videtur, nec solus *Σ* omisit particulam. 11) *παρ'* Augl. *k. s. ε.* 12) *οὕτω* Indd. AldV. Less. Augl. 2. *k. r. s.* Vind4. Mal. Harl. 13) *ὅ τι* Augl. *s. δ.* Laur8. (*k*). 14) *αὐτὸς δὴ Σ*. LaurS. Bav. Ven. Vind4. (*T. Φ. r. v*). — *αὐτὸ δὴ t. u.* Vind3. — *αὐτὸς δοκεῖ* Lind. — *αὐτῶ δὴ Ω*, cuius margo : *δοκεῖ*. — *αὐτῷ δοκεῖ* Indd. AldV. — *αὐτῷ δεῖ* corr Mal. — *ἂν αὐτῷ δοκῇ* Aldetc. Augl. *k. s.* Laur8. — Schaefero placet *ὅ τι ἂν αὐτῷ δοκῇ* loco *οἷον αὐτὸς δή*, quam lectionem Reiskius vitiosam dicit. At cf. Androt. §. 64: *προςήκει καὶ μισεῖ τοὺς οἵουςπερ οὗτος*. Timocr. §. 185: *οὐδ' οἵοιςπερ σὺ χρώμενος συμβούλοις*. Aeschin. f. leg. §. 151: *κιναίδους οἵουςπερ σύ*. De hac assimilatione nominativi *οἷος* sine copula usitata vide praeter alios ipsum Schaeferum Appar. T. III p. 544 sq. Funkhaen. ad Androt. l. c. Dobraeum Advers. T. II p. 223 ad Aristoph. Avv. vs. 1008. Bernhard. Synt. p. 299 sq. Krueger. Gr. p. 343 ed. 2ae. *οἷον αὐτὸς* i. q. *τοιοῦτον οἷος αὐτός ἐστι.* 15) *κατεσκευάσθη* Augl. *r.* (*s?*). — *παρασκευασθῇ* (*s?*).

137. 1) *ταῦτα* om *T*. Lind. 2) *καὶ παραχρῆμα* Mor. Non natum *καί*, ut Schaeferus putat, e praecedente sibila nobis videtur, sed additum vis augendae causa ad adverbium temporis. 3) *ταὐτὸ τὸ* Mal. 4) *τῷ* expungendum esse censet Bekkerus. At tot sunt loci, ubi articulus cum *βασιλεύς* nomine Persarum servatur, ut audacius esset ubique eum expungere. Vid. ad Phil. IV §. 52. Symmor. §. 2. Adde Poppon. ad Thuc. T. VI p. 541. T. X p. 713.

νος[5] *ἐποίησεν; ἐξαπατηθεὶς ὑπὸ Τιμαγόρου καὶ*[6] *τετταράκοντα*[7] *τάλαντα, ὥς λέγεται, δεδωκὼς αὐτῷ, ἐπειδὴ παρ' ὑμῖν*[8] *ἐπύθετ' αὐτὸν*[9] *τεθνεῶτα καὶ οὐδὲ τοῦ*[10] *ζῆν ὄντα κύριον αὐτῷ*[11] *βεβαιῶσαι, μή τί γ' ἂν*[12] *ἐκείνῳ τόθ' ὑπέσχετο*[13] *πρᾶξαι, ἔγνω τὴν τιμὴν οὐχὶ τῷ κυρίῳ τῶν πραγμάτων δεδωκώς. καὶ γάρ τοι πρῶτον μὲν Ἀμφίπολιν πάλιν*[14] *ὑμε-*

magora, cui quadraginta, ut ferunt, talenta dederat, ut audivit eum apud vos interfectum ac ne suam ipsius quidem tueri potuisse vitam, nedum quae se facturum esse illi pollicitus fuerat; animadvertit se pecuniam non ei numerasse, penes quem summa esset auctoritas. Itaque primum Amphipolim iterum vobis servam esse literis missis dixit, quam

---

5) *ὃ ἐκεῖνος* libri. Cf. Prolegg. Gr. p. 10. 6) *καὶ* superscr. Mal. 7) *τεττεράκοντα Φ.* 8) *παρ' ὑμῶν* coni. Lambinus. — om Vind4. 9) *ἐπύθετο αὐτὸν παρ' ὑμῖν* Aug2. Recepit Reiskius. 10) *τὸ* AldV et ParThiersch. e coniectura Wolfii. corr *v.* Ven. Harl. — *τοῦ τὸ* Iurinus coniecit, recepit Reiskius. — — '*τοῦ ζῆν* Bekker. recte. *τοῦ* referendum ad *βεβαιῶσαι*, et *ζῆν* perinde ut *πρᾶξαι* pendet a verbo *βεβαιῶσαι*.' Schaeferus. Dobraeus exemplis docet *κύριον* coniungi simpliciter cum infinitivo. Vere quidem, nec tamen est *τὸ* scribendum pro *τοῦ*, neque hoc cum *ζῆν* construendum. Unde enim penderet *αὐτῷ βεβαιῶσαι?* 11) *ἑαυτῷ* vulg. — *ἀυτῷ Σ.* Laur8. (alii?). — *αὐτῷ* LaurS. 12) *γ' ἃ* corr LaurS. vulg. — *γ αν Σ*, superscripsit antiq alterum *α*. — Scripsi ut pr LaurS habuisse videtur *γ' ἂν* i. e. *γ' ἃ ἂν*, ut *ἂν* ad *πρᾶξαι* pertineat, *se facturum esse*, *si posset*. Ceterum de aoristi infinitivo post *ὑπισχνοῦμαι* non inusitato vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 749 sq. 13) *ὑπέσχητο* AnecdBkk. p. 177. *T.* Dindorfius olim recepit. 14) *πόλιν* Aldetc. *Σ.* corr Augl. Vind4. Mal. Laur8. (*F. k. r*). Tiberius Fig. *κζ*, qui hanc lectionem etiam in paronomasiae exemplis posuit. itaque lectio est antiqua. Item Eustathius ad Iliad. B vs. 756 p. 337, 45 Rom: *οἱ δὲ ῥήτορες καὶ παρονομασίαν τὸ τοιοῦτον σχῆμα* [ut *Σαμία μία ναῦς, Πρόθοος θοός*] *καλοῦσιν, ὡς οἱ Ὁμηρικοὶ σχολιασταί φασι, προφέροντες εἰς ὁμοιότητα καὶ τὸ Δημοσθενικόν*: '*πρῶτον μὲν Ἀμφίπολιν, πόλιν ἡμετέραν.*' — *πάλιν* LaurS. pr Augl. vulg. — Dindorfius quidem in Addendis T. IV p. * 1511 dixit non pr Augl, sed pr *Σ* exhibere *πάλιν*. Sed non solum ego, sed etiam Meunieri acies nihil erasi vidimus, omnia h. l. sunt a prima manu scripta in *Σ*. — *ἴσως· πάλιν* AldV. e Wolfii coniectura. — Delet Dobraeus. — 'Fort. *ἣν, πόλιν ἡμετέραν, δούλην κατέστησε, τότε* etc. Male Wolfius coniungit *Ἀμφίπολιν πόλιν*.' Marklandus. — 'Haec transpositio ante *δούλην* necessario *ἑαυτοῦ* postulat inseri.' Dobraeus. — 'Permirum mihi accidit regem Persarum dici Amphipolin, urbem Graecam, Graecorum *δούλην καταστῆσαι*, et quidem ab Atheniensi dici verba faciente ad Athenienses nomen servitutis adeo

τέραν[15] δούλην κατέπεμψεν,[16] ἣν τότε σύμμαχον αὑτοῦ[17] καὶ φί-

tum sociam suam et amicam esse scripserat. deinde nemini unquam po-

---

exosos, ut etiam quos interdum inhumanius quam servos tractarent nomine specioso sociorum insignirent. Quae quum ita sint; et πόλιν unice probandum censeo neque improbo Marklandum arbitrantem relativo alio loco poni oportere. Scribam igitur ἣν δούλην κατέστησε, *quam sibi subiecerat.* Duo commemorantur quae doceant, barbarum er rorem suum agnovisse: primum, quod Atheniensium vindictam metuens Amphipolin liberaverit iugo servitutis; alterum, quod postea neminem Atheniensium donis corruperit.' Schaeferus. Errasse Schaeferum Boehneckius l. c. p. 142 ex Halonn. §. 29 probavit, quibus adde f. leg. §. 253; copiosius Funkhaenelius Quaest. Dem. p. 47 sqq.: 'Nemo facile, inquit, iunxerit πόλιν cum praegresso Ἀμφίπολιν. [Etiam Halonn. l. c.: τὴν χώραν, non τὴν πόλιν solam, οἱ Ἕλληνες καὶ βασιλεὺς ὁ Περσῶν ἐψηφίσαντο . . . ὑμετέραν εἶναι]. Quare si illa vox retinetur, haec habes: πόλιν ὑμετέραν δούλην κατέστησεν. At cur πόλιν primum obtinet locum, cum ὑμετέραν praeponendum sit? Deinde omnino valde otiosa est illa vox. Quare longe praestat πάλιν. Accedit quod talis particula requiritur. — — Causam Schaeferi omnino probandam esse nemo non videt. Sed de ipsa mutatione vehementer dubito. — — Quid igitur statuendum? En, auxilium petimus a Boeckhio, qui in Oecon. Ath. T. I p. 439 (= p. 539 ed. 2ae) eas urbes, quae tributo liberae fuissent, ἐλευθέρας dictas esse docet, δούλας urbes vectigales, δουλείαν vero non ubique idem esse quod ἀνδραποδισμόν. — Iam si . . . locos, quos affert Boeckhius, contuleris; aut socios queri de ista servitute aut rhetorice . . . rem exaggerari videbis, minime autem has urbes vectigales δούλας esse dictas. — Iam vero si nullo modo probari potest Demosthenem Amphipolin δούλην Atheniensium appellasse, quid agamus? Num illa verba ὑμετέραν δούλην ipsius Artaxerxis esse opineris? At hoc vix probabile. Nihil igitur restat aliud quam hoc, δούλην ab oratore non esse scriptum, sed additum esse a librariis aut ab alio quocunque homine ad explicandum verbum ὑμετέραν.' — Ipse Boeckhius vocabulum de hac conditione oratorie esse adhibitum dicit; res autem non solum Thuc. I, 98, sed etiam Plutarch. Cimon. cap. 11 extr. perspicue narratur: ἐκ τῆς αὐτῶν (scil. συμμάχων) ἀστρατείας ἐθισθέντες φοβεῖσθαι καὶ κολακεύειν ἔλαθον ἀντὶ συμμάχων ὑποτελεῖς καὶ δοῦλοι γεγονότες. Cf. Xenoph. (?) Resp. Ath. cap. I §. 18. Neque aliter intelligendus est locus Thuc. VIII, 43: νήσους ἁπάσας πάλιν δουλεύειν (i. e. Persarum imperio subditas esse) καὶ Θεσσαλίαν καὶ Λοκροὺς καὶ μέχρι Βοιωτῶν, καὶ ἀντ' ἐλευθερίας ἂν Μηδικὴν ἀρχὴν τοῖς Ἕλλησι τοὺς Λακεδαιμονίους περιθεῖναι. Illos locos eidem Boeckhio debemus. Funkhaenelii coniecturam sequens Dindorfius δούλην seclusit, quod vocabulum Shilleto olim ab ipso damnatum nunc ita defendit, ut sit tanquam ipsius Persae formula dicendi. Ex ore et tamquam e persona

λην ἔγραψεν.[18] *εἶτ' οὐδενὶ*[19] *πώποτ' ἔδωκεν χρήματα*[20] *τοῦ λοιποῦ.* (138) *Ταὐτὸ τοίνυν*[1] *τοῦτ'*[2] *ἂν ἐποίησε Φίλιππος,*[3] *εἴ*[4] *τινα τούτων εἶδε δίκην δόντα,*[5] *καὶ νῦν, ἂν ἴδῃ,*[6] *ποιήσει. ἐπειδὰν δ' ἀκούῃ*[7] *λέγοντας εὐδοκιμοῦντας*[8] *ἐν ὑμῖν, ἑτέρους κρίνοντας· τί καὶ ποιήσῃ;*[9] *ζητῇ*[10] *πόλλ' ἀναλίσκειν, ἐξὸν ἐλάττω; καὶ* 384

stea pecuniam dedit. (138) Idem igitur hoc Philippus fecisset, si horum aliquem poenas dedisse vidisset, etiam nunc, si viderit, facturus est. sed quum audiat eos contionibus suis florere gloria apud vos, aliis creare iudiciorum pericula; quid facere conetur? studeat multum impendere, quum liceat

---

regis barbari, etiam oratorie dictum esse censemus. Meritoque Shilleto quaerit quomodo in textum irrepserit nisi genuinum esset vocabulum. 15) *ἡμετέραν* Aldetc. Eustathius. *k.* — *ὑμετέραν Σ.* LaurS. vulg. 16) *κατέστησεν* LaurS. vulg. — *κατέπεμψεν Σ*, in cuius marg antiq *γρ κατέστησεν.* Ad lectionem codicis *Σ* defendendam Turicc. citaverunt Xenoph. Hell. V, 1 §. 30: *ἣν βασιλεὺς εἰρήνην καταπέμποι.* adde eiusd. §§. 35 et 36. Elatius dictum est. proprie *misit vobis Amphipolim ut vestram iterum servam.* I. e. literis e superiore Asia missis vel per legatos significavit, Amphipolim vobis esse subiectam. Cf. Abresch. Diluc. Thuc. p. 259. Similiter Xenoph. Exped. VII, 6 extr.: *ἔπεμπον δὲ ταῦτα καὶ ἄλλοι πολλοὶ τῷ Ξενοφῶντι*, ubi aliae edd. *ἐπέστελλον.* Vide Sturz. Lex. Xen. s. vv. *Πέμπειν* et *Καταπέμπειν.* 17) *αὐτοῦ* LaurS. vulg. — *αυτοῦ Σ.* — *αὑτοῦ* Laur8. AldV. Bkk. 18) *ὑπέγραψεν s. δ.* 19) *ουδενι*] *Σ* habet *ι* in eraso loco, sed eiusdem atramenti. 20) *χρήματ' ἔδωκε r.*

138. 1) *τοίνυν* om *r.* Vind4. pr Mal. 2) 'Fort. *τότ'*, cui mox opponitur *νῦν*.' Marklandus. — 'Oppositio temporum tam manifesta est, ut non opus sit etiam *ἐπιῤῥήματα χρονικὰ* inter se opponi.' Schaeferus. 3) *ἐποίησεν ὁ Φίλιππος* Mor. *F* (non Bav). Augl. *k. s.* — *ν ὁ* om *Σ.* LaurS. vulg. 4) *ἃ* codd *β. δ.* 5) *διδόντα* vulg. — *δόντα Σ.* LaurS. *T.* Aug2. Lind. Laur8. 6) *ειδη* sine *ι* adscripto *Σ.* — *εἰδῆ γρ δ. F* (item Bav, sed in marg *ἴδῃ*). *Φ.* Augl. *k. s. t. v.* — *ἴδῃ* vulg. Recte. praecedit enim *εἶδε.* — *ἔ*ι*ιδῆ* LaurS eadem manu, ut videtur. Deletus est circumflexus. 7) *ἀκούῃ Σ.* LaurS. Augl. AldT. (*k. s*). — *ἀκούσῃ* vulg. — *ἀκόϋϋ Ω*, cuius margo *ἀκούῃ.* 8) Duo participia *λεγ. εὐδ.* commatis signo disiungebantur. Contra vid. Foertsch. Obs. p. 42. Reisk. et Schaef. ad h. l. Minus convenienter monuit Shilleto tum etiam post *ὑμῖν* signum esse tollendum atque esse gradationem in his tribus membris, non *λέγοντας* i. q. *ἐν τῷ λέγειν.* 9) *ποιῆσαι* LaurS. vulg. infinitivus pendebat a *ζητ.* — *ποιησηι·* (sic interpunctum) *Σ. γρ Φ.* — *ποιήσει r.* — *ποιήσαι;* coniecit Reiskius. 10) *ζητηι Σ.* Augl. (*s?*). — *ζητῇ F. Φ.* — *ζητῇ* (ει superscr.) Bav. — *ζητεῖ* LaurS. *Ω. T. r. t. u. v. β. δ.* AldT. Lind. Vind4. Mal. Laur8. (*s?*). — *ζητοίη* Aldetc. *k. γρ u. γρ v.* —

πάντας θεραπεύειν βούληται.[11] δύ' ἢ τρεῖς ἐξόν; μαίνοιτο μεντἄν. οὐδὲ γὰρ τὴν τῶν Θηβαίων πόλιν εἵλετο δημοσίᾳ ποιεῖν ὁ Φίλιππος εὖ, πολλοῦ γε καὶ δεῖ, ἀλλ' ὑπὸ τῶν πρέσβεων ἐπείσθη. ὃν δὲ τρόπον, φράσω πρὸς ὑμᾶς ἐγώ.[12] (139) Ἦλθον[1] ὡς[2] αὐτὸν πρέσβεις[3] ἐκ Θηβῶν,[4] ὅτε περ καὶ παρ' ὑμῶν ἡμεῖς ἦμεν ἐκεῖ. τούτοις χρήματ' ἐκεῖνος ἐβούλετο[5] δοῦναι, καὶ πάνυ γε, ὡς ἔφασαν, πολλά.[6] οὐκ ἐδέξαντο, οὐδ' ἔλαβον ταῦθ' οἱ τῶν Θηβαίων πρέσβεις. μετὰ ταῦτ' ἐν θυσίᾳ τινὶ καὶ δείπνῳ[7] πίνων καὶ φιλανθρωπευόμενος πρὸς αὐτοὺς ὁ Φίλιππος ἄλλα τε[8] δὴ πολλά, οἷον αἰχμάλωτα[9] καὶ[10]

pauciora? et omnes colere velit, quum duos tresve liceat? insaniret profecto. neque enim Thebanorum urbi Philippus publice benefactum voluisset (multum certe abest), sed a legatis est ei persuasum. quo autem pacto, dicam vobis ego. (139) Venerunt Thebis ad eum legati, quum et nos a vobis missi illic essemus. iis pecuniam ille dare volebat, eamque, ut aiebant, omnino magnam non acceperunt nec nacti sunt eam Thebanorum legati. post in sacrificio quodam et coena potans cum iis Philippus et humanum erga illos se praebens, quum alia multa, ut captivos et eius

---

ζητοί Vind3, in cuius marg ζητοίη. 11) βουλήσεται Aldetc. — βούλεται l. v. ζ. (s?). — βούληται Laur8. — βούλοιτο Ω. δ. ε. η. k. — βούληται Σ. Laur8. vulg. — om Vind4. Mal. 12) ἐγὼ om Augl. δ. k. 'Mallem deletum.' Schaeferus. Intellige: ego faciam, quia nemo alius fecit.

139. 1) ἧκον Augl. r. s. δ. 2) πρὸς s. Bav (non F?). Aug (1 an 2, an ambo? videtur 1). 3) πρέσβεις om Augl. s. pr k. 4) ἐκ Θηβαίων Laur8. — ἐξαθηνων? pr Σ, in quo codice κ in erasis ut videtur ξα scriptum est. Confusio frequentissima. Cf. §§. 140. 142 etc. 5) ἠβούλετο vulg. — ἐβούλετο Σ. Laur8. Augl. Vind4. Mal. Laur8. — ἠ εβούλετο aut ἐ ηβούλετο Bav (non F?). 6) 'Fort. πολλὰ, ἅ.' Marklandus. — πολλά. ὡς δ' Reiskius de suo. 'Lenior Marklandi ratio, sed omnino nihil inserendum. Τὴν τῆς διηγήσεως ἀφέλειαν restituit Bekkerus delendo Reiskii additamento ponendaque post πρέσβεις plena interpunctione.' Schaeferus. 7) καὶ δείπνῳ om Augl. k. s. Seclusit Reiskius: 'Si feremus, inquit, erit reddendum: *in convivio* sacrificium publicum insecuto.' — 'Uncos iure amovit Bekkerus. Reiskium, ne poneret, admonere debebat quod continuo sequitur πίνων.' Schaeferus. 8) ἀλλά τε vel ἄλλά τε Aldetc. Ω. Vind3. 9) αἰχμαλώτους Aug2. — Addendum σώματα putabat Reiskius. At quamquam invenitur σώματα αἰχμάλωτα, tamen item αἰχμάλωτα et similia sine substantivo. Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 578. 10) καὶ τὰ vulg. — τὰ om Σ. Laur8. T. Lind. Laur8.

τοιαῦτα, καὶ τελευτῶν[11] ἐκπώματ' ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ προὔπινεν[12] αὐτοῖς. πάντα ταῦτ'[13] ἐκεῖνοι διεωθοῦντο[14] καὶ οὐδαμῇ[15] προΐενθ' αὑτούς.[16] (140) Τελευτῶν δὲ Φίλων,[1] εἷς τῶν πρέσβεων, εἶπεν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι,[2] λόγον[3] οὐχ ὑπὲρ Θηβαίων[4] ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν ἄξιον εἰρῆσθαι. ἔφη γὰρ τὸν Φίλιππον ὁρῶν[5] καὶ[6] μεγαλοψύχως καὶ φιλανθρώπως ἔχοντα πρὸς αὐτοὺς[7] ἥδεσθαι καὶ χαίρειν. αὐτοὶ μὲν οὖν ὑπάρχειν αὐτῷ φίλοι καὶ ξένοι καὶ ἄνευ τῶν δώρων τούτων, εἰς δὲ τὰ τῆς πόλεως πράγματα, ἐν οἷς ἦν τότε, τὴν[8] φιλανθρωπίαν[9] αὐ-

generis alia, tum pocula tandem argentea et aurea iis propinabat. omnia haec illi repudiabant, et nulla ratione sui copiam faciebant. (140) Postremo Philon unus e legatis habuit, Athenienses, orationem, quam non pro Thebanis, sed pro vobis habitam esse oportuit. Dixit enim, Se, quum Philippum videret et magno et humano in ipsos esse animo, delectari et gaudere. se igitur ipsius esse amicos et hospites etiam sine illis muneribus, sed petere, ut ad negotia urbis, quae tum illa ageret, ea humani-

---

11) *τελευτων Σ*, item proxime. 12) *προὔτεινεν* Ald. Mor. *Ω. t. u. v.* — *προυπινεν* (*τεινεν*) *Σ*. LaurS. vulg. — *προύπινεν* Bav (non *F*?). — Vid. ad §. 128. — Cit. AnecdBkk. p. 162. 13) *ταῦτα πάντα* vulg. — *πάντα ταῦτα Σ*. LaurS. *Υ*. Lind. 14) *διωθοῦντο Ω*. Augl. 2. *k. r. s. δ.* Laur8. De hac rariore forma cf. Thuc. II, 84: *διωθοῦντο* ibiq. Popp. T. VIII p. 406. 15) *οὐδαμῶς r.* — *οὐδαμεῖ?* LaurS. correcta est syllaba in *μῇ*. 16) *αυτούς* pr *Σ*, antiq addidit *ε*. — *αὑτούς* Vind3. — *ἑαυτούς* LaurS. vulg.

140. 1) *Φίλος* ParThiersch. 2) *Θηβαῖοι* corr rec Laur8. 3) *λόγον ὃν* Aldetc. pr LaurS (*ὃν* punctis notatum). *F* (non Bav). *Φ*. Mal. — *ὃν* om *Σ*. vulg. 'Dubito. Aeschin. f. leg. p. 41, 24: *λόγους οὓς ἀναγκαῖόν ἐστι πρὸς ὑμᾶς ῥηθῆναι.*' Dobraeus. 4) *Θηβῶν* Augl. *k.* 5) *ὁρῶντες* mavult Reiskius, quia Philo non suo ipsius, sed collegarum nomine loquatur. 'Ego non item. nam *ἔφη . . . ὁρῶντες . . . ἥδεσθαι καὶ χαίρειν* foret constructio enormis adeoque soloeca. Sed quod, finito hoc periodi membro, insequentis constructio membri a singulari transit ad pluralem *αὐτοὶ μὲν οὖν κτλ.*, nihil habet offensionis.' Schaeferus. 6) *καὶ* om LaurS. vulg. — habent *Σ. Υ.* Augl. *k.* Laur8. Cf. Doberenz. l. c. p. 11. 'Si inter *μεγαλοψύχως* et *φιλανθρώπως* aliquod discrimen interesset, praeferrem *καὶ . . . καὶ*.' Shilleto. Quamvis in *μεγαλοψυχίᾳ* est etiam liberalitas, tamen discrimen esse apparet satis magnum. 7) *αὑτοὺς* LaurS. vulg. — *αυτοὺς Σ*. — *αὐτοὺς* Bkk. — *πρὸς αὐτοὺς* om *k.* 8) *τὴν* om Aug2. 9) *φιλίαν* cod *ε*.

τὸν[10] ἠξίουν ταύτην προςθέντα,[11] ἄξιόν τι καὶ[12] αὐτοῦ[13] καὶ τῶν Θηβαίων πρᾶξαι, καὶ[14] ὅλην τε[15] τὴν πόλιν οὕτω[16] καὶ σφεῖς[17] ὡμολόγουν ὑπάρξειν[18] αὐτῷ. (141) Καὶ γάρ τοι[1] σκέψασθε,[2] τί τοῖς Θηβαίοις γέγονεν ἐκ τούτων καὶ τί[3] συμβέβηκεν, καὶ θεάσασθ'[4] ἐπ' αὐτῆς τῆς[5] ἀληθείας, ἡλίκον ἐστὶ τὸ μὴ πωλεῖν τὰ τῆς πόλεως.[6] πρῶτον μὲν τοίνυν εἰρήνη γέγονεν
385 αὐτοῖς πονοῦσι καὶ ταλαιπωρουμένοις ἤδη τῷ πολέμῳ καὶ ἡττωμένοις, εἶτα τῶν ἐχθρῶν[7] Φωκέων ἄρδην ὄλεθρος, καὶ ὅλων

tate addita aliquid et se ipso et Thebanis dignum praestaret, ita polliceri et totam urbem et se ei fore addictos. (141) Iam spectate, quid hoc pacto Thebani consecuti sint et quid acciderit, et vere aestimate, quanti sit non vendere negotia civitatis. Primum pace potiti sunt laborantes et afflicti iam bello et succumbentes. Deinde hostes Phocenses ad internecionem

---

10) *αὐτὸν* om *k.* Aug2. 11) *γρ. ποθέντα* marg Mor. 'Qua in lectione vitiosa cerno verae vestigia, quae mihi videtur esse *ἀποθέντα.* Wolfius *προθέντα* dedit in annot. et in farragine. Sed *προσθέντα*' etc. Reiskius. 'Recte *προσθέντα.* Philo rogavit, ut Philippus prioribus beneficiis nova adderet.' Schaeferus. Margo Mor voluit *προθέντα.* error typographi est *ποθέντα.* 12) *καὶ* om *k.* 13) *αὐτοῦ Σ.* LaurS. vulg. — 'Scribe *αὑτοῦ.*' Marklandus. 'Et recte. Harl: *ἑαυτοῦ.* id quod voluisse credo codd. *α. δ.*, qui *σαυτοῦ.*' Taylorus. — *αὐτοῦ* Mal. corr Bav. AldB. et sic Bkk. — *ἑαυτοῦ* Augl. Restitui *αὐτοῦ*, quia h. l. est oppositio. 14) *Θηβ. καὶ πρ. καὶ* Laur8. 15) *δὲ* vulg. — *τε Σ.* LaurS. *T. k. s.* — *δὲ* (τ superscr.) *F.* — '*τε* Bkk. recte. *καὶ .. δὲ* hic locum non habet.' Schaeferus. — om Laur8. 16) *οὕτως* Vind4. Mal. 17) *σφᾶς* vulg. — *σφεισ Σ*, in quo codice antiquus, super *ει* lineola notatum, scripsit *α.* — *σφεῖς* LaurS. — 'Utrumque probum, sed probabilior nominativus ut magis obnoxius mutationi. Vid. not. ad Sophocl. Oed. R. vs. 958.' Schaeferus. Solum nominativum *σφεῖς* probavit Cobetus Var. Lectt. p. 107, etiam Xen. Anab. VI, 2 §. 10 sic correxit, quamquam ibi est oppositio, ut Isocrat. Paneg. §. 85: *ἐφιλονίκησαν, οὐκ ἐχθρούς, ἀλλ' ἀνταγωνιστὰς σφᾶς αὐτοὺς εἶναι νομίζοντες*, ubi non solum *σφᾶς*, sed omnes accusativi in nominativos mutandi essent; nisi forte infinitivum deleverit. 18) *ὑπάρχειν* Augl. *k. s.*

141. 1) *τι s.* 2) *σκέψασθαι Σ.* 3) *τί ἡμῖν* Augl. 2. *r. s.* Weim. (Harl?). — *τί ὑμῖν* Fel. (Harl?). At cf. §. 142: *ἀντιθῶμεν δὴ* etc., 'ubi consideratur, quid evenerit Atheniensibus; hîc, quid Thebanis. Recte igitur pronomen omisit Bekkerus.' Schaeferus. 4) *θεάσασθαι* Paul. 5) *τῆς* om Vind3. 6) *πολ. πράγματα* LaurS. vulg. e §. 229 petitum videtur. — *πράγματα* om *Σ.* Augl. *k. s.* 7) *ἐχθρῶν* om *k.*

τῶν τειχῶν καὶ τῶν πόλεων ἀναίρεσις.[8] ἆρα καὶ μόνα ταῦτα; οὐ[9] μὰ Δί' ἀλλ' ἔτι πρὸς τούτοις Ὀρχομενός,[10] Κορώνεια,[11] Κορσία,[12] τὸ Τιλφωσσαῖον,[13] τῆς τῶν[14] Φωκέων χώρας ὁπόσην[15] βούλονται.[16] (142) Τοῖς μὲν δὴ[1] Θηβαίοις ταῦτ' ἐκ τῆς

deleti, et omnia eorum moenia et oppida sublata e medio. Nunquid vel sola haec? minime per Iovem, sed accesserunt etiam Orchomenus, Coronea, Corsia, Tilphossaeum, Phocensis agri quantum volunt. (142) Thebani igi-

---

8) ἀναιρεσεις Σ. Dindorfius recepit ἀναιρέσεις. — ἀναίρεσις (superscr. εις) LaurS. 9) οὖ Ald. Mor. 10) ορχομενος Σ. Cf. Prolegg. Gr. §. 110. 11) κορωνια Σ. Cf. §. 148. 12) κορσια Σ. — κορσιαὶ pr Ω. vulg. Suid. s. v. — κορσίαι Ald. Fel. *t.* pr *v.* corr Ω. Harpocration s. v. — in LaurS sunt compendia, mihi dubia, superscripta α et αι, utrumque ut videtur m. prima. 'Rectus accentus Κορσιαί est, de quo schol. in marg Augl ὀξυτόνως ὡς Θεσπιαί, cui annotationi in Reiskii editione male praefixum est lemma Ὀρχομενός. Et sic scriptum apud Diodorum XVI, 58 et Scylacem p. 15. Singulari numero Κορσιά, omisso tamen accentu, Σ. quod recepi, quum Pausaniae exemplo commendetur, qui nominativo Κορσεία et genitivo Κορσείας usus est IX, 24, 5, ubi Κορσιά et Κορσιᾶς scribendum, eodemque accentu Χορσιά et Χορσιᾶς apud Stephanum Byz., qui Χορσία et Χορσίας ex Pausaniae loco illo attulit.' Dindorfius. Cf. Siebelis ad Pausan. l. c. Wessel. ad Diodor. l. c. Varietas lectionis orta esse videtur e confuso nomine insulae Κορσέαι, quod Herodianus ap. Steph. quoque scripsit Κορσία. Recepimus singularem eo accentu, quem Pausanias et Stephanus Byz. tradiderunt, quamquam schol. August. pluralem cum Θεσπιαί contulit. 13) τιλφωσσαῖον vulg. et Stephan. Byz. Photius. — τιλφωσσαιον Σ. non item §. 148 sed τιλφωσαιον simplici sibila. — τιλφωσαῖον Augl. *k. r. s.* Bav. Vind4. Mal. Laur8. item iidem §. 148. praeter Bav. — τιλφώσαιον *F.* Φ. *v.* Suid. Sic ante Dindorfium Aristides Or. T. I p. 714. Cf. p. 737. — item §. 148 Φ. et *F* cum Bav. — τιλφόσαιον Aug2, qui codex §. 148 τιλφίσιον. — τιλφώσσαιον Harpocr. item §. 148 Ω. LaurS in rasura. — 'Mirum quantum fluctuant scriptores in nomine tot fabulis et religionibus illustri. Vid. Wesseling. in Diodor. IV, 66. Tittmann. in Zonar. p. 1732. et Ungeri Parad. Theb. p. 117.' Bernhardius ad Suid. l. cit. — 'Τιλφώσσιον Plutarch. Sull. cap. 20. Strabon. IX pp. 410. 411. 413, qui fontis quoque nomen memorat Τιλφῶσσα.' Dindorfius. Pausanias IX, 33 §. 1: τὸ δὲ ὄρος τὸ Τιλφούσιον, καὶ ἡ Τιλφοῦσα καλουμένη πηγή. Vid. Tzschuck. ad Strab. T. III p. 453 sq. De accentu vid. Prolegg. Gr. §. 143. 14) τῶν om vulg. — habent Mor. Σ. LaurS. *T.* Augl. *k. s.* Lind. Laur8. 15) ὅσον Appfr. — ὅσον AldV. — ὅσην vulg. — ὁπόσην Σ. LaurS. *T.* γρ Φ. Lind. Laur8. — 'Rectius fort. ὅσον.' Taylorus. 'Fugit eum idioma, de quo vid. Lamb. Bos. Ellips. p. 274.' Schaeferus. 16) ἐβούλοντο LaurS. vulg. — ἠβούλοντο Augl. 2. —

εἰρήνης γέγονεν, ὧν οὐδ' ἂν εὔξαιντο[2] δήπου μείζονα, τοῖς δὲ πρέσβεσι[3] τοῖς τῶν Θηβαίων[4] τί;[5] οὐδὲν πλὴν τὸ[6] τούτων αἰτίοις γεγενῆσθαι τῇ πατρίδι. τοῦτο δὲ[7] καλὸν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ σεμνὸν εἰς ἀρετῆς λόγον καὶ δόξης, ἣν οὗτοι χρημάτων ἀπέδοντο.[8] Ἀντιθῶμεν δή, τί τῇ τῶν Ἀθηναίων[9] πόλει γέγονεν ἐκ τῆς εἰρήνης καὶ τί τοῖς πρέσβεσι[10] τοῖς τῶν Ἀθηναίων,[11] καὶ θεωρεῖτε,[12] εἰ παραπλήσια τῇ πόλει καὶ τούτοις αὐτοῖς.[13] (143) Τῇ πόλει μὲν τοίνυν ἀφεστηκέναι μὲν ἁπάντων καὶ τῶν κτημάτων καὶ τῶν συμμάχων, ὀμωμοκέναι δὲ[1] Φιλίππῳ, κἂν ἄλλος τις[2] ἴῃ ποτ'[3] ἐπ' αὐτὰ βουλόμενος σώζειν, ὑμᾶς[4] κωλύσειν[5] καὶ τὸν μὲν ὑμῖν[6] βουλόμενον πα-

tur haec e pace consecuti sunt, quibus utique maiora ne optarint quidem, legati autem Thebanorum quid? nihil nisi quod eorum operâ haec patriae contigerunt. Id vero praeclarum est, Athenienses, et egregium, si virtutis et gloriae ratio habetur, quas isti pecunia vendiderunt. Conferamus iam, quid Atheniensium respublica e pace consecuta sit et quid legati Atheniensium, et considerate, num similia respublica et isti ipsi. (143) Respublica igitur, ut cesserit omnibus et possessionibus et sociis, et ut iurarit Philippo, si quis alius in illas invaserit servaturus, vos eum prohi-

---

βούλονται Σ. Ṭ. γρ Φ. Lind. Laur8. I. e. tantum est, ut nec iam omnem agrum occupaverint.

142. 1) δὴ om Ω. Augl. *s*. 2) ευξαντο Σ. 3) πρέσβευσι Aug2. Cf. not. 10. 4) Ἀθηναίων corr rec Augl. AldT. 5) τί δὲ πρέσβεσι τοῖς τῶν Θηβαίων; τί; Ven. AldT. 6) τοὺς Aug2. 'Volebat τοῦ dare.' Reiskius. 7) δὴ Mal. Laur8. 8) 'L. οὐκ ἀπέδοντο, quod patet ex comparatione sequente. οὗτοι sunt legati Thebanorum.' Marklandus. — 'Aeschines puta cum sodalibus.' Reiskius. 'Vere. τοῦτο δὲ ... δόξης est sententia generalis, qua Demosthenes h. l. utitur, non ut laudet Thebanorum legatos iam satis laudatos, sed ut proditores patriae identidem laceret.' Schaeferus. 9) Θηβαίων pr Augl. *k*. *r*. *s*. Mal (quod Chr correxit in Ἀθηναίων). 10) πρέσβευσι Ω. Aug2. Vid. ad §. 113. 11) Θηβάιων pr Augl. 12) θεωρεῖται (ε) LaurS eadem manu. 13) 'αὐτοῖς si abesset, non desiderarem.' Schaeferus. Nobis quidem placet gravior oppositio, licet hoc alterum pronomen non sit necessarium.

143. 1) δὴ Φ. *r*. 2) ἄλλος τις Mor. Σ. LaurS. Augl. Lind. Laur8. (*T*. *k*. *s*). — τις ἄλλος vulg. 3) ποτ' om *r*. Vind4. Mal. De accentu vid. ad Lept. §. 38. 4) ἡμᾶς Augl. *k*. *r*. Vind4. Mal. 5) κωλύειν *T*. *r*. γρ Φ. (In Bekk. nota error κωλύσειν corrigendus in κωλύειν). corr Bav. Ven. Lind. Vind4. Mal. Laur8. — κωλύσειν Σ. LaurS. vulg. 6) ἡμῖν Σ. LaurS. *T*. Φ. *F*. Augl. *k*. *r*. *s*. Vind4. Mal. — ὑμῖν vulg.

ῥαδοῦναι, ἐχθρὸν ἡγήσεσθαι[7] καὶ πολέμιον, τὸν δ' ἀπεστερηκότα, σύμμαχον καὶ φίλον. (144) Ταῦτα γάρ ἐστιν[1] ἃ[2] συνεῖπε μὲν Αἰσχίνης[3] οὑτοσί,[4] ἔγραψε δ' ὁ τούτου συνεργὸς Φιλοκράτης. καὶ κρατοῦντος ἐμοῦ τὴν προτέραν ἡμέραν,[5] καὶ πεπεικότος ὑμᾶς[6] τὸ τῶν συμμάχων δόγμα κυρῶσαι καὶ καλέσαι[7] τοὺς πρέσβεις τοὺς[8] τοῦ Φιλίππου, ἐκκρούσας οὗτος εἰς τὴν ὑστεραίαν τὴν[9] Φιλοκράτους γνώμην ἔπεισεν[10] ἑλέσθαι, ἐν ᾗ καὶ[11] ταῦτα καὶ πόλλ' ἄλλ'[12] ἔτι τούτων δεινότερ'[13] ἐστὶ[14] γεγραμμένα. (145) Τῇ μὲν δὴ πόλει ταῦτ' ἐκ τῆς εἰρήνης γέ- 386
γονεν, ὧν οὐδ' εὑρεῖν αἴσχιω ῥᾴδιον· τοῖς δὲ πρέσβεσιν[1] τί τοῖς[2] ταῦτα πράξασιν; τὰ μὲν ἄλλα σιωπῶ πάνθ' ὅσ' ἑοράκαθ'[3] ὑμεῖς, οἰκίας, ξύλα, πυρούς,[4] ἀλλ' ἐν[5] τῇ τῶν ἀπολω-

bituros, et vobis eas volentem tradere pro inimico et hoste habituros, eum vero, qui eripuit, pro socio et amico. (144) Haec enim sunt quae et Aeschines iste defendit et adiutor eius Philocrates decreto sanxit. et quum ego pridie superior vobis persuasissem, ut de sociis decretum confirmaretis et legatos Philippi accerseretis; iste re in posterum diem per fraudem dilata persuasit, ut in Philocratis sententiam iretis, in qua et haec et alia multo his graviora continentur. (145) Ac reipublicae quidem haec ex pace contigerunt, quibus flagitiosiora ne inveniri quidem facile possunt; legatis autem quid, horum auctoribus? Cetera omnia taceo, quae ipsi vidistis: aedes, ligna, frumentum, sed in sociorum qui perierunt re-

---

7) ἡγήσασθαι vulg. (*s*?). — ἡγήσεσθαι *Σ*. LaurS. Ven. Laur8. AldB. AldV. (*T*). — ἡγήσαεσθαι *F*. Cf. κωλύσειν.

144. 1) ἐσθ' Reiskius etc. — ἐστὶν *Σ*. LaurS. et omnes codd. 2) οἷς coniecit Dobraeus coll. p. 387 extr. 'Sed vide p. 434, 27.' 3) αἰσχύνης *Ω*. 4) οὑτοσὶν *s*. 5) ἡμέραν om Mal. 6) ἡμᾶς Herw. 7) 'Fort. καὶ μὴ καλέσαι.' Marklandus. 'καὶ καλέσαι sine infitiatione rectum est. *quum vobis persuasissem, ut iam velletis Philippi quoque legatos in contionem invitare, quo ipsis declararetis vos decrevisse socios quoque vestros hac pacis formula complecti neque passuros esse, ut ab ea arceantur.*' Reiskius. 'Fort. καὶ κελεῦσαι. subaud. κυρῶσαι.' Schaeferus. Locus est sanissimus. 8) τοὺς om Augl. *k. s. δ. ε.* 9) τὴν τοῦ Mor. — τὴν sine τοῦ *Σ*. LaurS. vulg. — τοῦ sine τὴν *r*. Vind4. pr Mal (add τὴν Chr). 10) ἔπεισεν ὑμᾶς Mor. *F* (non Bav). Augl. *k. s.* Ven. Harl. — ὑμᾶς om *Σ*. LaurS. vulg. 11) καὶ om in fine versus LaurS. 12) ἄλλ' om Augl. *k. s.* 13) δεινὰ Augl. *k. s. δ.* 14) ἔνεστι Augl. 2. *k. s.* Chr.

145. 1) πρέσβευσι *Ω* (non observavi alium accentum). Vid. ad §. 113. 2) τοῖς om *β*. 3) ἑωράκαθ' *Σ*. LaurS. reliqui libri per ω. Vid. Prolegg. Gr. §. 76. 4) πύργους cod *δ*. 5) ἀλλ' ἃ ἐν Ald. Mor. *r*. Vind4. — ἀλλ' ἐν, ἢ ἄλλα ἐν Ven. — ἀλλ' ἐν *Σ*. LaurS. vulg.

λότων συμμάχων χώρᾳ[6] κτήματα καὶ γεωργίαι παμπληθεῖς, Φιλοκράτει[7] μὲν τάλαντον[8] ἔχουσαι πρόσοδον, τούτῳ δ' Αἰσχίνῃ τριάκοντα μνᾶς. (146) Καίτοι πῶς οὐ δεινόν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ σχέτλιον τὰς τῶν ὑμετέρων[1] συμμάχων συμφορὰς προσόδους τοῖς πρέσβεσι[2] τοῖς ὑμετέροις[3] γεγενῆσθαι, καὶ τὴν αὐτὴν εἰρήνην τῇ μὲν ἐκπεμψάσῃ[4] πόλει[5] τῶν[6] συμμάχων ὄλεθρον, τῶν δὲ κτημάτων ἀπόστασιν, ἀντὶ δὲ δόξης αἰσχύνην[7] γεγενῆσθαι,[8] τῶν δὲ πρέσβεων[9] τοῖς κατὰ τῆς πόλεως ταῦτα πράξασι προσόδους, εὐπορίας, κτήματα, πλοῦτον ἀντὶ τῶν ἐσχάτων ἀποριῶν εἰργάσθαι;[10] Ἀλλὰ μὴν ὅτι ταῦτ' ἀληθῆ[11] λέγω, κάλει μοι[12] τοὺς Ὀλυνθίους[13] μάρτυρας.

gione possessiones et fundi plurimi, quae Philocrati talentum, isti Aeschini triginta minas reditus pensitant. (146) Nonne vero grave est, Athenienses, et miserabile sociorum vestrorum calamitates esse factas reditus legatis vestris, et eandem pacem urbi, a qua missi fuerunt, factam esse sociorum interitum et possessionum iacturam et pro gloria dedecus, legatorum autem iis qui contra rempublicam haec fecerunt reditus, opes, praedia, divitias pro extrema inopia peperisse? Et haec vere a me dici, voca mihi testes Olynthios.

---

6) χώρᾳ συμμάχων Reiskius, ut videtur, casu. 7) Φιλοκράτῃ Aug2. 8) τάλαντα Ω. t. u. β. Vind3.

146. 1) ἡμετέρων Aug1. 2. k. pr Mal. 2) πρέσβευσι Aug2. non Ω. Cf. §. 144 sq. 3) ἡμετέροις Aug1. 2. k. r. 4) ἐκγυμνωσάσῃ Less. 5) τῇ πόλει Mor. — τῇ om Σ. Laur5. vulg. Cf. §. 147. 6) τῶν μὲν Laur5. vulgo. — μὲν om Σ. Laur5. Vid. Doberenz. l. c. p. 15. 7) αἰσχίνην Ω. 8) γεγενῆσθε Ω. 'Vellem abesset. quippe parum apte respondet exadversum posito εἰργάσθαι.' Schaeferus. Aptum est vero simplicitati. 9) τοῖς δὲ πρέσβεσι vulg. — τοῖς δὲ πρέσβευσι Aug2. — τῶν δὲ πρέσβεων Σ. — καὶ τὴν μὲν αὐτὴν εἰρήνην των (οις) δὲ πρέσβεων (σι) Laur5. superiora partim repetita sunt. οις et σι rubro superscripta sunt. Recte genitivo. nam non omnes legati proditores erant. 10) ἐργάσασθαι Ω. u. Vind3. — καθίστασθαι Indd. γρ AldV. 11) ὅτι τἀληθῆ Aug2. 12) μοι τούτων vulg. — τούτων om Σ. Laur5. T. Laur8. 13) Ὀλυνθίων Aug1. k. r. s. — om v. — 'Quid Olynthiis extorribus cum Phocensi agro? Puto legendum Φωκέας. Etsi Aeschines meminit Olynthii cuiusdam, quem Demosthenes corrumpere non potuerit, ut pro testimonio mentiretur.' Wolfius. 'Delendum opinor Ὀλυνθίους.' Marklandus. 'Quid impedit Demosthenem usum esse testimonio Olynthiorum, quos et ipsos Macedo pessime mulctaverat? Phocensium quidem, qui abessent, testimonio uti non potuit.' Schaeferus. Adesse Athenis

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.[1]

147. *Οὐ τοίνυν θαυμάσαιμ' ἄν, εἰ καὶ τοιοῦτό[2] τι τολμήσει λέγειν, ὡς οὐκ ἦν[3] καλή,[4] οὐδ' οἵαν ἠξίουν ἐγὼ τὴν εἰρήνην ποιήσασθαι, κακῶς τῷ πολέμῳ τῶν στρατηγῶν κεχρημένων. Ἂν δὴ[5] ταῦτα λέγῃ· πρὸς θεῶν ἐρωτήσατ' αὐτὸν μεμνημένοι, πότερον ἐξ ἑτέρας τινὸς[6] ᾤχετο πρεσβεύων[7] πόλεως[8] ἢ[9] ταύτης[10] αὐτῆς. εἰ μὲν γὰρ ἐξ[11] ἑτέρας, ἣν[12] κεκρατηκέναι*

147. Neque vero mirer, si etiam tale quid dicere audebit, non licuisse praeclaram neque qualem ego postularim facere pacem, quum duces male rem bellicam administrassent. Quod si dixerit, obtestor vos, ut memineritis eum interrogare, utrum ex alia urbe legatus abierit, an ex hac ipsa? nam si ex alia, quam et bello superiorem fuisse dicet ac bonos

---

poterant et Olynthii et Phocenses, quorum testimonio uteretur Demosthenes. Non usus est Phocensium testimonio (Vid. §§. 80—82); nec poterant Phocenses testes esse de possessionibus Aeschinis in Pydnaeorum agro (Schol. Aeschin. Tim. §. 3) sitis. Postea etiam in Boeotia praedium Aeschines habuit. Cor. §. 41, ubi *γεωργῶν τακείνων* ad proximum *τοὺς Θηβαίους* referenda sunt, fortasse etiam ad remotius *Φωκεῦσι*. Nec supra §. 145 *ἐν τῇ τῶν ἀπολωλότων συμμάχων χώρᾳ* intelligenda sunt de solorum Phocensium agro, sed, nisi vehementer fallimur, etiam de Olynthiorum et aliorum Macedoniae vicinorum possessionibus, ubi Philippus suos homines fundis, sylvis, aliis donabat. Cf. §. 114. Pac. §. 8. — Olynthii cuiusdam (Aristophanis) testimonium confirmatur Aeschin. f. leg. §. 154.

147. 1) Titulum pictor rubri om in lacuna *Σ*. 2) *τοιοῦτον* *Φ*. Augl. *k. r. s.* Vind4. Mal. 3) *ὡς οὖν οὐ* Vind1. 4) *καλὴν* Fel. LaurS. corr *Ω* corr *v*. Augl. 2. Weim. Vind4. Mal. (*k. r. s*). — *καλὴ* *Σ*. vulg. Scil. *εἰρήνη ποιήσασθαι*. De nominativo cum infinitivo post *ἦν* vide Bernhard. Synt. p. 361. Krueger. ad Xenoph. Anab. II, 1 §. 6: *πολλαὶ δὲ καὶ πέλται καὶ ἅμαξαι ἦσαν φέρεσθαι.* eundem ad Thucyd. VII, 71 §. 4: *ἦν τε ἐν τῷ αὐτῷ στρατεύματι . . . πάντα ὁμοῦ ἀκοῦσαι, ὀλοφυρμός, βοή, νικῶντες, κρατούμενοι, ἄλλα ὅσα* etc. Nominativus nominis gravitatis causa antepositi (per anticipationem quam dicunt, de qua vid. Krueger. Gr. §. 61, 6 obs. 8) h. l. facillime per scribas abiit in
οἷον νενικηκνίας rubro
accusativum. 5) *δὲ* Aug2. 6) *ποτερον εξ ετερας τινος* LaurS, cum scholio. — *τινὸς* om Augl. *k. s.* 7) *πρεσβεύων* om Aug2. 8) *τινὸς πόλεως ᾤχετο πρ.* Maximus Rh. T. V p. 579 W. 9) *ἢ ἐκ* cod *δ*. 10) *ἢ ταύτης* Maximus. Bav. Augl. 2. Vind4. corr *Ω*. Harl. Mal. Laur8. (*Φ*. *k. r. s*). — *ἢ ταύτης τῆς* *Σ*. vulg. 'Quod si probetur, *ταύτης* delendum erit,' et infra ex *Σ* aliisque scribendum *εἰ δ' ἐκ τῆς αὐτῆς*. Dindorfius. *ἐκ ταύτης* tantum sine *αὐτῆς* hic et infra not. 18 con-

τε[13] τῷ πολέμῳ[14] φήσει καὶ χρηστοὺς[15] ἔχειν στρατηγούς·[16]
εἰκότως χρήματ'[17] εἴληφεν. εἰ δ' ἐκ τῆς[18] αὐτῆς· τίνος ἕνεκ'
ἐφ' οἷς ἡ πέμψασα πόλις τῶν αὑτῆς[19] ἀπέστη,[20] ἐπὶ τούτοις
387 οὗτος δωρεὰς[21] προςλαβὼν[22] φαίνεται; τῶν γὰρ αὐτῶν ἔδει
τήν τε πέμψασαν πόλιν τυγχάνειν καὶ τοὺς ἐκ ταύτης πρέσβεις,
εἴπερ τι τῶν δικαίων ἐγίγνετο.[23] (148) Ἔτι τοίνυν κἀκεῖνο
σκέψασθε, ὦ ἄνδρες δικασταί:[1] πότερ'[2] οἴεσθε πλέον Φωκέας[3]
Θηβαίων[4] ἢ Φίλιππον ὑμῶν κρατεῖν τῷ πολέμῳ; ἐγὼ μὲν γὰρ
εὖ[5] οἶδ' ὅτι Φωκεῖς Θηβαίων. εἶχόν γ'[6] Ὀρχομενὸν καὶ[7] Κο-

duces habuisse; merito pecuniam accepit. sin ex eadem; qua gratia ob ea, propter quae urbs, a qua missus erat, suis bonis cessit, ipse accepisse dona cernitur? eadem enim et urbi mittenti tribuenda fuerunt et missis ex ea legatis, si quid recte factum esset. (148) Itaque et illud considerate, iudices: utrum putetis Phocenses Thebanis, an Philippum vobis bello fuisse multo superiorem? Equidem compertum habeo Phocenses

---

iecit Dobraeus ad p. 419, 28. Equidem puto h. l. τῆς esse repetitam syllabam, infra autem diversa ratione rectum esse τῆς αὐτῆς, opposito ἑτέρας. LaurS sic cum scholio: ἡ ταυτης αυτης (superscr. τῆς ἡττημένης). 11) καὶ Augl. *s*. 12) ἑτέρας ἦν, LaurS. Laur8. 13) τε om Aldetc. *Ω*. *F*. *Φ*. *t*. *u*. pr *v*. Vind3. Mal. — punctis notatum in LaurS. — Habent *Σ*. Maximus. Augl. 2. *s*. *δ*. *e*. Ven. Harl. Vind4. Laur8. (*T*. *k*. *r*). 14) Φιλίππῳ *Ω*. *t*. *u*. Vind3. 15) καλοὺς *δ*. 16) τοὺς στρ. vulg. — τοὺς om *Σ*. LaurS. Maximus. *T*. *Φ*. Augl. *k*. *r*. *s*. Lind. Harl. Mal. Laur8. 17) χρήματ ἂν Markl. contra grammaticam et sententiam. 18) ταύτης LaurS. vulg. — τῆς *Σ* (cuius marg antiq γρ. εἰ δ' ἐκ ταύτης αὐτῆς). *T*. γρ *F*. Obs. Ask. Vind4. Laur8. — ἐκ ταύτης sine τῆς αὐτῆς Dobraeus l. c. — Pro vulgato ἕνεκα] ἕνεκεν LaurS. — ἕνεκ' *Σ*. 19) ἑαυτῆς vulg. — αὐτῆς LaurS. Ald. Fel. *Ω*. Bav. Vind3. Mal. — αὑτῆς Maximus. *Σ*. Vind4. 20) ἀφέστηκεν Maximus. 21) δωρεας *Σ* (in cuius marg h. l. nihil adscriptum esse etiam Pillonus et Meunierus accuratissimi affirmaverunt). LaurS. Augl. *k*. *s*. *δ*. — δῶρα vulg. Cf. §. 178. 22) δῶρα προλαβὼν οὗτος Lind. Est illud compendium προς. 23) Post ἐγίγνετο addunt νῦν δὲ ἡ μὲν πόλις τῶν αὑτῆς ἀφέστηκεν, οὗτος δὲ χρήματα εἴληφεν Augl. 2. Harl. (*Φ*. *k*. *r*. *s*).

148. 1) Ἀθηναῖοι LaurS. vulg. — δικασταί *Σ*. *T*. γρ *F* (non Bav). 2) πότερον Augl. *k*. *s*. 3) Φωκέας πλέον *T*. Lind. Laur8. 4) Φωκέων sine Θηβαίων cod *Φ*. 5) εὖ om Augl. 2. *k*. *r*. *s*. Mal. 6) γὰρ LaurS. vulg. — γ' *Σ*. (Vind3). — μὲν γὰρ *Ω* (non aliter). *F* (non Bav?). Aug2. (*s*?). — μέν γε Augl. *k*. *r*. 7) καὶ om Vind4. Mal.

ρώνειαν[8] *καὶ τὸ Τιλφωσσαῖον*,[9] *καὶ τοὺς ἐν Νέωσιν*[10] *ἀπειλήφεσαν αὐτῶν*,[11] *καὶ ἑβδομήκοντα καὶ διακοσίους*[12] *ἀπεκτόνεσαν*[13] *ἐπὶ τῷ Ἡδυλείῳ*[14] *καὶ τρόπαιον εἱστήκει*,[15] *καὶ ἱπποκράτουν, καὶ κακῶν Ἰλιὰς περιειστήκει Θηβαίους.* (149) *Ὑμῖν δὲ*

Thebanis. tenebant certe Orchomenum et Coroneam et Tilphossaeum, et qui eorum Neonibus fuerant, interclu<u>s</u>erant, et septuaginta et ducentos occiderant ad Hedyleum, et tropaeum erectum erat, et equitatu valebant, et malorum Ilias Thebanos circumdederat. (149) Vobis autem nec tale

---

8) *κορωνιαν* pr *Σ*, antiq add *ε*. 9) Vid. §. 141 not. 13. — *Τιλφώσσαιὸν* LaurS, acutus deletus est. 10) *ἐννέωσιν* sive *ἐν Νέωσιν Σ.* vulg. — *ἐν Νεῶσιν* LaurS. AldV. — *ἐγνεώσινας k. ε. η.* — *ἐννεωσίνας r.* Laur8. — *εννεωσινας* Augl. Bav. Extremae literae *ας* debentur proximis *απ*, ut apparet ex Augl, cuius pr: *εννεωσινασ ειλήφεσαν*, rec superscripsit *απ*. — — *Νεῶσι. Δημοσθένης κατ' Αἰσχίνου. πόλις ἐστὶν ἐν Φωκίδι, ἣν Ἡρόδοτος μὲν ἐν η'* (cap. 32 sq.) *Νεῶνα ὀνομάζει, Ἀνδροτίων δ' ἐν ς' Ἀτθίδος Νεῶνας.* Harpocr. et Suidas. Cf. Stephan. Byz. s. v. *Νέων.* Eadem Photius, vario accentu: *Νέωσι ... Νέωνα ... Νεῶνας.* Herodoti Edd. *Νέωνα* bis. Sed Strabo IX p. 439 Cas. *Νεῶνα.* Pausaniae autem libri nimis fluctuant. — '*Νεῶσι* quodammodo contendi potest cum *Κριῶσι, Ἐλαιοῦσι, Ἐλευσινίσι*, aliis locorum adverbiis.' Bernhard. ad Suid. l. c. — 'Accentum traditum (*Νεῶνα*) retinui —, ut a gentili discrepet (cf. ad Cor. §. 295), quod de his praeivit Eustathius ad Hom. Iliad. XVII, 315 p. 1146 (= *P* vs. 348 p. 1109 Rom).' Tzuck. ad Strab. T. III p. 641. cf. Goettling. Accent. p. 267. — *Νεῶνες* est appellativum = *αἰγιαλοί.* Proprium autem *Νέωνες*, ut quidem videtur. Quamquam scimus regulam de accentu nominum propriorum non temere ad topica referendam esse (vid. Prolegg. Gr. §. 143), tamen traditus est accentus *Νέων* et *Νέωνες* codicum auctoritate. 11) *αὐτῶν Σ.* LaurS. vulg. — *αὐτῷ* cod *β.* — *αὑτῶν* Reiskius: 'mutavi, inquit, spiritum lenem cum aspero. Potest lenis quoque probari, sed prout verbum *ἀπειλήφεσαν* accipitur. Sententia nimirum si haec est, Phocenses partem copiarum Thebanarum (ut *αὐτῶν* ad Thebanos redeat) apud Neonas interceperant, absiderant, circumvallaverant; recte habet lenis. Sin autem haec obtinet quae h. l. videtur obtinere debere, Phocenses iuvenes suos recuperaverant, quos Thebani apud Neonas interceperant; praestat asper.' Contra quae Schaeferus monet: 'Recte *αὐτῶν* Bekkerus. *αὑτῶν* si verum esset, in membro proximo oportuerat addi *ἐκείνων.*' Et sententia et verborum ordo iubet *αὐτῶν* ad Thebanos referri. 12) *τριακοσίους* marg Mor. Cf. Symm. §. 29. 13) *ααπεκτόνεσαν Σ.* 14) Cit. Harpocr. s. v. Cf. Phot. s. v. — *ἡδυλίῳ* Aug2. 15) 'Malim *εἱστήκεισαν.*' Iurinus. Certe scribendum esset *εἱστήκεσαν.* Sed cf. §. 320. 'Iurini coniecturam aversatur Graecitas Demosthenica. Vid. not. ad p. 11, 26. Weiskius ad Longin. p. 594. Kiessling. ad Iamblich. T. I p. 513.' Schaeferus.

τοιοῦτο[1] μὲν οὐδὲν οὔτ' ἦν μήτε[2] γένοιτο τοῦ λοιποῦ, τοῦτο δ' ἦν τὸ δεινότατον τοῦ πρὸς Φίλιππον πολέμου: οὐκ ἐδύνασθε[3] κακῶς, ἡλίκ'[4] ἐβούλεσθε,[5] ποιεῖν ἐκεῖνον. τοῦ δὲ μὴ πάσχειν[6] αὐτοὶ[7] πᾶσαν ἄδειαν ἤγετε. Τί ποτ' οὖν ἐκ τῆς αὐτῆς εἰρήνης τοῖς μὲν Θηβαίοις, τοῖς[8] τοσοῦτο[9] κρατουμένοις τῷ πολέμῳ, καὶ τὰ ἑαυτῶν κομίσασθαι καὶ τὰ τῶν[10] ἐχθρῶν προςλαβεῖν γέγονε,[11] τοῖς δ'[12] Ἀθηναίοις ὑμῖν,[13] καὶ ἃ τῷ[14] πολέμῳ διεσώζετο, ταῦτ' ἐπὶ τῆς εἰρήνης ἀπολωλεκέναι; Ὅτι τἀκείνων μὲν[15] οὐκ ἀπέδονθ' οἱ πρέσβεις, τὰ δ' ὑμέτερ'[16] οὗτοι πεπράκασιν.

quicquam acciderat, et absit ut accidat in posterum. illud autem erat gravissimum in Philippico bello, quod ei quantum volebatis nocere non poteratis. ne vero noceretur vobis, minime timebatis. Qui tandem factum est, ut per eandem pacem Thebani, qui tantum in bello vincebantur, tum sua receperint tum hostium opes adiunxerint, vobis autem Atheniensibus etiam quae in bello defendebantur, ea pace facta perierint? Quod illorum legati opes eorum non vendiderunt, vestras isti prodiderunt.

---

149. 1) τοιοῦτον AnecdBkk. p. 147. Φ. Augl. 2. *k. r. s.* Vind4. Mal. Cf. §. 147 not. 2. 2) οὐδὲν οὔτ' ἦν, μήτε Σ. LaurS. Augl. Lind. Vind4. Mal. Laur8. (*T.* Φ. *k. r*). Vid. ad Chers. §. 51. — οὐδὲν οὔτ' ἦν μηδὲ AnecdBkk. — οὔτ' ἦν, οὔτε Ald. Mor. — οὔτ' ἦν μηδὲν, μήτε δ. ζ. η. (*s*?). — οὐδὲν μήτ' ἦν, μήτε Appfr. — οὔτ' ἦν, μήτε vulg. — οὐδὲν οὐ τὴν μήτε AldT. 3) ἐδύνασθε Σ. LaurS. vulg. — ἠδύνασθε Augl. 2. et fortasse *k. r. s.* cum aliis Bekkeri, non Ω. 4) ἡνίκα vulg. — ἡλίκα Σ. Vid. Cobet. Var. Lectt. p. 284. ἡλίκα (ν superscr.) LaurS eadem manu, λ lineis deletum est. 5) ἐβούλεσθε Σ. LaurS. et omnes libri. 6) πάσχειν ἔτι Aldetc. *F. r.* Vind4. — ἔτι om Σ. LaurS. Bav. vulg. — τι mavult Wolfius pro ἔτι. 'Possis γέ τι. sed sanam credo vulgatam' (i. e. Wolf.). Dobraeus. 'Tametsi perquam probabile est τι correctius esse quam ἔτι, tamen vel ipsum ἔτι quoque specie non caret. tum adhuc ἄδειαν ἤγετε, licebat vobis.' Reiskius. 'Recte delevit Bekkerus. Delendum esse ipsa eius sedes indicat. nam male disiungit arcte iungenda πάσχειν αὐτοί.' Schaeferus. 7) αὐτὸν Aug2. 8) τοῖς om Augl. 2. *k. s.* 9) τοσοῦτο Σ. LaurS. *T.* Φ. Laur8. — τοσοῦτον Augl. 2. Harl. *k. r. s.* corr *v.* Vind4. Mal. — τοσούτῳ Ald etc. Ω. *t. u.* pr *v.* Vind3. — τοσουτωι (ο superscr.) *F.* Cf. §. 208. 10) καὶ τῶν Herw. — αὐτὰ τῶν Aug2. 11) ἐγγέγονε Aldetc. pr LaurS. *r. k* utrum habeat, non liquet. Vind4. Chr. — ἐγεγόνει? Mal. — ἐκγέγονε mavult Dobraeus. — γέγονε Σ. vulg. 12) δ' om pr Σ, add antiq. In marg καὶ recentius, nescio, quo pertineat. 13) ἡμῖν cod ε. 14) ἐν τῷ coniecit Marklandus. 'Vulgata non est quod displiceat.' Schaeferus.

Ἀλλὰ νὴ Δία τοὺς συμμάχους ἀπειρηκέναι[17] *φήσει*[18] *τῷ πολέμῳ.*[19] . . . .

Ὅτι γὰρ ταῦθ' οὕτω πέπρακται,[20] *καὶ ἐκ τῶν ἐπιλοίπων*[21] *ἔτι μᾶλλον εἴσεσθε.*[22]

V. 150. *Ἐπειδὴ γὰρ ἡ μὲν εἰρήνη τέλος εἶχεν αὕτη, ἣ*[1]

At dicet per Iovem socios fuisse defatigatos bello. . . . .

Nam haec ita fuissę facta, etiam ex iis, quae sequuntur, magis intelligetis.

V. 150. Quum enim pax ista Philocratis confecta esset, quam iste

---

15) *ταχείνων μὲν Σ.* Mal. Laur8. in LaurS versum finienti *μὲν* est extra lineam. — *τὰ ἐκείνων μὲν* vulg. pr *Ω.* — *τὰ μὲν ἐκείνων* Mor. (Augl. *k. s*). hoc *μὲν* post *τὰ* add corr *Ω*, ut nunc sit *τὰ μὲν ἐκείνων μὲν*. 16) *ἡμέτερα* Augl. *k. s.* 17) *ἀνειρηκέναι r.* Vind4. — *ἀφαιρηκέναι?* pr Mal. — *ἀποκαμεῖν* AldB. 18) *φησὶ Ω. F. Φ.* Augl. 2. *k. t. u. v.* corr *s.* Vind3. — $\overset{ει}{φησι}$ Bav. — post *τῷ πολέμῳ* ponit *φήσει* Lind. 19) *Ἀλλὰ ... πολέμῳ*] 'Aut haec obiectio abundare aut refutatio eius abesse videtur.' Wolfius. 'Haec aliena esse arbitror neque huius loci.' Marklandus. 'Non mala sententia, obiectio satis valida. nam obiectionem Aeschinis hanc esse praeter ipsam rem etiam formula *νὴ Δία* indicat. Cohaeret quoque apte cum praemissis. *Ego vero nego*, aiet, *me socios ab Atheniensibus abalienasse; ipsi sponte sua desciverunt, quia belli molestiis et sumtibus exinaniti diutius societatem sustinere non poterant, ideo ei renuntiarunt.* Hactenus recte omnia. Verum non refutatur haec obiectio. Insequentia non ad eam ręspiciunt. — — In Meerm. adscriptum hic reperi *λείπει.*' Reiskius. Videbantur nobis aliquando ad §. 147 extr. post *ἐγίγνετο* pertinere, ubi Augl etc. alia inserunt, excidisse autem, quia oculus a praegressis *κεκρατηκέναι τῷ πολέμῳ φήσει* aberrasset. Contextus quidem sententiae ibi verbis collocatis non tam turbatur quam hic. Attamen turbatur. Arnoldius Schaeferus (Dem. T. III P. 2 p. 66) censuit esse haec verba alicuius ita memoria tenentis, quae Olynth. III §. 8 legerat, *ἀπειρηκότων δὲ χρήμασι Φωκέων*. Recentiores deleverunt. At verum vidisse iam Wolfium lacunam praemunitionis suspicatum probavit Spengelius. Vid. Praef. meam extremam. 20) *πέπραται* coniecit Marklandus. ParThiersch. 'non improbabiliter, sed et vulgata bene stare potest.' Reiskius, qui in annot. *πέπρακται* recte tuetur. 21) *ὑπολοίπων* Augl. 2. *δ. k. r. s.* 22) *εἴσεσθαι Ω.*

150. 1) *αὐτὴ ἡ* Aldetc. *Ω. F* (Bav?). *r. t. v.* Mal. Laur8. — *αὕτη ἡ Σ.* LaurS. vulg. — *αυτη η* Augl. — *αὐτοῦ* sine articulo *ἡ* Aug2.

τοῦ Φιλοκράτους, ἣ συνεῖπεν οὗτος, οἱ δὲ πρέσβεις ἀπήρκε-
388 *σαν*[2] *οἱ τοῦ Φιλίππου λαβόντες τοὺς ὅρκους (καὶ μέχρι τούτου γ'*[3] *οὐδὲν ἀνήκεστον ἦν τῶν πεπραγμένων, ἀλλ' αἰσχρὰ μὲν ἡ εἰρήνη καὶ ἀναξία τῆς πόλεως,*[4] *ἀντὶ δὲ τούτων δὴ*[5] *τὰ θαυμάσι' ἀγάθ' ἡμῖν ἔμελλεν*[6] *ἔσεσθαι)· ἠξίουν ὑμᾶς*[7] *ἐγώ, καὶ τούτοις ἔλεγον, πλεῖν τὴν ταχίστην ἐφ'*[8] *Ἑλλῃσπόντου*[9] *καὶ μὴ προέσθαι μηδ' ἐᾶσαι*[10] *κατασχεῖν Φίλιππον μηδὲν*[11] *ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ τῶν ἐκεῖ*[12] *χωρίων.* (151) *ᾔδειν γὰρ ἀκριβῶς, ὅτι πάνθ' ὅσ' ἂν ἐκ πολέμου γιγνομένης*[1] *εἰρήνης προεθῇ,*[2]

laudavit, et Philippi legati discessissent exacto iureiurando (et hactenus quidem nihil actum erat insanabile, sed turpis quidem erat et indigna pax republica, loco horum vero scilicet admiranda illa bona percepturi eramus); postulabam a vobis ego, et istis dicebam, ut primo quoque tempore in Hellespontum navigaremus, neve quicquam negligeremus, vel Philippum occupare interiecto tempore ullum ex locis illius regionis pateremur. (151) Compertum enim habebam, quaecunque bello in pacem con-

---

2) *ἀπήρκεσάν Σ.* Ald. Fel. Cf. §. 163. — *ἀπήρκεσαν* (LaurS). vulg. etiam Bekk. etc. Nos assentimur Buttmanni rationi de iota non subscribendo Gr. T. I p. 439 ed. 2ae. — *ἀπήκεσαν* pr *Ω*. — *ἀπῄεσαν* Aug2. 3) *γ'* om Aug1. *k. s.* — *δὲ* Aug2. 4) *τῆς πόλεως καὶ ἀνάξια* pr Mal. ordinem restituit Chr. 5) *δὴ* om Aug1. *k. s.* Laur8. — punctis notavit AldB. 6) *ἀγαθὰ ἡμῖν ἔμελλεν Σ.* LaurS. vulg. etiam *Ω*. — *ἀγαθὰ ὑμῖν ἔμελλεν* (*ἤμελλεν?*) Aug2. — *ἔμελλεν ἡμῖν ἀγαθὰ* Mor. — *ἤμελλεν ἡμῖν ἀγαθὰ* Aug1. *s.* — *ἤμελλεν ἀγαθὰ k.* 7) *ἡμᾶς* Fel. *Φ.* Recepit Reiskius, ut accusativus pertineret ad *πλεῖν*. 'Reiskii ratio constructionem facit scabram. *petebam a vobis veniam proficiscendi.*' Schaeferus. 8) *τὴν ἐφ' F* (non Bav?). *Φ.* 'Quae Herodotea, non Attica locutio.' Shilleto. *τὴν* est repetita syllaba. 9) *Ἑλλήσποντον* AldT. — *Ἑλλήσποντον* (ου supra) Vind7. 10) *μὴ δ' ἐᾶσθαι* Ald. — *μηδὲ ἀκοῦσαι Ω*, in cuius marg *ἐᾶσαι*. 11) *μηδ'* Mal. — *μὴ δ' r.* Vind4. — — *Φιλ. μηδὲν κατασχεῖν* Aug1. *k. s.* 12) *ἐκεῖ τι* LaurS. vulg. — *τι* om *Σ.* Aug1. (*k. s.* Vind3. 4). 'Iure delevit Bekkerus. tanta enim intercapedine *τι* a *μηδὲν* nusquam dirimitur.' Schaeferus.

151. 1) *γενομένης* marg Mor. Imo in praesenti cardo sententiae vertitur. nam non de iis rebus agitur, quae ante pacem constitutam occupatae sint, sed de iis, quae inter pacem constituendam negligenibus celeriter praeripiantur, *ὑπὲρ τῶν ἐγκαταλειφθέντων*, oppositis *τῶν ὅλων* et *οἱ προλαβόντες*. 2) *προσθῇ r. t. u.* pr *Ω* (qui codex nunc *προςθῇ* (ε supra)). textus Vind3, cuius margo *προεθῇ*.

ταῦτα τοῖς ἀμελήσασιν[3] *ἀπόλλυται. οὐδεὶς γὰρ πώποθ' ὑπὲρ τῶν ὅλων πεισθεὶς εἰρήνην ἄγειν, ὑπὲρ τῶν ἐγκαταλειφθέντων*[4] *ἐξ ἀρχῆς ἠθέλησεν*[5] *πολεμεῖν, ἀλλὰ ταῦθ' οἱ προλαβόντες*[6] *ἔχουσιν. χωρὶς δὲ τούτων, δυοῖν χρησίμοιν οὐ διαμαρτήσεσθαι τὴν πόλιν ἡγούμην πλευσάντων ἡμῶν.*[7] *ἢ γὰρ παρόντων καὶ κατὰ τὸ ψήφισμ' αὐτὸν*[8] *ἐξορκωσάντων,*[9] *ἃ μὲν εἰλήφει*[10] *τῆς*[11] *πόλεως, ἀποδώσειν, τῶν δὲ λοιπῶν ἀφέξεσθαι,*[12] *ἢ μὴ ποιοῦντος*[13] *ταῦτα,*[14] *ἀπαγγέλλειν*[15] *ἡμᾶς*[16] *εὐθέως δεῦρο,*

vertendo proiecta fuerint, ea iis qui neglexerint periisse. nemo enim unquam, cui persuasum fuit de summa rerum pacem inire, pro iis quae deserta fuerint, denuo bellum gerere voluit, sed ea tenent qui occuparunt. Praeterea autem, si navigassemus, duplici bono non privatum iri putabam rempublicam. aut enim, si adessemus et e decreto iusiurandum ab eo exegissemus, eum quae reipublicae nostrae praeripuisset redditurum et reliqua non aggressurum; aut nisi haec faceret, nos statim huc renun-

---

3) *ἀμελήσασιν* Σ. Laur8. vulg. — *μελλήσασιν* Augl. 2. *k. r. s.* Harl. Laur8. — *ἀμεχρήσασιν* (λ superscr.) Ω. De confusis λ cum χ et ρ vid. Bast. Comm. Palaeogr. passim. 'Praetuli *μελλήσασιν*. iis, si qui cunctati essent neque satis festinassent tabulas foederis [imo *pacis*] obsignandas et religione iurisiurandi confirmandas curare.' Reiskius. '*ἀμελήσασιν* Bekker. Quod mihi quoque videtur praeferendum. Orator omnino detrimenta intelligit, quae talibus in negotiis e negligentia, ad quam etiam cunctatio referenda, nasci solent.' Schaeferus. 4) *καταληφθέντων* Φ. *r.* Vind4. Mal, in cuius margine Chr. scripsit *ἐγκαταλειφθέντων*. — *ἐγκαταληφθέντων* coniecit Lamb. Recepit Reiskius: 'quae interea, inquit, dum de pace agitur, occupantur ab altera parte contrahentium.' — Contra Schaeferus: 'Bene *ἐγκαταλειφθέντων* Bekk. i. e. *προσθέντων*. Bonorum quae quis ipse neglexit damnum patientius fert, ut nolit propterea descendere ad novas inimicitias.' Coniecturae *ἐγκαταληφθέντων* praepositio *ἐν* h. l. explicari non potest. quid enim sibi vult h. l. *intus capi, intercludi*? Imo *ἐγκαταλειφθέντα* est i. q. *interea relicta, deserta.* 5) *ἐθελῆσαι* Augl. *k. s. δ.* 6) *λαβόντες* Aug2. Cf. not. 1. 7) *ὑμῶν* cod *δ.* 8) *αὐτῶν* Mal. — *αὐτὰ* cod *s.* 9) *ὁρκωσάντων* Augl. *k. s.* 10) *εἰλήφασι r.* 11) *τῶν τῆς* Aldetc. Ω. Φ. *t. u. v.* Vind3. 4. Laur8. — *τῶν* om Σ. vulg. (Laur8 punctis notavit). 12) *ἐφέξεσθαι r.* 13) *ποιοῦντος τούτου* vulg. textus Ω. — *π. ἐκείνου* Augl. 2. *k. s. δ. ε. η.* marg Ω. Harl. — pronomen om Σ. pr Laur8 lineam finiens. *Υ*. Lind. Laur8. 14) *ποιοῦντος τοιαῦτα ταῦτα* Lind. 15) *ἀπαγγελεῖν* Appfr. marg Mor. AldB. AldV. Less. corr Mal. (Vind4). 'Fort. *ἀπαγγελεῖν*, ut *ἀποδώσειν, ἀφέξεσθαι, προήσεσθαι* etc.' Marklandus. Etiam Bernhard. Synt. p. 371 cum *ἀποδώσειν* compone-

(152) *ὥςτ' ἐν ἐκείνοις τοῖς πόρρω καὶ*[1] *ἐλάττοσι τὴν πλεονεξίαν καὶ τὴν ἀπιστίαν ἰδόντας*[2] *ὑμᾶς περὶ τῶνδε τῶν ἐγγὺς καὶ*[3] *μειζόνων, λέγω δὲ*[4] *Φωκέων καὶ Πυλῶν, οὐ προήσεσθαι,*[5] *μὴ*[6] *προλαβόντος δ' ἐκείνου ταῦτα μηδ' ὑμῶν*[7] *ἐξαπατηθέντων ἅπαντ' ἐν ἀσφαλεῖ*[8] *τὰ πράγματ' ὑμῖν*[9] *ἔσεσθαι, καὶ παρ' ἑκόντος ὑπάρξειν αὐτοῦ τὰ δίκαια.* (153) *Καὶ ταῦτ' εἰκότως οὕτως*[1] *ὑπελάμβανον ἕξειν. εἰ γὰρ ἦσαν,*[2] *ὡς ἦσαν*[3] *τότε,*
380 *Φωκεῖς*[4] *σῷοι*[5] *καὶ Πύλας εἶχον· ἐκεῖνος μὲν οὐδὲν ἂν ὑμῖν*

tiare, (152) itaque vos, in remotis illis et minoribus perspecta hominis avaritia et perfidia, de his finitimis et maioribus, Phocensibus inquam et Pylis, non negligentes fore, et si ille haec non occupasset neque vos decepti essetis, in tuto vobis fore omnia, et quae aequa sint, illum vobis ultro praestiturum. (153) Et haec non ab re ita fore putabam. si enim essent Phocenses, ut tum erant, incolumes et Pylas tenerent; ille nullum

---

bat, sed praesens defendebat. Contra Sauppius ad Lycurg. §. 76 p. 120 sq. monuit hunc infinitivum explicare *θατέρου διαμαρτήσεσθαι*, ideoque postulare *ἀπαγγελεῖν*. Pariter Weberus ad Aristocr. §. 12 p. 150: praesentis quidem infinitivo locum esse dicit, ubi res iam praesens esse cogitetur, sed futuri, ubi pendeat ab adipiscendis demum certis quibusdam rebus. vere addens: 'nihil autem frequentius in libris mscr. est, quam commutatio formarum *ἐκβάλλειν* et *ἐκβαλεῖν*, *ἀπαγγέλλειν* et *ἀπαγγελεῖν*.' At h. l. praeferendum videtur *ἀπαγγέλλειν* de re non futura aliquando, sed *statim*, eodem tempore perficienda. 16) *ὡς ἡμᾶς* Augl. *k. r. s.* (Aug2?). Dicendum fuisset *ὡς ὑμᾶς*.

152. 1) *καὶ* om *s.* 2) *εἰδότας* vulg. — *εἰδώντας* Ask. — *ἰδόντας* *Σ.* LaurS. Augl. 2. *η.* Obs. Ven. Harl. Vind4. Mal. Laur8. (*T. k. r. s*). 3) *καὶ τῶν* LaurS. vulg. — *αὐτῶν t.* — *τῶν* om *Σ.* Augl. 2. Laur8. (*T. k. s.*). '*τῶν ἐγγὺς καὶ μειζόνων* ad eadem pertinet.' Shilleto. Cf. *τοῖς πόρρω καὶ ἐλάττοσι*. 4) *δὴ* Aldetc. *t.* — *δὲ Σ.* LaurS. vulg. 'Talibus in formulis tam simplex *λέγω* quam additâ particulâ *λέγω δὲ* dicitur. — *λέγω δὴ* ubi occurrit, significatur res dignior attentione. Vide mea in H. Stephan. Thesauro col. 5642 A.' Schaeferus. 5) *προέσεσθαι Ω.* 6) *καὶ μὴ* Aug2. 'De proximo *δ'* nihil annotavi, ut nesciam, sitne ibi necne.' Reiskius. 7) *ἡμῶν* Fel. 8) *ἀσφαλείᾳ* Aug2. Mal. — *ἀσφαλία* Vind4. — *ασφαλει Σ* in extrema linea, post quam aliquid erasum est, fortasse *α*. — *ἀσφαλεῖ* LaurS. vulg. 9) *ὑμῖν* om Augl. *s. k. s.*

153. 1) *οὕτως* om Mal. 2) 'Malim *εἰ γὰρ νῦν ἦσαν*. nam oppositum adverbium insequens *τότε* postulat.' Reiskius. 'Non postulat. quippe *νῦν* latet in modo conditionali *ἦσαν*.' Schaeferus. 3) *ὡς ἦσαν* om Mal. 4) *οἱ Φωκ.* LaurS. vulg. — *οἱ* om *Σ.* Augl. Lind. Laur8. (*T. k. s.*). 5) *σῷ* Dind. ut nunc solet, de suo.

εἶχεν[6] ἀνατείνασθαι[7] φοβερὸν, δι' ὃ[8] τῶν δικαίων ἄν τι παρ-ειδετε.[9] οὔτε γὰρ[10] κατὰ γῆν παρελθὼν οὔτε ναυσὶ κρατήσας εἰς τὴν Ἀττικὴν ἥξειν ἔμελλεν,[11] ὑμεῖς[12] δ' ἐκείνου[13] παραχρῆμα, εἰ μὴ τὰ δίκαια ποιοίη,[14] κλείσειν τὰ ἐμπόρια,[15] καὶ χρημάτων τ'[16] ἐν σπάνει καὶ τῶν ἄλλων ἐν πολιορκίᾳ πάλιν αὐτὸν καταστήσειν, ὥςτ' ἐκεῖνος[17] ὁ δουλεύσων[18] ἔσεσθαι[19] τοῖς ἀπὸ τῆς εἰρήνης λυσιτελοῦσιν, οὐχ ὑμεῖς. (154) Καὶ ταῦθ' ὅτι οὐκ ἐπὶ τοῖς συμβεβηκόσιν νῦν[1] πλάττομαι[2] καὶ προςποιοῦμαι, ἀλλὰ τότ'[3] εὐθὺς[4] ἐγνώκειν καὶ προεωρώμην ὑπὲρ ὑμῶν[5] καὶ τούτοις ἔλεγον, ἐκεῖθεν εἴσεσθε: ἐπειδὴ γὰρ

vobis incutere terrorem potuisset, propter quem ius aliquod neglexissetis. neque enim aditu terra patefacto neque navibus victoria potitus, in Atticam venturus fuisset, vos autem illi statim, si ius violasset, mercatus clausuri, et pecuniae penuria et ceterarum rerum ad obsidionem eum iterum redacturi fuissetis, ut ille serviturus fuisset pacis commoditatibus, non vos. (154) Et haec non nunc a me fingi ex eventu et simulari, sed tum statim et sensisse et praevidisse me in vestram utilitatem et istis legatis indicasse inde cognoscetis: quum iam nulla contio restaret

---

6) οὐδὲν ἂν εἶχεν ὑμῖν Mor. — ἂν οὐδὲν ὑμῖν εἶχεν Ald. Fel. — οὐδὲν ἂν ὑμῖν εἶχεν Σ. LaurS. vulg. (Augl?). — ὑμῖν οὐδὲν ἂν εἶχεν k. s. 7) ἐπανατείνασθαι γρ marg antiq Σ. γρ Φ. γρ F (non γρ Bav). ἀπειλῆσαι man sec. — επανατεινασθαι LaurS, post σαι est rasura. 8) διὸ Ω. Vind3. 9) παρίδετε Augl. s. Laur8. 10) οὐδὲ γὰρ Augl. k. r. s. 11) ἤμελλεν Bav (non F?). Lind. (Vind3. 4. Mal. Laur8). — ἔμελλον (ε supra ο) Ω, sed primum ἔ mutatum est in ἤ. 12) ἡμεῖς Augl. k. s. 13) ἐκείνῳ Ald etc. — ἐκείνου Σ. LaurS. vulg. — ἐκεῖνοι r. Vind4. — ἐκείνου (ω supra ου) Ω. 14) ποιοίης Vind4. — ποιοι sine accentu pr Σ, antiq add η. nihil erasum est. Vid. Append. ad Proll. Gr. §. 150. 15) ἐμπορεῖα cod β. 16) γ' Aldetc. Ω. u. Vind3. — τε Σ. LaurS. vulg. 17) ἐκεῖνο Vind4. 18) δουλεύων AldV. LaurS. Augl. k. s. η. Ven. Harl. Placuit Schaefero, recepit Dindorfius. Bene fortasse, si ἔμελλεν retineretur. Vid. not. 19. 19) ἔμελλεν ἔσεσθαι LaurS. vulg. — ἔσεσθαι ἔμελλε Ald. Fel. Ω. Φ. t. u. v. Vind3. — ἔμελλεν om Σ, add antiq. Si necessarium esset ad sententiam intelligendam, supplendum e praegressis. Rarior quidem est infinitivus futuri cum ὥςτε constructus apud alios scriptores, sed vid. §. 72. Phil. III §. 67. Megal. §. 4. Aphob. III §. 5. Onet. I §. 5.

154. 1) νυνὶ LaurS. vulg. — νῦν Σ. T. r. 2) πλάττωμαι Ω. 3) τοῦτ' r. γρ F. γρ Φ. 4) εὐθέως Augl. 2. k. s. ∂. ε. η. — εὐθεὺς Ω. 5) ἡμῶν u.

ἐκκλησία μὲν οὐκέτ' ἦν[6] ὑπόλοιπος οὐδεμία διὰ τὸ προκατακεχρῆσθαι,[7] οὗτοι δ' οὐκ ἀπῆσαν[8] ἀλλ' αὐτοῦ διέτριβον·[9] γράφω ψήφισμα βουλεύων,[10] τὴν βουλὴν ποιήσαντος τοῦ δήμου κυρίαν, ἀπιέναι τοὺς πρέσβεις τὴν ταχίστην, τὸν δὲ στρατηγὸν Πρόξενον[11] κομίζειν[12] αὐτοὺς[13] ἐπὶ τοὺς τόπους[14] ἐν οἷς ἂν ὄντα Φίλιππον πυνθάνηται, γράψας ὥσπερ[15] νῦν λέγω τοῖς ῥήμασιν[16] οὕτως ἄντικρυς.[17] Καί μοι λέγε τοῦτο τὸ ψήφισμα λαβών.

ΨΗΦΙΣΜΑ.[1]

155. Ἐνθένδε μὲν τοίνυν αὐτοὺς ἐξήγαγον οὕτως, ἄκοντας,[2] ὡς καθαρῶς οἷς μετὰ ταῦτ' ἐποίουν εἴσεσθε. Ἐπειδὴ

(consumptae enim erant omnes) et isti nondum abiissent, sed hic tempus tererent; senator decretum scribo, populi auctoritate senatui permissa, ut primo quoque tempore legati abirent, et ut Proxenus dux eos in illa loca deportaret, in quibus versari Philippum cognovisset, iis verbis, quae nunc refero, sic aperte [in decreto] scriptis. Age cape id decretum et recita.

155. Hinc igitur ita eos eduxi, invitos, ut ex iis, quae postea fecerunt, liquido cognoscetis. Ut autem Oreum pervenimus et cum Proxeno

6) ἦν om Vind7. omisisse dicitur etiam Σ, quare Turicc. deleverunt. non omisit hic codex, trium testium fide. non solum ego nihil adnotaveram, nec Geislerus, et postea iterum eam lectionem examinare Meunierum iussi, qui etiam imagine verba ουκετ' ην ὑπόλοιπος inesse confirmavit. Sed ην est in extrema linea et paululum excurrit; atramenti vero eiusdem et eiusdem literarum formae, ut dubitare non possimus, quin sit eiusdem primae manus. 7) Cit. Hermog. T. III p. δεδαπανῆσθαι man sec? 271 W. — προκατακεχρησθαι LaurS. 8) ἀπήεσαν omnes libri, etiam Σ. LaurS. Sed vid. ad §. 17. 9) διέτριβε Vind4. 10) βουλεύω pr Ω. 11) προύξενον Ω. 12) νομίζειν Φ. 13) αὐτὸν r. 14) τρόπους Ω. 15) οἷςπερ Lambinus coniecit. 16) αὐτοῖς ῥήμασιν, ἄντ. οὔτ. coniecit Dobraeus. Debebat certe τοῖς αὐτοῖς ῥήμ. sive τοῖς ῥ. αὐτοῖς, ut Lambinus. 17) ἄντικρυς οὕτως Mor., ut Dobraeus. — οὕτως ἄντικρυς Σ. LaurS. vulg. — οὕτως ἄντικρυ Scholia Plat. descripta in fragmm. p. 791 ed. mea apud Didot. — delevit Lambinus. om Laur8.

155. 1) Titulum om Σ in lacuna. pr LaurS. 2) ἀκούοντας γρ δ. pr T. IndAld. γρ. ἀκούοντας AldV. De confusis his vocabulis vid. Orvill. Char. p. 184 extr. (= 311 med.). — ἀλόντας cod η. — Bene Bekkerus ἐξήγαγον οὕτως ἄκοντας, pro vulgatis ἐξήγαγον, οὕτως ἄκοντας. Sed iam Reiskius verum intellexerat.

δ'[3] ἀφικόμεθ' εἰς Ὠρεὸν[4] καὶ συνεμίξαμεν[5] τῷ Προξένῳ·
ἀμελήσαντες οὗτοι[6] τοῦ πλεῖν καὶ τὰ προστεταγμένα πράττειν
ἐπορεύοντο κύκλῳ, καὶ πρὶν εἰς Μακεδονίαν ἐλθεῖν τρεῖς καὶ
εἴκοσιν ἡμέρας ἀνηλώσαμεν,[7] τὰς δ' ἄλλας πάσας[8] καθήμεθ'[9]
ἐν Πέλλῃ, πρὶν Φίλιππον ἐλθεῖν, σὺν[10] αἷς ἐπορεύθημεν, 390
ὁμοῦ πεντήκονθ' ὅλας.[11] (156) Ἐν δὲ τούτῳ Δορίσκον,[1] Θρᾴ-
κην, τἀπὶ Τειχῶν,[2] Ἱερὸν ὄρος, πάντα[3] τὰ πράγματ' ἐν εἰρή-

congressi sumus; isti navigatione neglecta et executione mandatorum, passim oberrabant, et antequam in Macedoniam veniremus, dies tres et viginti consumpsimus, reliquos vero omnes Pellae desedimus, antequam Philippus veniret, iis quos in itinere fuimus additis, ferme quinquaginta totos. (156) Interea Doriscum, Thraciam, regionem ad Castella sitam, Sa-

---

3) 'Pro δὲ fort. γάρ.' Schaeferus. 'Eodem iure res adferri etiam per oppositionem potuit.' Klotzius ad Devar. T. II p. 365, quem vide. 4) ωρεον Σ. 5) συνεμειξαμεν? pr Σ, in quo codice ι latius spatium occupat. — γρ. σύνεσμεν καὶ συνετάξαμεν (συνετεύξαμεν scr.) marg Mor. Cf. Schol. 6) οὗτοι om Vind4. pr Mal. 7) ἀν$\overset{α}{η}$λώσαμεν F (Bav?). t. u. Vind3. — ἀν$\overset{η}{α}$λώσαμεν Ω. — ἀνηλώσαμεν etiam pr LaurS, eadem mutavit η in α. 8) ἁπάσας vulg. — πάσας Σ. LaurS. Augl. k. s. Vind4. 9) ἐκαθήμεθα Laur8. γρ marg Mor. — Pollux III §. 89: καθήμεθα δὲ ἀντὶ τοῦ ἐκαθήμεθα Δημοσθένης. Cf. infra §. 166. 10) καὶ σὺν s. 11) ὅλαις Aldetc. Ω. t. u. Mal. — ὅλας Σ. LaurS. vulg.

156. 1) δώρισκον Φ. — δ$\overset{ο}{ω}$ρίσκος. διφορεῖται. cod A Suidae. Cit. Harpocr. s. v. Δόρισκος. χωρίον τῆς Θρᾴκης. Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος. Citatur frequentissimo errore. 2) τὰ ἐπὶ τῶν τειχῶν rec v. Aug2. Laur8. — τῶν om Σ. LaurS. vulg. — τἀπὶ Τειχῶν, tanquam nomen proprium carere potest articulo, significans regionem ad moenia sitam quae §. 180 simpliciter τὰ Τείχη dicuntur. Palmerius Exercc. p. 280 legendum putat Θρᾴκης τὰ ἐπὶ τ. 'Probabilis videtur coniectura Θρᾴκης τὰ ἐπὶ τῶν τειχῶν. reliqua enim loca etiam ad Thraciam pertinent. dici igitur nequit Doriscus et Thracia, in Thracia autem prope Doriscum erant τὰ Σαμοθρᾳκικὰ τείχεα docente Herodoto VII cap. 108.' Grevius. At §. 180 Θρᾴκην et τὰ Τείχη distinguuntur. haec sunt a Samothracibus in Thraciae littore illi insulae opposito condita et reliqua Cersobleptis castella, illa non est magna Thracia, cuius pars illa est, sed videri posset Thracia propria, inter Strymonem et Nestum fluvios conclusa, ubi liberi Panaei, Odomanti, Droi et Dersaei habitabant (Thuc. II, 101 §. 2). Hanc regionem proprie Demosthenis aetate intellectam esse Thraciam concludi posset ex eo, quod Philippus et Alexander filius ad Nestum Macedoniae fines protulisse dicuntur. Strab. Fragm. Maced. VII, 33 T. II p. 83 Cram: εἶτα αἱ τοῦ Στρυμόνος ἐκβολαί . . .

νῃ καὶ σπονδαῖς ᾕρει καὶ διῳκεῖθ' ὁ[4] Φίλιππος, πολλὰ λέγοντος ἐμοῦ[5] καὶ θρυλοῦντος[6] ἀεί, τὸ μὲν πρῶτον ὡς ἂν εἰς κοινὸν[7] γνώμην ἀποφαινομένου,[8] μετὰ ταῦτα δ' ὡς[9] ἀγνοοῦντας διδάσκοντος,[10] τελευτῶντος δ' ὡς ἂν[11] πρὸς[12] πεπρακότας[13] αὑτοὺς[14] καὶ ἀνοσιωτάτους[15] ἀνθρώπους οὐδὲν ὑποστελλομέ-

crum montem, omnia tempore pacis et libationum capiebat et procurabat Philippus, crebro dictitante me et clamitante semper, primum ut qui in commune consulant, postea docente ut ignaros, postremo ut qui in eos qui se vendiderant et in impurissimos homines sine reformidatione inve-

---

εἶτα τὸ Νέστου στόμα τοῦ διορίζοντος Μακεδονίαν καὶ Θρᾴκην, ὡς Φίλιππος καὶ Ἀλέξανδρος ... διώριζον ἐν τοῖς κατ' αὐτοὺς χρόνοις. Sed e gemino loco Cor. §. 27 patet h. l. Θρᾴκην non solum illum tractum sed ampliorem intelligendum esse; non oratoria veri superiectione, ut Weiskius (Hyperb. P. III p. 11) putavit, sed more etiam rerum scriptorum, Herodoti, Xenophontis (Hist. Gr. V, 2 §. 24?), Diodori (XVI, 71), quamquam non Thucydidis accuratioris, (Popp. Prolegg. T. II p. 347 sqq.) intelligenda est Chalcidica Thracia cum littore orientali, τἀπὶ Θρᾴκης. De quo usu vid. Mannert. Geogr. T. VII p. 445 sq. et quos citavimus Prolegg. ad Phil. I p. 23. Add. nunc Tafel. Via Egnatia P. III p. 40 sqq. Boehneck. l. c. p. 96. Baehr. ad Herod. VI cap. 33. H. l. autem esse Θρᾴκην = τἀπὶ Θρᾴκης ostendunt loci §. 219. Chers. §. 64. Aeschin. f. leg. §. 9. Omnino autem Θρᾴκην, si situs locorum recte traditur, ante Δόρισκον ponendum esse videtur. — In ParThiersch haec inveniuntur: τὰ ἐπὶ θράκης τείχη. τὸ ἡραῖον τεῖχος. δορίσκον θράκης. Petita videntur e Chers. §. 64. Olynth. III §. 4 et aliis locis. 3) πάντα τε pr Ω. 4) ὁ om Augl. 2. *k. s.* 5) λέγοντός μου *k. r. s.* Vind4. Mal. 6) θρυλλοῦντος LaurS. vulg. — θρυλοῦντος Σ. Τ. Φ. *k. v.* Augl. Vind3. Chr. Vid. Prolegg. Gramm. §. 123. 7) κοινὴν *s. ζ.* 8) τὸ μὲν πρ. ... ἀποφαινομένου om Ω. 9) ὡς ἂν coni. Marklandus. 'Non assentior. non eadem ratio est horum trium membrorum. primum enim Demosthenes simulabat se εἰς κοινὸν γνώμην ἀποφαίνεσθαι, quamvis probe nosset collegarum fraudem, quapropter recte ponitur ὡς ἂν — ἀποφαινομένου. postea, quum nihil proficeret, serio ὡς ἀγνοοῦντας ἐδίδασκεν, ut inepte addatur ἄν. Postremo increpabat ut proditores, ut in hoc membro. ... deleri oporteat ἄν.' Schaeferus. At vid. Buttmann. Ind. ad Mid. s. v. ὡς ἄν, de more cogitato, *ut solent.* 10) ὡς αὐτοὺς ἀγνοοῦντας καὶ διδ. *r.* 11) ὡς ἂν Σ. LaurS. vulg. — ἂν om Augl. 2. *k. r. s.* Laur8. — Cf. not. 9. 12) πρὸς om Τ. 13) προπεπρακότας sine πρὸς Augl. *r. s.* — πεπραπρακότας Laur8, πε in rasura. 14) ἑαυτοὺς vulg. — ante ἀγνοοῦντας ponit Vind4. — αυτοὺς Σ. — αὑτοὺς LaurS. Bkk. — — διδάσκ. ... αὐτους om Vind4. pr Mal. add Chr. i marg. 15) ανοσιοτάτους Ω.

νου.[16] (157) Ὁ δὲ τούτοις ἀντιλέγων φανερῶς[1] καὶ ἅπασιν[2] ἐναντιούμενος οἷς ἔλεγον μὲν ἐγώ, ἐψήφιστο[3] δ' ὑφ' ὑμῶν, οὗτος ἦν. Εἰ δὲ καὶ πᾶσιν ἤρεσκεν ταῦτα τοῖς ἄλλοις πρέσβεσιν, αὐτίκ' εἴσεσθε. ἐγὼ μὲν γὰρ οὐδέν πω[4] λέγω[5] περὶ οὐδενὸς οὐδ' αἰτιῶμαι,[6] οὐδ' ἀναγκασθέντ' αὐτῶν[7] οὐδένα δεῖ[8] δοκεῖν χρηστὸν εἶναι τήμερον, ἀλλὰ δι' αὐτὸν[9] καὶ τὸ μὴ κεκοινωνηκέναι τῶν ἀδικημάτων. ὅτι μὲν γὰρ αἰσχρὰ καὶ[10] δεινὰ καὶ οὐ προῖκα τὰ[11] πεπραγμένα, πάντες ὑμεῖς ἑοράκατε,[12] οἵτινες δ' οἱ τούτων μετεσχηκότες,[13] αὐτὸ[14] δηλώσει.

158. Ἀλλὰ[1] νὴ Δί' ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ τοὺς ὅρκους ἔλαβον παρὰ τῶν συμμάχων, ἢ[2] τἄλλ' ἃ προςῆκεν ἐποίησαν; Πολλοῦ γε καὶ δεῖ, ἀλλὰ τρεῖς μῆνας ὅλους ἀποδημήσαντες καὶ

hantur. (157) Qui autem his aperte refragabatur et omnibus tam dictis meis quam decretis vestris adversabatur, iste fuit. Placuerintne vero haec etiam omnibus ceteris legatis, statim scietis. ego enim nondum quicquam de ullo dico neque queror, neque ullus eorum coactus hodie videri bonus vir debet, sed ultro et scelerum vitata societate. Quae esse turpia atque atrocia flagitia et non admissa gratis, omnes vos vidistis, quorum qui socii fuerint, res ipsa ostendet.

158. At per Iovem eo tempore iusiurandum a sociis eius exegerunt aut cetera quae decebat egerunt? Multum certe abest, sed tribus mensi-

---

16) ὑποστελλουμένου *u.* — ὑποστελλόμενος *F. Φ. r.* — ὑποστελλόμενος (φοβούμενος) Bav. — ὑποστελλομένου pr LaurS, corr ου in ος mutato accentu, ut videtur a manu sec.

157. 1) φανερος (ῶ) Vind3. 2) πᾶσιν Augl. *k. s.* 3) ἐπεψήφιστο Appfr. AldV. 4) οὐδέ πω *r.* 5) Post λέγω incipit codex Laurentianus *Π.* Quae antecedunt, recentior manus supplevit. 6) ἐναντιοῦμαι *r.* 7) αὐτὸν *Φ.* Augl. *k. r. s.* Vind4. 8) δεῖ om *Ω.* 9) αὑτὸν vulg. Recte. est oppositum ἀναγκασθέντα. — αυτὸν *Σ.* — αὐτὸν Fel. LaurS. AldV. Bav. Vind4. *Π.* Laur8. Mal. Bkk. 10) καὶ om Ald. Fel. 11) τὰ om *Ω.* 'Mallem omissum.' Schaeferus. Debilitaretur sic sententia. Hoc observavit Shilleto. 12) ἑωράκατε libri. Vid. Prolegg. Gr. §. 76. — ἑωράκατε AldV. 13) μετασχόντες *r.* γρ *Φ.* Vind4. 14) αὐτὰ vulg. — αὐτὸ *Σ.* LaurS. 'Nusquam, quod meminerim, nisi in locis corruptis dicitur αὐτὰ δηλώσει, ubique αὐτὸ δηλώσει. Quodsicubi pluralem repereris, additum leges τὰ πράγματα aut simile quid. Sic τὰ ἔργα καὶ τὰ πεπραγμένα αὐτὰ δηλώσει p. 393, 21. Vid. mea in Stephani Thesauro col. 3278 C.' Schaeferus. Cf. Censuram in Caesaris Diar. Antiq. 1857 p. 179 sq.

158. 1) Ἀλλ' οὐ *Π.* 2) καὶ Dobraeus coni. 3) δραχμὰς λαβόντες vulg. — λαβόντες δραχμὰς *Σ.* LaurS. *T.* Augl. *k. s.* Lind. Laur8.

χιλίας λαβόντες δραχμὰς[3] ἐφόδιον παρ' ὑμῶν, παρ'[4] οὐδεμιᾶς[5] πόλεως, οὐθ' ὅτ' ἐκεῖσ' ἐπορεύοντο,[6] οὐθ' ὅτ' ἐκεῖθεν[7] δεῦρο, τοὺς ὅρκους ἔλαβον, ἀλλ' ἐν[8] τῷ[9] πανδοκείῳ τῷ πρὸ[10] τοῦ Διοςκορείου[11] (εἴ τις[12] ὑμῶν εἰς Φερὰς ἀφῖκται, οἶδεν ὃ[13] λέγω),[14] ἐνταῦθ'[15] ἐγίγνονθ'[16] οἱ[17] ὅρκοι, ὅτε δεῦρ' ἤδη τὸ στράτευμ' ἄγων ἐβάδιζεν Φίλιππος,[18] αἰσχρῶς, ἄνδρες[19] Ἀθη-
391 ναῖοι, καὶ ἀναξίως[20] ὑμῶν. (159) Καίτοι τοῦτο[1] Φίλιππος ἁπάντων ἂν ἐτιμήσατο πλείστου[2] τοῦτον τὸν τρόπον πραχθῆναι. Τήν τε γὰρ εἰρήνην[3] οὐχὶ[4] δυνηθέντων, ὡς ἐπεχείρησαν

bus totis peregre absumptis et mille drachmis in viaticum a vobis acceptis, a nulla civitate neque inter eundum neque inter redeundum exegerunt iusiurandum, sed in caupona, quae est ante Castoris et Pollucis aedem (si quis vestrum Pheris fuit, intelligit quid dicam), ibi iusiurandum datum est, quum iam cum exercitu Philippus huc proficisceretur, turpiter, Athenienses, et non e vestra dignitate. (159) At illa eo modo fieri, id Philippus omnium maximi aestimaverit. nam quia et pacem ita, ut instituerant

---

4) ὅσα παρ' vulg. — ὅσον παρ' Augl. 2. *k. s.* — παρ' sine relativo Σ. LaurS. *T.* Lind. Laur8. Recte. Vid. Boehneck. l. c. p. 397. 5) οὐδεμιᾶς ἄλλης Augl. 2. *k. r. s.* Chr. Less. — — ὅσα οὐδὲ παρὰ μιᾶς ἄλλης codd *δ. η.* 6) οὐθ' ... ἐπορεύοντο om Vind3. 7) ἐπορεύοντο ... ἐκεῖθεν om pr Mal. 8) ἐπὶ Anonymus Rh. T. VIII p. 654. 9) τῷ om Augl. *k. s.* 10) πρὸς Bav (non *F*?). 11) διοσκορίου Augl. 2. *s.* — διοσκουρείου Σ. vulg. — διοσκουρίου corr Bav (*F*?). — διοσκορείου *k. r. t.* pr Bav. (LaurS). Recte. Vid. Lobeck. ad Phryn. p. 235. 12) τις om pr Mal. 13) ἃ Φ. *r.* Vind4. Π. pr Mal. 14) ἐγὼ λέγω Mor. — ἐγὼ om Σ. LaurS. vulg. Cf. Cor. §. 199.'— — Cit. Hermog. T. III p. 263 sq. W. 'Theodoretus Curat. Gr. Affect. p. 115, 10 Sylb.' Reiskius. 15) ἐντεῦθεν *r.* — om Ω. *β. ζ. ι. u. v.* Vind3. 16) ἐγένοντο Anonymus Rh. 17) οἱ om Ω. 18) Φίλιππος Σ, sic in fine columnae sub Φί- (ἐφ' ὑμᾶς) λιππος antiquus ἐφ' ὑμᾶς subscripsit. — Φίλιππος ἐφ' ὑμᾶς γρ Φ. item LaurS, sed ἐφ' ὑμ. punctis notatum. 19) ὦ ἄνδρες vulg. — ὦ om Σ. LaurS. Lind. Laur8. 20) αξίωσ pr Σ initio lineae, cui praeposuit antiq ἀν. — Cit. Maximus Pl. Rh. T. V p. 465 W.

159. 1) τοῦθ' ὁ LaurS. vulg. — τοῦτο sine articulo Σ. *T.* Augl. 2. *k. r. s.* Vind4. Mal. Laur8. Π. AnecdBkk. p. 175. 2) πλεῖστον *r.* — πλείστου τοῦ AnecdBkk. — περὶ πλείστου *F* (non Bav?). Φ. item LaurS, sed punctis notatum περί. 3) Post εἰρήνην add καὶ τὴν συμμαχίαν Appfr. AldV. 'Quod si orator non addidit; τε γὰρ absolute intelligi oportet, ut valeat i. q. καὶ γὰρ *etenim*. Aristoteles Polit. VII, 13 §. 4: τόν τε γὰρ μέλλοντα καλῶς ἄρχειν ἀρχθῆναί φασι δεῖν πρῶτον. — Vid. Zellius in Creuzeri Meletem. P. II p. 100. Schol. ad Pindar.

οὗτοι,[5] ‘πλὴν Ἁλέων[6] καὶ Φωκέων’ γράψαι, ἀλλ’ ἀναγκασθέντος ὑφ’ ὑμῶν τοῦ Φιλοκράτους ταῦτ’[7] ἀπαλεῖψαι,[8] γράψαι δ’ ἄντικρυς Ἀθηναίους[9] καὶ τοὺς Ἀθηναίων συμμάχους,[10] οὐκ ἐβούλετο[11] τοῦτον ὀμωμοκέναι τὸν ὅρκον οὐδένα τῶν αὐτοῦ[12] συμμάχων (οὐ γὰρ αὐτῷ συστρατεύσειν[13] ἐφ’ ἃ νῦν ἔχει τῶν ὑμετέρων[14] ἔμελλον,[15] ἀλλ’ ἕξειν[16] πρόφασιν τοὺς ὅρκους), (160) οὔτε[1] μάρτυρας γενέσθαι[2] τῶν ὑποσχέσεων, ἐφ’[3] αἷς

isti, ‘exceptis Halensibus et Phocensibus,’ scribere non potuerunt, sed coactus est a vobis Philocrates id delere ac perspicue ponere Athenienses et Atheniensium socios, noluit id iusiurandum ab ullo sociorum suorum dari (neque enim ea, quae nunc vobis erepta tenet, oppugnatum ivissent, sed iusiurandum excusassent), (160) neque eos conscios esse [voluit] pol-

---

Olymp. VIII, 10 (in Boeckhii Praefat. p. XII): οὕτω τε γὰρ ἔχει . . . ὀρθῶς. Alia dedi ad Dionys. Hal. Compos. Verb. p. 409 sq.’ Schaeferus. Cf. Shilleto ad h. l. Hand. De Particula Τε. P. II p. 17 sqq. Bernhard. Synt. p. 483. Klotz. ad Devar. T. II p. 749 sqq. Dindorf. ad Aristoph. Pac. vs. 402. At neque Demosthenis est hic usus, ne dicam oratorum (nam de Lycurgi §. 14 vid. Sauppium ad h. l.), et mutandum foret omnium librorum οὔτε §. 160 init., si h. l. τε γὰρ esset i. q. καὶ γάρ. 4) οὐ Bav (non *F*?). 5) οὗτοι τὸ πρῶτον marg LaurS, ut videtur pr manu. vulg. — τὸ om *Ω*.. — τὸ πρῶτον om *Σ*. 6) αλεων *Σ*. — ἀλέων *Ω*. Laur8. Fel. — ἁλέῶν LaurS. 7) ταῦτα μὲν vulg. — μὲν om *Σ*. LaurS. Vid. Doberenz. l. c. p. 15. 8) ἐπαλεῖψαι Aug2. 9) ἀθηναίοις Aug1. *s*. Harl. *Π*. Mal. LambInd. Cf. §. 278. — ἀθη-
ους
ναίοις *k*. 10) τοῖς ἀθ. συμμάχοις *Φ*. Aug1. *r*. *s*. Harl. *Π*. Mal. Lamb
οὺς ους
Ind. — τοῖς ἀθ. συμμάχοις *k*. ‘Rectius credo [οις . . . οις . . . οις].’ Taylorus. ‘Ego quoque dativum praefero. sunt enim haec verba sumta e formula pacis pariter ut illa πλὴν Ἁλέων καὶ Φ. Iam vero illa in formula fuisse dativum, non accusativum, non dubitabis, si contuleris pp. 358, 26. 368, 22. 440, 25.’ Schaeferus. Cuius conclusio non est necessaria. Vid. Dobraeum, qui copiam exemplorum huius casus materialis, quem dicunt, citavit, unde unum peto Timocr. §. 82: γράψας ἀντὶ μὲν τοῦ τιμήματος τἀργύριον, ἀντὶ δὲ τοῦ ‘τὸ γιγνόμενον’ ὃ ὤφλεν. 11) ἐβούλετο omnes codd. 12) αὐτοῦ *Σ*. LaurS. vulg. — αὑτοῦ Aldetc. 13) συστρατεύειν Aug1. *k*. *s*. — συνστρατεύσειν LaurS, per συν versum finiens. 14) ἡμετέρων Aug1. *k*. 15) ἤμελλον Aug1. Vind4. Bkk. 16) ἴσως· ἔχειν AldV. — ἕξιν pr *Ω*.

160. 1) οὔτε omnes codd. — οὐδὲ Bekkerus de coniectura. — ‘οὔτε non video quomodo constare possit, nisi supra οὐκ ἐβούλετο οὔτε scribas.’ Shilleto. Respondet superiori (§. 159 not. 3) τε ante γὰρ liberius collocato, quod pertineret arctius ad τοῦτον etc., post quod

εὑρίσκετο τὴν εἰρήνην, οὐδὲ[4] *τοῦτο δειχθῆναι πᾶσιν, ὅτι*[5] *οὐκ ἄρ' ἡ πόλις ἡ τῶν Ἀθηναίων ἥττητο*[6] *τῷ πολέμῳ, ἀλλὰ*[7] *Φίλιππός ἐστιν ὁ τῆς εἰρήνης ἐπιθυμῶν καὶ ὁ πόλλ' ὑπισχνούμενος*[8] *τοῖς*[9] *Ἀθηναίοις, ἂν τύχῃ*[10] *τῆς εἰρήνης. ἵνα δὴ*[11] *μὴ γένοιτο*[12] *ταῦθ' ἃ*[13] *λέγω φανερά, διὰ ταῦτ' οὐδαμόσ' ᾤετο δεῖν τούτους*[14] *βαδίζειν. οὗτοι δ' ἐχαρίζοντο πάντ' ἐνδεικνύ-*

licitationum, per quas pacem impetravit, neque id ostendi palam omnibus, non civitatem Atheniensium, ut credebatur, succubuisse in bello, sed Philippum esse qui pacem expeteret, et Atheniensibus multa pollicitaretur se facturum, si pacem impetraret. ne igitur haec, quae dico, manifesta fierent, propterea censuit iis nusquam esse abeundum. Isti autem ei

---

pronomen particula collocanda fuisset (*τοῦτόν θ' ὅρκον οὐκ ἐβούλετο* etc.), sed proposita est, ut afficeret totam enuntiationem. Vid. Frank. De Negatt. P. II p. 19. Krueger. ad Thuc. I, 5 §. 2. et Saupp. ad Lycurg. l. c. Nihil dubii esset, si orator scripsisset *οὔτε γὰρ . . . ἐβούλετο . . . οὔτε.* Hoc indicat Laur8, qui pro hoc *οὔτε* exhibet *οὔτε γάρ.* Est enim partitio concinna, qualis Xenoph. Mem. I. 2 §. 4: *καὶ τοῦ σώματος αὐτός τε οὐκ ἠμέλει τούς τε ἀμελοῦντας οὐκ ἐπῄνει.* Non est igitur dubitandum de *τε οὐκ ἐβούλετο*, cum Xenoph. loco cf. Pindar. Nem. XI vs. 39 (= 49): *οὔτ' ὦν μέλαιναι καρπὸν ἔδωκαν ἄρουραι, δένδρεά τ' οὐκ ἐθέλει . . . ἄνθος φέρειν.* 2) *ἔσεσθαι* Augl. *k. s. δ.* — om pr *Σ*, antiqua (eadem?) in margine scripsit *γενέσθαι*, quod habent LaurS. vulg. 3) *ὑφ' r.* 4) *οὔτε* Augl. 2. *s.* Laur8. — in rasura *οὐδὲ* LaurS. 5) *ὡς* marg Mor. 6) *ἡττωμένη* Mal. — *ἥττητο* (superscr. *ει*) LaurS. eadem manu, ut videtur. 'Vellem libri darent *ἥττηται.*' Schaeferus. Orator non id tempus respicit, quo dixit, sed quo pax agebatur, quasi Athenienses victi essent. Talia iudicanda sunt e vivacitate Graecorum, qui inprimis cum *ἄρα* particula imperfectum et plusquamperfectum adhibent de re antea aliter cogitata, de opinione postea mutata. Cf. Ellendt. Lex. Soph. s. v. *Ἄρα.* p. 214. Krueger. Gramm. p. 168 ed. 2ae. alii. 7) *ἀλλ' ὁ* Aug2. *Φ.* Vind4. *Π.* Mal. 8) *ὑποσχόμενος* Augl. 2. *k. s. δ.* 9) *τοῖς* om Lind. 10) *ὥς τε τυχεῖν* vulg. — *ὥστε τυχεῖν* (superscr. *γρ. ἂν τύχῃ*) LaurS, eadem manu, ut videtur. — *ἂν τύχῃ Σ. Τ.* Augl. 2. *k. s. γρ F* (non Bav). *δ.* Ven. Obs. Harl. Ask. Lind. Laur8. 11) *δὲ F. Φ. r.* Aug2. Lind. *Π.* Laur8. Mal. – *δὲ* (superscr. *η*) *Σ*, *η* est antiq. Doberenzius l. c. p. 23 dubitat, utrum praeferendum sit. equidem nullo modo hanc sententiam superioribus oppositam esse sentio, ut *δὲ* ferri possit. 12) *γένοιτο Σ.* Augl. *k. s.* LaurS *γ* e *λ* correcto. — *γένηται* vulg. 13) *ο Σ.* — — *ἃ λέγω . . . κατηγοροῦντος* §. 231 om Vind4. Mal. post *ταῦτα* pergentes: *τι ἐμβεβροντῆσθαι.* 14) *ᾤετο δεῖν αὐτοὺς μηδαμόσε* vulg. — *οὐδαμόσε ᾤετο δεῖν τούτους Σ.* LaurS. Augl. 2. *s.* Harl. Lind. Laur8. (*T. k. r*). 'In qua scriptura

μενοι καὶ ὑπερκολακεύοντες ἐκεῖνον.[15] (161) *Καίτοι ταῦθ᾽ ὅταν ἐξελέγχωνται πάντα,*[1] *τοὺς χρόνους ἀνηλωκότες,*[2] *τὰ ἐν Θρᾴκῃ προειμένοι,*[3] *μηδὲν ὧν ἐψηφίσασθε πεποιηκότες μηδ᾽ ὧν συμφέρον ἦν, τὰ ψευδῆ δεῦρ᾽ ἀπηγγελκότες· πῶς ἔνεστι,*[4] *παρ᾽ εὖ φρονοῦσι δικασταῖς καὶ βουλομένοις εὐορκεῖν, τούτῳ*[5] *σώζεσθαι; Ἀλλὰ μὴν ὅτι ταῦτ᾽ ἀληθῆ λέγω, λέγε πρῶτον μὲν τὸ ψήφισμα, ὡς ὁρκοῦν προςῆκεν ἡμῖν,*[6] *εἶτα τὴν ἐπιστολὴν*[7] *τὴν*[8] *τοῦ*[9] *Φιλίππου, εἶτα τὸ*[10] *Φιλοκράτους ψήφισμα καὶ*[11] *τὸ τοῦ δήμου.*

omnia gratificabantur cum ostentatione et insigniter assentabantur. (161) Verum, quando horum omnium convincentur, consumpsisse occasiones, neglexisse Thraciam, nihil e decretis egisse vestris vel ex utilitate reipublicae, falsa huc renuntiasse; qui potest apud prudentes iudices et religiosos iste conservari? At profecto haec a me vere dici, recita primum decretum, quo pacto nobis fuerit exigendum iusiurandum, deinde literas Philippi, tum Philocratis decretum et plebiscitum.

---

mirum mihi accidit *οὐδαμόσε*. Quod enim sciam, infinitivus qui sequitur impersonale *δεῖ* iungi sibi poscit *μὴ* quaeque cum hac negativa composita sunt, alteram negativam cumque illa composita aversatur.' Schaeferus. §. 216: *οὐδενὶ δεῖ παρακρουσθῆναι*. Ne plura de re etiam Schaefero optime cognita. nam *οὐκ ᾤετο* eadem est structura quae *οὔ φησιν* cum infinitivo. 15) Cit. AnecdBkk. p. 177.

161. 1) *πάντας* Aug2. — Laur8 compendio (*πάντες*?). — Super *πάντα* et *τοὺς χρόνους* in LaurS sunt erasa signa. 2) *ἀνηλωκότες* vulg. *Σ η* in rasura. — *η* in *α* mutatum in LaurS prima man. 3) *προέμενοι* LaurS. vulg. — *προιέμενοι* Aug1. 2. *k. r. s.* — *προειῥημένοι Σ*, unde *προειμένοι* Bekkerus. 'Cetera enim participia sunt omnia temporis perfecti.' Schaeferus. 4) *ἔνεστι* corr *Ω*. 5) *τούτοις* vulg. — *τούτους Π*. Indd. AldV. Weim. — *τοῦτον* Aug1. *k. r. s.* Harl. — *τούτωι Σ. Υ.* Obs. Ask. — *τούτοις* (superscr. *ωι*) *v.* — *τοῦτον* (superscr. *ω*) Laur8. — *τούτω* Lind. — *τον* (superscr. *τ*, *ως*) LaurS, sed *ω* est corr. — '*τούτοις* bene habet cohaerens cum *πῶς ἔνεστι*.' Reiskius. Singularis defenditur §. 157, ubi Demosthenes negat se praeter Aeschinem iam alios accusare. Dobraeus praefert *τοῦτον*. nos sequimur graviorem aucturitatem. 6) *ὑμῖν* Ald. Mor. Aug1. *k. r.* Laur8. — *ἡμῖν Σ.* LaurS. vulg. 7) *τὴν ἐπιστολὴν* om Fel. 8) *τὴν* om pr *Ω. r.* Aug2. *Π.* 9) *τοῦ* om Aug1. *k. s.* 10) *τὸ τοῦ t.* 11) *εἶτα* vulg. — *καὶ Σ. Υ.* Aug1. 2. *k. s. η.* Lind. Laur8. — *εἶτα καὶ* LaurS. — om *r.*

392 ## ΨΗΦΙΣΜΑ. ΕΠΙΣΤΟΛΗ. ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ.[1]

162. *Καὶ μὴν ὅτι τὸν Φίλιππον ἐν Ἑλλησπόντῳ κατελάβομεν ἄν, εἴ τις ἐπείθετό μοι καὶ τὰ προστεταγμέν' ὑφ' ὑμῶν*[2] *ἐποίει κατὰ*[3] *τὰ*[4] *ψηφίσματα, κάλει τοὺς ἐκεῖ παρόντας μάρτυρας.*

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.[5]

Λέγε δὴ καὶ[6] *τὴν ἑτέραν*[7] *μαρτυρίαν, ἃ πρὸς Εὐκλείδην,*[8] *ὕστερον ἐλθόντα τουτονί,*[9] *ἀπεκρίνατο Φίλιππος.*

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.[10]

163. *Ὅτι*[1] *τοίνυν οὐδ' ἄρνησίς ἐστιν*[2] *αὐτοῖς τὸ*[3] *μὴ ταῦθ' ὑπὲρ Φιλίππου πράττειν, ἀκούσατέ*[4] *μου. ὅτε γὰρ τὴν*[5] *προ-*

162. Iam nos potuisse Philippum in Hellesponto deprehendere, si quis mihi paruisset et vestra mandata executus esset e decretis, voca testes qui illic adfuerunt.

Recita et alterum testimonium, quid Euclidi huic post profecto Philippus responderit.

163. Eos igitur nec infitias ire posse se illa pro Philippo egisse, ex me audite: Quum priore legatione proficisceremur de pace facienda, ca-

---

162. 1) *ψήφισμα* Augl. 2. *s.* Vind3. — Totum titulum om *Σ* in lacuna. pr LaurS, habet margo. 2) *ὑμῖν* Ald. 3) *καὶ κατὰ* *Φ. Π.* 4) *τὰ* om *Τ.* Augl. *k.* 5) Titulum om *Σ* in lacuna. pr LaurS, habet margo. 6) *καὶ* om *Ω.* Augl. 2. *k. r. s. u.* Vind3. 7) *ἡμετέραν* cod *η.* 8) *Εὐκλείδη* Laur8. 9) *ἐλθόντα τουτονὶ ὕστερον* Augl. *k. r. s.* 10) Titulum om pr LaurS, habet margo.

163. 1) *Ο τοι* Ald. 2) *ἄρνησις ἔστιν* nuper Bekk. 3) *τοῦ* LaurS. *Π.* Wolfius de suo. Sed tanquam substantivi nominativum *τὸ πράττειν* appositum esse ad *ἄρνησις*, ut sit *ἄρνησίς ἐστιν αὐτοῖς* = *ἀρνεῖσθαι δύνανται* censens Bernhardius Synt. p. 355 lectionem codicum defendit, Schaeferus autem accusativum esse a verbali nomine, quod verbi sui structuram retineat, pendere censet. Comparare possumus Platon. Charm. p. 158: *ὅτι οὐ ῥᾴδιον εἴη . . . οὔθ' ὁμολογεῖν οὔτε ἐξάρνῳ εἶναι τὰ ἐρωτώμενα.* Ei. Lysid. p. 205 A: *πότερον . . . τὸ ἐρᾶν ἔξαρνος εἶ οὗ λέγει ὅδε; Οὐκ ἔγωγε . . . ἀλλὰ μὴ ποιεῖν.* ibiq. Stallb. Lept. §. 135: *οὐδὲ γὰρ ἀμφισβήτησις καταλείπεται τὸ μὴ ταῦτα ποιεῖν.* Plat. Tim. p. 20 C: *οὔτ' ἔστιν οὐδεμία πρόφασις ἡμῖν τὸ* (*τοῦ* olim edebatur) *μὴ δρᾶν ταῦτα.* Sed e nominativi structura explicari non possunt loci quales Thuc. VII, 67 §. 1. Xenoph. Cyri Disc. V, 5 §. 25. Vid. ad Lept. l. c. 4) *πρ. τοῦτο ἀκ.* Mor. Augl. *k. r. s.* — *τοῦτο* om *Σ.* LaurS. vulg. 5) *τὴν* om Fel.

τέραν[6] ἀπήρομεν[7] πρεσβείαν τὴν περὶ τῆς εἰρήνης· κήρυχ' ὑμεῖς προαπεστείλατε,[8] ὅστις ἡμῖν[9] σπείσεται.[10] τότε μὲν τοίνυν, ὡς τάχιστ' εἰς Ὠρεὸν[11] ἦλθον, οὐκ ἀνέμειναν τὸν κήρυκα,[12] οὐδ' ἐποίησαν[13] χρόνον[14] οὐδένα,[15] Ἅλον δὲ[16] πολιορκουμένου διέπλευσαν εἰς[17] τοῦτον, καὶ πάλιν ἐντεῦθεν πρὸς Παρμενίωνα[18] τὸν[19] πολιορκοῦντ' ἐξελθόντες ἀπῆραν[20] διὰ

duceatorem vos praemiseratis ad impetrandam nobis fidem publicam. tum igitur, ut celerrime Oreum venerunt, non exspectarunt caduceatorem, neque ullam moram fecerunt, sed quanquam Halus obsidebatur, tamen eo traiecerunt, et rursus inde ad Parmenionem, qui oppidum obsidebat,

6) 'Imo vero *ἐπὶ τὴν προτέραν*.' Reiskius. 'Praepositionem non magis requiro, quam requisivit H. Stephan. Th. s. v. *Ἀπαίρω*.' Schaeferus. Vid. Bernhard. Synt. p. 108. 7) *ἀπήραμεν* vulg. — *ἀπήραμεν* Fel. (LaurS). — *ἀπηράμην* Lind. — *ἀπήρομεν Ω. ι. υ.* Vind3. — *απηρομην* pr *Σ*, ex *ο* factum est *α*, et super *η* linea notatum scripsit antiquus *ε*. — *ἀπηρόμην* pr *T*. Ask. Obs. — *ἀπήιρομεν* (α supra) *F*. — Bene se habet h. l. imperfectum, quamquam paulo post aoristus *ἀπῆραν*. de diverso tempore. erat missus praeco, quum proficiscebantur legati. 8) *προσαπεστείλατε* sic AldV. 9) *ὑμῖν Σ*. LaurS. vulg. — *ὑμῖν* (ἡ· supra) *ι*. — *ἡμῖν* Weim. (*υ*.) coni. Iurinus. — *ἡμῖν* AldV. 10) *σπείσηται Ω*. 11) *ωρεον Σ*. Prolegg. Gr. §. 44. 12) *τὸ κήρυγμα* Lind. 13) *γρ. ἀνήλωσαν, ἤγουν ἔτριψαν* marg Mor. — 'Non contemnenda neque tam novi commatis est dictio *ποιεῖν χρόνον*, *commorari*, *conterere tempus*, tametsi in Nov. Test. et scriptoribus sequioris Graecitatis occurrit.' Reiskius. 'Haec locutio est Graecitatis citerioris.' Schaeferus ad Lambert. Bos. p. 413. 'Forsan *ἐνεποίησαν*. Phil. III p. 129, 14. Aristocr. p. 651, 26. pro Phorm. p. 944, 10. Prooem. p. 1432, 25. Haec index Reiskii. *χρόνον ποιεῖν* ex Archimede citat Hoogev. ad Viger. p. 59 a. (= p. 281 ed. Herm.). *χρόνον διατριβὴν ἐμποιεῖν* Thuc. III, 38 init.' Dobraeus. 'Equidem Demosthenis locum ita restituendum censeo: *οὐδ' ἐνεποίησαν οὐδένα χρόνον*, id quod oratoris efflagitare videtur consuetudo. Phil. III §. 71. Aristocr. §. 93. pro Phorm. §. 2. Prooem. 21.' Maetznerus ad Dinarch. p. 119 sq. 'Demosthenes non dubitandum quin *ἐνεποίησαν* scripserit.' Dindorfius. Imo etiam veteres Graeci *ποιεῖν* de tempore consumendo usurpabant. Plat. Phileb. p. 50 D. §. 114: *μέσας ποιήσεις νύκτας*. 14) *τὸν χρόνον* Mor. — *τὸν* om *Σ*. LaurS. vulg. 15) *οὐδένα* om *Σ* in fine lineae, add antiq. — *οὐδ' ἕνα Π*. 16) *ἀλλ' οὐδὲ Σ*. LaurS. vulg. — *ἄλον δὲ* Fel. Mor. — *ἅλον δὲ* Weim. Less. AldV. (*s*). — *οὐδὲ* sine *ἀλ Φ*. 17) *ὡς* Wolfius, nescio unde. nam ParThiersch. *ὡς* e Wolfia petiisse videtur. 18) *παρμενίων* pr *Ω*. 19) *παρμενίων' αὐτὸν* Laur8. 20) *ἀπῆραν* Ald et aliae. Cf. ad §. 150. not. 2.

τοῦ πολεμίου στρατεύματος εἰς Παγασάς,[21] καὶ προϊόντες ἀπήντων ἐν Λαρίσῃ[22] τῷ κήρυκι. τοσαύτῃ σπουδῇ καὶ προθυμίᾳ τότ' ἐχώρουν. (164) Ἐπειδὴ δ' εἰρήνη μὲν ἦν, ἅπασα[1] δ' ἀσφάλει'[2] ἰέναι[3] καὶ πρόςταγμα[4] παρ' ὑμῶν σπεύδειν· τηνικαῦτ'[5] οὔτ' ἐπείγεσθαι βαδίζουσιν[6] οὔτε πλεῖν αὐτοῖς ἐπῄει.[7] τί δή ποτε; ὅτι τότε μὲν τὸ τὴν εἰρήνην ὡς τάχιστα γενέσθαι, τοῦτ' ἦν ὑπὲρ Φιλίππου, νῦν δὲ τὸ[8] ὡς πλεῖστον
393 τὸν[9] μεταξὺ χρόνον[10] διατριφθῆναι[11] τοῦ[12] τοὺς ὅρκους ἀπολαβεῖν. (165) Ἀλλὰ μὴν ὅτι καὶ ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, λαβέ[1] μοι[2] καὶ ταύτην τὴν μαρτυρίαν.

egressi, per hostilem exercitum Pagasas abierunt, et progressi Larisae caduceatori occurrerunt. tanto studio et alacritate tum profecti sunt. (164) Quum autem pax esset et sine ullo periculo ire liceret et a vobis mandatum haberent, ut properarent; tum neque iter accelerare neque navigare in mentem iis venit. Cur tandem? quia tum id e re Philippi erat, ut pax quamprimum fieret, nunc, ut quamplurimum temporis interea tereretur dum iusiurandum exigeretur. (165) Sed et haec vere a me dici, etiam hoc mihi cape testimonium.

---

21) παγάσας Bav (F?). — πηγασὰς cod ε. — παγασας Σ. Vid. Prolegg. Gr. §. 43. 22) λαρίσσῃ vulg. — λαρίσῃ (σ superscr.) LaurS eadem manu. — λαρίσῃ Σ. Augl. Bav (F?). Π. Vid. ad Cor. §. 48.

164. 1) πᾶσα Augl. k. r. s. β. 2) ἀσφάλειαν u. — ἀσφάλεια Σ. LaurS. vulg. 3) εἰδέναι textus Ω. t. u. Vind3. — εἶναι margo Ω. 4) προστάγματα Aug2. 5) τινικαῦτα pr Σ. 6) βαδιοῦσιν cod δ. 7) ἐποίει Ald. F. t. — ε(η superscr.)ποίει Bav. Confusio itacismi. 8) δ' sine τὸ Π. Φ. 9) τὸ T. Lind. — om pr Π, superscr. τόν. 10) πλεῖστον χρόνον μεταξὺ Aug2. 11) διατριβῆναι Aldetc. — διατριφθῆναι Σ. LaurS. vulg. — κατατριφθῆναι Ven. — 'Ut etiam Demosthenico aevo asperiores aoristorum passivi formae placuisse videantur.' Schaeferus. 'Veteribus Graecis hanc [leniorem] formam abiudicavit Valckenar. ad Phoen. 986 [vs. 979 p. 349 sq.]. Sed vid. Poppon. ad Thuc. I, 141.' T. VII p. 698 sqq. Shilleto. 12) πρὸ τοῦ LaurS. vulg. — πρὸ (τὸ superscr.) τοῦ Laur8. — πρὸς τοῦ Ald. — πρὸς sine τοῦ pr Ω, nunc erasum est ς. — praepositionem om Σ. Augl. 2. k. r. s. 'Πρὸ adscriptum ab librariis est, qui quum μεταξὺ duos genitivos postulare scirent, unum tantum positum mirarentur. de quo dictum ab Matthiaeo ad Euripidis Hecubam 433 p. 51.' Dindorfius Praef. 1 p. VIII. Cf. Cor. §. 26: Φιλίππῳ μὲν ἦν συμφέρον ὡς πλεῖστον τὸν μεταξὺ χρόνον γενέσθαι τῶν ὅρκων.

165. 1) λάβε Aldetc. LaurS. Ω. — λέγε Augl. 2. k. r. s. ε. δ. η. Cf. ad Cor. §. 222. 2) μοι om LaurS. Augl. k. r. s.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.[3]

Ἔστιν οὖν ὅπως ἂν μᾶλλον ἄνθρωποι[4] πάνθ' ὑπὲρ Φιλίππου πράττοντες ἐξελεγχθεῖεν,[5] ἢ[6] τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἡνίκα μὲν σπεύδειν ὑπὲρ ὑμῶν ἔδει καθήμενοι, ὅτε[7] δ' οὐδὲ[8] βαδίζειν προςῆκε, πρὶν ἐλθεῖν τὸν κήρυκα, ἐπειγόμενοι;

166. *Ὃν τοίνυν χρόνον[1] ἦμεν ἐκεῖ καὶ καθήμεθ'[2] ἐν Πέλλῃ, σκέψασθε, τί πράττειν ἕκαστος ἡμῶν[3] προείλετο.[4] ἐγὼ μὲν τοίνυν τοὺς αἰχμαλώτους ἀνασώζειν καὶ[5] ζητεῖν,[6] καὶ παρ' ἐμαυτοῦ[7] τε[8] χρήματ' ἀναλίσκειν καὶ[9] Φίλιππον ἀξιοῦν,[10] ὧν ἡμῖν ἐδίδου ξενίων[11] τούτους[12] λύσασθαι,[13] οὗτος[14] δ'*

Potestne igitur fieri, ut homines magis convinci possint se omnia pro Philippo agere, quam quod in eodem itinere, quum pro vobis festinandum esset, desederunt, quum vero nepedestri itinere eundum esset, ante caduceatoris reditum festinarunt?

166. Quo igitur tempore illic fuimus et Pellae descdimus, considerate, quid quisque nostrûm facere instituerit. Ego captivos redimere et quaerere, et tum de meo pecuniam insumere tum a Philippo petere, ut hospitalium munerum vice, quae nobis offerebat, illos redimeret; iste au-

---

3) Titulum om Σ in lacuna. pr LaurS, habet margo. 4) *ἄνθρωποι* LaurS. vulg. — *ανθρωποι* Σ. — — 'Scribe *ἄνθρωποι.*' Schaeferus. 'Conformatio sententiae est tanquam universalis et tamen certi hominis Lept. §. 43 certa facta commemorantur. — nihilominus Schaefero obsequendum esse prorsus nego.' Funkhaenelius Quaest. Dem. p. 86 sq. Etiam Shilleto retinuit *ἄνθρωποι*, vertens *men*. Verum mihi videtur locus non universalis esse, quia *ὑπὲρ Φιλίππου* dictum est, non *ὑπέρ τινος*. 5) *ἐλεγχθεῖεν* v. — *ἐξελεχθεῖεν* Ω. 6) *ἢ οἱ* Fel. LaurS (*οἱ* punctis notatum). Aug2. Harl. Obs. Υ. rec *k*. Laur8. 'Non homines comparantur cum hominibus, sed agendi modus cum modo.' Schaeferus. 7) In *ὅτε* est *ε* correctum Σ (*ὅτου*? pr, aberrante oculo ad *ουδε*). 8) *οὐ* Aldetc. — *οὐδὲ* Σ. LaurS. vulg. 'Subaudias *μή τί γε πλεῖν*.' Schaeferus.

166. 1) *χρόνον* om Aug2. 2) *ἢ ἐκαθήμεθα* superscr. Bav (non *F*?). Cf. §. 155. 3) *ἡμῶν* om Laur8. 4) *ἐν ᾗ διέτριβε μὲν* (scr. *διετρίβομεν* cf. §. 169) *ἐν Μακεδονίᾳ, τί ἑκάτερος προείλετο πράττειν*; Aristid. Rh. T. IX p. 391 W. 'Non inhaeret vestigiis oratoris.' Schaeferus. 5) *καὶ* om *r*. 6) *ἀναζητεῖν* Aristides. 7) *ἐμοῦ* Aristides. 8) *τε* om vulg. — habent Σ. LaurS. 9) *παρ' . . . ἀναλίσκειν καὶ* om *k*. 10) *ἠξίουν* Augl. *k. r. s.* 11) *τὰ δὲ δῶρα, ξένια Δημοσθένης* Pollux III §. 59. Cf. infra §. 167 extr. 12) 'Malim *τούτων pro his xeniis*. nam accusativus per se intelligitur.' Reiskius. '*τούτων* foret pleonasmus hîc quidem intolerabilis.' Schaeferus. 13) *λύσεσθαι* Augl. *k. r.* — — *καὶ Φίλ. . . λύσασθαι* om Aristides. 14) *αὐτὸς* Ald

αὐτίκ' ἀκούσεσθε τί[15] ποιῶν διετέλεσεν. τί οὖν ἦν τοῦτο; τὸ[16] κοινῇ χρήμαθ' ἡμῖν τὸν Φίλιππον[17] διδόναι.[18] (167) Ἵνα[1] μηδὲ τοῦτ' ἀγνοῆτε, ἐκεῖνος ἡμᾶς[2] διεκωδώνιζεν[3] ἅπαντας. τίνα[4] τρόπον; ἑκάστῳ[5] προςπέμπων[6] ἰδίᾳ,[7] καὶ πολύ γε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, διδοὺς χρυσίον. ὡς δ' ἀπετύγχανεν[8] ὅτου-

tem quid perpetuo fecerit, statim audietis. quid igitur illud erat? ut communiter pecuniam nobis Philippus largiretur. (167) Ut neque hoc ignoretis, ille nos tentabat omnes. qua ratione? ad singulos privatim missitans et multum sane, Athenienses, auri offerens. Ut autem frustra

---

etc. *Φ. t. u. v. Π.* textus Vind3. — *οὗτος Σ.* vulg. margo Vind3. —
αυ
ουτος LaurS eadem manu. 15) *ἀκούσατε τί* Aristides. — *ἀκούσεσθέ τι* LaurS. 16) *τὸ* om Fel. 17) *τὸν Φίλιππον χρήμαθ' ἡμῖν* vulg. — *χρήμαθ' ἡμῖν τὸν Φίλιππον Σ.* LaurS. *T.* (Laur8). 'Recte. etenim non sine quadam vi sese excipiunt haec verba *ἡμῖν τὸν Φίλιππον διδόναι.*' Klotzius Quaestt. Crit. p. 70. 18) 'Post *διδόναι* videtur *ἐσπούδαζε* vel *ἠξίου* vel tale quid deesse.' Reiskius. 'Nihil deest. *τὸ . . . διδόναι* est nominativus, non accusativus, pro quo Reiskius habuit.' Schaeferus.

167. 1) *Ἵνα* sic *ἀσυνδέτως* omnes codices praeter Aug2, qui *ἵνα δὲ*, quod Dindorfius recepit. — *ἵνα γὰρ* Mor. 'Particula vinciente, seu *γὰρ* seu *δὲ*, oratio non videtur carere posse. *γὰρ* autem quis non malit?' Schaeferus. Equidem *ἀσυνδέτῳ* non offendor. Cf. not. 7. 2) *ὑμᾶς* Herw. 3) *διεκωδώνησεν* Ald. Fel. *F.* pr Bav. — *διεκωδώνισεν* vulg. corr Bav. Harpocr. s. v. (Suid. s. v. AnecdBkk. p. 238). — *διεκωδώνιζεν Σ.* LaurS. *T.* Appfr. Lind. AldT. (Vind3. Laur8). Schol. 4) *τινὰ* vulg. — *τίνα Σ.* LaurS. *T. Φ.* Aug1. *k. r. s.* 5) *ἑκάστῳ* om *F* (Bav?). — ante *τίνα* ponit *Φ.* — ante *τινὰ Ω. t. u. v.* — post *προσπέμπων* Aug1. *r.* corr *Π.* — post *προπέμπων* Aug2. *k. s.* 6) *προπέμπων* etiam *Ω. u.* Ven. Harl. *β. δ. η.* — *προπέμπων* (o supra) Lind. 7) *ἅπαντας. ἑκάστῳ τινὰ τρόπον* (*τρόπον* om Vind3) *προσπέμπων ἰδίᾳ* vulg. et pr *Π.* — *ἅπαντας. τίνα τροπον. ἑκάστῳ πρ. ἰδίᾳ Σ.* LaurS. *T.* AldB. Lind. Cant. — Eodem ordine verborum Ven. Harl. — *ἅπαντάς τινα τρόπον (quasi), ἑκάστῳ προσπέμπων ἰδίᾳ* Reiskius. 'Haec ratio vim loci prorsus frangit.' Schaeferus. Post *ἅπαντας* Bekkerus etc. non interpungebant. id quod Schaefero displicebat. 'Vereor ne id ipsum vim loci aliqua tenus frangat. Similis olim error §. 30 (= 27).' Shilleto. Diversa locorum ratio nobis esse videtur. Si tota h. l. sententia uno tenore vocis et structurae continuatur, nobis quidem videtur fieri non tam gravior, quam durior. Sin interpunctionem traditam retinemus, etiam asyndeton *ἵνα* ferendum est, et omnis vis manet, ubi pertinet, in *ἅπαντας*. 8) *ἀπετύγχανον Ω.* — *ἀπετύγχονεν* pr LaurS, eadem *ο* correxit in *α*.

δήποτε (οὐ γὰρ ἐμέ γ' εἰπεῖν ἐμαυτὸν δεῖ, ἀλλὰ τὰ ἔργα καὶ τὰ πεπραγμέν' αὐτὰ δηλώσει), τὰ κοινῇ δοθέντα πάντας[9] *ἡγεῖτ' εὐήθως*[10] *λήψεσθαι, ἀσφάλειαν οὖν ἔσεσθαι*[11] *τοῖς ἰδίᾳ πεπρακόσιν*[12] *αὑτούς,*[13] *εἰ καὶ κατὰ μικρὸν τοῦ λαβεῖν κοινῇ*[14] *πάντες μετάσχοιμεν.*[15] *διὰ ταῦτ' ἐδίδοτο,*[16] *ξένια δὴ πρόφασιν.*[17] (168) *Ἐπειδὴ δ' ἐκώλυσ'*[1] *ἐγώ, πάλιν προςδιενείμαν-*

tentabat quemcunque tandem (neque enim de me ipso mihi dicendum est, sed facta et res ipsae declarabunt), communiter datam pecuniam putabat universos simpliciter accepturos, eos igitur in tuto fore, qui se privatim vendidissent, si vel minimum pecuniae communiter datae omnes accepissemus. ideo dabatur, hospitalia munera scilicet per simulationem. (168) Quum autem ego prohiberem, rursus isti hoc inter se partiti sunt. at a

---

9) *ἅπαντας* vulg. — *πάντας Σ.* LaurS. *T.* Augl. *k. r. s. ε.* 10) *εὐήθως* Mor. *Σ.* Augl. Harl. Π. (*k. r. s. u*). — *εὐθέως Ω.* Laur8, in cuius margine *εὐήθως* ut ante *ἡγεῖτο* inserendum apparet. — linea no-
εὐθέως *θεως*
tavit *εὐθέως* AldV. — *ευηθως F. Φ.* — *εὐηθως* LaurS, *θεως* superscripsit, ut videtur, m sec. — *εὐθέως εὐήθως* Ald. Fel. *T. ι. v.* Vind3. — AldB: *ἁπλούστερον* ad *εὐήθως* linea notatum. 11) *λήψεσθε . . . ἔσεσθε Σ.* 12) *ἰδίᾳ πεπρ. Σ.* LaurS. vulg. — *διαπεπρακόσιν* Augl. *k. r. s. δ.* 13) *ἑαυτοὺς* vulg. — *αὑτοὺς* pr *Ω.* Vind3. — *αὑτοὺς Σ.* LaurS. corr *Ω.* Lind. Laur8. 14) *κοινῇ λαβεῖν* vulg. — *κοινοῦ λαβεῖν Ω.* — *λαβεῖν κοινῇ Σ.* LaurS. *T.* Augl. *k. r. s.* — *κοινῇ* om Laur8. 15) *τῶν ξενίων εἰ μετάσχοιεν* citat Priscianus T. II p. 140 Kr. 16) *ἐδίδου* cod *δ.* 17) *ἐδίδοτο. ξένια* (*ξενία* Vind3. *Ω*) *δ' ἦν ἡ* (*ἡ* om Augl. 2. *k. r. s*) *πρόφασις* LaurS. vulg. — *ἐδίδοτο ξενία δη πρόφασιν* pr *Σ*, sed ad *δη*, quod finit lineam ceteris lineis breviorem, additae sunt literae *νή*, ut e forma literarum et colore apparet, ab ipso primo scriba, qui idem fortasse e litera *ν* extrema fecit *σ*, quamquam eae duae literae nunc quidem diverso atramento scriptae sunt. De accentu in *ξενία* dubito, sitne primitus an postea additus, praeter quem accentum nunc in *Σ* vulgata lectio invenitur. 'Lege e ms. A (S sive *Σ*, nam cf. Dobr. ad p. 304, 26 et passim): *ξένια δὴ πρόφασιν*, ellipsi notissima. e. g. Herodot. V, 33. Valck. ad Herodot. II, 100. Euripid. Bacch. 224. Aristoph. Nub. 55. Eq. 464. Eccl. 1103 (= 1111).' Dobraeus. 'Lege ex optimo Paris. 2934 a prima manu *ξένια δὴ πρόφασιν*.' Idem ad Porson. Aristoph. Plut. vs. 314 p. 39. b, ubi locutionem idem explicare videtur, quasi esset appositio. Neque est ellipsis quasi *εἰς* supplendum esset (cf. Apollon. De Coniunct. in BekkAnecd. p. 514), aut *κατὰ* (cf. Heyn. ad Iliad. *T* vs. 302), sed adverbii accusativus est *πρόφασιν* = *προφάσει*. Vid. Bernhard. Synt. p. 130. Krueger. ad Thuc. III, 111 §. 1.

168. 1) *ἐκέλυσα* Vind3.

το[2] τοῦθ'[3] οὗτοι. τῷ Φιλίππῳ δ', ἐπειδὴ ταῦτ' εἰς τοὺς[4] αἰχ-
μαλώτους ἠξίουν αὐτὸν ἀναλίσκειν[5] ἐγώ, οὔτε κατειπεῖν[6]
τούτων εἶχεν καλῶς, οὔτ'[7] εἰπεῖν ὅτι 'ἀλλ'[8] ἔχουσιν ὁ δεῖνα
394 καὶ ὁ δεῖνα,' οὔτε φυγεῖν[9] τἀνάλωμα. ὡμολόγησε μὲν[10] δή,
διεκρούσατο δ' εἰς τὰ Παναθήναια φήσας[11] ἀποπέμψειν. Λέ-

Philippo quum ego peterem, ut eam pecuniam in captivos impenderet; opportunum illi fuit neque istos prodere neque dicere illum vel illum accepisse neque impensam fugere. assensus est igitur, sed elusit, se ad

---

2) 'Malim πρὸς ἑαυτοὺς διενείμαντο.' Reiskius. 'Vulgata recte habet, quod ipse Reiskius Ind. Gr. s. v. Προσδ. intellexit. Sensus: *praeter* pecuniam singulis datam, hanc *quoque* in commune oblatam inter se partiti sunt.' Schaeferus. 3) τοῦθ om vulg. — habent Σ. LaurS. 4) τοὺς om Ω. *F* (non Bav?). Φ. *t.* pr Π. 5) ἀναλίσκειν αὐτὸν Augl. *k. r. s.* 6) καταλιπεῖν IndAld. γρ AldV linea deletum. *r.* 7) οὐδ' Ald. Fel. Ω. *F.* Φ. *t. u. v.* — οὔτ' Σ. LaurS. vulg. 'Periodi duo sunt membra: οὔτε κατειπεῖν et οὔτε φυγεῖν τὸ ἀνάλ. Quod interpositum est οὐδ' εἰπεῖν . . . καὶ ὁ δεῖνα, priori substitues quasi interpretamentum.' Taylorus. 'Cur οὔτε . . . οὐδὲ ponatur, idonea causa subest. Atque primum quidem ipsa conformatio sententiae hunc modum dicendi efflagitat, quando partitione per οὔτε . . . οὔτε facta, alterutri sententiae alia enuntiatio subiungitur extra partitionem posita. nam quod affirmative dicis: ἥ τε γὰρ Πυθία κελεύει ὅ τε Σωκράτης ποιεῖ, τοὺς δὲ μὴ ποιοῦντας ψέγει (cf. Xenoph. Memor. I, 3, 1), non τούς τε, quia duorum, non trium membrorum partitio est, id negative dicendum est οὔτε γὰρ ἡ Π. κελ. οὔτε ὁ Σ. ποιεῖ οὐδὲ τοὺς etc. Plato Gorg. p. 500 B: μήτε αὐτὸς etc. μηδ' ὅ τι ἂν etc. μήτε αὖ etc. duo, non tria vetat etc. In Dem. f. leg. p. 393, 28 bonis codd. obsequendum est: οὔτε κατειπεῖν . . . οὐδ' εἰπεῖν etc. Ibid. p. 354, 25 §. 43 Bekkero monente scribendum est οὐδ' ἤλπισεν.' Frankius De Partt. Negant. P. II p. 14 sq. Secuti eramus, etiam nuper Bekkerus οὐδὲ recepit. At vid. ad Olynth. II §. 16 ibiq. Sauppium et ad superiorem §. 43. Adde Ellendt. Lex. Soph. s. v. Οὔτε p. 444. Ut potest orator dicere: καὶ κατεῖπεν τούτων καὶ εἶπεν ὅτι etc. καὶ ἔφυγε τἀνάλωμα, triplici partitione, sic negative οὔτε . . . οὔτε . . . οὔτε, aut ἀσυνδέτως: οὐ κατεῖπε τούτων, οὐκ εἶπεν ὅτι etc., οὐκ ἔφυγε τ. Illo modo magis numero quidem et concinnitati orator servit, sed οὐδὲ pro medio οὔτε magis rationis ac logicae artis severitati respondere videtur. Sed τούτων intelligimus cunctos legatos pecunia corruptos; ὁ δεῖνα καὶ ὁ δεῖνα sunt singuli. Quare οὐδ' εἰπεῖν Dobraeus praefert, 'nisi delendae sint istae voces.' 8) ἀλλ' AldV. 9) φεύγειν *F* (non Bav?). Φ. — εύ compendio m sec
φυγεῖν LaurS. 10) ὡμολόγησα μὲν *s.* — ὡμολογήσαμεν Augl. *r.* — ὡμολογησε ὁ μὲν Paul. 11) φήσας om *r.*

γε[12] τὴν μαρτυρίαν τὴν Ἀπολλοφάνους,[13] εἶτα τὴν τῶν ἄλλων τῶν[14] παρόντων.[15]

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.[1]

169. Φέρε δὴ καὶ ὅσους αὐτὸς[2] ἐλυσάμην τῶν αἰχμαλώτων, εἴπω πρὸς ὑμᾶς. ἐν ὅσῳ γὰρ οὐχὶ παρόντος πω[3] Φιλίππου[4] διετρίβομεν ἐν Πέλλῃ, ἔνιοι τῶν ἡλωκότων, ὅσοι περ ἦσαν ἐξηγγυημένοι,[5] ἀπιστοῦντες, ὡς ἐμοὶ[6] δοκεῖ, μὴ δυνήσεσθαί με[7] ταῦτα πεῖσαι[8] τὸν Φίλιππον, ἑαυτοὺς ἔφασαν βούλεσθαι λύσασθαι[9] καὶ μηδεμίαν τούτου χάριν ἔχειν τῷ Φιλίππῳ,[10] καὶ ἐδανείζοντο,[11] ὁ[12] μὲν τρεῖς μνᾶς,[13] ὁ[14] δὲ πέντε, ὁ[15] δ᾽[16] ὅπως συνέβαινεν ἑκάστῳ τὰ λύτρα. (170) Ἐπειδὴ τοίνυν

Panathenaea illos amissurum pollicitus. Recita testimonium Apollophanis, deinde reliquorum qui adfuerunt.

169. Age vobis exponam etiam quot ipse captivorum redemerim. Dum enim ante reditum Philippi Pellae commorabamur, nonnulli captivorum, qui fideiussoribus datis e custodia dimissi erant, diffidentes, ut mihi videtur, me illud Philippo persuasurum esse, dixerunt se velle se ipsos redimere neque id beneficium acceptum Philippo referre, et mutuo sumpserunt, alius tres minas, alius quinque, alius ut cuique conditiones erant propositae. (170) Postquam vero Philippus pollicitus fuit, se ceteros re-

---

12) Λέγε δὴ vulg. — δὴ om Σ. LaurS. Ω. Laur8. Π. (T. Φ. r. t. u. v. Vind3). 13) ἀλλοφάνους Aug2. — ἀπολλάνους Vind3. — ἀπολλοφάνου Fel. 14) τῶν om Fel. 15) λέγε post παρόντων repetitum Aug1. 2. s. ε. Vind3. — om Σ. LaurS. vulg.

169. 1) μαρτυρίαι Ω. Π. Laur8. coniecit Markl. — μαρτυρία vulg. — Titulum om Σ in lacuna. pr LaurS, qui in margine habet. 2) αὐτοὺς Ω. 3) που t. u. Lind. Vind3. 4) τοῦ Φιλίππου sec m LaurS. vulg. Ω, qui πω omittit. — τοῦ om Σ. pr LaurS. Lind. Vind3. Laur8. (T. v). — Proxime cum Dindorfio (Praef. 3 p. XIII) scripsi ἡλωκότων. Libri omnes: ἑαλωκότων. Adde h. l. et §. 179 Proll. Gr. §. 64. 5) ἐξεγγυημένοι r. s. Π. Cf. Prolegg. Gramm. §. 63 vers. finem. Cit. AnecdBkk. p. 38 Ἐξεγγυήσασθαι. 6) ἐμὸν Ω. 7) με γρ F. — μετὰ Σ. LaurS compendio. vulg. — ἐμὲ Dind. de suo. — Non intelligo rerum narratarum seriem, nisi primae personae pronomen infinitivo δυνήσεσθαι subiicitur. neque vero necessarium est ἐμέ, cum hiatu, sine auctoritate codicis scribere. oppositio postea demum existit. 8) σπεῖσαι cod δ. 9) λύσεσθαι Aug2? Cf. §. 170. 10) χάριν τούτου ἔχειν Φιλίππῳ Mor. — τούτου Φιλ. χάριν ἔχειν Ald. Fel. Ω. F. Φ. t. u. v. Vind3. Π. — τούτου χάριν ἔχειν Φιλ. Aug1. 2. (k. r. s). — τούτου χάριν ἔχειν τῷ Φιλ. Σ. LaurS. T. Lind. (Laur8). 11) ἐδανίζοντο Ω. 12) οἱ Aug1. 2. k. r. s. t. pr Π. 13) μ νας Σ, inter μ et ν erasa est litera. 14) οἱ Aug1. 2. k. r. s. pr Π. 15) οἱ pr Aug1. Aug2. 16) ὁ δ᾽ ante ὅπως om Vind3.

ὡμολόγησεν ὁ Φίλιππος τοὺς λοιποὺς[1] λύσεσθαι,[2] συγκαλέσας ἐγὼ τούτους, οἷς αὐτὸς ἔχρησα τἀργύριον,[3] καὶ τὰ πεπραγμέν' ὑπομνήσας, ἵνα μὴ δοκοῖεν[4] ἔλαττον ἔχειν ἐπειχθέντες μηδ' ἐκ τῶν ἰδίων λελυτρῶσθαι πένητες ἄνθρωποι,[5] τῶν ἄλλων ὑπὸ τοῦ Φιλίππου προςδοκωμένων[6] ἀφεθήσεσθαι, ἔδωκα δωρεὰν τὰ λύτρα. Καὶ ὅτι ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, λέγε[7] ταύτας τὰς μαρτυρίας.[8]

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.[1]

171. Ὅσα μὲν τοίνυν[2] ἀφῆκα χρήματα καὶ δωρεὰν ἔδωκα τοῖς ἀτυχήσασιν[3] τῶν πολιτῶν, ταῦτ' ἐστίν. ὅταν δ' οὗτος αὐτίκα δὴ λέγῃ[4] πρὸς ὑμᾶς: 'τί δή ποτε, ὡς φῄς,[5] ὦ Δημό-

dempturum, ego convocatis illis, quibus mutuum argentum ipse dederam, et actorum commonefactis, ne suam sibi festinationem fraudi esse putarent neve suis sumptibus redempti essent tenues homines, quum spes esset fore, ut ceteri a Philippo dimitterentur, dono dedi pretium redemptionis. Quae vere a me dici, recita haec testimonia.

171. Quantam igitur remisi pecuniam et dono dedi calamitosis civibus, haec est. si vero mox iste ad vos dicet 'Cur tandem, ut ais, Demo-

---

170. 1) *τοὺς λοιποὺς ὡμολόγησεν ὁ Φίλ.* Mor. Aug2. *k* (qui duo codd. *ὁ* omiserunt). *r. s.* — *ὡμολ. ὁ Φίλ. τοὺς λοιποὺς Σ.* LaurS. vulg. 2) *λύσασθαι* vulg. — *λύσεσθαι Σ.* LaurS. *T. k.* Aug2. Harl. coni. Markl. 3) *ἔχρησα τὸ ἀργύριον Σ.* corr LaurS. AldV. — *ἔχρησα τἀργύριον* Fel. Mor. Aug1. 2. *Φ. s.* — *ἔχρησε τὸ ἀργύριον* codd *ζ. η.* — *ἔχρησα τὰ ἀργύρια* corr Laur8. — *ἐχρήσατο ἀργύριον* pr LaurS. corr *Ω. k.* Lind. Vind3. — *ἐχρήσατ' ἀργύριον r.* Vind7. — *ἐχρήσατο ἀργύρια* Ald. *γρ καὶ* marg Mor. pr *Ω. F. T. t. u. v.* pr Laur8. — *ἐγὼ ἔχρησα τἀργύριον* sine *αὐτὸς* AldB. 4) *δοκεῖεν Ω.* 5) *ἄνθρωποι* Bekk Berol. — *ἄνθρωποι Σ.* LaurS. vulg. Recte. nam non omnes illi captivi pauperes erant. Cf. §. 172. 6) *προσδοκωμενων* (ου supra) LaurS, sed *ου* linea notatum. 7) *λέγε καὶ* vulg. — *καὶ* om *Σ.* LaurS. Laur8. (*T.* Vind3). 8) *τὰς μαρτ. ταύτας* Mor. Laur8. — *ταύτας τὰς μαρτ. Σ.* LaurS. vulg.

171. 1) Titulum om in lacuna *Σ.* pr LaurS, habet margo. punctis notavit AldT. 2) *τοίνυν ἐν* AldT. 3) *ἀτυχοῦσι* Vind7. 4) *λέγει* pr Bav. — — *λέγῃ αὐτίκα δὴ* Ald. Fel. 5) *φῄς* Aldetc. — *φῇς* Bekkerus. sic enim traditum est. Charax in BkkAnecd. p. 1152, 6: *τὸ δὲ φῇς . . . διὰ τὸ πλεόνασμα τοῦ ι.* Choeroboscus T. II p. 497 ed. Gaisf: *σημειούμεθα τὸ φῇς* (scr. *φῄς*) *ἔχον τὸ ι προςγεγραμμένον.* — *ὤφειλε χωρὶς τοῦ ι εἶναι, ἀλλ' ἡ παράδοσις βούλεται ἔχειν αὐτὸ τὸ ι προςγεγραμμένον.* Etiam a Choerobosco scriptum esse *φῄς*, apparere videtur

σθενες, ἀπὸ τοῦ συνειπεῖν ἐμὲ Φιλοκράτει γνοὺς οὐδὲν ἡμᾶς ὑγιὲς[6] πράττοντας, τὴν μετὰ ταῦτα πρεσβείαν τὴν ἐπὶ τοὺς ὅρκους συνεπρέσβευσας[7] πάλιν καὶ οὐκ ἐξωμόσω;' ταῦτα μέμνησθε, ὅτι τούτοις ὡμολογήκειν,[8] οὓς[9] ἐλυσάμην, καὶ κομιεῖν λύτρα[10] καὶ σώσειν[11] εἰς δύναμιν. (172) Δεινὸν οὖν[1] 395

sthenes, inde a mea Philocratis defensione quum intellexisses nos nihil sani agere, in posteriore legatione ad iusiurandum exigendum missa iterum interfuisti et eam non eiurasti?' hoc mementote, me promisisse illis, quos redemi, et allaturum pecuniam et eos conservaturum, quantum in me esset. (172) Non committendum igitur, ut mentirer et desererem ca-

---

ex eiusdem traditione p. 851, quamquam ibi φῇς et φὴς. Nam cf. p. 857: τὸ φὴς οὐκ οἶδεν ὁ Ἀπολλώνιος σὺν τῷ ι γεγραμμένον, ἡ μέντοι παράδοσις καὶ ὁ Ἡρωδιανὸς σὺν τῷ ι οἶδεν αὐτὸ γεγραμμένον. Vide Etymol. M. p. 791 extr. et sq. Φῇς aut potius 'φῇς est imperfectum, ut Etymol. Gud. p. 551, 57, sed ibid. vers. 54 perperam φῇς praesens invenitur ut passim. Vid. Herodian. (Arcad.) pp. 142 et 148, ubi φής sine iota. Sed Epimerism. in Crameri Anecd. Ox. T. I p. 132: Φῄς. τὸ φὴς οὐ δοξάζει ὁ τεχνικὸς (i. e. Apollonius) σὺν τῷ ι γράφειν. ἡ μέντοι παράδοσις οἶδεν αὐτὸ σὺν τῷ ι γεγραμμένον. — οὐ περισπᾶται. Zonaras s. v: Φῇς. Ἀρίσταρχος περισπᾷ, ἵν' ᾖ ἐκ τοῦ ἔφης. διὸ καὶ χωρὶς τοῦ ι γράφεται etc. λέγει γάρ, ἐὰν εἶχε τὸ ι, ἐνεστὼς ὤφειλεν εἶναι. Eustathius ad Od. η vs. 239 p. 1578, 17 ed. Rom: Φῄς ἐν τῷ ἐνεστῶτι μὲν κατὰ παράδοσιν ὀξύνεται καὶ σὺν τῷ ι γράφεται. 6) ὑγιὲς ἡμᾶς Mor. Augl. *k*. *s*. — ὑγιὲς ὑμᾶς *r*. — ἡμᾶς ὑγιὲς Σ. Laur8. vulg. — ὑμᾶς ὑγιὲς *F*. Φ. — ἡμᾶς post πράττοντας posuit Aristides Rh. T. IX p. 391. 7) συνεπρεσβεύσω Φ. — συνεπρεσβευσας (ω supra) *F* (non Bav). 8) ἥξειν post ὡμολογήκειν Laur8. vulg. — om Σ. Post eam terminationem potuit facilius quidem excidere quam addi; at quum apud Aristidem alio loco positum sit (post ἐλυσάμην), et cum κομιεῖν coniunctum paene superfluum esse appareat, etiam ab eodem Aristide paulo ante in sententia citata (ὡμολογήκειν γὰρ τοῖς αἰχμαλώτοις λύτρα κομιεῖν) non usurpetur, κακόφωνον delevimus. Ceterum ηκ verbi ὡμολογήκειν est in rasura Σ et recentioris atramenti, et κ est recentioris formae. Quod praecedit τούτοις etiam in Σ est primae manus. 9) οὓς αὐτοὺς Aristides. Post οὒσ in Σ est signum ⩒, quod non intelligimus. 10) τὰ λύτρα vulg. — τὰ om Aristides. Σ. Laur8. Φ. Augl. 2. *k*. *r*. *s*. *ε*. Lind. Laur8. Recte abest articulus, quum sequatur εἰς δύναμιν. Alia ratio est §. 170. 11) δώσειν *s*. — σώζειν codd ζ. η.

172. 1) Δεινὸν οὖν ἦν Aristides, ubi ipsa verba citavit, et vulg. — Δεινὸν ἂν ἦν coni. Markl. 'Advertere debebat quod vs. 6 recurrit ἦν. neutro loco addenda particula, quam ille misere deperit.' Schaeferus. — Copulam om Aristides, sententiam priore loco citans. Σ.

ψεύσασθαι καὶ προέσθαι[2] δυςτυχοῦντας ἀνθρώπους πολίτας, ἰδίᾳ δ' ἐξομοσάμενον[3] οὐ πάνυ καλὸν οὐδ'[4] ἀσφαλὲς ἦν ἐκεῖσε πλανᾶσθαι, ἐπεί, εἰ μὴ διὰ τὸ[5] τούτους βούλεσθαι σῶσαι, ἐξώλης ἀπολοίμην[6] καὶ προώλης,[7] εἰ προςλαβὼν[8] γ'[9] ἂν[10] ἀργύριον πάνυ πολὺ μετὰ τούτων ἐπρέσβευσα. σημεῖον δέ. ἐπὶ[11] γὰρ τὴν τρίτην πρεσβείαν δίς με χειροτονησάντων ὑμῶν δὶς ἐξωμοσάμην. καὶ[12] παρὰ ταύτην τὴν[13] ἀποδημίαν πάντα τἀναντί' ἔπραττον.[14]

173. Ὧν μὲν τοίνυν αὐτοκράτωρ ἦν ἐγὼ κατὰ τὴν πρε-

lamitosos cives, neque vero admodum honestum aut tutum erat, detrectata legatione privatum illuc vagari. nam nisi illos servare voluissem, dii me perdant et eradicent, si sub conditione acceptae quidem valde magnae pecuniae istorum in legatione collega fuissem, cuius rei signum hoc est, quod ad tertiam legationem bis delectus a vobis, bis iureiurando recusavi. et in illa profectione omnia iis contraria feci.

173. Quae igitur in legatione mei arbitrii erant, in hunc se modum

---

LaurS. *Ω. F. T. Φ. s. t. u. v.* Vindl. 3. 7. Laur8. *Π*. Schol. non necessariam post **δεινόν**, facile enim quisque supplet **ἐστὶν** inprimis in sententia communi. Cf. §§. 146. 226. Phil. III §. 55. Cor. §. 139. Lept. §. 156: **πῶς οὖν οὐ σχέτλιον καὶ δεινόν, εἰ** etc. Epist. Phil. §. 4. Platon. Theaetet. p. 184 D: **Δεινὸν γάρ που, εἰ.** et passim. Etiam post **φησὶ** et orationem obliquam, ubi **εἶναι** supplendum, nisi transiit orator in rectam orationem. Dionysod. §. 22: **φησὶ γὰρ** etc. **δεινὸν οὖν, εἰ ἡμεῖς μὴ συγχωρήσομεν.** Supra §. 65: **θέαμα δεινὸν .. καὶ σχέτλιον** exclamans orator descriptioni adposuit. Quod autem sententiam communem ad singulum quendam applicandam sequitur propria enuntiatio, non inusitatum est. De quo usu vid. Funkhaenel. Quaest. Dem. p. 86. 2) **καὶ προέσθαι** om Augl. *k. r. s.* 3) **ἐξωμοσάμην** Vindl. 4) **οὔτ' αὖ καλὸν οὔτ'** Augl. 2. *k. r. s.* — **οὔτ' ἂν καλὸν οὔτ'** *Π*, cuius margo per **γρ** habet vulgata verba. Prorsus alienum esset **αὖ**. 5) **τὸ** om *t. u.* Vind3. 6) Cit. Maximus Plan. Rh. T. V p. 538 W. 7) **προώλην** Vind3. 8) **καὶ προςλαβὼν** Aldetc. — **καὶ** om *Σ*. LaurS. vulg. 'Malim servatum. *vel maxima pecunia accepta.*' Schaeferus. At **καὶ .. γε** hic non sunt aptae particulae. — **προλαβὼν** *r.* 9) **γ'** om Augl. *k. s.* — 'Vix requiram.' Schaeferus. Imo particula **γε** addita est participio, ut acceptae maximae pecuniae conditio efferatur. 10) **γ' ἂν** om Hermog. T. III p. 338 W. Aug2. Cf. Cor. §. 101. 11) in **ἐπὶ** extrema litera est in erasa aliqua *Σ*. 12) **καὶ** om Vind3. 13) **παρ' αὐτὴν τὴν** Augl. 2. *k. r. s.* Harl. *Π*. — **παρὰ ταύτην** sine **τὴν** Fel. 14) **ἔπραττον τούτοις** LaurS. vulg. — **τούτοις** om *Σ*. Augl. 2. *k. r. s.* Cf. Timocr. §. 32.

σβείαν, τοῦτον ἔσχε[1] τὸν τρόπον ὑμῖν, ἃ δ'[2] οὗτοι πλείους ὄντες[3] ἐνίκων, ἅπαντ'[4] ἀπολώλεκεν.[5] Καίτοι καὶ[6] τἄλλ' ἂν ἅπαντ' ἀκολούθως[7] τούτοις ἐπέπρακτο, εἴ τις ἐπείθετό μοι. οὐ γὰρ ἔγωγ' οὕτως[8] ἄθλιος[9] οὐδ'[10] ἄφρων[11] ὥςτε χρήματα μὲν διδόναι, λαμβάνοντας ὁρῶν ἑτέρους, ὑπὲρ τῆς πρὸς ὑμᾶς φιλοτιμίας, ἃ δ' ἄνευ μὲν[12] δαπάνης οἷά τ' ἦν[13] πραχθῆναι, πολλῷ δὲ μείζονας[14] εἶχεν ὠφελείας[15] πάσῃ τῇ πόλει, ταῦτ' οὐκ ἐβουλόμην[16] γίγνεσθαι. καὶ σφόδρα γε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι. ἀλλ', οἶμαι, περιῆσαν[17] οὗτοί μου.

vobis habuerunt, in quibus autem isti, ut plures, vincebant, haec omnes perdiderunt res. At et cetera omnia convenienter his acta essent, si quis mihi paruisset. neque enim ego ita infelix aut vecors sum, ut pecuniam quidem expendam, quum alios accipere video, pro meo vestri studio, quae vero et sine impensis confici potuissent et universae civitati longe plus profuissent, ea fieri non voluerim. Imo certissime acta essent, Athenienses. sed me superiores erant isti nimirum.

---

173. 1) *εἶχε r.* 2) *δ* recentioris atramenti in eraso loco *Σ*, sed quid prima dederit, non possumus dicere. '*καὶ* pr S' Dindorfius perhibet. 3) *ὄντες* om *r.* 4) *ἅπαντ'* om *Φ.* 5) *ἀπόλωλεν Σ.* LaurS. vulg. — *ἀπολώλεκεν Π. γρ F* (item Bav). 'Equidem dubitavi propter tantulam auctoritatem vulg. mutare.' Shilleto, vertens: but wherein they . . . outvoted me, all has been utterly ruined.' Scilicet illorum ipsorum res omnes perierunt. At haec sententia contextui adversatur omnino. Imo terminatio *κε* etiam in optimis libris facillime excidebat, praesertim ante *καί.* 6) *καὶ* om Laur8. 7) *πάντα ἀκολούθως ἂν* Mor. — *ἂν πάντα ἀκολούθως* vulg. — *ἅπαντα ἀκολούθως ἂν* Aug1. *k. r. s. β.* — *ἂν ἅπαντ' ἀκολούθως Σ.* LaurS. *T. Φ.* Vind3. Cf. Hermann. *Ἄν* p. 63. — — Proxime Hirschigius Philol. T. V p. 332 *ἐπίθετό* scribendum esse iussit, non Demosthenicum. Cf. §. 162. Etiam imperfectum Graeci in conditionalibus de re praeterita, si repetitam eam cogitabant, usurpare poterant, ubi nos vertimus plusquamperfectum. Vid. Krueger. Gramm. Gr. §. 54, 10 ann. 3. Cf. Thuc. I, 9 extr. cap. 44 §. 1. — — Proxime *ἐπεπρ. τούτοις* LaurS. 8) *οὕτως ἦν* Aug1. *k. r. s.* — Copulam post *ἄφρων* ponunt LaurS. vulg. — om *Σ. T.* Laur8. Post *ἔγωγε* facile suppletur *εἰμί.* 9) *ἀθλίως* Paul. pr *Ω*? nam *ο* est in erasa litera. 10) *οὔτ' r.* 11) *αφρον* pr *Σ.* 12) *μὲν* om pr *Π.* 13) *ἦν οἷάτε* pr *Π*, antiqua manus ordinem restituit. 14) *μείζους* Aug2. 15) *ὠφελείας εἶχεν* Aug1. *k. r. s.* — *εἶχεν ὠφελείας Σ.* LaurS. vulg. 16) *ἠβουλόμην* Aug1. Vind3. — *ἐβουλόμην Σ.* LaurS. vulg. — In marg ParThiersch: *ὥςτε οὐ βούλεσθαι.* 'Deflexit a recta dicendi ratione, quae postulabat *βούλεσθαι*, quia ex *ὥςτε* vs. 17 aptum est. Verum contentiosam orationem eiusmodi subitae conversiones ad commutatam

174. *Φέρε δή,*[1] *τί τούτῳ*[2] *πέπρακται παρὰ*[3] *ταῦτα καὶ τί τῷ Φιλοκράτει, θεάσασθε. παρ' ἄλληλα γὰρ ἔσται φανερώτερα. πρῶτον μὲν τοίνυν Φωκέας*[4] *ἐκσπόνδους καὶ Ἁλέας*[5] *ἀπέφηναν καὶ Κερσοβλέπτην παρὰ*[6] *τὸ ψήφισμα καὶ*[7] *τὰ πρὸς ὑμᾶς*[8] *εἰρημένα.*[9] *εἶτα τὸ ψήφισμ' ἐπεχείρησαν*[10] *κινεῖν καὶ μεταίρειν, ἐφ' ᾧ πρεσβεύοντες*[11] *ἥκομεν. εἶτα Καρδιανοὺς*[12]
396 *Φιλίππῳ συμμάχους ἐνέγραψαν.*[13] *καὶ τὴν μὲν γραφεῖσαν ἐπιστολὴν ὑπ' ἐμοῦ πρὸς ὑμᾶς ἀπεψηφίσαντο μὴ πέμπειν, αὐτοὶ δ'*[14] *οὐδ'*[15] *ὁτιοῦν ὑγιὲς γράψαντες ἔπεμψαν.*[16] (175) *Εἶθ'*

174. Agite iam, cum his comparatum quid iste egerit et quid Philocrates, spectate. haec enim inter se collata clariora erunt. Primum igitur Phocenses et Halenses pacto isti excluserunt et Cersobleptem contra decretum et contra ea quae ad vos dicta erant. deinde aggressi sunt decretum movere et tollere, per quod legati missi eramus. deinde Cardianos Philippo socios inscripserunt. et scriptas a me litteras ad vos non mittendas esse decreverunt, ipsi autem vecordes suas literas miserunt. (175) Et

---

dicendi formam decent. Et praeterea bene iam conveuit *καὶ σφόδρα γε* scil. *ἠβουλόμην.*' Reiskius. 'Egregie. ponendum igitur post *γίγνεσθαι* signum interrogandi.' Schaeferus. Perperam secutus eram. At vid. §. 115. — 'Supplo *ἂν ἐπέπρακτο*, non *ἐβουλόμην.*' Shilleto. 17) 'F. *περιῆσαν ἄν.* Loquitur ex opinione sua. Frustra, inquit, opinor, suscepissem hanc tertiam legationem. nam isti, utpote plures, *περιῆσαν ἄν μου. superiores me fuissent.*' Marklandus. 'Fallitur. non tertia, sed secunda legatio intelligenda est, neque hypothetice orator loquitur, sed de re facta. Supra vs. 13 sq. *οὗτοι . . . ἐνίκων.* Non attendit Marklandus, quid h. l. valeat *οἶμαι.* Est *nimirum*, *freilich.* Reiskius Ind. Gr. s. v. non male vertit *crede mihi.*' Schaeferus.

174. 1) *δε* (*η* superscr.) *F.* — *δὲ δή* Bav. 2) *τοῦτο r.* 3) *περὶ* cod *δ.* 4) *Φωκεῖς Σ.* LaurS. et omnes libri. 5) *Ἄλεις u.* pr *Ω.* Fel. — *Ἄλεις* Ald. — *Ἁλεῖς* vulg. — *αλεις Σ.* — *ἀλὲεῖς* LaurS. — *Φωκέας* et *Ἁλέας* de coniectura dedimus, item Dindorfius nuper. Vid. ad §. 36. 6) *καὶ παρὰ* Aldetc. — *καὶ* om *Σ.* LaurS. vulg. 7) *καὶ παρὰ* Mor. — *παρὰ* om *Σ.* LaurS. vulg. 8) *ὑμῶν* ParThiersch. 9) *παρὰ τὸ ψ. . . . εἰρημένα* om pr *Π*, add in marg antiq. 10) *ἐπεχείρισαν* Ald. Fel. — *ἐνεχείρισαν* Lind. — *ἐνεχείρησαν* Laur8. 11) *ο* in *πρεσβεύοντες* occupat spatium duarum literarum erasum. 12) *καρδιανους* sine accentu *Σ.* — Post *καρδιανοὺς* in LaurS folia 204 b — 205 a repetunt §§. 150 — 155: *ἐφ' ἑλλησπόντου — τρεῖς καί.* Quo errore animadverso scriba fol. 205 continuat *Φιλίππῳ* et delevit illa. 13) *ἀνέγραψαν* Ald. Mor. Augl. *k. r. s. v.* — *ἐνέγραψαν Σ.* LaurS. vulg. 14) *δ'* om *Φ.* 15) *οὐδ'* om *r.* 16) *ἀπέπεμψαν* Ald. Fel. *F. Φ. Π.*

ὁ γενναῖος οὑτοσί,[1] ἐμὲ μὲν τὸν δῆμον, ἔφη, τὸν ὑμέτερον καταλύσειν ἐπηγγέλθαι Φιλίππῳ, ὅτι[2] ταῦτ' ἐπέπληττον[3] οὐ μόνον αἰσχρὰ νομίζων, ἀλλὰ καὶ δεδιὼς μὴ συμπαραπόλωμαι διὰ τούτους,[4] αὐτὸς δ' ἰδίᾳ πάντα τὸν χρόνον ἐντυγχάνων οὐδ' ὁτιοῦν ἐπαύσατο Φιλίππῳ.[5] καὶ τὰ μὲν ἄλλα σιωπῶ, Δερκύλος[6] δ' αὐτὸν[7] ἐν Φεραῖς τὴν νύκτ' ἐφύλαττεν (οὐκ ἐγώ), τὸν[8] παῖδ' ἔχων τὸν ἐμὸν τουτονί, καὶ λαβὼν ἐξιόντ' ἐκ τῆς Φιλίππου σκηνῆς ἐμοὶ τὸν παῖδ' ἐκέλευσεν[9] ἀπαγγέλλειν[10] καὶ αὐτὸν μεμνῆσθαι, καὶ τὸ τελευταῖον ὁ βδελυρὸς καὶ ἀναιδὴς οὑτοσὶ[11] νύκτα καὶ ἡμέραν ἀπιόντων ἡμῶν ἀπελείφθη[12] παρὰ[13] Φιλίππῳ. (176) Καὶ ταῦθ' ὅτι ἀληθῆ λέγω, πρῶτον[1] μὲν[2] αὐτὸς ἐγὼ συγγραψάμενος καὶ καταστήσας ἐμαυτὸν ὑπεύθυνον μαρτυρήσω, εἶτα τῶν ἄλλων πρέσβεων ἕκαστον[3] καλῶ καὶ δυοῖν[4] θάτερον, ἢ μαρτυρεῖν ἢ ἐξόμνυσθαι, ἀναγκάσω. ἂν[5] δ' ἐξομνύωσιν·[6] ἐπιορκοῦντας ἐξελέγξω[7] παρ' ὑμῖν φανερῶς.[8]

tamen generosus iste me pollicitum Philippo esse dixit rempublicam vestram abrogaturum, quod illa reprehendebam, non modo turpia existimans, sed etiam veritus, ne obiter propter istos una perirem, ipse autem toto illo tempore nunquam destitit privatim congredi cum Philippo. ac cetera quidem taceo, Dercylus autem Pheris eum nocte observavit (non ego) adhibito puero hoc meo, et quum istum deprehendisset e tabernaculo Philippi exeuntem, puerum mihi renuntiare iussit et ipsum id memoria tenere, et tandem nefarius iste et impudens noctem et diem digressis nobis remansit apud Philippum. (176) Et haec vere a me dici primum ego ipse in tabellas referam et meo periculo testificabor, deinde ceterorum legatorum singulos citabo, et alterutrum, aut testificari aut eiurare cogam. Quod si eiurarint; periurii eos manifesto coram vobis convincam.

175. 1) *οὑτοσὶν r. s.* Vid. Prolegg. Gramm. §. 23. 2) *ἐπηγγέλλεσθαι . . . ὅταν* Vind1. 3) *ἐπέπληττε* Vind1. 7. — *ἐπέπληττõν* LaurS. 4) *μετὰ τούτων* coni. Lambinus vehementer errans. 5) Cit. AnecdBkk p. 137. 6) *Δερκύλλος* Aldetc. Vind7. — *Δερκύλος Σ.* LaurS. vulg. — *Δέρκυλλος* Aug1. 2. *r. s.* — *Δερκύλυς u.* — Vid. ad Anonymi argumentum, §. 4. 7) *αὐτὸν Ω.* 8) *τὸν* om pr *Π*, add prior antiq corrector. 9) *ἐκέλευεν* Aug1. 2. *r. s.* 10) *ἐπαγγέλλειν* Mor. 11) *βδ. οὗτος καὶ ἀν.* vulg. — *βδ. οὑτυσὶ καὶ ἀν.* Aug2. — *βδ. καὶ ἀν. οὑτοσὶ Σ.* LaurS. Lind (qui liber *οὗτοσι*). Aug1. Laur8. (*T. k. r. s*). 12) *ἀπελήφθη* Ald. 13) *περὶ* Ald.

176. 1) *πρῶτος* Laur8. 2) *μὲν* om *Ω.* 3) *ἕκαστον πρέσβεων* Aug1. *k. r. s.* 4) *δυεῖν* Bav (non *F*?). Cf. §. 188. 5) *ἐὰν* vulg. — *ἂν Σ.* LaurS. Lind. Laur8. 6) *ἐξωμνύωσιν Ω.* 7) *ἐλέγξω r.* 8) *προφανῶς* codd *ε. η.*

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.[1]

177. Οἵοις[2] μὲν τοίνυν[3] κακοῖς καὶ πράγμασι τὴν[4] ἀποδημίαν πᾶσαν[5] συνεσχόμην,[6] ἑοράκατε.[7] τί γὰρ αὐτοὺς[8] οἴεσθ' ἐκεῖ ποιεῖν[9] ἐγγὺς ὄντας[10] τοῦ διδόντος, ὅθ' ὑμῶν ὁρώντων, τῶν[11] καὶ τιμῆσαι κυρίων ὄντων καὶ τοὐναντίον κολάσαι, τοιαῦτα[12] ποιοῦσιν;

178. Συλλογίσασθαι[1] δὴ[2] βούλομαι τὰ κατηγορημέν'[3] ἀπ'[4]

177. Quibus igitur malis et negotiis per totum iter sim conflictatus, vidistis. quid enim eos illic fecisse putatis, dum prope largitorem essent, quum videntibus vobis, qui et honoris habendi et irrogandae poenae potestate valetis, talia faciant?

178. Iam colligere volo capita accusationis ab initio, ut ostendam

---

177. 1) Titulum om in lacuna Σ. pr LaurS, habet margo. 2) οιος Ω. 3) μὲν τοίνυν Σ. LaurS. vulg. — μέντοι νῦν Augl. 4) κατὰ τὴν vulg. — κατὰ om Σ (in cuius marg antiq γρ. κατὰ τὴν). LaurS punctis notatum. Augl. 2. Vind3. (*k*, *r*. *s*). Cf. §. 188: παρ' ὅλην μὲν τὴν ἀποδημίαν. 5) ἅπασαν vulg — πᾶσαν Σ. LaurS. Lind. Laur8. (*T*). 6) συνειχόμην LaurS. vulg. — συνεχόμην *u*. — συνηχόμην AldV. — συνεσχόμην Aldetc. Σ. corr Ω. *T*. *t*. *v*. 'Eadem librariorum culpa apud Eurip. Hippol. 27: κατέσχετο legitur, quod κατείχετο scribendum esse vidit Monkius.' Dindorfius. At σχέσθαι significat etiam i. q. *haerere*, *retineri*. Cf. Homer. Od. μ' vs. 204: ἔσχετο δ' αὐτοῦ νηῦς. Passive Callimach. Hymn. in Iov. vs. 28: ὑπ' ἀμηχανίης σχομένη. Vid. Platon. Soph. p. 250 D: πάσῃ συνεσχόμεθα ἀπορίᾳ, ibique Stallb. — 'Συνεσχόμην displicet; non quo ἐσχόμην passivi vicem sustinere diffitear. cf. κατασχόμενος Pindar. Pyth. I, 10. Plat. Phaed. 244 extr. συσχόμενος Theaet. 165 B (ubi Bekk. cum 3 codd. συνεχόμενος). κατέσχετο Eurip. Hipp. 27. Sed quia imperfectum h. l. et magis convenit et plurimum fide codd. nititur.' Shilleto. Totam narrationem de itinere orator h. l. ad ἀνακεφαλαίωσιν transiens absolvit, itaque aoristus recte adhibitus est. Codices vero sunt non numerandi, sed ponderandi. 7) ἑωράκατε Σ. LaurS. vulg. — ἑορακατε *T*. Φ. — ἑοράκατε (ω superscr.) *F* 'qui sic tantum non ubique' Bekkerus observavit. Vid. Prolegg. Gramm. §. 76. 8) αὐτὸς Vind3. — αὐτοὺς etiam Ω, sed υ posterius est pallidius. 9) οἴεσθε ποιεῖν ἐκεῖ Mor. — οἴεσθ' ἐκεῖ ποιεῖν Σ. LaurS. vulg. 10) ὄντος corr Ω. Augl. 2. *k*. *r*. *s*. — 'ὄντας praestat. nam satius est locum proxime ad legatos referri.' Schaeferus. 11) τῶν om Σ. *T*. Lind. Laur8. — habent LaurS. vulg. 12) ταῦτα Bav (non *F*?).

178. 1) συλλογίζεσθαι Schol. Aristot. Rhet. p. 3 col. a. lin. 32. 2) δὴ om Gregorius Cor. Rh. T. VII p. 1227 W. 3) κατηγορούμενα Doxopater Rh. T. II p. 379 W. Anonymus Rh. T. VII p. 334 W. Gre-

ἀρχῆς, ἵνα, ὅσ'[5] ὑμῖν[6] ὑπεσχόμην ἀρχόμενος τοῦ λόγου, δεί-
ξω πεποιηκώς.[7] Ἐπέδειξ'[8] οὐδὲν[9] ἀληθὲς ἀπηγγελκότα, ἀλλὰ
φενακίσανθ' ὑμᾶς, μάρτυσι τοῖς γεγενημένοις αὐτοῖς, οὐ λό- 397
γοις χρώμενος. ἐπέδειξ' αἴτιον[10] γεγενημένον τοῦ μὴ θέλειν[11]
ὑμᾶς ἀκούειν ἐμοῦ τἀληθῆ[12] ταῖς ὑποσχέσεσιν καὶ τοῖς ἐπαγ-
γέλμασιν τοῖς τούτου καταληφθέντας[13] τότε, πάντα τἀναντία
συμβουλεύσαντα,[14] ἢ[15] ἔδει, καὶ τῇ μὲν τῶν συμμάχων ἀντ-
ειπόντ' εἰρήνῃ,[16] τῇ δὲ Φιλοκράτους συναγορεύσαντα,[17]
[μηδὲν ὧν προςετάξαθ' ὑμεῖς ποιήσαντα], τοὺς χρόνους κα-

ea me praestitisse, quae in principio orationis vobis sum pollicitus. Demonstravi eum nihil renuntiasse veri, sed fucum fecisse vobis, ipsarum rerum, non verborum testimoniis usus. demonstravi eum in causa fuisse, ne vos vera ex me audire velletis, tum istius promissis et pollicitationibus occupati, eum omnia contra quam oportuit suasisse et paci a sociis propositae refragatum esse, Philocraticae suffragatum, [nihil eum fecisse eorum, quae vos mandastis,] tempora contrivisse, ut nec si velletis, pos-

---

gor. Cor. Rh. T. VII p. 1224. Vulgatum citatur ab Hermogene Rh. T. III p. 416. a Maximo Plan. T. V p. 286 W. 4) ἐξ LaurS. Augl. 2. r. s. δ. ε. Lind. Syrianus Rh. T. IV p. 413. Marcellinus ibid. p. 425. 5) ἃ Augl. k. r. s. — ἅπερ sine ὑμῖν codex Monac. Gregorii p. 1224 W. — ὅπερ Gregorius item sine ὑμῖν p. 1227. reliqua e memoria. 6) ἡμῖν r. 7) πεποιηκέναι cod δ. — γρ. πεποιηκότα ἐμαυτὸν marg Σ. γρ Φ. 'Sunt interpretamenta illius idiomatis, de quo vid. Elmsleius ad Eurip. Med. 535.' Schaeferus. Cf. Mid. §. 160: δειχθήσεται τοῦτο πεποιηκώς. Olynth. II §. 8: ποιῶν ἐξελήλεγκται. ibid. §. 13: τὰ τῆς οἰκείας ἀρχῆς ... κακῶς ἔχοντ' ἐξελεγχθήσεται. Ne plura. 8) ἀπέδειξα LaurS. Aug2. δ. Hermog. T. III p. 26, eiusque Schol. T. VII p. 334 W. T. IV p. 411. Schol. Aristot. qui omiserunt ἀπ' ἀρχῆς ... πεποιηκώς. Gregorius p. 1224. — ὑπέδειξα r. 9) μηδὲν LaurS. Φ. Hermogenes p. 26, eiusque Schol. p. 334. et T. IV p. 411. Non item p. 413, ubi om ἵνα ... πεποιηκώς. habet ibid. p. 425. — μηδὲν Schol. quoque Aristotelis, qui perperam Φίλιππον proposuit, corr in meo exemplari in αἰσχίνην. 10) αἴτιον om pr Σ, add antiq. 'Sic αἰτία ante ἐγεγόνει om pr Σ p. 787, 29.' Dindorfius. 11) ἐθέλειν Dind. de suo. 12) τἀληθοῦς Gregorius p. 1224. 13) καταληφθέντα Gregorius. — προκαταληφθέντας Augl. 2. k. r. s. δ. η. Harl. — καταλειφθέντας Bav. — καταλειφθέντας (η supra) F. 14) συμβουλεύσαντος Gregorius. 15) ἢ om pr k. 16) εἰρήνην Vind3. 17) συναγορεύοντα Aug2. — συνηγορεύσαντα LaurS. — Sequitur lacuna, quam de nostris explevimus. Vid. Praef. meam extremam.

τατρίψαντα, ἵνα μηδ' εἰ βούλοισθε[18] δύναισθ'[19] ἐξελθεῖν εἰς Φωκέας, καὶ ἄλλ' ἐπὶ τῆς ἀποδημίας πολλὰ καὶ δείν' εἰργασμένον, προδεδωκότα πάντα, πεπρακότα,[20] δῶρ' ἔχοντα, οὐδὲν ἐλλελοιπότα[21] μοχθηρίας. οὐκοῦν ταῦθ' ὑπεσχόμην ἐν ἀρχῇ, ταῦτ'[22] ἐπέδειξα.[23] (179) Ὁρᾶτε τοίνυν τὰ[1] μετὰ ταῦτα. ἁπλοῦς γάρ ἐσθ' ὁ μέλλων[2] λόγος οὑτοσὶ[3] πρὸς ὑμᾶς ἤδη. ὀμωμόκατε[4] ψηφιεῖσθαι κατὰ τοὺς νόμους καὶ τὰ ψηφίσματα τὰ[5] τοῦ δήμου καὶ τῆς βουλῆς τῶν πεντακοσίων. φαίνεται[6] δ' οὗτος πάντα τἀναντία τοῖς νόμοις, τοῖς[7] ψηφίσμασι, τοῖς

setis educere copias in Phocidem, et alia multa et atrocia in itinere commisisse, prodidisse omnia, vendidisse, accepisse munera, nullum praeteriisse improbitatis genus. haec igitur in principio promisi, haec demonstravi. (179) Iam quid reliquum sit, videte. simplex est enim oratio, quae mihi iam vobiscum erit. Iurastis vos pronuntiaturos e legibus et decretis populi et senatus quingentorum. Constat autem istum omnia contraria legibus, decretis, institutis in legatione fecisse. Eum igitur

---

18) βούλησθε Aldetc. Cf. §. 323. — βούλεσθε Aug1. 2. *k. r. s.* — ἐβούλεσθε AldV. η. — βούλοισθε Σ. LaurS. vulg. 19) δύνασθε pr Ω. — δύνησθε LaurS. Aug1. 2. *k. r. s.* Laur8. corr Π. Venetus codex Syriani p. 413. — δύναισθε Σ. corr Ω. vulg. 20) πάντα καὶ πεπρακότα Aug2. 21) οὐδὲν ἐκλελοιπότα Aug1. *k. r. s.* γρ υ. — μηδὲν λελοιπότα Priscian. T. II p. 238 Kr. 22) ταῦτα καὶ Reiskius de suo. 23) ὑπέδειξα Aug2. Φ. Syrianus. (ταῦθ' ἐπέδειξα sic Σ, errans, ut videtur, ob prius ταῦθ'). — ἀπέδειξα LaurS. *s. δ.* — — 'Si faverent Mss., legerem: οὐκοῦν, ἃ ὑπεσχόμην ἐν ἀρχῇ, πάντ' ἀπεδ. (ἐκ)' Dobraeus. — Cobetus Nov. Lectt. p. 280 coniecit: οὐκοῦν ἅτθ' ἐπεσχόμην ἐν ἀρχῇ ταῦτ' ἐπέδειξα. Multo magis oratorie conformata est repetitio, eamque praebent codices.

179. 1) τὰ om LaurS. 2) μέλλων om Aug2. — ὁ μέλλων ῥηθήσεσθαι λόγος scribendum esse censet Cobetus Hyperid. Funebr. p. 72. Cf. Lept. §. 74. Thuc. VI, 76 init. 3) οὑτοσὶ om Aug1. 2. *k. r. s. δ.* 'Si quis delendum censeat, vix repugnem.' Schaeferus. Post λόγος pausa fuisse videtur: λόγος, οὑτοσὶ etc. 4) ὀμομόκατε (ω) Ω. 5) τὰ om LaurS. vulg. — servavit Σ. 'Sane facile excidit propter ultimam syllabam praecedentis vocabuli, sed bis omittitur in iureiurando quod citatur Timocr. p. 746 §. 169 (= 149). Itaque non ausus sum recipere.' Shilleto. At illud documentum in suspecta Timocrateae parte non idem a Demosthene adscriptum est, ut potius hoc e Demosthenis verbis corrigendum esset. Sed decet oratorem gravius dicentem separare τὰ τοῦ δήμου καὶ τῆς βουλῆς a notione νόμους καὶ ψηφίσματα, quamvis ea in iuramento continuata sit. 6) φαίνηται Ω. 7) νόμοις καὶ τοῖς

δικαίοις πεπρεσβευκώς. οὐκοῦν ἡλωκέναι[8] προςήκει παρά γε νοῦν ἔχουσι δικασταῖς. εἰ γὰρ ἄλλο μηδὲν ἠδίκει· δύο τῶν πεπραγμένων ἔσθ' ἱκάν'[9] αὐτὸν ἀποκτεῖναι. οὐ γὰρ μόνον Φωκέας ἀλλὰ καὶ Θρᾴκην προδέδωκε[10] Φιλίππῳ. (180) Καίτοι δύο χρησιμωτέρους τόπους τῆς οἰκουμένης οὐδ' ἂν εἷς ἐπιδεῖξαι[1] τῇ πόλει, κατὰ μὲν γῆν Πυλῶν, ἐκ θαλάττης δὲ τοῦ[2] Ἑλληςπόντου, ἃ συναμφότερ' οὗτοι πεπράκασιν αἰσχρῶς καὶ καθ' ὑμῶν ἐγκεχειρίκασι[3] Φιλίππῳ. Τοῦτο τοίνυν αὐτό, ἄνευ τῶν ἄλλων, ἡλίκον ἔστ'[4] ἀδίκημα, τὸ Θρᾴκην καὶ[5] τὰ Τείχη[6] προέσθαι,[7] μυρί'[8] ἂν εἴη λέγειν, καὶ ὅσοι διὰ ταῦτ'[9] ἀπολώλασι παρ' ὑμῖν, οἱ[10] δὲ[11] χρήματα πάμπολλ' ὠφλήκασιν, οὐ 398

condemnari convenit a cordatis quidem iudicibus. nam si nihil aliud commisisset, ob duo tamen facinora morte puniendus est. neque enim Phocenses tantum, sed etiam Thraciam prodidit Philippo. (180) At duo loca utiliora reipublicae in orbe terrarum nemo possit ostendere: in terra Pylis, Hellesponto in mari. quae utraque isti flagitiose vendiderunt et in vestrum damnum tradiderunt Philippo. Illud ipsum igitur praeter cetera quantum scelus sit, Thraciam et Castella prodidisse, infinita dici possent, et quam multi propter talia facinora sint interfecti apud vos aut magna pecunia puniti, ostendere non est difficile, Ergophilum

---

Ω. t. u. Vind3. 8) *ἡλωκέναι Σ* (*ἑα* adscripsit antiq). vulg. — *ἑαλωκέναι* Aldetc. LaurS. Lind. Vind3. *Π*. 9) *ἔσθ' ἱκανὰ Σ*. LaurS. vulg. — *ἱκανά ἐστιν* Augl. *k. r. s.* 10) *προέδωκεν Π*, superscripsit *δ* prior antiquorum correctorum.

180. 1) *ἐπιδεῖξαι* Ald. LaurS. — *ἀποδεῖξαι* cod *δ*. 2) *τοῦ* om *Ω*. 3) *ἐγχειρίσασι r*. — *ἐγκεχειρίκασι* etiam pr *Σ*, sed *ρι* in *ρη* mutatum est. *ἐγκεχειρήκασι* etiam *Φ*. LaurS. pr Augl. Cf. §. 56. Cit. AnecdBkk. p. 137. 4) *γάρ ἐστιν Ω*. — *ἐστὶν* vulg. — *ἔστ' Σ*. LaurS. Laur8. 5) *καὶ* om Aug2. 6) *χείλη u*. — *Τείχη* Turicc. — *τείχη* vulg. Cf. §. 156. 7) *περιέσται t. u.* Vind3, cuius margo: *γρ. προέσθαι*. — *προέσται Ω*. 8) *μυρία δ'* Wolf. nescio unde *δ'*. — 'Non bene conveniunt *μυρία* ... *ὅσοι*. Tum supervacanea sunt in fine periodi *οὐ χαλεπὸν δεῖξαι*. Neque bene opponuntur *καὶ ὅσοι* ... *οἱ δὲ*. Locus certe praefractus et mendosus.' Taylorus. 'Correxi *μωρία* de meo sensu.' Reiskius. 'Sensus: copiosissima oratione posset demonstrari, si tempus pateretur.' Schaeferus. 9) '*τοιαῦτα* si codex offerret, acciperem.' Schaeferus. Ego non item, nisi gravi auctoritate commotus. nam cf. §. 14 ibiq. Shilleto p. 14. Mid. §. 189. Lept. §. 30. Cor. §. 103. Xenoph. Hieron. VIII §. 5. Schaefer. ad or. c. Phorm. p. 914, 18. 10) *εἰ k*. Harl. — *οἳ* Bekk. — *ὡς* non Lind, qui *οἱ δὲ χρήματα* habet, non aliter. 11) *δὲ, ὅτι* Aldetc. *Ω. t. u.* Vind3. — *ὅτι*

χαλεπὸν δεῖξαι, Ἐργόφιλος, Κηφισόδοτος, Τιμόμαχος,[12] τὸ παλαιόν ποτ'[13] Ἐργοκλῆς, Διονύσιος, ἄλλοι,[14] οὓς ὀλίγου[15] δέω σύμπαντας[16] εἰπεῖν ἐλάττω τὴν πόλιν βεβλαφέναι[17] τούτου. (181) Ἀλλ' ἔτι γὰρ τότε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἐκ λογισμοῦ τὰ δείν' ἐφυλάττεσθ' ὑμεῖς καὶ προεωρᾶσθε,[1] νῦν δ' ὅ τι ἂν μὴ καθ' ἡμέραν ὑμᾶς[2] ἐνοχλῇ[3] καὶ παρὸν λυπῇ,[4] παρορᾶτε, εἶτα τὴν ἄλλως[5] ἐνταῦθα[6] ψηφίζεσθε 'ἀποδοῦναι δὲ[7] καὶ[8] Κερσοβλέπτῃ[9] Φίλιππον[10] τοὺς ὅρκους,[11] μὴ μετέχειν δὲ[12] τῶν ἐν Ἀμφικτυόσιν,[13] ἐπανορθώσασθαι δὲ τὴν εἰρήνην.' Καίτοι[14] τούτων οὐδενὸς ἂν τῶν ψηφισμάτων[15] ἔδει, εἰ πλεῖν οὗτος[16] ἤθελε καὶ τὰ προσήκοντα ποιεῖν. νῦν δ' ἃ μὲν ἦν πλεύσασι[17] σῶσαι, βαδίζειν κελεύων ἀπολώλεκεν,[18] ἃ δ' εἰποῦσι τἀληθῆ, ψευδόμενος.

dico, Cephisodotum, Timomachum, olim aliquando Ergoclem, Dionysium, alios, quos universos parum abest quin dicam minus nocuisse reipublicae quam istum. (181) At enim eo tempore, Athenienses, pericula vos adhuc consilio cavebatis et prospiciebatis, nunc, nisi quod vos quotidie vexat et praesens molestiis afficit, negligitis, postea frustra hic decernitis 'sed etiam Cersobleptae a Philippo dandum esse iusiurandum, sed Philippo non dandum esse locum inter Amphictyones, sed pacem esse corrigendam.' At decretorum istorum nullo fuisset opus, si navigare iste et officio fungi voluisset. nunc quae navigando conservare potuissent, ea, dum pedestri itinere ire nos iussit, perdidit, et quae dicenda veritate, mentitus.

om *Σ*. LaurS. vulg. Recte. nam in prioribus supplenda sunt *οἱ μὲν*. De quo usu vid. ad §. 136. Plene diceretur: *ὅσοι διὰ ταῦτα οἱ μὲν ἀπολώλασι* etc. 12) *τιμόμ. κηφισ.* Aug1. *k. r. s.* Laur8. 13) *τότε* Aug1. 2. *k. r. s.* Laur8. 14) *ἄλλοι* om *Φ*. 15) *ὀλίγῳ* Aug1. *k. r. s.* Laur8. 16) *σύμπαντα* pr *Ω*. 17) *βεβλάφασι* Aug2.

181. 1) *προεώρασθε* Bav (non *F*?). Vind3. — *προεωράθητε* Weim. 2) *ἡμᾶς* Ald. Aug2. 3) *ὀχλῇ* Ald. Fel. 4) *αὐτῇ* Aug1. *r.* Laur8 (cuius margo *λυπῇ*). — *ὑπῇ* Aug2. 5) Cf. Olynth. III §. 21. 6) Citat Priscianus T. II p. 260 Kr. 7) *μὲν* Wolf. de suo. — *δὴ* AldV. Cf. not. 12. 8) *καὶ* om pr *Π*. 9) *Κερσοβλέπτην* *Ω*. 10) *τὸν Φιλ.* vulg. — *τὸν* om *Σ*. LaurS. Cf. not. 11. 11) *τοὺς ὅρκους Φίλιππον* Aug1. *k. r. s.* Laur8. 12) *δὴ* Appfr. 13) *Ἀμφικτύοσιν* vulg. — *ἀμφικτυοσιν* LaurS. — *ἀμφικτυόσιν* Ald. Fel. *Ω*. Aug1. *k. r. s. u.* Vind3. De accentu nominis vid. Prolegg. Gr. §. 45. 14) *καὶ* pr *Ω*. 15) *ψηφισάντων* Aug1. *r.* Laur8. 16) *αὐτὸς s. δ.* 17) *πλεύσασιν ἦν* Hermogenes T. III p. 153 W. et p. 154. 18) *ἀπολώλεκεν οὗτος s. ϑ.* Hermogenes.

182. Ἀγανακτήσει τοίνυν αὐτίκα δὴ μάλα, ὡς ἐγὼ πυνθάνομαι, εἰ μόνος τῶν ἐν τῷ δήμῳ λεγόντων[1] λόγων εὐθύνας ὑφέξει. Ἐγὼ δ' ὅτι μὲν πάντες[2] ἂν εἰκότως[3] ὧν λέγουσι δίκην[4] ὑπέχοιεν,[5] εἴπερ ἐπ' ἀργυρίῳ τι λέγοιεν, παραλείψω,[6] ἀλλ' ἐκεῖνο λέγω: εἰ μὲν Αἰσχίνης ἰδιώτης ὢν ἀπελήρησέ τι καὶ διήμαρτεν· μὴ σφόδρ' ἀκριβῶς λογίσησθε,[7] ἐάσατε,[8] συγγνώμην[9] ἔχετε. εἰ δὲ πρεσβευτὴς ὢν ἐπὶ χρήμασιν ἐπίτηδες[10] ἐξηπάτηκεν[11] ὑμᾶς· μὴ ἀφῆτε, μηδ' ἀνάσχησθε,[12] ὡς οὐ δεῖ δίκην ὧν εἶπεν ὑποσχεῖν. (183) Τίνος γὰρ ἄλλου δεῖ δίκην[1] παρὰ πρέσβεων[2] ἢ λόγων[3] λαμβάνειν; εἰσὶ γὰρ οἱ πρέσβεις οὐ

182. Indignabitur autem statim, ut ego audio, si soli sibi in contione dicentium verborum ratio reddenda sit. Ego vero merito esse omnibus oratoribus eorum quae dicant, si quidem propter argentum dicant, rationem reddendam praetermittam, sed illud dico: Si Aeschines, ut privatus, deliravit alicubi et frustratus est; ne nimis accurate inquirite, missum facite, veniam date, sin ut legatus accepta pecunia de industria vos fefellit; ne absolvite, neve ferte illud, poenas verborum non esse dandas. (183) Cuius enim alius rei quam verborum ratio a legatis poscenda est?

---

182. 1) τῶν ἐνταῦθα πολιτευομένων Hermogenes T. III p. 108. et bis p. 109, ibidemque etiam ἐνταυθοῖ πολιτευομένων. — Scribendum esse videtur λεγόντων τῶν. 2) πάντες μὲν r. Laur8. — μὲν om Marcellinus Rh. T. IV p. 380 W. 3) εἰκότως ἂν Mor. — ἂν εἰκότως Σ. LaurS. vulg. — ἂν om Augl? 4) εὐθύνας Marcellinus ibid. cf. idem p. 614. 5) ὑπόσχοιεν Augl. k. r. s. β. ε. η. corr Ω. Vind3. Laur8. — ὑπόσχειεν Aug2. 6) ἐάσω Marcellinus. 7) ἀκριβολογήσησθε vulg. — ἀκριβολογήσασθε IndLambini. — ἀκριβολογίσησθε Ω. Vind3. — ἀκριβῶς λογίσασθε s? — ἀκριβωσ λογισησθε Σ. LaurS. T. Augl. k. r. AldT. Laur8. Quae lectio aliis interpretis esse videtur, nobis notio in partes separata vim maiorem habere. 8) ἀλλ' ἐάσατε LaurS. vulg. — ἀλλ' om Σ. Augl. 2. k. r. s. Laur8. 'Post negativum ... vix omittitur ἀλλά.' Shilleto. De ἀλλά coniunctione post negationem inculcata, quo facto vis oratoria debilitatur, vid. Funkhaenel. in Ed. Turic. minoris T. VI init. 9) ἀλλ' ἐάσαντες συγγ. mavult Dobraeus. Minus oratorium. 10) ἐξεπίτηδες LaurS. vulg. — ἐπίτηδες Σ. Augl. 2. k. r. s. Laur8. 11) ἐξηπάτησεν Augl. 2. k. r. s. η. Vind3. Cf. §. 183 not. 9. 12) λέγοντος e coniectura addunt Lambinus, Iurinus, Wolfius. 'At vid. Lambert. Bos. Ellips. p. 246 sq.' Schaeferus. 'Nausim. §. 21. p. 990, 22.' Dobraeus. Cf. supra Shilleto ad §. 75 (= 84).

183. 1) ὧν (post δίκην). ... δίκην om r. Laur8. 2) πρεσβευτῶν Augl. 2. k. r. s. Laur8. 3) λόγον corr Augl (pr: λόγων). Laur8. — λόγον r. s.

τριήρων[4] *οὐδὲ τόπων*[5] *οὐδ' ὁπλιτῶν*[6] *οὐδ' ἀκροπόλεων*[7] *κύριοι (οὐδεὶς γὰρ πρέσβεσι ταῦτ' ἐγχειρίζει), ἀλλὰ λόγων καὶ*
399 *χρόνων. Τοὺς μὲν τοίνυν*[8] *χρόνους εἰ μὲν μὴ προανεῖλεν τῆς πόλεως· οὐκ ἀδικεῖ. εἰ δ' ἀνεῖλεν· ἠδίκηκεν.*[9] *τοὺς δὲ λόγους εἰ μὲν ἀληθεῖς ἀπήγγελκεν ἢ*[10] *συμφέροντας· ἀποφευγέτω. εἰ δὲ καὶ*[11] *ψευδεῖς καὶ μισθοῦ καὶ ἀσυμφόρους· ἁλισκέσθω.* (184) *οὐδὲν γάρ ἐσθ' ὅ τι μεῖζον ἂν*[1] *ἀδικήσειέ τις ἢ ψευδῆ λέγων· οἷς γάρ ἐστ' ἐν λόγοις ἡ πολιτεία,*[2] *πῶς, ἂν*[3] *οὗτοι μὴ ἀληθεῖς ὦσιν,*[4] *ἀσφαλῶς ἔστι*[5] *πολιτεύεσθαι; ἂν*[6] *δὲ δὴ καὶ*[7] *πρὸς ἃ τοῖς ἐχθροῖς συμφέρει*[8] *δῶρά τις λαμβάνων λέγῃ· πῶς οὐχὶ καὶ κινδυνεύσετε;*[9] (185) *Οὐδέ γε τοὺς χρόνους*[1] *ἴσον*

neque enim legatis committuntur triremes aut loca aut milites gravis armaturae aut arces (nemo haec legatis tradit), sed verba et tempora. Quod si reipublicae tempora non praeripuit; non iniustus est. siu praeripuit; deliquit. sed verba si vera renuntiavit aut utilia; absolvatur. siu etiam falsa et corruptus et inutilia; teneatur. (184) nulla enim re populus laedi gravius potest quam audiendis mendaciis. quorum enim in verbis sita est respublica; quo pacto si ea vera non sunt, tuto geri potest respublica? si vero quis insuper ea, quae hostibus conducant, accepta mercede dicat; quo pacto non etiam in magno periculo eritis? (185) Neque etiam eadem

---

4) *τριηρῶν* LaurS. *Ω*. *T*. *u*. — *τριηρων Σ*. Vid. Prolegg. Gramm. §. 54. 5) *οὐδὲ τόπων* om Fel. 6) Fort. *ὅπλων*. 7) *ἀκροπόλεως* Aldetc. *Ω*. *u*. *v*. Vind3. *Π*. — *ἀκροπόλεων Σ*. LaurS. vulg. 8) *οὖν* vulg. — *τοίνυν Σ*. LaurS. Augl. 2. *k*. *r*. *s*. *δ*. Laur8. 9) *ἠδίκησε t*. Cf. §. 182 not. 11. 10) *καὶ* Dobraeus coniecit, recepit Dindorfius. At sententia est: si vera renuntiavit, vel certe utilia. 11) *καὶ* om Augl. 2. *k*. *r*. Laur8. Vid. Dobr. ad h. loc.

184. 1) *ἂν ὑμᾶς* ante *ἀδικήσειέ* add LaurS. vulg. — om *Σ*. *T*. — *ἂν* abesse non potest; excidit propter *μεῖζον*. Pronomen vero saepissime inculcatur. H. l. supplendum est *τὴν πόλιν*. 2) *ἐστιν ἐν λόγοις ἡ πολιτεία* Ald. Fel. LaurS. *Ω*. Vind3. Hermogenes T. III p. 115 W. — *ἐστιν ἡ πολιτεία ἐν λόγοις* Mor. — *ἐστ'· ἐν λόγοις ἡ πολιτεία Σ*. vulg. 3) *γρ. εἰ* Alt. 4) *μὴ ὦσιν ἀληθεῖς* Hermogenes. 5) *ἔνεστι* Augl. *k*. *r*. *s*. *ε*. *δ*. *η*. Harl. Laur8. corr *Π*. — *ἔτ' ἔστι* Wolfius in farragine. 6) *ἐὰν* vulg. — *ἂν Σ*. LaurS. Lind. 7) *καὶ* om *Ω*. *δ*. 8) *συμφέρῃ T*. 9) *κινδυνεύσετε* Aldetc. *Σ*. LaurS. *k*. 'Recte. malim enim *κινδυνεύσεται* imputare scribis saepissime confundentibus *ε* et *αι*, quam ut genuinum passive intelligere; nam active nusquam dicitur *κινδυνεύσομαι*.' Schaeferus. '*κινδυνεύσεται* ita potest stare, si impersonaliter accipitur, ut *διακινδυνεύεσθαι* Thuc. IV, 19. Cf. p. 432 §. 326 (= 285), quo loco *κινδυνεύσεται* defendi potest. Thuc. II, 35.' Shilleto. At in his omnibus locis *κινδυνεύεσθαι* est passivum. — *κινδυνεύσεται* vulg. — *κινδυνεύσεται* (ε supra) Bav (non *F*?). — *κινδυνεύσετε* (αι supra) *s*. *v*.

ἔστ'[2] ἀδίκημ' ὀλιγαρχίας ἢ τυράννου παρελέσθαι,[3] καὶ ὑμῶν. οὐδ' ὀλίγου γε[4] δεῖ. ἐν ἐκείναις[5] μὲν[6] γάρ, οἶμαι, ταῖς πολιτείαις πάντ' ἐξ ἐπιτάγματος ὀξέως γίγνεται,[7] ὑμῖν[8] δὲ πρῶτον μὲν τὴν βουλὴν ἀκοῦσαι περὶ πάντων[9] καὶ προβουλεῦσαι[10] δεῖ, καὶ[11] τοῦθ' ὅταν ᾖ κήρυξι καὶ πρεσβείαις προγεγραμμένον,[12] οὐκ ἀεί. εἶτ' ἐκκλησίαν ποιῆσαι, καὶ ταύτην ὅταν[13] ἐκ τῶν νόμων καθήκῃ.[14] εἶτα κρατῆσαι καὶ περιγενέσθαι δεῖ τοὺς τὰ βέλτιστα λέγοντας τῶν ἢ δι' ἄγνοιαν ἢ διὰ μοχθηρίαν ἀντιλεγόντων. (186) ἐφ' ἅπασι δὲ τούτοις ἐπειδὰν καὶ δεδογμένον ᾖ καὶ συμφέρον ἤδη φαίνηται, χρόνον[1] δεῖ δοθῆναι τῇ τῶν πολλῶν ἀδυναμίᾳ,[2] ἐν ᾧ καὶ ποριοῦνται[3] ταῦθ' ὧν ἂν

oligarchiae vel tyranno praeripere tempora est iniuria, quae vobis. nec parum quidem interest. in illis enim imperiis scilicet omnia ex edicto celeriter fiunt, apud vos autem primum ad senatum omnia referenda et ab eo praeiudicanda sunt, idque demum quando de praeconibus et legationibus mittendis tabula exposita est, non semper. deinde facienda contio, eaque tempore legibus constituto. post vincendi et superandi sunt iis, qui rectissime consulunt, illi qui aut ex inscitia aut ex improbitate adversantur. (186) Post haec autem omnia, quum iam et decretum aliquid est et utile esse videtur; tempus dandum est multitudinis tenuitati, in quo comparet ea,

---

185. 1) χορούς pr *t*. 2) ἐστὶν Laur8. 3) ἀναβάλλεσθαι cod *δ*. 4) γε om Augl. 2. *k*. *r*. *s*. — δὲ Bav (non *F*?). — 'Malim deletum. οὐδ' ὀλίγου δεῖ est i. q. πολλοῦ γε καὶ δεῖ.' Schaeferus. Equidem non intelligo, quo modo posse concedatur dici πολλοῦ γε καὶ δεῖ et καὶ πολλοῦ γε δεῖ, non item οὐδ'. ὀλίγου γε δεῖ. in utraque formula suam habet vim particula γε vocabuli efferendi. οὐδὲ ... γε i. q. *ne ... quidem ... certe*, *etiam ne ... quidem* sive *nec ... quidem*, ut iam Hom. Iliad. Ξ vs. 221. Sophocl. Oed. R. vs. 1378 (= 1364): οὐδ' ἄστυ γε. quibus locis οὐδὲ ... γε etiam metro defenditur. Sed raro occurrit οὐδ' ὀλίγου γε δεῖ. Vernacule i. q. *nicht einmal auch nur im geringsten*. Frequentius est οὐδέ γε, quod modo praecessit. 5) ἐκεῖναι pr *Ω*. — ἐν om LaurS, finiens lineam. 6) μὲν om vulg. — habet *Σ* in margine a prima manu per signum ÷ addendum, eiusdem formae eiusdemque atramenti ac reliquae literae. Habent idem LaurS. Augl. *k*. *r*., *s*. Bav (non *F*?). Laur8. *Π*. et sine γὰρ cod *β*. 7) γίγνηται *Ω*. — γίνεται Aldetc. — γίγνεται *Σ*. LaurS. vulg. 8) παρ' ὑμῖν coniecit Wolfius. 9) περὶ πάντων τὴν βουλὴν ἀκοῦσαι vulg. — τὴν *β*. ἀκ. π. π. *Σ*. LaurS. T. Lind. 10) καὶ προβουλεῦσαι *F* (non Bav) in γρ habet. 11) καὶ om
προ
Aug2. 12) προσγεγραμμένον Ald. Fel. *Ω*. *t*. *u*. Meerm. — προσγεγραμμένον *v*. Vind3. 13) ὅταν in rasura Laur8. 14) καθήκει LaurS.

186. 1) χρόνῳ *Ω*. 2) Cit. AnecdBkk. p. 345. AnecdBachmann. T. I p. 32. 3) πυριοῦται pr *Ω*.

δέωνται, ὅπως[4] τὰ δόξαντα καὶ δυνηθῶσι ποιῆσαι. ὁ δὴ[5] τοὺς χρόνους τούτους ἀναιρῶν τῆς οἷα[6] παρ' ἡμῖν[7] ἐστὶ πολιτείας οὐ χρόνους ἀνῄρηκεν οὗτος,[8] οὔ, ἀλλὰ τὰ πράγμαθ' ἁπλῶς[9] ἀφῄρηται.

187. Ἔστι τοίνυν[1] τις[2] πρόχειρος λόγος πᾶσι τοῖς ἐξαπατᾶν ὑμᾶς βουλομένοις:[3] 'οἱ ταράττοντες[4] τὴν πόλιν, οἱ διακωλύοντες Φίλιππον εὖ ποιῆσαι τὴν πόλιν.' πρὸς οὓς ἐγὼ[5] λόγον μὲν οὐδέν' ἐρῶ, τὰς δ' ἐπιστολὰς ὑμῖν ἀναγνώσομαι τὰς[6] τοῦ Φιλίππου, καὶ τοὺς καιρούς, ἐφ' ὧν[7] ἕκαστ' ἐξηπάτησθε,
400 ὑπομνήσω, ἵν' εἰδῆτε, ὅτι[8] τὸ ψυχρὸν τοῦτ' ὄνομα, τὸ[9] ἄχρι κόρου,[10] παρελήλυθ'[11] ἐκεῖνος[12] φενακίζων[13] ὑμᾶς.

quorum indiget, ut decreta etiam possit exsequi. Qui igitur ea tempora sustulit in tali, qualis apud vos est, republica, is non tempora sustulit, minime, sed actiones plane eripuit.

187. Est vero in promptu quaedam iis qui vos decipere volunt omnibus oratio: 'illi qui civitatem turbant, qui Philippum reipublicae bene facere prohibent,' his ego nihil respondebo, sed literas vobis Philippi legam, et tempora singula, quibus decepti estis, redigam vobis in memoriam, ut sciatis, frigidum illud verbum, ad fastidium usque repetitum, decipiendis vobis illum debilitavisse.

---

4) ὅπως ἂν Aldetc. Augl. *k. r. s.* (Vind3). corr *Π*? postea abrasum est ἂν aut καί. — ἂν om *Σ*. LaurS. vulg. pr *Π*? 5) δὲ *F. Φ. Π.* — — Proximum τούτους delendum esse iubet Dobraeus. Alia esset sententia. Hic intelliguntur quae modo describebantur tempora. 6) οἵας LaurS. vulg. — οἷα *Σ*. Cant. Ven. AldV. Augl. 2. Laur8. *Π*. (*T. k. s*). — 'Οἵας vide ne genuinum sit, ita tamen, ut quod sequitur ἐστι deleas. Est attractionis exemplum, quod fuerunt qui sic interpretarentur, ut adscriberent οἷα παρ' ὑμῖν ἐστι. Vid. Bosii Ellips. p. 479.' Schaeferus. Vid. Bernhardi Synt. p. 313. Funkhaenel. ad Androt. §. 64. Conf. Dindorf. ad p. 613, 9. — om in lacuna *r*. 7) ὑμῖν *Ω. t. u.* pr *v*. Augl. 2. (*k. r. s*). — ἡμῖν *Σ*. LaurS. vulg. 8) κύκλος *s*. Est annotatio rhetorica. 9) ἁπλῶς om pr *Ω*.

187. 1) τοίνυν om *r*. 2) τις om *Φ*. Vind1. — — 'Vel luxata vel mutila videntur, quae hic sequuntur.' Dobraeus. — 'Non sunt verba ipsius Demosthenis, sed adversariorum ab eo μιμητικῶς vel τεχνικῶς prolata, ut Mid. p. 564, 8.' Marklandus. Idem Dobraeus citavit Phil. IV p. 140, 11. 3) βουλόμενος *u*. 4) ταράσσοντες Lind. 5) ἔγωγε ante ἐρῶ positum Aug2. 6) τὰς om Aug2. 7) οὓς *r*. 8) ὅτι om Aug2. 9) τὸ om AnecdBkk. p. 28. 10) In κορου habet ρ super erasa scriptum *Σ*. 11) παρελήλυθεν AldT. Augl. 2. *Π*. Laur8. Anecd Bkk. 12) ἐκεῖνος om AnecdBkk. 13) φενακίσων sive φενακιῶν leg. iubet Dobraeus. At ἐκεῖνος est Philippus, qui se Atheniensibus bene-

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ[1] ΦΙΛΙΠΠΟΥ.[2]

188. *Οὕτω τοίνυν αἰσχρὰ καὶ πολλὰ*[3] *καὶ πάντα καθ' ὑμῶν πεπρεσβευκὼς περιιὼν*[4] *λέγει: 'τί δ' ἂν εἴποις*[5] *περὶ Δημοσθένους, ὃς τῶν συμπρέσβεων κατηγορεῖ;' νὴ Δί' εἴτε βούλομαί γ' εἴτε μή, παρ' ὅλην μὲν*[6] *τὴν ἀποδημίαν ὑπὸ σοῦ τοιαῦτ' ἐπιβεβουλευμένος,*[7] *δυοῖν*[8] *δ' αἱρέσεως οὔσης*[9] *μοι νυνί, ἢ τοιούτων ὄντων τῶν πεπραγμένων*[10] *δοκεῖν κοινωνεῖν ὑμῖν ἢ κατηγορεῖν.* (189) *'Εγὼ δ'*[1] *οὐδὲ*[2] *συμπεπρεσβευκέναι*

118. Quum igitur turpia eaque et multa et omnia contra vos in legatione commiserit; passim dictitat: 'Quid dixeris de Demosthene, qui collegas accuset?' Per Iovem accuso, sive velim sive nolim, quum sim toto itinere talibus a te insidiis appetitus, et duarum nunc mihi rerum detur optio, aut ut talium actorum vestrorum socius esse videar, aut ut accusem. (189) Ego vero me tuum collegam fuisse nego, sed te in lega-

---

facturum esse ad fastidium saepe repetebat. Cf. §§. 40 sq. — — *ἡμᾶς φενακίζων* AnecdBkk.

188. 1) *ἐπιστολὴ Σ.* vulg. — *ἐπιστολαί.* Mor. LaurS. corr Augl. Ven. AldV. Vind3. Laur8. *Π.* (*k. r. s*). Cf. ad Phil. I §. 37 extr. Cor. §§. 75 et 154. 2) Post titulum: *προοίμιον καὶ εισβολὴ τῆς παρεκβάσεως* rubro *Ω.* Eadem habet *u.* 3) *Οὕτω τοίνυν πολλὰ καὶ δεινὰ* Apsines Rh. T. IX p. 516. 4) *περιων* pr *Σ*, eadem (?) manus addidit *ι.* Cf. §. 189. 5) *εἴποι τις* vulg. — *εἴποις Σ. Τ.* Augl. 2. *r. s.* Laur8. Apsines l. c. cf. p. 503 W. — *εἴπῃς* LaurS compendio. *k.* — Cf. ad Phil. I §. 40. Funkhaenel. in Diar. Antiq. 1845 p. 319. 6) *μὲν γὰρ* coniecit Marklandus. Vid. ad §. 189 init. 7) *ἐπιβουλευμένος* Aug2. — *ἐπιβουλευόμενος* cod *η.* 8) *δυεῖν* Bav, ut solet. 9) *αἱρέσεων οὐσῶν* margo *Σ.* vulg. — *αἱρέσεως οὔσης Σ* textus. Fel. AldV. Aug2. Meerm. (*T. k. v*). — *αἱρέσεως οὐσῶν* Augl. — *αἱρέσεων*[ς] *οὐσων*[ης] LaurS. *F* (non Bav?). *Π*, in quo codice superscripta erasa sunt. 'Pluralis placet: *duabus conditionibus propositis.* Singularem si Demosthenes maluisset, erat, opinor, scripturus: *δυοῖν δὲ θατέρου αἱρέσεως οὔσης.*' Schaeferus. At vid. Funkhaenel. Quaest. Dem. p. 50. 10) *τῶν πεπραγμένων ὄντων* Mor. — *ὄντων τῶν πεπρ. Σ.* LaurS. vulg. — *ὄντων* om *ι.* pr *v.*

189. 1) 'F. *ἔγωγ'*.' Marklandus. — 'Pungit Wolfius post *κατηγορεῖν*, deinde procedit: *ἐγὼ δ' οὐδὲ κτλ.*' Taylorus. — 'Post *κατηγορεῖν* plene interpungendum, et sic interpunxit Bekkerus. Quod quum Marklandum fugisset, male et vs. 8 *γὰρ* inserendum et hic *ἔγωγ'* legendum esse opinatus est.' Schaeferus. 2) *οὐ v.* Ioseph. Racend. Rh. T. III p. 505.

φημί σοι,[3] πρεσβεύειν μέντοι σὲ μὲν πολλὰ καὶ δεινά, ἐμαυτὸν δ' ὑπὲρ τούτων[4] τὰ βέλτιστα. Ἀλλὰ Φιλοκράτης σοι[5] συμπεπρέσβευκεν, κἀκείνῳ σύ, καὶ Φρύνων.[6] ὑμεῖς γὰρ ταῦτ' ἐπράττετε, καὶ ταῦτα[7] πᾶσιν[8] ὑμῖν[9] ἤρεσκεν. ‘Ποῦ δ' ἅλες;[10] ποῦ τράπεζα;[11] ποῦ σπονδαί;’ ταῦτα γὰρ τραγῳδεῖ περιιών,[12] ὥςπερ οὐχὶ[13] τοὺς ἀδικοῦντας τούτων ὄντας προδότας, ἀλλὰ τοὺς τὰ δίκαια ποιοῦντας. (190) ἐγὼ δ' οἶδ' ὅτι πάντες οἱ[1] πρυτάνεις θύουσιν ἑκάστοτε κοινῇ[2] καὶ συνδειπνοῦσιν ἀλλήλοις καὶ συσπένδουσιν.[3] καὶ οὐ διὰ ταῦθ'[4] οἱ χρηστοὶ τοὺς πονηροὺς μιμοῦνται, ἀλλ' ἐὰν ἀδικοῦντα λάβωσί τιν' αὐτῶν,[5]

tione multa et non ferenda egisse, me autem ea fecisse dico, quae essent reipublicae utilissima. at Philocrates tibi collega fuit, et tu illi, et Phrynon. Vos enim ista agitabatis et ista omnibus vobis probabantur. ‘Ubi autem sal? ubi mensa? ubi libationes?’ hoc enim circumiens tragice declamitat, quasi non iniusti homines sint rerum illarum proditores, sed ii qui officio funguntur. (190) Ego vero scio Prytanes omnes semper rem divinam facere communiter et una coenare inter se et una libare nec propterea boni malos imitantur, sed si quem suorum iniustum deprehendunt,

---

3) φημὶ σοὶ Schaeferus. At συμπεπρεσβευκέναι accentu notandum. Funkhaenel. Obs. Demosth. p. 33. 4) τούτων Σ. LaurS. T. Augl. 2. k. r. s. Laur8. Hermog. T. III p. 359 W. Iosephus. — τουτωνὶ vulg. — τουτονὶ Ald. 5) σοι om Ω. — σοὶ Schaeferus. At h. l. non hoc pronomen, sed Philocrates superiori ἐγὼ opponitur. 6) φρύνω pr Ω. — Cit. Harpocr. s. v. 7) ταυτὰ ἐπρ., καὶ ταυτὰ Φ. Π. Ven. (= Appfr. AldV.). Cf. §. 215. — ταυτὰ ... ταῦτα AldB. — ταῦτά ... ταῦτά Bav (non F?). 8) ἅπασιν vulg. — πᾶσιν Σ. LaurS. T. s. 9) ταῦτα ἅπ. ὑμῖν ταῦτα Mor. 10) Cit. Schol. Aeschin. p. 98. Dind. Maximus Rh. T. V p. 590 W. 11) τράπεζαι LaurS (ι fort. recentius est). vulg. — τράπεζα Σ. T. ‘Singularis in tali argumento solennis est. Nemo non meminerit Hom. passim lecti in Odyss.: ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα θεῶν ξενίη τε τράπεζα. Eurip. Hec. vs. 787 Pors. κοινῆς τραπέζης πολλάκις τυχὼν ἐμοί.’ Schaeferus. ‘Sed Antiph. Tetral. A. α. §. 10: ἐπὶ τὰς αὐτὰς τραπέζας.’ Shilleto. Cf. Aeschin. f. leg. §. 22: τοὺς γὰρ τῆς πόλεως ἅλας καὶ τὴν δημοσίαν τράπεζαν. Id. Ctes. §. 224: ἀπὸ τῆς αὐτῆς τραπέζης ἔφαγες καὶ ἔπιες καὶ ἔσπεισας. . . . τοὺς τῆς πόλεως ἅλας περὶ πλείονος ποιήσασθαι τῆς ξενικῆς τραπέζης. 12) περιων pr Σ, scriba add alterum ι. Cf. §. 188. Prolegg. Gr. §. 79. 13) οὐ rec r. — om pr r.

190. 1) οἱ om Aug2. 2) καὶ γὰρ νυνὶ κοινῇ coniecit Wolfius e καὶ νυνὶ in marg Mor. 3) συνσπένδουσιν Σ. LaurS. Cf. §. 191. not. 6. — συσπεύδουσιν Ω. r. 4) τοῦτο vulg. — ταῦθ' Σ. LaurS. δ. η. Augl. 2. Lind. Laur8. (T. k. r. s). 5) αὐτῶν vulg. — αυτῶν Σ. — αὑτῶν LaurS. Reiskius etc. Cf. inferius ἑαυτῶν.

τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ δηλοῦσιν.[6] ἡ βουλὴ[7] ταὐτὰ ταῦτα,[8] εἰςιτήρι'[9] ἔθυσεν, συνειστιάθη.[10] σπονδῶν, ἱερῶν ἐκοινώνησαν οἱ[11] στρατηγοί, σχεδὸν ὡς[12] εἰπεῖν αἱ ἀρχαὶ πᾶσαι.[13] Ἆρ' οὖν διὰ ταῦτα[14] τοῖς ἀδικοῦσιν ἑαυτῶν[15] ἔδωκαν ἄδειαν; πολλοῦ γε καὶ δεῖ. (191) Λέων Τιμαγόρου κατηγόρει[1] συμπεπρεσβευκὼς[2] τέτταρ'[3] ἔτη, Εὔβουλος Θάρρηκος[4] καὶ Σμικύθου[5] 401 συσσεσιτηκώς,[6] Κόνων ὁ παλαιὸς ἐκεῖνος Ἀδειμάντου[7] συστρατηγήσας. Πότεροι[8] οὖν τοὺς ἅλας παρέβαινον, καὶ τὰς σπον-

apud senatum et populum deferunt. Senatus item sacra habuit auspiciorum, communia convivia. una libaverunt, una sacrificaverunt duces, parum abest, quin magistratus dicam omnes. Nunquid propterea collegis delinquentibus dant impunitatem? minime vero. (191) Leo Timagoram accusavit, quum quadriennium in legatione cum eo fuisset, Eubulus Tharrhecem et Smicythum, quibuscum communem mensam habuerat, Conon antiquus ille Adimantum, imperii militaris socium. Utri igitur, Aeschines,

---

6) *δηλοῦσι καὶ* LaurS. vulg. — *καὶ* om *Σ*. Augl. 2. Laur8. (*k. r. s*). — Cit. AnecdBkk. p. 132. Suid. s. v. *Εἰσιτήρια*, sine *καὶ*. — '*καὶ* male omissum in ed. mea.' Dindorf. Praefat. 3. p. XXX. Etiam Bekkerus in Memor. Menstr. Berol. 1854 p. 259 *Σ* habere *καὶ ἡ* affirmavit. Codex *Σ* non habet *καὶ*, sed *δηλουσιν. η βουλη*. 7) *ἡ βουλὴ δὲ* sine *καὶ k*. — *καὶ ἡ βουλὴ δὲ* Reiskius secundum *δ*, qui codex fortasse habet etiam *καὶ* praeter *δὲ*. nam id non liquet in marg Mor. 8) *τὰ* sine *ταὐτὰ ταῦτα* Suidas. — *ταῦτα* om *δ*. 9) *εἰσιτητήρια* Aug2. — *εἰς εἰτήρια* Augl. — 'Vid. AnecdBkk. pp. 187. 245. Pierson. ad Moer. p. 222.' Schaeferus. 10) *συνεστιάθη* Augl. *r*. — *συνιστιάθη Σ*. 11) *ἐκοινώνησεν. οἱ* Augl. Laur8. (*F? k. r. s*). — *ἐκοινώνησαν οἱ Σ*. LaurS. vulg. etiam Suidas, qui sic: *συνεστιάθησαν δὲ καὶ τῶν ἐκοινώνησαν οἱ* sine *σπονδῶν, ἱερῶν*, sed in eius codd. E. Med. est lacuna. — — Inter *σπονδῶν ἱερῶν* Reiskius primus distinxit; item antiqua manus docta Herw. 12) *ὡς* om Suidas. Alterum, aut *ὡς* aut *σχεδὸν*, del. Dobraeus. 13) *ἅπασαι* Aug2. 14) *διὰ ταῦτα* om Aug2. 15) *αὐτῶν* vulg. — *αυτων* Augl. — *ἑαυτῶν Σ*. LaurS. Aug2. AldT. Vind3. Bkk. — *αὑτῶν* Reiskius.

191. 1) *κατηγορεῖ* Ald. Fel. *Ω. T. t. u*. Bav (non *F*?). Vind3. *Π*. — *κατηγόρει Σ*. LaurS. vulg. 2) *συμπρεσβευκὼς Ω*. 3) *τέσσαρα* Vindl. 4) *θάῤῥητος* cod *s*. — *θάρρυκος* LaurS. 5) *σωκυθου Σ*, antiquus *μι* super *ω* scripsit. — *μίσμικύθου* LaurS. 6) *συσσεσιτευκὼς* Ald. Mor. — *συσσεσιτηκὼς* Bav. corr Augl. vulg. — *συσσεσιτικὼς F*. pr Augl. — *συνσεσιτηκώς Σ*. LaurS. Cf. §. 190. not. 3. 7) *ἀδιμάντου* Augl. — *ἀδημάντου Σ. Π*. — *ἀδαμάντου* Aug2. — *ἀδειμάντου* LaurS. vulg. 8) *πότεροι Σ*. LaurS. vulg. — *πότερον* Augl. *r. s*. Laur8. Benselerus Hiat. p. 98 scribit *πότερον* conferens Mid. §. 133: *πότερ' εἰσὶν*

δάς,[9] *Αἰσχίνη; οἱ προδιδόντες καὶ οἱ*[10] *παραπρεσβεύοντες καὶ οἱ δωροδοκοῦντες, ἢ οἱ κατηγοροῦντες; οἱ ἀδικοῦντες δηλονότι τὰς*[11] *ὅλης γε*[12] *τῆς πατρίδος,*[13] *ὥςπερ σύ, οὐ*[14] *μόνον τὰς ἰδίας.*

192. *Ἵνα τοίνυν εἰδῆθ' ὅτι οὐ μόνον*[1] *τῶν*[2] *δημοσίᾳ ποτ'*[3] *ἐληλυθότων*[4] *ὡς*[5] *Φίλιππον ἀνθρώπων ἀλλὰ καὶ τῶν ἰδίᾳ καὶ*[6] *πάντων οὗτοι φαυλότατοι καὶ πονηρότατοι*[7] *γεγόνασι, μικρὸν*[8] *ἀκούσατέ μου ἔξω τι*[9] *τῆς*[10] *πρεσβείας*[11] *ταύτης.*[12] *Ἐπειδὴ*[13]

salem negligebant et libationes? ii qui prodebant et legationem ementiebantur et largitionibus corrumpebantur, an ii qui accusabant? ii nimirum, qui totius certe patriae libationes violabant, ut tu, non solum privatas.

192. Ut autem sciatis non eorum modo qui publice aliquando ad Philippum, sed etiam eorum qui privatim venerunt et omnium hominum hos exstitisse nequissimos et improbissimos, pauca ex me audite, ad hanc legationem nihil attinentia. Quum Olynthum cepisset Philippus; Olympia

---

ὄνειδος .. τῇ πόλει, οἱ διαβάντες ... ἢ σύ; Equidem *ἐπέχω.* 9) *καὶ τὰς σπονδὰς παρέβαινον* vulg. — *παρ.* ante *καὶ* ponunt *Σ.* LaurS. Augl. 2. Lind. Laur8. (*T. k. r*). — Si *καὶ τ. σπ.* postponitur, separatum a superioribus gravius fit, et facilius infra *σπονδάς* subintelligitur. Vid. not. 13. 10) *οἱ* ante *παραπρ.* om Fel. typogr. haud dubio errore, ut Ald. proxime scripsit *δορoδοκοῦντες*, et Mor. *δωροκοῦντες*, et *πατρίδας* Fel. 11) *τῆς r.* 12) *τε Π.* — om *Φ.* 13) *πατρίδος σπονδάς* LaurS. vulg. — *σπονδάς* om *Σ.* facile supplendum e praegressis. Cf. not. 9. 14) *σὺ, καὶ οὐ* Aldetc. — In nullo codice invenimus *καί.*

192. 1) *οὐ μόνον γε s.* 2) *τῶ Ω.* 3) *πώποτε* Augl. 2. *k. r. s.* — *ποτ' Σ.* LaurS. vulg. 'Quod si omnes codd. praeberent, stare nullo pacto debet.' Shilleto. Quidni i. q. *aliquando?* i. e. tempore legationis. Etiam melius quam *πώποτε* opponitur sequenti *καὶ πάντων*, hoc de omnibus omnis temporis hominibus. 4) *ἐλθόντων* Aug2. 5) *πρὸς* (*ὡς* supra) *Φ.* AldT. — *πρὸς F.* — *ὡς πρὸς Ω. l. u.* Vind3. — *πρὸς. εἰς* cod *ζ.* 6) *καὶ* om *Ω.* 'Recte, ut opinor.' Schaeferus. De *καὶ πάντων* i. q. *etiam omnium* conferri iubet Shilleto Thuc. III, 111. IV, 23. V, 71. Nec Schaeferus de hoc frequentissimo usu dubitavit, neque autem intellexit *πάντων* esse i. q. *πάντων ἀνθρώπων.* 7) *καὶ πονηρότατοι* om Augl. 2. *k. r. s.* Laur8. 8) *μικροῦ r.* Laur8. 9) *τί* Fel. — *τι* punctis notatum LaurS. — *τὸ u.* — om *F. Φ.* 'Verborum ordinem *μου ἔξω τι* non probandum esse censeo, sed *τι ...* ante *ἔξω* collocaverim, uti scriptum videbis §. 213: *ἐάν γέ τι ἔξω τῆς πρεσβείας βλασφημῇ.*' Benselerus. Hiat. p. 98. Potius pronuntiandum, si non scribendum: *μου 'ξώ τι.* De collocatione indefiniti *τι* intermedia et liberiore vid. Orvill. Char. p. 320 = 394 Lips. 10) *τῆς* om *Ω.* 11) *παραπρεσβείας s. δ.* 12)

γὰρ εἷλεν[14] Ὄλυνθον Φίλιππος, Ὀλύμπι' ἐποίει, εἰς[15] δὲ τὴν θυσίαν ταύτην καὶ τὴν πανήγυριν πάντας τοὺς τεχνίτας[16] συνήγαγεν. (193) ἑστιῶν δ' αὐτοὺς[1] καὶ στεφανῶν τοὺς νενικηκότας[2] ἤρετο Σάτυρον[3] τουτονὶ[4], τὸν κωμικὸν ὑποκριτήν, τί δὴ[5] μόνος οὐδὲν ἐπαγγέλλεται,[6] ἢ τιν'[7] ἐν ἑαυτῷ μικροψυχίαν ἢ πρὸς αὐτὸν[8] ἀηδίαν ἐνεορακώς.[9] εἰπεῖν[10] δή[11] φασι τὸν Σάτυρον, ὅτι, ὧν μὲν οἱ ἄλλοι δέονται,[12] οὐδενὸς[13] ὧν ἐν

celebravit, ad id autem sacrificium et celebritatem omnes artifices congregaverat. (193) quos quum exciperet epulis et victores coronis ornaret; interrogavit Satyrum huncce, comicum histrionem, cur tandem solus nihil postularet sive aliquo in se animo parvo sive malevolo in ipsum perspecto. respondisse aiunt Satyrum, quae reliqui requirant, eorum sibi nihil esse

---

ταύτης Σ. — ταυτησὶ LaurS. vulg. 'Quod h. l. aequo fortius videtur.' Shilleto. 'Vide an legendum μίκρ' ἀκούσατέ μου ἔξω τῆς πρ. ταυτί.
τι ταυτὶ
ut vulg. orta sit ex ταυτης i. e. ταυτης.' Dobraeus. 13) ἐπεὶ Rufus κβ' p. 82 Boiss. Hermog. T. III p. 453 W. Cf. citantes locum Rhetor. Anonym. in Notit. Manuscr. T. XIV p. 192. Theon. Prog. cap. II. Rh. T. I p. 160 W. Anonym. Rh. De Figuris vs. 17. Tiber. Rh. ιη' p. 35 Boiss. 14) εἶχεν r. Laur8. 15) εἰ pr Ω. 16) ι in τεχνίτας est correctum Σ, ι fort. ex η. — τεχνήτας LaurS.

193. 1) αὐτοὺς Ω. Vind3. 2) Cit. Harpocr. Suid. Phot. s. v. Στεφανῶν. 3) σάτυρον corr aliquid in τυ Ω. 4) Cit. AnecdBachm. T. I p. 105. Ioann. Sic. Rh. T. VI p. 79. Harpocr. Suid. Phot. s. vv. Προπύλαια et Ὅτι ξένους. Apollon. De Pronom. in Wolfii et B. Mus. I fasc. 2 p. 335 = p. 75 Bkk. 5) δήποτε s. 6) γρ. ἀπαγγέλλεται (ut Vind7) αἰτεῖ AldV. Less. Hoc est verae lectionis interpretamentum. Vid. Lexicographos ad §. 41 citatos. — Hermogenes l. c. sic: Σάτυρον τουτονὶ τὸν κωμικὸν εἶδεν ὑποκριτὴν, ὃς οὐδὲν ἐπαγγέλλεται sine ἤρετο. Cf. id. p. 420. Item Rufus. 7) ἢ τίν' vulgo. Proxime αὑτῷ Aldetc. — εαυτω Σ. — ἑαυτῷ LaurS. vulg. — αυτῷ Aug1. — αὐτῷ Π. s. 8) τίνα πρὸς αὐτὸν Aug2. k. — πρὸς αὑτὸν AldV. Bekk. Turicc. Shilleto. — om r. Laur8. 9) ἑωρακὼς Aug1. 2. k. r. s. δ. Harl. Obs. Ask. Bav. Π. Laur8. 'Simplex non fuit cur Taylorus praeferret. Herodot. III, 53: ἐν . . τῷ πρεσβυτέρῳ τῶν παίδων οὐκ ἐνεώρα.' Schaeferus. — ἐνεορακὼς T. — ἑορακὼς F. — ἑορακὼς Φ. — ενἑωρακὼς Ald. — ἐνἑωρακὼς Ω. — ἐνεωρακὼς Σ. LaurS. vulg. Vid. Prolegg. Gramm. §. 76. — — ἐνε. εἴη LaurS. vulg. — εἴη om Σ. 'εἴη si a mala manu accessit, vellem haec in codd. sic scripta legerentur: ἐπαγγέλλεται, τίνα ἐν ἑαυτῷ ἢ μικροψυχίαν ἢ πρὸς αὐτὸν ἀηδίαν ἐνεωρακώς.' Schaeferus. Praeferrem delere ἢ prius quam hiatum ferre ἑαυτῷ ἢ. Etiam ἤ τινα scribi posset. Sed vid. ad §. 6. not. 2. aut potius scr. ἤ τιν'. 10) εἴπει pr Ω. 11) δὲ Ald etc. — δή Σ. LaurS. vulg. 12) δέωνται Ω. Vind3. 13) οὐδενας? pr Ω.

χρείᾳ τυγχάνει, ἃ δ' ἂν αὐτὸς[14] ἐπαγγείλαιθ'[15] ἡδέως, ῥᾷστα μέν ἐστιν Φιλίππῳ δοῦναι καὶ χαρίσασθαι πάντων, δέδοικε[16] δὲ, μὴ διαμάρτῃ. (194) κελεύσαντος δ' ἐκείνου λέγειν[1] καί τι καὶ[2] νεανιευσαμένου τοιοῦτον,[3] ὡς[4] οὐδὲν[5] ὅ τι οὐ ποιήσει, εἰπεῖν φασὶν αὐτὸν,[6] ὅτι ἦν αὐτῷ[7] Ἀπολλοφάνης ὁ Πυδναῖος ξένος καὶ φίλος, ἐπειδὴ δὲ δολοφονηθεὶς ἐτελεύτησεν ἐκεῖνος, φοβηθέντες οἱ συγγενεῖς αὐτοῦ ὑπεξέθεντο τὰς θυγατέρας, παιδία ὄντα,[8] εἰς Ὄλυνθον. Αὗται τοίνυν[9] τῆς πόλεως ἁλού-
402 σης αἰχμάλωτοι γεγόνασι καὶ εἰσὶ παρὰ σοί, ἡλικίαν ἔχουσαι γάμου. ταύτας, αἰτῶ σε καὶ δέομαι,[10] δός μοι. (195) βούλομαι δέ σ'[1] ἀκοῦσαι καὶ μαθεῖν οἵαν μοι δώσεις δωρεάν, ἂν[2]

opus, quae vero ipse libenter postularet, Philippo quidem datu esse omnium facillima et donatu, sed vereri se, ne repudiaretur. (194) Quum autem ille eum dicere iussisset, et aliquam etiam magnificam pollicitationem addidisset, se nihil non esse facturum; respondisse illum ferunt, Apollophanem Pydnaeum sibi fuisse hospitem et amicum, quum autem per insidias occisus ille obiisset, filiolas eius puellulas a cognatis metu perterritis Olynthum, quo tutiores essent, missas esse. 'Eae igitur expugnata urbe captae et apud te sunt, aetate iam nubili. eas a te peto, et quaeso, ut mihi des. (195) Quas si forte mihi dederis, quale munus daturus sis, audire et cognoscere te velim; quo ego lucri nihil faciam, si

---

14) αὐτοὺς Ald. Mor. — αὐτὸς Σ. LaurS. vulg. 15) ἀπαγγείλαιτο AldV. — ἐπαγγείλετο textus Vind3, in margine: ἐπαγγείλατο. 16) δεδοικέναι vulg. — δέδοικε Σ. LaurS. T. AldV. Vind3. 7. 'Vid. Thuc. II, 13 et 80. VIII, 51. Sed Bekkero audiens esse malui.' Shilleto. At ipse nunc Bekkerus dat δέδοικε. — δέδοια Appfr. voluit δέδοικα.

194. 1) λέγειν om text Ω, add in marg. — om t. u. 2) καὶ om Vind1. 3) τοῦτον Vind1. 4) ὡς om Ω. 5) οὐδὲ r. 6) αὐτόν φασιν Aldetc. F. Φ. Ω. t. u. v. Vind3. Π. — φασὶν αὐτὸν Σ. LaurS. vulg. 7) αὐτῷ μὲν coniecit Benselerus Hiat. p. 101: 'sequitur enim ἐπειδὴ δὲ.' At vid. Doberenz. l. c. p. 14 sqq. Esse autem hiatum ferendum in narratione monebam Prolegg. Gramm. §. 3 p. 2. 8) οὔσας vulg. — ὄντα Σ. LaurS. 'Schemate syntactico satis pervulgato, quod interpretantes in vulgarem formam converterent. Vid. ad p. 348, 22.' Schaeferus. Vid. Bernhard. Synt. p. 337. 9) νῦν vulg. — τοίνυν Σ. LaurS. Ω. T. t. u. γρ F. β. AldT. — — νῦν ἔφη vulg. — ἔφη om Σ. LaurS. Lind. Est μίμησις. Cf. §§. 197. 307. 311. 320. 324. 10) δέομαι om u. Cit. AnecdBkk. p. 122.

195. 1) σ' om Φ. pr Bav (non om F?). 2) ἐὰν vulg. — αν Σ. LaurS.

ἄρα δῶς.[3] ἀφ' ἧς[4] ἐγὼ κερδανῶ μὲν οὐδέν, ἂν λάβω,[5] προῖκα δὲ προςθεὶς ἐκδώσω, καὶ οὐ περιόψομαι παθούσας οὐδὲν ἀνάξιον οὔθ' ἡμῶν οὔτε τοῦ πατρός.' Ὡς δ'[6] ἀκοῦσαι[7] τοὺς παρόντας[8] ἐν τῷ συμποσίῳ, τοσοῦτον κρότον καὶ θόρυβον καὶ ἔπαινον[9] παρὰ πάντων γενέσθαι, ὥςτε τὸν Φίλιππον παθεῖν τι καὶ δοῦναι. Καίτοι[10] τῶν ἀποκτεινάντων ἦν τὸν Ἀλέξανδρον,[11] τὸν ἀδελφὸν τὸν[12] Φιλίππου, οὗτος ὁ Ἀπολλοφάνης. (196) Ἐξετάσωμεν[1] δὴ πρὸς τὸ τοῦ[2] Σατύρου τοῦτο[3] συμπόσιον[4] τούτων[5] ἐν Μακεδονίᾳ[6] γενόμενον, καὶ θεάσασθε, ὡς[7]

eas accepero, sed dote data elocabo, et non committam, ut aliquid indigni vel nobis vel patre patiantur.' Quod ut convivae audiverunt, tantus plausus et tumultus excitatus est et collaudatio ab omnibus, ut Philippus commotus concederet. Quanquam ex interfectoribus Alexandri, fratris Philippi, fuerat is Apollophanes. (196) Agite conferamus cum hoc Satyri convivio convivium istorum in Macedonia celebratum, et spectate quam

---

3) αρα δῶς (ἄρα δῶς Ald. Fel.) Σ. LaurS. vulg. — λάβω IndFel. sine ἄρα. 4) ἐφ' ἧς Fel. — ἀφ' εἷς Ald. Ω. — τοιαύτης, ἀφ' ἧς coniecit Lambinus. 'Syntaxis posceret τοιαύτην, sed non opus tale quid addi, quum facile subaudiatur.' Schaeferus. 5) οὐδέν, ἂν λάβω Σ. LaurS. vulg. — οὐδὲν, ἐὰν λάβω codd δ. η. — οὐδὲν sine reliquis Aldetc. Ω. t. u. Vind3. pr Π. Hoc placet Schaefero. — οὐδὲν ἐὰν λάβω F. 6) δὴ Fel. 7) ἀκούσας r. 8) ὡς δὲ ἤκουσαν οἱ παρόντες AldV. 9) θόρυβον καὶ ἔπαινον Σ. LaurS. Lind. (T. k. r. s). — ἔπαινον καὶ θόρυβον vulg. — 'θόρ. καὶ ἔπ. hic ordo praestat; nam κρότος et θόρ. ut affinia melius iunguntur. θόρυβον κρότον τοιοῦτον, ὡς ἂν ἐπαινοῦντες τε καὶ συνησθέντες ἐποιήσατε p. 519, 10.' Schaeferus. — καὶ ἔπαινον om Laur8. 10) καίτι Ald. 11) τὸν Ἀλ. Σ. LaurS. T. Lind (hic codex om fortasse ἦν). — articulum om vulg. (Vind3?). — Ἀλέξανδρον ἦν Harpocr. s. v. Ἀλ. — Cit. AnecdBkk. p. 375. AnecdBachm. T. I p. 66. 12) τοῦ Aldetc. LaurS. Ω. Φ. s. v. Vind3. Π. Harpocr. (Aug2?). — τὸν Σ. vulg.

196. 1) ἐξετάσομεν r. Augl. 2) τοῦ non h. l. om Ω. Cf. §. 195. not. 12. 3) τούτου Aldetc. LaurS. Ω. F (non Bav?). u. v. Vind3. Laur8. — τοῦτο Σ. vulg. 'Opponitur *hoc* convivium alii ab Aeschine agitato.' Reiskius. — τοσοῦτο T. 4) ἕτερον συμπόσιον post συμπόσιον add vulg. — habet γρ marg. antiq Σ. — om textus Σ. LaurS. Cf. not. seq. 5) τὸ τούτων vulg. — τὸ om Σ. LaurS. T. Augl. 2. k. r. s. Laur8. — 'Malim τούτῳ, huic Aeschini, aut τούτοις, his, Aeschini et eius fraterculis.' Reiskius. 'Praestat τούτων, quippe opponitur ei τοῦ Σατύρου.' Schaeferus. — — Bekker. et Dind. etiam nuper retinuerunt τό. Poterat quidem τὸ ante τούτων facile excidere; sed melius articulus abest, quia sic significatur istud convivium non unicum fuisse

παραπλήσιον τούτῳ καὶ ὅμοιον. Κληθέντες γὰρ οὗτοι πρὸς Ξενόφρονα τὸν υἱὸν τὸν[8] Φαιδίμου,[9] τοῦ[10] τῶν τριάκοντα, ᾤχοντο, ἐγὼ δ' οὐκ ἐπορεύθην. ἐπειδὴ δ' ἧκον[11] εἰς τὸ πίνειν, εἰςάγει[12] τιν' Ὀλυνθίαν[13] γυναῖκα, εὐπρεπῆ μέν, ἐλευθέραν[14] δὲ καὶ σώφρονα, ὡς τὸ ἔργον[15] ἐδήλωσεν. (197) Ταύτην τὸ μὲν πρῶτον οὑτωσὶ[1] πίνειν ἡσυχῇ καὶ τρώγειν ἠνάγκαζον[2] οὗτοί μοι δοκεῖ,[3] ὡς διηγεῖτ' Ἰατροκλῆς ἐμοὶ τῇ ὑστεραίᾳ, ὡς δὲ προήει[4] τὸ πρᾶγμα καὶ διεθερμαίνοντο, κατακλίνεσθαι[5]

aequale huic et simile fuerit. Invitati isti ad Xenophronem Phaedimi filium, unius e triginta tyrannis, abierunt, ego vero non veni. Ut autem ad pocula ventum est, introducit is mulierem quandam Olynthiam, formosam quidem illam, sed ingenuam et modestam, ut res declaravit. (197) Eam primum bibere sic paulatim et edere isti (opinor) cogebant, ut mihi postridie Iatrocles narravit. ut autem res procedebat et mero incalescebant

---

istorum hominum tam luxuriosum, sed unum ex iis. — Sed rectissime ille vir artis criticae peritissimus nuper delevit *ἕτερον συμπόσιον*. Breviloquentes enim, id quod scribae corrigendum esse putabant, Graeci saepissime substantivum unum pro duplici ponunt, ut constat, non amant bis idem continuare. H. l. proxime construendum est *συμπόσιον* cum sequenti *τούτων*, quamquam etiam ad *τὸ τοῦτο* pertinens.

Est pausa post *τοῦτο*. — *τούτων* om LaurS. 6) *μακεδόνι u.* 7) *ὡς* (*ει*) *Σ*, *ει* superscripsit antiq. — item *ὡς* pr LaurS correctum in *ει*. — *εἰ* vulg. marg antiq *γρ Σ*. Primae manus *Σ* et LaurS exhibent acerbiorem coniunctionem. 8) *τοῦ* Aldetc. LaurS. *Ω. Φ. t. u.* Vindl. 3. 7. Pollux Onom. VI §. 8. — *τὸν Σ.* vulg. 9) *Φαιδρίαν* eum Xenophon nominavit Hist. Graec. Lib. II cap. 3 §. 2. Vid. Sievers. Comment. Xenoph. p. 94. 10) *τοῦ* om *Ω.* 11) *ἦλθον γρ β.* — Locum cit. Anonym. Seguier. in Notit. et Extract. Mstorum. T. XIV, 2 p. 195. 12) *εἰσάγειν Ω.* — *εἰσάγειν u.* Vind3. 13) *ὀλυνθία* pr *Ω.* 14) 'Atqui fuit mancipium. malim igitur *ἐλευθέριον*, nisi, quae lenior etiam mutatio est, praeferas *ἐλευθερίαν*. Vid. Dorvillius ad Char. p. 281 Lips.' Schaeferus. At cf. Aeschin. f. leg. §§. 4 et 5. Vid. Frank. Quaest. Aeschin. p. 5. Astii Lexic. Plat. s. v. *Ἐλεύθερος*. 15) *τέλος* Aldetc. *ἔργον Σ.* LaurS. vulg. 'Non tantum exitus compotationis ostendit honestam esse mulierem, sed totum negotium, ex quo tempore introducta est.' Schaeferus.

197. 1) *οὑτοσὶ* Ald. *t. u.* 2) *ἠνάγκαζον ἡσυχῇ καὶ τρώγειν* Ald. Fel. — *Ἠνάγκαζον* post *τρώγειν Σ.* LaurS. vulg. — 'Quae sedes aptior est. *cogebant, opinor, hi.* nam nisi coacta fuisset, ne tetigisset quidem nec vinum nec tragemata.' Schaeferus. 3) *δοκεῖν* LaurS. vulg. — *δοκεῖ Σ.* Rectissime iudicat Fritzsch. Lucian. p. 26. Nihil deest, quod Reiskius censuit. Vid. not. 2. 4) *προςήει* Vind7. 5) *κατεκλίνεσθαι Ω.*

καί τι καὶ[6] *ᾄδειν*[7] *ἐκέλευον. ἀδημονούσης*[8] *δὲ τῆς ἀνθρώπου*
καὶ οὔτ' ἐθελούσης οὔτ' ἐπισταμένης, ὕβριν τὸ πρᾶγμ' ἔφασαν
οὑτοσὶ καὶ ὁ Φρύνων καὶ οὐκ ἀνεκτὸν εἶναι, τὴν θεοῖς
ἐχθρῶν, τῶν[9] *ἀλιτηρίων*[10] *Ὀλυνθίων αἰχμάλωτον οὖσαν τρυ-*
φᾶν, καὶ 'κάλει[11] *παῖδα' καὶ 'ἱμᾶντά*[12] *τις*[13] *φερέτω.' ἧκεν*[14]
οἰκέτης[15] *ἔχων*[16] *ῥυτῆρα· καὶ πεπωκότων οἶμαι καὶ μικρῶν*[17] 403
ὄντων τῶν παροξυνόντων εἰπούσης τι καὶ δακρυσάσης[18] *ἐκεί-*
νης περιρρήξας τὸν χιτωνίσκον[19] *ὁ οἰκέτης ξαίνει*[20] *κατὰ τοῦ*
νώτου[21] *πολλάς.* (198) *ἔξω δ' αὑτῆς*[1] *οὖσ' ὑπὸ τοῦ κακοῦ καὶ*

animi, assidere atque etiam aliquid canere iubent. aestuante muliere, quae neque vellet neque sciret, contumeliam id factum interpretantur iste et Phrynon, et non ferendum esse dictitant, quod captiva ex invisis deo, e nefariis Olynthiis, delicias faceret. 'Voca servum,' et 'Lorum aliquis afferat.' Venit servus scuticam gestans. quum autem potassent scilicet, et levi de causa bilis moveretur, quia aliquid illa dixerat et illacrimarat, dilacerata tunica servus crebras (plagas) tergo ingerit. (198) Tum amens

---

6) *καὶ* om Lind. 7) *τραγῳδεῖν* Gregor. Cor. Rh. T. VII^b p. 1254. Debetur superiori *τρώγειν*. — *ἄδειαν* Ald. 8) Hinc AnecdBkk. p. 341, 25. Harpocr. 9) *τε καὶ* LaurS. vulg. — *καὶ F* (non Bav?). *Π*. — (*τε καὶ τῶν Ω*?). — *τῶν Σ*. Augl. 2. Laur8. (*k. r. s*). 10) *ἀλητηρίων Σ*. pr *Ω*. LaurS. 11) *κάλει δὴ F* (Bav?). *Φ*. — *δὴ* superscr alia manus *Σ* et in marg habet. superscr corr *Π*. — habet pr LaurS, eadem man delevit. 12) *ἱμάντα* vulg. (Cf. BkkAnecd. p. 100, 26: *ἱμάντες*). — *ἱμᾶντά* Bekk. Secundum Ioannis Tonica p. 8. Recte distinguitur atticus usus a communi in Crameri Anecd. Ox. T. I p. 217. De quo communi usu vid. Choerobosc. T. I p. 98 ed. Gaisf. Cf. Dindorf. in Stephan. Thes. s. v. Lehrs. ad Herodian. p. 116. 13) *τίς* Ald. Fel. Vind3. 14) *ἦλθεν* Augl. 2. *k. r. s. ε. δ.* Laur8. 15) *οἰκέτη* pr *Σ*, eadem manus *σ* superscripsit. 16) *φέρων r*. Laur8. 17) *μιαρῶν* coniecit sive Wolfius sive Mor. margo, unde Bodl. Sed *μικρῶν* est generis neutrius. — *πικρῶν* AldB. 18) *διακρουσάσης* Augl. *k. r. s. η*. Laur8. 'Placeret utique magis *διακρουσαμένης*.' Reiskius. '*διακρουσάσης* multo efficacius ad auditorum misericordiam movendam iramque in Aeschinem acuendam.' Schaeferus. — *παρακρουσάσης* Vindl. 19) *χιτῶνα* Schol. Aristoph. Acharn. vs. 320. — *χιτῶνα* (superscr *νίσκον*) Vind7. — *σχιστὸν χιτωνίσκον* coniecit Stoeber. ad Thomam M. verba Demosthenica citantem p. 638. Cit. etiam idem p. 359. AnecdBkk. p. 159. Suidas s. v. *Φοινικίδα*, ubi om *τοῦ* ante *νώτου*, item Chorizius Gaz. p. 165 ed. Boiss. 20) *ξένει Ω*. 21) *νῶ* Vind3.

198. 1) *αὐτῆς Ω*. Ald. Mor.

τοῦ πράγματος[2] *ἡ γυνή, ἀναπηδήσασα προςπίπτει*[3] *πρὸς τὰ γόνατα τῷ Ἰατροκλεῖ, καὶ τὴν τράπεζαν ἀνατρέπει. καὶ εἰ μὴ κεῖνος ἀφείλετο·*[4] *ἀπώλετ' ἂν παροινουμένη. καὶ γὰρ ἡ παροινία τοῦ καθάρματος τουτουί*[5] *δεινή. καὶ περὶ*[6] *ταύτης τῆς ἀνθρώπου καὶ ἐν Ἀρκαδίᾳ λόγος ἦν ἐν*[7] *τοῖς Μυρίοις, καὶ Διόφαντος*[8] *ἐν ὑμῖν*[9] *ἀπήγγελλεν,*[10] *ἃ νῦν μαρτυρεῖν αὐτὸν*[11] *ἀναγκάσω, καὶ κατὰ Θετταλίαν πολὺς λόγος καὶ πανταχοῦ.*

199. *Καὶ τοιαῦτα συνειδὼς αὑτῷ*[1] *πεπραγμέν'*[2] *ὁ ἀκάθαρτος*[3] *οὗτος*[4] *τολμήσει βλέπειν*[5] *εἰς*[6] *ὑμᾶς, καὶ τὸν βεβιωμένον*[7] *αὑτῷ*[8] *βίον*[9] *αὐτίκα δὴ μάλ' ἐρεῖ λαμπρᾷ*[10] *τῇ φωνῇ. ἐφ' οἷς*

animi prae dolore et re mulier subsiliens ad genua Iatrocli accidit et mensam subvertit. et nisi is eam eripuisset; interfecta esset contumeliam patiens ab ebriis. temulentia enim istius impuri est crudelis. ac de hac muliere et in Arcadia sermo fuit apud Decem millia et Diophantus apud vos renuntiavit, quem mox dicere cogam testimonium, et pervulgatus rumor fuit in Thessalia et ubique.

199. Quanquam talium sibi conscius facinorum impurus iste vos audebit intueri, et actam a se vitam clara statim voce praedicabit. quae res

2) *τραύματος* IndFel. marg LaurS. Aug2. Weim. — *πράγματος* *Σ*. text LaurS. vulg. 'Quod et aptius huic loco est (nam illae *πολλαὶ ῥητορικώτερον*, opinor, dictae corpus vix *ἐτραυμάτισαν*), et librorum plerorumque auctoritate nititur. Cf. p. 402, 23. Passim autem duo haec substantiva confunduntur. Vid. not. ad Gregor. Cor. p. 491 et Notices et Extraits des Mscr. T. V p. 661.' Schaeferus. 3) *σασα προσ* in lacuna explevit rec Laur8. 4) *ἀφείλετο αὐτὴν* Augl. 2. *k. r. s. ε. η.* Laur8. — *ἀφείλετο καὶ* Fel. — '*καὶ* addidi i. q. *vel, adeo*.' Reiskius. — *ἐφείλετο u.* 5) *τούτου* Augl. 2. *k. r. s.* Laur8. 6) *παρὰ* γρ *δ*. 7) In LaurS mirum comp. correctum e *τὸν*? 8) *Διόφαντον* AnecdBkk. p. 156. Suidas s. v. *Μαρτυρῶ*. 9) *ἡμῖν* Aug2. *s.* Vindl. 10) *ἀπήγγειλλεν* Ald. Mor. — *ἀπήγγειλεν* vulg. — *ἀπήγγειλα* Suidas. — *ἀπήγγελλεν* *Σ*. LaurS. *T*. AnecdBkk. 11) *αὐτὸν μαρτυρεῖν* Mor. — *μαρτυρεῖν αὐτὸν* *Σ*. LaurS. vulg.

199. 1) *ἑαυτῷ* vulg. — *αὑτῷ* *Σ*. LaurS. 2) *βεβιωμένα ἑαυτῷ* Hermog. Rh. T. III p. 339. 3) *καταρατος* cod *η*. 4) *οὑτοσὶ* LaurS. vulg. — *οὗτος* *Σ*. *T*. 5) *λέγειν* γρ marg antiq *Σ*. 6) *εἰς* om pr *Ω*. *t. u. v.* 7) *τῶν βεβιωμένων s.* — *τωνᵒ βεβιωμένωνᵒ* Laur8. 8) *αυτῷ* *Σ*. — *αὐτῷ* LaurS. vulg. — *αὑτῷ* AldV. Hermogenes. Bav. 9) *αὐτῳ βίον* om Augl. *k. r. s.* Laur8. 10) *μακρᾷ* Hermogenes.

ἔγωγ' ἀποπνίγομαι.[11] *οὐκ*[12] *ἴσασιν οὗτοι τὸ μὲν ἐξ ἀρχῆς τὰς βίβλους ἀναγιγνώσκοντά σε*[13] *τῇ μητρὶ τελούσῃ, καὶ παῖδ' ὄντ' ἐν θιάσοις*[14] *καὶ μεθύουσιν ἀνθρώποις καλινδούμενον,* (200) *μετὰ ταῦτα δὲ ταῖς ἀρχαῖς ὑπογραμματεύοντα καὶ δυοῖν*[1] *καὶ*[2] *τριῶν δραχμῶν πονηρὸν ὄντα,*[3] *τὰ*[4] *τελευταῖα δ'*[5] *ἔναγχος ἐν*[6] *χορηγίοις ἀλλοτρίοις ἐπὶ τῷ τριταγωνιστεῖν ἀγαπητῶς παρατρεφόμενον.*[7] *Ποῖον οὖν ἐρεῖς βίον, ὃν οὐ βεβίωκας, ἐπεὶ ὅ γε*[8] *βεβιωμένος*[9] *σοι τοιοῦτος*[10] *φαίνεται; ἀλλὰ δὴ τὰ τῆς ἐξουσίας. οὗτος ἄλλον ἔκρινε παρ' ὑμῖν ἐπὶ*[11] *πορνείᾳ. Ἀλλὰ μήπω ταῦτα,*[12] *ἀλλὰ τὰς μαρτυρίας μοι λέγε πρῶτον*[13] *ταυτασί.*

mihi spiritum intercludit. scilicet hi nesciunt te a primordio aetatis legisse libros matri initianti, et puerum in coetibus Liberi patris et inter ebriosos homines esse volutatum, (200) post autem scriptioni apud magistratus dedisse operam, et propter duas et tres drachmas fuisse sceleratum, postremo, non ita olim, alienis sumptibus ad tertias partes actitandas, quum bene tecum agi putares, vili victu apud eos esse nutritum. Quam igitur vitam referes, quam non vixeris? nam eam quidem quam vixisti, talem esse constat. Sed o licentiam: iste alium apud vos impudicitiae reum egit. Verum nondum haec, sed testimonia mihi prius recita ista.

---

11) *ἀποπνίγομαι* tertia syllaba correcta est in *Σ* (ex *ει*?) a prima manu. — *ἀνιῶμαι* AldB. — Cit. Anonymus Rh. T. VII^b^ p. 1021. 12) *κ* in *οὐκ* est corr *Σ*, ut videtur, ab ipso primo scriba. 13) *οὗτοι σέ*; mediis omissis Hermogenes. item Minucianus T. IX p. 613 W. 14) *θυάσοις* *Ω*. — Cit. Harpocr. Phot. Suid. s. v. *Θιασ.* et breviter Minucianus.

200. 1) *δυεῖν* Bav (*F*?). *s.* Laur8. 2) *ἢ* Laur8. vulg. — *καὶ* *Σ*. Augl. 2. *k. r. η.* Vind7. Laur8. Saepe quidem *καὶ* et *ἢ* confunduntur. Cf. §. 209. Sed *ἢ* inter disiuncta scribae alteri coniunctioni praeferebant, ut consentaneum est. Vid. ad Syntax. §. 1 not. 7. 3) *ὄντα πονηρὸν* Laur8. 4) *τὰ* om Fel. 5) *δ'* om *Ω. t..u.* 6) *ἐν* om Bav (non *F*?). 7) Respexit Pollux Onom. III §. 111. — Post *φωνῇ* et *καλινδούμενον* et *ὄντα* et *παρατρεφόμενον* vulgo signa interrogandi ponebantur. Acerbius est dictum sine interrogatione. 8) *τε u.* 9) *βιωσόμενός* *Ω. u.* 10) *τοιοῦτος ὤν* Mor. Augl. Laur8. (*T. k. r. s*). — *ὤν* om Σ. Laur8. vulg. Cf. Lept. §§. 18. 20. 82. Mid. § 9. Aristocr. §. 64. Conon. §. 24. Thuc. IV, 34 §. 1. VI, 49 §. 2. 11) *ἐν t. u.* margo Vind3, cuius textus *ἐπί*. 12) *ἀλλὰ μή πω ταῦτα* om Augl. *k. r. s.* Laur8. 13) *πρῶτον λέγε* Laur8.

404 ## ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.[1]

201. Τυσούτων[2] τοίνυν καὶ τοιούτων ὄντων, ὦ ἄνδρες δικασταί, ὧν ἀδικῶν ὑμᾶς ἐξελήλεγκται[3] (ἐν οἷς τί[4] κακὸν[5] οὐκ[6] ἔνι;[7] δωροδόκος, κόλαξ, ταῖς ἀραῖς[8] ἔνοχος, ψεύστης, τῶν φίλων προδότης, πάντ' ἔνεστι τὰ[9] δεινότατα),[10] πρὸς ἓν οὐδ' ὁτιοῦν τούτων ἀπολογήσεται, οὐδ' ἕξει δικαίαν οὐδ' ἁπλῆν εἰπεῖν ἀπολογίαν[11] οὐδεμίαν. Ἃ δ' ἐγὼ πέπυσμαι[12] μέλλειν αὐτὸν λέγειν, ἔστι μὲν ἐγγυτάτω μανίας, οὐ μὴν ἀλλ' ἴσως τῷ μηδὲν ἔχοντι δίκαιον ἄλλ' εἰπεῖν ἀνάγκη πάντα μηχανᾶσθαι. (202) Ἀκούω γὰρ αὐτὸν ἐρεῖν, ὡς ἄρ' ἐγὼ πάντων ὧν κατηγορῶ[1] κοινωνὸς γέγονα, καὶ συνήρεσκεν[2] ταῦτά[3] μοι, καὶ συνέπραττον αὐτῷ,[4] ἔπειτ' ἐξαίφνης μεταβέβλημαι καὶ κατηγορῶ. Ἔστι δ' ὑπὲρ μὲν τῶν πεπραγμένων οὔτε δικαία,

201. Quum igitur ea, quae in vos commisisse convictus est, tot et tanta sint, iudices, (in quibus quid mali non inest? corruptus, assentator, diris obligatus, mendax, amicorum proditor, omnia insunt atrocissima); nihil horum ne quidlibet quidem defendet, neque quicquam aequi aut boni poterit respondere. Quae autem eum ego responsurum esse comperi, sunt illa quidem insaniae proxima, verumtamen fortasse ei, qui nullam aliam iustam habet excusationem, quidvis necesse est comminisci. (202) Dicturum enim audio, eorum me, quae accusem, socium sibi fuisse et approbatorem et adiutorem omnium, deinde repente mutatum, accusare. Quan-

---

201. 1) De marginalibus h. l. in Σ repertis vid. Prolegg. Critt. p. 227. 2) τοσούτ^{ω}ον Ω. 3) ἐξελήλεκται Ω. Proxima signis parenthesis inclusi, quamquam relativo pronomine prolata, quia offendebant tamquam in oratione hiulca. 4) τι Bkk. Oxon. operarum culpa. 5) κακῶν Augl. *k. r. s.* Laur8. Dicendum potius τῶν κακῶν. — κακ^{o}ῶν Σ eadem manu, eodem certe atramento, sed *o* est minutum. 6) οὐκ excidit in Herw. 7) ἔνι, εἰ coniecit Reiskius, cui oratio nimis abrupta et hiulca videretur. 8) ἱεραῖς pr Ω. — in LaurS αῖς est corr. 9) ἔνεστι τὰ om Bav. — ἔνεστι om *F.* Φ. Π. — ἐστι τὰ LaurS. — Unice placet Schaefero: πάντα δεινότατα. 10) λεγόμενα Ald. Mor. — δεινότατα Σ. LaurS. vulg. — γρ. δεινότατα AldV. — δεινότατα λεγόμενα Weim. — ψεγόμενα coniecit Reiskius. 11) ἀπολογίαν εἰπεῖν *k.* 12) πέπεισμαι *s.* Vid. Mid. §. 208. Cf. Orvill. ad Char. p. 634 = 588 Lips. — πέπ^{ει}υσμαι LaurS eadem manu. Cf. proxime §. 202: ἀκούω.

202. 1) κατηγορεῖ cod *δ.* 2) συνήρεσθε *u.* 3) ταὐτά coniecit Markl. 'Non opus. Vid. not. ad p. 299, 17.' Schaeferus. 4) αὐτῷ LaurS. vulg. — αυτῷ Σ. — αὑτῷ Bkk. (Laur8).

οὔτε προςήκουσ᾽ ἡ τοιαύτη ἀπολογία,[5] ἐμοῦ μέντοι τις κατηγορία[6] (ἐγὼ μὲν γάρ, εἰ ταῦτα[7] πεποίηκα, φαῦλός εἰμ᾽[8] ἄνθρωπος), τὰ δὲ πράγματ᾽[9] οὐδὲν βελτίω διὰ τοῦτο. οὐδὲ πολλοῦ δεῖ.[10] (203) Οὐ μὴν ἀλλ᾽ ἔγωγ᾽ οἶμαί[1] μοι[2] προςήκειν ἀμφότερ᾽ ὑμῖν ἐπιδεῖξαι· καὶ ὅτι ψεύσεται ταῦτ᾽[3] ἐὰν λέγῃ, καὶ τὴν δικαίαν ἥτις[4] ἐστὶν[5] ἀπολογία.[6] Ἡ μὲν τοίνυν δικαία καὶ ἁπλῆ, ἤ, ὡς οὐ πέπρακται τὰ κατηγορημένα[7] δεῖξαι,[8] ἤ, ὡς πεπραγμένα συμφέρει τῇ πόλει. τούτων δ᾽ οὐδέτερον δύναιτ᾽[9] ἂν οὗτος ποιῆσαι.[10] (204) οὔτε γὰρ ὡς συμφέρει δήπου[1] Φω-

quam autem actorum talis neque iusta est defensio neque conveniens, sed mei quidem accusatio quaedam (ego enim, ista si feci, nequam homo sum), res autem propterea nihilo sunt meliores. minime. (203) Verumtamen officii mei esse puto utrumque vobis ostendere: et mendacium eius, si talia dicet, et iustam defensionem. Quae ita fuerit iusta et simplex, si aut non fecisse se, quae accusentur, ostenderet, aut acta quae sint profuisse reipublicae. Quorum iste neutrum facere potuerit. (204) Neque enim dicere profecto potest utile, quod Phocenses perierunt et Py-

---

5) ἡ ἀπολογία αὕτη γρ marg antiq Σ. LaurS. — αὕτη ἀπολογία Φ. Π, in quo codice est rasura. — ἡ ἀπολογία τοιαύτη (i. e. quum talis sit) coniecit Benselerus Hiat. p. 98. 6) τίς κατηγορία Vind3. — τίς κατηγορεῖ; Schol. indeque IndLambini. — τὶς κατηγορεῖ Vind1. 7) ταυτὰ Σ. 8) εἰ μὴ Ald. 9) 'Scilicet τὰ ὑπὸ τούτου διεφθαρμένα. Nisi malis legere τὰ δὲ τούτου πράγματα aut τὰ σὰ δὲ πράγματα.' Reiskius. 'τὰ πράγματα i. q. τὰ πεπραγμένα vs. 15 nihilque nec subaudiendum neque addendum.' Schaeferus. 10) 'Rescribendum videtur οὐδέν· πολλοῦ γε δεῖ, vel οὔ· πολλοῦ γε δεῖ.' Iurinus. 'Vid. not. ad p. 100, 10. p. 370, 2.' Schaeferus.

203. 1) οἴομαί Reiskius de suo. 2) μοι post οἶμαί om Augl. 2. r. s. Laur8. 3) ταῦτα πάντα Ω. 4) εἴ τις Π. — ἥτις (ει superscr.) LaurS ead manu. 5) ἔσται cod δ. 6) ἀπολογίαν coniecit Dobraeus. Shilleto duo exempla citavit: Eurip. Ion. vs. 1307. Soph. Trach. vs. 97. Non tam rara est haec quae dicitur inversa assimilatio, quam ille vir doctissimus credebat. Cf. Cor. §. 16. Lysiae Or. De Aristophan. Pecun. §. 47. Vid. Taylor. Ind. Lys. p. 920 Reisk. s. v. Antiptosis. Krueger. Gr. §. 51, 10 ann. 9. alii. — — φεύξεται post ἀπολογία add LaurS. vulg. Cf. §. 88. — om Σ. Augl. Laur8. (k. r. s). Repetendum tacite est ἐπιδεῖξαι. 7) κατηγορούμενα s. δ. η. Laur8. 8) δέξαι u. 9) δύναται Aug2. — δύναττ᾽ Ω. 10) δύναται εἰπεῖν (sine ἂν οὗτος) Augl. k. r. s. δ. Harl. Laur8. 'ποιῆσαι i. e. δεῖξαι.' Reiskius. 'εἰπεῖν videtur interpretantis esse. Saepe ponitur ποιεῖν, ne antecedens verbum repeti oporteat.' Schaeferus.

204. 1) δήπου om Augl. 2. k. s. Laur8.

κέας ἀπολωλέναι[2] καὶ Πύλας Φίλιππον ἔχειν καὶ Θηβαίους ἰσχύειν καὶ ἐν Εὐβοίᾳ στρατιώτας εἶναι καὶ Μεγάροις ἐπιβουλεύειν καὶ ἀνώμοτον[3] εἶναι τὴν εἰρήνην, ἔνεστι λέγειν αὐτῷ,[4]
405 οἷς[5] τότ' ἐναντί'[6] ἀπήγγειλε[7] πρὸς ὑμᾶς ὡς συμφέροντα καὶ[8] γενησόμενα. οὐδ' ὡς οὐ πέπρακται ταῦτα, δυνήσεται πεῖσαι τούς[9] αὐτοὺς ἑορακότας[10] ὑμᾶς καὶ εὖ εἰδότας. (205) Οὐκοῦν ὡς οὐ κεκοινώνηκα τούτοις[1] οὐδενός,[2] λοιπόν μοι[3] δεῖξαι. βούλεσθ'[4] οὖν ὑμῖν, πάντα τἄλλ' ἀφείς — ἃ παρ' ὑμῖν ἀντεῖπον, ἃ ἐν[5] τῇ ἀποδημίᾳ προσέκρουον, ὡς ἅπαντα τὸν χρόνον ἠναντίωμαι —, αὐτοὺς[6] παράσχωμαι μάρτυρας[7] τούτους,[8] ὅτι[9]

las Philippus tenet et Thebani sunt potentes et milites in Euboea versantur et Megaris insidiatur et pax nullo est iureiurando confirmata, quibus tum contraria nuntiavit vobis, ut quae et utilia essent et futura. Neque illa non esse facta persuadere vobis poterit, qui vidistis ipsi et comperta habetis. (205) Reliquum est igitur, ut me in nulla re cum istis communicasse ostendam. Cupitisne igitur, ut, ceteris omnibus omissis, quae apud vos in eos dixi, quibus in itinere eos offendi, quomodo iis omni tempore sum adversatus, ipsos istos vobis producam testes, omnia inter

---

2) ἀπολωλεκέναι AldV. AldT. *T.* *k.* 3) 'Quomodo ἀνώμοτος? An quod Aeschines et legati non ὤρκωσαν Philippi socios? Atqui loquitur nunc de iis, quae acciderunt post legationem obitam et renuntiatam. An ἀνόνητον vel ἀνήνυτοι?' Dobraeus. Hoc aliis pertinere videtur ad pacem correctam, quae iureiurando confirmata non est. Vid. Weisk. Hyperb. II p. 42. Boehneck. Quaest. p. 297. Sed referendum est ad socios iuramento non adstrictos. Vid. Arn. Schaefer. Dem. T. II p. 247 sq. 4) λέγειν αὐτῷ ἔνεστιν Ald. Fel. *Ω.* *F.* *Φ.* *t.* *u.* *v.* Vind3. — ἔνεστι λέγειν αὐτῷ *Σ.* LaurS. vulg. 5) ὃς mavult Dobraeus. 5) τότ' ἐναντία *Σ.* *T.* Lind. — τότε τἀναντία LaurS. vulg. 7) ἀπήγγελλε (ει) *s.* 8) καὶ om IndLamb. 9) τούς om *Φ.* 10) ἑωρακότας libri. Vid. Prolegg. Gramm. §. 76.

205. 1) τούτων Harl. 2) μηδενὸς Aldetc. — οὐδενὸς *Σ.* LaurS. vulg. 3) ἐμοὶ *Φ.* 4) βούλεσθαι (ε) *Ω.* 5) ἃ ἐν LaurS. Lind. vulg. — ἃ om pr *Σ* (add antiq). *T.* Potest abesse in asyndeto. At retinebam, quia inter ον et εν facile poterat excidere. 6) ὅπως αὐτοὺς cod *δ.* (ad ὡς ante ἅπαντα referendum esse Reiskio videtur, merito). 7) π. καὶ μάρτυρας *k.* 8) τουτουσὶ LaurS. vulg. — τούτους *Σ.* Augl. 2. *k.* *r.* *s.* Laur8. — In Parisina mea operarum culpa excidit ς. 9) ὡς vulg. — ὅτι *Σ.* LaurS. *T.* Augl. 2. *k.* *r.* *s.* AldT. Laur8. 'Vel deleto ὡς legendum ἃ πάντα vel potius delenda ὡς πάντα τἀναντία ἐμοὶ καὶ τούτοις πέπρακται, quae sunt var. lect. superiorum. Sic melius finietur periodus, ut Lept. p. 495, 15.' Dobraeus. Nihil mutandum est, nisi ὅτι recipiendum.

πάντα τἀναντί' ἐμοὶ καὶ τούτοις πέπρακται, καὶ χρήμαθ' οὗτοι μὲν ἔχουσιν ἐφ'[10] *ὑμῖν,*[11] *ἐγὼ δ' οὐκ ἠθέλησα λαβεῖν; θεάσασθε*[12] *δή.*

206. *Τίνα τῶν ἐν τῇ*[1] *πόλει φήσαιτ' ἂν βδελυρώτατον εἶναι καὶ πλείστης ἀναιδείας καὶ ὀλιγωρίας*[2] *μεστόν; οὐδεὶς οὐδ'*[3] *ἂν ἁμαρτὼν*[4] *ὑμῶν, ἄλλον*[5] *εὖ οἶδ' ὅτι φήσειεν*[6] *ἢ Φιλοκράτην. τίνα δὲ φθέγγεσθαι*[7] *μέγιστον ἁπάντων καὶ σαφέστατ' ἂν εἰπεῖν ὅ τι βούλοιτο τῇ*[8] *φωνῇ; Αἰσχίνην οἶδ' ὅτι τουτονί. τίνα δ' οὗτοι μὲν ἄτολμον καὶ δειλὸν πρὸς τοὺς ὄχλους*[9] *φασὶν εἶναι,*[10] *ἐγὼ δ' εὐλαβῆ; ἐμέ. οὐδὲν γὰρ πώ-*

me et illos contraria esse facta, istos pecuniam contra vos accepisse, me recusasse? videte igitur.

206. Quem in civitate fateamini esse vecordissimum et impudentiae ac contemptus refertissimum? neminem vestrûm vel errante lingua alium scio dicturum quam Philocratem. Quem autem omnium clamosissimum et quod libet clarissime voce sua pronuntiantem? Aeschinem istum nimirum. Quem autem isti carere audacia et timidum esse ad multitudinem dicunt, ego autem verecundum? me. neque enim unquam vobis molestus

---

10) *ὑφ'* *t. u. β.* Vind3. — *ἀφ'* *Ω.* 11) *ἐφ' ὑμᾶς* coniecit Wolfius.
καθ' ὑμῶν
— *ἐφ' ὑμῖν* *Π*, 2 corrector illud interpretamentum superscripsit. — '*ἐφ' ὑμῖν* recte habet. Vid. Indicem s. v. num. 4.' Reiskius. Krueger. Gramm. Gr. §. 68, 41 ann. 7. 12) *θεάσασθαι* *Σ*, antiq superscripsit *ε*.

206. 1) *τῇ* om Herw. incuria. 2) *ὀλιγωρίας καὶ ἀναιδείας* vulg. — *ἀναιδείας καὶ ὀλιγ.* *Σ.* Laur8. *T.* Lind. 'Quorum codicum auctoritas nisi esset, nemo non praeferret ordinem Reiskianum [vulgatum]. nam *ἀναιδείας* fortius est. Cf. not. ad p. 286, 21.' Schaeferus. Impudentia est causa contemptus ac superbiae; atqui causa melius praeponitur; ergo rectius *ἀναιδείας καὶ ὀλιγωρίας* scribitur. 3) *οὐδ'* om Herw. — *οὐδὲν* pro *οὐδ' ἂν* AldB. 4) *αμαρτων* *Σ.* 5) *ἄλλων* *s.* 6) *φήσειεν ἂν* Mor. Augl. *k. r.* Laur8. — *φήσειεν* sine *ἂν* *Σ.* Laur8. vulg. — *φήσαιεν ἂν* *s.* 7) *φθέγξεσθαι* *Ω.* 8) *λαμπρᾷ τῇ* Mor. Augl. *k. s.* Harl. Laur8. AldB. In *r* est litura. Ex aliis locis petitum est additamentum, quos vid. in Stechow. Aeschin. p. 8. Taylor. ad h. l. Intrr. ad Plin. II Epist. 3. — *λαμπρᾷ* om *Σ.* Laur8. vulg. Recte. esset enim h. l. tautologia. 9) *ὅρκους* Ald. *t. u.* Vind3. — *ὅρκους* *Ω*, in cuius margine *' ὄχλους*. 10) *εἶναι* om Aldetc. — habent *Σ.* Laur8. vulg.

ποτ' οὔτ' ἠνώχλησα, οὔτε μὴ βουλομένους[11] ὑμᾶς βεβίασμαι.[12] (207) Οὐκοῦν ἐν πάσαις ταῖς ἐκκλησίαις, ὁσάκις λόγος γέγονεν περὶ τούτων, καὶ κατηγοροῦντος ἀκούετέ[1] μου καὶ ἐλέγχοντος ἀεὶ τούτους[2] καὶ λέγοντος ἄντικρυς,[3] ὅτι χρήματ'[4] εἰλήφασι καὶ πάντα πεπράκασι τὰ πράγματα[5] τῆς πόλεως. καὶ τούτων οὐδεὶς πώποτ' ἀκούων ταῦτ' ἀντεῖπεν οὐδὲ διῆρεν τὸ στόμα, οὐδ'[6] ἔδειξεν ἑαυτόν. (208) Τί ποτ' οὖν ἐστὶν τὸ αἴτιον, ὅτι
406 οἱ[1] βδελυρώτατοι τῶν[2] ἐν τῇ πόλει καὶ μέγιστον φθεγγόμενοι τοῦ καὶ ἀτολμοτάτου[3] πάντων ἐμοῦ καὶ οὐδενὸς[4] μεῖζον φθεγγομένου τοσοῦτον ἡττῶνται;[5] Ὅτι τἀληθὲς ἰσχυρόν,[6] καὶ τοὐναντίον ἀσθενὲς τὸ[7] συνειδέναι πεπρακόσιν αὑτοῖς[8] τὰ πράγματα. τοῦτο παραιρεῖται τὴν θρασύτητα τὴν τούτων, τοῦτ' ἀποστρέφει[9] τὴν γλῶτταν, ἐμφράττει[10] τὸ στόμα, ἄγχει, σιω-

fui aut coegi invitos. (207) Itaque in omnibus contionibus, quoties de his mentio facta est, et accusantem me auditis et semper istos redarguentem et palam dicentem, eos accepisse pecuniam et omnia vendidisse negotia civitatis. quae isti quum audirent, nemo unquam eorum ivit infitias, ne aperuit quidem os, ne se ostendit quidem. (208) Quae igitur causa est, quod vecordissimi in civitate et praediti voce amplissima a me, qui et omnium timidissimus sum et non clarius quovis loquor, tantum superentur? Quia veritas est potens et contra infirma eorum conscientia proditionis. haec eripit istis audaciam, haec linguam reprimit, obturat os,

---

11) βουλόμενος Φ. 12) ἐβιασάμην Augl. 2. k. r. s. ε. η. Laur8. 'Hoc paulo magis congruit antecedenti ἠνώχλησα. Sed praestat βεβίασμαι ut reconditius. Sic vs. 7 ἠναντίωμαι sequitur post ἀντεῖπον. Nec putandum hoc modo misceri tempora diversa, quippe aoristus inducit naturam perfecti.' Schaeferus. Vid. Prolegg. Gramm. §. 98.

207. 1) ἠκούετε ParThiersch. 2) τουτουσί Aug2. 3) ἄντυκρυς pr Ω, corr in ... ρις. 4) γράμματα r. 5) τὰ πραγμ. πεπράκασι Mor. Augl. k. r. s. Laur8. — πεπρ. τὰ πραγμ. Σ. LaurS. vulg. 6) ἀλλ' sine οὐδ' Harl.

208. 1) οἱ superscr. LaurS. 2) πάντων τῶν LaurS prima ut videtur manus τῶν add. vulg. — πάντων om Σ. pr LaurS, inseruit eadem, ut videtur. Augl. 2. Laur8. (k. r. s). Cf. §. 206 init. 3) ἀτολμωτάτου Ω. 4) οὐδὲν sine καὶ cod δ. Reiskius exhibet etiam καὶ οὐδὲν οὐδενός. 5) ἡττῶντο Ω. 6) ἰσχυρόν ἐστι vulg. — ἐστι om Σ. LaurS. Augl. 2. δ. Lind. Laur8. (T. k. r. s). Bene in sententia communi. 7) ἀσθενές. τὸ vulgo interpungebatur, quare Marklandus coniecit: ἀσθενές. τὸ γάρ. Reiskius correxit. 8) ἑαυτοῖς vulg. — αυτοῖς Σ. — αὑτοῖς LaurS. Bkk. 9) ἀποστρέφει vulg. etiam Plutarch. Mor. p. 88 C. De inimic. utilit. IV med. — ἀποστρέφεται Σ. LaurS. T. AldT. Videtur

πᾶν ποιεῖ. (209) Τὸ τοίνυν τελευταῖον ἴστε δήπου[1] πρῴην ἐν Πειραιεῖ, ὅτ' αὐτὸν οὐκ εἰᾶτε πρεσβεύειν, βοῶντα, ὡς εἰςαγγελεῖ[2] με καὶ γράψεται, καὶ[3] ἰοὺ ἰού. καίτοι ταῦτα μέν[4] ἐστι μακρῶν καὶ πολλῶν ἀγώνων καὶ λόγων[5] ἀρχή, ἐκεῖνα δέ, ἁπλᾶ καὶ δύ' ἢ[6] τρί' ἴσως ῥήματα,[7] ἃ κἂν ἐχθὲς[8] ἑωνημένος[9] ἄνθρωπος εἰπεῖν ἠδυνήθη:[10] 'ἄνδρες[11] Ἀθηναῖοι, τουτὶ τὸ πρᾶγμα πάνδεινόν[12] ἐστιν. οὑτοσὶ κατηγορεῖ ταῦτ'[13] ἐμοῦ, ὧν αὐτὸς κοινωνὸς γέγονεν, καὶ χρήματ' εἰληφέναι φησὶν ἐμέ, αὐτὸς εἰληφὼς ἢ μετειληφώς.'[14] (210) Τούτων μὲν τοίνυν

angit, silentium imponit. (209) Postremum autem illud profecto nostis, cum in Piraeeo quum nuper legatum ire non sineretis, clamitasse se mihi quaestionem extraordinariam postulaturum et accusaturum, et heu heu. Atqui haec sunt longorum et multorum certaminum et orationum principium, illa autem simplicia et duo aut tria circiter verba, quae vel heri emptum mancipium proferre potuisset: 'Athenienses, negotium hoc perindignum est. iste me earum rerum accusat, quarum ipse socius fuit, et pecuniam accepisse me dicit, quum ipse acceperit aut in partem venerit.' (210) Horum quidem nihil dixit neque hiscere ausus est, neque ex eo quis-

---

deberi praegraesso medio παραιρεῖται. 10) ἀμφράντει Aug2. De confusis ντ et ττ vid. Bast. Comm. Palaeogr. p. 735.

209. 1) δήπου καὶ Mor. — καὶ om Σ. Laur8. vulg. 2) εἰσαγγέλλει Σ. Laur8. T. 3) καὶ om pr Ω. 'Cf. Aristog. I p. 784, 19.' Schaeferus. 'Aristoph. Plut. vs. 276. 478. Nubb. vs. 543 (= 535). Iulian. Epist. I p. 373. C. Malim tamen καὶ τί οὐ; scil. ποιήσειν. . . . Quanquam lenius est delere καί.' Dobraeus. 4) καὶ τὰ τοιαῦθ', ἃ μέν coni. Marklandus. 'Fallitur. Sensus loci est: Atqui haec, quae mihi tunc minatus est, scil. ἡ εἰσαγγελία καὶ ἡ γραφή, sunt longi temporis multaeque operae; poterat me, nisi culpae sibi conscius esset, continuo vel tribus verbis prosternere.' Schaeferus. 5) καὶ λόγων om Laur8. 6) καὶ Aug2. Cf. §. 200. 7) 'Malim ἁπλᾶ, καὶ δυοῖν ἴσως ἢ τριῶν ῥημάτων, *negotium duorum triumve verborum*. De quo genitivo me vide ad p. 379, 14.' Dobraeus. 8) χθὲς F (non Bav?). Φ. AldT. Cf. §. 260. Sed Cor. §. 130: ὀψὲ λέγω; χθές. Haec forma haud dubie post vocalem. 9) ἑωνημένος Ald. Fel. 10) δυνηθείη vulg. — ἠδυνήθη Fel. Σ. Laur8. T. Aug1. 2. k. r. s. Laur8. 'Recte. nam orator quod in Piraeeo accidit spectat, non universe loquitur.' Schaeferus. 11) ὦ ἄνδρες Φ. — ὦ Π (θ superscr.), i. e. ὦ Ἀθηναῖοι. 12) πραγμ' ἅπαν δεινόν T. 13) 'Fort. ταὐτά, ex p. 408, 6 et p. 410, 5.' Marklandus. 'Hoc si omnes libri haberent, scribi oporteret ταῦτα.' Schaeferus. 14) ἢ μετειληφώς om Bav. Esse variam lectionem praecedentis participii per ἢ adscriptam putabant Reiskius et ad p. 343, 22 Dobraeus. 'Scribam αὐτὸς μετειληφώς. compositum enim con-

οὐδὲν εἶπεν οὐδ' ἐφθέγξατο,[1] *οὐδ' ἤκουσεν ὑμῶν οὐδείς, ἄλλα δ'*[2] *ἠπείλει. διὰ τί;*[3] *ὅτι*[4] *ταῦτα μὲν αὑτῷ*[5] *συνῄδει πεπραγμένα, καὶ δοῦλος ἦν τῶν*[6] *ῥημάτων*[7] *τούτων. οὔκουν προςῄει*[8] *πρὸς ταῦθ' ἡ διάνοια, ἀλλ' ἀνεδύετο. ἐπελαμβάνετο*[9] *γὰρ αὐτῆς*[10] *τὸ*[11] *συνειδέναι. λοιδορεῖσθαι δ' ἄλλ'*[12] *ἄττα,*[13] *οὐδεὶς*[14] *ἐκώλυεν*[15] *αὐτόν, οὐδὲ βλασφημεῖν.* (211) *Ὃ τοίνυν μέγιστον ἁπάντων, καὶ οὐ λόγος ἀλλ' ἔργον.*[1] *βουλομένου γὰρ ἐμοῦ τὰ δίκαια,*[2] *ὥςπερ ἐπρέσβευσα δίς, οὕτω καὶ λόγον ὑμῖν*

quam vestrûm audivit, sed alia minitabatur. quamobrem? quod ea a se esse facta sibi conscius erat, et haec verba serviliter reformidabat. Non igitur eo accedebat animus, sed resiliebat. retrahebatur enim per conscientiam culpae. sed alia quaedam quominus convitiaretur vel malediceret, nemo eum prohibebat. (211) Quod autem est maximum omnium, et non verba, sed res ipsa. quum vellem quod aequum erat, ut bis legatus

---

gruit antegresso *ὧν αὐτὸς κοινωνὸς γέγονε*, non item simplex.' Schaeferus. Deleverunt *ἢ μετ.* Turicc. et nuper Bekkerus. At vid. §. 167: *ἑκάστῳ προςπέμπων ἰδίᾳ, ... ὡς δ' ἀπετύγχανεν ὁτουδήποτε, ... τὰ κοινῇ δοθέντα πάντας ἡγεῖτ' εὐήθως λήψεσθαι.* Cf. Prolegg. Crit. p. 230.

210. 1) *οὐδὲν οὔτ' εἶπεν οὔτ' ἐφθ.* Aug2. *F* (non Bav?). — '*οὔτ' εἶπεν non praedicabat de se planis, disertis* verbis; *οὔτ' ἐφθ. neque mussabat.*' Reiskius. '*φθέγγεσθαι* nusquam significat *mussare. εἶπεν* et *ἐφθ.* sunt synonyma. synonyma autem non patiuntur iungi per iteratum *οὔτε.*' Schaeferus. Sunt quidem illa synonyma (cf. §. 206), neque vero idem significant. *εἶπεν* h. l. alteri oppositum significat i. q. *oratione exposuit, ἐφθ.* i. q. *omnino sonum edidit*, de qua significatione non erat dubitandum. 2) *ἀλλ'* sine *δ'* r. Laur8. 3) *διὰ τί* om *δ.* 4) *ὅ* pr *Π*, superscripsit prior corrector *τι.* 5) *ἑαυτῷ* Aug2. — *αυτῷ Σ.* — *αὐτῷ* vulg. — *αὑτῷ* AldB. LaurS. Reiskius etc. — *αὐτῇ* Paul. — *μὲν* in LaurS est extra lineam a pr manu. 6) *τῶν* om *r.* 7) *χρημάτων ἴσως γρ* Alt. 8) *προσῄοι* Ald. — *προσήοι* Paul. — *προσῄει Σ.* LaurS. vulg. 9) *εἶτ' ἐλαμβάνετο γρ* antiq marg *Σ.* — *ἐπέλαμπε γὰρ* Wolf. 10) *γὰρ αὐτοῖς* Ald. Fel. — *παρ' αὐτῆς Σ.* — *:παρα αυτῆς* LaurS eadem manu. 11) *τῷ* AnecdBkk. p. 141. 12) *ἄλλ'* om Aug1. 2. *k. r. s.* Laur8. 13) *ἅτε* text *Ω*, in marg *ἅττα.* 14) *οὐδὲν γρ* marg Mor. 15) *ἐκώλυσεν Ω. u.* Vind3.

211. 1) *ἤδη* add post *ἔργον* Aldetc. Aug1. *k. r. s. Π.* Cf. Mid. §. 79. — om *Σ.* LaurS. vulg. Gravius sententia finitur vocabulo *ἔργον*, quam *ἤδη.* 2) Reiskius Marklandum male sequens posita post *ἐμοῦ* hypostigme, *τὰ δίκαια* iunxit cum sequentibus. Wolfius addendum esse censebat *ποιοῦντος*, nisi sit *τὰ δίκαια* dictum *ἐλλειπτικῶς* pro *κατὰ τὰ δ.*, aut scribendum *δίκαια ποιεῖν καί.* Sed *τὰ δίκαια* pendet a

δοῦναι[3] δίς, προςελθὼν Αἰσχίνης[4] οὑτοσὶ τοῖς λογισταῖς ἔχων μάρτυρας πολλοὺς ἀπηγόρευε[5] μὴ καλεῖν ἔμ' εἰς τὸ[6] δικαστήριον ὡς δεδωκότ' εὐθύνας καὶ οὐκ ὄνθ'[7] ὑπεύθυνον. καὶ τὸ πρᾶγμ' ἦν ὑπεργέλοιον.[8] τί οὖν ἦν τοῦτο; τῆς προτέρας ἐκείνης πρεσβείας, ἧς οὐδεὶς κατηγόρει,[9] δοὺς λόγον οὐκέτ'[10] 407
ἐβούλετ' αὖθις εἰςιέναι περὶ ταύτης[11] ἧς νῦν εἰςέρχεται, ἐν ᾗ πάντα τἀδικήματ' ἐνῆν, (212) ἐκ δὲ τοῦ δὶς ἔμ' εἰςελθεῖν ἀνάγκη περιίστατο καὶ τούτῳ[1] πάλιν εἰςιέναι. διὰ ταῦτ'[2] οὐκ εἴα καλεῖν. Καίτοι τοῦτο τὸ ἔργον, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἀμφότερ' ὑμῖν ἐπιδείκνυσιν σαφῶς, καὶ κατεγνωκόθ' ἑαυτοῦ[3] τοῦτον ὥςτε μηδενὶ νῦν[4] ὑμῶν εὐσεβῶς ἔχειν ἀποψηφίσασθαι αὐτοῦ, καὶ μηδὲν ἀληθὲς ἐροῦντα περὶ ἐμοῦ. εἰ γὰρ εἶχεν· τότ' ἂν καὶ λέγων καὶ κατηγορῶν[5] ἐξητάζετο, οὐ μὰ Δί' οὐκ ἀπηγόρευε καλεῖν.[6]

ieram, sic etiam bis reddere vobis rationem; Aeschines iste multis testibus adductis ad Rationum magistros accessit et vetuit me vocari in iudicium, qui rationem reddidissem nec essem obnoxius. Et res erat perquam ridicula. quae igitur illa fuit? quum de priore legatione, quam nemo accusabat, rationem reddidisset, nolebat iterum in ius venire de hac, qua nunc reus agitur, in qua omnes iniuriae continebantur, (212) quod autem ego me bis sistebam, inde et ipsi necessitas imponebatur se denuo sistendi. propter ea me citari non sinebat. At id factum, Athenienses, utrumque vobis ostendit aperte, et istum se ipsum damnasse, ut iam nemo vestrûm eum sine impietate absolvere possit, et nihil de me veri dicturum. Si enim potuisset; tum et ad dicendum et ad accusandum prodiisset, non medius fidius citari vetuisset.

βουλομένου. 3) *αι* ante *δι* excidit in Vind3. 4) *αἰσχύνης* *Ω*. 5) *ἀπηγόρευσε* LaurS. 6) *τὸ* om Aug2. 7) *ὄντα* *Σ*. LaurS. vulg. — *ὄντων* *Ω*. 8) *ὑπεργελοῖον* *Φ*. 9) *κατηγορεῖ* corr *Ω*. Aug1. *k*. *r*. Laur8. — *κατηγόρει* *Σ*. LaurS. pr *Ω*. vulg. 10) *οὐκετ'* *Σ*. LaurS. vulg. — *οὐκ* sine *ἔτ'* Ald. Fel. *Ω*. *u*. *v*. Bav (habet *F*?). *Π*. 11) *περὶ ταύτης εἰσιέναι* Mor. — *εἰσιέναι περὶ ταύτης* *Σ*. LaurS. vulg. 'Sane sic magis iunguntur quae per attractionem arcte cohaerent. sed non ideo reprobandus ordo verborum Reiskianus (Morell.). Vid. not. ad p. 271, 24.' Schaeferus.

212. 1) *καὶ τούτῳ* om *t*. 2) *διὰ τοῦτο* *Φ*. Aug1. 2. *k*. *r*. *s*. Laur8. *Π*. 3) *αὐτοῦ* Laur8. 4) *νῦν* om *Φ*. Aug1. 2. *k*. *r*. *s*. *t*. *η*. Laur8. Priscian. T. II p. 222 Kr. 5) *κατήγορος* pr *Ω*. 6) 'Sic male Graece legitur. Graecum est *ἀπηγόρευε μὴ καλεῖν*.' Cobet. Nov. Lectt. p. 661. Cf. §. 211. Etiamsi saepe *οὐ* post *οὐ Δία* a scribis iteratur. Vid. ad Chers. §. 28. attamen cf. Mid. §. 25. Hyperid. Eux. Col. 20 med.

213. Ὡς τοίνυν ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, κάλει μοι τούτων τοὺς μάρτυρας.[1]

Ἀλλὰ μὴν ἄν[2] γέ τι[3] ἔξω τῆς πρεσβείας βλασφημῇ[4] περὶ ἐμοῦ· κατὰ[5] πόλλ' οὐκ ἂν εἰκότως ἀκούοιτ' αὐτοῦ.[6] οὐ γὰρ ἐγὼ κρίνομαι τήμερον, οὐδ' ἐγχεῖ μετὰ ταῦθ' ὕδωρ οὐδεὶς ἐμοί. τί οὖν ἐστὶν ταῦτα πλὴν δικαίων λόγων ἀπορία; τίς γὰρ ἂν κατηγορεῖν ἕλοιτο κρινόμενος, ἔχων ὅ τι ἀπολογήσεται;[7] (214) Ἔτι τοίνυν κἀκεῖνο σκοπεῖτε,[1] ἄνδρες[2] δικασταί:[3]

213. Haec a me vere dici voca mihi huius rei testes.

Iam si quae in me convitia extra legationem dixerit, multis nominibus eum audire non debeatis. non enim ego sum hodie reus, neque mihi postea quisquam aquam infundet. Quid igitur aliud illa sunt quam iustarum rationum inopia? quis enim accusare velit, dum reus agitur, si habet defensionem? (214) Illud etiam considerate, iudices: si ego ipse reus

---

Neque omnino necessario post ἀπαγορεύειν infinitivo addenda est negatio μή, ut Thuc. I, 142 §. 2: ἐπιτειχίζειν τε κωλύειν ἡμᾶς. — LaurS: ἀπηγόρευκ^{εν} compendio.

213. 1) Post μάρτυρας sequitur titulus μάρτυρες LaurS. vulgo et in Σ cum asterisco, qui apparet saepe ad titulos additus. — om Fel. Hic titulus debetur praecedentibus. Delendum esse iusserunt Westermann. Quaest. Dem. T. III p. 58. Arn. Schaeferus Dem. T. II p. 385. Deleverunt Turicc. Secutus nunc est etiam Bkk. 'Dum arcessuntur et conveniunt, orator pro more suo quaedam interfatur a re non aliena. Solebant enim illi oratores interea, dum lex recitanda quaerebatur testesve citabantur, ne oratio insisteret neque ipse conticesceret et nihil ageret, pauca quaedam interfari quae viderentur a re praesente non aliena esse, quamquam interdum deprehenduntur cum reliquis non optime cohaerere.' Reiskius. 'Alia exempla talium interlocutionum commemoravi ad p. 288, 12. Quid quod orator passim sic interfatus est, ubi non metuendum fuit, ne conticesceret. Vid. p. 421, 16 sq.' Schaeferus. Cf. §§. 233. 255. Vid. Fr. A. Wolfium p. 301 ad Lept. §. 68 = 84. ibiq. Aristides rhetor citatus. Perspicue Mid. §. 108: Ἐν ὅσῳ δὲ τὸν νόμον, ὦ ἄ. Ἀθ., λαμβάνει, βούλομαι μικρὰ πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν. 2) ἐάν vulg. — ἄν Σ. LaurS. 3) τοι k. 4) βλασφημηθῇ αιτο Laur8. 5) τὰ pr Ω. 6) αὐτὰ Aug2. 7) ἀπολογήσεται Laur8. — ἀπολογήσηται Ω. coniecit Marklandus. 'Latinae quam Graecae syntaxi congruentius.' Schaeferus. Vid. Krueger. Gr. Gr. §. 54, 7 ann. 1—2.

214. 1) σκοπεῖτε κἀκεῖνο Aug1. k. r. s. Laur8. 2) ὦ ἄνδρες vulg. — ὦ om Σ. LaurS. 3) δικασταὶ om η. Π.

εἰ ἐκρινόμην μὲν ἐγώ, κατηγόρει δ' Αἰσχίνης οὑτοσί, Φίλιππος δ'[4] ἦν ὁ κρίνων, εἶτ' ἐγὼ[5] μηδὲν ἔχων εἰπεῖν, ὡς οὐκ[6] ἀδικῶ,[7] κακῶς ἔλεγον τουτονὶ καὶ προπηλακίζειν ἐπεχείρουν· οὐκ ἂν οἴεσθε καὶ κατ' αὐτὸ τοῦτ'[8] ἀγανακτῆσαι τὸν Φίλιππον, εἰ παρ' ἐκείνῳ τοὺς ἐκείνου τις[9] εὐεργέτας κακῶς λέγοι;[10] Μὴ τοίνυν ὑμεῖς χείρους γένησθε[11] Φιλίππου, ἀλλ' ὑπὲρ ὧν ἀγωνίζεται, περὶ τούτων ἀναγκάζετ'[12] ἀπολογεῖσθαι. Λέγε[13] τὴν μαρτυρίαν.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.[1] 408

215. *Οὐκοῦν ἐγὼ,[2] ἐκ τοῦ[3] μηδὲν ἐμαυτῷ συνειδέναι,[4] καὶ λόγον[5] διδόναι καὶ πάντα τἀκ τῶν νόμων ὑπέχειν[6] ᾤμην*

essem et Aeschines iste accusaret, Philippus autem esset iudex, atque ego non negare possem me deliquisse, sed isti maledicerem, et exagitare instituerem; nonne putatis etiam illud ipsum aegre laturum Philippum, si quis apud eum hominibus de ipso bene meritis malediceret? Ne igitur vos deteriores fiatis Philippo, sed ad ea respondere cogite, quorum accusatur. Recita testimonium.

215. Ego igitur, integritatis meae conscientia fretus, et rationem esse reddendam et quae legibus iubentur praestanda omnia ducebam, iste cōn-

---

4) δ' om Sopater Rh. T. V p. 72 W. 5) κατηγόρει (post ἐγὼ) ... ἐγὼ om pr Π, add in marg 1 corr. 6) 'κώσὄν sic cum lineolis ordinis restituendi literarum (ut esset ωσ ουκ) Σ. 7) ἀκάδικῶ pr Ω, add οὐκ, ut nunc legatur οὐκ ἀκάδικῶ. 8) κατ' αὐτὸ τοῦτο vulg. — κατὰ ταὐτὸ τοῦτο Σ. T. LaurS. 9) τίς Ald. Fel. 10) λέγει Σ. LaurS. vulg. — λέγοι Augl. δ. Π. Laur8. (k. r. s). 11) γενησθαι Σ, ε antiq superscr. 12) ἀναγκάζετε αὐτὸν Mor. Augl. k. r. s. Harl. Laur8. — ἀναγκαζεται LaurS. — αὐτὸν om Σ. LaurS. vulg. 13) Λέγε μοι Ald etc. — μοι om Σ. LaurS. vulg.

215. 1) μαρτυρία LaurS. vulg. — μαρτυριαι Σ. — ΜΑΡΤΥΡΕΣ in Paris. mea non mea culpa scriptum est, ut etiam latina translatio ostendit. 2) ἐγὼ μὲν LaurS. vulg. — μὲν om Σ. T. Lind. AnecdBkk. p. 171. Vid. Doberenz. l. c. p. 15. Hiatus evitatur pausa, id quod etiam AnecdBkk interpunctione indicant. 3) τῶν r. 4) συνειδέναι δεινὸν vulg. — δεινὸν om Σ. Augl. 2. Harl. (T. k. r. s). — δεινὸν extra lineam finitam per συνειδέναι LaurS, a pr. m. 5) λόγον ἤθελον Augl. 2. k. r. s. Laur8. AldB. 6) ὑπάρχειν Harl.

δεῖν, οὗτος[7] δὲ τἀναντία. Πῶς οὖν ταὐτά μοι[8] καὶ τούτῳ[9] πέπρακται; ἢ πῶς ἔνεστι τούτῳ ταῦτα[10] πρὸς ὑμᾶς λέγειν, ἃ μηδ' ᾐτίαται[11] πρότερον[12] πώποτε; οὐδαμῶς δήπου. ἀλλ' ὅμως[13] ἐρεῖ, καὶ νὴ Δί' εἰκότως γε.[14] ἴστε γὰρ δήπου τοῦθ' ὅτι ἀφ' οὗ γεγόνασιν ἄνθρωποι καὶ κρίσεις γίγνονται, οὐδεὶς πώποθ'[15] ὁμολογῶν ἀδικεῖν ἥλω, ἀλλ'[16] ἀναισχυντοῦσιν, ἀρνοῦνται, ψεύδονται, προφάσεις[17] πλάττονται, πάντα[18] ποιοῦσιν ὑπὲρ τοῦ μὴ δοῦναι[19] δίκην. (216) ὧν οὐδενὶ[1] δεῖ[2] παρακρουσθῆναι τήμερον ὑμᾶς,[3] ἀλλ' ἀφ' ὧν ἴστ' αὐτοὶ τὰ πράγματα κρῖναι,[4] μὴ τοῖς ἐμοῖς λόγοις μηδὲ τοῖς τούτου προς-

tra. Quare qui fieri potest, ut ego et iste fecerimus eadem? aut qui convenit isti apud vos ea dicere, quorum me antea nunquam insimulavit? nequaquam certe. sed tamen dicet, nec mehercule iniuria certe. scitis enim utique hoc, ex quo nati sunt homines et iudicia exercentur, neminem unquam crimen confitentem reum esse, sed frontem perfricant, negant, mentiuntur, causas comminiscuntur, omnia faciunt ne poenas luant. (216) Quarum rerum nullà vos oportet hodie decipi, sed ex vestra conscientia de causa iudicare, non meis aut istius credere sermonibus, ne

---

7) οὑτοσὶ vulg. — οὗτος Σ. LaurS. T. Augl. 2. k. r. s. δ. Laur8. 8) ταυτὰ ἐμοὶ LaurS. vulg. — ταῦτα ἐμοὶ Vind3. — ταυτά μοι Σ. 'Perperam.' Shilleto. At non in personalibus pronominibus h. l. est oppositionis gravitas, quae praecesserat, sed demonstrativum pronomen efferendum est. Potuisset dici πῶς οὖν ταὔτ' ἐπράξαμεν; omissis levioris h. l. momenti pronominibus. 9) τούτῳ ταῦτα Aldetc. t. — ταῦτα om Σ. LaurS. vulg. Punctis notavit AldB. Proxime illa redirent, et praecedit ταὐτά. 10) ταυτὰ Augl. 11) ᾐτιᾶτο LaurS. vulg. — ητίαται Σ. — ᾐτίαται Augl. 2. 12) πρότερον om Augl. 2. r. s. Laur8. 13) μηδ' . . . ὅμως om k. 14) γε om Augl. k. r. s. Laur8. 15) πώποθ' om Anonym. Rh. T. VII[a] p. 196 W. — ὅτι . . . πώποθ' om u. — — Proxime cum Dindorfio (Praef. 3 p. XIII) scripsi ἥλω. Libri exhibent ἑάλω. Cf. §. 179. 16) ἀλλ' casu excidisse videtur in Dind. 1. 17) λόγους Sopater Rh. T. IV p. 232 W., qui rhetor ψεύδονται om. 18) ταῦτα s. 19) διδόναι Laur8.

216. 1) 'Fortasse dicas requiri μηδενί. sic enim statim sequi μὴ et μηδὲ apta ex eodem δεῖ. Sed scrib. οὐδ' ἑνί, ut negatio seorsum referatur ad δεῖ. Cf. vs. 8 seq.' Schaeferus. At vid. ad §. 160. 2) κεῖται Laur8. 3) Cit. AnecdBkk. p. 163. 4) κρίνειν Augl. 2. k. r. s. — — Proxime προςέχοντας pro προςέχειν scribendum iubet Hirschig. Philol. T. V p. 332, quia alias scripsisset orator οὐ τοῖς ἐ. λ. οὐδὲ etc. Recte dicitur δεῖ μὴ προςέχειν.

ἔχειν, μηδέ γε τοῖς μάρτυσιν, οὓς[5] οὗτος[6] ἑτοίμους[7] ἕξει μαρτυρεῖν ὁτιοῦν,[8] Φιλίππῳ χορηγῷ χρώμενος (ὄψεσθε δ' ὡς ἑτοίμως αὐτῷ μαρτυρήσουσιν), μηδέ γ' εἰ καλὸν καὶ[9] μέγ' οὗτος φθέγξεται,[10] μηδ' εἰ φαῦλον ἐγώ.[11] (217) οὐδὲ[1] γὰρ ῥητόρων οὐδὲ λόγων κρίσιν ὑμᾶς τήμερον, εἴπερ εὖ φρονεῖτε, προςήκει ποιεῖν, ἀλλ' ὑπὲρ πραγμάτων αἰσχρῶς καὶ δεινῶς[2] ἀπολωλότων τὴν[3] ὑπάρχουσαν αἰσχύνην εἰς τοὺς αἰτίους ἀπώσασθε,[4] τὰ πεπραγμένα, ἃ πάντες[5] ἐπίστασθε, ἐξετάσαντες.[6]

testibus quidem, quos iste paratos habebit ad quidvis testificandum, Philippo praebitore utens (videbitis autem, quam expedite pro eo sint dicturi testimonium), neque tum etiam, si ille pulcra et magna loquetur, nec si vilia ego. (217) Neque enim sero de oratoribus vel orationibus, si quidem sapitis, iudicium hodie facere debetis, sed ignominiam, quae nunc est civitati, propter res flagitiose et scelerate perditas susceptam, in auctores reiicitote, negotiis, quae omnes nostis, examinatis. (218) Quid

---

5) οὓς LaurS. vulg. — οἷσ Σ. AldT. οἷσ T. Fort. leg. οἷς οὗτος ἑτοίμοις. 6) αὐτὸς Ω. u. text Vind3 (in marg οὗτος). 7) $\text{ἑτοίμως}^{\text{ους}}$ Ω. F. u. β. Vind3. — ἕτοιμος pr v. — ἑτοίμως t. 8) ὅτι οὐ Lind. 9) καὶ om Ald. 10) φθέγγεται vulg. 'Praesens probandum.' Schaeferus. — φθέγξεται Fel. Σ. LaurS. T. Augl. k. s. Obs. Harl. Ask. corr Laur8. Recte. nam Aeschines post Demosthenem dicturus erat. 11) λέγω r. Laur8.

217. 1) οὐ vulg. — οὐδὲ Σ. LaurS. 'Si plures libri haberent, equidem recepissem.' Shilleto. In talibus optimus codex maioris momenti est quam universi reliqui. Accedit nunc LaurS. 'οὐδὲ γὰρ habet negationem cum maiore asseveratione quam οὐ γάρ.' Klotz. ad Devar. T. II p. 716. Cf. eiusd. Quaest. Crit. p. 93 sq. 2) δεινὸς Paul. incuria. 3) τὴν supra versum T. 4) ἀπώσασθαι Σ. LaurS. vulg. — ἀπώσασθε Φ. u Vind3. corr Π. — $\text{ἀπώσασθ}\overset{\text{ε}}{\text{αι}}$ Ω. — $\text{ἀπώσα}\overset{\text{ε}}{\text{σ}}\text{θαι}$ Bav (non F?). — $\text{ἀπώσασθ}\overset{\text{αι}}{\text{ε}}$ Meerm. — Cf. not. 6. 5) ἅπαντες uno verbo pro ἃ πάντες LaurS. T. Ω. etiam Σ, idque hic non sine accentu. 6) ἐξετάσαντας Mor. Harl. Laur8. (Augl. k. r. s). — ἐξετάσαντες Σ. LaurS (comp.). vulg. Saepe quidem ες et ας confunduntur, saepius autem αι et ε. Ideo potius hoc h. l. quam illud corrigendum esse duximus. Sic vividior fit oratio. Sunt autem multa talis mutatae constructionis exempla. Vid. ad Phil. II §. 6 ibiq. cit. Funkhaenel. Ex hoc mutatae structurae usu nunc explicamus etiam Olynth. I §. 24 extr. Vid. Frank. Negantt. Part. P. III p. 6.

(218) Τί[1] οὖν ἐστὶ ταῦτα; ἃ ὑμεῖς ἴστε καὶ οὐ παρ' ἡμῶν[2] ὑμᾶς ἀκοῦσαι δεῖ· εἰ μὲν[3] ἅπανθ' ὅσ' ὑπέσχονθ'[4] ὑμῖν[5] ἐκ τῆς εἰρήνης γέγονεν, καὶ τοσαύτης ἀνανδρίας[6] καὶ κακίας ὑμεῖς ὁμολογεῖτ'[7] εἶναι μεστοί, ὥςτε μήτ' ἐν τῇ χώρᾳ τῶν πολεμίων ὄντων μήτ' ἐκ θαλάττης πολιορκούμενοι μήτ' ἐν ἄλλῳ μηδενὶ
409 δεινῷ τῆς πόλεως οὔσης, ἀλλὰ καὶ σῖτον εὔωνον ὠνούμενοι καὶ τἄλλ' οὐδὲν χεῖρον πράττοντες ἢ νῦν, (219) προειδότες καὶ προακηκοότες[1] παρὰ[2] τούτων καὶ τοὺς συμμάχους ἀπολουμένους[3] καὶ Θηβαίους ἰσχυροὺς γενησομένους[4] καὶ τἀπὶ Θρᾴκης Φίλιππον ληψόμενον καὶ ἐν[5] Εὐβοίᾳ κατασκευασθησόμεν' ὁρμητήρι' ἐφ' ὑμᾶς καὶ πάνθ' ἃ πέπρακται γενησόμενα, εἶτα τὴν εἰρήνην ἐποιήσασθ'[6] ἀγαπητῶς· ἀποψηφίσασθ' Αἰσχίνου, καὶ μὴ πρὸς τοσούτοις[7] αἰσχροῖς καὶ ἐπιορκίαν προςκτήσησθε.[8] οὐδὲν γὰρ ὑμᾶς ἀδικεῖ,[9] ἀλλ' ἐγὼ μαίνομαι[10] καὶ τετύ-

igitur illa sunt? quae vos scitis neque opus est ea vos e nobis audire: si omnia, quae vobis sunt polliciti, pacem sequuta sunt et eâ ignaviâ ac timiditate vos esse refertos fatemini, ut, quum neque in agro hostes versarentur neque e mari oppugnaremur neque ulla alia calamitate respublica conflictaretur, sed et annona parvi emeretur et nihilo peius quam nunc vobiscum ageretur, (219) si praescivistis et ex istis prius audivistis et socios perituros et Thebanos potentes fore et regionem Thraciae finitimam Philippum occupaturum et in Euboea castella exstructum iri ad vos oppugnandos et omnia, quae facta sunt, futura esse, tamen pacem cupide feceritis; absolvite Aeschinem, nec cum tot flagitiis etiam periurium coniungite. neque enim vobis iniuriam facit, sed ego insanio et sum attoni-

---

218. 1) τίνα LaurS. vulg. — τί *Σ*, cuius marg antiq. γρ. τίνα. *T*. Lind. Quamquam sequuntur plurales. De τί collectivo vid. Phil. III §. 39. ibiq. Schaefer. idemque ad Mid. p. 564, 13. Bernhard. Synt. p. 336. alii. 2) ὑμῶν Ald. *Ω*. — — Proximum ὑμᾶς corr LaurS. 3) μὲν γὰρ LaurS. vulg. — γὰρ om *Σ*. Aug1. *r*. *s*. Laur8. 4) ὑπέσχεθ' vulg. — ὑπέσχονθ' *Σ*. LaurS. *T*. Aug2. *η*. Lind. 5) ἡμῖν *s*. 6) ἀνανδρείας *Σ*. Vid. Prolegg. Gramm. §. 101. 7) ὁμολογεῖτε ὑμεῖς vulg. — ὑμεῖς ὁμολογεῖτε Mor. *Σ*. LaurS. Aug1. Lind. Laur8. (*T*. *F*. *k*. *r*. *s*). Gravius h. l. est pronomen verbo.

219. 1) ἀκηκοότες Aug2. Ferri posset simplex pro composito. Vid. Olynth. II §. 9. ne plura. 2) περὶ Aug1. *r*. *s*. *δ*. Laur8. 3) ἀπολογουμένους pr *Ω*. 4) γεγενημένους Aug1. 2. *k*. *r*. *s*. corr Harl. Laur8. 5) καὶ τὰ ἐν Mor. *Φ*. *r*. rec *k*. (Aug2). — τὰ om *Σ*. LaurS. vulg. 6) ἐποιήσατε Aug1. 2. *k*. *r*. *s*. *ε*. *η*. Laur8. 7) τὸ τοσουτοις LaurS, m sec (?) delevit supra scripta. 8) προσκτήσεσθε Aug1. — προσήσεσθε cod *η*. 9) 'ἠδικεῖ malim ob νῦν. Per se optimum est ἀδικεῖ, ut

φωμαι[11] νῦν κατηγορῶν αὐτοῦ. (220) Εἰ δὲ πάντα[1] τἀναντία τούτων καὶ πολλὰ καὶ φιλάνθρωπ' εἰπόντες Φίλιππον,[2] φιλεῖν τὴν πόλιν, Φωκέας σώσειν,[3] Θηβαίους παύσειν τῆς ὕβρεως, ἔτι πρὸς τούτοις μείζονα, ἢ[4] κατ' Ἀμφίπολιν, εὖ ποιήσειν ὑμᾶς, ἐὰν[5] τύχῃ τῆς εἰρήνης, Εὔβοιαν, Ὠρωπὸν[6] ἀποδώσειν, εἰ ταῦτ' εἰπόντες καὶ ὑποσχόμενοι πάντ' ἐξηπατήκασιν καὶ πεφενακίκασιν καὶ μόνον οὐ[7] τὴν Ἀττικὴν ὑμῶν περιῄρηνται·[8] καταψηφίσασθε,[9] καὶ μὴ πρὸς τοῖς ἄλλοις οἷς ὕβρισθε (οὐ γὰρ ἔγωγ' οἶδ' ὅ τι[10] χρὴ λέγειν ἄλλο) καὶ ὑπὲρ ὧν οὗτοι δεδωροδοκήκασιν[11] ὑμεῖς τὴν ἀρὰν καὶ τὴν ἐπιορκίαν οἴκαδ' εἰςενέγκησθε.[12]

221. Ἔτι τοίνυν κἀκεῖνο σκοπεῖτε,[1] ὦ ἄνδρες δικασταί,[2]

tus, qui eum nunc accusem. (220) Sin omnia horum contraria, et multa et benigna locuti de Philippo, bene eum velle reipublicae, Phocenses conservaturum, Thebanorum insolentiam refrenaturum, quin praeter haec maiora in vos, quam quae cum Amphipoli conferenda sint, collaturum, si pacem impetrasset, Euboeam, Oropum redditurum, si haec locuti et polliciti, omnino fefellerunt et fucum vobis fecerunt, et vobis tantum non Atticam eripuerunt; condemnate, neque ad alias factas vobis contumelias (neque enim scio quo illa nomine alio appellanda sint) propter istorum corruptelas vos diras et periurium domum importate.

221. Iam etiam illud considerate, iudices, qua ego de causa istos,

---

Aeschin. f. leg. p. 29, 6—7. Supra p. 399, 1.' Dobraeus. Rationem non intelligo. 10) μαίνωμαι Ω. 11) καὶ τετύφωμαι in γρ Φ. item in γρ Π.

220. 1) δ' ἅπαντα vulg. — δὲ πάντα Σ. LaurS. T. Augl. k. r. s. Laur8. 2) 'I. e. εἰπόντες περὶ Φιλίππου. Vid. Matthiae. Gramm. §. 410 b p. 558' [= §. 416. β]. Schaeferus. Non placet quod Turicc. coniunxerunt Φίλιππον cum sequentibus. 3) σώσειν LaurS. vulg. — σώζειν Σ. Ω. T. u. v. — σώ[ζ]σειν F. — σώ[σ]ζειν t. 4) ἢ om pr Ω. 5) ἂν vulg. — ἐὰν Σ. LaurS. Augl. k. r. s. Laur8. 6) ωρωπον Σ, ut Cor. §. 99. — 'Εὔβοιαν, Ὠρωπὸν ἀποδώσειν quaerendum an scholion.' Dobraeus. 7) οὐχὶ Augl. 2. k. r. s. γρ v. Laur8. 8) παρῄρηνται γρ marg antiq Σ. LaurS. — [πα]περιῄρηνται F (non Bav?). 9) καταψηφισασθαι Σ, ε antiq superscr. 10) οἶδα τί k. 11) δωρήκασιν Ω. 12) ἀπενέγκησθε LaurS. vulg. — εἰσενέγκησθε Σ. Augl. 2. k. r. s. η. Harl. Laur8. AldB. (Vind3). Hoc gravius est.

221. 1) σκοπεῖτε κἀκεῖνο Vind7. 2) Ἀθηναῖοι Aldetc. (Φ. r. s). — δικασταί Σ. LaurS. vulg. — om k. Laur8.

τίνος εἵνεκ'[3] ἐγὼ μηδὲν ἠδικηκότων τούτων κατηγορεῖν ἂν προειλόμην. οὐ γὰρ εὑρήσετε.[4] ἡδὺ[5] πολλοὺς ἐχθροὺς ἔχειν;[6] οὐδέ γ'[7] ἀσφαλές. Ἀλλ'[8] ὑπῆρχέ μοι πρὸς τοῦτον ἀπέχθειά τις; οὐδεμία. Τί οὖν; 'Ἐφοβοῦ περὶ σαυτοῦ, καὶ διὰ δειλίαν, ταύτην ἡγήσω σωτηρίαν.' καὶ γὰρ ταῦτ' ἀκήκο' αὐτὸν λέγειν.
410 καίτοι[9] μηδενός γ'[10] ὄντος, Αἰσχίνη,[11] δεινοῦ μηδ' ἀδικήματος, ὡς σὺ φῄς.[12] εἰ γὰρ αὖ[13] ταῦτ'[14] ἐρεῖ·[15] σκοπεῖτ' ἄνδρες[16] δικασταί,[17] εἰ, ἐφ' οἷς ὁ μηδ' ὁτιοῦν ἀδικῶν[18] ἐφοβού-

insontes si essent, accusare instituissem. non enim reperietis. Num suave est multos habere inimicos? imo ne tutum quidem. At cum isto aliqua mihi simultas intercedebat? nulla. Quid igitur? 'De te ipse pertimueras, et propter metum hoc tibi saluti fore putabas.' nam hoc quoque eum dicere audivi. Atqui nihil erat periculi, Aeschines, nihil peccatum erat, ut tu ais. nam si haec dicet; considerate, iudices, conveniatne istos, ob quae

---

3) ειvεκ' Σ. — εἵνεκα Augl. 2. k. — ἕνεκ' LaurS. vulg. 4) εὑρήσεται Σ. — εὑρήσητε Ω. 5) εὑρήσετε ἡδὺ Fel. — εὑρήσετε ἡδὺ, interpungens LaurS. — εὑρ. εἰδεῖ AldT. 6) ἔχειν; οὐ.. Bav (non F), οὐ est rec. additum. 7) οὐδ' αὖ vulg. — οὐδ' ἂν Π. — οὐδέ γε Σ. LaurS. Augl. s. δ. Lind. Laur8. (T: k. r). 'Sic oratio fit aliquanto vegetior.' Schaeferus. 8) οὐκ sic (non οὐχ) Ω. — — Proxime σαυτου Σ. LaurS. — vulgo: σεαυτοῦ. Cf. §§. 120. 240. Cor. §§. 256 (ubi Σ et LaurS: σεαυτοῦ). 262. 263. 284. 9) καί τι Augl. Φ. k. — καὶ τί Π. — καιτι Σ. 10) γ' om Ald. Fel. Ω. F (non Bav?). Φ. t. u. v. Vind3. Π. 11) αἰσχίνῃ Fel. Mor. — αἰσχίνη Σ. LaurS. vulg. 12) λέγεις s. δ. 13) αὐ punctis notatum Σ. — αὖ om Augl. r. s. AldT. Laur8. 14) γὰρ αὖ τ' Vind3. 15) ἐρεῖς pr r. 16) ὦ ἄνδρ. vulg. — ὦ om Σ. LaurS. Lind. 17) δικασταὶ om Π. Laur8. 18) ὃ μηδ' ὁτιοῦν ἀδικῶ Υ. Lind. AldT. — — οὖν extra lineam habet LaurS. — — εἰ ἐφ' οἷς οὗτοι ἠδικήκασιν, ὁ μηδοτιοῦν ἀδικῶν IndLamb. — ἐφ' οἷς punctis notavit AldB. 'Difficultas omnis evanescit, si comminiscaris ita scriptum esse: εἰ ἐφοβούμην ἐγὼ, μὴ ἀπόλωμαι διὰ τούτους ἐπὶ τούτοις, ὧν μηδὲν ἠδίκουν.' Reiskius. 'Elimandum εἰ. Constructio: σκοπεῖτε, τί προσήκει τούτους τοὺς αὐτοὺς ἠδικηκότας παθεῖν (διὰ τὰ πεπραγμένα) ἐφ' οἷς ἐγὼ, ὁ μηδοτιοῦν ἀδικῶν, ἐφοβούμην, μὴ διὰ τούτους ἀπόλωμαι.' Seagerus in Diar. Class. T. LIV p. 226. 'Loci manifesto corrupti medicinam non habeo leniorem hac: εἰ ἐφ' οἷς μηδ' ὁτιοῦν ἀδικῶ ἐφοβούμην ἐγώ.' Schaeferus. 'Deleto εἰ omnia plana fiunt.' Dobraeus. Locus sanus non medicina indiget, sed explicatione. Vid. Funkhaen. Quaest. Dem. p. 50 sq. Ut interrogativum cum relativo pronomine arcte coniunctum occurrit, de quo usu cf. Mid. §. 143. Aristocr. §. 107 ibiq. Weber. sic etiam coniunctiones relativas ὅταν, ἐπειδάν, ἡνίκ' ἄν, ὡς cum pronomine interrogativo constructas inveni-

μην ἐγὼ μὴ διὰ τούτους ἀπόλωμαι, τί τούτους προςήκει παθεῖν τούς αὐτοὺς ἠδικηκότας. (222) Ἀλλ' οὐ διὰ ταῦτα, ἀλλὰ διὰ τί σου κατηγορῶ; Συκοφαντῶ[1] νὴ Δία,[2] ἵν' ἀργύριον λάβω παρὰ σοῦ. καὶ πότερον κρεῖττον ἦν μοι παρὰ Φιλίππου λαβεῖν τοῦ διδόντος πολὺ[3] καὶ μηδενὸς τούτων ἔλαττον, καὶ φίλον κἀκεῖνον ἔχειν[4] καὶ τούτους (ἦσαν γὰρ ἄν,[5] ἦσάν μοι φίλοι[6] τῶν αὐτῶν κεκοινωνηκότι. οὐδὲ γὰρ νῦν ἔχθραν πατρικὴν ἔχουσι πρός με,[7] ἀλλ' ὅτι τῶν πεπραγμένων οὐ μετέσχηκα), ἢ παρὰ τούτων ἀφ' ὧν εἰλήφασι μεταιτεῖν, κἀκείνῳ τ' ἐχθρὸν εἶναι καὶ τούτοις; καὶ τοὺς μὲν αἰχμαλώτους ἐκ τῶν ἰδίων τοσούτων χρημάτων λύεσθαι,[8] μικρὰ δ' ἀξιοῦν παρὰ τούτων αἰσχρῶς μετ' ἔχθρας λαμβάνειν; (223) Οὐκ ἔστι ταῦ-

ego prorsus insons mihi metui ne propter istos perirem, et quid conveniat istos pati, qui ipsi deliquerunt. (222) Verum non propter haec, sed cur te accuso? Per calumniam nimirum, ut argentum a te extorqueam. Iam utrum praestabilius mihi fuisset a Philippo accipere multum offerente tantundem quantum quisque istorum, et amicum illum habere et istos (essent enim, essent amici mihi, si in earundem rerum societatem venissem. neque enim nunc paternas inimicitias exercent mecum, sed propter actorum communitatem recusatam), an ab istis aliquid de acceptis emendicare, et tum illius tum istorum suscipere inimicitias? et captivos privatis sumptibus tanti redimere et pauca turpiter ab istis et per simultatem accipere velle? (223) Non ita sunt haec. sed et vera renuntiavi et a

---

mus. Xenoph. Mem. I, 4 §. 14: ὅταν τί ποιήσωσιν, νομιεῖς αὐτοὺς σοῦ φροντίζειν; ibiq. Kuehner. Plat. Repl. I p. 333 C: ὅταν τί δέῃ etc, Phil. I §. 10: ἐπειδὰν τί γένηται; ibiq. Krueger. Annot. p. 23 sq. De hac constructione, ne dicam de frequentiore usu interrogativorum in unam quaestionem coniunctorum, vid. inprimis Fritzschii Quaest. Lucian. p. 134 sqq. Krueger. Gramm. §. 51, 17. Sic h. l. εἰ ... τί etc. i. q. εἰ προςήκει καὶ τί προςήκει παθεῖν; Hac ratione locum iam in Parisina nostra explicabam.

222. 1) συκοφαντῶν Ω. 2) συκοφαντῶ νιδια pr Σ, prius ι in η correctum est. 3) πολὺν Σ, ν linea notatum est. — — πολὺ (β) τοῦ (α) διδόντος Laur8, β et α ordinem restituunt. 4) σχεῖν Augl. r. Laur8. 5) ἂν om Augl. r. s. 6) μοι φίλοι Σ. LaurS. vulg. — φίλοι μοι Ald etc. Ω. Φ. t. u. v. Π. Vind3. — μοι om Augl. k. s. η. Lind. Laur8. 7) πρὸς ἐμὲ LaurS. vulg. — πρός με Σ. T. Cf. ad Cor. §. 166. 8) λύσασθαι Laur8. vulg. — λύεσθαι Σ. T. Augl. 2. k. s. δ. η. γρ F. Lind. Laur8.

τα, ἀλλ' ἀπήγγειλα[1] μὲν τἀληθῆ καὶ ἀπεσχόμην τοῦ λαβεῖν τοῦ[2] δικαίου καὶ τῆς ἀληθείας εἵνεκα[3] καὶ τοῦ λοιποῦ βίου, νομίζων,[4] ὥςπερ ἄλλοι τινές, παρ' ὑμῖν καὶ αὐτὸς ὢν ἐπιεικὴς τιμηθήσεσθαι,[5] καὶ οὐκ ἀνταλλακτέον εἶναί μοι τὴν πρὸς ὑμᾶς φιλοτιμίαν οὐδενὸς[6] κέρδους. μισῶ δὲ τούτους, ὅτι μοχθηροὺς καὶ θεοῖς ἐχθροὺς εἶδον[7] ἐν τῇ πρεσβείᾳ, καὶ ἀπεστέρημαι καὶ τῶν ἰδίων φιλοτιμιῶν διὰ τὴν τούτων δωροδοκίαν πρὸς ὅλην δυςχερῶς ὑμῶν τὴν πρεσβείαν[8] ἐσχηκότων. κατηγορῶ δὲ νυνὶ καὶ ἐπὶ τὰς εὐθύνας ἥκω τὸ μέλλον προορώμενος, καὶ βουλόμενος ἀγῶνι καὶ δικαστηρίῳ μοι[9] διωρίσθαι[10] παρ' ὑμῖν, ὅτι τἀναντί' ἐμοὶ καὶ τούτοις πέπρακται.
411 (224) Καὶ δέδοικα, δέδοικα (εἰρήσεται γὰρ[1] πάνθ'[2] ἃ φρονῶ πρὸς ὑμᾶς), μὴ τότε[3] μὲν[4] συνεπισπάσησθ' ἐμὲ[5] τὸν μηδ'[6]

corruptelis abstinui propter iustitiam et veritatem et reliquam vitam, existimans, ut aliis quibusdam, apud vos, si ipse bonus vir essem, fore ut et mihi honor haberetur, neque commutandum esse mihi hunc vestrum honorem ullo emolumento, istos autem odi, quod improbos esse et diis inimicos in legatione animadverti, et per istorum corruptelas etiam meo honore sum spoliatus, quum vos toti legationi irasceremini. Accuso autem nunc et ad rationem reddendam veni, quia res futuras praevideo et lite ac iudicio declarari apud vos volo, a me et ab istis omnia facta esse contraria. (224) Et vereor, vereor (dicam enim, iudices, omnia quae sentio, apud vos), ne tum in eandem ruinam traxeritis me quoque criminis

---

223. 1) ἐπήγγειλα Aug2. 2) λαβεῖν καὶ τοῦ Aug2. 3) ἕνεκα Laur8. vulg. — εἵνεκα Σ. 4) νομίζω pr Ω. 5) τιμηθήσεσθαι, καὶ πλέον ἕξειν τῶν πολλῶν κατὰ τοῦτο Mor. Aug1. *k. r. s.* Harl. Laur8. (Aug2?). — haec (καὶ ... τοῦτο) om Σ. LaurS. vulg. Petita videntur e §. 100, ubi τιμήσεται. — Τιμηθήσονται Thuc. VI, 80. 6) ουδενο σ Σ, erasa litera inter ο et σ. — — Cit. AnecdBkk. p. 122. 7) ἴδον Aug2. 8) τὴν πρεσβείαν δυσχερῶς ὑμῶν Aug2. 9) κάι μόϊ δικάστηριωι Σ, lineolis ordinis restituendi superscriptis (a rec manu). — μοι om Aug2. 10) διωρίσασθαι Ω.

224. 1) γάρ, ὦ ἄνδρες δικασταί Aldetc. — Compellationem om Σ. LaurS. vulg. 2) ἅπανθ' (vel ἅπαντα) *F.* Aug1. *k. r. s.* Laur8. 3) ποτε Π, τότε superscr. 2 corr. 'Sensus videtur poscere μή ποτε.' Iurinus. 'Subaudi ὅτε κολάσετε τούτους καὶ ἐπισπάσεσθε πρὸς τιμωρίαν.' Reiskius. 'Legendum videtur τότε μὲν μὴ τούτοις συνεπισπάσησθέ με τὸν μ. ἀ., νῦν δὲ μὴ ἀναπεπτωκότες ἦτε. Sic τότε non ex συνεπισπάσησθε aptum erit, sed ex δέδοικα.' Seagerus. Diar. Class. T. LIV p. 226. 'Vanissima suspicio. τότε scil. ὅταν τὸ μέλλον, ὃ

ὁτιοῦν ἀδικοῦντα, νῦν δ' ἀναπεπτωκότες ἦτε. παντάπασι γάρ,[7] *ἄνδρες*[8] *Ἀθηναῖοι, ἐκλελύσθαι*[9] *μοι*[10] *δοκεῖτε καὶ παθεῖν ἀναμένειν*[11] *τὰ δεινά, ἑτέρους δὲ πάσχοντας ὁρῶντες οὐ φυλάττεσθαι,*[12] *οὐδὲ φροντίζειν*[13] *τῆς πόλεως πάλαι κατὰ*[14] *πολλοὺς καὶ δεινοὺς τρόπους διαφθειρομένης.*[15] (225) *Οὐκ οἴεσθε*[1] *δεινὸν εἶναι καὶ ὑπερφυές; καὶ γὰρ εἴ τι σιωπᾶν ἐγνώκειν, λέγειν*[2] *ἐξάγομαι: Ἴστε δήπου Πυθοκλέα τουτονὶ τὸν Πυθοδώρου. τούτῳ πάνυ φιλανθρώπως*[3] *ἐκεχρήμην ἐγώ, καὶ ἀηδὲς*

omnis expertem, nunc autem nimium sitis otiosi et supini. Prorsus enim, Athenienses, dissoluti mihi esse videmini et exspectare dum in mala incidatis, quibus dum alios conflictari videtis, non cavere, nec moveri, tametsi respublica multis iam diu et miris modis laeditur. (225) Non id esse grave et immane putatis? etsi enim aliquid reticere statueram, tamen facere non possum quin eloquar: Nostis utique Pythoclem istum, Pythodori filium. cum eo ego coniunctissime vixi, neque ulla inter me et illum

---

προορῶμαι, γένηται, τοῦτ' ἔστιν, ὅταν πάθητε τὰ δεινά.' Schaeferus. 4) super *μην* scr. *μὲν* Laur8. — *μὲν τούτοις* LaurS. vulg. — *με τούτοις γρ* marg antiq *Σ*. — *τούτοις* om *Σ*. Aug1. *k. r. s.* Laur8. 5) *συνεπισπάσησθ' ἐμὲ Σ*. Cf. §. 221: *ἐγὼ . . . τούτους*. — *συνεπισπάσησθέ με* LaurS. vulg. — pronomen om marg antiq *Σ*. — LaurS sec man superscripsit: *συγκαθελκύσητε, συγκατενέγκητε*. 6) *δημ* (superscr. *μ δ*) *Ω*. Cf. §. 227 not. 1. — Proxime *ἀναπτερωκότες* Vind1. — Cit. Hermog. T. III p. 236. 7) *γὰρ* extra lineam LaurS. 8) *ὦ ἄνδρ.* vulg. — *ὦ* om *Σ*. LaurS (lin. finiens). Lind. 9) *ἐκλέλυσθε, ὦ Ἀθηναῖοι, καὶ ἀναπεπτωκότες κάθησθε* Hermogenes p. 236, sed *αὐτολεξεὶ* p. 234, nisi quod *ἄνδρ. Ἀθ.* om. 10) *μοι* om Aug1. *k. r. s.* Laur8. 11) *ἀναμένει r.* 12) *φυλάττεσθε* vulg. — *φυλάττεσθαι Σ*. LaurS. pr Aug1. Aug2. Less. pr *Π*. (*Φ*). — — *ὑμεῖς δ' ἐκλελύσθαι . . . δεινὰ, πόρρωθεν δ' ὁρῶντες οὐ φυλάττεσθαι* Tiberius Rh. T. VIII p. 532 W. 13) *φροντίζετε* Aldetc. pr LaurS. *Φ*. *Ω*. *t. u. v.* Vind3. pr *Π*. — *φροντίζειν Σ*. corr LaurS pr. m. vulg. — *φροντίζετε* (superscr. *ειν*) *F*. 14) *καὶ k.* — *κατὰ τοὺς* Aldetc. — *τοὺς* om *Σ*. LaurS. vulg. 15) *ἀδικουμένης* vulg. — *ἀδικουμένοις* Vind3. — *ἠδικημένης* (superscr. *ἀδικουμένης*) coni. Markl. — *διαφθειρομένης Σ. Τ. β. δ.* AldT. Lind. — *διαφθειρομένης* Laur8 eadem manu, ut videtur. — *διεφθαρμένης* Aug1. 2. *k. r. η.* Laur8. (*s?*). — Quia locus olim perperam interpungebatur, Grevius superius *ὁρῶντες* in *ὁρῶντας* mutandum esse iusserat.

225. 1) *οἴεσθαι* (superscr. *ε*) *Ω*. 2) *νῦν λέγειν* LaurS. vulg. — *νῦν λέγει* Ald. — *νῦν* om *Σ*. Aug1. Laur8. (*T. k. r. s*). — — Proxima *ἴστε . . . Πυθοδώρου* om text LaurS, in marg adscr. eadem manus. 3) *φίλῳ πρώτην* loco *φιλανθρ.* coniecit Wolfius. — Pro proximo *τούτῳ* Vind1:

[illegible] ... Φίλιππον ... [illegible] ... Αἰσχίνη ... [illegible] ... Φίλιππον ... [illegible] ... καὶ ... [illegible] ... ὑμῶν τιμῆς γλιχομένοις. καὶ εἰς προδεδωκόσι ταύτην, τοσεt-

in hunc usque diem ... [illegible] ... devitat occursum meum, et quo ... [illegible] ... et ... mecum congredi necesse habebat ... [illegible] ... colloquentem. cum Aeschine autem ... [illegible] ... et deliberat. 226. Non ergo acerbum est, Athenienses, et miserum, in eos qui colere Philippum instituerunt adeo excitatos ab eo in utramque partem esse sensus, ut quisque putet tamquam eo semper assistente, ne ullum quidem suum hic factum clam fore, sed et amicos existiment, qui illi placuerint, et inimicos similiter. iis autem, qui ad mentem vestram vivunt et honorem a vobis expetunt

---

τούτοις. 4, Schol. Eurip. Hecub. vs. 554 (559) sic cit: τούτῳ φιλανθρώπως ἐχρώμην εἰς τήνδε τὴν ἡμέραν. Habet autem κἀνυ schol. Aeschin. citans p. 77 extr. ed. Dind. 5, ἐντρέχεται Laur8. Cf. Aneed Bkk. citantia p. 94. 6, δ' om Augl. *k. r. s.* Laur8. 7) βούλεται pr *Ω*, corr add βε volens νε ante ται. — — καὶ σκοπεῖ post βουλεύεται vulg. — om *Σ*, add antiq, sed inter κύκλῳ et καὶ, ubi habet Laur8. Vel varia sedes suspicionem movet. Ante καὶ βουλεύεται certe praeferendum esset. Sed alterum est superfluum.

226. 1) οὐκοῦν Laur8. vulg. puncto posito post εἰδόσιν in fine §. — οὐκ οὖν cum signo interrogationis in fine, Schaeferus. — οὐκ οὖν Turicc., sed puncto infra posito. — οὔκουν cum interrog. signo nos, ut iam Marklandus. Vid. Prolegg. Gramm. §. 40. Add. Ellendt. Lex. Soph. T. II p. 432. 2) ἀκριβῶς (η supra) *Π*. 3) ὥςπερ ἂν εἰ vulg. — εἰ om *Σ*. Laur8. (*T. u*). Cf. Bernhard. Synt. p. 456. Cor. §. 298. 4) ἐνθάδε vulg. — ἐνθαδὶ *Σ*. Laur8. 5) ἀλλὰ καὶ φιλ. νομ. Mor. Augl. *k. r. s.* Laur8. — ἀλλὰ φιλ. τε νομ. Ald. Fel. *Σ*. Laur8 (in quo pr λομίζειν). *T. Ω. t. u. v.* Vind3. — ἀλλὰ φιλ. γε νομ. *F. Φ. Π.* 6) ζώουσιν Priscian. T. II p. 254 Kr. 7) τοῖς (ῆ supra) Augl. — τοις *F.*

τὴν κωφότητα[8] καὶ τοσοῦτο[9] σκότος παρ' ὑμῶν ἀπαντᾶν, ὥςτε
τοῖς ἀλιτηρίοις[10] τούτοις ἐξ ἴσου νῦν ἔμ' ἀγωνίζεσθαι, καὶ
ταῦτα παρ' ὑμῖν τοῖς ἅπαντ' εἰδόσιν; (227) Βούλεσθ' οὖν εἰ-
δέναι καὶ ἀκοῦσαι τὸ τούτων αἴτιον; ἐγὼ δὴ φράσω, ἀξιῶ δὲ[1] 412
μηδέν'[2] ἄχθεσθαί[3] μοι λέγοντι[4] τἀληθῆ. Ὅτι ἐκεῖνος μὲν ἓν
οἶμαι[5] σῶμ' ἔχων καὶ ψυχὴν μίαν παντὶ θυμῷ καὶ φιλεῖ τοὺς
ἑαυτὸν[6] εὖ ποιοῦντας καὶ μισεῖ τοὺς τἀναντία, ὑμῶν δ' ἕκα-
στος πρῶτον μὲν[7] οὔτε τὸν εὖ ποιοῦντα τὴν πόλιν αὑτὸν[8] εὖ
ποιεῖν ἡγεῖται, οὔτε τὸν κακῶς κακῶς,[9] (228) ἀλλ' ἕτερ' ἐστὶν
ἑκάστῳ προυργιαίτερα, ὑφ' ὧν παράγεσθε[1] πολλάκις, ἔλεος,

eumque commutatum nolunt, tantum surditatis et tantum tenebrarum a vobis occurrere, ut ego nunc pari ratione cum nefariis istis dimicem, idque apud vos, quibus nota sunt omnia? (227) Vultis igitur nosse et audire huius rei causam? dicam iam equidem. peto autem, ne quisquam dicenti mihi verum succenseat. Ille scilicet unum habens corpus et unum animum toto pectore etiam amat bene de se merentes et odit adversarios, vestrum autem singuli primum nec bene merentes de republica bene de se mereri putant, nec male merentes male, (228) sed alia singulis maiori curae sunt, per quae saepe abducimini, ut misericordia, invidia, ira,

---

8) κουφότητα (ω supra ου) LaurS, ω esse videtur secundae manus. 9) τοσοῦτον Augl. *k*. *r*. *s*. Laur8. — τοιουτον (τοσοῦτο m sec?) LaurS. 10) ἀλητηρίοις *Σ*. pr *Ω*. LaurS, cuius sec m ἵνα super ὥστε scripsit.

227. 1) δὲ om *T*. — δὲ μὴ an δὲ δή? pr *Ω*, nam μ et δ eodem spatio scriptum, dignosci non potest, utrum prius. Cf. §. 224 not. 6. 2) μηδὲν LaurS comp. vulg. — μηδέν' Augl. *k*. *s*. Reiskius. (Vind3. *Π*. Laur8). — μηδεν sine accentu *Σ*. 3) ἀχθεσθῆναί Augl. 2. *r*. *η*. Laur8. — ἄχθεσθαί LaurS. 4) λέγοντί μοι Lind. 5) οἶμαι ἓν Augl. *k*. *r*. *s*. Laur8. 6) αὐτὸν LaurS. — om Augl. *k*. *r*. *s*. Laur8. 7) πρῶτον μὲν om *F*. *Φ*. *Π*. 'Non insequitur, quod exspectabas ἔπειτα etc. quare uncis inclusi etc. Aut illud colon intercidit, quod respondebat. Videtur autem deficiens illud post κακῶς inserendum esse sententiaque eius haec ferme fuisse: ἔπειτα οὐ τὸ δίκαιον σκοπεῖ καὶ τἀληθὲς καὶ τὸ τῇ πόλει συμφέρον.' Reiskius. Delevit nunc Bekkerus. At vid. §. 228 not. 3. Ad p. 444, 4 Dobraeus videtur πρῶτον intelligere pro formula *exempli gratia*. Sed obstat μὲν. 8) αὐτὸν LaurS. vulg. — αυτὸν *Σ*. — αὑτὸν Aldetc. — ἑαυτὸν *Π*. 9) Sic Mor., sed alterum κακῶς om *Σ*. LaurS (in fine paginae). vulg. Excidit facillime.

228. 1) παράγεσθαι *T*. *r*. Laur8.

φθόνος, ὀργή, χαρίσασθαι τῷ[2] δεηθέντι, ἄλλα μυρία. ἂν δ'[3] ἅπαντά τις ἐκφύγῃ τἆλλα· τούς γ' οὐδένα βουλομένους εἶναι[4] τοιοῦτον οὐ διαφεύξεται· ἡ δ' ἐφ'[5] ἑκάστου τούτων ἁμαρτία κατὰ μικρὸν ὑπορρέουσα,[6] ἀθρόος[7] τῇ πόλει βλάβη γίγνεται.[8]

229. Ὧν μηδέν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πάθητε τήμερον, μηδ' ἀνῆτε[1] τοῦτον, ὃς ὑμᾶς τηλικαῦτ' ἠδίκηκεν. καὶ γὰρ ὡς

supplicibus gratificari, alia infinita. sed ut cetera effugias omnia, non tamen eos effugies, qui neminem talem (*iudicem aequum*) esse velint. At in utrisque his delicta, paulatim progressa, universe cedunt in reipublicae detrimentum.

229. Quale nihil hodie vobis committendum est, Athenienses, nec dimittendus is, qui tantis vos affecit iniuriis. quaeso enim, qui de vobis

---

2) τῳ Reiskius. De articulo ἀοριστωδῶς adhibito vid. Krueger. Gramm. §. 50, 3. 3) ἂν γὰρ Σ. LaurS. et omnes libri. 'Scio bene coniungi cum superioribus ea quae sequuntur, si totum comma ἂν γὰρ ... διαφεύξεται facesseret.' Taylorus. 'Videor mihi intelligere, quid hominem male habuerit. Scilicet particula γὰρ haec cum antecedentibus coniungens sententiae tam parum accommoda est, ut, quocunque te vertas, causalem nexum perspicere non possis. Itaque scribam ἂν δ' ἄρ' ἅπαντά τις κτλ. [Idem mavult Dobraeus.] Aliam causam (scil. si orator scripsit supra πρῶτον μὲν), cur locus particulam δὲ poscere videatur, attuli ad vs. 5. Passim post πρῶτον μὲν sequitur simplex δέ. Vid. Xenoph. Symp. 2, 22.' Schaeferus. 'Sed γὰρ potest excusari propter liberiorem structuram praecedentium. Nempe πρῶτον μὲν posito volebat noster εἶτα sequi, sed propter verba παρενθετικῶς inserta, ἀλλ' ἕτερα ... ἄλλα μυρία, factum est, ut γὰρ ad ἄλλα μυρία responderet.' Shilleto. At quae post γάρ sequuntur nullam causam praecedentium verborum reddunt. Neque ἄρα ferri potest, nam nulla concludendi ratio perspicitur. Nulla autem frequentior confusio quam particularum γάρ et δέ. Quam particulam superioribus πρῶτον μὲν respondentem si admiserimus, optime sententia procedit: Duas causas, cur bene meriti cives non honoribus afficiantur, mali non puniantur, orator refert: 1) stultitiam 2) malitiam, Ad 1) stultitiam: multitudinem reprehendit a) in contionibus imprudentem, b) in iudiciis cupidam (verbis ἕκαστος πρῶτον μὲν ... μυρία); ad 2) malitiam, duces multitudinis pravos, qui bonos (Demosthenem eiusque similes) oderunt atque omni modo tollere student, multitudinis stultitia abutentes. Ideo fieri non potest, ut bonus civis securus sit (ἂν δ' ἅπαντα etc.), qui utrisque adversetur. 4) εἶναι extra lineam LaurS initio lin. 5) ἐφ' om Ω. 6) ἀποῤῥέουσα s. δ. 7) ἀθρόως vulg. — ἀθρόως Augl. s. Vind3. — αθρόος Σ. — ἀθρόος Υ. — ἀθρόος LaurS. Φ. — ἀθρόος (ω supra) Π. 8) γίγνεται βλ. Augl. k. r. s. Laur8. Mor. — βλ. γίγνεται (γίν.) Σ. vulg.

229. 1) ἀνῆτε Σ. vulg. — ἀφῆτε Augl. 2. s. β. δ. ε. η. Less.

ἀληθῶς τίς ἔσται λόγος[2] περὶ ὑμῶν, εἰ τοῦτον ἀφήσετε;[3] Ἀθήνηθεν ἐπρέσβευσάν τινες ὡς Φίλιππον τουτονί, Φιλοκράτης, Αἰσχίνης, Φρύνων, Δημοσθένης τί οὖν; ὁ μὲν πρὸς τῷ μηδὲν ἐκ τῆς πρεσβείας λαβεῖν τοὺς αἰχμαλώτους ἐκ τῶν ἰδίων ἐλύσατο, ὁ δέ, ὧν τὰ τῆς πόλεως πράγματα[4] χρημάτων[5] ἀπέδοτο, τούτων πόρνας ἠγόραζεν καὶ ἰχθῦς[6] περιιών.[7] (230) καὶ ὁ μὲν τὸν υἱὸν ἔπεμψε Φιλίππῳ, πρὶν εἰς ἄνδρας ἐγγράψαι, ὁ μιαρὸς Φρύνων, ὁ δ' οὐδὲν ἀνάξιον οὔτε τῆς πόλεως οὔθ' αὑτοῦ διεπράξατο. καὶ ὁ μὲν χορηγῶν καὶ τριηραρχῶν, ἔτι καὶ ταῦτ' ᾤετο δεῖν, ἐθελοντὴς[1] ἀναλίσκειν, λύεσθαι,[2] μηδέν'[3] ἐν συμφορᾷ τῶν πολιτῶν δι' ἔνδειαν[4] περιορᾶν, ὁ δὲ

sermones erunt, si istum absolvetis? Athenis legati quidam ad Philippum istum iverunt, Philocrates, Aeschines, Phrynon, Demosthenes. Quid igitur? Hic praeterquam quod nihil e legatione accepit, captivos privatis sumptibus redemit, ille qua pecunia vendiderat negotia civitatis, eà passim scorta emebat et pisces. (230) et sceleratus ille Phrynon filium Philippo permisit, antequam in album virorum inscriberetur, hic (Demosthenes) nihil vel republica vel se indigni fecit. atque idem quum et choros et triremes instrueret, etiam haec sibi facienda putavit, sumptus ultro impendere, redimere, neminem civium propter egestatem in aerumna ne-

---

Laur8. (Φ. r). — ἀνῆτε (φ) F. — ἀφῆγε (τ) Π. — ἀφῆτε (ν) LaurS, eadem manu. — De ἀνῆτε i. q. *dimittatis* loco *absolvatis* cf. Lysiae Or. c. Agor. §. 13: οὔτε νόμιμον ὑμῖν ἐστὶν ἀνεῖναι Ἀγόρατον τουτονί. Xenoph. H. Gr. II, 3 §. 51 (= 20): εἰ ἀνήσομεν τὸν ἄνδρα. Eiusd. Anab. VII, 6 §. 30: οὐδαμῇ οἴεσθε χρῆναι ζῶντα ἐμὲ ἀνεῖναι (var. lect. ἂν εἶναι et ἐᾶν εἶναι). — Praeferebatur ἀφῆτε, quia proxime sequitur ἀφήσετε de eodem. At Demosthenes amat variare. Prolegg. Gramm. §. 97—100. In ἀνῆτε inest sententia: *nunc obstrictum esse reum;* in ἀφήσετε simpliciter: *eum esse reum.* — καταψηφίσεσθε Sopater Rh. T. IV p. 416 W. 2) ἔσται τις Maximus Pl. Rh. T. V p. 516 W. — Proxima περὶ ὑμῶν pr LaurS om, eadem superscripsit et inseruit. 3) ἀφῆτε Augl. 2. *k. r. s. ϑ. η.* Harl. Laur8. 4) πράγματα om ϑ. 5) χρημάτων om Aug2. — — Cit. AnecdBkk. p. 120. 6) ἰσχὺς pr Ω. — — Cit. Plutarch. Quaest. Conviv. IV, 6 p. 668 A. Id. Garrulit. 15 p. 509 extr. Id. Fortuna 1 p. 97. D. Athenaeus p. 343 E. 7) περιών pr Σ, ut solet.

230. 1) ἐθελοντης Σ. — ἐθέλοντὴς Ω. 2) λύσασθαι cod ζ. — — τοὺς αἰχμαλώτους add post λν. LaurS. Bav. vulg. — om Σ. in γρ habent Φ et F. 3) καὶ μηδένα Wolfii farrago. Est asyndeton h. l. — In LaurS: τῶν πολιτῶν ἐν συμφ. 4) δι' ἔνδειαν om Φ.

413 τοσούτου δεῖ τῶν ὑπαρχόντων τιν' αἰχμάλωτον[5] σῶσαι, ὥςθ' ὅλον τόπον καὶ πλεῖν[6] ἢ μυρίους μὲν ὁπλίτας, ὁμοῦ δὲ[7] χιλίους ἱππέας τῶν ὑπαρχόντων[8] συμμάχων, ὅπως[9] αἰχμάλωτοι γένωνται Φιλίππῳ, συμπαρεσκεύασεν.[10] (231) Τί οὖν μετὰ ταῦτα; Ἀθηναῖοι[1] λαβόντες (ᾔδεσαν μὲν γὰρ πάλαι. τί δέ;[2]) τοὺς μὲν χρήματ' εἰληφότας καὶ δῶρα, καὶ καταισχύναντας[3] ἑαυτούς,[4] τὴν πόλιν, τοὺς ἑαυτῶν παῖδας, ἀφεῖσαν[5] καὶ νοῦν ἔχειν ἡγοῦντο καὶ τὴν πόλιν εὐθενεῖσθαι.[6] τὸν δὲ κατηγο-

gligere, ille tantum abfuit ut ullum eorum qui iam erant captivum redemerit, ut totam regionem et amplius decies mile milites gravis armaturae et paene mile equites e nostris sociis, ut captivi Philippi fierent, comparaverit. (231) Quid igitur secutum est? Athenienses, quum is esset in iudicium adductus (olim enim norant. quid autem?), eos qui pecuniam acceperant et munera, qui probris affecerant se ipsos, rempublicam, suos liberos, dimiserunt et sapere putaverunt et bene actum esse cum repu-

---

5) αἰχμαλώτων Augl. s. β. ε. (F. k. r). 'Quo admisso, exterminandum erit ὑπαρχόντων. Quod si servetur, legendus erit locus sic: δεῖ ἐκ τῶν ὑπαρχόντων τινὰ τῶν αἰχμαλώτων. nam vocabulum hoc articulo carere nequit.' Reiskius. 'Verum est αἰχμάλωτον. Sed τῶν ὑπαρχόντων vide ne deleri oporteat.' Schaeferus. '*Qui iam erant captivi* et qui revera socii Aeschinis operâ in captivitatem coniiciebantur, h. l. sibi opponuntur.' Shilleto hoc observavit. 6) πλείους LaurS. vulg. — πλέον Augl. k. r. s. Laur8. — πλεῖν Σ. Cf. Prolegg. Gr. §. 56. 7) πλείους ἢ add post δὲ Aldetc. — om Σ. LaurS. vulg. Male copulatur cum ὁμοῦ. 8) 'Dele ὑπαρχόντων vocem e superioribus male repetitam.' Dobraeus. At graviter opponitur τῶν ὑπαρχ. συμμ. et αἰχμ. γένωνται. Cf. Megal. §. 7. 9) ὥσπερ s. 10) Respexit Sopater Rh. T. IV p. 588. et p. 631 sq. W.

231. 1) ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι Aug2. 2) δέ LaurS. vulg. — δαί Augl. Laur8. AldB. (k. r. s). — δή Φ. — δε (η superscr.) Σ, ε lineola est notatum et antiq η superscripsit. Bav. 'Vid. Reizius Acc. Inclin. p. 97.' Schaeferus. Cf. §§. 89. 309. 330. Aristocr. §. 120. et passim. Lept. §. 119 Σ: τί δ' ὅσ' ἂν etc. recte sine interpunctione (cf. ad f. leg. §. 294), ut poetae vocem non inhibentes. Aristoph. Vesp. vs. 524: τί δ' ἦν — μὴ 'μμένης; et passim. Item recte interpungitur, si plene δέ scriptum est. 3) καταισχύνοντας Aug2. 4) αὐτούς pr Ω. 5) ἀφίεσαν LaurS. vulg. — ἀφεῖσαν Σ. Φ. Augl. 2. k. r. Laur8. Π. (s?). — ἀφῆκαν δ. ε. η. (s?). 6) εὐθηνεῖσθαι Aldetc. (s. t?). corr Π in marg. — εὐθενεῖσθαι (η superscr.) Σ. vulg. — εὐθενεῖσθαι v. item LaurS, sed cum puncto sub medio ε. Secunda manus superscripsit η. — εὐθυνεῖσθε (αι superscr.) Ω. —

ϱοῦντα τί; ἐμβεβροντῆσθαι,[7] τὴν πόλιν ἀγνοεῖν, οὐκ ἔχειν ὅποι[8] τὰ ἑαυτοῦ[9] ῥίπτῃ.[10] (232) Καὶ τίς, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοῦτ' ἰδὼν[1] τὸ παράδειγμα δίκαιον αὑτὸν[2] παρασχεῖν[3] ἐθελήσει; τίς προῖκα πρεσβεύειν, εἰ μήτε λαβεῖν μήτε τῶν εἰληφότων ἀξιοπιστότερον[4] παρ' ὑμῖν εἶναι δοκεῖν ὑπάρξει;[5] οὐ[6] μόνον κρίνετε[7] τούτους τήμερον,[8] οὔ,[9] ἀλλὰ καὶ νόμον[10] τίθεσθ'[11] εἰς[12] ἅπαντα τὸν μετὰ ταῦτα χρόνον, πότερον χρημάτων αἰσχρῶς ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν πρεσβεύειν ἅπαντας[13] προςήκει, ἢ προῖχ' ὑπὲρ ὑμῶν[14] τὰ βέλτιστα, ἀδωροδοκήτως. (233) Ἀλλὰ μὴν περὶ[1] τῶν ἄλλων οὐδενὸς προςδεῖσθε[2] μάρτυρος,

blica. de accusatore autem quid? esse eum attonitum, ignorare condicionem civitatis, non habere quo suos numos abiiciat. (232) Ecquis, Athenienses, in hoc exemplum intuens, iustum se praebere volet? quis gratuito agere legatum, si neque accipere neque quam ii, qui acceperint, plus apud vos invenire fidei licebit? Non modo de istis iudicium hodie facitis, neutiquam, sed et legem sancitis in omne aevum, utrum propter pecuniam flagitiose legati omnes hostium utilitatibus servire debeant, an gratuito agere quae vobis sunt utilissima, sine corruptelis. (233) Ac de

---

εὐθυνεῖσθαι *u.* Wolf. — εὐσθνεῖσθαι Aug2. — εὐσθενεῖσθαι *r.* Laur8. — εὐθενεῖσθε Harl. — Vid. ad Chers. §. 20. — — Post τὸν δὲ finita est lacuna Vind4. Mal. Cf. §. 160. 7) ἐμβεβροντεῖσθαι Ald. Fel. 8) ὅπου Augl. *s.* 9) ἑαυτῶν Aug2. 10) ῥίπτει Aldetc. *v.* Vind4. Mal. — ῥιπτεῖ γρ δ. corr Augl. Laur8. — ῥιπτῇ Φ. ζ. Bav. Π. (pr Augl? an ριπτη?) — ῥίπτειν Ω. *t. u.* Aug2. Vind3. — ῥιπτεῖ *k.* — ῥίπτῃ Σ. LaurS. vulg. (*F*). — ῥίπτοι Wolf.

232. 1) τίς ἰδὼν, ὦ ἀθηναῖοι, τουτὶ *r.* Π. Laur8. Mal. 2) αὐτὸν Ω. — ἑαυτὸν Laur8. Mal. — om Φ. 3) παρέχειν Augl. 2. *k. r. s.* η. Π. Laur8. Mal. 4) ἀξιοπιστώτερον Ω. 5) ὑπάρξειν Mor. *r.* — ὑπάρξει Σ. LaurS. vulg. 6) ὥστε οὐ vulg. — ὥστε om Σ. Augl. *s.* pr *T.* pr *k.* Laur8. Tiber. Rh. T. VIII p. 554 W. — LaurS superscr pr manus. 7) κρίνετε] οὐ κρίνετε *k.* 8) σήμερον Laur8. 9) οὔ om *T.* Vind4. Π. Mal. 10) νόμον τούτοις vulg. LaurS, pronomen est punctis notatum. item punctis notavit corr prior Π. — τούτοις om Σ. Bav. Augl. 2. pr *T. s.* η. Harl. (*k. r*). 11) τίθεσθαι Π. 12) τίθ. καὶ εἰς *r.* Vind4. Laur8. Mal. 13) ἅπαντα LaurS. 14) ὑπὲρ ὑμῶν προῖκα *r.* Vind4. Laur8.

233. 1) περὶ μὲν LaurS. vulg. — particulam om Σ. Vid. Doberenz. l. c. p. 15. 2) δεῖσθαι Vind4.

ὡς δὲ[3] τὸν υἱὸν ἔπεμψεν ὁ Φρύνων, κάλει μοι[4] τούτων[5] τοὺς μάρτυρας.[6]

Τοῦτον μὲν τοίνυν οὐκ ἔκρινεν Αἰσχίνης, ὅτι τὸν αὑτοῦ[7] παῖδ' ἐπ'[8] αἰσχύνῃ[9] πρὸς Φίλιππον ἔπεμψεν. εἰ δέ τις ὢν ἐφ' ἡλικίας, ἑτέρου βελτίων τὴν ἰδέαν,[10] μὴ[11] προϊδόμενος[12] τὴν ἐξ ἐκείνης τῆς ὄψεως ὑποψίαν, ἰταμώτερον[13] τῷ[14] μετὰ
414 ταῦτ' ἐχρήσατο βίῳ· τοῦτον ὡς πεπορνευμένον κέκρικεν.[15]

VII. 234. Φέρε δὴ περὶ τῆς ἑστιάσεως καὶ τοῦ ψηφίσματος εἴπω. μικροῦ γε,[1] ἃ[2] μάλιστά μ' ἔδει[3] πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν, παρ-

ceteris nullo teste vobis est opus, a Phrynone autem missum esse filium, voca mihi huius rei testes.

Hunc igitur non accusavit Aeschines, quod suum filium in probrum misit ad Philippum. at si quis adolescens, aliis forma praestantior, non cavens illam ex facie nasci solitam suspicionem, liberius postea vixit; eum impudicitiae accusavit.

VII. 234. Age igitur iam de convivio et decreto dicam. Propemodum sane, quae potissimum ad vos dicenda erant, praeteriissem. De pri-

---

3) ὥστε Augl. *k. s.* 4) μοι om Augl. 2. *k. r. s.* Vind4. *Π.* Laur8. Mal. 5) τούτων om *Ω.* 6) Post μάρτυρας vulgo, etiam in *Σ* et LaurS, add titulus Μάρτυρες. Titulum delevit Sauppius, conferens §. 237. Vid. ad §. 213. Secutus est Shilleto tacite. 'Mirum ni aliquid exciderit.' Dobraeus. Deleto titulo nexus sententiarum interruptus explicatur. 7) ἑαυτοῦ Augl. *δ. η.* Laur8. — αὑτοῦ vulg. — αὐτοῦ Ald. Fel. LaurS. *Ω.* Bav. Vind3. 4. *Π.* — αυτου *Σ.* 8) ὑπ' Aldetc. — ἐπ' *Σ.* LaurS. vulg. 9) αἰσχύνην corr *F* (non Bav?). — Proxime πρὸς] πρ (ὁ) LaurS. adscripsit m. sec ηθ i. e. ἠθικῶς? 10) ἑτέρου βελτίων τὴν ἰδέαν *Σ.* vulg. — τὴν ἰδέαν ἑτέρου βελτίων Ald. Fel. *Φ. r. t. u. v.* Vind3. 4. *Π.* Laur8. Mal. item *Ω* (ἰδίαν pr *Ω*). itemque *F*, nisi quod hic εἰδέαν. — ἑτέρου βελτίων ἰδέαν Aug2. — ἑτ. β. τὴν ἠδε (αν) LaurS. 11) οὐ *s. δ.* 12) προειδόμενος vulg. — προιδόμενος *Σ.* LaurS. *Φ. r.* Vind3. 4. — προειδομένους *Ω.* 13) ἰταμώτερον *Ω.* — ἰταμότερον Vind4. 14) τῶν *u.* — om Mal. add Chr. 15) ν extremum eraserunt *Π* et Chr.

234. 1) γάρ coniecit Wolfius. Ven. corr Chr. — 'γε hîc non magis mutandum in γὰρ quam in formula toties obvia μέν γε.' Schaeferus. 2) ὃ Aristides Rh. p. 467 Iebb. = T. II p. 746 Dind. 3) με δεῖ LaurS. vulg. — μεδει *Σ.* — μέλλει Aristides. — μ' ἔδει (*F. Φ*). — με ἔδει *β. η.* — με δεῖν pr *Ω* (linea del. ν). *t. u.* Vind3. — ἔδει Augl. 2. *k. s.*

ἦλθον.[4] Τῆς πρώτης ἐκείνης πρεσβείας γράφων τὸ προβούλευμ' ἐγὼ καὶ πάλιν ἐν τῷ δήμῳ ταῖς[5] ἐκκλησίαις,[6] ἐν αἷς ἐμέλλετε[7] βουλεύεσθαι[8] περὶ τῆς εἰρήνης, οὐδενὸς οὔτε λόγου πω παρὰ[9] τούτων οὔτ' ἀδικήματος ὄντος φανεροῦ, τὸ νόμιμον[10] ἔθος ποιῶν, καὶ ἐπήνεσα τούτους καὶ εἰς πρυτανεῖον[11] ἐκάλεσα. (235) Καὶ νὴ Δί' ἔγωγε καὶ[1] τοὺς παρὰ τοῦ[2] Φιλίππου πρέσβεις ἐξένισα, καὶ πάνυ γε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, λαμπρῶς.[3] ἐπειδὴ[4] γὰρ ἑώρων αὐτοὺς καὶ[5] ἐπὶ τοῖς τοιούτοις ἐκεῖ

ma illa legatione senatusconsultum ego quum scriberem et rursus apud populum in iis contionibus, quibus deliberaturi eratis de pace, quum nullum isti unquam verbum fecissent nec de ullo eorum facinore constaret, consuetudinis iure usus et laudavi istos et in Prytaneum invitavi. (235) Ac per Iovem et Philippi legatos hospitio excepi idque, Athenienses, omnino splendide. nam quum viderem eos illic etiam eam rem gloriae

---

4) παρῆλθεν *T. r.* Lind. corr 1 *Ϋ*. corr Chr. Tiber. Rh. ιζ', omissis δεῖ πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν. — παρῆλθε (ον suprascr.) Laur8. 'Παρῆλθεν vide ne praestet. τουτὶ γὰρ αὖ μικροῦ παρῆλθέ μ' εἰπεῖν p. 550, 26. Ut εἰπεῖν non solum ad ἔδει referendum sit, sed etiam ad παρῆλθεν.' Schaeferus. Simplicior est vulgata lectio. 5) ἐν ταῖς marg Mor. AldV. Augl. *k. r. s.* Harl. Laur8. *Π*. Cf. ad Cor. §. 55. Scheib. Observv. in Or. Atticos p. 15. 6) τῇ ἐκκλησίᾳ Vind4. 7) ἠμέλλετε Augl. *Π*. codd Bkk, ut videtur, *k. r. s.* (Vind3. 4). — ἐμέλλετε *Σ*. LaurS. vulg. 8) βουλεύεσθε *Σ*. 9) περὶ cod *δ*. 10) τὸν νόμον vulg. pr *Ω*. — τὸ νόμιμον *Σ*. corr *Ω*: *F*. *Φ*. Vind4. Laur8. Mal. *Π*, cuius 2dus corrector in ambiguo reliquit, an eiicere νόμιμον, an post ἔθος collocare voluerit. — τὸ κοινὸν AldV. γρ in marg antiq *Σ*. Augl. *k*. γρ *F*. γρ *Φ*. Harl. (*s*?). — τὸ κοινὸν νόμιμον LaurS. *T. r. δ*. Lind. Aug2. AldT. Obs. corr *v*. (*s*?). — νόμιμον. ἢ τὸ κοινὸν νόμιμον AldT. — τὸ τοῦ νομίμου ἔθους Dobraeus coniecit. Cf. Advers. T. II p. 279. 11) τὸ πρυτανεῖον vulg. — τὸ om *Σ*. LaurS. Cf. §. 31: εἰς τὸ πρυτανεῖον. Aeschin. f. leg. §. 46 et passim. Sed Dem. f. leg. §. 330: ἐν πρυτανείῳ σίτησιν. Aristocr. §. 76: τὸ ἐπὶ πρυτανείῳ. Inscriptio: [ἐπὶ ξένια ἐς πρυτα]νεῖον ibiq. Kirchhoff. in Leutsch. Philol. T. XIII, 1 p. 23. — Iatroclis decretum (in Boeckh. Corp. Inscr. T. I p. 144 No. 106): καλέσαι δὲ αὐτ[ὸν] εἰς πρυτανεῖον ἐπὶ δεῖπνον. Cf. Dissert. De locutione ἐπὶ ξένια καλεῖν p. 11 sq.

235. 1) καὶ om Augl. *k. s.* 2) τοῦ om Bav (non *F*?). — Proxime ἐξένισασ? pr *Σ*. inter σα et καὶ aliquid est erasum. 3) Hunc locum fortasse citavit Schol. Aristidis p. 207 (= 546 Dind). 4) ἐπεὶ cod *δ*. 5) καὶ om Augl. *k. s.* 'Malim deletum.' Schaeferus. καὶ i. q. *etiam* i. e. praeter alia, ut familiaritatem Philippi, opes, alias res, etiam splendido victu.

σεμνυνομένους[6] ὡς εὐδαίμονας καὶ λαμπρούς· εὐθὺς ἡγούμην ἐν τούτοις πρῶτον[7] αὐτὸς[8] περιεῖναι δεῖν αὐτῶν[9] καὶ μεγαλοψυχότερος φαίνεσθαι. Ταῦτα δὴ[10] παρέξεται[11] νῦν οὗτος λέγων, ὡς ‘αὐτὸς[12] ἐπήνεσεν[13] ἡμᾶς καὶ[14] αὐτὸς[15] εἱστία[16] τοὺς πρέσβεις,’ τὸ πότ’ οὐ διορίζων.[17] (236) Ἔστιν δὲ[1] ταῦτα πρὸ τοῦ τὴν πόλιν ἠδικῆσθαί τι καὶ[2] φανεροὺς τούτους πεπρακότας αὑτοὺς[3] γενέσθαι, ὅτ’ ἄρτι μὲν ἧκον οἱ πρέσβεις τὸ πρῶτον, ἔδει δ’ ἀκοῦσαι[4] τὸν δῆμον τί λέγουσιν, οὐδέπω δ’ οὔθ’

sibi ducere, ut beatis et splendidis; statim duxi his inprimis me superiorem iis esse oportere et magnificentia antecellere. Ea igitur iste nunc afferet: ‘Ipse, inquiet, laudavit nos, et ipse legatos convivio excepit,’ tempus illius facti non distinguens. (236) Facta autem illa sunt, antequam respublica quicquam detrimenti cepisset et antequam manifestum factum esset istos se vendidisse, quum legati primum recens advenissent et populo audiendum esset, quid dicerent, quum nondum vel istum pa-

---

6) ἐκεῖ σεμνηνομένους *Ω*. Cf. §. 238. — ἐκεῖσε μνημονευόμενος. Aug2. 7) πρῶτον *Σ*. LaurS. Aug1. 2. *k*. *r*. Vind4. — πρῶτος vulg.
με m sec
8) ἀντουσ LaurS. — αὐτὸν *T*. Vide ad Rhod. §. 16. adde §. 295. Mid. §. 17. Leochar. §. 36. Cor. Trier. §. 1. Theocrin. §. 1. Funebr. §. 31. Amator. §. 15. Vid. Funkhaen. in Turicc. Ed. min. IV p. XII. ‘Res vulgo neglecta, dudum me adverterat, nec pauca eiusmodi exempla collegeram (Thesaur. Stephan. col. 3150 B. ed. Oxon). Alia dedit Heind. ad Platon. Protag. p. 488.’ Schaeferus. Idem ad Plut. T. V p. 336. — om Aug1. 2. *k*. *r*. *Π*. 9) αὐτῷ Vind3. 10) δεῖ Vind4. Mal. — (δ’ εἰςπαρέξεται? Chr.). 11) παρέξει AldT. — παράξει Ind Fel. *η*. *T*. *k*. Lind. Vind4. *Π*. Mal. Aug2. — πράξει Aug1. *s*. *δ*. Laur8. — πράξειν *r*. — γρ παράξεται marg Mor. — γρ πράξεται idem marg Mor. — ταράξει, etiam ἂν ταράξῃ coniecit Reiskius. 12) αὐτὸς om Aug2. 13) ἐπήνεσαν Mor. correxit errorem typogr. Lambinus in Ind. 14) καὶ om pr LaurS, eadem ut videtur superscr. — om Aug2. (Aug1?). Laur8. — καὶ ὡς Vind4. *Π*. Mal. ortum e confusis ὡς et καί. 15) αὐτοὺς Aldetc. *Ω*. *t*. *u*. *v*. Vind3. — αὐτὸς *Σ*. LaurS. vulg. 16) ιστία *Σ*. ‘Num εἱστίασε, ut cum ἐπήνεσεν concinat?’ Reiskius. Vid. Prolegg. Gramm. §. 98. 17) διορίζων *Σ*. LaurS. vulg. — προσδιορίζων *s*. — δοιορίζων *Ω*. (‘ceteri praeter *Σ* προσδιορίζων’ Bekkerus. Equidem dubito).

236. 1) καὶ ἔστι δὲ Herw. nescio unde. 2) καὶ excidit in Fel. 3) ἑαυτοὺς Mor. Vind4. Mal. — αὐτοὺς Paul. LaurS. *Ω*. — αὑτοὺς *Σ*. vulg. 4) ἀκοῦσαι δὲ ἔδει vulg. — ἔδει δὲ ἀκοῦσαι Mor. *Σ*. *T*. LaurS. Aug1. *k*. *s*. Lind.

οὗτος συνερῶν[5] δῆλος ἦν τῷ Φιλοκράτει, οὔτ' ἐκεῖνος τοιαῦτα[6] γράψων.[7] Ἂν δὴ ταῦτα[8] λέγῃ· μέμνησθε[9] τοὺς χρόνους, ὅτι τῶν ἀδικημάτων εἰσὶ πρότεροι. μετὰ ταῦτα δ' οὐδὲν ἐμοὶ πρὸς τούτους οἰκεῖον οὐδὲ κοινὸν γέγονεν.[10] Λέγε τὴν μαρτυρίαν.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

237. Ἴσως τοίνυν ἀδελφὸς[1] αὐτῷ συνερεῖ, Φιλοχάρης,[2] καὶ Ἀφόβητος. πρὸς οὓς ἀμφοτέρους ὑμῖν πολλὰ καὶ δίκαι' 415
ἔστιν εἰπεῖν. ἀνάγκη δέ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μετὰ παρρησίας διαλεχθῆναι, μηδὲν ὑποστελλόμενον.[3] 'ἡμεῖς,[4] Ἀφόβητε καὶ

trocinari Philocrati vel hunc talia esse rogaturum constaret. Si igitur talia dixerit; mementote temporum, quae iniuriis antecesserunt. postea autem nulla mihi cum istis familiaritas aut societas intercessit. Recita testimonium.

237. Fortassis autem frater ei patrocinabitur, Philochares, et Aphobetus, quorum utrique multa et aequa respondere poteritis. necesse est autem, Athenienses, ut libere dicatur, nihil reformidetur. 'Nos, Apho-

---

5) *συναίρων* Augl. *r. s.* Laur8. — *συν*[ε]*ρῶν* Bav (pr *συναιρῶν*?), in *F* esse videtur *συνερῶν*. 6) *τοιαῦτα ἐκεῖνος* Augl. *k. r. s.* 7) *γρά*[ψ]*φων* *Ω. η.* Augl. *k. r. s.* Laur8. Mal. — *γραφων* Laur8. *Π.* 8) *γράψ. ἂν δὴ ταῦτα* om Vind3. 9) *μεμνῆσθαι* Augl. *r. s.* Laur8. 10) *γέγονεν* cum erasa extrema litera *ν* *Π.* Chr. Ita saepe. Tam proni erant correctores ad literam paragogicam ante consonantem delendam.

237. 1) *ἀδελφὸς* Laur8. vulg. — *αδελφὸς* *Σ.* — *ἁδελφὸς* Bekkeri Ed. Oxoniensis, non posteriores eiusd. editt. Secutae sunt Turic. Dind. Oxoniensem. Sed scribendum est sine articulo, infinite, quia duo fratres deinceps nominantur, non unus. *ein bruder wird für ihn sprechen,* [*ζωγράφος* m sec.] *nämlich Philochares, und* (dann) *Aphobetus.* Cf. §. 124. 2) *Φιλοχαρης* Laur8. 3) *ὑποκρινόμενον* vulg. 'Fort. allusit ad Aeschinis histrionicam; alioqui dicere solet *μηδὲν ὑποστειλάμενον*.' Wolfius. 'Malim *ὑποκρινομένους* scil. *ὑμᾶς*.' Reiskius. 'Non opus plurali. subaudias enim *τινά*.' Schaeferus. Indefinitum pronomen latet in participio. Vid. Scheibii Observv. in Oratores p. 32. Eiusd. Vindic. Lys. p. 36. — *ὑποστελλόμενον* Fel. *Σ. Τ. Φ. γρ F.* Obs. AldB. marg Vind3 (in cuius textu *ὑποκρινόμενον*). *Π.* Laur8. Mal. — *ὑποστειλάμενον* AldV. Augl. 2. *β. δ. ε. η. k. r. s.* Ven. Harl. Vind4. — *ὑποκρινόμενον* [*στελλ*] *v.* — *ὑποστει*[ε]*λάμενον* Laur8, *ε* sec, ut vid., man superscr. 4) *ὑμεῖς* *Ω.* Augl. Meerm. Vind3. — *ἡμεῖς ὑμᾶς* Dobraeus coniecit. Cf. §. 238. Habet verbum *ἠξιώσαμεν* suos accusativos *σὲ* et *τούτους* sufficientes.

σὺ[5] *Φιλόχαρες,*[6] *σὲ μὲν*[7] *τὰς ἀλαβαστοθήκας*[8] *γράφοντα καὶ τὰ τύμπανα, τούτους δ' ὑπογραμματέας*[9] *καὶ τοὺς τυχόντας ἀνθρώπους' (καὶ οὐδεμιᾶς κακίας ταῦτα, ἀλλ' οὐ*[10] *στρατηγίας γ'*[11] *ἄξια) 'πρεσβειῶν, στρατηγιῶν, τῶν μεγίστων τιμῶν ἠξιώσαμεν.* (238) *Εἰ τοίνυν μηδὲν ὑμῶν*[1] *ἠδίκει μηδείς· οὐχ ἡμεῖς χάριν ὑμῖν οὐδενός, ἀλλ' ὑμεῖς ἡμῖν δικαίως ἂν ἔχοιτε*[2] *τούτων. πολλοὺς γὰρ ὑμῶν μᾶλλον ἀξίους τιμᾶσθαι*[3] *παρέντες*

bete et tu Philochares, te alabastrothecas pingere solitum et tympana, et istos notarios ac vulgares homines' (atque ab omni improbitate haec sunt remota, sed imperii certe dignitatem non merentur) 'legationibus, imperiis, maximis honoribus dignati sumus. (238) Quod si nemo vestrûm quicquam delinqueret; non nos vobis ullo nomine, sed vos nobis de his iure gratiam haberetis. multis enim honore quam vos dignioribus prae-

---

5) *σὺ* om *Ω*. 6) *Φιλοχαρησ?* pr *Σ*, *ε* est correctoris. — — *ἴσμεν* (*ἴσμεν δὲ* Vind7) ante *σὲ μὲν* LaurS. vulg. — lacunam sex fere literarum erasarum habet *Π*. — *ἴσμεν* om *Σ*. Augl. (*k. r. s*). Cui origini hae literae debeantur, quisque videt. — Earum loco Wolfius coniecit *ὑμᾶς*. 7) *μὲν* om Vind7. 8) *ἀλαβαστροθήκας* omnes libri. — *ἀλαβαστοθήκας . . . Δημοσθένης λέγει* Suidas ex Harpocr. AnecdBkk. p. 375. Bachm. Anecd. T. I p. 65. Originem vocabuli quod tradunt Grammatici, *ὧν οὐκ ἔστι λαβέσθαι διὰ τὴν λειότητα, τῶν μὴ ἐχόντων λαβάς* (cf. Creuzer. Ein attisches gefäss p. 60 sq. p. 63 not. 31 sq.), quamvis falsam, ostendit scriptum esse atticis sine *ρ* litera. Vid. Harpocr. Suid. AnecdBkk. l. c. Methodius in Etymol. M. p. 55, 33. Secundum Schol. Aristophanis Acharn. 1051 (= 1053), in quibus scholiis est *ἀλάβαστρον*, quamquam in comici Ravennate codice *ἀλάβαστον*. Vid. Brunck. ad eum locum. Cuius poëtae locis confirmatur Grammaticorum traditio de scriptura attica. Thomas M: *Ἀλάβαστον δίχα τοῦ ρ Ἀττικοί, μετὰ δὲ τοῦ ρ ἁπλῶς Ἕλληνες.* AnecdBkk p. 206: *Ἀλαβαστοθήκας. . . . σημειωτέον δὲ ὅτι χωρὶς τοῦ ρ ἀλάβαστος λέγεται, οὐχὶ ἀλάβαστρος.* Eustathius ad Iliad. *Σ* vs. 543 p. 1161, 28: *καὶ ἄλλαι εἰσὶ λέξεις ἐπένθεσιν παθοῦσαι τοῦ ρ* etc. *ὁμοιοπαθὲς δὲ καὶ τὸ ἀλάβαστρον ἢ μυροθήκη. παρὰ γὰρ Μενάνδρῳ ἄνευ τοῦ ρ κατὰ Αἴλιον Διονύσιον, καὶ παρ' Ἀθηναίῳ* (XV p. 691 E) *δὲ κεῖται Ἀλέξιδος τό: οὐ γὰρ ἐμυρίζετ' ἐξ ἀλαβάστου.* Utrumque habet etiam Hesychius. Ceterum vide Hasium in Stephan. Thesaur. s. v. *Ἀλάβαστος*. Etiam Crates apud Athenaeum VI p. 268 A. et Alexis apud eundem VIII p. 365 D *ἀλάβαστος* scripserunt. 9) *γραμματέας* Wolf., ut videtur operarum culpa. 10) *οὐδὲ* LaurS. vulg. — *οὐ Σ*. Equidem *οὐδὲ* non intelligo. 11) *γ* erasum in *Σ*. punctis notatum in AldV. — ante *στρ.* ponunt Augl. *k. s.*

238. 1) *ὑμῶν μηδὲν v.* Vind4. *Π*. Laur8. Mal. 2) *εἴχετε* Augl. 2. *k. r. s. η*. Harl. Vind4. *Π*. Laur8. Mal. 3) *τιμᾶσθαι* om Mal.

ἡμεῖς ὑμᾶς ἐσεμνύνομεν.[4] εἰ δὲ δὴ[5] καὶ ἐν αὐτοῖς, οἷς ἐτιμᾶσθε, ἠδίκηκέ τις[6] ὑμῶν, καὶ ταῦτα τοιαῦτα·[7] πόσῳ[8] μᾶλλον ἂν μισοῖσθε δικαίως, ἢ σώζοισθε;'[9] Ἐγὼ μὲν οἶμαι πολλῷ. (239) Βιάσονται τοίνυν ἴσως,[1] μεγαλόφωνοι καὶ ἀναιδεῖς ὄντες,[2] καὶ τὸ 'συγγνώμην[3] ἀδελφῷ βοηθεῖν'[4] προςειληφότες. ὑμεῖς δὲ μὴ ἡττᾶσθε,[5] ἐκεῖν' ἐνθυμούμενοι,[6] ὅτι τούτοις[7] μὲν[8] τούτου προςήκει φροντίζειν, ὑμῖν δὲ τῶν νόμων καὶ ὅλης τῆς πόλεως καὶ παρὰ πάντα τῶν ὅρκων, οὓς αὐτοὶ κάθησθ' ὀμωμοκότες.[9] καὶ γὰρ εἰ τινῶν[10] δεδέηνται τουτονὶ[11]

teritis, vos efferebamus. At si quis vestrûm etiam in illis ipsis qui vobis habebantur honoribus deliquit, idque talia; quanto magis odio quam conservatione digni fueritis!' Multo equidem opinor. (239) Contendent autem fortasse, ut homines vocales et impudentes, etiam illud adhibentes: 'ignoscendum si quis fratri opitulatur.' vos autem nolite succumbere, illud cogitantes, convenire illis, ut istum curent, vobis, ut leges et totam rempublicam et prae omnibus iusiurandum, quo dato ipsi ad iudicandum sedetis. etenim si rogaverunt vestrûm aliquos, ut illum servaretis;

---

4) ἐσεμνύναμεν AldT. — ἐσεμνήνομεν Ω. Cf. §. 235. 5) δὴ om Hermog. T. III p. 352 W. habet idem p. 347. 6) τι sine ὑμῶν Iohannes Sic. Rh. T. VI p. 435. 7) καὶ ταῦτα τοιαῦτα om Hermogenes p. 352. habet idem p. 347. 8) πῶς οὐ Augl. 2. *k. s.* Harl. — πόσῳ respondet πολλῷ. 9) σώζεσθε Augl. *k. s.* — — μισ. ἂν ἢ σώζοισθε δικαίως Hermogenes p. 352. — μισ. ἂν διὰ ταῦτα δικαίως ἢ σώζοισθε idem p. 347.

239. 1) ἴσως om Herw. casu. 2) Cit. Hermogenes p. 347 W. 3) συγγνώμην Σ. LaurS. vulg. — συγγνώμη *F.* Fel. inde margo Mor? — συγγνώμην· ἢ καὶ AldT. 'unde ferme colligas fuisse in libris quibusdam: συγγνώμη, νὴ Δία.' Reiskius. — συγγνώμη docta manus Herw. meae. — 'συγγνώμην nemo facile defendat.' Shilleto. In proverbiali locutione ad συγγνώμην proprium verbum ἔχειν δεῖ facile suppletur, nisi malis supplere ἔχει. namque utroque modo haec dicendi formula usurpatur. 4) τῷ βοηθεῖν ἀδελφῷ AldT. — — De infinitivo post συγγνώμη vid. Krueger. Gramm. §. 50, 6 ann. 4. Scheib. Emendd. Lysiac. p. 20. 5) ἡττᾶσθαι (ε supra) Σ, ε est antiq correctoris. 6) ἐνθυμηθέντες Augl. *k. s. δ.* 7) τούτονσ (οις supra) pr Σ (sed ν ante σ dimidium erasum est, ut sit τούτοις). *T.* Cf. proximum ὑμῖν. — τούτονσ LaurS eadem manu. 8) καὶ Ald. Fel. — μὲν καὶ AldT. 9) ὀμωμοκότες Ald. Paul. 10) τινος marg Mor. — τινων (ες supra) *v.* 11) τουτωνὶ *r.* — — Proximum ἀδικῶν punctis notavit AldB.

σώζειν· πότερ' ἂν μηδὲν ἀδικῶν φαίνηται τὴν πόλιν ἢ κἂν ἀδικῶν, σκοπεῖτε. εἰ μὲν γάρ, ἂν μή·[12] κἀγὼ φημι δεῖν. εἰ δ' ὅλως, κἂν ὁτιοῦν· ἐπιορκεῖν δεδέηνται. οὐ[13] γάρ, εἰ κρύβδην ἐστὶν ἡ ψῆφος, λήσει τοὺς θεούς, ἀλλὰ[14] τοῦτο καὶ πάντων[15] ἄρισθ' ὁ τιθεὶς τὸν νόμον εἶδεν[16] τὸ[17] κρύβδην ψηφίζεσθαι, ὅτι[18] τούτων[19] μὲν οὐδεὶς εἴσεται τὸν ἑαυτῷ[20] κεχαρισμένον
416 ὑμῶν, οἱ θεοὶ δ' εἴσονται καὶ τὸ δαιμόνιον τὸν μὴ τὰ δίκαια ψηφισάμενον. (240) παρ' ὧν κρεῖττόν ἐστιν ἑκάστῳ τὰς ἀγαθὰς ἐλπίδας τοῖς παισὶ καὶ ἑαυτῷ, τὰ δίκαια γνόντα καὶ τὰ προσήκοντα, περιποιήσασθαι,[1] ἢ τὴν ἀφανῆ καὶ ἄδηλον

illud considerate, utrum ita rogarint, ut insons reperiretur, an, etiam si in rempublicam iniurius. si enim, ut insons; et ego censeo. sin in universum, etiamsi quodcunque fecerit; rogarunt periurium. neque enim, si occulta suffragia sunt, latebunt deos, sed hoc omnium vel rectissime vidit legislator de tabellis clam ferendis, neminem reorum scire, quis vestrûm ei esset gratificatus, sed deos scire et numen eum, qui iniqua suffragia tulerit. (240) a quibus praestabilius est unicuique, sibi et liberis, iusta quae sunt pronuntiando, spem bonam acquirere, quam obscuram et

12) γὰρ μὴ ἀδικῶν vulg. — γὰρ ἂν μὴ ἀδικῶν marg LaurS pr manu. — γάρ, ἂν μηδὲν ἀδικῶν coni. Reiskius. — γὰρ ἂν μὴ *Σ*. text LaurS. Augl. *k*. *r*. *s*. AldV. Laur8. 13) οὐ *Σ*. LaurS. vulg. Thomas M. p. 555 = p. 210 Ritsch. — οὐδὲ Augl. 2. Laur8. (*F*. *k*. *s*). — εἰ οὐδὲ *r*. 14) ἀλλὰ καὶ Aldetc. *Ω*. *t*. Laur8. — καὶ om *Σ*. LaurS. vulg. 15) πάντων τῶν Vind3. 16) 'Fort. διεῖλε, ut Aristocr. p. 637, 13. Vel εἶπε, ut p. 343, 8.' Marklandus. 'Reiskio videtur placuisse οἶδε. certe vertit *novit*. Nihil horum probandum est. *vidit*, *intellexit*.' Schaeferus. οἶδε Laur8. 17) τοῦ *F*. Augl. *s*. 'Mihi genitivus non displicet.' Schaeferus. 'Mihi quoque arridet. Facile τοῦ in τὸ corrumpi potuit, τὸ in τοῦ non item.' Shilleto. Imo etiam facilius, a grammaticis structuram non intelligentibus. Genitivus autem si genuinus esset, penderet a νόμον, i. e. *legem de suffragio occulto*, *tabellariam*, non a verbo εἶδεν, ut putavit Shilleto. Est autem τὸ κρ. ψηφ. accusativus ad νόμον adpositus definiendi causa. Ne dicamus hoc esse obiectum participio τιθεὶς ad τὸν νόμον praedicatum *(der die geheime abstimmung zum gesetz vorschlug)*, obstat non tam duplex articulus, quam potius ordo verborum et fortasse τιθεὶς pro θείς. Quod appositio separata est, vid. Krueger. Gramm. p. 238 ed. 2ae. 18) διὰ τί; ὅτι LaurS. vulg. marg antiq γρ *Σ*. ineptam interrogationem διὰ τί; om *Σ*. *Ω*. 19) τούτων (ω supra ο) *Ω*. 20) τὸν ἐν ἑαυτῷ *F* (non Bav).

240. 1) ποιήσασθαι *t*.

χάριν τούτοις[2] καταθέσθαι, καὶ ἀφεῖναι τοῦτον, ὃς αὐτὸς ἑαυτοῦ καταμεμαρτύρηκεν. τίνα γάρ, Αἰσχίνη, μάρτυρα[3] μείζω παράσχωμαι[4] τοῦ πολλὰ καὶ δεινὰ πεπρεσβεῦσθαί σοι,[5] ἢ σὲ κατὰ σαυτοῦ;[6] ὃς[7] γὰρ ᾠήθης χρῆναι τὸν φανερόν τι ποιῆσαι[8] βουληθέντα τῶν σοὶ[9] πεπρεσβευμένων[10] τηλικαύτῃ καὶ τοιαύτῃ συμφορᾷ περιβαλεῖν,[11] δῆλον ὅτι δεινὸν ἄν τι παθεῖν σαυτὸν[12] ἤλπιζες, εἰ πύθοινθ' οὗτοι τὰ πεπραγμένα σοι.

241. Τοῦτο τοίνυν, ἄνπερ[1] ὑμεῖς εὖ φρονῆτε,[2] καθ' αὑτοῦ[3] συμβήσεται τούτῳ[4] πεπρᾶχθαι, οὐ μόνον κατὰ τοῦθ' ὅτι παμμέγεθες σημεῖόν[5] ἐστι τῶν[6] πεπρεσβευμένων, ἀλλ' ὅτι καὶ κατηγορῶν ἐκείνους[7] τοὺς λόγους εἶπεν, οἳ κατ' αὐτοῦ νῦν

incertam gratiam istorum promereri et absolvere istum, qui in se ipse dixit testimonium. Quo enim alio maiore teste probem, Aeschines, te multa et non ferenda in legatione commisisse, quam te teste contra te ipsum? qui enim putasti eum, qui aliquid eorum, quae in legatione egisti, in lucem proferre voluit, in tantam et talem calamitatem coniiciendum, ex eo constat te metuisse, ne pessime tecum ageretur, si tua iudices facinora comperissent.

241. Illud igitur eius actum in fraudem ipsius, si sapitis, esse factum intelligetis, non tantum quod ingens signum est, qua ratione legationem obierit, sed quod etiam in accusando illa verba protulit, quae

---

2) *τούτοις χάριν r.* Vind4. *Π.* Laur8. Mal. Reiskia. 3) *μάρτυρα αἰσχίνη r.* Vind4. Mal. — *αἰσχίνῃ μάρτυρα* Mor. 4) *παράσχομαι* Ald. Fel. 5) *πρεσβεύσασθαί σε ι.* — 'Puto *παραπεπρεσβεῦσθαί σοι.* Alioquin ineptum esset *πολλά.*' Iurinus. At vid. ad §. 257. 6) *σεαυτοῦ* Aldetc. *Ω.* — *σαυτοῦ Σ.* Laur8. vulg. Vid. ad §. 221. Cf. proximum *σαυτὸν.* 7) *ὃν* Dindorf. 1, casu ut videtur. 8) *ποιῆσαι* om *r.* Laur8, qui codex id verbum addidit post *πεπρεσβευμένων.* 9) *σοι* Schaeferus. At cf. §. 242. 10) *πεπρεσβεῦσθαί σοι . . . σοὶ* om Vind4. Mal, in hoc codice add Chr. 10) *πρεσβευμένων Ω.* Cf. §. 242. 11) *περιβάλλειν* Augl. *k. r. s.* Laur8. 12) *σεαυτὸν* Laur8.

241. 1) *ἐάνπερ* Augl. *k. s.* 2) *φρονειτε* pr *Σ* (in quo antiq corr *ει* in *η*). *Ω.* 3) *κατ' αὐτοῦ* Augl. *s.* Laur8. 4) *τοῦτο Τ.* 5) *σημεῖον* om pr *Σ*, add antiq. Excidit facile inter *παμμεγεθὲσ* et *ἐστι.* Postpositum est in *Τ* post *ἐστι.* 6) *τῶν κακῶς* ParThiersch. Idem coniecit Reiskius. Non opus aliquid addi; articulus et sententiarum nexus sufficiunt. Cf. §. 240. 7) *ἐκείνου* Reiskius de coniectura, *in accusatione eius.* '*ἐκείνου* si verum esset, non *τοὺς λόγους*, sed *λόγους* scriptum legeremus.' Schaeferus. 'Vereor ut Schaeferus satis caute locutus sit.' Shilleto.

ὑπάρχουσιν.[8] *ἃ γὰρ ὡρίσω σὺ δίκαια, ὅτε Τίμαρχον ἔκρινες, ταὐτὰ δήπου ταῦτα*[9] *καὶ*[10] *κατὰ σοῦ προσήκει τοῖς ἄλλοις ἰσχύειν.* (242) *Ἔλεγεν*[1] *τοίνυν τότε*[2] *πρὸς τοὺς δικαστάς, ὅτι ‘Ἀπολογήσεται δὲ*[3] *Δημοσθένης ὑπὲρ αὐτοῦ, καὶ κατηγορήσει τῶν ἐμοὶ πεπρεσβευμένων.*[4] *εἶτ' ἐὰν*[5] *ὑμᾶς ἀπαγάγῃ τῷ λόγῳ, νεανιεύσεται καὶ περιιὼν*[6] *ἐρεῖ: πῶς τι;*[7] *τοὺς δικαστὰς ἀπαγαγὼν ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως ᾠχόμην τὸ πρᾶγμ' αὐτῶν ὑφελόμενος.’*[8] *Μὴ σύ γε, ἀλλ' ὑπὲρ*[9] *ὧν ἀγωνίζει,*[10] *περὶ*[11] *τούτων*[12] *ἀπολογοῦ. τότε δ' ἡνίκ' ἐκεῖνον ἔκρινες ἐξῆν σοι κατηγορεῖν καὶ λέγειν ὅ τι ἐβούλου.*[13]

nunc in eum suppetunt. Quod enim ius accusando Timarcho constituisti, idem hoc etiam in te valere apud alios debet. (242) Tum igitur dixit ad iudices: ‘Defendet autem eum Demosthenes et meam legationem accusabit, et si vos oratione a causa abduxerit, strenue declamitabit et passim iactabit: Quo modo tandem? abduxi a causa iudices, et surrepto iis negotio abii.’ Ne ita feceris, sed quibus de rebus controversia est, ad eas respondeto. tum autem quum illum accusares, criminari tibi et queri licebat, quicquid volebas.

---

8) *ὑπάρξουσιν* vulg. — *ὑπάρχουσιν Σ.* LaurS. *T.* (Vind4). 9) *ταῦτα δήπου ταῦτα* LaurS. vulg. — *ταὐτὰ δήπ. ταῦτα* Augl. *Π.* Mal. — *ταυτα δήπ. ταῦτα Σ.* Cf. §. 261. — *αὐτὰ δήπ. ταῦτα* coniecit Wolfius, qui edidit *ταῦτα δήπ. ταὐτὰ.* Quae scriptura me inscio in nostram Parisinam irrepsit. 10) *καὶ* om *Ω. r.* Vind4. Laur8. Mal.

242. 1) *ἔλεγεν Σ.* pr *Π.* — *ἔλεγε* LaurS. vulg. — *ἔλεγες* Reiskius de suo. Cf. §. 243. ‘*Ἔλεγε* verum puto non tam ob auctoritatem omnium librorum, quam ob particulam *τοίνυν*, quae belle congruit scripturae vulgatae, vix congruit commento Reiskiano.’ Schaeferus. 2) *τότε* om Augl. *k. s. δ.* 3) *δὴ Ω.* — om pr Laur8. *s.* ‘Exsulare debere videtur.’ Iurinus. Vid. Fritzsch. Lucian. p. 65 sq. Anonym. Argum. in Cor. §. 4. 4) *πεπραγμένων s. δ.* — *πρεσβευμένων Ω.* Cf. §. 240. 5) *ἂν* vulg. — *ἐὰν Σ.* LaurS. Augl. *k. s.* Lind. — Proximum *ἀπαγάγῃ* om pr Laur8, eadem superscr. et inseruit. 6) *περι ων* pr *Σ*, insertum est postea alterum *ι* LaurS. — *περὶ ὧν Ω. T. t.* Vind3. 7) *πῶς; τί;* sec LaurS. vulg. Schol. — *πῶς τι* Schaeferus. ‘Aliud agebat vir doctissimus.’ Shilleto. Non respondetur ad *πῶς* et ad *τί*, sed tantumad *πῶς*. Itaque non ferendum est *τί* separatum, sed scribendum *πῶς τι;* — *πῶς ὅ τι* corr *Ω.* 8) *ἀφελόμενος* Aug2. Vind4. Mal. — *αφελομενος* (superscr. *ὑ*) *Π.* — — Rectissime Chr gloss: ‘*τοῦτο τοῦ Δημοσθένους ἤδη. ἀλλὰ μὴ σὺ τοῦτο ποιήσῃς νῦν, ὃ ἐμὲ τότε ἔλεγες καὶ ᾐτιῶ ποιήσειν. μὴ δ' ἄπαγε τούτους τῆς ὑποθέσεως, ἀλλὰ ὑπὲρ* . . . Reiskius hoc non videns, locum turbavit. 9) *περὶ* marg Bav (non *F*?). *β.* Less. 10) *ἀγωνίζῃ* libri.

243. *Ἀλλὰ μὴν καὶ ἐπὶ*[1] *τοῖς δικασταῖς ἔλεγες, οὐδένα μάρτυρ' ἔχων, ἐφ' οἷς ἔκρινες τὸν ἄνθρωπον,*[2] *παρασχέσθαι:* 417

Φήμη δ' οὔ τις[3] *πάμπαν*[4] *ἀπόλλυται, ἥντινα λαοὶ*
πολλοὶ[5] *φημίξωσι.*[6] *θεός νύ τίς ἐστι καὶ αὐτή.*

Οὐκοῦν, Αἰσχίνη, καὶ σὲ πάντες οὗτοι χρήματ' ἐκ τῆς πρεσβείας φασὶν[7] *εἰληφέναι, ὥςτε καὶ*[8] *κατὰ σοῦ δήπουθεν 'Φήμη δ' οὔ τις*[9] *πάμπαν ἀπόλλυται, ἥντινα λαοὶ πολλοὶ*[10] *φημίξωσιν.'*[11] (244) *Ὅσῳ γὰρ αὖ*[1] *σὲ*[2] *πλείους ἢ κεῖνον*[3] *αἰτιῶνται,*

243. Quin et ad iudices, quum nullum quarum rerum hominem accusabas testem exhibere posses, dixisti hoc:

Quam populi sermo celebrat creber, irrita nunquam
Fama cadit penitus, quaedam dea quum sit et ipsa.

Atqui et te, Aeschines, omnes hi dicunt e legatione accepisse pecuniam, itaque in te quoque illud profecto valet: 'Quam populi sermo celebrat creber, irrita nunquam Fama cadit penitus.' (244) Nam porro, quo te

---

Vid. Prolegg. Gramm. §. 80. 11) *ὑπὲρ* vulg. — *ὑπερὶ* LaurS, *υ* et *ρι* sunt postea scripta. — *περὶ Σ. Τ. Φ.* Augl. *r. s. γρ Π.* Cf. Prolegg. Gramm. §. 100. 12) *περὶ τούτων* om Lind. 13) *ἠβούλου* in nullo libro invenimus.

243. 1) *ἔτι* Mor. — *ἔπη* corr 1 *Π.* 2) *ἄνδρα* Laur8. — Ad sequentia AldV et marg *Ω*: 'hesiodi versus.' Opp. et D. vs. 708 sq. = 761 sq. A multis celebrata sententia. Vid. Wyttenbach. ad Iulian. p. 57 sq. 3) *οὔτι* Aug2. 4) *παν* pr *Σ* in fine lineae add *παμ* antiq. 5) *πολλοὶ λαοὶ* Aldetc. *r.* Vind4. Laur8. Aristides. — *λαοὶ πολλοὶ Σ.* LaurS. vulg. Aristoteles. Dio Chr. Vid. not. 6. — Item infra. Lege epicorum hunc ordinem defendit Muetzell. in Diar. Lit. Hal. 1833 No. 204 p. 410. 6) *φημίζωσι* Ald. *F* (Bav?). — *φημίξασι? Π.* — *φημίζουσι* Aug2. Hesiod Brunck. Dio Chrysost. Or. XXXVII extr. — *φημίξουσι* Augl. *k. s. v.* AldT. Laur8. Hesiod Goettling. Gaisford. — *φημίξωσι Σ.* LaurS. vulg. Hesiod. — *φημίξ*$\overset{ου}{ω}$*σι* Mal. — Vid. Schaefer. ad Schol. Apollon. T. II p. 258. Buttmann. Gramm. T. II p. 315 ed. 2ae. — De hoc coniunctivo Aor. 1 sine *ἄν* cum pronomine relativo vid. Kuehner. Gramm. T. II p. 519 sqq. In Aeschin. Tim. §. 129 eiusdemque f. leg. §. 144 eadem varietas lect. Item in Aristotelis Mor. ad Nicom. VII, 13 §. 5 (= ad Eudem. VI, 13 §. 5). Aristidis Or. XLVI T. II p. 201 Dind. 7) *φασιν ἐκ τῆς πρεσβείας* Mor. — *ἐκ τῆς πρεσβείας φασὶν Σ.* LaurS. vulg. 8) *καὶ* om *r.* Laur8. 9) *οὔτι* pr LaurS. Aug2. 10) Cf. not. 5. 11) *φημίζωσι F* (Bav?). — *φημίξ*$\overset{ου}{ω}$*σιν* Mal. — *φημίζουσιν* Gregor. Cor. Rh. T. VIIb p. 1322 W. — *φημίξασιν* corr *Π.* — *φημίξουσι* Augl. 2. *r.* Vind4. Laur8. — *φημίξωσιν Σ.* LaurS. vulg. — *θεός νυ τίς ἐστι καὶ αὐτή.* add post *φημ.* Mor. Augl. *k. r. s.* — om *Σ.* LaurS. vulg. 'Recte. nam aptius sequuntur infra vs. 14.' Schaeferus.

θεώρησον ὡς ἔσει.[4] τὸν μὲν[5] Τίμαρχον οὐδ' οἱ πρόςχωροι πάντες ἐγίγνωσκον, ὑμᾶς δὲ τοὺς πρέσβεις οὐδεὶς Ἑλλήνων οὐδὲ βαρβάρων ἔσθ' ὅστις οὔ φησι χρήματ' ἐκ τῆς πρεσβείας εἰληφέναι. ὥςτ'[6] εἴπερ ἐστ'[7] ἀληθὴς ἡ Φήμη,[8] καθ' ὑμῶν ἐστὶν ἡ παρὰ τῶν πολλῶν,[9] ἣν ὅτι πιστὴν εἶναι δεῖ, καὶ 'θεός νύ τίς ἐστι καὶ αὐτή,'[10] καὶ ὅτι σοφὸς ἦν ὁ ποιητὴς[11] ὁ ταῦτα ποιήσας, σὺ διώρισας αὐτός.

245. Ἔτι τοίνυν ἰαμβεῖα[1] δήπου[2] συλλέξας ἐπέραινεν, οἷον:[3]

plures quam illum criminantur, considera, qua in conditione futurus sis. Timarchum ne vicini quidem omnes norant, vos autem legatos nemo vel Graecorum vel Barbarorum est qui pecuniam accepisse e legatione non dicat. quare si Fama verax est, contra vos valet vulgaris ille rumor, cui fidem esse habendam, et 'quaedam dea quum sit et ipsa,' et sapientem fuisse poetam huius dicti auctorem, tu ipse accurate pronuntiasti.

245. Praeterea iambos nimirum collectos peregit, ut:

---

244. 1) ἂν pro αὖ coniecit Dobraeus perperam. αὖ h. l. continuat orationem. 2) σε Bekk. Dind. — Mal e corr. 3) ἐκεῖνον LaurS. vulg. etiam Σ. Vid. Prolegg. Gramm. p. 10, ubi dele 'Fals. leg. §. 244.' 4) ἔχει LaurS. vulg. — εισηι Σ, sed σ est in erasa litera, quae quidem χ esse non potest, Duebnerus ap. Dind. se τ investigasse putabat. In marg antiq γρ ἔχει. — Turicc. et nuper Bekk. dederunt εἴσῃ, quod equidem non intelligo, si contextam sententiam considero. Conieci ἔσει. Cf. Hom. Iliad. Λ vs. 762: ὥς ἔον, εἴ ποτ' ἔον γε, μετ' ἀνδράσιν. Illius vocabuli ἔσει interpretamentum esse videtur ἔχει. Structura autem paululum inversa est: θεώρησον ὡς ἔσει loco: τοσούτῳ κάκιον ἔσει. *je mehre dich beschuldigen, desto übler wirst du d'ran seyn* bei bevorstehender aburtheilung. 5) μὲν γὰρ LaurS. 6) ὡς Mor. — ὥστ' Σ. LaurS. vulg. — ὥσθ' Ald. Fel. — Superius: φήσει pr LaurS. 7) ἐστ' om vulg. — habent Σ. LaurS. AldT. Lind. (*T. k. r. s*). — ἐστὶν Mor. Augl. LaurS. 8) καὶ add post Φήμη vulg. — om Σ. LaurS. *T.* 9) πολιτῶν *s*. Cf. Aeschin. f. leg. §. 145: τὸ πλῆθος τῶν πολιτῶν. 10) αὐτῇ pr Ω. 11) ὁ ποιητὴς om η. 'Consulto ὁ ταῦτα ποιήσας orator addidit metuens, ne, si ea omitteret, de Homero intelligerent, cui proprium hoc est elogium.' Reiskius.

245. 1) ἰαμβία Augl. Item infra. — ἰάμβια Φ. Vind4. 'Vitiosa forma, quippe significans deminutivum, etsi passim obvia. Vid. mea in Stephani Thesaur. col. 4392 A. Idemque scripturae vitium in compositis cum hac voce nominibus saepius occurrit. Vid. not. ad p. 274, 6.' Schaeferus. 2) δήπου om Augl. *k. s. δ.* [Π?]. Gregor. Cor. p. 955 ed. Reisk. 'Aut prorsus sublatum aut in versum antecedentem regestum velim atque ante διώρισας collocatum.' Reiskius. 'Nec mihi

Ὅστις δ'[4] ὁμιλῶν ἥδεται κακοῖς ἀνήρ,
οὐ πώποτ' ἠρώτησα, γιγνώσκων, ὅτι
τοιοῦτός ἐστιν[6] οἷςπερ[7] ἥδεται ξυνών.

Εἶτα 'τὸν εἰς[8] τοὺς[9] ὄρνεις[10] εἰςιόντα καὶ μετὰ Πιτταλάκου[11] περιιόντα'[12] καὶ τοιαῦτ'[13] εἰπών: 'ἀγνοεῖτ',' ἔφη, 'ποῖόν τιν' ἡγεῖσθαι δεῖ;' οὐκοῦν, Αἰσχίνη, καὶ κατὰ σοῦ[14] τὰ ἰαμβεῖα[15]

Mala improborum consuetudo cui placet,
is qui siet vir, non rogo, sciens satis
sodalium illum convenire moribus.

Iam 'ad gallos ingredientem et cum Pittalaco obambulantem' et eius generis alia quum dixisset: 'ignoratis, inquit, cuiusmodi sit existimandus?' ergo et in te, Aeschines, iambi isti mihi nunc erunt opportuni, quos si

---

particula multum placet.' Schaeferus. Coniunctum est δήπου συλλέξας, quia non uno loco citato Aeschines contentus erat, sed undique et anxie vel docte (cf. §. 246) sententias communes colligebat, ζητήσας §. 250. μελετήσας §. 245. — Proxime ἐπήρεvεν LaurS. 3) γνώμη Εὐριπίδου ἐκ Φοινίσσης (sic) marg Bav (*F*?). Euripides ἐν τῷ Φοίνικι AldV. Vid. §. 246. Est fragmentum Euripidis ab Aeschine Timarch. §. 152. plenius conservatum, No. IX vulg. Vid. Valcken. Diatrib. Eurip. p. 269 sq. No. 809 Nauck. No. IV Dind. No. 803 Wagner. 4) γὰρ Libanius Epist. 430 locum non citans, sed adhibens et suis inflectens. Cf. Hermogenes T. III p. 437 W. 6) ἐστιν ἕκαστος Aug2. AldT. *r. s.* Laur8. add marg Chr? plerique codices Aeschinei. Aphthonius Rh. T. I p. 67 W. Anonym. Rh. T. III p. 736. Doxopater Rh. T. II p. 289. 'Vocabulum ἕκαστος ad versum explendum addidi, quamquam alias parum necessarium.' Reiskius. 'Sic versum non explevit, sed fecit hypermetrum.' Schaeferus. — ἕκαστος om *Σ*. LaurS. vulgo. Gregorius. Hermogenes T. I p. 25 W. Diodorus Sic. Lib. XII cap. 14. 7) οἷπερ pr *Σ*, ,σ eadem (?) manus add. — 'Malim τοιοῦτός ἐσθ' οἵοιςπερ, ut et in Timocratea notavi.' Wolfius. Placet tanquam unice vera lectio Cobeto Nov. Lect. p. 618. Recepit coniecturam etiam Gierig. in Plinii Lib. IV ep. 27 fin. 'Oratio fit lenissima, si legas: τοιοῦτος ἔσθ' οἵοιςπερ ἥδεται ξυνών, quomodo Reiskius in Aeschine non sine librorum auctoritate edidit.' Schaeferus. At vid. Frank. ad Aeschin. l. c. ibique citt. 8) ὡς coniec. Wolfius. 9) τὰς LaurS. Augl. 2. *T. Φ. k. r. s.* AldT. Vind4. *Π* (in cuius margine τοὺς). Laur8. Mal. — Articulum τὸν ante εἰς om pr LaurS, eadem superscr. 10) ὄρνις vulg. (*F*?). — ὄρνις Fel. — ὄρνεις *Σ*. LaurS. Augl. (*T. Φ. k. s*). 'Vid. not. ad Gregor. Cor. p. 476 et 901.' Schaeferus. 11) Πιτταλακοῦ *Ω. t. u. F* (Bav?). Vind3. — Πιτταλάκου *Σ*. vulg. Tzetzes Chil. VI hist. 36 vs. 56. — Πιτταλάκοῦ *Φ. v.* etiam LaurS, sed prius erat paroxytonon. — Παττaλάκου cod *η*. 12) περιοντα pr *Σ*, ι eadem (?) manus add. 3) ταῦτ' *r.* Laur8. 14) σαυτοῦ *s.* 15) ἰάμβια Vind4. — ἰαμβία

ταῦθ' ἁρμόσει νῦν ἐμοί, κἂν ἐγὼ λέγω[16] πρὸς τούτους, ὀρθῶς καὶ προςηκόντως[17] ἐρῶ· 'ὅστις δ' ὁμιλῶν ἥδεται,' καὶ[18] ταῦτα[19] πρεσβεύων, Φιλοκράτει, 'οὐ πώποτ' ἠρώτησα, γιγνώσκων[20]' ὅτι' ἀργύριον εἴληφ'[21] οὗτος, ὥςπερ Φιλοκράτης ὁ[22] ὁμολογῶν.

246. Λογογράφους τοίνυν[1] καὶ σοφιστὰς ἀποκαλῶν[2] τοὺς
418 ἄλλους καὶ ὑβρίζειν πειρώμενος,[3] αὐτὸς ἐξελεγχθήσεται τοιούτοις ὢν ἔνοχος. ταῦτα μὲν γὰρ[4] τὰ ἰαμβεῖ'[5] ἐκ Φοίνικός ἐστιν Εὐριπίδου, τοῦτο δὲ τὸ δρᾶμ' οὐδεπώποτ'[6] οὔτε[7] Θεόδωρος οὔτ' Ἀριστόδημος ὑπεκρίναντο,[8] οἷς οὗτος τὰ τρίτα[9] λέγων διετέλεσεν, ἀλλὰ Μόλων[10] ἠγωνίζετο καὶ εἰ δή τις ἄλλος τῶν παλαιῶν ὑποκριτῶν. Ἀντιγόνην δὲ Σοφοκλέους πολλάκις μὲν Θεόδωρος, πολλάκις δ' Ἀριστόδημος ὑποκέκριται,[11] ἐν ᾗ πε-

ad iudices ego dicam, recte convenienterque dicam: 'consuetudo cui placet' Philocratis, idque legato, de eo 'non rogo, sciens satis,' pecuniam eum accepisse, ut Philocratem, qui confitetur.

246. Quum autem orationum scriptores et sophistas ceteros cognominet atque exagitare studeat, eum ipsum talem esse constabit. Illi enim iambi e Phoenice sunt Euripidis, quam fabulam nunquam vel Theodorus vel Aristodemus egerunt, apud quos iste tertias partes actitabat, sed Molon repraesentavit et si quis alius veterum histrionum. Antigonam autem Sophoclis saepe Theodorus, saepe Aristodemus egit, in qua factos iam-

---

Augl. Cf. not. 1. 16) λέγω om pr LaurS. 17) καὶ προςηκόντως om Augl. *k. s. δ.* 18) καὶ om Hermogenes T. III p. 437. W. 19) ταῦτα corr LaurS. vulgo et Hermogenes. — ταῦτα *Σ.* AldV. Augl. (*T. k. s.* Bav? 20) γιγνώσκον (ω supra) *Ω.* 21) εἴληφεν vulg. — εἴληφ' *Σ.* LaurS. *T. Π.* Mal. 22) ὁ om Augl. 2. *F* (non Bav?). *Φ. k. r. s.* Vind4. *Π.* Mal. Hermogenes.

246. 1) γὰρ *r. s.* Vind4. *Π* (in cuius margine τοίνυν a pr correctore) LaurS. pr Mal. 2) ἀποκαλῶν LaurS. vulg. Thom. M. p. 580: Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ στεφάνου solita confusione. Cf. §. 305. — καλῶν *Σ* (non κἄλῶν). καλῶν Turic. Poterat απο excidere propter praecedens ας 3) τοιαῦθ' ὑβρίζων, omissis τοὺς ἄλλους et πειρώμενος, Thomas. 4) γὰρ δὴ *v.* 5) ἰαμβία Augl. — ἰάμβια Vind4. 6) οὐδέποτε LaurS. 7) οὐδὲ Augl. *s.* 8) ὑπεκρίνατο vulg. — ὑπεκρίναντο Fel. *Σ.* LaurS. *T. Φ. F.* 'Exquisitior haec constructio similisque illi, de qua scripsi Melet. Crit. p. 24. Vid. etiam not. ad vs. 8 [= not. 10] et Porsonus ad Eurip. Hecub. 86 (88).' Schaeferus. 9) τρία *Ω. u.* Vind3. Respexit locum (Plut.) X Orr. Aeschin. §. 2 p. 840 B. 10) μόλλων Aug2. 11) ὑποκέκριται *Σ.* vulg. — ὑποκέκρινται LaurS. *T. t.* Ven. Lind. 'Quod videndum ne orator scripserit. Vid. not. ad vs. 5 [= not. 7].'

ποιημέν' ἰαμβεῖα[12] καλῶς καὶ συμφερόντως ὑμῖν, πολλάκις αὐτὸς[13] εἰρηκὼς καὶ ἀκριβῶς ἐξεπιστάμενος,[14] παρέλιπεν.[15] (247) ἴστε γὰρ δήπου τοῦθ' ὅτι ἐν ἅπασιν[1] τοῖς[2] δράμασι τοῖς τραγικοῖς ἐξαίρετόν ἐστιν ὥςπερ γέρας[3] τοῖς τριταγωνισταῖς τὸ τοὺς[4] τυράννους καὶ τοὺς τὰ σκῆπτρ' ἔχοντας εἰςιέναι.[5] ταῦτα τοίνυν ἐν[6] τῷ δράματι τούτῳ σκέψασθε, ὁ Κρέων Αἰσχίνης οἷα λέγων πεποίηται τῷ ποιητῇ, ἃ οὔτε πρὸς αὑτὸν[7] οὗτος[8] ὑπὲρ[9] τῆς πρεσβείας διελέχθη,[10] οὔτε πρὸς τοὺς δικαστὰς εἶπεν. Λέγε.

bos praeclare et vobis utiliter, quos saepe iste recitavit et in promptu habet, praetermisit. (247) Nostis enim hoc scilicet, in omnibus fabulis tragicis eximium veluti praemium hoc esse tertianis actoribus, quod tyrannorum habitu et sceptra gerentes in scenam ingrediuntur. Eos igitur iambos in ea fabula considerate quales poeta Aeschini Creonti recitandos fecerit, quos iste nec sibi ipsi dixit in legatione, neque iudicibus recitavit. Recita.

Schaeferus. At orator variare amat. — ὑπεκρίνατο γρ antiq marg Σ. Augl. 2. *k*. *r*. *s*. *ε*. *δ*. γρ *F*. Vind4. *Π*. Laur8. Mal. — ὑπεκρίνετο cod *η*. 12) ἰαμβία Augl. — ἰάμβια Vind4. 13) οὗτος vulg. — οὕτως *Ω*. Vind3. — αὐτὸς Σ. LaurS. *T*. AldT. — αὑτὸς Lind. 14) ἐπιστάμενος AldT. *δ*. Cf. §. 250. 15) παρέλιπεν LaurS. vulg. — om pr Σ, add παρέλειπεν antiq. — ὑπερέβη Augl. 2. *k*. *s*. *δ*. *η*. Harl. Cf. §. 250.

247. 1) πᾶσι Aldetc. *Ω*. *Φ*. *r*. *v*. Bav. Vind3. 4. *Π*. Laur8. Mal. — ἅπασιν Σ. LaurS. vulg. (*F*?). 2) τοῖς om Mor. 3) γέρας τί Ald. Fel. — γέρας τι vulg. — pronomen indefinitum om Σ. LaurS. Augl. Vind4. (*T*. *k*. *s*). 4) τὸ τούτους scil. τριταγωνιστὰς deleto utroque τοὺς articulo coniecit Valcken. l. cit. p. 182. Dobraeus del. articulos. At εἰσερχεσθαι· ὑποδύνεσθαι. Vid. Thom. M. s. v. Εἰσῄει τὸν Ἀγαμέμνονα. Liban. Declam. T. III p. 736 R: ὁ μὲν τὴν Πλάγγονα εἰσιὼν καὶ τῷ προςώπῳ καὶ τοῖς ἐσθήμασι . . . τὴν γυναῖκα μιμούμενος. 5) εἰςιέναι om Aug2. 6) ταῦτα τοίνυν ἐν Σ. vulg. — τοίνυν ἐν sine ταῦτα *r*. Laur8. — ἐν τοίνυν pr LaurS. Augl. 2. *k*. *s*. γρ in marg antiq Σ. γρ *Φ*. γρ *F*. — ταυτὰ τοίνυν sec man LaurS. 7) αὑτὸν LaurS. vulg. — αὐτὸν AldV. Laur8. *Π*. Mal. Bekk. — αυτον Σ. 8) οὗτος post πρεσβείας ponunt *r*. Laur8. 9) περὶ *Φ*. Aug2. Vind4. Mal. *Π*, cuius 2 corrector ὑπὲρ. 10) διελέγχθη Σ, γ linea notatum est. — διειλέχθη *s*. *δ*.

ΙΑΜΒΕΙΑ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΕΞ ΑΝΤΙΓΟΝΗΣ.[11]

Ἀμήχανον δὲ παντὸς ἀνδρὸς ἐκμαθεῖν[12]
ψυχήν τε καὶ[13] φρόνημα καὶ γνώμην, πρὶν ἂν[14]
ἀρχαῖς τε καὶ νόμοισιν ἐντριβὴς φανῇ.
ἐμοὶ γὰρ ὅςτις πᾶσαν εὐθύνων πόλιν
μὴ τῶν ἀρίστων ἅπτεται[15] βουλευμάτων,
ἀλλ' ἐκ φόβου του[16] γλῶσσαν[17] ἐγκλήσας ἔχει,
κάκιστος εἶναι νῦν τε καὶ πάλαι δοκεῖ.
καὶ μείζον'[18] ὅςτις[19] ἀντὶ τῆς αὐτοῦ[20] πάτρας
419 φίλον νομίζει, τοῦτον οὐδαμοῦ λέγω.[21]
ἐγὼ γάρ, ἴστω[22] Ζεὺς ὁ πάνθ' ὁρῶν ἀεί,
οὔτ' ἂν σιωπήσαιμι τὴν ἄτην ὁρῶν
στίχουσαν[23] ἀστοῖς[24] ἀντὶ τῆς σωτηρίας,

Pernosse mentem nullius queas viri,
tacitosve sensus pectoris deprendere,
diu antequam versetur in republica.
nam quisquis urbi, cuius imperium gerit,
metu subactus ora degeneri tenens
mutamque linguam, haud consulit salubriter,
culpandus est et hoc et omni tempore.
itemque amicum patriae qui praetulit,
eum virum putaverim nullo loco.
Namque ipse (cuncta Iuppiter videns sciat)
minime tacebo si quid ingruat mali
urbi vel vitae cum periculo meae.

---

11) *ΙΑΜΒΙΑ* Augl. — Ἰαμβεια rubro, reliquus titulus atramento pictus in *Σ*. — Titulum om *r*. — ιαμβεια om text LaurS. — Σοφοκλέους ἐξ Ἀντιγόνης et versus iambicos om Augl. *k*. *s*. Eos inter scholia ponunt Augl. *s*. — Sunt Soph. Antig. vs. 175 sqq. — *I*. Ἐξ Ἀντ. Σοφ. Laur8. — *I*. Σοφ. Ἐξ Ἀντιγόνου *u*. 12) Citavit Hermog. T. III p. 322 W. 13) καὶ om Ald. 14) ἂν om LaurS marg. 15) ἅπτηται Augl. Vindl. 7. 16) τοῦ Vind3. Var lect Soph. — τοι *Σ*. pr LaurS. — του corr LaurS. — τὴν Aug2. Harl. *r*. *s*. Laur8. Var lect Soph. 17) γλῶτταν Laur8. — Proxime libri ἐγκλείσας. Sed vid. Ellendt. Lex. Soph. s. v. Κλῇθρον et Ἐγκλήω. 18) μειζων *Σ*. 19) εἴ τις Stobaeus Flor. Tit. 45 §. 15 p. 302 extr. 20) αὑτοῦ Fel. Mor. *Ω*. Vind3. 4. Laur8. pr Mal. Var lect Soph. Stobaeus. — αὐτοῦ Ald. Reisketc. LaurS. — αυτου *Σ*. 21) λεγω pr *Σ*, add ν aut η non distinguendum, sed videtur voluisse illud ν amatum in fine versuum. — λέγων LaurS. — οὐδαμοῦ λέγω τοῦτον. AnecdBkk. p. 54. 22) ἴσθ' ο *Σ*. — ἴσθ' ὦ *T*. — οισθ' ὁ LaurS. 23) στείχουσαν vulg. — στίχουσαν

οὔτ' ἂν φίλον ποτ' ἄνδρα δυςμενῆ[25] χθονός
θείμην ἐμαυτῷ,[26] τοῦτο[27] γιγνώσκων,[28] ὅτι
ἥδ' ἐστὶν ἡ[29] σώζουσα, καὶ ταύτης ἔπι
πλέοντες ὀρθῆς[30] τοὺς φίλους[31] ποιούμεθα.

248. Τούτων οὐδὲν Αἰσχίνης[1]· εἶπεν· πρὸς αὐτὸν[2] ἐν τῇ πρεσβείᾳ, ἀλλ' ἀντὶ[3] μὲν τῆς πόλεως τὴν Φιλίππου ξενίαν[4] καὶ φιλίαν[5] πολλῷ μεῖζον'[6] ἡγήσαθ' αὐτῷ[7] καὶ λυσιτελεστέ-

nec urbis huius hostis impius mihi
amicus esto. nam considero satis,
portum salutis patriam esse civibus:
et illâ amicos prosperâ sumi decet.

248. Horum nihil sibi proposuit Aeschines in legatione, sed patriae praelatum Philippi hospitium et amicitiam multo sibi maiorem et utiliorem

---

Σ. LaurS. *Φ*. corr Aug1. Praesens *στίχω* cônfirmatur a Grammaticis Anecd. Oxon. Cramer. T. I p. 391, 21 s. v. *στιχῶ*. Arcad. p. 153. In Soph. Antig. vs. 1129 (= 1110) Dindorfius *στίχουσι* dedit pro *στείχουσι*, quod metro adversatur, ex Hesychio: *στίχουσι*, *βαδίζουσι*, *πορεύονται*. Cf. §. 248. not. 11. 24) *ἀεὶ* Vind3. — 'Forsan videri possit Demosthenes legisse *ἆσσον* pro *ἀστοῖς*, quippe p. 419, 14 interpretans *ὁμοῦ* (i. e. *ἐγγὺς*) *στείχουσαν*. Cf. *ἆσσον* Aristoph. Eq. 1303. Ipse Soph. Oed. Col. vs. 312: *στείχουσαν ἡμῶν ἆσσον*.' Dobraeus. Idem coniecit Shilleto. De *ὁμοῦ ἀντὶ τοῦ ἐγγύς* (Schol.) vid. Buttmann. ad Soph. Philoct. vs. 1190: *νεὼς ὁμοῦ στείχων ἂν ἦν σοι τῆς ἐμῆς*. Toup. Emendatt. T. III p. 152. Dobraeus ad p. 419, 14. — Orator paululum invertit sententiam, ut *ἀντὶ μὲν τῆς πόλεως* loco *ἀντὶ τῆς αὐτοῦ πάτρας*. — et plura §§. 248—250. — Post *ἀστοῖς* lacuna a correctore lineâ expleta *Ω*. 25) *συμμάχον* Aug1. *s*. Vind1. 7. 26) *ἐμαυτοῦ* corr *Ω* (pr *Ω*: *ἐμαυτῷ*). Ven. Harl. 'Satis placet ut magis respondens antegresso genitivo *χθονός*.' Schaeferus. 27) *τούτω* Vind4. 28) *γινώσκων* pr *Σ*, alterum *γ* add antiq. LaurS. alii. 29) *ἐστι* pr *Σ*, add *ν* et *ἡ* extra finem lineae correctrix recens. Proxima linea incipit vocabulo *σωζουσα*. 30) *ὀρθῶς* AldB. *γρ* AldV punctis notatum. pr *Ω*? (nam *ὀρθῆς* corr *Ω*). Aug1. *v*. Ven. Vind1. 7. Var lect Soph. 31) *αὐτοὺς r*. Laur8. — *λόγους* Stobaeus Flor. Tit. 39. §. 16 p. 226 extr.

248. 1) *αἰσχίνης οὐδὲν* Mor. Aug1. *k*. *s*. — *οὐδὲν αἰσχίνης Σ*. LaurS. vulg. 2) *αὑτὸν* Ald. Fel. LaurS. *Ω*. Vind3. — *ἑαυτὸν* Vind4. *Π*. Laur8. Mal. — *αὐτὸν Σ*. vulg. 3) *ειτι* pr LaurS. 4) *φιλίαν* Aug2. Cf. not. 5. 5) *καὶ τὴν φιλίαν* Mor. — *καὶ ξενίαν* Aug2. — *τὴν* om *Σ*. LaurS. vulg. 6) *π. μεῖζον Ω*. — *π. καὶ μείζ. Φ*. *F* (non Bav?). Aug2. 7) *αὑτῷ* LaurS. pr *Ω*. Vind3. 4. Laur8. Mal. — *αυτω Σ*. — *αὐτῷ* vulg.

ταῦθ' ἁρμόσει νῦν ἐμοί, κἂν ἐγὼ λέγω[16] πρὸς τούτους, ὀρθῶς καὶ προςηκόντως[17] ἐρῶ: 'ὅστις δ' ὁμιλῶν ἥδεται,' καὶ[18] ταῦτα[19] πρεσβεύων, Φιλοκράτει, 'οὐ πώποτ' ἠρώτησα, γιγνώσκων,'[20] ὅτι' ἀργύριον εἴληφ'[21] οὗτος, ὥςπερ Φιλοκράτης ὁ[22] ὁμολογῶν.

246. Λογογράφους τοίνυν[1] καὶ σοφιστὰς ἀποκαλῶν[2] τοὺς 418 ἄλλους καὶ ὑβρίζειν πειρώμενος,[3] αὐτὸς ἐξελεγχθήσεται τοιούτοις ὢν ἔνοχος. ταῦτα μὲν γὰρ[4] τὰ ἰαμβεῖ'[5] ἐκ Φοίνικός ἐστιν Εὐριπίδου, τοῦτο δὲ τὸ δρᾶμ' οὐδεπώποτ'[6] οὔτε[7] Θεόδωρος οὔτ' Ἀριστόδημος ὑπεκρίναντο,[8] οἷς οὗτος τὰ τρίτα[9] λέγων διετέλεσεν, ἀλλὰ Μόλων[10] ἠγωνίζετο καὶ εἰ δή τις ἄλλος τῶν παλαιῶν ὑποκριτῶν. Ἀντιγόνην δὲ Σοφοκλέους πολλάκις μὲν Θεόδωρος, πολλάκις δ' Ἀριστόδημος ὑποκέκριται,[11] ἐν ᾗ πε-

ad iudices ego dicam, recte convenienterque dicam: 'consuetudo cui placet' Philocratis, idque legato, de eo 'non rogo, sciens satis,' pecuniam eum accepisse, ut Philocratem, qui confitetur.

246. Quum autem orationum scriptores et sophistas ceteros cognominet atque exagitare studeat, eum ipsum talem esse constabit. Hi enim iambi e Phoenice sunt Euripidis, quam fabulam nunquam vel Theodorus vel Aristodemus egerunt, apud quos iste tertias partes actitabat, sed Molon repraesentavit et si quis alius veterum histrionum. Antigonam autem Sophoclis saepe Theodorus, saepe Aristodemus egit, in qua factos iam-

Augl. Cf. not. 1. 16) λέγω om pr LaurS. 17) καὶ προςηκόντως om Augl. *k. s. δ.* 18) καὶ om Hermogenes T. III p. 437. W. 19) ταυτὰ corr LaurS. vulgo et Hermogenes. — ταῦτα *Σ.* AldV. Augl. (*T. k. s*). Bav? 20) γιγνώσκ$\overset{\omega}{o}$ν *Ω.* 21) εἴληφεν vulg. — εἴληφ' *Σ.* LaurS. *T. Π.* Mal. 22) ὁ om Augl. 2. *F* (non Bav?). *Φ. k. r. s.* Vind4. *Π.* Mal. Hermogenes.

246. 1) γὰρ *r. s.* Vind4. *Π* (in cuius margine τοίνυν a pr correctore). LaurS. pr Mal. 2) ἀποκαλῶν LaurS. vulg. Thom. M. p. 580: Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ στεφάνου solita confusione. Cf. §. 305. — καλων *Σ* (non κᾶλῶν). καλῶν Turic. Poterat απο excidere propter praecedens ας. 3) τοιαῦθ' ὑβρίζων, omissis τοὺς ἄλλους et πειρώμενος, Thomas. 4) γὰρ δὴ *v.* 5) ἰαμβία Augl. — ἰάμβια Vind4. 6) οὐδέποτε LaurS. 7) οὐδὲ Augl. *s.* 8) ὑπεκρίνατο vulg. — ὑπεκρίναντο Fel. *Σ.* LaurS. *T. Φ. F.* 'Exquisitior haec constructio similisque illi, de qua scripsi Melet. Crit. p. 24. Vid. etiam not. ad vs. 8 [= not. 10] et Porsonus ad Eurip. Hecub. 86 (88).' Schaeferus. 9) τρία *Ω. u.* Vind3. Respexit locum (Plut.) X Orr. Aeschin. §. 2 p. 840 B. 10) μόλλων Aug2. 11) ὑποκέκριται *Σ.* vulg. — ὑποκέκρινται LaurS. *T. t.* Ven. Lind. 'Quod videndum ne orator scripserit. Vid. not. ad vs. 5 [= not. 7].'

ποιημέν' ἰαμβεῖα[12] καλῶς καὶ συμφερόντως ὑμῖν, πολλάκις αὐτὸς[13] εἰρηκὼς καὶ ἀκριβῶς ἐξεπιστάμενος,[14] παρέλιπεν.[15] (247) ἴστε γὰρ δήπου τοῦθ' ὅτι ἐν ἅπασιν[1] τοῖς[2] δράμασι τοῖς τραγικοῖς ἐξαίρετόν ἐστιν ὥςπερ γέρας[3] τοῖς τριταγωνισταῖς τὸ τοὺς[4] τυράννους καὶ τοὺς τὰ σκῆπτρ' ἔχοντας εἰςιέναι.[5] ταῦτα τοίνυν ἐν[6] τῷ δράματι τούτῳ σκέψασθε, ὁ Κρέων Αἰσχίνης οἷα λέγων πεποίηται τῷ ποιητῇ, ἃ οὔτε πρὸς αὑτὸν[7] οὗτος[8] ὑπὲρ[9] τῆς πρεσβείας διελέχθη,[10] οὔτε πρὸς τοὺς δικαστὰς εἶπεν. Λέγε.

bos praeclare et vobis utiliter, quos saepe iste recitavit et in promptu habet, praetermisit. (247) Nostis enim hoc scilicet, in omnibus fabulis tragicis eximium veluti praemium hoc esse tertianis actoribus, quod tyrannorum habitu et sceptra gerentes in scenam ingrediuntur. Eos igitur iambos in ea fabula considerate quales poeta Aeschini Creonti recitandos fecerit, quos iste nec sibi ipsi dixit in legatione, neque iudicibus recitavit. Recita.

Schaeferus. At orator variare amat. — ὑπεκρίνατο γρ antiq marg Σ. Augl. 2. *k*. *r*. *s*. *ε*. *δ*. γρ *F*. Vind4. *Π*. Laur8. Mal. — ὑπεκρίνετο cod *η*. 12) ἰαμβία Augl. — ἰάμβια Vind4. 13) οὗτος vulg. — οὕτως *Ω*. Vind3. — αὐτὸς Σ. LaurS. *T*. AldT. — αὐτὸς Lind. 14) ἐπιστάμενος AldT. *δ*. Cf. §. 250. 15) παρέλιπεν LaurS. vulg. — om pr Σ, add παρέλειπεν antiq. — ὑπερέβη Augl. 2. *k*. *s*. *δ*. *η*. Harl. Cf. §. 250.

247. 1) πᾶσι Aldetc. *Ω*. *Φ*. *r*. *v*. Bav. Vind3. 4. *Π*. Laur8. Mal. — ἅπασιν Σ. LaurS. vulg. (*F*?). 2) τοῖς om Mor. 3) γέρας τί Ald. Fel. — γέρας τι vulg. — pronomen indefinitum om Σ. LaurS. Augl. Vind4. (*T*. *k*. *s*). 4) τὸ τούτους scil. τριταγωνιστὰς deleto utroque τοὺς articulo coniecit Valcken. l. cit. p. 182. Dobraeus del. articulos. At εἰσερχεσθαι· ὑποδύνεσθαι. Vid. Thom. M. s. v. Εἰσῄει τὸν Ἀγαμέμνονα. Liban. Declam. T. III p. 736 R: ὁ μὲν τὴν Πλάγγονα εἰσιὼν καὶ τῷ προςώπῳ καὶ τοῖς ἐσθήμασι . . . τὴν γυναῖκα μιμούμενος. 5) εἰςιέναι om Aug2. 6) ταῦτα τοίνυν ἐν Σ. vulg. — τοίνυν ἐν sine ταῦτα *r*. Laur8. — ἐν τοίνυν pr LaurS. Augl. 2. *k*. *s*. γρ in marg antiq Σ. γρ *Φ*. γρ *F*. — ταυτὰ τοίνυν sec man LaurS. 7) αὑτὸν LaurS. vulg. — αὐτὸν AldV. Laur8. *Π*. Mal. Bekk. — αυτον Σ. 8) οὗτος post πρεσβείας ponunt *r*. Laur8. 9) περὶ *Φ*. Aug2. Vind4. Mal. *Π*, cuius 2 corrector ὑπὲρ. 10) διελέγχθη Σ, γ linea notatum est. — διειλέχθη *s*. *δ*.

ΙΑΜΒΕΙΑ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΕΞ ΑΝΤΙΓΟΝΗΣ.[11]

Ἀμήχανον δὲ παντὸς ἀνδρὸς ἐκμαθεῖν[12]
ψυχήν τε καὶ[13] φρόνημα καὶ γνώμην, πρὶν ἂν[14]
ἀρχαῖς τε καὶ νόμοισιν ἐντριβὴς φανῇ.
ἐμοὶ γὰρ ὅςτις πᾶσαν εὐθύνων πόλιν
μὴ τῶν ἀρίστων ἅπτεται[15] βουλευμάτων,
ἀλλ' ἐκ φόβου του[16] γλῶσσαν[17] ἐγκλῄσας ἔχει,
κάκιστος εἶναι νῦν τε καὶ πάλαι δοκεῖ.
καὶ μείζον'[18] ὅςτις[19] ἀντὶ τῆς αὑτοῦ[20] πάτρας
419 φίλον νομίζει, τοῦτον οὐδαμοῦ λέγω.[21]
ἐγὼ γάρ, ἴστω[22] Ζεὺς ὁ πάνθ' ὁρῶν ἀεί,
οὔτ' ἂν σιωπήσαιμι τὴν ἄτην ὁρῶν
στίχουσαν[23] ἀστοῖς[24] ἀντὶ τῆς σωτηρίας,

Pernosse mentem nullius queas viri,
tacitosve sensus pectoris deprendere,
diu antequam versetur in republica.
nam quisquis urbi, cuius imperium gerit,
metu subactus ora degeneri tenens
mutamque linguam, haud consulit salubriter,
culpandus est et hoc et omni tempore.
itemque amicum patriae qui praetulit,
eum virum putaverim nullo loco.
Namque ipse (cuncta Iuppiter videns sciat)
minime tacebo si quid ingruat mali
urbi vel vitae cum periculo meae.

11) *IAMBIA* Aug1. — Ἰαμβεια rubro, reliquus titulus atramento pictus in Σ. — Titulum om *r*. — ιαμβεια om text Laur8. — Σοφοκλέους ἐξ Ἀντιγόνης et versus iambicos om Aug1. *k*. *s*. Eos inter scholia ponunt Aug1. *s*. — Sunt Soph. Antig. vs. 175 sqq. — *I*. Ἐξ Ἀντ. Σοφ. Laur8. — *I*. Σοφ. Ἐξ Ἀντιγόνου *u*. 12) Citavit Hermog. T. III p. 322 W. 13) καὶ om Ald. 14) ἂν om Laur8 marg. 15) ἅπτηται Aug1. Vind1. 7. 16) τοῦ Vind3. Var lect Soph. — τοι Σ. pr Laur8. — του corr Laur8. — τὴν Aug2. Harl. *r*. *s*. Laur8. Var lect Soph. 17) γλῶτταν Laur8. — Proxime libri ἐγκλείσας. Sed vid. Ellendt. Lex. Soph. s. v. Κλῇθρον et Ἐγκλῄω. 18) μειζων Σ. 19) εἴ τις Stobaeus Flor. Tit. 45 §. 15 p. 302 extr. 20) αὑτοῦ Fel. Mor. Ω. Vind3. 4. Laur8. pr Mal. Var lect Soph. Stobaeus. — αὐτοῦ Ald. Reisketc. Laur8. — αυτου Σ. 21) λεγω pr Σ, add ν aut η non distinguendum, sed videtur voluisse illud ν amatum in fine versuum. — λέγων Laur8. — οὐδαμοῦ λέγω τοῦτον. AnecdBkk. p. 54. 22) ἴσθ' ο Σ. — ἴσθ' ὦ *T*. — οισθ' ὁ Laur8. 23) στείχουσαν vulg. — στίχουσαν

οὔτ' ἂν φίλον ποτ' ἄνδρα δυςμενῆ[25] χθονός
θείμην ἐμαυτῷ,[26] τοῦτο[27] γιγνώσκων,[28] ὅτι
ἥδ' ἐστὶν ἡ[29] σῴζουσα, καὶ ταύτης ἔπι
πλέοντες ὀρθῆς[30] τοὺς φίλους[31] ποιούμεθα.

248. Τούτων οὐδὲν Αἰσχίνης[1] εἶπεν πρὸς αὐτὸν[2] ἐν τῇ πρεσβείᾳ, ἀλλ' ἀντὶ[3] μὲν τῆς πόλεως τὴν Φιλίππου ξενίαν[4] καὶ φιλίαν[5] πολλῷ μεῖζον'[6] ἡγήσαθ' αὑτῷ[7] καὶ λυσιτελεστέ-

nec urbis huius hostis impius mihi
amicus esto. nam considero satis,
portum salutis patriam esse civibus:
et illâ amicos prosperâ sumi decet.

248. Horum nihil sibi proposuit Aeschines in legatione, sed patriae praelatum Philippi hospitium et amicitiam multo sibi maiorem et utiliorem

---

Σ. LaurS. Φ. corr Augl. Praesens στίχω cônfirmatur a Grammaticis Anecd. Oxon. Cramer. T. I p. 391, 21 s. v. στιχῶ. Arcad. p. 153. In Soph. Antig. vs. 1129 (= 1110) Dindorfius στίχουσι dedit pro στείχουσι, quod metro adversatur, ex Hesychio: στίχουσι, βαδίζουσι, πορεύονται. Cf. §. 248. not. 11. 24) ἀεὶ Vind3. — 'Forsan videri possit Demosthenes legisse ἆσσον pro ἀστοῖς, quippe p. 419, 14 interpretans ὁμοῦ (i. e. ἐγγύς) στείχουσαν. Cf. ἆσσον Aristoph. Eq. 1303. Ipse Soph. Oed. Col. vs. 312: στείχουσαν ἡμῶν ἆσσον.' Dobraeus. Idem coniecit Shilleto. De ὁμοῦ ἀντὶ τοῦ ἐγγύς (Schol.) vid. Buttmann. ad Soph. Philoct. vs. 1190: νεὼς ὁμοῦ στείχων ἂν ἦν σοι τῆς ἐμῆς. Toup. Emendatt. T. III p. 152. Dobraeus ad p. 419, 14. — Orator paululum invertit sententiam, ut ἀντὶ μὲν τῆς πόλεως loco ἀντὶ τῆς αὐτοῦ πάτρας. — et plura §§. 248—250. — Post ἀστοῖς lacuna a correctore lineâ expleta Ω. 25) συμμάχον Augl. s. Vindl. 7. 26) ἐμαυτοῦ corr Ω (pr Ω: ἐμαυτῷ). Ven. Harl. 'Satis placet ut magis respondens antegresso genitivo χθονός.' Schaeferus. 27) τούτω Vind4. 28) γινώσκων pr Σ, alterum γ add antiq. LaurS. alii. 29) ἐστι pr Σ, add ν et ἡ extra finem lineae correctrix recens. Proxima linea incipit vocabulo σωζουσα. 30) ὀρθῶς AldB. γρ AldV punctis notatum. pr Ω? (nam ὀρθῆς corr Ω). Augl. v. Ven. Vindl. 7. Var lect Soph. 31) αὐτοὺς r. Laur8. — λόγους Stobaeus Flor. Tit. 39. §. 16 p. 226 extr.

248. 1) αἰσχίνης οὐδὲν Mor. Augl. k. s. — οὐδὲν αἰσχίνης Σ. LaurS. vulg. 2) αὑτὸν Ald. Fel. LaurS. Ω. Vind3. — ἑαυτὸν Vind4. Π. Laur8. Mal. — αὐτὸν Σ. vulg. 3) ειτι pr LaurS. 4) φιλίαν Aug2. Cf. not. 5. 5) καὶ τὴν φιλίαν Mor. — καὶ ξενίαν Aug2. — τὴν om Σ. LaurS. vulg. 6) π. μεῖζον Ω. — π. καὶ μείζ. Φ. F (non Bav?). Aug2. 7) αὐτῷ LaurS. pr Ω. Vind3. 4. Laur8. Mal. — αυτω Σ. — αὑτῷ vulg.

ϱαν, ἐῤῥῶσθαι πολλὰ[8] φράσας τῷ σοφῷ[9] Σοφοκλεῖ, τὴν δ' ἄτην[10] ὁρῶν στίχουσαν ὁμοῦ,[11] τὴν ἐπὶ Φωκέας στρατείαν,[12] οὐ προεῖπεν οὐδὲ[13] προεξήγγειλεν,[14] ἀλλὰ τοὐναντίον συνέκρυψεν καὶ συνέπραξεν καὶ τοὺς βουλομένους[15] εἰπεῖν διεκώλυσεν, (249) οὐκ ἀναμνησθείς, ὅτι ‘ἥδ' ἐστὶν ἡ σώζουσα καὶ ταύτης ἔπι' τελοῦσα[1] μὲν ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ καθαίρουσα καὶ καρπουμένη[2] τὰς τῶν χρωμένων[3] οἰκίας[4] ἐξέθρεψε τοσούτους[5]

fore censuit, nihil motus omnino sapientis poetae Sophoclis auctoritate, et prope ingruens malum quum videret, expeditionem in Phocenses, non praedixit, non ante denuntiavit, sed contra cum ceteris occultavit et adiuvit et dicturis obstitit, (249) non recordatus ‘portum salutis patriam esse, et illâ’ initiantem matrem suam et lustrantem et fruentem eorum, qui ea uterentur, facultatibus, istos tot nutrivisse, et patrem suum, ut

---

8) *οἰμώζειν* pro *ἐῤῥ.* AldB. — *πολλὰ* om Gregorius Cor. p. 915 Reisk. 9) *σοφῷ* om *Ω*. Defenditur *σοφῷ* Hermog. Meth. cap. *περὶ ἴσων σχημάτων* p. 418 W. 10) *ἄτην δ'* Laur8. 11) *στείχουσαν ὁμοῦ* vulg. — *ὁμοῦ στείχουσαν r.* Vind4. Laur8. — *στίχουσαν ὁμοῦ Σ.* LaurS. *Φ*. Vid. §. 247 not. 23. — ‘Corrigendum *ἅμα τῇ ἐπὶ Φ. στρατείᾳ*’ ParThiersch. e Wolfii coniectura, quam probavit Orvill. Char. p. 540 extr (= p. 530 Lps.). — *χθονὶ* pro *ὁμοῦ* coniecit Markl. 12) *στρατιαν Σ.* — *στρατιὰν* LaurS. *γρ* Bav. *η*. Lind. Vind4. *Π*. Laur8. (*T. k. r. s*). — *στρατείαν F.* vulg. 13) *οὐδὲ Ω. t.* Vind3. 14) *ἐξήγγειλεν* Augl. *k. s. δ.* 15) *τὰς βουλὰς Ω. t.* text Vind3 (in marg vulg).

249. 1) *Τινὲς ἐνόμισαν μίαν λέξιν εἶναι, οὐκ ἔστι δέ, ἀλλὰ τὸ ἔπι συναπτέον πρὸς τὸ ταύτης* etc. Schol. 2) *καρπουμενοι* pr *Ω*. 3) *χρωμάτων* cod *η*. 4) ‘Fort. *οὐσίας*, nisi sit quale istud Lucae XX, 47: *οἳ κατεσθίουσι τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν*.’ Marklandus. ‘*Facultates*.’ Schaeferus. Recepit coniecturam *οὐσίας* Shilleto secundum Valcken. ad Herodot. VII cap. 224, qui docet in iure Attico *οἰκίαν* non esse i. q. *οἶκον* totam rem familiarem, sed solum aedificium, partem totius, et quam dicimus domum sive gentem, citans etiam Phaenipp. §. 23: *δύ' οἴκων λειτουργούντων*, quum orator paulo ante dixerat: *δύ' οὐσίας καρπούμενος διατελεῖς*. Recte quidem. Vid. Sturz. Lex. Xenoph. s. v. *Οἶκος*. Etiam confunditur a scribis *οὐσίαν* et *οἰκίαν* Isocrat. adv. Euthyn. §. 2: *τὴν μὲν οὐσίαν ὑπέθηκε*, ubi reliquis verbis Augeri coniectura *οἰκίαν* confirmatur. At extra ius etiam *οἰκία* de suppellectile (continens pro centento) omnibusque bonis usurpatur non solum a posterioribus, ut Aelian. Var. Hist. IV, 2: *οἰκίαν αὐξῆσαι καὶ πλοῦτον* (cf. Westen. ad Matth. XXIII, 14), sed etiam Xenoph. Mem. IV, 1 §. 2: *οἰκίαν τε καλῶς οἰκεῖν καὶ πόλιν* i. e. *rem domesticam et publicam bene administrare*, pro quo in genuinis locis idem scriptor *οἶκον* adhibet. Vid. Mem. I, 1 §. 7. I, 2 extr., quamvis idem alias discrimen utriusque

τουτουσί, διδάσκων δ' ὁ πατὴρ[6] γράμματα, ὡς[7] ἐγὼ τῶν πρεσβυτέρων ἀκούω, πρὸς τῷ[8] τοῦ ἥρῳ[9] τοῦ Ἰατροῦ, ὅπως ἠδύνατο,[10] ἀλλ' οὖν ἐν ταύτῃ γ' ἔζη, ὑπογραμματεύοντες δ' αὐτοὶ[11] καὶ ὑπηρετοῦντες ἁπάσαις ταῖς ἀρχαῖς ἀργύριον εἰλήφεσαν,[12] καὶ τὸ τελευταῖον ὑφ' ὑμῶν[13] γραμματεῖς χειροτονηθέντες δύ' ἔτη διετράφησαν[14] ἐν τῇ θόλῳ,[15] πρεσβεύων δ'[16] ἀπέσταλτο νῦν αὐτὸς[17] ἐκ ταύτης.[18] (250) Τούτων οὐδὲν ἐσκέψατο, οὐδ'[1] ὅπως ὀρθὴ[2] πλεύσεται[3] προείδετο,[4] ἀλλ'

ego e natu maioribus audio, ad herois Medici fanum literas docentem, ut potuerit, sed in hac urbe vixisse tamen, ipsos vero scripturae operam dantes et omnibus magistratibus inservientes argentum accepisse, et denique scribas a vobis delectos, biennium in Tholo esse enutritos, et nunc ipsum ex hac urbe legatum esse missum. (250) Horum nihil consideravit, neque ut reipublicae prosper ventus aspiraret procuravit, sed eam evertit

---

vocabuli non negligat. Cf. ibid. III, 6 §. 14. Sed in eo erravit Valckenarius, quod negavit latinum vocabulum domum usurpari de facultatibus, observante etiam Schweighaeusero. Cf. certe Claudian. Epigr. XXV in Curet. vs. 8: *consumens luxu flagitiisque domum.* 5) τοσούτους om *δ*. 'Male. Cf. Eurip. Heracl. 575. Lysias p. 150, 24 (me ibi). p. 163, 26. Aristoph. Av. 1132. Eq. 412. Phil. III p. 116, 10.' Dobraeus. 6) πατὴρ αὐτοῦ pr LaurS, pronomen deletum est. 7) ὥςε Vind7. 8) τὸ pro τῷ *F*. *Φ*. Obs. Ask. 9) ἡρῴον Obs. Ask. — ἥρωος vulg. — ἥρῳ *Σ*. Augl. *s*. *δ*. Harl. — ἥρω *k*. — ἥρω (ο superscr.) LaurS ead manu, i. e. ἥρωος. Vid. ad Cor. §. 120. — Dicitur τὸ ἥρῳ pro τὸ ἡρῷον, ut Ζεύς loco ὁ βωμὸς τοῦ Διός Halonn. §.40. etc. 10) ἐδύνατο nunc Dind. ut videtur de suo. 11) οὗτοι vulg. — αὐτοὶ *Σ*. Cf. not. 17. — αυτοὶ (ου superscr.) LaurS, ου est m sec, quae delevit αυ. 12) εἰλήφασι Aug2. Vind4. Mal. — εἰλήφεσ (i. e. εἰλήφεσαν) *Π*, terminatione abrasa, quam 1 corrector reposuit. 13) ὑφ' ὑμῶν om Augl. *k*. *s*. — post γραμματεῖς ponunt *r*. Vind4. *Π*. Laur8. Mal. 14) ἐτράφησαν Aug2. *δ*. pr LaurS. 15) λῳ pr *Σ*. eadem praeposuit θο initio lineae. — Cit. Harpocr. s. v. Cf. §. 314. 16) δ om *Ω*. 17) νῦν οὗτος vulg. — νῦν αὐτὸς *Σ*. *T*. Augl. *k*. *s*. AldT. — νυνὶ αυτος (ου superscr.) LaurS. 'Hic ineptum pronomen αὐτὸς, supra (not. 11) tantum non necessarium.' Shilleto. Scilicet non ineptum est dicere οὐκ ἀναμνησθεὶς ὅτι πρεσβεύων ἀπέσταλτο νῦν οὗτος ἐκ ταύτης de eodem. Opponitur Aeschines reliquis liberis, qui αὐτοὶ opponuntur parentibus. 18) ταύτης αὐτῆς Mor. Augl. *k*. *r*. *s*. Harl. *F*. Laur8. — αὐτῆς om *Σ*. LaurS. Bav. vulg. — inseruit 2 corrector *Π*. — ταύτης om AldB, annotans αὐτῆς, nihil de ἐκ praepos. — κ in LaurS est corr.

250. 1) οὐθ' Aldetc. corr LaurS. Vind3. 4. — οὐδ' *Σ*. pr LaurS. vulg. 2) ὀρθῇ vulg. — ὀρθὴ Mor. *Σ*. LaurS. Augl. *Π*. Laur8. Mal.

420 ἀνέτρεψεν καὶ κατέδυσε[5] καὶ[6] τὸ καθ' αὑτὸν ὅπως ἐπὶ[7] τοῖς ἐχθροῖς ἔσται παρεσκεύασεν. Εἶτ' οὐ σὺ σοφιστής, καὶ[8] πονηρός γε; οὐ σὺ λογογράφος,[9] καὶ θεοῖς ἐχθρός γε;[10] ὃς ἃ[11] μὲν πολλάκις ἠγωνίσω καὶ ἀκριβῶς ἐξηπίστασο,[12] ὑπερέβης, ἃ δ' οὐδεπώποτ' ἐν τῷ βίῳ[13] ὑπεκρίνω, ταῦτα ζητήσας ἐπὶ τῷ τῶν πολιτῶν βλάψαι τιν' εἰς μέσον ἤνεγκας.[14]

et demersit et quantum in se erat operam dedit, ut in hostium potestatem redigeretur. Nonne tu igitur es sophista, isque improbus? nonne tu scriptor orationum, isque diis invisus? qui, quae in scena saepe recitabas et memoria bene tenebas, praeteriisti, quae vero tota vita nunquam repraesentaras, ea exquisita ad laedendum civem quendam in medium attulisti.

(υ). 'Corrigendum ἐπ' ὀρθῆς' ParThiersch. item Markl. Vid. Sophocl. vs. ult., ubi patria cum navi comparatur. 3) πλευσεῖται Augl. Vind4. Π. Laur8. Mal. — πλεύσεται Σ. LaurS. vulg. Vid. Prolegg. Gramm. §. 88. 4) προείλετο Σ. LaurS. Cf. not. 5. 5) κατέλυσε r. Vind4.
λ
Laur8. pr Mal. — κατέδυσε F (non item Bav). — κατέδυσε inprimis convenit navis imagini. 6) καὶ post αὑτὸν ponunt r. Vind4. Π. Laur8. Mal. 7) ὑπὸ γρ Less. 8) καὶ om Φ. 9) λογογράφος vulgo. LaurS. et marg antiq γρ Σ. Cf. §. 246. — λογοτροφος Σ. Τ. — λογοτρόφος
τρό
cod η. — λογογράφος F. — λογοστρόφος coniecit Reiskius. Facilius γρα et τρο confunduntur. 10) γε om vulg. — habent Σ. LaurS. Τ. Coniecerat Reiskius. — Marklandus sic interpunxit: εἶτ' οὐ σὺ σοφιστής; καὶ πονηρός γε. οὐ σὺ λογογράφος; καὶ θεοῖς ἐχθρός; Artificiosius. 11) ὅσα pro ὃς ἃ r. Vind4. Laur8. pr Mal. 12) ἐξεπίστασο Augl. Laur8. pr Mal. 13) ἐν τῷ βίῳ delenda iubet Benselerus Hiat. p. 98: 'Nam legationes suscipere, de quo imprimis orator loquitur, per se patet eum non prius discere potuisse in vita quam eas subierit. Multo aptius autem procedit oratio omissis his verbis ἐν τῷ βίῳ, quae a librariis ad ὑπεκρίνω addita esse videntur. Sententia enim erit: quae autem quum histrio esses, nunquam egisti, id nunc quaeris agere.' Imo h. l. sententia referenda ad §. 246, ubi Aeschines sophista ea praeteriisse dicitur quae bene norit, protulisse quae non nisi summa cum diligentia conquisivisset, ut civitati et probis civibus noceret. Hiatus autem evitatur pausa post ἐν τῷ βίῳ adhibita, quae verba ad οὐδεπώποτε explicandi causa addita sunt. 14) ἤνεγκες cod η. — Post hoc vocabulum Reiskius etc. habent signum interrogationis. Quod citavit ad eam rationem probandam Dobraeus Cor. §. 241 extr., etiam is locus nostrae rationi favet. Accedit quod relativa est sententia, causam praegressorum continens.

251. Φέρε δὴ καὶ περὶ τοῦ Σόλωνος ὃν εἶπε λόγον σκέψασθε· ἔφη[1] τὸν Σόλωνα ἀνακεῖσθαι τῆς τῶν τότε[2] δημηγορούντων σωφροσύνης παράδειγμα, εἴσω[3] τὴν χεῖρ' ἔχοντ'[4] ἀναβεβλημένον, ἐπιπλήττων τι[5] καὶ λοιδορούμενος τῇ τοῦ Τιμάρχου προπετείᾳ. καίτοι τὸν μὲν ἀνδριάντα τοῦτον οὔπω πεντήκοντ'[6] ἔτη φασὶν ἀνακεῖσθαι Σαλαμίνιοι, ἀπὸ Σόλωνος δ' ὁμοῦ διακόσι' ἐστὶν ἔτη καὶ τετταράκοντ'[7] εἰς τὸν νυνὶ[8] παρόντα[9] χρόνον, ὥσθ' ὁ δημιουργὸς ὁ τοῦτο πλάσας τὸ σχῆμα, οὐ μόνον οὐκ αὐτὸς ἦν[10] κατ' ἐκεῖνον,[11] ἀλλ' οὐδ' ὁ[12] πάππος αὐτοῦ. (252) Τοῦτο μὲν τοίνυν εἶπε τοῖς δικασταῖς

251. Agite vero et de Solone quid dixerit, considerate: dixit Solonem dedicatum esse in exemplum modestiae illius temporis oratorum, pallio amictum manus intus tenentem, quo dicto reprehendit et exagitat Timarchi petulantiam. At istam statuam nondum ante annos quinquaginta fuisse dedicatam dicunt Salaminii, a Solone autem circiter ducenti sunt anni et quadraginta ad hanc praesentem aetatem. itaque artifex, qui eum gestum effinxit, non ipse solum illius aetate non fuit, sed ne avus quidem eius. (252) Hoc igitur dixit iudicibus et imitatus est, id autem, quod

---

251. 1) ἔφη γὰρ LaurS. vulg. — γὰρ om Σ. Augl. *k. s. δ.* — in γρ habet Φ. 2) τοῦτο cod *δ.* — Proxime δημαγορούντων pr LaurS. 3) εἴσω ἀντὶ τοῦ ἔνδον Δημοσθένης περὶ τῆς παραπρεσβείας AnecdBkk. p. 91. Cf. Suid. s. v. Εἴσω ἁλός. Cf. §. 255. Est breviloquentia. — Eustathius ad Iliad. Γ vs. 219 p. 407 R: ἔσω τὰς χεῖρας. 4) Aldetc. distinxerunt commatis signo post ἔχοντα. 'Non esse distinguendum docet orationis obliquae conversio in rectam: ὁ Σόλων εἴσω τὴν χεῖρα ἔχων ἀναβέβληται.' Schaeferus. — ἀναβεβλημένον post εἴσω τὴν χεῖρα ἔχοντα tanquam idem eiiciendum esse iubet Hirschig. Philolog. T. V p. 332. 5) τί Ald. Fel. Vind4. — τὲ Ω. Vind3. — τε *t. u.* 6) Cit. Schol. Aeschin. p. 14 ed. Dind. — — τοῦτον οὐ φασὶν πεντήκοντα ἔτη AldT. 7) τεττεράκοντα Π. — Cit. Schol. Platon. in Phaedon. p. 380 Bkk. = p. 895 a. ed. Turic. — Corsinius F. A. T. III p. 100 sqq. coniecit scribendum esse σ' καὶ ι' aut κ' aut potius ιδ'. Meursius (Solon. cap. 30), iubet ν ponendum pro μ. At vid. Dissert. De Aetate Solonis. Francof. 1832. inprimis p. 7 ad Olymp. XLVIII, 3 a. Chr. 585. — — ταῦτα δὲ ὁμοῦ σχεδὸν ἔτι (voluit ὁμοῦ σ' ἐστὶν ἔτη) ἀπὸ Σόλωνος Anonym. De Prosod. p. 467 ed. Herm. in Emend. Gr. Gr. 8) νῦν Augl. 2. *k. r. s. δ. η.* AldT. Π. Laur8. Mal. 9) παρόντα om Aldetc. Ω. *t. u. v.* Vind3. 10) Ad ἦν marg man sec adscr ἀκροατὴς LaurS. 11) ἐκεῖνον τὸν χρόνον vulg. — τὸν χρόνον om Σ. pr LaurS, habet marg pr manu. In praepositione inest notio temporis. Cf. Cor. §. 317. 12) οὐδὲ? pr Ω, macula deletum; corrector in marg οὐδ' ὁ.

καὶ ἐμιμήσατο, ὃ δὲ τοῦ σχήματος ἦν τούτου πολλῷ[1] τῇ πόλει λυσιτελέστερον, τὸ[2] τὴν ψυχὴν τὴν[3] Σόλωνος ἰδεῖν καὶ τὴν διάνοιαν ταύτην,[4] οὐκ ἐμιμήσατο, ἀλλὰ πᾶν[5] τοὐναντίον. ἐκεῖνος μέν γ' ἀφεστηκυίας Σαλαμῖνος Ἀθηναίων καὶ[6] θάνατον ζημίαν[7] ψηφισαμένων, ἄν τις εἴπῃ[8] κομίζεσθαι, τὸν ἴδιον κίνδυνον ὑποθεὶς ἐλεγεῖα ποιήσας ᾖδεν, καὶ τὴν μὲν χώραν ἔσωσεν τῇ πόλει, τὴν δ' ὑπάρχουσαν αἰσχύνην ἀπήλλαξεν. (253) *οὗτος δέ, ἣν βασιλεὺς[1] καὶ πάντες οἱ[2] Ἕλληνες ὑμετέραν ἔγνωσαν, Ἀμφίπολιν, ταύτην ἐξέδωκεν καὶ ἀπέδοτο καὶ*
421 *τῷ ταῦτα γράφοντι συνεῖπεν Φιλοκράτει. ἄξιόν γ'[3] ἦν Σόλω-*

gestu illo esset multo reipublicae utilius, animum Solonis inspici et mentem eam, non est imitatus, sed omnia contra fecit. Ille certe, quum Salamis descivisset ab Atheniensibus et capite sancitum esset, ne quis eam recuperandam esse suaderet, proprio periculo pignori opposito elegiam, quam fecerat, cecinit et regionem reipublicae restituit et susceptum dedecus abolevit. (253) At iste, quam rex Persarum et omnes Graeci vestram esse decreverunt, Amphipolim, eam tradidit et vendidit et eius plebisciti auctorem defendit Philocratem. Praeclare sane ei Solonis recordari

---

252. 1) *τούτου πολλῷ ἦν* Laur8. 2) *τὸ* om *r.* Mal. pr *Π.* Vind4. 3) *τὴν* post *ψυχὴν*] *τοῦ* *Ω* (in Bekk. est error). pr Augl. AldT. Bav (*F*?). Mor (non Paulina). — om *t.* 4) '*καὶ τὴν διάνοιαν ταύτην,* —. Ita distinguas.' Marklandus. Sic etiam Fel. — 'Vulgaris distinctio (inter *διάνοιαν* et *ταύτην*) recte habet.' Schaeferus. Graviorem quidem haec efficit sententiam, sed structura illa est simplicior. Neque opus est Reiskii coniectura: *ταύτην οὐκ εἶδεν οὐδ' ἐμιμήσατο.* 5) *ἅπαν* *T.* 6) *Σαλ., καὶ Ἀθηναίων θάν.* coniecit Marklandus. Sed vulgatus ordo praestat. — *θην* in *ἀθηναίων* est corr LaurS man sec, quae eadem in marg *ἀκαιων.* 7) *τὴν ζημίαν* Mor. *F.* Augl. *k. r. s.* Vind4. *Π.* Laur8. Mal. Cf. §. 286. Timocr. §§. 113. 114. 212. Aristog. II §. 24. Lysias adv. Frument. §§. 5. 13. 33. Herodot. II cap. 38. cap. 65. — *τὴν* om *Σ.* LaurS. vulg. Cf. Thuc. II, 24. ibiq. Poppo et quos citavit in Ed. min. Id. II, 44: *θάνατον ζημίαν προθεῖσι.* Lept. §. 135: *θάνατον ζημίαν ἐτάξατε* ibiq. Schaef. 8) *εἴποι* Aug2.

253. 1) *ὁ βασιλεὺς* Mor. — articulum om *Σ.* LaurS. vulg. Cf. ad §. 137. 2) *οἱ* om *Ω. t. u. v.* Vind3. 3) *γε. οὐ γὰρ* vulg. — *οὐ γὰρ* om *Σ.* pr LaurS lineam finiens. *T. γρ F.* Lind. AldT. Illa formula occurrit Cor. §. 136. Androt. §. 73. Neaer. §. 110. Plura exempla collegit Reiskius Ind. Graec. s. v. *Οὐ.* Sed e marg Timocr. §. 106: *λείπει οὐ γὰρ* apparet eam nonnunquam a Grammaticis desideratam et additam esse. Cf. Aristid. Rh. T. IX p. 359 W. ibiq. Normann. Sic Aristocr. §. 161 addidit antiq *Σ*, cuius prima manus ignorat.

νος αὐτῷ[4] μεμνῆσθαι.[5] Καὶ οὐ μόνον ἐνταῦθα ταῦτ'[6] ἐποίησεν, ἀλλ' ἐκεῖσ'[7] ἐλθὼν οὐδὲ τοὔνομ' ἐφθέγξατο[8] τῆς χώρας ὑπὲρ ἧς ἐπρέσβευεν.[9] καὶ ταῦτ' αὐτὸς ἀπήγγειλε πρὸς ὑμᾶς. μέμνησθε γάρ δήπου[10] λέγοντ' αὐτὸν ὅτι 'περὶ[11] Ἀμφιπόλεως εἶχον[12] μὲν κἀγὼ[13] λέγειν, ἵνα[14] δ' ἐγγένηται[15] Δημοσθένει περὶ αὐτῆς εἰπεῖν, παρέλιπον.' (254) Ἐγὼ δὲ παρελθὼν οὐδὲν ἔφην τοῦτον[1] ὧν ἐβούλετ'[2] εἰπεῖν πρὸς Φίλιππον ἐμοὶ παραλιπεῖν.[3] θᾶττον γὰρ ἂν[4] τοῦ αἵματος ἢ λόγου μεταδοῦναί τινι.[5] ἀλλ' οἶμαι[6] χρήματ' εἰληφότ'[7] οὐκ ἦν ἀντιλέγειν πρὸς

vacabat! Neque hic solum ea fecit, sed illuc quum venisset, ne commemoravit quidem eam regionem propter quam legatus abierat. idque ipse vobis renuntiavit. meministis enim profecto eum dicere: 'De Amphipoli et ego verba facere potuissem, sed ut Demostheni de ea dicendi esset locus, ideo praeterii.' (254) Ego vero progressus dixi istum nihil eorum, quae ad Philippum dicere voluisset, mihi reliquisse. facilius enim eum sanguinem quam dicendi locum cum aliquo communicare. sed accépta

---

4) *αὐτὸ Ω. ι.* Vind3. — om Lind. AldT. 5) *μνησθῆναι* pr LaurS. Augl. *k. r. s. η. Π.* Laur8. Mal. 6) *ταῦτ' Σ.* LaurS. vulg. — *τοῦτ'* Bav (non *F*?). Augl. 2. *k. r. s.* AldT. Vind4. *Π.* Laur8. Mal. 7) *ἀλλὰ κἀκεῖσε* vulg. — *ἀλλ' ἐκεῖσε Σ.* LaurS. *T.* Augl. *k. δ.* 8) *ἐδέξατο* cod *δ.* 9) *ἐπρέσβευσε* Mor. — *ἐπρέσβευεν Σ.* LaurS. vulg. 10) *δὴ* Augl. *k. s.* 11) *περὶ δὲ* Augl. *k. s.* Cf. §. 242 not. 3. Sed origo deberi videtur proximae literae. — *δὲ περὶ r.* Vind4. Mal. — *δὴ περὶ* Chr. — *περὶ* sine particula *Σ.* LaurS. vulg. 12) *ἦχον* Ald typogr. 13) *καὶ ἐγὼ* libri. 14) *ἕνα*? Vind3. 15) *ἐγγίνηται* Augl. *k. r. s.* Laur8. — *γένηται* pr LaurS. *Φ.* Mal. *Π*, cuius corrector addidit *γ* ad *δὲ*. — *λέγηται* Vind4. — *ἐγγένηται Σ.* corr LaurS. vulg.

254. 1) *τουτον* (ω supra), super *ου* nunc est acutus, primitus erat circumflexus, nunc erasus Augl. — *τούτων Σ.* LaurS. reliqui omnes. — *τοῦτον* iam Wolfius coniecit, receperunt Reiskius etc. Solus Shilleto adversatur: 'Audacter, inquit, restitui *τούτων*. vereor enim ne *τοῦτόν γε* scripturus esset Demosthenes.' Neque intelligimus necessariam esse particulam *γε*, neque structuram infinitivi *παραλιπεῖν*, nisi subiicitur *τοῦτον*, quum non Demosthenes, sed Aeschines *παραλιπεῖν* dicatur. 2) *ἠβούλετ'*? pr *Π*, qui prius *ε* habet e corr. (Vind4). 3) *παραλειπειν* sine accentu *Σ.* male. nam repetendus est aoristus, quum praecedat, *παρέλιπον*. 4) *ἂν* om Augl. *k. s.* 5) *τι Ω.* Dativus defenditur etiam Eupolidis fragmento in Polluc. Onomast. III §. 115. 6) *οἶμαι τὸν* Mor. — articulum om *Σ.* LaurS. vulg. 7) *εἰληφότι* Aug2. — *λαβόντα* Augl. *k. s. δ.*

Φίλιππον τὸν ὑπὲρ τούτου δεδωκότα, ὅπως ἐκείνην μὴ ἀποδῷ. Λέγε δή μοι λαβὼν καὶ[8] τὰ τοῦ Σόλωνος ἐλεγεῖα ταυτί,[9] ἵν' ἴδηθ'[10] ὅτι καὶ Σόλων[11] ἐμίσει τοὺς οἷος οὗτος ἀνθρώπους.

255. Οὐ[1] λέγειν εἴσω τὴν χεῖρ' ἔχοντ', Αἰσχίνη, δεῖ,[2] οὔ,[3] ἀλλὰ πρεσβεύειν εἴσω[4] τὴν χεῖρ' ἔχοντα.· σὺ δ' ἐκεῖ προτείνας[5] καὶ[6] ὑποσχὼν καὶ[7] καταισχύνας τούτους,[8] ἐνθάδε σεμνολογεῖ,[9] καὶ λογάρια δύστηνα μελετήσας καὶ φωνασκήσας[10] οὐκ οἴει δίκην δώσειν[11] τηλικούτων καὶ τοσούτων ἀδικημάτων, ἂν[12] πιλίδιον λαβὼν ἐπὶ[13] τὴν κεφαλὴν περινοστῇς καὶ ἐμοὶ[14] λοιδορῇ;[15] Λέγε σύ.

pecunia scilicet ei non licebat adversari Philippo, qui ea de causa largitus erat, ne id oppidum redderet. Age iam cape Solonis elegiam hancce et recita, ut videatis etiam Soloni homines istius similes fuisse invisos.

255. Non contio habenda est, Aeschines, manu in sinu condita, minime, sed legatio obeunda manu in sinu condita. Tu vero quum eam illic porrexeris et exhibueris et hos contumelia affeceris, hic disseris magnifice, et propter miseras quas meditatus es sententiolas et vocis exercitationem te poenas esse daturum non putas tot et tantorum scelerum, si pileo imposito in capite obambulaveris et in me convitia dixeris? Recita tu.

---

8) καὶ om Augl. 2. *k*. *s*. *δ*. 9) ταῦθ' *k*. *s*. 10) εἴδητε vulg. — ἴδηθ' Σ. (Vind4). Cf. §§. 270. 271. pro Phorm. §. 24. Xenoph. Cyri D. V, 1 §. 7 = 12: ὁρᾷς, ὅτι σὺ etc. — εἴδεθ' Laur8. 11) ὁ Σόλων Mor. — ὁ om Σ. Laur8. vulg.

255. 1) οὐ μόνον AldV. Neque Hermogenes T. III p. 252 W. neque Anonymus Rh. T. VIII p. 623 W. habent scholion μόνον. 2) δεῖ om *t*. Anonymus Rh. — Ante Αἰσχίνη posuit Demetrius Rh. T. IX p. 113 W. — — Cf. §. 251. 3) οὔ om Augl. *k*. *r*. *s*. Laur8. Chr. Demetrius. 4) τὴν χεῖρ' . . . εἴσω om Mal. add Chr. — αἰσχίνη . . . ἔχοντα om text Laur8, in quo etiam α prioris χεῖρα est manu secundae. 5) προστείνεις Aug2. 6) καὶ om pr Mal. add Chr. 7) καὶ om pr Mal. add Chr. 8) τοὺς cod *δ*. 9) σεμνολογεῖς Augl. 2. *k*. *r*. *s*. Harl. Laur8. Mal. Cf. Aeschin. f. leg. §. 93 σεμνολογεῖς, quod Cobetus N. Lectt. p. 640 item corrigendum esse iubet in σεμνολογεῖ. — σεμνολογῇ vulg. — σεμνολογῇ Laur8. Ω. corr Π. — σεμνολογεῖ Σ. 10) φενακήσας pr Ω, cuius corr add σ ante κ. — φωνὰς ἀσκήσας Vind3. — φωνὴν ἀσκήσας Chr. corr. 11) δώσειν δίκην *r*. Laur8. 12) κἂν Laur8. vulg. — ἂν Σ. Augl. 2. Π. (*k*. *s*). — καὶ Vind7. — Sententia est: te poenam non esse daturum, si in habitu Solonis, capite operto, prodieris. 13) περὶ Augl. 2. *r*. *ε*. *δ*. *η*. Π. Laur8. Mal. 'Perplacet. Vid. Plat. Repl. III p. 406 D. Plutarch. Vit. Solon. T. I p. 327 R.

ΕΛΕΓΕΙΑ.[16]

1 Ἡμετέρα[17] δὲ πόλις κατὰ μὲν Διὸς οὔποτ' ὀλεῖται[18]
αἶσαν καὶ μακάρων[19] θεῶν φρένας ἀθανάτων.
τοίη[20] γὰρ μεγάθυμος ἐπίσκοπος ὀβριμοπάτρη[21]

Nostra tamen fato Iovis urbs non occidet unquam
decretoque deorum est ea perpetua.
nam Iove nata ferox hastaque atque aegide, Pallas

---

ibiq. Coraes. T. I p. 411.' Schaeferus. *περὶ* accuratius dictum esset, *ἐπὶ* non falso. Frequens confusio. 14) *ἐμὲ* AldT. 15) *λοιδορεῖ* Aug2. *k*. 16) *'Ελεγεῖα σολῶνος* vulg. — Cf. Meier. Histor. Iuris Att. De bonis damn. p. 27. — *Σολῶνος* om *Σ. T.* Augl. 2. *k. s. t.* Bav (non *F*?). Lind. Vind4. *Π*. Laur8. Mal. — *ἡρωελεγεῖαι* rubro *Ω*, et *'Ελεγεῖα σολῶνος* atramento manu correctoris. — *ἡρωελεγεῖα t.* — *ἰαμβεῖα* LaurS, qui reliqua (titulum et carmen) om. — Titulum om *r*. — — Carminis versus om *Σ*. Augl. 2. *k. s.* Sed primum et tertium distichon in scholiis habent Augl. *s*. Vind1. Esse hoc carmen *ἀκέφαλον* annotavit Alt. Olim lacunam post titulum significabam, quia initium carminis esse non videbatur bonum *ἡμετέρα δὲ*. Certum est quidem carmen non integrum. Inesse enim lacunas ostendit metrum. At in codicibus quidem nullum lacunae invenitur signum. Deinde particula *δέ* non obstat initio. Cf. Xenoph. Exped. V, 5 §. 13 ibiq. Krueger. Similia initia Tyrtaei, Mimnermi, Callini. Imo optime convenit commoto atque elato Solonis animo relictâ sententiâ 'Aliae quidem urbes interierunt et interibunt,' sic incipere: 'sed Athenae sunt perpetuae.' — Quamquam inter titulum et carmen Alt. AldV in marg. habent *ἴσμεν* (sic pro *ἴομεν*, postea additum est *γ'* in AldV) *εἰς Σαλαμῖνα μαχησόμενοι περὶ νήσου ἱμερτῆς χαλεπὸν* (sic, non *χαλεπόν τ'*) *αἶσχος ἀπωσάμενοι*. Sed hoc fragmentum, e scholiis petitum (etiam ab Arsenio p. 304 Walz. et Apostolio Centur. IX, 106b p. 463 ed. Leutsch. conservatum) si ad Demosthenicum Solonis carmen pertineret, certe non est eius initium, id quod apparet etiam e Diogen. Laërt. Lib. I §. 47. — — Idem carmen respexit Aristophanes Eqq. vs. 1168 sq., qua ratione quoque antiqua carminis origo defenditur. Illud observavit Hemsterh. ad Lucian. Timon. cap. 10. Vol. I p. 118 sq. R. T. I p. 359 Bip. 17) *ἡμετέρη* Sylburgius (Epic. Gnom. p. 85) etc. 18) *οὔποτε' λεῖται* VindS apud Bergkium (Poet. Lyric. p. 334 ed. 2ac). — *ποτ' ὠχεῖται* ParisP No. 2600 folio 114o recto. 19) *μακρων* pr *T*. 20) *τοίην* Fel. errore. 21) *ὀμβριμοπάτρη Ω. ι. u.* Lind. 2 corr *Π*. Recepit Bergk. — *ὀβριμοπάτρη* vulg. Vid. Hainebach. De Euripidis Med. p. 10, qui putat (p. 16), in re dubia formam pleniorem esse praeferendam. — *ὀβριπάτρη* VindS.

Παλλὰς[22] Ἀθηναίη χεῖρας ὕπερθεν ἔχει.
αὐτοὶ δὲ φθείρειν μεγάλην πόλιν ἀφραδίῃσιν
422 ἀστοὶ[23] βούλονται, χρήμασι[24] πειθόμενοι,
δήμου θ' ἡγεμόνων ἄδικος νόος, οἷσιν[25] ἑτοῖμον[26]
ὕβριος[27] ἐκ μεγάλης[28] ἄλγεα πολλὰ παθεῖν.
οὐ γὰρ ἐπίστανται[29] κατέχειν κόρον, οὐδὲ παρούσας
5 εὐφροσύνας κοσμεῖν δαιτὸς ἐν ἡσυχίῃ.[30]

hanc teget, hostiles disiicietque minas.
Moenia sed cives stolidi cupidique lucrorum
ardua subverti per sua facta student,
atque ducum populi mala mens elataque corda
accersunt poenas et mala multa sibi.
ignorant superare superbum animum, atque paratas
mensae laetitias noluerint placidi.

---

22) *πολλὰς Ω.* — om ParisP. 23) *ἀστοὶ δὲ r.* Vind4 (non 3). pr Mal. 24) 'male olim conieceram *ῥήμασι.*' Bergkius. 25) *οὖσιν u.* — *οἷσι* ParisP. 26) *ἕτοιμοι* ParisP. — *ἕτοιμον* cod *η*. 27) *ὕβρις* (superscr. *ος*) ParisP. 28) *μεγάλων* pr Mal. 29) *ἐπίσταται r.* Laur8. 30) *ἡσυχία* (superscr. *η*) Mal. — *ἡ ἀχίν u.* — — *Δήμου θ' ἡγεμ. . . . ἡσυχίῃ* haec duo disticha om Lind. — — Post *ἡσυχίῃ* hoc distichon sequitur in Mor: *Χρήματα δ' ἱμείρουσιν ἔχειν, ἀδίκως δὲ πεπᾶσθαι, Πλουτοῦσι* (*πλουτοῦσιν F. T. Φ. t.*) *δ' ἀδίκοις ἔργμασι* (*ἕρμασι* pr *Ω. t. u.* — *ἔργμασι* Fel.) *πειθόμενοι.* Cuius distichi priorem partem om vulgo, alteram habent vulgo. Totum om Lind. Bene. 'Prior versus, paululum mutatus, redit apud Solonem *δ'* (= XIII Bergk., XI Schneidewin. in Delectu Poet., V Gaisford. Poet. Minor.) vs. 7, unde similitudinis causa huc translatus esse possit. nam eadem fere sententia inest praecedenti formulae, *χρήμασι πειθόμενοι.* Quod quidem probare videntur codices . . . qui omittunt hunc versum, sed parum sibi constantes. namque alter ille versus eodem iure in exilium mittendus erat, quippe qui, si contuleris alterum eiusdem poëmatis locum (vs. 12), eadem tabe laboret. Quam ob causam utrumque versum, sententiarum vinculo cum nostro loco iunctum, explicandi comparandive causa olim huc esse transcriptum, postea vero temere in ordinem receptum verisimile est. Sylburgius in editione Gnomicorum, disticho isto expulso, hexametrum a Clemente Alex. Strom. p. 740 ed. Potter. ut Solonis laudatum, hic inserendum existimavit, quippe qui et cum praecedentibus et cum sequentibus satis apte congrueret.' Bachius in Solonis Carm. p. 89. Non placet Sylburgii ratio, quia h. l. sententia adversari videtur, ubi non supponitur Athenas opibus frui, quum Clementinum fragmentum hanc sententiam servavit: *τίκτει γὰρ κόρος ὕβριν, ὅταν πολὺς ὄλβος ἕπηται.* Nec bene procederet nexus sententiarum, ut mihi quidem videtur. Non vero obstat quod eadem sententia ab eodem Cle-

. . . .

οὔθ' ἱερῶν κτεάνων οὔτε τι[32] δημοσίων
φειδόμενοι κλέπτουσιν, ἐφ'[33] ἁρπαγῇ ἄλλοθεν ἄλλος.[34]
οὐδὲ φυλάσσονται σεμνὰ Δίκης θέμεθλα,[35]
ἣ σιγῶσα σύνοιδε[36] τὰ[37] γιγνόμενα[38] πρό τ' ἐόντα,
τῷ δὲ χρόνῳ πάντως ἦλθ' ἀποτισαμένη.[39]

. . . .

Despoliant urbem divitiasque deûm
furantur, rapiunt omnes datur unde, neque iram
Iustitiae curant sanctaque scita deae.
Illa tacet veterum memor et praesentia cernens,
sed tandem ad poenas venit easque graves.

---

mente ibidem Theognidi tribuitur. namque et aliae communes inveniuntur. 'Conieci olim nihil nisi hemistichium excidisse:

εὐφροσύνας κοσμεῖν δαιτὸς ἐν ἡσυχίῃ.
πλουτοῦσιν δ' ἀδίκως . . . . .
οὔθ' ἱερῶν κτεάνων οὔτε τι δημοσίων
φειδόμενοι, κλέπτουσι δ' ἐφ' ἁρπαγῇ ἄλλοθεν ἄλλος.

ut ἀδίκοις ἔργμασι πειθόμενοι illatum sit e Fragm. XIII, 12. Ceterum in codd. nec hic nec infra ullum lacunae indicium.' Bergkius. Signa lacunarum iam in veteribus anthologiarum editionibus apparent. — — Quia simillima verba alius loci leguntur, deinde quia Lind., codex bonae notae in hac oratione, etiam hunc versum omisit, denique quia post versum 6um frigide eadem sententia repeteretur, delevimus eum pentametrum versum cum eiusdem distichi hexametro. 32) τι om Ω. Vind4. 33) ἀφ' Π. Laur8. Mal. VindS. — ἀφ F. T. Φ. r. 34) οὔθ' . . . . ἄλλος om u. 35) θέμεθλα Δίκης Bergkius de suo. bene. — Δ. θέμελα Fel errore. 36) δ' ἔληθε συνοῖδε Φ. — λέληθε σύνοιδε aut λ. συνοῖδε r. Π. Laur8. Vind4. Mal, in quo codice Chr delevit λέληθε. 37) τε corr Chr. 38) γινόμενα VindS. 39) ἀποτισαμένη vulg. — ἀποτισομένη corr Bav. (non F.). Coniecit Sylburgius. Receperunt Reiskius etc. Cf. Fragm. XIII Bergk. fin.: τισομένην. — 'In utroque versu Brunckii (Gnom. Poët. Solon. Fragm. XV) lectionibus . . . tota poëtae sententia vehementer perversa est. Etenim in omnibus libris offertur ἀποτισαμένη . . . quod Brunckius Marklandi coniecturam sequutus mutavit in ἀποτισομένη. Iustitiae ultionem non solum futuram sibi cogitasse Solonem, sed eandem quoque coeptantem petere poenas imprimis liquet quum ex τῷ χρόνῳ recte illustrato (i. q. *iam tandem*), tum ex hisce sequentis versus vocabulis: τοῦτ' ἤδη . . . . Verba clara sunt . . .: *Certe quidquid flagitium ulciscitur Iustitia; hoc iam invadit vulnus* (scil. quod Atheniensibus infligit Iustitia. utitur Solon metonymia, ubi effectus sumitur pro causa, vulnus, quod proficiscitur a Iustitia, pro ipsa Iustitia) *universae urbi haud effugiendum.*' Bachius.

Τοῦτ' ἤδη[40] *πάσῃ πόλει ἔρχεται ἕλκος*[41] *ἄφυκτον,*
εἰς[42] *δὲ κακὴν ταχέως*[43] *ἤλυθε δουλοσύνην,*
ἢ[44] *στάσιν ἔμφυλον πόλεμόν θ' εὕδοντ' ἐπεγείρει,*[45]
ὃς πολλῶν ἐρατὴν[46] *ὤλεσεν ἡλικίην.*
ἐκ γὰρ δυςμενέων[47] *ταχέως πολυήρατον ἄστυ*
τρύχεται ἐν[48] *συνόδοις τοῖς ἀδικοῦσι φίλαις.*[49]

Urbibus hoc iam ulcus venit immedicabile cunctis,
et iuga servitii mox odiosa ferunt,
seditiove oritur sopitave bella moventur,
bella quibus pubes laeta perire solet.
nam subito urbs infestis conteritur de animis in
congressu tali, qui iniustos adamat.

— -

Vere quidem, sed aoristi participium h. l. recte dictum est i. q. *Die Gerechtigkeit kam als raecherin.* 40) **τοῦτ' ἤδη** vulg. — **τοῦ δ' ἤδη** VindS. — **ταῦτ' ἤδη** Aldetc. — **ταύτῃ δὴ** coniecit Sylburgius. — **ταύτῃ τοι** coni. Brunckius. — **τοῦτο** explicatur sequentibus **εἰς δὲ κακὴν** etc. 41) **ἕλκος** (ρ superscr.) *Π*, ρ est 2[i] correctoris. 42) **εἰ** ParP. 43) **τέως** Vind3. *u*. — **τέως** *Ω*, in marg **ταχέως**, 'unde **τελέως** possis coniicere'. Bergkius. 44) **ἣ** vulg. (*r. t. v*?). — **ἢ** Mor. AldV. corr Mal. 'Quae lectio propter alterum pronomen relativum sequentis versus parum probanda est.' Bachius. Cf. not. 40. 45) **ἐπεγείρει** vulg. — **ἐπεγείρειν** *Φ*. Bav. — **ἐπαγείρει** Vind4 (non 3). Lind. — **ἐπαγείρειν** *F. T. r.* VindS. Laur8. Mal (Chr delevit *ν*). — **ἀπαγείρειν** ParisP. — **ἐπέγειρεν** coniecit Schneidewin. in Symbolis Crit. p. 67. 46) **ἐρατῶν** *T.* VindS. Lind. ParP. — **ἐραστὴν** Vind4. 47) '**δυσνομίης** Hecker (in Philologo T. V p. 466).' Bergkius. 48) **τρύχετ' ἐν** *r.* Vind4. Laur8. Mal, in quo ea Chr correxit in **τρύχετ' ἐνὶ**. 49) **φίλους** vulg. — **φίλοις** *T. Φ. r. ε. η.* VindS. ParP. *Π*. Laur8. Mal. Lind. — **φίλους** (οις superscr.) *t.* — **φιλεταίροις** *Ω. u.* Vind3. 'Ahrens (in Diar. Hal. Liter. 1844 m. April. p. 835) coni.: **ἣ συνόδοις τῆς ἀδικησιφίλοις**. Hecker (l. c.): **ἐν συνόδοις τῶν ἑτάρων ἀδίκοις**. Emperius (in Museo Rhen. Nov. T. I p. 454 = Opusc. p. 152): **τοῖς δ' ἀδίκοις ὄφελος**. Hertzberg (in Prutz. Literar. histor. Taschenbuch. T. III p. 209?): **τῆς ἀδίκουσι φίλους**.' Bergkius, qui pro extremo vocabulo scripsit **φίλαις**. Sylburgius vulgatam lectionem latine vertit sic: ab hostibus cito urbs atteritur proeliis, quae amicos iniuria afficiunt. Paulo rectius postea idem (p. 109): '**τοῖς ἀδικοῦσι φίλοις**, ut sensus sit: in congressibus cum amicis iniuriam facientibus.' Dativum **τοῖς ἀδικοῦσι** esse dativum commodi Schaeferus explicabat, Shilleto eum pendere dicebat a substantivo **συνόδοις**, ut iam Sylburgius. Optimam autem sententiam reddit Bergkii coniectura **φίλαις**. Intellige **συνόδοις** de societatibus malorum demagogorum, ubi valeat superbia.

Ταῦτα μὲν ἐν δήμῳ στρέφεται κακά, τῶν δὲ πενιχρῶν
ἱκνοῦνται[50] *πολλοὶ γαῖαν ἐς*[51] *ἀλλοδαπήν*
πραθέντες,[52] *δεσμοῖσί τ' ἀεικελίοισι*[53] *δεθέντες*[54]
πάγκακα δουλοσύνης ζυγὰ φέρουσι βίᾳ.[55]
Οὕτω δημόσιον κακὸν ἔρχεται οἴκαδ'[56] *ἑκάστῳ,*

Haec agitant populum mala de turba miserorum
circumpelluntur finibus e patriae,
multi empti mercede, et vincula dura gerentes,
pessima servitii iam iuga vi tolerant.
Publica sic intrant privatos damna penates,

Sic causa praecedentis distichi redditur. namque ex insolentia factiones et bella civilia exoriuntur. 50) *ἱκνεῦνται* Schneidewin de suo. — *ἰκνοῦνται* ParP. 51) *εἰς* Laur8. 52) *παραθέντες* pr *Ω*. Cf. Fragm. XXXVI, 5 sq. Bergk: *πρόσθεν δὲ δουλεύουσα* (scil. *Γῆ*), *νῦν ἐλευθέρα. πολλοὺς δ' Ἀθήνας πατρίδ' εἰς θεόκτιτον ἀνήγαγον πραθέντας* etc. — Plutarch. Solon. cap. 13: *οἱ μὲν αὐτοῦ* (Athenis) *δουλεύοντες οἱ δ' ἐπὶ ξένῃ, πιπρασκόμενοι.* 53) *ἀεικλείοισι Φ. r.* Laur8. pr Mal (correxit Chr). — *ἀκελίοισι* ParP. 54) *δοθέντες F. T. u. v.* VindS. 55) 'Vers. hic vulgo deest, supplevit Göttling [Diar. Antiq. 1850 No. 33 p. 264] ex apogr. Planud. (Iriarte Cod. Matrit. p. 113): *Παίκακα δ. ζυγὰ φ. βία*, unde *καὶ κακὰ δουλ. συχνὰ φ. βίῃ* scripsit, ego *στυγνὰ φ. βίᾳ* praetuli.' Bergkius. Hoc longe certius est quam quae Sylburgius coniecit inserenda: *ἄλλους δ' ἐνταυθοῖ δουλοσύνη κατέχει*, et quam quae Bachius annotavit: 'Lacunam supplere licet e Plut. Sol. cap. 13, ubi carminis nostri argumentum partim excerptum est: *πολλοὶ δὲ καὶ παῖδας ἰδίους ἠναγκάζοντο πωλεῖν* etc.' Scilicet narravit ibi rem Plutarchus, non carmen servavit. Sauppius literis humanissime mecum communicatis haec scripsit: 'Mihi displicet hic versus itemque Schneidewino Progymn. Anthol. Graecae p. 4. Lascaris [cuius manu hic Matritensis codex scriptus est] memor Soph. Ai. vs. 945 [= 922: *πρὸς οἷα δουλείας ζυγὰ χωροῦμεν*] et aliorum locorum [vid. Wellauer. Lex. Aeschyl. s. v. *Ζυγόν*, etiam Cor. §. 289: *ζυγὸν αὐχένι θεῖσαν δουλοσύνης*] pentametrum componere potuit: *πάγκακα δουλ. ζυγὰ φέρ. βίᾳ.* Iam Schneidewinus observavit frequentatum esse *πάγκακα* a Byzantinis poëtis nec mirum est, quod Lascaris *υ* vocabuli *ζυγά* produxerit, quum hoc in popularibus (politicis) qui dicuntur versibus fiat. Ceterum etiam *λυγρά* coniiciatur, potius quam *συχνὰ* et *στυγνά*.' At *πάγκακα*, in quo ut toties *ι* et *γ* confusae sunt, non solum a Byzantinis, sed etiam a veteribus usurpari docet Stephanianus Thesaurus. Propter ictum a Solone *υ* productum esse nobis videtur. (Cf. Eurip. Hipp. vs. 1130 *νυμφίδια*.) Lascaris autem si hunc versum supplevisset, nulla ratio cogitari posset, cur idem doctissimus Lascaris ceteras lacunas reliquisset, mirumque esset, quod *παίκακα* scripsit. 56) '*οἴκῳ* Hermann (Iahn.

40*

αὔλειοι[57] δ' ἔτ'[58] ἔχειν οὐκ ἐθέλουσι θύραι,
ὑψηλὸν δ' ὑπὲρ ἕρκος[59] ὑπέρθορεν, εὗρε δὲ πάντως,[60]
εἰ καί τις[61] φεύγων ἐν[62] μυχῷ ᾖ[63] θαλάμων.[64]
Ταῦτα διδάξαι θυμὸς Ἀθηναίους με[65] κελεύει,
ὡς κακὰ πλεῖστα[66] πόλει δυςνομία παρέχει,
εὐνομία[67] δ' εὔκοσμα[68] καὶ ἄρτια πάντ' ὑποφαίνει,
καὶ θαμὰ[69] τοῖς ἀδίκοις ἀμφιτίθησι πέδας,

excludi foribus nec mala tanta queunt,
transiliunt muros altos, fuga nulla tuetur,
etsi petas thalamos interiora domus.
His ego Palladios monitis pius instruo cives,
quanta mala heu legum vincula rumpere fert!
at iustae leges dant omnia commoda nobis,
continuo stringunt, quos maculant scelera,

Annall. 1839 T. XXVII p. 30).' Bergkius. At vid. Schneidewin. Symb. p. 68. 57) αὔλιοι ParP. 58) δέ τ' vulg. — δ' ἔτ' Vind3. Chr. (*u. v*). — δὲ τ' *Ω*. — δ' ὅτ' *T*. *Φ*. *r*. VindS. AldT. ParP. Vind4. *Π*. — δ' ὅτ' Laur8. pr Mal (corr Chr in δ' ἔτ'). — 'Hecker (l. c.) δ' ἴσχειν οὐκέτ' ἔχουσι.' Bergkius. 59) ὑπέρερκος ParP. om *u*. — Proxime ὑπέρθυρον Obs. Ask. *r*. *η*. Laur8. pr Mal (corr Chr). Vind4. 60) πάντων vulg. In *Ω*. Laur8. Mal. est compendium, quod facile cum ως confunditur. — πάντως Vind4. VindS. — πάντας Obs. Ask. *η*. — παντῶν (superscr. ας) *Π*. — πάντας ἢ πάντως Bodl. 61) εἴη γέ τις Ald. — εἰ γέ τις vulg. — ἥ γέ τις *T*. ParP. VindS. — εἰ καί τις Less. Necessaria est particula concessiva, inprimis post πάντως. — εἴ γέ τις ᾖ Fel. Mor. etc. Weim. AldV. Bodl. — εἴ κέ τις ᾖ Brunckius de suo. 62) ἢ *r*. Vind4. Laur8. Mal. 63) ᾖ ex ἢ vulgato coniec. Bergk. 64) θαλάμω ParP. — θαλάμῳ vulg. — 'θαλάμου scripsi, nisi malis θαλάμων, idem illud Schneidewin (l. c. p. 169) et Koechly (apud Hermannum in Iahn. Annall. l. c.) coniecerunt.' Bergkius. Cf. Odyss. *χ* vs. 179 sq: ἴμεν ἐς θάλαμον, λαθέτην δέ μιν ἔνδον ἐόντα. ἤτοι ὁ μὲν θαλάμοιο μυχὸν κάτα. et *π* vs. 285. Pluralis θαλάμων traditis literis propior est quam θαλάμου, et rarius inventus. Cf. Od. *ψ* vs. 41: μυχῷ θαλάμων. 65) μὴ ParP. 66) καλὰ πλεῖστα *u*. — πλεῖστα κακὰ *r*. Vind4. Laur8. — κακὰ πολλὰ Brunck. 67) 'Antea scripsi δυςνομίη et εὐνομίη, quod Baitero quoque placuit.' Bergkius. Nunc idem vulgatam dialectum restiuit, quae in ceteris valet. 68) ἔμπεδα VindS. 69) 'καὶ θ' ἅμα Schneider. (in Diar. Antiquit. a. 1838 p. 936) quod ego quoque conieci.' Bergkius. θαμὰ h. l. i. q. *continuo*, simul atque facinus est perpetratum, bene convenit. De quo usu vid. Böckh. Not. Cr. ad Pind. T. I p. 384.

τραχέα[70] λειαίνει,[71] παύει κόρον, ὕβριν ἀμαυροῖ, 423
αὐαίνει δ' ἄτης[72] ἄνθεα φυόμενα,
εὐθύνει δὲ[73] δίκας σκολιάς, ὑπερήφανά τ' ἔργα
πραΰνει, παύει δ' ἔργα διχοστασίης,
παύει δ' ἀργαλέης[74] ἔριδος χόλον, ἔστι δ' ὑπ' αὐτῆς
πάντα[75] κατ' ἀνθρώπους ἄρτια καὶ πινυτά.[76]

256. Ἀκούετε,[1] ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, περὶ τῶν τοιούτων ἀνθρώπων οἷα Σόλων[2] λέγει, καὶ περὶ τῶν θεῶν, οὕς[3] φησι τὴν πόλιν σώζειν.[4] ἐγὼ δ' ἀεὶ μὲν[5] ἀληθῆ τὸν λόγον τοῦτον

aspera complanant, sedant fastidia, frenant
indomitos, abigunt semina quaeque mali.
iura regunt, mansuefaciunt turgentia corda,
compescunt miserae seditionis opus,
litis bilem atram reprimunt, ac denique vitam
humanam erudiunt, ut sapienter eat.

256. Auditis, Athenienses, de isto genere hominum Solon quid dicat, et de diis, a quibus urbem conservari asserit. Ego vero semper qui-

---

70) τρηχέα Chr. Sylburg. 71) λειένει Ω. — λιαίνει ParP. — δ' ἰαίνει Φ. r. Laur8 (in Mal corr Chr, ut λειαίνει nunc sit). — δι' αἴνει Π. 72) ἄντης pr Ω, 'unde ἀνάτης aliquis coniiciat.' Bergkius. Scriba rarius vocabulum confudit cum notissimo. 73) δὲ δὴ VindS. 74) ἐργαλέης Vind4. AldT. 75) πάντας Ω, ς ungue perforatum est. 76) συνετά Ven. Interpretamentum. Cf. Hesych: Πινυτός· .. συνετός.

256. 1) Ἀκούεται Ald. 2) σόλλων Ω. 3) ὧς cod δ. 4) σώζειν om pr. LaurS, m sec in marg. addidit. 5) εἶναι μὲν sine ἀεὶ Augl. 2. k. s. — εἰ μὲν pr Σ, antiq addidit α propter δ omissum. — ἀεὶ μὲν LaurS. vulg. De omisso εἶναι cf. Prolegg. Gramm. §. 96. 'Neque omissum requirerem, si omitteretur καὶ βούλομαι.' Shilleto. Copula potest omitti etiam ad βούλομαι, inprimis post ἡγοῦμαι. Cf. Soph. Trach. vs. 232: πρῶθ' ἃ πρῶτα βούλομαι δίδαξον. — ἀεὶ μὲν εἶναι Laur8. (r). — 'εἶναι μὲν a Demosthene profectum esse censeo. Demosthenes enim hoc est dicturus: esse quidem veram hanc Solonis sententiam, deos Athenas servare, se putare et velle; ipsam autem hanc causam quodammodo probare deorum benivolentiam se non minus putare. Ergo non ἀεὶ et νῦν, sed opinio et optio sententiam veram esse et res, quae sententiam veram esse probavit, sibi respondent. Quam facile autem ἀεὶ inseri potuerit, non est quod ostendam, quo inserto εἶναι est omissum.' Benselerus Hiat. p. 99. At sententia est: Ut semper dii urbem servent, opto, sed etiam nunc quod Timarchum Aeschines accusatorem ipsius crudeliter accusavit etc. benivolentiae divinae est signum. Sic existit praeclarus transitus.

ἡγοῦμαι καὶ βούλομαι, ὡς ἄρ' οἱ θεοὶ σώζουσιν ἡμῶν τὴν πόλιν, τρόπον δέ τιν' ἡγοῦμαι[6] καὶ τὰ νῦν[7] συμβεβηκότα πάντ' ἐπὶ ταῖς εὐθύναις ταυταισὶ[8] δαιμονίας τινὸς εὐνοίας ἔνδειγμα[9] τῇ πόλει γεγενῆσθαι. σκοπεῖτε γάρ: (257) Ἄνθρωπος πολλὰ καὶ δεινὰ πρεσβεύσας,[1] καὶ χώρας ἐκδεδωκὼς ἐν αἷς τοὺς θεοὺς ὑφ' ὑμῶν καὶ τῶν συμμάχων τιμᾶσθαι προςῆκεν, ἠτίμωσεν[2] ὑπακούσαντά[3] τιν' αὐτοῦ[4] κατήγορον.[5] διὰ τί;[6] ἵνα μήτ' ἐλέου μήτε συγγνώμης[7] ἐφ' οἷς αὐτὸς ἠδίκηκεν[8] τύ-

dem hoc verbum verum esse puto et opto, conservari urbem nostram a diis, sed etiam quae nunc acciderunt in accusatione hac omnia puto quodammodo divinae cuiusdam erga rempublicam benivolentiae signum exstitisse, idque considerate: (257) Homo qui multa et atrocia scelera legatus commisit et regiones tradidit, in quibus deos a vobis et a sociis coli decebat, infamia notavit quendam, qui rogatus eius accusator exstitit. cur? ne ipse delictorum suorum veniam aut ullam misericordiam conse-

---

6) οἶμαι Aug1. 2. δ. — οἴομαι k. s. — — ὡς .... ἡγοῦμαι om u. — — post hoc ἡγοῦμαι e superioribus repetita καὶ βούλομαι add Aldetc. pr Ω. t. v. Vind3. — om Σ. LaurS. vulg. — delevit corr Ω. — linea notavit AldV. — — 'Superiora ista ἡγοῦμαι καὶ aeque sunt importuna. Corrige ergo: ἀεὶ μὲν ἀληθῆ τὸν λόγον εἶναι τοῦτον βούλομαι, ὡς —, τρόπον δέ τινα ἡγοῦμαι καὶ τὰ νῦν συμβεβηκότα κτλ. Vel si prius istud ἡγοῦμαι cuidam adblandiatur et retinendum videatur in vs. 10 ἡγοῦμαι καὶ βούλομαι, tunc restitues cum δ et Aug1 in vs. 11 τρόπον δέ τινα οἶμαι καὶ τὰ νῦν συμβ. κτλ.' Taylorus. Levis coniectura. 7) νῦν om Vind4. Mal. pr Π, cui add prior corrector. 8) ταυταισὶ om Aug1. k. s. 9) γρ ἐνδείγματα marg Mor. Singularem cit. AnecdBkk p. 38.

257. 1) 'Lege παραπρεσβεύσας. nam πολλὰ πρεσβεύειν in nulla criminationis parte esse arbitror.' Taylorus. 'Sane πολλὰ πρεσβεύειν non datur vitio; datur πολλὰ καὶ δεινὰ πρεσβεύειν. Vid. ad p. 416, 7.' §. 240. Schaeferus. 2) ἠφάνισεν Less. Cf. Hesychius: Ἠτιμωμένων· ἠφανισμένων. 3) ὑπακούσας Obs. Ask. Harl. — οὐχ ὑπακούσαντα coniecit Seager. Diar. Class. LVI p. 254. 'Ne audias. — Orator dicit Timarchum non sponte sua, non ἐν ἐπηρείας τάξει καὶ φθόνου, non ut petulantem sycophantam, sed rogatum ab amicis invitatumque a bonis civibus ad accusandum Aeschinem prodiisse.' Schaeferus. Cf. §. 290. 4) τιν' αὑτοῦ LaurS. vulg. — τιν' αὐτοῦ AldB. Bekketc. — τιν' αυτοῦ Σ. — αὐτοῦ τινὰ r. Vind4. Π. Laur8. Mal. — (ὑπακούσάντινα ἀυτοῦ Ω). 5) κατηγορῶν AldV. Reiskius de suo. — κατηγορεῖν coniecit Dobraeus frustra. 6) διὰ τί om Aug2. — ἵνα τί coniecit Schaeferus, quia inferius dicitur haec rarior formula. Recepit nuper Dind. At orator variare amat. 7) Inverso ordine §. 281. — ἔλαιον (ε supra)

χῃ. ἀλλὰ καὶ κατηγορῶν ἐκείνου κακῶς λέγειν προείλετ'[9]
ἐμέ, καὶ πάλιν ἐν τῷ δήμῳ γραφὰς ἀποίσειν καὶ τοιαῦτ'[10]
ἀπειλεῖ.[11] ἵνα τί;[12] ἵν' ὡς μετὰ πλείστης συγγνώμης παρ'
ὑμῶν[13] ὁ τὰ τούτου πονηρεύματ' ἀκριβέστατ'[14] εἰδὼς ἐγὼ καὶ
παρηκολουθηκὼς ἅπασι κατηγορῶ. (258) ἀλλὰ καὶ διακρουό-
μενος[1] πάντα[2] τὸν ἔμπροσθεν[3] χρόνον εἰςελθεῖν εἰς τοιοῦτον
ὑπῆκται καιρόν, ἐν ᾧ τῶν ἐπιόντων ἕνεκα, εἰ μηδενὸς ἄλλου,[4]
οὐχ οἷόν τε, οὐδ' ἀσφαλὲς ὑμῖν δεδωροδοκηκότα[5] τοῦτον ἀθῷον[6]
ἐᾶσαι. ἀεὶ μὲν γάρ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, προςήκει μισεῖν καὶ 424
κολάζειν τοὺς προδότας καὶ[7] δωροδόκους, μάλιστα δὲ νῦν ἐπὶ
καιροῦ τοῦτο[8] γένοιτ'[9] ἂν καὶ πάντας[10] ὠφελήσειεν[11] ἀνθρώ-

queretur. sed et illo accusando in me invehere instituit, et rursus pro contione accusationem mihi et talia minitatur. quamobrem? ut optima cum venia apud vos ego, qui scelera istius optime novi et omnia persecutus sum, accusarem. (258) Quin etiam, quum omni superiore tempore iudicia eluderet, in id coniecit sese tempus, in quo vel propter imminentia pericula, si ob nihil aliud, non potestis nec tutum vobis est, istum corruptum largitionibus absolvere. semper enim, Athenienses, odio prosequendi sunt et puniendi proditores et homines corrupti, nunc vero id

---

LaurS, ε est sec. man. 8) ἠδίκησε vulg. — ἠδίκηκεν Σ. LaurS. F. T. Φ. r. Vind4. Π. Laur8. Mal. — ἥμαρτε cod δ. 9) προείλετε Σ. 10) ταῦτα Ω. t. u. 11) ἀπειλεῖν pr Σ, nunc ν erasa est. — ἀπειλεῖ corr Σ. T. Lind. — ἀπείλει AldT. — ἀπηλεῖ marg Vind3. — ἠπείλει LaurS. vulg. Praesens recte se habet, significans non solum antea minitasse Aeschinem, sed etiam tunc. 12) διὰ τί LaurS. vulg. — ἵνα τί Σ. T. AldT. Lind. — In marg antiq Σ: γρ. καὶ (compendio) τοιαυτα ηπειλει. διάτί. 13) παρ' ὑμῖν Augl. 2. k. s. — παρ' ἡμῶν (η superscr.) sic Ω. 14) ἀκριβῶς Augl. k. r. s. ε. δ. η. Vind4. Π. Laur8. Mal. 'Malim ἀκριβέστατον.' Iurinus. 'Iurinum fugit ratio adverbia flectendi per gradus. — Graeci dicunt ἀκριβῶς, ἀκριβέστερον, ἀκριβέστατα, non ἀκριβέστερα neque ἀκριβέστατον.' Schaeferus. Vid. Krüger. Gr. Gr. §. 23, 9. §. 46, 5 annot. 8.

258. 1) διακρουσάμενος cod η. 'Quod malim.' Reiskius. 'Praestat imperfectum.' Schaeferus. Quia verbum coniunctum est cum ἅπαντα τὸν χρόνον. 2) ἅπαντα Augl. k. s. 3) ἔμπροσθεν Σ. LaurS. vulg. — ἔμπροσθε T. Vind3. 4. Mal. Vid. Prolegg. Gramm. §. 20. 4) Post ἄλλου recentior manus addidit γ' in Σ. Etiam in LaurS compendium γ' additum est. 5) δεδωροκότα pr LaurS. 6) ἀθῶον Schaefer. — ἀθῷον Σ. LaurS. vulg. Vid. Prolegg. Gr. §. 28. 7) προδότας καὶ om Augl. k. s. η? 8) ἐπὶ τοῦ καιροῦ τούτου Dionys. Hal. T. VI p. 996 R (= p. 171 S). — τοῦτο om pr LaurS. 9) γένοιτο γένοιτ'

πους[12] κοινῇ. (259) Νόσημα γάρ,[1] ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, δεινὸν[2] ἐμπέπτωκεν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ[3] χαλεπὸν καὶ[4] πολλῆς τινὸς εὐτυχίας[5] καὶ παρ'[6] ὑμῶν[7] ἐπιμελείας δεόμενον.[8] οἱ γὰρ ἐν ταῖς πόλεσιν γνωριμώτατοι καὶ προεστάναι τῶν κοινῶν ἀξιούμενοι, τὴν αὑτῶν[9] προδιδόντες ἐλευθερίαν οἱ δυστυχεῖς, αὐθαίρετον αὑτοῖς[10] ἐπάγονται δουλείαν,[11] Φιλίππῳ[12] ξενίαν καὶ ἑταιρίαν καὶ φιλίαν[13] καὶ[14] τοιαῦθ' ὑποκοριζόμενοι,[15] οἱ δὲ

cumprimis tempestive et communi cum utilitate hominum fiet. (259) Morbus enim, Athenienses, ingens invasit in Graeciam et gravis, quique magnam et felicitatem et vestram curam postulet. Qui enim sunt in urbibus nobilissimi et in quos collata est reipublicae auctoritas, hi suae proditores libertatis infelices, ultro sibi servitutem adducunt hospitium et familiaritatem et amicitiam cum Philippo atque talia blande excusantes, reliqui

---

pr Ω. 10) πάντες Dionysius. 11) ὠφελήσει Aug2. 12) ἀνθρώπους om Aug1. *k. s.*

259. 1) Cit. loci initium Plin. IX epist. 26. 2) δεινὸν om Ald. — γρ. νόσημα γάρ, ὦ ἄ. ἀθ., νόσημα δεινὸν marg antiq Σ. haec habet etiam LaurS. 'Satis placet. Tales repetitiones, multum illae augentes gravitatem orationis, saepius omissae sunt a librariis.' Schaeferus. Non puto h. l. repetitum esse substantivum, quia ei additum sic est adiectivum idque gravius. — Cit. Demetrius Ph. §. 280 (= 296). 3) δεινὸν et καὶ om Aristides T. II p. 763 Dind. (non item p. 724). 4) ὃ pro hoc καὶ Dionysius. 5) εὐτυχίας τινὸς Theon. Rh. T. I p. 224 W. — τινος συντυχίας Dionysius. 6) καὶ τῆς παρ' Aldetc. Ω. *T. t. u. v.* Vind3. Π sec man LaurS. Mal. Hermog. Rh. T. III p. 250. Aristides in not. 8. Theon. — τῆς om Σ. pr LaurS. vulg. Dionysius. 'Additus articulus mihi quidem non displicet.' Schaeferus. Gravior est oratio, si articulus omittitur, ut πολλῆς etiam ad ἐπιμ. pertineat. — καὶ (τῆς supra) παρ *F* (non Bav?). 7) ἡμῶν Hermogenes. 8) Aristides T. II p. 751 Dind. sic citavit e memoria: νόσημα δεινὸν καὶ χαλεπὸν καὶ φυλακῆς πολλῆς καὶ τῆς παρ' ὑμῶν ἐπανορθώσεως δεόμενον. 9) αὐτῶν Ω. Vind4. Laur8. Mal. — αὑτῶν Σ. LaurS. vulg. 10) αὐτοῖς Ω. Vind4. Photius s. v. Ὑποκοριζόμενοι. — αυτοῖς Σ. — αὑτοῖς LaurS vulg. 11) δουλιαν pr Σ, ipse scriba (?) ι mutavit in ει. — δοῦλοι (ειαν supra) Ω. — δοῦλοι *u.* 12) Φιλίππου AldV e Wolfii coniectura. Suidas s. v. Ὑποκοριζόμενοι. Photius. η. Aug1. 2. (*F. T.* Φ. *k. r. s*?). — Φιλίππῳ Σ. LaurS. vulg. item Π, post Φιλίππῳ interpungens. — Vid. Bernhard. Synt. p. 100. 13) ξενίαν καὶ φ. καὶ ἑταιρίαν (ἑταιρείαν *s*) Mor. Aug1. *k. r. s.* Vind4. Π. Laur8. Mal. — ξενίαν καὶ ἑταιρίαν καὶ φ. Σ. LaurS. vulg. Cf. Aristides T. II p. 741 extr. ed. Dind. — ξενίαν καὶ ἑταιρείαν (ἑτερίαν Photius) sine καὶ φιλίαν Suidas. Photius. 14) καὶ τὰ

λοιποὶ[16] καὶ τὰ κύρι' ἄττα ποτ' ἐστὶν ἐν[17] ἑκάστῃ τῶν πόλεων, οὓς ἔδει τούτους κολάζειν καὶ παραχρῆμ' ἀποκτιννύναι,[18] τοσοῦτ'[19] ἀπέχουσι τοῦ[20] τοιοῦτόν[21] τι ποιεῖν, ὥςτε[22] θαυμάζουσι καὶ ζηλοῦσι καὶ βούλοιντ'[23] ἂν[24] αὐτὸς[25] ἕκαστος τοιοῦτος[26] εἶναι. (260) Καίτοι τοῦτο[1] τὸ πρᾶγμα καὶ τὰ[2] τοιαῦτα ζηλώματα Θετταλῶν μέν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μέχρι μὲν ἐχθὲς[3] ἢ[4] πρῴην τὴν ἡγεμονίαν καὶ τὸ κοινὸν ἀξίωμ' ἀπωλώλεκει,[5] νῦν δ' ἤδη καὶ τὴν ἐλευθερίαν παραιρεῖται[6] (τὰς γὰρ ἀκροπόλεις αὐτῶν[7] ἐνίων Μακεδόνες φρουροῦσιν), εἰς Πελοπόννησον δ' εἰςελθὸν[8] τὰς ἐν Ἤλιδι[9] σφαγὰς πεποίηκεν,

autem et qui summam reipublicae in urbibus tenent, a quibus illos coërceri oportebat et statim occidi, tantum abest ut tale quid agant, ut eos admirentur et fortunatos iudicent et singuli se tales esse voluerint. (260) Atqui ea res et eiusmodi aemulatio perdiderat Thessalorum quidem, Athenienses, heri quidem aut nuper principatum et communem dignitatem, nunc vero iam etiam libertatem iis eripit (nam quorundam ex iis arces Macedones praesidiis tenent), in Peloponnesum autem ingressa illas caedes Elide

---

Mor. Augl. *k. s.* Laur8. Suidas. Phot. — τὰ om *Σ*. LaurS. vulg. — Post τοιαῦθ' LaurS: ἕτερα. 15) ὑποκορ ιζόμενοι *Σ*, inter ρ et ι erasum spatium duarum literarum, fortasse αχ. — ὑποκρινόμενοι Harl. — Cit. Etymol. M. p. 782, 36. Zonaras p. 1784. Schol. Platon. Rpl. p. 401 Bkk. AnecdCram. Par. T. IV p. 176, 20. 16) πολλοὶ coni. Taylor. 'Reliqui praeter τοὺς γνωριμωτάτους καὶ προεστάναι τῶν κοινῶν ἀξιουμένους.' Schaeferus. Nec de sola democratia Demosthenes dicit. 17) ἐν om *δ*. 18) ἀποδεικνύναι cod *η*. — φονεύειν AldV. 19) τοσοῦτον vulg. — τοσοῦτ' *Σ*. LaurS. Vid. ad §. 98. 20) τοῖς Vind3. — om *Ω*. *u*. 21) τοιοῦτό Augl. *k. s.* — τόν Vind3. 22) ὥστε καὶ Wolf. nescio unde. 23) βούλοιτ' vulg. — βούλοιντ' *Σ*. LaurS. *T*. *Ω*. corr *u*. Bav (non *F*?). AldT. Lind. Vind3. 4. 24) ο pr *Ω* (βούλοιντο correctum est in βούλοιντ' ἂν, quae particula exciderat propter proximum αὐ). 25) αὐτῶν? pr *Π*. — om Laur8. 26) οὗτος Vind4. Mal. pr *Π*.

260. 1) τοῦτο LaurS. *Φ*. Augl. 2. *k. s.* — ουτο pr *Σ*, add ipse calligraphus τ prius. — τουτὶ vulg. 2) τὰ om pr *Σ*, add antiq (ipse calligraphus?). 3) μέχρι. χθὲς sine μὲν Aug2. — μέχρι μὲν χθὲς Vind4. *Π*. Mal. Sic nuper Dindorfius. 4) καὶ vulg. — ἢ *Σ*. corr LaurS. *T*. (Laur8. *Π*.) Cf. Cor. §. 130: χθὲς μὲν οὖν καὶ πρῴην. Vid. Lobeck. ad Phryn. p. 323. Didot. Stephan. Thes. s. v. Ἐχθές. 5) ἀπολωλέκει *Σ*. LaurS. vulg. — ἀπωλωλέκει *T*. *F* (non Bav?). Cf. Prolegg. Gr. §. 83. — ἀπολώλεκε Augl. 2. *k. r. s.* Vind4. *Π*. Mal. Laur8. 6) παραιτεῖται *Ω*. *t. u. δ*. Vind3. 4. pr Mal. 7) αὐτῶν om Augl. *k. s.* 8) εἰσελθὼν Vind4. Laur8. pr Mal. — εἰσελθῶν (o m sec.) Laur8. — Superius πελοπό-

καὶ τοσαύτης παρανοίας καὶ μανίας[10] *ἐνέπλησε τοὺς ταλαιπώρους ἐκείνους ὥςθ' ἵν' ἀλλήλων ἄρχωσι*[11] *καὶ Φιλίππῳ χαρίζωνται, συγγενεῖς*[12] *αὐτῶν*[13] *καὶ πολίτας*[14] *μιαιφονεῖν.*[15] (261) *Καὶ οὐδ' ἐνταῦθ' ἕστηκεν, ἀλλ' εἰς Ἀρκαδίαν εἰςελθὸν*[1] *πάντ' ἄνω καὶ κάτω τακεῖ*[2] *πεποίηκεν, καὶ νῦν Ἀρκάδων πολλοί, προςῆκον*[3] *αὐτοῖς ἐπ' ἐλευθερίᾳ μέγιστον φρονεῖν ὁμοίως*[4] *ὑμῖν*[5] (*μόνοι γὰρ πάντων*[6] *αὐτόχθονες ὑμεῖς ἐστὲ κἀκεῖνοι*),
425 *Φίλιππον θαυμάζουσι καὶ χαλκοῦν ἱστᾶσι*[7] *καὶ στεφανοῦσι, καὶ τὸ τελευταῖον, ἂν εἰς Πελοπόννησον ἴῃ, δέχεσθαι ταῖς*[8] *πόλεσίν εἰσιν*[9] *ἐψηφισμένοι, ταὐτὰ δὲ ταῦτ'*[10] *εἰσὶν*[11] *Ἀρ-*

concitavit, et tanta dementia et insania miseros illos implevit, ut, quo alii aliis imperent et Philippo gratificentur, cognatorum suorum et civium caede se polluant. (261) Ac ne hic quidem res stetit, sed Arcadiam ingressa, omnia illic sursum deorsumque vertit, et nunc Arcadum multi, quum eos libertatem facere maximi oporteat, aeque ut vos (soli enim vos ex omnibus et illi estis indigenae), Philippum admirantur et aereas ei statuas erigunt et coronant, ac denique, si in Peloponnesum ierit, eum oppidis recipiendum esse decreverunt. eadem haec Argivi decreverunt.

νησον pr LaurS. 9) *ἦλιδι* Fel. Vind4. — *Ἠλίδι* Wolf. At vid. Herodian. Arcad. p. 31. 10) *παρανοίας καὶ μανίας Σ.* LaurS. vulg. — *μανίας καὶ παρανοίας* Augl. 2. *k.* — *παρανομίας καὶ μανίας καὶ παροινίας* Mor., cuius margo pro *παρανομίας* habet *παρανοίας*, non adiungit post *μανίας*, mea quidem Mor. — *παρανομίας καὶ μανίας* Ald. Fel. *F. Ω. t. u. v.* — *μανίας καὶ παροινίας s?* — *παροινίας καὶ μανίας* AnecdBkk. p. 163. — *παρανοίας* a scribis depravatum fuit in *παρανομίας*, ut saepe, ab aliis in *παροινίας*, quod vocabulum 'rei tam atroci parum convenit.' Schaeferus. Cf. Phil. III §. 54. 11) *ἄρχωσιν* AnecdBkk. 12) *τοὺς συγγ.* Wolfius de suo. 13) *αὐτῶν* vulg. — *αυτῶν Σ.* — *αὐτῶν* LaurS. AldB. (Mal). 14) *πολίταις Ω.* Ald. 15) *μιαιφονεῖ* apud Grevium id corrigentem, nescio ad quam editionem; in nulla inveni neque in Tauchn., quam ille vir doctissimus sequitur.

261. 1) *εἰσελθὼν* Vind4. — *εἰσελθῳν* [o m sec] LaurS. 2) *τακεῖ* om Vind4. 3) *προῆκον* pr *Σ* syllaba *προ* lineam finiente, add *σ* antiq. 4) *ὥσπερ* cod *ε.* 5) *ὑμῖν* vulg. — *ἡμῖν Σ.* LaurS. Cf. proximum *ὑμεῖς ἐστέ.* 6) *γὰρ τῶν ἁπάντων* Mor. Augl. *k. r. s.* Laur8. — *τῶν* om *Σ.* LaurS. vulg. Vid. ad Lept. §. 69. — — Pro vulg *ἁπάντων* dant *πάντων Σ.* LaurS. *T.* Lind. Vind4. Harpocr. s. v. *Αὐτοχθόνες.* 7) *ἱστῶσι* cod *β.* — Inferius *πελοπόνησον* pr *Ω.* 8) *ἐν ταῖς* coniecit Markl. At cf. Lept. §. 52: *μὴ δέχεσθαι τῷ τείχει τοὺς στρατιώτας.* Plura Shilleto. 9) *εἰσιν* om LaurS. 10) *ταυτὰ δὲ ταῦτα* LaurS. vulg. — *ταῦτα δὲ ταῦτα Ω.* — *ταυτὰ δὲ ταῦτ' Σ.* — *τὰ αὐτὰ δὲ ταῦτ'* Laur8. pr Mal. Vind4. Cf. §. 241. 11) *εἰσιν* om vulg. — *εἰσὶν* habent *Σ.* LaurS. *T.* Cf.

γεῖοι.[12] (262) Ταῦτα[1] νὴ[2] τὴν Δήμητρα,[3] εἰ δεῖ[4] μὴ[5] ληρεῖν,[6] εὐλαβείας οὐ μικρᾶς δεῖται, ὡς βαδίζον[7] γε κύκλῳ καὶ δεῦρ' ἐλήλυθεν,[8] ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸ νόσημα τοῦτο. ἕως οὖν ἔτ'[9] ἐν ἀσφαλεῖ, φυλάξασθε[10] καὶ τοὺς πρώτους εἰςαγαγόντας ἀτιμώσατε.[11] εἰ δὲ μή· σκοπεῖθ'[12] ὅπως μὴ τηνικαῦτ'[13] εὖ λέγεσθαι δόξει[14] τὰ νῦν εἰρημένα, ὅτ' οὐδ' ὅ τι χρὴ ποιεῖν ἕξετε.[15] (263) Οὐχ ὁρᾶτε, ὡς ἐναργές, ὦ ἄνδρες[1] Ἀθηναῖοι, καὶ σαφὲς[2] παράδειγμ'[3] οἱ ταλαίπωροι[4] γεγόνασιν Ὀλύνθιοι;

(262) Haec per Cererem, si serio agendum est, non parvam prudentiam postulant. passim enim pervagatus etiam huc venit, Athenienses, morbus hic. dum igitur adhuc in tuto estis, cavete, et eos, qui eum primi introduxerunt, infamia punite. quod si neglexeritis; videte, ne tum ea, quae nunc dico, recte dicta esse videantur, quum nec quid faciendum reperietis. (263) Non cernitis, Athenienses, quam evidens et illustre exemplum

---

Theocrin. §. 16: *Φήσει — οὐχ αὐτὸν εἶναι τὸν ἐν τῷ γραμματείῳ γεγραμμένον, καὶ — ἐρεῖ, ὡς ἐκεῖνός ἐστιν. ἐγὼ δὲ —, ὁπότερός ἐστιν οὐκ ἔχω λέγειν, εἰ δ' οὖν ἐστὶν, ὡς οὗτος ἐρεῖ.* scil. *ὁ ἐν τῷ γραμματείῳ γεγραμμένος.* Xenoph. Hell. VI, 2 §. 16: *τοῖς δ' οὖσι* scil. *μισθοφόροις.* Vid. ad Megal. §. 27. 12) 'Malim *καὶ Ἀργεῖοι. etiam Argivi* scil. agitant.' Reiskius. Particulam quis requirat, quum additum sit *ταὐτά*?' Schaeferus.

262. 1) *ταὐτὰ* Aug1. — *τὰ αὐτὰ* Aug2. 2) *μὰ* Aug1. 2. (*k. r. s*). Recepit Reiskius. 'Recte *νὴ* Bekker (e *Σ. Ω.* et reliquis). enuntiatio enim est aiens, quodque in ea inest *οὐ* pertinet ad solum *μικρᾶς*.' Schaeferus. 3) *Δήμητραν Φ. r.* Aug2. Bav (*F*?). Vind4. Laur8. Vid. ad Olynth. III §. 32. 4) *χρὴ r.* Laur8. 5) *μὴ* om *Φ.* 6) *λοιδορεῖν* cod *η*. 7) *βαδιζων* pr *Σ.* 8) *εἰσελήλυθεν* LaurS (*εἰσ* linea m. sec notat). vulg. §. 260 sq. bis *εἰς .. εἰςελθὸν.* — *ἐλήλυθεν Σ.* 9) *ἐστὲ* Aldetc. LaurS. *r.* Vind3. 4. *Π.* Laur8. Mal. — *ἐστ'* vulg. — *ἔτ' Σ*, in cuius marg antiq *γρ. ἐστε.* 10) *φυλάξασθαι* pr *Ω.* 11) *ατιμασατε Ω.* (ω superscr.) — *ἀτιμάσατε* sec man LaurS. Cf. Cobet in Mnemos. VII, 4 p. 399 = Nov. Lectt. p. 749 sqq. 12) *σκοπεῖθ' Σ.* LaurS. *T. k. s. Π.* — *σκοπεῖσθ'* Aug1. (*F*?). — *σκοπεῖτε* vulg. 13) *ὅπως τηνικαῦτα* pr Mal, *μὴ* add Chr. — *ὅμως τηλικαῦτα r* sine *μή.* 14) *δόξει Σ.* Vind4. Laur8. (*F. Φ. r*). — *δόξῃ* vulg. item sic dedit Chr. tanquam corr. 15) *εὖ* *ἕξεστι* text LaurS, in marg pr man: *κείμενον. λέγεσθαι ... ποιεῖν* adscripsit omissa in textu.

263. 1) *ὦ ἄνδρες* om *r.* Laur8. — *ὦ ἄ. Ἀθ.* om Hermog. T. III p. 237 W. 2) *καὶ σαφὲς* om Aug2. 3) *τούτων παράδειγμα* Hermogenes. 4) *ταλαιπω* pr *Σ*, *ροι* add antiq (scriba primus?).

οἳ παρ' οὐδὲν οὕτως ὡς τὸ[5] τοιαῦτα[6] ποιεῖν ἀπολώλασιν, οἱ δείλαιοι.[7] ἔχοιτε δ' ἂν ἐξετάσαι καθαρῶς ἐκ τῶν συμβεβηκότων αὐτοῖς. (264) Ἐκεῖνοι[1] γάρ, ἡνίκα μὲν τετρακοσίους ἱππέας ἐκέκτηντο μόνον καὶ σύμπαντες οὐδὲν ἦσαν πλείους[2] πεντακισχιλίων[3] τὸν ἀριθμόν, οὔπω Χαλκιδέων πάντων εἰς

sit in miseros Olynthios editum? qui nulla alia re magis, quam propter istiusmodi facta, perierunt, miseri. idque ex eorum eventibus cognosci perspicue potest. (264) Illi enim quum quadringentos duntaxat equites haberent et universi non plures numero quinque milium essent, antequam

---

5) ὡς τὰ vulg. Ω in repetitis verbis. — ὡς τα (το superscr.) Σ eiusdem scribae manu. Π diversis manibus. — ὡς τὸ τὰ Ω in verbis primo positis (in repetitis om τὸ). F. Φ. t. u. v. Less. Laur8. Wolf. — ὡς τὸ Augl. 2. k. s. Laur8. 6) τοιαῦτα vulg. — ταῦτα k. s. — ταὐτὰ Augl. — — 'Correxi τὸ τοιαῦτα. redit enim τὸ ad ποιεῖν.' Reiskius. Etiam τὸ τὰ τοιαῦτα ferri posset. 7) οἳ . . . . . δείλαιοι bis habet Ω. — κείμενον Laur8 sic: ὀλύνθιοι οἱ παλαιοὶ ἔχοιτε δ'. in marg adscrips pr manus: οἳ παρ' οὐδὲν . . . δείλαιοι. Oculus aberravit ab ὀλύνθιοι οι πα ad λαιοι.

264. 1) ἐκεῖνος pr Ω. 2) πλείους τῶν Mor. r. Laur8. — τῶν om Σ. Laur8. vulg. 3) τετρακισχιλίων Augl. k. s. δ. — τετράκις χιλίων Aug2. — Erravit Shilleto cum aliis et nobis ipsis olim post Mitfordium putantibus (Prolegg. nostra histor. in Phil. I p. 27) in Xenoph. Hell. V, 2 §. 14 ὀκτακοσίων mutandum esse in ὀκτακισχιλίων. Nam de diversis loquuntur Demosthenes et Xenophon, hic scriptor de gravis armaturae militibus 800 et de pluribus cetratis, equitibus autem, si Acanthii et Apolloniatae accessissent, mille. orator vero Olynthios habuisse dicit 400 equites, et universos milites 5000. Si ratio e more antiquo fuit (1 eques ad 10 pedites), potius h. l. τετρακοσίους ἱππέας mutandum est in πεντακοσίους ἱππέας, quam πεντακισχιλίων in τετρακισχιλίων. nam Xenophon ibid. cap. 3 §. 1 narravit solos Olynthios circiter 600 equites habuisse, quem numerum diminuens orator dicere potuit 500. Quominus autem in Xenoph. l. c. ὀκτακισχιλίων scribatur, plura obstant, quae nunc exponere longum est, unum moneo, fieri non potuit, ut soli Olynthii 8000 hoplitas habuerint, tantum numerum e solis civibus delectum, tantum exercitum cum longe pluribus cetratis numerandum. Conferamus enim unum exemplum: Nicias ad expeditionem Siculam maiorem numerum postulans eo consilio, ut Athenienses desisterent, 5000 hoplitas ex Atheniensibus et sociis colligendos necessario esse dicit. Thuc. VI cap. 25. Cf. Manso Spart. T. II p. 207. Atqui Olynthiorum copiae inferiores erant quam Atheniensium. Nam universi Olynthii postea, quum potentior facta esset civitas, erant tantum decem milia. Vid. §. 266. Veros autem esse numeros a Xenophonte

ἓν συνῳκισμένων, Λακεδαιμονίων[4] ἐπ' αὐτοὺς[5] ἐλθόντων[6] πολλῇ καὶ πεζῇ καὶ ναυτικῇ[7] δυνάμει (ἴστε γὰρ δήπου τοῦθ' ὅτι γῆς καὶ θαλάττης ἦρχον ὡς ἔπος[8] εἰπεῖν Λακεδαιμόνιοι κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους), ἀλλ' ὅμως τηλικαύτης[9] ἐπ' αὐτοὺς ἐλθούσης δυνάμεως οὔτε τὴν πόλιν οὔτε φρούριον οὐδὲν ἀπώλεσαν,[10] ἀλλὰ καὶ μάχας πολλὰς ἐκράτησαν[11] καὶ τρεῖς τῶν πολεμάρχων ἀπέκτειναν καὶ τὸ τελευταῖον, ὅπως ἐβούλοντο,[12] οὕτω[13] τὸν πόλεμον κατέθεντο. (265) Ἐπειδὴ δὲ[1] δωροδοκεῖν ἤρξαντό τινες, καὶ δι' ἀβελτερίαν[2] οἱ πολλοί, μᾶλλον δὲ διὰ δυςτυχίαν, τούτους πιστοτέρους ἡγήσαντο[3] τῶν ὑπὲρ αὐτῶν[4] λεγόντων, καὶ Λασθένης μὲν[5] ἤρεψε[6] τὴν οἰκίαν τοῖς ἐκ Μα- 426

Chalcidenses omnes in unam civitatem coniuncti essent, a Lacedaemoniis petiti magnis et pedestribus et navalibus copiis (nostis enim hoc haud dubie, terra marique fere dixerim imperitavisse illis temporibus Lacedaemonios), attamen tantis oppugnati copiis neque urbem suam neque castellum ullum amiserunt, sed et proelia multa vicerunt et tres imperatores occiderunt et denique pacem ex animi sui sententia fecerunt. (265) Ut autem quidam acceptare munera coeperunt, et e stultitia vulgus, ac potius e calamitate, illos fideliores existimavit quam patriae studiosos oratores, et Lasthenes aedes suas contexit lignis dono allatis e Macedonia, et Eu-

---

traditos intelligimus, si ponimus cetratos fuisse circiter 3600. Tum convenit Demosthenis numerus 5000 universos. nam hoplitae 800 + equites circiter 600 + cetrati circiter 3600 = sunt universi 5000. 4) καὶ Λακ. *k.* 5) αὐτοῖς cod η. Cf. proxime infra. 6) αὐτοὺς ἐπελθόντων Appfr. 7) πολλῇ ναυτικῇ καὶ πεζῇ Mor. — πολλῇ πεζῇ καὶ ναυτικῇ *t.* — καὶ πεζῇ καὶ ναυτικῇ πολλῇ Ald. Fel. — πολλῇ καὶ πεζῇ καὶ ναυτικῇ Σ. Laur8. vulg. — πολλῇ καὶ ναυτικῇ καὶ πεζῇ Aug1. *k. s.* De πεζῇ a Thoma cit. vid. Cor. §. 100. 8) ἔπος om γρ Φ. Π. Mal. 9) τηλικαύτης post αὐτοὺς *k.* 10) ἀπολώλεσαν cod δ. 11) Cit. AnecdBkk. p. 151. 12) ἠβούλοντο Laur8. vulg. — ἐβούλοντο Σ. Ω. Aug2. Bav. AldT. Vind3. 4. Π. Laur8. Mal. marg Mor. 13) οὕτω καὶ Ω.

265. 1) γὰρ Hermog. T. III p. 709 W. Anonym. Rh. T. VIII p. 636 W. 2) ἀβελτηρίαν Laur8. vulg. — ἀβελτερίαν Σ. *r.* Vind3. 4. Π. Mal. Hermogenes. Anonymus Rh. Vid. ad Phil. IV §. 33. 3) ἡγήσατο Ald. Fel. 4) αὐτῶν Hermogenes. Anonymus Rh. Laur8. Bav. Vind4. Laur8. Schaeferus. — αὑτῶν Σ. vulg. — τῶν pr Ω, corr add ἀν. 5) Εὐθυκράτης μὲν οὖν loco Λασθένης μὲν Plutarch. Garrul. cap. 15 p. 510. A. 6) ἐστέγασε cod β. Apollonius: Ἔρεψα· ἐστέγασα. Iliad. A vs. 39. Hesychius: Ἐρέψομεν· στεγάσομεν. Aristoph. Avv. vs. 1110. Ne plura.

κεδονίας[7] δοθεῖσι[8] ξύλοις, Εὐθυκράτης[9] δὲ βοῦς ἔτρεφεν πολλὰς[10] τιμὴν οὐδενὶ δούς,[11] ἕτερος δέ τις ἧκεν ἔχων πρόβατα, ἄλλος[12] δέ τις ἵππους, οἱ δὲ πολλοί, [καὶ][13] καθ' ὧν ταῦτ' ἐγίγνετο,[14] οὐχ ὅπως ὠργίζοντο,[15] ἢ κολάζειν ἠξίουν τοὺς ταῦτα ποιοῦντας, ἀλλ' ἀπέβλεπον,[16] ἐζήλουν, ἐτίμων, ἄνδρας[17] ἡγοῦντο, (266) ἐπειδὴ[1] ταῦθ' οὕτω[2] προήγετο καὶ τὸ δωροδοκεῖν ἐκράτησεν· χιλίους μὲν ἱππέας κεκτημένοι, πλείους δ' ὄντες ἢ μύριοι, πάντας δὲ τοὺς περιχώρους ἔχοντες συμμάχους, μυρίοις δὲ ξένοις[3] καὶ τριήρεσι πεντήκονθ' ὑμῶν

thycrates boves multos aluit pretio nemini numerato, et alius quis oves advexit, alius equos, vulgus autem, in cuius fraudem illa fiebant, non modo non iratum est aut id genus hominum punivit, sed suspexit, invidit, veneratus est, viros putavit, (266) ut ea ita creverunt et largitiones invaluerunt; quanquam equites mile illi habebant et plures erant decem milibus, et cum finitimis omnibus societate coniuncti, et vos decies mile

---

7) λακεδαιμονίας pr Σ, rec μ super λ scripsit et αιμ linea notavit. In marg apparet α, nescio cur. Etiam pr LaurS λακεδαιμονίας habuisse videtur. 8) δοθεῖσι om Plutarchus. Delendam putabat Taylorus 'innocentissimam vocem' Schaeferus. Dobraeus contulit Timoth. p. 1192 §. 26: ἐπειδὰν ἀφίκηται ἐκ Μακεδονίας ὁ Φιλώνδας .... ἄγων ξύλα τὰ δοθέντα τούτῳ ὑπὸ Ἀμύντου. 9) Ἰφικράτης Aug2. 10) πολλοὺς Ω. Vid. Schaefer. ad Longin. p. 389. 11) διδοὺς s. Laur8. LaurS. 12) ἄλλως Ald. 13) καὶ delendum iussit Dobraeus. Merito. καὶ originem debere videtur proximo vocabulo. 14) ἐγίγνοντο r. Vind4. Laur8. 15) ὀργίζοντο Ω. LaurS. 16) ἐπέβλεπον Aug2. 17) ἐζήλουν ἄνδρες sine ἐτίμων· Ω.

266. ἐπεὶ δὲ Aug1. s. — ἐπειδὴ Σ. LaurS. vulg. — 'Fort. addendum δὴ vel γοῦν vel τοίνυν propter prolixitatem periodi.' Wolfius. 'Imo ἐπεὶ δὲ'. Taylorus. ἐπειδὴ δὲ Reiskius de suo. Sequebantur Bekkerus etc. At recte de sententia quidem Wolfius iudicabat, male δὲ inserebatur. Est enim repetitio superioris ἐπειδὴ ad singulas res numeratas colligendas non repetita adversativa particula. De quo usu paulo rariore vid. Doberenz. l. c. p. 19 sq. Totusque locus est sanus neque anacoluthiam continet, neque apodosi caret, neque nominativi pendent. Nam longior protasis verbo ἐκράτησεν clausa est, nominativi vero κεκτημένοι, ὄντες et ἔχοντες cum sequentibus genitivis absolutis ὑμῶν βοηθησάντων colliguntur apposito nominativo οὐδὲν (*οὐδὲν ist apposition zu κεκτημένοι* etc.), sententia autem haec est: quod Olynthii mile equites habebant, quod plures decem milibus erant, quod socii omnes finitimi et nos adiuvabamus eos — nihil horum eos servare potuit. 2) οὕτως ταῦτα Anonym. Rh. T. VIII p. 636 W. 3) μυρίους δὲ ξένους Φ.

βοηθησάντων[4] αὐτοῖς καὶ ἔτι τῶν πολιτῶν τετρακιςχιλίοις, οὐδὲν αὐτοὺς τούτων[5] ἠδυνήθη[6] σῶσαι, ἀλλὰ πρὶν μὲν[7] ἐξελθεῖν ἐνιαυτὸν τοῦ[8] πολέμου τὰς πόλεις ἁπάσας ἀπωλωλέκεσαν[9] τὰς ἐν τῇ Χαλκιδικῇ προδιδόντες[10] καὶ Φίλιππος οὐχ ὑπεῖχεν[11] ὑπακούων[12] τοῖς προδιδοῦσιν, οὐδ' εἶχεν[13] ὅ τι

peregrinis et triremibus quinquaginta et quater mile praeterea civibus opem iis ferebatis, nihil horum iis saluti esse potuit, sed prius quam belli annus exiret, oppida omnia Chalcidicae ditionis perdiderunt proditores, et Philippus non sustinuit obtemperare prodentibus, nec scivit, quid primum

---

4) τριήρεσι ἡμῶν βοηθησάντων sine πεντήκονθ' Anonymus Rhet. cit. 5) τούτων om LaurS. in ἐνιαυτὸν proximo extremum corr. sec. m. 6) ἐδεήθη cod δ. — ἐδυνήθη LaurS. 7) μὲν om Paul. 8) τοῦ om Paul. 9) ἀπολωλέκεσαν Σ. vulg. — ἀπωλωλέκεσαν LaurS. Ω. Chr. Vid. Prolegg. Gramm. §. 83 p. 93. 10) οἱ προδιδόντες LaurS. vulg. — οἱ om Σ. Augl. k. s. — 'οἱ προδιδόντες fort. gloss.' Marklandus. 'Recte delet.' Dobraeus. 'Id quoque credo. Hoc non potuit a Demosthene proficisci, scil. τὰς πόλεις ἀπολωλέκεσαν ... οἱ προδιδόντες καὶ Φιλ. ... τοῖς προδιδοῦσιν.' Taylorus. 'Non assentior. tales repetitiones tantum abest ut onerent orationem, ut eius vim augeant. Orator toto hoc loco de pernicie Olynthiis per proditionem allata loquens nomen proditorum aptissime ingeminat, quo magis persuadeat auditoribus omnia facienda esse [adversariumque condemnandum], ne in eandem ipsi perniciem incidant.' Schaeferus. — 'Recte dissentiente Schaefero, qui tamen in eo erravit, quod οἱ προδιδόντες tantummodo de corruptis hominibus istis, de quibus supra orator locutus erat, intellexit. Equidem potius cum codd. Σ. k. s. fecerim, qui articulum οἱ omittunt et προδιδόντες explicuerim per *tradentes.* nam subiectum ad ἀπολωλέκεσαν omnes sunt Olynthii, qui dicuntur χιλίους ἱππέας κεκτημένοι etc. Tradidisse autem urbes omnes in terra Chalcidica recte dicuntur. — Vertes igitur: *sie hatten alle staedte durch* (freiwillige) *uebergabe verloren.*' Benselerus Hiat. p. 99. Toto loco agitur de proditoribus, itaque etiam h. l. ea notio propior est, quam traditionis sponte factae. προδιδόντες infinite dictum *(verräther*, non *die verräther)* indicativo subiicitur, quia secundum optimos libros et sententiam articulus οἱ delendus est, qui si additur, soli Lasthenes et Euthycrates intelliguntur. De illis autem repetitionibus vid. not. 17 et ad Phil. II §. 1 not. 4. 11) οὐκέτ' εἶχεν vulg. — οὐχ' ὑπεῖχεν Σ. pr LaurS. Augl. k. s. Cf. not. 12. 12) ἀκούων T. (Ven?). — ὑπακούων Σ. pr LaurS. Augl. k. s. δ. Ask. Obs. AldT. Vind3. — ὑπακούειν vulg. corr LaurS. 'Textum Bekkeri, a quo nunquam nisi valde invitus dissentiam, hic pluribus codd. munitum reliqui, quamquam fateor inesse aliquid quod displiceat. Certe οὐκέτ' εἶχεν ... οὐδ' εἶχεν non valde placet auribus. Tentat Dobraeus καὶ Φιλ. οὐδ' εἶχεν ὑπακούων τοῖς πρ. ὅ τι πρῶτον

πρῶτον λάβῃ,[14] *πεντακοσίους δ' ἱππέας προδοθέντας ὑπ' αὐτῶν τῶν ἡγουμένων*[15] *ἔλαβεν αὐτοῖς*[16] *ὅπλοις ὁ Φίλιππος,*[17] *ὅσους οὐδεὶς πώποτ' ἄλλος ἀνθρώπων.* (267) *καὶ οὔτε τὸν ἥλιον ᾐσχύνονθ', οἱ ταῦτα ποιοῦντες οὔτε τὴν γῆν πατρίδ'*[1] *οὖσαν, ἐφ' ἧς ἕστασαν,*[2] *οὔθ' ἱερά, οὔτε τάφους, οὔτε τὴν μετὰ ταῦτα γενησομένην αἰσχύνην ἐπὶ τοιούτοις*[3] *ἔργοις. Οὕτως ἔκφρονας, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ παραπλῆγας τὸ δωροδοκεῖν ποιεῖ. ὑμᾶς οὖν, ὑμᾶς*[4] *εὖ φρονεῖν δεῖ τοὺς πολλούς, καὶ μὴ ἐπιτρέπειν τὰ τοιαῦτα, ἀλλὰ κολάζειν δημοσίᾳ. καὶ γὰρ ἂν καὶ*[5] *ὑπερφυὲς εἴη, εἰ κατὰ μὲν τῶν*[6] *Ὀλυνθίους προδόντων*[7] *πολλὰ καὶ*[8] *δείν' ἐψηφίσασθε, τοὺς δὲ παρ' ὑμῖν αὐτοῖς ἀδικοῦντας μὴ κολάζοντες φαίνοισθε. Λέγε*[9] *τὸ ψήφισμά μοι*[10] *τὸ*[11] *περὶ τῶν Ὀλυνθίων.*

occuparet, et quingentos equites ab ipsis ducibus traditos cum ipsis armis cepit, quot nemo unquam alius hominum. (267) neque illi solem reverebantur qui id agebant, neque terram patriam in qua stabant, neque fana neque sepulcra neque dedecus talia facinora secuturum. Usque adeo vecordes, Athenienses, et attonitos faciunt largitiones. Vos igitur, vos multitudo, et sapietis et ad talia facinora non connivebitis, sed publice punietis. nihil enim fieri posset vel absurdius, quam ut, quum in proditores Olynthiorum multa et atrocia statueritis, eos, qui apud vos ipsos deliquerunt, non puniretis. Recita mihi decretum de Olynthiis.

λάβῃ'. Shilleto. De offensione illa cf. not. 10. Quod vero idem vir doctissimus Turicenses vituperat ad optimorum codicum lectionem firmandam §§. 51 et 215 male citasse, moneam, quem locum ipse Platonicum Gorg. p. 497 B citavit, h. l. non aptum esse. nam *ὑπεῖχεν ὑπακούων* conferendum est cum *κλύων ἀνέξεται* Aeschyl. Pers. vs. 836 i. e. *obtemperare* sustinebit. — Hesychius: *Ὑπέχει· ὑπομένει.* — Sententia est: Philippus non tolerabat molestos proditores ad fastidium omnia offerentes auscultare. 13) *εἶχον* cod ζ. 14) *λάβοι* Aug2. — — 'Nunc credo *οὐκέτ'* ... *προδιδοῦσι* aut *οὐδ' εἶχεν* ... *λάβῃ* plane delenda.' Dobraeus. Proximum *δ' ἱπ* correctum est in LaurS. 15) *ἡγεμόνων* vulg. — *ἡγουμένων* Fel. *Σ*. LaurS. *T*. 16) *αὐτος* pr *Ω*. 17) *ὁ Φίλιππος* 'iterum gl. sapit.' Taylorus. Vid. §§. 59. 319. Cor. §. 43 etc. Cf. not. 10.

267. 1) *πατρίδαν* Aug2. — — Pro *ἧς* proximo: *οἷς* Ald. pr *Ω*. *t*. *u*. Vind3. 2) *ἕστασιν* AldV. AldB. 3) *τοῖς τοιούτοις* LaurS. vulg. — *τοῖς* om *Σ*. *T*. Lind. 4) *ὑμᾶς* om Aug1. *k*. *s*. 5) *καὶ* om pr LaurS lineam finiens. 6) *τοὺς* cod *δ*. 7) *γρ. προδιδόντων* marg Mor. 8) *καὶ* om *Ω*. *u*. Vind3. 9) *λέγε οὖν* Aug1. *k*. *s*. AldT. Aldetc. — *οὖν* om *Σ*. vulg. 10) *μοι* om Ald. Fel. *Ω*. *F*. *Φ*. *t*. *u*. *v*. Vind3. 4. *Π*. Mal. — habent *Σ*. LaurS. vulg. 11) *τὸ* om Lind. Mal. add Chr.

ΨΗΦΙΣΜΑ.[1] 427

268. Ταῦθ' ὑμεῖς, ὦ ἄνδρες δικασταί,[2] ὀρθῶς καὶ καλῶς πᾶσιν[3] Ἕλλησι[4] καὶ βαρβάροις δοκεῖτ' ἐψηφίσθαι[5] κατ' ἀνδρῶν προδοτῶν καὶ θεοῖς ἐχθῶν. ἐπειδὴ τοίνυν τὸ δωροδοκεῖν πρότερον τοῦ[6] τὰ[7] τοιαῦτα ποιεῖν ἐστὶ καὶ δι' ἐκεῖνο καὶ τάδε πράττουσί τινες· ὃν ἄν, ὦ ἄνδρες[8] Ἀθηναῖοι, δωροδοκοῦντ' ἴδητε,[9] τοῦτον καὶ προδότην εἶναι[10] νομίζετε. εἰ δ'[11] ὁ μὲν καιρούς, ὁ δὲ πράγματα, ὁ δὲ στρατιώτας προδίδωσιν· ὧν[12] ἂν ἕκαστος ὑμῶν[13] οἶμαι κύριος γένηται,[14] ταῦτα διαφθείρει,[15] μισεῖν δ'[16] ὁμοίως τοὺς τοιούτους πάντας[17] προςήκει.[18] (269) Ἔστι δ' ὑμῖν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, περὶ τούτων

268. Haec vos, iudices, recte praeclareque omnium et Graecorum consensu et barbarorum decrevistis in proditores et homines diis invisos. Quum igitur acceptatio munerum talia facinora praecedat et propter illa etiam haec quidam admittant; quemcunque, Athenienses, acceptare munera videritis, eum etiam proditorem esse putatote. quod si alius occasiones, alius negotia, alius milites prodit; quodcunque singulus a vobis mandatum sibi habet, id perdit, pari autem omnes tales digni sunt odio. (269) Vos autem, Athenienses, in ea re soli omnium hominum exemplis

---

268. 1) *ψηφισματα* titulus margo LaurS. *Σ* cum signo crucis super *τα* syllabam, ita tamen, ut in linea superiore post *ὀλυνθίων* appareat, quo vocabulo caput finitur. — om text LaurS. 2) *ὦ ἀθηναῖοι* Vind4. *δ*. *Π*. Laur8. Mal. — *ἀθηναῖοι* m pr suprascriptum super *δικασταὶ* in LaurS, delevit m sec. 3) *καὶ καλῶς καὶ πᾶσιν k*. 4) *Ἕλλησί τε* vulg. — *τε* om *Σ*. LaurS. Augl. 2. (*Φ*. *k*. *s*.) Cf. §. 317. 5) *εψηφίσασθαι* pr *Ω*. — *ψηφίσασθαι* Augl. 2. *k*. *r*. *s*. *Π*. Laur8. Mal. 6) *τοῦ* om pr *Ω*. 7) *τὰ* om *t*. *v*. 8) *ὃν ἄνδρες* sine *ἂν ὦ Ω*. 9) *εἰδῆτε* marg Mor. 10) *εἶναι* om Aug2. 11) *εἴ γε* coniecit Dobraeus, contextum non intelligens. 12) *μὲν* addidit Reiskius de suo, perperam. — — *προδίδωσι καὶ ὧν* male coniecit Taylorus. 13) *ὑμῶν* om *Ω*. Augl. 2. Vind4. *Π*. Laur8. Mal. (*k*. *r*. *s*. *u*.) punctis notant AldV. AldB. — habent *Σ*. LaurS. vulg. — 'Mihi videtur melius abesse.' Schaeferus. Addere poterat orator, quia etiam iudices qui tunc erant, prodere poterant *τὰ πράγματα* sontem absolventes. Sed id h. l. ineptum foret. Scr. *παρ' ὑμῶν*. — *αὐτῶν* coniecit Taylorus. 14) *γίγνηται* Ald. Mor. *Ω*. *F*. *Φ*. Vind4. *Π*. Laur8. Mal. — *γένηται* Σ. LaurS. vulg. marg Bav. — *γέγνηται* Vind3. 15) *ταῦτα προδίδωσι καὶ διαφθ*. Aug2. — *ταῦτα καὶ προδίδωσι καὶ διαφθ*. cod *e*. 16) *δ'* om *v*. — *δὴ* coniecit Taylorus infelici ave. 'Sensus: ut res diversae sint, quas proditores perdunt, aliae maioris, minoris aliae momenti, tamen omnes proditores eodem sunt odio prosequendi.' Schaeferus. 17) *ἅπαντας* vulg. — *πάντας Σ*. LaurS. Augl. *k*. *s*. (Vind3). 18) *μισεῖν . . . προςήκει* om Laur8.

μόνοις τῶν πάντων[1] ἀνθρώπων οἰκείοις χρῆσθαι παραδείγμασι, καὶ τοὺς προγόνους, οὓς ἐπαινεῖτε δικαίως, ἔργῳ μιμεῖσθαι. εἰ[2] μὴ τὰς μάχας μηδὲ τὰς στρατείας[3] μηδὲ τοὺς κινδύνους, ἐν οἷς ἦσαν ἐκεῖνοι λαμπροί, συμβαίνει καιρός,[4] ἀλλ' ἄγεθ' ἡσυχίαν ὑμεῖς ἐν τῷ παρόντι· ἀλλὰ τό γ' εὖ[5] φρονεῖν αὐτῶν μιμεῖσθε. (270) τούτου[1] γὰρ πανταχοῦ χρεία, καὶ οὐδέν ἐστιν πραγματωδέστερον[2] οὐδ' ὀχληρότερον τὸ καλῶς φρονεῖν τοῦ κακῶς, ἀλλ' ἐν τῷ ἴσῳ χρόνῳ[3] νυνὶ καθή-

uti domesticis potestis et maiores, quos iure laudatis, ipsa re imitari. nisi proelia et expeditiones et discrimina, in quibus illi fuerunt splendidi, imitanda incidunt, sed otium nunc vos agitis; at prudentiam certe eorum imitamini, (270) qua ubivis est opus, neque operosius est aut molestius sapere, quam desipere, sed pari tempore nunc sedens vestrùm quisque,

---

269. 1) *πάντων τῶν ἄλλων* Aldetc. — *τῶν ἄλλων* Augl. 2. *k. s. ε.* — *τῶν πάντων Σ.* LaurS. vulg. — 'Mihi placet *μόνοις τῶν ἄλλων ἀνθρώπων.* Cf. p. 475, 23: *εἴ τινες μόνοι τῶν ἄλλων μετοίκων μὴ χορηγοῖεν.* — p. 1377, 13: *μόνοι τῶν ἄλλων Βοιωτῶν.* — p. 1480, 7: *τὰς συμφορὰς βεβαίας τούτοις μόνοις τῶν ἄλλων μένειν.* Alia dedi in H. Stephani Thes. col. 1841 C.' Schaeferus. At cf. Phil. IV §. 66: *ἐν μόνῃ τῶν πασῶν πόλεων, τῇ ὑμετέρᾳ.* 2) *καὶ γὰρ εἰ* Mor. AldV. Less. AldB. AldT. *γρ* marg antiq *Σ.* LaurS. *Ω.* Vind3. (*k. r. s. u*). — *καὶ γὰρ* om Ald. Fel. *Σ. F. T. Φ. t. v.* Vind4. pr *Π* (add prior corrector). pr Mal (add Chr). 3) *στρατιὰς* Augl. *k. r. s.* Laur8. pr Mal. 4) *ἐν τοῖς νῦν συμβαίνει καιρὸς* pr LaurS. — *συμβαίνει καιρὸς Σ. F. T. Φ. v.* Lind. Mal. pr *Π.* — *συμβαίνειν καιρὸς* Aldetc. *t.* — *γρ. ἐν τοῖς νῦν συμβαίνει καιροις* marg antiq *Σ.* corr LaurS. — *ἐν τοῖς νῦν συμβαίνει μιμεῖσθαι καιροῖς* vulg. — *ἐν τοῖς νῦν συμβαίνει μιμεῖσθαι καιρὸς* pr *Ω*, corr ultimum *ος* in *οῖς.* — *ἐν τοῖς νῦν μιμεῖσθαι συμβαίνει καιροῖς* AldT. secundus corrector *Π.* 5) *γε* sine *εὖ* Mal.

270. 1) *τοῦτο r.* 2) *πραγμαδοτέστερον Ω.* 3) 'Quicquid statuatur de hoc textu, dubio sane atque ut videtur inficeto, nemo integrae mentis absolverit mirabilem istam conversionem *pari spatio temporis.* Sed locus sine dubio est contaminatus. Non nihil proficimus sublata voce *χρόνῳ.* vos nunc in deliberationibus aequalem partem reip. sustinentes ac illi militantes. Paene videor tenere mentem auctoris.' Taylorus. 'Quo quis temporis spatio male consulendo rempl. perdat, eodem recte suadendo servet; bonis et salutaribus inveniendis consiliis nihilo plus temporis operaeve opus est quam pestiferis excogitandis.' Reiskius. 'Vere Reiskius. Taylorus autem hîc etiam crepans textus corruptionem, tam turpiter lapsus est, ut turpius non potuerit.' Schaeferus.

μενος[4] ὑμῶν ἕκαστος, ἂν μὲν ἃ χρὴ γιγνώσκῃ[5] περὶ τῶν πραγμάτων καὶ ψηφίζηται,[6] βελτίω τὰ κοινὰ ποιήσει τῇ πόλει καὶ ἄξια τῶν προγόνων πράξει, ἂν δ' ἃ μὴ δεῖ, φαυλότερα[7] καὶ ἀνάξια τῶν προγόνων ποιήσει.[8] τί οὖν ἐκεῖνοι περὶ τούτων ἐφρόνουν; ταυτὶ[9] λαβὼν ἀνάγνωθι, γραμματεῦ. δεῖ γὰρ ὑμᾶς ἰδεῖν,[10] ὅτι ἐπὶ τοῖς[11] τοιούτοις ἔργοις ῥαθυμεῖτε, ὧν θάνατον κατεγνώκασιν[12] οἱ πρόγονοι. Λέγε.[13]

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΕΚ ΣΤΗΛΗΣ.[1] 428

271. Ἀκούετε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῶν γραμμάτων λεγόντων Ἄρθμιον[2] τὸν Πυθώνακτος τὸν[3] Ζελείτην ἐχθρὸν εἶναι καὶ πολέμιον τοῦ δήμου τοῦ[4] Ἀθηναίων καὶ τῶν συμμάχων

si quae oportet de rebus cognoverit et decreverit, reipublicae commodis consulet, et a dignitate maiorum non degenerabit, sin quae non decet, statum rerum communium deteriorem faciet et indignum maioribus. Ut igitur in istos fuerunt animati? haec cape, scriba, et lege. videndum enim vobis est vos in iis rebus esse segnes, propter quas capitis sontes damnarunt maiores. Recita.

271. Auditis, Athenienses, hoc scripto contineri Arthmium Pythonactis filium Zelitam esse inimicum et hostem populi Atheniensis et so-

---

4) καθημένον Vind3. 5) γιγνώσκειν T. AldT. — γινώσκει Ω. 6) ψηφίζεται Mor. Ω. — ψηφίζηται Laur8. vulg. Σ ηται in erasis habet. 7) φλαυρότερα r. Π. Vid. ad Synt. fin. — φαυλότερά τε sec man LaurS. F. T. Φ. AldT. τε om Σ. pr LaurS. vulg. — — καὶ ἄξια ... φαυλότερα (ante καὶ ἀνάξια) om pr Mal. — πράξει (post προγόνων) .... προγόνων om Ω. 8) ποιήσει delendum censet Dobraeus supplens πράξει. 9) ταύτῃ u. 10) εἰδέναι LaurS. vulg. — ἰδεῖν Σ. Cf. §. 271. Vid. ad §. 254. 11) τοῖς om Augl. k. Π. Laur8. Mal. 12) κατεγν. ὑμῶν Mor. Augl. r. s. Laur8. — κατεγν. καθ' ὑμῶν k. — ὑμῶν om Σ. LaurS. vulg. — (Laur8 habet οἱ superscr.). 13) λέγε om Augl. k. s. δ. — λέγε ταῦτα Aldetc. — ταῦτα om Σ. LaurS. vulg. — punctis notavit AldT.

271. 1) Γραμματα εκλογης Σ. LaurS (in textu). vulg. — γράμματα ἐκ στήλης marg Mor. AldV. — γράμματα Φ. Bav. Vind4. Mal. corr Π. — γράμμα pr Π. — στήλη AldV (in altero margine). Augl. 2. (k. s). Dinarch. c. Aristog. versus finem. — γράμματα. στήλη r. Laur8. — ἐκλογῆς punctis notavit AldT. Cf. Phil. III §§. 41 sqq. ibiq. ann. 2) ἀρίθμιον man sec LaurS. Augl. k. AldT. Laur8. — ἄριθμον t. — ἄρθμιον Σ. pr LaurS. vulg. 3) De articulis τὸν .. τὸν dubitat Dindorfius. Vid. nos ad Phil. III l. c. 4) τῶν Aldetc. LaurS. Ω. r. t. u. Vind3. 4. Laur8. — τοῦ Σ. vulg. — AldV τοῦ punctis notatum.

αὐτὸν[5] καὶ γένος[6] πᾶν.[7] διὰ τί; ὅτι τὸν χρυσὸν ἐκ[8] τῶν βαρβάρων εἰς τοὺς Ἕλληνας ἤγαγεν. οὐκοῦν ἔστιν, ὡς ἔοικεν, ἐκ τούτων ἰδεῖν, ὅτι οἱ πρόγονοι μὲν[9] ὑμῶν,[10] ὅπως μηδ' ἄλλος ἀνθρώπων μηδεὶς[11] ἐπὶ χρήμασι μηδὲν ἐργάσεται[12] κακὸν τὴν Ἑλλάδα, ἐφρόντιζον, ὑμεῖς δέ, οὐδὲ[13] τὴν πόλιν αὐτὴν ὅπως μηδεὶς τῶν πολιτῶν ἀδικήσει[14] προορᾶσθε. (272) Νὴ Δί'[1] ἀλλ' ὅπως ἔτυχε ταῦτα τὰ γράμμαθ' ἕστηκεν. Ἀλλ' ὅλης[2] οὔσης ἱερᾶς[3] τῆς ἀκροπόλεως[4] ταυτησὶ καὶ πολλὴν εὐρυχωρίαν ἐχούσης παρὰ τὴν χαλκῆν τὴν[5] μεγάλην[6] Ἀθηνᾶν ἐκ δεξιᾶς[7]

ciorum, ipsum et universum eius genus. cur? quod aurum a barbaris in Graeciam invexit. Hinc apparet nimirum maioribus vestris, ne quisquam hominum propter pecuniam malum inferret Graeciae, fuisse curae, vos autem ne illud quidem cavetis, ne vestrorum quis civium reipublicae ipsi iniuriam faciat. (272) At per Iovem id monimentum utcunque collocatum est. Imo quum haec tota arx sit sacrosancta et amplum spatium occupet;

---

5) *αὐτῶν F* (non Bav?). *Φ*. — $\overset{ων}{αὐτον}$ *k*. 6) *καὶ γένος* om pr *Σ*, add antiq. 7) *ἅπαν* Aldetc. *F* (non Bav). — *πᾶν Σ*. LaurS. vulg. 8) *τὸν χρ. τὸν ἐκ* Mor. Augl. secundus corr *Π*. Laur8. (Aug2. *k. r. s*). Phil. III l. c. — secundum articulum om *Σ*. LaurS (qui *ἐκ* in rasura habet). vulg. 'Quibus si quis obsequatur, vide ne *τὸν* ante *χρυσὸν* omittendum sit.' Shilleto. At primus articulus significat *notum* illud, praepositio *ἐκ* construenda est cum verbo *ἤγαγεν*. Vid. Funkhaen. in Diar. Antiq. 1841 No. 37 p. 306. Cf. Aeschin. Ctes. vers. finem: *τὸ ἐκ Μήδων χρυσίον*, sed Dinarch. c. Aristog. vers. finem: *τὸ χρυσίον ἐκ Μήδων*. 9) *μὲν* om *r*. Laur8. 10) *ἡμῶν Σ*. vulg. — *ὑμῶν* Aldetc. LaurS. Augl. (*k. s*). Recte, sequitur *ὑμεῖς δέ*. 11) *μηδεὶς* om *Φ*. 12) *ἐργάσηται* LaurS. vulg. — *ἐργάσεται* marg Mor. AldV. *T*. Augl. pr *k*. Lind. — $\overset{η}{ἐργάσεται}$ *Σ*, *ε* inferius linea transfossum est. 13) *οὐδὲ* om pr *Ω*, add marg. 14) *ἀδικήσει Σ*. LaurS. *T*. *F*. Augl. *k*. AldV. Vind4. *Π*. Mal. — *ἀδικήσῃ* vulg. — $\overset{η}{ἀδικήσει}$ *s*.

272. 1) *οὐ μὰ δία* marg Mor. In AldV marg apparet 'hypophora.' Recte. Vid. Klotz. ad Devar. T. II p. 12. 2) *πάσης* Minucianus Rh. T. IX p. 607 W. 3) *ἱερῶς* Paul typogr. 4) *πόλεως k*. 'Vid. Thucyd. II, 15: *καλεῖται . . . ἡ ἀκρόπολις μέχρι τοῦδε ἔτι ὑπ' Ἀθηναίων πόλις*. Apud Demosthenem tamen *πόλις* sic usurpatum non memini.' Shilleto. Scribae oculis debetur h. l. vocabulum dimidium scribentis. — — *τῆς ἀκροπόλεως ἱερᾶς*, omissis *ταυτησὶ . . . ἐχούσης* Iosephus Rhac. Rh. T. III p. 499 W. Minucianus. — *ταυτησὶ* om etiam Maximus Plan. Rh. T. V 464 W. 5) *τὴν* om Minucianus. Vid. Bernhard. Synt. p. 322. 6) *μεγάλην* om Iosephus Rh. 7) *ἐν δεξιᾷ* Aldetc. *Ω*. *Π*. Laur8. Mal

ἕστηκεν, ἣν ἀριστεῖον ἡ πόλις τοῦ πρὸς τοὺς βαρβάρους πολέμου δόντων τῶν[8] Ἑλλήνων τὰ χρήματα· ταῦτ'[9] ἀνέθηκεν. Τότε μὲν τοίνυν οὕτω[10] σεμνὸν ἦν τὸ δίκαιον καὶ τὸ κολάζειν τοὺς τὰ[11] τοιαῦτα ποιοῦντας ἔντιμον, ὥςτε[12] τῆς αὐτῆς ἠξιοῦτο[13] στάσεως τό. τ' ἀριστεῖον τῆς θεοῦ καὶ αἱ[14] κατὰ τῶν τὰ[15] τοιαῦτ' ἀδικούντων τιμωρίαι. νῦν δὲ γέλως, ἄδεια,[16] εἰ μὴ τὴν ἄγαν ταύτην ἐξουσίαν[17] σχήσετε νῦν ὑμεῖς. (273) Νομίζω τοίνυν ὑμᾶς,[1] ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, οὐ καθ' ἕν τι μόνον τοὺς προγόνους μιμουμένους ὀρθῶς ἂν ποιεῖν, ἀλλὰ καὶ κατὰ[2] πάντα, ὅσ' ἔπραττον, ἐφεξῆς. ἐκεῖνοι τοίνυν, ὡς ἅπαντες[3] εὖ

iuxta aeream illam et magnam Minervam, ad dextram situm est, quam in victoriae memoriam barbarici belli, data pecunia illa a Graecis, respublica consecravit. Ac tum quidem tanti fiebat iustitia tantoque studio sontes plectebantur, ut eadem statio et deae praemio et talium scelerum supplicio tribueretur. nunc autem risus, impunitas, nisi vos immodicam istam licentiam nunc reprimetis. (273) Existimo autem recte vos, Athenienses, esse facturos, si non una tantum in re maiores, sed etiam in omnibus omnino imitemini, quae illi fecerunt. Illi igitur, quod vos omnes audi-

---

(*F. r. t. v*). — *δεξιᾷ* sine praepositione *u*. — *ἐκ δεξιᾶς Σ*. vulg. Hermogenes T. III p. 259 W. — om pr Laur8 lineam finiens. Iosephus Rh. — *ἐκ δεξιῶν* post *ἕστηκεν* Maximus. — *ἐν δεξιᾷ τὴν στήλην ἀνέστησαν* Minucianus. 8) *τῶν* om Ald. Fel. *Ω. t. u. v*. Vind3. — habent articulum *Σ*. Laur8. vulg. 9) *ταῦτ'* eiiciebat Dobraeus. 10) *οὕτως Ω*. 11) *τὰ* om *t. v*. 12) *ὡς* pr Bav (non *F*?). 13) *ἠξιοῦντο* Appfr. AldV. 14) *αἱ* om *T*. Respicit locum Schol. Aristidis p. 253 Fromm. 15) *τὰ* om *Ω*. 16) *ἄδεια, αἰσχύνη* Laur8. vulg. — 'Lege: *νῦν δὲ γέλως, αἰσχύνη, εἰ μὴ τὴν ἄδειαν ταύτην καὶ ἐξουσίαν σχήσετε νῦν ὑμεῖς*.' Taylorus. 'Correxi de meo sic: *νῦν δὲ γέλως, ὅση ἄδεια Αἰσχίνῃ*. Iam vero res risu digna est, quantam licentiam largitiones accipiendi et corradendi bonaque vestra vendendi et intervertendi vos Aeschini dederitis. I. e. vos deridendi estis ob hanc tantam, tam turpem socordiam.' Reiskius. Infelix coniectura. — *αἰσχύνη* om *Σ*. Ea notio h. l. minus apte cum duabus praegressis coniungitur. Vid. §. 267. 'Mirum ni recte om *αἰσχύνη Σ*, nempe scholion ad *γέλως*, quod forsan expulit genuinam vocem. nisi forte utrumque, *ἄδεια* et *αἰσχύνη*, sint diversorum scholia. Satis *γέλως*, ut p. 435, 16.' Dobraeus. — *ἄδεια, αἰσχίνη Ω*. 17) *ἐξουσίαν ταύτην* Reiskius tacite de suo.

273. 1) *ὑμᾶς* post compellationem ante *οὐ* ponunt *r*. Vind4. Laur8. 2) *ἀλλὰ καιτα* (superscr. *κα*) Laur8, *καὶ* deletum est. 3) *πάντες r. Π*. Laur8. Mal.

οἶδ' ὅτι τὸν λόγον[4] *τοῦτον ἀκηκόατε,*[5] *Καλλίαν τὸν Ἱππονίκου ταύτην*[6] *τὴν ὑπὸ πάντων θρυλουμένην*[7] *εἰρήνην πρεσβεύσαντα, ἵππου μὲν*[8] *δρόμον ἡμέρας πεζῇ μὴ καταβαίνειν*
429 *ἐπὶ τὴν*[9] *θάλατταν*[10] *βασιλέα,*[11] *ἐντὸς δὲ Χελιδονιῶν*[12] *καὶ*

visse compertum habeo, Calliam Hipponici filium, quum legatus celebratam illam pacem fecisset, ut neque intra spatium, quantum cursu equi uno die confici posset, rex Persarum cum exercitu ad mare descenderet,

---

4) *λόγον* in erasis 9 literis *Σ*, sed scriptum prima manu. 5) *τοῦτον ἀκηκόατε τοῦτον k*. 6) *τὸν ταύτην* Wolfius. 'Malim *τὸν ταύτην*.' Reiskius. 'Non opus.' Schaeferus. 7) *θρυλλουμένην* LaurS. vulg. — *θρυλουμένην Σ. Τ. F. Φ.* Augl. *k. Π.* corr Mal. Cf. Prolegg. Gramm. §. 123. 8) *μὲν οὖν* Aug2. 9) *τὴν* om *F* (non Bav). *Φ. r.* Aug2. Vind4. *Π.* Laur8. Mal. Intelligendum est certo definitum mare. 10) *θάλαττα* pr *Ω*. 11) 'Lege *τὸν βασιλέα*, ut p. 383, 16. et ubique. nam rex Persarum ὁ *βασιλεὺς* Graecis appellabatur.' Marklandus. Cf. ad §. 137. 12) *Χελιδονέων* LaurS. vulg. Haec scriptura saepe occurrit. Etymol. M. p. 149, 25. Lucian. Navig. capp. 7 et 8. Vid. Tzschuck. ad Strab. XIV, 2 §. 1 et §. 8. — *χελιδοναιῶν* Augl. — *χελιδοναίων s*. — *χελειδονειων* sine accentu *Σ*. *χελιδόνειος* est vulgatior forma adiectivi quam *χελιδόνιος*, ut *χελιδόνειοι ἰσχάδες*, *χελιδόνειον μέλος*, *hirundinius*. (Vind3. 4. Mal. *χελιδονείων*?). — *Χελιδονίων* Appfr. AldV. Sic Strabo passim, ut XIV, 2 §. 1. Plutarch. Cimon. capp. 12 et 13. 'ut a *Χελιδονίοι*, sed hoc gentis est nomen' Lobeckius ad Aiac. vs. 108 p. 119 ed. 2ae. — De accentu cf. Stephanus Byz. s. v. *Χελιδόνιοι*. —: *εἰσὶ καὶ Χελιδονίαι πέτραι, ὧν πολλάκις ἐμνήσθημεν. δύο δέ εἰσι κεκλημέναι* etc. Hic pluralis a nominativo singularis *Χελιδονίας* derivandus passim occurrit. Cf. Dionys. Per. p. 196 ed. Bernh. vs. 504 (= 1335 Wels., qui edidit *Χελιδόνιαι*). Scylac. cap. C Lycia p. 299 ed. Gail. ubi olim *Χελιδόναι*. Ptolemaeus Geogr. V, 3 fin. (Cf. *Χελιδονίας ὄφις*). — Sed *Χελιδονια*, ut tradidit Herodianus, est oxytonon. Vid. Eustathius ad Dionys. Perieg. l. cit: *Ἰστέον δὲ ὅτι Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ Καθόλου προσῳδίᾳ Χελιδονιαὶ ἀναγινώσκει ὀξυτόνως, ὡς πυρκαϊαί*. Herodian. Arcad. p. 99: *Τὰ διὰ τοῦ νια μακρὸν ἔχοντα τὸ α βαρύνεται* etc. *τὸ δὲ ῥοδονιά* etc. *καὶ τὸ Χελιδωνιὰ* (per ω etiam mscr. Scylacis l. c. Agathemer. Geogr. I cap. 4. sed ib. II cap. 14 vers. fin. *Χελιδονίων* bis. Pariter Anonymi Stadiasm. Maris Magni p. 477 ed. Gail: *νῆσον Χελιδονίαν* .... *Χελιδονίων*, vulgo *Χελιδωνίων*, quod alibi passim occurrit) *δῆμος* (scribe *νῆσος*, iubente Lobeckio ad Aiac. l. c.) *καὶ ἔτι τὸ ἱμονιά παρ' Ἀττικοῖς ὀξύνεται*. Hunc accentum servaverunt Augl *Χελιδοναιῶν* exhibens et cod. mscr. Paris. Scylac. in Gail. Supplem. p. 227: *Χελιδονιαὶ νῆσοι Παμφυλίας* etc. Ideo scripsi *Χελιδονιῶν* quod idem inveni Ptolem. Geogr. I, 15 §. 4.

Κυανέων[13] *πλοίῳ*[14] *μακρῷ μὴ πλεῖν, ὅτι δῶρα λαβεῖν ἔδοξε πρεσβεύσας, μικροῦ μὲν ἀπέκτειναν, ἐν δὲ ταῖς εὐθύναις πεντήκοντ' ἐπράξαντο τάλαντα.*[15] (274) *Καίτοι καλλίω ταύτης εἰρήνην οὔτε πρότερον οὐθ' ὕστερον οὐδεὶς ἂν εἰπεῖν ἔχοι*[1] *πεποιημένην τὴν πόλιν. ἀλλ' οὐ*[2] *τοῦτ' ἐσκόπουν. τούτου*[3] *μὲν γὰρ*[4] *ἡγοῦντο τὴν αὑτῶν*[5] *ἀρετὴν καὶ τὴν τῆς πόλεως δόξαν*

neque intra Chelidonias et Cyaneas longa nave accederet, quod in legatione munera accepisse visus est, parum abfuit quin occidissent, et in referendis rationibus quinquaginta talenta ab eo exegerunt. (274) Atqui pulcriorem ea pacem nec post nec prius ullam a civitate nostra esse factam quisquam dixerit. Verum non illud spectabant. id enim suae virtuti et reipublicae auctoritati acceptum ferebant, an vero gratis fieret,

---

13) *Κυαναιῶν* Augl. — *κυαναίων r.* — *κυανέων* LaurS. vulg. — *κυανεων Σ.* — *Κυανεῶν* Dindorf. 'Idem accentus, inquit, vitium correxi ap. Iosephum p. 708, 31 Huds.'. Non probamus. est enim adiectivum, de quo nihil proprii traditur, imo cf. Dionysius Thrax in Bkk Anecd. p. 1261: *ἀμέλει ἐὰν μὲν — ὁμοφωνοῦν αἱ θηλυκαὶ γενικαὶ τῶν πληθυντικῶν ταῖς πληθυντικαῖς γενικαῖς τῶν ἀρσενικῶν, παρ' ἡμῖν δηλονότι, καὶ ὁμότονοι γίνονται. ἐὰν δὲ παρὰ ταῖς διαλέκταις τρέψωσι τὸ ω εἰς τὸ α αἱ θηλυκαὶ γενικαί, οὐκέτι φυλάττουσι τὴν αὐτὴν τάσιν, ἀλλὰ περισπῶνται, οἷον κυάνεοι κυανέων καὶ κυάνεαι κυανέων.* (Sed *κυανεᾶν*). Etymol. M. p. 542: *Κυανός· ὁ μέλας. Κυάνειος καὶ κυάνεος. καὶ ἡ κυανέα.* 'Impeditior est quaestio de adiectivis trium generum quorum feminina forma substantivi munere fungitur. Haec enim accentum plerumque in ea syllaba retinere videmus, cui impositum habet nominativus etc. modo remittere in praecedentem etc. eoque convenire cum adiectivis masculinis. — Sed saepe etiam diverso a masculinis accentu insigniuntur, — quamquam adiectivi quoque accentus instabilis est. — Quare vix quisquam pronuntiet, utrum magis ex consuetudine veterum sit — *αἱ Κυανέαι* Arrian. Peripl. Eux. p. 137 ed. Blanc. an *Κυάνειαι* Himer. Or. XVI, 3, quod a forma ordinaria paulo longius discessit, et huic simile *αἱ Χελιδονίαι* — an *Χελιδόνιαι* —. *Χελιδονίων* cf. Adn. ad Ai. 108.' Lobeckius Paralipp. p. 357. Nullo modo *Κυανεῶν* defendi posse videtur. 14) *πλείῳ Ω.* 15) *πεντ. ταλ. ἐπράξαντο* Mor. Augl. *k. r. s.* Vind4. Laur8. Mal. Cit. Bachm. Anecd. T. I p. 380. Suid. et Photius s. v. *Τάλαντον.* Etymol. M. p. 744, 19. (Cf. Var. Aristog. II §. 6). — *πεντηκονταταλαντία* exhibet Pollux Onom. IX §. 52. — *πεντ. τάλαντα*[β] *ἐπράξαντο*[α] *Π.* — *πεντ. ἐπράξαντο ταλ. Σ.* LaurS. vulg. — *πεντ. ἐπράξατο ταλ. Ω.*

274. 1) *ἔχει?* pr *Ω.* 2) *οὐ* om pr *Ω. u.* Vind3. 3) *τοῦτο T.* 4) *γὰρ* om Mal. 5) *ἑαυτῶν* vulg ante Bekk. — *αυτῶν Σ.* — *ἀυτων* LaurS, asper est sec man.

αἰτίαν εἶναι, τοῦ δὲ προῖκα, ἢ μή, τὸν τρόπον τοῦ πρεσβευτοῦ. τοῦτον οὖν δίκαιον ἠξίουν παρέχεσθαι καὶ ἀδωροδόκητον τὸν[6] προςιόντα[7] τοῖς κοινοῖς. (275) Ἐκεῖνοι μὲν τοίνυν[1] οὕτως ἐχθρὸν ἡγοῦντο τὸ δωροδοκεῖν[2] καὶ ἀλυσιτελὲς τῇ πόλει, ὥςτε μήτ' ἐπὶ πράξεως μηδεμιᾶς μήτ' ἐπ' ἀνδρὸς ἐᾶν[3] γίγνεσθαι, ὑμεῖς δέ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὴν αὐτὴν εἰρήνην ἑορακότες[4] τὰ μὲν τῶν συμμάχων τῶν ὑμετέρων[5] τείχη[6] καθῃρηκυῖαν, τὰς δὲ τῶν[7] πρέσβεων οἰκίας οἰκοδομοῦσαν, καὶ τὰ μὲν τῆς πόλεως κτήματ'[8] ἀφῃρημένην, τούτοις δ' ἃ μηδ'[9] ὄναρ ἤλπισαν πώποτε[10] κτησαμένην, οὐκ αὐτοὶ τούτους ἀπεκτείνατε,[11] ἀλλὰ κατηγόρου προςδεῖσθε, καὶ λόγῳ κρίνετε, ὧν ἔργῳ τἀδικήματα πάντες ὁρῶσιν.[12]

276. Οὐ τοίνυν τὰ πάλαι[1] ἄν τις ἔχοι μόνον εἰπεῖν καὶ

necne, legati ingenio. ab eo igitur, qui ad rempublicam esset accessurus, morum integritatem et abstinentiam flagitabant. (275) Illi igitur ita inimicas ducebant largitiones et reipublicae perniciosas, ut neque in actione ulla neque in viro locum habere paterentur, sed vos, Athenienses, quum videritis eandem pacem tum moenia vestrorum sociorum diruisse, legatorum autem aedes exstruxisse, tum reipublicae possessiones eripuisse, istis autem ea, quae nec per somnium unquam sperarant, contulisse, non vestra sponte eos occidistis, sed accusatore indigetis, et verbis disceptatis causam eorum, quorum re ipsa iniurias universi vident.

276. Neque vero vetera duntaxat referri possunt et per ea exempla

---

6) τὸν om Aug2. 7) σ in προσ, finiens lineam, puncto notatum et aliud σ initio sequentis lineae additum est Σ.

275. 1) οὖν Aldetc. Aug1. *k. s.* — τοίνυν Σ. LaurS. vulg. 2) τὸ δωροδοκεῖν om Laur8. 3) ἐᾷ Ald. — ἐὰν Ω. 4) ἑωρακότες omnes libri. Vid. Prolegg. Gramm. §. 76. 5) ἡμετέρων Aug1. *k. s.* 6) τύχη Ω. — om pr LaurS. 7) δὲ τῶν τῶν Π. 8) χρήματα *s.* 9) οὐδ' Synt. §. 30, ut Byzantinus scriptor mstus Paris apud Dobraeum, ubi pro οἰκῶν scribendum esse videtur διοικιζων. De μηδ' cf. Frank. Negg. P. I p. 13. Richter. De Μή. P. IV p. 14. 10) ποτε Aug1. 2. *k. s.* 11) ἀπεκτενεῖτε Π. — ἀποκτενεῖτε m sec LaurS. Aug1. *F. Φ. k. r. s. ε.* Harl. Vind4. Laur8. Mal. 'Quae proba erit lectio, si interrogative sumas hanc periodum'. Taylorus. — ἀποκτείνατε Aug2. AldT. — ἀπεκτείνατε Σ. pr LaurS. vulg. 12) ὁρᾶτε γρ Φ.

276. 1) παλαιὰ sec m LaurS. vulg. — πάλαι Σ non sine hoc antiquo accentu. item pr LaurS. *T.* (Vind4). Possis scribere cum Dindorfio et Cobeto παλαί'. sed hiatus πάλαι ἂν non offendit. Cf. §. 103. Cor. §. 49. Cobetus autem Var. Lectt. p. 384 negat dici τὰ πάλαι. At vid. Sophocl. Oed. R. vs. 916 (= 887): ἔννους τὰ καινὰ τοῖς πάλαι

διὰ τούτων τῶν παραδειγμάτων ὑμᾶς ἐπὶ τιμωρίαν παρακαλέσαι, ἀλλ' ἐφ' ὑμῶν τουτωνὶ[2] *τῶν ἔτι ζώντων*[3] *ἀνθρώπων πολλοὶ δίκην δεδώκασιν, ὧν ἐγὼ τοὺς μὲν ἄλλους παραλείψω, τῶν δ' ἐκ πρεσβείας, ἢ*[4] *πολὺ ταύτης ἐλάττω κακὰ*[5] *τὴν πόλιν εἴργασται,*[6] *θανάτῳ ζημιωθέντων ἑνὸς ἢ δυοῖν*[7] *ἐπιμνησθήσομαι.*[8] *Καί μοι*[9] *λέγε τουτὶ τὸ ψήφισμα λαβών.*[10]

ΨΗΦΙΣΜΑ. 430

277. *Κατὰ τουτὶ τὸ ψήφισμα, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῶν πρέσβεων ἐκείνων ὑμεῖς*[1] *θάνατον κατέγνωτε,*[2] *ὧν εἷς ἦν Ἐπικράτης,*[3] *ἀνήρ, ὡς ἐγὼ τῶν πρεσβυτέρων ἀκούω, σπουδαῖος καὶ πολλὰ χρήσιμος τῇ πόλει καὶ τῶν*[4] *ἐκ Πειραιῶς*[5] *καταγαγόντων*[6] *τὸν δῆμον καὶ ἄλλως*[7] *δημοτικός. ἀλλ' ὅμως οὐδὲν αὐτὸν*[8] *ὠφέλησε τούτων,*[9] *δικαίως. οὐ γὰρ ἐφ' ἡμι-*

vos ad ultionem incitari, sed sub vobis hic praesentibus, qui tum vivebatis, multi poenas dederunt, quorum ego alios praeteribo, eorum autem, qui propter legationem hac multo minus reipublicae nocentem capite mulctati sunt, unius atque alterius mentionem faciam. Age cape mihi hocce decretum et recita.

277. Ex hoc decreto, Athenienses, legatos illos vos capitis condemnastis, e quibus unus fuit Epicrates, homo, ut ego e natu maioribus audio, frugi et multum utilis reipublicae et unus ex iis, qui populum e Piraeeo reduxerunt, et alioqui popularis. sed tamen nihil ei horum pro-

---

τεκμαίρεται. Lept. §. 81: *τὰς πάλαι χάριτας.* 2) *τούτων* r. *Π.* Laur8. Mal. 3) *τῶν ἔτι ζώντων* absurdum esse additamentum Cobetus l. c. sentit. At *ὑμῶν τουτωνὶ* non verum fuisset sine hoc additamento. Cf. §. 277: *τῶν πρεσβυτέρων ἀκούω.* §. 280: *ὑμεῖς ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν ὄντες.* 4) *ἢ* Ald. *Ω.* 5) *κατὰ Σ.* Laur8. *Ω. t.* 6) *εἴργασθαι* Laur8. 7) *δυεῖν r. s.* Bav (*F*?). Prolegg. Gramm. §. 57. 8) *μνησθήσομαι* Augl. 2. *k. δ.* 9) *μοι* om *r.* Vind4. Laur8. 10) *λέγε . . . λαβών. λέγε* Aug2. Cf. ad §. 286.

277. 1) *ὑμεῖς ἐκείνων r.* Vind4. *Π.* Laur8. Mal. 2) *κατεγνώκατε* Aldetc. Laur8. Augl. *r.* Vind4. *Π.* Laur8. Mal. — *κατέγνωτε Σ.* vulg. 3) *εὐθυκράτης* cod *δ.* — Vulgatum nomen confirmatur ab Harpocr. Suid. s. v. *Ἐπικράτης.* et ab Anonymo Rh. T. VII^a p. 334 W. Cf. §. 280. 4) *τὸν* Ald. 5) *πειραιεως Σ.* — *πειραιέῶς* Laur8, puncta et circumflexus sunt sec man. — *πειρεῶς Ω.* Vid. Prolegg. Gramm. §. 50. 6) *καταγόντων Ω.* 7) *ἄλλος* Ald. *Ω.* 8) *αὐτῶν Ω.* 9) *τοῦτον* Bav (non *F*?). 10) *ἡμισεῖα* Ald. Mor. *ἡμίσεια* marg Mor. — *ἢ ἡμίσεια*

σείᾳ[10] χρηστὸν εἶναι[11] δεῖ[12] τὸν τὰ[13] τηλικαῦτα[14] διοικεῖν[15] ἀξιοῦντα, οὐδὲ τὸ πιστευθῆναι προλαβόντα[16] παρ' ὑμῶν εἰς τὸ μείζω δύνασθαι κακουργεῖν καταχρῆσθαι,[17] ἀλλ' ἁπλῶς μηδὲν ὑμᾶς ἀδικεῖν ἑκόντα. (278) Εἰ τοίνυν τι[1] τούτοις ἄπρακτόν ἐστι τούτων,[2] ἐφ' οἷς ἐκείνων θάνατος κατέγνωσται·[3] ἔμ'[4] ἀποκτείνατ' ἤδη. σκοπεῖτε γάρ· 'Ἐπειδὴ παρὰ τὰ γράμματα,' φησίν, 'ἐπρέσβευσαν ἐκεῖνοι,' τὸ ψήφισμα.[5] καὶ τοῦτ' ἐστὶ τῶν ἐγκλημάτων πρῶτον.[6] οὗτοι δ' οὐ παρὰ τὰ γράμματα;[7]

fuit, merito. neque enim e dimidia parte bonum oportet esse eum qui tanta negotia suscipit, nec fide vestra praerepta abuti ad maiorum scelerum licentiam, sed plane vos nulla iniuria de industria afficere. (278) Si quid igitur eorum isti non perpetrarunt, propter quae illi capitis sunt damnati; me iam occidite. considerate enim: 'posteaquam contra literas,' inquit decretum illud, 'legationem obierunt illi.' atque hoc praecipuum

---

AldV. — ἡμισεία LaurS. — ἡμισείᾳ vulg. — Vid. Bernhard. Synt. p. 186. — — οὐ γὰρ ἐφ' ἡ om pr Σ in fine lineae, altera linea incipit, μισει αιδει i. e. μισείᾳ δεῖ. add illas literas antiq. 11) χρηστὸν εἶναι om pr Σ, add antiq. Non necessaria sunt ad sententiam absolvendam. nam qui dimidio tantum suo munere fungitur, male fungitur. Platon. Legg. VII p. 806 C: τέλεον γὰρ καὶ οὐχὶ ἥμισυν δεῖν τὸν νομοθέτην εἶναι. Potuit igitur locus a Demosthene sic scriptus esse: οὐ γὰρ ἐφ' ἡμισείᾳ δεῖ τὸν τηλικαῦτα διοικεῖν ἀξιοῦντα, ubi διοικεῖν bis construatur, ut fieri solet ad ἀξιοῦν, de quo usu vid. Krüger. ad Dionys. p. 117. Attamen vulgatam lectionem reliqui, quia casu etiam illa duo vocabula superioribus πολλὰ χρήσιμος respondentia manus prima Σ oculo aberrante ab σειαι et χρ. ειναι transiliente omisisse videtur, etiam obelo locus in hoc codice notatus est. 12) χρ. δεῖ εἶναι Laur8. 13) τὸν τὰ LaurS. vulg. — τὰ om pr Σ (add antiq non ut videtur ipse primus scriba). Ω. T. Augl. s. Gravius est τὰ τηλικ. Cf. §. 284. 14) τὸν τὰ τοιαῦτα Vind4. 15) διοικοῖν Ω (cuius prima: διοῖκοιν). — δοκεῖν pr Π. — ἀδικεῖν Bav (non F?). 16) προσλαβόντα Aldetc. sec m LaurS. t. u. v. Vind3. Chr. — προλαβόντα Σ. pr LaurS. vulg. — λαβόντα k. Harl. 17) καταχρήσασθαι Augl. k. s. — χρήσασθαι cod δ.

278. 1) τί Ald. Fel. 2) τούτων ἀπρ. ἐ. τούτους Ald. — τούτων ἀπρ. ἐ. τούτοις Fel. Mor. AldV. Augl. k. s. — τούτοις ἀπρ. ἐ. τούτων Σ. LaurS. vulg. 'Qui verborum ordo praestat ut iungens iungenda.' Schaeferus. 3) κατέγνωται t. 4) ἀπρ. . . . ἔμ' om u. 5) καὶ τὸ ψήφισμα LaurS. vulg. — καὶ om Σ, habens τὸ ψήφισμα. — καὶ τ. ψ. om Augl. k. s. 'Delenda esse non dubito.' Schaeferus. Vid. Prolegg. Crit. p. 230. 6) τὸ πρῶτον vulg. — τὸ om Σ. LaurS. Recte. nam non unum idque primum crimen intelligitur, sed omnium praecipuum. Cf. Bernhard. Synt. p. 317. — — ἐκεῖνοι . . . πρῶτον om Marcellinus Rh. T. IV p. 427. Cum hoc Rhet. loco cf. qui §. 277 not. 3

οὐ τὸ μὲν ψήφισμα ''Ἀθηναίοις καὶ τοῖς Ἀθηναίων συμμά-
χοις,'[8] οὗτοι δὲ Φωκέας ἐκσπόνδους ἀπέφηναν; οὐ τὸ μὲν ψή-
φισμα 'τοὺς ἄρχοντας ὁρκοῦν τοὺς ἐν ταῖς[9] πόλεσιν,' οὗτοι δέ,
οὓς[10] Φίλιππος αὐτοῖς προςέπεμψεν,[11] τούτους ὥρκισαν;[12] οὐ
τὸ[13] μὲν ψήφισμα 'οὐδαμοῦ μόνους[14] ἐντυγχάνειν Φιλίππῳ,'
οὗτοι δ' οὐδὲν ἐπαύσαντ' ἰδίᾳ χρηματίζοντες; (279) 'Καὶ ἠλέγ-
χθησάν[1] τινες αὐτῶν ἐν τῇ βουλῇ οὐ τἀληθῆ ἀπαγγέλλοντες.'
οὗτοι δέ γε καὶ ἐν τῷ δήμῳ. καὶ ὑπὸ τοῦ; τοῦτο γάρ[2] ἐστιν
τὸ λαμπρόν. ὑπ' αὐτῶν τῶν[3] πραγμάτων. οἷς γὰρ ἀπήγγει-
λαν[4] οὗτοι, πάντα δήπου[5] γέγονεν τἀναντία. 'οὐδ' ἐπιστέλ-
λοντες', φησί, 'τἀληθῆ.' οὔκουν[6] οὐδ' οὗτοι. 'καὶ καταψευδό- 431
μενοι τῶν συμμάχων[7] καὶ δῶρα λαμβάνοντες.'[8] ἀντὶ μὲν τοί-
νυν τοῦ καταψευδόμενοι[9] παντελῶς ἀπολωλεκότες.[10] πολλῷ δὲ

crimen est. an vero isti non contra literas? nonne decretum dicit 'Atheniensibus et Atheniensium sociis', isti autem Phocenses foedere excluserunt? nonne decretum 'iureiurando adigendos esse urbium magistratus,' isti autem, quos Philippus ad ipsos miserat, hos iureiurando adegerunt? nonne decretum 'nusquam solos cum Philippo colloqui,' isti autem privatim cum eo agere nunquam destiterunt? (279) 'Et quosdam eorum in senatu falsa renuntiavisse argumentis ostensum est.' at istos etiam apud populum. et a quo? (haec enim splendida defensio est.) a rebus ipsis. nam renuntiationi istorum evenerunt omnia sane contraria. 'Nec vera,' inquit illud decretum, 'scripsisse.' item neque istos. 'Et in socios mentitos esse et munera ac-

citatus est. 7) πράγματα AldT. 8) εἶναι κελεύει τὴν εἰρήνην add post συμμάχοις LaurS. vulg. — om Σ. Augl. *k. s.* 'Si deleas, sententia fit manca.' Schaeferus. Supple φησί ut proxime ad οὐ τὸ μὲν ψήφισμα etc. Cf. §. 159. 9) τοῖς sic Ω. 10) οὓς ὁ vulg. — ὁ om Σ. LaurS. Augl. (*T. k. s*). 11) πρόσεπεμψεν Σ. — προσέπεμψαν Φ. 12) ὥρκωσαν Wolf. coni. ob superius ὁρκοῦν. Vid. Thuc. V, 47. At cf. Cor. §. 30. Aristocr. §. 172. Lobeck. ad Phryn. p. 361. Lecapenus p. 73: Ὁρκῶ σε καὶ ὁρκίζω σε, φησὶ Δημοσθένης. 13) τὸ om pr *t*. 14) μόνους μόνῳ coniecit Cobetus Var. Lectt. p. 112 e Cor. §. 137. Recepit Dindorfius. Bene quidem ille, neque vero necessario.

279. 1) ἠλέχθησαν Ald. Fel. Ω. In LaurS χθ corr. 2) υπο τουτουτο γαρ Σ et super postremum το antiq scripsit τοῦ. — ὑπὸ τούτου. τοῦτο γάρ LaurS. — Eadem sententia occurrit §. 120, h. l. paululum variata. 3) ὑπαντῶν τῶν pallidis signis ex humidis adversae paginae literis Σ. 4) ἀπήγγειλαν om Mal, add Chr in marg. 5) δήπου om Lind. 6) οὐκοῦν m sec LaurS. vulg. — οὔκουν Σ. pr LaurS. (*Π*. LaurS. Mal.) Vid. Prolegg. Gramm. §. 40. 7) συμμαχόντων LaurS. 8) λαβόντες Aug2. *s*. 9) καταψεύδεσθαι m sec LaurS. vulg. — καταψευδόμενοι Σ. pr LaurS. Augl. *s*. Vind4. LaurS. 10) ἀπολωλεκότας Ω.

δήπου τοῦτο δεινότερον τοῦ καταψεύσασθαι.[11] ἀλλὰ μὴν ὑπέρ γε τοῦ δῶρ' εἰληφέναι, εἰ μὲν ἠρνοῦντο, ἐξελέγχειν λοιπὸν[12] ἂν ἦν,[13] ἐπειδὴ δ' ὡμολόγουν,[14] ἀπάγειν δήπου[15] προςῆκεν.[16] (280) Τί οὖν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι; τούτων οὕτως ἐχόντων, ὑμεῖς[1] ἐκείνων[2] τῶν ἀνδρῶν ὄντες, οἵ δὲ καί τινες αὐτῶν ἔτι[3] ζῶντες, ὑπομενεῖτε τὸν μὲν εὐεργέτην τοῦ δήμου καὶ τὸν[4] ἐκ Πειραιῶς,[5] Ἐπικράτην,[6] ἐκπεσεῖν καὶ κολασθῆναι, καὶ πάλιν πρῴην[7] Θρασύβουλον ἐκεῖνον[8] τὸν Θρασυβούλου[9] τοῦ

cepisse.' istos vero non mentitos esse, sed funditus perdidisse. id quod multo est mendaciis acerbius. iam de largitionibus, si negarent, restaret, ut convincerentur, quum autem confessi essent, ad supplicium sane abripi decet. (280) Quid igitur, Athenienses? quum haec ita sint, num vos illis viris pronati, partim etiam ex illorum numero superstites, committetis, ut qui populum beneficiis ornarat eumque e Piraeeo reduxerat Epicrates exciderit et poenas dederit, et rursus nuper Thrasybulus ille Thrasybuli hominis popularis filius eiusque qui populum

11) δεινότερον τοῦ καταψεύσασθαι Σ. LaurS. T. Φ. Lind. Π. Mal. — δεινότερον τοῦ καταψεύδεσθαι Augl. 2. k. r. s. t. LaurS. — τοῦ καταψεύδεσθαι δεινότερον Ω. δ. Vind3. — τοῦ καταψεύσασθαι δεινότερον Aldetc. (F. v). — — παντελῶς .... καταψεύσασθαι om u. 12) τὸ λοιπὸν vulg. — τὸ om Σ. T. Augl. k. Lind. 'Ut Cor. p. 232, 27. Lept. p. 496, 15. Vid. ad Aeschin. Ctes. p. 86, 29.' Dobraeus. 13) In Σ ordo lineolis restitutus est sic ἂν ἦν λοιπόν. — τὸ λοιπὸν ἂν ἦν λοιπόν LaurS. — — ἂν om T. Lind. 14) ὁμολογοῦσιν LaurS. vulg. — ὡμολόγουν Fel. Σ. Φ. Vind4. Mal. Verum est imperfectum. nam argumentatio fit e factis, ἀπὸ τῶν πραγμάτων. §. 119. Sequitur προςῆκεν in optimis libris. 15) δῆθεν Lind. 16) προσήκει Augl. 2. k. s. e. Cf. §. 282.

280. 1) ὑμεῖς om Lind. 2) 'Malim ἐξ ἐκείνων, ut p. 441, 25. Aeschin. Ctes. p. 60, 17.' Dobraeus. Recte Reiskius intellexit locum: *filios illorum*, ipseque post ea Dobraeus. 3) ἔτι om Lind. 4) καὶ τὸν vulg. — καὶ τῶν pr Augl. — 'τὸν servari poterit deleto καὶ. sed praestat καὶ τῶν. Cf. p. 742, 15.' Dindorfius. τῶν probabant etiam Wolf. Markland. Taylor. Cf. §. 277. Sed quid καὶ offensioni sit non intelligimus, est explicativum, non sine gravitate. 'Subaudi καταγαγόντα τὸν δῆμον. Vid. p. 430, 6. Elliptica locutio, sed usus, ut probabile est, tam frequentis, ut eius significatio neminem fugeret.' Schaeferus. Bernhard. Synt. p. 229. Krüger. Gramm. 50, 5 ann. 7. 5) πειραιεωσ Σ. πειραιέως T. Lind. — πειραιέῶς LaurS. puncta et circumflex. sec m. — Πειραιῶς vulg. — πειρεῶς Ald. — πειραέως Turicc. nescio, unde. Cf. §. 277. 6) γρ εὐθυκράτην cod δ. Cf. §. 277. 7) πρῴην om δ. 8) ἐκεῖνον καὶ r. Vind4. LaurS. 9) 'Praetuli de me Θρασύβουλον (Thrasybulum iuniorem atque ignobiliorem), ἐκείνου τοῦ Θρασυ-

δημοτικοῦ καὶ τοῦ[10] ἀπὸ Φυλῆς[11] καταγαγόντος τὸν δῆμον,[12] τάλαντα δέκ' ὠφληκέναι,[13] καὶ τὸν[14] ἀφ' Ἁρμοδίου[15] καὶ[16] τῶν τὰ μέγιστ' ἀγάθ' ὑμᾶς[17] εἰργασμένων,[18] οὓς νόμῳ διὰ τὰς

e Phyle reduxit, talentis decem sit punitus, et quidam ex Harmodii posteris, nempe eorum qui maxima in vos beneficia contulerunt, quos lege ob beneficentiam erga vos in omnibus fanis in sacrificiis fecistis libationum et

---

βούλου (illius senioris atque nobilioris Thrasybuli filium). nam ἐκεῖνος ferme soli celebratiori convenit.' Reiskius. De usu pronominis ἐκείνου erravit Reiskius. Vid. Dobraeus. — Θρασύβουλον ἐκεῖνον τὸν om Σ, verba h. l. inserenda iubet margo antiq. om etiam T. Lind. Sufficerent sola Θρασυβούλου τοῦ δημοτικοῦ υἱὸν, quod vocabulum vulgo retinetur, sed id om Σ. T. Augl. 2. k. s. AldV. punctis notat Π. Vid. notam proximam. Etiam Dobraeus h. l. duas lectiones vulgo mixtas esse censuit. Etiam LaurS: ἐκεῖνον τὸν Θρασύβουλον τοῦ δημ. υἱόν. 10) καὶ τὸν Ald. Fel. Harl. — καὶ τοῦ Σ. LaurS. vulg. — τοῦ sine καὶ Dindorfius. Fortasse vere, si quidem compendium υἱὸν particulae cedebat. 'Delevi praeeunte Dobraeo καὶ post δημοτικοῦ in libris lectum, non quod ignorem quae in ann. ad p. 664, 4 exposita sunt, sed quod particulam minus aptam iudicarem huic loco ubi verba τοῦ ... τὸν δῆμον rationem reddunt praecedentis epitheti τοῦ δημοτικοῦ. Saepe autem sic a librariis peccatum est additâ καὶ particulâ, velut p. 940, 20: ἀδελφὸς καὶ κληρονόμος ἑνὸς τῶν ἐμπόρων τοῦ λαβόντος παρ' ἡμῶν τὰ ἐμπορικὰ χρήματα, ubi καὶ ante τοῦ lectum eieci auctoribus A. Σ.' Dindorfius. Attamen de hac emphasi cf. Aristocr. §. 150 et Weber. ad Aristocr. §. 132. Non sunt enim quae sequuntur simpliciter explicando δημοτικοῦ, sed sic intelligenda: non popularis eius filius, quales multi sunt populares, sed unius ex iis, qui e Phyla populum reduxerat. 11) De accentu Φυλή comparamus Φλυή, qui Demus, ut Herodian. Arcad. p. 103 tradidit, ὀξύνεται. Vid. Göttling. Accent. p. 149 sq. 12) τὸν δῆμον κατ. r. Vind4. Π. Laur8. Mal. 13) ὠφεληκέναι Ald. Ω. 14) καὶ τῶν Aldetc. Ω. T. t. u. v. Vind1. 7. Laur8. — τῶν punctis notavit AldV. 'Si τῶν ad Thrasybulum non refertur, cuius mihi genealogia nota non est, [vid. Sievers. Hist. Graec. p. 106], subintelligendum est aut omissum τινάς. Ulpianus Proxenum intelligit.' Wolfius. ParThiersch τοὺς annotavit. — καὶ τὸν Σ. LaurS. vulg. 'Correxi τόν. nam designat certum aliquem a Thrasybulo diversum, cuius nomen seu reverentia reticet, seu quod nemini non vel sic notum esset.' Reiskius. Imo vid. not. 10. 15) Vid. Excurs. ad h. l. 16) καὶ om δ. secundus corr Π. Chr. Delevit Dind. e Marklandi coniectura. 17) ἡμᾶς Σ. LaurS. vulg. Cf. not. 19. — ὑμᾶς Aldetc. corr k. (F. s). — ὑμᾶς Mor ponit post ἐργασαμένων. — om Augl. 18) εἰργασμένων Σ. LaurS. T. Φ. Augl. r. corr k. Vind4. Π. Laur8. Mal. — ἐργασαμένων vulg.

εὐεργεσίας, ἃς ὑπῆρξαν εἰς ὑμᾶς,[19] ἐν ἅπασι τοῖς ἱεροῖς ἐπὶ ταῖς θυσίαις σπονδῶν καὶ κρατήρων κοινωνοὺς πεποίησθε καὶ ᾄδετε καὶ τιμᾶτ' ἐξ ἴσου τοῖς ἥρωσι καὶ τοῖς θεοῖς, (281) τούτους μὲν πάντας[1] τὴν ἐκ τῶν νόμων[2] δίκην ὑπεσχηκέναι, καὶ μήτε συγγνώμην μήτ' ἔλεον[3] μήτε παιδία κλάονθ'[4] ὁμώνυμα τῶν εὐεργετῶν μήτ' ἄλλο[5] μηδὲν αὐτοὺς ὠφεληκέναι,[6] τὸν δ' Ἀτρομήτου τοῦ γραμματιστοῦ καὶ Γλαυκοθέας τῆς τοὺς θιάσους[7] συναγούσης,[8] ἐφ' οἷς ἑτέρα τέθνηκεν[9] ἱέρεια, τοῦτον ὑμεῖς λαβόντες, τὸν[10] τῶν τοιούτων, τὸν[11] οὐδὲ καθ' ἓν χρήσιμον τῇ πόλει, οὐκ αὐτόν, οὐ πατέρα, οὐκ ἄλλον οὐδένα τῶν τούτου,[12] ἀφήσετε;[13] (282) ποῖος γὰρ ἵππος, ποία τριήρης,
432 ποία στρατεία,[1] τίς χορός,[2] τίς λειτουργία, τίς εἰςφορά, τίς εὔ-

poculorum participes et celebratis et colitis pari honore cum heroibus et diis, (281) hi quidem omnes poenas legibus dederint, et nec venia nec misericordia nec plorantes pueri nomina eorum, qui bene de republica sunt meriti, referentes, nec quicquam aliud iis profuerit, Atrometi autem literatoris et Glaucotheae coetus bacchantium ductantis filium, ob quod factum alia sacrificula occisa est, eum vos nacti, pronatum talibus, nulla ex parte reipublicae utilem, non ipsum, non patrem, non alium ullum eius necessarium, dimittetis? (282) Qualis enim equus, qualis triremis, qualis expeditio, quis chorus, quod munus, quod tributum, quae benivo-

---

19) ἡμᾶς Σ. LaurS. vulg. — ὑμᾶς Augl. k. r. s. Recte. sequitur enim πεποίησθε etc.

281. 1) ἅπαντας Augl. 2. k. r. s. Laur8. — om Mal. 2) νομον Ald. 3) μήτ' ἔλ. μήτε συγγν. hoc ordine §. 257. 4) κλάοντα Aldetc. — κλαιοντα Σ. — κλαίοντα LaurS. Augl. δ. Laur8. — κλάοντα vulg. Vid. Prolegg. Gramm. §. 32. 5) ἄλλω k. 6) ὠφληκέναι r. t. u. Vind3. — ὠφ^{ε}ληκέναι LaurS. 7) Cf. §. 199 ibiq. citt. Lexicogrr. 8) συναγαγούσης Ω. k. 9) ἐφ' οἷς ἑτέθνηκεν sic Vind7. 10) τὸ Ω. — om pr LaurS. 11) τὸ pr Σ, ν add eadem manus? 12) τῶν τούτων Vind4. — γρ. τ^{ὸν}ῶν τοιούτ^{ον}ων marg Π. 13) ἀφήσετε inter λαβόντες et τὸν ponunt Augl. 2. k. s. — utrobique et ibi et post τούτου habent r. Laur8, in quo codice inferius punctis notatum est. — ἀφήσετε hic habent Σ. LaurS. vulg. Bene. Vid. Klotz. Quaest. Crit. p. 71.

282. 1) στρατια Σ. 2) ποία χορηγία. τίς χορηγός. vulg. — ποία χορηγία, τίς χορὸς Augl. 2. s. Obs. Ask. Harl. Fel. AldV. (k. s). — τίς χορός. sine reliquis Σ. text LaurS. T. Lind.

νοια, ποῖος κίνδυνος,[3] τί τούτων[4] ἐν παντὶ τῷ[5] χρόνῳ γέγονεν παρὰ τούτων[6] τῇ πόλει; καίτοι κἂν εἰ ταῦτα πάνθ' ὑπῆρχεν, ἐκεῖνα[7] δὲ μὴ[8] προςῆν, δικαίως[9] καὶ προῖκα πεπρεσβευκέναι· ἀπολωλέναι δήπου προςῆκεν αὐτῷ.[10] (283) Εἰ δὲ μήτε ταῦτα[1] μήτ' ἐκεῖνα· οὐ τιμωρήσεσθε; οὐκ ἀναμνησθήσεσθε,[2] ὧν[3] κατηγορῶν ἔλεγεν Τιμάρχου;[4] ὡς 'οὐδέν ἐστ'[5] ὄφελος πόλεως, ἥτις μὴ νεῦρ' ἐπὶ τοὺς ἀδικοῦντας ἔχει,[6] οὐδὲ πολιτείας,[7] ἐν ᾗ συγγνώμη καὶ παραγγελία τῶν νόμων μεῖζον[8] ἰσχύουσιν,[9] οὐδ'[10] ἐλεεῖν ὑμᾶς οὔτε[11] τὴν μητέρα δεῖν τὴν[12] Τιμάρχου, γραῦν γυναῖκα, οὔτε τὰ[13] παιδία, οὔτ' ἄλλον οὐδένα, ἀλλ' ἐκεῖν' ὁρᾶν, ὅτι, εἰ προήσεσθε τὰ[14] τῶν νόμων καὶ τῆς[15] πολιτείας, οὐχ εὑ-

lentia, quale periculum, quid horum in omni aevo praestitum est ab istis reipublicae? Atqui et si illa praestitisset omnia, nec tamen illud accederet, quod recte et gratuito legationem obiisset; interfici eum utique deceret. (283) Quod si neque haec neque illud; non punietis? non reminiscemini, quae in accusando Timarcho dixerit: 'nullum esse usum civitatis, quae nervos contra facinorosos non habeat, nec reipublicae, in qua venia et factio plus valeant legibus, nec vos misericordia moveri oportere matris Timarchi, senis mulieris, nec puerorum, nec denique cuiusquam, sed illud spectandum, vos si legum et reipublicae curam abieceritis, qui vestri

---

3) *ποῖος κίνδυνος Σ.* sec m LaurS. vulg. — *τίς κίνδυνος* Augl. *k. s.* — *ποῖοι κίνδυνοι T. r.* Lind. Vind4. *Π.* Laur8. Mal. — *ποίοις κινδύνοις* pr LaurS. 4) *τούτων ἁπάντων* sec m LaurS. vulg. — *τῶν πάντων* sine *τούτων* Augl. *k. s.* — *τούτων* sine aliis *Σ.* pr LaurS. 5) *τῷ* om Ald. Fel. *Ω.* Vind4. 6) *τούτου* Augl. *k. r. s. ϑ.* Laur8. 7) *ἐκεῖνο* vulg. Cf. not. 9. — *ἐκεῖνα Σ.* pr LaurS. recte. Vid. *ἐκεῖνα* §. 283. Duo reprehenduntur in legatione, quod non *δικαίως* et non *προῖκα* Aeschines ea functus sit. 8) *μηδὲ* pro *μὴ T.* 9) *τὸ δικαίως* LaurS. vulg. — *τὸ* om *Σ.* Vid. ad Olynth. III §. 12. 10) *αὐτὸν* Augl. 2. *k. s.* Harl. — *αὐτῷ Σ.* LaurS. vulg.

283. 1) *μήτε ταῦτα* in marg. *Ω.* 2) *ἀναμνήσεσθε* Augl. *k. r. s.* Laur8. 3) *ὧν οὗτος* vulg. — *οὗτος* om *Σ.* LaurS. Augl. (*T. k. s*). 4) *Τίμαρχον s.* 5) *ἐστιν* vulg. — *ἐστ' Σ.* LaurS. (*T.* Vind4. Laur8. *Π.* Mal). 6) *ἔχῃ r.* Laur8. pr Mal. — *ἔχοι?* pr LaurS. 7) *πολιτείαις Ω.* 8) *πλέον* Augl. *s. ϑ.* Laur8. — *πλεῖον r.* 9) *ἰσχύει* Augl. 2. *k. s. ϑ.* 10) *οὐ δὴ* coniecit Markl. 11) *ὀυδε Σ.* *ὀυδὲ* LaurS. *Ω. u.* Vind3. 12) *δεῖ τὴν* Augl. 2. *k. s.* AldV. — *δεῖν τὴν Σ.* LaurS. vulg. 'Saepe sic transit oratio recta in obliquam.' Schaeferus. — *δεῖ τοῦ* Ven. *ϑ.* — *τὴν* om *t.* 13) *τὰ* om Augl. 2. *k. s.* 14) *τὶ* cod *ζ.* 15) *τὰ τῆς* vulg. — *τὰ* om *Σ.* LaurS. *T.*

ρήσετε τοὺς ὑμᾶς αὐτοὺς[16] ἐλεήσοντας.' (284) Ἀλλ' ὁ μὲν ταλαίπωρος[1] ἄνθρωπος ἠτίμωται,[2] ὅτι τοῦτον εἶδεν ἀδικοῦντα, τούτῳ δ' ἀθῴῳ δώσετ'[3] εἶναι; διὰ τί; εἰ γὰρ παρὰ τῶν εἰς ἑαυτοὺς[4] ἐξαμαρτόντων[5] τηλικαύτην ἠξίωσε δίκην Αἰσχίνης[6] λαβεῖν, παρὰ τῶν εἰς τὰ τῆς πόλεως τηλικαῦθ' ἡμαρτηκότων, ὧν εἷς οὗτος[7] ὢν ἐξελέγχεται, πηλίκην[8] ὑμᾶς προςήκει λαβεῖν τοὺς ὀμωμοκότας[9] καὶ[10] δικάζοντας; (285) 'Νὴ Δί',[1] οἱ νέοι

misereatur, inventuros neminem.' (284) Ille igitur infelix homo ignominia notatus est, quod istius scelera vidit, isti autem impunitatem concedetis? cur? nam si ab iis, qui in ipsos deliquerunt, tantas poenas expetiit Aeschines, quid in eos, qui tantopere reipublicae nocuerunt, e quibus istum unum esse constat, a vobis iuratis et iudicibus erit statuendum?

---

16) αὐτοὺς om Aug2.

284. 1) ἄθλιος Hermogenes Rh. T. III p. 340 W. 2) ἠτίμωται vulg. — ἠτιμώσεται Laur8. — ἠτιμωσεται Σ sic punctis notatum. Defendit Cobetus futurum Var. lect. p. 117. 'Congruentius futuro quod sequitur, δώσετε. Sensus: *sinetis manere ἄτιμον?* non reddetis ei τὴν ἐπιτιμίαν?' Schaeferus. — ἠτίμωταί τε καὶ ὕβρισται Hermogenes. Sequitur rhetor ut solet vulgatam lectionem et auxit locum e §. 287. Timarchus quidem dicitur suspendio vitam finiisse exitu iudicii non expectato. Vid. Frank. ad Aeschin. Timarch. p. XXXIII. Hoc si verum est, ἠτιμώσεται ferri non potest, sed servandum praeteritum ἠτίμωται. cf. §. 257: ἠτίμωσεν. Sed e postposito καὶ ὕβρισται post ἀπόλωλε §. 187 apparet, hoc non de exitu vitae, sed de infamia intelligendum esse, observante Weiskio De Hyperbole P. II p. 18. Ideo Grammtici illud narrantes errasse Frankio l. c. et Specimin. Edit. Aeschin. pp. 9 sqq. aliisque viris doctis videntur verbis ἀπώλεσε §. 285, ἀπόλωλε §. 287 et τὸν μὲν ἀνῄρηκε §. 2 male intellectis seducti (Taylor. ad Libanii Argum. §. 4). At equidem rationem non video qua traditio sic descripta sit, si falsa esset omnino, omnes autem scriptores consentiunt, si censes Timarchum iudicio esse condemnatum vereque ἠτιμωμένον (Arn. Schaefer. Dem. T. II p. 321), sed post iudicium eum infamiam non toleraturum manum sibi attulisse. Futurum autem in Σ et Laur8 originem debere potest proximo futuro. Infamia notatus etiam mortuus infamis manebat. 3) δώσεται Π. 4) ἑαυτοὺς pr Σ? vulg. — αὐτοὺς Aug1. s. Vind4. Π. Laur8. — αὐτοὺς Mal. — ἑαυτὸν corr Σ, ν in erasis (νσ?). Sic etiam Reiskius in translatione de coniectura. — αὐτὸν (οὺς superscr.) Laur8. 5) ἐξαμαρτανόντων vulg. — ἐξαμαρτόντων Σ. Laur8. (Vind4. Π). 6) αἰσχίνης δίκην r. Laur8. 7) οὗτος εἷς r. Vind4. Laur8. 8) πηλίκην Ω. 9) ὁμωμοκότας Ald. Fel. 10) 'Tolle hoc inutile καί, ut sententia sit, quae esse debet: qui non prius quam dicto iureiurando ad ferendam sententiam proceditis.' Reiskius. Assentitur Schaeferus, at vid. Doberenz. l. c. p. 12.

γὰρ ἡμῖν[2] δι' ἐκεῖνον ἔσονται τὸν ἀγῶνα[3] βελτίους.' Οὐκοῦν καὶ διὰ τόνδ'[4] οἱ πολιτευόμενοι, δι' ὧν τὰ μέγιστα κινδυνεύεται τῇ πόλει. προσήκει δὲ[5] καὶ τούτων φροντίζειν. Ἵνα τοίνυν εἰδῆθ'[6] ὅτι καὶ τοῦτον[7] ἀπώλεσε τὸν Τίμαρχον οὐ μὰ Δί' οὐχὶ τῶν ὑμετέρων[8] παίδων, ὅπως ἔσονται σώφρονες, προορῶν (εἰσὶν γάρ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ νῦν σώφρονες. μὴ 433
ἀρυ οὕτω γένοιτο κακῶς τῇ πόλει, ὥστ' Ἀφοβήτου[9] καὶ Αἰσχίνοβ σωφρονιστῶν δεηθῆναι τοὺς νεωτέρους), (286) ἀλλ' ὅτι γουλεύων ἔγραψεν, ἄν τις ὡς Φίλιππον ὅπλα ἄγων[1] ἁλῷ ἢ σκεύη τριηρικά, θάνατον εἶναι τὴν ζημίαν. (σημεῖον δέ.[2] πόσον[3] γὰρ ἐδημηγόρει χρόνον[4] Τίμαρχος; πολύν. οὐκοῦν τοῦτον[5] ἦν Αἰσχίνης[6] ἅπαντ' ἐν τῇ πόλει, καὶ οὐδεπώποτ' ἠγανάκτησεν οὐδὲ δεινὸν ἡγήσατ' εἶναι τὸ πρᾶγμα, εἰ ὁ τοι-

(285) 'At hercule adolescentes propter illud iudicium nobis erunt meliores.' Igitur etiam propter hoc iudicium ii qui versantur in republica, per quos summa reipublicae agitur. est autem et horum habenda ratio. Ut autem sciatis ab isto etiam hunc Timarchum eversum esse non (ita me dii ament) de liberis vestris, quo illi essent modesti, sollicito (sunt enim, Athenienses, nunc quoque modesti. absit ut eo respublica redigatur, ut Aphobeto et Aeschine moderatoribus indigeant iuniores), (286) sed quod ille senator rogavit ut, si quis convincatur arma vexisse ad Philippum aut armamenta triremium, morte id esse puniendum. (cuius rei hoc signum est: nam quamdiu rempublicam administravit Timarchus? diu. eo igitur omni tempore in urbe fuit Aeschines, et nunquam aegre tulit aut grave esse duxit,

---

285. 1) δ' pr Ω. 2) ὑμῶν Ald. Mor. — ὑμῖν Fel. Augl. *k. r. s.* Ven. secundus corr Π. Laur8. — ἡμῶν Bav (non *F*?). Vind4. — ἡμῖν Σ. LaurS. vulg. 'Quod aliquanto melius est quam ὑμῖν, ut in hypophora dictum.' Schaeferus. 3) τὸν ἀγῶνα ἔσονται Mor. Augl. *k. s.* — ἔσονται τὸν ἀγῶνα Σ. LaurS. vulg. 4) τῶνδε Ald. Mor. — τόνδε Σ. LaurS. vulg. — τοῦτόν γε Augl. 2. *k.* (s?). — τούτων γε codd *β. ε.* (s?). — τόνδε καὶ *T.* 5) τοίνυν loco δὲ Augl. 2. *s.* 6) ἴδηθ' Vind4. 7) τούτων Paul. Post ἀπώλεσε est hypostigme in Reiskia etc. 8) ἡμετέρων Augl. *k.* 9) γρ. ἀτρομήτου marg Π.

286. 1) ἄγων ὅπλα *r.* Vind4. Π. Laur8. Mal. — ὅπλα om pr LaurS, versum finiens, eadem ante lineam adscr. 2) δέ om pr Σ, add antiq. 'Particulam ne posse quidem omitti quovis pignore contenderim.' Shilleto. Nec mihi praesto est exemplum particulâ carens. nam quae descripsit Krüger. Gr. §. 57, 10, ann. 12 et 14 κεφάλαιον Isocrat. Paneg. §. 62. Areop. §. 35, habent particulam: κεφάλαιον δέ. Exciderit fortasse ob praecedens *ν.* 3) ὅσον *s.* 4) χρόνον om *s.* 5) τοῦτον χρόνον AldV. ParThiersch. 6) αἰσχύνης pr Ω.

οὗτος λέγει, ἕως εἰς Μακεδονίαν ἐλθὼν ἑαυτὸν ἐμίσθωσεν.)[7] *Λέγε δή*[8] *μοι τὸ ψήφισμα λαβὼν αὐτὸ τὸ τοῦ*[9] *Τιμάρχου.*[10]

ΨΗΦΙΣΜΑ.

287. *Ὁ*[1] *μὲν τοίνυν ὑπὲρ ὑμῶν γράψας μὴ ἄγειν ἐν τῷ πολέμῳ πρὸς Φίλιππον ὅπλα, εἰ δὲ μή, θανάτῳ ζημιοῦσθαι,*[2] *ἀπόλωλε καὶ ὕβρισται, ὁ δὲ καὶ τὰ*[3] *τῶν ὑμετέρων συμμάχων ὅπλ' ἐκείνῳ παραδοὺς οὑτοσὶ*[4] *κατηγόρει,*[5] *καὶ*[6] *περὶ πορνείας ἔλεγεν, ὦ γῆ καὶ θεοί, δυοῖν μὲν κηδεσταῖν*[7] *παρεστηκότων,*[8] *οὓς ἰδόντες ἂν ὑμεῖς ἀνακράγοιτε,*[9] *Νικίου τε τοῦ βδελυροῦ, ὃς ἑαυτὸν ἐμίσθωσεν εἰς Αἴγυπτον*[10] *Χαβρίᾳ, καὶ τοῦ καταράτου Κυρηβίωνος,*[11] *ὃς ἐν ταῖς πομπαῖς ἄνευ τοῦ προςώπου*[12]

si homo illis moribus contiones haberet, donec in Macedoniam profectus se ipsum mercede locavit.) cape iam ipsum Timarchi decretum et recita.

287. Qui igitur pro vobis rogavit, ne belli tempore ad Philippum arma ferrentur, sin quis fecisset, id capitale fore, periit et contumelia est affectus, iste autem, qui et iam vestrorum sociorum arma illi tradidit, accusavit et de stupro disseruit, proh divûm atque hominum fidem, duobus suis generis assistentibus, quos si vos vidissetis, exclamavissetis, Nicia illo vecordi, qui se in Aegyptum profecturum mercede locavit Chabriae, et homine exsecrando Cyrebione, qui in pompis absque persona comessatur.

---

7) *ἐμίσθωσε Φιλίππῳ* Mor. Aug1. *k. r. s.* Laur8. — *Φιλ.* om *Σ.* LaurS. vulg. 8) *δή* om *r. Π.* Laur8. Mal. 9) *τοῦ* om *k.* 10) *Τιμάρχου. λέγε.* Aug2. Cf. §. 276.

287. 1) *Ὁ* initiale om LaurS. 2) *ζημιωθῆναι* cod *δ.* 3) *κατὰ* pro *καὶ τὰ* Aug2. 4) *οὑτωσί r.* 5) *κατηγορεῖ* Ald. Fel. Aug1. *k. r.* — *κατηγόρει Σ.* LaurS. vulg. 6) *καὶ* om *t.* 7) *κηδεσταῖ* pr *Ω.* 8) *παρεστηκότοιν* LaurS. vulg. — *παρεστηκότων v.* — *παρεστηκότων Σ,* antiq *οιν* superscripsit. *F* (non Bav?). Cf. Gramm. Matthiae §. 436, 3. Kühner. §. 426. Krüger. p. 274 ed. 2ae.. Bernhard. Synt. p. 420. 9) *ἀνεκράγοιτε* Ald. Fel. Cf. AnecdBkk. p. 29. 10) *εἰς Αἴγυπτον ἐμίσθωσε* Aug2. 11) *Κηρυβίωνος* Mor. Vind7. codex unus Harpocrationis et Var. lect. Athen. VI p. 242 D. — *κηρυβιῶνος* Fel. Bav. — *κυρηβιῶνος* Ald. *Ω. F. T. t. u. v.* — *κυριβίωνος* cod *δ.* cf. Var. lect. schol. ad Aeschin. p. 70 ed. Dind. — *κυρηβίωνος* LaurS. *Φ. r.* Vind3. 4. *Π.* Laur8. Mal. Hermogenes T. III p. 307 W. Maximus Plan. Rh. T. V p. 529 W. Schol. ad Aeschin. (Aug1. *k. s*). Cf. Harpocr. Phot. Suid. s. vv. *Κυρηβίων* et *Ἐπικράτης.* — *κυρηβιωνος Σ.* Cf. *Κυρήβια* in BekkAnecd. p. 272. Meursii Lectt. Att. Lib. I cap. 4. 'Certa res est ex ratione metrica.' Shilleto. 12) *προσωπείου* vulg. Item Iohann. Sic. Rh. T. VI p. 383. — *προσώπου Σ.* LaurS. Aug1. (*k. s*). *Ἰστέον δέ, ὅτι οἱ νεώτεροι λέ-*

κωμάζει. καὶ τί ταῦτα; ἀλλὰ[13] τὸν ἀδελφὸν ὁρῶν Ἀφόβητον. ἀλλὰ δῆτ'[14] ἄνω ποταμῶν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ πάντες οἱ[15] περὶ πορνείας ἐρρύησαν λόγοι.

288. Καὶ μὴν εἰς[1] ὅσην[2] ἀτιμίαν τὴν πόλιν ἡμῶν[3] ἡ τούτου[4] πονηρία[5] καὶ ψευδολογία καταστήσασ' ἔχει, πάντα τἄλλ' ἀφείς, ὃ[6] πάντες ὑμεῖς ἴστ' ἐρῶ. πρότερον[7] μὲν γάρ,[8] ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τί[9] παρ' ὑμῖν[10] ἐψήφισται, τοῦτ' ἐπετήρουν οἱ 434
ἄλλοι πάντες Ἕλληνες,[11] νῦν δ' ἤδη[12] περιερχόμεθ' ἡμεῖς, τί

sed quid haec dico? ut fratrem videns Aphobetum. Sed illo die sane omnes de impudicitia orationes adverso, quod aiunt, amni fluxerunt.

288. Verum quanta infamia urbem nostram istius improbitas et mendacitas affecerit, omnibus relictis ceteris, quod nostis omnes vos dicam. Olim, Athenienses, quid a vobis decretum esset, hanc rem observabant ceteri Graeci omnes. nunc autem iam obambulamus nos, quid visum

---

γουσιν αὐτὸ προςωπεῖον, ἐν δὲ τοῖς ἀρχαιοτέροις βιβλίοις εὑρίσκεται τὸ πρόςωπον. Scholiasta. Πρόςωπα τὰ τῶν ὑποκριτῶν Ἀττικοί, προςωπεῖα Ἕλληνες. Möris. ibiq. Piers. 13) ἀλλὰ δὴ Mal. 14) δὴ τὰ *r. u.* Aug2. Laur8. 15) ὅσοι οἱ vulg. — ὅσοι om *Σ*. LaurS. *T*. Augl. *k. s.* Lind. Ven. punctis notavit AldB. — οἱ om *F. Φ. r. ϑ.* Vind4. — οἱ ὅσοι Bav. cf. Benseler. Hiat. p. 99. — ὅσοι inter εσ et οι facillime et oriri et perire poterat. Sed videmus esse variam lectionem h. l. οἱ et ὅσοι. Quamquam invenitur πάντες ὅσοι cum uno verbo constructa formula, non tamen πάντες ὅσοι οἱ.

288. 1) εἰς om Vind3. pr Mal, in quo add Chr. 2) ὅσην αἰσχύνην καὶ Mor. Augl. *k. r. s.* Laur8. — αἰσχύνην καὶ om *Σ*. LaurS. vulg. 3) ἡμῶν *Σ*. LaurS. vulg. — ὑμῶν Aldetc. — om Vind4. Mal. 4) τούτων Augl. 2. *s.* (*k. r*). 5) βδελυρία LaurS. *r.* γρ*Φ*. Vind4. *Π*. Laur8. Mal. 6) ἃ *F*. Augl. 2. *ϑ. k. s.* — ὃ *Σ*. LaurS. Bav. vulg. — om Mor. 7) πρῶτον *v.* 8) γὰρ om *Ω. t. u. v.* Vind3. 7. 9) 'τί non inusitatum est pro ὅ,τι. num vero Demosthenes sic eo sit usus, in dubio relinquam. equidem malim ὅ,τι παρ' ὑμῖν ἐψήφιστο aut ἐψηφίσεται.' Reiskius. 'Vulgata est sanissima. Quod enim solemni ratione demonstrativi πλεοναστικῶς usurpandi subiicitur τοῦτ', non referendum est ad solum τί, sed ad totum hoc τί παρ' ὑμῖν ἐψήφισται. Cf. quod statim sequitur, τί δέδοκται ... σκοποῦντες. Reiskii autem errorem opinantis τίς dici posse pro ὅστις dudum confutavit Reizius Praefatt. ad Herodot. et ad Chrestom. Gr.' Schaeferus. 10) ὑμῖν corr LaurS ex ὑμῶν. — ἡμῖν *Ω*. Augl. *k. t. u. ϑ.* 11) ἑλλήνων *r.* — om Vind4. Mal. 12) δὲ δὴ sec m LaurS. vulg. — δ' ἤδη Anonym. Rh. T. VII^b p. 1078 W. *Σ*. pr LaurS. *Φ*. Augl. 2. *k. r. s.* Vind4. *Π*. Laur. Mal. — Proximum ὑμεῖς in Dindorfia rec. operarum error est.

δέδοκται τοῖς ἄλλοις, σκοποῦντες, καὶ ὠτακουστοῦντες, τί[13] *τὰ τῶν Ἀρκάδων, τί τὰ τῶν Ἀμφικτυόνων, ποῖ*[14] *πάρεισι Φίλιππος, ζῇ, ἢ τέθνηκεν. οὐ*[15] *τοιαῦτα*[16] *ποιοῦμεν;*[17] (289) *Ἐγὼ δ' οὐ*[1] *δέδοικα, εἰ Φίλιππος ζῇ,*[2] *ἀλλ' εἰ τῆς πόλεως τέθνηκεν τὸ τοὺς ἀδικοῦντας μισεῖν καὶ τιμωρεῖσθαι. οὐδὲ φοβεῖ με Φίλιππος, ἂν τὰ παρ' ὑμῖν*[3] *ὑγιαίνῃ, ἀλλ' εἰ παρ' ὑμῖν*[4] *ἄδεια γενήσεται τοῖς παρ' ἐκείνου μισθαρνεῖν βουλομένοις, καὶ συνεροῦσί*[5] *τινες τούτοις τῶν ὑφ' ὑμῶν*[6] *πεπιστευμένων, καὶ πάντα τὸν ἔμπροσθεν*[7] *χρόνον ἀρνούμενοι μὴ*[8] *πράττειν ὑπὲρ Φιλίππου, νῦν ἀναβήσονται, ταῦτα φοβεῖ με.* (290) *Τί γὰρ δή ποτε,*[1] *Εὔβουλε, Ἡγησίλεῳ*[2] *μὲν κρινομένῳ,*[3] *ὃς ἀνεψιός ἐστί σοι, καὶ*[4] *Θρασυβούλῳ πρῴην, τῷ Νικηράτου*[5] *θείῳ, ἐπὶ μὲν*

sit ceteris speculantes, atque auscultantes, quid Arcades, quid Amphyctiones, quo proficiscatur Philippus, vivatne an obierit. nonne talia facimus? (289) Ego vero id non vereor, vivatne Philippus, illud vereor, reipublicaene odium in facinorosos et vindicta obierit. nec mihi terrori est Philippus, si vestrae res sanae sint, sed si apud vos impunitas erit proposita iis qui illi mercede servire non recusant, et illis quidam patrocinabuntur, quibus vos fidentes rem mandastis, et, qui omni superiore tempore negaverunt se causam Philippi agere, nunc suggestum conscendent, haec mihi terrori sunt. (290) Cur tandem, Eubule, Hegesileo reo, qui consobrinus tuus est, et nuper Thrasybulo Nicerati avunculo, quum prima suffragia

---

13) *τί γὰρ s?* 14) *ποιεῖ,* Anonymus Rh. 15) *εἰ* cod *δ.* 16) *ταῦτα* Augl. 2. *k. s. δ.* 17) *ζητοῦμεν;* Anonymus Rh.

289. 1) *οὐ τοῦτο* Hermogenes T. III p. 326 W. Iosephus Rhac. Rh. T. III p. 502 W. 2) *ζῇ, ἢ τέθνηκεν* Hermogenes. Iosephus. — — *εἰ ζῇ ἢ τέθνηκε Φίλιππος* Anonym. Rh. T. VIIb p. 889 W. 3) *ὑμῖν* Augl. 2. *r. s.* Laur8. — *ἡμῖν k.* — *ὑμῶν Σ.* LaurS. vulg. Alia ratio est §. 342: *ἂν τὰ παρ' ὑμῶν αὐτοῖς ἐφεθῇ.* H. l. dativum praefero. *τὰ παρ' ὑμῖν* i. q. *res vestrae.* — *τὰ παρ' ὑμῶν* i. q. *res gestae a vobis.* 4) *ἡμῖν Σ.* LaurS. *T. k.* — *ὑμῖν* vulg. — *ἡμῖν* (ὑ supra) *F.* 5) *συναιρουσι* (ε supra) *Σ,* ε est antiq. 6) *παρ' ὑμῶν r.* — *παρ' ὑμῖν* Laur8. *β. ε. δ.* (*s?*). — *παρ' ἡμῖν* Augl. 2. *k.* (*s?*). — *ὑφ' ὑμῶν* (γρ. παρ' ὑμῖν supra) *Π.* 7) *ἔμπροσθεν* omnes libri, nisi fallor. 8) *μὴ* om Aug2.

290. 1) *που Φ.* — Cit. Iohannes Sic. Rh. T. VI p. 433. 2) *ἡγησιεωι* pr *Σ, λ* add antiq. — *ἡγησιλέῳ* LaurS. 3) *ἡγησίλεω μὲν κρινομένου* Schol. 4) *καὶ πάλιν* Hermogenes Rh. T. III p. 345. 5) *νεικηράτου* Augl.

τῆς πρώτης ψήφου, οὐδ᾽ ὑπακοῦσαι καλούμενος ἤθελες,[6] εἰς δὲ[7] τὸ τίμημ᾽[8] ἀναβὰς ὑπὲρ μὲν ἐκείνων[9] οὐδ᾽ ὁτιοῦν ἔλεγες, ἐδέου δὲ τῶν δικαστῶν συγγνώμην ἔχειν σοι, εἶτα, ὑπὲρ μὲν[10] συγγενῶν καὶ ἀναγκαίων ἀνθρώπων οὐκ ἀναβαίνεις, ὑπὲρ Αἰσχίνου δ᾽[11] ἀναβήσει;[12] (291) ὅς,[1] ἡνίκ᾽ ἔκρινεν Ἀριστοφῶν Φιλόνεικον[2] καὶ δι᾽ ἐκείνου τῶν σοὶ πεπραγμένων κατηγόρει,[3] συγκατηγόρει μετ᾽ ἐκείνου σοῦ,[4] καὶ τῶν ἐχθρῶν τῶν σῶν[5] εἷς ἐξητάζετο. ἐπειδὴ[6] δὲ σὺ[7] μὲν τουτουσὶ δεδιξάμενος[8] καὶ φήσας[9] καταβαίνειν εἰς Πειραιᾶ δεῖν ἤδη καὶ χρήματ᾽ εἰςφέρειν καὶ τὰ θεωρικὰ στρατιωτικὰ ποιεῖν, ἢ χειροτονεῖν[10] ἃ συνεῖπε μὲν οὗτος, ἔγραψεν δ᾽ ὁ βδελυρὸς Φιλοκράτης, (292) αἰσχρὰν[1] ἀντ᾽

ferrentur, ne obtemperare quidem advocantibus voluisti, et ad aestimationem causae progressus pro illorum defensione nec quidquam dixisti, sed iudices precatus es, ut veniam tibi darent, ergo hominibus cognatis et necessariis non patrocinaris, Aeschini autem patrocinaberis? (291) qui, quum Aristophon reum ageret Philonicum et per hunc tua acta accusaret, una cum illo te accusavit et in inimicis tuis fuit, quocum autem, quum tu quidem minis in hos et dictis, aut iam in Piraeeum esse descendendum et pecuniam conferendam et theatralem in militarem convertendam, aut iubenda quae iste collaudaverat, et nefarius Philocrates rogaverat, (292) ut

---

6) ἠθέλησας vulg. — ἤθελες *Σ*. LaurS. *T*. γρ *F*. Lind. Vind4. *Π*. Mal. — ἠθέλησας (ἤθελες) Bav. 7) εἴς τε Mor. (Augl). — εἰς δὲ *Σ*. LaurS. vulg. 8) βῆμα Alt. β. Bodl. Less. 9) ἐκείνου Paulin. 10) post μὲν inseruit τῶν 2 corrector *Π*. 11) οὐδὲ Augl. 12) ἀναβήσῃ vulg. — ἀναβήσει *Σ*. LaurS. pr *Π*. Cf. Prolegg. Gramm. §. 80.

291. 1) ὅς om pr LaurS, eadem inseruit. 2) Φιλόνικον *Ω*. Augl. *k. s. u.* Vind3. corr Mal. — φιλόνεικον *v*. 3) κατηγόρει· καὶ pr LaurS, καὶ deletum est. 4) σου Mor. Dind. 5) τῶν σῶν ἐχθρῶν *r*. Vind4. *Π*. Laur8. Mal. 6) ἐπεὶ *Ω*. 7) σὺ om Aug2. 8) δεξάμενος Ald. Mor. corr *k*. — διαδεξάμενὸς Fel. — δεδιξάμενος *Σ*. LaurS. vulg. — δεδειξάμενος Augl. pr *Π* (corr ει in ι). — δεδιξαίμενος AldB. — δεδιδαξάμενος *Ω*. Vind3. — διδαξάμενος Appfr. — δεδοιξάμενος Less. — ἀποδεξάμενος ParThiersch. e Wolfianis. 9) ἔφησθα sine καὶ Seager in Diar. Class. LVI p. 255. — φήσεις ParThiersch. Cf. §. 292 not. 2. 10) post χειροτονεῖν in AldB est signum aliquid inserendi, margo repetit signum, nihil addit.

292. 1) Φιλ., ἐξ ὧν αἰσχ. LaurS. vulg. — ἐξ ὧν om pr *Σ*, add antiq. Secundum vulgatam lectionem frigide narratur turpem pacem factam esse. — — αἰσχρὰν ante συνέβη ponunt Aldetc.

ἴσης ὑμῖν[2] *γενέσθαι*[3] *τὴν εἰρήνην, οὗτοι δὲ*[4] *τοῖς μετὰ ταῦτ'*[5]

turpis pax fieret vobis pro aequa, isti autem perpetratis postea sceleribus

---

2) *ἀντὶ καλῆς συνέβη* LaurS. vulg. — *ἀντ' ἴσης συνέβη* Augl. 2. *k. s.* punctis notatum AldV. Cf. §. 334. — *αντισης ὑμῖν* sic fortasse pr *Σ*, cuius corr antiq in spatio 9 literarum (sive si spatium inter duo singula vocabula pro duabus numerata detrahis, 7 literarum) nunc prorsus erasarum scripsit *καλῆς συνέβη*. 'Haec a correctore posita sunt loco pauciorum literarum capace. et opus est verbo secundae personae, apto ex illis *δεδιξάμενος καὶ φήσας*, quale *ἐποίησας*.' Bekkerus. 'Manifestum est duplicem huius loci extitisse lectionem, alteram veterem, cuius sensum addendo *ἐποίησας* declaravit Bekkerus, *αἰσχρὰν ἀντ' ἴσης ἐποίησας γενέσθαι τὴν εἰρήνην*, alteram a correctore profectam, *ἐξ ὧν αἰσχρὰν ἀντ' ἴσης συνέβη γεν. τὴν εἰρ.*' Dindorfius. 'Cum scriptura vulgata *ἐξ ὧν* etc. simile constructionis *ἀνανταποδότου* exemplum, de quo vid. ad p. 1010, 26, comparavit Shilleto et ante eum Bernhardyus in Syntax. p. 471. quo ego quoque eram usurus, nisi codicis *Σ* scriptura fecisset ut ego aliique de veritate lectionis vulgatae dubitaremus. Quamquam fieri potest, ut nimium tribuerimus unius codicis auctoritati. Cum *ἀντὶ καλῆς αἰσχρὰν* comparetur p. 460, 4: *ταύτην* (*τὴν δόξαν*) *ἀντὶ καλῆς αἰσχρὰν τῇ πόλει περιπάτει.*' Idem. Pro *ἀντὶ καλῆς συν. γεν. τὴν* Dobraeus coniecit: *ἀντηλλάξω τὴν*. Turicenses inter *ἀντὶ* et *γενέσθαι* signum lacunae posuerunt. 'Quum nominativi *δεδιξάμενος* et *φήσας* suspensi essent, quo referrentur quaerebatur. Ac Reiskius quidem quum ad *διήλλαξαι*, quod in fine sententiae legitur, eos referret, iure a Schaefero notatus est. Una tantum, si vulgatam scripturam retinemus, ratio extat nominativos explicandi, quam optime vidit Schaeferus. nam participia illa non cohaerere syntactice cum *διήλλαξαι*, sed ad ea e sequentibus *πάντ' ἀπολώλεκας* subaudiri oportere monet. — Sed de scriptura codicis *Σ*, quam verissimam nobis videri diximus, paulo accuratius explicemus. Habemus igitur haec: *Ἐπειδὴ σὺ — φήσας — αἰσχρὰν ἀντ' ἴσης συνέβη γεν. τὴν εἰρ.* At, inquies, haec non cohaerent. Non syntactice quidem, sed nonne id ipsum, quod Bekkerus desideravit, exprimitur verbis *κατὰ τὸ σημαινόμενον* intelligendis ita: *ἐπειδὴ σὺ — αἰσχρὰν — γενέσθαι τὴν εἰρήνην ἐποίησας?* Scilicet ex mutata verborum constructione, cuius causa in intercapedine inter nominativos illos et *συνέβη* quaerenda est, ut multis aliis in locis, orta est hic quoque anacoluthia. Exempla compara haec: Spud. §. 5 p. 1029, 13. Calipp. §. 5 p. 1237, 8. ibiq. Schaef. Nicostr. §. 20 p. 1253, 7. ibiq. Schaef. Polycl. §. 52 p. 1222, 23. Cor. trier. §. 4 p. 1229, 16. Theocrin. §. 65 p. 1342, 15. ibiq. Schaef.' Funkhaenel. Quaest. Dem. p. 51 sqq. At *συνέβη* certissime pr *Σ* ignorat. Est quidem h. l. anacoluthia, sed lenissima, si praeeunte Schaefero ad *σὺ* cogitatione supples *πάντ' ἀπολώλεκας*. Infinitivus autem *γενέσθαι* (omisso *συνέβη*) appositus est ad *χειροτονεῖν ἃ συνεῖπε* etc. acerbe explicandum. 3) *γεγενῆσθαι* Augl. *k. s. δ.* 4) *δ' ἐπειδὴ* vulg. — *δὴ ἐπειδὴ* coniecit Wolfius, 'ut sit repetitio *ἐν τῇ ἀποδόσει* propter pro-

ἀδικήμασι πάντ' ἀπολωλέκασι· τηνικαῦτα διήλλαξαι.[6] καὶ ἐν 435
μὲν τῷ δήμῳ κατηρῶ[7] Φιλίππῳ[8] καὶ κατὰ τῶν παίδων ὤμνυες[9]
ἦ μὴν ἀπολωλέναι Φίλιππον[10] ἂν βούλεσθαι,[11] νῦν δὲ βοηθή-
σεις[12] τούτῳ; πῶς οὖν ἀπολεῖται,[13] ὅταν τοὺς παρ' ἐκείνου[14]
δωροδοκοῦντας σὺ[15] σώζῃς; (293) Τί γὰρ δή ποτε Μοιροκλέα[1]
μὲν ἔκρινας,[2] εἰ παρὰ[3] τῶν[4] τὰ[5] μέταλλ' ἐωνημένων εἴκοσιν

omnia perdidissetis, tum in gratiam rediisti. Et pro contione quidem Philippo male dixisti et per liberos tuos iuravisti sane te cupere ut Philippus periret, nunc autem isti opitulaberis? Qui peribit igitur, si, quos ille corrumpit largitionibus, tu servaris? (293) Cur tandem Moeroclem accusavisti, si a singulis eorum, qui metalla conduxerant, vicenas drach-

---

lixitatem τῆς προτάσεως.' — δὲ sine ἐπειδή *Σ*. pr LauS. Augl. 2. *δ*. *ε*. Lind. corr *Π*. AldV. (*T*. *k*. *s*). 'Vere om. Neque enim, quod visum est Reiskio, filum orationis sepositum, ut fit post parenthesin, resumitur, sed duo diversa inter se opponuntur, σὺ μὲν et οὗτοι δὲ, ambo illa pendentia ab uno ἐπειδή p. 434, 23.' Schaeferus. 5) ταῦτα pr LaurS, cuius sec: ταῦτ' οι (σ suprascr.). 6) διήλλαξαις ἂν sic ParThiersch. 7) κατηγορῶι *Σ*, in quo γο paene deletum est. terminatio debetur sequentis vocabuli casui. — κατηγορῶν Aldetc. LaurS. margo *Ω*. *T*. *r*. *t*. γρ *F*. γρ *Φ*. corr *v*. Vind3. 4. *Π*. Laur8. Mal. — κατηγορῶ *Φ*. pr. *v*. — κατηρῶ Indd. vulg. 8) Φιλίππου Aldetc. LaurS. margo *Ω*. *F* (non Bav). *T*. *Φ*. *r*. Vind4. *Π*. Laur8. Mal. Cf. not. 7. — Φιλίππῳ Indd. *Σ*. vulg. — Delet Dobraeus, supplens σαυτῷ et citans Cor. p. 320, 8. At h. l., ubi sequitur κατὰ τῶν παίδων, necessario quisque suppleret τοῖς παισί. 9) καὶ ἐν ὤμνυες omissis mediis *Ω*, cuius margo καὶ ἐν μὲν etc. addita habet. 10) ν in Φίλιππον est sec man LaurS. 11) *Φ*. ἂν βούλησθε Ald. *Ω*. *t*. *u*. Vind3. — Φιλ., ἂν βούλησθε Mor. cum interpunctione. — *Φ*. ἀ. βουλησθε (ε, αι suprascr.) *v*. 12) βοηθείσεις Ald. Fel. 13) ἀπο λεῖται *Σ* cum spatio duarum literarum raso, fortasse λω. 14) ἐκείνῳ Augl. *k*. *δ*. 15) σὺ om *Φ*. *δ*.

293. 1) μυροκλέα Aldetc. *Ω*. *F*. textus Bav. *t*. *u*. Vind3. 7. Suidas suo ordine. — μοιροκλέα *Σ*. LaurS. vulg. Harpocr. s. v. 'Correxi Μοιροκλέα. nam eiusmodi nomina in κλῆς exeuntia paene solummodo formantur a nominibus deorum, ut Διοκλῆς, Ἡρακλῆς. sic quoque Μοιροκλῆς a deabus Μοίραις.' Reiskius. At etiam Ἐργοκλῆς (§. 180), Πασικλῆς, Περικλῆς, Πατροκλῆς, Τερψικλῆς, Φιλοκλῆς, Χαρικλῆς etc. cf. Gerhard. in Berol. Acad. Menstr. 1859 Oct. p. 669. De Moerocle vide Meursii Lectt. Att. Lib. I cap. 13. Ruhnken. Hist. Orr. p. LXXIX sq. = 156 R. 2) ἔκρινες Augl. *k*. *s*. *ε*. AldV. AldT. Vind7. Mal. — ἔκρινας *Σ*. vulg. — ἔκρινας (ε suprascr.) LaurS, ε et punctum sec m. Non eadem est ratio §. 294: ἐκείνους σὺ ἔκρινες, ubi amborum causae coniunguntur. sed n. l. Cephisophontis persecutio continuata esse dicitur (ἐδίωκες), Moeroclis omnino praeterita. Vid. Prolegg. Gramm. §. 98. 3) περὶ cod *β*.

ἐξέλεξε δραχμὰς παρ' ἑκάστου, καὶ Κηφισοφῶντα[6] γραφὴν ἱερῶν χρημάτων ἐδίωκες, εἰ τρισὶν ὕστερον ἡμέραις ἐπὶ τὴν τράπεζαν ἔθηκεν ἑπτὰ μνᾶς, τοὺς δ' ἔχοντας, ὁμολογοῦντας, ἐξελεγχομένους[7] ἐπ' αὐτοφώρῳ[8] ἐπὶ τῷ τῶν συμμάχων ὀλέθρῳ ταῦτα πεποιηκότας, τούτους οὐ κρίνεις,[9] ἀλλὰ καὶ σώζειν κελεύεις; (294) Καὶ μὴν ὅτι ταῦτα μέν ἐστι φοβερὰ καὶ προνοίας καὶ[1] φυλακῆς πολλῆς δεόμενα,[2] ἐφ' οἷς δ' ἐκείνους [σὺ][3] ἔκρινες,[4] γέλως, ἐκείνως[5] ὄψεσθε:[6] Ἦσαν[7] ἐν Ἤλιδι κλέπτοντες τὰ[8] κοινά τινες; καὶ μάλ' εἰκός γε.[9] ἔστιν οὖν ὅστις μετέσχεν[10] αὐτόθι νῦν τούτων[11] τοῦ καταλῦσαι τὸν δῆμον; οὐδὲ εἷς.[12] τί δέ;[13] ἦσαν,[14] ὅτ' ἦν Ὄλυνθος, τοιοῦτοί τινες ἄλλοι; ἐγὼ μὲν

mas exegerat, et Cephisophontem ob sacram pecuniam reum egisti, si triduo post statam diem septem minas in mensa (sacra) posuerat, eos vero, qui habent, fatentur, convicti palamque deprehensi sunt fecisse illa in sociorum perniciem, eos non accusas, sed etiam servari iubes? (294) Atqui haec esse formidabilia et magnam requirere prudentiam et cautionem, ea vero, quorum illos accusasti, ridicula, illo modo perspicietis: Fueruntne Elide quidam aerarii peculatores? omnino probabile est fuisse. Fuitne igitur quisquam horum ibi nunc adiutor abrogandi status popularis? ne unus quidem. Quid, fueruntne, Olyntho incolumi, alii quidam

---

4) τὸν Ω. 5) τὰ om Ald. Fel. Ω. t. u. v. 6) Κηφισοφῶντος AldT. — κησιφῶντα r. Aug2. 7) ἐλεγχομένους v. γρ u. 8) αὐτοφόρῳ pr Σ. Ω. — Proxime sequens ἐπὶ pronuntiandum certe est, si non scribendum 'πὶ. 9) γρ. τούτους δὲ (sic, non sine δὲ) οὐ μόνον οὐ κρίνεις marg antiq Σ. Pariter interpretatus est Wolfius (sine δὲ).

294. 1) καὶ om Ω. — προνοίας καὶ om Aug1. k. s. 2) προσδεόμενα πολλῆς Ω. u. 3) σὺ om Aug1. k. s. 'Melius opinor abest.' Schaeferus. 'Nam non in eo qui, sed in ea re quam Aeschines ad iudices detulit, oppositio est.' Benselerus. Quia etiam Σ pronomen servavit, delere non ausus sum. uncis circumdedi. ortum esse potest e proximis literis σε. Habet illud etiam LaurS. 4) ἔκρινας Ald. Fel. s. Cf. §. 293. 5) ἐκεῖθεν vulg. — ἐκείνως Σ. LaurS. T. γρ F. (Est varians lectio ἐκεῖθεν, non superioris ἐκείνους ante σύ. Erravit Bekkerus). Cf. Lept. §. 61: Μάθοιτε δὲ τοῦτο μάλιστ' ἄν, ἐκείνως εἰ λογίσαισθε πρὸς ὑμᾶς αὐτούς. Theocrin. §. 42: ἐκείνως δῆλον ὑμῖν ἔσται. 6) γρ. ἐκεῖθεν εἴσεσθε marg antiq Σ. — — ὄψεσθαι (ε supra) LaurS. 7) ἦσαν δὲ Ω. t. Vind3. 8) τὰ om Lind. 9) καὶ μάλ' εἰκότως γε coniecit Hirschig. Philol. T. V p. 332. — γε om Aug1. k. s. — — AldV ad μάλα relatum dat ναί, interpretamentum. 10) μετέσχηκεν Aug1. 2. k. r. s. LaurS. 11) τοῦτον? LaurS correctum e τούτων a sec man. 12) οὐδεὶς Aug1. marg Mor. (s?) 13) τί δέ om Aug1. k. s. 14) οὐκ ἦσαν ἐν Ὀλύνθῳ, coniecit Lambinus. At facillime e proximis ἐν Ὀλύνθῳ supplentur.

οἴομαι.[15] ἆρ᾽ οὖν[16] διὰ τούτους ἀπώλετ᾽[17] Ὄλυνθος; οὔ. τί[18] δέ; ἐν[19] Μεγάροις οὐκ οἴεσθ᾽ εἶναί τινα καὶ[20] κλέπτην καὶ παρεκλέγοντα[21] τὰ κοινά; ἀνάγκη, καὶ πέφηνεν.[22] τίς[23] αἴτιος[24] αὐτόθι νῦν τούτων[25] τῶν[26] συμβεβηκότων πραγμάτων; οὐδὲ εἷς. (295) ἀλλὰ ποῖοί τινες[1] οἱ τὰ τηλικαῦτα καὶ τοιαῦτ᾽[2] ἀδικοῦντες;[3] οἱ νομίζοντες αὑτοὺς[4] ἀξιόχρεως εἶναι τοῦ Φιλίππου ξένοι καὶ φίλοι προσαγορεύεσθαι, οἱ στρατηγιῶντες[5] καὶ

tales? equidem opinor. Num quid igitur propter istos periit Olynthus? minime. Quid, Megaris nonne putatis aliquem fuisse quoque furem atque aerarii peculatorem? necessario, palamque factum est. Quis horum auctor fuit rerum, quae nunc illic acciderunt? ne unus quidem. (295) Sed quales qui tanta et talia facinora committebant? Qui se dignos esse putant, ut Philippi hospites et amici appellentur, qui imperia et summam rerum

---

15) οἶμαι vulg. — οἴομαι Σ. LaurS. 16) οὖν om *k. s.* 17) ἀπόλωλεν *r.* Vind4. Π. Laur8. Mal. 18) οὔτι (?) pr LaurS, corr sec in οὔ, τι. 19) οὖν, sine ἐν Aldetc. Vind4. Laur8. — δὲ ἐν Σ. Ω. — δ᾽ ἐν LaurS. vulg. — δὴ ἐν Bav (non *F*?). — οὖν ἐν AldV. 'Post τί δ᾽ Bekkeriana non signum interrogandi, sed hypostigmen habet, Reiskiana prorsus non interpungit. Malim elisione sublata τί δέ; ut vs. 18.' Schaeferus. Nuper Bekkerus sibi non constans: τί δέ; ἦσαν .... τί δ᾽; ἐν. Hoc sic cum elisione non probamus. Certe Reiskii et Turicensium ratio non interpungendi praeferenda est. Vid. ad §. 231. 20) καὶ om vulg. — habent Σ. pr LaurS. Vid. Doberenz. l. c. p. 11. 21) παρακλέγοντα Ω. man sec LaurS. 22) πέφυκε coniecit Dobraeus. Vulgatae sententia aperta est. 23) πέφηνέ τις Augl. 2. Alt. Laur8. — πέφηνε. τίς οὖν corr LaurS. vulg. — οὖν om Σ. pr LaurS. Augl. 2. Alt. Vind4. Π. Laur8. Mal. (*T. k. r. s*). 'Malim servatum. vid. vs. 17 et 20.' Schaeferus. Variantur enuntiata: ἔστιν οὖν ὅστις —; ἆρ οὖν —; τίς —; 24) αἴτιον Fel. 25) ἁπάντων Bav (non *F*?). 26) τῶν om Fel.

295. 1) ποῖοι καὶ τίνες εἰσὶν vulg. — ποῖοι τινες Σ, in quo καὶ antiq. compendio extra finem versus scripsit, nam ποῖοι finit versum. ἐισιν m sec. καὶ om item Augl. (*k. s*). — ποῖοι καὶ τίνες LaurS. — εἰσὶν om Σ. pr LaurS. *T.* (Vind3?). — ποῖος καὶ τίνες εἰσὶν *t.* Supplendum est e superioribus potius ἦσαν, quam εἰσίν. Deinde non etiam qui isti fuerint, quaeritur, sed solum, quales, itaque rectum est ποῖοί τινες, ut Cor. §. 119. 2) τηλικαῦτα καὶ τοιαῦτα Σ. LaurS. vulg. — τοιαῦτα τηλικαῦτα καὶ τοιαῦτα Mor operarum errore. — τοιαῦτα καὶ τηλικαῦτα Augl. 2. *k. s.* 3) τοιαῦτα διοικοῦντες *r.* Vind4. Π. Laur8. Mal. 4) ἑαυτοὺς Mor. — αὐτοὺς LaurS. Vind4. — αὑτοὺς Σ. vulg. 5) στρατηγιῶν τε vulg. — στρατηγιῶντες Σ. LaurS. Φ. Augl. *k. r. s.* corr *v.* (Π. Laur8. Mal. Vind3. 4). 'Egregie. — quod si Valckenarius h. l. legisset, non scripturus erat quae ab eo scripta legimus Adnot. ad N. F.

προστασίας[6] ἀξιούμενοι, οἱ μείζους τῶν πολλῶν οἰόμενοι δεῖν εἶναι. οὐ Περίλαος[7] ἐκρίνετ'[8] ἔναγχος ἐν Μεγάροις[9] ἐν τοῖς
436 τριακοσίοις, ὅτι πρὸς Φίλιππον ἀφίκετο, καὶ παρελθὼν Πτοιόδωρος[10] αὐτὸν[11] ἐξῃτήσατο καὶ πλούτῳ καὶ γένει καὶ δόξῃ[12] πρῶτος[13] Μεγαρέων καὶ πάλιν ὡς Φίλιππον ἐξέπεμψεν,[14] καὶ μετὰ ταῦτα, ὁ μὲν ἧκεν ἄγων τοὺς ξένους, ὁ δ' ἔνδον ἐτύρευεν; τοιαῦτα.[15] (296) Οὐ γάρ ἐστιν, οὐκ ἔσθ'[1] ὅ τι τῶν πάντων μᾶλλον[2] εὐλαβεῖσθαι[3] δεῖ, ἢ τὸ μείζω τινὰ τῶν πολ-

expetunt, qui prae se multitudinem despiciunt. Nonne Megaris Perilaus nuper apud trecentos causam dixit, quod ad Philippum venisset, et Ptoeodorus progressus pro eo deprecatus est et opibus et genere et auctoritate princeps Megarensium, eumque ad Philippum remisit, et post ille conductitios milites adduxit, alter intus res turbavit? talia. (296) Non est enim, non est quicquam rerum omnium magis cavendum, quam ne quem

---

p. 345.' Schaeferus. 'Desiderativum στρατηγιᾶν etiam alibi latet vitiatum, velut Plutarch. Vit. Aemil. Pauli cap. 10 init. nemo monitus scribere dubitabit: τὰς στρατηγιώντων χάριτας καὶ παραγγελίας ἰάσαντας. Utitur Plutarchus hoc verbo etiam Vit. Eumen. cap. 14 init.' Idem in Addendis T. VIII fin. Citavit Shilleto Xenoph. Exped. VII, 1 §. 33: περιῄει — στρατηγιῶν καὶ ἐπαγγελλόμενος, εἴ τις — στρατηγοῦ δέοιτο, ad quod verbum aliquid dicacitatis inesse monuit Weiskius. 6) προστασιῶν LaurS. Ven. Aug2. r. Π. Laur6. Mal. — προστασίων Φ. — προστασίας Σ. vulg. 7) Cf. Cor. §. 48. 8) ἐκρίνατο r. 9) ἐν τοῖς Μεγ. Aldetc. Cf. §. 294. — om r. δ. Vind4. pr Laur8, qui habet in marg. — articulum om Σ. LaurS. vulg. 10) Vid. Cor. §. 295 not. 22. 11) αὐτὸν om Φ. 12) δόξῃ καὶ γένει Aug1. k. s. 13) πρῶτος ὢν Wolfius de suo. 14) κατεσκεύαζε cod β. Taylorus vidit id esse interpretamentum inferioris verbi ἐτύρευε. Vid. Schol. ad h. l. Photius et Suid. s. v. Τυρεύων. 15) ἐτύρευε τοιαῦτα sine interpunctione Aldetc. LaurS. Vind3. — ἐτύρευε. τοιαῦτα Reiskius. — ἐτύρευεν; τοιαῦτα Bekkerus correxit. — ἐθήρευε et ἐτήρει AldV. — ἐτ. τὰ τοιαῦτα s. 'Saepius Demosthenes ubi res aliquot enumeravit, hoc pronomen in cumulum addit, articulo nunc praeposito, nunc omisso. Pag. 123, 27: ψιλούς, ἱππέας, τοξότας, ξένους, τοιοῦτο — στρατόπεδον.' Schaeferus, ad Chers. p. 96, 10. Sine articulo item Mid. §. 204. Synt. §. 14. — — Pollux VI §. 130: εἰ δὲ καὶ Δημοσθένης φησίν: 'ὁ δὲ ἔνδον ἐτύρευεν,' ἀλλ' οὐκ ἔγωγε ἀποδέχομαι τὸ τυρεύειν.

296. 1) ἔστιν vulg. — ἔσθ' Σ. LaurS. Ω. Ald. Fel. (Aug1 etc.). 2) μᾶλλον om k. — post δεῖ posuit Reiskius de suo. 3) Εὐλαβεῖσθαι ἀντὶ τοῦ φυλάττεσθαι, ὡς Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς, Ἀττικοί, εὐλαβεῖσθαι ἀντὶ τοῦ φοβεῖσθαι Ἕλληνες Moeris. Idem Thomas M. item falso citans Φιλιππικοῖς.

λῶν ἐᾶν γίγνεσθαι. Μή μοι σωζέσθω μηδ' ἀπολλύσθω μηδείς, ἂν[4] ὁ δεῖνα[5] βούληται,[6] ἀλλ' ὃν ἂν[7] τὰ πεπραγμένα σώζῃ καὶ τοὐναντίον,[8] τούτῳ τῆς προσηκούσης ψήφου παρ' ὑμῶν[9] ὑπαρχέτω τυγχάνειν. τοῦτο γάρ ἐστιν δημοτικόν. (297) Ἔτι τοίνυν πολλοὶ παρ' ὑμῖν[1] ἐπὶ καιρῶν[2] γεγόνασιν ἰσχυροί, Καλλίστρατος,[3] αὖθις Ἀριστοφῶν, Διόφαντος, τούτων ἕτεροι πρότερον. ἀλλὰ ποῦ[4] τούτων ἕκαστος ἐπρώτευεν;[5] ἐν τῷ δήμῳ.[6] ἐν δὲ τοῖς[7] δικαστηρίοις οὐδείς[8] πω μέχρι τῆς τήμερον[9] ἡμέρας

vulgo maiorem fieri patiamini. Ne mihi sit incolumis neve pereat quisquam alicuius arbitratu, sed quemcunque facta tuentur et contra, in eum meritam sententiam ferte. hoc enim populare est. (297) Iam pro ratione temporum multi apud vos valuerunt, ut Callistratus, rursus Aristophon, Diophantus, alii his antiquiores. at ubi horum singuli principatum tenuerunt? apud populum. in iudiciis autem ad hodiernum usque diem

4) ὃν ἂν Hermog. Rh. T. III p. 251 W. LaurS. AldV. Lind. corr *Π*. — ὃν ἐὰν vulg. — ἐὰν sine ὃν Augl. (*k. s*). — ἂν sine ὃν *Σ*. 5) ὁ δεῖνα ἢ (καὶ LaurS) ὁ δεῖνα vulg. — ὁ δεῖνα simplex *Σ* (in cuius marg antiq γρ. ἐὰν ὁ δεῖνα ἢ ὁ δεῖνα). Fel. 'Sed vid. Olynth. II p. 27 §. 31. supra §. 185 (= §. 168). Phil. I p. 53. §. 52 (= §. 46). Androt. p. 599 §. 23 (= §. 18).' Shilleto. At non hoc probandum erat, etiam a Demosthene usurpari ὁ δεῖνα ἢ ὁ δεῖνα post Hoogeveenum ad Viger. p. 21 sq. ed. Herm., sed etiam simplicem formulam ab oratore adhiberi de homine proprie non quidem incerto (nam vid. Schaefer. Appar. T. I p. 273), attamen de tali quem nominare non potest (non solum non vult). 'Quum quodlibet nomen adhiberi posse indicat.' Hermann. ad Viger. p. 704 sq. Cf. Mid. §. 141: τί δὴ τὰ καὶ τὰ πεπονθὼς ὁ δεῖνα. Phil. I §. 19: κἂν πλείους κἂν τὸν δεῖνα κἂν ὁντινοῦν χειροτονήσητε στρατηγόν. Olynth. II §. 33 μηδ' . . . ἐμοῦ μηδὲ τοῦ δεῖνος. 6) βούλεται Fel. Lind. 7) ἂν om *k*. 8) καὶ τοὐναντίον *u*. — 'ἢ τοὐναντίον (ἀπολλύῃ), τούτῳ sic lego et interpungo [nam olim τοὐναντίον cum τούτῳ continuabatur]. Subaudiri potest, quasi scripsisset ἢ τοὐναντίον ποιῇ, sic ut videtur Plato Gorg. p. 504 E. sed non puto ita solere Demosthenem. Vid. ad p. 446, 23, ubi alia ratio. De τοὐναντίον p. 369, 7. p. 370, 10. p. 396, 26. p. 406 init. Megal. p. 207, 4.' Dobraeus. At cf. §. 91. Sententia adverbii h. l. est i. q. *et in contraria causa, si contrarium accidit, im umgekehrten falle.* 9) ὑμῖν Augl. *k. r*.

297. 1) ὑμῶν LaurS. 2) καιρῷ *Ω*. 3) Καλλίστρατος ἐκεῖνος LaurS. vulg. Cf. Cor. §. 210. — ἐκεῖνος om pr *Σ*, add antiq. item om *T*. Augl. Lind. (*s*). — ἐκεῖ pr Mal, cui Chr. add νος. 4) ποῦ om *Φ*. 5) ἐκώτευεν pr *Ω*. 6) ἐν τῷ δήμῳ om pr Mal, add Chr. 7) τοῖς excidit in Herw. 8) οὐδέ corr *Ω*, in quo ις erasae sunt. 9) σήμερον LaurS. Vid. Prolegg. Gramm. §. 133.

ὑμῶν οὐδὲ τῶν νόμων οὐδὲ τῶν ὅρκων κρείττων γέγονεν. Μὴ τοίνυν μηδὲ νῦν τοῦτον ἐάσητε.[10] ὅτι γὰρ ταῦτα[11] φυλάττοισθ' ἂν εἰκότως μᾶλλον ἢ[12] πιστεύοιτε, τῶν θεῶν ὑμῖν[13] μαντείαν[14] ἀναγνώσομαι, οἵπερ ἀεὶ σώζουσι[15] τὴν πόλιν πολλῷ τῶν προεστηκότων[16] μᾶλλον. Λέγε τὰς μαντείας.

MANTEIAI.

298. Ἀκούετε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῶν θεῶν ἃ[1] ὑμῖν[2] προλέγουσιν. εἰ μὲν τοίνυν πολεμούντων ὑμῶν[3] ταῦτ' ἀνῃρήκασιν·[4] τοὺς στρατηγοὺς λέγουσι φυλάττεσθαι. πολέμου γάρ εἰσιν ἡγεμόνες[5] στρατηγοί. εἰ δὲ πεποιημένων εἰρήνην·

nemo vobis vel legibus vel iureiurando plus valuit. Itaque neque istum nunc sinatis. haec enim magis esse cavenda, quam iis fidendum, deorum oraculum vobis recitabo, qui semper multo magis urbem tuentur, quam magistratus. Recita oracula.

298. Auditis, Athenienses, quae dii vobis praedicant. qui si belli tempore vobis haec responderunt; imperatores cavendos esse vobis monent. belli enim duces sunt imperatores: siu pace facta; reipublicae gu-

---

10) ἐάσηται (ε suprascr.) LaurS. — 'Malim τούτους ἐάσητε. verecundius enim cum Eubulo agit quam ut eum tam aperte designaret.' Dobraeus. Profecto gravissime in Eubulum Demosthenes invehit, ubi eum in numero adiutorum pro hostibus domi agentium esse significat §. 299 extr.

11) ταυτα γαρ (β α suprascr.) Mal. 12) ὑμεῖς ἢ τούτοις LaurS. vulg. — ἢ sine pronominibus Σ. Augl. k. s. δ. Lind. Mal. — ὑμεῖς ἢ sine τούτοις T. 'ὑμεῖς iure omisit Bekkerus.' Schaeferus. Iure ille delevit nuper etiam τούτοις, nam omnino de diffidentia agit orator. Cf. Phil. II §. 24. 13) ὑμῶν Vind2. pr Mal. 14) μαρτυρίαν Σ. Eadem varietas scripturae Dinarch. adv. Dem. §. 78. 'Fort. τὰς τῶν θεῶν — μαντείας ex sequentibus.' Marklandus. 'μαντείαν recte habet, quamquam e vss. 22 et 23 legendum videatur μαντείας, non sunt istae μαντεῖαι nisi unum oraculum.' Reiskius. Est idem effatum plurium Deorum, Iovis, Dionae, Apollinis. Cf. proxime φησὶν ἐν τῇ μαντείᾳ. 15) σώζουσα pr Ω. 16) παρεστηκότων corr Ω. — προσηκόντων Indd.

298. οἷα vulg. γρ Bav. — ἃ Σ. LaurS. Ω. F. Φ. t. u. v. β. Vind3. 2) ὑμῖν om Aug2. 3) ὑμῶν LaurS. vulg. — ημῶν (υ suprascr.) F (non Bav). — ἡμῶν Σ. Ω. T. t. u. v. 4) ἀνειρήκασιν Σ. LaurS. Mal. (v?). Cf. Dinarch. in Dem. §. 78: προείρηκε. idem §. 98: προειρήκασιν. — ἂν εἰρήκασι Ω. T. Φ. t. u. Vind3. (v?) — ἀνῃρήκασι vulg. Cf. ἀνεῖλεν not. 6. 5) ἡγεμόνες οἱ vulg. — οἱ om Σ, add antiq. Articulus merito abest. non enim certi h. l. sunt duces. — In LaurS sic: ὦ (?) ἡγεμόνες οἱ,

τοὺς ἐπὶ τῆς πολιτείας ἐφεστηκότας.[6] οὗτοι γὰρ ἡγοῦνται,[7] τούτοις πείθεσθ' ὑμεῖς,[8] ὑπὸ τούτων δέος ἐστὶ μὴ παρακρου- 437 σθῆτε. καὶ τὴν πόλιν[9] συνέχειν φησὶν ἐν τῇ μαντείᾳ,[10] ὅπως

bernatores. hi enim duces sunt, his vos paretis, ab his periculum est ne decipiamini. et urbem coniungendam esse iubet deus in oraculo, ut omnes

---

sed ω corr sec in οἱ ut videtur. 6) ἐφεστῶτας Vind4. Mal. Π (in marg ἐφεστηκότας). Vid. Prolegg. Gr. §. 84. — — εἰ μὲν οὖν πολεμοῦσιν ἡμῖν ἀνεῖλεν ὁ θεὸς τοὺς ἡγεμόνας φυλάττεσθαι, τοὺς στρατηγοὺς λέγει (omissis reliquis), εἰ δὲ πεποιημένων εἰρήνην, τοὺς ἐπὶ τῆς πολιτείας ἐφεστηκότας Sopater. Rh. T. V p. 108. W. liberius citaverunt idem p. 210. et Maximus Plan. ibid. p. 264. 7) κατέχουσι (var. lect. ἄρχουσι et ἡγοῦνται) Alexander Rh. T. VIII p. 473. W. — — Compendio καὶ in textu ante τούτοις posuit nescio quae manus Σ. pr LaurS, sec del. 8) ὑμεῖς om Hermog. T. III p. 288 W. Anonym. Rh. De Figuris. T. III p. 711 W. Rhetor. T. VIII p. 647. Habet Anonym. Rh. T. VII^b p. 1043 W. 'Mallem omissum. persaepe librarii pronomina addiderunt, ubi nemo quisquam requirat.' Schaeferus. Vere quidem, sed h. l. οὗτοι et ὑμεῖς quodammodo sibi opposita sunt. 9) δεῖν post πόλιν LaurS. vulg add. — aut δεῖ, ut Vind4. et plurimi Bekk. non Ω. — om Σ. Augl. (k. s). — 'δεῖν omisit Bekkerus. neque opus est addi, quum φησὶν valeat i. q. κελεύει.' Schaeferus. De quo usu cf. Thucyd. VI, 29, 3: οἳ (scil. ῥήτορες) ἔλεγον νῦν μὲν πλεῖν αὐτόν. V, 46, 1. VII, 29. III, 15, 1 ibiq. Poppo. Xenoph. Cyri Disc. IV, 6 §. 11 (= §. 6): ἃ μὲν οἱ μάγοι ἔφασαν τοῖς θεοῖς ἐξελεῖν. Ei. Exped. II, 3 §. 3. Vid. Pflugk. ad Eurip. Hecub. vs. 303. Lobeck. ad Phryn. p. 753. Krüger. Gramm. §. 55, 3 ann. 13. Neque igitur erat dubitandum de loci sententia, cf. §. 299. Cum hac constructione cf. Lept. §. 90 ᾤετο ... ἄρχειν ibiq. not. 10) φησὶν ἡ μαντεία LaurS. vulg. Cf. §. 299. — φησὶν ἐν τῇ μαντείᾳ Σ (cuius marg antiq γρ. ἡ μαντεία). Φ. 'Lege φησὶν, deletis glossematis. cl. §. 278.' Sauppius. Sequitur nunc Bekkerus uncos adhibens. Vid. Prolegg. Crit. p. 230. Cf. Dinarch. in Dem. §. 98: φυλάξασθε (καθάπερ οἱ θεοὶ προειρήκασιν ἐν ταῖς μαντείαις πολλάκις) τοὺς τοιούτους ἡγεμόνας καὶ συμβούλους. — Dindorf. de coniectura: φασὶν ἐν τῇ μ. — Ad φησὶν supple ὁ θεός. Cf. Rhetores sententiam reddentes: τοῦ θεοῦ χρήσαντος τοὺς ἡγεμόνας φυλάττεσθαι etc. Syrianus Rh. T. IV p. 272. et ἀνεῖλεν ὁ θεὸς τοὺς ἡγεμόνας φυλάττεσθαι ibid. p. 274. Et Sopater T. V p. 83: τοὺς ἡγεμόνας ἔχρησεν ὁ θεὸς φυλάττεσθαι. Cf. Anonym. Rh. T. VII^a p. 227. Idem ibid. p. 229: ἔχρησεν Ἀπόλλων δεῖν τοὺς ἡγεμόνας φυλάττεσθαι, καὶ ἀμφισβητοῦσιν οἱ μὲν περὶ τῶν στρατηγῶν, οἱ δὲ περὶ τῶν ῥητόρων αὐτὸν εἰρηκέναι λέγοντες. Eadem Gregor. Cor. Rh. T. VII^b p. 1341 W. — De φησὶν sic usurpato, ut subiectum suppleatur, cf. Phil. III §. 42.

ἂν[11] μίαν γνώμην ἔχωσιν ἅπαντες[12] καὶ μὴ τοῖς ἐχθροῖς ἡδονὴν ποιῶσιν. (299) Πότερον[1] οὖν οἴεσθ' ἄν,[2] ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸν τοσαῦτα κάκ' εἰργασμένον σωθέντα, ἢ δίκην δόντα,[3] ἡδονὴν[4] Φιλίππῳ ποιῆσαι; ἐγὼ μὲν οἴομαι[5] σωθέντα. φησὶ δέ γ' ἡ μαντεία δεῖν[6] ὅπως ἂν[7] μὴ χαίρωσιν οἱ ἐχθροὶ ποιεῖν. ἅπασι[8] τοίνυν[9] μιᾷ γνώμῃ παρακελεύεται κολάζειν τοὺς ὑπηρετηκότας τι τοῖς ἐχθροῖς, ὁ Ζεύς, ἡ Διώνη,[10] πάντες οἱ θεοί. ἔξωθεν οἱ ἐπιβουλεύοντες,[11] ἔνδοθεν[12] οἱ συμπράττοντες. οὐκοῦν[13] τῶν ἐπιβουλευόντων μὲν[14] ἔργον διδόναι,[15] τῶν συμπραττόντων δὲ[16] λαμβάνειν[17] καὶ τοὺς εἰληφότας ἐκσῴζειν.

consentiant, neve hostibus voluptatem praebeant. (299) Utrum igitur putatis, Athenienses, eum, qui tot scelera perpetravit, conservatum, an punitum voluptatem Philippo praebiturum? equidem opinor conservatum. asserit autem oraculum esse curandum, ne hostes gaudeant. omnes igitur ut uno animo puniatis eos qui aliquid officii hostibus praestiterunt hortatur, Iuppiter, Diona, omnes dii. Foris sunt qui insidientur, intus qui iuvent insidiatores. proinde insidiatorum res est largiri, adiutorum autem accipere et eos qui acceperint tueri.

---

11) ὅπου ἂν (i. q. fere ὅταν) coniecit Dobraeus. Cf. §. 299. 12) πάντες Augl. *k. s.*

299. 1) πότερ' *T.* 2) ἂν om vulg. — habent *Σ.* LaurS. *T. Φ.* Laur8. *Π.* 3) διδόντα *Ω.* 4) ἡδονὴν ἂν Mor. Augl. *k. r. s.* Laur8. — ἂν om *Σ.* LaurS. vulg. 5) οἶμαι vulg. — οἴομαι *Σ.* LaurS. 6) ἀεὶ ante δεῖν vulg. ortum e proximis. — ἀεὶ om *Σ.* LaurS. Augl. Bav (non *F*). Vind4. *Π.* Laur8. Mal. (*Φ. k. r. s*). 7) ἂν om *Ω.* Augl. 2. *k. s.* 8) πᾶσι Vind4. *Π.* Mal. 9) τοίνυν ἡμῖν *k.* — τοίνυν ὑμῖν Augl. 2. *r. s.* Laur8. — ἡμῖν post παρακελεύεται add *s.* corr *Π.* 10) Δωδώνη Canterus (Nov. Lect. VIII cap. 12. in Gruteri Lamp. T. III P. 1 p. 687) coniecit, quia Dinarchus l. c. §. 78 dicit de hoc oraculo: τῆς μαντείας τῆς ἐλθούσης ἐκ Δωδώνης παρὰ τοῦ Διὸς τοῦ Δωδωναίου. Less exhibet item Δωδώνη. At in Dodonaeo oraculo pariter Iovi et Dionae Dodonam sacra mittenda esse iubentur Mid. §. 53. Strabo VII fin. p. 329: ὕστερον ἀπεδείχθησαν τρεῖς γραῖαι, ἐπειδὴ καὶ σύνναος τῷ Διὶ προςαπεδείχθη καὶ ἡ Διώνη. Coniunguntur item Iupiter Dodonaeus, Diona et Apollo Pythius Epist. IV §. 2. Vid. Buttmann. Excurs. ad Mid. IV. Lasaulx. De Oraculo Dodon. p. 7. Adde nunc Hyperid. pro Euxenippo Col. 35 p. 11 sq. ed. Schneid.: ὁ Ζεὺς ὁ Δωδωναῖος προςέταξεν ἐν τῇ μαντείᾳ τὸ ἄγαλμα τῆς Διώνης ἐπικοσμῆσαι etc. 11) θεοί. ἐχθροὶ δὲ ἔξωθεν μὲν οἱ ἐπιβουλεύοντες, Lambinus coniecit frustra. 12) ἔνδοθεν δὲ Aldetc. *r.* Laur8. Mal. et δὲ punctis notatum *Π.* — δὲ om *Σ.* LaurS. vulg. 13) ουκουν *Σ.* 14) μὲν ante ἐπιβουλ. ponunt *r.* Vind4. *Π.* Laur8. Mal. — post ἐπιβ. *Σ.* LaurS. vulg. 15) τὸ διδόναι Aldetc. LaurS. *Ω. F. Φ. t. u. v. Π.* Mal. Vind3. 4. — τὸ

300. Ἔτι τοίνυν κἂν ἀπ'[1] ἀνθρωπίνου λογισμοῦ τοῦτ'[2] ἴδοι[3] τις, ὅτι πάντων ἐχθρότατον καὶ φοβερώτατον[4] τὸ τὸν προεστηκότ'[5] ἐᾶν οἰκεῖον γίγνεσθαι τοῖς μὴ τῶν αὐτῶν ἐπιθυμοῦσι τῷ δήμῳ. τίσι[6] γὰρ τῶν πραγμάτων ἐγκρατὴς γέγονεν Φίλιππος ἁπάντων καὶ τίσι τὰ μέγιστα κατείργασται τῶν πεπραγμένων, σκέψασθε: τῷ παρὰ τῶν πωλούντων τὰς πράξεις ὠνεῖσθαι, τῷ[7] τοὺς προεστηκότας ἐν ταῖς πόλεσι διαφθείρειν καὶ ἐπαίρειν, τούτοις.[8] (301) Ταῦτα τοίνυν ἐφ' ὑμῖν[1] ἐστὶν ἀμφότερα, ἐὰν βούλησθε, ἀχρεῖα ποιῆσαι τήμερον, ἂν[2] τῶν[3] μὲν μὴ θέλητ'[4] ἀκούειν τοῖς[5] τοιούτοις συνηγορούντων, ἀλλ'

300. Iam humanâ quoque prudentiâ perspici potest omnium inimicissimum et maxime periculosum, si princeps civitatis iis familiaris fit, quorum animi a populi studiis abhorrent. quibus enim Philippus omnia subegerit et quibus maxima quaeque confecerit, spectate: emendis actionibus ab iis qui vendebant, corrumpendis principibus civitatum et extollendis, his. (301) Haec autem utraque in vestra potestate est hodie, si velitis, facere irrita: si et audire istos nolitis, qui talibus hominibus patro-

---

om Σ. vulg. 16) δὲ συμπρ. r. Laur8. 17) τὸ λαμβ. Mor. LaurS. — τὸ om Σ. vulg.

300. 1) 'Usitatius credo ἐπ'.' Taylorus. 'Vulgata recte habet. vel mera meditatione atque contentione humanae rationis, etiamsi divinitus id haud docearis.' Reiskius. 2) τοῦτ' om pr v. — τοῦτο Aug1 in marg habet. 3) τοῦτ' ἂν ἴδοι Aug2. F (non Bav?). Φ. Π. Laur8. Mal. — τοῦτ' ἂν ἴδοι LaurS. — τοῦτ' ἴδῃ s. 4) φοβ. ἐστι Aug1. 2. k. r. s. Laur8. — φοβερότατον sic Ald et Fel. — ἐστι om Σ. LaurS. vulg. 5) προεστηκότων Mal. 6) τίσ pr LaurS habuisse videtur. 7) τῷ τοὺς ..... Ἀτρεστίδαν §. 309 om pr Ω. 'Eadem desunt u folio uno vacuo: ὧδε λείπει φύλλον ἕν.' Bekkerus. Quum corrector codicis Ω folium scribam transiliisse animadvertisset; post ἀκηκοέναι §. 314 signo rubro ⸎ posito neglecta subscripsit ex antiquiore et meliore codice, et §. 309—314 τότε μισήσας .... ἀκηκοέναι repetiit uno tenore annectens. haec igitur (§§. 309 etc.) bis continet Ω. 8) ἐπαίρειν (ἀπαίρειν Vind aliquis 3 aut 4) τούτους Σ. vulg. — ἐπαίρειν τούτοις LaurS. — ἐπαίρειν· τούτοις. Reiskius de suo. Melius Bekkerus commate distinxit. Si accusativum orator adhibuisset, potius αὐτούς exspectassemus.

301. 1) ἡμῖν F (non Bav?). Vind1. 2) ἂν Σ. LaurS. Ω. Lind. — ἐὰν vulg. 3) τῶ Ω. 4) ἐθέλητε omnes libri. Sed vid. Prolegg. Gramm. §. 12. 5) τῶν τοῖς Mor. pr LaurS, del lineola sec τῶν. F (non Bav). k. r. s. Laur8. (Aug1. 2). — τῶν inseruit secundus corrector Π. — τῶν om pr Σ, lineae initio, cuius primum vocabulum est τοῖς, praefixit alia manus compendium τ̃ i. e. τῶν. Hic articulus item

ἐπιδείξητ' ἀκύρους ὄντας ὑμῶν[6] *(νῦν γάρ φασιν εἶναι κύριοι), τὸν δὲ πεπρακόθ' ἑαυτὸν κολάσητε καὶ τοῦθ' ἅπαντες ἴδωσιν.*[7]
438 (302) *παντὶ μὲν γὰρ*[1] *εἰκότως ἂν*[2] *ὀργισθείητε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοιαῦτα*[3] *πεποιηκότι καὶ προδεδωκότι συμμάχους καὶ φίλους καὶ καιρούς,*[4] *μεθ' ὧν ἢ*[5] *καλῶς ἢ κακῶς ἑκάστοις ἔχει*[6] *τὰ πάντα, οὐ μὴν οὐδενὶ μᾶλλον οὐδὲ*[7] *δικαιότερον*[8] *ἢ τούτῳ. ὃς γὰρ ἑαυτὸν τάξας τῶν ἀπιστούντων εἶναι Φιλίππῳ, καὶ μόνος καὶ πρῶτος*[9] *ἰδών, ὅτι κοινὸς ἐχθρὸς ἐκεῖνός ἐστιν*[10] *ἁπάντων τῶν*[11] *Ἑλλήνων, ηὐτομόλησεν καὶ προὔδωκεν καὶ γέγονεν*

cinantur, sed ostendatis nullam eorum esse apud vos auctoritatem (nunc enim se dominos esse dicunt), et venditorem sui puniatis idque in conspectu omnium. (302) Nam omnibus iure irascamini, Athenienses, qui talia fecerint et prodiderint socios et amicos et occasiones, quibus rebus fit, ut singulorum fortunae omnes vel floreant vel marcescant, maxime vero et iustissime omnium isti homini. qui enim quum ex eorum se esse numero voluerit, qui Philippo diffiderent, quumque solus et primus perspexerit, communem illum esse hostem Graecorum omnium, transfugit ad

---

omissus est vulg. Shilleto ut illam lectionem defenderet contulit Cor. p. 260 §. 128 (= §. 102): *καθ' ὃν τοὺς μὲν τὰ δίκαια ποιεῖν ἠνάγκασα, τοὺς πλουσίους, τοὺς δὲ πένητας κ. τ. λ.* At eo quidem loco articulus ante *μὲν* delendus est. Vid. annot. ad eum locum. Quamquam non negamus posse sic dici, tamen h. l. altero articulo omisso et altero ad suum substantivum supergrediente, sententia unam notionem comprehendens fit aptior et numerus rotundus. 6) *ὑμῖν r. β. ε. δ.* Vind3. *Π.* Laur8. Mal. — *ὑμῶν* et *ὑμῖν* dat Bav (non *F*). — *ἐν ὑμῖν* AldT. 7) *τοῦθ' ἅπαντες ἴδωσιν. Σ.* LaurS. *Ω.* Bav. AldT. Vind3. *Π.* (*T. ι. υ*). — *τοῦτον ἅπαντες ἴδωσι.* Aldetc. *γρ Φ.* — *τοῦτον πάντες ἴ.* Vind4. Mal. — *ταῦτα πάντες ἴδ.* Aug1. *k. r. s.* Laur8. *ταῦτα* etiam AldV. *δ.* — *πάντες ἴδωσι ταῦτα* Aug2. — *τοῦτό γ' ἅπαντες ἴ.* Reiskius de suo.

302. 1) *γὰρ* om Vind3. 2) *ἂν* om *r.* Vind4. pr *Π*, add secundus corrector, item add Chr. — post *ὀργισθείητε* ponit Laur8. 3) *τὰ τοιαῦτα* Mor. — *τὰ* om *Σ.* LaurS. vulg. 4) '*καὶ καιρούς* dele fort. nata ex p. 427, 9; et confer p. 369, 22.' Dobraeus. Locus citatus non est aptus. — In AldV super *καιρούς* obelus apparet. 5) *ἢ* om Ald. Fel. Vind4. *Π.* Mal. 6) *ἔχοι* Vind4. 7) *οὐδὲ* delevit m sec LaurS. om Indd. *F. Φ. ι. υ.* Mal. pr *Π*, add secundus corrector. 'Om. nempe ut *μᾶλλον δικαιότερον* iungantur. Vid. Matth. §. 458. Sed vulg. praestat.' Shilleto. Equidem puto casu *οὐδὲ* antiquitus excidisse. 8) *δικαιότερον ὀργισθείητε ἢ* Alt. 9) *πρῶτος καὶ μόνος* pac. §. 5. 10) *ἐκεῖνός ἐστιν ἐχθρὸς* Mor. — *ἐκεῖνος ἐχθρός ἐστιν* Aug1. *s.* — *ἐχθρὸς ἐκεῖνός ἐστιν Σ.* LaurS. vulg. 11) *τῶν* om Aug2.

ἐξαίφνης[12] ὑπὲρ Φιλίππου, πῶς οὐ πολλάκις οὗτος ἄξιός ἐστ'[13] ἀπολωλέναι; (303) Ἀλλὰ μὴν ὅτι ταῦθ' οὕτως ἔχει, αὐτὸς οὐχ οἷός τ' ἀντειπεῖν[1] ἔσται. τίς γάρ ἐσθ'[2] ὁ τὸν Ἴσχανδρον[3] προςάγων ὑμῖν τὸ κατ' ἀρχάς, ὃν παρὰ τῶν ἐν Ἀρκαδίᾳ φίλων[4] τῇ πόλει δεῦρ' ἥκειν ἔφη; τίς ὁ συσκευάζεσθαι τὴν Ἑλλάδα καὶ Πελοπόννησον Φίλιππον βοῶν, ὑμᾶς δὲ καθεύδειν; τίς ὁ τοὺς μακροὺς καὶ καλοὺς[5] λόγους ἐκείνους[6] δημηγορῶν, καὶ τὸ Μιλτιάδου καὶ Θεμιστοκλέους ψήφισμ' ἀναγιγνώσκων καὶ τὸν ἐν τῷ τῆς Ἀγλαύρου[7] τῶν ἐφήβων ὅρκον; οὐχ οὗτος;

hostes et prodidit et subito factus est Philippi defensor, quomodo non multiplici dignus est interitu? (303) Haec autem esse vera, nec ipse poterit ire infitias. quis est enim, qui Ischandrum primum ad vos adduxit, quem ab amicis reipublicae ex Arcadia huc venire dicebat? quis Graeciam et Peloponnesum captari a Philippo clamitavit, vos autem dormitare? quis prolixas et pulcras illas orationes contionatus est, et Miltiadis et Themistoclis decretum recitavit et illud in aede Aglauri adolescentum iusiuran-

---

12) ἐξαίφνη pr Σ in fine lineae, σ superscripsit. 13) ἐσθ' οὗτος ἄξιος Aldetc. r. Vind4. Laur8. — οὗτός ἐστ' ἄξιος Π. Mal. — οὗτος ἄξιός ἐστ' Σ. LaurS. vulg. — οὗτος ἄξιος ἐστὶν AldT. (Aug2?).

303. 1) ἀντιπεῖν Ω. 2) ἐστιν Vind4. Laur8. Mal. 3) Ἴσχανδρον LaurS. vulg. Cf. §. 10. — Ἴσχρανδρον Σ. Ω. Τ. — Ἴσχρανδον Pith. 4) φίλον Aldetc. — φίλων Σ. LaurS. vulg. 5) καλοὺς καὶ μακροὺς vulg. — μακροὺς καὶ καλοὺς Σ. pr LaurS. Ω. Τ. Lind. — Post ea vulgo add καὶ πολλούς. — om Σ. Ω. Aug1. 2. k. s. Lind. Vind3. 4. pr LaurS, cuius sec m add in marg. sic: καὶ πολλοὺς λόγους, quod vocabulum in textu delevit. 6) ἐκείνους λόγους r. Π. Laur8. Mal. Cf. §. 11: τοὺς καλοὺς ἐκείνους καὶ μακροὺς λόγους. 7) Ἀγραύλου Ald. Mor. Aug1. k. r. s. Vind1. 3. 4. 7. Π. Laur8. Mal. — Ἀγλαύρου Fel. Σ. LaurS. vulg. — Ἄγραυλος, ut videtur, prima forma est, unde ἀγραυλεῖν i. q. *sub dio vivere*. Haec forma occurrit Apollod. III, 14, 2. Plutarch. Vit. Alcib. cap. 15 ibiq. Baehr. (Ovid. Met. II vs. 739: Agraulos). Phot. s. v. Καλλυντήρια bis. Qui locus supplendus et corrigendus est ex AnecdBkk p. 269 sq., quorum supplementum petendum est contra e Photii verbis. In AnecdBkk. scribe sic: Κάλλιον. δικαστήριον Ἀθήνησιν οὕτω καλούμενον. Deinde incipit aliud caput: Καλλυντήρια καλεῖται ἀπὸ τοῦ καλλύνειν καὶ κοσμεῖν etc. Πλυντήρια δὲ καλεῖται etc. Ἀγραύλου ἐντὸς (sic e Photio pro ἑνὸς) ἐνιαυτοῦ etc. Item Ἀγραυλός habent Bekk Anecd. p. 326. Stephan. Byz. s. v. Ἀγραυλή bis. Pollux VIII §§. 105 sq. bis. — Sed Ἄγλαυρος Aristoph. Thesm. vs. 533 ibiq. Brunck. Herodot. VIII, 53. Pausanias I, 2 §. 5 ibiq. Siebelis. Harpocratio, ubi var. lect. ἄγραυλος, sed alteram formam tuetur etiam ordo literarum. Hesychius et Suidas s. v. BekkAnecd. p. 329. BachmAnecd.

(304) τίς ὁ πείσας ὑμᾶς μόνον οὐκ ἐπὶ τὴν Ἐρυθρὰν θάλατταν πρεσβείας[1] πέμπειν, ὡς ἐπιβουλευομένης[2] μὲν ὑπὸ Φιλίππου τῆς Ἑλλάδος, ὑμῖν δὲ προςῆκον[3] προορᾶν ταῦτα καὶ μὴ προΐεσθαι τὰ τῶν Ἑλλήνων; οὐχ ὁ μὲν γράφων τὸ ψήφισμα, Εὔβουλος ἦν, ὁ δὲ πρεσβεύων εἰς Πελοπόννησον, Αἰσχίνης οὑτοσί;[4] ἐλθὼν δ' ἐκεῖσε, ἅττα[5] μέν ποτε[6] διελέχθη[7] καὶ ἐδη-

dum? nonne iste? (304) quis auctor fuit, ut tantum non ad mare Rubrum legationes mitterentur, quum et insidiae fierent Graeciae a Philippo et vos deceret id prospicere et non deserere res Graecorum? nonne auctor quidem decreti Eubulus fuit, legatus autem in Peloponnesum iste ivit

---

T. I p. 13. Sed demus et sacra in Aglauri honorem nominata, dicebantur non aliter ac Ἀγραυλή sive Ἀγρυλή (Ἀγρυλῆθεν, Ἀγρυλεύς). BkkAnecd. p. 332. Steph. Byz. l. c. Hyperides pro Euxenippo Col. 43. Neque aliter scribebantur παρθένοι Ἀγραυλίδες. Euripid. Ion. vs. 23 ibiq. Musgrav. Haec constans scriptura demi et reliquorum vocabulorum ostendit nomen non derivandum esse ex adiectivo ἀγλαός. De hac scriptura vid. Lobeck. Pathol. p. 515. Nec puto discernendas esse matrem Ἄγραυλον et filiam Ἄγλαυρον, nec Cecropis filiam Ἄγραυλον et Erechtheidem Ἄγλαυρον. Vid. Creuzerum, qui ut solebat copiosissime de hoc nomine egit Symbol. T. III p. 391 sq. ed. 3. Siebel. ad Philoch. pp. 18 et 27. Sed idem esse vocabulum Ἄγραυλος et Ἄγλαυρος nobis quidem videtur, tantum pronuntiatione diversum. Cf. Keil. Specim. Onomat. p. 42 ibiq. citt. De Agrauliis autem (quod sacrorum nomen, ubi fortasse inveniatur, scribendum est Ἀγραύλια, ut Meursius Graec. feriat. in Ind. s. v. et Corsinius F. Att. T. II p. 297 scripserunt, non Ἀγραυλία, quod passim occurrit et significat i. q. rusticatio), de illis igitur sacris vid. Baehr. ad Plutarch. Vit. Alcib. cap. 34. Petersen. in Diar. Antiq. a. 1846 Nr. 73 sqq. Hermann. Antiqq. Sacr. §. 61.

304. 1) πρεσβείαν Augl. *k*. *s*. — Superius: θάλασσαν LaurS. 2) ἐπιβουλευσομένης Ald. Fel. 3) προσῆκεν *Σ*. pr *t*. — προσῆκε LaurS. Defendi possit, ut ὡς — προσῆκεν constructione variata dictum sit. At hoc esset durius et confusio *O* et *E* frequentissima est, praesertim in hoc verbo. — προσῆκεν (ο) *F*. 4) οὗτος *s*. 5) Suidas s. v. Ἄττα post Ἄσχολος. BkkAnecd. p. 461. 6) μὲν τότε Augl. 2. *k*. (*s*?). corr *Π*. (non *Ω*). — μὲν sine adverbio Vind7. 7) διειλέχθη *s*. — δειελέχθη *Ω*. — — Philemon p. 32 ed. Osann. (= p. 16 ed. Oxon) locum sic citavit: ὁ δὲ πρεσβεύων Αἰσχίνης οὗτος ἐλθὼν πῶς μὲν καὶ ἅττα ποτὲ διελέχθη. Placet haec lectio Cobeto Nov. Lect. p. 277, qui etiam καὶ ἐδημηγόρησεν expunxit. 'Ut Philemon, ita etiam Phavorinus praeterquam quod vocula μὲν careat omnino. Etymologus M p. 167, 43 nimium quam brevis: Δημοσθένης, ἅττα διελέχθη.' Osannus. E scholiis ad Plat. Sophist. p. 371 Bkk., ubi οὑτοσὶ pro Philemonis οὗτος. At vid. Klotz. ad Devar. T. II p. 201.

μηγόρησεν, αὐτὸς ἂν εἰδείη, ἃ δ' ἀπήγγειλεν πρὸς[8] *ὑμᾶς, ὑμεῖς οἶδ'*[9] *ὅτι μέμνησθε πάντες.*[10] (305) *βάρβαρόν τε γὰρ πολλάκις καὶ ἀλάστορα τὸν Φίλιππον ἀποκαλῶν ἐδημηγόρει, καὶ τοὺς Ἀρκάδας ὑμῖν ἀπήγγελλεν*[1] *ὡς ἔχαιρον, εἰ προςέχει*[2] *τοῖς πρά-* 439 *γμασιν ἤδη καὶ ἐγείρεται ἡ τῶν Ἀθηναίων πόλις. ὃ δὲ πάντων*[3] *μάλιστ' ἀγανακτῆσαι ἔφη: συντυχεῖν γὰρ ἀπιὼν Ἀτρεστίδᾳ παρὰ*[4] *Φιλίππου πορευομένῳ, καὶ μετ' αὐτοῦ*[5] *γύναια*[6] *καὶ παιδάρια ὡς τριάκοντα βαδίζειν, αὐτὸς δὲ*[7] *θαυμάσας ἐρέσθαι*[8] *τινὰ τῶν ὁδοιπόρων, τίς ἄνθρωπός*[9] *ἐστι καὶ τίς ὄχλος ὁ*[10] *μετ' αὐτοῦ,* (306) *ἐπειδὴ δ' ἀκοῦσαι,*[1] *ὅτι Ἀτρεστίδας παρὰ*[2]

Aeschines? quo quum pervenisset, quae tandem disseruerit et pro contione dixerit, ipse novit, quae vero renuntiarit ad vos, vos scio meminisse omnes. (305) ita enim saepe contionabatur, ut barbarum et pestem Philippum nominaret, et nuntiabat, quanta laetitia Arcades afficerentur, si iam curam suscepisset rerum et experrecta esset urbs Atheniensium. Quod vero sibi omnium gravissimum accidisset, id esse dicebat, quod in reditu in Atrestidam a Philippo profectum incidisset, qui secum mulierculas et puerulos haberet circiter triginta, se vero miratum e viatore quodam quaesisse, quis ille homo esset et quae turba cum eo, (306) post-

---

8) *πρ* in fine lineae pr *Σ*, cuius scriba ipse *οσ* addidit. 9) *ὑμεῖς εὖ οἶδ'* cod ε. — *ὑμεῖς εἶδ'* Fel. 10) *πάντες μέμνησθε r.* Vind4. *Π.* Laur8. Mal.

305. 1) *ἀπήγγειλεν* Aldetc. Vind4. pr *Π.* Laur8. Mal. (*r. t. v?*). — *ἀπήγγελλεν* vulg. etiam *Σ*, qui codex *ελλ* in erasis. — *ἀπήγγειλλεν Ω.* Cf. 63 et passim. (*r. t. v?*). 'Aoristus non displicet.' Schaeferus. Vid. §. 304: *ἀπήγγειλεν πρὸς ὑμᾶς.* At h. l. praecedit *ἐδημηγόρει*, §. 304: *ἐδημηγόρησεν*, quamquam etiam diversa tempora coniungi possunt, tamen si par est auctoritas codicum et sententia fert, praeferenda congruentia. 2) *προσέχοι* Aug2. 3) *ἁπάντων* Aug1. *k. s. β.* 4) *περὶ* Bav (non F?). AldT. 5) *μετὰ τούτου* Aug1. 2. *k. s.* — *μετ' αὐτοῦ* Laur8. vulg. etiam corr *Σ*, cuius pr *μετατοῦ*, antiq addidit *v* 6) *ἂν γύναια* Vind1. 7) *δὲ* om pr Laur8, eadem (?) superscr. et inseruit. 8) *ἔρεσθαι θαυμάσας* Aug1. *k. s.* — *θαυμ. ἔρεσθαι T. Φ. r. t. v.* — — Consulto hiatum reliqui tanquam in narratione Aeschinis. 9) *ἄνθρωπος* vulg. — *ἀνθρωπός Ω.* — *ἀνθρωπος Σ.* — *ὁ ἄνθρωπος* Aldetc. — *ἅνθρωπος* Laur8. Bekkerus etc. Cf. not. 10. 10) *ὄχλος ὁ Σ.* Laur8. vulg. — *ὁ ὄχλος ὁ* cum his articulis Aldetc. *r. Π.* Laur8. Mal. 'Malim articulum priorem restitutum.' Schaeferus. Si scribimus *ἅνθρωπος*, non item scribendum est *ὁ ὄχλος*. nam alterum est praedicatum, alterum subiectum. Hiatus autem non magis offenderet quam *ὁ ὁμολογῶν* §. 245 extr. Cf. not. 9.

306. 1) *ἀκοῦσαι* Laur8. vulg. — *ακουσαι Σ.* Aug1. — '*ἀκούσαι*

Φιλίππου τῶν Ὀλυνθίων αἰχμάλωτα[3] *δωρεὰν ταῦτ' ἔχων ἀπέρχεται,*[4] *δεινὸν αὐτῷ*[5] *τι δόξαι καὶ δακρῦσαι*[6] *καὶ ὀδύρασθαι*[7] *τὴν Ἑλλάδα, ὡς κακῶς διάκειται, ἣ*[8] *τοιαῦτα πάθη περιορᾷ γιγνόμενα. καὶ συνεβούλευεν*[9] *ὑμῖν πέμπειν τινὰς εἰς Ἀρκαδίαν, οἵτινες*[10] *κατηγορήσουσι*[11] *τῶν τὰ*[12] *Φιλίππου πραττόντων. ἀκούειν γὰρ ἔφη τῶν φίλων, ὡς, ἐὰν ἐπιστροφὴν ἡ πόλις ποιήσηται καὶ πρέσβεις πέμψῃ,*[13] *δίκην ἐκεῖνοι δώσουσιν.* (307) *Ταῦτα μὲν τοίνυν τότε*[1] *καὶ μάλα, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καλὰ καὶ τῆς πόλεως ἄξι' ἐδημηγόρει,*[2] *ἐπειδὴ δ' ἀφίκετ' εἰς Μακεδονίαν καὶ τὸν ἐχθρὸν εἶδε*[3] *τὸν αὑτοῦ*[4] *καὶ τῶν Ἑλλήνων, τὸν*[5] *Φίλιππον, ἆρά γ' ὅμοια, ἢ παραπλήσια τούτοις; πολλοῦ γε καὶ*[6] *δεῖ, ἀλλὰ μήτε τῶν προγόνων μεμνῆσθαι μήτε*

quam autem audiisset Atrestidam dono acceptis illis Olynthiorum captivis a Philippo abire, indignum facinus sibi esse visum et illacrimasse et doluisse calamitatem Graeciae et segnitiem, quae ad tales iniurias conniveret. vobisque suadebat, ut mitteretis aliquos in Arcadiam, qui Philippi studiosos accusarent.. se enim ex amicis audiisse dicebat, si reipublicae nostrae curae esset et legatos mitteret, poenas illos daturos esse. (307) Haec igitur tum, Athenienses, vel maxime praeclara et e dignitate nostrae urbis pro contione dixit. quum autem in Macedoniam venisset et hostem vidisset tum suum tum Graecorum omnium, Philippum, numquid his similia aut affinia? minime gentium, sed nec maiorum esse recordandum nec

---

lege.' Wolfius. 'Recte *ἀκοῦσαι* Bekker. Permirum viros exquisite doctos, qui hanc constructionem centies legerant, ad eam h. l. offendisse.' Schaeferus. De hoc infinitivo vid. Fritzsch. Lucian. p. 150. Dobr. ad Aristoph. Plut. vs. 1112 p. 141. Cf. §. 195: *ὡς δ' ἀκοῦσαι τοὺς παρόντας*. Timocr. §. 212: *ἐπειδὴ φῆσαι τοὺς δικαστάς*. 2) *ὁ παρὰ t.* — *περὶ* Bav (non *F*?). AldT. 3) *αἰχμάλωτον* 2 corr *Π*. 4) *δωρεὰν ταῦτ' ἔχων ἀπέρχεται Σ*. LaurS. vulg. — *δωρεὰν ἔχων ταῦτα ἄγει* Indd. *r*. *γρ Φ*. Vind4. *Π*. Laur8. Mal. 5) *αὐτῷ* LaurS. vulg. — *αὐτὸ k*. — *αυτῳ Σ*. — *αὑτῷ* AldV. Bekkerus etc. 6) *δακρύσαι* Aldetc. LaurS. *Ω*. — *δακρῦσαι* (*Σ*.) vulg. 7) *ὀδύρεσθαι r*. Vind4. 8) *εἰ* Aug1. Vind4. Laur8. (*k. r. s*). — *η* pr *Π*. — *ἣ Σ*. LaurS. vulg. — *εἰ* esset dubitantis, ut §. 309, sed id h. l. minus convenit quam narrantis *ἣ*. 9) *συνεβούλευσεν* Aldetc. *s*. — *συνεβούλευεν Σ*. LaurS. vulg. 10) *οἵτινες καὶ Ω*. 11) *κατηγορήσωσι t*. — *καὶ κατηγορήσουσι Ω*. 12) *ὑπὲρ* loco *τὰ* Aug1. 2. *k. r. s. ε*. Laur8. Cf. §. 310 extr. 13) *πέμψῃ πρέσβεις r*. Laur8.

307. 1) *τότε* om Aug2. 2) *ἐδηγόρει Ω*. 3) *εἶδε* etiam *Σ*, sed *δ* in eraso loco. 'Videtur *λ* fuisse. i. e. *εἷλε*.' Dindorfius. — *ἴδε* Aug1. 4) *αὑτοῦ Ω*. Vind3. — *ἑαυτοῦ* LaurS. vulg. — *αυτοῦ Σ*. — *αὐτοῦ* Bekk. 5) *τὸν* om Aug2. 6) *γε καὶ* om *Ω*.

τρόπαια λέγειν μήτε βοηθεῖν[7] μηδενί, τῶν τε κελευόντων[8] μετὰ τῶν Ἑλλήνων περὶ τῆς πρὸς Φίλιππον εἰρήνης βουλεύεσθαι θαυμάζειν,[9] εἰ περὶ τῶν ὑμετέρων ἰδίων ἄλλον τινὰ δεῖ πεισθῆναι, (308) εἶναί τε τὸν Φίλιππον αὐτόν, Ἡράκλεις, Ἑλληνικώτατον ἀνθρώπων,[1] δεινότατον λέγειν, φιλαθηναιότατον,[2] οὕτω δ' ἀτόπους τινὰς[3] ἐν τῇ πόλει καὶ[4] δυςχερεῖς ἀνθρώπους εἶναι, ὥςτ' οὐκ αἰσχύνεσθαι λοιδορουμένους αὐτῷ καὶ βάρβα- 440
ρον αὐτὸν ἀποκαλοῦντας. (309) Ἔστιν οὖν ὅπως[1] ταῦτ' ἄν,[2] ἐκεῖνα[3] προειρηκώς, ὁ αὐτὸς ἀνὴρ μὴ διαφθαρεὶς ἐτόλμησεν εἰπεῖν; τί δέ; ἔστιν ὅςτις[4] ἂν τὸν Ἀτρεστίδαν[5] τότε μισήσας

triumphos praedicandos nec cuiquam opem ferendam, seque eos, qui cum Graecis de facienda cum Philippo pace deliberandum iuberent, demirari si in vestris propriis negotiis alterius assensu vobis esset opus, (308) esseque Philippum ipsum, o dii, omnium hominum studiosissimum Graecorum, eloquentissimum, Atheniensium amantissimum, sed adeo perversos esse quosdam et morosos in urbe homines, ut non erubescerent ei convitia dicere et barbarum eum vocitare. (309) Potestne igitur fieri, ut idem vir haec illis sermonibus ante habitis post dicere non dubitasset, nisi corruptus esset largitionibus? Quid vero? isne, qui Atrestidae tum infestus

---

7) λέγει μήτε βοηθεῖ pr Σ, ν ad βοηθεῖ antiq adscripsit, non item ad λέγει. Exciderunt ambae ν propter sequentes μ. 8) τῶν τελευτόντων Aug2. 9) ἔφη post θαυμάζειν addidit Wolfius de suo, unde ParThiersch. — Superius ad τούτοις AldV: 'εἶπεν scilicet.' Repetendum est utroque loco ἐδημηγόρει. Cf. §. 311. Omnino facile caremus verbo ἔφη in imitatione, de quo usu vid. ad §. 194.

308. 1) ἄνθρωπον Bav (non F?). Mal (in quo Chr correxit). — ἄνον LaurS. 2) γρ. φιλονεικότ. ἄλλ' (i. e. ἄλλως sive *in alio codice*) φιλελληνέστατον marg Lamb. Nihil nisi scripturae mendum. 3) τινὰς καὶ LaurS, αἱ deletum est lineola. 4) καὶ om Ald.

309. 1) ὅπου *k*. 2) ἂν ταῦτ' sine interpunctione post ταῦτ' Aldetc. *r*. *Π*. Laur8. Mal. (Aug2?). — ταῦτα sine ἂν Vind4. — ταῦτ' ἂν Σ. LaurS. vulg. 'Qui verborum ordo praestat, ne pronuntiatio continuet quae sensus seiungit ταῦτ' ἐκεῖνα.' Schaeferus. 3) ἐκεῖνα Σ. LaurS. vulg. — ἐκείνῳ Ald. Fel. — — 'Fort. ὅπως ἂν τότ' ἐκεῖνα et mox τίς δ' ἐστὶν ὅστις ἂν — videtur rectius legi.' Wolfius. 4) τί δέ ἐστιν. ὅςτις Ald. — τί δέ ἐστιν ὅςτις Vind4. 3, qui codex exhibet ὅτις. Mor. (Less. et ParThiersch. τίς pro τί e Wolf. coniectura.) — τί δέσθ' ὅστις Σ. LaurS. — τί δὲ ἐσθ' ὅστις Ω. — τί δέ ἐστιν; ὅςτις Fel. — τί δέ; ἔστιν ὅστις AldV. (Π. Laur8. Mal.) Bekker. Cf. §. 294. 5) Post Ἀτρεστίδαν pergunt Ω. *u*. hinc autem eadem ad §. 314 ἀκηκοέναι bis habet Ω. Vid. ad §. 300.

διὰ τοὺς τῶν[6] *Ὀλυνθίων παῖδας καὶ γύναια,*[7] *ταὐτὰ*[8] *Φιλοκράτει νῦν*[9] *πράττειν*[10] *ὑπέμεινεν; ὃς*[11] *γυναῖκας ἐλευθέρας*[12] *τῶν Ὀλυνθίων ἤγαγεν δεῦρ' ἐφ' ὕβρει, καὶ οὕτως ἐπὶ τῷ βδελυρῶς βεβιωκέναι γιγνώσκεται,*[13] *ὥςτε*[14] *μηδὲν ἔμ' αἰσχρὸν*[15] *εἰπεῖν νυνὶ*[16] *περὶ αὐτοῦ δεῖν μηδὲ δυςχερές, ἀλλὰ τοσοῦτον εἰπόντος μόνον ὅτι Φιλοκράτης γυναῖκας ἤγαγεν, πάντας*[17] *ὑμᾶς εἰδέναι καὶ*[18] *τοὺς περιεστηκότας τὰ*[19] *μετὰ ταῦτα, καὶ ἐλεεῖν εὖ οἶδ' ὅτι τὰς ἀτυχεῖς καὶ ταλαιπώρους ἀνθρώπους, ἃς οὐκ ἠλέησεν Αἰσχίνης, οὐδ' ἐδάκρυσεν ἐπὶ ταύταις τὴν Ἑλλάδα,*[20] *εἰ παρὰ τοῖς συμμάχοις ὑπὸ τῶν πρέσβεων ὑβρίζονται.* (310) *Ἀλλ' ὑπὲρ αὐτοῦ*[1] *κλαήσει*[2] *τοῦ τὰ*[3] *τοιαῦτα πεπρεσβευκότος,*

fuit propter Olynthios pueros et mulierculas, nunc eadem quae Philocrates facere suscepisset? qui mulieres Olynthias ingenuas ad libidinem huc adduxit et ob vitae petulantiam sic innotuit, ut, etiamsi mihi nulla iam eius flagitia commemoranda essent aut facinora, sed si tantum dixissem, Philocratem secum duxisse mulieres, omnes vos et eos, qui circumstant, cetera nosse sciam et dolere vicem infelicium et aerumnosarum mulierum, quarum Aeschines non misertus est, neque in eas intuens Graeciam deploravit, si illae apud socios a legatis contumeliose vexantur. (310) Sed suas fortunas lamentabitur, quum ita se in legatione gesserit, et puerulos suos

---

6) *τῶν* om *k*. 7) *τὰ γύναια* vulg. *γρ Φ*. — articulum om *Σ*. LaurS. ambo *Ω*. Bav. (*T. t. u. v*. Vind3). Cf. ad Olynth. II §. 9. 8) *ταυτὰ* corr repetitus *Ω* e primae manus *ταῦτα*. 9) *νῦν Φιλοκράτει* Aug2. 10) *συμπράττειν* sine *νῦν* Aug1. *k. s. δ*. Saepissime confunduntur *νυν* et *συμ*. 11) *ὃς τὰς* Mor. — *τὰς* om *Σ*. LaurS. vulg. Non inveni *τὰς τῶν*, quae verba in vulgata esse perhibet Reiskius. — 'Om recte, nisi quis malit *ὅστις* loco *ὃς τὰς*.' Dobraeus. 12) *ἐλευθερίας Ω* (non item repet.). 13) *γιγνώσκετε* Ald. Fel. — *γιγνώσκεται* Mor. AldV. *Σ*. LaurS. vulg. 14) *ὡς* Vind3. 15) *αἰσχρὸν ἐμὲ* Aug1. *k. r. s*. Vind4. *Π*. Mal. — *ἐμὲ* om Laur8. 16) *νῦν* Aug1. *k. s*. 17) *ἅπαντας* Aug1. *k. s*. 18) '*καὶ* malim deletum.' Schaeferus. Imo retinendum. i. e. iudices et corona, reliqui auditores. Nec circumstabant iudices tribunal, sed sedebant, ante oratorem. 19) *τὰ* om *Σ*. LaurS. ambo *Ω*. Ald. vulg. (non habet *Σ*). Excidit propter praegressam syllabam. — habent Fel. Mor. AldB. AldV. Less. Vind3. (Aug1. 2. *k. s. v*. correc *t*.) add Chr. 20) *ἐλπίδα* Aug1. *k. s*.

310. 1) *αὐτοῦ* Ald. Fel. *Ω*. Vind3. 4. *Π*. Laur8. Mal. pr LaurS. 2) *κλαιήσει Σ. Ω*. AldB. AldT. AldV. Vind1. 3. 4. 7. Bav. *Π*. Mal. (*s*?). Mid. §. 99. Hyperidis Fragm. Harris. No. XII. 13. 15. — *κλαήσει* vulg. — *κλαιήσῃ* LaurS. — *κλαήσει* Bekker. — *κλαήσεται* Thomas Mag. s. v. *Κλαίειν*. — *κλαύσεται* Aug1. *k. r. s*. Laur8. (*s*?). Cf. Prolegg. Gramm. §. 32. 3) *τοῦ τὰ*] *ταῦτα k*. — *τοῦ* om AldI ? habet mea Ald2. — om

καὶ τὰ παιδί' ἴσως παράξει[4] καὶ ἀναβιβᾶται.[5] Ὑμεῖς δ' ἐνθυμεῖσθε, ὦ ἄνδρες δικασταί,[6] πρὸς μὲν τὰ τούτου παιδία, ὅτι πολλῶν συμμάχων ὑμετέρων καὶ φίλων παῖδες ἀλῶνται[7] καὶ πτωχοὶ περιέρχονται δεινὰ πεπονθότες[8] διὰ τοῦτον, οὓς ἐλεεῖν πολλῷ μᾶλλον ὑμῖν[9] ἄξιον ἢ τοὺς τοῦ τοιαῦτ'[10] ἠδικηκότος[11] καὶ προδότου πατρός, καὶ ὅτι τοὺς ὑμετέρους παῖδας[12] οὗτοι 'καὶ τοῖς ἐκγόνοις'[13] προσγράψαντες[14] 'τὴν εἰρήνην'[15] καὶ τῶν ἐλπίδων ἀπεστερήκασιν, πρὸς δὲ τὰ αὐτοῦ[16] τούτου δάκρυα,

fortasse accerset et producet. Vos autem cogitabitis, iudices, adspicientes istius liberos, multorum sociorum vestrorum et amicorum liberos errare et mendicos circumire, crudeliter tractatos propter istum, quorum vos misereri multo est aequius, quam natos ita facinorosi et proditoris patris, et vestros liberos ab istis, qui adscripserunt 'pacem eandem esse etiam posteris', vel spe esse spoliatos, ipsius autem lacrimas intuentes, vos nunc

---

repet *Ω*. 4) παρέξει *s*. 5) ἀναβιβάσεται IndAld. Fel. AldV. — ἀναβιβάσαι Laur8. — ἀναβιβᾶται *Σ*. LaurS. vulg. Vid. Moer. p. 124 ibiq. Piers. 6) ὦ ἀθηναῖοι Aug2. Vind4. — ω (θ superscr.) i. e. ὦ ἀθηναῖοι *Π*. Laur8. Mal. 7) ἀλῶνται *Σ*. vulg. — ἀλῶνται Ald. Fel. LaurS. Bav (non *F*?). *Π*. Laur8. pr Mal. 8) παθόντες cod *δ*. 9) ὑμῶν coniecit Wolf. 'Dativus ὑμῖν viro egregio displicere non debuit. est enim haec legitima constructio. ecquis tironum non meminerit Xenoph. Mem. init. ὡς ἄξιος εἴη θανάτου τῇ πόλει? Vid. ad h. l. nota Heindorfii in edit. Schneid. citantis Porsonum ad Eurip. Hecub. 313. Alia ego dedi in Stephani Thesauro s. v.' Schaeferus. 10) ἢ τοῦ τοσαῦτα Mor (cuius margo τοιαῦτα). *Φ*. — ἢ τοὺς τοσαῦτα vulg. Restituendum iubet Dobraeus. — ἢ τοὺς τοῦ τοσαῦτα Wolf. AldV. Harl. Lind. Vind3. 4. corr *Π*. Chr. (Ven?). — ἢ τοὺς τοῦ τοιαῦτα Aug1. 2. corr LaurS. (*k*. *r*. *s*). — ἢ τοὺς τὰ τοιαῦτα Alt. — ἢ τοὺς τοιαῦτα (*F*). — ἢ τοὺς τοῦ sine pronomine *Σ*. pronomine carere locus non potest, ut videtur, manca enim esset sententia. Neque vero hiatus offenderet, cf. §. 312: οἱ ἡμέτεροι. Excidit pronomen propter praegressos articulos, quod apparet etiam e LaurS: ἢ τοὺς τοῦ τοῦ (ιαῦτα superscr.). secunda manus super extremum ῦ scripsit ιαῦτα. 11) ἠδικηκότας Ald. 1*Ω* (non item repet *Ω*). *F*. *t*. *u*. *v*. 12) παῖδας οὓς sine καὶ ὅτι τοὺς ὑμετέρους Aug1. *k*. *r*. *s*. corr *Π*. — παῖδας οὓς καὶ Laur8, cuius margo alia manu: καὶ ὑμετέρους ut post παῖδας inserenda. 13) τοῖς ἐκείνοις *u*. — τοὺς ἐκγόνους LaurS. 14) προγράψαντες Aug2. 15) τῇ εἰρήνῃ marg Mor. (*Υ*?). — τὴν εἰρήνην *Σ*. LaurS (lineam finiens). vulg. — εἰς τὴν εἰρήνην Reiskius de suo. πρὸς τὴν εἰρήνην cl. p. 358, 25 coniecit Marklandus. Cf. §. 87. At vid. plenam formulam formulae pacis εἶναι etc. §. 48, ibiq. annot. 16) αὐτοῦ om Aug1. *k*. *r*. *s*. Vind4. *Π*. Laur8. Mal.

ὅτι νῦν ἔχετ' ἄνθρωπον, ὃς εἰς Ἀρκαδίαν ἐκέλευεν[17] *ἐπὶ τοὺς ὑπὲρ*[18] *Φιλίππου πράττοντας πέμπειν τοὺς κατηγορήσοντας.*[19]
441 (311) *Νῦν τοίνυν*[1] *ὑμᾶς οὐκ εἰς Πελοπόννησον δεῖ πρεσβείαν πέμπειν, οὐδ' ὁδὸν μακρὰν βαδίσαι, οὐδ' ἐφόδι' ἀναλίσκειν, ἀλλ' ἄχρι τοῦ βήματος ἐνταυθὶ*[2] *προςελθόνθ'*[3] *ἕκαστον ὑμῶν τὴν ὁσίαν καὶ τὴν δικαίαν*[4] *ψῆφον*[5] *ὑπὲρ τῆς πατρίδος θέσθαι κατ' ἀνδρὸς, ὅς, ὦ γῆ καὶ θεοί, ἐκεῖνα, ἃ διεξῆλθον, ἐν ἀρχῇ δεδημηγορηκώς, τὸν Μαραθῶνα, τὴν Σαλαμῖνα, τὰς μάχας, τὰ τρόπαια, ἐξαίφνης ὡς ἐπέβη Μακεδονίας, πάντα τἀναντία τούτοις,*[6] *'μὴ προγόνων μεμνῆσθαι, μὴ*[7] *τρόπαια λέγειν, μὴ βοηθεῖν*[8] *μηδενί, μὴ κοινῇ μετὰ τῶν Ἑλλήνων βουλεύεσθαι,'*[9] *μόνον οὐ καθελεῖν τὰ*[10] *τείχη.* (312) *Καίτοι τούτων αἰσχίους*[1]

habere hominem, qui vos iussit mittere in Arcadiam, qui Philippi studiosos accusarent. (311) Nunc igitur nihil est necesse legatos mittere in Peloponnesum aut longum iter proficisci aut viaticum impendere, sed unusquisque vestrûm usque ad tribunal progressus, sanctum et iustum suffragium ferat pro patria contra hominem, qui, o dii immortales, quum illas, de quibus dixi, contiones initio habuerit, de Marathone, de Salamine, de proeliis, de triumphis, statim ut Macedoniam attigit, omnia his contraria (dixit): 'non recordandum esse maiorum, non triumphos narrandos, nemini opem ferendam, non communiter cum Graecis deliberandum,' tantum non diruenda esse moenia. (312) Quibus orationes nullo unquam tempore

---

17) *ἐκέλευσεν* Mor. Laur8. Augl. (*T. k. r. s*). — *ἐκέλευεν Σ.* LaurS. vulg. ambo *Ω.* 18) *ὑπὲρ τοῦ* LaurS. 19) *κατηγορήσαντας* Augl. *k. r.*

311. 1) *τὸ* repet *Ω.* 2) *ἐνταυθοῖ* vulg. — *ἐνταυθὶ Σ.* LaurS. Cf. Prolegg. Gramm. §. 139. 3) *προελθόντα* Augl. *k. r. s. γρ Φ. Π.* Laur8. Mal. — *παρελθόντα* Aug2. margo Bav (non *F*). — *προσελθόντα Σ.* LaurS. vulg. 4) *τὴν ὁσίαν καὶ δικαίαν* vulg. Cf. Mid. extr. — *τὴν οὐσίαν καὶ τὴν δικαίαν* repet *Ω.* — *τὴν δικαίαν καὶ ὁσίαν* Augl. 2. *k. s.* — *τὴν ὁσίαν καὶ τὴν δικαίαν Σ.* LaurS. 1*Ω. T. l. u. v.* Delendum censet hunc articulum Cobet. Var. Lectt. p. 118. At vid. Kayser. in Fleckeisen. Annall. 1856 III p. 173. Cf. Olynth. I §. 25: *τὴν ὑπάρχουσαν καὶ τὴν οἰκείαν ταύτην* scil. *γῆν.* 5) *ταύτην ψῆφον* vulg. — *ταύτην* om *Σ.* LaurS. repet *Ω.* Augl. 2. (*T. k. s*). 6) *τούτοις ἔλεγε* LaurS. vulg. — *ἔλεγε* om *Σ.* in *γρ* habent *F* (non Bav?). *Φ.* 'Vide ne verbum debeatur interpretanti. Cf. p. 439, 20 sq. ubi Reiskius notavit.' Schaeferus. Vid. ad §. 194. 7) *μὴ δὲ* 1*Ω.* 8) *μὴ βοηθεῖν* om pr Mal. add Chr. 9) *βούλεσθαι Σ.* 10) *μὴ τὰ* 1*Ω.*

312. 1) *αἰσχύους* 1*Ω.*

λόγοι οὐδένες πώποτ' ἐν τῷ παντὶ[2] χρόνῳ γεγόνασι[3] παρ' ὑμῖν. τίς γάρ ἐστιν Ἑλλήνων ἢ βαρβάρων οὕτω σκαιὸς[4] ἢ[5] ἀνήκοος[6] ἢ[7] σφόδρα μισῶν τὴν πόλιν τὴν ἡμετέραν,[8] ὅςτις, εἴ τις ἔροιτο, 'εἰπέ μοι, τῆς νῦν οὔσης Ἑλλάδος ταυτησὶ καὶ οἰκουμένης ἔσθ' ὅ τι[9] ταύτην ἂν τὴν προςηγορίαν εἶχεν ἢ[10] ᾠκεῖθ' ὑπὸ τῶν νῦν ἐχόντων Ἑλλήνων, εἰ μὴ τὰς ἀρετὰς ὑπὲρ αὐτῶν ἐκείνας οἱ[11] Μαραθῶνι καὶ Σαλαμῖνι παρέσχοντο, οἱ[12] ἡμέτεροι[13] πρόγονοι;' — οὐδ' ἂν εἷς εὖ οἶδ' ὅτι φήσειεν, ἀλλὰ πάντα ταῦθ'[14] ὑπὸ τῶν βαρβάρων ἂν ἡλωκέναι.[15] (313) Εἶθ'

apud vos habitae sunt foediores. quis est enim Graecorum vel barbarorum ita vecors vel imperitus rerum vel adeo inimicus nostrae urbi, qui, si quis interrogaret, 'Age dic mihi, eius Graeciae, quae nunc est atque habitatur, estne ulla pars, quae nomen suum retineret atque habitaretur ab iis qui nunc eam obtinent Graecis, nisi heroes Marathonis et Salaminidis pro iis tanta virtute dimicassent, nostri maiores?' — ne unus quidem, satis scio, affirmaret, sed fuisse futurum, ut a barbaris haec omnia caperentur.

---

2) ἐν παντὶ τῷ Mor. Aug1. *k.* *s.* — ἐν τῷ παντὶ Σ. LaurS. vulg. 3) ἐν τῷ παντὶ γεγόνασι χρόνῳ Ald. Fel. 4) οὕτω σφόδρα σκαιὸς Aug2. — ὀντωσκαιρος Σ. — οὕτως καιρὸς *u.* 5) ἢ Aldetc. LaurS. *Ω.* Vind3. *Π.* LaurS. Mal. — καὶ Aug2. (Aug1. Vind4. codd Bekk?) — om pr Σ in fine lineae, add ἢ extra lineam eadem ut nobis quidem videtur manus. — Compendium particulae καὶ et particulae ἢ est simillimum, ut constat inter omnes. 6) 'καὶ ἀνήκοος Aug2, quod praetuli. — nam ad ἀνήκοος subaudiendum est τῆς καλῆς παιδείας aut τῆς δόξης τῆς ἡμετέρας πόλεως.' Reiskius. 'Praeferam olim vulgatum οὕτω σκαιὸς ἢ ἀνήκοος. nam ἀνήκοος non idem continuo est σκαιός.' Schaeferus. Ad ἀνήκοος intelligendum ἐκείνων τῶν πραγμάτων, *rerum gestarum.* Cf. Fritzsch. Lucian. p. 196. — In Σ perspicue prima manu scriptum est ἀνήκοοσ, non ἀνήκοοο, quod fortasse operarum est error in Memor. Menstr. Berol. 1854 p. 256. 7) ἢ Σ (non καὶ). uterque *Ω.* vulg. — καὶ (*T.* *Φ.* *r.* *s.* *t.* *u.* Vind4). — — ἢ ἀνοητος (ηκοος m. sec.) ἢ LaurS. 8) ὑμετέραν LaurS. 9) ὅτι Aldetc. — Correxit AldV. 10) εἶχεν ει (ἢ) LaurS, qui codex proxime: τῶν συνεχόντων ἑλλήνων εἰ μοι (corr in μὴ) τὰς. 11) οἱ ἐν Fel. — οἱ sine ἐν Σ. vulg. — ἐν sine οἱ Mor. AldV. *t.* Harl. Cf. ad Synt. §. 21. — ἃς ἐν pr LaurS, sed ἐν corr in οι, prior syllaba ας repetita est. 12) οἱ om Ald. Fel. 'Est haec appositio, quippe οἱ Μαραθῶνι καὶ Σαλαμῖνι solum per se intelligi oportet.' Schaeferus. 13) ὑμέτεροι Σ. vulg. — ἡμέτεροι Aldetc. pr LaurS. Aug1. *k.* *r.* *Π.* Mal. Vind3. 4. Aptior h. l. videtur prima persona. 14) ταῦτα πάντα Aldetc. Aug1. *k.* *s.* — πάντα ταῦθ' Σ. LaurS. vulg.

οὓς μηδὲ τῶν ἐχθρῶν μηδεὶς ἂν τούτων τῶν[1] ἐγκωμίων καὶ τῶν ἐπαίνων ἀποστερήσειεν, τούτων Αἰσχίνης ὑμᾶς[2] οὐκ ἐᾷ μεμνῆσθαι, τοὺς ἐξ ἐκείνων,[3] ἵν' αὐτὸς ἀργύριον λάβῃ;[4] καὶ μὴν τῶν μὲν ἄλλων ἀγαθῶν οὐ μέτεστι τοῖς τεθνεῶσιν, οἱ δ' ἐπὶ τοῖς καλῶς πραχθεῖσιν ἔπαινοι τῶν οὕτω τετελευτηκότων ἴδιον κτῆμ' εἰσίν (οὐδὲ γὰρ ὁ φθόνος αὐτοῖς[5] ἔτι τηνικαῦτ'[6]
442 ἐναντιοῦται), ὧν ἀποστερῶν ἐκείνους οὗτος αὐτὸς ἂν τῆς ἐπιτιμίας δικαίως νῦν[7] στερηθείη,[8] καὶ ταύτην ὑπὲρ τῶν προγόνων ὑμεῖς[9] δίκην λάβοιτε[10] παρ' αὐτοῦ. Τοιούτοις μέντοι λόγοις, ὦ κακὴ κεφαλή, σὺ τὰ τῶν προγόνων ἔργα συλήσας καὶ διασύρας,[11] τῷ λόγῳ πάντα τὰ πράγματ' ἀπώλεσας. (314) Εἶτα[1]

(313) Quos igitur his laudibus et ornamentis vel hostium nemo spoliaret, eorum vos Aeschines meminisse non sinit, illorum posteros, ut ipse argentum accipiat? At vero alia quidem bona nihil attinent ad mortuos, sed rerum praeclare gestarum laudes sunt eorum, qui sic oppetiere, propria possessio (neque enim invidia iis tum adversatur), quibus laudibus eos iste dum spoliat, iure ipse nunc honore privabitur et vos in hunc modum maiores ulciscemini. Talibus verbis tu, improbum caput, res gestas maiorum depraedatus et calumniatus, oratione omnia negotia perdi-

---

15) ἂν ἑαλωκέναι Σ. LaurS. vulg. — ἑαλωκέναι sine ἂν Aug2. — ἀνηλωκέναι r. — ἂν ἑαλωκέναι συνέβη cod δ. — ἂν ἡλωκέναι Π. — ἡλωκέναι sic fort. pr Mal., ubi nunc ἑα in rasura; omisit ἄν. Scripsi ἂν ἡλωκέναι. Vid. Dind. Praef. 3 p. XIII.

313. 1) τούτων sine τῶν pr LaurS. 2) ὑμᾶς om Aug1. 2. k. s. 3) τοὺς ἐξ ἐκείνων om LaurS. 4) ἀργύριον λάβῃ αὐτὸς LaurS. 5) αὐτὸς 1Ω. repet Ω exhibet αὐτοῖς, ut Σ. LaurS. vulg. 6) ἐπιτηνικαῦτα sine ἔτι r. 7) νῦν ἂν r. — ἂν νῦν Mor. F. — ἂν om Σ. vulg. Bav. — νῦν ἂν om pr LaurS, sec m. inseruit νῦν in rasura. 8) ἂν στερηθείη νῦν LaurS. 9) ἡμεῖς Π, quamquam sequitur λάβοιτε. 10) λάβητε Aldetc. 1Ω. t. Vind3. — λάβοιτε Σ. LaurS. vulg. 11) 'Transposui vocabula de meo sensu sic: διασύρας καὶ συλήσας τῷ λόγῳ, quia 1) διασύρειν simpliciter dicitur sine τῷ λόγῳ, quod per se ad διασύρειν subauditur ab quoque audiente; 2) συλᾶν τὰ τῶν προγόνων ἔργα est dura, audax, inusitata, inaudita dictio, ubi necesse esset modum quoque spoliationis declarari, non manibus spoliare, sed verbis.' Reiskius. 'Summo iure Bekkerus priorem verborum ordinem restituit, quem Reiskius non mutasset, si eorum et constructionem et sensum intellexisset, scilicet τῷ λόγῳ iungendum non antecedentibus, sed sequentibus, *contione perdidisti*. συλήσας autem quum idem sit quod ἀποστερήσας τῶν ἐπαίνων, interpretandi ergo additum est διασύρας.' Schaeferus.

314. 1) εἶτα καὶ r. Π. LaurS. Mal, in quo Chr delevit καί.

γεωργεῖς ἐκ τούτων καὶ σεμνὸς γέγονας. καὶ γὰρ τοῦτο:[2] πρὸ[3] μὲν τοῦ πάντα[4] κάκ' εἰργάσθαι[5] τὴν πόλιν ὡμολόγει γεγραμματευκέναι καὶ χάριν ὑμῖν ἔχειν[6] τοῦ χειροτονηθῆναι, καὶ μέτριον παρεῖχεν ἑαυτόν. ἐπειδὴ δὲ μυρί'[7] εἴργασται[8] κακά· τὰς ὀφρῦς ἀνέσπακεν, κἂν[9] 'ὁ γεγραμματευκὼς Αἰσχίνης' εἴπῃ[10] τις, ἐχθρὸς εὐθέως[11] καὶ κακῶς[12] φησὶν ἀκηκοέναι,[13] καὶ διὰ τῆς ἀγορᾶς πορεύεται θοἰμάτιον καθεὶς ἄχρι τῶν σφυρῶν, ἴσα βαίνων Πυθοκλεῖ,[14] τὰς γνάθους φυσῶν, τῶν[15] Φιλίππου ξένων καὶ φίλων[16] εἷς οὗτος ὑμῖν ἤδη, τῶν ἀπαλλαγῆναι τοῦ δήμου βουλομένων καὶ κλύδωνα[17] καὶ μανίαν τὰ καθεστηκότα πράγμαθ' ἡγουμένων, ὁ τέως[18] προςκυνῶν τὴν Θόλον.[19]

---

disti. (314) Postea propter haec praediatus et magnificus exstitisti. etenim illud considerate: antequam rempublicam omnibus cladibus affecisset, fatebatur se fuisse scribam et gratiam habere vobis de eo munere, et moderatum se praebebat. posteaquam autem infinita scelera commisit; supercilia erigit et, si quis dicat 'Aeschines qui scriba fuit,' statim inimicus est, et male audiisse se dicit, et per forum ambulat veste ad talos usque demissa, pari gradu incedens ac Pythocles, buccas inflans, e Philippi hospitibus et amicis iam unus vobis hic est, qui a populo recedere volunt et tempestatem atque insaniam statum praesentem interpretantur, qui tantisper Tholum adorabat.

---

2) αὖ τοῦτο vulg. Cf. Mid. §. 167. — αὖ om Σ. pr LaurS. T. Augl. k. s. repet Ω. 'Fort. addendum εἰπεῖν δεῖ, nisi τὸ τοῦτο redundet. Referri quidem potest ad ὡμολόγει.' Wolfius. Vid. Phil. I §. 12. — In marg LaurS sec manu: ἀκούσατε. 3) πρὸς repet Ω. 4) πάντα τὰ vulg. — τὰ om Σ. LaurS. T. repet Ω. Recte omiserunt, nam sic sententia aptior est, *non solum haec mala Aeschines fecit, sed omnino omnia mala.* μυρία κακά. Cf. etiam §. 337. 5) εἰργάσασθαι 1Ω. 6) ἔχειν om repet Ω. — εἶχεν coniecit Dobraeus. 7) μύρια Aldetc. — μυρία Σ. LaurS. repet Ω. vulg. Cf. Prolegg. Gramm. §. 56. 8) εἴργασθαι Ald. 9) καὶ r. 10) εἴποι Aldetc. r. s. Laur8. (Aug2?). — εἴπῃ Σ. LaurS. vulg. 11) εὐθέως ἐχθρὸς Mor. Augl. k. s. Cf. §. 316. — ἐχθρὸς εὐθέως Σ. LaurS. vulg. 12) κακὸς r. 13) Hic post ἀκηκοέναι, desinit repetitus Ω, addens signum ∾. Cf. §. 309. 14) Cit. Harpocr. Phot. Suid. s. v. Ἴσα βαίνων Πυθ. ibiq. Bernh. AnecdBkk. p. 267. Crameri Anecd. Ox. T. II p. 496. Minucianus Rh. T. IX p. 604 W. De nomine Pythoclis cf. Cor. §. 285. 15) τοῦ u. 16) φίλων καὶ ξένων r. 17) κλύδονα Ald. Fel. 18) ὁ τέως πρώην (sive ὁ τ. πρῴην ut Ω) Σ. LaurS. vulg. — πρῴην om Augl. 2. (k. r. Vind4. Π. Laur8. Mal.) — τέως om s. — ὡς πρώην sine ὁ τέως AldT. — ὁ τέως ἔτι sine πρῴην Aldetc. — Est πρῴην interpretamentum adverbii

IV. 315. *Βούλομαι τοίνυν ὑμῖν ἐπελθεῖν ἐπὶ κεφαλαίων,*[1] *ὃν τρόπον ὑμᾶς κατεπολιτεύσατο Φίλιππος*[2] *προςλαβὼν τούτους τοὺς*[3] *θεοῖς ἐχθρούς. πάνυ δ' ἄξιον ἐξετάσαι καὶ θεάσασθαι τὴν ἀπάτην ὅλην. Τὸ*[4] *μὲν γὰρ ἀπ' ἀρχῆς τῆς εἰρήνης ἐπιθυμῶν,*[5] *διαφορουμένης*[6] *αὐτοῦ*[7] *τῆς χώρας ὑπὸ τῶν λῃστῶν καὶ κεκλειμένων*[8] *τῶν ἐμπορίων, ὥστ' ἀνόνητον*[9] *ἐκεῖνον ἁπάντων*[10] *εἶναι τῶν ἀγαθῶν, τοὺς τὰ*[11] *φιλάνθρωπα λέ-*

IV. 315. Volo autem vobis summatim percurrere, quibus calliditatibus vos Philippus, adscitis istis nefariis adiutoribus, circumvenerit. omnino est autem operae pretium perpendere et spectare fraudem totam. Ab initio quum pacem expeteret, latronibus eius regnum diripientibus et clausis mercatibus, ut nullis omnino suis bonis frui posset, misit huc illos,

---

τέως i. q. *πρὸ τοῦ* Schol. in Platon. Hipparch. p. 334 Bkk: *τέως δηλοῖ τὸ πρὸ τοῦ. Δημοσθένης: ὁ τέως προςκυνῶν τὴν θόλον.*' 19) *θόλων* Ald, quae in hac § erroribus operarum scatet. 'Quaerendum an aliquid exciderit ante *Βούλομαι.*' Dobraeus. Vid. Praefationem nostram extr.

315. 1) *ὑμῖν ἐπὶ κεφαλαίων ἐπελθεῖν* vulg. — *ὑμῖν ἐπὶ κεφαλαίων ἐπανελθεῖν F. Φ.* Ven. Vind4. *Π.* Mal. (*s*?). — *ὑμῖν ἐπανελθεῖν ἐπὶ κεφαλαίων* Aug1. *k.* Vind1. Laur8. (*s*). — *ἐπὶ κεφαλαίων ὑμῖν ἐπανελθεῖν r.* — *ἐπελθεῖν ὑμῖν ἐπὶ κεφαλαίων* Aug2. — *ὑμῖν ἐπὶ κεφαλαίων ἐλθεῖν t. u.* — *ἐπὶ κεφαλαίων ὑμῖν ἐλθεῖν* Vind3. — *ὑμῖν ἐπελθεῖν ἐπὶ κεφαλαίων Σ.* pr LaurS (sec m add *αν* super *ἐπε*). *Ω. T. γρ Φ.* Lind. — *γρ. ἐπανελθεῖν* omissis *ὑμῖν ἐπὶ κεφαλαίων* AldV. — *ἐπεξελθεῖν* mavult Taylorus nescio quo ordine. quidni potius *ἐπανελθεῖν* i. q. *repetere* cum codicibus nonnullis? Cf. Neaer. §. 20. Plat. Phaedr. p. 267 extr. Neque vero repetitur h. l. accusatio fraudulenti Philippi, non est *ἀνακεφαλαίωσις*, quam volunt scholia, sed primum narratur composite calliditas regis tota. Sed optimorum librorum *ἐπελθεῖν* h. l. est i. q. *recensere.* Cf. Aristoph. Eqq. vs. 618: *καλὰ λέγων ... εἶθ' ἐπέλθοις ἅπαντά μοι σαφῶς.* 2) *ὁ Φίλιππος r.* Vind4. Laur8. Mal. 3) *τοῖσ u.* (non est *r* in Bekkeriis). pr *Ω,* in quo *τοῖσ* correctum est in *τοῖσ.* volebat *τοὺς,* sed reliquit circumflexum. 4) *τῷ* AldB. Less. — *ὁ* corr *Π* super *τὸ* scripsit. 5) *ἐπιθυμεῖν* Ald. IndFel. 'Quo admisso pro *τὸ* paulo ante praegresso erit *τῷ* legendum, quod reperi in margine Lessingiani.' Reiskius. 6) *διαφθειρομένης* Aug2. Harl.
θειρο
β. s. — *διαφορουμένης k.* 'Solemnis horum cognatorumque confusio. Vid. Porsonus ad Eurip. Phoen. vs. 884.' Schaeferus. Dorvill. ad Charit. p. 305 = 384 vers. fin. Lips. 7) *αὐτῆς* Aug2. 8) *κεκλεισμένων* vulg. — *κεκλειμένων Σ.* LaurS. *Ω. T.* Aug1. *s.* Bav (*F*?). *Π.*
β
Prolegg. Gramm. §. 86. 9) *ἀνόητον s.* Cf. Cor. §. 141. 10) *ἀπάντων*

γοντας ἐκείνους ἀπέστειλεν ὑπὲρ αὐτοῦ,[12] τὸν Νεοπτόλεμον, τὸν Ἀριστόδημον, τὸν Κτησιφῶντα.[13] (316) Ἐπειδὴ δ' ἤλθο- 443
μεν[1] ὡς αὐτὸν ἡμεῖς οἱ πρέσβεις· ἐμισθώσατο μὲν[2] τοῦτον εὐθέως,[3] ὅπως συνερεῖ[4] καὶ συναγωνιεῖται[5] τῷ μιαρῷ Φιλοκράτει καὶ τῶν τὰ δίκαια βουλομένων ἡμῶν[6] πράττειν[7] περιέσται, συνέγραψε δ' ἐπιστολὴν ὡς[8] ὑμᾶς, ᾗ[9] μάλιστ' ἂν[10] ᾤετο τῆς εἰρήνης τυχεῖν. (317) Ἦν δ' οὐδὲν μᾶλλον[1] μέγ' αὐτῷ[2] καθ' ὑμῶν οὐδ'[3] οὕτω[4] πρᾶξαι,[5] εἰ μὴ Φωκέας ἀπολεῖ.[6] τοῦτο δ'

qui humana pro eo verba dicebant, Neoptolemum, Aristodemum, Ctesiphontem. (316) Ut autem nos legati ad eum venimus; statim istum conduxit, ut defenderet et adiuvaret nefarium Philocratem et nos qui iusta agere institueramus superaret, et scripsit epistolam ad vos, qua se vel inprimis pacem impetraturum putavit. (317) Nihilo magis autem etiam sic quicquam magnum gerere contra vos potuisset, nisi Phocenses perdi-

---

ἐκείνων (α supra) LaurS. ordinem restituit sec. 11) τὰ om v. 12) ἀυτοῦ Ω. Vind3. 4. — αυτοῦ Σ. — αὑτοῦ LaurS. vulg. 13) Ξενοφῶντα cod δ.

316. 1) ἔλθωμεν pr Ω. 2) μὲν om pr Π. Mal. 3) εὐθέως τοῦτον Augl. 2. *k. s.* Cf. §. 314. 4) συνεργεῖ *u.* Vind3. Frequens confusio. 5) καὶ συναγωνιεῖται delendum iubet Cobetus Nov. Lectt. p. 779 nescio cur, nisi forte criticus tantopere oderit synonyma, quantopere orator amarit. 6) ὑμῶν Mor. Augl. *k.* — ἡμῶν Σ. LaurS. vulg. — ὑμῶν (η supra) Φ. 7) πράττειν ἡμῶν Aug2. 8) πρὸς Aug2. — 'Notanda constructio συγγράφειν ἐπιστολὴν ὥς τινα.' Schaeferus. 'Συγγράφειν est praegnanter dictum i. q. *scribere et mittere* epistolam, non magis h. l. formula est mira quam Thuc. I 137: ἐσπέμπει γράμματα ὡς βασιλέα.' Shilleto. 9) δι' ἧς Indd. Ω. *T. r.* γρ Φ. Ask. Obs. Ven. marg Bav (non *F*?). Lind. Vind4. *Π*, qui codex in marg ᾗ. LaurS. Mal. 10) ἂν om Ald.

317. 1) Pro οὐδὲν μᾶλλον Wolfius coniecit οὐδενὸς μᾶλλον. Marklandus οὐδὲν ἄλλο. Taylorus οὐδὲν μάλα. At ἦν δ' οὐδὲν μᾶλλον αὐτῷ aptissima et simplicissima est structura i. q. *non magis autem ei licebat*, *er konnte eben so wenig.* Cf. Xenoph. Anab. III, 3 §. 11: τοὺς πολεμίους οὐδὲν μᾶλλον ἐδύνατο βλάπτειν ibiq. Krüger. in ed. minore. item ibid. §. 13. 2) αὐτῷ μέγα *k.* — οὕτω μέγ' αὐτῷ LaurS. — οὕτω μέγα sine αὐτῷ Augl. *s.* 3) οὐδὲν οὐδ' coniecit Dobraeus. 'Neque si libri haberent, elimandum esset, neque tacentibus libris desideratur.' Shilleto. Hirschigius Philol. T. V p. 332 legendum censet: ἦν οὐδὲν μᾶλλον [μέγ'] αὐτῷ καθ' ὑμῶν οὐδ' ὁτιοῦν πρᾶξαι. 4) οὐδ' οὕτως Augl. — κακὸν οὐδ' οὕτω Lambini Ind. — (ὅυδ' ουτω κάθυμῶν Σ his lineolis ordinem restituit.) — οὐδ' οὕτω om pr LaurS, eadem add in marg. in tribus h. l. versibus atramentum est idem, quod correctoris. 5) Ἦν .... πρᾶξαι sic Ω. 6) ἀπολῇ Aldetc. (Aug2?). — ἀπολεῖ

οὐκ ἦν εὔπορον. συνῆκτο γὰρ αὐτῷ τὰ πράγματα, ὥςπερ ἐκ[7] τύχης, εἰς[8] καιρὸν τοιοῦτον, ὥςτ' ἢ[9] μηδὲν ὧν ἐβούλετ' εἶναι[10] διαπράξασθαι, ἢ ἀνάγκην εἶναι ψεύσασθαι καὶ[11] ἐπιορκῆσαι καὶ μάρτυρας τῆς αὑτοῦ[12] κακίας πάντας[13] Ἕλληνας[14] καὶ βαρβάρους ποιήσασθαι. (318) Εἰ μὲν γὰρ προςδέξαιτο Φωκέας συμμάχους καὶ μεθ' ὑμῶν τοὺς ὅρκους αὐτοῖς ἀποδοίη·[1] τοὺς πρὸς Θετταλοὺς καὶ Θηβαίους ὅρκους[2] παραβαίνειν[3] εὐθὺς ἀναγκαῖον ἦν, ὧν τοῖς μὲν τὴν Βοιωτίαν συνεξαιρήσειν ὠμωμόκει,[4] τοῖς δὲ τὴν Πυλαίαν συγκαταστήσειν.[5] εἰ δὲ μὴ προςδέχοιτο, ὥςπερ οὐ προςίετο· οὐκ ἐάσειν ὑμᾶς παρελ-

disset. id vero expeditum non erat. contractae enim eius res erant tanquam fato quodam in hunc modum, ut aut nihil eorum, quae posse vellet, consequeretur, aut necesse haberet mentiri et peierare et testes suae improbitatis facere omnes Graecos et barbaros. (318) Si enim Phocenses socios recepisset et vobiscum iis iusiurandum dedisset; Thebanis et Thessalis datum iusiurandum statim violare coactus esset, quorum illis se Boeotiam subacturum, his Pylaeam redditurum iuraverat. sin non reciperet, ut non admisit; non permissuros vos sibi, ut penetraret, putabat, sed

---

Σ. LaurS. vulg. 7) ἐκ τῆς Mal. 8) εἰ in nostra Parisina operarum incuriae debetur. 9) καὶ s. 10) εἶναι puncto notatum in Σ. 'Otiosum sane istud εἶναι, ne dicam molestum. — Credo ergo ortum esse ex ea vicinia. Nam nunquam alibi sic loquitur. P. 444, 1: διεπράξατο, ὧν ἐβουλήθη, et sic satis. Rursus pag. proxima vs. 10. et p. 445, 11. p. 446, 14. Ita p. 383, 12. Et sic in locis sexcentis. Inutile enim erat et insolitum adiicere τὸ εἶναι.' Taylorus. — 'Ferrem, si εἶναι utroque loco idem significaret. Sed prorsus aliud isto, aliud hoc loco significat, illo *datum esse*, *licere sibi*, ἐγχωρεῖν, hoc autem simpliciter *esse*.' Reiskius. 11) καὶ om Ald. Fel. 12) αὑτοῦ Ald. Ω. Bav. Vind3. 4. Lind8. LaurS. — αυτου Σ. — αὐτῷ Fel. — αὐτοῦ vulg. 13) ἅπαντας Augl. *k*. *r*. *s*. *F* (Bav?). Laur8. Recepit Reiskius. — πάντας Σ. LaurS. vulg. 14) τοὺς Ἕλληνας pr Π, articulum delevit corr.

318. 1) αποδωιη corr Σ, quum pr habuerat αποδοη, finiente versum vocabulo αποδο. — ἀποδοίη, quod voluit pr Σ, etiam vulg. — ἀποδώη LaurS. Cf. Prolegg. Gramm. §. 60. 2) αὐτοῖς (post ὅρκους) .... ὅρκους om pr Π. 3) παραβαίνειν post ἦν ponunt *r*. Vind4. Π. Laur8. Mal. 4) ὀμωμόκει Σ. LaurS. vulg. — ὠμωμόκει Ald. Fel. Ω. *F*. *T*. *s*. corr *v*. Π. Mal. Cf. Prolegg. Gramm. §. 83. 5) συνκαταστήσειν LaurS. — συναποκαταστήσειν mavult Wolfius, unde Paris Thiersch. Ille: 'Erepta enim, inquit, erat eis Pylaea sive Amphictyonica dignitas a Phocensibus.' — Sed recte Reiskius: 'Communi et coniuncta cum Thessalis opera efficere, ut his (Thessalis) locus inter Amphictyonas, quo adhuc caruerant, in locum exterminatorum Phocensium daretur.'

θεῖν αὐτὸν[6] ἡγεῖτο, ἀλλὰ βοηθήσειν[7] εἰς Πύλας, ὅπερ, εἰ μὴ παρεκρούσθητε, ἐποιήσατ' ἄν. εἰ δὲ τοῦτο γένοιτο· οὐκ ἐνεῖναι[8] παρελθεῖν ἐλογίζετο. (319) Καὶ τοῦτ'[1] οὐ παρ' ἄλλων αὐτὸν ἔδει πυθέσθαι, ἀλλ' αὐτὸς ὑπῆρχεν μάρτυς ἑαυτῷ[2] τοῦ πράγματος. ὅτε γὰρ Φωκέας ἐκράτησε τὸ πρῶτον[3] καὶ διέφθειρε τοὺς ξένους αὐτῶν καὶ τὸν ἡγούμενον καὶ στρατηγοῦντ'[4] Ὀνόμαρχον· τότε τῶν ὄντων ἀνθρώπων ἁπάντων[5] οὐ-

auxilia missuros ad Pylas, idque, nisi decepti essetis, fecissetis. quod si esset factum; reputabat sibi aditum esse interclusum. (319) Neque id ei erat ex aliis cognoscendum, sed ipse eius rei sibi testis erat. Quum enim primum Phocenses subegisset et milites eorum occidisset et principem atque imperatorem Onomarchum; tum, si hominum omnium nemo vel Grae-

---

6) αὐτὸν παρελθεῖν Mor. — παρελθεῖν αὐτὸν Laur8. vulg. — παρελθεῖν αυτὸν Σ. — παρελθεῖν αὐτὸν Bkk. — παρελθεῖν αὐτὸν εἰς πύλας γρ Φ. 7) ἡγεῖτο, ἀλλὰ βοηθήσειν om Vind4. Mal. 8) εἶναι Aug2.

319. 1) ταῦτα vulg. — τοῦτο Fel. Σ. pr LaurS. Ω. Υ. Aug1. 2. k. r. s. ε. Vind4. Π. Laur8. Mal. In Bekkeriis et Dindorfia secunda editionibus nota falso ad praecedens εἰ δὲ τοῦτο adposita est. (In Σ prima fortasse habuerat καίτοιτο. nam καὶ τοῦ est in erasis). 2) ἑαυτῷ μάρτυς r. Vind4. Laur8. 3) τοπρῶτον Φωκ. ἐκράτησεν Mor. — τὸ πρῶτον ἐκράτησε Φωκ. vulg. — τὸ πρῶτον ἐκτήσατο Φωκ. Ven. — Φωκ. ἐκτήσατο πρῶτον Σ. Ω. Υ. Lind. — πρῶτον ἐκράτησε Φωκ. r. Laur8. — Φωκ. ἐκράτησεν τὸ πρῶτον Aug1. k. s. — — Ante καὶ add ὁ Φίλιππος Aldetc. Π. Laur8. Mal. (Aug2. F. Φ. r.) — om Σ. pr LaurS.
ὁ φίλιππος m. sec.?
γ β . τὸ α
vulg. — φωκέας εκτήσατο πρῶτον LaurS. 'Mirum, ni saepe alibi ex margine irrepserit. Vid. ad p. 426, 18.' Taylorus. 4) καὶ τὸν στρατηγοῦντα Aug2. — Delenda haec iubet Dobraeus. 'ἡγούμενον καὶ στρατ. idem non significant. prius principem domi seu in rebus civilibus, posterius principem foris, hoc est in castris, imperatorem rei bellicae praefectum.' Reiskius. Shilleto posterius ad prius accuratius definiendum additum esse monuit. Diodorus XVI, 31 §. 5: Ὁ δὲ συνάρχων αὐτῷ (scil. Philomelo) στρατηγὸς Ὀνόμαρχος διαδεξάμενος τὴν ἡγεμονίαν. Philomelus autem erat creatus αὐτοκράτωρ στρατηγός. Diodor. l. c. cap. 24. init. Quare a Photio s. v. Onomarchus dicitur Φωκέων τύραννος. Omnibus enim Phocensium rebus praeerat, ἡγούμενος, inprimisque bello gerendo, στρατηγῶν. — — In Σ στρατηγοῦντ claudit versum, cui extra eum addita est litera α. Pertinent talia ad codicem cognoscendum, totamque rationem elisionis accuratius discendam. 5) ἁπάντων ἀνθρώπων Mor. Aug1. k. s. — ἀνθρώπων ἁπάντων Σ. vulg. — ἁπάντων om pr LaurS, lineam finiens; adscr. ut videtur eadem ante

δενός, οὔτε Ἕλληνος οὔτε βαρβάρου, Φωκεῦσι βοηθήσαντος[6]
444 πλὴν ὑμῶν, οὐχ ὅπως παρῆλθεν ἢ διεπράξαθ' ὧν ἠβουλήθη[7], τι[8] παρελθών, ἀλλ' οὐδὲ προςελθεῖν ἐγγὺς ἠδυνήθη. (320) Ἤιδει δὴ[1] σαφῶς οἶμαι τοῦτο, ὅτι νῦν, ἡνίκ' ἐστασίαζε[2] μὲν αὐτῷ τὰ[3] Θετταλῶν καὶ Φεραῖοι[4] πρῶτον οὐ συνηκολούθουν,[5] ἐκρατοῦντο[6] δὲ Θηβαῖοι καὶ μάχην[7] ἥττηντο καὶ τρόπαιον ἀπ' αὐτῶν[8] εἱστήκει, οὐκ ἔνεστι[9] παρελθεῖν, εἰ[10] βοηθήσεθ'[11] ὑμεῖς,[12] οὐδ' ἂν[13] ἐπιχειρῇ χαίρειν,[14] εἰ μή τις τέχνῃ προς-

cus vel barbarus opem tulisset Phocensibus, praeter vos, non modo non penetrasset, aut ingressus eorum quae voluit perpetrasset quicquam, sed ne prope quidem accedere potuisset. (320) Satis iam illud norat, opinor, se tum quum Thessali in eum difficiles essent et Pheraei primum militiam detrectarent, Thebani autem succubuissent et proelio victi essent et tropaeum de iis erectum, non penetrare posse, si vos opem ferretis,

---

lineam. 6) βοηθήσαντος Φωκεῦσι Ald. Fel. — Φ. βοηθ. Σ. LaurS. vulg. 7) ἐβουλήθη cod β. 8) τί Ald. Fel. Vind3.

320. 1) δὲ vulg. — δὴ Σ. LaurS. Ω. Bav. Aug1. Vind3. AldB. Π. Mal. (Τ. Φ. s. t. u). 2) ἐστασιάζετο Mor. Aug1. k. r. s. Laur8. — ἐστασίαζε Σ. LaurS. vulg.. Activum usitatum est veteribus. 3) τὰ τῶν Mor. Aug1. k. s. — τῶν om Σ. LaurS. vulg. 4) φερεοι Σ. 5) πρῶτον εἰσηκολούθουν sine οὐ Aug2. 6) ἐκρατοῦντο LaurS. vulg. — ἐκρατουν pr Σ, antiq. add το. Ω. Τ. 7) μάχῃ vulg. — μάχῃ τε Φ. s. Bav (non F?). — μάχη τε Vind4. Π. Mal. — μάχην Σ. pr LaurS (sec m add τε). Τ. Ω. — μάχην τε u. Vind3. 'De hoc accusativo cf. Wessel. ad Diodor. XI, 26 meaque in H. Stephan. s. v. Μάχη.' Schaeferus. 8) ἀπ' αὐτῷ Wolfius, errore. 9) ἐνεῖναι marg antiq γρ Σ. γρ F. γρ Φ. Maiorem auctoritatem optat Shilleto, ut infinitivus post ὅτι reciperetur. 10) εἰ μὴ marg antiq γρ Σ. γρ Φ. μὴ add Chr. — ἢ r. Vind4. 11) βοηθήσεσθ' r. 12) εἰ βοηθ. ὑμεῖς om Laur8. 13) ἂν] Σ in erasa litera habet α, fortasse cum praegresso οὐδ habuerat primo ὀυδεν. 14) τοῖς ὅπλοις δυνήσεται add marg LaurS. vulg. — rec Τ verba τοῖς ὅπλοις δυνήσεται εἰ μή τις in litura habet. — τοῖς ὅπλοις χαιρήσειν δυνήσεται k. — τοῖς ὅπλοις χ' αἱρήσειν δυνήσεται Aug2. — χαιρήσειν sine reliquis marg antiq γρ Σ. pr LaurS (delevit linea). Aug1. r. s. Harl. Laur8. AldB. Perplacet Schaefero. 'Videntur Graeci aut οὐ χαίρων ποιήσεις aut οὐ χαιρήσεις dixisse.' Shilleto. Praesens convenit cum ἔνεστι, non minus quam aoristus παρελθεῖν. Tota h. l. res praeterita ponitur vivide in praesenti tempore, itaque recte χαίρειν Σ. — τοῖς ὅπλοις δυνήσεταί γε αἱρήσειν, εἰ μὴ coniecit Reiskius. — χαιρήσει coniecit Dobraeus. Imo infinitivus pendet ab ἔνεστι. — — Ad proximum sermonem AldV supplet ἔφη, item §. 324. Sed vid. ad §. 194.

γενήσεται. ‛Πῶς οὖν μήτε ψεύσομαι[15] φανερῶς, μήτ' ἐπιορκεῖν δόξας[16] πάνθ' ἃ[17] βούλομαι[18] διαπράξομαι;[19] πῶς; οὕτως:[20] ἂν[21] Ἀθηναίων τινὰς εὕρω τοὺς Ἀθηναίους[22] ἐξαπατήσοντας. ταύτης γὰρ[23] οὐκέτ' ἐγὼ[24] τῆς αἰσχύνης κληρονομῶ.' (321) *Ἐντεῦθεν οἱ μὲν παρ' ἐκείνου πρέσβεις προὔλεγον ὑμῖν, ὅτι Φωκέας οὐ προσδέχεται Φίλιππος συμμάχους, οὗτοι δ' ἐκδεχόμενοι[1] τοιαῦτ' ἐδημηγόρουν, ὡς φανερῶς μὲν οὐχὶ καλῶς ἔχει τῷ Φιλίππῳ προσδέξασθαι τοὺς Φωκέας συμμάχους διὰ τοὺς Θηβαίους[2] καὶ τοὺς[3] Θετταλούς, ἂν[4] δὲ γένηται τῶν πραγμάτων κύριος καὶ τῆς εἰρήνης τύχῃ, ἅπερ ἂν συνθέσθαι νῦν ἀξιώσαιμεν αὐτόν, ταῦτα ποιήσει τότε.* (322) *Τὴν μὲν*

nec, si aggrederetur, gaudere, nisi dolus accessisset. ‛Quo pacto igitur nec aperte mentiar, nec cum periurii infamia omnia, quae volo, consequar? quomodo? sic: si quos Athenienses invenero, qui Athenienses decipiant. id enim probrum iam meum non erit.' (321) Inde factum est, ut eius legati vobis ante dicerent, Phocenses a Philippo in societatem non recipi, isti autem excipientes eos talia contionati sunt, palam sane non com modum esse Philippo, in societatem recipere Phocenses propter Thebanos et Thessalos, sed si rerum potiretur et pacem impetraret, quae nunc ut paciscatur postulemus, haec tum eum facturum. (322) Pacem igitur his pollici-

---

15) *ψεύσωμαι* Ω. *Τ. r. Π.* Mal. — *ψεύσομαι Σ.* LaurS. vulg. 'Coniunctivos hos praeferam ob additam negationem *μήτε*.' Schaeferus. Vid. Frank. De Negantt. Partt. I p. 25 sq. Item Dobraeus coniunctivos mavult. Coniunctivus est deliberantis, futurum narrantis Philippi. Hoc tenori loci magis convenit, ubi est vivida imitatio, *μίμησις*. Sed *μήτε*, non *οὔτε* adhibitum est ob notionem metuendi, prohibendi. De *μή* in interrogationibus cum indicativo futuri vid. Frank. l. c. p. 16 sqq. Krüger. Gramm. §. 67, 2, ann. 1 p. 299 ed. 2ae. 16) *δόξας* (superscr. *ιμι*) LaurS. 17) *ὅσα* vulg. — *ἃ Σ.* Lind. (*Τ. Φ.*) corr LaurS, ut videtur, a pr manu. 18) *βούλωμαι r.* 19) *διαπράξωμαι* Ω. *r. Π.* Mal. — — Proxime *πῶς οὐκ γρ.* marg Lamb. 'De confusis *οὐκ* et *οὕτως* vid. Bast. Palaeogr. p. 828. Kiessling ad Iamblich. Protr. p. 58.' Schaeferus. 20) *οὕτως* om Augl. *k. s.* 21) *ἐὰν r. Π.* LaurS. Mal. — om pr *v.* 22) *τοὺς ἀθηναίων u.* Vind3. In LaurS *τοὺς* est corr. 23) *γε* Suid. s. v. *Κληρονομῶ.* 24) *ἐγὼ οὐκέτι* AnecdBkk. p. 150. — om Suidas.

321. 1) *ἐχόμενοι k.* — *ἐρχόμενοι* corr *k.* 2) *ἀθηναίους* pr LaurS. 3) *τοὺς* om *Φ.* Vind4. corr secundus *Π.* 4) *ἐὰν* vulg. — *ἂν Σ.* LaurS. Ω. Lind.

τοίνυν εἰρήνην ταύταις ταῖς ἐλπίσιν[1] καὶ ταῖς ἐπαγωγαῖς[2] εὕροντο[3] παρ' ὑμῶν ἄνευ Φωκέων, τὴν δὲ βοήθειαν ἔδει[4] κωλῦσαι[5] τὴν εἰς τὰς[6] Πύλας, ἐφ' ἣν αἱ πεντήκοντα τριήρεις ὅμως[7] ἐφώρμουν, ἵν'[8] εἰ πορεύοιτο Φίλιππος κωλύοιθ'[9] ὑμεῖς.
(323) Πῶς οὖν; τίς τέχνη[1] πάλιν[2] αὖ γενήσεται περὶ ταύτης; τοὺς χρόνους[3] ὑμῶν ἀφελέσθαι καὶ ἐπιστῆσαι[4] τὰ πράγματ'
445 *ἀγαγόντας[5] ἄφνω, ἵνα μηδ' ἂν βούλησθε δύνησθ'[6] ἐξελθεῖν.*

tationibus et illecebris a vobis sine Phocensibus impetrarunt, sed auxilium prohibendum erat a Pylis, cuius auxilii gratia attamen triremes in propinquo stabant, ut, si proficisceretur Philippus, vos prohiberetis. (323) Quid igitur? quae iterum fraus de eo auxilio excogitabitur? tempora vobis eripere et negotia adducta immittere subito, ne vos, etiam si velletis, possetis egredi.

---

322. 1) ἐλπ. καὶ ταῖς παρασκευαῖς Aldetc. *t. u. v.* Vind3. — haec tria vocabula om *Σ*. LaurS. vulg. 2) ὑπαγωγαῖς Mor. Augl. *k. r. s.* Vind4. *Π*. Laur8. Mal. — ἐπαγωγαῖς *Σ*. LaurS. vulg. Illud decipiendi sensu veteribus non esse usurpatum observavit Shilleto. 3) εὕροντο *Σ*. LaurS. vulg. — εὕρετο ParThiersch. Augl. 2. (*F. k. r. s*). — εὕρατο Laur8. — 'Philippus, puta, inveniebat, impetrabat.' Reiskius. 'Procul dubio ad Philippum solum spectat.' Shilleto. Acerbius dicitur sententia plurali numero, contionatores istos sibi impetrasse pacem, qui pro eo officio pecuniam a Philippo accepturi erant. 4) μετὰ ταῦτα add post ἔδει vulg. post κωλῦσαι Mor. — om *Σ*. pr LaurS, sec add post ἔδει. 5) κωλύσαι Aldetc. Correxit Schaeferus. 6) τὰς om Augl. *k. r. s.* Laur8. Mal. pr *Π*. 7) ὁμόσε Aldetc. Augl. *k. s.* corr *Π*. Laur8. Mal fortasse e corr. (Aug2?). — ὅμως *Σ*. LaurS. vulg. — ὁμῶς *r*. 'Bene ὅμως Bkk. *etsi pax facta erat, tamen* etc.' Schaeferus. Probo hanc explicationem ut simplicissimam. 8) ἣν *Σ*, ι superscriptum est antiq., etiam marg antiq exhibet ἵν. 9) κωλύσοιθ' *r*. *Π*. Mal. — κωλύσαιθ' Vind4. Mal. — in κωλύοιθ' LaurS sec manus delevit ι. — text LaurS om Φίλιππος, adscr sec man in marg.

323. 1) 'τίς loco πῶς Aug2, pronomen hoc ingeminans ad hunc modum: τίς οὖν, τίς τέχνη —.' Reiskius. — πῶς οὖν τις τέχνη Ald. 2) πάλιν om pr *Σ*, superscripsit antiq, sed tanquam post γενήσεται inserendum. Casu aut in ipso hoc codice aut in eius exemplo excidisse ostendit hiatus non ferendus. 3) ἔδει τοὺς χρόνους coniecit Wolfius. Non opus. 4) πιστεῦσαι *Ω*. Cf. §. 324. 5) ἀγαγέντας Augl. — 'Fort. ἀγαγόντος ἄφνω scil. Φιλίππου τὴν δύναμιν ἐπὶ Φωκέας. Praecedit enim εἰ πορεύοιτο Φίλιππος.' Wolfius. 'Et huic negotio *praeficere homines, qui subito res eo deducerent, ut*' Marklandus. 'Resolve: ἀγαγεῖν ἄφνω τὰ πράγματα καὶ ἐπιστῆσαι. Manifesto errant qui aliter intelligunt.' Schaeferus. Recte quidem nisi quod ἐπιστῆσαι et ἄφνω arctius coniungenda esse videntur. — ἄγοντ' legit Dobraeus,

Οὐκοῦν τοῦθ'[7] *οὗτοι πράττοντες*[8] *φαίνονται, ἐγὼ δ' ὥσπερ ἀκηκόατ' ἤδη πολλάκις οὐχὶ δυνηθεὶς προαπελθεῖν,*[9] *ἀλλὰ καὶ μισθωσάμενος πλοῖον κατακωλυθεὶς*[10] *ἐκπλεῦσαι.* (324) *Ἀλλὰ καὶ πιστεῦσαι Φωκέας ἔδει Φιλίππῳ καὶ ἑκόντας ἐνδοῦναι,*[1] *ἵνα μηδεὶς χρόνος ἐγγένηται τοῖς πράγμασι μηδ' ἐναν-*

Itaque istos hoc egisse constat, me vero, ut iam saepe audivistis, non prius abire potuisse, sed etiam nave conducta, esse retentum. (324) Sed etiam fidem Philippo habere debebant Phocenses et ultro se tradere, ne res differretur neve contrarium a vobis decerneretur. ʻProinde ab Athe-

---

falso. nec sententia est, ut censet Shilleto, Philippum rebus praeficere, conferens §. 34: *ἦν γὰρ τοῦτο πρῶτον ἁπάντων τῶν ἀδικημάτων, τὸ τὸν Φίλιππον ἐπιστῆσαι τοῖς πράγμασι τούτοις.* Hoc enim obscurius dictum esset. Imo proximus accusativus *τὰ πράγματα* obiectus idem est infinitivo *ἐπιστῆσαι.* Haec sententia optime convenit cum toto contextu. Itaque recte se habent et pluralis numerus et tempus praeteritum. nam ante quam res in Athenienses ingruerent, ad id consilium adducendae fuerant. 6) *δυνήσεσθε Σ.* LaurS. vulg. — *δυνήσησθε* Mor. AldV. Less. Vind3. (*t. u*). — *δυνήσαισθε v.* — *δύνησθε* Augl. *k. r. s.* Harl. Vind4. *Π.* Laur8. Mal. Cf. Lobeck. Parerg. Phryn. p. 719 sq.

7) *ταῦθ'* vulg. — *τοῦθ' Σ.* LaurS. *Ω. T.* Lind. *Π.* (Vind3?). — *τ$\overset{ου}{αυ}$θ'* *F* (non Bav?). 8) *πράξαντες* Aldetc. Augl. *k. r. s.* Vind4. *Π.* Laur8. Mal. — *πράττοντες Σ.* LaurS. vulg. ʻ*πράξαντες* tuentur quae sequuntur participia aoristorum *δυνηθεὶς* et *κατακωλυθείς.*' Schaeferus. Possunt, si sententia differt, praesentia et aoristi coniungi. Eubul. §. 42: *ποιήσασα . . . ποιοῦσα*, ubi vid. ipsum Schaeferum. Cf. Prolegg. Gramm. §. 98. 9) *προελθεῖν* Vind4. 10) *κατεκωλύθην* Aldetc. *F. Φ. t. u. v.* Vind3. *γρ Π* in marg. — *κατακωλυθεὶς Σ.* vulg. — *κατεκωλύθεις* AldT. — *ἐκωλύθην* pr LaurS lineam incipiens (secunda manus *κατ* extra lineam anteposuit). *r.* Aug2. Vind4. Laur8. *Π.* item Mal sive Chr. nam in hoc codice om versus *ἀλλὰ . . . ἐκπλεῦσαι*, alia manus (Chr) in margine adscripsit. — ʻPraetuli *κατακωλυθείς*, qui nominativus aptus est e *φαίνομαι* vs. 2. *Κατεκωλύθην* si servetur, etiam *οὐχὶ δυνηθεὶς* stare non possit, sed cum *οὐκ ἐδυνήθην* sit permutandum.' Reiskius.

324. 1) *ἑαυτοὺς ἐκδοῦναι* vulg. — *ἑαυτοὺς ἐνδοῦναι* LaurS. — *ἐνδοῦναι ἑαυτοὺς r.* Laur8. — *ἑαυτοὺς* om pr *Σ* (in fine lin., add antiq). *Ω. T.* Lind. Vind4. pr *Π.* Mal. — *ἐκδοῦναι Σ.* vulg. — *ἐνδοῦναι* LaurS. Augl. *r. s. s.* Ven. Bav. Vind3. 4. *Π.* Laur8. Mal. (*Φ. k.*) — Itaque maxima quidem auctoritate postulatur *ἑκόντας ἐκδοῦναι.* At quum *ἐκδιδόναι* non intransitive usurpetur, scribendum est aut *ἑκόντας ἑαυτοὺς ἐκδοῦναι* aut omisso pronomine *ἑκόντας ἐνδοῦναι.* Videtur *ἐκδοῦναι* deberi initio *ἑκόντας.* Cf. §. 51: *ἀλλ' (ἵν' οἱ Φωκεῖς) . . . ἀπογνόντες ἅπαντα, αὐτοὺς ἐγχειρίσαιεν.* Cf. Aeschin. f. eg. §. 130 sqq.

τίον ἔλθῃ[2] ψήφισμα παρ' ὑμῶν μηδέν. 'Οὐκοῦν ὡς μὲν οἱ Φωκεῖς σωθήσονται, παρὰ τῶν Ἀθηναίων πρέσβεων ἀπαγγέλλονται,[3] ὥστε καὶ εἴ τις ἐμοὶ διαπιστεῖ,[4] τούτοις πιστεύσας αὑτὸν[5] ἐγχειριεῖ. τοὺς δ' Ἀθηναίους αὐτοὺς μεταπεμψόμεθ'[6] ἡμεῖς, ἵνα πάνθ' ὅσ' ἂν[7] βούλωνται[8] νομίσαντες ὑπάρχειν[9] σφίσι μηδὲν ἐναντίον[10] ψηφίσωνται. οὗτοι δὲ τοιαῦτ' ἀπαγγελοῦσι[11] παρ' ἡμῶν[12] καὶ ὑποσχήσονται, ἐξ ὧν μηδ' ἂν[13] ὁτιοῦν ᾖ[14] κινηθήσονται.' (325) Τοῦτον τὸν τρόπον καὶ τοιαύταις τέχναις ὑπὸ τῶν[1] κάκιστ' ἀπολουμένων ἀνθρώπων πάντα τὰ πράγματ' ἀπώλετο. καὶ γάρ τοι παραχρῆμ' ἀντὶ

niensium legatis nuntiatur Phocenses conservaturum iri, ut, tametsi aliquis mihi diffidat, illorum promissis fretus, sese mihi tradat. Athenienses autem ipsos accersemus nos, ut omnia, quaecunque velint, sibi parata esse existimantes, nihil contrarium decernant. Illi autem a nobis talia nuntiabunt et promittent, ut, quicquid tandem fiat, Athenienses non commoveantur.' (325) Ad hunc modum et talibus fraudibus a pessime perituris hominibus omnes res sunt perditae. Itaque statim non Thespias

2) ἐλθεῖν pr Σ, super ειν punctis notatum scripsit antiq η. — ἔλθῃ LaurS. 3) ἀπαγγελθήσεται LaurS. vulg. — ἀπαγγέλλονται Σ, in marg antiq γρ. ἀπαγγελθήσεται. Ad quod vulgatum verbum Reiskius annotavit: 'Scilicet αὐτοῖς, Phocensibus.' Recte quidem intellexit, sed personaliter ἀπαγγέλλομαι aliquoties Demosthenes usurpavit (Olynth. I §. 19. III §. 4), quare non dubitamus etiam h. l. ἀπαγγέλλονται ex optimo codice recipere. Non obstat praesens tempus, imo convenit cum loci tenore. nam 'verba Philippi sunt μιμητικῶς.' Wolfius. 'Verba Philippi consilium secum ineuntis, qua ratione quae velit consequatur, neque tamen mendacii manifestus sit.' Seagerus Diar. Class. LVI p. 256. Loquitur rex secum de hac re tanquam certissimâ. AldV: ἔφη sc. — Neque obstat inferius ἀπαγγελοῦσι defensum sequente καὶ ὑποσχήσονται. Alia ratio est propositi loci, ubi σωθήσονται et ἀπαγγέλλονται eodem tempore facta cogitari non possunt. 4) Cit. AnecdBkk. p. 132. 5) αὑτὸν Ω. — αὐτὸν Σ. Vind4. Bkk. — ἑαυτὸν LaurS. vulg. 6) μεταπείσομεν coniecit Seagerus loc. cit. At cf. §. 51. 7) ὅσα sine ἂν Augl. k. s. — ὅσ' ἐὰν LaurS. 8) βούλονται k sine ἂν. Cf. §. 51. 9) ὑπάρξειν marg Lamb. fortasse quia §. 51 est πράξειν. 10) ἐναντίων pr Ω. 11) ἀπαγγέλλουσι Σ. Ω. T. Φ. F (non Bav?). Cf. ὑποσχήσονται. 12) ὑμῶν LaurS. vulg. fortasse pr Σ, in quo η est in erasa litera. — ἡμῶν γρ marg Lamb. AldV. Augl. Weim. pr Π. (k. s). 13) ἂν Ω. 14) ἦν Ald. — om pr Π. Mal.

325. 1) ὑπὸ τούτων τῶν vulg. — τούτων om Σ. LaurS. T. Ω, qui codex non habet. Articulus sufficit. — Proxime ἀπολλουμένων LaurS.

μὲν[2] τοῦ Θεσπιὰς καὶ Πλαταιὰς ἰδεῖν οἰκιζομένας[3] Ὀρχομενὸν[4] καὶ Κορώνειαν ἠκούσατ' ἠνδραποδισμένας,[5] ἀντὶ δὲ τοῦ τὰς Θήβας ταπεινὰς γενέσθαι καὶ[6] περιαιρεθῆναι τὴν ὕβριν καὶ τὸ φρόνημ' αὐτῶν τὰ τῶν συμμάχων τῶν ὑμετέρων[7] Φωκέων τείχη κατεσκάπτετο, Θηβαῖοι δ' ἦσαν οἱ κατασκάπτοντες, οἱ διοικισθέντες[8] ὑπ' Αἰσχίνου τῷ λόγῳ. (326) ἀντὶ δὲ τοῦ τὴν[1] Εὔβοιαν ἀντ' Ἀμφιπόλεως ὑμῖν[2] παραδοθῆναι, ὁρμητήρι' ἐφ' ὑμᾶς[3] ἐν Εὐβοίᾳ Φίλιππος προςκατασκευάζεται[4] καὶ Γεραιστῷ[5] καὶ Μεγάροις ἐπιβουλεύων διατελεῖ. ἀντὶ δὲ 446
τοῦ τὸν Ὠρωπὸν[6] ὑμῖν[7] ἀποδοθῆναι, περὶ Δρυμοῦ[8] καὶ τῆς

et Plataeas restitui vidistis, sed Orchomenum et Coroneam in servitudinem redactas esse audivistis, non Thebas depressas, neque insolentiam Thebanorum et ferociam cohibitam, sed Phocensium, sociorum vestrorum, moenia diruta, eaque diruta a Thebanis, quorum urbem Aeschinis oratio in pagos redegerat. (326) non vobis Euboea tradita est pro Amphipoli, sed Philippus in Euboea praesidia praeterea munit contra vos et Geraesto et Megaris insidiari non desistit. non Oropus vobis reddita est, sed de

---

2) *μὲν γὰρ* Aristid. Techn. Rh. T. IX p. 373 W. 3) *Θεσπιὰς καὶ Πλαταιὰς ἰδεῖν οἰκιζομένας* Σ. LaurS. vulg. — *Θεσπιὰς οἰκιζομένας ἰδεῖν* sine *καὶ Πλαταιὰς* Ald. — *Θεσπιὰς καὶ Πλαταιὰς οἰκιζομένας ἰδεῖν* Fel. 4) *ὀρχομενον* sine accentu Σ. Cf. §. 141. De accentu vid. Prolegg. Gramm. §. 143. 5) *ἐξηνδραποδισμένας* Augl. *F* (non Bav?). *k. r. s. u.* Vind4. *Π.* Laur8. Mal. Aristides. 6) *καὶ* om *s.* 7) *ἡμετέρων* Augl. *k. s.* 8) *διῳκισθέντες* Ald. Fel. Vind3. — *διαιρεθέντες ὥστε μὴ ὁμοῦ οἰκεῖν διοικισθέντες* *Ω*, scholium in contextu.

326. 1) *τὴν* om pr LaurS. eadem ut videtur man inseruit. 2) *ἡμῖν* Aldetc. Augl. *k. s.* — *ὑμῖν* Σ. LaurS. vulg. Recte de populo. 3) *ἡμᾶς* Ald. Mor. — *ὑμᾶς* Σ. LaurS. vulg. 4) *προσκατασκευάζεται* Σ. LaurS. corr *Π.* vulg. — *προκατεσκευάζετο* Mor. — *προκατασκευάζεται* Ald. *Ω. t. u.* Vind3. — *προσκατεσκευάζετο* Weim. — *κατεσκευάζετο* Augl. 2. *k. s.* — *κατασκευάζεται* Vind4. pr *Π.* Laur8. Mal. 'Correxi *προσκατασκευάζεται.* praeter illa, quae iam sibi sunt, adhuc alia nova comparat, condit.' Reiskius. *ultro.* Shilleto. Simplicissime *προς* refertur ad proxime praecedentem sententiam, *non solum non reddit rex Euboeam,* sed *etiam munit contra Athenienses.* 5) *γεραστῷ* Aldetc. Augl. *k. r. s. u.* Vind3. 4. pr *Π.* Mal. — *γεραιστῷ* Σ. LaurS. corr *Π.* vulg. — *γερεστῷ* Aug2. — *γεραίστωι* sic cum asterisco *Ω.* — *γεραίστωι* *T.* Vid. Prolegg. Gramm. §. 108. 6) *ωρωπον* sine accentu Σ. Cf. ad Liban. Vit. Dem. §. 3. — *Εὔβοιαν* loco *τὸν Ὠρ.* Schol in Plat. Hipparch. p. 86 Ruhnk. = 335 Bkk. 7) *ὑμῖν* om Schol Platon. 8) *δρύμον* vulg. — *δρυμον* sine accentu Σ. — *δρυμοῦ* LaurS. *Ω.* AldV. *T. Φ. r. t. u. v.* Vind3. Mal. Schol Plat. Hipparch. p. 335 Bkk. Oxytonon exhibent nomen

πρὸς[9] *Πανάκτῳ χώρας μεθ' ὅπλων ἐξερχόμεθα,*[10] *ὅ,*[11] *τέως*[12] *ἦσαν Φωκεῖς*[13] *σῷοι,*[14] *οὐδεπώποτ'*[15] *ἐποιήσαμεν.* (327) *ἀντὶ δὲ τοῦ τὰ*[1] *πάτρι' ἐν τῷ*[2] *ἱερῷ κατασταθῆναι*[3] *καὶ τὰ χρήματ' εἰςπραχθῆναι τῷ θεῷ, οἱ μὲν ὄντες*[4] *'Αμφικτυόνες*[5] *φεύγουσι καὶ ἐξελήλανται, καὶ ἀνάστατος αὐτῶν ἡ χώρα γέγονεν, οἱ δ' οὐπώποτ'*[6] *ἐν τῷ πρόσθεν χρόνῳ*[7] *γενόμενοι,*[8] *Μακεδόνες καὶ*[9]

Drymo et agro ad Panactum sito armati egredimur, id quod, salvis Phocensibus, nunquam fecimus. (327) non patrii ritus in templo Delphico restituti sunt neque Apollini pecunia redacta, sed genuini Amphictyones exulant et exterminantur et eorum regio vastata est, qui vero ante nunquam fuerunt Amphictyones, Macedones et barbari, nunc vi Amphictyo-

---

citantes Harpocr. Suid. s. v. (Hesych.). Alias esset properispomenon, nam *δρυμός* quidem (*quercetum*) *υ* producit. De cuius vocabuli quantitate vid. Hermann. ad Orph. Argon. 681 (676), ubi *δρυμὰ* corripitur. — 'Rectius, ut in nomine proprio, accentus retrahitur.' Schaeferus. Favet huic sententiae Eustathius Iliad. Z. vs. 234 p. 638, 55 sqq.: *πρὸς διάφορον σημασίαν ὁ Γλαῦκος βαρύνεται. πρὸς διαστολὴν γὰρ τοῦ ὁ γλαυκός ἐπιθέτου. τοιοῦτον δὲ ἐγνώσθη καὶ τὸ Λεῦκος* etc. *καὶ ἄλλα μυρία, ἐν οἷς καὶ ... δρυμὸς .. ὁ δρυωτὸς τόπος καὶ Δρύμος πόλις.* etc. Plura huius doctrinae exempla idem diversa collegit ad Odyss. *ω'* vs. 465, 20 sqq. At non eadem lex valet in hominum nominibus et in locorum. Vid. Prolegg. Gramm. §. 143. Doctrinae Eustathii adversatur Herodian. = Arcadii traditio p. 59 sq: *τὸ δὲ ἐρυμὸς* [scribe cum altero codice *τὸ δὲ δρυμὸς*] *καὶ ἐπὶ τοῦ κυρίου καὶ προςηγορικοῦ ὀξύνεται.* Vide Lobeck. Pathol. Prolegg. p. 65. 9) *πρὸ* cod *δ*. 10) *ἐξέρχεσθε* Suidas s. v. *Τέως*. 11) *ὅ* om Schol Platon. 12) *τέως ἕως* Mor. Cf. Buttmann. Ind. ad Mid. s. v. *Τέως*. Dobraeus ad h. l. — *ἕως* Dind. — *τέως* pr *Σ* (in quo super *τέως ἦσαν* antiq scripsit *ἕως*). vulg. Suid. s. v. *Τέως*. Schol Platon. (qui sic: *τέως δ' ἦσαν ἔσω οἱ Φωκεῖς, οὐδέποτ.*) — *ἐν ᾧ τέως* Aug2. — *ὅτέώς* sine *ὅ* LaurS. — *περ ὡς* AldT. Mal. Vid. Prolegg. Gramm. §. 132. contra Dindorf. Praef. 1 p. XIII. Varia dederunt Dawesius et Kidd. in Miscell. p. 509 sqq. ed. 5ae. 13) *οἱ Φ*. Mor. Aug2. — *οἱ* om *Σ*. LaurS. vulg. 14) *σῷ* Dindorfius, ut nunc solet; de suo. 15) *οὐδὲ τῷ ποτὲ* Mor. — *οὐδέποτε* sine *πω* Schol Platon. Suid. Ald. Fel. — *οὐδὲ πώποτ' Σ*. LaurS. vulg.

327. 1) *τά* om *t. u.* Vind3. 2) *τῷ* om Lind. 3) *ἀποκατασταθῆναι* coniecit Wolfius; at *κατασταθῆναι* h. l. idem est, *constitui* i. q. *restitui*. 4) *μὲν ὄντες Σ*. LaurS. vulg. — *μένοντες Ω. r.* Laur8. pr Mal. 5) *ἀμφικτυόνες* Ald. Fel. *Ω*. Bav. Vind3. 4. — *ἀμφικτύονες* Mor. LaurS. vulg. — *αμφικτυονες* sine apicibus *Σ*. — Vid. Prolegg. Gramm. §. 45. Cf. not. 10. 6) *δ' ουδὲ πώποτε* vulg. — *δ' οὐπώποτ' Σ*. LaurS. *Ω. T. t. v.* Vind3. Laur8. 7) *χρόνῳ* om Fel (non om Ald2). 8) *γεγονότες* Ald. Fel. 9) *καὶ* om Ald. Fel. *Ω. T. t. u. v.* Vind3.

βάρβαροι, νῦν Ἀμφικτυόνες[10] εἶναι βιάζονται. ἐὰν δέ τις περὶ τῶν ἱερῶν χρημάτων μνησθῇ· καταχρημνίζεται. ἡ πόλις δὲ τὴν προμαντείαν[11] ἀφῄρηται. (328) Καὶ γέγονεν[1] τὰ πράγματα πάνθ'[2] ὥςπερ αἴνιγμα τῇ πόλει. ὁ μὲν οὐδὲν ἔψευσται καὶ πάνθ' ὅσ' ἠβουλήθη[3] διαπέπρακται, ὑμεῖς[4] δ' ἅπερ εὔξαισθ'[5] ἂν ἐλπίσαντες τἀναντία τούτων ἑοράκατε[6] γιγνόμενα, καὶ δοκεῖτε μὲν εἰρήνην ἄγειν, πεπόνθατε δὲ δεινότερα, ἢ πολεμοῦντες, οὗτοι δὲ χρήματ' ἔχουσιν ἐπὶ τούτοις καὶ μέχρι τῆς τήμερον[7] ἡμέρας δίκην οὐ δεδώκασιν. (329) ὅτι γάρ[1] ταῦθ' ἁπλῶς δεδωροδόκηται,[2] καὶ τιμὴν ἔχουσιν ἁπάντων τούτων οὗτοι, πολλαχόθεν μὲν[3] ἔγωγ' οἶμαι[4] δῆλον ὑμῖν εἶναι πάλαι, καὶ δέδοικα μὴ τοὐναντίον οὗ[5] βούλομαι ποιῶ,[6]

nes sunt. si quis autem de sacra pecunia mentionem fecerit, de saxo deiicitur. urbi vero nostrae oraculi praerogativa est erepta. (328) Et totum negotium reipublicae nostrae factum est aenigmatis instar. Ille nihil mentitus est, et quae voluit confecit omnia, vos quum quaecunque in votis haberetis speraveritis, eorum contraria fieri vidistis, et quum in pace vivere videamini, acerbiora perpessi estis, quam si bellum gereretis, isti vero pecuniam habent propterea et in hunc usque diem poenas non dederunt. (329) Haec enim omnino largitionibus facta esse et pretium eorum omnium istos habere iamdudum vobis multifariam declaratum esse arbitror, et vereor, ne contra quam volo faciam, dum id accuratissime

---

10) ἀμφικτυόνες Ald. Fel. Bav. Vind3. 4. — ἀμφικτύονες Mor. LaurS. Ω. vulg. — αμφικτυονες Σ. 11) μαντείαν Mal. — προμαντιαν Π. — προμάντειαν LaurS.

328. 1) γέγωνεν Ω. 2) πάνθ' om Augl. *k. s. t.* 3) ἠβουλήθη Σ. LaurS. vulg. — ἐβουλήθη Aldetc. LaurS. 4) ἡμεῖς *s.* 5) εὔξεσθ' Augl. — εὐξάμεθ'. *s. δ.* 6) ἑωράκατε Σ. LaurS. vulg. — ἑοράκατε Ω. Vid. Prolegg. Gramm. §. 76. 7) σήμερον LaurS.

329. 1) δὲ vulg. — γὰρ Σ in textu et in margine antiq., qui sic: γρ. ὅτι γὰρ ταῦθ' οὕτως ἔχει καὶ δεδωροδόκηνται καὶ τιμὴν ἔχουσιν.

δὲ δε

Item γρ Φ. — γὰρ habent etiam Φ. Augl. 2. *k. s.* — γὰρ *F.* — γὰρ

τα ἁπλῶς

ταῦθ οντως εχει καὶ LaurS. eadem ut videtur manu. 2) δεδωροδόκηται Mor. *k. r. s.* AldT. Vind4. Π. LaurS. Mal. (Augl?). — δεδωροδόκηνται Σ. LaurS. vulg. — οὐ δεδωροδόκηνται *t. u.* Vind3, qui codex in marg repetit δεδωροδόκηνται sine οὐ. — Non οὗτοι, sed ταῦθ' subiectum est. Vid. Cobet. Var. Lectt. p. 349. 3) μὲν om Mal. 4) οιδα pr LaurS. 5) ἢ Augl. 2. *k. s.* 6) ποιήσω Aldetc. Augl. *k. s.* — ποιῶ Σ. LaurS. vulg. 'Quod praestat. nam sequitur praesens.' Schaeferus. Delendum iubet Dobraeus. Ego praeferam ποιῶν. Sed cf.

σφόδρ'[7] ἀκριβῶς δεικνύναι πειρώμενος διοχλῶ[8] πάλαι τοῦτ'[9] αὐτοὺς ὑμᾶς εἰδότας, ὅμως δ'[10] ἔτι καὶ[11] τόδ' ἀκούσατε.[12] (330) Ἔστιν ὅντιν'[1] ὑμεῖς, ὦ ἄνδρες δικασταί, τῶν πρέσβεων ὧν ἔπεμψε Φίλιππος χαλκοῦν στήσαιτ' ἂν[2] ἐν ἀγορᾷ; τί δέ; δοίητ' ἂν ἐν[3] πρυτανείῳ σίτησιν ἢ ἄλλην τινὰ δωρεάν, αἷς
447 τιμᾶτε τοὺς εὐεργέτας; ἐγὼ μὲν οὐκ οἶμαι.[4] διὰ τί; (οὔτε γὰρ ὑμεῖς γ'[5] ἀχάριστοί ἐστε, οὔτ' ἄδικοι ἄνθρωποι, οὔτε κακοί) ὅτι[6] πάνθ' ὑπὲρ Φιλίππου καὶ οὐδ' ὁτιοῦν ὑπὲρ ὑμῶν[7] ἔπρα-

ostendere coner, molestus sim vobis ipsis rei iamdudum gnaris, sed tamen praeterea et hoc audite. (330) Estne legatorum a Philippo huc missorum aliquis, cui vos aeream in foro statuam decerneretis? quid vero? an victum in Prytaneo daretis aut aliquod aliud praemium, quibus honoratis bene meritos? equidem non opinor. cur? (neque enim vos quidem ingrati estis, neque iniurii homines neque mali) quia diceretis (idque vere

---

not. seq. 7) καὶ σφόδρα coniecit Wolfius. — εἰ σφόδρα Iurinus. 'Subaudi δηλονότι. nam haec est expositio eius, si quid ambigui esse possit in ποιήσω.' Reiskius. 'Asyndeton item male habuit doctissimum Boissonadum ad Aristaen. p. 538: 'Scribe, inquit, vel καὶ σφόδρα vel διενοχλῶν.' Sed epexegesis haud raro ἀσυνδέτως adiungitur rei explicandae. Cf. quae congessit Heindorf. ad Platon. Cratyl. p. 160 et ad Phaedon. p. 79.' Schaeferus. 8) ἐνοχλῶ Augl. 2. *k. s.* — διοχλῶ *Σ*. LaurS. vulg. — διενοχλῶ Mor. 9) πάλαι τοῦτ' αὐτοὺς ὑμᾶς ἑωρακότας καὶ εὖ εἰδότας pr LaurS, eadem ut videtur man delevit ὑμ. ἑ. κ. ε. — marg antiq *Σ* sic: γρ. τοὺς αὐτοὺς ὑμᾶς ἑωρακότας καὶ εὖ εἰδότας. Ex §. 204. — Pro τοῦθ' habent τοὺς etiam Augl. *r*. Laur8. 10) δ' οὖν Aldetc. LaurS (in quo δ corr ex ω). *F. Φ. t. u. v.* Vind3. *Π*. — οὖν om *Σ*. vulg. etiam AnecdBkk. p. 122. 11) ἔτι καὶ *Σ*. LaurS. vulg. — ἔτι τῶν Paul. 12) ἀκούσατέ μου Mor. Augl. *k. s.* — μου om *Σ*. LaurS. vulg. — — in τόδε LaurS est δε recentioris. In *Ω* sequitur titulus: Ἀρχὴ τοῦ κατὰ τὴν δωροδοκίαν ἐπιλόγου. rubro. etiam sequens initialis *E* rubro. — Illud est scholion in LaurS et aliis codd.

330. 1) ὅντιν' ἂν *F*. Augl. 2. *k. s.* Vind1. 7. 2) ἂν om *Π*. 3) ἐν om Mor. 4) οἴομαι Reiskius de suo. 5) γ' om Augl. 2. *k. r. s.* Mal. Post ἀχάριστοι (ἄριστοι pr LaurS) collocandum esse γ' censet Benselerus Hiat. p. 102. Imo ὑμεῖς est i. q. vos certe ingrati non estis, licet sint aliae civitates. Hiatus autem evitatur pronuntiando ἀχαριστοί 'στε. Deinde: 'Verba, inquit, ἄνθρωποι οὔτε κακοί ab aliena manu inserta esse dixerim.' Alter certe hiatus tollitur pausa. Sed ἄνοι fortasse debetur praegresso ἄδικοι. 6) ἀλλ' ὅτι LaurS. vulg. — ἀλλ' om *Σ*. Augl. *k. s.* punctis notavit AldV. — De hoc usu vid. Funkhaen. Symb. Critt. in Turic. Edit. Dem. minore Vol. VI init. 7) 'Magis placeret ἡμῶν.' Schaeferus. ἡμῶν AldV.

ξαν[8] εἴποιτ' ἄν, καὶ[9] ἀληθῆ καὶ δίκαια.[10] (331) Εἶτ' οἴεσθ' ὑμεῖς[1] μὲν οὕτω γιγνώσκειν, τὸν δὲ Φίλιππον οὐχ οὕτως,[2] ἀλλὰ τούτοις διδόναι τηλικαύτας καὶ τοσαύτας[3] δωρεάς, διότι[4] ὑπὲρ[5] ὑμῶν[6] καλῶς καὶ δικαίως[7] ἐπρέσβευσαν; οὐκ ἔστι ταῦτα. Τὸν γὰρ Ἡγήσιππον ὁρᾶτε καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ πρέσβεις, πῶς[8] ἐδέξατο. τὰ[9] μὲν ἄλλα σιωπῶ, ἀλλὰ[10] Ξενοκλείδην τουτονὶ τὸν ποιητὴν ἐξεκήρυξεν, ὅτι[11] αὐτοὺς ὑπεδέξατο πολίτας ὄντας. τοῖς μὲν γὰρ ὑπὲρ ὑμῶν λέγουσιν δικαίως, ὅσ' ἂν φρονῶσι, τοῦτον τὸν τρόπον προςφέρεται,[12] τοῖς δὲ πεπρακόσιν αὐτούς,[13] ὡς τούτοις. Ταῦτ' οὖν μαρτύρων, ταῦτ'[14]

et recte) eos pro Philippo fecisse omnia, nec quicquam pro vobis. (331) Quum vos igitur ita sentiatis, putatis aliter Philippum esse animatum, atque istis tanta et tot largiri munera propterea, quod pro vobis legationem pulcre et recte obierint? fieri non potest. Hegesippum enim legatum et collegas eius videtis quomodo exceperit. Cetera taceo, sed Xenoclidem poëtam istum egit in exilium, quod eos hospitio exceperat, cives suos. Sic cum illis agit, qui recte et ex animo causam vestram agunt, qui vero se vendiderunt, eos tractat, ut istos. Haec igitur testes, haec

---

8) ἔπραξαν ὑπὲρ ὑμῶν Vind4. Laur8. et haud dubie *r*. 9) καὶ om *r*. 10) εἴποιτ' ἄν, καὶ ἀλ. καὶ δίκαια ἂν εἴποιτε Mor. Augl. *k*. *s*. Laur8. — εἴποιτ' ἂν καὶ ἀλ. καὶ δικ. (sine reliquis ἂν εἴποιτε) Σ. LaurS. vulg.

331. 1) ὑμᾶς *v*. coniecit Taylorus, secutus est Reiskius. 'Nominativum iure revocavit Bekkerus, cuius unus liber dat accusativum, ut discas iam olim fuisse quos haec constructio male haberet. Sed bene Graecam esse ostendi ad Sophocl. Oed. T. 958.' Schaeferus. Multa exempla eius constructionis collegit Dobraeus ad h. l. et Fritzsch. Lucian. p. 102. 2) οὕτω Σ. Ω. 3) τηλικαύτας καὶ τοσαύτας Mor. Σ. LaurS. Ω. *T*. Lind. Cf. §. 19. — τοσαύτας καὶ τηλικαύτας vulg. Cf. §. 335. — τηλικαύτας καὶ τοιαύτας Augl. *k*. *s*. — τοιαύτας καὶ τηλικαύτας Aug2. 4) ὅτι Laur8. 5) ὑπὲρ om Augl. *k*. *s*. 6) ὑπὲρ ὑμῶν post δικαίως ponit Aug2. 7) δικαίως καὶ καλῶς Ald. Fel. *r*. Π. Laur8. Mal. — καλῶς (καλῶν Lind) καὶ δικαίως Σ. LaurS. vulg. 8) ὅπως vulg. — πῶς Σ. LaurS. *F*. Φ. Augl. *k*. *s*. AldT. Vid. ad Chers. §. 40. 9) καὶ τὰ Chr. item καὶ addi iubet Marklandus, comparans p. 396, 9. Lept. p. 467, 12. Mid. p. 552, 15. p. 558, 1. Plura exempla addi possunt. 10) γρ. ἀλλὰ καὶ marg Lamb. 11) οτιδι' Σ, super ιδι' antiq scripsit νη. voluit ὅτι νὴ Δί' sarcasticum. scriptura primae manus orta est ex ὅτι δή, quod exhibet LaurS. Recipi hanc particulam vel hiatus vetat. 12) προσφέρετε Ω. 13) ἑαυτοὺς vulg. — αυτους Ω. — αὐτοῖς Φ. — αὐτοὺς LaurS. (Σ?). Bkketc. 14) ταῦτ' οὖν Aldetc. — οὖν om Σ. LaurS. vulg.

ἐλέγχων τινῶν[15] ἔτι δεῖται μειζόνων; ταῦτ' ἀφαιρήσεταί[16] τις ὑμῶν;

II. 332. Εἶπε τοίνυν μοί τις ἄρτι[1] προςελθὼν πρὸ τοῦ δικαστηρίου πρᾶγμα καινότατον πάντων,[2] Χάρητος κατηγορεῖν αὐτὸν[3] παρεσκευάσθαι, καὶ διὰ τούτου τοῦ τρόπου καὶ τούτων[4] τῶν λόγων ἐξαπατήσειν ὑμᾶς ἐλπίζειν.[5] Ἐγὼ δ', ὅτι μὲν[6] πάντα τρόπον κρινόμενος Χάρης εὕρηται[7] πιστῶς,[8] εὐνοϊκῶς,

aliqua praeterea maiora argumenta requirunt? haec quisquam vobis extorquebit?

II. 332. Dixit autem mihi quidam modo ante iudicium accedens rem omnium absurdissimam: eum instituisse Charetem accusare, atque eo modo et iis verbis sperare se vos decepturum esse. Ego vero Charetem, quomodocunque iudicaretur, inventum esse fideliter, benivole, quantum

---

15) τινῶν om *F* (Bav?). Aug2. — Shilleto τίνων . . . τίς proposuit. At ταῦτ' ter positum adversatur interrogationi duplici. 16) ἀφαιρεθήσεταί Vind4.

332. 1) τις ἄρτι μοι *r.* Vind4. *Π.* Laur8. — μοί τις ἄρα τι *u.* — μοι om Mal. 2) πρᾶγμα καιν. π. om Maximus Rh. T. V p. 580 W. — Proxime χάριτος pr Laur8 habuisse videtur. 3) αὐτὸν om Ald. — Proxime παρεσκεύασται Laur8. 4) καὶ διὰ τούτων Aldetc. *F* (non Bav). *r.* Vind4. pr *Π.* Laur8. Mal. — διὰ om *Σ.* Laur8. vulg. — διὰ τούτων om Aug1. 2. *k. s.* 5) ἐλπίσειν *r.* Laur8. 6) μὲν om Vind1. 7) εὑρήσεται vulg. — εὑρεθήσεται Mor. Laur8. Aug1. *k. r. s.* Vind4. *Π.* Laur8. Mal. Maximus. — εὕρηται *Σ. Φ.* — $\overset{\text{σε}}{\text{εὕρηται}}$ *F* (non Bav). ʻεὕρηται natum esse ex εὑρήσεται satis manifesto, opinor, docet reliqua scripturae diversitas.' Schaeferus. Si Demosthenes de futura Charetis absolutione diceret, res foret dubia. Sed grave est argumentum de innocentia imperatoris iam iudiciis probata. Saepe enim is in iudicium vocatus erat. Aeschin. f. leg. §. 71. Cf. Phil. I §. 48. Ab Eubulo accusatus. Aristotel. Rhetor. I cap. 15 §. 15. A Cephisodoto propter bellum Olynthiacum. Aristot. ib. III cap. 10 §. 7. Itaque longe praeferendum est εὕρηται, non ut Bernhardius (Synt. p. 379) censebat, de conditione, sed de re facta. Non obstat quod in nova sententia sequitur λέξειν. 8) πιστῶς καὶ Laur8. vulg. — καὶ om *Σ. Ω. T.* Lind. Recte. nam aut delenda est particula aut ante ὅσον repetenda, quia est sententia non bimeres, sed trimeres. = πιστῶς, εὐνοϊκῶς καὶ ὡς δυνατόν. Absonum esset dicere: ʻfideliter et benivole, quantum in eo erat, egit aliquis.' Hoc esset fidem et benivolentiam extenuare.

ὅσον ἦν ἐπ'[9] ἐκείνῳ, πράττων ὑπὲρ ὑμῶν,[10] διὰ δὲ τοὺς ἐπὶ χρήμασι λυμαινομένους τοῖς πράγμασι πολλῶν[11] ὑστερῶν, οὐ σφόδρ'[12] ἰσχυρίζομαι.[13] ἀλλ' ὑπερβολὴν ποιήσομαι. ἔστω γὰρ πάντα[14] τἀληθῆ[15] λέξειν[16] περὶ αὐτοῦ τουτονί. καὶ οὕτω τοίνυν κομιδῇ γέλως ἐστὶ κατηγορεῖν ἐκείνου τουτονί.[17] (333) Ἐγὼ γὰρ Αἰσχίνην[1] οὐδενὸς[2] αἰτιῶμαι τῶν ἐν τῷ πολέμῳ πραχθέντων (τούτων[3] γάρ εἰσιν οἱ στρατηγοὶ ὑπεύθυνοι[4]) 448

valeret, pro vobis agentem, propter eos autem, qui suis corruptelis negotia corrumpebant, multas occasiones perdidisse, non magnopere contendo. at ex abundanti agam: esto, vere Aeschines de eo dicat omnia. etiam sic tamen admodum ridiculum est eum ab isto accusari. (333) Ego enim nihil, quod in bello commissum est, Aeschini imputo (id enim a

---

9) ἐν Augl. *k. s. δ.* 10) ἡμῶν *Ω.* 11) πολλῷ Fel. 12) πάνυ Aldetc. — σφόδρα *Σ.* LaurS. vulg. 'Quod unice probandum. nam πάνυ oratoris menti quam maxime adversatur. nempe multum inter se differunt οὐ πάνυ διϊσχυρίζομαι et οὐ σφόδρα διϊσχυρίζομαι. Illud est i. q. οὐδαμῶς διϊσχυρίζομαι, *nulla ratione affirmo*, id quod Demosthenes Chareti favens ut diceret non erat in animum inducturus. Vid. Buttmann. ad Platon. Dial. p. 226. Hoc valet *non praefracte affirmo*, quod quum orator diceret, non tamen adversario largiebatur, quo ille ad se culpa liberandum abuti posset.' Schaeferus. — — ὑστερῶν, τοῦτο πάνυ coniecit Taylorus Demosthenis sententiam non intelligens. 'Demosthenes hoc dicit: Charetem in bello gerendo partes sibi datas implevisse tantum abest ut praefracte defendam, ut ex abundante liberalis tantisper concedam hominem culpa non vacare.' Schaeferus. Cf. Marcellinus Rh. T. IV p. 426 W. 13) διισχυρίζομαι vulg. — ἰσχυρίζομαι *Σ.* LaurS. *Ω.* Bav (non *F*). Augl. 2. AldT. Vind3. 4. *Π.* Laur8. Mal. (*T. r. t. s*). Maximus. (Walzii Marcellus διϊσχ.) Cf. Chers. §. 2. Thuc. IV, 23. 14) ἅπαντα Augl. *k. s.* 15) πάντ' ἀληθῆ *r.* Vind4. *Π.* Laur8. Mal. Probabat Cobetus Nov. Lectt. p. 192. Item Dobraeus qui: 'ut Lept., inquit, p. 497, 26. Pantaen. p. 983, 12. ex msc. August. quamvis articulum servare videatur p. 990, 25. — Per se πάντα τἀληθῆ bonum est, ut supra p. 346, 19.' At h. l. articulus significat circumscripta atque definita verba, quae Aeschines dicturus erat. Cf. Platon. Apolog. p. 20 D: πᾶσαν ὑμῖν τὴν ἀλήθειαν ἐρῶ. ib. p. 33 C: πᾶσαν ὑμῖν τὴν ἀλήθειαν ἐγὼ εἶπον. Nos: dass Aeschines in (dem) allem (was er sagen wird) die Wahrheit sagen werde. Pariter supra §. 18: πάντα τἀληθῆ πρὸς τὴν βουλὴν ἀπήγγειλα. 16) λέγειν Fel. Augl. *η. s.* (non *Σ*). — λέξειν *Σ.* LaurS. vulg. 17) τοῦτον Maximus.

333. 1) αἰσχύνην *Ω.* 2) οὐδαμῶς *Ω. T.* AldT. 3) τούτῳ Maximus. *r.* 4) ὑπεύθυνοι οἱ στρατηγοὶ Maximus. Benselerus Hiat. p. 102 totum comma τούτων .... ὑπεύθυνοι delendum iubet. 'Ipse enim, inquit, §. 334 explicat, cur Aeschinem non rerum in bello male gestarum

οὐδὲ τοῦ ποιήσασθαι τὴν πόλιν[5] εἰρήνην, ἀλλ' ἄχρι τούτου πάντ' ἀφίημι. τί οὖν λέγω καὶ πόθεν ἄρχομαι κατηγορεῖν;[6] τοῦ ποιουμένης τῆς πόλεως εἰρήνην Φιλοκράτει συνειπεῖν, ἀλλὰ μὴ τοῖς[7] τὰ βέλτιστα γράφουσιν, καὶ τοῦ[8] δῶρ' εἰληφέναι, τοῦ μετὰ ταῦτ' ἐπὶ[9] τῆς ὑστέρας[10] πρεσβείας τοὺς χρόνους κατατρῖψαι[11] καὶ μηδὲν ὧν προςετάξαθ' ὑμεῖς ποιῆσαι, τοῦ φενακίσαι[12] τὴν πόλιν καὶ παραστήσαντας τὰς[13] ἐλπίδας, ὡς ὅσα βουλόμεθ'[14] ἡμεῖς[15] Φίλιππος πράξει, πάντ' ἀπολωλεκέναι, τοῦ μετὰ ταῦθ', ἑτέρων προλεγόντων[16] φυλάττεσθαι τὸν[17] τοσαῦτ' ἠδικηκότα, τοῦτον ἐκείνῳ συνηγορεῖν. (334) Ταῦτα κατηγορῶ, ταῦτα μέμνησθε, ἐπεὶ[1] δικαίαν εἰρήνην καὶ

ducibus requirendum est) nec pacem factam a republica, sed hactenus condono omnia. Quid igitur dico et unde accusare incipio? quod, dum pacem respublica faciebat, Philocratem collaudavit, non eos qui suadebant optima, et quod munera accepit; quod deinde in posteriore legatione tempora consumpsit et nihil eorum quae vos mandaveratis fecit; quod fucum fecit reipublicae et excitata spe, quae vellemus nos, Philippum esse facturum, omnia perdidit; quod postea, quum alii praemonerent cavendum esse eum, qui vos tot iniuriis affecisset, iste eum defendit. (334) Haec accuso, haec memineritis. nam iustam pacem et aequam et homines in-

---

accuset' etc. Totus locus Dobraeo petitus esse videtur e §§. 91 sqq. 5) γρ. τῇ πόλει marg Lamb. At cf. §. 336. 6) ἀλλὰ pro omissis οὐδὲ ... κατηγορεῖν Maximus. 7) τοῖς μὴ r. Laur8. 8) καὶ τοῦ τοῦ Σ. — καὶ τοῦ LaurS. vulg. — καὶ om Maximus. delendum iussit Marklandus. At recte conservatum est καί. nam primum membrum pertinet usque ad εἰληφέναι, tum sequitur alterum ἀσυνδέτως: τοῦ μετὰ ταῦτ' ἐπὶ τῆς ὑστέρας πρ. Sunt autem tria membra bimerea, aequalia. Defendit particulam Doberenz. l. c. p. 12. Cf. καὶ ante μηδὲν et ante παραστήσαντα. In Bav (non F?) ad τοῦ vs. 3 addita est nota α, ad prius τοῦ vs. 6 β, ad posterius γ, ad τοῦ vs. 8 δ, ad τοῦ vs. 10 ε. 9) γρ. ὑπὲρ marg Lamb. 10) ὑμετέρας Ald. Mor. t. u. v. Bav (non F?). Vind3. — ὑστέρας Σ. LaurS. vulg. — δευτέρας Less. 11) κατατρίψαι vulg. — 'Rectius κατατρῖψαι. Vid. Draco Str. p. 87, 11 sq.' Schaeferus. 12) ἐξαπατῆσαι Maximus omissis τοῦ μετὰ ταῦτ' ... ποιῆσαι. 13) παραστήσαντα τὰς Mor. LaurS. Ω. T. t. u. v. Lind. AldT. Vind3. — παραστησαντας Σ, sed extrema litera puncto et lineola notavit corr. — τὰς om vulg. At cf. §. 87. 14) βουλώμεθα Aldetc., unde Dobraeus: ἂν βουλώμεθα. — βουλόμεθα Σ. LaurS. vulg. 15) ὑμεῖς Laur8. 16) προσλεγόντων Ald. 17) τὸν om Laur8.

334. 1) ἐπεὶ εἰ Mor. AldV. rec k. Chr. — εἰ om Σ. LaurS. vulg.

ἴσην[2] καὶ μηδὲν πεπρακότας ἀνθρώπους μηδὲ ψευσαμένους ὕστερον κἂν ἐπῄνουν καὶ[3] στεφανοῦν ἐκέλευον.[4] στρατηγὸς δ' εἴ τις ἠδίκηκεν[5] ὑμᾶς· οὐχὶ κοινωνεῖ ταῖς νῦν εὐθύναις. ποῖος[6] γὰρ στρατηγὸς Ἅλον,[7] τίς δὲ Φωκέας ἀπολώλεκεν; τίς δὲ[8] Δορίσκον; τίς δὲ Κερσοβλέπτην; τίς δ' Ἱερὸν ὄρος; τίς δὲ[9] Πύλας; τίς δὲ πεποίηκεν ἄχρι τῆς Ἀττικῆς ὁδὸν διὰ συμμάχων καὶ φίλων εἶναι Φιλίππῳ; τίς δὲ Κορώνειαν, τίς δ'[10] Ὀρχομενόν, τίς[11] Εὔβοιαν ἀλλοτρίαν, τίς Μέγαρα πρῴην ὀλίγου; τίς Θηβαίους ἰσχυρούς; (335) τούτων γὰρ οὐδὲν τοσούτων καὶ τηλικούτων ὄντων[1] διὰ τοὺς στρατηγοὺς ἀπώλετο, οὐδ' ἐν[2] τῇ εἰρήνῃ συγχωρηθὲν[3] πεισθέντων ὑμῶν ἔχει Φίλιππος, ἀλλὰ διὰ τούτους ἀπόλωλε[4] καὶ τὴν τούτων[5] δωροδο-

tegrae fidei et nihil mentitos postea et laudassem et corona donari iussissem. si quis autem vos dux affecit iniuriis, id ad praesentem reddendae rationis causam nihil attinet. Qualis enim dux Halum, quis autem Phocenses perdidit? quis autem Doriscum? quis autem Cersobleptem? quis autem Sacrum montem? quis autem Pylas? quis autem effecit, ut per socios et amicos usque ad Atticam Philippo esset iter? quis autem Coroneam, quis autem Orchomenum, quis Euboeam abalienavit, quis paene Megara nuper? quis Thebanos firmavit? (335) quae quanquam tot et tanta sunt, nihil tamen eorum periit culpa ducum, vel consensu vestro in pa cis formula concessum Philippus tenet; sed ea istorum culpa perierunt

2) *ἴσην ἑώρων* Mor. AldV. rec *k*. Chr. — *ἑώρων* om *Σ*. vulg. — *ἴσην πεποιημένους* LaurS. marg antiq *γρ*. *Σ*. marg Bav (non *F*?). 3) *κἂν Φ*. Marklandus coniecit *κἂν*. 4) *ἐβούλευον s*. 5) *ἠδίκηχ' r*. Vind4. *Π*. Laur8. Mal. 6) 'Vellem codex daret *τίς*.' Schaeferus. At vid. ad Halonn. §. 37. Cf. infra §. 342. 7) *ἄλον* vulg. — *ἀλον Σ*. — *ἄλον Ω*. *T*. Bav. Vind4. — *ἄλλον* LaurS. *t*. pr *F*. *ε*. — *ἄλλεις u*. Vind3. — *ἄλεις* Less. 8) *δὲ* om LaurS. Augl. *k*. 9) *δὲ* om Aug2. *r*. Laur8. Mal. pr *Π*. 10) *τίς δ' Σ*. LaurS. vulg. — *δ'* om Ald. Fel. *r*. Vind4. *Π*. Laur8. Mal. 11) *τίς δ'* Mor. Laur8. (Augl. *k*. *r*. *s*). — *δ'* om Ald. Fel. *Σ*. LaurS. *Ω*. *T*. *F*. *Φ*. *t*. *u*. *v*. Vind3. *Π*. Mal. Cf. Funkhaenel. in Iahn. Annall. 1856. IX p. 622.

335. 1) *ὄντων* om Ald. 2) *οὐδὲν* vulg. — *οὐδὲ ἓν* AldV. — *οὐδ' ἐν Σ*. LaurS. *Ω*. Augl. Bav (non *F*). Vind3. 4. *Π*. Laur8. Mal. (*T*. *k*. *r*. *s*). — *ἀλλ' ἐν* coniecit Taylorus et *καὶ* pro posteriore *ἀλλά*. 3) *συγχωρηθὲν οὐδὲν s*. AldB. coniecit Reiskius. — *συγχωρηθὲν οὐδὲ* Mor. AldV. Augl. *k*. *r*. Laur8. — *συγχωρηθὲν* sine negatione *Σ*. LaurS. vulg. — *συγκεχωρηθὲν Ω*. — *γρ*. *συγχωρηθεὶς*, (*οὐδὲ*) marg Lamb. — 'Ista *οὐδὲ πεισθ*. *ὑμ*. *ἔχει Φιλ*. sunt gloss. ad *συγχωρηθέν*.' Dobraeus. Nihil nisi haec negatio delenda est. 4) *ἀπολώλεκε r*. Vind4. 5) *τούτου t*. *u*.

κίαν. ἂν τοίνυν ταῦτα μὲν φεύγῃ, πλανᾷ δὲ καὶ πάντα μᾶλ-
449 λον λέγῃ· ἐκείνως αὐτὸν[6] δέχεσθε:[7] ʽοὐ στρατηγῷ[8] δικάζομεν, οὐ περὶ τούτων[9] κρίνει.[10] μὴ λέγε,[11] εἴ τις αἴτιός[12] ἐστι καὶ ἄλλος[13] τοῦ[14] Φωκέων ὀλέθρου, ἀλλ' ὡς οὐ σὺ αἴτιος[15] δεῖξον. τί οὖν, εἴ τι Δημοσθένης ἠδίκει,[16] νῦν λέγεις, ἀλλ' οὐχ ὅτε τὰς εὐθύνας ἐδίδου κατηγόρεις; δι' αὐτὸ[17] γὰρ εἶ τοῦτ' ἀπολωλέναι δίκαιος. (336) μὴ λέγε, ὡς[1] καλὸν εἰρήνη,[2] μηδ' ὡς[3] συμφέρον (οὐδεὶς γὰρ αἰτιᾶταί σε τοῦ ποιήσασθαι[4] τὴν πόλιν εἰρήνην),[5] ἀλλ' ὡς οὐκ αἰσχρὰ καὶ ἐπονείδιστος,[6]

istorumque corruptela. Quod si haec fugerit et seduxerit et quidvis potius dixerit; modo hoc ei occurrite: 'Non de duce iudices sumus, non horum criminum reus es. ne dic, etiam alium esse auctorem interitus Phocensium, sed te esse insontem ostendito. Quid igitur, si quid deliquit Demosthenes, nunc narras, et non accusavisti, quum rationem redderet? nam propter hoc ipsum dignus es exitio. (336) Ne dic, quam res bona sit pax atque utilis (nemo enim pacis a republica factae auctorem te

---

6) λέγῃ ἐκεῖνος αὐτὸν Ald. Fel. varia interpunctione. — λέγῃ. ἐκείνως αὐτὸν Σ. LaurS. vulg. 7) ὑποδέχεσθαι IndLamb. 8) στρατηγὸν r. Aug2. — Dativum citant AnecdBkk. p. 132. Cf. Suidas s. v. Δικάζω. Porson. in Toup. T. IV p. 443. 9) τούτου s. 10) κρίνῃ omnes libri, etiam Σ. LaurS. Vid. Prolegg. Gramm. §. 80. 11) μηδεγε Σ. 12) μὴ λέγε εἴτιός Vind3. 13) ἄλλως Paul. 14) τοῦ τῶν vulg. — τῶν om Σ. LaurS. Augl. (k. s). 15) σὺ συναίτιος εἶ vulg. — σὺ αἴτιος εἶ Ω. T. r. Laur8. Aug2. Obs. — (σὺ συναίτιος sine εἶ Vind4.) — συναίτιος εἶ sine σὺ LaurS. — σὺ αἴτιος sine εἶ Σ. Augl. (k. s). Hiatus non offendit in sermone alieno. Benselerus autem Hiat. p. 99 sq. συναίτιος defendebat. Cf. §. 336: αἴτιος σὺ δέδειξαι. 'Non quaerebatur, essetne aliis culpae consors, sed hoc, essetne culpae reus.' Reiskius. — 'αἴτιος et συναίτιος permutat Marklandus. male, ut liquet ex p. 350, 7—17. Vid. p. 360, 8. Platon. Gorg. p. 519 A.' Dobraeus. 16) ἠδίκηκε Augl. k. γρ marg Lamb. Weim. 17) διατο pr Σ, idem scriba add υ.

336. 1) ὡς ου LaurS, delevit secunda ut videtur manus ου compendio scriptum. 2) ἡ εἰρήνη Mor. AldV. LaurS. Augl. k. r. s. Laur8. — om ἡ Σ. vulg. 'Delendus videtur articulus. Vide tamen p. 369, 6. Me ad Chers. p. 102, 25. (Menander: καλὸν οἱ νόμοι σφόδρ' εἰσίν.).' Dobraeus. Etiam sequitur articulus τοὺς νόμους in hac Menandri sententia communi p. 225 ed. Meinek. 3) ὡς om Ald. Fel. Augl. k. s. 4) ποιῆσαι Augl. k. s. Cf. §. 333. 5) εἰρήνην τὴν πόλιν s. 6) ἐπονείδιστα Aldetc. — ἐπονείδιστος Σ. LaurS. vulg.

καὶ πόλλ'[7] *ὕστερον ἐξηπατήμεθα, καὶ πάντ'*[8] *ἀπώλετο, ταῦτα λέγε. τούτων γὰρ*[9] *ἁπάντων ἡμῖν*[10] *αἴτιος σὺ δέδειξαι. καὶ τί δὴ μέχρι νυνὶ*[11] *τὸν τὰ τοιαῦτα πεποιηκότ'*[12] *ἐπαινεῖς;' ἂν*[13] *οὕτω φυλάττητ'*[14] *αὐτόν· οὐχ ἕξει τί λέγῃ,*[15] *ἀλλὰ τὴν ἄλλως ἐνταῦθ' ἐπαρεῖ*[16] *τὴν φωνὴν καὶ πεφωνασκηκὼς ἔσται.*

337. *Καίτοι*[1] *καὶ*[2] *περὶ τῆς φωνῆς ἴσως εἰπεῖν ἀνάγκη. πάνυ γὰρ μέγα καὶ ἐπὶ ταύτῃ*[3] *φρονεῖν*[4] *αὐτὸν*[5] *ἀκούω, ὡς καθυποκρινούμενον*[6] *ὑμᾶς. ἐμοὶ δὲ δοκεῖτ' ἀτοπώτατον ἁπάντων ἂν*[7] *ποιῆσαι, εἰ, ὅτε μὲν τὰ Θυέστου καὶ τῶν*[8] *ἐπὶ Τροίᾳ*[9] *κάκ' ἠγωνίζετο,*[10] *ἐξεβάλλετ' αὐτὸν καὶ ἐξεσυρίττετ' ἐκ τῶν θεάτρων καὶ μόνον οὐ κατελεύεθ'*[11] *οὕτως, ὥςτε τελευτῶντα*

esse dicit), sed eam non esse turpem et ignominiosam et multis in rebus nos postea non esse deceptos, et non omnia periisse, id dicito. horum enim omnium te esse auctorem nobis est ostensum. et cur hactenus eum, qui talia fecit, laudas?' si sic ab eo caveritis; nihil habebit quod respondeat, sed frustra vocem hic acuet et declamitabit.

337. Sed fortasse etiam de voce necessario dicendum est. nam ea quoque istum magnopere fretum esse audio, ut histrionis arte vos decepturum. Facturi autem essetis mea quidem opinione omnium ineptissime, si, quem Thyestis et Troiani belli mala repraesentantem eiecistis et exsibilastis e theatris et tantum non lapidibus obruistis, ut tandem a tertia-

---

7) *καὶ ὡς οὐ πολλὰ* IndLamb. '*ὡς οὐ* scil.' AldV. 8) 'Post *πάντα* deesse videtur *διὰ σέ*.' Reiskius. 'Hîc si deest, deest etiam in duobus antecedentibus *κομματίοις*. Sed nusquam deesse docent continuo sequentia *τούτων ... δέδειξαι*.' Schaeferus. 9) *γὰρ* delevit LaurS, fort. pr man. 10) *ἡμῖν ἁπάντων* Mor. *F* (non Bav?). — *ἁπάντων ἡμῖν* *Σ*. LaurS. vulg. — *ἡμῖν* post *αἴτιος* *k*. — *ἁπάντων ὦ ν ἡμῖν* Cobetus Nov. Lectt. p. 690 coniecit. Sed vid. Prolegg. Gramm. §. 96. 11) *νῦν* Mor. Augl. *k. s.* — *νυνὶ* *Σ*. LaurS. vulg. 12) *πεπονηκότα* Ald. Fel. 13) *ἐὰν* Augl. *k. r. s.* Vind4. *Π*. Laur8. Mal. — *ἂν* *Σ*. LaurS. vulg. 14) *φυλάττοιτε* Bav (non *F*?). 15) *τὶ λέγειν* Fel. — *τι λέγειν* Mor. — *τί λέγειν* Ald. Laur8. — *τί λέγει* *r. t. u. v.* Harl. — *τί λέγηι* *Σ*. vulg. — *τί λέγοι* corr Mal. — *τί λέγειν οὕτως* LaurS, deletum est *οὕτως*. 16) *ἐπαιρει* Vind4.

337. 1) *καί τι?* pr Mal. 2) *καὶ* om Lind. 3) *ἐπ' αὐτῇ* *T*. — *ἐπ' αὗτη* sic *Ω*. 4) *φρ ονεῖν* inter *ρ* et *ο* litera erasa *Ω*. In Paulina est *φωνεῖν*, ita fortasse pr *Ω*. 5) *αὐτὸν* om LaurS. Aug2. 6) *καθυποκρινόμενον* Augl. *k. r. s.* AldT. Vind4. 7) *ἂν πάντων* Augl. *k. r. s.* *Π*. Laur8. Mal. (Vind4?). 8) *τῶν* corr *Π*, quid pr, non liquet. 9) *τροίαν* pr Augl? *δ*. — *τροίας?* pr Augl. 10) *ἐγνωρίζετο* *r*. 11) *κατελεύσετε* *Φ*. (LaurS? compendio).

τοῦ[12] *τριταγωνιστεῖν ἀποστῆναι, ἐπειδὴ*[13] *δ' οὐκ ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἀλλ' ἐν τοῖς κοινοῖς καὶ*[14] *μεγίστοις τῆς πόλεως πράγμασι μυρί' εἴργασται κακά,*[15] *τηνικαῦθ' ὡς καλὸν*[16] *φθεγγομένῳ προςέχοιτε.* (338) *Μηδαμῶς. μηδὲν ὑμεῖς ἀβέλτερον*[1] *πάθητε, ἀλλὰ λογίζεσθ' ὅτι δεῖ, κήρυκα μὲν ἂν δοκιμάζητε, εὔφωνον*[2] *σκοπεῖν, πρεσβευτὴν δὲ καὶ*[3] *τῶν κοινῶν ἀξιοῦντά τι πράττειν, δίκαιον καὶ φρόνημ' ἔχονθ'*[4] *ὑπὲρ*[5] *ὑμῶν μέγα, πρὸς δ'*
450 *ὑμᾶς ἴσον, ὥςπερ ἐγὼ Φίλιππον*[6] *μὲν*[7] *οὐκ ἐθαύμασα, τοὺς δ' αἰχμαλώτους ἐθαύμασα,*[8] *ἔσωσα, οὐδὲν*[9] *ὑπεστειλάμην, οὗτος δ' ἐκείνου μὲν προὐκυλινδεῖτο,*[10] *τοὺς*[11] *παιᾶνας*[12] *ᾖδεν,*

rum actione partium abstiterit, eum, quum non in scena, sed in republica et maximis negotiis civitatis infinita scelera perpetravisset, tum ut belle sonantem attente audiretis. (338) Minime vero. absit a vobis ea stultitia; sed quum praeco approbandus est, quaerendum esse ducite vocalem, legatum autem et reipublicae gubernatorem, virum bonum atque magnanimum vestri defensorem, et civem erga vos aequum, ut ego Philippum non suspexi, sed captivos suspexi, servavi, nihil reformidavi, at iste ante

---

12) *καὶ τοῦ* coniecit Marklandus perperam. — *τοῦ* om Vind4, scribens proxime *τριταγωνιστήν*. 13) *ἐπεὶ* Augl. *k. s.* 14) *καὶ τοῖς* Aldetc. *r.* Vind4. Laur8. Mal. — punctis notavit *τοῖς* *Π*. — *τοῖς* om *Σ*. LaurS. vulg. — Proxime *μεγίστης* LaurS. 15) 'Versus, ut opinor, erat huiusmodi in tragoedia quam infeliciter egerat Aeschines; imo forsan eum ipsum versum male recitarat: *ἐπεὶ δὲ Τροίᾳ μυρί' εἴργασται κακά.*' Dobraeus ad Porsoni Aristoph. Addenda p. 107. 'Eundem versum tangi opinatur p. 442, 11, ubi si contuleris vs. 8, viro doctissimo vix assentieris.' Schaeferus. Argumentum Schaeferi non perspicio. nam quod orator supra dixerat etiam *πάντα κάκ' εἴργασται*, et tum ut h. l. inverso ordine, id non obstat, quominus verba ex illa tragoedia petita esse censeamus. 16) *γρ. καλῶς* margo Lamb.

338. 1) *ἀβέλτερον ὑμεῖς* Aldetc. *r.* *Π*. Laur8. Mal. — *ὑμεῖς ἀβέλτ.* *Σ*. LaurS. vulg. — In LaurS corr est *πάθητε*. 2) *εἰ εὔφωνος* Ald. Mor. Vind3. *Π*. Laur8. Mal. (*F. Φ. r. t. u. v*). — *εὔφωνον* sine *εἰ* LauS. vulg. etiam *Σ*, qui codex non habet *εὐφώνους*. — *εὔφωνα* AldT. 3) *καὶ* om pr LaurS, eadem ut videtur superscr. 4) *ἔχειν* cod *δ*. — *ἔχων* LaurS. 5) *ὑπὲρ μὲν* vulg. — *μὲν* om *Σ*. LaurS. *Ω*. *T*. *r*. 6) *Φιλίππον* (ου) *t*. 6) *μὲν* om pr LaurS. *Ω*. Doberenzius l. c. p. 15 hanc notam cum varietate notae 4ae confudit. 7) *θαυμάσας* LaurS. vulg. — *ἐθαύμασα* *Σ*. *Ω*. *T*. Lind. — om Augl. 2. *k. s.* delevit Chr. 'et *γρ* κ. et in litura *υ*' Bekkerus. 9) *οὐδὲν δὲ* Aldetc. *F. Φ. r. t. u. v.* Vind3. 4. *Π*. Mal. — *καὶ οὐδὲν* Augl. *k. s.* Laur8. — *οὐδὲν* sine coniunctione *Σ*. LaurS. *Ω*. *T*. Lind. 10) *προκαλινδεῖτο* Cobet. Nov. Lectt. p. 639: *προκυλίνδομαι*, inquit, et *προκαλινδοῦμαι* sic differunt, ut hoc *adulan-*

ὑμῶν δ' ὑπερορᾷ.[13] (339) Ἔτι τοίνυν ὅταν μὲν[1] ἴδητε[2] δεινότητα, ἢ εὐφωνίαν, ἤ τι[3] τῶν ἄλλων[4] τῶν τοιούτων ἀγαθῶν ἐπὶ χρηστοῦ καὶ φιλοτίμου γεγενημένον ἀνθρώπου· συγχαίρειν καὶ συνασκεῖν[5] πάντας[6] δεῖ. κοινὸν γὰρ ὑμῖν[7] πᾶσι[8] τοῖς ἄλλοις τοῦτ' ἀγαθὸν[9] γίγνεται. ὅταν δ'[10] ἐπὶ δωροδόκου καὶ πονηροῦ[11] καὶ παντὸς ἥττονος[12] λήμματος· ἀποκλείειν[13] καὶ πικρῶς καὶ ἐναντίως ἀκούειν,[14] ὡς πονηρία δυνάμεως δόξαν εὑρομένη[15] παρ' ὑμῶν ἐπὶ τὴν πόλιν ἐστίν. (340) Ὁρᾶτε δέ, ἀφ' ὧν οὗτος εὐδοκιμεῖ, πηλίκα[1] τῇ πόλει περιέστηκε πρά-

illum quidem procidebat, paeanas cantabat, sed vos despicit. (339) At haec sive eloquentia sive claritate vocis sive alio quopiam commodo praeditum videritis bonum virum et vestri studiosum; congratulari omnes et excolendi occasiones dare debetis. id enim vobis reliquis fit bonum commune. sin hominem corruptum et improbum, quique omni lucello vincitur; excludere et acerbe atque hostiliter auscultare, quia improbitas facultatis, apud vos adepta gloriam, reipublicae perniciosa est. (340) Videte autem, quibus laudibus iste floret, his in quaê negotia respublica

---

tis sit et *adorantis*, illud *supplicis*. In utrumque locum subrepit in libris vitiosa forma *προκυλινδεῖσθαι*.' Recepit *προύκαλ.* Dind. At cf. Suidas: *Προκυλινδεῖσθαι· τὸ ἐπὶ γόνυ πεσόντα προςκυνεῖν τῷ βασιλεῖ* etc. ibiq intrr. 11) *καὶ τοὺς* LaurS. vulg. — *καὶ* om pr *Σ*, cui add particulam compendio antiq. pr Mal (add Chr.). 12) *παιᾶνας* LaurS. vulg. — *παίανας* Mor. — *παιάνας* *Σ*. — Vid. Herodian. = Arcadius p. 8. p. 193. Canon. Prosod. p. 423 ed. Hermann. 13) *ὑπερεώρα* LaurS. vulg. marg antiq *γρ* *Σ*. — *ὑπερορᾳι* *Σ*. — *ὑπερώραι* *Ω*. *T*. Vid. Funkhaenel. in Dem. Edit. Turic. minor. T. VI p. VI.

339. 1) *μὲν* om pr Mal, add Chr. 2) *εἰδῆτε* Augl. *k*. *s*. *ε*. 3) *ἢ τί* Ald. Fel. 4) *τῶν ἄλλων* om *r*. Aug2. *Π*. Laur8. Mal. — post *τοιούτων* ponit *k*. 5) *κοινωνεῖν* IndAld. AldV punctis notatum. — *συναύξειν* ParThiersch. 6) *ἅπαντας* LaurS. vulg. — *πάντας* pr *Σ*, antiq add *λ*, ut esset *ἅπαντας* confusis *Α* cum *Λ*. pr Mal. (*T*. *Φ*. *k*. *s*). 7) *ἡμῖν* *Φ*. *k*. *r*. *Π*. Mal. — *ὑμῖν* (ή superscr.) LaurS. *F*. 8) *πᾶσι* *Σ*. *T*. *Ω*. Lind. Vind3. 4. — *ἅπασι* LaurS. vulg. 9) *τὸ ἀγαθὸν* Aldetc. *r*. Vind4. Laur8. Mal. — *τὸ* om *Σ*. LaurS. vulg. Vid. Dobraeus ad Porson. Aristoph. p. 142. 10) *δ'* om Bav (non *F*?). 11) *καὶ πονηροῦ* om Aug2. 12) *ἥττοντος* *Ω*. 13) *ἀποκλείνειν* Aug2. — *αποκλιειν* pr *Σ*, antiq corr *ι* in *ει*. 14) *ἀκούειν δεῖ* Augl. *k*. *r*. *s*. Laur8. 15) *εὑρημένη* Mor. — *εὑρομένη* *Σ*. LaurS. vulg. — *εὑραμένη* Ald. Augl. *k*. *r*. *s*. Laur8. Cf. Lept. §. 1.

340. 1) *ἡλίκα* Augl. 2. *k*. *δ*.

γματα. αἱ μὲν τοίνυν ἄλλαι δυνάμεις ἐπιεικῶς εἰσὶν αὐτάρκεις, ἡ δὲ τοῦ λέγειν, ἂν[2] τὰ παρ' ὑμῶν τῶν ἀκουόντων ἀντιστῇ, διακόπτεται. Οὕτως οὖν ἀκούετε τούτου, ὡς πονηροῦ καὶ δωροδόκου καὶ οὐδ' ὁτιοῦν ἐροῦντος ἀληθές.

VIII. 341. Ὅτι δ' οὐ μόνον κατὰ τἆλλα,[1] ἀλλὰ καὶ τὰ πρὸς αὐτὸν[2] τὸν[3] Φίλιππον πράγματα πανταχῶς[4] συμφέρει τοῦτον[5] ἡλωκέναι,[6] θεάσασθε. εἴτε γὰρ ἥξει ποτ' εἰς ἀνάγκην τῶν[7] δικαίων τι[8] ποιεῖν τῇ πόλει· τὸν τρόπον μεταθήσεται. νῦν μὲν γὰρ ᾕρηται[9] τοὺς πολλοὺς ἐξαπατῶν, ὀλίγους θεραπεύειν, ἂν[10] δὲ τούτους ἀπολωλότας πύθηται, ὑμῖν τοῖς πολλοῖς καὶ πάντων[11] κυρίοις τὰ λοιπὰ[12] ποιεῖν βουλήσεται. (342) εἶτ'[1]

coniecta sit. Ac ceterae quidem facultates suis ipsae viribus fere nituntur, sed eloquentia, auditorum studiis si destituitur, intercidit. Sic igitur audite istum ut improbum et corruptum et prorsus nihil veri dicturum.

VIII. 341. Iam non solum propter cetera negotia, sed etiam propter illa ipsa, quae cum Philippo vobis sunt, omni ratione esse utile istum condemnari, spectate. Sive enim aliquando ille in necessitatem veniet, ut praestet aliquid reipublicae quod debet; mutabit mores. nunc enim instituit populum decipere et paucos colere, at si eos periisse audierit, vobis multitudini, penes quos summa rerum est, in posterum praestare

---

2) ἐὰν Sopater Rh. T. V p. 15.

341. 1) κατὰ ἄλλα Φ. 2) αὐτὸν om Aug2. 3) τὸν om Ω. r. Vind4. pr Π. Laur8. Mal. 4) πανταχοῦ LaurS. vulg. γρ marg antiq Σ. — πανταχῶς Σ. Ω. T. t. u v. Obs. Lind. pr Π. Mal. Cf. Prooem.
οῦ
L extr. Hesychius: πανταχῶς· πάντα τρόπον. — πανταχῶς F. 5) τουτονὶ vulg. — τοῦτον Σ. LaurS. Ω. T. Augl. 2. k. s. Lind. Vind4. Π. Laur8. Mal. Cf. Benseler. Hiat. p. 99. 6) ἡλωκέναι Dind. Vid. eius Praef. 3. p. XIII. — libri ἑαλωκέναι. 7) τοῦ τῶν mavult Reiskius. 'Non opus. nam ἀνάγκη persaepe iungitur simplici infinitivo. Vid. Schweigh. Lex. Herod. T. I p. 35 meaque in Stephan. Thes. col. 1994 D.' Schaeferus. Vid. Frotscher. ad Anonymi Orat. funebr. p. 57. 8) τί Ald. Fel. 9) ᾕρηται Σ. Augl. k. r. s. Laur8. — προῄρηται LaurS. vulg. 10) ἐὰν Augl. k. s. Vind3. 11) πάντως Laur8. 12) 'Sententia haec cassa sunt. legi malim τοῦ λοιποῦ τὰ δίκαια.' Reiskius. Imo τὰ λοιπὰ i. q. in futuris rebus; supple τῶν δικαίων τι ad ποιεῖν.

342. 1) εἶτ' Mor.

ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἧςπερ[2] *νῦν ἐξουσίας καὶ ἀσελγείας*[3] *μενεῖ·*[4]
τοὺς ὁτιοῦν ἂν ἐκείνῳ ποιήσοντας[5] *ἀνῃρηκότες ἐκ τῆς πόλεως*
ἔσεσθε, ἂν τούτους[6] *ἀνέλητε. οἳ*[7] *γὰρ οἰόμενοι δίκην ὑφέξειν*
τοιαῦτ᾽ ἔπραξαν, τούτους, ἂν[8] *τὰ παρ᾽ ὑμῶν*[9] *αὐτοῖς ἐφεθῇ,*[10] 451
τί οἴεσθε ποιήσειν;[11] *ποῖον*[12] *Εὐθυκράτη,*[13] *ποῖον Λασθένη,*[14]

volet. (342) sive eandem, qua nunc utitur, licentiam et petulantiam retinebit; eos e civitate, qui ad nutum illi parati essent, sustuleritis, si istos sustuleritis. qui enim, quum putarent se poenas daturos, talia commiserunt, hos, si vestras res (domesticas) iis permiseritis, quid facturos putatis? quem Euthycratem, quem Lasthenem, quem proditorem non supe-

---

2) *ὥςπερ s.* 'P. 93, 15: *μενεῖν ἐπὶ τῆς ἀνοίας τῆς αὐτῆς, ὥςπερ νῦν.* — Num igitur hoc quoque loco *ὥςπερ* praeferendum? Non arbitror. Quum enim substantivum sequatur, non antecedat, adverbium non videtur recte poni.' Schaeferus. — Vid. Fritzsch. Lucian p. 137. Bernhard. Synt. p. 103. Funkhaenel. Obs. Critt. in Phil. III p. 8. 3) *καὶ ἀσελγείας* om *Φ*. tanquam interpretamentum praegressi vocabuli. 4) *μένει* Augl. *k. s.* — *μένεῖ* sic *Σ* utroque accentu diversi atramenti. 5) *ποιήσαντας* AldV. Augl. *k. r. s.* Vind4. Laur8. Mal. Cf. §. 80. 'Vere, ut puto. Resolve: *οἳ ὁτιοῦν ἂν ἐκείνῳ ποιήσειαν*, scil. *εἰ δεηθείη*. Cf. §. 366, 17 sq.' Schaeferus. — *ποιήσοντας Σ*. LaurS. vulg. — Etiam participium futuri, non solum infinitivum et indicativum cum *ἂν* particula posse coniungi non amplius negandum. Vide quos citavi ad Phil. III §. 70. Adde Baeumlin. De Modis p. 358 sq. et Stallbaum. ad Platon. Apolog. p. 30 B. Sunt enim praeter *ἐρωτήσων* Phil. III l. c. etiam alii loci, qui non emendentur o mutato in *α*. Cf. Xenoph. Cyri Disc. I, 4 §. 23: *ὡς ἂν . . . στησομένους*. Id. ibid. 6 §. 1: *ἂν λήσοντα*, de quo loco vid. Baeumlin. l. c. p. 359. Etiam multitudo locorum, in quibus o in *α* mutandum esset, maior est, quam ut sine audacia omnes mutemus. Quare doleo, quod cum Cobeto illud *ἐρωτήσων* in *ἐρωτήσας* mutavi. 6) *τούτοις t.* Vind3. — 'Opinor *τοῦτον*, Aeschinem.' Marklandus. Pluralem tuentur continuo sequentia. Intelligitur tota factio *τῶν φιλιππιζόντων*.' Schaeferus. Vid. Bernhard. Synt. p. 62. Proxime *ἀνελᾶτε* LaurS. 7) *εἰ* vulg. — *οἵ* Reisk. — *οἳ Σ*. LaurS. *Ω. Υ. γρ k.* Ven. Vind3. 4. 8) *ἂν Σ*. LaurS. Lind. Vind4. *Π*. Laur8. Mal. — *ἐὰν* vulg. 9) Malo *ὑμῖν*. Sententia: si qui legatione tam pessime foris functi sunt absolvantur; Lasthenem et Euthycratem superabunt, si domesticas res istis commiseritis. Cf. §. 289. Alias enim non intelligo oppositionem. nam etiam legatio *παρ᾽ Ἀθηναίων ἐφείθη τούτοις*. 10) *αὐτοῖς ἀφεθῇ* vulg. — *ἀφεθῇ αὐτοῖς* Mor. — *αὐτοῖς ἐφεθῇ Σ*. LaurS. *Ω. Υ. γρ k.* Lind. 11) *ποιεῖν* Augl. *k. s. δ.* 12) *ποῖον δ᾽* Aug2. 13) *Εὐθυκράτην* vulg. — *εὐθυκράτη Σ*. LaurS. *F* (non Bav?). *Φ*. Vid. Prolegg. Gramm. §. 58. 14) *Λασθένην* vulg. — *λασθένη Σ*. LaurS. *F* (non Bav?). *Φ*.

τίν' οὐχ ὑπερβαλεῖσθαι[15] *προδότην; (343) τίνα δ' οὐ πάντων τῶν ἄλλων χείρω πολίτην ὑπάρξειν, ὁρῶντα τοῖς μὲν ἅπαντα πεπρακόσι χρήματα, δόξαν, ἀφορμήν, τὴν*[1] *Φιλίππου ξενίαν περιοῦσαν, τοῖς δὲ δικαίους*[2] *τε παρέχουσιν ἑαυτοὺς καὶ προσανηλωκόσι*[3] *χρήματα πράγματα,*[4] *ἀπεχθείας, φθόνον*[5] *περιόντα*[6] *παρ' ἐνίων; μηδαμῶς. οὔτε γὰρ πρὸς*[7] *δόξαν οὔτε πρὸς εὐσέβειαν*[8] *οὔτε πρὸς ἀσφάλειαν οὔτε πρὸς ἄλλ' οὐδὲν*[9] *ὑμῖν συμφέρει τοῦτον*[10] *ἀφεῖναι, ἀλλὰ τιμωρησαμένους*[11] *παράδειγμα ποιῆσαι πᾶσι,*[12] *καὶ τοῖς πολίταις καὶ τοῖς ἄλλοις Ἕλλησιν.*

raturos? (343) quem autem omnium reliquorum civium non deteriorem fore, si videat iis, qui omnia vendiderunt, pecuniam, auctoritatem, facultates, Philippi hospitium suppetere, iis autem, qui se bonos viros praebuerunt et insuper sumptus fecerunt, molestias, inimicitias, invidiam suppetere a nonnullis? Absit hoc. neque enim ad gloriam neque ad pietatem neque ad securitatem neque ad quicquam aliud vobis prodest istum absolvere, sed punire in exemplum omnium, et civium et reliquorum Graecorum.

---

15) *ὑπερβαλεῖσθε* LaurS. *r.* — *ὑπερβαλεισθε* (*αι* superscr.) *Σ*, super *ε* antiq scripsit *αι*.

343. 1) *τὴν* om Aug1. 2. *k. s.* 2) *δικαίοις* Aug1. *k. r. s.* Laur8. Mal. 3) *προσαναλωκόσι* Bav (non *F*?). — *προσανηλωκόσι Σ.* LaurS. vulgo. Vid. Prolegg. Gramm. §. 64. 4) *πράγματα* om Bav (habet *F*?). 5) *φθόνους* Aldetc. — *φθόνον Σ.* LaurS. vulg. 6) *περιϊόντα* Ald. Fel. Aug1. pr Bav. — *περιόντα Σ.* LaurS. vulg. 7) *γὰρ σὺ πρὸς* Aug2. 8) *οὔτε πρὸς εὐσέβειαν* om Aug2. 9) *οὐδὲν* om *r.* 10) *τοῦτον συμφέρει r.* Vind4. Laur8. 11) 'Fort. *τιμωρησαμένοις*' Wolf. Iam Marklandus utramque structuram usurpari exemplis docebat. 12) *πᾶσι* om Lind. Subscriptum in *Σ* et Bav (*F*?): *Περὶ τῆς παραπρεσβείας. XXXHHΠΔΔΔ* rubro. Deinde in *Σ* atramento pallido et antiqua illa manu *ANTEBΛH* (*Θ* superscr.) i. e. *ἀντεβλήθη* sive *collatus est.* Vid. Prolegg. Crit. §. 77. De versibus autem illis rhetoricis, quas non censemus lineas quas dicunt **p a r e s**, sed oratoria commata, vid. Prolegg. Crit. §. 73.

EXCURSUS AD FALS. LEG. §. 136. Not. 6.

6) πνεῦμ' Σ. LaurS. vulg. — κῦμα Fel., unde margo Mor. 'Fort. κῦμα vel ῥεῦμα. nam ventus non magis inconstans est in mari quam terra.' Marklandus. De ῥεῦμα cf. Platon. Tim. p. 23 B: ὥςπερ νόσημα ἥκει φερόμενον αὐτοῖς ῥεῦμα οὐράνιον. De κῦμα cf. Appian. l. in notis cit.: ὁ δὲ δῆμός ἐστιν, ὥςπερ καὶ σὺ τῶν Ἑλληνικῶν ἀρτιδίδακτος ὢν ἔμαθες, ἀστάθμητον, ὥςπερ ἐν θαλάσσῃ κῦμα κινούμενον. ὃ μὲν ἦλθεν, ὃ δ' ἀπῆλθεν. 'Utrum respexerit Appianus necne hunc locum Demosthenis, correctio nostra est necessaria (ὃ μὲν ... ὃ δὲ in ὁ μὲν ... ὁ δὲ). et retinerem sane articulum ὁ neque genus mutassem. ad civem enim refertur, non ad fluctum.' Taylorus. Etiam Bekkerus nunc ὃ μὲν ... ὃ δὲ. at non tanquam neutrum genus. Vid. ad Cor. §. 169. — 'Si vulgatae πνεῦμα hoc licet opponere, quod ventus in continente non minus quam in aequore spiret eoque ais supervacaneum esse ἐν θαλάττῃ, multo magis ἐν θαλάττῃ erit supervacaneum, si κῦμα optetur. ubi enim κῦμα est alias quam in mari?' Reiskius. — 'Mihi Demosthenes videtur sic aut scripsisse aut debuisse scribere. Nec placet additum ἀκατάστατον, quod vide ne fuerit interpretamentum vocis ἀσυνθετώτατον. Sed vellem haec similitudo in codice sic scripta reperiretur: ὥςπερ ἐν θαλάττῃ κῦμα πνεύματι ὡς ἂν τύχῃ κινούμενον. Populum enim aptissime comparari cum fluctu, demagogum cum vento quis non intelligit?' Schaeferus. Cf. Iohann. Chrysost. T. III p. 50 B ed. Mont: κύματα ἀπιόντα καὶ ἐπανιόντα ἐμιμεῖτο τὸ πλῆθος. Schaeferi coniectura ita placuit Shilletoni ut, inverso tamen ordine, in textum reciperet: ἐν θ. πνεύματι κῦμα, quia facillime *TI KTMA* post *ΠΝΕΤΜΑ* exciderit. Cf. Dobraei Advers. T. II p. 118. At quamquam ipse Demosthenes Cor. §. 308 Aeschinem sic comparavit: ῥήτωρ ἐξαίφνης ἐκ τῆς ἡσυχίας ὥςπερ πνεῦμ' ἐφάνη, fortasse Herodoteae sententiae (VII, 16) memor, tamen frigidius h. l. imago picta esset. Deinde cum fluctibus quidem contionem comparari notum est. Dio Chrysostomus Or. III p. 44 C (= T. I p. 116 R): ἡ δὲ ἑξῆς ποικίλη καὶ παντοδαπὴ φορὰ πλήθους, οὐδὲν εἰδότος ἁπλῶς, ταραττομένου δὲ ἀεὶ καὶ ἀγριαίνοντος ὑπὸ ἀκολάστων δημαγωγῶν, ὥςπερ κλυδῶνος ἀγρίου καὶ χαλεποῦ ὑπὸ ἀνέμων σκληρῶν μεταβαλλομένου. Plutarch. Mor. p. 788 C. cap. 8 §. 6: τὸν ὄχλον ὥςπερ θάλατταν ὑπὸ πνευμάτων ἐκτα-

ῥαττόμενον. 'Quod enim fretum, quem Euripum tot motus, tantas, tam varias habere putatis agitationes fluctuum, quantas perturbationes et quantos aestus habet ratio comitiorum?' etc. Cicero l. c. Qui idem pro Plancio cap. 6: Si campus atque illae undae comitiorum ut mare profundum et immensum sic effervescunt quodam quasi aestu, ut ad alios accedant, ab aliis autem recedant; in tanto nos impetu studiorum et motu temeritatis modum aliquem et consilium et rationem requiremus?' et pro Milone cap. 2 exposuit tempestates et procellas in illis fluctibus contionum, ad quem locum Abramus annotavit ex Appiani l. c. pro πνεῦμα corrigendum esse κῦμα. At huic imitatori oratoris opponi potest alius imitator, Dio Chrys. Or. XXXII p. 370 A (= T. I p. 667 R): ἐν δὲ ταῖς ἄλλαις σπουδαῖς ὅταν ὑμῖν ἐμπέσῃ τὸ τῆς ἀταξίας πνεῦμα. ὥςπερ οὖν ταχὺς ἄνεμος κινήσῃ θάλασσαν —, ὡςαύτως δὴ καὶ παρ' ὑμῖν σκώμματα, πληγαί, γέλως. Quid mirum, quum iam Homerus (Iliad. *B* vs. 144) ambas similitudines e rerum natura petitas et natura coniunctas coniunxerit? κινήθη δ' ἀγορὴ ὡς κύματα μακρὰ θαλάσσης πόντου Ἰκαρίοιο, τὰ μέν τ' Εὖρος τε Νότος τε ὤρορεν. Ad quem locum idem ille Dio p. 368 (= p. 665 R) apposuit alius poetae sententiam: δῆμος ἄστατον κακὸν καὶ θαλάσσῃ πάνθ' ὅμοιον ὑπ' ἀνέμου ῥιπίζεται, καὶ γαληνὸς ἔντ' ἤχῳ [scr. ἢν τύχῃ e Gaisfordii coniectura], πᾶν πνεῦμα βραχὺ κορύσσεται. Perspicue vero servaverunt πνεῦμα ἀκατάστατον Demosthenicum Aristides Rh. T. IX p. 352 W. et Anonymus Rh. T. III p. 746: ὥςπερ ἐν θαλάττῃ πνεῦμα ἀκατάστατον ὅταν τύχῃ κινούμενον. sic. Iam adiectivo ἀκατάστατον confirmatur vocabulum πνεῦμα, cui illud inprimis aptum est, ut Aristotel. Probl. XXXVI §. 13 T. VII p. 186 Sylb.: τὰ πνεύματα ἀκατάστατα. Neque est superfluum illud additam., sunt enim etiam constantes venti. Itaque non erat delendum Valcken. ad Herodot. III, 81 ἀκατάστατον, nec πνεῦμα mutandum in κῦμα. Sentimus autem quid Valckenarium et Schaeferum offenderit: cumulatio adiectivorum synonymorum male distributorum. Cf. not. 8. Sed similitudo maris non ad praecedentia referenda est, sed proxime coniungenda cum sequentibus. Sic mobilitas, levitas, negligentia optime explicatur. Sententia enim duobus membris divisa haec est: Contiones Atheniensium sunt inconstantes et fallaces. Illud simpliciter dictum, in altero membro similitudine adhibita exponitur. non consilium, inquit, ac rationem sequentes cives contionem frequentant, sed casu aliquo agitati accedunt, recedunt, non iidem manent, alii aliud decernunt, nihil constantes persequuntur. Non est igitur magni facienda ista contio. Fallitur qui ei aut confidat aut timeat talem populum. Comparatio autem clara haec est: mare = contio; flatus = casus; undae = turbae advenientium casu, negligenterque abeuntium.

EXCURSUS AD F. LEG. §. 280. Not. 15.

15) Ἀριστογείτονος post Ἁρμοδίου καὶ add vulg. — om pr Σ (in quo add antiq). text LaurS (habet marg a pr manu; adscripsit m sec: τὸν πρόξενον λέγω τὸν στρατηγόν). Augl. *k. s.* 'Manifesto errore librarii. nam etsi satis erat Harmodium nominari, ut fecit Aristoph. Eqq. 786: μῶν ἔκγονος εἶ τῶν Ἁρμοδίου τις ἐκείνων; ubi Aristogitonis nomen supplevit scholiasta, Demosthenem tamen utrumque nominasse, pluralis numeri usus arguit τῶν .... εἰργασμένων seq. Eodem modo in Augl. pr Σ et *k* peccatum p. 462, 19, ubi ceterorum librorum scriptura satis defenditur quatuor aliis eiusdem orationis locis p. 466, 9. p. 495, 19. p. 496, 15. p. 506, 7.' Dindorfius. Lept. §. 18: οὐδ' οὓς οὗτος (scil. Leptines) ἔγραψε, τοὺς ἀφ' Ἁρμοδίου, sic pr Σ, ubi item ut nostro loco antiq vulgata verba add. sic etiam Augl. *k.* pr Π, in quo codice ea add secundus corr. Respicit quidem ibi Demosthenes legem Leptineam plene illa exhibentem §§. 29. 127. 128. 160. in quibus quatuor locis ipsa legis verba describuntur. non item §. 18, ubi solum formulae initium significari sufficere oratori videbatur. Etiam gravissimo rerum scriptori unum id nomen suffecit, quamquam plene continuabat. Thuc. VI, 53 sq: τὴν Πεισιστρ. ... τυραννίδα ... οὐδ' ὑφ' ἑαυτῶν (scil. Ἀθηναίων κοινῇ, Lacedaemoniis oppositorum) καὶ Ἁρμοδίου καταλυθεῖσαν etc. Τὸ γὰρ Ἀριστογείτονος καὶ Ἁρμοδίου τόλμημα etc. Comicus autem loc. cit. non potuit καὶ Ἀριστογείτονος addere nisi insipientiam volebat prodere. an dixerit personam ortam esse a duobus patribus? nec nostro loco Demosthenes dixit Proxenum aut quemcunque patres habuisse non unum sed duos, Harmodium atque Aristogitonem. Quod male Shilleto defendit: ambo, inquit, nomina adeo erant in Atheniensium animis consociata, ut ne in talibus quidem locis disiungerentur.' Pariter natura rei fert solum Harmodium nominari quum eius solius causa agitur. Dinarchus de eadem re, qua h. l. (c. Dem. §. 63): ἐδέθη τῶν ἀφ' Ἁρμοδίου γεγονότων εἷς κατὰ τὸ σὸν πρόσταγμα. 'At pluralis numeri, inquit, usus arguit utrumque a Demosthene nominatum esse.' Imo pariter Isaeus (de Dicaeog. hared. extr.): ἐβουλήθης μᾶλλον Δικαιογένους καλεῖσθαι υἱὸς ἢ Ἁρμοδίου, ὑπεριδὼν μὲν τὴν ἐν Πρυτανείῳ σίτησιν, καταφρονήσας δὲ προεδριῶν καὶ ἀτελειῶν, ἃ τοῖς ἐξ ἐκείνων γεγονόσι δέδοται. ἔτι δὲ ὁ Ἀριστογείτων ἐκεῖνος καὶ Ἁρμόδιος οὐ διὰ τὸ γένος ἐτιμήθησαν, ἀλλὰ διὰ τὴν ἀνδραγαθίαν. Manifesto quidem pluralis τῶν ... εἰργασμένων οὓς etc., et Isaei ἐκείνων non ad solum Harmodium referendus est, sed ad ipsum et ad Aristogitonem. sententia autem est haec: 'Proxenus (si fides scholiastae) est unus ex Harmodii posteris, itaque ex iis oriundus, qui maxima beneficia in civitatem contulerunt et summis honoribus affecti sunt.' Dindorfius, ut vulgata defenderet, aliud delere cogitur, quod summa auctoritate nititur, vocabulum καί. Plures autem quam quatuor, Epicratem, Thrasybulum, Har-

modium et Aristogitonem fuisse significatos indicat formula *τούτους μὲν πάντας*. atqui vocabulis *καὶ Ἀριστογείτονος* deletis amplificatur sententia additis *καὶ τῶν τὰ μεγ. ἀγ. ὑμ. εἰργασμένων*. Pluralis vero numerus facillime explicatur, si in Harmodii gente plures fuerant de repl. bene meriti. Huius posteri saepius occurrunt quam Aristogitonis, id quod miramur, quia Harmodius alterius amasius iuvenis *ὥρᾳ ἡλικίας λαμπρὸς* occidit. Vid. Thuc. VI, 54 init. et 57 extr. Utriusque autem posteros etiam Demosthenis aetate superstites fuisse ostendit lex Leptinea. Vid. etiam Dinarch. c. Dem. §. 101. Pariter Lept. §. 61 alter tantum nominatur Archebius loco duorum Archebii et Heraclidae, item ibidem Ecphantus loco totius partis. Cf. Lept. §§. 59 et 60. Item ib. §. 63 Pydna sine Potidaea. cll. §. 61.

INDICES.

A.

B.

Γ.

E.

εἰκότως. οὔτε γάρ. inculcatum εἰκότως. Cor. §. 23.
εἰμί supplendum. Cor. §. 268. — εἶναι supplendum post ἐγγράψαι αὐτήν. f. leg. §. 87. — εἶναι ex ἧς supplendum. Cor. §. 125. — ἦσαν ad participium supplendum post οἵτινες f. leg. §. 157. — δεινὸν scil. ἐστι f. leg. §. 172. — οὐ γὰρ οὕτως ἄθλιος οὐδ' ἄφρων scil. εἰμί f. leg. §. 173. — ἐστί suppl. post δίκαιον et ἴσον. Cor. §. 315. — καὶ οὐχὶ τοῦτό πω τηλικοῦτον scil. ἐστίν. f. leg. §. 113. — θαυμαστόν scil. ἐστι. f. leg. §. 46. — εἶναι cum Genitivo. Cor. §. 126. — εἶναι cum adverbio: ὡς ἔσει. f. leg. §. 244. — ἐστι compendium Cor. §. 47. — ἦν excidit post ὂν Cor. §. 67. — εἶναι . . . εἶναι i. q. *licere* (sive ἐνεῖναι) . . . *esse*. f. leg. §. 317. — εἶναι καὶ ζῆν Cor. §. 72. — ἔστι μοι πρός τινα impersonaliter. Cor. §. 278. — οὔσης· σωζομένης f. leg. §. 64. — ὢν inculcatum Cor. §. 235. — ὢν excidit ante οἶμαι. f. leg. §. 113.
εἶξα· ὑπεχώρησα. Cor. §. 136.
εἰπεῖν inculcatum. Cor. §. 313. — εἶπεν et ἐφθέγξατο differunt. f. leg. §. 210. — εἶπον. εἶπας etc. Prolegg. Gramm. §. 149. — εἶπες (var. εἶπας) Cor. §. 197. — confus: εἰπεῖν — ποιεῖν Cor. §. 4 n. 10. — εἴποις et εἴ που Cor. §. 195. — εἶπον — εἶπε που Cor. §. 51. — εἰπόντα — εἰδότα Cor. §. 150.
εἴπερ, ὥςπερ non cacophonum. f. leg. §. 29. — εἴπερ cum indicativo praesentis, ubi Schaeferus imperfectum mavult. Cor. §. 223.
εἰκραθῆναι — παραθῆναι — πειραθῆναι confus. Cor. §. 231. εἰρημένων et κατηγορημένων confus. Cor. §. 34.
εἰρήνη sine articulo. f. leg. §. 336. — περὶ εἰρήνης et περὶ τῆς εἰρήνης. Cor. §. 24. — εἰρήνην ποιεῖν et ποιεῖσθαι. Cor. §. 167. — εἰρήνη ἀθάνατος πρὸς ἄνδρα θνητόν. f. leg. §. 55.
εἰς i. q. *quod attinet ad*, *de*. Cor. §. 105. — εἰς τὸ μὴ ποιεῖν. Cor. §. 40. — εἰς — πρὸς confus. Cor. §. 24. — εἰς — ἐπὶ confus. Cor. §. 42.
εἰςαγηκότας — εἰςαγηοχότας. confus. Cor. §. 39.
εἰςέρχεσθαι ἀγῶνα εἰς ὑμᾶς. Cor. §. 103. — εἰσελθεῖν — παρελθεῖν Cor. §. 7 n. 8. — εἰσεληλυθεν — παρεληλυθεν confus. Cor. §. 48. — εἰσιέναι τυράννους, tyrannorum personam agere in scena. f. leg. §. 247. — εἰςῄειν Cor. §. 233. — εἰςῄει δεινόν. f. leg. §. 33.
εἰσιτήρια f. leg. §. 190.
εἱστήκει intransit. f. leg. §. 148.
εἴσω e breviloquentia dictum. f. leg. §. 251.
εἶτα indignantis oratoris extra interrogationem Cor. §. 117. — instantis interrogationis, sequentibus adversarii verbis interiectis. Cor. §. 241. — εἶτα τότ' οὐκ ἔλεγες. non est interrogatio. f. leg. §. 25. — εἶτ' ἐλαμβάνετο et ἐπελαμβάνετο f. leg. §. 210. — εἶτα — ἅμα confus. Cor. §. 130.
εἴτε . . . εἴτε continuata constructione. Cor. §. 270. — εἴτε καί. Cor. §. 57. 58.
εἶχεν et εἶλεν confus. f. leg. §. 192.
ειχετ — εἶχες confus. Cor. §. 76.
ἐκ cum articulo facile depravatur. f. leg. §. 40. — ἐκ τῆς σῆς — ἡ κτίσις confus. Cor. §. 311. — ἐκ τᾶς — ἔγκτασιν confus. Cor. §. 91.
ἕκαστος cum articulo. f. leg. §. 70. — ἕκαστος cum articulo et sine articulo. Cor. §. 68. — καθ' ἓν ἕκαστον et καθ' ἕκαστον differt. Cor. §. 17. — κατὰ τὴν ἡμέραν ἑκάστην Cor. §. 249. — ἕκαστος ὑμῶν et ὑμῶν ἕκαστος differunt f. leg. §. 1.
ἑκατονβαιωνος in Σ. Cor. §. 137.
ἐκεῖνος emphatice. Cor. §. 238. — additum a scribis. f. leg. §. 297. — ἐκείνῳ, Φίλιππος. idem. f. leg. §. 22. — ἐκεῖνα ubi ἐκεῖνο exspectatur. f. leg. §. 282. — ὁ κεῖνος. f. leg. §. 137. — ἐκείνης et ἐκ τῆς in Σ. confus. f. leg. §. 40. — ἐκείνως ὄψεσθε f. leg. §. 294.
ἐκεῖσε μνημονευόμενος et ἐκεῖ σεμνυνομένους confus. f. leg. §. 235.
ἐκκλείειν, τυγχάνειν et τοῦ τυγχάνειν f. leg. §. 26.
'Εκκλησία σύγκλητος in titulis temporis. Cor. §. 74. — τῇ ἐκκλησίᾳ et ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ post ἐν Πυκνί additum. Ille est dativus temporis. Cor. §. 55. — ταῖς ἐκκλησίαις, ἐν αἷς. f. leg. §. 234.

I.

K.

Λ.

Ρ.

Σ.

ὑποκρινομένων et *ὑποκειμένων* confus. f. leg. §. 24. — *ὑποκρινόμενος* et *ἀπόκριν*. confus. Anon. Argum. Cor. §. 5. — *ὑποκρινόμενον* et *ὑποστελλόμενον* confus. f. leg. §. 237.
ὑπολείπειν ἑαυτῷ ἀναφοράν. Cor. §. 219.
ὑποσχέσεσιν et *ὑποθέσεσι* confus. f. leg. §. 56.
ὕπουλος. Cor. §. 307.
ὕστερον — *ὕστερος* Cor. §.7 n.5. Cf. *πρότερον*.
ὑφ' ἑαυτῷ ποιεῖσθαι. Cor. §. 71.

Φ.

Φαίδιμος unus e XXX. f. leg. §. 196.
φαίνεται sine participio. f. leg. §. 200. — *φαίνεται*—*δείκνυται* confus. Cor. §. 24. — *φαίνομαι* et *φέρομαι* confus. Cor. §. 243.
φάσκειν et *πάσχειν* confus. f. leg. §. 128.
φαῦλος et *φλαῦρος* f. leg. §. 270.
φενακίζειν absolute. f. leg. §. 40.
φενακισμοῖς ἐξαπατᾶν Demosthenes non dixit. f. leg. §. 26.
φέρω.] *τὴν ἀρχὴν τὴν πρώτην ἔφερον τοῦ φενακισμοῦ*. f. leg. §. 94.
φεύγειν in communi sententia differt a *φυγεῖν*. Cor. §. 251. — *φυγών· κατηγορηθείς*. Cor. §. 251.
φημί i. q. iubeo, sine *δεῖν*. f. leg. §. 298. — *φῄς*. de scriptura. f. leg. §. 171. — *φησι* ubi *φήσει* praeferebatur. f. leg. §. 31. — *φησὶ ... τὸ ψήφισμα*. f. leg. §. 278. — *φησίν* scil. *ὁ θεός*. f. leg. §. 298. — *φησίν* supplendum. Cor. §. 113. — *ἔφη* supplendum. f. leg. §§. 112. 307. 311. — *ἔφη* omissum in *μιμήσει*. f. leg. §. 194. — *φαίην ἂν* suppl. ante *ὅθεν* post *εἴ τις ἔροιτό με*. f. leg. §. 94.
φημίζωσι bis. f. leg. §. 243.
Φιλάμμων Cor. §. 319.
Φίλιππος in eodem enuntiato repetitum. Cor. §. 43. — *ὁ Φίλιππος* inculcatum. Cor. §. 61. — *Φίλιππος* saepe inculcatum. f. leg. §. 319. — *Φιλίππου* inculcatum Cor. §. 48. — *Φίλιππον* inculcatum. Cor. §§. 35. 70. — Philippus navibus Atheniensium deductis pacem solvit Olymp. CIX, 4. Cor. §. 74. — *φιλία* sine articulo. f. leg. §. 134. — *φιλίαν* et *φιλανθρωπίαν* confus. f. leg. §. 140.
Philocrates ante orationem f. leg. exul. f. leg. §. 119.
Φιλόνεικος f. leg. §. 291. — *φιλονεικότατον* et *φιλαθηναιότατον* confus. f. leg. §. 308.
φίλος καὶ ante *σύμμαχος* inculcatum. Cor. §. 93. — *φίλος* — *ξένος* cognata notio, vario ordine Cor. §. 51.
φιλοτιμίας—*προθυμίας* confus. Cor. §. 301.
Φίλων, non *Φιάλων*. Cor. §. 115.
Φλυάσιος. *Φλυεύς*. *Φιλάσιος*. *Φλιάσιος*. Cor. §. 164.
Φρεάρριος Cor. §. 84 ibiq. ann. — *Φρεάρριος* — *Φερεάρριος* — *Φερεάριος* etc. confus. Cor. §. 84.
φυλάττων (*τὴν*—*εὐσέβειαν*) Cor. §. 7.
Φυλή, demus, de accentu. f. leg. §. 280.
φρουμένου— *φυομένου* confus. Cor. §. 62.
φύσει compendium. inculcatum. Cor. §. 126.
Φωκέας—*Φωκεῦσιν* in brevi spatio. copulata Cor. §. 33. — *Φωκεῖς* accusativus falsus etiam apud Liban. Argum. f. leg. §. 3.

X.

X — *λ*. confus. Cor. §. 252.
χαίρειν, ubi var. *χαιρήσειν* f. leg. §. 320.
Χαιρώνδας Cor. §. 84. — Archon. Epon. Olymp. CX, 3. Cor. §. 54.
Χαιρωνίδης. Cor. §. 84. — *Χαιρωνίδου* — *Χαρώνδου* — *Χαιρώνδου* confus. Cor. §. 54.
χάρακα· χαράκωμα. Cor. §. 87.
Chares saepe accusatus est. f. leg. §. 332.
τί ἂν χαρίσαιτο. f. leg. §. 39.
χάρις καὶ ἔπαινος. Cor. §. 299. — *χάριν* ad Genitivum inculcatum. Cor. § 54. — *τοῦ χάριν δή*. f. leg. §. 25.
Χελιδονιαί, scriptura. f. leg. §. 273.
Χερρονησῖται, non *Χερρονησιῶται*. Cor. §. 92.
χθές. Cor. §. 130.
Chiasmus cum *μὲν* et *δέ* memorabilis. Cor. §. 87.
χορεύειν de saltatione chori. Cor. §. 265.
χοροὺς et *χρόνους* confus. f. leg. §. 185.

Ψ.

Ω.

13